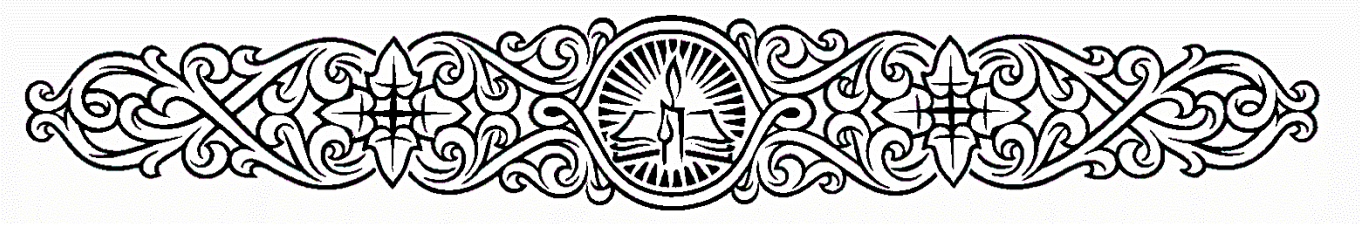

CEASLOVUL CEL MARE

* MIEZONOPTICA PENTRU TOATE ZILELE *

* MIEZONOPTICA PENTRU SÂMBETE *

* MIEZONOPTICA PENTRU DUMINICI *

* UTRENIA * CEASUL ÎNTÂI *

* CEASUL AL TREILEA * CEASUL AL ŞASELEA * OBEDNIȚA *

* CEASUL AL NOUĂLEA * VECERNIA *

* PAVECERNIȚA MICĂ * PAVECERNIȚA MARE *

* CEASURILE PAŞTILOR *

***

* TROPARELE DE PESTE TOATĂ SĂPTĂMÂNA *

* CONDACE DE PESTE TOATĂ SĂPTĂMÂNA *

* TROPARELE ÎNVIERII *

* TROPARELE NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU *

* TROPARELE ŞI CONDACELE PENTICOSTARULUI *

* TROPARELE ŞI CONDACELE TRIODULUI *

* TROPARELE DE OBŞTE ALE SFINȚILOR *

* LUMINÂNDELE *

* CONDACELE DE OBŞTE *

***

* CANONUL SFINTEI TREIMI *

* CANOANELE MAICII DOMNULUI *

* ACATISTE ŞI PARACLISE *

* RUGĂCIUNI DIN CEASLOV *

***

* SINAXAR *

***

|* TIPICUL *|

ÎNSEMNĂTATEA CELOR ȘAPTE LAUDE ALE BISERICII

Noțiuni generale despre cele șapte Laude bisericești

1. Care sunt cele șapte Laude bisericești.

Biserica aduce prinosul său de slăvire, laudă și mulțumire lui Dumnezeu, printr-o serie de slujbe care se săvârșesc în fiecare zi (în mănăstiri și catedrale) sau cel puțin în fiecare sărbătoare (în Bisericile de enorie) și care se numesc în general, cu un termen consacrat, Cele Șapte Laude. Ele sunt următoarele :

1. Vecernia (slujba de seară);
2. Pavecerniţa sau După-cinarea (rugăciunea de după cină sau dinainte de culcare);
3. Polunoșniţa sau Miezonoptica (rugăciunea de la miezul nopții);
4. Utrenia și Ceasul întâi (slujba de dimineață);
5. Ceasul al 3-lea;
6. Ceasul al 6-lea;
7. Ceasul al 9-lea.

Șirul lor începe cu Vecernia, adică slujba de seară, pentru că, precum am văzut, Biserica creștină a moștenit din Vechiul Testament, între altele, și tradiția de a socoti începutul zilei liturgice sau bisericești nu de la miezul nopții, ca în viața civilă, ci cu seara. De aceea, în Mineie, Octoih, Triod și Penticostar, lauda liturgică a fiecărui sfânt sau a fiecărei zile bisericești începe cu slujba de seară, adică cu Vecernia. Arhiepiscopul Simeon al Tesalonicului găsește acestui fapt și o explicație simbolică : Începem cu Vecernia laudele sfinților și ale praznicelor, ca și cum aceștia ar vieţui ca ziua cu lumina darului lui Dumnezeu și ca sfârșindu-și viața în lumea aceasta într-o zi. Cu sufletele, ei sunt în lumina cea neapusă, iar cu trupurile sunt încă ținuți de moarte, așteptând ziua de apoi cea neînserată, când, potrivit făgăduinței, vor învia împreună cu noi, spre a primi acolo starea cea desăvârșită împreună cu trupul.

2. Pentru ce sunt șapte Laude bisericești.

De ce li se spune acestor slujbe cele șapte Laude ? Ele sunt de fapt opt, dar Utrenia și Ceasul I se socotesc de obicei amândouă ca o singură Laudă, așa că rămân șapte. De aceea Ceasul I se citește totdeauna îndată după Utrenie, înainte de otpustul acesteia și fără binecuvântarea de început, obișnuită la celelalte slujbe.

De ce s-a fixat numărul Laudelor zilnice la șapte, iar nu mai multe sau mai puține ? Se știe că la vechile popoare din Orientul apropiat, ca asiro-babilonienii, și apoi și la evrei, numărul șapte juca un rol însemnat, ca simbol în viața religioasă. Astfel, zilele creației lumii erau socotite șapte; șapte zile avea și săptămâna (erau și săptămâni de luni și de ani); șapte brațe avea sfeșnicul din Cortul mărturiei și șapte candele ardeau deasupra, ca simbol al plinătății dumnezeiești; șapte zile stăteau pâinile punerii înainte la altar, șapte zile ținea sărbătoarea Paștilor sau Azimile, etc. De la evrei a moștenit și Biserica creștină numărul de șapte al slujbelor sau momentelor din zi, în care ea se simte îndatorată să-și aducă aminte de Dumnezeu, să-L slăvească, să-I mulțumească și să I se roage, după cuvântul psalmistului; „ De șapte ori pe zi Te laud, Doamne, pentru judecățile Tale cele drepte ” . Lingviștii ortodocși pun de obicei numărul acesta simbolic în legătură și cu cele șapte daruri ale Sfântului Duh, deoarece rugăciunea este privită, în viața religioasă creștină, ca un dar sau o roadă a Sfântului Duh; „ Vremile orânduite și rugăciunile sunt în număr de șapte, după numărul darurilor Duhului, căci și sfintele rugăciuni sunt prin Duhul ”, zice Simeon al Tesalonicului, referindu-se la spusele Sfântului Apostol Pavel că „ Însuși Duhul se roagă pentru noi, cu suspine negrăite ” (Rom. VIII, 26).

3. Temeiurile biblice și religioase ale instituirii Laudelor bisericești.

Pentru fiecare din aceste laude găsim, de altfel, temeiuri scripturistice în textele Vechiului Testament și mai ales în Psalmi. Astfel, Vecernia, Utrenia și rugăciunile din timpul zilei (Ceasurile) pot fi considerate ca o aplicare a cuvintelor psalmistului : „ Seara și dimineața și la amiază mă voi ruga și voi striga și El va auzi glasul meu ” (Ps. 54, vs. 19). Mai ales rugăciunea de dimineață este amintită des, în multe locuri din Psalmi : „ Dimineața vei auzi glasul meu, împăratul meu și Dumnezeul

meu... Dimineața voi sta înaintea Ta și mă vei vedea ” (Ps. 5, vs. 2-3). A se vedea pentru aceasta mai ales psalmii de la începutul Utreniei : Ps. 62, vs. 1; ps. 94, vs. 14. și Ps. 118, vs. 147; ps. 142, vs. 8 ș.a.). Cât privește Pavecernița, adică rugăciunea dinainte de culcare, și Miezonoptica sau rugăciunea de la miezul nopții, sunt și ele amintite și practicate de psalmist : „ Spăla-voi în toate nopțile patul meu, cu lacrimile mele voi uda așternutul meu ” (Ps. 6, vs. 6); sau; „ În miezul nopții m-am sculat să Te slăvesc, pentru judecățile Tale cele drepte ” (Ps. 103, vs. 62 ș.a.). În afară de aceste temeiuri biblice, fiecare din cele șapte Laude zilnice are și anumite înțelesuri istorice sau simbolice; ele sunt puse adică în legătură cu unele evenimente sau momente din istoria sfânta a mântuirii, pe care le comemorează zilnic sau le simbolizează, împrospătându-le astfel în amintirea noastră și făcându-ne să ne aducem aminte totdeauna de ele. Ele corespund totodată unei nevoi psihologice a credincioșilor (îndeosebi a celor mai zeloși), de a-și aduce aminte necontenit de Dumnezeu și a I se ruga în momentele mai importante ale fiecărei zile din viața noastră religioasă. Atât scopul particular, cât și înțelesurile istorico-simbolice ale fiecărei slujbe în parte vor fi arătate, mai pe larg, la capitolele respective; aici le vom enunța numai pe scurt, pentru toate laolaltă. Astfel, Vecernia se aduce ca o mulțumire la sfârșitul zilei, pentru că am ajuns cu bine la apusul soarelui și că am adăugat încă o zi la vârsta noastră. Ea ne aduce totodată aminte și de răstignirea și punerea Domnului în mormânt, care a avut loc spre seară.

Pavecernița este slujba prin care cerem de la Dumnezeu ajutor și pază pentru trecerea în pace a nopții care începe, rugându-l să ne dea odihnă netulburată și să ocrotească somnul nostru de primejdii, de năluciri și de ispitele păcatelor, care ne pândesc mai ales noaptea, din întuneric. Ea ne duce cu gândul Ia moarte - noaptea vieții - care este închipuită prin întunericul nopții și pentru care ne rugăm lui Dumnezeu să ne ajute a o întâmpina pregătiți și fără teamă. Ne aduce aminte totodată de coborârea la iad a Mântuitorului, cu sufletul și cu Dumnezeirea, spre a-i slobozi pe cei din veac legați.

Miezonoptica sau rugăciunea de la miezul nopții este expresia nevoinței monahale și pustnicești a privegherii (slujbei de noapte) și totodată simbol și imitație a laudei necurmate pe care îngerii o aduc

pururea lui Dumnezeu, în ceruri. Ea ne aduce totodată aminte de începutul patimilor Domnului (prinderea Lui în grădina Ghetsimani și aducerea la judecată), dar și de învierea Lui, precum și de judecata din urmă.

Utrenia exprimă primele gânduri ale sufletului credincios, îndreptate către Dumnezeu, după scularea din somnul nopții, cuprinzând mulțumirea pentru trecerea în pace a nopții și rugăciunea pentru trăirea cu folos și cuviință a zilei care începe. Ea ne aduce aminte de patimile îndurate de Domnul, de la miezul nopții până la ziuă (ducerea Lui de la Ana la Caiafa, scuipările și lovirile etc.).

Ceasurile de rugăciune (I, III, VI, IX) cuprind rugăciunea adusă lui Dumnezeu în momentele cele mai de scamă ale zilei (începutul zilei, al doilea sfert din zi, miezul zilei și ultimul sfert al zilei), simbolizând astfel lauda necurmată pe care Puterile cerești o aduc lui Dumnezeu în tot timpul. Revenind din trei în trei ore, prin multiplii cifrei trei, ele au și un simbolism, trinitar, exprimând lauda neîncetată adusă de Biserica pământească Sfintei Treimi și aducându-ne aminte, totodată, de evenimentele din istoria patimilor Domnului, întâmplate la ceasurile respective (judecata în fața lui Pilat și osândirea la moarte, răstignirea și moartea pe cruce). Ceasul IX încheie serviciul divin public al fiecărei zile liturgice, care începe cu Vecernia și se termină cu Ceasul al nouălea.

Serviciul divin zilnic al celor șapte Laude este completat, desăvârșit și încununat de slujba Sfintei Liturghii, care se săvârșește după Ceasul VI, sau de Obedniță (Tipica sau Prânzândă), în zilele în care nu se săvârșește Sfânta Liturghie.

4. Împărțirea (gruparea) Laudelor bisericești după momentele din zi când se săvârșesc.

Astfel, după timpul din zi în care se săvârșesc, slujbele care alcătuiesc serviciul divin public al unei zile liturgice se pot împărți în trei cicluri sau grupe, formate fiecare din câte trei slujbe, și anume:

Ciclul întâi, în care intră Ceasul al nouălea, Vecernia și Pavecernița, alcătuiește rugăciunea de seară;

Ciclul al doilea, în care intră Miezonoptica, Utrenia și Ceasul întâi, alcătuiește rugăciunea de noapte și de dimineață;

Ciclul al treilea, în care intră Ceasul al treilea. Ceasul al șaselea și Liturghia (sau Obednița, în zilele în care nu se face Liturghie), alcătuiește rugăciunea din timpul zilei.

Gruparea aceasta a slujbelor zilnice într-o triplă triadă de slujbe, adică în trei etape sau momente de rugăciune din cursul zilei, formate fiecare din câte trei slujbe, are și o semnificație trinitară; ea s-a făcut pe de o parte în cinstea și spre slava Sfintei Treimi, iar pe de alta, după asemănarea celor nouă cete îngerești, împărțite în triade de câte trei cete, care-L laudă necontenit pe Dumnezeu și pe care Biserica le imită în acest chip.

În practică, acolo unde se săvârșesc zilnic toate cele șapte Laude, adică la mănăstiri și la catedralele episcopale, ciclul al doilea se împreună de obicei cu ciclul al treilea; toate slujbele din aceste două cicluri se săvârșesc adică în timpul dimineții, una după alta, fără pauze sau întreruperi. La bisericile de mir - cu rare excepții - nu se mai săvârșesc de fapt decât cele trei mai importante dintre ele, adică Vecernia, Utrenia și Liturghia, și numai în zilele de sărbătoare. De fapt, numai pentru săvârșirea acestor trei slujbe zilnice este absolută nevoie de prezența preoților și a cântăreților, ele fiind alcătuite mai ales din cântări, pe când restul celorlalte Laude, fiind alcătuite aproape numai din citiri, se pot citi și fără preoți, chiar afară din biserică, de către, fiecare creștin la el acasă sau de către călugări în chilii. Importanța și întâietatea acestor trei sfinte slujbe, față de celelalte, reiese și din aceea că ele singure se încep și se termină în altar, adică în partea cea mai dinăuntru și cea mai sfântă a bisericii; celelalte se săvârșesc în întregime fie în naosul, fie în tinda sau pronaosul bisericii.

La slujba Vecerniei și a Utreniei s-a aplicat, de altfel, îndeosebi, calendarul ortodox; în rânduiala lor a intrat cea mai mare parte a poeziei imnografice creștine, adică acele cântări (canoane, condace, tropare, sedelne, svetilne și stihiri), în care imnografii sau poeții creștini îi laudă și îi preamăresc pe sfinți sau evenimentele sărbătorite în fiecare zi liturgică; textele acestor cântări, care variază de la zi la zi, alcătuiesc cuprinsul de azi al Mineielor al Octoihului, al Triodului și al

Penticostarului. Participarea la cele trei slujbe zilnice principale constituie o datorie sau o obligație liturgică minimală a fiecărui credincios mirean, pe când participarea la celelalte, obligatorie pentru monahi, este facultativă pentru credincioșii mireni : „ Orice credincios este dator să asculte negreșit aceste slujbe (adică Vecernia, Utrenia și Liturghia), iar pentru celelalte să se îngrijească pe cât îi va sta în putință ”. De aceea, în studiul separat al fiecărei laude bisericești, vom stărui ceva mai mult asupra Vecerniei și Utreniei și vom trece mai repede peste rânduiala și explicarea Pavecerniței, a Miezonopticii și a Ceasurilor.

Istoria Laudelor bisericești.
Formarea serviciului divin public zilnic al Bisericii.

1. Caracterul nocturn al serviciului divin public în Biserica primară

Serviciul divin public al primelor comunități creștine (epoca Sfinților Apostoli) se săvârșea noaptea, și anume în noaptea de sâmbătă spre duminică, precum reiese, de exemplu, din descrierea activității Sfântului Apostol Pavel la Troia (Fapte XX, 6-11) și din scrisoarea proconsulului Pliniu cel Tânăr al Bitiniei către împăratul Traian, scrisă prin anii 111-113.

La aceasta au contribuit mai multe cauze. Mai întâi, primii creștini, recrutați mai mult dintre iudei, căutau să-L imite astfel pe Mântuitorul însuși, care instituise Sfânta Euharistie într-o seară la Cina cea de Taină; ei alegeau pentru aceasta seara de sâmbătă, păstrând oarecum importanța pe care o avea această zi la iudei. În al doilea rând, trebuie să avem în vedere concepția despre parusie, adică despre a doua și apropiata venire a Domnului, idee atât de răspândită și familiară primelor generații creștine. Primii creștini credeau și nădăjduiau că Mântuitorul va veni a doua oară în timpul nopții din ziua întâi a săptămânii, când a și înviat. De aceea, ei așteptau această venire petrecând noaptea de sâmbătă spre duminică în rugăciuni până la ziuă. Așa a rezultat forma de priveghere a serviciului lor divin public. În al treilea rând, împrejurările istorice în care trăiește Biserica creștină până

la începutul veacului al IV-lea au favorizat în mare măsură, ba chiar au impus menținerea acestei situații; din pricina persecuțiilor, creștinii primelor trei veacuri erau nevoiți să se adune pentru rugăciune, de preferință în timpul nopții, în locuri ferite și ascunse, ca de exemplu în catacombe, pentru a scăpa astfel mai ușor de vigilența și urmărirea persecutorilor. La aceste explicări firești ale caracterului nocturn al serviciului divin public de la începuturile Bisericii s-au adăugat cu timpul și altele, de ordin teologic și simbolic. Astfel, autorul lucrării anonime cu titlul Întrebări către conducătorul Antioh (atribuită odinioară Sfântului Atanasie) spunea că serbarea duminicii începe de sâmbătă seara, pentru ca să simbolizeze chemarea lumii de la întunericul neștiinței la lumina cunoștinței.

2. Scindarea serviciului divin și formarea primelor Laude bisericești.

Pentru a se preîntâmpina oboseala privegherii continue de toată noaptea, serviciul de sâmbătă spre duminică s-a împărțit, curând, în două : o parte care se oficia devreme, seara, și alta care se oficia după miezul nopții sau către dimineață; între ele rămânea deci un răstimp de odihnă și somn, așa cum reiese chiar din felul cum descrie Pliniu cel Tânăr adunările de cult ale creștinilor, în scrisoarea menționată mai înainte. Astfel, din această scindare a serviciului nocturn al primilor creștini, au rezultat cele două slujbe zilnice de căpetenie, care sunt totodată și cele mai vechi dintre cele șapte Laude bisericești : Vecernia sau slujba de seară și Utrenia, sau slujba de dimineață. La acestea se adaugă Liturghia, oficiată în continuare, tot în timpul nopții (dis-de-dimineață), și formată și ea din două părți :
A) Liturghia catehumenilor care, precum vom vedea, nu este ia origine altceva decât transpunerea creștină a serviciului sinagogii iudaice și
B) Liturghia credincioșilor (Liturghia euharistică sau specific creștină), în timpul căreia avea loc frângerea pâinii sau imitația Cinei Domnului (împărtășirea).

Toate acestea la un loc : Vecernia, Utrenia și Liturghia, alcătuiesc serviciul divin public sau oficial al Bisericii primare, la care luau parte

toți membrii primelor comunități creștine, cel puțin o dată pe săptămână, și anume sâmbătă spre duminică.

3. Ceasurile de rugăciune zilnică a Bisericii în primele trei secole.

Mântuitorul ne îndemnase însă să ne rugăm în toată vremea (Lc. XXI, 36), sfat pe care Sfântul Apostol Pavel îl repeta, cu alte cuvinte, astfel : „ Rugați-vă neîncetat ! ”. De aceea, în afară de participarea obligatorie la serviciul comun sau public și oficial de noapte, primii creștini au adoptat și alte ore sau momente de rugăciune, în timpul zilei. Și cum aceștia erau recrutați mai ales dintre evrei, ei au păstrat orele oficiale iudaice de rugăciune, cu care erau deprinși : în primul rând Ceasul al treilea (ora de dimineață). Ceasul al șaselea (ora de amiază) și Ceasul al nouălea (ora de seară), care erau orele de rugăciune zilnică la mai toate popoarele antichității și pe care le adoptaseră și evreii.

Sfinții Apostoli înșiși au dat, cei dintâi, exemplu în acest sens. Astfel, Sfântul Apostol Pavel se roagă la Iope în foișorul de sus, la vremea Ceasului al șaselea (Fapte X, 9). Tot el, împreună cu Sfântul Ioan, se suie la templul din Ierusalim la vremea rugăciunii și anume la Ceasul al nouălea (Fapte III, 1), iar în ziua Cincizecimii, toți Sfinții Apostoli se aflau adunați pentru rugăciune în foișorul Cinei, la Ceasul al treilea, în clipa pogorârii Sfântului Duh (Fapte II, 15). Puțin mai târziu (pe la sfârșitul secolului I), Sfântul Clement Romanul face aluzie clară la existența unor ore stabilite (reglementate) pentru rugăciune, deosebite de Liturghia euharistică, în Didahia celor 12 Apostoli (cap. 8) reglementează numărul acestor ore și caută să le imprime totodată un conținut sau un caracter creștin, recomandând credincioșilor să se roage de trei ori pe zi, zicând Tatăl nostru, în opoziție cu practicile fariseice. Desigur, se vede de aici și preocuparea de a-i sustrage pe primii creștini de la frecventarea templului și a sinagogii, prescriindu-le o rugăciune specific creștină, acasă la ei. Aceste ore de rugăciune zilnică aveau, deci, la început, un caracter particular, neoficial și totodată facultativ sau benevol.

Încă din a doua jumătate a secolului întâi, cultul creștin era alcătuit, deci, din două cicluri de rugăciune :

A) Unul nocturn, cu caracter public și oficial, care se săvârșea o dată pe săptămână, adică în noaptea de sâmbătă spre duminică, de care era legată amintirea învierii Domnului și nădejdea parusiei Lui, precum și în ajunul aniversărilor martirilor, iar mai târziu, și în fiecare miercuri și vineri;
B) Altul, de ziuă, cu caracter neoficial sau particular și facultativ, care se săvârșea zilnic, fiind lăsat pe seama evlaviei sau pietății personale a fiecăruia.

Situația aceasta se menține în tot timpul, până în a doua jumătate a secolului al IV-lea. Chiar atunci când cele două părți ale privegherii originare de noapte (Vecernia și Utrenia) au început să fie oficiate zilnic, ele au rămas singurele Laude sau slujbe zilnice cu caracter comun și obligatoriu, adică intrate în canonul oficial de rugăciune al Bisericii; de aceea, Tertulian le numește *legitimae orationes*, pe când celelalte aveau caracter facultativ, depinzând de pietatea sau râvna individuală a fiecăruia.

Astfel, în sec. III, Tradiția apostolică, atribuită de obicei lui Ipolit Romanul, dar care era poate de origine orientală, prescrie următoarele momente de rugăciune particulară zilnică, obligatorii pentru orice creștin:
Dimineața, îndată după scularea din somn și spălare; la Ceasul al III-lea; la Ceasul al VI-lea; la Ceasul al IX-lea; înainte de culcare; la miezul nopții; la cântarea cocoșului (dimineața)

Aceleași momente de rugăciune zilnică sunt prescrise și într-un alt document de mai târziu, derivat din Tradiția apostolică, și anume *Testamentum Domini*. În Constituțiile apostolice, redactate în forma de azi spre sfârșitul secolului la IV-lea, este păstrat același program al rugăciunii zilnice, dar fără rugăciunea de la miezul nopții, dându-se și o explicare a rostului fiecăruia din aceste momente, în viața religioasă a creștinilor :
Dimineața., rugați-vă pentru că Domnul v-a luminat, alungând noaptea și aducând ziua.
La Ceasul al treilea, pentru că în acest moment a primit Domnul de la Pilat hotărârea de osândă.
La Ceasul al șaselea, pentru că atunci a fost răstignit.

La Ceasul al nouălea pentru că toate s-au cutremurat când Domnul a fost răstignit, înfricoșându-se de îndrăzneala nelegiuiților iudei și neputând răbda batjocura adusă Domnului.
Seara (la Vecernie), drept mulțumire pentru că v-a dat noaptea spre odihnă de ostenelile din timpul zilei.
La cântatul cocoșilor (la Utrenie), pentru că acest ceas vestește sosirea zilei, spre a face lucrurile luminii.

Precum se vede, repetarea rugăciunii la aceste momente din cursul fiecărei zile ținea la aplicarea poruncii Mântuitorului de a se ruga neîncetat (Luca XXI, 36) și de a întreține permanentă amintirea Sa, care-i întărea pe credincioși în osteneli și ispite.

4. Fixarea numărului de azi al Laudelor bisericești (sec. IV ș. u,)

Consacrarea oficială ca servicii divine publice și, deci, obligatorii, a orelor de rugăciune din timpul zilei, alături de cele din serviciul de noapte, s-a făcut în cursul jumătății a doua a secolului al IV-lea. Orele de rugăciune din timpul zilei, care până aici constituiau un sfat sau o problemă de pietate individuală, deveniră acum o poruncă valabila pentru toți credincioșii. La aceasta a contribuit, în cea mai mare parte, influența crescândă a monahismului asupra vieții religioase a laicilor. Se știe că vechii asceți din timpul primelor trei veacuri creștine trăiau în general în mijlocul lumii, sub numele de solitari sau asceți și fecioare, ducând o viață de înfrânare și de continuă rugăciune; ei alcătuiau un fel de stare sau categorie intermediară între clerici și laici. Se înțelege că zelul lor pentru rugăciune, mult mai mare decât al laicilor, era pilduitor și molipsitor pentru mulți dintre laici. Dar începând din epoca de pace a Bisericii, în viața vechilor asceți se întâmplă o schimbare fundamentală. Ei părăsesc de aici înainte lumea, pentru a se retrage în pustie, punând temelia vieții chinovitice și eremitice (idioritmice), pentru a se putea astfel consacra mai ușor și deplin desăvârșirii spirituale, prin asceză și neîncetată rugăciune. În bisericile lor se îndeplinea în chipul cel mai complet și mai riguros, ba chiar cu prisosință, pravila de rugăciune zilnică, a cărei practică însă ei o aduceau de fapt, după mărturia Sfântului Vasile cel Mare, tot din

bisericile de enorie, de unde proveneau. Prestigiul monahismului a făcut ca bisericile mănăstirești să devină apoi exemple și modele în această privință, mai întâi pentru bisericile catedrale (din orașe) cu cler mai numeros și apoi și pentru bisericile de enorie.

Cel mai mult a contribuit la generalizarea serviciului Laudelor bisericești, așa cum se oficia în mănăstiri, Sfântul Vasile cel Mare, prin Regulile sale pentru viața monahală în care el enumeră și consideră obligatorii pentru toți creștinii nu numai Laudele existente până atunci, ci și altele noi, care se dezvoltaseră între timp în serviciul mănăstiresc, expunând și temeiurile sau motivele lor biblice și disciplinare sau morale. El enumera în plus : rugăciunea din amurg sau de la începutul nopții (deosebită de cea de la Ceasul al IX-lea și cea de la sfârșitul zilei sau Vecernia), cea de la miezul nopții și rugăciunea de dimineață, care se făcea după revărsatul zorilor (deosebită de Utrenie), înainte de Ceasul al treilea. Rugăciunea aceasta de dimineață, de care vorbește Sfântul Vasile, nu poate fi altceva decât Ceasul I, după care veneau Ceasul al III-lea, al VI-lea și al IX-lea precum și rugăciunea de seară (Vecernia), mai dinainte cunoscute și practicate; rugăciunea din amurg sau de la începutul nopții (la care se citea Psalmul XC) nu e altceva decât Pavecernița cea de la miezul nopții e Miezonoptica, iar cea din zorii zilei. Utrenia. Iar cum în chip practic Ceasul I nu putea fi oficiat decât unit cu Utrenia, adică după ea, ca și azi, putem spune că spre sfârșitul secolului al IV-lea găsim deja încheiat numărul de șapte Laude, preconizat de glasul psalmistului (Ps. 118, vs. 164 : „ De șapte ori pe zi Te laud. Doamne, pentru judecățile Tale cele drepte ”), număr la care Biserica a rămas și pe care l-a consacrat oficial în cele din urmă, adică :

a) Ceasul al IX-lea, b) Vecernia, c) Pavecernița, d) Miezonoptica, e) Utrenia cu Ceasul I, f) Ceasul al III-lea și g) Ceasul al VI-lea.

După cum se vede, toate aceste slujbe și-au luat denumirea după momentul din zi în care se săvârșeau la început în mănăstiri. Împăcând astfel, pe de o parte, recomandarea apostolică de a se ruga neîncetat (I Tes. V, 17), pe de alta, datoria monahilor de a lucra zi și noapte, după pilda Sfântului Apostol Pavel (2 Tes., III, 8), se ajunge la împlinirea

idealului muncii și rugăciunii continue, cărora se vor consacra viețuitorii mănăstirilor de obște.

Rânduiala serviciului divin zilnic din mănăstirile Sfântului Vasile a fost adoptată apoi de mănăstirea Sfântului Sava de lângă Ierusalim, care a dat Ortodoxiei răsăritene, dintre călugării ei, teologi și imnografi iluștri, ca Sfântul Sofronie al Ierusalimului, Sfântul Ioan Damaschinul, Cosma de Maiuma și Ștefan Melodul, ale căror imne și rugăciuni au contribuit mult la dezvoltarea cultului ortodox în general și îndeosebi a serviciului Laudelor zilnice. Din mănăstirile savaite, rânduiala aceasta a trecut mai târziu (secolele VIII-IX) în cele studite, din jurul Constantinopolului, înființate sau organizate de cei doi frați : Teodor și Iosif Studitul, dintre care al doilea a ajuns mai târziu episcop al Tesalonicului. O ultimă fază de dezvoltare, în care se ajunge aproape de rânduiala de azi, capătă serviciul Laudelor zilnice în mănăstirile din Athos, începând din secolul X, când Sfinții Atanasie Atonitul fondează (în 963) Marea Lavră. De aici, datorită mai ales expansiunii panortodoxe a marii mișcări spirituale a isihasmului, rânduiala s-a întins și s-a generalizat în mănăstirile din Balcani, prin traducerile slave ale cărților de slujbă datorate patriarhului Eftimie al Bulgariei (sec. XIV), în cele din Țările Române, prin călugărul Nicodim și mitropolitul Antim Critopulos, iar în Rusia prin mitropolitul Grigore (Ciprian) Țamblac (1406), recunoscut în 1390 ca mitropolit al întregii Rusii.

Generalizarea tuturor celor șapte Laude în pravila sau canonul oficial de slujbă a Bisericii nu s-a făcut dintr-o dată peste tot. Completarea numărului Laudelor bisericești și generalizarea lor în practica tuturor bisericilor mănăstirești și de enorie se datorește nu numai influentei monahismului, precum am spus, ci și ierarhilor care, fiind recrutați în general dintre monahi și având strânse legături cu aceștia, erau un fel de exponenți ai vieții monahale în mijlocul lumii și căutau să impună astfel și bisericilor de mir rânduiala de slujba cu care erau obișnuiți în mănăstiri. Definitivarea și uniformizarea rânduielii de slujbă a celor șapte Laude, care au intrat în cuprinsul cărții de slujbă numită Ceaslov sau Orologion, a fost realizată, în sfârșit, prin tipărirea acestei cărți, începând cu edițiile slave de la sfârșitul secolului XV (Cracovia, 1491,

și Veneția, 1493) și cea greacă de la începutul secolului XVI (Veneția, 1509),

În Apus, introducerea și generalizarea Ceasurilor zilnice de rugăciune s-a făcut sub influența Regulilor monahale ale Sfântului Ioan Cassian, organizatorul monahismului apusean din Galia (1435) și ale Sfântului Benedict de Nursia (sec. VI). Un rol important îl avusese de asemenea, încă mai dinainte Sfântul Ambrozie, episcopul Milanului (1397), care a introdus acolo, cel dintâi, modul de cântare antifonică a psalmilor și a imnelor noi în cursul laudelor bisericești, ca mijloc de luptă împotriva ereziei ariene.

O dezvoltare mai nouă a serviciului Ceasurilor din mănăstiri o reprezintă Mezorele s-au Mijloceasurile (rugăciuni care se citesc numai în mănăstiri, între Ceasuri) și Obednița sau Prânzânda, (rugăciunea de la amiază)

MIEZONOPTICA PENTRU TOATE ZILELE

Preotul cu epitrahilul pe grumaz din fața ușilor împărătești, cu dvera închisă, dă binecuvântarea. zicând : Binecuvântat este Dumnezeul nostru totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Strana : **Amin ! Slavă Ție Dumnezeul nostru, slavă Ție ! Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule...** (Se fac trei închinăciuni, iar dacă este post, se fac trei metanii). **Slavă..., Și acum..., Preasfântă Treime..., Doamne, miluiește...** (de 3 ori), **Slavă.... Și acum... Tatăl nostru.... Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește...** (de 12 ori). **Slavă... Și acum.... Veniți să ne închinăm...** (de 3 ori), în acest timp preotul se închină, de trei ori. și intră în Sfântul altar, pe ușa dinspre miazăzi.

Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) Și trei închinăciuni.
Psalmul 50

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit, și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești întru cuvintele Tale și biruitor când ne vei judeca Tu. Că iată, întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată, adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți, spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și Duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-l lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu Duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fărădelege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea sângelui, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele. Bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu; duhul umilit, inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe Altarul Tău viței.

Fericiți cei fără prihană în cale, care umblă în legea Domnului. Fericiți cei ce păzesc poruncile Lui și-L caută cu toată inima lor, că n-au umblat în căile Lui cei ce lucrează fărădelegea. Tu ai poruncit ca poruncile Tale să fie păzite foarte. O, de s-ar îndrepta căile mele, ca să păzesc poruncile Tale ! Atunci nu mă voi rușina când voi căuta spre toate poruncile Tale. Lăuda-Te-voi întru îndreptarea inimii, ca să învăț judecățile dreptății Tale. Îndreptările Tale voi păzi; nu mă părăsi până în sfârșit. Prin ce își va îndrepta tânărul calea sa ? Prin păzirea cuvintelor Tale. Cu toată inima Te-am căutat pe Tine; să nu mă lepezi de la poruncile Tale. În inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să nu greșesc Ție. Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale. Cu buzele am rostit toate judecățile Tale. În calea mărturiilor Tale m-am desfătat, ca de toată bogăția. La poruncile Tale voi cugeta și voi cunoaște căile Tale. La îndreptările Tale voi cugeta și nu voi uita cuvintele Tale. Răsplătește robului Tău ! Voi trăi și voi păzi poruncile Tale. Deschide ochii mei și voi cunoaște minunile din Legea Ta. Străin sunt eu pe pământ, să nu ascunzi de la mine poruncile Tale. Aprins e sufletul meu de dorirea judecăților Tale, în toată vremea. Certat-ai pe cei mândri; blestemați sunt cei ce se abat de la poruncile Tale. Ia de la mine ocara și defăimarea, că mărturiile Tale am păzit. Pentru că au șezut căpeteniile și pe mine mă cleveteau, iar robul Tău cugeta la îndreptările Tale. Că mărturiile Tale sunt cugetarea mea, iar îndreptările Tale, sfatul meu. Lipitu-s-a de pământ sufletul meu; viază-mă, după cuvântul Tău. Vestit-am căile mele și m-ai auzit; învață-mă îndreptările Tale. Fă să înțeleg calea îndreptărilor Tale și voi cugeta la minunile Tale. Istovitu-s-a sufletul meu de supărare; întărește-mă întru cuvintele Tale. Depărtează de la mine calea nedreptății și cu Legea Ta mă miluiește. Calea adevărului am ales și judecățile Tale nu le-am uitat. Lipitu-m-am de mărturiile Tale, Doamne, să nu mă rușinezi. Pe calea poruncilor Tale am alergat, când ai lărgit inima mea. Lege pune mie, Doamne, și calea îndreptărilor Tale o voi păzi pururea. Înțelepțește-mă și voi căuta Legea Ta și o voi păzi cu toată inima mea. Povățuiește-mă pe cărarea poruncilor Tale, că aceasta am voit. Pleacă inima mea la mărturiile Tale, și nu la lăcomie. Întoarce ochii mei ca să nu vadă deșertăciunea; în calea Ta viază-mă. Împlinește robului Tău cuvântul Tău, care este pentru cei

ce se tem de Tine. Îndepărtează ocara de care mă tem, căci judecățile Tale sunt bune. Iată, am dorit poruncile Tale; întru dreptatea Ta viază-mă. Să vină peste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta, după cuvântul Tău, și voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc, că am nădăjduit în cuvintele Tale. Să nu îndepărtezi din gura mea cuvântul adevărului, până în sfârșit, că întru judecățile Tale am nădăjduit și voi păzi Legea Ta pururea, în veac și în veacul veacului. Am umblat întru lărgime, că poruncile Tale am căutat. Am grăit despre mărturiile Tale înaintea împăraților și nu m-am rușinat. Am cugetat la poruncile Tale pe care le-am iubit foarte. Am ridicat mâinile mele la poruncile Tale, pe care le-am iubit, și am cugetat spre îndreptările Tale. Adu-Ți aminte de cuvântul Tău, către robul Tău, întru care mi-ai dat nădejde. Aceasta m-a mângâiat întru smerenia mea, căci cuvântul Tău m-a viat. Cei mândri m-au batjocorit peste măsură, dar de la Legea Ta nu m-am abătut. Adusu-mi-am aminte de judecățile Tale cele din veac, Doamne, și m-am mângâiat. Mâhnire m-a cuprins din pricina păcătoșilor, care părăsesc Legea Ta. Cântate erau de mine îndreptările Tale, în locul pribegiei mele. Adusu-mi-am aminte de numele Tău, Doamne, și am păzit Legea Ta. Aceasta s-a făcut mie, că îndreptările Tale am căutat. Partea mea ești, Doamne, zis-am să păzesc Legea Ta. Rugatu-m-am feței Tale, din toată inima mea, miluiește-mă după cuvântul Tău. Cugetat-am la căile Tale și am întors picioarele mele spre mărturiile Tale. Gata am fost și nu m-am tulburat să păzesc poruncile Tale. Funiile păcătoșilor s-au înfășurat împrejurul meu, dar Legea Ta n-am uitat. La miezul nopții m-am sculat ca să Te laud pe Tine pentru judecățile dreptății Tale. Părtaș sunt cu toți cei ce se tem de Tine și păzesc poruncile Tale. De mila Ta, Doamne, este plin pământul; îndreptările Tale mă învață. Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvântul Tău. Învață-mă bunătatea, învățătura și cunoștința, că în poruncile Tale am crezut. Mai înainte de a fi umilit, am greșit; pentru aceasta cuvântul Tău am păzit. Bun ești Tu, Doamne, și întru bunătatea Ta, învață-mă îndreptările Tale. Înmulțitu-s-a asupra mea nedreptatea celor mândri, iar eu cu toată inima mea voi cerceta poruncile Tale. Închegatu-s-a ca grăsimea inima lor, iar eu cu legea Ta m-am desfătat. Bine este mie că m-ai smerit, ca să învăț îndreptările Tale. Bună-mi este mie Legea gurii Tale, mai mult decât mii de comori de aur și argint.

Slavă..., Și acum.... Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție Dumnezeule ! Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție Dumnezeule ! Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție Dumnezeul nostru slavă Ție ! cu închinăciuni și în Postul Mare, cu metanii. Doamne, miluiește... (de trei ori). Slavă..., Și acum...

Starea a doua :

Mâinile Tale m-au făcut și m-au zidit, înțelepțește-mă și voi învăța poruncile Tale. Cei ce se tem de Tine mă vor vedea și se vor veseli, că în cuvintele Tale am nădăjduit. Cunoscut-am, Doamne, că drepte sunt judecățile Tale și întru adevăr m-ai smerit. Facă-se dar mila Ta, ca să mă mângâie, după cuvântul Tău, către robul Tău. Să vină peste mine îndurările Tale și voi trăi, că Legea Ta cugetarea mea este. Să se rușineze cei mândri, că pe nedrept m-au asuprit; iar eu voi cugeta la poruncile Tale. Să se întoarcă spre mine cei ce se tem de Tine și cei ce cunosc mărturiile Tale. Să fie inima mea fără prihană întru îndreptările Tale, ca să nu mă rușinez. Se topește sufletul meu după mântuirea Ta; în cuvântul Tău am nădăjduit. S-au sfârșit ochii mei după cuvântul Tău, zicând : „ Când mă vei mângâia ? ”. Că m-am făcut ca un foale la fum, dar îndreptările Tale nu le-am uitat. Câte sunt zilele robului Tău ? Când vei judeca pe cei ce mă prigonesc ? Spusu-mi-au călcătorii de lege deșertăciuni, dar nu sunt ca Legea Ta, Doamne. Toate poruncile Tale sunt adevăr; pe nedrept m-au prigonit. Ajută-mă ! Puțin a fost de nu m-am sfârșit pe pământ, dar eu n-am părăsit poruncile Tale. După mila Ta viază-mă, și voi păzi mărturiile gurii mele. În veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne în cer; în neam și în neam, adevărul Tău. Întemeiat-ai pământul și rămâne. După rânduiala Ta rămâne ziua, că toate sunt slujitoare Ție. De n-ar fi fost Legea Ta gândirea mea, atunci aș fi pierit întru necazul meu. În veac nu voi uita îndreptările Tale, că într-însele m-ai viat, Doamne. Al Tău sunt eu, mântuiește-mă, că îndreptările Tale am căutat. Pe mine m-au așteptat păcătoșii ca să mă piardă. Mărturiile Tale am priceput. La tot lucrul desăvârșit am văzut sfârșit, dar porunca Ta este fără de sfârșit. Că am iubit Legea Ta, Doamne, ea toată ziua cugetarea mea este. Mai mult decât pe vrăjmașii mei m-ai înțelepțit cu porunca Ta, că în veac a mea este. Mai mult decât învățătorii mei am priceput, că la mărturiile Tale este gândirea mea. Mai mult decât bătrânii am înțeles, că poruncile Tale am căutat. De la toată calea cea rea mi-am oprit picioarele, ca să păzesc cuvintele Tale. De la judecățile

Tale nu m-am abătut, că Tu ai pus mie Lege. Cât sunt de dulci limbii mele cuvintele Tale, mai mult decât mierea, în gura mea ! Din poruncile Tale m-am făcut priceput; pentru aceasta am urât toată calea nedreptății. Făclie picioarelor mele este Legea Ta și lumină cărărilor mele. Juratu-m-am și m-am hotărât să păzesc judecățile dreptății Tale. Umilit am fost până în sfârșit; Doamne, viază-mă după cuvântul Tău. Cele de bunăvoie ale gurii mele binevoiește-le, Doamne, și judecățile Tale mă învață. Sufletul meu în mâinile Tale este pururea și Legea Ta n-am uitat. Pusu-mi-au păcătoșii cursă mie, dar de la poruncile Tale n-am rătăcit. Moște-nit-am mărturiile Tale în veac, că bucurie inimii mele sunt ele. Plecat-am inima mea ca să fac îndreptările Tale în veac, spre răsplătire. Pe călcătorii de lege am urât și Legea Ta am iubit. Ajutorul meu și sprijinitorul meu ești Tu, în cuvântul Tău am nădăjduit. Depărtați-vă de la mine, cei ce vicleniți, și voi cerceta poruncile Dumnezeului meu. Apără-mă, după cuvântul Tău, și mă viază și să nu-mi dai de rușine așteptarea mea. Ajută-mă și mă voi mântui și voi cugeta la îndreptările Tale pururea. Defăimat-ai pe toți cei ce se depărtează de la îndreptările Tale, pentru că nedrept este gândul lor. Socotit-am călcători de lege pe toți păcătoșii pământului; pentru aceasta am iubit mărturiile Tale, pururea. Străpunge cu frica Ta trupul meu, că de judecățile Tale m-am temut. Făcut-am judecată și dreptate; nu mă da pe mâna celor ce-mi fac strâmbătate. Primește pe robul Tău în bunătate, ca să nu mă clevetească cei mândri. Sfârșitu-s-au ochii mei după mântuirea Ta și după cuvântul dreptății Tale. Fă cu robul Tău după mila Ta și îndreptările Tale mă învață. Robul Tău sunt eu; înțelepțește-mă și voi cunoaște mărturiile Tale. Vremea este să lucreze Domnul, că oamenii au stricat Legea Ta. Pentru aceasta am iubit poruncile Tale mai mult decât aurul și topazul. Pentru aceasta spre toate poruncile Tale m-am îndreptat, toată calea nedreaptă am urât. Minunate sunt mărturiile Tale, pentru aceasta le-a cercetat pe ele sufletul meu. Arătarea cuvintelor Tale luminează și înțelepțește pe prunci. Gura mea am deschis și am tras duh, că de poruncile Tale am dorit.

Slavă..., Și acum.... Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție Dumnezeule ! Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție Dumnezeule ! Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție Dumnezeul nostru slavă Ție ! cu închinăciuni și în Postul Mare, cu metanii. Doamne, miluiește... (de trei ori). Slavă..., Și acum...

Caută spre mine și mă miluiește, după judecata Ta față de cei ce iubesc numele Tău. Pașii mei îndreptează-i, după cuvântul Tău, și să nu mă stăpânească nici o fărădelege. Izbăvește-mă de clevetirea oamenilor și voi păzi poruncile Tale. Fața Ta arat-o robului Tău și mă învață poruncile Tale. Izvoare de lacrimi au vărsat ochii mei, pentru că n-am păzit Legea Ta. Drept ești, Doamne, și drepte sunt judecățile Tale. Poruncit-ai cu dreptate mărturiile Tale și cu tot adevărul. Topitu-m-a râvna casei Tale, că au uitat cuvintele Tale vrăjmașii mei. Lămurit cu foc este cuvântul Tău foarte și robul Tău l-a iubit pe el. Tânăr sunt eu și defăimat, dar îndreptările Tale nu le-am uitat. Dreptatea Ta este dreptate în veac și Legea Ta, adevărul. Necazuri și nevoi au dat peste mine, dar poruncile Tale sunt gândirea mea. Drepte sunt mărturiile Tale în veac; înțelepțește-mă și voi fi viu. Am strigat cu toată inima mea : Auzi-mă, Doamne ! Îndreptările Tale voi căuta. Am strigat către Tine : Mântuiește-mă și voi păzi mărturiile Tale. Din zori m-am sculat și am strigat : Întru cuvintele Tale am nădăjduit. Deschis-am ochii mei dis-de-dimineață, ca să cuget la cuvintele Tale. Glasul meu auzi-l, Doamne, după mila Ta; după judecata Ta mă viază. S-au apropiat cei ce mă prigonesc cu fărădelege, dar de la Legea Ta s-au îndepărtat. Aproape ești Tu, Doamne, și toate poruncile Tale sunt adevărul. Din început am cunoscut, din mărturiile Tale, că în veac le-ai întemeiat pe ele. Vezi smerenia mea și mă scoate, că Legea Ta n-am uitat. Judecă pricina mea și mă izbăvește; după cuvântul Tău, fă-mă viu. Departe de păcătoși este mântuirea, că îndreptările Tale n-au căutat. Îndurările Tale multe sunt, Doamne; după judecata Ta mă viază. Mulți sunt cei ce mă prigonesc și mă necăjesc, dar de la mărturiile Tale nu m-am abătut. Am văzut pe cei nepricepuți și mă sfârșeam, că n-au păzit cuvintele Tale. Vezi că poruncile Tale am iubit, Doamne; întru mila Ta mă viază. Începutul cuvintelor Tale este adevărul și veșnice sunt toate judecățile dreptății Tale. Căpeteniile m-au prigonit în zadar; iar de cuvintele Tale s-a înfricoșat inima mea. Mă voi bucura de cuvintele Tale, ca și cel ce a aflat comoară mare. Nedreptatea am urât și am disprețuit, iar Legea Ta am iubit. De șapte ori pe zi Te-am lăudat pentru judecățile dreptății Tale. Pace multă au cei ce iubesc Legea Ta și nu se smintesc. Am așteptat mântuirea Ta, Doamne, și poruncile Tale am iubit. Păzit-a

sufletul meu mărturiile Tale și le-a iubit foarte. Am păzit poruncile Tale și mărturiile Tale, că toate căile mele înaintea Ta sunt, Doamne. Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă înțelepțește. Să ajungă cererea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă izbăvește. Să răspândească buzele mele laudă, că m-ai învățat îndreptările Tale. Va rosti limba mea cuvintele Tale, că toate poruncile Tale sunt drepte. Mâna Ta să mă mântuiască, pentru că poruncile Tale am ales. Dorit-am mântuirea Ta, Doamne, și Legea Ta cugetarea mea este. Viu va fi sufletul meu și Te va lăuda și judecățile Tale îmi vor ajuta. Am rătăcit ca o oaie pierdută; caută pe robul Tău, că poruncile Tale nu le-am uitat.

Slavă..., Și acum.... și îndată :
Simbolul Credinței :

Cred întru Unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute. Și întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl s-a născut mai înainte de toți vecii. Lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut nu făcut; Cel de o Ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut. Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara, și S-a făcut om. Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat și a pătimit și S-a îngropat. Și a înviat a treia zi, după Scripturi. Și S-a suit la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui. Și iarăși va să vină cu slavă, să judece vii și morții, a Cărui împărăție nu va avea sfârșit. Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care de la Tatăl purcede, Cela ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin prooroci. Întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică. Mărturisesc un Botez, întru iertarea păcatelor. Aștept învierea morților. Și viața veacului ce va să fie. Amin.

Sfinte Dumnezeule... cu trei închinăciuni. Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția...,
Apoi troparele acestea, glasul al 8-lea :

Iată Mirele vine în miezul nopții și fericită este sluga pe care o va afla priveghind; iar nevrednică este iarăși cea pe care o va afla lenevindu-se. Vezi dar, suflete al meu, cu somnul să nu te îngreunezi, ca să nu te

dai morții, și afară de împărăție să te încui; ci te deșteaptă, strigând : Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeule; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește pre noi.

Slavă...

La ziua cea înfricoșătoare gândind suflete al meu, privegheză, aprinzându-ți candela ta, cu untdelemn luminându-o, că nu știi când va veni la tine glasul ce va zice : Iată Mirele ! Vezi dar suflete al meu, să nu dormitezi, căci vei rămâne afară bătând, ca cele cinci fecioare. Ci, cu priveghere așteaptă, ca să întâmpini pe Hristos cu untdelemn de ungere, și-ți va da ție cămara cea dumnezeiască a slavei Sale.

Și acum ... al Născătoarei de Dumnezeu :

Pe Tine, zidul cel nebiruit, întărirea mântuirii, Născătoare de Dumnezeu fecioară, Te rugăm : Sfaturile celor potrivnici le risipește, întristarea poporului Tău în bucurie o întoarce, cetatea ta o îngrădește, pentru pacea lumii te roagă, că tu ești, Născătoare Dumnezeu, nădejdea noastră.

Doamne miluiește... (de 40 ori), și rugăciunea aceasta :

Cel ce în toată vremea și în tot ceasul, în cer și pre pământ, ești închinat și slăvit, Hristoase Dumnezeule, îndelung-Răbdătorule, mult-Milostive și mult-Milosârde; Care pe cei drepți iubești și pe cei păcătoși miluiești; Care pe toți chemi la mântuire pentru făgăduința bunătăților ce vor să fie. Însu-Ți Doamne, primește și rugăciunile noastre în ceasul acesta și îndreptează viața noastră spre poruncile Tale; sufletele noastre le sfințește, trupurile curățește, cugetele îndreptează, gândurile curățește, și ne izbăvește pe noi de tot necazul celor rele și al durerii. Înconjoară-ne pe noi cu sfinții Tăi îngeri, ca prin mijlocirea lor fiind păziți și povățuiți, să ajungem la unirea credinței și la cunoștința slavei Tale celei neapropiate, că binecuvântat ești în vecii vecilor, Amin.

Doamne miluiește ! (de 3 ori). Slavă... Și acum...

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare, decât Serafimii; care fără de stricăciune pe Dumnezeu

Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Strana : Întru numele Domnului, binecuvintează, părinte ! Preotul : Dumnezeule, milostivește-te spre noi și ne binecuvintează, luminează fața Ta spre noi și ne miluiește. **Și dacă este Aliluia ! sau Postul Mare** se zice rugăciunea aceasta a Sfântului Efrem Sirul, în trei stări, cu trei metanii mari :

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăvirii, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert, depărtează-l de la mine. (O metanie) Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale. (O metanie) Așa, Doamne Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. (O metanie) Iarăși în trei stări, cu 12 închinăciuni : Dumnezeule, milostiv fii mie păcătosului. (O închinăciune) Dumnezeule, curățește-mă pe mine, păcătosul. (O închinăciune) Cel ce m-ai zidit, Dumnezeule, mântuiește-mă. (O închinăciune) Fără de număr am greșit, Doamne, iartă-mă. (O închinăciune) Și pe urmă iar Rugăciunea Sfântului Efrem Sirul, toată, cu o metanie mare : Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert, depărtează-l de la mine. Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale. Așa, Doamne Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. (O metanie)

Apoi :

Stăpâne, Dumnezeule, Părinte Atotputernice, Doamne, Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte, o Dumnezeire, o Putere, miluiește-mă pe mine, păcătosul, și cu judecățile care le știi, mântuiește-mă pe mine nevrednicul robul Tău, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Iar dacă nu este Aliluia sau Postul Mare, se lasă rugăciunea Sfântului Efrem Sirul : Doamne și Stăpânul vieții mele... și metaniile și se zice numai rugăciunea de mai sus : Stăpâne Dumnezeule, Părinte atotputernice... Apoi se zice : Veniți să ne închinăm... (de 3 ori),

Psalmul 120

Am ridicat ochii la munți, de unde va veni ajutorul meu. Ajutorul meu de la Domnul, Cel ce a făcut cerul și pământul. Nu va lăsa să se clatine piciorul tău, nici nu va dormita Cel ce te păzește. Iată, nu va dormita, nici nu va adormi Cel ce păzește pe Israel. Domnul te va păzi pe tine; Domnul este acoperământul tău, de-a dreapta ta. Ziua soarele nu te va arde, nici luna, noaptea. Domnul te va păzi de tot răul; va păzi sufletul tău. Domnul va păzi intrarea ta și ieșirea ta de acum și până în veac.

Psalmul 133

Iată acum binecuvântați pe Domnul toate slugile Domnului, care stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru. Noaptea ridicați mâinile voastre spre cele sfinte și binecuvântați pe Domnul. Te va binecuvânta Domnul din Sion , Cel ce a făcut cerul și pământul.

Slavă... Și acum... Sfinte Dumnezeule... (trei închinăciuni) ; Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția...,

Apoi troparele acestea, glasul al 2-lea :

Pomenește, Doamne, ca un bun pe robii Tăi, și câte în viață au greșit, iartă-le, că nimeni nu este fără de păcat, fără numai Tu, Cela ce poți și celor adormiți a le da odihnă.

Cela ce prin adâncul înțelepciunii, cu iubirea de oameni toate le chivernisești, și ceea ce este de folos tuturor le dăruiești; Unule Făcătorule, fă odihnă Doamne, sufletele adormiților robilor Tăi, că spre Tine nădejdea și-au pus, spre Făcătorul și Ziditorul și Dumnezeul nostru.

Slavă...

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletele adormiților robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Și acum... al Născătoarei de Dumnezeu :

Fericimu-te pe tine toate neamurile, Născătoare de Dumnezeu, fecioară, că întru tine Cel neîncăput, Hristos, Dumnezeul nostru, a încăpea bine a voit. Fericiți suntem și noi, folositoare pe tine avându-te, că ziua și noaptea te rogi pentru noi. Pentru aceasta lăudându-te, strigăm ție : Bucură-te, ceea ce ești plină de Dar, Domnul este cu tine.

Apoi, Doamne miluiește... (de 12 ori) și Rugăciunea aceasta :

Pomenește, Doamne, pe cei întru nădejdea învierii și a vieții veșnice au adormit, părinții și frații noștri, și pe toți, care în cucernicie și în credință s-au săvârșit; și iartă lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie, cea cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul au greșit ei, și-i așează pe dânșii în locuri luminoase, în locuri răcoroase, în locuri de

odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea și suspinarea, unde cercetarea feței Tale veselește pe toții sfinții Tăi cei din veac. Dăruiește lor și nouă împărăția Ta și împărtășirea bunătăților Tale celor negrăite și veșnice, și desfătarea vieții Tale celei nesfârșite și fericite. Că Tu ești viața și învierea și odihna robilor Tăi celor adormiți, Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei :

Preaslăvită pururea fecioară, Maica lui Hristos Dumnezeu, du rugăciunea noastră la Fiul tău și Dumnezeul nostru și cere ca să mântuiască pentru tine sufletele noastre.

A Sfintei Treimi :

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ție.

Glasul al 6-lea :

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă...

Doamne miluiește-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit, nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre; ci caută acum ca un milostiv și ne izbăvește pre noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeul nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum... al Născătoarei de Dumnezeu :

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

În timpul troparelor de umilință, preotul iese din Sfântul Altar în fața ușilor împărătești și cu fața către răsărit, zice ectenia : Miluiește-ne pe noi. Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămune Ție, auzi-ne și ne miluiește ! Strana : **Doamne, miluiește !** (de 3 ori). Preotul : Încă ne rugăm pentru ca să se păzească sfânt locașul acesta, țara aceasta și toate orașele și satele : de boală, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de năvălirea altor neamuri asupra noastră și de războiul cel dintre noi; pentru ca milostiv, blând și lesne iertător să fie nouă Bunul și Iubitorul de oameni Dumnezeul nostru, să îndepărteze și să împrăștie toată mânia care se pornește asupra noastră și să ne izbăvească pe noi de mustrarea Lui cea dreaptă, care este asupra noastră, și să ne miluiască pe noi.

Doamne miluiește... (de 40 de ori)

Și preotul zice vosglasul : Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe și, milostive Stăpâne, milostiv fii nouă, față de păcatele noastre și ne miluiește pe noi. Preotul zice ecfonisul : Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm. Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Strana : **Amin !** Preotul : Slavă Ție Hristoase, Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, slavă Ție ! Strana : **Slavă... Și acum... Doamne miluiește !** (de 3 ori), **Cuvioase părinte binecuvântează !** Iar preotul. întorcându-se cu fața către credincioși zice otpustul cel mic : Hristos, Adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri și pentru ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor. Apoi plecându-se Preotul către strane, își cere obișnuita iertăciune, zicând : Binecuvântați, părinți sfinți, și mă iertați pe mine păcătosul. Iar frații, fiecare răspunde : **Dumnezeu să te ierte și să te miluiască, părinte sfințite.**

Apoi Preotul se întoarce către răsărit și zice ectenia aceasta : **S**ă ne rugăm pentru pacea lumii. Iar noi la fiecare zicem : **Doamne miluiește !** (câte o dată). **P**entru buna sporire și întărirea dreptslăvitorilor creștini. **P**entru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române pentru (înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N), și pentru toți frații noștri cei întru Hristos. **P**entru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste. **P**entru cei ce ne urăsc și pentru cei ce ne iubesc pe noi. **P**entru cei ce ne miluiesc și ne slujesc nouă. **P**entru cei ce ne-au cerut nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dânșii. **P**entru izbăvirea celor robiți. **P**entru părinții și frații noștri care sunt departe. **P**entru cei ce călătoresc pe uscat, pe ape, și prin aer. **P**entru cei ce zac în neputințe. **S**ă ne rugăm și pentru îmbelșugarea roadelor pământului. **P**entru arhiereii ortodocși și pentru toți ortodocșii creștini. **S**ă ne rugăm pentru conducătorii țării. **P**entru ctitorii sfântului locașului acestuia. **P**entru părinții și învățătorii noștri. **P**entru toți cei mai înainte adormiți, părinți și frați ai noștri, dreptcredincioși, care odihnesc aici și pretutindeni. Să zicem și pentru aceștia. Strana : **Doamne miluiește !** (de 3 ori) Preotul : Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi . Strana : **Amin !**

Cade-se a şti, că aşa se cântă rugăciunea miezului nopţii de toate zilele peste toată săptămâna, afară de Sâmbătă , Duminică şi când este priveghere. **Cel ce citeşte de este Monah ori mirean ,** în locul ecteniilor , care se zic numai de preot şi de diacon zic aceste rugăciuni :

Slăbeşte, lasă, iartă Dumnezeule greşalele noastre, cele de voie şi cele fără de voie, cele cu lucrul şi cu cuvântul, cele cu ştiinţa şi cu neştiinţa, cele din noapte şi din zi, cele cu mintea ai cu gândul, toate le iartă nouă, ca un bun şi iubitor de oameni. Pe cei ce ne urăsc şi ne fac nouă strâmbătate, iartă-i Doamne. Celor ce ne fac bine fă-le bine. Fraţilor şi rudeniilor noastre, dăruieşte-le cererile cele către mântuire şi viaţă veşnică. Pe cei ce sunt întru neputinţă cercetează-i şi vindecare dăruieşte-le. Pe cei de pe mare ocârmuieşte-i; cu cei călători împreună călătoreşte. Pe conducători înţeleptşeşte. Celor ce ne slujesc şi ne miluiesc pe noi, iertare păcatelor dăruieşte-le. Pe cei ce ne-au poruncit nouă nevrednicilor să ne rugăm pentru dânşii, miluieşte-i după mare mila Ta. Pomeneşte Doamne, pe cei mai înainte adormiţi, părinţii şi fraţii noştri şi le fă lor odihnă unde cercetează lumina feţei Tale. Pomeneşte Doamne pe fraţii noştri cei robiţi şi-i izbăveşte pe dânşii de toată neputinţa. Pomeneşte Doamne pe cei ce aduc daruri şi fac bine întru Sfintele Tale Biserici, şi le dă lor cererile cele către mântuire şi viaţă veşnică. Pomeneşte Doamne şi pe părintele nostru (N) şi pe toţi fraţii noştri cei întru Hristos, şi le dă lor toate cererile cele către mântuire şi viaţă veşnică. Pomeneşte-ne Doamne şi pe noi smeriţii, păcătoşii, şi nevrednicii robii Tăi, şi luminează mintea noastră cu lumina cunoştinţei Tale, şi ne îndreptează pe noi în calea poruncilor Tale. Pentru rugăciunile preacuratei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Maria, şi ale tuturor Sfinţilor Tăi. Că bine eşti cuvântat în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluieşte ! (de 3 ori). Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin ! Se cuvine a şti că aşa se citeşte rugăciunea Miezonopticii din toate zilele peste toată săptămâna, afară de sâmbăta şi duminica.

Sfârşitul rugăciunii miezului nopţii de toate zilele (Polunoşniţa).

MIEZONOPTICA PENTRU SÂMBETE

Preotul, cu epitrahilul pe grumaz, din fața ușilor împărătești, cu dvera închisă, face începutul. după obicei zicând : Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Strana : **Amin ! Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție ! Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru...** Că a Ta este împărăția..., **Doamne, miluiește...** (de 12 ori); **Slavă... Și acum...Veniți să ne închinăm...** (de 3 ori) Preotul se închină de trei ori și intră în sfântul altar.

Veniți să ne închinăm ... (de 3 ori) Și trei închinăciuni.

Psalmul 50

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit, și rău înaintea Ta am făcut, iar Tu drept ești întru cuvintele Tale și biruitor când ne vei judeca Tu. Că iată, întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată, adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți, spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și Duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-l lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu Duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fărădelege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea sângelui, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele. Bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit, inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe Altarul Tău viței.

Apoi Catisma a 9-a :

Psalmul 64

Ție Ți se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion și Ție Ți se va împlini făgăduință în Ierusalim, Auzi rugăciunea mea, către Tine tot trupul va veni. Cuvintele celor fără de lege ne-au biruit pe noi și nelegiuirile noastre Tu le vei curăți. Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit; Locui-va în curțile Tale. Umplea-ne-vom de bunătățile casei Tale; sfânt este locașul Tău, minunat în dreptate. Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor de pe mare departe; Cel ce gătești munții cu tăria Ta, încins fiind cu putere; Cel ce tulburi adâncul mării și vuietul valurilor ei. Tulbura-se-vor neamurile și se vor spăimânta cei ce locuiesc marginile de semnele Lui; ieșirile dimineții și ale serii le vei veseli. Cercetat-ai pământul și l-ai adăpat pe el, bogățiile lui le-ai înmulțit; Râul lui Dumnezeu s-a umplut de apă; gătit-ai hrana lor, că așa este gătirea Ta. Adapă brazdele lui, înmulțește roadele lui și se vor bucura de picături de ploaie, răsărind. Vei binecuvânta cununa anului bunătății Tale și câmpiile Tale se vor umple de roade grase. Îngrășa-se-vor pășunile pustiei și cu bucurie dealurile se vor încinge. Îmbrăcatu-s-au pășunile cu oi și văile vor înmulți grâul; vor striga și vor cânta.

Psalmul 65

Strigați lui Dumnezeu tot pământul. Cântați numele Lui; dați slava laudei Lui. Ziceți lui Dumnezeu: Cât sunt de înfricoșătoare lucrurile Tale ! Pentru mulțimea puterii Tale, Te vor linguși vrăjmașii Tăi. Tot pământul să se închine Ție, și să cânte Ție, să cânte numelui Tău. Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, înfricoșător în sfaturi mai mult decât fiii oamenilor. Cel ce preface marea în uscat, prin râu vor trece cu piciorul. Acolo ne vom veseli de El, de Cel ce stăpânește cu puterea Sa veacul. Ochii Lui spre neamuri privesc; cei ce se răzvrătesc să nu se înalțe întru sine. Binecuvântați neamuri pe Dumnezeul nostru și faceți să se audă glasul laudei Lui, Care a dat sufletului meu viață și n-a lăsat să se clatine picioarele mele. Că ne-ai cercetat pe noi, Dumnezeule, cu foc ne-ai lămurit pe noi, precum se lămurește argintul. Prinsu-ne-ai pe noi în cursă; pus-ai necazuri pe umărul nostru; Ridicat-ai oameni pe capetele noastre, trecut-am prin foc și prin apă și ne-ai scos la odihnă. Intra-voi în casa Ta cu arderi de tot, împlini-voi Ție făgăduințele mele,

Pe care le-au rostit buzele mele și le-a grăit gura mea, întru necazul meu. Arderi de tot grase voi aduce Ție, cu tămâie și berbeci; îți voi jertfi boi și țapi. Veniți de auziți toți cei ce vă temeți de Dumnezeu și vă voi povesti câte a făcut El sufletului meu. Către Dânsul cu gura mea am strigat și L-am lăudat cu gura mea. Nedreptate de am avut în inima mea să nu mă audă Domnul. Pentru aceasta m-a auzit Dumnezeu; Luat-a aminte glasul rugăciunii mele. Binecuvântat este Dumnezeu, Care n-a depărtat rugăciunea mea și mila Lui de la mine.

Psalmul 66

Dumnezeule, milostivește-Te spre noi și ne binecuvântează, luminează fața Ta spre noi și ne miluiește, Ca să cunoaștem pe pământ calea Ta, în toate neamurile mântuirea Ta. Lauda-Te-vor pe Tine popoarele, Dumnezeule, lăuda-Te-vor pe Tine popoarele toate. Veselească-se și să se bucure neamurile, că vei judeca popoarele cu dreptate și neamurile pe pământ le vei povățui. Lăuda-Te-vor pe Tine popoarele, Dumnezeule, lăuda-Te-vor pe Tine popoarele toate. Pământul și-a dat rodul său. Binecuvântează-ne pe noi, Dumnezeule, Dumnezeul nostru. Binecuvântează-ne pe noi, Dumnezeule, și să se teamă de Tine toate marginile pământului.

Slavă..., Și acum.... Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție Dumnezeule ! Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție Dumnezeule ! Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție Dumnezeul nostru slavă Ție ! cu închinăciuni și în Postul Mare, cu metanii. Doamne, miluiește... (de trei ori). Slavă..., Și acum...

Psalmul 67

Să se scoale Dumnezeu, și să se risipească vrăjmașii Lui și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe El. Precum se stinge fumul, să se stingă; cum se topește ceara de fața focului, așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, Iar drepții să se bucure și să se veselească înaintea lui Dumnezeu, să se desfăteze în veselie. Cântați lui Dumnezeu, cântați numelui Lui, gătiți calea Celui ce străbate pustia, Domnul este numele Lui, Și vă bucurați înaintea Lui. Să se tulbure de fața Lui, a Părintelui orfanilor și a Judecătorului văduvelor. Dumnezeu este în locul cel sfânt al Lui. Dumnezeu așază pe cei singuratici în casă, Scoate cu vitejie pe cei legați în obezi, la fel pe cei amărâți, pe cei ce locuiesc în morminte. Dumnezeule, când mergeai Tu înaintea poporului Tău, când treceai Tu

prin pustie, Pământul s-a cutremurat şi cerurile s-au topit şi Sinaiul s-a clătinat de la faţa Dumnezeului lui Israel. Ploaie de bunăvoie vei osebi, Dumnezeule, moştenirii Tale. Ea a slăbit, dar Tu ai întărit-o. Vietăţile Tale locuiesc în ea; întru bunătatea Ta, Dumnezeule, purtat-ai grijă de cel sărac. Domnul va da cuvântul celor ce vestesc cu putere multă. Împăratul puterilor, poporului iubit va împărţi prăzile. Dacă veţi dormi în mijlocul moştenirilor voastre, aripile voastre argintate vor fi ca ale porumbiţei şi spatele vostru va străluci că aurul. Când Împăratul cel ceresc va împrăştia pe regi în ţara Sa, ei vor fi albi ca zăpada pe Selmon. Munte al lui Dumnezeu este Muntele Vasan, munte de piscuri este Muntele Vasan. Pentru ce munţi cu piscuri pizmuiţi muntele în care a binevoit Dumnezeu să locuiască în el, pentru că va locui în el până la sfârşit ? Carele lui Dumnezeu sunt mii de mii; mii sunt cei ce se bucură de ele. Domnul în mijlocul lor, pe Sinai, în locaşul Său cel sfânt. Suitu-Te-ai la înălţime, robit-ai mulţime, luat-ai daruri de la oameni, chiar şi cu cei răzvrătiţi, îngăduiţi au fost să locuiască. Domnul Dumnezeu este binecuvântat, binecuvântat este Dumnezeu zi de zi; să sporească între noi, Dumnezeul mântuirii noastre. Dumnezeul nostru este Dumnezeul mântuirii şi ale Domnului Dumnezeu sunt ieşirile morţii. Dar Dumnezeu va sfărâma capetele vrăjmaşilor Săi, creştetul părului celor ce umblă întru greşelile lor. Zis-a Domnul : "Din Vasan îi voi întoarce, întoarce-voi pe vrăjmaşii tăi din adâncurile mării, Pentru ca să se afunde piciorul tău în sânge şi limba câinilor tăi în sângele vrăjmaşilor tăi" Văzut-am, Dumnezeule, intrarea Ta, văzut-am intrarea Dumnezeului şi Împăratului meu în locaşul cel sfânt : Înainte mergeau căpeteniile, după ei cei ce cântau din strune, în mijloc fecioarele, bătând din timpane şi zicând : În adunări binecuvântaţi pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israel. " Acolo era Veniamin cel mai tânăr, în uimire; căpeteniile lui Iuda, povăţuitorul lor, căpeteniile Zabulonului, căpeteniile Neftalimului şi ziceau : " Porunceşte, Dumnezeule, puterii Tale; întăreşte, Dumnezeule, această lucrare pe care ai făcut-o nouă. Pentru locaşul Tău, din Ierusalim, îţi vor aduce împăraţii daruri. Ceartă fiarele din trestii, ceartă taurii adunaţi împotriva junincilor popoarelor, ca să nu fie depărtaţi cei care au fost încercaţi ca argintul. Risipeşte neamurile cele ce voiesc războaie ". Veni-vor soli din Egipt; Etiopia va întinde mai înainte la Dumnezeu mâna ei, zicând : " Împărăţiile

pământului cântați lui Dumnezeu, cântați Domnului. Cântați Dumnezeului Celui ce s-a suit peste cerul cerului, spre răsărit; iată va da glasul Său, glas de putere. Dați slavă lui Dumnezeu ! Peste Israel măreția Lui și puterea Lui în nori. Minunat este Dumnezeu întru sfinții Lui, Dumnezeul lui Israel; Însuși va da putere și întărire poporului Său. Binecuvântat este Dumnezeu.

Slavă..., Și acum.... Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție Dumnezeule ! Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție Dumnezeule ! Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție Dumnezeul nostru slavă Ție ! cu închinăciuni și în Postul Mare, cu metanii. Doamne, miluiește... (de trei ori). Slavă..., Și acum...

Psalmul 68

Mântuiește-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu. Afundatu-m-am în noroiul adâncului, care n-are fund. Intrat-am în adâncurile mării și furtuna m-a potopit. Ostenit-am strigând, amorțit-a gâtlejul meu, slăbit-au ochii mei nădăjduind spre Dumnezeul meu. Înmulțitu-s-au mai mult decât perii capului meu cei ce mă urăsc pe mine în zadar. Întăritu-s-au vrăjmașii mei, cei ce mă prigonesc pe nedrept; cele ce n-am răpit, pe acelea le-am plătit. Dumnezeule, Tu ai cunoscut nepriceperea mea și greșalele mele de la Tine nu s-au ascuns. Să nu fie rușinați, din pricina mea, cei ce Te așteaptă pe Tine, Doamne, Doamne al puterilor, nici înfruntați pentru mine, cei ce Te caută pe Tine. Dumnezeul lui Israel. Că pentru Tine am suferit ocara, acoperit-a batjocura obrazul meu. Înstrăinat am fost de frații mei și străin fiilor maicii mele, Că râvna casei Tale m-a mâncat, și ocările celor ce Te ocărăsc pe Tine au căzut asupra mea. Și mi-am smerit cu post sufletul meu și mi-a fost spre ocara mie. Și m-am îmbrăcat cu sac și am ajuns pentru ei de batjocură. Împotriva mea grăiau cei ce ședeau în porți și despre mine cântau cei ce beau vin. Iar eu întru rugăciunea mea către Tine, Doamne, am strigat la timp bine-plăcut. Dumnezeule, întru mulțimea milei Tale auzi-mă, întru adevărul milei Tale. Mântuiește-mă din noroi, ca să nu mă afund; izbăvește-mă de cei ce mă urăsc și din adâncul apelor, Ca să nu mă înece vâltoarea apei, nici să mă înghită adâncul, nici să-și închidă peste mine adâncul gura lui. Auzi-mă, Doamne, ca bună este mila Ta; după mulțimea îndurărilor Tale caută spre mine. Să nu-ți întorci fața Ta de la credinciosul Tău, când mă necăjesc. Degrab mă auzi. Ia aminte la sufletul meu și-l mântuiește pe

el; din mâinile vrăjmașilor mei izbăvește-mă, Că Tu cunoști ocara mea și rușinea mea și înfruntarea mea; Înaintea Ta sunt toți cei ce mă necăjesc. Zdrobit a fost sufletul meu de ocări și necaz, Și am așteptat pe cel ce m-ar milui și nu era, și pe cei ce m-ar mângâia și nu i-am aflat. Și mi-au dat spre mâncarea mea fiere și în setea mea m-au adăpat cu oțet. Facă-se masa lor înaintea lor cursă, răsplătire și sminteală; Să se întunece ochii lor, ca să nu vadă, și spinarea lor pururea o gârbovește. Varsă peste ei urgia Ta și mânia urgiei Tale să-i cuprindă pe ei; Facă-se curtea lor pustie și în locașurile lor să nu fie locuitori; Că pe care Tu l-ai bătut, ei l-au prigonit, și au înmulțit durerea rănilor lui. Adăugă fărădelege la fărădelegea lor, și să nu intre întru dreptatea Ta; Șterși să fie din cartea celor vii și cu cei drepți să nu se scrie. Sărac și îndurerat sunt eu; mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească. Lăuda-voi numele Dumnezeului meu cu cântare și-L voi preamări pe El cu laudă; Și-i va plăcea lui Dumnezeu mai mult decât vițelul tânăr, căruia îi cresc coarne și unghii. Să râdă săracii și să se veselească; cântați lui Dumnezeu și viu va fi sufletul vostru ! Că a auzit pe cei săraci Domnul, și pe cei ferecați în obezi ai Săi nu i-a urgisit. Să-L laude pe El cerurile și pământul, marea și toate câte se târăsc în ea. Că Dumnezeu va mântui Sionul și se vor zidi cetățile lui Iuda, și vor locui acolo și-l vor moșteni pe el; Și seminția credincioșilor Lui îl va stăpâni pe el, și cei ce iubesc numele Lui vor locui în el.

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu la aminte ! Doamne, să-mi ajuți mie grăbește-Te ! Să se rușineze și să se înfrunteze cei ce caută sufletul meu; Să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele; Întoarcă-se îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie : " Bine, bine ! " Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta : " Slăvit să fie Domnul ! " Iar eu sărac sunt și sărman, Dumnezeule, ajută-mă ! Ajutorul meu și Izbăvitorul meu ești Tu, Doamne, nu zăbovi.

Slavă... Și acum...
Crezul :

Cred întru Unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute. Și întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii. Lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut nu făcut; Cel de o Ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut. Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara, și S-a făcut om. Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat și a pătimit și S-a îngropat. Și a înviat a treia zi, după Scripturi. Și S-a suit la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui. Și iarăși va să vină cu slavă, să judece vii și morții, a Cărui împărăție nu va avea sfârșit. Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care de la Tatăl purcede, Cela ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin prooroci. Întru una, Sfântă, sobornicească și apostolească Biserică. Mărturisesc un Botez, întru iertarea păcatelor. Aștept învierea morților. Și viața veacului ce va să fie. Amin

Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția...,
Și troparele acestea, glasul al 2-lea :

Nezidită fire, Făcătorule a toate, buzele noastre le deschide ca să vestim lauda Ta, strigând : Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeule, pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Slavă...

Puterilor celor de sus, urmând pe pământ, cântare de biruință aducem Ție, Bunule : Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeule, pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Și acum ...

Din pat și din somn m-ai ridicat, Doamne, mintea mea o luminează, inima și buzele mele le deschide, ca să Te laud pe Tine, Sfântă Treime : Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeule, pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Doamne miluiește... (de 40 ori), apoi rugăciunea aceasta :

Cel ce în toată vremea și în tot ceasul, în cer și pe pământ, ești închinat și slăvit, Hristoase Dumnezeule, îndelung-Răbdătorule, mult-Milostive și mult-Milosârde; Care pe cei drepți iubești și pe cei păcătoși miluiești; Care pe toți chemi la mântuire pentru făgăduința bunătăților ce vor să fie. Însu-Ți Doamne, primește și rugăciunile noastre în ceasul acesta și îndreptează viața noastră spre poruncile Tale; sufletele noastre le sfințește, trupurile curățește, cugetele îndreptează, gândurile curățește, și ne izbăvește pe noi de tot necazul celor rele și al durerii. Înconjoară-ne pe noi cu sfinții Tăi îngeri, ca, prin mijlocirea lor fiind păziți și povățuiți, să ajungem la unirea credinței și la cunoștința slavei Tale celei neapropiate, că binecuvântat ești în vecii vecilor, Amin.

Doamne miluiește... (de 3 ori). Slavă... Și acum...

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare, decât Serafimii; care fără de stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te slăvim. Întru numele Domnului binecuvintează părinte !

Preotul zice : Dumnezeule, milostivește-Te...

Apoi Rugăciunea aceasta :

Stăpâne, Dumnezeule, Părinte Atotputernice, Doamne, Fiule Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte, o Dumnezeire, o Putere, miluiește-mă pe mine, păcătosul, și eu judecățile care știi, mântuiește-mă pe mine nevrednicul robul Tău, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Și rugăciunea Sfântului Eustratie :

Slăvindu-Te, Te slăvesc pe Tine, Doamne, că ai căutat spre smerenia mea și nu m-ai dat în mâinile vrăjmașilor, ci ai mântuit din nevoi sufletul meu. Și acum, Stăpâne, să mă acopere pe mine mâna Ta și să vină peste mine mila Ta, că s-a tulburat sufletul meu și dureros îi este să iasă din acest ticălos și spurcat trup al meu. Ca nu cândva vicleanul sfat al celui potrivnic să-l întâmpine și să-l împiedice întru întuneric, pentru păcatele cele făcute de mine cu neștiința și cu știința în viața aceasta. Milostiv fii mie, Stăpâne și să nu vadă sufletul meu întunecatul chip al viclenilor draci; ci să-l ia îngerii Tăi cei strălucițI și luminați. Dă

slavă numelui Tău celui Sfânt, și cu puterea Ta mă ridică la Dumnezeiasca Ta judecată. Când mă vei judeca, să nu mă apuce pe mine mâna stăpânitorului lumii acesteia, ca să mă arunce pe mine păcătosul, întru adâncul iadului; ci stai lângă mine și-mi fii Mântuitor și Sprijinitor; pentru că muncile acestea trupești, veselie sunt robilor Tăi. Miluiește, Doamne, sufletul meu cel întinat cu patimile vieții acesteia, și curat pe el prin pocăință și prin mărturisire îl primește, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Veniți să ne închinăm... de 3 ori,

Psalmul 120

Ridicat-am ochii mei la munți, de unde va veni ajutorul meu. Ajutorul meu de la Domnul, Cel ce a făcut cerul și pământul. Nu va lăsa să se clatine piciorul tău, nici nu va dormita Cel ce te păzește. Iată, nu va dormita, nici nu va adormi Cel ce păzește pe Israel. Domnul te va păzi pe tine; Domnul este acoperământul tău, de-a dreapta ta. Ziua soarele nu te va arde, nici luna noaptea. Domnul te va păzi pe tine de tot răul; păzi-va sufletul tău. Domnul va păzi intrarea ta și ieșirea ta de acum și până în veac.

Psalmul 133

Iată acum binecuvântați pe Domnul toate slugile Domnului, care stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru. Noaptea ridicați mâinile voastre spre cele sfinte și binecuvântați pe Domnul. Te va binecuvânta Domnul din Sion, Cel ce a făcut cerul și pământul.

Slavă... Și acum... Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru...

Apoi troparele acestea, glasul al 2-lea :

Pomenește, Doamne, ca un bun pe robii Tăi, și câte în viață au greșit, iartă-le, că nimeni nu este fără de păcat, fără numai Tu, Cela ce poți și celor adormiți a le da odihnă.

Cela ce prin adâncul înțelepciunii, cu iubirea de oameni toate le chivernisești, și ceea ce este de folos tuturor le dăruiești; Unule Făcătorule, fă odihnă Doamne, sufletelor adormiților robilor Tăi, că

spre Tine nădejdea și-au pus, spre Făcătorul și Ziditorul și Dumnezeul nostru.

Slavă...

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletele adormiților robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Și acum...

Fericimu-te pe tine toate neamurile, Născătoare de Dumnezeu, fecioară, că întru tine Cel neîncăput, Hristos, Dumnezeul nostru, a încăpea bine a voit. Fericiți suntem și noi, folositoare pe tine avându-te, că ziua și noaptea te rogi pentru noi. Pentru aceasta lăudându-te, strigăm ție : Bucură-te, ceea ce ești plină de Dar, Domnul este cu tine.

Apoi, Doamne miluiește... (de 12 ori) și rugăciunea aceasta :

Pomenește, Doamne, pe cei întru nădejdea învierii și a vieții veșnice au adormit, părinții și frații noștri, și pe toți, care în cucernicie și în credință s-au săvârșit; și iartă lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie, cea cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul au greșit ei, și-i așează pe dânșii în locuri luminoase, în locuri răcoroase, în locuri de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea și suspinarea, unde cercetarea feței Tale veselește pe toții sfinții Tăi cei din veac. Dăruiește lor și nouă împărăția Ta și împărtășirea bunătăților Tale celor negrăite și veșnice, și desfătarea vieții Tale celei nesfârșite și fericite. Că Tu ești viața și învierea și odihna robilor Tăi celor adormiți, Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A Născătoarei :

Preaslăvită pururea fecioară, Maica lui Hristos Dumnezeu, du rugăciunea noastră la Fiul tău și Dumnezeul nostru și cere ca să mântuiască pentru tine sufletele noastre.

A Sfintei Treimi :

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ție.

Glasul al 6-lea :

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă...

Doamne miluiește-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit, nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre; ci caută acum ca un milostiv și ne izbăvește pre noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeul nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum... al Născătoarei de Dumnezeu :

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

În timpul troparelor de umilință, preotul iese din Sfântul Altar în fața ușilor împărătești și cu fața către răsărit, zice ectenia : Miluiește-ne pe noi. Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește ! Strana : **Doamne, miluiește !** (de 3 ori). Preotul : Încă ne rugăm pentru ca să se păzească sfânt locașul acesta, țara aceasta și toate orașele și satele : de boală, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de năvălirea altor neamuri asupra noastră și de războiul cel dintre noi; pentru ca milostiv, blând și lesne iertător să fie nouă Bunul și Iubitorul de oameni Dumnezeul nostru, să îndepărteze și să împrăștie toată mânia care se pornește asupra noastră și să ne izbăvească pe noi de mustrarea Lui cea dreaptă, care este asupra noastră, și să ne miluiască pe noi.

Doamne miluiește... (de 40 de ori)

Și preotul zice vosglasul : Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe și, milostive Stăpâne, milostiv fii nouă, față de păcatele noastre și ne miluiește pe noi. Preotul zice ecfonisul : Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm. Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Strana : **Amin !** Preotul : Slavă Ție Hristoase, Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, slavă Ție ! Strana : **Slavă... Și acum... Doamne miluiește !** (de 3 ori), **Cuvioase părinte binecuvântează !** Iar preotul. întorcându-se cu fața către credincioși zice otpustul cel mic : Hristos, Adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri și pentru ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor. Apoi plecându-se Preotul către strane, își cere obișnuita iertăciune, zicând : Binecuvântați, părinți sfinți, și mă iertați pe mine păcătosul. Iar frații, fiecare răspunde : **Dumnezeu să te ierte și să te miluiască, părinte sfințite.**

Apoi Preotul se întoarce către răsărit și zice ectenia aceasta : Să ne rugăm pentru pacea lumii. Iar noi la fiecare zicem : **Doamne miluiește !** (câte o dată). Pentru buna sporire și întărirea dreptslăvitorilor creștini. Pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române pentru (înalt-) Preasfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N), și pentru toți frații noștri cei întru Hristos. Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste. Pentru cei ce ne urăsc și pentru cei ce ne iubesc pe noi. Pentru cei ce ne miluiesc și ne slujesc nouă. Pentru cei ce ne-au cerut nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dânșii. Pentru izbăvirea celor robiți. Pentru părinții și frații noștri care sunt departe. Pentru cei ce călătoresc pe uscat, pe ape, și prin aer. Pentru cei ce zac în neputințe. Să ne rugăm și pentru îmbelșugarea roadelor pământului. Pentru arhiereii ortodocși și pentru toți ortodocșii creștini. Să ne rugăm pentru conducătorii țării. Pentru ctitorii sfântului locașului acestuia. Pentru părinții și învățătorii noștri. Pentru toți cei mai înainte adormiți, părinți și frați ai noștri, dreptcredincioși, care odihnesc aici și pretutindeni. Să zicem și pentru aceștia. Strana : **Doamne miluiește !** (de 3 ori) Preotul : Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi . Strana : **Amin !**

Dacă cel ce citește este Monah ori mirean, (dacă lipsește preotul) în locul ecteniilor , care se zic numai de preot și de diacon zice aceste rugăciuni :

Slăbește, lasă, iartă Dumnezeule greșalele noastre, cele de voie și cele fără de voie, cele cu lucrul și cu cuvântul, cele cu știința și cu neștiința, cele din noapte și din zi, cele cu mintea ai cu gândul, toate le iartă nouă, ca un bun și iubitor de oameni. Pe cei ce ne urăsc și ne fac nouă strâmbătate, iartă-i Doamne. Celor ce ne fac bine fă-le bine. Fraților și rudeniilor noastre, dăruiește-le cererile cele către mântuire și viață veșnică. Pe cei ce sunt întru neputință cercetează-i și vindecare dăruiește-le. Pe cei de pe mare ocârmuiește-i; cu cei călători împreună călătorește. Pe conducători înțelepțește. Celor ce ne slujesc și ne miluiesc pe noi, iertare păcatelor dăruiește-le. Pe cei ce ne-au poruncit nouă nevrednicilor să ne rugăm pentru dânșii, miluiește-i după mare mila Ta. Pomenește Doamne, pe cei mai înainte adormiți, părinții și frații noștri și le fă lor odihnă unde cercetează lumina feței Tale. Pomenește Doamne pe frații noștri cei robiți și-i izbăvește pe dânșii de toată neputința. Pomenește Doamne pe cei ce aduc daruri și fac bine întru Sfintele Tale Biserici, și le dă lor cererile cele către mântuire și viață veșnică. Pomenește Doamne și pe părintele nostru (N) și pe toți frații noștri cei întru Hristos, și le dă lor toate cererile cele către mântuire și

viață veșnică. Pomenește-ne Doamne și pe noi smeriții, păcătoșii, și nevrednicii robii Tăi, și luminează mintea noastră cu lumina cunoștinței Tale, și ne îndreptează pe noi în calea poruncilor Tale. Pentru rugăciunile preacuratei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei și pururea fecioarei Maria, și ale tuturor sfinților Tăi. Că bine ești cuvântat în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluiește ! (de 3 ori). Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin !

Sfârșitul rugăciunii miezului nopții pentru sâmbete (Polunoșnița).

MIEZONOPTICA PENTRU DUMINICI

Preotul cu epitrahilul pe grumaz din fața ușilor împărătești, cu dvera închisă, dă binecuvântarea. zicând : Binecuvântat este Dumnezeul nostru totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Noi : **Amin ! Slavă Ție Dumnezeul nostru, slavă Ție ! Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule...** (Se fac trei închinăciuni, iar dacă este post, se fac trei metanii). **Slavă..., Și acum..., Preasfântă Treime..., Doamne, miluiește...** (de 3 ori), **Slavă.... Și acum... Tatăl nostru....** Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește.... (de 12 ori). **Slavă... Și acum.... Veniți să ne închinăm...** (de 3 ori), în acest timp preotul se închină, de trei ori. și intră în Sfântul altar, pe ușa dinspre miazăzi.

Veniți să ne închinăm ... (de 3 ori) Și trei închinăciuni.

Psalmul 50

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit, și rău înaintea Ta am făcut, iar Tu drept ești întru cuvintele Tale și biruitor când ne vei judeca Tu. Că iată, întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată, adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți, spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și Duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-l lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu Duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fărădelege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea sângelui, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele. Bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit, inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe Altarul Tău viței.

Și îndată se zice Canonul Treimii (Troisnicul), al glasului ce va fi de rând : CANONUL SFINTEI TREIMI Și după canon se cântă Troparele Treimice, glasul al 2-lea :

Cade-se cu adevărat, a lăuda Treimea cea mai presus de Dumnezeire, pe Tatăl cel fără de început și atoatelucrător, pe Cuvântul cel fără de început, Carele din Tatăl mai-nainte de veci fără stricăciune S-a născut, și pe Sfântul Duh, Cel ce din Tatăl fără de ani purcede.

Cade-se cu adevărat, a Te mări pe Tine, Dumnezeu Cuvântul, de Carele se înfricoșează și se cutremură Heruvimii și Te măresc puterile cerești. Pe Cel ce ai înviat a treia zi din mormânt, Hristoase, Dătătorule de viață, cu frică Te mărim.

Să lăudăm toți cum se cuvine lui Dumnezeu, cu cântări dumnezeiești, pe Tatăl, și pe Fiul, și pe Duhul Cel Dumnezeiesc, Stăpânia cea în trei Ipostasuri, pe o Împărăție și o Domnie.

Pe Care o laudă toți pământenii și o măresc puterile cerești, pe Cea de toți credincioșii închinată, Unimea cea după Ființă, pe Cea în trei Ipostasuri.

Domnească începătorie peste Heruvimi, și dumnezeiască Stăpânie fără de asemănare peste Serafimi, Treimea cea nedespărțită în Unime, ceea ce ești după adevăr dumnezeiască Stăpânie, pe Tine, Te mărim.

Tatălui, Celui fără de început și Dumnezeu Cuvântului, Celui împreună fără început și Duhului mă închin, Ființa cea nedespărțită, Una împreunată, Unimea cea întreit numărată, cu laude să o cinstim.

Fulgerele Tale cele cu raze strălucitoare strălucește-le mie Dumnezeul meu, Cela ce ești în trei Ipostasuri, Atotlucrătorule, și casă mă arată a măririi Tale celei neapropiate, luminată și purtătoare de lumină și neschimbată.

De Carele se înfricoşează şi se cutremură Heruvimii, şi-L măresc oştile îngereşti, pe Cel ce din Fecioară negrăit S-a întrupat, pe Hristos, Dătătorul de viaţă, cu frică să-L mărim.

Slavă...

Părinte Atotţiitorule, Cuvinte al lui Dumnezeu, întrutot Duhule Sfinte, o Putere şi un Chip, o Împărăţie, o Dumnezeire şi o Stăpânire, miluieşte şi mântuieşte pe cei ce se închină Ţie.

Şi acum...

Din morţi văzând pe Fiul tău, preacurată Fecioară, înviat cu cuviinţă dumnezeiască, de bucurie negrăită lumea s-a umplut, pe Acela mărindu-L, şi pe tine cinstindu-te.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât Serafimii care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru.... Că a Ta este împărăţia..., Ipacoi al glasului de rând. TROPARELE ÎNVIERII **Doamne, miluieşte...** (de 40 de ori). **Slavă.... Şi acum.... Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii.... Întru numele Domnului, binecuvintează, părinte !** Preotul : Dumnezeule milostiveşte-Te spre noi şi ne binecuvintează... Apoi citeşte din faţa uşilor împărăteşti, în genunchi, cu faţa spre apus, această Rugăciune către Preasfânta Treime. Facere a lui Marcu Monahul

Rugăciune către Preasfânta Treime :
Facerea lui Marcu Monahul :

Întru-tot Puternică şi de viaţă Făcătoare, Preasfântă Treime şi începătoare de lumină, Care toată făptura lumii şi cea mai presus de lume, dintru nefiinţă pentru bunătate o ai adus şi cu purtarea Ta de grijă o şi stăpâneşti; Carele după alte ale Tale nespuse faceri de bine neamului omenesc, pentru neputinţa trupească, ai dăruit nouă pocăinţă până în clipa morţii; nu ne lăsa pe noi ticăloşii a murii în faptele noastre cele rele, nici pe începătorul răutăţii şi pizmătăreţul şi pierzătorul să-şi râdă de noi. Că vezi, Îndurate, câtă pizmuire şi vrajbă are asupra noastră

și câtă este și a noastră pătimire și slăbiciune și nepurtare de grijă : Ci, Te rugăm, nu ne lipsi de bunătățile Tale, pe noi care Te mâniem în toată ziua și ceasul, prin călcarea cinstitelor și de viață făcătoarelor porunci; și toate greșelile noastre care am făcut noi întru toată viața noastră, până în ceasul de acum, sau cu fapta, sau cu cuvântul, sau cu gândul, lasă și iartă și ne învrednicește cealaltă viață a noastră a o săvârși întru pocăință și umilință și spre paza sfintelor Tale porunci. Și ori cu ce fel de dezmierdare înșelându-ne, în multe chipuri am greșit și cu urâte pofte nefolositoare și vătămătoare, amăgindu-ne, ne-am spurcat. Sau cu mânie și cu iuțeală dobitocește pornindu-ne am scârbit pe vreun frate al nostru, sau cu limbă slobodă și neînfrânată în tari curse ne-am prins; sau cu vreuna din simțirile noastre, sau cu toate, de voie sau fără voie, cu știința sau cu neștiința, sau din înfierbântare, sau din deprindere, nebunește ne-am alunecat; sau cu gânduri viclene și cu știință deșartă ne-am spurcat, sau în orice chip de greșeală am păcătuit, din aducerea aminte și din obiceiul cel rău și cumplit; iartă nouă și lasă toate, întru-tot Îndurate, Preabunule și mult-Milostive; și dăruiește nouă, Bunule, deșteptare și putere, ca să facem voia Ta cu bună plăcere și desăvârșit. Ca din răutatea cea din noapte și întunecată cu vederea luminii prin pocăință să ne schimbăm și în lumină cu bun chip să umblăm și curați iubirii Tale de oameni arătându-ne noi nevrednici, să Te lăudăm și Te slăvim în veci. Amin.

După terminarea **rugăciunii, sculându-se. preotul zice : Slavă Ție. Hristoase, Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, slavă Ție.** **Strana : Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește !** (de 3 ori). **Părinte, binecuvintează !** Preotul : Cel ce a înviat din morți, Hristos, adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale sfinților măriților și întru tot lăudaților Apostoli și pentru ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi ca un bun și de oameni iubitor. Strana : **Amin.** Apoi preotul își ia cuvenita iertare și, întorcându-se iarăși cu fața spre răsărit, zice ectenia : **S**ă ne rugăm pentru pacea lumii. Iar noi la fiecare zicem : **Doamne miluiește !** (câte odată). Pentru buna sporire și întărirea dreptslăvitorilor creștini. Pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române pentru (înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N), și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.. Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste. Pentru cei ce ne urăsc și pentru cei ce ne iubesc pe noi. Pentru cei ce ne miluiesc și ne slujesc nouă. Pentru cei ce ne-au cerut nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dânșii. Pentru izbăvirea celor robiți. Pentru părinții și frații noștri care sunt departe. Pentru cei

ce călătoresc pe uscat, pe ape, şi prin aer. Pentru cei ce zac în neputinţe. Să ne rugăm şi pentru îmbelşugarea roadelor pământului. Pentru arhiereii ortodocşi şi pentru toţi ortodocşii creştini. Să ne rugăm pentru conducătorii ţării. Pentru ctitorii sfântului locaşului acestuia. Pentru părinţii şi învăţătorii noştri. Pentru toţi cei mai înainte adormiţi, părinţi şi fraţi ai noştri, dreptcredincioşi, care odihnesc aici şi pretutindeni. Să zicem şi pentru aceştia. Strana : **Doamne miluieşte...** (de 3 ori) Preotul : Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi . Strana : **Amin.**

UTRENIA

După ce preotul binecuvintează din fața Sfintei Mese : Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., având epitrahilul pe grumaz, dacă este Postul Mare. se zice : **Sfinte Dumnezeule.... Preasfântă Treime.... Tatăl nostru....** Că a Ta este împărăția... . **Doamne, miluiește...** (de 12 ori). **Veniți să ne închinăm...** (de 3 ori). În acest timp cântărețul (citețul) se închină de trei ori. **Iar dacă nu este Postul Mare,** după ce binecuvintează preotul, se zice : **Veniți să ne închinăm...** (de 3 ori) și psalmii 19 și 20. Dacă în biserică nu s-a săvârșit Miezonoptica. se începe cu : **Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție ! Împărate ceresc.... Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime.... Tatăl nostru....** Că a Ta este împărăția.... **Doamne, miluiește...** (de 12 ori). **Veniți să ne închinăm...,** (de 3 ori), apoi cei doi psalmi :

Psalmul 19

Să te audă Domnul în ziua necazului, și să-ți fie scut numele Dumnezeului lui Iacob. Trimită ție ajutor din locașul Lui cel sfânt, și din Sion sprijinească-te pe tine. Pomenească toată jertfa ta, arderea de tot a ta bineplăcută să-i fie. Dea ție Domnul după inima ta, și tot sfatul tău să-l plinească. Bucura-ne-vom de mântuirea Ta, și întru numele Dumnezeului nostru ne vom mări. Plinească Domnul toate cererile tale. Acum am cunoscut că a mântuit Domnul pe Unsul Său cu puterea dreptei Sale. Auzi-l-va pe Dânsul din cerul cel sfânt al Lui. Unii se laudă cu căruțele lor, alții cu caii lor, iar noi ne lăudăm cu numele Domnului Dumnezeului nostru. Aceștia s-au împiedicat și au căzut, iar noi ne-am sculat și ne-am îndreptat. Doamne, mântuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi Te vom chema.

Psalmul 20

Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul și întru mântuirea Ta se va bucura foarte. După dorirea inimii lui i-ai dat lui, și de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pe el. Că l-ai întâmpinat pe el cu binecuvântările bunătății, pus-ai pe capul lui cunună de piatră scumpă. Viață a cerut de la Tine și i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului. Mare este slava lui întru mântuirea Ta, slavă și mare cuviință vei pune peste el. Că îi vei da lui binecuvântare în veacul veacului; veseli-l-vei pe dânsul întru bucurie cu fața Ta. Că împăratul nădăjduiește în Domnul și întru mila Celui Preaînalt nu se va clinti. Află-se mâna Ta, peste toți vrăjmașii Tăi, dreapta Ta să afle pe toți cei ce Te urăsc pe Tine. Pune-i vei pe ei ca un cuptor de foc în vremea arătării Tale; Domnul întru mânia Sa îi va

tulbura pe ei, şi-i va mânca pe ei focul. Rodul lor de pe pământ îl vei pierde, şi sămânţa lor dintre fiii oamenilor. Că au gândit rele împotriva Ta, au cugetat sfaturi, care nu vor putea să stea. Că îi vei pune pe ei pe fugă şi cu arcul Tău vei ţinti capul lor. Înalţă-Te, Doamne, întru tăria Ta; cânta-vom şi vom lăuda puterile Tale.

Slavă..., Şi acum..., Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăţia... Dator este preotul a lua aminte ca să fie în mijlocul bisericii când va zice : Că a Ta este împărăţia... După Sfinte Dumnezeule... şi Tatăl nostru.... cântăreţul zice aceste tropare :

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău şi binecuvintează moştenirea Ta. Biruinţă drept-credincioşilor creştini, asupra celor potrivnici dăruieşte şi cu Crucea Ta păzeşte pe poporul Tău.

Slavă...

Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredinciosul nostru popor, dăruindu-i lui biruinţă asupra potrivnicilor, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Şi acum...

Folositoare neînfricată şi neînfruntată, nu trece cu vederea, ceea ce eşti bună, rugăciunile noastre, întru-tot lăudată Născătoare de Dumnezeu. Întăreşte viaţa cea de obşte a drept-măritorilor creştini. Mântuieşte pe acei cărora le-ai poruncit să domnească şi le dă lor biruinţă din cer, pentru că ai născut pe Dumnezeu, ceea ce eşti una binecuvântată.

Preotul, din faţa Sfintei Mese zice ectenia aceasta, la care se răspunde : Doamne, miluieşte (de 3 ori). Miluieşte-ne pe noi Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne şi ne miluieşte. Încă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, pentru (înalt-) Prea Sfinţitul (Arhi-) Episcopul (şi Mitropolitul) nostru (N), pentru sănătatea şi mântuirea lui. Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii ţării noastre, pentru maimarii oraşelor şi ai satelor şi pentru iubitoarea de Hristos oaste, pentru sănătatea şi mântuirea lor. Încă ne rugăm pentru toţi fraţii noştri şi pentru toţi cucernicii şi drept-măritorii creştini, pentru sănătatea şi mântuirea lor.

Ecfonis : Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana : Amin ! Întru numele Domnului, binecuvintează părinte !

Preotul : Slavă Sfintei și Celei de o Ființă și de viață Făcătoarei și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Strana : Amin ! Iar cântărețul cel rânduit (sau cel mai mare), cu evlavie și cu frica lui Dumnezeu, zice :

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire. (de trei ori) Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. (de două ori)

Psalmul 3 :

Doamne, cât s-au înmulțit cei ce mă necăjesc ! Mulți se scoală asupra mea; mulți zic sufletului meu : ” Nu este mântuire lui, întru Dumnezeul lui ! ” Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, slava mea și Cel ce înalți capul meu. Cu glasul meu către Domnul am strigat și m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui. Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am că Domnul mă va sprijini. Nu mă voi teme de mii de popoare, care împrejur mă împresoară. Scoală, Doamne, mântuiește-mă Dumnezeul meu; că Tu ai bătut pe toți ce mă vrăjmășesc în deșert; dinții păcătoșilor ai zdrobit. A Domnului este mântuirea, și peste poporul Tău, binecuvântarea Ta.

Și iarăși : Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini.

Psalmul 37 :

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuțimea Ta să mă certi. Că săgețile Tale s-au înfipt în mine și ai întărit peste mine mâna Ta. Nu este vindecare în trupul meu de către fața mâniei Tale; nu este pace în oasele mele, de către fața păcatelor mele. Că fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea au apăsat peste mine. Împuțitu-s-au și au putrezit rănile mele de către fața nebuniei mele. Chinuitu-m-am și m-am gârbovit până în sfârșit, toată ziua mâhnindu-mă umblam. Că șalele mele s-au umplut de ocări, și nu este vindecare în trupul meu. Necăjitu-m-am și m-am smerit foarte, răcnit-am din suspinarea inimii mele. Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea și suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns. Inima mea s-a tulburat, părăsitu-m-a tăria mea și lumina ochilor mei, și aceasta nu este cu mine. Prietenii

mei și vecinii mei în preajma mea s-au apropiat și au șezut; și cei de aproape ai mei departe au stat. Și se sileau cei ce căutau sufletul meu, și cei ce căutau cele rele mie grăiau deșertăciuni și vicleșuguri toată ziua cugetau. Iar eu ca un surd nu auzeam și ca un mut ce nu-și deschide gura sa. Și m-am făcut ca un om ce nu aude și nu are în gura lui mustrări. Că spre Tine, Doamne, am nădăjduit; Tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu, că am zis, ca nu cumva să se bucure de mine vrăjmașii mei; și când s-au clătinat picioarele mele, împotriva mea s-au semețit. Că eu spre bătăi gata sunt, și durerea mea înaintea mea este pururea. Că fărădelegea mea eu o voi vesti, și mă voi îngriji pentru păcatul meu; iar vrăjmașii mei trăiesc și s-au întărit mai mult decât mine și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept. Cei ce îmi răsplătesc rele pentru bune mă defăimau, că urmam bunătatea. Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși : Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu, pe Tine te caut dis-de-dimineață. Însetat-a de Tine sufletul meu, suspinat-a după Tine trupul meu, în pământ pustiu și neumblat și fără de apă. Așa în locul cel sfânt m-am arătat Ție, ca să văd puterea Ta și slava Ta. Că mai bună este mila Ta decât viața; buzele mele Te vor lăuda. Așa Te voi binecuvânta în viața mea, și în numele Tău voi ridica mâinile mele. Ca de seu și de grăsime să se sature sufletul meu, și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea. De mi-am adus aminte de Tine în așternutul meu, în dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu. Și întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine și pe mine m-a sprijinit Dreapta Ta. Iar ei în deșert au căutat sufletul meu, intra-vor în cele mai de jos ale pământului; da-se-vor în mâinile sabiei, părți vulpilor vor fi. Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu; lăuda-se-va tot cel ce se jură întru El, că a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși : În dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu. Și întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta. Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori) , fără închinăciuni. Doamne miluiește ! (de 3 ori) .

Slavă... Și acum... Preotul iese din Sfântul Altar, își descoperă capul și citește în taină ultimele 6 rugăciuni de dimineață, înaintea ușilor împărătești.

Psalmul 87 :

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat și noaptea înaintea Ta. Să intre înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga mea, Doamne, că s-a umplut de rele sufletul meu și viața mea de iad s-a apropiat. Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă; ajuns-am ca un om neajutorat, între cei morți slobod. Ca niște oameni răniți, ce dorm în mormânt, de care nu Ți-ai mai adus aminte și care au fost lepădați de la mâna Ta. Pusu-m-au în groapa cea mai de jos, întru cele întunecate și în umbra morții. Asupra mea s-a întărit mânia Ta și toate valurile Tale le-ai adus peste mine. Depărtat-ai pe cunoscuții mei de la mine, ajuns-am urâciune lor, închis am fost și n-am putut ieși. Ochii mei au slăbit de suferință. Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua întins-am către Tine mâinile mele. Oare morților vei face minuni ? Sau cei morți se vor scula și Te vor lăuda pe Tine ? Oare, va spune cineva în mormânt mila Ta și adevărul Tău în locul pierzării ? Oare, se vor cunoaște întru întuneric minunile Tale și dreptatea Ta în pământ uitat ? Iar eu către Tine, Doamne, am strigat și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu și întorci fața Ta de la mine ? Sărac sunt eu și în osteneli din tinerețile mele, înălțat am fost, dar m-am smerit și m-am mâhnit. Peste mine au trecut mâniile Tale și înfricoșările Tale m-au tulburat. Înconjuratu-m-au ca apa toată ziua și m-au cuprins deodată. Depărtat-ai de la mine pe prieteni, și pe cunoscuții mei, și cei de aproape ai mei s-au făcut nevăzuți.

Și iarăși : Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat și noaptea înaintea Ta. Să intre înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102 :

Binecuvintează, suflete al meu pe Domnul, și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui. Binecuvintează, suflete al meu pe Domnul, și nu uita toate răsplătirile Lui. Pe Cel ce curățește toate fărădelegile tale; pe Cel ce vindecă toate bolile tale. Pe Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta; pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări. Pe Cel ce umple de bunătăți dorirea ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului

tinereţile tale. Cel ce face milostenie, Domnul, şi judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate. Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel voile sale. Îndurat şi milostiv este Domnul, îndelung-răbdător şi mult-milostiv. Nu până în sfârşit Se va iuţi, nici în veac Se va mânia. Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă, că după înălţimea cerului de la pământ, a întărit Domnul mila Sa spre cei ce se tem de Dânsul. Pe cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre. În ce chip miluieşte tatăl pe fii, aşa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul. Că El a cunoscut zidirea noastră; adusu-şi-a aminte că ţărână suntem. Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, aşa va înflori. Că duh a trecut printr-însul şi nu va fi şi nu-şi va mai cunoaşte încă locul său. Iar mila Domnului din veac şi până în veac, spre cei ce se tem de Dânsul; şi dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc aşezământul de lege al Lui şi îşi aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit Scaunul Său şi Împărăţia Lui peste toţi stăpâneşte. Binecuvântaţi pe Domnul, toţi îngerii Lui, cei puternici la vârtute, care faceţi cuvântul Lui şi auziţi glasul cuvintelor Lui. Binecuvântaţi pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceţi voia Lui. Binecuvântaţi pe Domnul, toate lucrurile Lui; în tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Şi iarăşi : În tot locul stăpânirii Lui binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142 :

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric, ca morţii cei din veacuri. S-a mâhnit în mine duhul meu, în mine inima mea s-a tulburat. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu, ca un pământ însetoşat. Degrabă auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe

care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Doamne ! La Tine am scăpat, Învață-mă să fac voia Ta, ca Tu ești Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta, scoate din necaz sufletul meu. Și întru mila Ta vei sfârși pe vrăjmașii mei și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Și iarăși : Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (de 2 ori) Duhul Tău Cel Bun mă va povățui la pământul dreptății. Slavă... Și acum... Aliluia ! (de 3 ori). Apoi preotul cu capul descoperit, zice ectenia mare, Nefiind Preotul, Doamne miluiește... (de 40 ori). Și îndată se cântă după glasul Troparului de rând :

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului.

Stih : Mărturisiți-vă Domnului că este Bun, că în veac este mila Lui.

Stih : Înconjurând m-au înconjurat și întru numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

Stih : Nu voi muri, ci voi fi viu și voi povesti lucrurile Domnului.

Stih : Piatra pe care n-au socotit-o ziditorii, aceasta s-a făcut în capul unghiului; de la Domnul s-a făcut aceasta și este minunată întru ochii noștri.

Apoi se cântă troparul învierii de la glasul de rând de două ori (o dată la strana dreaptă, o dată la cea stângă), Slavă..., troparul sfântului zilei din Minei, Și acum..., troparul Născătoarei (bogorodicina învierii) pe glasul troparului sfântului ; dacă la Minei sunt doi sfinți, cu tropare deosebite, se cântă primul fără Slavă..., al doilea cu Slavă..., apoi Și acum..., al Născătoarei, de la glasul troparului al doilea.

La sărbătorile sfinților, după Dumnezeu este Domnul..., se cântă troparele : troparul sfântului (de 2 ori), apoi : Slavă... Și acum..., dacă sunt 2 sfinți se zice troparul primului sfânt Slavă... troparul celui de-al 2-lea sfânt Și acum... troparul Născătoarei al zilei săptămânale respective, pe glasul troparului sfântului, la praznicele împărătești (sărbătorile Mântuitorului și ale sfintei Fecioare) se cântă numai troparul praznicului. (de 3 ori la rând) TROPARELE ÎNVIERII SINAXAR TOPARE ȘI CONDACE TROPARELE DE OBȘTE Slavă... Și acum..., TROPARELE NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

Iar în Sfântul și Marele Post. se cântă Aliluia (de 3 ori), după glasul de rând. cu aceste patru stihuri :

Stih : De noapte mânecă duhul meu către Tine, Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile Tale pe pământ.

Stih : Dreptate vă învățați, cei ce locuiți pe pământ.

Stih : Pizmuire va lua pe poporul cel neînvățat, și acum focul pe cei potrivnici va mânca.

Stih : Adaugă lor rele, Doamne, adaugă rele celor slăviți ai pământului.

Apoi Troparele Treimice după glasul de rând al Octoihului : CÂNTĂRILE TREIMICE Iar noi aici pentru exemplu am pus numai Troparele Treimice. Glasul al 5-lea :

Vremea cântării este și ceasul rugăciunii, cu osârdie să strigăm către Unul Dumnezeu : Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeul nostru :

Luni : Cu folosințele celor fără de trup, miluiește-ne pe noi.

Marți : Pentru rugăciunile Mergătorului înainte și ne mântuiește pe noi.

Miercuri și vineri : Cu puterea Crucii Tale, păzește-ne pe noi.

Joi : Pentru rugăciunile Sfinților Apostoli, și ale Ierarhului Nicolae, miluiește-ne pe noi.

Slavă...

Îndrăznind a ne închipui oștilor Tale celor înțelegătoare, Treime, Ceea ce ești fără de început, cu guri nevrednice strigăm : Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeul nostru. Pentru rugăciunile tuturor sfinților Tăi, miluiește-ne pe noi.

Și acum...

Cela ce în pântece fecioresc ai încăput și din sânurile Tatălui nu Te-ai osebit cu îngerii, Hristoase Dumnezeule, primește-ne pe noi, care strigăm Ție : Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeul nostru, pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Dacă nu este Postul Mare Doamne miluiește ! (de 3 ori) Slavă… Și acum… și îndată se începe citirea catismelor de rând din Psaltire (duminică se citește Catisma a 2-a, a 3-a și a 17-a, care se înlocuiește cu Polieleul în duminicile în care cade praznic împărătesc sau sfânt cu Polieleu, precum și în toate duminicile dintre 22 septembrie și 20 decembrie și cele dintre 14 ianuarie și Duminica lăsatului sec de brânză); După prima catismă, preotul zice ectenia mică (cu ecfonisul : Că a Ta este stăpânirea…), iar la strană se cântă primul rând de sedelne ale învierii de la glasul de rând, din Octoih. În sărbătoriri sau zile de rând se cântă sedelnele din Minei. Apoi din nou : Doamne miluiește ! (de 3 ori) Slavă… Și acum… și se citește a doua catismă, dacă este Postul Mare se citesc sedelnele din Triod după care se zice din nou ectenia mică (cu ecfonisul : Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești…) și se cântă al doilea rând de sedelne ale glasului de rând, din Octoih. Apoi se citește a treia catismă de rând, care, în duminicile când se cântă Polieleul, se înlocuiește cu Polieleul : Robii Domnului… **Dacă este Postul Mare** citim și din Sedelnele Octoihului.

Duminica îndată după Catisma a 17-a sau după Polieleu se cântă Binecuvântările învierii : Bine eşti cuvântat, Doamne… Soborul îngeresc…. În duminicile în care cade şi vreun praznic împărătesc sau sărbătoarea vreunui sfânt cu Polieleu, se cântă întâi Polieleul şi apoi Binecuvântările învierii, îndată după Mărimurile de la Polieleu (fără a se mai cânta Slavă… Şi acum…). În timp ce se cântă Binecuvântările învierii, preotul face cădire mare, după rânduială (dacă este şi diacon, acesta îl însoţeşte pe preot, mergând cu lumânare aprinsă în dreapta).

BINECUVÂNTĂRILE ÎNVIERII

Ce se cântă după : Fericiţi cei fără prihană.... în toate duminicile de peste an. La fiecare tropar, se zice : Binecuvântat eşti, Doamne, învaţă-ne pe noi îndreptările Tale.

Glasul al 5-lea :

Soborul îngeresc s-a mirat, văzându-Te întru cei morţi socotit fiind, şi puterea morţii Mântuitorule stricând, şi împreună cu Tine pe Adam sculând, şi din iad pe toţi slobozindu-i.

Pentru ce miruri prin milostivire cu lacrimi o ucenițe amestecaţi ? Îngerul cel ce a strălucit în mormânt a zis mironosiţelor, vedeţi voi groapa şi înţelegeţi, că Mântuitorul a înviat din mormânt.

Foarte de dimineaţă mironosiţele au alergat la groapa Ta tânguindu-se, ci înaintea lor a stătut îngerul şi a zis : Vremea tânguirii a încetat nu plângeţi, ci învierea apostolilor spuneţi.

Mironosiţele femei cu miruri venind la groapa Ta, Mântuitorule au plâns, iar îngerul către dânsele a grăit zicând : Pentru ce cu cei morţi pe Cel viu socotiţi ? Căci ca un Dumnezeu a înviat din mormânt.

Mărire... A Treimii :

Închinămu-ne Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Duh, Sfintei Treimi întru o Fiinţă, cu Serafimii strigând : Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne.

Şi acum... A Născătoarei :

Pe Dătătorul de viaţă născându-L Fecioară, de păcat pe Adam l-ai izbăvit, şi bucurie Evei în locul întristării ai dăruit, şi pe cei căzuţi din

viață i-ai îndreptat la aceeași, Cel ce S-a întrupat din tine Dumnezeu și Om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule. De 3 ori.

După Binecuvântările învierii, preotul zice ectenia mică (cu ecfonisul : Că s-a bine cuvântat numele Tău…), la strană se citește stihira numită Ipacoi (Subascultător) TROPARELE ÎNVIERII și îndată se începe cântarea antifoanelor glasului de rând. La ultimul antifon, preotul (diaconul) deschide dvera (dacă a fost închisă) și ușile împărătești, zicând : Înțelepciune ! Să luăm aminte ! Cântăreții cântă prochimenul glasului de rând al Octoihului. Apoi preotul (diaconul, dacă este) : Domnului să ne rugăm, și preotul zice ecfonisul : Că Sfânt ești Dumnezeul nostru… după care la strană se cântă : **Toată suflarea să laude pe Domnul...** (de 3 ori), pe glasul prochimenului. Apoi preotul (ori diaconul, dacă este) zice dintre ușile împărătești : Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie… Strana : **Mărire Ție Doamne, mărire Ție.** și celelalte formule introductive la citirea Sfintei Evanghelii (vezi în Liturghier).

Preotul ia acum sfânta Evanghelie, punând sfânta cruce în locul ei pe antimis și stând în latura de miazănoapte a sfintei mese, cu fața spre miazăzi și cu capul descoperit, citește Evanghelia de rând din cele 11 Evanghelii ale Învierii, indicată în calendarul de perete; sau dacă este zi de rând Evanghelia ce se citește la Utrenie (dacă sfântul are Evanghelie). În timpul citirii, diaconul (dacă este) sau un paracliser stă cu un sfeșnic sau cu o făclie aprinsă în latura opusă a sfintei mese. După citire, Strana : **Mărire Ție Doamne, mărire Ție.** preotul însuși, ori diaconul (dacă este) sau cântărețul cântă (citește) : **Învierea lui Hristos văzând să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Unuia Celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și Sfântă învierea Ta o lăudăm și o slăvim, că Tu ești Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu știm, numele Tău numim.** iar preotul, cu capul acoperit și ținând sfânta Evanghelie la piept (cu Învierea spre credincioși) iese prin ușile împărătești și, precedat de un purtător de lumină, vine la analogul pus din vreme în mijlocul naosului și așază sfânta Evanghelie pe el, iar în partea de răsărit a analogului se pune sfeșnicul adus de paracliser. Când se cântă : **Veniți toți credincioșii să ne închinăm, Sfintei învierii lui Hristos; că iată a venit prin Cruce, bucurie la toată lumea. Totdeauna; binecuvântând pe Domnul, lăudăm învierea Lui, că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a călcat.** preotul face două închinăciuni, sărută sfânta Evanghelie și face încă o închinăciune. Apoi, plecându-se spre credincioși în dreapta și în stângă, se întoarce și intră în altar, tot prin ușile împărătești, după care închide ușile împărătești și dvera. După ce s-a cântat : Învierea lui Hristos văzând… la strană se citește Psalmul 50, în timp ce credincioșii (în mânăstiri monahii) vin și se închină, sărutând pe rând sfânta Evanghelie.

Psalmul 50 :

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit, și rău înaintea Ta am făcut, iar Tu drept ești întru cuvintele Tale și biruitor când ne vei judeca Tu. Că iată, întru fărădelegi m-am zămislit

și în păcate m-a născut maica mea. Că iată, adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți, spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și Duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-l lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu Duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fărădelege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea sângelui, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele. Bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă Ți-aș fi dat ; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit, inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

După Psalmul 50, la strană se cântă : Slavă… Și acum… Pentru rugăciunile… și stihira învierii (Înviind Iisus din mormânt…) cu stihul respectiv (vezi Catavasierul). Apoi preotul zice, din altar, rugăciunea : Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău… (prima cerere a ecteniei de la Litie), încheind-o cu ecfonisul : Cu mila și cu îndurările… (când este diacon, rugăciunea o zice el, din fața icoanei Mântuitorului). Apoi se închide dvera.

Urmează Cântările lui Moise după care citirea (cântarea) canoanelor, cu rânduiala lor și cu catavasiile de rând. După Cântarea a 3-a a canoanelor, preotul zice ectenia mică, la strană se cântă (sau se citește) condacul, icosul și catismala (sedealna) sfântului (sărbătorii) din Minei; după Cântarea a 6-a, preotul zice din nou ectenia mică și se citește condacul și icosul Învierii, ale glasului de rând din Octoih și sinaxarul zilei, din Minei.

După Cântarea a 8-a a catavasiilor,

Să lăudăm, bine să cuvântăm, și să ne închinăm Domnului, cântându-i și prea-înălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Iar preotul (sau diaconul, dacă este) ia cădelnița și cădește în fața sfintei mese, zicând : Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica Luminii întru cântări cinstind-o, să o mărim. La strană se cântă stihurile mărimurilor sfintei Fecioare :

Mărește suflete al meu pe Domnul, și s-a bucurat Duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Că a căutat spre smerenia roabei Sale, că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

Că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic și Sfânt numele Lui și mila Lui în neam și în neam, spre cei ce se tem de Dânsul.

Făcut-a tărie cu brațul Său, Domnul, risipit-a pe cei mândri cu cugetul inimii lor.

Pogorât-a pe cei puternici de pe scaune și a ridicat pe cei smeriți; pe cei flămânzi i-a umplut de bunătăți, iar pe cei bogați i-a scos afară deșerți.

Luat-a pe Israel sluga Sa, ca să pomenească mila, precum a grăit către părinții noștri lui Avraam și seminției lui până în veac.

După fiecare stih se cântă : Ceea ce ești mai cinstită..., făcând câte o închinăciune după fiecare cântare, iar de este în post facem o metanie la pământ.

În acest timp ce preotul (diaconul) continuă să cădească, făcând cădirea mare ; deoarece în momentul acesta sfânta Evanghelie se află în mijlocul bisericii, preotul, după ce a cădit icoanele de la catapeteasmă, cădește sfânta Evanghelie, stând în fața analogului pe care ea este așezată și făcând de acolo toată cădirea din naosul bisericii.

După ce s-a cântat irmosul Cântării a 9-a, cu care se încheie cântarea catavasiilor, se cântă :

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Urmează ectenia mică, cu ecfonisul : Că pe Tine te laudă toate Puterile cerești… Iar dacă este Duminică la strană se cântă : **Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru** (de două ori), iar a treia oară se zice : **Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru. Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui,** (închinăciune) **că sfânt este.** și luminânda sau svetilna de rând (din cele 11 ale învierii, adică cea corespunzătoare voscreasnei indicată în calendarul de perete), LUMINÂNDELE Slavă… luminânda sfântului de la Minei, Și acum… a Născătoarei-învierii. În perioada Octoihului, în duminicile în care cade unul dintre cele patru praznice împărătești cu date fixe : Nașterea Domnului, Botezul Domnului, Schimbarea la față și înălțarea sfintei Cruci, se cântă luminânda praznicului respectiv, fără Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru…

Duminica îndată după luminânde, la strană se începe cântarea Laudelor (Toată suflarea să laude pe Domnul…), cu stihurile și stihirile învierii de la glasul de rând al Octoihului. Duminica avem la Laude opt stihiri ale Octoihului, care se cântă toate, dacă la Minei nu sunt stihiri la

Laude; dacă însă sfântul zilei de la Minei are stihiri la Laude, se cântă patru de la Octoih şi patru de la Minei. La Slavă… de la Laude, se cântă voscreasna sau stihira Evangheliei (eotinala) de rând, din cele 11 ale învierii (indicată în calendarul de perete). În ultimele două duminici dinainte de Crăciun (Duminica Strămoşilor şi Duminica Părinţilor după trup ai Domnului) se cântă stihira respectivă de la Slavă… de la Laude, indicată în Mineiul pe decembrie. La Şi acum… se cântă Preabinecuvântată eşti, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară… pe glasul voscreasnei de rând.

LAUDELE

Dacă va fi duminică sau praznic împărătesc sau sfânt care are Doxologie mare, laudele se cântă pe glasul ce va fi de rând sau al primei stihiri de la laude.

Toată suflarea să laude pe Domnul, Lăudaţi pe Domnul din ceruri; Ţie se cuvine cântare Dumnezeule. Lăudaţi pe Domnul din ceruri, lăudaţi pe El întru cele înalte; Ţie se cuvine cântare Dumnezeule. Lăudaţi pe El toţi îngerii Lui. Lăudaţi pe El toate puterile Lui, Ţie se cuvine cântare Dumnezeule.

Iar dacă va fi altă zi peste săptămână se citesc aceşti psalmi :

Lăudaţi pe Domnul din ceruri, lăudaţi-L pe El întru cele înalte. Lăudaţi-L pe El toţi îngerii Lui, lăudaţi-L pe El toate puterile Lui. Lăudaţi-L pe El soarele şi luna, Lăudaţi-L pe El toate stelele şi lumina. Lăudaţi-L pe El cerurile cerurilor şi apa cea mai presus de ceruri, să laude numele Domnului, că El a zis şi s-au făcut, El a poruncit şi s-au zidit. Pusu-le-a pe ele în veac şi în veacul veacului. Porunca a pus şi nu o vor trece. Lăudaţi pe El toţi cei de pe pământ; balaurii şi toate adâncurile; focul, grindina, zăpada, gheaţa, viforul, toate îndepliniţi cuvântul Lui; munţii şi toate dealurile, pomii cei roditori şi toţi cedrii; fiarele şi toate animalele cele ce se târăsc şi păsările cele zburătoare. Împăraţii pământului şi toate popoarele, căpeteniile şi toţi judecătorii pământului. Tinerii şi fecioarele, bătrânii cu tinerii să laude numele Domnului, că numai numele Lui s-a înălţat. Lauda Lui pe pământ şi în cer. Şi va înălţa puterea poporului Lui. Cântare tuturor cuvioşilor Lui, fiilor lui Israel, poporului ce se apropie de El.

Psalmul 149

Cântaţi Domnului cântare nouă, lauda Lui în adunarea celor cuvioşi. Să se veselească Israil de Cel ce l-a făcut pe el, şi fiii Sionului să se bucure de Împăratul lor. Să laude numele Lui în horă; în timpane şi în Psaltire să-i cânte Lui. Că iubeşte Domnul poporul Său şi va înălţa pe

cei blânzi și-i va izbăvi. Lăuda-se-vor cuvioșii întru slavă și se vor bucura în așternuturile lor. Laudele lui Dumnezeu în gura lor și săbii cu două tăișuri în mâinile lor. Ca să facă izbândă între neamuri, mustrări între popoare. Pe 8 : Ca să lege pe împărații lor în obezi și pe cei slăviți ai lor în cătușe de fier. Ca să facă între dânșii judecată scrisă. Slava aceasta este a tuturor cuvioșilor Săi.

Psalmul 150

Pe 6 :

Lăudați-L pe Domnul întru sfinții Lui; Lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. Lăudați-L pe El întru puterile Lui; Lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui. Pe 4 : Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță; Lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. Lăudați-L pe El în timpane și în horă; Lăudați-L pe El în strune și în organe. Lăudați-L pe El în chimvale bine răsunătoare; Lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Dacă va fi Duminică, se zic aceste stihuri :

Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit.

Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.

Slavă..., Stihira Evangheliei LUMINÂNDELE Și acum.... a Născătoarei de Dumnezeu:

Prea binecuvântată ești Născătoare de Dumnezeu fecioară, că prin Cel ce S-a întrupat din tine iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a slobozit, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta cântând strigăm : Bine ești cuvântat Hristoase Dumnezeule, Cel ce bine ai voit așa, mărire Ție.

Dacă este Praznic, sfânt cu Doxologie sau sfânt cu Polieleu se cântă Slavă..., Și acum..., din Minei, Triod sau Penticostar). Apoi Preotul sau diaconul zice : Slavă Ție, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina ! Strana cântă : Doxologia

SLAVOSLOVIA

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, întru oameni bunăvoire.

Lăudămu-Te bine Te cuvântăm, închinămu-ne Ție, slăvimu-Te, mulțumim Ție, pentru slava Ta cea mare.

Doamne, Împărate Ceresc, Dumnezeule, Părinte Atotțiitorule, Doamne Fiule Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pre noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce ședzi de-a dreapta Tatălui și ne miluiește pe noi.

Că Tu ești Unul Sfânt, Tu ești Unul Domnul Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin !

În toate zilele bine Te voi cuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului .

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta, fără de păcat să ne păzim noi.

Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine.

Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale.

Binecuvântat ești, Stăpâne, înțelepțește-mă cu îndreptările Tale.

Binecuvântat ești, Sfinte, luminează-mă cu îndreptările Tale.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă, în neam și în neam, eu am zis: Doamne miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, către Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu.

Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină .

Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine .

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi (de trei ori). Slavă..., Și acum.... Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi. Apoi mai pe larg : Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Iar dacă este Postul Mare sau altă zi ce n-are doxologie mare după Laude, Slavă... Și acum.... cântărețul cel rânduit zice așa :

Ție slavă se cuvine, Doamne, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm : Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin !

Preotul : Slavă Ție Celui ce ne-ai arătat nouă lumina. Cântărețul : Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu... Și Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă...

Apoi :

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta, fără de păcat să ne păzim noi. Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine. Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Stăpâne, înțelepțește-ne cu îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Sfinte, luminează-ne cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție slavă se cuvine, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Dacă este Duminică în timp ce se cântă ultimele stihuri ale doxologiei și Sfinte Dumnezeule… preotul iese prin ușile împărătești și vine în fața analogului pe care se află așezată sfânta Evanghelie, se închină și o sărută ca și la scoaterea ei în mijlocul bisericii; apoi o ia și merge spre altar, mergându-i înainte un purtător de lumină. Ajungând pe solee, se întoarce cu fața spre credincioși, îi binecuvântează, făcând semnul crucii cu sfânta Evanghelie spre ei, apoi se întoarce, intră în sfântul altar prin ușile împărătești, și așază sfânta Evanghelie la locul ei.

După ce s-a cântat pentru ultima oară Sfinte Dumnezeule… de la sfârșitul doxologiei, la strană se cântă unul din cele două tropare finale ale învierii, adică : Astăzi mântuirea a toată lumea s-a făcut… în duminicile în care este de rând unul dintre primele patru glasuri, ori Înviat-ai din mormânt… în duminicile în care este de rând unul din celelalte glasuri.

La glasurile 1, al 2-lea, al 3-lea și al 4-lea, acest Tropar al învierii, pe glasul al 4-lea :

Astăzi mântuirea a toată lumea s-a făcut, să cântăm Celui ce a înviat din mormânt, și începătorului vieții noastre. Că stricând cu moartea pe moarte, biruință ne-a dat nouă și mare milă.

La glasurile al 5-lea, ai 6-lea, al 7-lea și al 8-lea. acest Tropar al învierii, pe glasul al 8-lea :

Înviind din mormânt, și legăturile iadului rupând, stricat-ai osânda morții Doamne, pe toți din cursele vrăjmașului izbăvindu-i. Arătându-

Te pe sineți apostolilor Tăi, i-ai trimis pe ei la propovăduire, și printr-înșii pacea Ta ai dat lumii, Unule mult-Milostive.

Apoi preotul (ori diaconul, dacă este) rostește ectenia întreită (Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule…) și îndată ectenia cererilor (Să plinim rugăciunea noastră cea de dimineață Domnului…). După ecfonisul acesteia, întorcându-se cu fața spre credincioși, îi binecuvântează, rostind : Pace tuturor ! și apoi Capetele noastre, Domnului să le plecăm și întorcându-se iarăși cu fața spre sfânta masă, preotul citește încetișor, cu capul plecat și descoperit, rugăciunea plecării capetelor din Liturghier (Doamne Sfinte, Care întru cele de sus locuiești…), în timp ce la strană se cântă rar, Ție Doamne ! După ecfonisul acestei rugăciuni, preotul vine între ușile împărătești și face otpustul (apolisul) slujbei, după rânduială (vezi în urmă, la rânduiala Vecerniei sărbătorilor).

Apoi, dacă nu este praznic, se zice Stihoavna din Octoih, cu aceste stihuri :

Stih 1 : Umplutu-ne-am dimineața de mila Ta. Doamne, și ne-am bucurat și ne-am veselit în toate zilele vieții noastre. Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit pe noi, pentru anii în care am văzut rele. Și caută spre robii Tăi și spre lucrurile Tale și îndreptează pe fiii lor.

Stih 2 : Și să fie lumina Domnului Dumnezeului nostru peste noi și lucrurile mâinilor noastre le îndreptează.

Slavă.... Și acum..., dacă are sfântul, dacă nu, din Octoih. Apoi :

Bine este a ne mărturisi Domnului și a cânta numelui Tău, Preaînalte. A vesti dimineața mila Ta și adevărul Tău în toată noaptea (fără metanii).

După aceea : Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime.... Tatăl nostru... Și troparul sfântului. SINAXAR Slavă..., Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu. TROPARELE NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU Preotul zice ectenia : Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta...

Întărește Dumnezeule sfânta și dreapta credință a drept-credincioșilor creștini și Sfântă Biserica Ta o păzește în veacul veacului.

Preotul : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu mântuiește-ne pre noi.

Citețul :

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul : Slavă Ție Hristoase Dumnezeul nostru slavă Ție. Citețul : **Slavă… Și acum… Doamne miluiește**... (de 3 ori), **binecuvintează :** Preotul : De este Sâmbătă sau Duminică, zice : Cel ce a înviat din morți, Hristos adevăratul Dumnezeul nostru… Iar de este zi de rând zice : Hristos adevăratul Dumnezeul nostru..., Strana : **Amin.** Preotul : Pentru rugăciunile ... Și îndată : **Veniți să ne închinăm...** (de 3 ori) și se începe Ceasul întâi și apoi otpustul desăvârșit.

Dacă este Postul Mare, se zice : Bine este a ne mărturisi Domnului... (de 2 ori), cu metanii, apoi : Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... și se citește troparul acesta :

În Biserica slavei tale stând, în cer a sta ni se pare; Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești ușă cerească, deschide nouă ușa milei tale.

Doamne, miluiește ! (de 40 de ori). Slavă..., Și acum.... Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii... Întru numele Domnului, binecuvintează părinte ! Preotul, din fața Sfintei Mese : Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Cântărețul : Amin !

Împărate ceresc, pe binecredinciosul nostru popor ocrotește-l, credința o întărește, pe cei răi îi îmblânzește, lumea o împacă, sfânt locașul acesta bine-l păzește, pe cei mai înainte răposați, părinții și frații noștri, în locașurile drepților îi așază, iar pe noi întru pocăință și mărturisire ne primește, ca un bun și de oameni iubitor.

Rugăciunea Sfântului Efrem în trei stări, cu trei metanii mari :

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăvirii, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert, depărtează-l de la mine. (O metanie) Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale. (O metanie) Așa, Doamne Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. (O metanie) Iarăși în trei stări, cu 12 închinăciuni : Dumnezeule, milostiv fii mie păcătosului. (O închinăciune) Dumnezeule, curățește-mă pe mine, păcătosul. (O închinăciune) Cel ce m-ai zidit, Dumnezeule, mântuiește-mă. (O închinăciune) Fără de număr am greșit, Doamne, iartă-mă. (O închinăciune) Și pe urmă iar Rugăciunea Sf. Efrem, toată, cu o metanie mare : Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert, depărtează-l de la mine. Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale. Așa, Doamne Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. (O metanie)

Și, după ce ne ridicăm, cel mai mare începe : Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) cu închinăciuni și se începe Ceasul întâi și apoi otpustul desăvârșit.

Dacă este Duminică, după sfârșitul doxologiei șl Sfinte Dumnezeule..., se cântă troparul învierii. TROPARELE ÎNVIERII

La glasurile 1, al 2-lea, al 3-iea șl al 4-lea, acest Tropar al învierii, pe glasul al 4-lea :

Astăzi mântuirea a toată lumea s-a făcut; să cântăm Celui ce a înviat din mormânt și Începătorului vieții noastre; că, stricând cu moartea pe moarte, biruință ne-a dăruit nouă și mare milă.

La glasurile al 5-lea, al 6-lea, al 7-lea și al 8-lea, acest Tropar al învierii, pe glasul al 8-lea :

Înviat-ai din mormânt și legăturile iadului ai rupt; stricat-ai osânda morții, Doamne, pe toți din cursele vrăjmașului izbăvindu-i. Arătându-Te pe Tine apostolilor Tăi, trimisu-i-ai pe dânșii la propovăduire; și printr-înșii pacea Ta ai dăruit lumii, Unule mult-Milostive.

După care se citește condacul sfântului sau al sărbătorii, SINAXAR TROPARE ȘI CONDACE CONDACELE DE OBȘTE Doamne, miluiește... (de 12 ori) Și această Rugăciune :

Preasfântă Treime, Stăpânie de o Ființă, Împărăție nedespărțită, Ceea ce ești pricina tuturor bunătăților, fii binevoitoare și mie păcătosului; întărește și înțelepțește inima mea și șterge toată întinăciunea mea. Luminează gândul meu, ca totdeauna să Te slăvesc și să Te laud și să mă închin Ție și să zic : Unul Sfânt, Unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

Apoi ecteniile și otpustul Utreniei.

CEASUL ÎNTÂI

Veniți să ne închinăm... (de 3 ori)

Psalmul 5

Graiurile mele ascultă-le, Doamne ! Înțelege strigarea mea ! Ia aminte la glasul rugăciunii mele, Împăratul meu și Dumnezeul meu, căci către Tine mă voi ruga, Doamne ! Dimineața vei auzi glasul meu; dimineața voi sta înaintea Ta și mă vei vedea. Că Tu ești Dumnezeu, Care nu voiești fărădelegea, nici nu va locui lângă Tine cel ce viclenește. Nu vor sta călcătorii de lege în preajma ochilor Tăi. Urât-ai pe toți cei ce lucrează fărădelege. Pierde-vei pe toți cei ce grăiesc minciuna; pe ucigaș și pe viclean îl urăște Domnul. Iar eu întru mulțimea milei tale voi intra în casa Ta, închina-mă-voi spre sfânt locașul Tău, întru frica Ta. Doamne, povățuiește-mă întru dreptatea Ta, din pricina dușmanilor mei ! Îndreptează înaintea mea calea Ta. Că nu este în gura lor adevăr, inima lor este deșartă; groapă deschisă grumazul lor, cu limbile lor viclenesc. Judecă-i pe ei, Dumnezeule; să cadă din sfaturile lor; după mulțimea nelegiuirilor lor, alungă-i pe ei, că Te-au amărât, Doamne. Și să se veselească toți cei ce nădăjduiesc întru Tine; în veac se vor bucura și le vei fi sălaș lor, și se vor lauda cu Tine toți cei ce iubesc numele Tău. Că Tu vei binecuvânta pe cel drept, Doamne, căci cu arma bunei-voiri ne-ai încununat pe noi.

Psalmul 89

Doamne, scăpare, Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Mai înainte de ce s-au făcut munții și s-a zidit pământul și lumea, din veac și până în veac ești Tu. Nu întoarce pe om întru smerenie, Tu, Care ai zis : "Întoarceți-vă, fii ai oamenilor", că o mie de ani înaintea ochilor Tăi sunt ca ziua de ieri, care a trecut, și ca straja nopții. Nimicnicie vor fi anii lor; dimineața ca iarba va trece. Dimineața va înflori și va trece, seara va cădea, se va întări și se va usca. Că ne-am sfârșit de urgia Ta și de mânia Ta ne-am tulburat. Pus-ai fărădelegile noastre înaintea Ta, greșalele noastre ascunse, la lumina feței Tale. Că toate zilele noastre s-au împuținat și în mânia Ta ne-am stins. Anii noștri s-au socotit ca pânza unui păianjen; zilele anilor noștri sunt șaptezeci de ani; iar de vor fi în putere, optzeci de ani, și ce este mai mult decât aceștia, osteneală și

durere; că trece viața noastră și ne vom duce. Cine cunoaște puterea urgiei Tale și cine măsoară mânia Ta, după temerea de Tine ? Învață-ne să socotim bine zilele noastre, ca să ne îndreptăm inimile, spre înțelepciune. Întoarce-Te, Doamne ! Până când vei sta departe ? Mângâie pe robii Tăi ! Umplutu-ne-am dimineața de mila Ta și ne-am bucurat și ne-am veselit în toate zilele vieții noastre. Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit, pentru anii în care am văzut rele. Caută spre robii Tăi și spre lucrurile Tale și îndreptează pe fiii lor. Și să fie lumina Domnului Dumnezeului nostru peste noi, și lucrurile mâinilor noastre le îndreptează.

Psalmul 100

Mila și judecata Ta voi cânta Ție, Doamne. Cânta-voi și voi merge, cu pricepere, în cale fără prihană. Când vei veni la mine ? Umblat-am întru nerăutatea inimii mele, în casa mea. N-am pus înaintea ochilor mei lucru nelegiuit; pe călcătorii de lege i-am urât. Nu s-a lipit de mine inima îndărătnică; pe cel rău, care se depărta de mine, nu l-am cunoscut. Pe cel ce clevetea în ascuns pe vecinul său, pe acela l-am izgonit. Cu cel mândru cu ochiul și nesățios cu inima, cu acela n-am mâncat. Ochii mei sunt peste credincioșii pământului, ca să șadă ei împreună cu mine. Cel ce umbla pe cale fără prihană, acela îmi slujea. Nu va locui în casa mea cel mândru; cel ce grăiește nedreptăți nu va sta înaintea ochilor mei. În dimineți voi judeca pe toți păcătoșii pământului, ca să nimicesc din cetatea Domnului pe toți cei ce lucrează fărădelegea.

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori), cu trei închinăciuni.

Dacă este Postul Mare, se cântă Troparul acesta, pe glasul al 6-lea :

Dimineața auzi glasul meu, Împăratul meu și Dumnezeul meu. (De 3 ori)

Cântându-l, se fac metanii cu genunchii la pământ.

Stih 1 : Graiurile mele ascultă-le, Doamne, înțelege strigarea mea.
Stih 2 : Căci către Tine, Doamne, mă voi ruga.

Iar dacă se cântă : Dumnezeu este Domnul..., se zice : Slavă… și se citește troparul sfântului din Minei, Și acum..., Cum te vom numi, ceea ce ești plină de har...? (vezi mai jos). **Dacă la Minei sunt doi sfinți** cu tropare deosebite, se citește întâi, fără Slavă… primul tropar, apoi Slavă… și troparul al doilea. **Duminica** se pune întâi troparul învierii de la glasul al rând al Octoihului, apoi Slavă… troparul sfântului din Minei, TROPARELE ÎNVIERII SINAXAR TROPARE ȘI CONDACE TROPARELE DE OBȘTE

Slavă..., Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu :

Cum te vom numi, ceea ce ești plină de har ! Cer, că ai răsărit pe Soarele dreptății ? Rai, că ai odrăslit floarea nestricăciunii ? Fecioară, că ai rămas nestricată ? Maică curată, că ai avut în sfintele tale brațe, Fiu, pe Dumnezeul tuturor ? Pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Pașii mei îndreptează-i după cuvântul Tău, și să nu mă stăpânească toată fărădelegea.

Izbăvește-mă de clevetirea oamenilor și voi păzi poruncile Tale.

Fața Ta arată-o peste robul Tău, și mă învață îndreptările Tale .

Să se umple gura mea de lauda Ta, Doamne, ca să laud slava Ta, toată ziua mare cuviința Ta.

Sfinte Dumnezeire... Preasfântă Treime... Tatăl nostru...

Dacă nu este Postul Mare, se zice Condacul Sfântului, dacă are, sau al Praznicului ce se va întâmpla. SINAXAR CONDACELE DE OBȘTE Duminica, la praznice sau Ia sfinți cu doxologie sau cu polieleu, se citește condacul glasului de rând, sau al sărbătorii respective. TROPARELE ÎNVIERII

Iar acest condac se zice în toate zilele, afară de sâmbătă :

Ceea ce ești folositoare creștinilor, neînfruntată mijlocitoare către Făcătorul, neschimbată, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor, ci apucă înainte, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine : Grăbește spre rugăciune și sârguiește spre îmblânzire, apărând pururea, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc pe tine.

Dacă este Postul Mare, se zic aceste Tropare ale Născătoarei de Dumnezeu :

Luni, marți și joi :

Pe cea preaslăvită Maica lui Dumnezeu și mai Sfântă decât Sfinții Îngeri, fără încetare o lăudăm cu inima și cu gura. Născătoare de Dumnezeu pre Dânsa mărturisind-o, ca pe ceea ce cu adevărat a născut pe Dumnezeu întrupat și se roagă neîncetat pentru sufletele noastre.

Miercuri și vineri :

Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim, când vrăjmașii Te hulesc pe Tine și ne îngrozesc pe noi, Hristoase Dumnezeul nostru. Pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credința drepmăritorilor creștini pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule Iubitorule de oameni.

Sâmbătă :

Ca niște pârgă a firii, Ție săditorului făpturii; lumea îți aduce, Doamne, pe purtătorii de Dumnezeu, Mucenici, pentru ale căror rugăciuni, în pace adâncă, Biserica Ta, pentru Născătoarea de Dumnezeu, o păzește mult-Milostive.

Apoi dacă nu este Postul Mare se zice : Doamne miluiește... (de 40 ori).

Cel ce în toată vremea și în tot ceasul, în cer și pe pământ ești închinat și slăvit; Hristoase Dumnezeule, îndelung-Răbdătorule, mult-Milostive și mult-Îndurate, Care pe cei drepți iubești, și pe cei păcătoși miluiești; Care pe toți chemi la mântuire pentru făgăduința bunătăților ce vor să fie. Însuți Doamne, primește și rugăciunile noastre în ceasul acesta, și îndreptează viața noastră spre poruncile Tale; sufletele noastre le sfințește, trupurile curățește, cugetele îndreptează, gândurile curățește, și ne izbăvește pe noi de tot necazul celor rele și al durerii, înconjoară-ne pe noi cu sfinții Tăi îngeri, ca, prin mijlocirea lor fiind păziți și povățuiți, să ajungem la unirea credinței și la cunoștința slavei Tale celei neapropiate, că bine ești cuvântat, în vecii vecilor. Amin !

Doamne miluiește ! (de 3 ori) Slavă… Și acum… Ceea ce ești mai cinstită… Întru numele Domnului…; iar preotul, din altar, zice ecfonisul : Dumnezeule, milostivește-Te spre noi… Îndată se zice : Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... **Și de este Postul Mare zicem îndată :** Rugăciunea Sfântului Efrem în trei stări, cu trei metanii mari :

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăvirii, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert, depărtează-l de la mine. (O metanie) Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale. (O metanie) Așa, Doamne Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. (O metanie) Și după rugăciunea aceasta zicem aceste patru stihuri, iarăși în trei stări, cu 12 închinăciuni : Dumnezeule, milostiv fii mie păcătosului. (O închinăciune) Dumnezeule, curățește-mă pe mine, păcătosul. (O închinăciune) Cel ce m-ai zidit, Dumnezeule, mântuiește-mă. (O închinăciune) Fără de număr am greșit, Doamne, iartă-mă. (O închinăciune) Și pe urmă iar Rugăciunea Sf. Efrem, toată, cu o metanie mare : Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert, depărtează-l de la mine. Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii

Tale. Așa, Doamne Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. (O metanie)

Iar dacă nu este Postul Mare se zice :

Hristoase Lumina cea adevărată, Care luminezi și sfințești pe tot omul ce vine în lume, să se însemneze peste noi lumina feței Tale, ca într-însa să vedem lumina cea neapropiată. Și îndreptează pașii noștri spre lucrarea poruncilor Tale, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin !

Apărătoare Doamnă pentru biruință mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ție, Născătoare de Dumnezeu noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozește-ne pe noi dintru toate nevoile, ca să strigăm ție : Bucură-te Mireasă pururea fecioară.

În zilele de rând se face otpustul desăvârșit, iar Duminica se face otpustul mic.

Dacă este post zicem și :

MIJLOCEASUL ÎNTÂI

Veniți să ne închinăm... (de 3 ori), și apoi acești psalmi :

Psalmul 45

Dumnezeu este scăparea și puterea noastră, ajutor întru necazurile ce ne împresoară. Pentru aceasta nu ne vom teme când se va cutremura pământul și se vor muta munții în inima mărilor. Venit-au și s-au tulburat apele lor, cutremuratu-s-au munții de tăria Lui. Apele râurilor veselesc cetatea lui Dumnezeu; Cel Preaînalt a sfințit locașul Lui. Dumnezeu e în mijlocul cetății, nu se va clătina; o va ajuta Dumnezeu dis-de-dimineață. Tulburatu-s-au neamurile, plecatu-s-au împărățiile; dat-a Cel Preaînalt glasul Lui, cutremuratu-s-a pământul. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacob. Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, minunile pe care le-a pus Domnul pe pământ. Pune-va capăt războaielor până la marginile pământului, arcul va sfărâma și va frânge arma, iar pavezele în foc le va arde. Opriți-vă și cunoașteți că Eu sunt Dumnezeu, înălța-Mă-voi pe pământ. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacob.

Psalmul 91

Bine este a lăuda pe Domnul și a cânta numele Tău, Preaînalte, a vesti dimineața mila Ta și adevărul Tău în toată noaptea, în psaltire cu zece strune, cu cântece din alăută. Că m-ai veselit, Doamne, întru făpturile Tale și întru lucrurile mâinilor Tale mă voi bucura. Că s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, adânci cu totul sunt gândurile Tale ! Bărbatul nepriceput nu va cunoaște și cel neînțelegător nu va înțelege acestea, când răsar păcătoșii ca iarba și se ivesc toți cei ce fac fărădelegea, ca să piară în veacul veacului. Iar Tu, Preaînalt ești în veac, Doamne. Că iată vrăjmașii Tăi, Doamne, vor pieri și se vor risipi toți cei ce lucrează fărădelegea. Și se va înălța puterea mea ca a inorogului și bătrânețile mele unse din belșug. Și a privit ochiul meu către vrăjmașii mei și pe cei vicleni, ce se ridică împotriva mea, îi va auzi urechea mea. Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înmulți. Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori. Încă întru bătrânețe unse se vor înmulți și bine-viețuind vor fi, ca să vestească : Drept este Domnul Dumnezeul nostru și nu este nedreptate întru Dânsul.

Psalmul 92

Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins, pentru că a întărit lumea care nu se va clinti. Gata este scaunul Tău de atunci, din veac ești Tu. Ridicat-au râurile, Doamne, ridicat-au râurile glasurile lor, ridicat-au râurile valurile lor; dar mai mult decât glasul apelor clocotitoare. Mai mult decât zbuciumul neasemuit al mării, minunat este întru cele înalte, Domnul. Mărturiile Tale s-au adeverit foarte. Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Slavă... Și acum... fără Aliluia. Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția... și troparele acestea, glasul al 6-lea :

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă...

Doamne, miluiește-ne pe noi că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomenii fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeul nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu :

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim noi, cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Doamne miluiește... (de 40 de ori), Slavă... Și acum... Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii... Întru numele Domnului, binecuvintează părinte ! Preotul : Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri... Și se zice : Rugăciunea Sfântului Efrem în trei stări, cu trei metanii mari :

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăvirii, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert, depărtează-l de la mine. (O metanie) Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale. (O metanie) Așa, Doamne Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. (O metanie) Și după rugăciunea aceasta zicem aceste patru stihuri, iarăși în trei stări, cu 12 închinăciuni : Dumnezeule, milostiv fii mie păcătosului. (O închinăciune) Dumnezeule, curățește-mă pe mine, păcătosul. (O închinăciune) Cel ce m-ai zidit, Dumnezeule, mântuiește-mă. (O închinăciune) Fără de număr am greșit, Doamne, iartă-mă. (O închinăciune) Și pe urmă iar Rugăciunea Sf. Efrem, toată, cu o metanie mare : Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert, depărtează-l de la mine. Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale. Așa, Doamne Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. (O metanie)

Apoi această : Rugăciune a Marelui Vasile :

Dumnezeule cel veșnic și fără de început, Lumină pururea fiitoare, Făcătorule a toată făptura, Izvorule al milei, adâncul bunătăților și noianul cel neurmat al iubirii de oameni, arată peste noi lumina feței Tale; Doamne, strălucește în inimile și în cugetele noastre soarele dreptății și umple de a Ta veselie sufletele noastre. Învață-ne pe noi ca să spunem judecățile Tale și să ne mărturisim Ție neîncetat, Stăpânului nostru și Făcătorului de bine. Mâinile noastre le îndreptează spre lucrarea voirii Tale și fă cu noi ca să Te iubim și să sporim bine-făcând cele plăcute Ție, ca și întru noi, nevrednicii, să se slăvească preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh; o Dumnezeire și

o Împărăție, Căreia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea în vecii vecilor. Amin.

Apoi zi și această : Rugăciune a Marelui Vasile :

Cel ce trimiți lumina și purcezi și răsari soarele peste cei drepți și peste cei nedrepți, peste cei răi și peste cei buni și cu lumina cea de ziuă luminezi toată lumea, luminează și inimile noastre, Stăpâne al tuturor. Dăruiește nouă și în ziua ce vine, să facem cele plăcute Ție. Păzește-ne de tot păcatul și de toată lucrarea cea rea. Izbăvește-ne pe noi de toate săgețile ce zboară ziua și de puterile cele potrivnice, pentru rugăciunile preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarea, ale cereștilor puteri, slujitorilor Tăi cei fără de trup, și ale tuturor sfinților care din veac au bineplăcut Ție. Că Ție se cuvine să ne miluiești și să ne mântuiești pe noi, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Otpustul mic

Sfârșitul Laudei a II-a, adică a Slujbei Utreniei cu Ceasul I.

CEASUL AL TREILEA

Preotul, cu epitrahilul pe grumaz, dă binecuvântarea Bine cuvântat este Dumnezeul nostru…, din fața ușilor împărătești. La strană : **Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Doamne miluiește** (de 12 ori); **Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm...** (de 3 ori). după **Tatăl nostru…** preotul rostește ecfonisul : Că a Ta este împărăția… se închină și intră în altar, iar cântărețul continuă cu **Veniți să ne închinăm…** și citește Psalmii 16, 24 și 50.

Psalmul 16

Auzi, Doamne, dreptatea mea, ia aminte cererea mea, ascultă rugăciunea mea, din buze fără de viclenie. De la fața Ta judecata mea să iasă, ochii mei să vadă cele drepte. Cercetat-ai inima mea, noaptea ai cercetat-o; cu foc m-ai lămurit, dar nu s-a aflat în mine nedreptate. Ca să nu grăiască gura mea lucruri omenești, pentru cuvintele buzelor Tale eu am păzit căi aspre. Îndreaptă picioarele mele în cărările Tale, ca să nu șovăie pașii mei. Eu am strigat, că m-ai auzit, Dumnezeule; pleacă urechea Ta către mine și auzi cuvintele mele. Minunate fă milele Tale, Cel ce mântuiești pe cei ce nădăjduiesc în Tine de cei ce stau împotriva dreptei Tale. Păzește-mă, Doamne, ca pe lumina ochilor; cu acoperământul aripilor Tale acoperă-mă de fața necredincioșilor care mă necăjesc pe mine. Vrăjmașii mei sufletul meu l-au cuprins; cu grăsime inima lor și-au încuiat, gura lor a grăit mândrie. Izgonindu-mă, acum m-au înconjurat; ochii lor și-au ațintit ca să mă plece la pământ. Apucatu-m-au ca un leu gata de pradă, ca un pui de leu ce locuiește în ascunzișuri. Scoală-te, Doamne, întâmpină-i pe ei și împiedică-i. Izbăvește sufletul meu de cel necredincios, cu sabia Ta. Doamne, desparte-mă de oamenii acestei lumi, ce-și iau partea în viață, căci s-a umplut pântecele lor de bunătățile Tale; săturatu-s-au fiii lor și au lăsat rămășitele pruncilor. Iar eu întru dreptate mă voi arăta feței Tale, sătura-mă-voi când se va arăta slava Ta.

Psalmul 24

Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu, Dumnezeul meu. Spre Tine am nădăjduit, să nu fiu rușinat în veac, nici să râdă de mine vrăjmașii mei, pentru că toți cei ce Te așteaptă pe Tine nu se vor rușina; să se rușineze toți cei ce fac fărădelegi în deșert. Căile Tale, Doamne, arată-mi, și cărările Tale mă învață. Îndreptează-mă spre adevărul Tău

și mă învață, că Tu ești Dumnezeu, Mântuitorul meu, și pe Tine te-am așteptat toată ziua. Adu-ți aminte de îndurările și milele Tale, Doamne, că din veac sunt. Păcatele tinereților mele și ale neștiinței mele nu le pomeni. După mila Ta, pomenește-mă Tu, pentru bunătatea Ta, Doamne. Bun și drept este Domnul, pentru aceasta, lege va pune celor ce greșesc în cale. Îndrepta-va pe cei blânzi la judecată, învăța-va pe cei blânzi căile Sale. Toate căile Domnului sunt milă și adevăr pentru cei ce caută așezământul Lui și mărturiile Lui. Pentru numele Tău, Doamne, curățește păcatul meu, că mult este. Cine este omul cel ce se teme de Domnul ? Lege va pune lui în calea pe care a ales-o. Sufletul lui întru bunătăți se va sălășlui și seminția lui va moșteni pământul. Domnul este întărirea celor ce se tem de Dânsul, așezământul Lui îl va arăta lor. Ochii mei pururea spre Domnul, că El va scoate din laț picioarele mele. Caută spre mine și mă miluiește, că părăsit și sărac sunt eu. Necazurile inimii mele s-au înmulțit; din nevoile mele scoate-mă. Vezi smerenia mea și osteneala mea, și-mi iartă toate păcatele mele. Vezi pe vrăjmașii mei, ca s-au înmulțit și cu ură nedreaptă m-au urât. Păzește sufletul meu și mă izbăvește, ca să nu mă rușinez că am nădăjduit în Tine. Cei fără răutate și cei drepți s-au lipit de mine, că te-am așteptat, Doamne. Izbăvește, Dumnezeule, pe Israel din toate necazurile lui.

Psalmul 50

Miluiește-mă Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înainte mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, ca să Te îndreptezi întru cuvintele Tale și să biruiești când vei judeca Tu. Că iată, întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată, adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei, și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce Fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile, mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine Dumnezeule, și Duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu

mă lepăda pe mine de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-l lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu Duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fărădelege căile Tale și cei credincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de sângiuiri, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele. Bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul, umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine Doamne, întru bunăvoirea Ta Sionului și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci bine vei voi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pre Altarul Tău viței.

Slavă... Și acum... Aliluia... (de 3 ori).
Dacă este Aliluia sau Postul Mare, se cântă Troparul acesta pe glasul al 6-lea :

Doamne, Cel ce pe Preasfântul Tău Duh, în ceasul al treilea, L-ai trimis Apostolilor Tăi, pe Acela, Bunule, nu-L lua de la noi, ci ni-L înnoiește nouă, celor ce ne rugăm Ție.

În acest timp se fac metanii; asemenea și la cele două stihuri ce urmează :
Stih 1 : Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și Duh drept înnoiește întru cele din lăuntru ale mele.

Stih 2 : Nu mă lepăda pe mine de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-l lua de la mine.

Iar dacă se cântă : Dumnezeu este Domnul..., se zice Slavă..., Troparul zilei sau al sfântului, Și acum..., Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată... (vezi mai jos). **Dacă la Minei sunt doi sfinți** cu tropare deosebite, se citește întâi, fără Slavă… primul tropar, apoi Slavă… și troparul al doilea. **Duminica** se pune întâi troparul învierii de la glasul de rând al Octoihului, apoi Slavă… troparul sfântului din Minei, Și acum… troparul Născătoarei din Ceaslov, Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată… TROPARELE ÎNVIERII SINAXAR TROPARELE DE OBȘTE TROPARE ȘI CONDACE

Slavă..., Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu :

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată, care ai odrăslit Rodul vieții, ție ne rugăm, roagă-te Stăpână cu Sfinții Apostoli, să miluiască sufletele noastre.

Domnul Dumnezeu bine este cuvântat, bine este cuvântat Domnul, din zi în zi, să sporească nouă Dumnezeul mântuirii noastre, Dumnezeul nostru, Dumnezeul mântuirii.

Sfinte Dumnezeire... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... după care se citește condacul sfântului sau al sărbătorii, SINAXAR CONDACELE DE OBȘTE iar duminica se citește condacul învierii de la glasul de rând. TROPARELE ÎNVIERII

Iar acest condac se zice în toate zilele, afară de sâmbătă :

Ceea ce ești folositoare creștinilor, neînfruntată mijlocitoare către Făcătorul, neschimbată, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor, ci apucă înainte, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine : Grăbește spre rugăciune și sârguiește spre îmblânzire, apărând pururea, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc pe tine.

Iar dacă este Postul Mare, se zic aceste Tropare, pe glasul al 8-lea :

Bine ești cuvântat, Hristoase, Dumnezeul nostru, Cela ce preaînțelepți pe pescari ai arătat, trimițându-le lor Duhul Sfânt și printr-înșii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, slavă Ție.

Slavă...,

Grabnică și tare mângâiere dă robilor Tăi, Iisuse, când se mâhnesc duhurile noastre. Nu Te osebi de sufletele noastre întru necazuri, nu Te depărta de gândurile noastre întru împresurări, ci pururea ne întâmpină pe noi. Apropie-Te de noi, apropie-Te, Cela ce ești pretutindeni. Precum și cu Apostolii Tăi ai fost pururea, așa și cu cei ce doresc de Tine, Te unește pe Tine, Îndurate, ca fiind uniți, să Te lăudăm pe Tine și să slăvim pe Duhul Tău Cel întrutot Sfânt.

Și acum...,

Nădejdea și folosirea, scăpare și zid nebiruit creștinilor, celor slabi liman neînviforat, Tu ești Născătoare de Dumnezeu, preacurată, și precum lumea o mântuiești cu neîncetată rugăciunea ta, pomenește-ne și pe noi, Fecioară, întrutot lăudată.

Iar dacă nu este post zicem : Doamne miluiește... (de 40 ori).

Cel ce în toată vremea și în tot ceasul, în cer și pre pământ, ești închinat și slăvit, Hristoase Dumnezeule, îndelung-Răbdătorule, mult-Milostive și mult-Milosârde; Carele pre cei drepți iubești și pre cei păcătoși miluiești; Carele pre toți chemi la mântuire pentru făgăduința

bunătăților ce vor să fie; însu-Ți Doamne: primește și rugăciunile noastre în ceasul acesta și îndreptează viața noastră spre poruncile Tale; sufletele noastre le sfințește, trupurile curățește, cugetele îndreptează, gândurile curățește, și ne izbăvește pe noi de tot necazul celor rele și al durerii. Înconjoară-ne pe noi cu sfinții Tăi îngeri, ca prin mijlocirea lor fiind păziți și povățuiți, să ajungem; la unirea credinței și la; cunoștința slavei Tale celei neapropiate, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluiește ! (de 3 ori) Slavă… Și acum… Ceea ce ești mai cinstită… Întru numele Domnului…; iar preotul, din altar, zice ecfonisul : Dumnezeule, milostivește-Te spre noi… Îndată se zice : Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... **Și de este Postul Mare zicem îndată :** Rugăciunea Sfântului Efrem în trei stări, cu trei metanii mari :

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăvirii, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert, depărtează-l de la mine. (O metanie) Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale. (O metanie) Așa, Doamne Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. (O metanie) Și după rugăciunea aceasta zicem aceste patru stihuri, iarăși în trei stări, cu 12 închinăciuni : Dumnezeule, milostiv fii mie păcătosului. (O închinăciune) Dumnezeule, curățește-mă pe mine, păcătosul. (O închinăciune) Cel ce m-ai zidit, Dumnezeule, mântuiește-mă. (O închinăciune) Fără de număr am greșit, Doamne, iartă-mă. (O închinăciune) Și pe urmă iar Rugăciunea Sf. Efrem, toată, cu o metanie mare : Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert, depărtează-l de la mine. Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale. Așa, Doamne Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. (O metanie)

Rugăciunea Sfântului Mardarie :

Stăpâne Dumnezeule, Părinte Atotputernice, Doamne Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte, o Dumnezeire, o Putere, miluiește-mă pe mine, păcătosul și cu judecățile care știi, mântuiește-mă pe mine, nevrednicul robul Tău; că bine ești cuvântat în vecii vecilor. Amin.

Dacă este post zicem și :

MIJLOCEASUL AL TREILEA

Veniți să ne închinăm… (de 3 ori), și apoi se citesc acești psalmi :
Psalmul 29

Înălța-Te-voi, Doamne, că m-ai ridicat și n-ai veselit pe vrăjmașul meu împotriva mea. Doamne, Dumnezeul meu, strigat-am către Tine și m-ai vindecat. Doamne, scos-ai din iad sufletul meu, mântuitu-m-ai de cel ce se coboară în groapă. Cântați Domnului cei cuvioși ai Lui și lăudați pomenirea sfințeniei Lui. Că iuțime este întru mânia Lui și viață întru voia Lui; seara se va sălășlui plângerea, iar dimineața bucuria. Iar eu am zis întru îndestularea mea: ”Nu mă voi clătina în veac !” Doamne, întru voia Ta, dat-ai frumuseții mele putere; dar când Ți-ai întors fața Ta, eu m-am tulburat. Către Tine, Doamne, voi striga și către Dumnezeul meu mă voi ruga. Ce folos ai de sângele meu de mă pogor în stricăciune ? Oare, Te va lăuda pe Tine țărâna, sau va vesti adevărul Tău ? Auzit-a Domnul și m-a miluit; Domnul a fost ajutorul meu ! Schimbat-ai plângerea mea întru bucurie, rupt-ai sacul meu și m-ai încins cu veselie, ca slava mea să-Ți cânte Ție și să nu mă mâhnesc; Doamne, Dumnezeul meu, în veac Te voi lăuda!

Psalmul 31

Fericiți cărora s-au iertat fărădelegile și cărora s-au acoperit păcatele. Fericit bărbatul, căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici nu este în gura lui vicleșug. Că am tăcut, îmbătrânit-au oasele mele, când strigam toată ziua. Că ziua și noaptea s-a îngreunat peste mine mâna Ta, și am căzut în suferința când ghimpele Tău mă împungea, păcatul meu l-am cunoscut și fărădelegea mea n-am ascuns-o împotriva mea. Zis-am : ” Mărturisi-voi fărădelegea mea Domnului ”; și Tu ai iertat nelegiuirea păcatului meu. Pentru aceasta se va ruga către Tine tot cuviosul la vreme potrivită, iar potop de ape multe de el nu se va apropia. Tu ești scăparea mea din necazul ce mă cuprinde, bucuria mea; izbăvește-mă de cei ce m-au înconjurat. Înțelepți-te-voi și te voi îndrepta pe calea aceasta, pe care vei merge; aținti-voi spre tine ochii Mei. Nu fi ca un cal și ca un catâr, la care nu este pricepere; cu zăbală și cu frâu fălcile lor voi strânge, ca să nu se apropie de tine. Multe sunt bătăile păcătosului, iar pe cel ce nădăjduiește în Domnul, mila îl va înconjura. Veseliți-vă în Domnul și vă bucurați, drepților, și vă lăudați toți cei drepți la inimă.

Psalmul 60

Auzi, Dumnezeule, cererea mea; ia aminte la rugăciunea mea. De la marginile pământului către Tine am strigat; când s-a mâhnit inima mea, pe piatră m-ai înălțat. Povățuitu-m-ai, că ai fost nădejdea mea, turn de tărie în fața vrăjmașului. Locui-voi în locașul Tău în veci; acoperi-mă-voi cu acoperământul aripilor Tale, că Tu, Dumnezeule, ai auzit rugăciunile mele; dat-ai moștenire celor ce se tem de numele Tău. Zile la zilele Împăratului adaugă, anii lui din neam în neam. Rămâne-va în veac înaintea lui Dumnezeu; mila și adevărul va păzi. Așa voi cântă numelui Tău în veacul veacului, ca să împlinesc făgăduințele mele zi de zi.

Slavă… Și acum… Sfinte Dumnezeule… Preasfântă Treime… Tatăl nostru… Că a Ta este împărăția…

Și se zic troparele acestea, glasul al 4-lea :

Dumnezeul părinților noștri, Care faci cu noi, după blândețile Tale, nu îndepărta mila Ta de la noi, ci, pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuiește viața noastră.

Slavă…

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre.

Și acum…, al Născătoarei de Dumnezeu :

Născătoare de Dumnezeu, fecioară, care ești zid nesurpat nouă, creștinilor, către tine scăpând, nevătămați rămânem; și iarăși greșind, pe tine te avem rugătoare. Pentru aceea mulțumind strigăm ție : Bucură-te, ceea ce ești cu dar dăruită, Domnul este cu tine.

Doamne miluiește... (de 40 de ori), Slavă… Și acum… Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii… Întru numele Domnului, binecuvintează părinte ! Preotul: Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri… Și se zice : Rugăciunea Sfântului Efrem în trei stări, cu trei metanii mari :

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăvirii, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert, depărtează-l de la mine. (O metanie) Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale. (O metanie) Așa, Doamne Împărate,

dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. (O metanie) Și după rugăciunea aceasta zicem aceste patru stihuri, iarăși în trei stări, cu 12 închinăciuni : Dumnezeule, milostiv fii mie păcătosului. (O închinăciune) Dumnezeule, curățește-mă pe mine, păcătosul. (O închinăciune) Cel ce m-ai zidit, Dumnezeule, mântuiește-mă. (O închinăciune) Fără de număr am greșit, Doamne, iartă-mă. (O închinăciune) Și pe urmă iar Rugăciunea Sf. Efrem, toată, cu o metanie mare : Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert, depărtează-l de la mine. Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale. Așa, Doamne Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. (O metanie)

Apoi această : Rugăciune a Marelui Vasile

Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce dai pacea Ta oamenilor și harul Preasfântului Tău Duh l-ai trimis ucenicilor și apostolilor Tăi și prin limbile cele de foc cu puterea Ta ai deschis gurile lor, deschide și gurile noastre, ale păcătoșilor, și ne învață cum se cuvine a ne ruga pentru toate trebuințele. Îndreptează viața noastră cea cu valuri de liman lin și arată nouă calea pe care vom merge. Duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale noastre și cu duh stăpânitor întărește cugetele noastre ca să nu alunece; ca în toate zilele, de Duhul Tău Cel Bun fiind povățuiți către cele de folos, să ne învrednicim a face poruncile Tale și a ne aduce aminte pururea de preaslăvita a doua venire, când vor fi cercetate faptele oamenilor, și să nu fim aflați amăgiți de frumusețile cele stricăcioase ale acestei lumi; ci ne întărește dori răsplătirea bunătăților ce vor să fie, că bine ești cuvântat și lăudat de toți sfinții Tăi, în vecii vecilor. Amin.

CEASUL AL ȘASELEA

Veniți să ne închinăm... (de 3 ori),

Psalmul 53

Dumnezeule, întru numele Tău mântuiește-mă și întru puterea Ta mă judecă. Dumnezeule, auzi rugăciunea mea, ia aminte cuvintele gurii mele. Că străinii s-au ridicat împotriva mea și cei tari au căutat sufletul meu și n-au pus pe Dumnezeu înaintea lor. Că iată, Dumnezeu ajută mie și Domnul este sprijinitorul sufletului meu. Întoarce-va cele rele vrăjmașilor mei; cu adevărul Tău îi vei pierde pe ei. De bunăvoie voi jertfi Ție; lăuda-voi numele Tău, Doamne, că este bun, că din tot necazul m-ai izbăvit și spre vrăjmașii mei a privit ochiul meu.

Psalmul 54

Auzi, Dumnezeule, rugăciunea mea și nu trece cu vederea ruga mea. Ia aminte spre mine și mă ascultă; mâhnitu-m-am întru neliniștea mea și m-am tulburat de glasul vrăjmașului și de necazul păcătosului. Că a abătut asupra mea fărădelege și întru mânie m-a vrăjmășit. Inima mea s-a tulburat întru mine și frica morții a căzut peste mine; teamă și cutremur au venit asupra mea și m-a acoperit întunericul. Și am zis: " Cine-mi va da mie aripi ca de porumbel, ca să zbor și să mă odihnesc ?" Iată m-aș îndepărta fugind și m-aș sălășlui în pustie. Așteptat-am pe Dumnezeu, Cel ce mă mântuiește de puținătatea sufletului și de vifor. Nimicește-i, Doamne, și împarte limbile lor că am văzut fărădelege și dezbinare în cetate. Ziua și noaptea o va înconjura pe ea peste zidurile ei; fărădelege și osteneală în mijlocul ei și nedreptate; și n-a lipsit din ulițele ei camătă și vicleșug. Că de m-ar fi ocărât vrăjmașul, aș fi răbdat, și dacă cel ce mă urăște s-ar fi făcut împotriva mea, m-aș fi ascuns de el. Iar tu, omule, asemenea mie, căpetenia mea și cunoscutul meu, care împreună cu mine te-ai îndulcit de mâncări, în casa lui Dumnezeu am umblat în același gând ! Să vină moartea peste ei și să se coboare în iad de vii, că vicleșug este în locașurile lor, în mijlocul lor. Iar eu, către Dumnezeu am strigat și Domnul m-a auzit pe mine. Seara și dimineața și la amiezi spune-voi, voi vesti și va auzi glasul meu. Izbăvi-va cu pace sufletul meu de cei ce se apropie de mine, că mulți erau împotriva mea.

Auzi-va Dumnezeu și-i va smeri pe ei, Cel ce este mai înainte de veci. Că nu este în ei îndreptare și nu s-au temut de Dumnezeu. Întins-au mâinile lor împotriva aliaților lor, întinat-au legământul Lui. Risipiți au fost de mânia feței Lui și s-au apropiat inimile lor; muiatu-s-au cuvintele lor mai mult decât untdelemnul, dar ele sunt săgeți. Aruncă spre Domnul grija ta, și El te va hrăni; nu va da în veac clătinare dreptului. Iar Tu, Dumnezeule, îi vei coborî pe ei în groapa stricăciunii. Bărbații vărsători de sânge și vicleni nu vor ajunge la jumătatea zilelor lor; iar eu voi nădăjdui spre Tine, Doamne.

Psalmul 90

Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălășlui. Va zice Domnului : " Sprijinitorul meu ești și scăparea mea; Dumnezeul meu, voi nădăjdui spre Dânsul ". Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor și de cuvântul tulburător. Cu spatele te va umbri pe tine și sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o arma te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme, de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bântuie întru amiază. Cădea-vor dinspre latura ta o mie și zece mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor vei vedea. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ție. Nu vor veni către tine rele și bătaie nu se va apropia de locașul tău. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale. Pe mâini te vor înălța ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău. Peste aspidă și vasilisc vei păși și vei călca peste leu și peste balaur. " Că spre Mine a nădăjduit și-l voi izbăvi pe el, zice Domnul; îl voi acoperi pe el, că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine și-l voi auzi pe el; cu dânsul sunt în necaz și-l voi scoate pe el și-l voi slăvi. Cu lungime de zile îl voi umple pe el, și-i voi arăta lui mântuirea Mea ".

Slavă... Și acum... Aliluia (de trei ori).
Dacă este Aliluia, se cântă Troparul acesta, glasul al 2-lea:

Cela ce în ziua și în ceasul al șaselea, pe Cruce ai pironit păcatul cel cu îndrăzneală făcut de Adam în Rai, și zapisul greșalelor noastre rupe-l, Hristoase Dumnezeule, și ne mântuiește pe noi.

În acest timp, se fac metanii; asemenea și la cele două stihuri care urmează :

Stih 1 : Auzi, Dumnezeule, rugăciunea mea, și nu trece cu vederea ruga mea.
Stih 2 : Eu către Dumnezeu am strigat și Domnul m-a auzit pe mine.

Iar dacă se cântă : Dumnezeu este Domnul..., se zice Troparul Sfântului ce se va întâmpla. Dacă la Minei sunt doi sfinți cu tropare deosebite, se citește întâi, fără Slavă… primul tropar, apoi Slavă… și troparul al doilea. **Duminica** se pune întâi troparul învierii de la glasul de rând al Octoihului, apoi Slavă… troparul sfântului din Minei, Și acum… troparul Născătoarei din Ceaslov. TROPARELE ÎNVIERII SINAXAR TROPARELE DE OBȘTE TROPARE ȘI CONDACE

Slavă..., Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu :

Că nu avem îndrăzneală pentru multe păcatele noastre, tu pre Cel ce S-a născut din tine, roagă-L Născătoare de Dumnezeu fecioară, că mult poate rugăciunea Maicii spre îmblânzirea Stăpânului. Nu trece cu vederea rugăciunile păcătoșilor Preacurată, că milostiv este, și poate să mântuiască, Cel ce a voit a pătimi pentru noi.

În Postul Mare, aici se cântă, din Triod, Troparul profeției, Slavă..., Și acum..., același Tropar, apoi se citește Paremia, tot de acolo, și se continuă cu Troparul următor :

Degrab să ne întâmpine pe noi îndurările Tale, Doamne, că am sărăcit foarte. Ajută nouă Dumnezeule, Mântuitorul nostru, pentru slava numelui Tău. Doamne, izbăvește-ne pe noi, și curățește păcatele noastre pentru numele Tău.

Sfinte Dumnezeire... Preasfântă Treime... Tatăl nostru...

Dacă nu este Postul Mare, se zice condacul sfântului ce se va întâmpla. SINAXAR CONDACELE DE OBȘTE iar Duminica se citește condacul învierii de la glasul de rând. TROPARELE ÎNVIERII Iar acest condac se zice în toate zilele, afară de sâmbătă :

Ceea ce ești folositoare creștinilor, neînfruntată mijlocitoare către Făcătorul, neschimbată, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor, ci apucă înainte, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine : Grăbește spre rugăciune și sârguiește spre îmblânzire, apărând pururea, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc pe tine.

Iar dacă este Postul Mare, se zic Troparele acestea, pe glasul al 2-lea :

Mântuire ai lucrat în mijlocul pământului, Hristoase Dumnezeule, pe Cruce preacurate mâinile Tale ai întins, adunând toate neamurile cele ce strigă : „ Doamne, slavă Ție ".

Slavă...

Preacuratului Tău Chip ne închinăm, Bunule, cerând iertare greșelilor noastre, Hristoase Dumnezeule; că de voie bine ai voit cu trupul a Te sui pe Cruce, ca să izbăvești din robia vrăjmașului pe care i-ai zidit. Pentru aceia cu mulțumită strigăm Ție : Toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, Cela ce ai venit să mântuiești lumea.

Și acum...

Luni, Marți și Joi, zicem :

Ceea ce ești izvorul milei, milostivirii învrednicește-ne pe noi, Născătoare de Dumnezeu. Caută spre poporul cel păcătos, arată precum de-a pururea puterea ta; că întru tine nădăjduind. Ție strigăm : Bucură-te ! ca și oarecând Gavriil, al celor fără de trup mai marele voievod.

Miercuri și Vineri zicem :

Preaslăvită ești Născătoare de Dumnezeu, fecioară, lăudămu-te pe tine, că prin Crucea Fiului tău s-a surpat iadul, și moartea s-a omorât, și cei morți au înviat, și vieții ne-am învrednicit, Raiul am luat, desfătarea cea dedemult. Pentru aceasta mulțumind, slăvim ca pe un puternic, pe Hristos Dumnezeul nostru și Unul mult-Milostiv.

Iar dacă nu este post zicem : Doamne miluiește... (de 40 ori).

Cel ce în toată vremea și în tot ceasul, în cer și pre pământ, ești închinat și slăvit, Hristoase Dumnezeule, îndelung-Răbdătorule, mult-Milostive și mult-Milosârde; Care pe cei drepți iubești și pe cei păcătoși miluiești; Care pe toți chemi la mântuire pentru făgăduința bunătăților ce vor să fie. însu-ți Doamne, primește și rugăciunile noastre în ceasul acesta și îndreptează viața noastră spre poruncile Tale; sufletele noastre le sfințește, trupurile curățește, cugetele îndreptează, gândurile curățește, și ne izbăvește pe noi de tot necazul celor rele și al durerii. Înconjoară-ne pe noi cu sfinții Tăi îngeri, ca, prin mijlocirea lor fiind

păziți și povățuiți, să ajungem la unirea credinței și la cunoștința slavei Tale celei neapropiate, că binecuvântat ești în vecii vecilor, Amin.

Doamne miluiește ! (de 3 ori) **Slavă… Și acum… Ceea ce ești mai cinstită… Întru numele Domnului…**; iar preotul, din altar, zice ecfonisul : Dumnezeule, milostivește-Te spre noi… și îndată zicem : **Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru...**

Și de este Postul Mare zicem îndată : Rugăciunea Sfântului Efrem în trei stări, cu trei metanii mari :

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăvirii, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert, depărtează-l de la mine. (O metanie) Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale. (O metanie) Așa, Doamne Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. (O metanie) Și după rugăciunea aceasta zicem aceste patru stihuri, iarăși în trei stări, cu 12 închinăciuni : Dumnezeule, milostiv fii mie păcătosului. (O închinăciune) Dumnezeule, curățește-mă pe mine, păcătosul. (O închinăciune) Cel ce m-ai zidit, Dumnezeule, mântuiește-mă. (O închinăciune) Fără de număr am greșit, Doamne, iartă-mă. (O închinăciune) Și pe urmă iar Rugăciunea Sf. Efrem, toată, cu o metanie mare : Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert, depărtează-l de la mine. Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale. Așa, Doamne Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. (O metanie)

Iar dacă se citesc Mijloceasurile, în loc de rugăciunea de mai jos : Dumnezeule și Doamne al puterilor..., se zice rugăciunea :

Rugăciunea Sfântului Mardarie :

Stăpâne Dumnezeule, Părinte Atotputernice, Doamne Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte, o Dumnezeire, o Putere, miluiește-mă pe mine, păcătosul și cu judecățile care știi, mântuiește-mă pe mine, nevrednicul robul Tău; că bine ești cuvântat în vecii vecilor.

Iar când nu este nici Postul Mare și nu se citesc nici Mijloceasurile, se zice această , rugăciune :

Rugăciune a Marelui Vasile :

Dumnezeule și Doamne al puterilor și Ziditor a toată făptura, Care, pentru milostivirea milei Tale celei neasemănate, pe Unul-Născut, Fiul Tău, pe Domnul nostru Iisus Hristos, L-ai trimis spre mântuirea neamului nostru și, prin cinstită Crucea Lui, zapisul păcatelor noastre l-ai rupt și ai biruit întru Dânsul stăpâniile și puterile întunericului; însuți Stăpâne, Iubitorule de oameni, primește aceste rugăciuni de mulțumire și de cerere ale noastre, ale păcătoșilor, și ne izbăvește pe noi de toată

căderea în păcat cea de tot pierzătoare și întunecată și de toți vrăjmașii văzuți și nevăzuți care caută să ne facă rău. Pătrunde cu frica Ta trupurile noastre și nu pleca inimile noastre spre cuvinte sau gânduri rele, ci, cu dorirea Ta, hrănește sufletele noastre. Ca, spre Tine totdeauna căutând și cu lumina cea de la Tine povățuiți fiind, la Tine, Lumina cea neapropiată și pururea fiitoare privind, neîncetată mărturisire și mulțumire Ție să înălțăm, Tatălui, Celui fără de început, împreună Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfârșitul Ceasului al șaselea.

Dacă s-a cântat : Dumnezeu este Domnul..., se citește Obednița.
Iar dacă este Aliluia, aceasta se citește după Ceasul al nouălea.

Dacă este post zicem și Mijloceasul al șaselea:

MIJLOCEASUL AL ŞASELEA

Veniţi să ne închinăm… (de 3 ori), şi aceşti psalmi :

Psalmul 55

Miluieşte-mă Doamne, că m-a necăjit omul; toată ziua războindu-se m-a necăjit. Călcatu-m-au vrăjmaşii mei toată ziua, că mulţi sunt cei ce se luptă cu mine, din înălţime. Ziua când mă voi teme, voi nădăjdui în Tine. În Dumnezeu voi lăuda toate cuvintele mele toată ziua; în Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme : Ce-mi va face mie omul ? Toată ziua cuvintele mele au urât, împotriva mea toate gândurile lor sunt spre rău. Locui-vor lângă mine şi se vor ascunde; şi vor păzi călcâiul meu, ca şi cum ar căuta sufletul meu. Pentru nimic nu-i vei mântui pe ei; în mânie popoare vei sfărâma, Dumnezeule. Viaţa mea am spus-o Ţie; pune lacrimile mele înaintea Ta, după făgăduinţa Ta. Întoarce-se-vor vrăjmaşii mei înapoi, în orice zi Te voi chema. Iată, am cunoscut că Dumnezeul meu eşti Tu. În Dumnezeu voi lăuda graiul, în Dumnezeu voi lăuda cuvântul; în Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme : Ce-îmi va face mie omul ? În mine sunt, Dumnezeule făgăduinţele pe care le voi aduce laudei Tale, că ai izbăvit sufletul meu de la moarte, picioarele mele de alunecare, ca bine să plac înaintea lui Dumnezeu, în lumina celor vii.

Psalmul 56

Miluieşte-mă, Dumnezeule, miluieşte-mă, că spre Tine a nădăjduit sufletul meu şi în umbra aripilor Tale voi nădăjdui, până ce va trece fărădelegea. Striga-voi către Dumnezeul cel Preaînalt, Dumnezeul, Care mi-a făcut bine. Trimis-a din cer şi m-a mântuit, dat-a spre ocară pe cei ce mă necăjesc pe mine. Trimis-a Dumnezeu mila Sa şi adevărul Său şi a izbăvit sufletul meu din mijlocul puilor de lei. Adormit-am tulburat. Fiii oamenilor, dinţii lor sunt arme şi săgeţi şi limba lor sabie ascuţită. Înalţă-te peste ceruri, Dumnezeule, şi peste tot pământul slava Ta ! Curse au gătit sub picioarele mele şi au împilat sufletul meu; săpat-au înaintea mea groapă şi au căzut în ea. Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea ! Cânta-voi şi voi lăuda slava mea. Deşteaptă-te slava mea ! Deşteaptă-te psaltire şi alăută ! Deştepta-mă-voi dimineaţa. Lăuda-te-voi între popoare, Doamne, cânta-voi Ţie între

neamuri. Că s-a mărit până la cer mila Ta și până la nori adevărul Tău. Înălța-te peste ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul slava Ta !

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu la aminte ! Doamne, să-mi ajuți mie grăbește-Te ! Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie : “ Bine, bine ! ”. Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta : “ Slăvit să fie Domnul ! ”. Iar eu sărac sunt și sărman, Dumnezeule, ajută-mă ! Ajutorul meu și Izbăvitorul meu ești Tu, Doamne, nu zăbovi.

Slavă… Și acum… Sfinte Dumnezeule… Preasfântă treime… Tatăl nostru… Că a Ta este împărăția…

Și troparele acestea, glasul 1 :

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău.

Slavă…

Pentru durerile sfinților, care pentru Tine au pătimit, fii Milostiv, Doamne, și toate durerile noastre le vindecă, Iubitorule de oameni, rugămu-ne Ție.

Și acum…, al Născătoarei de Dumnezeu :

Pentru rugăciunile tuturor sfinților, Doamne, și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă și ne miluiește pe noi ca un Îndurat.

Doamne miluiește... (de 40 de ori), Slavă… Și acum… Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii… Întru numele domnului binecuvintează, părinte. Preotul : Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri… Și se zice : Rugăciunea Sfântului Efrem în trei stări, cu trei metanii mari :

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăvirii, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert, depărtează-l de la mine. (O metanie) Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale. (O metanie) Așa, Doamne Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. (O metanie) Și după rugăciunea aceasta zicem aceste patru stihuri, iarăși în trei stări, cu 12 închinăciuni : Dumnezeule, milostiv fii mie păcătosului. (O închinăciune) Dumnezeule, curățește-mă pe mine, păcătosul. (O închinăciune) Cel ce m-ai zidit, Dumnezeule,

mântuiește-mă. (O închinăciune) Fără de număr am greșit, Doamne, iartă-mă. (O închinăciune) Și pe urmă iar Rugăciunea Sfântului Efrem Sirul, toată, cu o metanie mare : Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert, depărtează-l de la mine. Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale. Așa, Doamne Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. (O metanie).

Și de este post cu metanii, citim și ceasul al 9-lea.
Iar de nu este post, citim Obednița precum se arată.

OBEDNIȚA

Se începe așa : Binecuvintează suflete al meu pe Domnul, bine ești cuvântat Doamne.

Psalmul 102

Binecuvintează, suflete al meu pe Domnul, și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui. Binecuvintează, suflete al meu pe Domnul, și nu uita toate răsplătirile Lui. Pe Cel ce curățește toate fărădelegile tale; pe Cel ce vindecă toate bolile tale. Pe Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta; pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări. Pe Cel ce umple de bunătăți dorirea ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale. Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate. Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel voile sale. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung-răbdător și mult-milostiv. Nu până în sfârșit Se va iuți, nici în veac Se va mânia. Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă, Că după înălțimea cerului de la pământ, a întărit Domnul mila Sa spre cei ce se tem de Dânsul. Pe cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre. În ce chip miluiește tatăl pe fii, așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul. Că El a cunoscut zidirea noastră; adusu-și-a aminte că țărână suntem. Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, așa va înflori. Că duh a trecut printr-însul și nu va fi și nu-și va mai cunoaște încă locul său. Iar mila Domnului din veac și până în veac, spre cei ce se tem de Dânsul; Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc așezământul de lege al Lui. Și își aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit Scaunul Său și Împărăția Lui peste toți stăpânește. Binecuvântați pe Domnul, toți îngerii Lui, cei puternici la vârtute, care faceți cuvântul Lui și auziți glasul cuvintelor Lui. Binecuvântați pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceți voia Lui. Binecuvântați pe Domnul, toate lucrurile Lui; în tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Strana întâi : Slavă..., Strana a doua : Și acum..., Și iarăși strana întâi : Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui. Binecuvântat ești, Doamne. Strana a doua : Slavă...,

Psalmul 145

Laudă, suflete al meu, pe Domnul. Lăuda-voi pe Domnul în viața mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi trăi. Nu vă încredeți în cei puternici, în fiii oamenilor, în care nu este izbăvire. Ieși-va duhul lor și se vor întoarce în pământ. În ziua aceea vor pieri toate gândurile lor. Fericit cel ce are ajutor pe Dumnezeul lui Iacob, nădejdea lui, în Domnul Dumnezeul lui, Cel ce a făcut cerul și pământul, marea și toate cele din ele; Cel ce păzește adevărul în veac; Cel ce face judecată celor năpăstuiți; Cel ce dă hrană celor flămânzi. Domnul dezleagă pe cei ferecați în obezi; Domnul îndreaptă pe cei gârboviți; Domnul înțelepțește orbii; Domnul iubește pe cei drepți; Domnul păzește pe cei străini; pe orfani și pe văduvă va sprijini și calea păcătoșilor o va pierde. Împărăți-va Domnul în veac, Dumnezeul tău, Sioane, în neam și în neam.

Și acum...,

Unule-Născut, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu, Cela ce ești fără de moarte. Și ai binevoit pentru mântuirea noastră a Te întrupa din Sfânta Născătoare de Dumnezeu și pururea fecioara Maria. Care neschimbat Te-ai întrupat, și răstignindu-Te, Hristoase Dumnezeule, cu moartea pe moarte ai călcat. Unul fiind din Sfânta Treime, împreună slăvit cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, mântuiește-ne pe noi.

Trebuie să se știe că, în Postul Mare, nu se citesc psalmii de la Obedniță, ci, după rugăciunea : Stăpâne, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru... (de la sfârșitul Ceasului al nouălea), strana cea rânduită începe ; Întru împărăția Ta, pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta. Și îndată : Fericiți cei săraci cu duhul... După fiecare fericire, se cântă stihira : Pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta, pe glasul al 8-lea, cu cântare dulce și cu glas lin și rar până după : Slavă..., Și acum...

Iar de nu sunt metanii, se cântă apoi, cu glas liniștit și rar, stihurile Fericirilor :

Întru Împărăția Ta, pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Fericiți cei săraci cu duhul, că a acelora este Împărăția Cerurilor.

Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei ce flămânzesc și însetoșează de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui. Pe 6: (Fericirile cele de la Sfânta Liturghie)

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema. Pe 4:

Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că a acelora este Împărăția Cerurilor.

Fericiți veți fi când vă vor ocărî pe voi și vă vor prigoni și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, minținд pentru Mine.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Și dacă este Postul Mare, amândouă stranele cântă împreună cu umilință : Pomenește-ne pe noi, Doamne..., în trei stări, cu trei metanii mari. **Iar dacă nu este Postul Mare,** citește degrab așa : Slavă..., Și acum...

Pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Pomenește-ne pe noi, Stăpâne, când vei veni întru împărăția Ta.

Pomenește-ne pe noi, Sfinte, când vei veni întru împărăția Ta.

Ceata cerească Te laudă pe Tine și zice : Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este cerul și pământul de slava Ta.

Stih : Apropiați-vă către Dânsul și vă veți lumina, și fețele voastre nu se vor rușina.

Ceata cerească Te laudă pe Tine și zice : Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este cerul și pământul de slava Ta.

Slavă...,

Ceata sfinților îngeri și a arhanghelilor, cu toate cerești puteri, Te laudă pe Tine și zice : Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este cerul și pământul de slava Ta.

Și acum...,

Apoi de vei voii poți citi aici Apostolul și Evanghelia ce se citește la Sfânta Liturghie (Aceasta ca o mângâiere când nu poți participa la Sfânta Liturghie) Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi (de trei ori). Slavă..., Și acum.... Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi. Apoi mai pe larg : Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.. Apoi : Apostolul și Evanghelia .

Crezul :

Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute. Și întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl s-a născut mai înainte de toți vecii. Lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut nu făcut; Cel de o Ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut. Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria fecioara, și S-a făcut om. Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat și a pătimit și S-a îngropat. Și a înviat a treia zi, după Scripturi. Și S-a suit la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui. Și iarăși va să vină cu slavă, să judece vii și morții, a Cărui împărăție nu va avea sfârșit. Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care de la Tatăl purcede, Cela ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin prooroci. Întru una, Sfântă, sobornicească și apostolească Biserică. Mărturisesc un Botez, întru iertarea păcatelor. Aștept învierea morților. Și viața veacului ce va să fie. Amin !

Slăbește, lasă, iartă Dumnezeule greșelile noastre, cele de voie și cele fără de voie, cele cu lucrul și cu cuvântul, cele cu știința și cu neștiința, cele din noapte și din zi, cele cu mintea și cu gândul, toate le iartă nouă, ca un bun și iubitor de oameni.

Tatăl nostru, Carele ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean. Că a Ta este împărăția și puterea și slava a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh acum și pururea și în vecii vecilor. Amin !

Apoi Condacele, după obicei, ce sunt rânduite după zilele săptămânii, TROPARE ȘI CONDACE și al sfântului al căruia este hramul bisericii. SINAXAR CONDACELE DE

OBȘTE TROPARELE ÎNVIERII Iar dacă este hramul Domnului Hristos, se zice mai înainte Condacul hramului, apoi al zilei și al sfântului de rând, a căruia este ziua, dacă are.

Slavă...

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletele adormiților robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Și acum...

Ceea ce ești folositoare creștinilor, nerușinată, mijlocitoare către Făcătorul neschimbată, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor, ci apucă înainte ca o bună spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine : Grăbește spre rugăciune, și sârguiește spre îmblânzire, apărând pururea, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc pe tine.

Iar unde va fi hramul Născătoarei de Dumnezeu, se sfârșește așa : Și acum..., al hramului. SINAXAR

Sâmbăta zicem aceasta :

Ca niște pârgă a firii, Ție Săditorului făpturii, lumea îți aduce, Doamne, pe purtătorii de Dumnezeu, Mucenici. Pentru ale căror rugăciuni, în pace adâncă Biserica Ta, pentru Născătoarea de Dumnezeu, păzește-o mult-Milostive.

Și de este post zicem îndată : Doamne miluiește, (de 40 ori), Slavă ... Și acum ... Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii... Rugăciunea Sfântului Efrem în trei stări, cu trei metanii mari :

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăvirii, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert, depărtează-l de la mine. (O metanie) Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale. (O metanie) Așa, Doamne Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. (O metanie) Și după rugăciunea aceasta zicem aceste patru stihuri, iarăși în trei stări, cu 12 închinăciuni : Dumnezeule, milostiv fii mie păcătosului. (O închinăciune) Dumnezeule, curățește-mă pe mine, păcătosul. (O închinăciune) Cel ce m-ai zidit, Dumnezeule, mântuiește-mă. (O închinăciune) Fără de număr am greșit, Doamne, iartă-mă. (O închinăciune) Și pe urmă iar Rugăciunea Sfântului Efrem Sirul, toată, cu o metanie mare : Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert, depărtează-l de la mine. Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale. Așa, Doamne Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. (O metanie)

Apoi : Veniți să ne închinăm… (de 3 ori). Și pe rând toată Vecernia. Psalmul 103 : Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul ! Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte...

Iar de nu sunt metanii, zicem : Doamne miluiește (de 12 ori). Apoi această rugăciune :

Preasfântă Treime, Stăpânie de o Ființă, Împărăție nedespărțită, ceea ce ești pricina tuturor bunătăților, fii binevoitoare și mie păcătosului; întărește și înțelepțește inima mea și șterge toată întinăciunea mea. Luminează gândul meu, ca totdeauna să Te slăvesc și să Te laud, și să mă închin Ție și să zic : Unul Sfânt, Unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

Fie numele Domnului binecuvântat, de acum și până-n veac. (de trei ori). Slavă... Și acum...

Psalmul 33

Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea. Întru Domnul se va lăuda sufletul meu, auză cei blânzi și să se veselească. Măriți pe Domnul cu mine, și să înălțăm numele Lui împreună. Căutat-am pe Domnul și m-a auzit, și din toate necazurile mele m-a izbăvit. Apropiați-vă către Dânsul și vă luminați, și fețele voastre nu se vor rușina. Săracul acesta a strigat, și Domnul l-a auzit pe dânsul, și din toate necazurile lui l-a mântuit. Străjui-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de Dânsul, și-i va izbăvi pe ei. Gustați și vedeți, că Bun este Domnul; fericit bărbatul care nădăjduiește spre Dânsul. Temeți-vă de Domnul toți sfinții Lui, că nu este lipsă celor ce se tem de Dânsul. Bogații au sărăcit și au flămânzit; iar cei ce caută pe Domnul, nu se vor lipsi de tot binele. Veniți fiilor, ascultați-mă pe mine, frica Domnului vă voi învăța pe voi. Cine este omul cel ce voiește viața, care iubește să vadă zile bune ? Oprește-ți limba ta de la rău, și buzele tale, ca să nu grăiască vicleșug. Ferește-te de rău și fă bine, caută pacea și o urmează pe ea. Ochii Domnului spre cei drepți, și urechile Lui spre rugăciunea lor. Iară Fața Domnului asupra celor ce fac rele, ca să piardă de pe pământ pomenirea lor. Strigat-au drepții, și Domnul i-a auzit pe dânșii, și din toate necazurile lor i-a izbăvit. Aproape este Domnul de cei umiliți la inimă, și pe cei smeriți cu Duhul îi va mântui. Multe sunt necazurile drepților, și din toate acelea va izbăvi pe ei Domnul. Păzește Domnul toate oasele lor, nici unul dintr-însele nu se va zdrobi. Moartea păcătosului este cumplită, și cei ce urăsc pe cel drept vor greși.

Mântui-va Domnul sufletele robilor Săi, şi nu vor greşi toţi cei ce nădăjduiesc spre Dânsul.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Slavă... Şi acum... Doamne miluieşte (de 3 ori). Părinte binecuvântează : Preotul zice : Apolisul sau sfârşitul; iar în lipsa Preotului, Diaconul, Monahul sau mireanul zice : Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Sfârşitul Laudelor a III-a şi a IV-a a zilei.
Cei ce pot, după Prânzândă, citesc Acatistul Mântuitorului sau alt Acatist.

CEASUL AL NOUĂLEA

Intrând în biserică, preotul zice rugăciunea : Intra-voi în casa Ta, închina-mă-voi în biserica Ta cea sfântă, întru frica Ta, Doamne, povățuiește-mă întru dreptatea Ta, pentru vrăjmașii mei, îndreptează înaintea Ta calea mea. În mijlocul bisericii se oprește sub policandru și se închină de trei ori spre răsărit, zicând încetișor, de fiecare dată : Dumnezeule, curățește-mă pe mine, păcătosul, și mă miluiește. Merge la iconostas (tetrapod), se închină de două ori, zicând troparul sfântului sau al sărbătorii, sărută icoana, se închină încă o dată; merge și depune metanie (se pleacă) în fața tronului arhieresc (în mânăstiri, își ia binecuvântarea de la cel mai mare, dacă este de față). Apoi intră în altar, pe ușa dinspre miazăzi, sărutând chipul sfântului Arhanghel zugrăvit pe ea și zicând rugăciunea : Intra-voi în casa Ta… face două metanii mari în fața sfintei mese și sărută sfânta masă, sfânta Evanghelie și sfânta cruce și face încă o metanie (dacă poartă culion, își descoperă capul, ori de câte ori sărută sfânta masă sau sfintele icoane); apoi își pune epitrahilul și ieșind pe ușa dinspre miazănoapte, vine în fața ușilor împărătești (atât sfintele uși cât și perdeaua fiind închise), se închină și dă binecuvântarea pentru începerea slujbei :

Preotul dând binecuvântarea, zice : Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Iar Diaconul, Monahul ori mireanul, zice : **Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi, miluiește-ne pe noi.** Cântărețul : **Amin ! Sfinte Dumnezeule...., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Că a Ta este Împărăția ... Amin. Doamne miluiește...** (de 12 ori).

Apoi : Veniți să ne închinăm ... (de trei ori)

Psalmul 83

Cât de iubite sunt locașurile Tale, Doamne al puterilor ! Dorește și se sfârșește sufletul meu după curțile Domnului; inima mea și trupul meu s-au bucurat de Dumnezeul cel viu. Că pasărea și-a aflat casă și turtureaua cuib, unde-și va pune puii săi : Altarele Tale, Doamne al Puterilor, Împăratul meu și Dumnezeul meu. Fericiți sunt cei ce locuiesc în casa Ta; în vecii vecilor Te vor lăuda. Fericit este bărbatul al cărui ajutor este de la Tine, Doamne; suișuri în inima sa a pus, în valea plângerii, în locul care i-a fost pus. Ca binecuvântare va da Cel ce pune lege; merge-vor din putere în putere, arăta-Se-va Dumnezeul dumnezeilor în Sion. Doamne, Dumnezeul puterilor, auzi rugăciunea mea ! Ascultă, Dumnezeul lui Iacob ! Apărătorul nostru, vezi Dumnezeule, și caută spre fața unsului Tău ! Că mai bună este o zi în curțile Tale decât mii. Ales-am a fi lepădat în Casa lui Dumnezeu, mai vârtos decât a locui în locașurile păcătoșilor. Că mila și adevărul iubește Domnul; Dumnezeu har și slava va da. Dumnezeu nu va lipsi de bunătăți pe cei ce umblă întru nerăutate. Doamne al puterilor, fericit este omul cel ce nădăjduiește întru Tine.

Psalmul 84

Bine ai voit, Doamne, pământului Tău, întors-ai robimea lui Iacob. Iertat-ai fărădelegile poporului Tău, acoperit-ai toate păcatele lor. Potolit-ai toată mânia Ta; întorsu-Te-ai de către iuțimea mâniei Tale. Întoarce-ne pe noi, Dumnezeul mântuirii noastre, și-Ți întoarce mânia Ta de la noi. Oare, în veci Te vei mânia pe noi ? Sau vei întinde mânia Ta din neam în neam ? Dumnezeule, Tu, întorcându-Te, ne vei dărui viață, și poporul Tău se va veseli de Tine. Arată-ne nouă, Doamne, mila Ta și mântuirea Ta dă-ne-o nouă. Auzi-voi ce va grăi întru mine Domnul Dumnezeu; că va grăi pace peste poporul Său. Și peste cuvioșii Săi și peste cei ce își întorc inima spre Dânsul. Dar mântuirea Lui este aproape de cei ce se tem de Dânsul, ca să se sălășluiască slava în pământul nostru. Mila și adevărul s-au întâmpinat, dreptatea și pacea s-au sărutat. Adevărul din pământ a răsărit și dreptatea din cer a privit. Că Domnul va da bunătate și pământul nostru își va da rodul său; dreptatea înaintea Lui va merge și va pune pe cale pașii Săi.

Psalmul 85

Pleacă, Doamne, urechea Ta și mă auzi, că sărac și necăjit sunt eu. Păzește sufletul meu, căci cuvios sunt; mântuiește, Dumnezeul meu, pe robul Tău, pe cel ce nădăjduiește în Tine. Miluiește-mă, Doamne, că spre Tine voi striga toată ziua. Veselește sufletul robului Tău, că spre Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu. Că Tu, Doamne, bun și blând ești și mult-milostiv tuturor celor ce Te cheamă pe Tine. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea și ia aminte la glasul cererii mele. În ziua necazului meu, am strigat către Tine, că m-ai auzit. Nu este asemenea Ție între dumnezei Doamne, și nici fapte nu sunt ca faptele Tale. Veni-vor toate neamurile pe care le-ai făcut și se vor închina înaintea Ta, Doamne, și vor slăvi numele Tău. Că mare ești Tu, Cel ce faci minuni, Tu ești singurul Dumnezeu. Povățuiește-mă, Doamne, pe calea Ta și voi merge întru adevărul Tău; veselească-se inima mea, ca să se teamă de numele Tău. Lăuda-Te-voi, Doamne, Dumnezeul meu, cu toată inima mea și voi slăvi numele Tău în veac. Că mare este mila Ta spre mine și ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos. Dumnezeule, călcătorii de lege s-au sculat asupra mea și adunarea celor tari a căutat sufletul meu și nu Te-au pus pe Tine înaintea lor. Dar Tu, Doamne, Dumnezeu îndurat și milostiv ești; îndelung-răbdător și mult-milostiv

și adevărat. Caută spre mine și mă miluiește, dă tăria Ta slugii Tale și mântuiește pe fiul, slujnicei Tale. Fă cu mine semn spre bine, ca să vadă cei ce mă urăsc și să se rușineze, că Tu, Doamne, m-ai ajutat și m-ai mângâiat.

Și iarăși :

Fă cu mine semn spre bine, ca să vadă cei ce mă urăsc și să se rușineze, că Tu, Doamne, mi-ai ajutat și m-ai mângâiat.

Slavă... Și acum... Aliluia de 3 ori.
Dacă este Aliluia, se cântă Troparul acesta, glasul al 8-lea :

Cela ce în ceasul al nouălea pentru noi cu trupul moarte ai gustat; omoară cugetul trupului nostru, Hristoase Dumnezeule, și ne mântuiește pe noi.

În acest timp se fac metanii; asemenea și la cele două stihuri care urmează :
Stih 1 : Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvântul Tău mă înțelepțește.
Stih 2 : Să intre cererea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvântul Tău mă izbăvește.
Iar dacă s-a cântat : Dumnezeu este Domnul..., se citește : Slavă..., Troparul sfântului sau al sărbătorii din Minei, troparul Născătoarei, glasul al 8-lea, din Ceaslov : Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară…, Dacă este Duminică zicem : Troparul învierii (de două ori) troparul Născătoarei, glasul al 8-lea, din Ceaslov : Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară…, TROPARELE ÎNVIERII SINAXAR TROPARE ȘI CONDACE TROPARELE DE OBȘTE

Slavă..., Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu :

Cela ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară și răstignire ai răbdat, Bunule, Care cu moartea pe moarte ai prădat și învierea ai arătat ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni, Milostive, primește pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, care se roagă pentru noi, și mântuiește, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit. Nu ne părăsii pe noi până în sfârșit, pentru numele Tău cel Sfânt și nu strica legătura Ta și nu depărta mila Ta de la noi, pentru Avraam cel iubit de Tine și pentru Isaac robul Tău și pentru Israel sfântul Tău.

Apoi, rugăciunile începătoare : Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... după Tatăl nostru… preotul rostește din altar ecfonisul obișnuit : Că a Ta este împărăția… apoi

la strană se citește condacul sfântului (al sărbătorii, pe care îl găsim în Minei, după Cântarea a 6-a a canonului), SINAXAR CONDACELE DE OBȘTE

Iar acest condac se zice în toate zilele, afară de sâmbătă :

Ceea ce ești folositoare creștinilor, neînfruntată mijlocitoare către Făcătorul, neschimbată, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor, ci apucă înainte, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine : Grăbește spre rugăciune și sârguiește spre îmblânzire, apărând pururea, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc pe tine.

Iar dacă este Postul Mare, Troparele acestea :

Văzând tâlharul pe Începătorul vieții pe Cruce spânzurat, zicea : De n-ar fi fost Dumnezeu întrupat, Care cu noi S-a răstignit, nu și-ar fi ascuns soarele razele sale, nici s-ar fi clătinat pământul, cutremurându-se. Ci, Cel ce toate le-ai suferit, pomenește-mă, Doamne, întru împărăția Ta.

Slavă...

În mijlocul a doi tâlhari, cumpănă dreptății s-a aflat Crucea Ta; unul adică s-a pogorât în iad cu îngreuierea hulei, iar celălalt s-a ușurat de greșeli, spre cunoașterea cuvântării de Dumnezeu, Hristoase Dumnezeule, slavă Ție.

Și acum...

Pe Mielușelul și Păstorul și Mântuitorul lumii pe Cruce văzându-L ceea ce L-a născut, a zis lăcrimând : Lumea se bucură luând izbăvire, iar cele dinăuntru ale mele ard, văzând răstignirea Ta, care pentru toți o rabzi, Fiule și Dumnezeul meu.

Iar dacă nu este post zicem : Doamne miluiește... (de 40 ori).

Cel ce în toată vremea și în tot, ceasul, în cer și pe pământ, ești închinat și slăvit, Hristoase Dumnezeule, îndelung-Răbdătorule, mult-Milostive și mult-Milosârde; Care pe cei drepți iubești și pe cei păcătoși miluiești, care pe toți chemi la mântuire, pentru făgăduința bunătăților ce vor să fie. însuți Doamne Iisuse Hristoase, primește și rugăciunile noastre în ceasul acesta și îndreptează viața noastră spre poruncile Tale;

sufletele noastre le sfințește, trupurile curățește, cugetele îndreptează, gândurile curățește și ne izbăvește pe noi de tot necazul celor rele și al durerii. Înconjoară-ne pe noi cu sfinții Tăi îngeri, ca prin mijlocirea lor fiind păziți și povățuiți, să ajungem la unirea credinței și la cunoștința slavei Tale celei neapropiate, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluiește ! (de 3 ori). Slavă... Și acum...

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul L-ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim. Întru numele Domnului binecuvântează cuvioase părinte !

Iar preotul (din altar) zice ecfonisul : Dumnezeule, milostivește-Te spre noi și ne binecuvântează, luminează fața Ta peste noi și ne miluiește. Îndată la strană se citește rugăciunea sfântului Vasile cel Mare : Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru…, cu care se sfârșește Ceasul al nouălea (în timpul acestei rugăciuni, preotul iese și se închină pentru Vecernie, precum se arată mai pe larg la începutul rânduielii Vecerniei).

Și dacă este Post, adică Postul Nașterii lui Hristos și al Sfinților Apostoli, se fac cele 16 metanii obișnuite, pentru că se cântă mijloceasurile. Și, în loc de : Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru... (vezi mai departe), se zice : Stăpâne Dumnezeule, Părinte atotputernice...

Rugăciunea Sfântului Mardarie :

Stăpâne Dumnezeule, Părinte Atotputernice, Doamne Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte, o Dumnezeire, o Putere, miluiește-mă pe mine, păcătosul și cu judecățile care știi, mântuiește-mă pe mine, nevrednicul robul Tău; că bine ești cuvântat în vecii vecilor.

Iar în Sfântul și Marele Post se fac numai trei metanii mari, cu rugăciunea Sfântului Efrem Sirul :

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăvirii, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert, depărtează-l de la mine. (O metanie) Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale. (O metanie) Așa, Doamne Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. (O metanie)

Și îndată : Rugăciunea Marelui Vasile :

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce îndelung ai răbdat pentru greșelile noastre, și până la acest ceas de acum

ne-ai adus pe noi, întru care pe lemnul cel de viață făcător fiind răstignit, tâlharului celui bine-cunoscător, intrare în Rai i-ai făcut și cu moartea pe moarte ai sfărâmat; curățește-ne pe noi păcătoșii și nevrednicii robii Tăi, că am greșit și fărădelegi am făcut, și nu suntem vrednici să ridicăm ochii noștri și să privim la înălțimea cerului, pentru că am lăsat calea dreptății Tale, și am umblat în voile inimii noastre. Ci, ne rugăm neasemănatei bunătății Tale, iartă-ne pe noi, Doamne, după mulțimea milei Tale, și ne mântuiește pe noi pentru sfânt numele Tău, că s-au stins întru deșertăciuni zilele noastre. Scoate-ne pe noi din mâna potrivnicului, iartă nouă păcatele noastre și omoară gândul nostru cel trupesc. Ca lepădând pe omul cel vechi, întru cel nou să ne îmbrăcăm și Ție să viețuim, Stăpânului nostru și Făcătorului de bine. Și așa urmând poruncilor Tale, la odihna cea veșnică să ajungem, unde este locașul tuturor celor ce se veselesc. Că Tu ești cu adevărat veselia cea adevărată, și bucuria celor ce Te iubesc, Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm împreună și Părintelui Tău, Celui fără de început și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Dacă Ceasul al nouălea s-a citit în pronaosul (tinda) bisericii, cum se obișnuiește în mânăstiri, atunci, după rugăciunea de mai sus, preotul, înainte de a începe Vecernia, face otpustul (apolisul) mic, astfel : Preotul : Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție. Cântărețul : Slavă… Și acum… Doamne miluiește ! (de 3 ori), Binecuvântează ! Preotul : Hristos, adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale și ale tuturor sfinților, să ne mântuiască și să ne miluiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor. Preotul : Pentru rugăciunile… După aceasta, preotul și credincioșii (monahii) înaintează în naosul (sânul) Bisericii și se începe Vecernia.

Sfârșitul Ceasului al nouălea. Lauda a V-a a zilei.

Și de este post se zice Mijloceasul al nouălea:

MIJLOCEASUL AL NOUĂLEA

Veniți să ne închinăm… (de 3 ori) și acești psalmi :

Psalmul 112

Lăudați, tineri, pe Domnul, lăudați numele Domnului. Fie numele Domnului binecuvântat de acum și până în veac. De la răsăritul soarelui până la apus, lăudat este numele Domnului. Înalt este peste toate neamurile Domnul, peste ceruri este slava Lui. Cine este ca Domnul Dumnezeul nostru, Cel ce locuiește întru cele înalte și spre cele smerite privește, în cer și pe pământ ? Cel ce scoate din pulbere pe cel sărac și ridică din gunoi pe cel sărman, ca să-l așeze cu cei mari, cu cei mari ai poporului său. Cel ce face să locuiască cea stearpă în casă, ca o mamă ce se bucură de fii.

Psalmul 137

Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, că ai auzit cuvintele gurii mele, și înaintea îngerilor îți voi cânta. Închina-mă-voi în locașul Tău cel sfânt și voi lăuda numele Tău, pentru mila Ta și adevărul Tău; că ai mărit peste tot numele cel sfânt al Tău. În orice zi Te voi chema, degrab mă auzi ! Sporește în sufletul meu puterea. Să Te laude pe Tine, Doamne, toți împărații pământului, când vor auzi toate graiurile gurii Tale, și să cânte în căile Domnului, că mare este slava Domnului. Că înalt este Domnul și spre cele smerite privește și pe cele înalte de departe le cunoaște. De ajung la necaz, viază-mă ! Împotriva vrăjmașilor mei ai întins mâna Ta și m-a izbăvit dreapta Ta. Domnul le va plăti lor pentru mine. Doamne, mila Ta este în veac; lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea.

Psalmul 139

Scoate-mă, Doamne, de la omul viclean și de omul nedrept mă izbăvește, care gândeau nedreptate în inima, toată ziua îmi duceau război. Ascuțit-au limba lor ca a șarpelui; venin de aspidă sub buzele lor. Păzește-mă, Doamne, de mâna păcătosului; scoate-mă de la oamenii nedrepți, care au gândit să împiedice pașii mei. Pusu-mi-au cei mândri cursă mie și funii; curse au întins picioarelor mele; pe cărare mi-au pus pietre de poticneală. Zis-am Domnului : ” Dumnezeul meu ești Tu, ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele ”. Doamne, Doamne,

puterea mântuirii mele, umbrit-ai capul meu în zi de război. Să nu mă dai pe mine, Doamne, din pricina poftei mele, pe mâna păcătosului; viclenit-au împotriva mea; să nu mă părăsești, ca să nu se trufească. Vârful lațului lor, osteneala buzelor lor să-i acopere pe ei ! Să cadă peste ei cărbuni aprinși; în foc aruncă-i pe ei, în necazuri, pe care să nu le poată răbda. Bărbatul limbut nu se va îndrepta pe pământ; pe omul nedrept răutatea îl va duce la pieire, știu că Domnul va face judecata celui sărac și dreptate celor sărmani. Iar drepții vor lăuda numele Tău și vor locui cei drepți în fața Ta.

Slavă… Și acum… Sfinte Dumnezeule… Preasfântă Treime… Tatăl nostru… Că a Ta este împărăția…,

Și troparele acestea :

Cel ce ai luminat pe pământeni cu Crucea și ai chemat pe păcătoși la pocăință, să nu mă desparți de turma Ta, Păstorule bun. Ci, Stăpâne, caută-mă pe mine rătăcitul și mă numără cu turma Ta cea sfântă, ca un milostiv și de oameni iubitor.

Slavă..

Ca tâlharul mărturisindu-mă, strig Ție, Bunule : Pomenește-mă, Doamne, întru împărăția Ta și mă însoțește și pe mine cu el, Cel ce de voie ai pătimit pentru noi.

Și acum…, al Născătoarei de Dumnezeu :

Pe Cel ce pentru noi S-a răstignit, veniți toți să-L lăudăm, că pe Acesta văzându-L Maria pe Cruce, a grăit : Deși rabzi răstignire, dar Tu ești Fiul și Dumnezeul meu.

Doamne miluiește... (de 40 de ori), Slavă… Și acum… Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii…, Și trei metanii mari :

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăvirii, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert, depărtează-l de la mine. (O metanie) Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale. (O metanie) Așa, Doamne Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. (O metanie)

Apoi se zice : Rugăciunea Marelui Vasile :

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce îndelung ai răbdat pentru greșelile noastre, și până la acest ceas de acum

ne-ai adus pe noi, întru care pe lemnul cel de viață făcător fiind răstignit, tâlharului celui bine-cunoscător, intrare în Rai i-ai făcut și cu moartea pe moarte ai sfărâmat; curățește-ne pe noi păcătoșii și nevrednicii robii Tăi, că am greșit și fărădelegi am făcut, și nu suntem vrednici să ridicăm ochii noștri și să privim la înălțimea cerului, pentru că am lăsat calea dreptății Tale, și am umblat în voile inimii noastre. Ci, ne rugăm neasemănatei bunătății Tale, iartă-ne pe noi, Doamne, după mulțimea milei Tale, și ne mântuiește pe noi pentru sfânt numele Tău, că s-au stins întru deșertăciuni zilele noastre. Scoate-ne pe noi din mâna potrivnicului, iartă nouă păcatele noastre și omoară gândul nostru cel trupesc. Ca lepădând pe omul cel vechi, întru cel nou să ne îmbrăcăm și Ție să viețuim, Stăpânului nostru și Făcătorului de bine. Și așa urmând poruncilor Tale, la odihna cea veșnică să ajungem, unde este locașul tuturor celor ce se veselesc. Că Tu ești cu adevărat veselia cea adevărată, și bucuria celor ce Te iubesc, Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm împreună și Părintelui Tău, Celui fără de început și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Iar după sfârșitul rugăciunii se zice : Slavă… Și acum… Doamne miluiește (de 3 ori). și otpustul Mijloceasului al nouălea.

VECERNIA

Dacă este Sâmbătă seara citim și VECERNIA MARE la timpul ei (după ce citim PAVECERNIȚA MICĂ) și după rânduiala cuvenită (o găsim la SLUJBA PRIVEGHERII) iar dacă este Praznic la care se face Priveghere citim Slujba Privegherii adică VECERNIA MARE unită cu UTRENIA așa cum are rânduiala în Ceaslov, Minei și Octoihul Mare.

Dacă s-a citit CEASUL AL NOUĂLEA, în timp ce la strană se citește rugăciunea de la sfârșitul acestei slujbe Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru…, preotul lasă epitrahilul pe sfânta masă, se închină în fața sfintei mese, iese pe ușa dinspre miazănoapte, vine în mijlocul bisericii (sub policandru), se închină de trei ori spre răsărit, merge și depune metanie la scaunul arhieresc (în mânăstiri ia binecuvântare de la cel mai mare, dacă este de față), apoi intră în altar pe ușa dinspre miazăzi, se închină și sărută sfânta masă și apoi își pune din nou epitrahilul, cu rânduiala știută. Deschide dvera (perdeaua ușilor împărătești) și dă binecuvântarea Bine cuvântat este Dumnezeul nostru…, stând în fața sfintei mese și închinându-se. Cântărețul (în mânăstiri, cel mai mare, dacă este de față) răspunde : Amin ! Veniți să ne închinăm… (de trei ori) și citește, cu glas lin și dulce, Psalmul 103 : Binecuvintează suflete al meu, pe Domnul….

Psalmul 103

Binecuvintează, suflete al meu pe Domnul ! Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte ! Întru strălucire și în mare podoabă Te-ai îmbrăcat. Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină; Cel ce întinzi cerul ca un cort; Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui; Cel ce pui norii suirea Ta; Cel ce umbli peste aripile vânturilor; Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc; Cel ce ai întemeiat pământul pe întărirea lui, și nu se va clătina în veacul veacului. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea Lui; peste munți vor sta ape. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa. Se suie munți și se coboară văi, în locul în care le-ai întemeiat pe ele. Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece și nici nu se vor întoarce să acopere pământul. Cel ce trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape; adăpa-se-vor toate fiarele câmpului, asinii sălbatici setea își vor potoli. Peste acelea păsările cerului vor locui; din mijlocul stâncilor vor da glas. Cel ce adăpi munții din cele mai de deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul. Cel ce răsari iarba dobitoacelor și verdeață spre slujba oamenilor; ca să scoată pâine din pământ și vinul veselește inima omului; ca să veselească fața cu untdelemn și pâinea inima omului o întărește. Sătura-se-vor copacii câmpului, cedrii Libanului pe care i-ai sădit; acolo păsările își vor face cuib. Locașul cocostârcului în

chiparoși. Munții cei înalți adăpost cerbilor, stâncile scăpare iepurilor. Făcut-ai luna spre vremi; soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte, când vor ieși toate fiarele pădurii; puii leilor mugesc ca să apuce și să ceară de la Dumnezeu mâncarea lor. Răsărit-a soarele și s-au adunat și în culcușurile lor se vor culca. Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut! Umplutu-s-a pământul de zidirea Ta. Marea aceasta este mare și largă; acolo se găsesc târâtoare, cărora nu este număr, vietăți mici și mari. Acolo corăbiile umblă; balaurul acesta pe care l-ai zidit, ca să se joace în ea. Toate către Tine așteaptă ca să le dai lor hrană la bună vreme. Dându-le Tu lor, vor aduna; deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătăți. Dar întorcându-Ți Tu fața Ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor și se vor sfârși și în țărână se vor întoarce. Trimite-vei duhul Tău și se vor zidi și vei înnoi fața pământului. Fie slava Domnului în veac ! Veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale. Cel ce caută spre pământ și-l face pe el de se cutremură; Cel ce se atinge de munți și fumegă. Cânta-voi Domnului în viața mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi fi. Plăcute să-i fie Lui cuvintele mele, iar eu mă voi veseli de Domnul. Piară păcătoșii de pe pământ și cei fără de lege, ca să nu mai fie. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși :

Soarele și-a cunoscut apusul său, pus-ai întuneric și s-a făcut noapte. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut.

Slavă... Și acum... Aliluia... (de 3 ori). În post aici faci 3 metanii; iar de nu este post 3 închinăciuni.

În acest timp, preotul își ia Liturghierul în mâna stângă, iese pe ușa dinspre miazănoapte și vine înaintea ușilor împărătești; aici, stând cu fața spre altar, se închină de trei ori, își descoperă capul (dacă poartă culion) și citește, în taină, cele șapte rugăciuni numite ale luminilor sau ale Vecerniei, închinându-se la sfârșitul fiecăreia. După ce se termină citirea Psalmului 103, preotul rămâne în fața sfintelor uși, își acoperă capul (dacă poartă culion) și rostește ectenia mare Cu pace Domnului să ne rugăm ! închinându-se la fiecare cerere (atunci când rostește cuvintele : Domnului să ne rugăm ! La sfârșitul ecteniei se închină și intră în sfântul altar, pe ușa dinspre miazăzi. În mânăstiri, monahul rânduit răspunde : Amin. Doamne miluiește (de 3 ori), Slavă… Și acum… și începe a citi catisma de rând din Psaltire, pe analogul așezat în mijlocul bisericii. Citirea catismei se împarte în trei stări, punându-se ectenie mică, după fiecare stare.

Iar în lipsa Preotului zicem : Doamne miluieşte... (de 30 ori)
Şi la Psaltire catisma de seară :

În mânăstiri, sâmbătă seara, Catisma întâi se citeşte în întregime, cântându-se atât stihurile însemnate din prima stare (de obicei pe glasul al 8-lea), cât şi cele din starea a doua şi a treia (pe glasul de rând al Octoihului); iar la sărbătorile cu Priveghere şi la sfinţii cu Polieleu din cursul săptămânii se cântă, ca şi la bisericile de enorie, numai stihurile alese din prima stare a acestei catisme (vezi Tipicul cel mare, cap. 7, p. 13). După catismă (sau după Fericit bărbatul…), preotul iese din altar şi zice ectenia mică, din faţa uşilor împărăteşti. La strană se cântă apoi Doamne, strigat-am…; sâmbătă seara pe glasul de rând al Octoihului, iar la sărbătorile din cursul săptămânii pe glasul pe care se vor cânta stihirile sărbătorii respective, din Minei. În timp ce la strană se cântă Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta… preotul începe cădirea, făcând cădire mare (după regula arătată spre sfârşitul cărţii). După ce termină cu căditul, sau în timp ce la strană se cântă ultima stihiră de la Doamne, strigat-am… (cea dinainte de stihira cu Slavă…), preotul îşi descoperă capul şi îmbracă felonul (sfita).

Sâmbătă seara, la Doamne, strigat-am… se cântă zece stihiri, de la Octoih şi de la Minei, astfel:

A) Dacă sfântul din ziua respectivă de la Minei are numai trei stihiri, fără altă indicaţie, atunci se cântă întâi toate cele şapte stihiri ale învierii de la Octoih (Catavasier), începându-le cu stihul Scoate din temniţă sufletul meu… apoi cele trei stihiri de la Minei, cu cele trei stihuri libere (fără stihiri) din Octoihul mic sau Catavasier (Că la Domnul este mila… şi celelalte);

B) Dacă la Minei avem trei stihiri, dar cu indicaţia : pe şase, atunci se cântă de la Octoih numai primele şase stihiri, iar de la Minei se cântă patru, repetându-se prima stihiră (începându-le cu stihul Din straja dimineţii până în noapte…);

C) Dacă la Minei avem doi sfinţi şi şase stihiri, ori sfânt cu Priveghere sau cu Polieleu, atunci se cântă de la Octoih numai primele patru stihiri, iar de la Minei toate cele şase (începându-le cu stihul De Te vei uita la fărădelegi…).

La celelalte sărbători, în afară de duminici, stihirile se cântă numai de la Minei, unde se arată atât numărul stihirilor care urmează să se cânte (de obicei şase sau opt, iar la unele sărbători împărăteşti chiar pe zece), cât şi glasul pe care se vor cânta. Dacă stihirile se cântă pe mai multe glasuri, Doamne, strigat-am… se va cânta pe glasul primelor stihiri. Stihira de la Slavă… se pune totdeauna de la Minei (când este), iar la Şi acum… sâmbătă seara se cântă a Născătoarei de Dumnezeu (dogmatica) glasului de rând, din Octoih; dacă la Minei nu are Slavă… atunci se cântă : Slavă… Şi acum… dogmatica glasului de rând.

La sărbătorile din cursul săptămânii se cântă Slavă… Şi acum… aşa cum arată Mineiul la locul respectiv.

Când la strană începe să se cânte stihira de la Slavă… preotul deschide sfintele uşi, făcând o uşoară plecăciune spre credincioşi şi face vohodu1 (ieşirea) cu cădelniţa, astfel : se închină în faţa sfintei mese, primeşte cădelniţa (după ce o binecuvântează), cădeşte mai întâi în sfântul altar, apoi iese pe uşa dinspre miazănoapte, mergându-i înainte un purtător de lumină (sau chiar doi, dacă sunt). Acesta, după ce ocoleşte prin mijlocul bisericii, merge printre sfeşnicele împărăteşti şi rămâne înaintea icoanei împărăteşti a Mântuitorului (cu faţa spre miazănoapte) până la intrarea preotului în altar; iar preotul, ajungând în mijlocul naosului (sub policandru), stă cu faţa spre răsărit, se pleacă, trece cădelniţa în mâna stângă şi zice în taină rugăciunea intrării : Seara şi dimineaţa şi la amiază… (pe care o poate începe chiar îndată ce a plecat din sfântul altar), închinându-se la ecfonisul rugăciunii. Apoi binecuvântează intrarea, făcând semnul sfintei cruci spre răsărit şi zicând încetişor : Binecuvântată este intrarea sfinţilor Tăi, Doamne, totdeauna… etc. Apoi merge pe solee şi face cădirea, astfel : cădeşte întâi icoanele împărăteşti şi pe cele laterale, după rânduială, apoi tetrapodul cu icoana, jeţul arhieresc, spre

credincioşii dinspre miazăzi, spre cei dinspre miazănoapte din naos, apoi spre credincioşii din pronaosul bisericii, şi întorcându-se în mijloc, cădeşte de trei ori spre răsărit, apoi numai strana arhierească, tetrapodul şi icoanele împărăteşti, după care se opreşte pe solee, în faţa uşilor împărăteşti până când la strană se termină de cântat stihira de la Şi acum… Atunci preotul cădeşte cruciş spre sfântul altar, rostind : Înţelepciune, drepţi ! Rămânând pe loc, preotul începe şi cântă împreună cu cântăreţii şi credincioşii, imnul : Lumină lină… cădind spre răsărit de trei ori la cuvintele …lăudăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh Dumnezeu… La sfârşitul cântării intră în sfântul altar, prin uşile împărăteşti, continuând cădirea în faţa sfintei mese, către proscomidiar şi către scaunul de sus, ca de obicei. În mânăstiri, imnul Lumină lină… îl citeşte de regulă cel mai mare (dacă e de faţă şi nu slujeşte), ori îl cântă soborul slujitorilor.

Psalmul 140

Doamne strigat-am către Tine, auzi-mă; ia aminte glasul rugăciunii mele când strig către Tine.

Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta, ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

Stihurile care urmează se citesc; iar la sfinţii cu doxologie mare, sfinţii cu polieleu, praznice, sâmbătă seara şi la Sfintele Liturghii, unite cu Vecernia, se cântă :

Pune Doamne strajă gurii mele şi uşă de îngrădire împrejurul buzelor mele.

Să nu abaţi inima mea spre cuvinte de vicleşug, ca să tăgăduiesc răspunsurile cele din păcate.

Cu oamenii cei ce lucrează fărădelege şi nu mă voi însoţi cu aleşii lor.

Certa-mă-va dreptul cu milă şi mă va mustra, iar untul-de-lemn al păcătosului să nu ungă capul meu.

Că încă şi rugăciunea mea este întru bune-vrerile lor, înghiţitu-s-au lângă piatră judecătorii lor.

Auzi-se-vor graiurile mele, că s-au îndulcit, ca o brazdă de pământ s-au rupt pe pământ, risipitu-sau oasele lor lângă iad.

Căci, către Tine Doamne, Doamne ochii mei, spre Tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu.

Păzeşte-mă de cursa care mi-au pus mie, şi de smintelile celor ce fac fărădelege.

Cădea-vor în mreaja sa păcătoșii, deosebi sunt eu până ce voi trece.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui voi spune.

Când lipsea dintre mine duhul meu și Tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursă mie.

Luat-am seama de-a dreapta și am privit și nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine și nu este cel ce caută sufletul meu.

Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am către Tine, Doamne, zis-am : Tu ești nădejdea mea, partea mea ești în pământul celor vii.

Ia aminte spre rugăciunea mea, că m-am smerit foarte.

Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai vârtos decât mine.

Aici începe cântarea stihirilor Vecerniei pe 10, pe 8, pe 6, sau pe 4, după importanța zilei liturgice sau a sărbătorii prăznuite, combinate cu stihurile care urmează. **Dacă este Postul Mare** citim și stihirile din Sedelnele Octoihului.

Stih pe 10 :

Scoate din temniță sufletul meu, ca să se mărturisească numelui Tău.

Pe mine mă așteaptă, drepții, până ce vei răsplăti mie.

Psalmul 129
Stih pe 8 :

Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne, Doamne, auzi glasul meu.

Fie urechile Tale luând aminte spre glasul rugăciunii mele.

Stih pe 6 :

De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi ! Că la Tine este milostivirea.

Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne, așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăjduit-a sufletul meu spre Domnul.

Stih pe 4 :

Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții să nădăjduiască Israil spre Domnul ;

Că, la Domnul este milă și multă mântuire la El, și El va izbăvi pe Israil de toate fărădelegile lui.

Psalmul 116

Lăudați pe Domnul toate neamurile, lăudați-L pe El toate popoarele.

Că s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne în veac.

Slavă..., a sfântului, Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, din Minei, Octoih, Triod sau Penticostar. La sfinții cu doxologie mare, sfinții cu polieleu, praznice, sâmbătă seara și la sfintele Liturghii unite cu Vecernia, acum se face vohod ca cădelnița sau cu Sfânta Evanghelie, dacă este rânduit a se citi pericopă evanghelică, în zilele de rând nu se face vohod.

Apoi această laudă pentru Sfânta Treime, facere a lui Sofronie, patriarhul Ierusalimului :

Lumină lină a sfintei slave, a Tatălui Ceresc, Celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic ești în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viață; pentru aceasta lumea Te slăvește.

După aceasta, preotul, stând în latura de răsărit a sfintei mese, cu fața spre credincioși și cu mâinile strânse la piept, zice : Să luăm aminte ! Pace tuturor ! Cântărețul : Și duhului tău ! Preotul : Înțelepciune ! Să luăm aminte ! La strană se cântă prochimenul zilei săptămânale cu stihurile respective, care se găsesc în Ceaslov sau în Octoihul mic. Sâmbătă seara se cântă : Domnul a împărățit…

La sărbătorile sfinților și ale praznicelor care au paremii (citiri din cărțile Sfintei Scripturi), îndată după prochimen urmează citirea paremiilor, de pe analogul așezat din vreme în mijlocul bisericii. În perioada Octoihului, paremiile sunt de obicei trei și se citesc astfel :

Preotul, stând în latura de răsărit a sfintei mese : Înțelepciune ! Cântărețul : De la… (titlul cărții) …citire. Preotul : Să luăm aminte !, iar cântărețul (cititorul) citește paremia respectivă (așa se face la începutul fiecărei paremii).

În timpul citirii paremiilor, preotul rămâne în latura de răsărit a sfintei mese, unde poate sta și jos (dacă are scaun), iar credincioșii pot ședea în strane.

La sfârșitul paremiilor sau îndată după prochimen, când nu sunt paremii, preotul închide ușile împărătești, își acoperă capul (dacă poartă culion), apoi rostește, din altar, ectenia întreită : Să zicem toți, din tot sufletul și din tot cugetul nostru… După aceasta, cântărețul (la mânăstiri, cel mai mare) citește rugăciunea :

Învrednicește-ne, Doamne, în seara aceasta fără de păcat să ne păzim noi. Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul Părinților noștri și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine. Bine ești cuvântat, Doamne, învață-ne îndreptările Tale. Bine ești cuvântat, Stăpâne, înțelepțește-ne cu îndreptările Tale. Bine ești cuvântat, Sfinte, luminează-ne cu îndreptările Tale; Doamne, mila Ta este în veac; lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție slavă se cuvine : Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în veci vecilor. Amin.

După care preotul rostește, din altar, ectenia cererilor : Să plinim rugăciunea noastră cea de seară... După ecfonisul acestei ectenii, preotul se întoarce cu fața spre credincioși și îi binecuvântează, zicând : Pace tuturor ! Se întoarce din nou cu fața spre răsărit și zice : Capetele noastre Domnului să le plecăm ! și în timp ce la strană se cântă, rar : Ție, Doamne ! preotul citește în taină, cu capul descoperit și plecat, rugăciunea plecării capetelor : Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai plecat cerurile…, pe care o încheie cu ecfonisul : Fie stăpânirea împărăției Tale binecuvântată…

Dacă se face Litie (Priveghere), se cântă acum stihirile Litiei (vezi mai departe la rânduiala Litiei); dacă se face numai Vecernia, la strană se cântă acum stihoavna, cu stihirile și stihurile ei, astfel :

Sâmbătă seara se cântă stihirile stihoavnei glasului de rând de la Octoih, în număr de patru (prima fără stih, celelalte trei cu stihurile respective, precum se arată în Catavasierul practic, Octoihul mare și în Vecernierul uniformizat); apoi Slavă… a sfântului zilei, de la Minei, Și acum… a Născătoarei din Octoih, de la glasul pe care s-a cântat Slavă… a sfântului; iar dacă la Minei nu are Slavă… atunci se cântă Slavă… Și acum… a Născătoarei, din Octoih, de la glasul de rând.

La sărbătorile din cursul săptămânii, stihirile stihoavnei sunt în număr de trei și se cântă toate de la Minei, pe glasul arătat acolo (prima fără stih, a doua și a treia cu stihurile scrise în Minei); apoi Slavă… a sfântului (a sărbătorii) din Minei, Și acum… a Născătoarei, arătată în Minei.

LA STIHOAVNĂ

Stih 1 : Către Tine am ridicat ochii mei, Cel ce locuiești în cer. Iată, precum sunt ochii slugilor în mâinile stăpânilor săi, precum sunt ochii slujnicei în mâinile stăpânei sale, așa ochii noștri către Domnul Dumnezeul nostru, până ce se va milostivi spre noi.

Stih 2 : Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că prea mult ne-am umplut de hulă, prea mult s-a umplut sufletul nostru, ocara celor ce sunt întru îndestulare, și hula celor mândri.

Sfârșindu-se cântarea stihoavnei, cântărețul (în mânăstiri, cel mai mare) rostește, îndată, rugăciunea Dreptului Simeon, primitorul de Dumnezeu (Luca II, 29-30) :

Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, care ai gătit înaintea feței tuturor popoarelor, lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israil.

Apoi Sfinte Dumnezeule...(de 3 ori) Preasfântă Treime... Tatăl nostru... După Tatăl nostru… și ecfonisul preotului : Că a Ta este împărăția…, la strană se cântă troparele, astfel : Sâmbătă seara se cântă întâi troparul învierii, al glasului de rând din Octoih, Slavă… troparul sfântului zilei, de la Minei, Și acum… troparul Născătoarei de la glasul pe care s-a cântat troparul sfântului. Când la Minei sunt doi sfinți și au tropare deosebite, atunci, după troparul învierii, se cântă primul tropar de la Minei, fără Slavă… al doilea tropar de la Minei cu Slavă… apoi Și acum… troparul Născătoarei, din Octoih, de la glasul pe care s-a cântat al doilea tropar de la Minei.

La sărbătorile din celelalte zile se cântă troparele așa cum se arată la Minei : la sărbătorile sfinților : troparul sfântului respectiv (pe care îl găsim de obicei la Vecernia mică) de două ori (a doua oară cu Slavă…), apoi Și acum… al Născătoarei, pe glasul troparului sfântului. La praznicele împărătești se cântă numai troparul respectiv de trei ori (a doua oară cu : Slavă… a treia oară cu : Și acum…). TROPARELE ÎNVIERII SINAXAR TROPARELE DE OBȘTE

După tropare, preotul deschide ușile împărătești, zicând : Înțelepciune ! Cântărețul răspunde : **Binecuvântează !** iar preotul, din fața ușilor împărătești și cu fața spre credincioși, face otpustul sau apolisul, astfel : Plecându-se spre icoana Mântuitorului și închinându-se, zice : Cel ce este bine cuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru, totdeauna… Cântărețul (în mânăstiri, cel mai mare) : **Amin ! Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a dreptmăritorilor creștini, dimpreună cu sfânt locașul acesta, în vecii vecilor.** Preotul, plecându-se și închinându-se spre icoana Maicii Domnului, zice : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi ! Cântărețul : **Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii…** Preotul, plecându-se și închinându-se spre icoana Mântuitorului, zice : Slavă Ție, Hristoase Dumnezeul nostru, slavă Ție ! Cântărețul : **Slavă… Și acum… Doamne miluiește !** (de 3 ori), **Părinte, binecuvântează !** Preotul, sâmbătă seara, zice : Hristos, adevăratul Dumnezeul nostru (se pleacă și se închină spre icoana Mântuitorului), pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale (se pleacă și se închină spre icoana Maicii Domnului), ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților apostoli, ale… (sfântului care este patronul sau hramul bisericii respective), ale… (sfântului de a doua zi), ale sfinților, drepților și dumnezeieștilor părinți Ioachim și Ana și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și iubitor de oameni.

În ajunul sărbătorilor care cad în alte zile, formula de otpust se va schimba după ziua săptămânală respectivă, așa cum arată învățătura despre otpusturi (sau apolise) din Liturghier (formulele pentru otpustul Vecerniei din fiecare zi a săptămânii sunt așezate în Liturghier, de

regulă, după rânduiala împărtășirii (numai în ediția București 1937, ele sunt așezate îndată după rânduiala Vecerniei, p. 3638).

Praznicele împărătești au formulele lor de otpust, pe care le găsim în Liturghier (așezate după rânduiala împărtășirii).

După otpust, preotul se întoarce cu fața spre răsărit și închinându-se spre icoana Mântuitorului, zice : Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi ! Cântărețul : **Amin !** iar preotul intră în sfântul altar, închide ușile împărătești și dvera, dezbracă sfintele veșminte și dacă are timp citește acum Canonul împărtășirii (până la rugăciunile de mulțumire), în vederea pregătirii pentru slujba Sfintei Liturghii de a doua zi.

Și nefiind Preot zicem noi : Pentru rugăciunile…

Iar dacă este Postul Mare, se cântă troparele acestea, glasul al 5-lea :

Născătoare de Dumnezeu, fecioară, bucură-te ceea ce ești plină de har Marie, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui tău, că ai născut pe Mântuitorul sufletelor noastre. (o metanie).

Slavă...

Botezătorule al lui Hristos, pe noi toți ne pomenește, ca să ne izbăvim de fărădelegile noastre, că ție s-a dat har a te ruga pentru noi. (o metanie).

Și acum...

Rugați-vă pentru noi, Sfinților Apostoli și sfinții toți, ca să ne izbăvim de primejdii și de necazuri; că pe voi calzi folositori către Mântuitorul v-am câștigat. (o metanie).

Sub milostivirea ta scăpăm, Născătoare de Dumnezeu, rugăciunile noastre nu le trece cu vederea în nevoi; ci din primejdii ne izbăvește pe noi, una curată, una binecuvântată. (aceasta se zice fără metanie)

Doamne, miluiește... (de 40 de ori), Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită..., întru numele Domnului, binecuvintează părinte ! Preotul, din fața Sfintei Mese : Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi :

Împărate Ceresc, pe binecredinciosul nostru popor ocrotește-l, credința o întărește, pe păgâni îmblânzește, lumea o împacă, Sfânt locașul acesta bine-l păzește, pe cei mai înainte răposați părinții și frații

noștri în locașurile drepților îi așează și pe noi întru pocăință și mărturisire ne primește, ca un bun și de oameni iubitor.

După aceea, se zice rugăciunea Sfântului Efrem Sirul :

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăvirii, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert, depărtează-l de la mine. (O metanie) Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale. (O metanie) Așa, Doamne Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. (O metanie) Iarăși în trei stări, cu 12 închinăciuni : Dumnezeule, milostiv fii mie păcătosului. (O închinăciune) Dumnezeule, curățește-mă pe mine, păcătosul. (O închinăciune) Cel ce m-ai zidit, Dumnezeule, mântuiește-mă. (O închinăciune) Fără de număr am greșit, Doamne, iartă-mă. (O închinăciune) Și pe urmă iar Rugăciunea Sf. Efrem, toată, cu o metanie mare : Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert, depărtează-l de la mine. Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale. Așa, Doamne Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. (O metanie)

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori). **Iar dacă este Postul Mare,** se zice această rugăciune :

Preasfântă Treime, Stapânie de o Ființă, Împărăție nedespărțită, Ceea ce ești pricina tuturor bunătăților, binevoiește și pentru mine, păcătosul; întărește și înțelepțește inima mea și șterge toată întinarea mea. Luminează gândul meu, ca totdeauna să Te slăvesc și să Te laud și să mă închin Ție și să zic : Unul Sfânt, unul Domn, Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

Fie numele Domnului binecuvântat de acum și până în veac (de trei ori), cu trei metanii. Slavă..., Și acum...,

Psalmul 33

Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea. Întru Domnul se va lăuda sufletul meu, auză cei blânzi și să se veselească. Măriți pe Domnul cu mine, și să înălțăm numele Lui împreună. Căutat-am pe Domnul și m-a auzit, și din toate necazurile mele m-a izbăvit. Apropiați-vă către Dânsul și vă luminați, și fețele voastre nu se vor rușina. Săracul acesta a strigat, și Domnul l-a auzit pe dânsul, și din toate necazurile lui l-a mântuit. Străjui-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de Dânsul, și-i va izbăvi pe ei. Gustați și vedeți, că bun este Domnul; fericit bărbatul care nădăjduiește spre Dânsul. Temeți-vă de Domnul toți sfinții Lui, că nu este lipsă celor

ce se tem de Dânsul. Bogații au sărăcit și au flămânzit; iar cei ce caută pe Domnul, nu se vor lipsi de tot binele. Veniți fiilor, ascultați-mă pe mine, frica Domnului vă voi învăța pe voi. Cine este omul cel ce voiește viața, care iubește să vadă zile bune ? Oprește-ți limba ta de la rău, și buzele tale, ca să nu grăiască vicleșug. Ferește-te de rău și fă bine, caută pacea și o urmează pe ea. Ochii Domnului spre cei drepți, și urechile Lui spre rugăciunea lor. Iară Fața Domnului asupra celor ce fac rele, ca să piardă de pe pământ pomenirea lor. Strigat-au drepții, și Domnul i-a auzit pe dânșii, și din toate necazurile lor i-a izbăvit. Aproape este Domnul de cei umiliți la inimă, și pe cei smeriți cu Duhul îi va mântui. Multe sunt necazurile drepților, și din toate acelea va izbăvi pe ei Domnul. Păzește Domnul toate oasele lor, nici unul dintr-însele nu se va zdrobi. Moartea păcătosului este cumplită, și cei ce urăsc pe cel drept vor greși. Mântui-va Domnul sufletele robilor Săi, și nu vor greși toți cei ce nădăjduiesc spre Dânsul.

Psalmul 144

Înălța-Te-voi Dumnezeul meu, Împăratul meu și voi binecuvânta numele Tău în veac și în veacul veacului. În toate zilele Te voi binecuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului. Mare este Domnul și lăudat foarte și măreția Lui nu are sfârșit. Neam și neam vor lăuda lucrurile Tale și puterea Ta o vor vesti. Măreția slavei sfințeniei Tale vor grăi și minunile Tale vor istorisi. Și puterea lucrurilor Tale înfricoșătoare vor spune și slava Ta vor istorisi. Pomenirea mulțimii bunătății Tale vor vesti și de dreptatea Ta se vor bucura. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung-răbdător și mult-milostiv. Bun este Domnul cu toți și îndurările Lui peste toate lucrurile Lui. Să Te laude pe Tine, Doamne, toate lucrurile Tale și cuvioșii Tăi să Te binecuvinteze. Slavă împărăției Tale vor spune și de puterea Ta vor grăi. Ca să se facă fiilor oamenilor cunoscută puterea Ta și slava măreției împărăției Tale. Împărăția Ta este împărăția tuturor veacurilor, iar stăpânirea Ta din neam în neam. Credincios este Domnul în cuvintele Sale și cuvios în toate lucrurile Sale. Domnul sprijină pe toți cei ce cad și îndreaptă pe toți cei gârboviți. Ochii tuturor spre Tine nădăjduiesc și Tu le dai lor hrană la bună vreme. Deschizi Tu mâna Ta și de bunăvoință saturi pe toți cei vii. Drept este Domnul în toate căile Lui și cuvios în toate lucrurile Lui. Aproape este Domnul de toți cei ce-L cheamă pe El,

de toți cel ce-L cheamă pe El întru adevăr. Voia celor ce se tem de El o va face și rugăciunea lor o va auzi și-i va mântui pe dânșii. Domnul păzește pe toți cei ce-L iubesc pe El și pe toți păcătoșii îi va pierde. Laudă Domnului va grăi gura mea și să binecuvinteze tot trupul numele cel Sfânt al Lui, în veac și în veacul veacului.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim..., Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori). Binecuvintează... Apoi se face Otpustul. Acestea se fac când e Postul Mare.

Iar dacă-ți este voia după sfârșitul Vecerniei, citește și această rugăciune :
Rugăciune a Marelui Vasile :

Bine ești cuvântat Stăpâne, Atotțiitorule, Care ai luminat ziua cu lumină de soare și noaptea o ai strălucit cu raze ca de foc; Care ne-ai învrednicit a trece lungimea zilei și a ne apropia de începuturile nopții; ascultă rugăciunea noastră și a tot poporului Tău și ne iartă nouă tuturor păcatele noastre, cele de voie și cele fără de voie, primește rugăciunile noastre cele de seară și trimite mulțimea milei Tale și a îndurărilor Tale peste moștenirea Ta; ocrotește-ne cu sfinții Tăi îngeri; întrarmează-ne cu armele dreptății Tale; îngrădește-ne cu adevărul Tău; păzește-ne cu puterea ta; mântuiește-ne de toată primejdia, de tot vicleșugul celui protivnic și ne dăruiește și această seară cu noaptea ce vine, desăvârșit sfântă, cu pace, fără de păcate, fără sminteală, fără nălucire și toate zilele vieții noastre. Pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților, cari Ți-au plăcut din veac. Amin.

Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii... Preotul face otpustul, adică sfârșitul; iar în lipsa Preotului, Diaconul, Monahul ori mireanul zice : Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin .

Sfârșitul rugăciunilor Vecerniei, Lauda a VI-a a zilei.

RÂNDUIALA PRIVEGHERII DE SÂMBĂTĂ SEARA (VECERNIA MARE UNITĂ CU UTRENIA)

La puțin timp după apusul soarelui, paracliserul merge și face metanie la cel mai mare, apoi bate clopotul cel mare și toaca cea mare, fără să se grăbească și spunând în gând : Fericiţi cei fără de prihană... sau Psalmul 50 de 12 ori. După aceea intră și aprinde candelele și pregătește cădelnița. Apoi iarăși iese și bate toate clopotele, apoi întorcându-se în Biserică aprinde o lumânare în sfeșnic și pune sfeșnicul în preajma Sfintelor Uși. Apoi face metanie preotului care este de rând, iar preotul merge și face metanie la cel mai mare, înaintea Sfintelor Uși și apoi la amândouă stranele, câte o închinăciune, iar frații stau toți în strane (stasidii / scaune). Și intrând în Sfântul Altar, preotul care urmează să slujească pune epitrahilul pe grumaz, sărutând Crucea care este deasupra lui, deschide Sfintele Uși și luând cădelnița și stând înaintea Sfintei Mese pune tămâie și zice rugăciunea tămâiei, în taină. Și așa cădește Sfânta Masă în chipul Crucii de jur împrejur și tot Altarul. Iar paracliserul luând sfeșnicul pus în mijlocul Bisericii în dreptul Sfintelor uși, zice cu glas mare : Sculați-vă ! ținând în mâini sfeșnicul cu făclia aprinsă. Și toți se ridică, și ieșind preotul printre Sfintele Uși, face Cruce cu cădelnița înaintea Sfintelor Uși apoi cădește în părți și la toate Sfintele Icoane după rânduială. După aceasta îi cădește pe cei mai mari și amândouă stranele, paracliserul mergând cu sfeșnicul înaintea lui. Iar când preotul face Cruce cu cădelnița se închină puțin și se închină și paracliserul, apoi ies în pridvor, cădind după rânduială pe frați. Întorcându-se iarăși în Biserică și stând în mijlocul ei, însemnează cu cădelnița în chipul crucii, cădind către răsărit și rostind cu glas mare : Doamne, binecuvântează ! Și îndată cădește icoana Mântuitorului Hristos și a Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și pe cel mai mare la locul lui și intrând preotul în Sfântul Altar și stând înaintea Sfintei Mese însemnează cu cădelnița de trei ori. După aceasta zice cu glas mare : Slavă Sfintei și celei de o Ființă și de viață făcătoarei și nedespărțitei Treimi, totdeauna acum și pururea și în vecii vecilor. Strana : Amin.

Și începe cel mai mare sau eclesiarhul zicând :

Amin. Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu, încet și cu glas lin. Apoi a doua oară puțin mai tare : Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu, iar a treia oară, cu glas și mai înalt, zicând : Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru. Apoi deosebit zice : Veniți să ne închinăm și să cădem înaintea Lui. Și îndată începe Psalmul 103 cu Anixandarele obișnuite.

Psalmul 103

Binecuvintează, suflete al meu pe Domnul ! Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte ! Întru strălucire și în mare podoabă Te-ai îmbrăcat. Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină; Cel ce întinzi cerul ca un cort; Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui; Cel ce pui norii suirea Ta; Cel ce umbli peste aripile vânturilor; Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc; Cel ce ai întemeiat pământul pe întărirea lui, și nu se va clătina în veacul veacului. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea Lui; peste munți vor sta ape. De certarea

Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa. Se suie munți și se coboară văi, în locul în care le-ai întemeiat pe ele. Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece și nici nu se vor întoarce să acopere pământul. Cel ce trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape; adăpa-se-vor toate fiarele câmpului, asinii sălbatici setea își vor potoli. Peste acelea păsările cerului vor locui; din mijlocul stâncilor vor da glas. Cel ce adăpi munții din cele mai de deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul. Cel ce răsari iarba dobitoacelor și verdeață spre slujba oamenilor; ca să scoată pâine din pământ și vinul veselește inima omului; ca să veselească fața cu untdelemn și pâinea inima omului o întărește. Sătura-se-vor copacii câmpului, cedrii Libanului pe care i-ai sădit; acolo păsările își vor face cuib. Locașul cocostârcului în chiparoși. Munții cei înalți adăpost cerbilor, stâncile scăpare iepurilor. Făcut-ai luna spre vremi; soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte, când vor ieși toate fiarele pădurii; puii leilor mugesc ca să apuce și să ceară de la Dumnezeu mâncarea lor. Răsărit-a soarele și s-au adunat și în culcușurile lor se vor culca. Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut ! Umplutu-s-a pământul de zidirea Ta. Marea aceasta este mare și largă; acolo se găsesc târâtoare, cărora nu este număr, vietăți mici și mari. Acolo corăbiile umblă; balaurul acesta pe care l-ai zidit, ca să se joace în ea. Toate către Tine așteaptă ca să le dai lor hrană la bună vreme. Dându-le Tu lor, vor aduna; (De aici începe cântat.)

Deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătate. (Bine ești cuvântat Doamne.)

Dară întorcându-Ți Tu fața Ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor și se vor sfârși și în țărâna lor se vor întoarce. (Bine ești cuvântat Doamne.)

Trimite-vei Duhul Tău și se vor zidi și vei înnoi fața pământului. (Bine ești cuvântat Doamne.)

Fie mărirea Domnului în veac ! Veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale. (Bine ești cuvântat Doamne.)

Cel ce caută spre pământ și-l face pe el de se cutremură; Cel ce se atinge de munți și fumegă. (Minunate-s lucrurile Tale Doamne.)

Cânta-voi Domnului în viața mea, cânta-voi Dumnezeului meu până ce voi fi. (Minunate-s lucrurile Tale Doamne.)

Plăcute să-i fie Lui cuvintele mele, iar eu mă voi veseli de Domnul. (Minunate-s lucrurile Tale Doamne.)

Piară păcătoșii de pe pământ și cei fără de lege, ca să nu fie ei. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul. (Minunate-s lucrurile Tale Doamne, toate întru înțelepciune le-ai făcut. Slavă Ție Doamne, Cela ce ai făcut toate)

Iar când încep a cânta : Toate cu înțelepciune le-ai făcut și Slavă Ție Doamne, Cela ce ai făcut toate, atunci preotul merge înaintea Ușilor celor Împărătești, cu epitrahilul și stând cu capul descoperit citește Rugăciunile Luminilor. Iar după sfârșitul Psalmului zice : Ectenia cea mare : Cu pace Domnului să ne rugăm ... și după Ectenie, Ecfonisul : Că Ție se cuvine... Deci cântăm din Psaltirea lui David pe glas 8, Catisma cea dintâi : Fericit bărbatul..., Antifonul cel dintâi, iar al doilea și al treilea Antifon îl cântăm pe glasul zilei. Și după sfârșitul fiecărui Antifon, Ectenia cea mică și Ecfonisul. După Antifonul întâi, Ecfonisul : Că a Ta este stăpânirea..., după Antifonul al doilea, Ecfonisul : Că bun și iubitor de oameni... Iar cântându-se și al treilea Antifon iese diaconul și punând metanie la cel mai mare intra în Sfântul Altar și merge cu dânsul și preotul cel de rând. Și luând diaconul Stiharul și Orarul, ia binecuvântare de la preot și sărutând dreapta lui se îmbracă în Stihar după obicei și zice : Ectenia cea mai de pe urmă iar preotul zice : Ecfonisul : Că tu ești Dumnezeul nostru.... Iar după sfârșitul obișnuitelor Stihologii, canonarhul face metanie și spune pe glasul Octoihului sau al Mineiului iar noi cântăm : Doamne strigat-am..., pe glasul Octoihului, ce se va întâmpla. Preotul stă la locul său cel obișnuit. Și când încep a cânta Doamne, strigat-am... atuncea cădește preotul sau diaconul după cum este obiceiul, și întorcându-se pune cădelnița la locul ei făcând închinăciune la cel mai mare. Iar noi punem zece Stihiri, începând cu Scoate din temniță sufletul meu... și cântăm Stihirile Învierii ale glasului 3 și ale glasului 4 și trei ale Sfântului din Minei; Slavă... a Sfântului dacă are, iar dacă nu are Slavă... Și acum... a Născătoarei pe glasul de rând. Și când zicem Stihul : Că s-a întărit mila Lui peste noi... cântă amândouă stranele împreună.

Psalmul 140

Doamne strigat-am către Tine, auzi-mă; ia aminte glasul rugăciunii mele când strig către Tine.

Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta, ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.

Pune Doamne strajă gurii mele și ușă de îngrădire împrejurul buzelor mele.

Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să tăgăduiesc răspunsurile cele din păcate.

Cu oamenii cei ce lucrează fărădelege și nu mă voi însoți cu aleșii lor.

Certa-mă-va dreptul cu milă și mă va mustra, iar untul-de-lemn al păcătosului să nu ungă capul meu.

Că încă și rugăciunea mea este întru bune-vrerile lor, înghițitu-s-au lângă piatră judecătorii lor.

Auzi-se-vor graiurile mele, că s-au îndulcit, ca o brazdă de pământ s-au rupt pe pământ, risipitu-sau oasele lor lângă iad.

Căci, către Tine Doamne, Doamne ochii mei, spre Tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu.

Păzește-mă de cursa care mi-au pus mie, și de smintelile celor ce fac fărădelege.

Cădea-vor în mreaja sa păcătoșii, deosebi sunt eu până ce voi trece .

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui voi spune.

Când lipsea dintre mine duhul meu și Tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursă mie.

Luat-am seama de-a dreapta și am privit și nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine și nu este cel ce caută sufletul meu.

Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am către Tine, Doamne, zis-am : Tu ești nădejdea mea, partea mea ești în pământul celor vii.

Ia aminte spre rugăciunea mea, că m-am smerit foarte.

Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai vârtos decât mine.

Aici începe cântarea stihirilor Vecerniei pe 10, pe 8, pe 6, sau pe 4, după importanța zilei liturgice sau a sărbătorii prăznuite, combinate cu stihurile care urmează.

Stih pe 10 :

Scoate din temniță sufletul meu, ca să se mărturisească numelui Tău.

Pe mine mă așteaptă, drepții, până ce vei răsplăti mie.

Psalmul 129

Stih pe 8 :

Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne, Doamne, auzi glasul meu.

Fie urechile Tale luând aminte spre glasul rugăciunii mele.

Stih pe 6 :

De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi ! Că la Tine este milostivirea.

Pentru numele Tău Te-am așteptat , Doamne, așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăjduit-a sufletul meu spre Domnul.

Stih pe 4 :

Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții să nădăjduiască Israil spre Domnul ;

Că , la Domnul este milă și multă mântuire la El, și El va izbăvi pe Israil de toate fărădelegile lui.

Psalmul 116

Lăudați pe Domnul toate neamurile, lăudați-L pe El toate popoarele.

Că s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne în veac.

Slavă... a Sfântului (dacă are, iar dacă nu are, Slavă... Și acum...) Dogmatica glasului de rând. La stihul : Că s-a întărit mila Lui peste noi..., preotul face metanie celui mai mare și intrând în Sfântul Altar se îmbracă în felon, iar când la strană se cântă Slavă..., deschide Sfintele Uși, începând Intrarea cu cădelnița. Înainte merg doi paracliseri (sau unul singur) cu sfeșnice aprinse, apoi diaconul ținând cădelnița, iar după dânsul preotul îmbrăcat în felon. Preotul se oprește în mijlocul Bisericii în dreptul Sfintelor Uși, iar diaconul stă de-a dreapta preotului puțin mai deoparte și plecându-se, ține orarul cu trei degete ale mâinii drepte, și zice încet : Domnului să ne rugăm. Iar preotul în taină zice rugăciunea : Seara și dimineața și la amiazăzi..., iar după rugăciune, diaconul ridicându-și capul și arătând către răsărit, zice către preot : Binecuvântează, Părinte, Sfânta intrare, iar preotul binecuvântând spre răsărit zice : Binecuvântată este intrarea

Sfinților Tăi, Doamne..., iar diaconul merge și cădește Sfintele Icoane, stranele apoi revine la locul unde stătea mai înainte, așteptând sfârșitul Stihirii. Și sfârșindu-se Stihira merge diaconul pe solee și cădind cruciș zice : Înțelepciune drepți ! iar noi cântăm imnul : Lumină lină...

Lumină lină a sfintei slave, a Tatălui Ceresc, Celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic ești în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viață; pentru aceasta lumea Te slăvește.

Iar preotul închinându-se înaintea Sfintelor Uși și sărutându-le intra și apoi închide Sfintele Uși. Iar după ce se termină de cântat imnul Lumină lină zice diaconul : Să luăm aminte ! iar preotul : Pace tuturor ! și iarăși diaconul : Înțelepciune să luăm aminte ! iar canonarhul făcând metanie la cel mai mare spune Prochimenul și Stihurile lui. Iar clericii cântă :

Prochimenul zilei pe glas 6 : Domnul a împărățit întru podoaba s-a îmbrăcat !.
Stihul : Îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și s-a încins.
Stihul : Pentru că am întărit lumea care nu se va clinti.
Alt Stih : Casei Tale i se cuvine Doamne sfințenie întru de lungime de zile;

Și iarăși Domnul a împărățit... iar canonarhul având mâinile sale strânse la piept sta în mijlocul Bisericii așteptând sfârșitul Prochimenului și făcând închinăciune se duce la locul său. Dacă este Polieleu după Prochimen urmează citirile. După aceasta iese diaconul și stând la locul său obișnuit în mijlocul Bisericii zice Ectenia : Să zicem toți din tot sufletul... Și preotul spune Ecfonisul : Că milostiv și iubitor de oameni... și după Ecfonis, zice cel mai mare sau citește cel rânduit : Învrednicește-ne Doamne...

Învrednicește-ne, Doamne, în seara aceasta fără de păcat să ne păzim noi. Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul Părinților noștri și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine. Bine ești cuvântat, Doamne, învață-ne îndreptările Tale. Bine ești cuvântat, Stăpâne, înțelepțește-ne cu îndreptările Tale. Bine ești cuvântat, Sfinte, luminează-ne cu îndreptările Tale: Doamne, mila Ta este în veac; lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție slavă se cuvine : Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în veci vecilor. Amin.

Iar diaconul și întreg poporul face trei închinăciuni după care urmează Ectenia : Să plinim rugăciunile noastre... cu Ecfonisul, apoi Pace tuturor ! Iar diaconul spune : Capetele noastre Domnului să le plecăm. Preotul zice rugăciunea în taină și Ecfonisul : Fie stăpânirea împărăției Tale..., iar Strana începe Stihirile Litiei. Iar preotul, fiind îmbrăcat în felon, iese pe ușa de

miazănoapte, având înainte doi paracliseri cu două sfeşnice şi diaconul cu cădelnița, iar cântăreții merg în urma lor cântând Stihirile Hramului (sau ale Praznicului sau Sfântului, dacă are), ieşind toți în pridvor. Şi acolo cădeşte diaconul Sfintele Icoane şi pe cel mai mare şi stranele după rânduială. Iar la sfârşitul Stihirilor, zice cu glas tare rugăciunea : Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău... până la sfârşit, iar strana spune : Doamne miluieşte, de 40 de ori. diaconul : Încă ne rugăm pentru binecredinciosul... strana răspunde : Doamne miluieşte ! (de treizeci de ori) Încă ne rugăm pentru Arhiepiscopul nostru... (sau Episcopul), [iar în mănăstire şi pentru Arhimandritul nostru (numele)] iar strana răspunde : Doamne miluieşte ! (de cincizeci de ori). Diaconul zice : Încă ne rugăm ca să se păzească sfânt locaşul acesta... iar strana răspunde : Doamne miluieşte ! (de trei ori), diaconul spune : Încă ne rugăm ca să audă Domnul Dumnezeul nostru glasul rugăciunii noastre... iar strana răspunde : Doamne miluieşte ! (de trei ori), după aceasta zice preotul : Auzi-ne pe noi Dumnezeule... iar strana răspunde : Amin. Preotul zice : Pace tuturor iar diaconul : Capetele noastre Domnului să le plecăm !. Şi plecându-şi toți capetele preotul se întoarce cu fața spre apus şi zice cu glas mare : Stăpâne mult-Milostive... şi după împlinirea rugăciunii noi spunem : Amin ! (iar până se fac acestea afară, paracliserul sau alt frate pune tetrapodul cel mic în mijlocul Bisericii şi pe dânsul pune un vas cu grâu şi cinci pâini şi în partea dreaptă un vas mic cu ulei, iar spre strana stângă un vas cu vin.)

Şi după sfârşitul Stihoavnei, zice cel mai mare : Acum slobozeşte...

Acum slobozeşte pe robul Tău Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, care ai gătit înaintea feței tuturor popoarelor, lumină spre descoperirea neamurilor şi slavă poporului Tău Israil.

Şi citeţul : Sfinte Dumnezeule... şi celelalte. După Tatăl nostru..., Ecfonisul Că a ta este împărăția... apoi troparul : Născătoare de Dumnezeu Fecioară... (de trei ori).

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucură-te ceea ce eşti plină de har Marie, Domnul este cu tine. Binecuvântată eşti tu între femei şi binecuvântat este rodul pântecelui tău, că ai născut pe Mântuitorul sufletelor noastre.

Atunci preotul luând cădelnița face de trei ori cădirea în jurul mesei, iar diaconul stă în partea opusă având o lumânare aprinsă în mână. După cădire, diaconul zice : Domnului să ne rugăm, apoi protosul zice rugăciunea : Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru... şi ridicând o pâine însemnează cu ea pe celelalte pâini. Iar când zice : Însuți binecuvântează..., arată cu mâna dreaptă spre pâini, asemenea spre vin şi spre untdelemn. După Amin, cântăm : Fie numele Domnului... (de trei ori) apoi citim Psalmul 33 : Bine-voi cuvânta pe Domnul... până la Stihul : Bogații au sărăcit... care se cântă de trei ori.

Fie numele Domnului binecuvântat de acum şi până în veac. (de trei ori)

Psalmul 33

Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea. Întru Domnul se va lăuda sufletul meu, auză cei blânzi şi să se veselească. Măriţi pe Domnul cu mine, şi să înălţăm numele Lui împreună. Căutat-am pe Domnul şi m-a auzit, şi din toate necazurile mele m-a izbăvit. Apropiaţi-vă către Dânsul şi vă luminaţi, şi feţele voastre nu se vor ruşina. Săracul acesta a strigat, şi Domnul l-a auzit pe dânsul, şi din toate necazurile lui l-a mântuit. Străjui-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de Dânsul, şi-i va izbăvi pe ei. Gustaţi şi vedeţi, că bun este Domnul; fericit bărbatul care nădăjduieşte spre Dânsul. Temeţi-vă de Domnul toţi sfinţii Lui, că nu este lipsă celor ce se tem de Dânsul.

Bogaţii au sărăcit şi au flămânzit; iar cei ce caută pe Domnul, nu se vor lipsi de tot binele. (acest stih se cântă de 3 ori)

Preotul merge şi stă înaintea Sfintelor Uşi, cu faţa spre apus, şi zice : Binecuvântarea Domnului peste voi..., cetţul răspunzând : Amin ! Preotul spune apoi : Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri... şi se dezbracă împreună cu diaconul de veşminte şi ies şi se aşează fiecare la locul lui, la strană începând citirea Prologului.

Aici se sfârşeşte Vecernia Mare, şi începe Utrenia.

ÎNSEMNĂRI : Din Duminica Sfintelor Paşti şi până la Duminica Tuturor Sfinţilor, după binecuvântarea pâinilor şi în timp ce se împart acestea, se citesc din Faptele Sfinţilor Apostoli, iar în celelalte duminici de peste an, se citesc cele şapte Epistole Sobornicesti ale Sfinţilor Apostoli, cele paisprezece Epistole ale Sfântului Apostol Pavel şi Apocalipsa Sfântului Ioan Evanghelistul. În timpul citirii Prologului, în mare linişte, eclesiarhul ajutat de paracliser împarte pâinea înmuiată în vin, din cele ce s-au binecuvântat. Iar după acesta nimeni să nu îndrăznească a gusta ceva, pentru că urmează Împărtăşirea cu Preacuratele ale lui Hristos Taine. După citirea Prologului, iese paracliserul şi trage toate clopotele. Apoi sculându-se cel mai mare zice : Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu... (de trei ori), Doamne, buzele mele vei deschide...(de două ori) şi cei şase Psalmi cu glas încet şi lin.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire. (de trei ori) Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta. (de două ori)

Psalmul 3 :

Doamne, cât s-au înmulţit cei ce mă necăjesc ! Mulţi se scoală asupra mea; mulţi zic sufletului meu : ” Nu este mântuire lui, întru Dumnezeul lui ! ” Iar Tu Doamne, sprijinitorul meu eşti, slava mea şi Cel ce înalţi capul meu. Cu glasul meu către Domnul am strigat şi m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui. Eu m-am culcat şi am adormit; sculatu-m-am

că Domnul mă va sprijini. Nu mă voi teme de mii de popoare, care împrejur mă împresoară. Scoală, Doamne, mântuiește-mă Dumnezeul meu; că Tu ai bătut pe toți ce mă vrăjmășesc în deșert; dinții păcătoșilor ai zdrobit. A Domnului este mântuirea, și peste poporul Tău, binecuvântarea Ta.

Și iarăși : Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini.

Psalmul 37 :

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuțimea Ta să mă certi. Că săgețile Tale s-au înfipt în mine și ai întărit peste mine mâna Ta. Nu este vindecare în trupul meu de către fața mâniei Tale; nu este pace în oasele mele, de către fața păcatelor mele. Că fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea au apăsat peste mine. Împuțitu-s-au și au putrezit rănile mele de către fața nebuniei mele. Chinuitu-m-am și m-am gârbovit până în sfârșit, toată ziua mâhnindu-mă umblam. Că șalele mele s-au umplut de ocări, și nu este vindecare în trupul meu. Necăjitu-m-am și m-am smerit foarte, răcnit-am din suspinarea inimii mele. Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea și suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns. Inima mea s-a tulburat, părăsitu-m-a tăria mea și lumina ochilor mei, și aceasta nu este cu mine. Prietenii mei și vecinii mei în preajma mea s-au apropiat și au șezut; și cei de aproape ai mei departe au stat. Și se sileau cei ce căutau sufletul meu, și cei ce căutau cele rele mie grăiau deșertăciuni și vicleșuguri toată ziua cugetau. Iar eu ca un surd nu auzeam și ca un mut ce nu-și deschide gura sa. Și m-am făcut ca un om ce nu aude și nu are în gura lui mustrări. Că spre Tine, Doamne, am nădăjduit; Tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu, că am zis, ca nu cumva să se bucure de mine vrăjmașii mei; și când s-au clătinat picioarele mele, împotriva mea s-au semețit. Că eu spre bătăi gata sunt, și durerea mea înaintea mea este pururea. Că fărădelegea mea eu o voi vesti, și mă voi îngriji pentru păcatul meu; iar vrăjmașii mei trăiesc și s-au întărit mai mult decât mine și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept. Cei ce îmi răsplătesc rele pentru bune mă defăimau, că urmam bunătatea. Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși : Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu, pe Tine Te caut dis-de-dimineață. Însetat-a de Tine sufletul meu, suspinat-a după Tine trupul meu, în pământ pustiu și neumblat și fără de apă. Așa în locul Cel Sfânt m-am arătat Ție, ca să văd puterea Ta și slava Ta. Că mai bună este mila Ta decât viața; buzele mele Te vor lăuda. Așa Te voi binecuvânta în viața mea, și în numele Tău voi ridica mâinile mele. Ca de seu și de grăsime să se sature sufletul meu, și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea. De mi-am adus aminte de Tine în așternutul meu, în dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu. Și întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine și pe mine m-a sprijinit Dreapta Ta. Iar ei în deșert au căutat sufletul meu, intra-vor în cele mai de jos ale pământului; da-se-vor în mâinile sabiei, părți vulpilor vor fi. Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu; lăuda-se-va tot cel ce se jură întru El, că a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși : În dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu. Și întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta. Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori) , fără închinăciuni. Doamne miluiește ! (de 3 ori) . Slavă... Și acum... Preotul iese din Sfântul Altar, își descoperă capul și citește în taină ultimele 6 rugăciuni de dimineață, înaintea ușilor împărătești.

Psalmul 87 :

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat și noaptea înaintea Ta. Să intre înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga mea, Doamne, că s-a umplut de rele sufletul meu și viața mea de iad s-a apropiat. Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă; ajuns-am ca un om neajutorat, între cei morți slobod. Ca niște oameni răniți, ce dorm în mormânt, de care nu Ți-ai mai adus aminte și care au fost lepădați de la mâna Ta. Pusu-m-au în groapa cea mai de jos, întru cele întunecate și în umbra morții. Asupra mea s-a întărit mânia Ta și toate valurile Tale le-ai adus peste mine. Depărtat-ai pe cunoscuții mei de la mine, ajuns-am urâciune lor, închis am fost și n-am putut ieși. Ochii mei au slăbit de suferință. Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua întins-am către Tine mâinile mele. Oare morților vei face minuni ? Sau cei

morți se vor scula și Te vor lăuda pe Tine ? Oare, va spune cineva în mormânt mila Ta și adevărul Tău în locul pierzării ? Oare, se vor cunoaște întru întuneric minunile Tale și dreptatea Ta în pământ uitat ? Iar eu către Tine, Doamne, am strigat și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu și întorci fața Ta de la mine ? Sărac sunt eu și în osteneli din tinerețile mele, înălțat am fost, dar m-am smerit și m-am mâhnit. Peste mine au trecut mâniile Tale și înfricoșările Tale m-au tulburat. Înconjuratu-m-au ca apa toată ziua și m-au cuprins deodată. Depărtat-ai de la mine pe prieteni, și pe cunoscuții mei, și cei de aproape ai mei s-au făcut nevăzuți.

Și iarăși : Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat și noaptea înaintea Ta. Să intre înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102 :

Binecuvintează, suflete al meu pe Domnul, și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui. Binecuvintează, suflete al meu pe Domnul, și nu uita toate răsplătirile Lui. Pe Cel ce curățește toate fărădelegile tale; pe Cel ce vindecă toate bolile tale. Pe Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta; pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări. Pe Cel ce umple de bunătăți dorirea ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale. Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate. Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel voile sale. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung-Răbdător și mult-Milostiv. Nu până în sfârșit Se va iuți, nici în veac Se va mânia. Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă, că după înălțimea cerului de la pământ, a întărit Domnul mila Sa spre cei ce se tem de Dânsul. Pe cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre. În ce chip miluiește tatăl pe fii, așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul. Că El a cunoscut zidirea noastră; adusu-și-a aminte că țărână suntem. Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, așa va înflori. Că duh a trecut printr-însul și nu va fi și nu-și va mai cunoaște încă locul său. Iar mila Domnului din veac și până în veac, spre cei ce se tem de Dânsul; și dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc așezământul de lege al Lui și își aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit Scaunul Său și Împărăția Lui peste toți stăpânește.

Binecuvântați pe Domnul, toți îngerii Lui, cei puternici la vârtute, care faceți cuvântul Lui și auziți glasul cuvintelor Lui. Binecuvântați pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceți voia Lui. Binecuvântați pe Domnul, toate lucrurile Lui; în tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși : În tot locul stăpânirii Lui binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142 :

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioșia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric, ca morții cei din veacuri. S-a mâhnit în mine duhul meu, în mine inima mea s-a tulburat. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu, ca un pământ însetoșat. Degrabă auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Doamne ! La Tine am scăpat, Învață-mă să fac voia Ta, ca Tu ești Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta, scoate din necaz sufletul meu. Și întru mila Ta vei sfârși pe vrăjmașii mei și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Și iarăși : Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta, și să nu intri la judecată cu robul Tău. (de 2 ori) Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământul dreptății. Slavă... Și acum... Aliluia ! (de 3 ori).

După primii trei Psalmi preotul, în epitrahil citește Rugăciunile Utreniei, stând înaintea Sfintelor Uși cu capul descoperit . Iar după sfârșitul celor șase Psalmi spune Ectenia mare : Cu pace Domnului să ne rugăm. Și după Ecfonisul Ecteniei merge și stă la locul său, iar canonarhul care a spus și Prochimenul de seară, făcând metanie la cel mai mare, zice : Dumnezeu este Domnul..., cu Stihurile lui , pe glasul cel ce va fi de rând.

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului.

Stih : Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Stih : Înconjurând m-au înconjurat și întru numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

Stih : Nu voi muri, ci voi fi viu și voi povesti lucrurile Domnului.

Stih : Piatra pe care n-au socotit-o ziditorii, aceasta s-a făcut în capul unghiului; de la Domnul s-a făcut aceasta și este minunată întru ochii noștri.

Și cântăm Troparele : al Învierii (de două ori), Slavă... al Sfântului..., Și acum... al Născătoarei Învierii pe glasul Troparului Sfântului. TROPARELE ÎNVIERII Și îndată strana zice : Doamne miluiește (de trei ori), Slavă... iar cititul : Și acum... apoi citește Catisma : Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, cu toată inima mea... și după sfârșitul fiecărei Catisme – Ectenia mică și Ecfonisul după obicei. Și cântăm primul rând de Sedelne ale Învierii după care citim din Tâlcuirea Evangheliei . Apoi cealaltă Catismă și Sedealna a doua, apoi cântăm pe glasul 5 Psalmul 118 : Fericiți cei fără prihană..., la care preotul face cădire și îndată Troparele: Soborul îngeresc...,

BINECUVÂNTĂRILE ÎNVIERII

Ce se cântă după : Fericiți cei fără prihană.... în toate duminicile de peste an. La fiecare tropar, se zice : Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale.

Glasul al 5-lea :

Soborul îngeresc s-a mirat, văzându-te întru cei morți socotit fiind, și puterea morții Mântuitorule stricând, și împreună cu tine pe Adam sculând, și din iad pe toți slobozindu-i.

Pentru ce miruri prin milostivire cu lacrimi o ucenițe amestecați ? Îngerul cel ce a strălucit în mormânt a zis Mironosițelor, vedeți voi groapa și înțelegeți, că Mântuitorul a înviat din mormânt.

Foarte de dimineață Mironosițele au alergat la groapa ta tânguindu-se, ci înaintea lor a stătut îngerul și a zis : Vremea tânguirii a încetat nu plângeți, ci învierea Apostolilor spuneți.

Mironosițele femei cu miruri venind la groapa ta Mântuitorule au plâns, iar îngerul către dânsele a grăit zicând : Pentru ce cu cei morți pe cel viu socotiți ? Căci ca un Dumnezeu a înviat din mormânt.

Mărire... A Treimii :

Închinămu-ne Tatălui, și Fiului, și Sfântului Duh, Sfintei Treimi întru o ființă, cu Serafimii strigând : Sfânt, sfânt, sfânt ești Doamne.

Și acum... A Născătoarei :

Pe Dătătorul de viață născându-l Fecioară, de păcat pe Adam l-ai izbăvit, și bucurie Evei în locul întristării ai dăruit, și pe cei căzuți din viață i-ai îndreptat la aceeași, cel ce s-a întrupat din tine Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Mărire ție Dumnezeule. De 3 ori.

Ipacoi al glasului apoi „Antifoanele treptelor" după glasul de rând, în timpul cărora paraclisierul bate clopotele. Iar după Antifoane diaconul zice : Să luăm aminte; Înțelepciune ! iar canonarhul spune Prochimenul glasului. Și după sfârșitul Prochimenului diaconul zice : Domnului să ne rugăm. Preotul spune : Că Sfânt ești Dumnezeul nostru... iar strana răspunde : Amin. Apoi diaconul zice : Toată suflarea să laude pe Domnul cu stihurile din Liturghier, după care : Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeul nostru să-L rugăm. Strana răspunde : Doamne miluiește (de trei ori). Diaconul spune : Cu înțelepciune drepți să ascultăm Sfânta Evanghelie, preotul zice : Pace tuturor ! iar strana răspunde : Și duhului tău. După acestea preotul numește evanghelistul de la care se va citi Evanghelia. Strana zice : Slavă Ție Doamne, Slavă Ție ! Diaconul zice : Să luăm aminte ! și citește preotul Evanghelia Învierii de rând (una din cele unsprezece) . După Evanghelie strana iarăși zice : Slavă Ție Doamne, Slavă Ție ! După aceasta zice : Învierea lui Hristos... (o singură dată).

Învierea lui Hristos văzând să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Unuia Celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și Sfântă învierea Ta o lăudăm și o slăvim, că Tu ești Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu știm, numele Tău numim. Veniți toți credincioșii să ne închinăm, Sfintei învierii lui Hristos; că iată a venit prin Cruce, bucurie la toată lumea. Totdeauna; binecuvântând pe Domnul, lăudăm învierea Lui, că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a călcat.

Și Psalmul 50 și citindu-se acestea, preotul iese prin Sfintele Uși cu Evanghelia, mergând înaintea sa, de amândouă laturile, două sfeșnice cu făclii aprinse și o pune pe analog în mijlocul Bisericii, iar sfeșnicele stau de amândouă părțile analogului. Și merge întâi cel mai mare singur,

face două închinăciuni şi apoi sărută Evanghelia şi iarăşi face o închinăciune. Închinăciunile însă nu le face mari (adică metanii până la pământ), ci mici, pentru că în Duminici şi în Praznicele Împărăteşti şi în toate zilele Cincizecimii metanii mari nu se fac. Iar după ce se închină cel mai mare şi sărută Evanghelia, se duce la locul lui.

Apoi şi fraţii toţi merg doi câte doi după rânduială, făcând şi ei mai întâi două închinăciuni, sărută Sfânta Evanghelie şi iarăşi o închinăciune, apoi pleacă capetele spre cei din strane şi revin la locurile lor.

La strană, după Psalmul 50, se cântă Slavă..., Pentru rugăciunile Apostolilor..., Şi acum..., Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu..., apoi stihul Miluieşte-mă Dumnezeule... şi Stihira Învierii, glasul 6 : Înviind Iisus din mormânt.... Apoi Ecfonisul : Cu mila şi cu îndurările... şi după Amin. Începem Irmosul Canonului Învierii. Şi cântăm Canonul Învierii cu Irmosul pe patru, al Crucii Învierii pe trei, al Născătoarei de Dumnezeu tot pe trei şi al Sfântului din Minei pe patru. Iar dacă Mineiul are două Canoane, atunci cel al Crucii Învierii din Octoih se lasă. Şi după sfârşitul Cântării a treia, diaconul zice Ectenia mică, iar preotul spune Ecfonisul (din Sfântul Altar) : Că Tu eşti Dumnezeul nostru..., apoi urmează Condacul şi Sedealna Sfântului din Minei. După cântarea a şasea, diaconul iarăşi zice Ectenia mică înaintea Sfintelor Uşi, iar preotul Ecfonisul : Că Tu eşti Împăratul păcii..., apoi Condacul Învierii şi Icosul şi citim Sinaxarul.

După sfârşitul Cântării a opta, facem închinăciuni spunând : Să lăudăm, bine să cuvântăm... şi Catavasia. Iar diaconul, după sfârşitul Cântării a opta, cădind Sfânta Masă zice : Pe Născătoarea de Dumnezeu şi Maica Luminii întru cântări cinstindu-o să o mărim. Şi noi cântăm în Stihuri : Măreşte suflete al meu pe Domnul..., apoi : Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii... şi facem câte o închinăciune mică după fiecare Cântare, ieşind din strane.

După Cântarea a 8-a a catavasiilor,

Să lăudăm, bine să cuvântăm, şi să ne închinăm Domnului, cântându-i şi prea-înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Iar preotul (sau diaconul, dacă este) ia cădelniţa şi cădeşte în faţa sfintei mese, zicând : Pe Născătoarea de Dumnezeu şi Maica Luminii întru cântări cinstind-o, să o mărim. La strană se cântă stihurile mărimurilor sfintei Fecioare :

Măreşte suflete al meu pe Domnul, şi s-a bucurat Duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Că a căutat spre smerenia roabei Sale, că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

Că mi-a făcut mie mărire Cel puternic şi Sfânt numele Lui şi mila Lui în neam şi în neam, spre cei ce se tem de Dânsul.

Făcut-a tărie cu braţul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri cu cugetul inimii lor.

Pogorât-a pe cei puternici de pe scaune și a ridicat pe cei smeriți; pe cei flămânzi i-a umplut de bunătăți, iar pe cei bogați i-a scos afară deșerți.

Luat-a pe Israel sluga Sa, ca să pomenească mila, precum a grăit către părinții noștri lui Avraam și seminției lui până în veac.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

După a noua Cântare, Ectenia mică și Ecfonisul : Că pe Tine Te laudă toate puterile cerești..., apoi diaconul spune : Sfânt este Dumnezeul nostru, cu stihurile. Urmează Luminânda Învierii, Slavă... a Sfântului dacă are, Și acum..., a Născătoarei Învierii.

La Laude se cântă : Toată suflarea..., pe glasul de rând cu stihurile pe opt : ale Învierii din Octoih pe patru și ale Răsăritului tot pe patru, Slavă... Stihira Evangheliei de rând, Și acum..., Prea binecuvântată ești... pe glasul Slavei Laudelor.

LAUDELE

Toată suflarea să laude pe Domnul, Lăudați pe Domnul din ceruri; Ție se cuvine cântare Dumnezeule. Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare Dumnezeule. Lăudați pe El toți îngerii Lui. Lăudați pe El toate puterile Lui, Ție se cuvine cântare Dumnezeule. Lăudați-l pe El soarele și luna, Lăudați-l pe El toate stelele și lumina. Lăudați-l pe El cerurile cerurilor și apa cea mai presus de ceruri, să laude numele Domnului, că El a zis și s-au făcut, El a poruncit și s-au zidit. Pusu-le-a pe ele în veac și în veacul veacului. Porunca a pus și nu o vor trece. Lăudați pe El toți cei de pe pământ; balaurii și toate adâncurile; focul, grindina, zăpada, gheața, viforul, toate îndepliniți cuvântul Lui; munții și toate dealurile, pomii cei roditori și toți cedrii; fiarele și toate animalele cele ce se târăsc și păsările cele zburătoare. Împărații pământului și toate popoarele, căpeteniile și toți judecătorii pământului. Tinerii și fecioarele, bătrânii cu tinerii să laude numele Domnului, că numai numele Lui s-a înălțat. Lauda Lui pe pământ și în cer. Și va înălța puterea poporului Lui.

Cântare tuturor cuvioșilor Lui, fiilor lui Israel, poporului ce se apropie de El.

Psalmul 149

Cântați Domnului cântare nouă, lauda Lui în adunarea celor cuvioși. Să se veselească Israil de Cel ce l-a făcut pe el, și fiii Sionului să se bucure de Împăratul lor. Să laude numele Lui în horă; în timpane și în Psaltire să-i cânte Lui. Că iubește Domnul poporul Său și va înălța pe cei blânzi și-i va izbăvi. Lăuda-se-vor cuvioșii întru slavă și se vor bucura în așternuturile lor. Laudele lui Dumnezeu în gura lor și săbii cu două tăișuri în mâinile lor. Ca să facă izbândă între neamuri, mustrări între popoare. Ca să lege pe împărații lor în obezi și pe cei slăviți ai lor în cătușe de fier. Ca să facă între dânșii judecată scrisă. Slava aceasta este a tuturor cuvioșilor Săi.

Psalmul 150

Pe 6 :

Lăudați-l pe Domnul întru sfinții Lui; Lăudați-l pe El întru tăria puterii Lui. Lăudați-l pe El întru puterile Lui; Lăudați-l pe El după mulțimea slavei Lui. Pe 4 : Lăudați-l pe El în glas de trâmbiță; Lăudați-l pe El în psaltire și în alăută. Lăudați-l pe El în timpane și în horă; Lăudați-l pe El în strune și în organe. Lăudați-l pe El în chimvale bine răsunătoare; Lăudați-l pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Dacă va fi duminică, se zic aceste stihuri :

Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit.

Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.

Slavă..., Stihira Evangheliei LUMINÂNDELE Și acum.... a Născătoarei de Dumnezeu:

Preabinecuvântată ești Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că prin cel ce s-a întrupat din tine iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a pierdut, Eva s-a slobozit, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru

aceasta cântând strigăm : Bine eşti cuvântat Hristoase Dumnezeule, cel ce bine ai voit aşa, mărire ţie.

Urmează Doxologia Mare :

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, şi pe pământ pace, întru oameni bunăvoire. Lăudămu-te bine Te cuvântăm, închinămu-ne Ţie, slăvimu-te, mulţumim Ţie, pentru slava Ta cea mare. Doamne Împărate Ceresc, Dumnezeule, Părinte Atotţiitorule, Doamne Fiule Unule Născut, Iisuse Hristoase şi Duhule Sfinte. Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluieşte-ne pre noi, Cel ce ridici păcatele lumii. Primeşte rugăciunea noastră, Cel ce şezi de-a dreapta Tatălui şi ne miluieşte pe noi. Că Tu eşti Unul Sfânt, Tu eşti Unul Domnul Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin ! În toate zilele bine Te voi cuvânta şi voi lăuda numele Tău în veac şi în veacul veacului . Învredniceşte-ne, Doamne, în ziua aceasta, fără de păcat să ne păzim noi. Binecuvântat eşti, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri, şi lăudat şi preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine. Binecuvântat eşti, Doamne, învăţă-mă îndreptările Tale. Binecuvântat eşti, Stăpâne, înţeleptşte-mă cu îndreptările Tale. Binecuvântat eşti, Sfinte, luminează-mă cu îndreptările Tale. Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă, în neam şi în neam, eu am zis : Doamne miluieşte-mă, vindecă sufletul meu, că am greşit Ţie. Doamne, către Tine am scăpat, învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Că la Tine este izvorul vieţii, întru lumina Ta vom vedea lumină. Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine .

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi (de trei ori). Slavă..., Şi acum.... Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi. Apoi mai pe larg : Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.. Apoi :

Învredniceşte-ne, Doamne, în ziua aceasta, fără de păcat să ne păzim noi. Binecuvântat eşti, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri, şi lăudat şi preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine. Binecuvântat eşti, Doamne, învăţă-ne îndreptările Tale. Binecuvântat eşti, Stăpâne, înţeleptşte-ne cu îndreptările Tale. Binecuvântat eşti, Sfinte, luminează-ne cu

îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție slavă se cuvine, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi Troparele Învierii (unul din cele două) : de la gl. 1 până la 4 : Astăzi mântuirea la toată lumea..., iar de la 5 la 8 : Înviat-ai din mormânt...,

La glasurile 1, al 2-lea, al 3-lea și al 4-lea, acest Tropar al învierii, pe glasul al 4-lea :

Astăzi mântuirea a toată lumea s-a făcut, să cântăm celui ce a înviat din mormânt, și începătorului vieții noastre. Că stricând cu moartea pe moarte, biruință ne-a dat nouă și mare milă.

La glasurile al 5-lea, al 6-lea, al 7-lea și al 8-lea. acest Tropar al învierii, pe glasul al 8-lea :

Înviind din mormânt, și legăturile iadului rupând, stricat-ai osânda morții Doamne, pe toți din cursele vrăjmașului izbăvindu-i. Arătându-te pe sineți Apostolilor tăi, i-ai trimis pe ei la propovăduire, și printr-înșii pacea ta ai dat lumii, Unule mult-Milostive.

Apoi preotul sau diaconul zice Ectenia : Miluiește-ne pe noi Dumnezeule... și Ecfonisul : Că milostiv.... După acestea spune : Să plinim rugăciunea noastră ... și Ecfonisul : Că Dumnezeul milelor... apoi preotul spune : Pace tuturor ! strana răspunde : Și duhului tău iar diaconul zice : Capetele noastre Domnului să le plecăm, și Ecfonisul : Că Ție se cuvine a ne milui... Urmează Apolisul mare, adică : Înțelepciune ! iar strana : Binecuvântează ! Preotul zice : Cel ce este binecuvântat..., iar strana răspunde : Amin. Întărește Dumnezeule...; preotul : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu... și strana răspunde : Ceea ce ești mai cinstită... și celelalte după obicei. Apoi facem ieșire în pridvor cântând Stihira idiomelă (samoglasnică) după obicei și citind din învățătura Sfântului Teodor Studitul. Și după citirea Troparului Sfântului Teodor și apoi Ceasul întâi.

La Ceasul întâi spunem Troparul Învierii, Slavă... al Sfântului, Și acum..., al Născătoarei Ceasului. După Tatăl nostru Condacul Învierii și Otpustul mic.

CEASUL ÎNTÂI

Veniți să ne închinăm... (de 3 ori)

Psalmul 5

Graiurile mele ascultă-le, Doamne ! Înțelege strigarea mea ! Ia aminte la glasul rugăciunii mele, Împăratul meu și Dumnezeul meu, căci către Tine mă voi ruga, Doamne ! Dimineața vei auzi glasul meu; dimineața

voi sta înaintea Ta și mă vei vedea. Că Tu ești Dumnezeu, Care nu voiești fărădelegea, nici nu va locui lângă Tine cel ce viclenește. Nu vor sta călcătorii de lege în preajma ochilor Tăi. Urât-ai pe toți cei ce lucrează fărădelege. Pierde-vei pe toți cei ce grăiesc minciuna; pe ucigaș și pe viclean îl urăște Domnul. Iar eu întru mulțimea milei tale voi intra în casa Ta, închina-mă-voi spre sfânt locașul Tău, întru frica Ta. Doamne, povățuiește-mă întru dreptatea Ta, din pricina dușmanilor mei ! Îndreptează înaintea mea calea Ta. Că nu este în gura lor adevăr, inima lor este deșartă; groapă deschisă grumazul lor, cu limbile lor viclenesc. Judecă-i pe ei, Dumnezeule; să cadă din sfaturile lor; după mulțimea nelegiuirilor lor, alungă-i pe ei, că Te-au amărât, Doamne. Și să se veselească toți cei ce nădăjduiesc întru Tine; în veac se vor bucura și le vei fi sălaș lor, și se vor lauda cu Tine toți cei ce iubesc numele Tău. Că Tu vei binecuvânta pe cel drept, Doamne, căci cu arma bunei-voiri ne-ai încununat pe noi.

Psalmul 89

Doamne, scăpare, Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Mai înainte de ce s-au făcut munții și s-a zidit pământul și lumea, din veac și până în veac ești Tu. Nu întoarce pe om întru smerenie, Tu, Care ai zis : "Întoarceți-vă, fii ai oamenilor", că o mie de ani înaintea ochilor Tăi sunt ca ziua de ieri, care a trecut, și ca straja nopții. Nimicnicie vor fi anii lor; dimineața ca iarba va trece. Dimineața va înflori și va trece, seara va cădea, se va întări și se va usca. Că ne-am sfârșit de urgia Ta și de mânia Ta ne-am tulburat. Pus-ai fărădelegile noastre înaintea Ta, greșalele noastre ascunse, la lumina feței Tale. Că toate zilele noastre s-au împuținat și în mânia Ta ne-am stins. Anii noștri s-au socotit ca pânza unui păianjen; zilele anilor noștri sunt șaptezeci de ani; iar de vor fi în putere, optzeci de ani, și ce este mai mult decât aceștia, osteneală și durere; că trece viața noastră și ne vom duce. Cine cunoaște puterea urgiei Tale și cine măsoară mânia Ta, după temerea de Tine ? Învață-ne să socotim bine zilele noastre, ca să ne îndreptăm inimile, spre înțelepciune. Întoarce-Te, Doamne ! Până când vei sta departe ? Mângâie pe robii Tăi ! Umplutu-ne-am dimineața de mila Ta și ne-am bucurat și ne-am veselit în toate zilele vieții noastre. Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit, pentru anii în care am văzut rele. Caută

spre robii Tăi și spre lucrurile Tale și îndreptează pe fiii lor. Și să fie lumina Domnului Dumnezeului nostru peste noi, și lucrurile mâinilor noastre le îndreptează.

Psalmul 100

Mila și judecata Ta voi cânta Ție, Doamne. Cânta-voi și voi merge, cu pricepere, în cale fără prihană. Când vei veni la mine ? Umblat-am întru nerăutatea inimii mele, în casa mea. N-am pus înaintea ochilor mei lucru nelegiuit; pe călcătorii de lege i-am urât. Nu s-a lipit de mine inima îndărătnică; pe cel rău, care se depărta de mine, nu l-am cunoscut. Pe cel ce clevetea în ascuns pe vecinul său, pe acela l-am izgonit. Cu cel mândru cu ochiul și nesățios cu inima, cu acela n-am mâncat. Ochii mei sunt peste credincioșii pământului, ca să șadă ei împreună cu mine. Cel ce umbla pe cale fără prihană, acela îmi slujea. Nu va locui în casa mea cel mândru; cel ce grăiește nedreptăți nu va sta înaintea ochilor mei. În dimineți voi judeca pe toți păcătoșii pământului, ca să nimicesc din cetatea Domnului pe toți cei ce lucrează fărădelegea.

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori), cu trei închinăciuni.

Slavă… și se citește troparul sfântului din Minei, Si acum..., Cum te vom numi, ceea ce ești plină de har...? (vezi mai jos). Dacă la Minei sunt doi sfinți cu tropare deosebite, se citește întâi, fără Slavă… primul tropar, apoi Slavă… și troparul al doilea. Duminica se pune întâi troparul învierii de la glasul de rând al Octoihului, apoi Slavă… troparul sfântului din Minei, TROPARELE ÎNVIERII SINAXAR TROPARE ȘI CONDACE TROPARELE DE OBȘTE

Slavă..., Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu :

Cum te vom numi, ceea ce ești plină de har ! Cer, că ai răsărit pe Soarele dreptății ? Rai, că ai odrăslit floarea nestricăciunii ? Fecioară, că ai rămas nestricată ? Maică Curată, că ai avut în sfintele tale brațe, Fiu, pe Dumnezeul tuturor ? Pe Acela roagă-l să mântuiască sufletele noastre .

Pașii mei îndreptează-i după cuvântul Tău, și să nu mă stăpânească toată fărădelegea.

Izbăvește-mă de clevetirea oamenilor și voi păzi poruncile Tale.

Fața Ta arată-o peste robul Tău, și mă învață îndreptările Tale .

Să se umple gura mea de lauda Ta, Doamne, ca să laud slava Ta, toată ziua mare cuviința Ta.

Sfinte Dumnezeire... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... după care se citește condacul sfântului sau al sărbătorii, SINAXAR CONDACELE DE OBȘTE iar duminica se citește condacul învierii de la glasul de rând. TROPARELE ÎNVIERII

Iar acest condac se zice în toate zilele, afară de sâmbătă :

Ceea ce ești folositoare creștinilor, neînfruntată mijlocitoare către Făcătorul, neschimbată, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor, ci apucă înainte, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine : Grăbește spre rugăciune și sârguiește spre îmblânzire, apărând pururea, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc pe tine.

Doamne miluiește... (de 40 ori).

Cel ce în toată vremea și în tot ceasul, în cer și pe pământ ești închinat și slăvit; Hristoase Dumnezeule, Îndelung-răbdătorule, Mult-milostive și Mult-îndurate, Care pe cei drepți iubești, și pe cei păcătoși miluiești; Care pe toți chemi la mântuire pentru făgăduința bunătăților ce vor să fie. Însuți Doamne, primește și rugăciunile noastre în ceasul acesta, și îndreptează viața noastră spre poruncile Tale; sufletele noastre le sfințește, trupurile curățește, cugetele îndreptează, gândurile curățește, și ne izbăvește pe noi de tot necazul celor rele și al durerii, înconjoară-ne pe noi cu Sfinții Tăi îngeri, ca, prin mijlocirea lor fiind păziți și povățuiți, să ajungem la unirea credinței și la cunoștința slavei Tale celei neapropiate, că bine ești cuvântat, în vecii vecilor. Amin !

Doamne miluiește ! (de 3 ori) Slavă… Și acum… Ceea ce ești mai cinstită… Întru numele Domnului…; iar preotul, din altar, zice ecfonisul : Dumnezeule, milostivește-te spre noi… Îndată se zice : Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru...

Hristoase Lumina cea adevărată, Care luminezi și sfințești pe tot omul ce vine în lume, să se însemneze peste noi lumina Feței Tale, ca într-însa să vedem lumina cea neapropiată. Și îndreptează pașii noștri spre lucrarea poruncilor Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor Sfinților Tăi. Amin !

Apărătoare Doamnă pentru biruință mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem Ție, Născătoare de Dumnezeu noi robii Tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozește-ne pe noi dintru toate nevoile, ca să strigăm Ție : Bucură-te Mireasă pururea Fecioară.

Preotul face otpustul sau sfârșitul cel mic.

Aici se sfârșește slujba Privegherii (Vecernia Mare unită cu Utrenia.)

La Ceasul trei se pune și Troparul și Condacul Sfântului, iar la Ceasul șase cele ale Hramului.
La Liturghie Fericirile Octoihului pe opt. Apoi Troparul Învierii, al Hramului și al Sfântului (și al celui de-al doilea Sfântul, dacă sunt doi) apoi Condacul Învierii și al Hramului, Slavă... al Sfântului, Și acum... al Născătoarei : Ceea ce ești folositoare creștinilor... Dacă Biserica poartă Hramul Maicii Domnului, atunci la Și acum..., se pune Condacul Hramului, iar dacă este un Hram al Domnului Hristos, duminica (peste an), la Liturghie nu zicem Troparul și Condacul Hramului pentru că se pun ale Învierii. Prochimenul și Aliluia pe glasul de rând; Chinonicul duminicii, iar dacă este un Sfânt cu Doxologie mare, se pune și cel al Sfântului.

PAVECERNIȚA MICĂ

Dacă este Postul Mare vom citi PAVECERNIȚA MARE :

După apolisul Vecerniei, preotul, având epitrahilul pe grumaz și stând în fața ușilor împărătești (atât ușile împărătești cât și dvera sunt și rămân închise în tot timpul slujbei), se închină și dă binecuvântarea pentru începutul slujbei : Bine cuvântat este Dumnezeul nostru… Cântărețul : Amin ! Veniți să ne închinăm… și citește Psalmii 50, 62 și 142, iar preotul se închină și intră în altar, ori trece la strană dacă vrea. Dacă Pavecernița se slujește după masa de seară slujba se începe așa : Preotul : Bine cuvântat este Dumnezeul nostru… Cântărețul : Amin ! Slavă Ție Dumnezeul nostru slavă Ție ! Împărate Ceresc... Sfinte Dumnezeule.... (de trei ori), Slavă... Și acum..., Preasfântă Treime..., Doamne miluiește ! (de trei ori) Slavă... Și acum..., Tatăl nostru..., Că a ta este împărăția... Doamne miluiește... (de 12 ori) Slavă...Și acum... Veniți să ne închinăm... (de 3 ori).

Psalmul 50

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea, și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție Unuia am greșit, și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți, spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și Duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, și cu Duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Ca de-ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu la aminte ! Doamne, să-mi ajuți mie grăbește-Te ! Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie : “ Bine, bine ! ”. Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta : “ Slăvit să fie Domnul ! ”. Iar eu sărac sunt și sărman, Dumnezeule, ajută-mă ! Ajutorul meu și Izbăvitorul meu ești Tu, Doamne, nu zăbovi.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioșia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric, ca morții cei din veacuri. S-a mâhnit în mine duhul meu, în mine inima mea s-a tulburat. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu, ca un pământ însetoșat. Degrabă auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Doamne ! La Tine am scăpat, Învață-mă să fac voia Ta, ca Tu ești Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta, scoate din necaz sufletul meu. Și întru mila Ta vei sfârși pe vrăjmașii mei și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavoslovia :

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, întru oameni bună voire. Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, închinămu-ne Ție, slăvimu-Te, mulțumim Ție pentru slava Ta cea mare. Doamne, Împărate Ceresc, Dumnezeule, Părinte Atotțiitorule, Doamne Fiule Unule născut Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte. Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui Cel ce ridici păcatul lumii,

miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii. Primește rugăciunea noastră, Cel ce ședzi dreapta Tatălui și ne miluiește pe noi. Că Tu ești Unul Sfânt, Tu ești Unul Domnul Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl, Amin. În toate zilele bine Te voi cuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă, în neam și în neam, eu am zis : Doamne miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție. Doamne, către Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu. Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină. Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine.

Învrednicește-ne Doamne în noaptea aceasta, fără de păcat să ne păzim noi. Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinților noștri și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci, Amin. Fie Doamne mila Ta spre noi precum am nădăjduit și noi întru Tine. Bine ești cuvântat Doamne, învață-mă îndreptările Tale. Bine ești cuvântat Stăpâne, înțelepțește-ne cu îndreptările Tale. Bine ești cuvântat Sfinte, luminează-ne cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție slavă se cuvine, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Crezul :

Cred într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, văzutelor tuturor și nevăzutelor. Și întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Carele din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut, Cel de o Ființă cu Tatăl, prin Carele toate s-au făcut. Carele pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria fecioara și S-a făcut om. Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont , a pătimit și S-a îngropat. Și a înviat a treia zi, după Scripturi. Și S-a suit la ceruri și sade de-a dreapta Tatălui. Și iarăși va să vie cu slavă să judece viii și morții, a Căruia împărăție nu va avea sfârșit. Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Carele din

Tatăl purcede, Cela ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Carele a grăit prin prooroci. Întru una Sfântă sobornicească și apostolească Biserică. Mărturisesc un Botez întru iertarea păcatelor. Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin.

Apoi se citește Canonul, fie al Născătoarei de Dumnezeu de la glasul de rând din Octoih, fie al sfântului zilei, din Minei care se încheie cu Cuvine-se cu adevărat… (cântat) CANOANELE MAICII DOMNULUI.

Cuvine-se cu adevărat..., apoi : Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., iar după ecfonisul de la Tatăl nostru… troparele (de obicei citite) : al sfântului zilei, al hramului bisericii, și al zilei săptămânale din Ceaslov, troparele speciale din Ceaslov (Dumnezeul părinților noștri… și celelalte) TROPARELE ÎNVIERII SINAXAR TROPARELE DE OBȘTE

Iar dacă este hramul lui Hristos sau al Născătoarei de Dumnezeu, se citesc întâi al hramului și al zilei.

Apoi aceste Tropare, glasul al 4-lea :

Dumnezeul părinților noștri, care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci, pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuiește viața noastră .

Cu sângiurile mucenicilor Tăi celor din toată lumea, ca și cu o porfiră și cu vison Biserica Ta împodobită fiind, printr-înșii strigă către Tine, Hristoase Dumnezeule : Poporului Tău trimite-i îndurările Tale, pace obștei Tale dăruiește și sufletelor noastre mare milă.

Slavă...

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletele adormiților robilor Tăi, unde nu este durere nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Și acum...

Pentru rugăciunile tuturor sfinților, Doamne, și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dăne-o, nouă și ne miluiește pe noi, ca un Îndurat.

Vineri seara, troparul Tuturor Sfinților, glasul al 2-lea :

Apostolilor, mucenicilor și proorocilor, ierarhilor, cuvioșilor și drepților, care bine ați săvârșit lupta, și credința ați păzit, îndrăznire având către Mântuitorul, pe Acela, ca pe un bun, rugați-L pentru noi, să mântuiască, rugămu-vă, sufletele noastre.

Slavă...

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletele adormiților robilor Tăi, unde nu este durere nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Și acum...

Ca niște pârgă a firii, Ție, Săditorului făpturii, lumea îți aduce, Doamne, pe purtătorii de Dumnezeu mucenici; pentru ale cărora rugăciuni, în pace adâncă Biserica Ta, pentru Născătoarea de Dumnezeu, păzește-o mult-Milostive.

Urmează condacul : Sâmbătă seara al învierii, de la glasul de rând din Octoih, iar în celelalte zile al sfântului sau al sărbătorii respective din Minei SINAXAR CONDACELE DE OBȘTE. Iar acest condac se zice în toate zilele, afară de sâmbătă :

Ceea ce ești folositoare creștinilor, neînfruntată mijlocitoare către Făcătorul, neschimbată, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor, ci apucă înainte, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine : Grăbește spre rugăciune și sârguiește spre îmblânzire, apărând pururea, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc pe tine.

Doamne miluiește... (de 40 ori).

Cel ce în toată vremea și în tot ceasul, în cer și pre pământ, ești închinat și slăvit, Hristoase Dumnezeule, îndelung-Răbdătorule, mult-Milostive și mult-Milosârde; Care pe cei drepți iubești și pe cei păcătoși miluiești; Care pe toți chemi la mântuire pentru făgăduința bunătăților ce vor să fie. Însu-Ți Doamne, primește și rugăciunile noastre în ceasul acesta și îndreptează viața noastră spre poruncile Tale; sufletele noastre le sfințește, trupurile curățește, cugetele îndreptează, gândurile curățește, și ne izbăvește pe noi de tot necazul celor rele și al durerii. Înconjoară-ne pre noi cu sfinții Tăi îngeri, ca, prin mijlocirea lor fiind păziți și povățuiți, să ajungem la unirea credinței și la cunoștința slavei Tale celei neapropiate, că binecuvântat ești în vecii vecilor, Amin.

Doamne miluiește ! (de 3 ori), Slavă… Și acum… Ceea ce ești mai cinstită… Întru numele Domnului, binecuvântează părinte ! Preotul (din altar) zice ecfonisul : Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri… Apoi se citesc cele patru rugăciuni din Ceaslov înaintea icoanelor împărătești, a Mântuitorului și a sfintei Fecioare, în fața cărora se așază dinainte sfeșnice cu lumânări aprinse; textul lor se găsește la rânduiala Pavecerniței mari din Ceaslov; și ele se citesc alternativ de către doi cântăreți (ori preotul și cântărețul), așezați unul în fața icoanei Mântuitorului, celălalt în fața icoanei Maicii Domnului, începând cel din fața icoanei Maicii

Domnului : Nepătată, neîntinată… Apoi cel din fața icoanei Mântuitorului : Și ne dă nouă, Stăpâne, celor ce mergem spre somn…

De este post cu metanii, se zice întâi rugăciunea Sfântului Efrem Sirul : Doamne și Stăpânul vieții mele..., cu 3 metanii și cu 12 închinăciuni. Apoi : Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne miluiește…, (de 12 ori). Și rugăciunea aceasta cu umilință :

Nepătată, neîntinată, nestricată, fără prihană, curată Fecioară, a lui Dumnezeu Mireasă, Stăpână, care pe Dumnezeu Cuvântul, cu oamenii, prin preaslăvită nașterea ta, L-ai unit, și firea cea lepădată a neamului nostru cu cele cerești o ai împreunat; ceea ce ești singură nădejdea celor fără de nădejde și celor biruiți ajutătoare. Gata folositoare celor ce aleargă la tine, și tuturor creștinilor scăpare. Nu te scârbi de mine păcătosul și spurcatul, carele cu urâte gânduri, și cu cuvinte și cu fapte, pe mine tot netrebnic m-am făcut; și prin lenea dulceților vieții cu voia rob m-am făcut. Ci, ca ceea ce ești Maica Iubitorului de oameni, Dumnezeu, cu iubirea de oameni, milostivește-te spre mine păcătosul și întinatul, și primește rugăciunea mea ce se aduce ție din buze spurcate. Iar pe Fiul tău, și Stăpânul nostru și Domnul, cu îndrăzneala ta ca o Maică, cuprinzând, roagă-L, ca să-mi deschidă și mie milostivirile cele iubitoare de oameni, ale bunătății Sale. Și trecând greșelile mele cele nenumărate, să mă întoarcă la pocăință, și lucrător poruncilor Sale iscusit să mă arate. Și fii lângă mine pururea ca o milostivă și milosârdă, și iubitoare de bine. Întru aceasta adică viață de acum, caldă folositoare și ajutătoare; năvălirile protivnicilor oprindu-le, și la pocăință îndreptându-mă. Și în vremea ieșirii mele, ticălosul meu suflet păzindu-l, și întunecatele chipuri ale viclenilor draci, departe de la dânsul gonindu-le; și în ziua înfricoșatei judecăți de munca cea veșnică izbăvindu-mă, și slavei cei negrăite a Fiului tău și Dumnezeului nostru, moștean pe mine arătându-mă. Care să o și dobândesc, Stăpâna mea Preasfântă de Dumnezeu Născătoare, prin mijlocirea ta și sprijineala. Cu Darul și cu iubirea de oameni a Unuia-Născut Fiul tău, a Domnului și Dumnezeului, și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Cel fără de început a lui Părinte și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Duhul Lui, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin !

Rugăciunea către Domnul nostru Iisus Hristos :

Și ne dă nouă Stăpâne, celor ce mergem spre somn, odihnă trupului și sufletului; și ne păzește pe noi de întunecatul somn al păcatului, și de toată întunecata și cea de noapte patima dulceții. Contenește întărâtările patimilor, stinge săgețile vicleanului cele aprinse și cele pornite asupra noastră cu vicleșug. Zburdările trupului nostru le potolește și tot gândul nostru cel pământesc și trupesc, îl adormi. Și ne dăruiește nouă Dumnezeule, minte deșteaptă, cuget curat, inimă trează, somn ușor, și de toată nălucirea satanei nestrămutat. Și ne scoală pe noi în vremea rugăciunii, întăriți întru poruncile Tale, și pomenirea judecăților Tale întru noi nestricată având-o. Cuvântare de slava Ta în toată noaptea ne dăruiește, ca să cântăm și bine să cuvântăm și să slăvim preacinstitul și prea-încuviințat numele Tău; al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin !

Preaslăvită pururea Fecioară, binecuvântată de Dumnezeu Născătoare; du rugăciunea noastră la Fiul tău și Dumnezeul nostru, și cere ca să mântuiască prin tine sufletele noastre.

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt; Treime Sfântă, slavă Ție.

Toată nădejdea mea, spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu; păzește-mă sub acoperământul tău.

După aceasta se citesc la strană troparele de umilință : Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi..., Slavă..., Doamne miluiește-ne pe noi... Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă...,

Preotul iese în fața ușilor împărătești și zice, cu capul acoperit, ectenia întreită (Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta…), care se găsește în Ceaslov, la sfârșitul Miezonopticii de toate zilele. Apoi, întorcându-se cu fața spre credincioși, face apolisul mic (Slavă Ție, Hristoase Dumnezeul nostru… și celelalte). Se întoarce din nou cu fața spre răsărit și rostește ectenia de obște : Să ne rugăm pentru pacea lumii. Iar noi la fiecare zicem : **Doamne miluiește !** (câte odată). Pentru buna sporire și întărirea dreptslăvitorilor creștini. Pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române pentru (înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N), și pentru toți frații noștri cei întru Hristos.. Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste. Pentru cei ce ne urăsc și pentru cei ce ne iubesc pe noi. Pentru cei ce ne miluiesc și ne slujesc nouă. Pentru cei ce ne-au cerut nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dânșii. Pentru izbăvirea celor robiți. Pentru părinții și frații noștri care sunt departe. Pentru cei ce călătoresc pe

uscat, pe ape, și prin aer. Pentru cei ce zac în neputințe. Să ne rugăm și pentru îmbelșugarea roadelor pământului. Pentru arhiereii ortodocși, și pentru toți ortodocșii creștini. Să ne rugăm pentru conducătorii țării. Pentru ctitorii sfântului locașului acestuia. Pentru părinții și învățătorii noștri. Pentru toți cei mai înainte adormiți, părinți și frați ai noștri, dreptcredincioși, care odihnesc aici și pretutindeni. Să zicem și pentru aceștia. Strana : Doamne miluiește... (de 3 ori) Preotul : Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi . Strana : Amin. Apoi încheie cu : Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri… (în mânăstiri, aceasta o face cel mai mare, dacă este de față).

De este Preot, zice ecteniile , iar de nu este, se zice : Doamne miluiește… (de 40 ori). Slavă... Și acum...

Slăbește, lasă, iartă, Dumnezeule, greșelile noastre, cele de voie, cele fără de voie, cele cu lucrul și cu cuvântul, cele cu știința și cu neștiința, cele din noapte și din zi, cele cu mintea și cu gândul. Toate le iartă nouă, ca un bun și iubitor de oameni. Pe cei ce ne urăsc și ne fac nouă strâmbătate, iartă-i Doamne. Celor ce ne fac bine fă-le bine. Fraților și rudeniilor noastre, dăruiește-le cererile cele către mântuire și viață veșnică. Pe cei ce sunt întru neputințe cercetează-i și vindecare dăruiește-le. Pe cei de pe mare ocârmuiește-i; cu cei călători împreună călătorește. Pe conducători îi înțelepțește. Celor ce ne slujesc și ne miluiesc pe noi, iertare păcatelor dăruiește-le. Pe cei ce ne-au poruncit nouă nevrednicilor să ne rugăm pentru dânșii, miluiește-i după mare mila Ta. Pomenește Doamne, pe cei mai înainte adormiți, părinții și frații noștri și le fă lor, odihnă unde cercetează lumina Feței Tale. Pomenește Doamne pe frații noștri cei robiți și-i izbăvește pe dânșii de toată înconjurarea. Pomenește Doamne pe cei ce aduc roduri și fac bine întru Sfintele Tale Biserici, și le dă lor cererile, cele către mântuire și viață veșnică. Pomenește Doamne și pe părintele nostru (N) și pe toți frații noștri cei întru Hristos, și le dă lor toate cererile cele către mântuire și viață veșnică. Pomenește-ne Doamne și pe noi smeriții, păcătoșii, și nevrednicii robii Tăi, și luminează mintea noastră cu lumina cunoștinței Tale, și ne îndreptează pe noi, în calea poruncilor Tale. Pentru rugăciunile preacuratei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei și pururea fecioarei Maria, și ale tuturor sfinților Tăi. Că bine ești cuvântat în vecii vecilor. Amin .

După aceasta zicem imediat :

Născătoare de Dumnezeu, fecioară, bucură-te, ceea ce eşti plină de dar Marie, Domnul este cu tine. Binecuvântată eşti tu între femei şi binecuvântat este rodul pântecelui tău, că ai născut pe Mântuitorul sufletelor noastre . (de 3 ori).

O, Preasfântă Doamnă, fecioară, de Dumnezeu Născătoare, primeşte nevrednica mea rugăciune; şi mă păzeşte de moarte năpraznică, şi-mi dăruieşte pocăinţă înaintea sfârşitului meu. Amin (de 3 ori).

Apoi :

Sfinte Îngere, cela ce stai înaintea pătimaşului meu suflet şi a vieţii mele celei ticăloase, nu mă lăsa pe mine păcătosul, nici te depărta de la mine pentru neînfrânarea mea, nu da loc dracului celui viclean ca să-mi stăpânească cu silnicie acest trup muritor. Întăreşte mâna mea cea ticăloasă şi proastă, şi mă îndreptează la calea mântuirii. Aşa Sfinte Îngere al lui Dumnezeu, păzitorul şi acoperitorul sufletului meu celui ticălos şi al trupului, iartă-mi toate cu câte te-am scârbit, în toate zilele vieţii mele, şi orice am greşit întru această zi, acopere-mă întru această noapte şi mă păzeşte de toată ispita potrivnicului, ca să nu mânii nici cu un păcat pe Dumnezeu, şi te roagă pentru mine către Domnul, ca să mă întărească întru frica Sa, şi vrednic să mă arate pe mine robul Său, bunătăţii Sale, Amin.

Preotul face Otpustul sau sfârşitul mic. În lipsa Preotului, Diaconul, Monahul sau mireanul mai bătrân şi mai înţelept, zice : Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Această Pavecerniţă mică se citeşte peste tot anul neschimbat, iar în Postul Mare, Sâmbătă şi Duminică seara, cu excepţia Sâmbetei mari. În săptămâna luminată este înlocuită cu Ceasurile Paştilor.

Sfârşitul rugăciunilor Pavecerniţei, Lauda a VII-a a zilei

PAVECERNIȚA MARE

Preotul cu epitrahilul pe grumaz, din fața ușilor împărătești, cu dvera închisă zice : Binecuvântat este Dumnezeul nostru... iar de nu este preot, se zice : Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri... Și cântărețul cel rânduit începe așa : Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție ! Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția ... Doamne miluiește... (de 12 ori) Slavă...Și acum... Veniți să ne închinăm... (de 3 ori). Preotul intră în sfântul altar.

Dacă este săptămâna întâia a Postului Mare, se citește :
Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte ! Doamne, să-mi ajuți mie grăbește-Te ! Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie : " Bine, bine ! ". Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta : " Slăvit să fie Domnul ! ". Iar eu sărac sunt și sărman, Dumnezeule, ajută-mă ! Ajutorul meu și Izbăvitorul meu ești Tu, Doamne, nu zăbovi.

După sfârșitul psalmului acesta, se cântă Canonul mare al Sfântului Andrei Criteanul CANONUL MARE , preotul îmbrăcând în acest scop și felonul, pe care îl dezbracă la sfârșitul lui.

Iar de nu este Săptămâna Mare, se începe așa :
Psalmul 4

Când Te-am chemat, m-ai auzit, Dumnezeul dreptății mele ! Întru necaz m-ai desfătat ! Milostivește-Te spre mine și ascultă rugăciunea mea. Fiii oamenilor, până când grei la inimă ? Pentru ce iubiți deșertăciunea și căutați minciuna ? Să știți că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său; Domnul mă va auzi când voi striga către Dânsul. Mâniați-vă, dar nu greșiți; de cele ce ziceți în inimile voastre, în așternuturile voastre vă căiți. Jertfiți jertfa dreptății și nădăjduiți în Domnul. Mulți zic : " Cine ne va arăta nouă cele bune ? ". Dar însemnatu-s-a peste noi lumina feței Tale, Doamne ! Dat-ai veselie în inima mea, mai mare decât veselia pentru rodul lor de grâu, de vin și de untdelemn ce s-a înmulțit. Cu pace, așa mă voi culca și voi adormi, că Tu, Doamne, îndeosebi întru nădejde m-ai așezat.

Psalmul 6

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerți. Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sunt; vindecă-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele. Și sufletul meu s-a tulburat foarte, și Tu, Doamne, până când ? Întoarce-Te, Doamne; izbăvește sufletul meu, mântuiește-mă, pentru mila Ta. Că nu este întru moarte cel ce Te pomenește pe Tine. Și în iad cine Te va lăuda pe Tine ? Ostenit-am întru suspinul meu, spăla-voi în fiecare noapte patul meu, cu lacrimile mele așternutul meu voi uda. Tulburatu-s-a de întristare ochiul meu, îmbătrânit-am între toți vrăjmașii mei. Depărtați-vă de la mine toți cei ce lucrați fărădelegea, că a auzit Domnul glasul plângerii mele. Auzit-a Domnul cererea mea, Domnul rugăciunea mea a primit. Să se rușineze și să se tulbure foarte toți vrăjmașii mei; să se întoarcă și să se rușineze foarte degrabă.

Psalmul 12

Până când, Doamne, mă vei uita, până în sfârșit ? Până când vei întoarce fața Ta de la mine ? Până când voi pune gânduri în sufletul meu, durere în inima mea ziua și noaptea ? Până când se va înălța vrăjmașul meu împotriva mea ? Caută, auzi-mă Doamne, Dumnezeul meu, luminează ochii mei, ca nu cumva să adorm întru moarte, ca nu cumva să zică vrăjmașul meu : " Întăritu-m-am asupra lui ". Cei ce mă necăjesc se vor bucura de mă voi clătina. Iar eu spre mila Ta am nădăjduit; bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta; cânta-voi Domnului, Celui ce mi-a făcut bine și voi cânta numele Domnului Celui Preaînalt.

Iarăși:

Caută, auzi-mă Doamne, Dumnezeul meu, luminează ochii mei, ca nu cumva să adorm întru moarte, ca nu cumva să zică vrăjmașul meu : " Întăritu-m-am asupra lui ".

Slavă...Și acum... Aliluia... (de3 ori) și trei metanii Doamne miluiește ...(de 3 ori), Slavă... Și acum...

Psalmul 24

Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu, Dumnezeul meu. Spre Tine am nădăjduit, să nu fiu rușinat în veac, nici să râdă de mine

vrăjmașii mei, Pentru că toți cei ce Te așteaptă pe Tine nu se vor rușina; să se rușineze toți cei ce fac fărădelegi în deșert. Căile Tale, Doamne, arată-mi, și cărările Tale mă învață. Îndreptează-mă spre adevărul Tău și mă învață, că Tu ești Dumnezeu, Mântuitorul meu, și pe Tine te-am așteptat toată ziua. Adu-ți aminte de îndurările și milele Tale, Doamne, că din veac sunt. Păcatele tinereților mele și ale neștiinței mele nu le pomeni. După mila Ta, pomenește-mă Tu, pentru bunătatea Ta, Doamne. Bun și Drept este Domnul, pentru aceasta, lege va pune celor ce greșesc în cale. Îndrepta-va pe cei blânzi la judecată, învăța-va pe cei blânzi căile Sale. Toate căile Domnului sunt milă și adevăr pentru cei ce caută așezământul Lui și mărturiile Lui. Pentru numele Tău, Doamne, curățește păcatul meu, că mult este. Cine este omul cel ce se teme de Domnul ? Lege va pune lui în calea pe care a ales-o. Sufletul lui întru bunătăți se va sălășlui și seminția lui va moșteni pământul. Domnul este întărirea celor ce se tem de Dânsul, așezământul Lui îl va arăta lor. Ochii mei pururea spre Domnul, că El va scoate din lat picioarele mele. Caută spre mine și mă miluiește, că părăsit și sărac sunt eu. Necazurile inimii mele s-au înmulțit; din nevoile mele scoate-mă. Vezi smerenia mea și osteneala mea, și-mi iartă toate păcatele mele. Vezi pe vrăjmașii mei, că s-au înmulțit și cu ură nedreaptă m-au urât. Păzește sufletul meu și mă izbăvește, ca să nu mă rușinez că am nădăjduit în Tine. Cei fără răutate și cei drepți s-au lipit de mine, că Te-am așteptat, Doamne. Izbăvește, Dumnezeule, pe Israel din toate necazurile lui.

Psalmul 30

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, ca să nu fiu rușinat în veac. Întru îndreptarea Ta izbăvește-mă și mă scoate. Pleacă spre mine urechea Ta, grăbește de mă scoate. Fii mie Dumnezeu apărător și casă de scăpare ca să mă mântuiești.Că puterea mea și scăparea mea ești Tu și pentru numele Tău mă vei povățui și mă vei hrăni. Scoate-mă-vei din cursa aceasta pe care mi-au ascuns-o mie, că Tu ești apărătorul meu. În mâinile Tale îmi voi da duhul meu; izbăvitu-m-ai, Doamne, Dumnezeul adevărului. Urât-ai pe cei ce păzesc deșertăciuni în zadar, iar eu spre Domnul am nădăjduit. Bucura-mă-voi și mă voi veseli de mila Ta, că ai căutat spre smerenia mea, mântuit-ai din nevoi sufletul meu, și nu m-ai

lăsat în mâinile vrăjmașului; pus-ai în loc desfătat picioarele mele. Miluiește-mă, Doamne, că mă necăjesc; tulburatu-s-a de mânie ochiul meu, sufletul meu și inima mea. Că s-a stins întru durere viața mea și anii mei în suspinuri; slăbit-a întru sărăcie tăria mea și oasele mele s-au tulburat. La toți vrăjmașii mei m-am făcut de ocară și vecinilor mei foarte, și frica cunoscuților mei. Cei ce mă vedeau afară fugeau de mine. Uitat am fost ca un mort din inima lor, ajuns-am ea un vas stricat, că am auzit ocara multora din cei ce locuiesc împrejur, când se adunau ei împreună împotriva mea; ca să ia sufletul meu s-au sfătuit. Iar eu către Tine am nădăjduit, Doamne, zis-am : " Tu ești Dumnezeul meu! " în mâinile Tale, soarta mea, izbăvește-mă din mâna vrăjmașilor mei și de cei ce mă prigonesc. Arată fața Ta peste robul Tău, mântuiește-mă cu mila Ta! Doamne, să nu fiu rușinat, că Te-am chemat pe Tine; să se rușineze necredincioșii și să se coboare în iad. Mute să fie buzele cele viclene, care grăiesc împotriva dreptului fărădelege, cu mândrie și cu defăimare. Cât este de mare mulțimea bunătății Tale, Doamne, pe care ai gătit-o celor ce se tem de Tine, pe care ai făcut-o celor ce nădăjduiesc în Tine, înaintea fiilor oamenilor. Ascunde-i-vei pe dânșii cu acoperământul feței Tale de tulburarea oamenilor. Acoperi-i-vei pe ei în cortul Tău de împotrivirea limbilor. Binecuvântat este Domnul, că minunată a fost mila Sa, în cetate întărită. Iar eu am zis întru uimirea mea : Lepădat sunt de la fața ochilor Tăi. Pentru aceasta ai auzit glasul rugăciunii mele când am strigat către Tine. Iubiți pe Domnul toți cuvioșii Lui, că adevărul caută Domnul și răsplătește celor ce se mândresc, cu prisosință. Îmbărbătați-vă și să se întărească inima voastră, toți cei ce nădăjduiți în Domnul.

Psalmul 90

Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălășlui. Va zice Domnului : " Sprijinitorul meu ești și scăparea mea; Dumnezeul meu, voi nădăjdui spre Dânsul ". Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor și de cuvântul tulburător. Cu spatele te va umbri pe tine și sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o arma te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme, de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bântuie întru amiază. Cădea-vor dinspre latura ta o mie și zece mii de-a dreapta

ta, dar de tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor vei vedea. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ție. Nu vor veni către tine rele și bătaie nu se va apropia de locașul tău. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale. Pe mâini te vor înălța ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău. Peste aspida și vasilisc vei păși și vei călca peste leu și peste balaur. " Că spre Mine a nădăjduit și-l voi izbăvi pe el, zice Domnul; îl voi acoperi pe el, că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine și-l voi auzi pe el; cu dânsul sunt în necaz și-l voi scoate pe el și-l voi slăvi. Cu lungime de zile îl voi umple pe el, și-i voi arăta lui mântuirea Mea ".

Slavă ... Și acum... Aliluia... (de 3 ori), cu trei metanii.

Apoi strana întâia începe Cântarea prooroculuiIsaia, cu cântare dulce, lin și rar, pe glasul al 7-lea :

Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți, neamuri, și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu.

Strana a doua cântă iar această cântare toată, apoi amândouă stranele, fiecare câte un stih.

Auziți până la marginile pământului, căci cu noi este Dumnezeu.

Cei puternici, plecați-vă, căci cu noi este Dumnezeu.

Că iarăși veți putea și iarăși veți fi biruiți, căci cu noi este Dumnezeu.

Și cuvântul pe care îl grăiți nu va rămânea întru voi, căci cu noi este Dumnezeu.

De frica voastră nu ne vom teme, nici ne vom tulbura, căci cu noi este Dumnezeu.

Pe Domnul Dumnezeul nostru, pe Acela vom sfinții, și El va fi nouă frică, căci cu noi este Dumnezeu.

Și de voi fi nădăjduindu-mă spre Dânsul, va fi mie spre sfințire, căci cu noi este Dumnezeu.

Iată eu și pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu, căci cu noi este Dumnezeu.

Poporul cel ce umbra întru întuneric a văzut lumină mare, căci cu noi este Dumnezeu.

Cei ce locuiți în latura și în umbra morții, lumină va străluci peste voi, căci cu noieste Dumnezeu.

Că prunc S-a născut nouă Fiul și S-a dat nouă, căci cu noi este Dumnezeu.

A Cărui stăpânire s-a făcut peste umărul Lui, căci cu noi este Dumnezeu.

Și păcii Lui nu este hotar, căci cu noi este Dumnezeu.

Și se cheamă numele Lui înger de mare sfat, căci cu noi este Dumnezeu.

Sfetnic minunat, căci cu noi este Dumnezeu.

Dumnezeu tare, Stăpânitor, Domn al păcii, căci cu noi este Dumnezeu.

Părinte al veacului ce va să fie, căci cu noi este Dumnezeu.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, căci cu noi este Dumnezeu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Căci cu noi este Dumnezeu.

Apoi amândouă stranele cântă împreună :

Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți, neamuri, și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu (de trei ori).

Și îndată troparele acestea :
Strana întâia :

Ziua trecând, mulțumesc Ție, Doamne; seara, rogu-mă, cu noaptea, fără de păcat dăruiește-o mie, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Strana a doua : Slavă...

Ziua trecând, slăvescu-Te pe Tine, Stăpâne; seara, rogu-mă, cu noaptea, fără de sminteală dăruiește-o mie, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Strana întâia : Și acum...

Ziua trecând, cu cântare Te slăvesc pe tine, Sfinte; seara, rogu-mă, cu noaptea, fără de bântuială dăruiește-o mie, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Amândouă stranele cântă împreună, pe glasul al 2-lea :

Firea cea fără de trup a Heruvimilor cu cântări fără de încetare pe Tine te slăvește.

Vieţuitorii cei cu câte șase aripi, Serafimii, cu neîncetate glasuri pe Tine te preînalță.

Toate oștile îngerilor cu cântări întreit sfinte Te laudă.

Că mai înainte de toate ești, Cel ce ești Părinte, și împreună fără de început ai pe Fiul Tău.

Și întocmai cinstit purtând pe Duhul vieții, nedespărțirea Treimii arăți.

Preasfântă Fecioară, Maica lui Dumnezeu, și cei ce ați fost singurii văzători Cuvântului și slujitori,

Ale proorocilor și ale mucenicilor toate cetele, ca cei ce aveți viață nemuritoare,

Pentru toți rugați-vă cu dinadinsul, că toți suntem întru nevoi.

Ca izbăvindu-ne de înșelăciunea celui rău, să cântăm cântare îngerească:

Sfinte, Sfinte, Sfinte, întreit Sfinte, Doamne miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Și îndată se citește cu glas lin :

Cred întru Unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute. Și întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut nu făcut; Cel de o Ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut. Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt

și din Maria fecioara, și S-a făcut om. Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat și a pătimit și S-a îngropat. Și a înviat a treia zi, după Scripturi. Și S-a suit la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui. Și iarăși va să vină cu slavă, să judece vii și morții, a Cărui împărăție nu va avea sfârșit. Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care de la Tatăl purcede, Cela ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin prooroci. Întru una, Sfântă, sobornicească și apostolească Biserică. Mărturisesc un Botez, întru iertarea păcatelor. Aștept învierea morților. Și viața veacului ce va să fie. Amin

Apoi:

Presfântă Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, roagă-te pentru noi păcătoșii (de trei ori).

Toate puterile cerești, ale sfinților îngeri și ale arhanghelilor, rugați-vă pentru noi, păcătoșii (de două ori).

Sfinte Ioane, proorocule și înainte-Mergătorule și Botezătorul Domnului nostru Iisus Hristos, roagă-te pentru noi păcătoșii (de două ori).

Sfinților măriților apostoli, proorocilor și mucenicilor și toți sfinții, rugați-vă pentru noi păcătoșii (de două ori).

Preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători părinți ai noștri, păstori și învățători ai lumii, rugați-vă pentru noi păcătoșii (de două ori).

Aici se pomenește și sfântul al cărui hram este (de două ori).

Cea nebiruită și necuprinsă și dumnezeiască putere a cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, nu ne lăsa pe păcătoșii (de două ori).

Dumnezeule, curățește-ne pe noi, păcătoșii.

Dumnezeule, curățește-ne pe noi, păcătoșii.

Dumnezeule, curățește-ne pe noi, păcătoșii, și ne miluiește.

Sfinte Dumnezeule ... Preasfântă treime ... Tatăl nostru ... Pentru rugăciunile ... Și se cântă troparele acestea (iar de este praznic, troparul praznicului) :

Luni și Miercuri seara se cântă aceste tropare, pe glasul al 2-lea :

Luminează ochii mei Hristoase Dumnezeule, ca nu cumva sa adorm în moarte, ca nu cumva să zică vrăjmașul meu : Întăritu-m-am asupra lui.

Slavă ...

Sprijinitor sufletului meu fii, Dumnezeule, că umblu prin mijlocul a multor curse, izbăvește-mă de dânsele și mă mântuiește, Bunule, ca un iubitor de oameni.

Și acum ...

Că nu avem îndrăzneală pentru multe păcatele noastre, tu, pe Cel ce S-a născut din tine, roagă-L Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, că mult poate rugăciunea Maicii spre îmblânzirea Stăpânului. Nu trece cu vederea rugăciunile păcătoșilor, Preacurată, că milostiv este și poate să mântuiască Cel ce a primit a pătimi pentru noi.

Marți și Joi seara se cântă aceste tropare, glasul al 8-lea :

Neadormirea nevăzuților mei vrăjmași o știi, Doamne, și slăbiciunea ticălosului meu trup o cunoști, Cel ce m-ai zidit. Pentru aceasta în mâinile Tale voi da duhul meu. Acoperă-mă cu aripile bunătății Tale, ca nu cumva să adorm întru moarte. Și ochii minții mele luminează-le întru desfătarea dumnezeieștilor Tale cuvinte; și mă deșteaptă la vreme potrivită, spre a Ta slăvire, ca un bun și de oameni iubitor.

Stih : Caută și mă auzi, Doamne Dumnezeul meu.

Cât va fi de înfricoșătoare judecata Ta, Doamne ! Îngerii stând înainte, oamenii în mijloc adunându-se, cărțile deschizându-se, faptele cercetându-se. gândurile întrebându-se. Ce judecată va fi mie, celui zămislit în păcate ? Cine-mi va stinge văpaia ? Cine-mi va lumina întunericul, de nu mă vei milui Tu, Doamne, ca un iubitor de oameni ?

Slavă ...

Lacrimi dă-mi mie, Dumnezeule, ca oarecând femeii celei păcătoase și mă învrednicește să ud picioarele Tale, care din calea rătăcirii pe mine m-au izbăvit. Și să aduc Ție mir de bună mireasmă, viață curată, întru

pocăință mie agonisind; ca să aud și eu glasul Tău cel dorit: credința ta te-a mântuit, mergi în pace !

Și acum ..., al Născătoarei de Dumnezeu :

Neînfruntată nădejdea ta, Născătoare de Dumnezeu, având, mă voi mântui. Folosința ta agonisind, Preacurată, nu mă voi mântui. Izgoni-voi pe vrăjmașii mei și-i voi birui pe ei, îmbrăcându-mă numai cu acoperământul tău ca și cu o platoșă; și întru ajutorul tău cel atotputernic rugându-mă, strig către tine : Stăpână, mântuiește-mă cu rugăciunile Tale și mă scoală din întunecatul somn, spre a ta slăvire, cu puterea Celui ce S-a întrupat din tine, a Fiului lui Dumnezeu.

Doamne miluiește ! (de 40 de ori), Slavă ... Și acum ... Ceea ce ești mai cintită decât Heruvimii ... Întru numele Domnului, binecuvintează, părinte. Preotul : Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri... Apoi se citește această rugăciune :

Rugăciunea Marelui Vasile :

Doamne, Doamne, Cel ce ne-ai izbăvit de toată săgeata ce zboară în zi, izbăvește-ne și de tot lucrul ce umblă întru întuneric. Primește jertfa cea de seară, ridicările mâinilor noastre, și ne învrednicește și măsura nopții fără de prihană a o trece, neispitiți de rele, și ne izbăvește de toată tulburarea și îngrozirea care ne vin de la diavol. Dăruiește sufletelor noastre umilință și gândurilor noastre grijire de întrebarea ce va să fie la înfricoșătoarea și dreapta judecată. Pătrunde cu frica Ta trupurile noastre și omoară mădularele noastre cele pământești, ca și întru liniștea somnului să ne luminăm cu privirea la judecățile Tale. Întoarce de la noi toată nălucirea necuvioasă și pofta cea vătămătoare și ne ridică în vreme de rugăciune, întăriți în credință și sporind întru poruncile Tale, cu bună vrerea și bunătatea Unuia-Născut Fiului Tău, cu care binecuvântat ești, împreună cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Duhul Tău, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și îndată : Veniți să ne închinăm ... (de 3 ori).

Psalmul 50:

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit,

și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești întru cuvintele Tale și biruitor când ne vei judeca Tu. Că iată, întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată, adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți, spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și Duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-l lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu Duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fărădelege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea sângelui, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele. Bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit, inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Psalmul 101

Doamne, auzi rugăciunea mea, și strigarea mea, la Tine să ajungă ! Să nu întorci fața Ta de la mine; în orice zi mă necăjesc, pleacă spre mine urechea Ta ! În orice zi Te voi chema, degrab auzi-mă ! Că s-au stins ca fumul zilele mele și oasele mele ca uscăciunea s-au făcut. Rănită este inima mea și s-a uscat ca iarba; că am uitat să-mi mănânc pâinea mea. De glasul suspinului meu, osul meu s-a lipit de carnea mea. Asemănatu-m-am cu pelicanul din pustie; ajuns-am ca bufnița din dărâmături. Privegheat-am și am ajuns ca o pasăre singuratică pe acoperiș. Toată ziua m-au ocărât vrăjmașii mei și cei ce mă lăudau, împotriva mea se jurau. Că cenușă am mâncat în loc de pâine și băutura mea cu plângere am amestecat-o, din pricina, urgiei Tale și a mâniei Tale; că, ridicându-mă eu, m-ai surpat. Zilele mele ca umbra s-au plecat și eu ca iarba m-am uscat. Iar Tu, Doamne, în veac rămâi și pomenirea Ta din neam în neam. Sculându-Te, vei milui Sionul, că vremea este să-

l miluiești pe el, că a venit vremea. Că au iubit robii Tăi pietrele lui și de țărâna lui le va fi milă. Și se vor teme neamurile de numele Domnului și toți împărații pământului de slava Ta. Că va zidi Domnul Sionul și se va arăta întru slava Sa. Căutat-a spre rugăciunea celor smeriți și n-a disprețuit cererea lor. Să se scrie acestea pentru neamul ce va să vină și poporul ce se zidește va lăuda pe Domnul; că a privit din înălțimea cea sfântă a Lui, Domnul din cer pe pământ a privit, ca să audă suspinul celor ferecați, să dezlege pe fiii celor omorâți, să vestească în Sion numele Domnului și lauda Lui în Ierusalim, când se vor aduna popoarele împreună și împărățiile, ca să slujească Domnului. Zis-am către Dumnezeu în calea tăriei Lui: Vestește-mi puținătatea zilelor mele. Nu mă lua la jumătatea zilelor mele, că anii Tăi, Doamne, sunt din neam în neam. Dintru început Tu, Doamne, pământul l-ai întemeiat, și lucrul mâinilor Tale sunt cerurile. Acelea vor pieri, iar Tu vei rămâne, și toți ca o haină se vor învechi și ca un veșmânt îi vei schimba și se vor schimba. Dar Tu același ești și anii Tăi nu se vor împuțina. Fiii robilor Tăi vor locui pământul lor și seminția lor în veac va propăși.

Rugăciunea lui Manase, regele iudeilor :

Doamne, Atotțiitorule, Dumnezeul părinților noștri, al lui Avraam, ai lui Isaac și al lui Iacov, și al seminție celei drepte a lor, Cel care ai făcut cerul și pământul cu toată podoaba lor, Care ai legat marea cu cuvântul poruncii Tale, Care ai încuiat adâncul și l-ai pecetluit cu numele Tău cel înfricoșător și slăvit, înaintea Căruia toate se tem și tremură din pricina atotputerniciei Tale, pentru că nimeni nu poate să stea înaintea strălucirii slavei Tale și nesuferită este mânia urgiei Tale asupra celor păcătoși ! Însă nemăsurată și neajunsă este și mila făgăduinței Tale, căci Tu ești Domnul cel Preaînalt, bun, îndelung-răbdător și mult-milostiv, Căruia îi pare rău de răutățile oamenilor. Tu, Doamne, după mulțimea bunătății Tale, ai făgăduit pocăință și iertare celor ce Ți-au greșit și după mulțimea îndurărilor Tale ai hotărât pocăință păcătoșilor spre mântuire. Așadar Tu, Doamne, Dumnezeul celor drepți, n-ai pus pocăință pentru cei drepți ; pentru Avraam și Isaac și Iacov, care nu Ți-au greșit Ție, ci ai pus pocăință mie păcătosului, pentru că am păcătuit mai mult decât nisipul mării. Multe sunt fărădelegile mele și nu sunt vrednic a căuta și a privi înălțimea cerului din pricina mulțimii nedreptăților mele. Strâns sunt eu cu multe cătușe de fier, încât nu pot să-mi ridic capul meu și nu

am nici loc de odihnă, pentru că Te-am mâniat și am făcut rău înaintea Ta; n-am împlinit voia Ta, nici am păzit poruncile Tale, ci am pus urâciuni și am înmulțit smintelile. Dar acum îmi plec genunchii inimii mele, rugând bunătatea Ta, am păcătuit, Doamne, am păcătuit și fărădelegile mele eu le cunosc, însă cer, rugându-Te : Iartă-mă Doamne, iartă-mă și nu mă pierde în fărădelegile mele și nici nu mă osândi la întuneric sub pământ, căci Tu ești, Dumnezeule, Dumnezeul celor ce se pocăiesc. Arată-Ți peste mine bunătatea Ta, mântuindu-mă pe mine nevrednicul, după mare mila Ta. Și Te voi preaslăvi în toate zilele vieții mele. Căci pe Tine te slăvesc toate puterile cerești și a Ta este slava în vecii vecilor. Amin !

Sfinte Dumnezeule... , cu trei metanii, Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este împărăția...

Apoi troparele aceste, glasul al 6-lea :

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă...

Doamne miluiește-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit, nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre; ci caută acum ca un milostiv și ne izbăvește pre noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeul nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum ... a Născătoarei de Dumnezeu.

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Doamne miluiește (de 40 de ori). Slavă ... Și acum ... Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii ... Întru numele Domnului binecuvintează, părinte. Preotul : Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri ... Și această : Rugăciune a lui Mardarie :

Stăpâne, Dumnezeule, Părinte Atotputernice, Doamne, Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte, o Dumnezeire, o Putere,

miluiește-mă pe mine, păcătosul, și cu judecățile care știi, miluiește-mă pe mine nevrednicul robul Tău, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Veniți să ne închinăm ... (de 3 ori)

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte ! Doamne, să-mi ajuți mie grăbește-Te ! Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie : " Bine, bine ! ". Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta : " Slăvit sa fie Domnul ! ". Iar eu sărac sunt și sărman, Dumnezeule, ajută-mă ! Ajutorul meu și Izbăvitorul meu ești Tu, Doamne, nu zăbovi.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioșia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmașul prigonește sufletul meu și viata mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric, ca morții cei din veacuri. S-a mâhnit în mine duhul meu, în mine inima mea s-a tulburat. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu, ca un pământ însetoșat. Degrabă auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Doamne ! La Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu. Duhul Tău Cel Bun mă va povățui la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta, scoate din necaz sufletul meu. Și întru mila Ta vei sfârși pe vrăjmașii mei și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire. Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, închinămu-ne Ție, slăvimu-Te, mulțumim Ție, pentru slava Ta cea mare. Doamne, Împărate Ceresc, Dumnezeule, Părinte, Atotțiitorule, Doamne, Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte. Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cela ce ridici păcatul lumii, miluiește ne pe noi, Cel ce ridici păcatul lumii. Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și ne miluiește pe noi. Că Tu ești Unul Sfânt, Tu ești Unul Domn Iisus Hristos, întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl. Amin. În toate zilele bine Te voi cuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Eu am zis : Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție. Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul Meu. Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumina. Tinde mila Ta celor ce te cunosc pe Tine.

Învrednicește-ne, Doamne, în noaptea aceasta fără de păcat să ne păzim noi. Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinților noștri și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci, amin. Fie Doamne mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine. Bine ești cuvântat Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale. Bine ești cuvântat Stăpâne, înțelepțește-mă cu îndreptările Tale. Bine ești cuvântat Sfinte, luminează-mă cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea, că Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție slavă se cuvine : Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi se zice Canonul de rând al sfântului din Minei (cel de la Pavecerniță) sau al Născătoarei de Dumnezeu. CANOANELE MAICII DOMNULUI **Aici poți citi din canoanele de la Utrenie din perioada Penticostarului. (Cele care nu se pot citi la timpul cuvenit datorită unor sărbători mai mari ale zilelor respective)** În loc de troparele Pavecerniței se cântă troparul praznicului respectiv; în locul troparelor de umilință se citește condacul praznicului.

Dacă însă se face Litie unită cu Pavecerniță, atunci, după doxologia mică de la Pavecerniță nu se mai citește canonul, ci urmează îndată Litia (preotul își pune atunci din nou felonul), suprimându-se astfel toată partea finală a Pavecerniței (a se vedea rânduiala completă în Mineiele respective), în unele părți (ca, de exemplu, în nordul Moldovei) Pavecernița mare a

acestor două praznice, cu sau fără Litie, se săvârșește dimineața, în însăși ziua praznicului, înainte de Utrenie (ținând deci locul Miezonopticii).

În anii în care cele două ajunuri cad sâmbătă sau duminica, nu se mai săvârșește Pavecernița mare, ci dimineața se săvârșește Sfânta Liturghie (a sfântului Ioan Gură de Aur) după Utrenie, iar seara se oficiază, la vremea obișnuită, Vecernia praznicului cu Litia (Priveghere).

Iar după sfârșitul canonului se cântă : Cuvine-se cu adevărat ... Sfinte Dumnezeule ... Preasfântă Treime ... Tatăl nostru ... Pentru rugăciunile ... Apoi încep strănile să cânte lin și rar, pe glasul al 7-lea :

Doamne al puterilor, fii cu noi, că pe altul afară de Tine, ajutor întru necazuri, nu avem. Doamne al puterilor, miluiește-ne pe noi (de două ori fără stih). Apoi se cântă însoțit de stih :

Stih : Lăudați pe Domnul întru sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui.

Stih : Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui.

Stih : Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și alăută.

Stih : Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe.

Stih : Lăudați-L pe El în chimvale bine răsunătoare, lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Stih : Lăudați pe Domnul întru sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui.

Slavă...

Doamne, de n-am avea pe sfinții Tăi rugători și bunătatea Ta milostivindu-se spre noi, cum am îndrăzni, Mântuitorule, a Te lăuda pe Tine, pe Care Te binecuvintează neîncetat îngerii ? Știutorul inimilor, iartă sufletele noastre.

Și acum... , al Născătoarei de Dumnezeu :

Multe sunt mulțimile greșalelor mele, Născătoare de Dumnezeu. La tine am scăpat, Curată, mântuire trebuindu-mi. Cercetează neputinciosul meu suflet și te roagă Fiului tău și Dumnezeului nostru să-mi dăruiască iertare de relele ce am făcut, ceea ce ești una binecuvântată.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieții mele, nu mă lăsa pe mine. Ajutorului omenesc nu mă încredința, ci singură mă sprijinește și mă miluiește.

Și aceasta, a Născătoarei de Dumnezeu :

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Doamne miluiește... (de 40 de ori),

Cel ce în toată vremea și în tot ceasul, în cer și pre pământ, ești închinat și slăvit, Hristoase Dumnezeule, îndelung-Răbdătorule, mult-Milostive și mult-Milosârde; Care pe cei drepți iubești și pe cei păcătoși miluiești; Care pe toți chemi la mântuire pentru făgăduința bunătăților ce vor să fie. Însu-Ți Doamne, primește și rugăciunile noastre în ceasul acesta și îndreptează viața noastră spre poruncile Tale; sufletele noastre le sfințește, trupurile curățește, cugetele îndreptează, gândurile curățește, și ne izbăvește pe noi de tot necazul celor rele și al durerii. Înconjoară-ne pre noi cu sfinții Tăi îngeri, ca, cu mijlocirea lor fiind păziți și povățuiți, să ajungem la unirea credinței și la cunoștința slavei Tale celei neapropiate, că binecuvântat ești în vecii vecilor, Amin.

Doamne miluiește... (de 3 ori), Slavă... Și acum... Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii... Întru numele Domnului, binecuvintează părinte ! Preotul : Dumnezeule, milostivește-Te spre noi... Și Rugăciunea Sfântului Efrem în trei stări, cu trei metanii mari :

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăvirii, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert, depărtează-l de la mine. (O metanie) Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale. (O metanie) Așa, Doamne Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. (O metanie) Și după rugăciunea aceasta zicem aceste patru stihuri, iarăși în trei stări, cu 12 închinăciuni : Dumnezeule, milostiv fii mie păcătosului. (O închinăciune) Dumnezeule, curățește-mă pe mine, păcătosul. (O închinăciune) Cel ce m-ai zidit, Dumnezeule, mântuiește-mă. (O închinăciune) Fără de număr am greșit, Doamne, iartă-mă. (O închinăciune) Și pe urmă iar Rugăciunea Sf. Efrem, toată, cu o metanie mare : Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert, depărtează-l de la mine. Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale. Așa, Doamne Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin. (O metanie)

Apoi : Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru... Doamne miluiește... (de 12 ori). Și această; Rugăciune de cerere către Presfânta de Dumnezeu Născătoarea. Facere a lui Pavel Monahul din Mânăstirea Făcătoarei de bine :

Nepătată, neîntinată, nestricată, fără prihană, curată Fecioară, a lui Dumnezeu, Mireasă, Stăpână, care pe Dumnezeu-Cuvântul, cu oamenii, prin preaslăvită naşterea ta L-ai unit şi firea cea lepădată a neamului nostru cu cele cereşti ai împreunat-o, ceea ce ştii singură nădejdea celor fără de nădejde şi celor biruiţi ajutătoare; gata folositoare celor ce aleargă la tine şi tuturor creştinilor scăpare. Nu te scârbi de mine cel păcătos şi întinat, care cu urâte gânduri, cu cuvinte şi cu fapte, pe mine de tot netrebnic m-am făcut şi prin lenea dulceţilor vieţii cu voia rob m-am făcut. Ci, ca ceea ce eşti Maica Iubitorului de oameni, Dumnezeu, cu iubirea de oameni milostiveşte-te spre mine păcătosul şi întinatul şi primeşte rugăciunea mea ce se aduce ţie din buze necurate. Şi pe Fiul tău şi Stăpânul nostru şi Domnul, cu îndrăzneala ta ca o Maică, cuprinzând, roagă-L ca să-mi deschidă şi mie milostivirile cele iubitoare de oameni, ale bunătăţii Sale. Şi trecând greşelile mele cele nenumărate, să mă întoarcă la pocăinţă şi lucrător poruncilor Sale iscusit să mă arate. Şi fii lângă mine pururea ca o milostivă şi milosârdă şi iubitoare de bine. În această viaţă de acum, caldă folositoare şi ajutătoare; năvălirile potrivnicilor oprindu-le şi la pocăinţă îndreptându-mă şi în vremea ieşirii mele, ticălosul meu suflet păzindu-l şi întunecatele chipuri ale viclenilor diavoli, departe de la dânsul izgonindu-le. Şi în ziua înfricoşatei judecăţi, de munca cea veşnică izbăvindu-mă şi slavei celei negrăite a Fiului tău şi Dumnezeului nostru, moştean pe mine arătându-mă. Pe care să o şi dobândesc, Stăpâna mea, Preasfântă, de Dumnezeu Născătoare, prin mijlocirea şi sprijinul tău. Cu darul şi cu iubirea de oameni a Unuia-Născut, Fiului tău, a Domnului şi Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine toată slava, cinstea, şi închinăciunea, împreună cu Cel fără de început a Lui Părinte şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Duhul Lui, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea către Domnul nostru Iisus Hristos. Facere a lui Antioh Monahul Pandectul :

Şi ne dă nouă Stăpâne, celor ce mergem spre somn, odihnă trupului şi sufletului; şi ne păzeşte pe noi de întunecatul somn al păcatului şi de

toată întunecata și cea de noapte patima a dulcеții. Contenește întărâtările patimilor, stinge săgețile vicleanului cele aprinse, cele pornite asupra noastră cu vicleșug. Zburdările trupului nostru le potolește și tot gândul nostru cel pământesc și trupesc, adoarme-l. Și ne dăruiește nouă, Dumnezeule, minte deșteaptă, cuget curat, inimă trează, somn ușor și de toată nălucirea satanei nestrămutat. Și ne scoală pe noi în vremea rugăciunii, întăriți în poruncile Tale, și pomenirea judecăților Tale în noi nestricată avându-o. Cuvântare de slavă Ta în toată noaptea ne dăruiește, ca să cântăm, să binecuvântam și să slăvim prea cinstitul și prea încuviințatul Tău nume : Al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin !

Preaslăvită pururea Fecioară, binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, du rugăciunea noastră la Fiul tău și Dumnezeul nostru, și cere ca să mântuiască prin tine sufletele noastre.

Rugăciunea Sfântului Ioanichie

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt; Treime Sfântă, slavă Ție.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Preotul, numai în primele cinci zile din săptămâna întâi a Postului Mare, îmbracă felonul, deschide sfintele uși și citește Evanghelia rânduită, apoi închide ușile și dezbracă felonul. Urmează otpustul. Preotul, din fața sfintelor uși : Slavă Ție Hristoase Dumnezeule... Cântărețul : Slavă..., Și acum..., Doamne miluiește..., (de 3 ori), Părinte binecuvintează; iar noi, toți, ne plecăm la pământ și preotul, tot în genunchi, cu fața la apus, zice cu glas mare această rugăciune :

Stăpâne mult-Milostive, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei și pururea fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu folosințele cinstitelor cerești puteri celor fără de trupuri; pentru rugăciunile cinstitului, măritului prooroc înainte Mergătorului și Botezătorului Ioan; ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților Apostoli; ale sfinților, măriților și bunilor biruitori mucenici; ale preacuvioșilor și purtătorilor de Dumnezeu părinților noștri; ale Sfinților și drepților dumnezeiești părinți Ioachim și Ana și ale tuturor sfinților Tăi, bineprimită fă rugăciunea noastră; dăruiește-ne iertare de greșealele noastre; acoperă-ne cu acoperământul aripilor Tale; izgonește de la noi pe tot vrăjmașul și pizmașul; împacă viața noastră; Doamne miluiește-ne pe noi și lumea Ta și mântuiește sufletele noastre, ca un bun și de oameni iubitor.

Apoi, făcând cel mai mare metanie până la pământ, zice către fraţi sau către credincioşi : Binecuvântaţi şi mă iertaţi pe mine, păcătosul. Iar fraţii (credincioşii) : **Dumnezeu să te ierte, părinte sfinţite.** Apoi Preotul se întoarce către răsărit şi zice ectenia aceasta : Să ne rugăm pentru pacea lumii. Iar noi la fiecare zicem : Doamne miluieşte ! (câte o dată). Pentru buna sporire şi întărirea dreptslăvitorilor creştini. Pentru Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române pentru (înalt-) Prea Sfinţitul (Arhi-) Episcopul (şi Mitropolitul) nostru (N), şi pentru toţi fraţii noştri cei întru Hristos. Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii ţării noastre, pentru mai marii oraşelor şi ai satelor şi pentru iubitoarea de Hristos oaste. Pentru cei ce ne urăsc şi pentru cei ce ne iubesc pe noi. Pentru cei ce ne miluiesc şi ne slujesc nouă. Pentru cei ce ne-au cerut nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dânşii. Pentru izbăvirea celor robiţi. Pentru părinţii şi fraţii noştri care sunt departe. Pentru cei ce călătoresc pe uscat, pe ape, şi prin aer. Pentru cei ce zac în neputinţe. Să ne rugăm şi pentru îmbelşugarea roadelor pământului. Pentru arhiereii ortodocşi, şi pentru toţi ortodocşii creştini. Să ne rugăm pentru conducătorii ţării. Pentru ctitorii sfântului locaşului acestuia. Pentru părinţii şi învăţătorii noştri. Pentru toţi cei mai înainte adormiţi, părinţi şi fraţi ai noştri, dreptcredincioşi, care odihnesc aici şi pretutindeni. Să zicem şi pentru aceştia. Strana : Doamne miluieşte ! (de 3 ori) Preotul : Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi . Strana : **Amin !** Şi încep fraţii sau credincioşii de-a dreapta şi de-a stânga, câte doi pe rând, a face metanii şi a cere iertare de la cel mai mare zicând fiecare : Binecuvintează, părinte sfinţite, şi mă iartă pe mine, păcătosul. Iar cel mai mare stă în mijlocul bisericii, până ce toţi fraţii termină de a-şi lua iertare de la el. Iar când merg în chilii, monahii (şi mirenii mergând acasă) rostesc această rugăciune :

Slăbeşte, lasă, iartă Dumnezeule greşelile noastre, cele de voie, cele fără de voie, cele cu lucrul şi cu cuvântul, cele cu ştiinţă şi cu neştiinţa, cele din noapte şi din zi, cele cu mintea şi cu gândul. Toate le iartă nouă, ca un bun şi iubitor de oameni.

Pe cei ce ne urăsc şi ne fac nouă strâmbătate, iartă-i Doamne. Celor ce ne fac bine, fă-le bine. Fraţilor şi rudeniilor noastre, dăruieşte-le cererile cele către mântuire şi viaţă veşnică. Pe cei ce sunt în neputinţă, cercetează-i şi vindecare dăruieşte-le. Pe cei de pe mare, ocârmuieşte-i. Cu cei călători împreună călătoreşte. Pe cei din văzduh ocroteşte-i. Celor ce ne slujesc şi ne miluiesc pe noi, iertare păcatelor dăruieşte-le. Pe cei ce ne-au poruncit nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dânşii, miluieşte-i după mare mila Ta. Pomeneşte Doamne, pe cei mai înainte adormiţi, părinţii şi fraţii noştri, şi-i odihneşte unde luminează lumina feţei Tale. Pomeneşte, Doamne, pe fraţii noştri cei din necazuri şi-i

izbăvește de toată primejdia. Pomenește, Doamne, pe cei ce aduc daruri și fac bine în Sfintele Tale Biserici și le dă lor cererile cele către mântuire și viață veșnică. Pomenește-ne, Doamne, și pe noi, smeriții, păcătoșii și nevrednicii robii Tăi, luminează mintea noastră cu lumina cunoștinței Tale și ne îndreptează pe calea poruncilor Tale. Pentru rugăciunile preacuratei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei și pururea fecioarei Maria și ale tuturor sfinților Tăi, că bine ești cuvântat în vecii vecilor. Amin.

SFÂRȘITUL RUGĂCIUNILOR CELOR ȘAPTE LAUDE

CEASURILE PAȘTILOR

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le. (de 3 ori).

Învierea lui Hristos văzând să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Unuia Celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim, că Tu ești Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu știm, numele Tău numim. Veniți toți credincioșii să ne închinăm, Sfintei învierii lui Hristos; că iată a venit prin Cruce, bucurie la toată lumea. Totdeauna; binecuvântând pe Domnul, lăudăm învierea Lui, că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a călcat (de 3 ori).

Venit-au mai înainte de dimineață, cele ce au fost cu Maria, și aflând piatra răsturnată de pe Mormânt, auzit-au de la înger : Pe Cela ce este în Lumina cea pururea fiitoare, cu morții pentru ce Îl căutați, ca pe un mort ? Vedeți înfășurăturile cele de îngropare, alergați și lumii propovăduiți, că S-a sculat Domnul, omorând moartea, că este Fiul lui Dumnezeu, Cela ce a mântuit neamul omenesc.

De Te-ai și pogorât în mormânt, Cela ce ești fără de moarte, dar puterea iadului ai zdrobit, și ai înviat ca un biruitor, Hristoase Dumnezeule, zicând femeilor mironosițe : „ Bucurați-vă ” și apostolilor Tăi pace dăruindu-le, Cela ce ai dat celor căzuți ridicare.

În Mormânt cu Trupul, în iad cu sufletul ca un Dumnezeu, în Rai cu tâlharul și pe Scaun ai fost, Hristoase, cu Tatăl și cu Duhul, toate umplându-le, Cela ce ești necuprins.

Slavă...

Ca un purtător de viață, ca un mai înfrumusețat decât Raiul, cu adevărat și decât toată cămara împărătească, mai luminat s-a arătat, Hristoase, mormântul Tău, izvorul învierii noastre.

Și acum...

Ceea ce ești Locaș sfințit, Dumnezeiesc, al Celui Preaînalt, bucură-te; că prin tine s-a dat bucuria, Născătoare de Dumnezeu, celor ce strigăm: Binecuvântată ești tu între femei, Stăpână, ceea ce ești cu totul fără de prihană.

Doamne miluiește (de 40 ori), Slavă... Și acum... Ceea ce ești mai cinstită... Întru numele Domnului, binecuvintează părinte ! Preotul : Pentru rugăciunile... Cântărețul : Amin ! Hristos a înviat... (de 3 ori). Slavă... Și acum... Doamne, miluiește ! (de 3 ori). Părinte, binecuvintează... Și otpustul.

Așa se cântă la Ceasurile 3, 6, 9, la Pavecerniță și Miezonoptică, până la Duminica Tomii.
La sfârșitul Pavecerniței, rugăciunea :

Bine ești cuvântat, Stăpâne Atotțiitorule, care ai luminat ziua cu lumină de soare și noaptea ai strălucit-o cu raze de foc; Care ne-ai învrednicit a trece lungimea zilei și a ne apropia de începuturile nopții; ascultă rugăciunea noastră și a tot poporului Tău și ne iartă tuturor păcatele noastre cele de voie și cele fără de voie. Primește rugăciunile noastre cele de seară și trimite mulțimea milei Tale și a îndurărilor Tale peste moștenirea Ta. Ocrotește-ne cu sfinții Tăi îngeri. Întrarmează-ne cu armele dreptății Tale. Îngrădește-ne cu adevărul Tău. Păzește-ne cu puterea Ta. Mântuiește-ne de toată primejdia, de tot vicleșugul celui potrivnic și ne dăruiește în această seară cu noaptea ce vine și toate zilele vieții noastre desăvârșit, sfântă, cu pace, fără de păcate, fără sminteală și fără nălucire. Pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor sfinților, care Ți-au plăcut din veac. Amin.

TROPARELE
DE PESTE TOATĂ SĂPTĂMÂNA

LUNI

Troparul, glasul al 4-lea :

Mai-marilor voievozi ai oștilor cerești, rugămu-vă pe voi, noi, nevrednicii, să ne acoperiți pe noi, prin rugăciunile voastre, cu acoperământul aripilor slavei voastre celei netrupești, păzindu-ne pe noi, cei ce cădem cu dinadinsul și strigăm : Izbăviți-ne din nevoi, ca niște mai-mari peste oștile puterilor celor de sus.

MARȚI

Troparul, glasul al 2-lea :

Pomenirea dreptului cu laude, iar ție destul îți este mărturia Domnului, Înainte-mergătorule; că te-ai arătat cu adevărat și decât proorocii mai cinstit, că te-ai învrednicit a boteza în repejuni pe Cel propovăduit. Drept aceea, pentru adevăr nevoindu-te, bucurându-te, ai binevestit și celor din iad pe Dumnezeu, Cel ce S-a arătat în trup, pe Cel ce a ridicat păcatul lumii și ne-a dăruit nouă mare milă.

MIERCURI ȘI VINERI

Troparul, glasul 1 :

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și cu crucea Ta păzește pe poporul Tău .

JOI

Troparul, glasul al 3-lea :

Sfinților Apostoli, rugați pe milostivul Dumnezeu ca să dea iertare de păcate sufletelor noastre.

Alt tropar, glasul al 4-lea :

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu

smerenia cele înalte, cu sărăcia, cele bogate. Părinte Ierarhe Nicolae, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

SÂMBĂTĂ

Troparul, glasul al 2-lea :

Apostolilor, mucenicilor și proorocilor, ierarhilor, cuvioșilor și drepților, care bine ați săvârșit lupta, și credința ați păzit, îndrăznire având către Mântuitorul, pe Acela, ca pe un bun, rugați-L pentru noi, să mântuiască, rugămu-vă, sufletele noastre.

Alt tropar, glasul al 2-lea :

Pomenește, Doamne, ca un bun pe robii Tăi, și câte în viață au greșit, iartă-le, că nimeni nu este fără de păcat, fără numai Tu, Cela ce poți și celor adormiți a le da odihnă.

CONDACELE
DE PESTE TOATĂ SĂPTĂMÂNA

LUNI

Al îngerilor, pe glasul al 2-lea :

Mai-marilor voievozi ai lui Dumnezeu, slujitori ai dumnezeieștii slave, căpeteniile îngerilor și povățuitorii oamenilor, cele de folos cereți nouă și mare milă, ca unii care sunteți mai-marii voievozi ai celor fără de trup.

MARȚI

Al Înaintemergătorului, pe glasul al 2-lea :

Proorocule al lui Dumnezeu și înainte Mergătorule al harului, capul tău, ca un trandafir preasfințit din pământ aflându-l, vindecări totdeauna luăm, pentru că iarăși, ca și mai înainte, în lume propovăduiești pocăința.

MIERCURI ȘI VINERI

Al Crucii, pe glasul al 4-lea :

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i, Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe binecredincioșii creștini, dăruindu-le lor biruință asupra potrivnicului, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

JOI

Al Sfinților Apostoli, pe glasul al 2-lea :

Pe propovăduitorii cei tari și de Dumnezeu vestitori, căpetenia ucenicilor Tăi, Doamne, i-ai primit întru desfătarea bunătăților Tale și în odihnă; că chinurile acelora și moartea ai primit, mai vârtos decât toată roada, Unule, Cel ce știi cele din inimă.

Al Sfântului Nicolae, pe glasul al 3-lea :

În Mira Lichiei, Sfinte, sfințitor te-ai arătat; că Evanghelia lui Hristos, cuvioase, plinind-o, ți-ai pus sufletul tău pentru poporul tău; scăpat-ai

pe cei nevinovați din moarte. Pentru aceasta te-ai sfințit ca un mare cunoscător al darului lui Dumnezeu.

SÂMBĂTĂ

Se zice mai întâi Condacul hramului, apoi : Slavă...,

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletele adormiților robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Și acum..., al mucenicilor, pe glasul al 8-lea :

Ca o pârgă a firii, Ție, Săditorului făpturii, lumea îți aduce, Doamne, pe purtătorii de Dumnezeu mucenici. Pentru ale căror rugăciuni, în pace adâncă, Biserica Ta, pentru Născătoarea de Dumnezeu, o păzește, mult-Milostive.

Iar acest condac se zice în toate zilele, afară de sâmbătă :

Ceea ce ești folositoare creștinilor, neînfruntată mijlocitoare către Făcătorul, neschimbată, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor, ci apucă înainte, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine : Grăbește spre rugăciune și sârguiește spre îmblânzire, apărând pururea, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc pe tine.

TROPARELE ÎNVIERII

Pe cele opt glasuri cu ipacoi și condacele lor :

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8

GLASUL 1

Troparul :

Piatra fiind pecetluită de iudei și ostașii străjuind preacurat trupul Tău, înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, dăruind lumii viață. Pentru aceasta, Puterile cerurilor strigau Ție, Dătătorule de viață : Slavă învierii Tale, Hristoase; slavă împărăției Tale; slavă iconomiei Tale, Unule, Iubitorule de oameni.

Al Născătoarei de Dumnezeu :

Gavriil zicând ție : Fecioară, bucură-te ! Împreună cu glasul S-a întrupat Stăpânul tuturor întru tine, chivotul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai cuprinzătoare decât cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău. Slavă Celui ce S-a sălășluit întru tine, slavă Celui ce a ieșit din tine; slavă Celui ce ne-a izbăvit pe noi, prin nașterea ta.

Ipacoi :

Pocăința tâlharului raiul a dobândit, iar plângerea mironosițelor bucuria a vestit; că ai înviat, Hristoase, Dumnezeule, dăruind lumii mare milă.

Condacul :

Înviat-ai ca un Dumnezeu din mormânt întru mărire și lumea împreună o ai înviat și firea oamenilor Te laudă, ca pe Cel ce ești Dumnezeu. Moartea a pierit și Adam dănțuiește, Stăpâne, iar Eva acum, izbăvită fiind din legături, se bucură, strigând : Tu ești Hristoase, Cel ce dai tuturor învierea.

GLASUL AL 2-LEA

Troparul :

Când Te-ai pogorât la moarte, Cela ce eşti Viaţa cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii; şi, când ai înviat pe cei morţi din cele de dedesubt, toate Puterile cereşti au strigat : Dătătorule de viaţă, Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Al Născătoarei de Dumnezeu :

Toate tainele tale sunt mai presus de cuget, toate sunt preaslăvite, Născătoare de Dumnezeu. Cu curăţia fiind pecetluită şi cu fecioria păzită, cu adevărat Maică te-ai cunoscut, născând pe Dumnezeu cel adevărat; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Ipacoi :

După patimă, mergând femeile la mormânt, ca să ungă cu mir trupul Tău, Hristoase, Dumnezeule, văzut-au îngeri în mormânt şi s-au spăimântat; că glas au auzit de la dânşii, că a înviat Domnul, dăruind lumii mare milă.

Condacul :

Înviat-ai din mormânt, Mântuitorule Atotputernice, şi iadul, văzând minunea, s-a spăimântat, şi morţii s-au sculat, şi făptura, văzând, se bucură de Tine, şi Adam împreună se veseleşte, şi lumea, Mântuitorul meu, Te laudă pururea.

GLASUL AL 3-LEA

Troparul :

Să se veselească cele cerești și să se bucure cele pământești. Că a făcut biruință cu brațul Său Domnul, călcat-a cu moartea pe moarte. Cel Întâi-Născut din morți S-a făcut, din pântecele iadului ne-a izbăvit pe noi și a dat lumii mare milă.

Al Născătoarei de Dumnezeu :

Pe tine, ceea ce ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te lăudăm, Născătoare de Dumnezeu, fecioară; căci, cu trupul cel luat din tine, Fiul tău și Dumnezeul nostru, prin Cruce răbdând patimă, ne-a izbăvit pe noi din stricăciune, ca un iubitor de oameni.

Ipacoi :

Spăimântând cu vederea, liniștind cu graiurile, îngerul cel strălucitor a zis mironosițelor : Ce căutați pe Cel viu în mormânt ? Sculatu-S-a, deșertând mormintele. Cunoașteți pe Cel neschimbat, ca schimbător al stricăciunii. Ziceți lui Dumnezeu : Cât sunt de înfricoșătoare lucrurile Tale, că ai mântuit neamul omenesc.

Condacul

Podobie : Fecioara astăzi...

Înviat-ai astăzi din mormânt, Îndurate, și pe noi ne-ai scos din porțile morții. Astăzi Adam dănțuiește și Eva se bucură, iar proorocii, împreună cu patriarhii, laudă neîncetat puterea cea dumnezeiască a stăpânirii Tale.

GLASUL AL 4-LEA

Troparul :

Propovăduirea învierii celei luminate înțelegând-o de la înger ucenițele Domnului și lepădând osândirea cea strămoșească, apostolilor lăudându-se, au zis : Jefuitu-s-a moartea, sculatu-S-a Hristos, Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Al Născătoarei de Dumnezeu :

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat : Dumnezeu întrupându-Se, întru unire neamestecată, și Crucea, de bunăvoie, pentru noi luând; prin care, înviind pe cel întâi zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

Ipacoi :

Cele despre minunată scularea Ta, mai înainte alergând, mironosițele le-au vestit apostolilor, Hristoase, că ai înviat ca un Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Condacul :

Podobie : Arătatu-Te-ai astăzi lumii...

Mântuitorul și Izbăvitorul meu, din mormânt, ca un Dumnezeu, a sculat din legături pe pământeni și porțile iadului a zdrobit și, ca un Stăpân, a înviat a treia zi.

GLASUL AL 5-LEA

Troparul :

Pe Cuvântul, Cel împreună fără de început cu Tatăl și cu Duhul, Care S-a născut din Fecioară, spre mântuirea noastră, să-L lăudăm credincioșii și să ne închinăm; că a binevoit a Se sui cu trupul pe Cruce și moarte a răbda și a scula pe cei morți, întru slăvită învierea Sa.

Al Născătoarei de Dumnezeu :

Bucură-te, ușa Domnului cea neumblată. Bucură-te, zidul și acoperământul celor ce aleargă la tine. Bucură-te, limanul cel neînviforat și neispitit de nuntă, care ai născut cu trup pe Făcătorul tău și Dumnezeu. Nu înceta a te ruga pentru cei ce laudă și se închină nașterii tale.

Ipacoi :

De îngerească vedere spăimântându-se cu mintea mironosițele, și, prin dumnezeiasca sculare, luminându-și sufletul, apostolilor au binevestit : Vestiți între neamuri învierea Domnului, Cel ce împreună-lucrează prin minuni și dăruiește nouă mare milă.

Condacul :

La iad, Mântuitorul meu, Te-ai pogorât și, porțile sfărâmând, ca un Atotputernic, pe cei morți, ca un Ziditor, împreună i-ai înviat și boldul morții, Hristoase, l-ai zdrobit, și Adam din blestem s-a izbăvit, Iubitorule de oameni. Pentru aceasta toți strigăm către Tine : Mântuiește-ne pe noi, Doamne.

GLASUL AL 6-LEA

Troparul :

Puterile îngereşti, la mormântul Tău, şi străjerii au adormit şi sta Maria la mormânt, căutând preacurat trupul Tău. Prădat-ai iadul, nefiind ispitit de dânsul; întâmpinat-ai pe Fecioara, dăruind viaţă. Cel ce ai înviat din morţi, Doamne, slavă Ţie.

Al Născătoarei de Dumnezeu :

Cel ce pe cea binecuvântată ai numit-o Maică a Ta, venit-ai la patimă prin hotărâre de bunăvoie; strălucit-ai pe Cruce, vrând să cauţi pe Adam, grăind îngerilor : Bucuraţi-vă împreună cu Mine, că s-a aflat drahma cea pierdută. Cel ce pe toate cu înţelepciune le-ai rânduit, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Ipacoi :

Cu moartea Ta cea de bunăvoie şi de viaţă făcătoare, Hristoase, porţile iadului sfărâmându-le, ca un Dumnezeu, ne-ai deschis nouă raiul cel de demult şi, înviind din morţi, ai izbăvit din stricăciune viaţa noastră.

Condacul :

Cu palma cea începătoare de viaţă, pe cei morţi din adâncurile cele întunecoase înviindu-i pe toţi, Dătătorul de viaţă, Hristos Dumnezeu, înviere a dăruit neamului omenesc; că este Mântuitorul tuturor, Învierea şi viaţa şi Dumnezeu a toate.

GLASUL AL 7-LEA

Troparul :

Stricat-ai cu Crucea Ta moartea, deschis-ai tâlharului raiul. Plângerea mironosițelor o ai schimbat și apostolilor a propovădui le-ai poruncit, că ai înviat, Hristoase, Dumnezeule, dăruind lumii mare milă.

Al Născătoarei de Dumnezeu :

Ceea ce ești vistieria învierii noastre, pe cei ce nădăjduiesc în tine, Prealăudată, scoate-i din groapă și din adâncul greșelilor. Că tu, născând Mântuirea, pe cei vinovați păcatului i-ai mântuit, ceea ce mai înainte de naștere ai fost Fecioară, și în naștere Fecioară, și după naștere iarăși ai rămas Fecioară.

Ipacoi :

Cel ce chipul nostru ai luat și ai răbdat Crucea trupește, mântuiește-mă cu învierea Ta, Hristoase Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

Condacul :

Nu va mai putea încă stăpânia morții cu puterea să țină pe oameni, că Hristos s-a pogorât, sfărâmând și stricând puterile ei. Legat este iadul. Proorocii cu un glas se bucură, zicând celor ce erau în credință : Sosit-a Mântuitorul ! Ieșiți, credincioșilor, la înviere.

GLASUL AL 8-LEA

Troparul :

Dintru înălțime Te-ai pogorât, Milostive, îngropare ai luat de trei zile, ca să ne izbăvești pe noi din patimi. Cel ce ești viața și învierea noastră, Doamne, slavă Ție.

Al Născătoarei de Dumnezeu :

Cela ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară și răstignire ai răbdat, Bunule, Care, cu moartea pe moarte ai prădat și învierea ai arătat, ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni, Milostive, primește pe Născătoarea de Dumnezeu, care Te-a născut și se roagă pentru noi, și mântuiește, Mântuitorule, pe poporul cel deznădăjduit.

Ipacoi :

Mironosițele, stând înaintea mormântului Dătătorului de viață, pe Stăpânul cel fără de moarte îl căutau între cei morți și, bunele vestiri de bucurie de la înger primind, Apostolilor au vestit că a înviat Hristos Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Condacul :

Înviind din mormânt, pe cei morți i-ai ridicat și pe Adam l-ai înviat; Eva dănțuiește întru învierea Ta, și marginile lumii prăznuiesc întru scularea Ta cea din morți, mult-Milostive.

TROPARELE NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

Pe fiecare glas, care se cântă peste tot anul la Vecernie, la Utrenie, după Dumnezeu este Domnul..., și la sfârșitul Utreniei.

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8

GLASUL I

Duminică | Luni | Marți | Miercuri | Joi | Vineri

DUMINICĂ SEARA

Și luni dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Minunea minunilor văzând-o întru tine, ceea ce ești plină de har, făptura se bucură; că ai zămislit fără sămânță și ai născut, în chip de negrăit, pe Cel pe Care căpeteniile cetelor îngerești a-L vedea nu pot. Pe Acela roagă-L pentru sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei :

Preacurată de Dumnezeu Născătoare, ceea ce ești binecuvântată în ceruri și pe pământ mărită, bucură-te, Mireasă nenuntită !

LUNI SEARA

Și marți dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Ceea ce ai zămislit fără de ardere Focul Dumnezeirii și ai născut fără de sămânță pe Domnul, Izvorul vieții, ceea ce ești plină de har, Născătoare de Dumnezeu, mântuiește pe cei ce te măresc pe tine.

La sfârșitul Utreniei :

Pe Cel ce este în cer fără de maică, pe pământ L-ai născut fără de tată, mai presus de înțeles și de auz; pe Acela roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, pentru sufletele noastre.

MARȚI SEARA

Și miercuri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

A ta folosință agonisind, Preacurată, și, cu rugăciunile tale, din nevoi izbăvindu-ne, pretutindenea fiind păziți cu Crucea Fiului tău, după datorie toți cu cucernicie pe tine te mărim.

La sfârșitul Utreniei :

Preacurată, de Dumnezeu Născătoare, ceea ce ești binecuvântată în ceruri și pe pământ mărită, bucură-te, Mireasă nenuntită !

MIERCURI SEARA

Și joi dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Ceea ce ai zămislit fără de ardere Focul Dumnezeirii și ai născut fără de sămânță pe Domnul, Izvorul vieții, ceea ce ești plină de har, Născătoare de Dumnezeu, mântuiește pe cei ce te măresc pe tine.

La sfârșitul Utreniei :

Pe Cel ce este în cer fără de maică, pe pământ L-ai născut fără de tată, mai presus de înțeles și de auz; pe Acela roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, pentru sufletele noastre.

JOI SEARA

Și vineri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

A ta folosință agonisind, Preacurată, și, cu rugăciunile tale, din nevoi izbăvindu-ne, pretutindenea fiind păziți cu Crucea Fiului tău, după datorie toți cu cucernicie pe tine te mărim.

La sfârșitul Utreniei :

Preacurată, de Dumnezeu Născătoare, ceea ce ești binecuvântată în ceruri și pe pământ mărită, bucură-te, Mireasă nenuntită !

VINERI SEARA

Și sâmbătă dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Gavriil zicând ție, Fecioară : Bucură-te ! împreună cu glasul S-a întrupat Stăpânul tuturor întru tine, chivotul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai desfătată decât cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău. Slavă Celui ce S-a sălășluit întru tine; slavă Celui ce a ieșit din tine; slavă Celui ce ne-a mântuit pe noi, prin nașterea ta.

La sfârșitul Utreniei :

Pe Cel ce este în cer fără de maică, pe pământ L-ai născut fără de tată, mai presus de înțeles și de auz; pe Acela roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, pentru sufletele noastre.

GLASUL AL 2-LEA

Duminică | Luni | Marţi | Miercuri | Joi | Vineri

DUMINICĂ SEARA

Și luni dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Ceea ce ești izvorul milei, învrednicește-ne pe noi milostivirii, Născătoare de Dumnezeu; caută spre poporul cel păcătos; arată precum de-a pururea puterea ta; că, întru tine nădăjduind, strigăm ție : Bucură-te, ca și oarecând Gavriil, mai-marele voievod al celor fără de trupuri.

La sfârșitul Utreniei :

Maică Sfântă a Luminii celei negrăite, cinstindu-te pe tine cu îngerești cântări, cu bună-credință te mărim.

LUNI SEARA

Și marți dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Firii celei dumnezeiești ne-am făcut părtași prin tine, de Dumnezeu Născătoare, pururea fecioară; că pe Dumnezeu întrupat L-ai născut nouă. Pentru aceasta, după datorie, pe tine toți cu bună-credință te mărim.

La sfârșitul Utreniei :

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu, strigând : Bucură-te, norul Luminii celei neapuse, care ai purtat în brațe pe însuși Domnul slavei.

MARȚI SEARA

Și miercuri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...,

Preamărită ești tu, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, pe tine te lăudăm; că, prin Crucea Fiului tău, iadul s-a prădat, moartea s-a omorât și noi, cei morți, ne-am sculat și vieții ne-am învrednicit; raiul am luat, desfătarea cea de demult. Pentru aceasta, mulțumind, slăvim ca pe un Puternic pe Hristos, Dumnezeul nostru, Cel unul mult-milostiv.

La sfârșitul Utreniei :

Născătoare de Dumnezeu, pe tine te mărim, strigând : Bucură-te, toiagul din care Dumnezeu, odrăslind fără de sămânță, a pierdut prin lemn moartea.

MIERCURI SEARA

Și joi dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Firii celei dumnezeiești ne-am făcut părtași prin tine, de Dumnezeu Născătoare, pururea fecioară; că pe Dumnezeu întrupat L-ai născut nouă. Pentru aceasta, după datorie, pe tine toți cu bună-credință te mărim.

La sfârșitul Utreniei :

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu, strigând : Bucură-te, norul Luminii celei neapuse, care ai purtat în brațe pe însuși Domnul slavei.

JOI SEARA

Și vineri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Preamărită ești tu, Născătoare de Dumnezeu, fecioară, pe tine te lăudăm; că, prin Crucea Fiului tău, iadul s-a prădat, moartea s-a omorât și noi, cei morți, ne-am sculat și vieții ne-am învrednicit; raiul am luat, desfătarea cea de demult. Pentru aceasta, mulțumind, slăvim ca pe un Puternic pe Hristos, Dumnezeul nostru, Cel unul mult-milostiv.

La Sfârșitul Utreniei :

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu, strigând : Bucură-te, norul Luminii celei neapuse, care ai purtat în brațe pe însuși Domnul slavei.

VINERI SEARA

Și sâmbătă dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Toate tainele tale sunt mai presus de cuget, toate sunt preamărite, Născătoare de Dumnezeu. Curăția fiindu-ți pecetluită și fecioria păzită, cu adevărat Maică te-ai cunoscut, născând pe Dumnezeu cel adevărat; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei :

Maică Sfântă a Luminii celei negrăite, cinstindu-te pe tine, cu îngerești cântări, cu dreaptă credință te mărim.

Iar dacă se va întâmpla Aliluia, la fiecare glas, se zic aceste tropare :

Apostolilor, mucenicilor și proorocilor, ierarhilor, cuvioșilor și drepților, care bine ați săvârșit lupta și credința ați păzit, îndrăzneală având către Mântuitorul, pe Acela, ca pe un Bun, rugați-L pentru noi să mântuiască sufletele noastre.

Slavă... al morților :

Pomenește, Doamne, ca un Bun pe robii Tăi și câte în viață au greșit, iartă-le; că nu este nimeni fără păcat, afară de Tine, Cel ce poți a da odihnă și celor răposați.

Și acum...

Maică Sfântă a Luminii celei negrăite, cinstindu-te pe tine, cu îngerești cântări, cu dreaptă credință te mărim.

GLASUL AL 3-LEA

Duminică | Luni | Marți | Miercuri | Joi | Vineri

DUMINICĂ SEARA

Și luni dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

De frumusețea fecioriei tale și de prealuminată curăția ta Gavriil, mirându-se, a strigat ție, Născătoare de Dumnezeu : Ce laudă vrednică voi aduce ție ? Sau cum te voi numi pe tine ? Nu mă pricep și mă minunez ! Pentru aceasta, precum mi sa poruncit, strig ție : Bucură-te, ceea ce ești plină de har.

La sfârșitul Utreniei :

Fiecare, unde se mântuiește, acolo după dreptate și aleargă; și care altă scăpare de felul acesta poate fi, Născătoare de Dumnezeu, în afară de tine, ceea ce acoperi sufletele noastre ?

LUNI SEARA

Și marți dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Ceea ce eşti scăparea şi puterea noastră, de Dumnezeu Născătoare, ajutătoarea cea tare a lumii, acoperă-ne cu rugăciunile tale pe noi, robii tăi, de toată nevoia, una binecuvântată.

La sfârşitul Utreniei :

Fiecare, unde se mântuieşte, acolo după dreptate şi aleargă; şi care altă scăpare de felul acesta poate fi, Născătoare de Dumnezeu, în afară de tine, ceea ce acoperi sufletele noastre ?

MARŢI SEARA

Şi miercuri dimineaţa, la Dumnezeu este Domnul...

Toiag de putere câştigând Crucea Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu, cu dânsa surpăm întărâtările vrăjmaşilor noştri, cei ce cu dragoste neîncetat pe tine te mărim.

La sfârşitul Utreniei :

Ceea ce eşti scăparea şi puterea noastră, de Dumnezeu Născătoare, ajutătoarea cea tare a lumii, acoperă-ne cu rugăciunile tale pe noi, robii tăi, de toată nevoia, una binecuvântată.

MIERCURI SEARA

Şi joi dimineaţa, la Dumnezeu este Domnul...

Proorocii mai înainte au propovăduit, apostolii au învăţat, mucenicii au mărturisit şi noi am crezut că tu eşti cu adevărat de Dumnezeu Născătoare; pentru aceasta şi mărim naşterea ta cea de negrăit.

La sfârşitul Utreniei :

Fiecare, unde se mântuieşte, acolo după dreptate şi aleargă; şi care altă scăpare de felul acesta poate fi, Născătoare de Dumnezeu, în afară de tine, ceea ce acoperi sufletele noastre ?

JOI SEARA

Şi vineri dimineaţa, la Dumnezeu este Domnul...

Toiag de putere câştigând Crucea Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu, cu dânsa surpăm întărâtările vrăjmaşilor noştri, cei ce cu dragoste neîncetat pe tine te mărim.

La sfârşitul Utreniei :

Ceea ce ești scăparea și puterea noastră, de Dumnezeu Născătoare, ajutătoarea cea tare a lumii, acoperă-ne cu rugăciunile tale pe noi, robii tăi, de toată nevoia, una binecuvântată.

VINERI SEARA

Și sâmbătă dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Pe tine, ceea ce ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te lăudăm, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară. Căci, cu trupul cel luat din tine, Fiul tău și Dumnezeul nostru, prin Cruce primind patimă, ne-a mântuit pe noi din stricăciune, ca un iubitor de oameni.

La sfârșitul Utreniei :

Proorocii mai înainte au propovăduit, apostolii au învățat, mucenicii au mărturisit și noi am crezut că tu ești cu adevărat de Dumnezeu Născătoare; pentru aceasta și mărim nașterea ta cea de negrăit.

GLASUL AL 4-LEA

Duminică | Luni | Marți | Miercuri | Joi | Vineri

DUMINICA SEARA

Și luni dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Celei ce a fost hrănită în Templu, în Sfânta Sfintelor, celei îmbrăcate cu credința și cu înțelepciunea și cu neîntinata feciorie, arhanghelul Gavriil i-a adus din cer închinare și strigarea : Bucură-te ! Bucură-te, cea binecuvântată ! Bucură-te, preamărită, Domnul este cu tine !

La sfârșitul Utreniei :

Pe tine, cea mai înaltă decât făptura, a te lăuda după vrednicie nepricepându-ne, de Dumnezeu Născătoare, te rugăm, în dar, miluiește-ne pe noi.

LUNI SEARA

Și marți dimineața, la Dumnezeu este Domnul...,

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum să alergăm cu osârdie noi, păcătoșii și smeriții, și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului : Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; sârguiește, că

pierim de mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deșerți, că pe tine singură nădejde te-am câștigat.

La sfârșitul Utreniei :

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu, strigând : Tu ești rugul în care, fără de ardere, Moise a văzut Focul Dumnezeirii, ca o flacără.

MARȚI SEARA

Și miercuri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Fecioară cu totul fără prihană, Maica lui Hristos, sabie a străbătut prin sfânt sufletul tău când ai văzut răstignit de voie pe Fiul și Dumnezeul tău; pe Care, binecuvântată, nu înceta rugându-L să ne dăruiască nouă iertare de greșeli.

La sfârșitul Utreniei :

Născătoare de Dumnezeu, pe tine te mărim, strigând : Tu ești muntele din care în chip negrăit S-a tăiat Piatra, de Care porțile iadului s-au sfărâmat.

MIERCURI SEARA

Și joi dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Pe Cuvântul Tatălui, Hristos, Dumnezeul nostru, întrupat din tine, L-am cunoscut, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ceea ce ești singură binecuvântată; pentru aceasta neîncetat lăudându-te, pe tine te mărim.

La sfârșitul Utreniei :

Pe tine, cea mai înaltă decât făptura, a te lăuda după vrednicie nepricepându-ne, de Dumnezeu Născătoare, te rugăm, în dar, miluiește-ne pe noi.

JOI SEARA

Și vineri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Fecioară cu totul fără prihană, Maica lui Hristos, sabie a străbătut prin sfânt sufletul tău când ai văzut răstignit de voie pe Fiul și Dumnezeul tău; pe Care, binecuvântată, nu înceta rugându-L să ne dăruiască nouă iertare de greșeli.

La sfârșitul Utreniei :

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu, strigând : Tu ești rugul în care, fără de ardere, Moise a văzut Focul Dumnezeirii, ca o flacără.

VINERI SEARA

Și sâmbătă dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat, Dumnezeu întrupându-Se întru unire neamestecată și Crucea de bunăvoie pentru noi primind; prin care, înviind pe cel dintâi zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei :

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu, strigând : Tu ești rugul în care, fără de ardere, Moise a văzut Focul Dumnezeirii, ca o flacără.

GLASUL AL 5-LEA

Duminică | Luni | Marți | Miercuri | Joi | Vineri

DUMINICĂ SEARA

Și luni dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Cu îngerii, cele cerești, cu oamenii, cele pământești strigăm cu glas de bucurie, Născătoare de Dumnezeu, către tine : Bucură-te, poarta cea mai desfătată decât cerurile ! Bucură-te, singura mântuire a pământenilor ! Bucură-te, Curată, ceea ce ești plină de har, care ai născut pe Dumnezeu cel întrupat.

La sfârșitul Utreniei :

Cel ce ai răsărit lumii din Fecioară, Hristoase Dumnezeule, și fii ai luminii printr-însa ne-ai arătat, miluiește-ne pe noi.

LUNI SEARA

Și marți dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Acoperământul tău cel grabnic și ajutorul și mila arată-le spre robii tăi; și valurile deșartelor gânduri le liniștește, Curată, de Dumnezeu Născătoare, și sufletul meu cel căzut ridică-l; că știu, Fecioară, că poți toate câte le voiești.

La sfârșitul Utreniei :

Maică a lui Dumnezeu, Preasfântă, cetatea creștinilor, mântuiește ca totdeauna pe poporul tău, care se roagă către tine cu osârdie. Stai împotriva gândurilor celor rușinoase și mândre ca să strigăm către tine : Bucură-te, pururea Fecioară !

MARȚI SEARA

Și miercuri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Cu Crucea Fiului tău, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită, înșelăciunea idolilor toată s-a surpat și tăria demonilor s-a călcat; pentru aceasta, credincioșii după datorie pururea te lăudăm și te binecuvântăm și, Născătoare de Dumnezeu întru-adevăr mărturisindu-te, te mărim.

La sfârșitul Utreniei :

Cel ce ai răsărit lumii din Fecioară, Hristoase Dumnezeule, și fii ai luminii printr-însa ne-ai arătat, miluiește-ne pe noi.

MIERCURI SEARA

Și joi dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Taina cea minunată a Fecioarei lumii s-a arătat mântuire; că dintr-însa Te-ai născut fără sămânță și cu trup fără stricăciune Te-ai arătat, bucuria tuturor, Doamne, slavă Ție.

La sfârșitul Utreniei :

Maică a lui Dumnezeu, Preasfântă, cetatea creștinilor, mântuiește ca totdeauna pe poporul tău, care se roagă către tine cu osârdie. Stai împotriva gândurilor celor rușinoase și mândre ca să strigăm către tine : Bucură-te, pururea Fecioară !

JOI SEARA

Și vineri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Cu Crucea Fiului tău, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită, înșelăciunea idolilor toată s-a surpat și tăria demonilor s-a călcat; pentru aceasta, credincioșii după datorie pururea te lăudăm și te binecuvântăm și, Născătoare de Dumnezeu întru-adevăr mărturisindu-te, te mărim.

La sfârșitul Utreniei :

Cel ce ai răsărit lumii din Fecioară, Hristoase Dumnezeule, și fii ai luminii printr-însa ne-ai arătat, miluiește-ne pe noi.

VINERI SEARA

Și sâmbătă dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Bucură-te, ușa Domnului cea neumblată; bucură-te, scutul și acoperământul celor ce aleargă la tine; bucură-te, limanul cel neînviforat. Ceea ce, neispitită de nuntă, ai născut cu trup pe Făcătorul tău și Dumnezeu, nu lipsi a te ruga pentru cei ce laudă și se închină nașterii tale.

La sfârșitul Utreniei :

Cel ce ai răsărit lumii din Fecioară, Hristoase Dumnezeule, și fii ai luminii printr-însa ne-ai arătat, miluiește-ne pe noi.

GLASUL AL 6-LEA

Duminică | Luni | Marți | Miercuri | Joi | Vineri

DUMINICĂ SEARA

Și luni dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Începătură a mântuirii s-a făcut vestirea lui Gavriil către Fecioara, că a auzit : Bucură-te ! Și n-a fugit de închinare, nici s-a îndoit ca Sara în cort, ci așa a zis : Iată, roaba Domnului, fie mie după cuvântul tău.

La sfârșitul Utreniei :

Arhanghelicesc cuvânt ai primit și tron de Heruvimi te-ai arătat și în brațele tale ai purtat, de Dumnezeu Născătoare, pe Nădejdea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Și marți dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Nădejdea lumii cea bună, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, a ta singură și tare solire cerem : Îndură-te spre poporul cel fără de ajutor, roagă-L pe înduratul Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre de toată amenințarea, ceea ce ești una binecuvântată.

La sfârșitul Utreniei :

Nimeni din cei ce aleargă la tine nu iese rușinat, Curată Fecioară, de Dumnezeu Născătoare; ci cere milă și ia dar spre folosul cererii.

MARȚI SEARA

Și miercuri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

De Dumnezeu Născătoare, Fecioară, roagă-L pe Fiul tău, Cel ce S-a pironit de bunăvoie pe Cruce și lumea din înșelăciune a izbăvit, pe Hristos, Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei :

Pe Cel ce S-a născut mai înainte de veci din Tată fără de maică, pe Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, în anii cei de apoi L-ai născut întrupat, din curate sângiurile tale, fără bărbat, de Dumnezeu Născătoare; pe Acela roagă-L să ne dăruiască nouă iertare de păcate, mai înainte de sfârșit.

MIERCURI SEARA

Și joi dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Sfântă Stăpână, Curată, Maica Dumnezeului nostru, care ai născut în chip negrăit pe Făcătorul tuturor, roagă-te totdeauna bunătății Lui, împreună cu Sfinții Apostoli, să ne izbăvească de patimi și să ne dea nouă iertare de păcate.

La sfârșitul Utreniei :

De mari daruri, Curată Fecioară, Maica lui Dumnezeu, te-ai învrednicit; că ai născut cu trup pe Unul din Treime, pe Hristos, Dătătorul de viață, spre mântuirea sufletelor noastre.

JOI SEARA

Și vineri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

De Dumnezeu Născătoare, Fecioară, roagă-L pe Fiul tău, Cel ce S-a pironit de bunăvoie pe Cruce și lumea din înșelăciune a izbăvit, pe Hristos, Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei :

Pe Cel ce S-a născut mai înainte de veci din Tată fără de maică, pe Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, în anii cei de apoi L-ai născut întrupat,

din curate sângiurile tale, fără bărbat, de Dumnezeu Născătoare; pe Acela roagă-L să ne dăruiască nouă iertare de păcate, mai înainte de sfârșit.

VINERI SEARA

Și sâmbătă dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Mai înainte a spus Ghedeon zămislirea și a tâlcuit David nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu; că S-a pogorât ca ploaia pe lână Cuvântul în pântecele tău și ai odrăslit fără de sămânță, pământule sfinte, lumii mântuire, pe Hristos, Dumnezeul nostru, ceea ce ești plină de har.

La sfârșitul Utreniei :

Pe Cel ce S-a născut mai înainte de veci din Tată fără de maică, pe Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, în anii cei de apoi L-ai născut întrupat, din curate sângiurile tale, fără bărbat, de Dumnezeu Născătoare; pe Acela roagă-L să ne dăruiască nouă iertare de păcate, mai înainte de sfârșit.

GLASUL AL 7-LEA

Duminică | Luni | Marți | Miercuri | Joi | Vineri

DUMINICĂ SEARA

Și luni dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

De Dumnezeu Născătoare, Fecioară neîntinată, pe Fiul tău roagă-L, cu puterile cele de sus, iertare de greșeli mai înainte de sfârșit să ne dăruiască nouă, celor ce cu credință pe tine te slăvim.

La sfârșitul Utreniei :

Covârșit-ai puterile cerești, pentru că Biserică dumnezeiască te-ai arătat, binecuvântată, de Dumnezeu Născătoare, care ai născut pe Hristos, Mântuitorul sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Și marți dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Ție, Născătoare de Dumnezeu, aducem strigare : Bucură-te, că decât îngerii mai înaltă te-ai arătat, pe Dumnezeu născând.

La sfârșitul Utreniei :

Împacă, cu rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, viața noastră, a celor ce strigăm către Tine : Milostive Doamne, slavă Ție !

MARȚI SEARA

Și miercuri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Pe Hristos Dumnezeu, Cel ce S-a răstignit pentru noi și a stricat puterea morții, roagă-L neîncetat, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, să mântuiască sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei :

Izbăvește-ne, Născătoare de Dumnezeu, de păcatele ce ne cuprind pe noi, că altă nădejde nu avem credincioșii, fără numai pe tine și pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintru tine.

MIERCURI SEARA

Și joi dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Rodul pântecelui tău, Preacurată, este plinirea proorocilor și a Legii; pentru aceasta pe tine, de Dumnezeu Născătoare, întru cunoștință mărindu-te, cu cucernicie te lăudăm.

La sfârșitul Utreniei :

Rodul pântecelui tău, dumnezeiască Mireasă, oamenilor S-a arătat Mijlocitor de mântuire; pentru aceasta pe tine, de Dumnezeu Născătoare, cu cugetul și cu graiul mărindu-te, credincioșii te lăudăm.

JOI SEARA

Și vineri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Pe Hristos Dumnezeu, Cel ce S-a răstignit pentru noi și a stricat puterea morții, roagă-L neîncetat, de Dumnezeu Născătoare, Fecioară, să mântuiască sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei :

Izbăvește-ne, Născătoare de Dumnezeu, de păcatele ce ne cuprind pe noi, că altă nădejde nu avem credincioșii, fără numai pe tine și pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintru tine.

VINERI SEARA

Și sâmbătă dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Ceea ce ești vistieria învierii noastre, pe cei ce se încred în tine, Prealăudată, scoate-i din groapă și din adâncul greșelilor, că tu ai mântuit pe cei vinovați de păcate, ceea ce ai născut Mântuirea; care, mai înainte de naștere, ai fost Fecioară și în naștere Fecioară, și după naștere iarăși ai rămas Fecioară.

La sfârșitul Utreniei :

Bucură-te, ceea ce ai încăput în pântecele tău pe Cel neîncăput în ceruri. Bucură-te, Fecioară, propovăduirea proorocilor, prin care a strălucit Emmanuel. Bucură-te, maica lui Hristos Dumnezeu.

GLASUL AL 8-LEA

Duminică | Luni | Marți | Miercuri | Joi | Vineri

DUMINICĂ SEARA

Și luni dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Bucură-te, ceea ce prin îngeri ai primit bucuria lumii. Bucură-te, ceea ce ai născut pe Făcătorul tău și Domnul. Bucură-te, ceea ce te ai învrednicit a fi Maica lui Hristos Dumnezeu.

La sfârșitul Utreniei :

Bucură-te, ușa Împăratului slavei, prin care singur Cel Preaînalt a trecut și pe tine singură pecetluită te-a păzit, spre mântuirea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Și marți dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Întărirea credinței cea neclintită și cinstitul dar al sufletelor noastre, pe Născătoarea de Dumnezeu, cu cântări să o mărim credincioșii. Bucură-te, ceea ce pe Piatra vieții în pântecele tău ai încăput-o. Bucură-te, nădejdea marginilor, sprijinitoarea celor întristați. Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

La sfârșitul Utreniei :

Fecioară Preacurată, mântuiește-ne pe noi cu rugăciunile tale, mișcând cu milostivirea cea de maică pe Fiul tău și Dumnezeul nostru.

MARȚI SEARA

Și miercuri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Pe Mielul și Păstorul și Mântuitorul lumii văzându-l pe Cruce, ceea ce L-a născut a zis, lăcrimând : Lumea se bucură luând izbăvire, iar cele dinlăuntru ale mele ard văzând răstignirea Ta, pe care pentru toți o rabzi, Fiul și Dumnezeul meu.

La sfârșitul Utreniei :

Rodul pântecelui tău, Preacurată, este plinirea proorocilor și a Legii; pentru aceasta pe tine, de Dumnezeu Născătoare, întru cunoștință lăudându-te, cu cucernicie te mărim.

MIERCURI SEARA

Și joi dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Poarta vieții cea înțelegătoare, Preacurată, de Dumnezeu Născătoare, pe cei ce aleargă la tine cu credință, izbăvește-i din nevoi, ca să mărim preasfântă nașterea ta, spre mântuirea sufletelor noastre.

La sfârșitul Utreniei :

Fecioară Preacurată, mântuiește-ne pe noi cu rugăciunile tale, mișcând cu milostivirea cea de maică pe Fiul tău și Dumnezeul nostru.

JOI SEARA

Și vineri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Pe Mielul și Păstorul și Mântuitorul lumii văzându-L pe Cruce, ceea ce L-a născut a zis, lăcrimând : Lumea se bucură luând izbăvire, iar cele dinlăuntru ale mele ard văzând răstignirea Ta, pe care pentru toți o rabzi, Fiul și Dumnezeul meu.

La sfârșitul Utreniei :

Rodul pântecelui tău, Preacurată, este plinirea proorocilor și a Legii; pentru aceasta pe tine, de Dumnezeu Născătoare, întru cunoștință lăudându-te, cu cucernicie te mărim.

VINERI SEARA

Și sâmbătă dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară și răstignire ai răbdat, Bunule, Care cu moartea pe moarte ai prădat și învierea ai arătat, ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni, Milostive, primește pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, care se roagă pentru noi, și mântuiește, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

La sfârșitul Utreniei :

Fecioară preacurată, mântuiește-ne pe noi cu rugăciunile tale, mișcând cu milostivirea cea de maică pe Fiul tău și Dumnezeul nostru.

TROPARELE ȘI CONDACELE PENTICOSTARULUI

În Duminica Paștilor și în Săptămâna Luminată
Vineri în Săptămâna Luminată se face pomenirea Izvorului Maicii Domnului
În Duminica Sfântului Apostol Toma
În Duminica Mironosițelor
În Duminica Slăbănogului
Miercuri, la înjumătățirea Praznicului Cincizecimii
În Duminica Samarinencei
În Duminica Orbului
În Joia înălțării
În Duminica Sfinților și purtătorilor de Dumnezeu Părinților celor de la Niceea
În Sâmbăta cea dintâi a Pogorârii Sfântului Duh
În Duminica Pogorârii Sfântului Duh
În Duminica Tuturor Sfinților

În Duminica Paștilor și în Săptămâna Luminată

SĂ SE ȘTIE că, din această Sfântă și Mare zi a Duminicii Paștilor până la Duminica Tomii, Miezonoptica, Ceasurile și Pavecernița se citesc în acest chip : După ce binecuvintează preotul, se zice : Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le (de trei ori).

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Unuia Celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și Sfântă învierea Ta o lăudăm și o slăvim; că Tu ești Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu știm, numele Tău numim. Veniți toți credincioșii să ne închinăm Sfintei Învierii lui Hristos, că, iată, a venit prin Cruce bucurie la toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm învierea Lui, că, răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a călcat. (de trei ori)

Ipacoi, glasul al 4-lea :

Venind mai înainte de zori cele ce au fost cu Maria și găsind piatra răsturnată de pe mormânt, auzit au de la înger: Pentru ce căutați printre morți, ca pe un om, pe Cel ce este întru lumina cea pururea fiitoare ? Vedeți giulgiurile cele de îngropare ! Alergați și propovăduiți că S-a sculat Domnul, omorând moartea, că este Fiul lui Dumnezeu, Cel ce mântuiește neamul omenesc.

Condacul, glasul al 8-lea :

Deși Te-ai pogorât în mormânt, Cel ce ești fără de moarte, dar puterea iadului ai zdrobit și ai înviat ca un biruitor, Hristoase, Dumnezeule, zicând femeilor mironosițe : Bucurați-vă ! Și apostolilor Tăi pace dăruindu-le, Cel ce dai celor căzuți învriere.

Și aceste tropare, același glas :

În mormânt cu trupul, în iad cu sufletul ca un Dumnezeu, în rai cu tâlharul și pe Scaun ai fost, Hristoase, cu Tatăl și cu Duhul, toate umplându-le, Cel ce ești necuprins.

Slavă...,

Ca un purtător de viață, mai înfrumusețat decât raiul cu adevărat și mai luminat decât orice cămară împărătească s-a arătat, Hristoase, mormântul Tău, izvorul învierii noastre.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu :

Ceea ce ești locaș sfințit dumnezeiesc al Celui Preaînalt, bucură-te, că prin tine s-a dat bucuria, Născătoare de Dumnezeu, celor ce strigă : Binecuvântată ești tu între femei, Stăpână, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Doamne, miluiește (de 40 de ori), Slavă..., Și acum,.., Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii..., Întru numele Domnului, binecuvintează părinte ! Preotul : Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri... Cântărețul : Amin ! Hristos a înviat din morți... (de 3 ori), Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește ! (de 3 ori). Părinte, binecuvintează... Și otpustul.

Așa se cântă la Ceasurile 3, 6, 9, la Pavecerniță și Miezonoptică, până la Duminica Tomii.
La sfârșitul Pavecerniței, rugăciunea :

Bine ești cuvântat, Stăpâne Atotțiitorule, care ai luminat ziua cu lumină de soare și noaptea ai strălucit-o cu raze de foc; Care ne-ai învrednicit a trece lungimea zilei și a ne apropia de începuturile nopții; ascultă rugăciunea noastră și a tot poporului Tău și ne iartă tuturor păcatele noastre cele de voie și cele fără de voie. Primește rugăciunile noastre cele de seară și trimite mulțimea milei Tale și a îndurărilor Tale peste moștenirea Ta. Ocrotește-ne cu sfinții Tăi îngeri. Întrarmează-ne cu armele dreptății Tale. Îngrădește-ne cu adevărul Tău. Păzește-ne cu

puterea Ta. Mântuiește-ne de toată primejdia, de tot vicleșugul celui potrivnic și ne dăruiește în această seară cu noaptea ce vine și toate zilele vieții noastre desăvârșit, sfântă, cu pace, fără de păcate, fără sminteală și fără nălucire. Pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor sfinților, care Ți-au plăcut din veac. Amin.

Vineri în Săptămâna Luminată se face pomenirea Izvorului Maicii Domnului

Condacul, glasul al 8-lea :

Podobie : Apărătoare Doamnă...

Din izvorul tău cel nesecat, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită, îmi dăruiești mie, izvorând pururea, curgerile harului tău mai presus de cuvânt. Căci, ca pe ceea ce ai născut, mai presus de cuget, pe Cuvântul, te rog să mă rourezi cu darul tău, ca să strig : Bucură-te, apă izbăvitoare !

În Duminica Sfântului Apostol Toma

Troparul, glasul al 7-lea :

Pecetluit fiind mormântul, viață din mormânt ai răsărit, Hristoase Dumnezeule; și ușile fiind încuiate, înaintea ucenicilor ai stat, învierea tuturor, duh drept printr-înșii înnoindu-ne nouă, după mare mila Ta.

Condacul, glasul al 8-lea :

Toma, cu dreapta lui cea iubitoare de încredințare, a cercat coasta Ta cea de viață dătătoare, Hristoase Dumnezeule; că, dacă ai intrat, ușile fiind încuiate, dimpreună cu ceilalți Apostoli, a strigat către Tine : Domnul meu ești și Dumnezeul meu.

În Duminica Mironosițelor

Troparul, glasul al 2-lea :

Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce ești Viața cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii, iar când ai înviat pe cei morți din cele de dedesubt, toate Puterile cerești au strigat : Dătătorule de viață, Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Slavă...

Iosif cel cu bun chip, de pe lemn luând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfășurându-l și cu miresme, în mormânt nou îngropându-l, l-a pus; dar a treia zi ai înviat, Doamne, dăruind lumii mare milă.

Și acum...

Stând lângă mormânt, îngerul a strigat mironosițelor femei ! Mirurile se cuvin morților; dar Hristos, S-a arătat străin putreziciunii. Ci strigați : A înviat Domnul, dăruind lumii mare milă.

Condacul, glasul al 2-lea :

Zicând purtătoarelor de mir : Bucurați-vă ! Plângerea strămoașei Eva o ai potolit cu învierea Ta, Hristoase Dumnezeule; iar apostolilor Tăi le-ai poruncit a binevesti că Mântuitorul a înviat din mormânt.

În Duminica Slăbănogului

Troparul învierii, glasul al 3-lea :

Să se veselească cele cerești și să se bucure cele pământești. Că a făcut biruință cu brațul Său Domnul, călcat-a cu moartea pe moarte. Cel Întâi-Născut din morți S-a făcut, din pântecele iadului ne-a izbăvit pe noi și a dat lumii mare milă.

Condacul, glasul al 3-lea :

Podobie : Fecioara astăzi...

Ridică, Doamne, cu dumnezeiescul Tău ajutor, sufletul meu cel slăbănogit prin păcate de tot felul și prin fapte netrebnice, precum de demult ai ridicat pe slăbănogul, ca, mântuit fiind, să strig Ție : Slavă puterii Tale, Hristoase îndurate.

Miercuri, la înjumătățirea Praznicului Cincizecimii

Troparul, glasul al 8-lea :

Înjumătățindu-se Praznicul, sufletul meu cel însetat adapă-l cu apele dreptei cinstiri de Dumnezeu, Mântuitorule; că tuturor ai strigat : Cel însetat să vină la Mine și să bea. Izvorule al vieții noastre, Hristoase Dumnezeule, slavă Ție.

Condacul, glasul al 4-lea :

Podobie : Cel ce Te-ai înălțat...

Înjumătățindu-se Praznicul Legii, Făcătorule a toate și Stăpâne, ai zis către cei ce erau de față, Hristoase Dumnezeule : Veniți și scoateți apa nemuririi. Pentru aceasta la Tine cădem și cu credință strigăm : Dăruiește nouă îndurările Tale, că Tu ești Izvorul vieții noastre.

În Duminica Samarinencei

Troparul învierii, glasul al 4-lea :

Propovăduirea învierii celei luminate înțelegând-o de la înger ucenițele Domnului și lepădând osândirea cea strămoșească, Apostolilor lăudându-se, au zis : Jefuitu-s-a moartea, sculatu-s-a Hristos, Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Condacul, glasul al 8-lea :

Podobie : Ca o pârgă a firii...

Cu credință venind la fântână samarineanca, Te-a văzut pe Tine, apa înțelepciunii, din care, bând din-destul, cea în veci vrednică de laudă a moștenit împărăția cea de sus.

În Duminica Orbului

Troparul învierii, glasul al 5-lea

Pe Cuvântul, cel împreună fără de început cu Tatăl și cu Duhul, Care S-a născut din Fecioară, spre mântuirea noastră, să-L lăudăm credincioșii și să ne închinăm; că a binevoit a Se sui cu trupul pe Cruce și moarte a răbda și a scula pe cei morți, întru slăvită învierea Sa.

Condacul, glasul al 5-lea

Podobie : Arătatu-Te-ai astăzi lumii...

Orbit fiind cu ochii sufletului, vin la Tine, Hristoase, ca orbul cel din naștere, cu pocăință strigând Ție : Tu ești lumina cea prea strălucitoare a celor din întuneric.

În Joia Înălțării

Troparul, glasul al 4-lea :

Înălțatu-Te-ai întru slavă, Hristoase Dumnezeul nostru, bucurie făcând ucenicilor cu făgăduința Sfântului Duh; încredințându-se ei, prin binecuvântare, că Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Izbăvitorul lumii.

Condacul, glasul al 6-lea :

Punând rânduiala cea pentru noi și pe cele de pe pământ unindu-le cu cele cerești, Te-ai înălțat întru slavă, Hristoase, Dumnezeul nostru, de unde nicicum nu Te-ai despărțit, ci, rămânând nedepărtat, strigi celor ce Te iubesc pe Tine : Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră.

În Duminica Sfinților și purtătorilor de Dumnezeu Părinților celor de la Niceea

Troparul, glasul al 8-lea :

Prea proslăvit ești, Hristoase Dumnezeul nostru, Cel ce ai așezat pe Părinții noștri luminători pe pământ; și printr-înșii pe noi toți ne-ai îndreptat la adevărata credință, mult-Îndurate, slavă Ție.

Condacul, glasul al 8-lea :

Podobie : Ca o pârgă a firii...

Propovăduirea Apostolilor și dogmele Părinților au întărit Bisericii o singură credință, care, purtând haina adevăratului, cea țesută din Teologia cea de sus, drept îndreptează și slăvește taina cea mare a dreptei cinstiri de Dumnezeu.

În Sâmbăta cea dintâi a Pogorârii Sfântului Duh

Se face pomenirea tuturor celor din veac adormiți, părinților și fraților noștri. Troparul și Condacul din Sâmbăta lăsatului sec de carne :

Troparul, glasului al 8-lea :

Cel ce prin adâncul înțelepciunii, cu iubirea de oameni, toate le chivernisești și ceea ce este de folos tuturor le dăruiești; Unule, Ziditorule, odihnește, Doamne, sufletele adormiților robilor Tăi, că spre Tine nădejdea și-au pus, spre Făcătorul și Ziditorul și Dumnezeul nostru.

Condacul, glasul al 8-lea :

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletele adormiților robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

În Duminica Pogorârii Sfântului Duh

Troparul, glasul al 8-lea :

Binecuvântat ești, Hristoase, Dumnezeul nostru, Cela ce prea înțelepți pe pescari ai arătat, trimițându-le lor Duhul Sfânt, și printr-înșii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, slavă Ție.

Condacul, glasul al 8-lea :

Când Cel Preaînalt, coborându-Se, a amestecat limbile, atunci a despărțit neamurile; iar când a împărțit limbile cele de foc, atunci a chemat pe toți la o unire; și cu toți, ca într-un glas, slăvim pe Duhul Cel Preasfânt.

În Duminica Tuturor Sfinților

Troparul învierii și al Sfinților, glasul al 4-lea :

Cu sângiurile mucenicilor Tăi celor din toată lumea, ca și cu o porfiră și vison împodobită fiind Biserica Ta, printr-înșii strigă către Tine, Hristoase, Dumnezeule : Poporului Tău trimite-i îndurările Tale, pace obștii Tale dăruiește și sufletelor noastre mare milă.

Condacul, glasul al 8-lea :

Ca o pârgă a firii, Ție, Săditorului făpturii, lumea îți aduce, Doamne, pe purtătorii de Dumnezeu mucenici. Pentru ale căror rugăciuni, în pace adâncă păzește, mult-Milostive, Biserica Ta, pentru Născătoarea de Dumnezeu.

TROPARELE ȘI CONDACELE TRIODULUI

În Duminica Vameșului și a Fariseului
În Duminica Fiului risipitor
În Sâmbăta lăsatului sec de carne
În Duminica lăsatului sec de carne
În Sâmbăta din săptămâna brânzei
În Duminica lăsatului sec de brânză
În Sâmbăta din întâia săptămână a Marelui Post
În Duminica întâi a Marelui Post, a Ortodoxiei
În Duminica a doua a Marelui Post
În Duminica a treia a Marelui Post
În Duminica a patra a Marelui Post
Joi, în a cincea săptămână a Marelui Post
Sâmbătă, în a cincea săptămână a Marelui Post
În Duminica a cincea a Marelui Post
Sâmbătă, în a șasea săptămână a Marelui Post
În Duminica Stâlpărilor
În Sfânta și Marea Luni, la Utrenie
În Sfânta și Marea Marți
În Sfânta și Marea Miercuri
În Sfânta și Marea Joi
În Sfânta și Marea Vineri
În Sfânta și Marea Sâmbătă

În Duminica Vameșului și a Fariseului

Troparul Învierii, al glasului de rând.

Condacul, glasul al 4-lea :

Podobie : Arătatu-Te-ai astăzi...

Să fugim de vorbirea cea trufașă a fariseului și să ne învățăm smerenia vameșului, cu suspine strigând către Mântuitorul : Milostivește-Te spre noi, Unule, Îndurate.

În Duminica Fiului risipitor

Troparul învierii, al glasului de rând

Condacul, glasul al 3-lea :

Podobie : Fecioara astăzi...

De la părintească slavă a Ta depărtându-mă neînțelepțește, în răutăți am risipit bogăția ce mi-ai dat. Pentru aceasta glasul desfrânatului aduc Ție : Greșit-am înaintea Ta, Părinte îndurate. Primește-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc, și mă fă ca pe unul din argații Tăi.

În Sâmbăta lăsatului sec de carne

Troparul, glasului al 8-lea :

Cel ce prin adâncul înțelepciunii, cu iubirea de oameni, toate le chivernisești și ceea ce este de folos tuturor le dăruiești; Unule, Ziditorule, odihnește, Doamne, sufletele adormiților robilor Tăi, că spre Tine nădejdea și-au pus, spre Făcătorul și Ziditorul și Dumnezeul nostru.

Condacul, glasul al 8-lea :

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletele adormiților robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

În Duminica lăsatului sec de carne

Troparul învierii, al glasului de rând.

Condacul, glasul 1 :

Podobie : Mormântul Tău, Mântuitorule...

Când vei veni, Dumnezeule, pe pământ cu slavă și toate se vor cutremura și râul cel de foc înaintea divanului va curge, cărțile se vor deschide și cele ascunse se vor vădi, atunci să mă izbăvești de focul cel

nestins și să mă învrednicești a sta de-a dreapta Ta, Judecătorule Preadrepte.

În Sâmbăta din săptămâna brânzei

Se face pomenirea tuturor celor ce au strălucit întru sihăstrie, cuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri.

Troparul, glasul al 4-lea :

Dumnezeul părinților noștri, Care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci, prin rugăciunile lor, în pace îndreptează viața noastră.

Condacul, glasul al 8-lea :
Podobie : Ca o pârgă a firii...

Ca pe niște propovăduitori ai dreptei credințe și înfrânători ai păgânătății ai bucurat, Doamne, ceata purtătorilor de Dumnezeu, care a luminat lumea. Pentru rugăciunile lor, în pace desăvârșită, pe cei ce Te slăvesc pe Tine și Te laudă păzește-i, ca să-Ți cânte Ție : Aliluia.

Să se știe : În miercurea și vinerea din săptămâna brânzei, după Ceasul al nouălea, se mănâncă brânză și ouă, după Canonul celui între sfinți Părintelui nostru Nichifor, patriarhul Constantinopolului.

În Duminica lăsatului sec de brânză

Troparul învierii, al glasului de rând.
Condacul, glasul al 6-lea :

Al înțelepciunii Îndreptătorule și de știință Dătătorule, al celor neînțelepți Învățătorule și al săracilor Sprijinitorule, întărește și înțelepțește inima mea, Stăpâne. Dă-mi cuvânt, Cuvinte al Tatălui, că iată buzele mele nu le opresc a striga către Tine : Îndurate, miluiește-mă pe mine, cel căzut.

În această zi, la Vecernie, se cântă prochimenul, glasul al 8-lea :

Să nu întorci fața de la sluga Ta; când mă necăjesc, degrab mă auzi; ia aminte spre sufletul meu și-l mântuiește pe el.

Stih 1 : Mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească.

Stih 2 : Să vadă săracii și să se veselească.

Stih 3 : Căutați pe Dumnezeu și va fi viu sufletul vostru.

Și iarăși, cu glas mai înalt :

Să nu întorci fața de la sluga Ta; când mă necăjesc, degrab mă auzi; ia aminte spre sufletul meu și-l mântuiește pe el.

În Sâmbăta din întâia săptămână a Marelui Post

Se face pomenirea minunii ce s-a făcut pentru colive de către Sfântul Mare Mucenic Teodor Tiron.

Troparul, glasul al 2-lea :

Mari sunt isprăvile credinței; în izvorul văpăii, ca într-o apă de odihnă, Sfântul Mucenic Teodor s-a bucurat. Căci, cu foc tot arzându-se, ca niște pâine dulce Sfintei Treimi s-a adus. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Condacul, glasul al 8-lea :

Primind credința lui Hristos ca o pavăză înăuntru în inima ta, puterile cele potrivnice le-ai călcat, mult-pătimitorule, și cu cunună cerească te-ai încununat în veci, Teodore, ca un nebiruit.

În Duminica întâi a Marelui Post, a Ortodoxiei

Se face pomenirea Sfinților Prooroci : Moise, Aaron și a celorlalți și înălțarea Sfintelor și cinstitelor Icoane.

Troparul învierii, al glasului de rând

Slavă....

Glasul al 2-lea :

Preacuratului Tău chip ne închinăm, Bunule, cerând iertare greșelilor noastre, Hristoase, Dumnezeule. Că de voie ai binevoit a Te sui cu trupul pe Cruce, ca să scapi din robia vrăjmașului pe cei pe care i-ai zidit. Pentru aceasta cu mulțumire strigăm Ție : Toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, Cel ce ai venit să mântuiești lumea.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu :

Toate tainele tale sunt mai presus de cuget, toate sunt preamărite, Născătoare de Dumnezeu. Cu curăția fiind pecetluită și cu fecioria păzită, cu adevărat Maică te-ai cunoscut, născând pe Dumnezeu cel adevărat; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Condacul, glasul al 8-lea :

Cuvântul Tatălui cel necuprins, din tine, Născătoare de Dumnezeu, S-a cuprins, întrupându-Se; și chipul cel întinat la chipul cel dintâi

întorcându-l, cu dumnezeiasca podoabă l-a amestecat. Deci, mărturisind mântuirea, Îl închipuim cu fapta şi cu cuvântul.

În această zi la Vecernie, se cântă acest Prochimen, glasul al 8-lea :

Dat-ai moştenire celor ce se tem de numele Tău, Doamne.

Stih 1 : De la marginile pământului către Tine am strigat.
Stih 2 : Acoperi-mă-voi cu acoperământul aripilor Tale.
Stih 3 : Aşa voi cânta numelui Tău în veci.

Şi iarăşi, cu glas mai înalt :

Dat-ai moştenire celor ce se tem de numele Tău, Doamne.

Şi aşa, cântând pe rând, unul după altul, până se sfârşesc duminicile Marelui Post.

În Duminica a doua a Marelui Post

Se cântă slujba celui dintre sfinţi Părintelui nostru Grigorie Palama, Arhiepiscopul Tesalonicului, făcătorul de minuni.

Troparul învierii, al glasului de rând.
Slavă...,
Troparul sfântului, glasul a 8-lea :

Luminătorule al dreptei credinţe, sprijinul Bisericii şi învăţătorule, podoaba monahilor, apărătorule cel nebiruit al teologilor; făcătorule de minuni, Grigorie, lauda Tesalonicului, propovăduitorule al harului, roagă-te pururea să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul, glasul al 8-lea :
Podobie : Apărătoare Doamnă...

Pe tine, organul înţelepciunii cel sfinţit şi dumnezeiesc, trâmbiţa cuvântării de Dumnezeu cea strălucită, cu un glas te lăudăm, Grigorie,de Dumnezeu grăitorule. Ci, cel ce stai ca o minte înaintea Minţii celei dintâi, către Dânsul îndreptează mintea noastră, Părinte Grigorie, ca să strigăm : Bucură-te, propovăduitorule al harului !

În Duminica a treia a Marelui Post

Se prăznuieşte închinarea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci.
Troparul învierii, al glasului de rând.
Slavă...,
Troparul Crucii, glasul 1 :

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință binecredinciosilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău.

Și acum..., al Născătoarei, de la glasul Troparului Crucii

Condacul, glasul al 7-lea :

Nu mai păzește încă sabia cea de văpaie ușa Edenului, că într-însa a venit minunata legătură, prin lemnul Crucii. Acul morții și biruința iadului s-au alungat, că de față ai stat, Mântuitorul meu, strigând celor din iad : Intrați iarăși în rai.

În Duminica a patra a Marelui Post

Se cântă slujba Preacuviosului Părintelui nostru Ioan Scărarul.

Troparul învierii, al glasului de rând.

Slavă...,

Troparul sfântului, glasul 1 :

Locuitor pustiului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu Purtătorule, Părintele nostru, Ioane; cu postul, cu privegherea și cu rugăciunea cerești le haruri luând, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Slavă Celui ce ți-a dat ție putere; slavă Celui ce te-a încununat pe tine; slavă Celui ce lucrează, prin tine, tuturor tămăduiri.

Sau acesta, glasul al 8-lea :

Cu curgerile lacrimilor tale, ai lucrat pustiul cel neroditor și, întru suspinuri din adânc, ai făcut însutit roditoare ostenelile tale; te-ai făcut luminător, strălucind lumii prin minuni, Cuvioase Ioane, părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Și acum..., al Născătoarei-învierii, glasul 1

Condacul, glasul al 4-lea :

Podobie : Arătatu-Te-ai astăzi lumii...

Întru înălțimea înfrânării te-a pus pe tine Domnul, ca pe o stea adevărată și nerătăcită, luminând marginile, învățătorule Ioane, părintele nostru.

Joi, în a cincea săptămână a Marelui Post

Se cântă slujba Canonului celui mare.

Condacul, glasul al 6-lea :

Suflete al meu, suflete al meu, scoală ! Pentru ce dormi ? Sfârșitul se apropie și te vei tulbura. Deșteaptă-te dar, ca să se milostivească spre tine Hristos Dumnezeu, Cel ce este pretutindeni și toate le plinește.

Sâmbătă, în a cincea săptămână a Marelui Post

Se cântă Acatistul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.

Troparul, glasul al 8-lea :

Porunca cea cu taină luând-o întru cunoștință, cel fără de trup, în casa lui Iosif, degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu știa de nuntă : Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape fără schimbare, tot întru tine. Pe Care și văzându-L în pântecele tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine : Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară !

Condacul, glasul al 8-lea :

Apărătoare Doamnă, pentru biruință mulțumiri izbăvindu-ne din nevoi aducem ție Născătoare de Dumnezeu noi robii tăi, ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită izbăvește-ne pe noi dintru toate nevoile ca să strigăm ție : Bucură-te Mireasă, pururea fecioară !

În Duminica a cincea a Marelui Post

Se cântă slujba Preacuvioasei Maicii noastre Maria Egipteanca

Troparul învierii, al glasului de rând.

Slavă...,

Troparul, glasul al 8-lea :

Întru tine, Maică, cu osârdie s-a mântuit cel după trup. Căci luând Crucea ai urmat lui Hristos, și lucrând ai învățat să nu se uite la trup căci este trecător. Ci să poarte grijă de suflet de lucrul cel nemuritor . Pentru aceasta și cu îngerii, împreună se bucură, preacuvioasă maică Marie Egiptenca, duhul tău .

Condacul, glasul al 3-lea :

Podobie : Fecioara astăzi...

Ceea ce erai mai înainte plină de tot felul de desfrânări, astăzi te-ai arătat mireasă lui Hristos, prin pocăință urmând vieții îngerești, și cu arma Crucii calci în picioare pe demoni. Pentru aceasta, te-ai arătat mireasă a Împărăției Cerului, Marie preacinstită.

Sâmbătă, în a șasea săptămână a Marelui Post

Se cântă slujba Sfântului și Dreptului Lazăr.

Troparul, glasul 1 :

Învierea cea de obște, mai înainte de patima Ta, încredințând-o, pe Lazăr din morți l-ai sculat, Hristoase, Dumnezeule. Pentru aceasta și noi, ca pruncii, semnele biruinței purtând, Ție, Biruitorului morții, strigăm : Osana Celui dintru înălțime ! Binecuvântat ești, Cel ce vii întru numele Domnului.

Condacul, glasul al 2-lea :
Podobie : Cele de sus căutând...

Bucuria tuturor, Hristos, adevărul, lumina, viața și învierea lumii, celor de pe pământ S-a arătat cu a Sa bunătate și S-a făcut chip învierii, dând tuturor dumnezeiască iertare.

În Duminica Stâlpărilor

Troparul, glasul 1 : Învierea cea de obște...

Învierea cea de obște, mai înainte de patima Ta, încredințând-o, pe Lazăr din morți l-ai sculat, Hristoase, Dumnezeule. Pentru aceasta și noi, ca pruncii, semnele biruinței purtând, Ție, Biruitorului morții, strigăm : Osana Celui dintru înălțime ! Binecuvântat ești, Cel ce vii întru numele Domnului. (de 3 ori)

Slavă..., Și acum...

Îngropându-ne împreună cu Tine prin Botez, Hristoase, Dumnezeul nostru, vieții celei fără de moarte ne-am învrednicit cu învierea Ta și, cântând, strigăm : Osana Celui dintru înălțime, binecuvântat ești, Cel ce vii întru numele Domnului.

Ipacoi, glasul al 6-lea :

Cu stâlpări lăudându-L mai înainte, cu lemne mai pe urmă au prins pe Hristos Dumnezeu nemulțumitorii iudei; iar noi, cu credință neschimbată pururea lăudându-L, ca pe un Făcător de bine, totdeauna strigăm către Dânsul : Binecuvântat ești, Cel ce ai venit să chemi pe Adam.

Condacul, glasul al 6-lea :

Pe scaun, în cer, și pe mânz, pe pământ, fiind purtat, Hristoase, Dumnezeule, laudă de la îngeri ai primit și cântare de la pruncii cei ce strigau Ție : Binecuvântat ești, Cel ce vii să chemi pe Adam.

În Sfânta și Marea Luni, la Utrenie

Troparul, glasul al 8-lea :

Iată Mirele vine în miezul nopții și fericită este sluga pe care o va afla priveghind; iar nevrednică este iarăși cea pe care o va afla lenevindu-se. Vezi, dar, suflete al meu, cu somnul să nu te îngreunezi, ca să nu te dai morții și afară de Împărăție să te încui, ci te deșteaptă strigând : Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeule; pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Condacul, glasul al 8-lea :

Podobie : Ca o pârgă a firii...

Iacob plângea pentru lipsa lui Iosif și viteazul ședea în căruță, ca un împărat fiind cinstit; că, plăcerilor egiptencei atunci nefăcându-se rob, s-a mărit în schimb de la Cel ce vede inimile oamenilor și dă cunună nestricăcioasă.

În Sfânta și Marea Marți

Troparul, glasul al 8-lea :

Iată Mirele vine în miezul nopții și fericită este sluga pe care o va afla priveghind; iar nevrednică este iarăși cea pe care o va afla lenevindu-se. Vezi, dar, suflete al meu, cu somnul să nu te îngreunezi, ca să nu te dai morții și afară de Împărăție să te încui, ci te deșteaptă strigând : Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeule; pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Condacul, glasul al 2-lea :

Podobie : Cele de sus căutând...

La ceasul sfârșitului, suflete, gândind, și de tăierea smochinului temându-se, talantul cel dat ție cu iubire de osteneală lucrează-l, ticăloase, priveghind și strigând : Să nu rămânem afară din cămara lui Hristos.

În Sfânta și Marea Miercuri

Troparul, glasul al 8-lea :

Iată Mirele vine în miezul nopții și fericită este sluga pe care o va afla priveghind; iar nevrednică este iarăși cea pe care o va afla lenevindu-se. Vezi, dar, suflete al meu, cu somnul să nu te îngreunezi, ca să nu te dai morții și afară de Împărăție să te încui, ci te deșteaptă

strigând : Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeule; pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Condacul, glasul al 4-lea :

Podobie : Cel ce Te-ai înălţat...

Mai mult decât desfrânata făcând fărădelege, ploi de lacrimi nicicum nu Ţi-am adus, Bunule; dar, cu tăcere rugându-mă, cad către Tine, cu dragoste sărutând preacuratele Tale picioare, ca să-mi dai iertare de greşeli ca un Stăpân, mie, celui ce strig: Mântuitorule, de întinăciunea faptelor mele curăţeşte-mă.

În Sfânta şi Marea Joi

Troparul, glasul al 8-lea :

Când măriţii ucenici la spălarea cinei s-au luminat, atunci Iuda cel rău credincios, cu iubirea de argint bolnăvindu-se, s-a întunecat şi judecătorilor celor fără-de-lege pe Tine, Judecătorul Cel Drept, Te-a dat. Vezi, Iubitorule de avuţii, pe cel ce pentru acestea spânzurare şi-a agonisit. Fugi de sufletul nesăţios, care a îndrăznit unele ca acestea asupra Învăţătorului. Cel ce eşti spre toţi Bun, Doamne, slavă Ţie.

Condacul, glasul al 2-lea :

Podobie : Cele de sus căutând...

Pâinea luând-o în mâini vânzătorul, pe ascuns aceleaşi le-a întins şi a luat preţul Celui ce a zidit cu mâinile Sale pe om; şi neîndreptat a rămas Iuda, sluga şi înşelătorul.

În Sfânta şi Marea Vineri

Troparul, glasul al 8-lea :

Când măriţii ucenici la spălarea cinei s-au luminat, atunci Iuda cel rău credincios, cu iubirea de argint bolnăvindu-se, s-a întunecat şi judecătorilor celor fără-de-lege pe Tine, Judecătorul Cel Drept, Te-a dat. Vezi, Iubitorule de avuţii, pe cel ce pentru acestea spânzurare şi-a agonisit. Fugi de sufletul nesăţios, care a îndrăznit unele ca acestea asupra Învăţătorului. Cel ce eşti spre toţi Bun, Doamne, slavă Ţie.

Condacul, glasul al 8-lea :

Pe Cel ce S-a răstignit pentru noi, veniţi toţi să-l lăudăm, că pe Acela L-a văzut Maria pe lemn şi a zis : Deşi rabzi răstignirea, Tu eşti Fiul şi Dumnezeul meu.

În Sfânta și Marea Sâmbătă

Troparul, glasul al 2-lea :

Iosif cel cu bun chip, de pe lemn luând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfășurându-l și cu miresme, în mormânt nou îngropându-l, l-a pus.

Slavă...,

Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce ești viața cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii; și, când ai înviat pe cei morți din cele de dedesubt, toate puterile cerești au strigat : Dătătorule de viață, Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Și acum...,

Mironosițele femei stând lângă mormânt, îngerul a strigat : Miresmele morților sunt cuviincioase, iar Hristos putreziciunii S-a arătat străin.

Condacul, glasul al 6-lea :

Cel ce a încuiat adâncul s-a văzut mort și, cu smirnă și cu giulgiu înfășurându-se, în mormânt a fost pus ca un mort Cel fără de moarte; și femeile au venit să-L ungă cu mir, plângând cu amar și strigând : Aceasta este Sâmbăta cea binecuvântată, întru care Hristos, adormind, va învia a treia zi.

Să se știe: În Sfânta și Marea Joi, în loc de Heruvic se cântă : Cinei Tale..., iar în loc de Axion se cântă Irmosul Cântării a 9-a : Din ospățul Stăpânului...; în loc de Chinonic se cântă tot : Cinei Tale...

În Sfânta și Marea Sâmbătă, în loc de Heruvic se cântă acest Tropar, pe glasul al 5-lea :

Să tacă tot trupul omenesc și să stea cu frică și cu cutremur și nimic pământesc întru sine să nu gândească; că Împăratul împăraților și Domnul domnilor merge să Se junghie și să Se dea spre mâncare credincioșilor. Și merg înaintea Lui cetele îngerești cu toată căpetenia și puterea, Heruvimii cei cu ochi mulți și Serafimii cei cu câte șase aripi, fețele acoperindu-și și strigând cântarea : Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Și în loc de Axion, Irmosul : Nu te tângui, Maică... Chinonicul : Sculatu-S-a ca din somn Domnul și a înviat, mântuindu-ne pe noi.

TROPARELE DE OBȘTE ALE SFINȚILOR

LA UN PROOROC

Tropar, glasul al 2-lea :

Prăznuind pomenirea proorocului Tău (N), Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuiește sufletele noastre.

LA UN APOSTOL

Tropar, glasul al 3-lea :

Apostole Sfinte (N) roagă pe milostivul Dumnezeu ca să dea iertare de greșale sufletelor noastre.

LA MAI MULȚI APOSTOLI

Tropar, glasul al 3-lea :

Sfinților Apostoli, rugați pe milostivul Dumnezeu ca să dea iertare de greșale sufletelor noastre.

LA UN ARHIEREU

Tropar, glasul al 4-lea :

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării, te-a arătat pe tine, turmei tale adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe (N), roagă pe Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

LA MAI MULȚI ARHIEREI

Tropar, glasul al 4-lea :

Dumnezeul părinților noștri, Care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi; ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viața noastră.

LA UN SFINȚIT MUCENIC

Tropar, glasul al 4-lea :

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până

la sânge, Sfințite Mucenice (N), roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

LA UN MUCENIC

Tropar, glasul al 4-lea :

Mucenicul Tău, Doamne, (N) întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

LA MAI MULȚI MUCENICI

Tropar, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

LA O MUCENIȚĂ

Tropar, glasul al 4-lea :

Mielușeaua Ta, Iisuse, (N), strigă cu mare glas : Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

LA UN MĂRTURISITOR

Tropar, glasul al 8-lea :

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată (N), înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-

ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.

LA UN CUVIOS

Tropar, glasul al 8-lea :

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; și te-au făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, (N), Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.

ALTUL TOT LA UN CUVIOS

Tropar, glasul 1 :

Locuitor pustiului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, purtătorule de Dumnezeu, Părintele nostru (N); și cu postul, cu privegherea, cu rugăciunea, cerești daruri luând, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Slavă Celui ce ți-a dat ție putere; slavă Celui ce te-a încununat pe tine; slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

LA O CUVIOASĂ

Tropar, glasul al 8-lea :

Întru tine Maică cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că luând Crucea, ai urmat lui Hristos; și lucrând, ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă (N), duhul tău.

SFÂRȘITUL TROPARELOR DE OBȘTE ALE SFINȚILOR

LUMINÂNDELE

Svetilnele Învierii

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 |

Luminândele Postului Mare | Luminândele săptămânii

(Care grecește se numesc Exapostilaria). Și Stihirile ale celor 11 Evanghelii de dimineața. Și sunt Stihirile făcute de Leon preaînțeleptul împărat. Iar Svetilnele de fiul său Constantin împăratul.

Luminânda 1 :

Cu Ucenicii să ne suim în muntele Galileii, prin credință să vedem pe Hristos zicând, că a luat putere a celor de sus și a celor de jos, să ne învățăm cum învață a boteza toate neamurile, în numele Tatălui, și al Fiului, și a Sfântului Duh, și a petrece cu tăinuitorii precum s-a făgăduit până în sfârșitul veacului.

A Născătoarei :

Cu Ucenicii împreună te-ai bucurat Născătoare de Dumnezeu, fecioară, dacă ai văzut pe Hristos înviat din mormânt a treia zi precum a zis. Cărora S-a și arătat, învățându-i și arătându-le cele mai bune, și a boteza poruncindu-le în Tatăl și în Fiul și în Duhul, ca să credem noi scularea Lui, și să te mărim pe tine Fecioară.

Stihira Evangheliei Glas 1.

În munte ucenicii mergând pentru înălțarea cea de pe pământ, înaintea lor a stătut Domnul, și închinându-se Lui, și de puterea cea dată Lui pretutindenea învățându-se, întru cea de sub cer s-au trimis, să propovăduiască învierea cea din morți și suirea la cer. Cu care și în veci a petrece s-a făgăduit nemincinosul Hristos Dumnezeu, și Mântuitorul sufletelor noastre.

Luminânda 2 :

Piatra văzându-o răsturnată, mironosițele s-au bucurat, că au văzut pe un tânăr șezând în mormânt și acela a zis lor : Iată Hristos s-a sculat, spuneți ucenicilor împreună și lui Petru, mergeți mai-nainte în muntele Galileii, acolo vouă se va arăta, precum a zis mai-nainte prietenilor.

A Născătoarei :

Înger adică a adus Fecioarei aceasta, bucură-te, mai-nainte de zămislirea Ta, Hristoase, și înger a răsturnat piatra mormântului Tău. Acela adică în locul întristării semne de bucurie negrăită : Iată acesta în locul morții, pe Tine Dătătorul de viață propovăduindu-Te și mărindu-Te, și spunând Femeilor învierea, și tăinuitorilor.

Stihira Evangheliei. Glas 2.

Cu miresme venind femeile cele ce au fost cu Maria, și nepricepându-se cum le va fi lor, ca să-și dobândească dorirea, li s-a arătat piatra răsturnată și dumnezeiesc tânăr potolind tulburarea sufletelor lor. Că a zis : S-a sculat Iisus Domnul. Pentru aceasta propovăduiți propovăduitorilor lui ucenici, să meargă în Galilea, și-L vor vedea pe El înviat din morți, ca pe Dătătorul de viață și Domnul.

Luminânda 3 :

Că Hristos s-a sculat nimenea să nu fie necredincios, că S-a arătat Mariei, apoi S-a văzut de cei ce au mers la sat. Și tăinuitorilor iarăși S-a arătat șezând cei unsprezece, pe care trimițându-i să boteze, la ceruri S-a înălțat de unde S-a pogorât, întărind propovăduirea, cu mulțime de semne.

A Născătoarei :

Soare Cela ce ai răsărit ca un Mire din cămară, din mormânt astăzi, și iadul l-ai prădat și moartea o ai stricat, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut, lumină trimite-ne nouă, lumină care luminează inimile și sufletele, lumină care îndreptează pe toți, să umble în cărările poruncilor Tale, și în calea păcii.

Stihira Evangheliei. Glas 3.

Magdalenei Mariei, ceea ce a vestit învierea Mântuitorului cea din morți, și arătarea, necrezându-i ucenicii, li s-a imputat învârtoșarea inimii; dar cu semne într-armându-se și cu minuni, la propovăduire s-au trimis. Și Tu, Doamne, la începătorul luminii Tatăl, Te-ai înălțat. Iar ei au propovăduit pretutindenea Cuvântul, cu minuni încredințându-l.

Pentru aceasta luminându-ne printr-înșii, mărim învierea ta cea din morți, Iubitorule de oameni Doamne.

Luminânda 4 :

Cu fapte bune strălucindu-ne, să vedem pe bărbații cei ce au stătut de față, în Mormântul cel de viață purtător, în haine strălucitoare mironosițelor celor ce și-au plecat fața la pământ, învierea Celui ce stăpânește cerul să ne învățăm și către viață la mormânt să alergăm cu Petru, și de ceea ce s-a făcut mirându-ne să rămânem, ca să vedem pe Hristos.

A Născătoarei :

Bucurați-vă zicând ai schimbat întristarea strămoșilor, Doamne, aducând în mijloc bucuria scularii Tale în lume. Deci Dătătorule de viață, aceiași lumină ce luminează inimile, pentru ceea ce Te-a născut pe Tine, lumina îndurărilor Tale trimite-o, ca să strigăm Ție : Iubitorule de oameni Dumnezeule Omule, mărire scularii Tale.

Stihira Evangheliei. Glas 4.

Mânecare adâncă era și femeile au venit la mormântul Tău Hristoase; dar trupul nu s-a aflat, Cel dorit de dânsele. Pentru aceasta nedumirindu-se ele, cei ce le-au stătut înainte în veșminte strălucitoare le-au zis : Ce căutați pe Cel viu cu cei morți ? S-a sculat precum a zis mai-nainte. Căci nu vă aduceți aminte de cuvintele Lui ? Cărora crezând ele, cele ce văzuse au propovăduit, dar s-au părut a fi minciună vestirile. Așa au fost încă zăbavnici ucenicii, iar Petru a alergat, și văzând a mărit întru sine minunile Tale.

Luminânda 5 :

Viața și calea Hristos din morți sculându-Se, împreună cu Cleopa și cu Luca a călătorit, de care S-a și cunoscut în Emaus, frângând pâinea, ale cărora sufletele și inimile erau arzând, când le-a grăit lor pe cale, și le-a tâlcuit Scripturile de cele ce a pătimit. Cu care să strigăm S-a sculat, și S-a arătat și lui Petru.

A Născătoarei :

Laud mila Ta cea nemăsurată Făcătorul meu, că pe Tine însuți Te-ai deșertat, ca să porți și să mântuiești firea omenească cea necăjită. Și Dumnezeu fiind, ai suferit din Curata prunca lui Dumnezeu a Te face precum sunt eu, și a Te pogorî pană la iad, vrând să mă mântuiești pe mine, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut, Stăpâne întrutot Îndurate.

Stihira Evangheliei. Glas 5.

O preaînțelepte judecățile Tale, Hristoase, cum lui Petru prin giulgiurile singure i-ai dat a cunoaște învierea Ta, și cu Luca și cu Cleopa împreună călătorind ai vorbit, și și vorbind nu îndată Te-ai arătat pe sineți. Pentru aceasta și imputare ai luat, ca cum ai fi fost un nemernic în Ierusalim și nu ai fi fost părtaș până în sfârșit sfaturilor lor. Ci ca Cela ce toate spre folosul zidirii le orânduiești, și proorociile cele de Tine le-ai descoperit, și când ai binecuvântat pâinea, Te-ai cunoscut de dânșii, ale cărora inimi și mai-nainte de aceasta spre cunoștința Ta se aprindeau. Care, și ucenicilor fiind adunați, iată luminat le-ai propovăduit lor învierea Ta, prin care miluiește-ne pe noi.

Luminânda 6 :

Arătând că Om ești Mântuitorule după ființă, în mijloc ai stătut înviind din groapă, și cu mâncarea împărtășindu-Te ai învățat botezul pocăinței. Și îndată Te-ai înălțat la Cerescul Părinte, și ucenicilor a le trimite pe Mângâietorul Te-ai făgăduit. Cela ce ești mai presus de Dumnezeire Dumnezeule Omule, mărire scularii Tale.

A Născătoarei :

Făcătorul făpturii și Dumnezeul tuturor trup omenesc a luat din preacurate sângiurile tale Preasfântă Fecioară, și toată firea cea stricată o a înnoit, iarăși ca mai-nainte de Naștere după Naștere lăsându-te. Pentru aceasta pe tine toți cu credință te lăudăm strigând : Bucură-te Stăpâna lumii.

Stihira Evangheliei. Glas 6.

Pacea cea adevărată, Tu ești Hristoase, către oamenii lui Dumnezeu, pacea Ta dându-o după Sculare ucenicilor, înfricoșați i-ai arătat pe dânșii, părânduli-se că văd Duh : Ci ai potolit tulburarea sufletelor lor, arătându-le mâinile și picioarele Tale, dar necrezând ei încă, cu împărtășirea mâncării și cu pomenirea învățăturilor, le-ai deschis lor mintea să înțeleagă Scripturile. Cărora și părintească făgăduință făgăduindu-le, și binecuvântându-i pe ei, Te-ai suit la cer. Pentru aceasta împreună cu dânșii ne închinăm Ție, Doamne mărire Ție.

Luminânda 7 :

Că a luat pe Domnul Maria zicând, a alergat la mormânt Simon Petru și alt tăinuitor al lui Hristos, pe Carele Îl iubea, și au alergat acești doi, și au aflat giulgiurile înlăuntru singure zăcând, și mahrama capului era deosebită de dânsele. Pentru aceasta iarăși au tăcut, până ce au văzut pe Hristos.

A Născătoarei :

Mari și preamărite pentru mine ai lucrat Hristoase al meu mult-Milostive, că din Fecioară pruncă Te-ai născut negrăit, și Crucea ai luat și moarte răbdând, ai înviat întru mărire; și firea noastră o ai slobozit din moarte, mărire Hristoase Măririi Tale, mărire puterii Tale.

Stihira Evangheliei. Glas 7.

Iată întuneric și de dimineață, și ce stai la groapă Marie, mult întuneric având în minte ? De unde întrebi, unde S-a pus Iisus ? Ci vezi ucenicii împreună alergând, cum prin giulgiuri și prin mahramă au aflat învierea, și și-au adus aminte de Scriptura cea pentru aceasta; cu care și prin care și noi crezând, Te lăudăm pe Tine, Dătătorule de viață Hristoase.

Luminânda 8 :

Doi îngeri văzând înlăuntrul mormântului, Maria s-a spăimântat, și pe Hristos necunoscându-L, ca pe un grădinar l-a întrebat : Doamne, unde ai pus trupul Iisusului meu ? Și prin strigare cunoscându-L, că era

însuși Mântuitorul, a auzit : Nu te atinge de Mine, la Tatăl Mă duc, spune fraților Mei.

A Născătoarei :

Pe Unul din Treime ai născut Fecioară negrăit, îndoit în fire fiind și îndoit în lucrare și unul în Ipostas. Deci pe Acesta roagă-L pururea, pentru cei ce se închină ție cu credință, ca să se izbăvească de toată bântuiala vrăjmașului, că toți acum către tine scăpăm, Stăpână, de Dumnezeu Născătoare.

Stihira Evangheliei. Glas 8.

Lacrimile Mariei nu înzadar s-au vărsat cu căldură. Că iată s-a învrednicit, și de îngeri ce o învățau și de vederea Ta o Iisuse. Ci încă cele pământești cugeta ca o femeie neputincioasă. Pentru aceasta s-a și oprit a se atinge de Tine, Hristoase; ci însă propovăduitoare s-a trimis ucenicilor Tăi, cărora bunele vestiri le-a spus suirea la moștenirea părintească vestindu-le; cu care învrednicește-ne și pe noi arătării Tale, Stăpâne Doamne.

Luminânda 9 :

Fiind ușile încuiate Stăpâne, dacă ai întrat, ai umplut pe Apostoli de Duhul Cel Preasfânt, cu pace insuflându-i, cărora și a lega și a dezlega păcatele le-ai zis. Și după opt zile coasta Ta, Tomei o ai arătat și mâinile. Cu carele strigăm : Domnul și Dumnezeu, Tu ești.

A Născătoarei :

Pe Fiul tău dacă L-ai văzut înviat din groapă a treia zi, Mireasă a lui Dumnezeu, Preasfântă Fecioară, toată mâhnirea o ai lepădat, care o ai pătimit ca o Maică, când L-ai văzut pătimind. Și de bucurie umplându-te, cu ucenicii Lui cinstindu-L Îl lauzi pe El. Pentru aceasta pe cei ce te propovăduiesc pe tine de Dumnezeu Născătoare, acum mântuiește-i.

Stihira Evangheliei. Glas 5.

Ca întru anii cei de apoi, fiind seară întru una a Sâmbetelor, stătut-ai înaintea prietenilor Hristoase, și cu minune ai adeverit minunea, prin intrarea cea încuiată a ușilor pe învierea Ta cea din morți, și ai umplut de bucurie pe ucenici, și Duh Sfânt le-ai dat lor, și puterea iertării

păcatelor le-ai împărțit și pe Toma nu l-ai lăsat să se afunde în valul necredinței. Pentru aceasta dă-ne și nouă cunoștință adevărată și iertare de greșale Milostive Doamne.

Luminânda 10 :

Marea Tiberiadei împreună cu fiii lui Zevedei, pe Natanail și cu Petru, și cu alți doi dedemult, și pe Toma i-au luat la vânătoare, care după porunca lui Hristos, de-a dreapta aruncând, au tras mulțime de pești. Pe Carele Petru cunoscându-L, a înotat către Dânsul. Cărora a treia oară S-a arătat, și pâine le-a arătat și pește pe cărbuni.

A Născătoarei :

Pe Domnul, Carele a înviat a treia zi din mormânt, Fecioară roagă-L pentru cei ce te laudă pe tine, și cu dragoste te fericesc; că pe tine te avem toți scăpare de mântuire și mijlocitoare către Dânsul, că moștenirea ta și robii tăi suntem, Născătoare de Dumnezeu, și spre a ta folosință toți privim.

Stihira Evangheliei. Glas 6.

După pogorârea în iad, și după învierea din morți, întristându-se precum li se cădea Ucenicii, pentru despărțirea Ta, Hristoase, la lucrare s-au întors. Și iarăși luntrea și mrejele, și vânatul nicăierea, ci Tu Mântuitorule arătându-Te ca un Stăpân al tuturor, de-a dreapta ai poruncit să arunce mrejele. Și s-a făcut cuvântul lucru deîndată, și mulțime multă de pești și cină străină gata pe pământ, de care împărtășindu-se atunci ucenicii Tăi, și pe noi acum gânditori să ne desfătăm, ne învrednicește, Iubitorule de oameni Doamne.

Luminânda 11 :

După dumnezeiasca sculare de trei ori pe Petru iubește-mă, întrebându-l Domnul, l-a pus peste oile Sale mai-mare păstor, carele văzând pe cel ce-l iubea Iisus mergând după el, a întrebat pe Stăpânul, dar acesta ce ? De voi vrea, a zis, să rămână acesta până ce iarăși voi veni, ce-ți este ție prietene Petre ?

A Născătoarei :

O înfricoșată Taină, o preamărită minune, prin moarte moartea cu totul s-a pierdut. Deci cine nu te va lăuda pe tine, și cine nu se va închina învierii Tale, Cuvântule, și Născătoarei de Dumnezeu, ceea ce curat Te-a născut pe Tine cu trup. Pentru ale căreia rugăciuni izbăvește pe toți din gheenă.

Stihira Evangheliei. Glas 8.

Arătându-Te pe Tine ucenicilor Tăi, Mântuitorule după înviere, lui Simon i-ai dat păsterea oilor spre răsplătirea dragostei, adică purtarea de grijă de ale păstori pe dânsele. Pentru aceasta ai și zis : De mă iubești Petre, păstorește mielușeii mei, păstorește oile mele. Iar el îndată arătând iubirea de prieteșug, pentru celălalt învățăcel a întrebat. Cu ale cărora rugăciuni Hristoase turma Ta păzește-o de lupii cei ce o pierd pe dânsa.

Iar de este Post, se cântă Luminândele glasului ce se va întâmpla. Sfârșitul luminândelor se face cu stihurile Treimice, precum s-a arătat la tipicul de la începutul Cântărilor Treimice, adică:

Luni : Cu ocrotirile celor fără de trup, miluiește-ne pe noi.
Marți : Pentru rugăciunile înainte-Mergătorului, miluiește-ne pe noi.
Miercuri și Vineri : Cu puterea Crucii Tale, păzește-ne pe noi.
Joi : Pentru rugăciunile Sfinților Apostoli ***și*** ale Ierarhului Nicolae, miluiește-ne pe noi.

Luminândele Postului Mare
Fiecare luminândă se cântă de trei ori, după glasul ce va fi de rând.

glasul 1

Cel ce răsari lumina, Doamne, curățește sufletul meu de tot păcatul, cu ocrotirile celor fără de trup, și mă mântuiește.

glasul al 2-lea

Lumina Ta cea pururea veșnică trimite-o, Hristoase Dumnezeule, și luminează ochii cei de taină ai inimii mele, cu ocrotirile celor fără de trup, și mă mântuiește.

glasul al 3-lea

Trimite lumina Ta, Hristoase Dumnezeule, și luminează inima mea, cu ocrotirile celor fără de trup, și mă mântuiește.

glasul al 4-lea

Cel ce răsari lumina lumii Tale, sufletul meu cel ce este întru întuneric curățește-l de tot păcatul, cu ocrotirile celor fără de trup, și mă mântuiește.

glasul al 5-lea

Dătătorule de lumină, Doamne, trimite lumina Ta și luminează inima mea, cu ocrotirile celor fără de trup, și mă mântuiește.

glasul al 6-lea

Doamne, trimite sufletelor noastre lumina Ta cea pururea veșnică, cu ocrotirile celor fără de trup, și mă mântuiește.

glasul al 7-lea

Ridică-mă, Doamne, spre lauda Ta, și mă învață să fac voia Ta, Sfinte, cu ocrotirile celor fără de trup, și mă mântuiește.

glasul al 8-lea

Lumină fiind Hristoase, luminează-mă întru Tine, cu ocrotirile celor fără de trup, și mă mântuiește.

Luni

A îngerilor :

Podobie : Femei, auziți...

Arhangheli și îngeri, începătorii și domnii, puteri, stăpânii, și scaune, heruvimi, cei cu ochi mulți, și serafimi, cei cu câte șase aripi, rugați-vă acum pentru noi, să ne izbăvim din nevoi și de focul cel nestins.

Alta :

Cel ce ai împodobit cerul cu stele, ca un Dumnezeu, și prin îngerii Tăi tot pământul luminezi, Făcătorule a toate, mântuiește pe cei ce Te laudă pe Tine.

A Născătoarei de Dumnezeu :

Ceea ce ești dulceața îngerilor, bucuria celor necăjiți, folositoarea creștinilor, Fecioară, Maica Domnului, apără-ne pe noi și ne izbăvește de chinurile cele veșnice.

Marți

A Înaintemergătorului :

Proorocule preamărite și înainte-Mergătorule al harului, cel ce ai propovăduit pocăința mântuirii tuturor și pe Mielușelul, Cel ce a ridicat păcatul lumii L-ai arătat, Fericite, pe Acela acum roagă-L să mântuiască lumea.

Alta :

Pe înainte-Mergătorul Ioan și Botezătorul Mântuitorului, pe cel ce între prooroci, prooroc și pe cel hrănit în pustie, pe cel născut al Elisabetei toți să-l lăudăm.

A Născătoarei de Dumnezeu :

Fecioară, pe tine toți proorocii mai înainte te-au vestit. David pe tine munte te numește, chivot și sfeșnic. Scară și pod, năstrapă, ceea ce porți mana, și toiag odrăslit. Iar noi, ca pe o Născătoare de Dumnezeu, după vrednicie te cinstim.

Miercuri

A Crucii :

Cruce dumnezeiască, lauda creștinilor, armă nebiruită și întărire a credinței, cu credință te lăudăm și ne închinăm; păzitoarea dreptmăritorilor creștini și slava mucenicilor, după vrednicie pe tine te lăudăm.

Alta :

Crucea este păzitoare a toată lumea, Crucea, podoaba Bisericii, Crucea, stăpânia celor ce conduc, Crucea, întărirea credincioșilor, Crucea, slava îngerilor și diavolilor rană.

A Născătoarei de Dumnezeu :

Lângă Cruce înainte a stat ceea ce Te-a născut mai presus de fire și tânguindu-se a strigat : Vai mie, preadulce Fiule, cum ai apus de la ochii mei ? Cum între cei morți Te-ai socotit ?

Joi

A Sfinților Apostoli :

Pe Petru și pe Pavel, pe Andrei, pe Ioan, pe Iacob, pe Vartolomeu și pe Matei, pe Filip, pe Toma și pe Simion, pe Iacob al lui Alfeu, pe Iuda Tadeul și pe Matia, Apostolii Domnului, și pe sfinții evangheliști Marcu și Luca cu credință să-i lăudăm.

Alta :

Apostoli ai Mântuitorului, în toată latura cea de sub soare alergând, ați propovăduit cu adevărat sfânta întrupare a lui Hristos din Fecioara și, din înșelăciune întorcând pe păgâni și luminându-i, pe toți i-ați învățat să cinstească pe Sfânta Treime.

A Sfântului Nicolae :

Pe marele arhipăstor și ierarh și întâiul șezător pe scaunul Mirelor, pe Nicolae, toți să-l lăudăm, că pe mulți bărbați ce erau să moară fără dreptate i-a izbăvit și împăratului și lui Avlavie s-a arătat în vis, stricând cu totul hotărârea lor cea nedreaptă.

A Născătoarei de Dumnezeu :

Marie Preacurată, cădelnița de aur, ceea ce ai fost încăpere Dumnezeirii celei neîncăpute, întru care Tatăl a binevoit și Fiul S-a

sălășluit și Duhul Cel Preasfânt, umbrindu-te pe tine, Fecioară, te-a arătat de Dumnezeu Născătoare.

Vineri

A Crucii :

Bucură-te, Cruce preasfântă, zidul cel nesurpat al lumii, scăparea scârbiților și a celor ce sunt în nevoi, biruința celor ce conduc și apărătoarea credincioșilor, surparea barbarilor, cununa apostolilor și mântuirea credincioșilor.

Alta :

Crucea este păzitoare a toată lumea, Crucea, podoaba Bisericii, Crucea, stăpânia celor ce conduc, Crucea, întărirea credincioșilor, Crucea, slava îngerilor și diavolilor rană.

A Născătoarei de Dumnezeu :

Pe Cruce răstignit văzându-Te pe Tine Preacurata, plângând și tânguindu-se, striga : Cum ai apus, Soarele slavei, Începătorul luminii ? Cum pe Cruce ai fost pironit și cu sulița în coasta ai fost împuns, Fiule și Dumnezeul meu, pentru a oamenilor mântuire ?

Sâmbătă

A tuturor Sfinților :

Prooroci preaslăviți, apostoli fericiți, drepților, patriarhilor, o dănțuire a ierarhilor și preacuvioșilor, adunarea sfintelor femei și toți sfinții mucenici, cu Maica lui Dumnezeu, rugați-vă Domnului să miluiască pe ai voștri robi.

A morților :

Cel ce stăpânești pe cei morți și pe cei vii, ca un Dumnezeu, și prin sfinții Tăi tot pământul luminezi, Ziditorule a toate, mântuiește pe cei ce Te laudă pe Tine.

A Născătoarei de Dumnezeu :

Noi întru tine ne lăudăm, Născătoare de Dumnezeu, și folositoare către Dumnezeu te avem; tinde mâna ta cea nebiruită și sfărâmă pe vrăjmașii noștri; trimite robilor tăi ajutor dintru Cel sfânt.

Și îndată Laudele

CANONUL SFINTEI TREIMI

DIN OCTOIHUL MARE

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8

GLASUL 1

CANONUL SFINTEI TREIMI

Facere a lui Mitrofan.

Cântarea 1-a, Glas 1.

Irmos : Dreapta Ta cea purtătoare...
Stih : Preasfântă Treime, Dumnezeul nostru, mărire Ție.

Stăpânia una în trei Ipostasuri, Serafimii măresc fără tăcere, fără de început veșnică, făcătoare a toate neajunsă pe Care și toată lumea cu credință o cinstește în cântări.

Ca să arăți oamenilor pe Dumnezeirea Ta una cea întreit strălucitoare, zidind mai-nainte pe om, după chipul Tău l-ai închipuit, minte și cuvânt și duh dându-i lui, ca un iubitor de oameni.

Slavă...

De sus arătând o Stăpânire în trei Ipostasuri dumnezeiește începătoare, Părinte, ai zis Fiului Tău Celui întocmai, lucrător, și Duhului, veniți să Ne pogorâm, limbile lor să le amestecăm.

Și acum… a Născătoarei :

Minte adică Tatăl, Cel nenăscut, cu închipuire mai-nainte s-a zis de cei înțelepți, iar Cuvânt împreună fără început, Fiul cel de o fire, iar Duhul Sfânt, Cel ce a zidit în Fecioară întruparea Cuvântului.

Cântarea a 3-a,

Irmos : Însuți cela ce ști…

Când Tu, dedemult Te-ai arătat lui Avraam în trei Ipostasuri și singuratec cu firea Dumnezeirii pe prea-adeverirea teologiei cu închipuire o ai arătat, și cu credință Te lăudăm pe Tine, Dumnezeule, Cel însuți Stăpânitor, și în trei Sori.

Din Tine născându-Se cu dumnezeiască cuviință, fără stricăciune, Părinte, a strălucit Lumină din Lumină, Fiul fără de schimbare, și Duhul dumnezeiască Lumină S-a purces, și razei celei în trei Ipostasuri a unei Dumnezeiri, ne închinăm cu credință și o mărim.

Slavă...

Unime, Treimea mai presus de fire, negrăit mai presus de gând, de ființele cele înțelegătoare Se mărește, care strigă cu glasuri întreit sfinte; laudă fără de tăcere, cu care și de noi cu un glas Se laudă Domnul în trei Ipostasuri.

Și acum… A Născătoarei :

Din tine după vreme fără sămânță a ieșit Cel mai presus de vreme, închipuindu-Se nouă Cel neînchipuit și o Dumnezeire și Domnie, a Tatălui, și Fiului, și a Duhului ne-a învățat, Născătoare de Dumnezeu, pentru aceasta te mărim.

Doamne miluiește ! de 3 ori. Sedealna, Glas 1.

Podobie : Mormântul Tău, Mântuitorule…

Tatălui și Fiului să ne închinăm toți, și Duhului Celui drept și întocmai cinstit cu mărirea, Treimii celei nezidite și Puterii celei mai presus de Dumnezeire, pe Care o măresc cetele celor fără de trupuri, pe Aceasta astăzi și pământenii cu frică cu credință, să o lăudăm.

Slavă... Și acum… A Născătoarei :

Povățuiește-ne la calea pocăinței, pe noi cei ce ne abatem pururea la calea răutăților, și mâniem pe preabunul Dumnezeu, ceea ce ești neispitită de nuntă, Binecuvântată Marie, scăparea oamenilor celor deznădăjduiți, lăcașul lui Dumnezeu.

Cântarea a 4-a,

Irmos : Munte umbrit…

Strălucește-mi dumnezeiască Începătorie, Ceea ce ești în trei Luminători, cu razele strălucirilor Tale celor dumnezeiește lucrătoare ochii inimii, ca să închipuiască podoaba strălucirii Tale, celei mai presus de minte dumnezeiește stăpânitoare, și de lumină lucrătoare și a împărtășirii celei dulci.

Mai întâi Cerurile ai întărit, Doamne, și toată puterea lor, cu Cuvântul Tău, Cel atotlucrător, și cu Duhul gurii Cel de o Ființă, cu Care împreună toate le stăpânești, întru o Stăpânie în trei străluciri a Dumnezeirii.

Slavă...

Precum m-ai zidit după chipul Tău și după asemănare, Treime dumnezeiește stăpânitoare, și atotlucrătoare, Unime neamestecată, înțelepțește-mă și mă luminează, ca să fac voia Ta cea sfântă și bună, întru tărie și desăvârșit.

Și acum… a Născătoarei :

Născut-ai pe Unul din Treime, Preacurată, pe Fiul, Cel prea dumnezeiește stăpânitor, Cel întrupat din tine pentru noi, pe Cel ce luminează, pe pământeni cu lumina cea neînserată, și cu strălucirile Dumnezeirii celei în trei Luminători.

Cântarea a 5-a,

Irmos : Cela ce ai luminat…

Ceea ce podoaba îngerilor cea dintâi fără mijlocire o ai luminat cu razele cele neapropiate ale frumuseții Tale, luminează cu razele Tale, Treime singură prea-stăpânitoare, pe cei ce cu dreaptă credință Te cântă pe Tine.

Acum Dumnezeiască Stăpânie, Ceea ce ești Una în trei Luminători, firea Te laudă, care o ai înființat pentru bunătate, izbăvire de greșale și de ispite cerând, și de nevoi și de necazuri.

Slavă...

Pe Tatăl, și pe Fiul, și pe Duhul Sfânt, o fire și o Dumnezeire cu credință o mărim, împărțită și nedespărțită, pe un Dumnezeu al făpturii celei văzute și nevăzute.

Și acum… A Născătoarei :

Toate zisele proorocilor, mai-nainte au scris, Preacurată, nașterea ta cea negrăită și netâlcuită, pe care noi am cunoscut, în taină învățătoare de o Dumnezeire în trei Luminători.

Cântarea a 6-a,

Irmos : Înconjuratu-ne-a pe noi…

Ca Ceea ce ai putere întocmai, Treime mai presus de ființă, întru aceeași tocmire a voi, Una ești chiar și nedespărțită, Tu dar ne păzește pe noi cu puterea Ta. De două ori.

Slavă...

Tu toate veacurile cu voia Ta ca o Bună le-ai tocmit din ce n-au fost, Treime necuprinsă, apoi pe om l-ai zidit, ci și acum mă izbăvește de toată înconjurarea.

Și acum… A Născătoarei :

Soarelui celui neapus ai fost casă, a Celui ce a zidit și a rânduit pe luminătorii cei mari, cu puterea a toate, Preacurată Fecioară, Mireasă a lui Dumnezeu, ci și acum de întunecarea patimilor mă izbăvește.

Doamne miluiește ! de 3 ori : Sedealna, glas 1.

Podobie : Mormântul Tău, Mântuitorule…

Treimii celei cinstite, și firii celei nedespărțite, ce Se taie în trei Fețe fără tăiere, și petrece nedespărțită după, Ființa Dumnezeirii, să ne închinăm pământenii cu frică și să o mărim, ca pe Făcătorul și Stăpânul, Dumnezeul Cel preabun.

Slavă... Și acum… A Născătoarei :

Chivernisește Curată ticălosul meu suflet, și te milostivește spre dânsul, cel ce se alunecă de mulțimea greșalelor întru adâncul pierzării,

ceea ce ești cu totul fără prihană, și în ceasul cel înfricoșat al morții, tu mă răpește de la dracii cei ce mă clevetesc, și din toată munca.

Cântarea a 7-a,

Irmos : Pe tine, Născătoare de Dumnezeu…

Cuvântule a lui Dumnezeu, Raza cea de o Ființă a lui Dumnezeu Atotțiitorului, precum Te-ai făgăduit, locuința Ta cea dumnezeiască lucrătoare fă-o ca un milostiv, cu Părintele Tău și cu Duhul, și mă arată înfricoșat dracilor și patimilor. De două ori.

Slavă...

Ca să arăți nouă, noianul milostivirii Tale, Stăpâne, ai trimis pe Fiul Tău la a noastră smerenie, și iarăși ne-ai închipuit spre strălucirea cea dintâi, ci și acum mă înțelepțește cu Duhul cel dumnezeiesc.

Și acum… A Născătoarei :

Cela ce Se poartă pe scaun de heruvimi, și Împăratul tuturor, în pântecele tău cel fecioresc S-a sălășluit, Preacurată, izbăvind pe toți din stricăciune ca un iubitor de oameni, ci și acum cu rugăciunile tale mă păzește.

Cântarea a 8-a,

Irmos : În cuptor tinerii lui Israil…

Cu voia cea dumnezeiește lucrătoare Doamne al tuturor, Cela ce ești în trei Ipostasuri, și Atotțiitor, cerurile ai întins ca o piele, apoi și adâncul pământului ai spânzurat, cu palma Ta cea a atotputernică, pentru aceasta și pe robii Tăi întărește-i cu dragostea Ta și cu credința Ta, Iubitorule de oameni, ca să Te mărim cu dorire în veci. De două ori.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Luminează lumina cea dumnezeiește stăpânitoare pe cei ce Te laudă pe Tine, Lumina cea cu trei Sori în Fețe, și iarăși Una în Ființă ca să privească la razele Tale cele dătătoare de lumină, prin care mă voi sătura de mărirea Ta cea dulce, și de lumină lucrătoare și prea-bogată, și Te voi înălța cu credință în veci.

Și acum… A Născătoarei :

Înălțat-a la ceruri pe firea omenească, luându-o neschimbată Fiul tău, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, pentru mulțimea bunătății, izbăvindu-o de stricăciunea cea dedemult, căruia și cu mulțumire îi cântăm, bine să cuvinteze toată făptura pe Domnul, și să-L preaînalțe întru toți vecii.

Să lăudăm, bine să cuvântăm,...

În cuptor tinerii lui Israil, ca întru o topitoare, cu podoaba bunei credințe, mai curat decât aurul au strălucit grăind : Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a,

Irmos :

Chipul curatei nașterii Tale, l-a arătat rugul cel aprins cu foc rămânând nears, și acum te rugăm, ca să stingi cuptorul, ispitelor cel sălbăticit asupra noastră. Ca să te mărim pe tine de Dumnezeu Născătoare neîncetat.

Mântuiește Mântuitorul făpturii celei simțite, și celei de gând pe robii Tăi, de supărarea vrăjmașilor, Preasfântă Treime și de o Ființă, și păzește turma Ta totdeauna fără bântuială.

Slavă...

Ca să, arăți adâncul cel nemăsurat al bunătății Tale celei firești, datu-ne-ai nouă, robilor Tăi, Dumnezeule Atotputernice, Cela ce ești în trei Lumînători, și Însuți stăpânitor, făgăduințele cele mântuitoare, pe care ca să le plinim, ne învrednicește.

Și acum… A Născătoarei :

Caută spre rugăciunile noastre, Cela ce ești un Dumnezeu adevărat, crezut în trei Ipostasuri dumnezeiește stăpânitoare, și dă robilor Tăi mângâiere, pentru rugăciunile Preacuratei și prealăudatei Maicii lui Dumnezeu.

GLASUL 2

CANONUL SFINTEI TREIMI

Facere a lui Mitrofan.
Cântarea 1-a, Glas 2.

Irmos : Întru adânc a așternut...

Stih : Preasfântă Treime, Dumnezeul nostru, mărire Ție.

Pe firea cea întreită, și una stăpânitoare a Dumnezeirii, cu cântare să o lăudăm grăind : Ca Ceea ce ai firesc noian de milostivire nedeșertat, păzește pe cei ce se închină Ție, și-i mântuiește ca un iubitor de oameni.

Părinte, Cela ce ești izvor și rădăcină, ca un pricinuitor al Dumnezeirii celei de o fire, ce se înțelege în Fiul și în Sfântul Tău Duh, izvorăște inimii mele lumina cea cu trei luminători, și o luminează cu împărtășirea strălucirii celei dumnezeiește lucrătoare.

Slavă...

Unime întreit strălucitoare dumnezeiește stăpânitoare, risipește toată negura păcatelor și a patimilor mele, cu împărtășirile cele prea dulci ale razelor Tale celor luminate, și mă fă Biserică măririi Tale celei neapropiate, și lăcaș preacurat.

Și acum... A Născătoarei :

Curgerea cea necuviincioasă dedemult firea noastră pătimind, și spre stricăciune alunecându-se, Preacurată, întrupându-Se Dumnezeu Cuvântul în pântecele tău, cu iubirea de oameni o a oprit, și de Stăpânia cea dumnezeiască cu trei Lumini, pe noi cu taină ne-a învățat.

Cântarea a 3-a,

Irmos : Pe piatra credinței...

Stăpânie dumnezeiască, cu întocmirea firii întocmai cinstită în Fețe, pe Tine Te măresc, că Tu viață din viață ieșind, fără stricăciune ești unul Dumnezeul nostru și nu este sfânt afară de Tine, Doamne.

Tu cetele cele fără de materie și cerești le-ai înființat ca pe niște oglinzi ale frumuseții Tale. Treime ceea ce ești o Stăpânie nedespărțită,

să-Ți cânte, Ție neîncetat. Ci și acum primește lauda din gura noastră cea de tină.

Slavă...

Întărește pe piatra credinței, și lărgește cu noianul dragostei Tale inima și gândul robilor Tăi, Unime, Ceea ce ești cu trei Luminători. Că Tu ești Dumnezeul nostru, în Carele nădăjduind, nu ne rușinăm.

Și acum... A Născătoarei :

Cela ce a înființat mai-nainte tot Ipostasul zidirii, în pântecele tău S-a înființat, cu bunătatea cea nemăsurată Născătoare de Dumnezeu, și Lumina cea în trei Luminători a unei Dumnezeiri și Domnii tuturor a răsărit.

Sedealna.

Când ai zidit din început pe Adam, Doamne, atunci Cuvântului Tău celui Ipostatnic ai strigat Milostive : Să-l facem după asemănarea Noastră, și Duhul era împreună ziditor. Pentru aceasta strigăm Ție : Făcătorule, Dumnezeul nostru mărire Ție.

Slavă... Și acum... A Născătoarei :

Când bine a voit Dumnezeu a veni la noi, atunci Preacurată, în pântecele tău cel preacurat S-a sălășluit și a mântuit prin tine frământătura omenească, dăruind împărăția cerului tuturor. Pentru aceasta strigăm ție, de Dumnezeu Născătoare Curată, bucură-te Stăpână.

Cântarea a 4-a,

Irmosul : Te laud pe tine...

Nu te pot pricepe nici cetele îngerilor cele fără materie, pe Tine, Treime una fără de început, însă noi cu limbă de tină bunătatea Ta cea din fire o lăudăm cu credință, și o mărim.

Fiind ziditor al firii omenești, Atotstăpânitorule, toată neputința mea acum o vezi, ca un văzător a toate. Pentru aceasta miluiește pe robul Tău, și la viață mai bună mă povățuiește.

Slavă...

Lăudăm trei Fețe neamestecate ale Unimii celei stăpânitoare, ca pe Cele ce sunt deosebite și despărțite în Ipostasuri, dar însă împreunate și nedespărțite în sfat și în mărire și în Dumnezeire.

Și acum... A Născătoarei :

Biserică curată și neîntinată, pururea Fecioară de Dumnezeu Născătoare, Făcătorul a toate te-a aflat pe tine una arătat din veac, în care sălășluindu-Se a împodobit firea omenească, ca un iubitor de oameni.

Cântarea a 5-a,

Irmosul : Lumină celor din întuneric...

Cela ce de obște peste toate cele ce sunt întinzi razele purtării Tale de grijă, cele dătătoare de pace și mântuitoare, Împărate al păcii, păzește-mă în pacea Ta, că Tu ești Viața și pacea a toate.

Când Te-ai arătat lui Moise în rug întru vedere de foc, Înger Te-ai chemat Cuvântule al Tatălui, mai-nainte arătând venirea Ta cea către noi, prin care luminat ai vestit tuturor puterea a unei Stăpânii, dumnezeiești în trei Ipostasuri.

Slavă...

Ceea ce pui înainte mărirea cea firească pururea veșnică, Treime Sfântă, singură preastăpânitoare, pe cei ce Te laudă pe Tine cu dreaptă credință, învrednicește-i să vadă raza măririi Tale cea fără de început, și una în trei Luminători.

Și acum... A Născătoarei :

Cuprinzător fiind după fire Dumnezeu Cuvântul al tuturor vecilor, în pântecele tău Fecioară Maică, S-a cuprins negrăit, pe oameni iarăși chemând spre unirea a unei Domnii.

Cântarea a 6-a,

Irmosul : Întru adâncul greșalelor...

Voitorule al milei, miluiește pe cei ce cred întru Tine, Dumnezeule, Cela ce ești în trei Luminători, și de greșale izbăvește și de patimi și de primejdii pe robii Tăi. De două ori.

Slavă...

Cu noianul bunătății cel negrăit, raza cea necuprinsă de minte, dătătoare de lumină a strălucirii Tale, și a Dumnezeirii celei în trei străluciri, dăruiește-o mie.

Și acum... A Născătoarei :

Cel Preaînalt Fecioară, negrăit S-a făcut om din tine, în om cu totul îmbrăcându-Se, și cu lumina cea cu trei străluciri m-a luminat.

Sedealna.

Noianul milostivirii tinzându-ne nouă, primește-ne Milostive, caută spre poporul cel ce Te mărește pe Tine, primește cântările celor ce Te roagă Treime, Ceea ce ești una fără de început, că întru Tine, Dumnezeul tuturor nădăjduim, că vei da iertare greșalelor.

Slavă... Și acum... A Născătoarei :

Ceea ce ai născut Izvorul milostivirii, tu ești milostivitoare bună de Dumnezeu Născătoare, că tu singură ești a credincioșilor sprijinitoare, tu a celor întristați mângâiere. Pentru aceasta toți acum cu credință la tine cădem, ca să aflăm dezlegare de rele, cei ce ne îmbogățim cu singur ajutorul tău.

Cântarea a 7-a,

Irmosul : Chipul cel de aur...

Rânduiești pururea oștile îngerești spre neschimbare, Cela ce ești însuți neschimbat, Domnul, Cel în trei Ipostasuri, arată dar și inima mea neschimbată pururea, ca să Te măresc cu căldură, și să-Ți cânt cu bunăcredință. De două ori.

Slavă...

Cetele cele înțelegătoare ale ființelor celor fără de materie, luminându-se cu razele Tale, Dumnezeule, Cela ce ești Însuți stăpânitor și în trei Luminători, se fac după dar a doua lumină, cu ale cărora străluciri și împărtășiri arată-mi și mie lumină, ca un Făcător de lumină în trei străluciri.

Și acum... A Născătoarei :

Nu părăsi a ne îndrepta și a ne ridica la cer, pe noi cei ce Te iubim pe Tine, Cela ce pentru iubirea de oameni cea negrăită Te-ai făcut om în pântecele Fecioarei, și ai îndumnezeit pe om, și șezi pe scaunul măririi împreună cu Tatăl.

Cântarea a 8-a,

Irmosul : Cuptorul cel cu foc...

Treime neapropiată, împreună veșnică, împreună fără de început, dumnezeiască Stăpânie, Ceea ce ești neschimbată întru toate, afară de osebirile cele purtătoare de lumină, strică tot sfatul rău al potrivnicilor, și supărarea dracilor, fără vătămare păzindu-mă pururea, Doamne al tuturor. De două ori.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh Domnul.

Singură Stăpânie nescrisă împrejur, în trei Luminători, Ceea ce cu înțelepciune și cu puterea a toate ai înființat lumea, și o păzești întru rânduială nestricată desăvârșit, sălășluiește-Te în inima mea, ca să-Ți cânt și să Te măresc fără tăcere cu cetele îngerești întru toți vecii.

Și acum... A Născătoarei :

Înțelepciunea Tatălui cea neajunsă, Cuvântule al lui Dumnezeu cel negrăit, neschimbându-Ți firea Ta cea neschimbată, firea omenească cu milostivire o ai luat, și pe toți i-ai învățat o Treime să cinstească, ca pe o domnească stăpânie a tuturor vecilor.

Să lăudăm, bine să cuvântăm, și să ne închinăm Domnului cântând, și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Cuptorul cel cu foc oarecând în Babilon lucrările şi-a despărţit cu dumnezeiască poruncă, pe haldei arzând, iar pe cei credincioşi răcorind, pe cei ce cântau : Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a,

Irmosul :

Fiul Părintelui celui fără început, Dumnezeu şi Domnul, întrupându-Se din Fecioară, S-a arătat nouă, ca să lumineze cele întunecate, şi să adune cele risipite. Pentru aceasta pe Născătoarea de Dumnezeu cea prea lăudată o mărim.

Din Lumina cea fără de început, Fiul împreună fără de început lumină a răsărit, şi Duhul lumină împreună de o Fiinţă a purces, negrăit cu dumnezeiască cuviinţă, naşterea cea nestricată încredinţându-se, împreună şi purcederea cea negrăită.

Străluceşte în inimile celor ce Te laudă pe Tine, Dumnezeire, Ceea ce eşti în trei Luminători, cu lumina Ta cea cu trei străluciri, şi dă pricepere, ca întru toate să înţeleagă, şi să facă voia Ta cea bună, şi desăvârşită, şi să Te mărească, şi să Te slăvească.

Slavă...

Cela ce eşti nemărginit în fire ca un Dumnezeu, noian nemăsurat de milostiviri având, precum ai miluit Treime mai-nainte, aşa şi acum miluieşte pe robii Tăi, şi-i izbăveşte de greşale şi de ispite, şi de înconjurări.

Şi acum... A Născătoarei :

Mântuieşte-mă Dumnezeul meu, de toată bântuiala şi răutatea, Cela ce în trei Feţe eşti lăudat, negrăit unul Dumnezeu, şi Atotputernic, şi păzeşte turma Ta, cu rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

GLASUL 3

CANONUL SFINTEI TREIMI

Facere a lui Mitrofan.

Cântarea 1-a, Glas 3.

Irmos : Cela ce apele dedemult...
Stih : Preasfântă Treime, Dumnezeul nostru, mărire Ție.

Domnească începătorie una necuprinsă, și una dumnezeiască stăpânie a Treimii, luminii Tale celei cu trei străluciri învrednicește-mă acum, ca să Te laud pe Tine cea lăudată neîncetat cu cântări întreit sfinte de gurile îngerilor.

Cu sfințenie toate cetele celor fără materie laudă luminat, ca pe o pricină făcătoare Una în trei străluciri, prea stăpânitoare, pe Care cu un glas o lăudăm și mulțimile omenești, și cu credință o mărim cu guri de tină.

Slavă...

Minte și Cuvânt și Duh teologii potrivit cu închipuire pe Tine Te numesc, pe nașterea cea fără de patimă din Tatăl cel nenăscut, Fiul însemnându-o, Dumnezeule, însuți Stăpânitorul a toate, împreună și Duhul pe dumnezeiasca purcedere.

Și acum... A Născătoarei :

Ca un iubitor de oameni din fire luând firea omenească, Cuvântule al lui Dumnezeu, ne-ai strălucit lumina cea întreită, singură prea stăpânitoare a unei Dumnezeiri, prea preamărită arătând tuturor pe Preacurata Fecioară, ceea ce Te-a născut.

Cântarea a 3-a,

Irmosul : Cela ce din ce n-a fost...

Poruncind dedemult Ilie, să toarne de trei ori apă pe lemne, cu închipuire a arătat pe cele trei Ipostasuri, ale unei domnești Stăpânii a lui Dumnezeu.

Firea pământenilor cea curgătoare Te laudă pe Unul și în trei Lumini, Făcătorul cel neschimbat și strigă Ție, Stăpâne : De tot felul de schimbare mă izbăvește și mă mântuiește.

Slavă...

Întocmai grăind cu cuvintele proorocilor, ale măriților apostoli, și ale propovăduitorilor credinței, întocmai lucrătoare pe Tine, Treime, Te mărim credincioșii, Dumnezeule al tuturor.

Și acum... A Născătoarei :

De pe scaunul Cel Preaînalt S-a pogorât Hristos, pe om înălțând, ca un iubitor de oameni, prin tine Preacurată și Lumina cea cu trei Sori tuturor a strălucit.

Sedealna. Glas 3.

Podobie : De frumusețea fecioriei tale...

Cela ce ești mai presus de ființă și unul Domn, Hristoase raza Tatălui, Celui mai-nainte fără început și Duhule cel prea dumnezeiesc, miluiește pe robii Tăi, că toți am greșit, dar de la Tine nu ne-am depărtat. Pentru aceasta ne rugăm Ție, Doamne, Cela ce ești în trei Ipostasuri, ca Cela ce ai putere, mântuiește zidirea Ta de toată înconjurarea.

Slavă... Și acum... A Născătoarei :

Dumnezeul cel mai presus de ființă și Domnul, din tine Preacurată, S-a întrupat pentru bunătatea înființându-Se ca noi și rămânând ceea ce a fost. Pentru aceasta și Dumnezeu și om pe El cinstindu-L, pe tine ceea ce ești neispitită de nuntă, Preacurată de Dumnezeu Născătoare te propovăduim, mărind prea-mare minunea nașterii tale celei fără sămânță.

Cântarea a 4-a,

Irmosul : Pus-ai spre noi tare dragoste...

Odraslă îndoită, din Tatăl ca dintru o rădăcină a odrăslit Fiul și Duhul cel drept, stâlpări împreună de o Ființă și dumnezeiește sădite, și flori împreună fără de început, ca să fie trei Lumini ale Dumnezeirii.

De două ori.

Slavă...

Cetele fiinţelor celor înţelegătoare neîncetat Te laudă pe Tine, Dumnezeul cel necuprins cu mintea, cu care noi Te mărim grăind : Treime mai presus de fiinţă, mântuieşte pe robii Tăi ca un iubitor de oameni.

Şi acum... A Născătoarei :

Trasu-ne-ai pe noi spre dragostea Ta, mult-milostive Cuvântule al lui Dumnezeu, Carele pentru noi Te-ai întrupat fără de schimbare şi Dumnezeirea cea una, cum că este în trei lumini, cu taină ne-ai învăţat pentru aceasta Te mărim.

Cântarea a 5-a,

Irmosul : Dacă a văzut Isaia...

Când a văzut Isaia cu asemănare pe un Dumnezeu stăpânitor, în trei Feţe mărindu-Se cu glasurile preacurate ale serafimilor, s-a trimis să propovăduiască de-îndată o Fiinţă în trei Lumini şi o Unime în trei Sori. De două ori.

Slavă...

Ceea ce firea tuturor celor văzute şi nevăzute din ce n-au fost mai-nainte o ai înfiinţat, Unime în trei Luminători, pe cei ce Te laudă cu credinţă un Dumnezeu, din toate ispitele izbăvindu-i, învredniceşte măririi Tale.

Şi acum... A Născătoarei :

Cămară de lumină purtătoare şi curată a lui Dumnezeu, Fecioară făcându-te, te lăudăm cu dragoste şi te fericim, că din tine S-a născut Hristos, în fiinţă şi în voie îndoite, Cela ce este Unul din Treime şi Domn al măririi.

Cântarea a 6-a,

Irmosul : Adâncul cel mai dedesubt...

Nemernic fiind Avraam, s-a învrednicit cu închipuire a primi pe Domnul, Unul în trei Ipostasuri, pe Cel mai presus de fiinţă, dar în chipuri bărbăteşti. De două ori.

Slavă...

Îndreptează inimile robilor Tăi la lumina cea neapropiată Doamne, Cela ce ești în trei Luminători și strălucirea măririi Tale dăruiește-o sufletelor noastre, ca să sădim frumusețea Ta cea negrăită.

Și acum... A Născătoarei :

Deschide-mi ușile Luminii, ale Celui ce S-a născut din pântecele tău Preacurată, ca să văd raza Dumnezeirii cea cu trei Lumini, și să te măresc pe tine, Stăpână, cea cu totul luminată.

Sedealna. Glas 3.

Podobie : Pentru mărturisirea...

Lăudăm Stăpânia cea în trei Luminători, a dumnezeiești Firi celei de o Ființă, și cu glasuri întreit sfinte să-i strigăm : Sfânt ești Părinte, Cela ce ești mai-nainte fără de început; Sfânt ești Fiule, Cela ce ești împreună fără de început; Duhule Sfinte, Dumnezeul nostru Cel unul nedespărțit și a toate făcător și de oameni iubitor.

Slavă... Și acum... A Născătoarei :

Minune prea mare, cum Cel neîncăput S-a ținut în pântecele tău și S-a întrupat și S-a arătat ca un om, nesuferind amestecare, sau despărțire de dumnezeiasca și neschimbata Dumnezeire, Fecioară preacurată. Pentru aceasta de Dumnezeu Născătoare, cu credință te propovăduim pururea te mărim.

Cântarea a 7-a,

Irmosul : Precum dedemult pe cei trei...

Biserică pe mine mă arată Stăpâne a Dumnezeirii Tale celei cu trei străluciri, cu totul luminată, mai înaltă decât păcătuitoarea întunecare cea cumplită și decât patimile, cu strălucirile Tale cele lucrătoare de lumină, Dumnezeul părinților noștri.

Unul vestim chipul Dumnezeirii în trei însușiri Ipostatice, și despărțitoare a Tatălui și a Fiului și a Duhului strigând : Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Arăta-tu-s-a lui Avraam Dumnezeu în trei Ipostasuri dedemult, la stejarul Mamvri, dând pe Isaac plată a iubirii de străini, pentru milă, pe Carele și acum Îl mărim, ca pe Dumnezeul părinților noștri.

Și acum... A Născătoarei :

Arătatu-s-a pe pământ făcându-Se om, Făcătorul a toate, pentru bunătatea, din pântecele tău cel fecioresc, și preacurat, și pe noi ne-a îndumnezeit, binecuvântată Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, preacurată.

Cântarea a 8-a,

Irmosul : Cu focul cel nesuferit...

Cuvântul și Duhul din Tatăl cel fără de început, ca dintr-o rădăcină împreună fără de început firește fiind, ca niște odrasle ale dumnezeiești stăpânii celei mai presus de ființă, a arătat o mărire a Treimii, și o Putere pe Care o lăudăm toți credincioșii în veci. De două ori.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh Domnul.

Rânduiești cu strălucirile Tale cetele cerești, ca să cânte fără tăcere cu cântări întreit sfinte dumnezeiești, Părinte, Cuvântule cel de un chip și Duhule, o Stăpânie în trei Lumini, și întocmai deopotrivă, pentru aceasta Te lăudăm întru toți vecii.

Și acum... A Născătoarei :

Prorociile proorocilor văzând de departe pe Cel născut din tine, Născătoare de Dumnezeu, Îl lăuda ca pe Cela ce S-a născut fără de sămânță, și mai presus de fire, Stăpână, pe Acesta și noi cu un glas Îl lăudăm ca pe Domnul, și-L preaînălțăm întru toți vecii.

Să lăudăm, bine să cuvântăm, și să ne închinăm Domnului cântând, și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Cu focul cel nesuferit împreunându-se tinerii, cei ce au stătut pentru buna-credință, și de văpaie fiind nevătămați, dumnezeiască cântare au cântat : Binecuvântați toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudați și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a,

Irmosul :

Minune nouă și lui Dumnezeu cuviincioasă, că prin ușa Fecioarei, cea încuiată arătat a trecut Domnul, gol întru intrare, și purtător de trup S-a arătat întru ieșire Dumnezeu, și a rămas ușa încuiată pe aceasta, negrăit, ca pe Maica, lui Dumnezeu, o mărim.

Ca să vadă mărirea cea cu trei străluciri, cetele cele cu chip dumnezeiesc ale celor fără de trup, se slobozesc arătat cu aripile a se înălța în sus, dar se sfiesc foarte, de lumina cea neapropiată, și laudă neîncetată strigă Ție, cu care cu un glas, Treime una, pe Tine Te mărim.

De două ori.

Slavă...

Cu dragoste fără de saţiu şi cești de pe pământ, care am luat de la Tine suflet înțelegător și cuvântător, Stăpâne, Dumnezeule al tuturor, din toată inima Te lăudăm, Ființa cea Una cu adevărat, și întreită după Fețe, pentru aceasta Îndurate, ca un mult-milostiv, miluiește-ne pe noi.

Și acum... A Născătoarei :

Biserică pe mine mă arată în chipul luminii, a dumnezeieștii Tale stăpânii celei singure stăpânitoare, și în trei Lumini, ca să slujesc curat Ție, Ziditorului tuturor, și văzător cu mintea al măririi Tale celei negrăite. Pentru rugăciunile uneia Născătoarei de Dumnezeu, pe care după vrednicie ca pe cea preamărită, o mărim.

GLASUL 4

CANONUL SFINTEI TREIMI

Facere a lui Mitrofan.

Cântarea 1-a, Glas 4.

Irmos : Adâncul Mării Roșii..

Stih : Preasfântă Treime, Dumnezeul nostru, mărire Ție.

Treime după Ipostasuri dumnezeiește stăpânitoare să mărim și o fire a Acelor trei împreună veșnică, împreună pe scaun, șezătoare, pe Care rugându-o zicem : Mântuiește pe cei ce Te măresc cu credință.

Unsu-s-a de la Tatăl Fiul prin Duhul, cu untul-de-lemn al bucuriei cel dumnezeiește lucrător, om S-a făcut, și de cele trei Ipostasuri ale unei Dumnezeiri ne-a învățat.

Slavă...

Frumusețea măririi Tale celei neapropiate, Unime, Ceea ce ești în trei Luminători, serafimii nerăbdând să o vadă, se acoperă cu aripile, și cu cântări întreit sfinte neîncetat Te măresc pe Tine.

Și acum... A Născătoarei :

Pe Făcătorul tuturor negrăit L-ai născut Preacurată, Carele a izbăvit pe oameni din blestemul cel dedemult, și de stricăciunea morții, și prin tine am cunoscut pe un Dumnezeu în trei Ipostasuri.

Cântarea a 3-a,

Irmosul : Nu întru înțelepciune...

Putere dacă ai trimis de sus sfinților Tăi Apostoli dedemult Hristoase, pe Mângâietorul de la Tatăl, ai arătat o Fire în trei Luminători.

Patriarhului Avraam când Te-ai arătat în chip bărbătesc, Unime întreită, ai arătat neschimbarea bunătății Tale și a domniei.

Slavă...

Cela ce ești un Dumnezeu în trei Fețe crezut, nescris împrejur arătat, necuprins cu mintea de toți, izbăvește sufletele noastre de tot necazul.

Și acum... A Născătoarei :

Îndreptându-ne cu învățăturile Fiului tău cele înțelepte, o Stăpânie dumnezeiască, și cu trei străluciri mărim, și pe tine te fericim pururea Fecioară.

Sedelne. Glas 4.

Podobie : Degrab ne întâmpină...

Unime, Ceea ce ești în trei Luminători, nezidită și de o Ființă, în trei Ipostasuri și necuprinsă, miluiește pe robii Tăi mântuiește-i din primejdii ca un Dumnezeu milostiv, că pe Tine Doamne unul Izbăvitor și Stăpân Te-am dobândit, cei ce strigăm : Fii nouă milostiv.

Slavă... Și acum... A Născătoarei :

Cu multe îmbulziri, și cu primejdii de rele, Fecioară fiind înconjurați, și întru deznădăjduire pururea căzând, pe tine una mântuire, și nădejde, și zid te avem; de Dumnezeu Născătoare, și către tine după datorie cu credință și acum ne rugăm, mântuiește pe robii tăi.

Cântarea a 4-a,

Irmos : Cela ce șade în Slavă...

Pe Tine, Treimea cea mai presus de ființă întru Unimea Dumnezeirii, și domnească Stăpânie împreună cu serafimii Te mărim, ca pe o Fire nedespărțită, ca pe o neapropiată, ca pe o întocmai deopotrivă cu mărirea, Dumnezeule, Cela ce ești necuprins.

Pe Tine, Dumnezeirea, Ceea ce ești împărțită negrăit de Fețe și împreunată aceeași împreună întru o Domnie, una nehotărâtă, nescrisă împrejur, Te lăudăm, Făcătorule a toată zidirea.

Slavă...

Mintea cea fără de început pe Cuvântul negrăit L-ai născut, și pe Duhul cel dumnezeiesc cel întocmai puternic L-ai purces, și pentru aceasta Treime de o Ființă, pe Stăpânul tuturor, Dumnezeu Îl vestim.

Și acum... A Născătoarei :

Văzut pe Sineși celor dedemult făcându-Se Cuvântul, cu închipuiri mai-nainte a vestit întruparea cea din tine, Fecioară, iar mai pe urmă arătându-Se oamenilor după adevăr, o Stăpânie în trei Ipostasuri a arătat.

Cântarea a 5-a,

Irmosul : Spăimânta-tu-s-au toate...

Cunoscând din credință o Ființă neapropiată a Dumnezeirii celei atoate lucrătoare, și trei Fețe începătoare de viață împreună de o Ființă, cinstim pe Tatăl, și pe Fiul, și pe Duhul Sfânt, Ființa cea împreună veșnică.

Lumina strălucirii Tale celei din fire strălucește-o mie, ceea ce ești Dumnezeire una în trei Luminători, fire nezidită, și izvor de lumină lucrător, a toată strălucirea cea de lumină dătătoare, ca să văd frumusețea Ta cea negrăită.

Slavă...

Ție ca Celui ce ești însuți Făcător a toate, și împreună țiitor; și chivernisitor cu totul înțelept cu adevărat, și de viață dătător, strigăm cu credință : Stăpâne, Cela ce ești în trei Luminători, pe cei ce Te laudă, păzește-i.

Și acum... A Născătoarei :

Vrând să îndumnezeiască pe omul cel mai-nainte stricat, Cela ce l-a zidit pentru bunătate, și l-a arătat dumnezeiască icoană a chipului, om S-a făcut din tine Fecioară, și o Stăpânie dumnezeiască întreit numărată a vestit.

Cântarea a 6-a,

Irmos : Strigat-au mai-nainte...

Arătat-a, Tatăl grăind, pe Fiul, și Duhul văzându-Se, când S-a botezat Hristos, pentru aceasta o Stăpânie dumnezeiască, și întreită mărim.

Când Te-a văzut Isaia, lăudat cu glasuri întreit sfinte, șezând pe scaun înalt, a cunoscut cele trei Ipostasuri, ale unei Stăpânii dumnezeiești.

Slavă...

Înălțată inima noastră, a robilor Tăi arată-o înalte Împărate, Cela ce ești în trei Ipostasuri, ca să vedem luminat lumina măririi Tale.

Și acum... A Născătoarei :

Primit-a, a Se închipui arătat după al nostru chip din Fecioară, Fiul lui Dumnezeu ca un iubitor de oameni și părtași pe oameni măririi celei dumnezeiești i-a făcut.

Sedelne. Glas 4.

Podobie : Degrab ne întâmpină...

Pe Tatăl nenăscut, iar pe Fiul născut, și pe Duhul Sfânt purces din Tatăl, cunoscându-L mărturisim, o Împărăție fără de început, și o Dumnezeire, pe Care preamărindu-o cu un gând strigăm, Treime de o Ființă, mântuiește-ne pe noi, Dumnezeule.

Slavă... Și acum... A Născătoarei :

Pe Dumnezeu, Cel mai presus de vremi și mai-nainte de veci, în vreme L-ai născut Preacurată mai presus de fire cu trup Dumnezeu și om. Pentru aceasta pe tine de Dumnezeu Născătoare, cu adevărat și chiar toți mărturisindu-te cu osârdie strigăm ție : Măririi celei veșnice pe toți îi învrednicește.

Cântarea a 7-a,

Irmosul : Tinerii lui Avraam...

Firilor cerești celor rânduite și cetelor celor înțelegătoare cu dreaptă credință toți pământenii urmând, mărim o Dumnezeire în trei Ipostasuri întocmai lucrătoare. De două ori.

Slavă...

Zisele Sfinților Prooroci dedemult cu închipuire pe Tine al tuturor veacurilor un Făcător mai-nainte Te-au arătat, negrăit Dumnezeu și Domn, în trei Ipostasuri dumnezeiește stăpânitoare.

Și acum... A Născătoarei :

Cuvântule, Cela ce ești după ființă nevăzut și atotlucrător, Te-ai arătat oamenilor om din curata Maica Ta, Născătoare de Dumnezeu, pe om chemând la împărtășirea Dumnezeirii Tale.

Cântarea a 8-a,

Irmosul : Mâinile întinzându-și Daniil...

Lumină singură stăpânitoare și cu trei străluciri, Ființă fără început, frumusețe neasemănată, în inima mea Te sălășluiește, și lăcaș Dumnezeirii Tale luminat și curat mă arată, pe cela ce strig : Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul. De două ori.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh Domnul.

Treime nedespărțită, Unime neamestecată, izbăvește-mă de multe feluri de patimi și de întunecarea greșalelor și mă luminează cu strălucirile Tale cele dumnezeiești, ca să văd mărirea Ta și să Te laud pe Tine, Domnul măririi.

Și acum... A Născătoarei :

Minte adică Părinte cel nenăscut și Cuvântule de un chip, și Duhule de pe un scaun, ființă, putere, existență, mai presus de ființă negrăită mare lucrătoare, Treime Unime, păzește turma Ta, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, ca Cela ce ești din fire iubitor de oameni.

Să lăudăm, bine să cuvântăm, și să ne închinăm Domnului cântând, și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Irmosul :

Mâinile întinzându-și Daniil, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat și puterea focului a stins, cu buna faptă încingându-se, tinerii cei iubitori de buna-credință strigând : Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a,

Irmosul :

Tot neamul pământesc să sălteze cu Duhul fiind luminat, și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, cinstind sfințita prăznuire

a Maicii lui Dumnezeu și să strige : Bucură-te preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată pururea Fecioară.

Acum mișc toată inima mea și cugetul, și toate plecările ale sufletului și ale trupului, către Tine, Făcătorul și Izbăvitorul meu, Cela ce ești Însuți stăpânitor în trei Lumini și strig către Tine : Mântuiește-mă pe mine robul Tău de tot felul de ispite și de necazuri. De două ori.

Slavă...

Înalță mintea noastră și gândul către Tine, Cel înalt, luminează-ne cu strălucirile Tale cele preacurate, Părinte, Cuvântule, Mângâietorule, Cela ce locuiești în lumina cea neapropiată, Soarele măririi, Stăpânul luminii ca să Te mărim pururea pe Tine, Dumnezeul cel însuți stăpânitor în trei Ipostasuri.

Și acum... A Născătoarei :

Mântuiește pe cei ce cred întru Tine, Doamne și vestesc o Ființă fără de început pururea veșnică și trei Fețe, Dumnezeiește stăpânitoare și de un chip ale domniei Tale, și-i învrednicește măririi Tale celei dumnezeiești, pentru rugăciunile Maicii lui Dumnezeu celei curate.

GLASUL 5

CANONUL SFINTEI TREIMI

Facere a lui Mitrofan

Cântarea 1-a, Glas 5.

Irmosul : Calul și pe călărașul...

Stih : Preasfântă Treime, Dumnezeul nostru, mărire Ție.

Stăpânia chipului Celui unuia și în trei Luminători, lăudându-o strigăm : Mintea noastră o strălucește, Dumnezeule Atotputernice, și spre mărirea Ta cea negrăită Stăpâne o înalță.

Sus podoabele îngerilor cele înțelegătoare, fără tăcere Te laudă cu cântări întreit sfinte, Unime întreit numărată și Treime de un chip, mai presus de o ființă, Atotputernică.

Slavă...

Băutura dragostei Tale cea prea dulce, de lumină lucrătoare, dăruiește-o sufletului meu, Treime Unime de lumină începătoare, și dumnezeiasca umilință cea curățitoare, Stăpâne mult-milostive a toată zidirea.

Și acum... A Născătoarei :

Precum pe lână, așa și în pântecele tău, S-a pogorât fără sunet din cer ploaia cea dumnezeiască, Fecioară, și ai mântuit toată firea oamenilor cea uscată, Preacurată.

Cântarea a 3-a,

Irmosul : Cela ce ai înfipt pământul...

Gândind ai înființat ființele cele înțelegătoare, cântăreți fără tăcere ai Dumnezeirii Tale, Dumnezeule, Cela ce ești în trei Lumini și Atotfăcătorule. Ci primește și rugăciunea și cererea celor din țărână, și din pământ, ca un milostiv.

Cela ce ești după fire neprimitor de toată schimbarea, nouă celor ce ne schimbăm, și cântăm izvorul cel neurmat al bunătății Tale, iertare greșalelor dăruiește-ne, și mântuirea ca un milostiv.

Slavă...

Pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul Îl mărim, întru neschimbat chip al Dumnezeirii, pe Tine, Domnul tuturor Cel unul și în trei străluciri, precum proorocii și apostolii, de la Tine arătat s-au învățat.

Și acum... A Născătoarei :

Arătatu-Te-ai lui Moise în rug, ca un Înger al Sfatului celui mare al Atotstăpânitorului, mai-nainte arătând întruparea Ta cea din Fecioară, Cuvântule al lui Dumnezeu, prin care pe noi ne-ai prefăcut, și la ceruri ne-ai suit.

Sedealna. Glas 5.

Podobie : Pe Cuvântul cel împreună...

Milostivă ești Treime neîmpărțită, că miluiești pe toți ca o atotputernică și preaîndurată, milosârdă și mult-milostivă. Pentru aceasta scăpăm la Tine, cei îngreuiați cu multe păcate, strigând : Curățește pe robii Tăi, și izbăvește pe toți de toată munca.

Slavă... Și acum... A Născătoarei :

Preasfântă Fecioară miluiește-ne pe noi, cei ce alergăm cu credință, la tine cea milostivă, și cerem acum sprijineala ta cea fierbinte, că poți ca o bună pe toți a-i mântui, ca ceea ce ești Maica Dumnezeului Celui Înalt, rugăciunile tale cele de Maică pururea făcându-le, ceea ce ești de Dumnezeu cu daruri dăruită.

Cântarea a 4-a,

Irmosul : Dumnezeiasca cunoștință...

Cu taină, s-a învățat Daniil trei Lumini a unei Domnii, văzând pe Hristos judecător către Tatăl venind, și pe Duhul mai-nainte arătându-i vederea. De două ori.

Slavă...

Pe cei ce Te laudă cu guri de lut pe Tine, Dumnezeul cel mai presus de ființă, întreit în Fețe și unul în Fire, măririi celei îngerești învrednicește-i.

Și acum... A Născătoarei :

Muntele cel des și umbros, carele l-a văzut mai-nainte Avvacum, din carele a ieșit Cel Sfânt, nașterea cea cu anevoie de văzut a zămislirii tale, a arătat Fecioară.

Cântarea a 5-a,

Irmosul : Cela ce te îmbraci cu lumina...

Cela ce pentru bunătatea ai zidit pe om, și după chipul Tău l-ai făcut, întru mine locuiește Dumnezeul meu, Cela ce ești în trei Lumini, ca un bun și milostiv.

Tu pe mine mă îndreptează, Unime în trei Luminători, la cărările cele dumnezeiești ale mântuirii, și mă umple de strălucirea Ta, ca un Dumnezeu din fire nemărginit întru putere.

Slavă...

Lumină nedespărțită a unei Firi, și împărțită după Fețe, întreit strălucitoare neînserată, strălucește inima mea cu razele Tale.

Și acum... A Născătoarei :

Când Te-a văzut pe Tine dedemult Proorocul, Curată prea fără prihană, ușă, căutând spre Lumina cea neapusă, deîndată te-a cunoscut lăcaș al lui Dumnezeu.

Cântarea a 6-a,

Irmosul : Viforul cel nesuferit...

Întreit luminătoare fiind, dumnezeiască Stăpânie după Ipostasuri, Una ești ca Ceea ce ești de un chip și întocmai lucrătoare și după ființă și după voie. De două ori.

Slavă...

Dindestul a arătat Proorocul pe un Dumnezeu în trei Luminători, cântând Tatălui : Întru lumina Ta, adică întru Duhul, vom vedea lumină, pe Fiul.

Și acum... A Născătoarei :

Izbăvire de greșale și primejdii, Stăpâne Dumnezeule, Unule și în trei Lumini, trimite cântăreților Tăi, pentru rugăciunile Maicii celei dumnezeiești.

Sedealna. Glas 5.

Podobie : Pe Cuvântul cel împreună...

Raza cea cu trei Luminători să o mărim, și Treimii celei singuratice acum să ne închinăm că ne-a luminat pe noi, și ne-a miluit, și a izbăvit din stricăciune tot neamul omenesc, izbăvind din înșelăciunea idolilor toată lumea, și împărăția nouă ne-a dăruit.

Slavă... Și acum... A Născătoarei :

Întru nepricepere aflându-mă despre toate, către tine am alergat, nădejdea tuturor, și scăparea păcătoșilor și a smeriților, strigând : Greșit-am, dar petrec în cele mai rele nesimțind ticălosul, miluiește-mă, mai-nainte de sfârșit, întoarce-mă și mă izbăvește de toată munca, pe mine nevrednicul.

Cântarea a 7-a,

Irmosul : Domnul părinților...

Ca Cela ce ai adânc de milă, Doamne, și noian nemăsurat de îndurări, miluiește pe cei ce Te laudă pe Tine un Dumnezeu al tuturor întreit luminător. De două ori.

Slavă...

Pe Tine, Dumnezeul și Domnul cel necuprins cu gândul, Unul și în trei Lumini lăudându-Te strigăm Ție : Dăruiește robilor Tăi curățire de păcate.

Și acum... A Născătoarei :

Stâlparea o ai odrăslit, cea împreună fără de început cu Tatăl, floarea Dumnezeirii, odrasla cea împreună de pururea veșnică, Fecioară, care dăruiește viață tuturor oamenilor.

Cântarea a 8-a,

Irmosul : Pe Tine, Făcătorul...

Ca să descoperi luminat ale unei Domnii trei Ipostasuri, dedemult Te-ai arătat Dumnezeul meu în chip de oameni lui Avraam, celui ce lăuda a Ta stăpânie una. De două ori.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh Domnul.

Tu pe mine mă învrednicește; să privesc razele Tale cele dumnezeiește lucrătoare, Lumină neapropiată, Părinte îndurate și Cuvântule și Duhule, ca bine să plac Ție pururea, Doamne al tuturor.

Și acum... A Născătoarei :

Strălucit-ai nouă întrutot lăudată, pe Unul din mărirea cea cu trei Luminători, pe Hristos Domnul, Carele pe toți cu taină i-a învățat, să laude o Stăpânie dumnezeiască, în trei Fețe în veci.

Să lăudăm, bine să cuvântăm, și să ne închinăm Domnului cântând, și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Irmosul :

Pe Tine, Făcătorul și Carele ai schimbat firea, și văpaia cea nemăsurată o ai rourat, Te lăudăm preamărite și Te preaînălțăm întru toți vecii.

Cântarea a 9-a,

Irmosul :

Isaie dănțuiește, Fecioara a avut, în pântece, și a născut fiu pe Emanuil pe Dumnezeu și omul, Răsărit este numele Lui. Pe Carele mărindu-L pe Fecioara o fericim.

Graiurile omenești după vrednicie, Unime fără de început, nu pot să Te laude, însă cât este după putință îndrăznind din credință, Treime

dumnezeiește stăpânitoare de un scaun, mărire aducem stăpâniei Tale și laudă. De două ori.

Slavă...

Cu mărire întocmai deopotrivă, prin Tine, Dumnezeul, Cel ce ești unul singur stăpânitor în trei Lumini, Te măresc heruvimii și serafimii, cu preacurate guri, cu care și pe noi păcătoșii primește-ne Doamne, care mărim stăpânia Ta.

Și acum... A Născătoarei :

Ca o Curată și fără prihană și Fecioară ai născut fiu, Carele ne-a izbăvit pe noi de ispite, Dumnezeul cel neschimbat. Ci și acum ca să ne dea iertare greșalelor, pe Acesta roagă-L.

GLASUL 6

CANONUL SFINTEI TREIMI

Facere a lui Mitrofan

Cântarea 1-a, Glas 6.

Irmos : Ca pe uscat umblând Israel...

Stih : Preasfântă Treime, Dumnezeul nostru, mărire Ţie.

Trei Ipostasuri dumnezeieşte începătoare lăudăm, ale unei Fiinţe, un chip neschimbat pe bunul Dumnezeu, Cel de oameni iubitor, Care dăruieşte nouă curăţire greşalelor.

Cela ce eşti numai Tu unul Domn mai presus de fiinţă, şi întreit strălucitor după Feţe, întru o Dumnezeire, înţeleptează-ne pe noi, şi ne învredniceşte strălucirii Tale celei dumnezeieşti.

Slavă...

Ca pe o mireasă împodobind Pavel pe Biserica cea din neamuri, Ţie unui Dumnezeu în trei Ipostasuri o a învăţat a se închina, de la Carele, şi prin Carele, şi întru Carele toate s-au făcut.

Şi acum... A Născătoarei :

Din pântecele tău Născătoare de Dumnezeu a ieşit Soarele cel gândit, şi ne-a luminat pe noi cu razele Dumnezeirii celei cu trei străluciri. Pe Carele lăudându-L cu bunăcredinţă, pe tine te fericim.

Cântarea a 3-a,

Irmosul : Nu este sfânt...

Împodobind Dumnezeule, Cela ce eşti în trei Lumini, cetele cele cereşti, le-ai făcut, să-Ţi cânte Ţie, cu glasuri întreit sfinte, cu care primeşte-ne şi pe noi, cei ce lăudăm a Ta bunătate.

Pe Tine, dumnezeiască Începătorie cea una, neschimbată întreită, de un chip, una singură lăudându-Te, Te rugăm cu fierbinţeală, să ne trimiţi nouă iertare acum de multe păcate.

Slavă...

Părinte, Mintea cea fără de început, Cuvântule a lui Dumnezeu, Cel de un chip, și Duhule al lui Dumnezeu, Cel bun și drept, pe cei ce laudă cu credință puterea Ta, păzește-i ca un milostiv.

Și acum... A Născătoarei :

Păsunea stricăciunii o a orbit, om după ființă făcându-Se Dumnezeul meu, în pântecele tău Curată, și pe începătorii neamului din osânda cea dintâi singur i-a slobozit.

Sedealna. Glas 5.

Podobie : Plinind rânduiala...

Stăpâne Dumnezeule caută din cer, și vezi smerenia noastră ca un îndurat, și Te milostivește Preabunule Iubitorule de oameni, că de nicăieri nu avem nădejde, să dobândim iertare de relele care am greșit. Pentru aceasta fi cu noi, și nimenea nu va fi împotriva noastră.

Slavă... Și acum... A Născătoarei :

Stăpână curată, Născătoare de Dumnezeu, caută, vezi durerea rănilor noastre, și te milostivește Preacurată, și vindecă aprinderea științei, răcorindu-o cu mila ta, și strigând robilor tăi : Eu sunt cu voi, și nimenea împotriva voastră.

Cântarea a 4-a,

Irmosul : Hristos este puterea mea...

Înalță gândul, Unime întreit luminătoare, și sufletul și inima cântăreților Tăi, degrab le ridică. Și strălucirii și luminii Tale îi învrednicește.

Schimbă-mă și mă prefă din toată răutatea la faptă bună, una ceea ce ești neînchipuită, și neschimbată Treime, cu razele Tale luminându-mă.

Slavă...

Gândind mai întâi, cu înțelepciune ai înființat cetele îngerilor cele slujitoare bunătății Tale, Unime, Ceea ce ești în trei Ipostasuri, cu care primește lauda mea.

Și acum... A Născătoarei :

Cel din fire nezidit Dumnezeu, Cel pururea veșnic, luând firea omenească cea zidită, din nou o a închipuit în sfânt pântecele tău, Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară.

Cântarea a 5-a,

Irmosul : Cu dumnezeiască strălucirea ta...

Înțelegându-Te fire Una dumnezeiește începătoare, și în trei Lumini, purtătoare de grijă, și țiitoare a toate fiind Stăpâne, la Tine mânecăm, cerând iertare greșalelor.

Părinte, Cel fără de început și Dumnezeule, și Fiule, Cel împreună deapururea veșnic, Duhule Sfinte, o stăpânitoare Treime, întărește pe ai Tăi cântăreți, și îi izbăvește de toată asupreala și necazul.

Slavă...

Îndreptându-mă cu strălucirile cele dumnezeiește lucrătoare, spre bună-plăcerea Dumnezeirii Tale celei în trei Ipostasuri mă povățuiește pururea, Soare al măririi, și al dumnezeieștii împărății mă fă părtaș.

Și acum... A Născătoarei :

Cela ce toate le porți și le păzești cu mâna Ta cea atotputernică, Cuvântule al lui Dumnezeu cel neschimbat, ferește și păzește pe cei ce Te măresc. Pentru rugăciunile dumnezeieștii Maicii, ceea ce Te-a născut.

Cântarea a 6-a,

Irmosul : Marea vieții văzându-o...

Înțelepciune și înțelegere dumnezeiască începătoare în trei Lumini, cântăreților Tăi dăruiește-le, și cu razele frumuseții celei lucrătoare de lumină a bunătății Tale, pe toți îi învrednicește să se strălucească.

De două ori.

Slavă...

Lumină nedespărțită după Ființă, în trei străluciri Atotputernică, neapropiată, luminează inimile celor ce laudă cu credință puterea Ta, și spre dumnezeiasca dragoste întraripează-i.

Și acum... A Născătoarei :

Întru tine S-a sălășluit pururea Fecioară arătat Țiitorul și Domnul tuturor, și unui Chip în trei străluciri al Dumnezeirii a se închina pe oameni a învățat.

Sedealna. Glas 6.

Podobie : Plinind rânduiala...

Părinte și Fiule cu Duhul Sfânt, caută spre noi cei ce ne închinăm Ție cu credință, și mărim puterea Ta, Milostive, împreună cu cei de foc, noi cei din țărână, că pe altul afară de Tine nu știm, și strigă celor ce Te laudă pe Tine : Eu sunt cu voi și nimenea împotriva voastră.

Slavă... Și acum... A Născătoarei :

Caută spre noi Prealăudată Născătoare de Dumnezeu, strălucește luminare inimilor celor întunecate, și luminează turma ta Preacurată, căci câte le vrei, le și poți, ca ceea ce ești Maica Ziditorului tău, și strigă celor ce se roagă ție : Eu sunt cu voi, și nimenea împotriva voastră.

Cântarea a 7-a,

Irmosul : Dătător de rouă...

Gând tare dăruiește-mi mie, Unime întreită luminătoare după Fețe, ca să păzesc și să țin dumnezeiești le porunci, și totdeauna să cânt Ție cu credință : Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Ca Cela ce după Firea cea una și aceeași Te lauzi negrăit un Dumnezeu, iar după Fețe porți numărul Treimii, păzește-ne pe noi pe toți de feluri de ispite, și de înconjurări.

Slavă...

Unul după Ființă, Dumnezeu, pe Tine de o Fire și împreună veșnic Te mărim, Treime, Ceea ce după Ființă fără de amestecare ale Fețelor pui înainte limpede deosebirea arătat, în chip neschimbat.

Și acum... A Născătoarei :

Dumnezeu cel mai presus de ființă a luat Preacurată din pântecele tău cel curat amestecarea noastră cu iubire de oameni cu adevărat, și pe toți

i-a învățat să strige : Bine este cuvântată, ceea ce a născut pe Dumnezeu cu trup.

Cântarea a 8-a,

Irmosul : Din văpaia cuvioșilor...

Curățire de greșale curând dăruiește-mi mie, și izbăvire de multe feluri de patimi, Treime de un chip, și Unime de trei Ipostasuri, ca să Te măresc întru toți vecii.

Voitor al milei vestit fiind, ca un Dumnezeu milostiv pe toți îi miluiește, Unime întreit luminătoare, și Treime Preabună, pe cei ce măresc a Ta bunătate.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh Domnul.

Din Lumina veșnică, Lumina împreună veșnică, pe Fiul, Cel ce S-a născut din Tatăl, împreună cu Duhul, Lumina ceea ce purcede, cu credință Îl mărim, și-L preaînălțăm întru toți vecii.

Și acum... A Născătoarei :

Pe Doctorul oamenilor Preacurată L-ai născut, pe Hristos Domnul, Cuvântul cel Atotputernic, Carele izbăvește de bătaia cea strămoșească, pe toți cei ce-L preaînalță pe El în veci.

Să lăudăm, bine să cuvântăm, și să ne închinăm Domnului cântând, și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Irmosul :

Din văpaie cuvioșilor rouă ai izvorât, și jertfa dreptului cu apă o ai ars; că toate le faci, Hristoase cu singura voire. Pe Tine Te preaînălțăm întru, toți vecii.

Cântarea a 9-a,

Irmosul :

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință oamenilor, spre Carele nu cutează a căuta cetele îngerești, iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat; pe Carele mărindu-L cu oștile cerești, pe tine te fericim.

Cetele heruvimilor, Stăpâne, neputând a vedea mărirea frumuseții Tale, cu aripile se acoperă, și neîncetat strigă, întreită cântare, pe Stăpânia cea în trei Ipostasuri a unei dumnezeiești Tale Începătorii mărindu-o.

Strălucirile Tale, Soare cel neapus dă-le inimilor robilor Tăi, și le luminează sufletele, și izbăvește de multe păcate, și izbăvește de multe greșale, Unule Atotmilostive, și în trei Ipostasuri, și nestricatei Tale vieți pe noi ne învrednicește.

Slavă...

Dumnezeire, Ceea ce ești Lumină întocmai cinstită, și în trei Luminători, și de lumină lucrătoare, luminează pe cei ce cântă Ție cu credință, și izbăvește de întunecata lucrarea cea rea, și-i învrednicește lăcașurilor Tale celor prealuminate, ca un preabun.

Și acum... A Născătoarei :

Cu înțelepciune pe om mai-nainte l-a zidit Fiul tău, Fecioară, și după ce s-a stricat, de nou l-a zidit prin tine Prealăudată, și de dumnezeiasca lumină a razei celei neînserate a umplut pe toți cei ce te măresc cu credință, pe tine adevărată Născătoare de Dumnezeu.

GLASUL 7

CANONUL SFINTEI TREIMI

Facere a lui Mitrofan

Cântarea 1-a, Glas 7.

Irmos : Cu voia Ta, Doamne...

Stih : Preasfântă Treime, Dumnezeul nostru, mărire Ție.

Deschide-mi gura cea înțelegătoare a inimii, și buzele cele materialnice spre lauda Ta, Ceea ce ești o Dumnezeire a toate în trei Lumini, ca să-Ți cânt Ție, Făcătoarei de lumină, cântare de mulțumire.

Ca să arăți covârșirea bunătății Tale, numai pe om l-ai zidit, Treime nemărginită întru putere, chip de țărână al domniei Tale celei stăpânitoare, Ziditorule.

Slavă...

Mintea cea fără de început născând pe Cuvântul cel împreună pururea veșnic și strălucind pe Duhul cel împreună fără de început, ne-a învrednicit a ne închina unui Dumnezeu după Ființă, de un chip în trei Ipostasuri.

Și acum... A Născătoarei :

Arătatu-Te-ai în rug lui Moise, Cuvântule al lui Dumnezeu ca niște foc curățitor, dar nearzând nicicum mai-nainte închipuind întruparea Ta cea din Fecioară, prin care pe oameni de a doua oară i-ai închipuit.

Cântarea a 3-a,

Irmosul : Dintru început cer...

Pe Tine, Stăpânul cel Unul și întreit strălucitor și atoate lucrător lăudându-Te, de păcate și de ispite cerem izbăvire, Dumnezeule cel nemăsurat în putere. Deci să nu treci cu vederea pe cei ce măresc cu credință bunătatea Ta.

Odraslă S-a arătat din Tatăl, ca dintru o rădăcină fără de început Dumnezeu Cuvântul, și întocmai puternic, împreună și Duhul cel de o

Ființă și Dumnezeiesc. Pentru aceasta credincioșii o Domnie întreită după Fețe mărim.

Slavă...

Pe Tine, Firea cea în trei Ipostasuri cu neîmpărțire și cu despărțire și Treimea cea una stăpânitoare, întocmai mărită și de o Ființă toți credincioșii Te mărim, și închinându-ne cerem iertare greșalelor.

Și acum... A Născătoarei :

Fără de schimbare asemănându-Te oamenilor întru toate, Cuvântule al lui Dumnezeu, din curata Fecioară ai ieșit arătat, și tuturor ai arătat dumnezeiască Stăpânia întreit strălucitoare, și Una cu Ființa Ipostasurilor celor neschimbate.

Sedealna. Glas 7.

Podobie : Cela ce pentru mine...

Miluiește Sfântă Treime pe robii Tăi cei ce au greșit, și primește Milostive, pe cei ce se pocăiesc, și iertării îi învrednicește.

Slavă... Și acum... A Născătoarei :

Sufletelor noastre celor supărate de păcate bine le fă, Preacurată, Născătoare de Dumnezeu, și izbăvește de greșale pe cei ce Te laudă pe Tine, Mireasă a lui Dumnezeu.

Cântarea a 4-a,

Irmosul : Sânurile Tatălui...

Unime în trei Lumini, atottțiitoare dumnezeiește stăpânitoare și mântuitoare a tuturor, pe ai Tăi cântăreți acum păzește-i și-i mântuiește de necaz și de patimi, și de toată răutatea.

De cuvinte înseninătoare ale necuprinsei de minte Dumnezeirii Tale celei în trei Lumini, fiind lipsiți, Te lăudăm pe Tine, Iubitorule de oameni Doamne, și preamărim a Ta putere.

Slavă...

Pe pământ ca și în ceruri cu cetele celor fără de trupuri Unime și Treime neîmpărțit pe Tine Te împărțim, și cu dragoste Te mărim, ca pe Ceea ce stăpânești toate cele ce sunt.

Și acum... A Născătoarei :

De mărirea părintească nedepărtându-Te, la a noastră prostime Te-ai pogorât de voie, întrupându-Te, Cel ce ești mai presus de ființă, și pe toți i-ai înălțat la dumnezeiasca mărire, ca un milostiv.

Cântarea a 5-a,

Irmosul : Mânecând cuvânt...

Fire începătoare de lumină, Treime în fețe și Unime în sfat și în mărire și în cinste, întărește-ne pe noi întru dragostea Ta. De două ori.

Slavă...

Minte și Cuvânt și Duh pe cea una Stăpânie dumnezeiască, și Fire în trei Luminători mărind, cerem ca să ne izbăvim de ispite, și de toate necazurile.

Și acum... A Născătoarei :

Închipuindu-Te Cuvântul lui Dumnezeu în firea omenească din Sfânta Fecioară, Treime întru Unime ne-ai învățat să lăudăm, de un chip și de un scaun.

Cântarea a 6-a,

Irmosul : Pe cel ce înot în valul...

Întru o putere întocmai mărită pe dumnezeiasca Stăpânie cea singura stăpânitoare o mărim, Ceea ce este în trei Ipostasuri ce sunt cu neschimbare între Sine, având numai deosebirea însușirii fiecăreia.
De două ori.

Slavă...

Pe Tine cetele cele înțelegătoare ale podoabelor îngerești Te laudă, Ceea ce ești Una singură stăpânitoare în trei Lumini, cu care și noi cu guri de țărână, ca pe Una a toate Făcătoare, cu cântări Te lăudăm și cu credință Te mărim.

Și acum... A Născătoarei :

Cu cuvânt negrăit, Cuvântul născându-Se din Tatăl Soarele, alt Soare mai-nainte de veci din Fecioară mai pe urmă a răsărit și de un Dumnezeu necuprins cu mintea, în trei Fețe ne-a învățat.

Sedealna. Glas 7.

Podobie : Mai luminat decât focul...

Treime de o Ființă, Unime în trei Staturi, miluiește pe cei ce i-ai zidit, Ceea ce ești fără de moarte, arzând răutățile celor ce greșesc și luminând inimile celor ce laudă bună milostivirea Ta, Dumnezeul nostru mărire Ție.

Slavă... Și acum... A Născătoarei :

Mai luminată decât focul și mai lucrătoare decât lumina este mila darului tău, Stăpână, arzând păcatele oamenilor și răcorind gândurile celor ce laudă măririle tale Născătoare de Dumnezeu, cu totul fără prihană.

Cântarea a 7-a,

Irmosul : Cel ce ai răcorit...

Ziselor dumnezeieștilor prooroci plecându-ne, pe Tine numai unul Dumnezeul tuturor Te mărim în trei Fețe, așa strigând : Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeul părinților noștri. De două ori.

Slavă...

Cu buze de țărână noi împreună cu cetele cele fără materie cu cântări Ție cântăm, Treime Sfântă întru Unime a Ființei, strigând : Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Și acum... A Născătoarei :

Ca Cela ce a zidit pe Adam, iarăși de iznoavă să-l zidească, din tine Preasfântă, arătat S-a întrupat, pe oameni îndumnezeind, cei ce strigă așa : Binecuvântat este Preacurată rodul pântecelui tău.

Cântarea a 8-a,

Irmosul : Rugul cel nears împreunându-se...

Ţiitoate domnească Stăpânie fără de început, Ceea ce eşti întreită şi una şi ocârmuieşti şi pământul. Pentru aceasta pe mine cel tras de dragostea Ta, pururea mă, păzeşte, ca să cânt Ţie : Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudaţi şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cu razele cele de lumină lucrătoare ale Soarelui celui întreit strălucitor învredniceşte a se lumina inimile cântăreţilor Tăi. Şi acum ca să vadă frumuseţea Ta, Treime Unime, cât este cu putinţă, dăruieşte pururea tuturor celor ce măresc cu cântări şi cu credinţă cuviincioasă mărirea Ta, întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh Domnul.

Biserică mă fă a razei Tale celei cu trei străluciri, lucrătorule de bine, Iubitorule de oameni şi a împărtăşirii şi a împreunării neapropiate vrăjmaşilor celor nevăzuţi şi patimilor trupului Stăpâne mă arată, însuţi Stăpânitorule, Dumnezeul meu şi Domnul măririi, ca să Te laud cu cântări întru toţi vecii.

Şi acum... A Născătoarei :

Lumina cea dumnezeiească stăpânitoare din pântecele tău răsărind Fecioară Maică preacurată, toată lumea cu Lumina cea în trei Luminători o a luminat şi pământul ca alt cer l-a arătat, pe cela ce cântă : Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudaţi şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Să lăudăm, bine să cuvântăm, şi să ne închinăm Domnului cântând, şi preaînălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Irmosul :

Rugul cel nears împreunându-se cu focul în Sinai, pe Dumnezeu cunoscut L-a făcut lui Moise celui zăbavnic la limbă şi gângav şi pe cei trei tineri râvna lui Dumnezeu cântăreţi nebiruiţi de foc i-a arătat. Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudaţi, şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a,

Irmosul :

Ceea ce nu prin ispitirea stricăciunii ai purtat în pântece, și Cuvântului, Celui întrutot meșter trup i-ai împrumutat, Maică neispitită de bărbat, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, lăcașul Celui nesuferit, încăperea Celui nemărginit, a Făcătorului tău, pe tine te mărim.

Înalt a Te cuvânta și a Te lăuda după vrednicie pe Tine, pe Carele întru cei de sus Serafimii neîncetat Te laudă, nu putem noi cești din țarină, însă ca pe Stăpânul tuturor și Dumnezeul cel prea iubitor de oameni, îndrăznind Te mărim.

De durerea trupească izbăvește și de patima sufletească pe cântăreții Tăi, Ceea ce ești întru Unime, Treime nedespărțită, și a se păzi nevătămați de toate ispitele lumești îi învrednicește.

Slavă...

Întocmai puternică dumnezeiască Stăpânie în trei Lumini, Care pui înainte puterea, neschimbată frumusețe a bunătății celei din ființă, dă dezlegare păcatelor robilor Tăi și de ispite și de patimi izbăvire.

Și acum... A Născătoarei :

Minte și suflet și frământătura trupului luând Născătoare de Dumnezeu din pântecele tău cel preacurat Dumnezeu Cuvântul, după adevăr om S-a arătat, și al ființei celei dumnezeiești pe om părtaș aievea l-a arătat.

GLASUL 8

CANONUL SFINTEI TREIMI

Facere a lui Mitrofan

Cântarea 1-a, Glas 8.

Irmos : Pe Faraon cel ce se purta...

Stih : Preasfântă Treime, Dumnezeul nostru, mărire Ție.

La Împăratul cel în trei Luminători și ocârmuitorul și purtătorul de grijă a toate și Carele numai El este din fire bun, și are o mărire a Dumnezeirii, la Dumnezeu cel singur stăpânitor cădem, cântare întreită sfântă cântând.

Zicerile cele dumnezeiești și prorociile cele dedemult, cu taină văzându-le arătat, o fire a lui Dumnezeu stăpânitoare mărim, pururea veșnică, împreună fără de început în trei Fețe, în Tatăl, în Fiul și în Duhul, făcătoare atotputernică.

Slavă...

Tăinuitor de sfințenie fiind Avraam, cu sfințita închipuire dedemult pe Făcătorul tuturor și Dumnezeu și Domnul în trei Ipostasuri L-a primit bucurându-se și o stăpânire a celor trei Ipostasuri a cunoscut.

Și acum... A Născătoarei :

Fără ispită de nuntă pe Hristos L-ai născut Preacurată, Carele precum suntem noi, pentru noi a luat fire și neschimbat după amândouă a rămas; pe Carele roagă-L neîncetat, să-mi dăruiască izbăvire de păcate și de ispite.

Cântarea a 3-a,

Irmosul : Cela ce ai întărit cerul...

Pe Tine neapropiatul Dumnezeu și Împăratul măririi pe scaun înalt Isaia Te-a văzut și pe heruvimi și pe serafimi, care Te măresc cu cântări neîncetate, pe Unul în trei Staturi.

Numai pe Cuvântul din Tatăl mai-nainte născut și pe Duhul ieșind negrăit, prin socoteli potrivite și prin învățături din scriptură înțelegând, un Dumnezeu în trei Ipostasuri cinstim.

Slavă...

Tatăl, Cela ce este nenăscut și a născut pe strălucirea ființei Sale fără stricăciune pe Fiul, Lumina din Lumină, cu purcederea slobozește Lumină de o Ființă pe Duhul cel atotlucrător și întocmai cinstit.

Și acum... A Născătoarei :

Biserică te-ai arătat curată Fecioară Marie a lui Hristos, Celui ce a înființat toate cu puterea a toate și preaînțelepțește și în rânduială le-a pus și le poartă, pe Carele milostiv fă-L mie, cu cele de Maică rugăciunile tale.

Sedelne. Glas 8.

Podobie : Porunca cea cu Taină...

Puterile Celei în trei Sori și cinstite Începătorii a săvârșirii, credincioșii acum le lăudăm, că numai cu amenințarea toate le-a alcătuit, așezările cetelor îngerești cele de sus și Ierarhiile Bisericilor cele de jos, ca să strige : Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Preabunule Dumnezeule, mărire și laudă puterii Tale.

Slavă... Și acum... A Născătoarei :

Ceea ce ai născut pe Dumnezeul cel neschimbat, inima mea ce se schimbă pururea prin păcat cu asuprelile celui viclean și cu lenea, întărește-o ceea ce ești bună cu rugăciunile tale cele de Maică, ca și eu cu mulțumire să te măresc Născătoare de Dumnezeu, Marie, miluiește turma ta pe care o ai agonisit, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Cântarea a 4-a,

Irmosul : Tu ești întărirea mea...

Răsăritul Dumnezeirii arătându-se celor din întuneric, toată noaptea patimilor cea neluminată o a risipit și pe Soarele dreptății L-a răsărit, Cel Unul singur după Fețe, pe Carele lăudăm pururea și-L mărim.

Pe Cel lăudat cu gurile serafimilor, cu buze de țărână Îl mărim, Domn al măririi, Unul după fire și întreit după Ipostasuri, strigând : O ! Atoate Împărate, robilor Tăi dăruiește-le iertare de feluri de greșale.

Slavă...

Treime cinstită și dumnezeiește Începătoare, Ceea ce ești Țiitoare a toate cele ce sunt, nevăzută prea îndurată, milostivă, iubitoare de oameni, să nu mă uiți pe mine robul Tău de tot, nici să risipești așezământul, pe carele l-ai pus robilor Tăi, pentru mila cea negrăită.

Și acum... A Născătoarei :

Frumoasă pe tine una Preacurată aflându-te din veac, pe frumusețea lui Iacob, Cuvântul cel mai-nainte fără de început, S-a sălășluit întru tine Fecioară, pentru milostivire și a înnoit firea omenească, pe Carele roagă-L neîncetat, ca să mă izbăvească de tot necazul.

Cântarea a 5-a,

Irmosul : Pentru ce m-ai lepădat...

Trei Fețe împreună pururea veșnice mărim, dar un Domn pe Tine firea cea dumnezeiască despărțindu-Te fără alcătuire și împreunându-Te, și cu credință strigăm : Treime Sfântă dumnezeiește stăpânitoare, pe robii Tăi din necaz izbăvește-i.

Tânguiescu-mă foarte pentru neputința gândului meu, cum nevrând pătimesc schimbare fără voie cu adevărat. Pentru aceasta strig, începătoare de viață Treime Sfântă, întru starea bunătăților mă așază.

Slavă...

Pe mine cel îngreuiat cu dormitarea păcatului și împins spre somnul morții, ca o iubitoare de oameni, și preabună și preamilostivă, dumnezeiește stăpânitoare, milostivește-Te și mă ridică.

Și acum... A Născătoarei :

Maică Fecioară prea fără prihană, de Dumnezeu cu daruri dăruită, cu ale tale rugăciuni, pe Fiul și Dumnezeul tău și Domnul fă-L milostiv mie, de patimi și de greșale pe robul tău izbăvește-l degrabă.

Cântarea a 6-a,

Irmosul : Curățește-mă Mântuitorule...

Stăpâniilor de cetele minților celor cerești urmând, Treime singură stăpânitoare a toate, și mai presus de ființă, cu cântări întreit sfinte Te mărim, cu gurile noastre cele de tină.

Celuia ce după chipul Tău pe om l-ai zidit, și din ce n-au fost toate cu înțelepciune le-ai înființat, Dumnezeului celui în trei Ipostasuri mă închin, și Te cinstesc și Te laud, și Te măresc pe Tine.

Slavă...

Atotțiitorule Dumnezeule și Unule fără hotar împrejur, sălășluiește-Te întru mine, pentru mila cea negrăită, Stăpâne, Cel ce ești în trei Luminători, și mă luminează, și mă înțelepțește ca un milostiv.

Și acum... A Născătoarei :

Biserică te-ai arătat a lui Dumnezeu celui neîncăput, Preacurată, Biserică și pe mine a darului Lui celui dumnezeiesc mă arată, Preasfântă Stăpână cu rugăciunile tale, și mă păzește nevătămat.

Sedealna. Glas. 8.

Podobie : Porunca cea cu taină...

Tată fără de început, Fiu împreună fără de început, și Duh dumnezeiesc cu adevărat mărturisim credincioșii, fără amestecare, fără prefacere și fără schimbare, Treime una singură Sfântă și de o Ființă, strigând cu îngerii : Sfânt ești Părinte, Fiule cu Duhul Cel Preasfânt și cinstit, miluiește pe cei ce i-ai zidit după chipul Tău, Stăpâne.

Slavă... Și acum... A Născătoarei :

Mulțumim ție pururea Născătoare de Dumnezeu, și te mărim Curată și ne închinăm lăudând nașterea ta, ceea ce ești cu daruri dăruită, strigând neîncetat, mântuiește-ne pe noi, Fecioară preamilostivă ca o bună, și ne răpește de la draci și de la darea de seamă cea înfricoșată în ceasul cercării, ca să nu fim rușinați robii tăi.

Cântarea a 7-a,

Irmosul : De pogorârea lui Dumnezeu...

Cu înțelepciunea Ta cea negrăită și cu noianul bunătății în dar pe mine robul Tău arată-mă miluit, și acum ca și dedemult, Treime Unime, Dumnezeule și mă izbăvește de necaz, de păcate și de patimi. De două ori.

Slavă...

Mintea cea nenăscută Tatăl și Cuvântul cel născut dintr-însul, și Duhul cel dumnezeiesc, Carele cu necuprindere de minte ești purces, Dumnezeule, Unule Stăpânitorule și în trei Luminători, Ție cânt : Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum... A Născătoarei :

Omorâtu-m-am Preacurată, bând otrava păcatului și alerg cu credință la tine, ceea ce ai născut pe Începătorul vieții, cu rugăciunile tale înviază-mă pe mine robul tău, și de ispite și de patimi mă izbăvește, ceea ce ești una curată.

Cântarea a 8-a,

Irmosul : De șapte ori cuptorul...

Cela ce ești Lumină neapusă, întreit strălucitoare în trei Luminători și singură domnitoare, singură stăpânitoare Cea una singură, Dumnezeu necuprins de minte și Domn, singur stăpânitor, acum inima mea cea întunecată și împâclată luminează-o și o arată strălucită și de lumină purtătoare, ca să Te laud și să Te măresc întru toți vecii.

Cu preasfințite aripi, serafimii cei prea dumnezeiești, fețele și picioarele, cu bună sfială își acoperă neputând răbda mărirea frumuseții Tale celei necuprinse, Treime Preasfântă, Cela ce ești o Stăpânie de bine începătoare și dumnezeiește începătoare, încă și noi îndrăznim a Te lăuda și a Te mări pe Tine cu credință în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh Domnul.

Domnească începătorie fără de început Atotputernică și întrutot bună, a săvârșirii începătoare, de bine lucrătoare, nehotărâtă, pricina nepricinuită, făcătoare pururea veșnică, de grijă purtătoare și Țiitorule

a tuturor, Unime după Ființă și Treime după Fețe, Te măresc Dumnezeul meu cu credință în veci.

Și acum... A Născătoarei :

Pe pământ a răsărit Soarele cel neînserat, prin nașterea din tine cea feciorească Preacurată Stăpână și pe oameni i-a izbăvit de întunericul idolesc cel înnegurat. Pentru aceasta și acum pe mine mai vârtos, cu razele dumnezeiești lui Stăpânii mă luminează și mă păzește pe mine robul tău.

Să lăudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Irmosul :

De șapte ori cuptorul muncitorul haldeilor l-au ars nebunește cinstitorilor de Dumnezeu, iar văzându-i pe aceștia cu putere mai bună mântuiți, Făcătorului și Izbăvitorului au strigat : Tineri binecuvântați, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Cântarea a 9-a,

Irmosul :

Spăimânta-tu-s-a de aceasta cerul și marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupește și pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile, pentru aceea pe tine de Dumnezeu Născătoare, începătoriile cetelor îngerești și omenești te măresc.

Pe Tine împărăteasa a toate și atotlucrătoare firea cea mai presus de începătorie, mai presus de ani, începătoare de viață, milostivă, iubitoare de oameni, bună, a Unimii începătoare Treime, acum mărindu-Te cerem iertare de greșale, lumii pace și Bisericii un cuget. De două ori.

Slavă...

Domnie cea Una și cu trei străluciri, Stăpânie dumnezeiască singură și în trei Luminători, primește pe cântăreții Tăi după cuviința bunătății, și-i izbăvește de greșale și de ispite și de greutăți și degrab dăruiește pace cu iubire de oameni, Bisericilor și împreunare.

Și acum... A Născătoarei :

În pântece fecioresc Hristoase Mântuitorul meu sălășluindu-Te Te-ai arătat lumii Tale cu chip dumnezeiesc bărbătesc, neschimbat neamestecat cu adevărat și Te-ai făgăduit a fi totdeauna cu robii Tăi arătat. Pentru aceasta cu rugăciunile celeia ce Te-a născut, pace la toată turma Ta dăruiește-i.

CANOANELE MAICII DOMNULUI

OCTOIHUL MIC

Glasul 1 | Glasul 2 | Glasul 3 | Glasul 4 | Glasul 5 | Glasul 6 | Glasul 7 | Glasul 8 |

CANOANELE MAICII DOMNULUI

Glasul 1

Sâmbătă seara | Duminică seara | Luni seara | Marţi seara
Miercuri seara | Joi seara | Vineri seara

CANONUL MAICII DOMNULUI
SÂMBĂTĂ SEARA

Glas 1

Cântarea 1-a, Irmos :

Dreapta Ta cea purtătoare de biruință, cu dumnezeiască cuviință s-a proslăvit întru tărie. Că aceasta, Nemuritorule, ca o puternică a toate pe potrivnici a zdrobit, israelitenilor făcându-le cale nouă prin adânc.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Bucură-te, Maică Fecioară, curățitoarea sufletelor, care ai născut Bucuria lumii; bucură-te, Împărătească; bucură-te, Biserica lui Hristos; bucură-te, cea cu totul cinstită; bucură-te, apărătoarea și întărirea sufletelor.

Bucură-te, pârga bunei viețuiri; bucură-te, Stăpână, surparea blestemului; bucură-te, Maică Fecioară, care ai născut pe Dumnezeu

mai presus de fire; bucură-te, toiag dumnezeiesc, care rupi noianurile patimilor.

Slavă ...

Bucură-te, aplecătoarea vieții; bucură-te, dumnezeiască Mireasă, Maica Cuvântului; bucură-te, starea cunoștințelor; bucură-te, slava și lauda îngerilor; bucură-te, Maica lui Dumnezeu; bucură-te, făclie luminătoare.

Și acum ...

Bucură-te, ceea ce ai încăput pe Hristos; bucură-te, înălțarea căderii celei mai dinainte; bucură-te, cea nebiruită; bucură-te, apărătoarea lumii; bucură-te, prea neîntinată; bucură-te, sălășluirea împărăției lui Hristos Dumnezeu.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Însu-ți Cela ce știi neputința firii omenești și cu milostivire Te-ai închipuit întru dânsa, încinge-mă cu putere de sus, ca să strig Ție : Sfântă este Biserica cea însuflețită a slavei Tale celei preacurate, Iubitorule de oameni.

Bucură-te, avuția nejefuită a credincioșilor; bucură-te, coroana lui Hristos; bucură-te, steaua Domnului cea prea strălucită. Dăruiește-mi atâta mulțime de dar, ca să strig ție, Stăpână : bucură-te, singură Împărătească, care ești cămara Împăratului a toate.

Bucură-te, Mireasă preacurată a lui Dumnezeu; bucură-te, de Dumnezeu dăruită prin care noi oamenii ne-am îndumnezeit; bucură-te, rugul cel nears; bucură-te, alinare; bucură-te, pierderea blestemului; bucură-te, singură prealăudată.

Slavă …

Bucură-te, limanul cel mântuitor; bucură-te, livada cea cu bun miros; bucură-te, Preacurată, luminătoarea sufletelor; bucură-te, ceea ce ai născut pe Ziditorul a toate; bucură-te, cea pe care te-a lăudat adunarea proorocilor iară Gavriil, «bucură-te» ți-a adus ție.

Și acum ...

Bucură-te, Împărăteasa oamenilor; bucură-te, Stăpâna îngerilor; bucură-te, ceea ce covârșești pe începătorii lor, bucură-te, cămara lui Hristos, ceea ce ești cea prea fără prihană; bucură-te, ușă neumblată; bucură-te, lână însuflețită; bucură-te, ceea ce ești singură nădejdea sufletelor noastre.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Munte umbrit cu darul cel dumnezeiesc, privindu-te pe tine Avacum, cu ochii cei de departe văzători, a vestit mai înainte pe Sfântul lui Israil, ce vrea să iasă dintru tine, spre mântuirea noastră și înnoirea.

Bucură-te, Maică Fecioară curată; bucură-te, stâlp de foc al Soarelui luminii; bucură-te, cinstită porumbiță; bucură-te, palat prea cinstit al Împăratului; bucură-te, ceea ce singură ai micșorat căderea noastră.

Bucură-te, norul cel cu totul luminos; bucură-te, prea neîntinată; bucură-te, Biserică cinstită a lui Dumnezeu; bucură-te, cămara cea bine încuviințată; bucură-te rază neapusă a Luceafărului celui gândit; bucură-te, făclie a Luminii, cea de-a pururi luminoasă; bucură-te, preacurată Stăpână.

Slavă …

Bucură-te, împărătească, acoperământul cel necuprins al oamenilor, mijlocitoare cinstită a lumii; bucură-te, stea de-a pururi luminoasă; bucură-te, alabastru înfricoșat al Mirului Darului și al Sadului celui gândit al lui Hristos, Cel ce a odrăslit din Dumnezeu și Tatăl; bucură-te, Stăpână preacurată.

Și acum ...

Bucură-te, împărătească, cartea lui Hristos, cea cu multe flori împodobită și împreunarea celor despărțite; bucură-te, râul vieții; bucură-te, pomul desfătării și locaș curat; bucură-te, masă și năstrapă și pod.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Cel ce ai luminat cu lumina venirii Tale, Hristoase, și ai strălucit cu Crucea Ta marginile lumii, luminează cu lumina cunoștinței dumnezeirii Tale inimile celor ce Te laudă cu dreaptă credință.

Bucură-te, piatră, care ai născut pe Hristos, Piatra cea din capul unghiului; bucură-te, turn, care întâmpini și oprești întărâtarea vrăjmașilor; bucură-te, cea fără de prihană, care ai primit întru tine Lumina cea de-a pururi vecuitoare a dumnezeiești stăpâniri, celei mai presus de stăpânire.

Bucură-te, cea neîntinată, starea celor ce se mișcă din materie; bucură-te, raza care aduci luminarea celor ce sunt în negură; bucură-te, cea cu adevărat Stăpână; bucură-te, făclie; bucură-te, paloș care tai neputințele.

Slavă …

Bucură-te, carte care ai primit pe Înțelepciunea lui Dumnezeu; bucură-te, tablă care ai scris prin Duhul pe Cuvântul; bucură-te, darul dăruit de Dumnezeu oamenilor spre mântuire, ceea ce ești binecuvântată, Prealăudată.

Și acum ...

Bucură-te, floare curățată cu adăpările Duhului; bucură-te, stea mai strălucită decât toată curățenia; bucură-te, pahar nemoștenit al viețuirii celei de-a pururea a credincioșilor, Marie, Maica lui Hristos Dumnezeu.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Înconjuratu-ne-a pe noi adâncul cel de dedesubt și nu este izbăvitor; socotitu-ne-am ca oile de junghiere; mântuiește pe poporul Tău, Dumnezeul nostru, că Tu ești neputincioșilor tărie și îndreptare.

Bucură-te, candelă luminoasă; bucură-te, lumină de-a pururi strălucitoare; bucură-te, bogăție gândită; bucură-te, Maica lui Dumnezeu cea fără prihană; bucură-te, ceea ce singură ai născut pe Dumnezeu.

Bucură-te, temelie neclătită; bucură-te, stare a fulgerului; bucură-te, Mireasă a Tatălui; bucură-te, Maica lui Hristos cea prea lăudată, acoperământul lumii; bucură-te, nădejdea tuturor.

Slavă …

Bucură-te, dezlegarea blestemului; bucură-te, păzitoarea binecredincioșilor; bucură-te, sabie asupra vrăjmașilor; bucură-te, zidul pustnicilor, ceea ce ești nestricată, Maică nenuntită, a lui Dumnezeu Cuvântului.

Și acum ...

Bucură-te, scară gândită de la pământ către cer; bucură-te, ușa Luminii; bucură-te, lauda credincioșilor, ceea ce ești cu totul neîntinată, ca ceea ce covârșești pe toate zidirile.

Doamne miluiește ... (de trei ori). Slavă ..., Și acum ...

Sedealna :

Nor al Luminii celei de-a pururea vecuitoare, pe tine, Fecioară, te-a numit proorocul. Că întru tine pogorându-Se Cuvântul Tatălui, ca ploaia pe lână, și dintru tine răsărind, lumea a luminat și înșelăciunea a pierdut, Hristos Dumnezeul nostru. Ție ne rugăm, Preasfântă : Nu înceta a-L ruga pe Acesta, cu dinadinsul, pentru noi, cei ce te mărturisim pe tine adevărată Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cuptor gândit te înțelegem noi, credincioșii, că precum a mântuit pe cei trei tineri, Cel Preaînălțat, și pe mine, tot omul, în pântecele tău m-a înnoit, Dumnezeul părinților, Cel lăudat și preaslăvit.

Bucură-te, liman liniștit al sufletelor; bucură-te, cămară aurită; bucură-te, pat împărătesc; bucură-te, cea în chipul fulgerului; bucură-te, Maică Fecioară, prin care ne-a răsărit luminare nouă celor din întuneric, Hristos cel Preaslăvit.

Bucură-te, luminată tămăduire a bolnavilor celor ce aleargă la tine; bucură-te, acoperământul cel mult lăudat; bucură-te, ceea ce ești preamilostivă; bucură-te, râu pururea curgător, care pe curăție o păzești și pe izvoarele bolilor le usuci.

Slavă …

Bucură-te, pârgă a vieții și pod care treci pe popoare de pe pământ la cer; bucura-te, lăcaș curat și nestricăcios al lui Dumnezeu Cuvântul precum bine a voit; bucură-te, sfeșnice care luminezi pe cei credincioși cu darurile.

Și acum ...

Bucură-te, izvorul apei celei de-a pururea vii; bucură-te, raiule al desfătării; bucură-te, zid al credincioșilor; bucură-te, pururea Fecioară; bucură-te, singură Stăpână, prin care ne-a răsărit nouă Dumnezeul părinților, Cel lăudat și prea proslăvit.

Cântarea a 8-a,

Irmos : În cuptor tinerii lui Israil …

Bucură-te, ceea ce ai adus în lume pe Hristos, Soarele cel luminos, podoaba împărăției lui Hristos; bucură-te, Curată, ceea ce ne ești nouă pricinuitoare de bucurie, binecuvântăm toate lucrurile nașterea ta cea fără de ani și pe tine după datorie te cinstim neîncetat.

Bucură-te, năstrapa cea cu totul de aur, care ai primit pe Dumnezeu ca pe niște mană; bucură-te, râul vieţuirii celei de-a pururi a oamenilor; bucură-te, cinstită. O, bucură-te, Maica lui Dumnezeu cea nestricată ! Bucură-te, liman și sprijinire a dreptcredincioșilor; bucură-te, nădejdea cea neruptă a sufletului meu.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul

Bucură-te, toiagul cel făcător de biruință, care ai zdrobit cu tărie, cu mijlocirea ta, înălțările tuturor împotrivă-luptătorilor. O, bucură-te, Preasfântă, dumnezeiască Mireasă ! Bucură-te, păzitoarea și întărirea monahilor; bucură-te, scăparea și acoperământul sufletului meu.

Și acum ...

Adoarme-mi poftele cele pătimașe și idolii patimilor celor stricători de suflet, Curată, și șterge-le până în sfârșit, Maica lui Dumnezeu, ca să te slăvesc de-a pururea și să te binecuvintez pe tine, ceea ce ești singură pricina mântuirii tuturor.

Să lăudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-i și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii

În cuptor, ca într-o topitoare, tinerii lui Israil cu podoaba bunei credințe mai curat decât aurul au strălucit, grăind : Binecuvântați toate făpturile Domnului pe Domnul, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Chipul nașterii tale celei curate l-a arătat rugul cel ce ardea nears; și acum te rugăm ca să stingi cuptorul ispitelor cel sălbăticit asupra noastră, ca să te mărim neîncetat pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Bucură-te, Stăpână, Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, ceea ce ai născut înălțimea înțelepciunii, adică pe Înțelepciunea și Cuvântul Tatălui cel ipostatic ; bucură-te, noianul cel nemărginit al cunoștinței, care pe cei ce te cinstesc pe tine îi învrednicești de bucurie nemoștenită.

Bucură-te, rânduneaua cea binevestită și porumbița care ai adus în lume alinarea; bucură-te, neîntinată; bucură-te, floarea firii și munte netăiat, ceea ce ești împărătească a toate; bucură-te, Maică Fecioară, nădejdea cea nerușinată a oamenilor.

Slavă …

Bucură-te, crin cu adevărat binevestit și trandafir de daruri mântuitor popoarelor; bucură-te, fulger, care ai adus în lume pe Mărgăritarul; bucură-te, ceea ce covârșești toată firea, cămară cerească; bucură-te, nădejdea mea cea nerușinată.

Și acum ...

Bucură-te, ceea ce ai născut viața tuturor; bucură-te, cinstită, muntele cel cu totul umbrit; bucură-te, temei și stare și mișcare a mucenicilor și a cuvioșilor, și întărirea apostolilor.

CANONUL MAICII DOMNULUI
DUMINICĂ SEARA

Glas 1

Cântarea 1-a, Irmos :

Dreapta Ta cea purtătoare de biruință, cu dumnezeiască cuviință s-a proslăvit întru tărie. Că aceasta, Nemuritorule, ca o puternică a toate pe potrivnici a zdrobit, israelitenilor făcându-le cale nouă prin adânc.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Negrăit ai zămislit pe Dumnezeu și mai presus de fire L-ai născut pe Dânsul, Stăpână, cu totul neîntinată, și pe pământeni i-ai izbăvit de greșeli. Pentru aceasta, te rog, izbăvește-mă de focul gheenei.

În noianul păcatelor celor nenumărate și al necazurilor mă cufund cumplit, ci tu, ceea ce ești fără de prihană, cu ocârmuirea puternicii tale mijlociri, îndreptează-mă către dumnezeiasca alinare a pocăinței.

Slavă …

Locaș sfânt aflându-te pe tine, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Sfântul Dumnezeul nostru, Cel ce întru sfinți se odihnește, S-a sălășluit în pântecele tău cel sfințit și primitor de Dumnezeu.

Și acum ...

Bucură-te, bucuria a toată lumea; bucură-te, binecuvântarea neamului nostru; bucură-te, ceea ce ai cinstit cu nașterea ta cea prea cinstită și fără de sământă, preacinstită Marie, firea oamenilor cea necinstită.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Însuți, Cel ce singur știi neputința firii omenești și cu milostivire Te-ai închipuit întru dânsa, încinge-mă cu putere de sus ca să strig Ție : Sfântă este Biserica cea însuflețită a slavei Tale celei preacurate, Iubitorule de oameni.

Păşunea morţii şi a stricăciunii ai oprit-o, născând pe Vistieria vieţii şi Dătătorul. Pentru aceea, preacurată Fecioară, mă rog ţie : Luminează sufletul meu şi mintea mea o sfinţeşte şi mă arată pe mine părtaş al vieţii.

Pe mine, cel ce cu vicleşug m-am robit şi m-am supus robilor celor răi, care m-au depărtat de la Dumnezeu, învredniceşte-mă dumnezeieştii slobozenii; şi cu robii Fiului tău uneşte-mă, Stăpână, şi mă întăreşte ca să-i slujesc Lui.

Slavă …

Izvor al milei fiind şi noian al bunătăţii şi adânc nemărginit al milostivirii, usucă cu mila ta, milostivă Stăpână, izvoarele greşelilor mele şi mă arată părtaş al milei tale.

Şi acum ...

Pe tine ştiindu-te lăcaş frumos şi casă împodobită a slavei lui Dumnezeu, am iubit, Născătoare de Dumnezeu, bunăcuviinţa ta; pentru aceea, izbăveşte-mă de lăcaşurile cele din iad şi mă sălăşluieşte în corturile cerurilor.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Munte umbrit cu darul cel dumnezeiesc privindu-te Avacum, cu ochii cei de departe văzători, a vestit mai înainte pe Sfântul lui Israil, Care avea să Se nască dintru tine spre înnoirea şi mântuirea noastră.

Preacinstită, plouă-mi mie picături de umilinţă, celui înţelenit cu sufletul de multa umezeală a patimilor; şi învredniceşte-mă, Fecioară, să-mi izvorască mie izvoare de lacrimi curăţitoare, ceea ce ai născut Ploaia cea cerească.

Pe Stăpânul cel milostiv şi îndurat L-ai născut, pe Care fă-L milostiv şi mie celui ce am greşit şi cu multe rele L-am mâniat totdeauna; şi dăruieşte-mi curăţire de păcate, Stăpână, ceea ce eşti cu totul fără de prihană.

Slavă …

Ceea ce eşti zidul credincioşilor şi neispitită de nuntă, îngrădeşte-mi cu dumnezeiasca frică mintea mea cea întinată cu dezmierdările şi arat-o neclătită de năvălirile tâlharilor şi nerobită de năpădirile vrăjmaşilor.

Şi acum ...

Pentru mila Ta cea negrăită, prunc sugător făcându-Te, Hristoase Dumnezeule, Cel mai înainte de veci, Fecioara cea neispitită de bărbat mai presus de fire Te-a născut pe Tine, Cel ce ai îndreptat pe Adam cel rătăcit, ca pe un prunc.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Cel ce ai luminat cu luminarea venirii Tale, Hristoase, şi ai strălucit cu Crucea Ta marginile lumii, luminează cu lumina cunoştinţei dumnezeirii Tale inimile celor ce Te laudă cu dreaptă credinţă.

Ceea ce eşti milostivă, Născătoare a Cuvântului celui milostiv, miluieşte sufletul meu cu dumnezeiasca ta milă şi izbăveşte-mă de păcatul care mă ţine şi mă tiranisește, şi de obişnuinţă.

O, Stăpână, să nu mă laşi la judecată să mă fac bucurie dracilor celor ce caută să mă prindă pe mine, ci învredniceşte-mă să stau neosândit înaintea divanului Fiului tău.

Slavă …

Ca pe o pricină a dumnezeirii noastre, Născătoare de Dumnezeu, după datorie, de-a pururea te mărim pe tine, noi credincioşii. Că multe măriri ţi-a făcut ţie Cel puternic, precum însăţi ai proorocit, Curată.

Şi acum ...

Străluceşte-mi haina sufletului meu, pe care am înnegrit-o cu întunecatele neguri ale patimilor mele, Stăpână, şi bagă-mă în cămara lui Dumnezeu cea nestricată, purtând eu îmbrăcăminte de nuntă.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Înconjuratu-ne-a pe noi adâncul cel mai de jos și nu este izbăvitor; socotiți am fost ca niște oi de junghiere. Mântuiește pe poporul Tău, Dumnezeul nostru, că Tu ești celor neputincioși tărie și îndreptare.

Pe tine, ca pe ceea ce ai născut pe Stăpânul și Domnul tuturor, Doamnă și Stăpână, știindu-te Fecioară, te rog : Izbăvește-mă de stăpânirea patimilor și de domnia lor slobozește-mă.

Gândurile cele pătimașe din sufletul meu înconjurând m-au înconjurat, ca albinele fagurul, și s-au aprins ca focul în spini, văpaie ridicând în aer; ci mântuiește-mă, Preacurată.

Slavă …

Pe tine cunoscându-te doctor al bolnavilor, sculare a celor ce cad și curățitoare grabnică a celor ce greșesc, Născătoare de Dumnezeu, cu lacrimi cad la tine și strig ție, ca ceea ce ești puternică : Mântuiește-mă pe mine cu mijlocirea ta.

Și acum ...

Fecioară neispitită de nuntă, mai presus de legile firii ai născut pe Cuvântul lui Dumnezeu Cel ipostatic, Care a doua oară a ridicat zdrobirea noastră; pe Care roagă-L cu dinadinsul să ne mântuim noi toți.

Doamne miluiește ....(de trei ori) Slavă ... Și acum ...

Sedealna :

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, zidul cel mare și nesurpat al credincioșilor, folositoarea cea tare a păcătoșilor, cetatea cea nejefuită și scăparea cea tare, te rog pe tine, Stăpână, să-mi stai înainte în ziua judecății și să mă mântuiești.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Cuptor duhovnicesc te înțelegem noi credincioșii, Născătoare de Dumnezeu, că precum Cel Preaînalt a izbăvit pe cei trei tineri, așa și pe mine, omul, în pântecele tău m-a înnoit, Dumnezeul părinților, Cel lăudat și preaslăvit.

Iată, tot pe mine mă aduc ție, Născătoare de Dumnezeu, cu totul și sufletul și trupul meu ție îl închin, pofta mea și dorirea ceea ce este întru mine, cu totul o întind către tine; mântuiește-mă, Stăpână.

Acum mă tânguiesc pe sine-mi, eu ticălosul, ca cela ce lucruri vrednice de tânguire am lucrat, și ca cela ce acum m-am osândit, cela ce însumi de sine-mi sunt osândit, mai înainte de osândire, cu tânguire mă sfărâm, Maica lui Dumnezeu, ceea ce ești ajutătoarea mea, să nu mă uiți pe mine.

Slavă …

Vai, suflete al meu, vremea se scurtează, lângă uși este Judecătorul, divanul împodobit, scaunele se gătesc, îngerii aleargă înainte, cei aleși se adună. Deci, pentru ce nu plângi și nu te tânguiești pentru tine, nepocăitule ?

Și acum ...

Rugul cel nears oarecând a închipuit pântecele tău, ceea ce ești cu totul fără de prihană, căci nu te-a ars nicidecum Focul Dumnezeirii. Pentru aceea te rog pe tine : Izbăvește-mă de focul cel nestins, Curată, ca să laud fără de tăcere măririle tale.

Cântarea a 8-a, Irmos :

În cuptor tinerii lui Israil, ca într-o topitoare, cu podoaba bunei credințe mai curat decât aurul au strălucit, grăind : Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Ceea ce ești strălucită cu strălucirea cea gândită a nașterii lui Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești mai presus de lumină, luminează și strălucește sufletul meu cel întunecat, alungând întunericul și noaptea păcatului și povățuindu-mă către raza pocăinței.

Înfrumusețatu-te-ai cu dumnezeiești frumuseți, ceea ce ești cu totul fără de prihană, născând pe Cuvântul lui Dumnezeu, Cel neasemănat

întru frumusețe, Care cu frumusețile cele dumnezeiești strălucește inimile tuturor celor ce cu credință Îl laudă pe El întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl …

Proorocii cu sfințite glasuri te-au arătat pe tine, ceea ce ești cu totul fără prihană, că te vei face Maică a Stăpânului Dumnezeu, Căruia toți Îi strigăm : Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul și-L preaînălțați pe El în veci.

Și acum ...

Ca o frumoasă, ca o împodobită Fecioară, ai născut mai presus de fire pe Hristos, Cel frumos cu frumusețea, Căruia toți Îi strigăm : Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul și-L preaînălțați pe El în veci.

Să lăudăm, bine să cuvântăm …

În cuptor tinerii lui Israil, ca într-o topitoare, cu podoaba bunei credințe mai curat decât aurul au strălucit, grăind : Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Chipul curatei nașterii tale l-a arătat rugul cel aprins cu foc, rămânând nears. Și acum te rugăm să stingi cuptorul ispitelor cel sălbăticit asupra noastră, ca neîncetat să te mărim pe tine, de Dumnezeu Născătoare.

Ca să te cinstesc pe tine cu cântări mulțumitoare de bucurie, Fecioară, ca prin toată viața mea să te măresc, scoate-mă din gura leului, care cumplit răcnește și se sârguiește să mă înghită pe mine.

Sus pe mintea mea, din adâncul cel pământesc ridicând-o, învrednicește-o, Stăpână, ca pe frumusețile cele din ceruri totdeauna ca într-o oglindă să le privească și să le nălucească, și de vederea celor pururea vecuitoare să se veselească.

Slavă …

Arătatu-te-ai sfințită casă, Fecioară, și curat palat lui Hristos, Împăratului celui mai înainte de veci și Care stăpânește toată zidirea; pentru aceea inima mea de necuratele patimi curățește-o.

Și acum ...

Năstrapă sfințită și masă, sfeșnic cu raze de aur și scaun sfânt, cort neajuns și de mână nefăcut, cămară și sălaș de aur și lespede de Dumnezeu scrisă și pat de Dumnezeu primit, te cunoaștem pe tine, Preacurată.

CANONUL MAICII DOMNULUI
LUNI SEARA

Glas 1

Cântarea 1-a, Irmos :

Cântare de biruință să cântăm toți lui Dumnezeu, Cel ce a făcut minuni fără de seamă cu braț înalt, și a mântuit pe Israil, că S-a proslăvit.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Ceea ce singură ai născut pe Dumnezeu, Cel fără de ani, întrupat sub ani, Preasfântă, curată, vindecă toate patimile cele de mulți ani ale mult ticălosului meu suflet.

Rănile sufletului meu, Preacurată, înfocarea inimii și schimbările minții, pierde-le ca o bună cu rugăciunile tale.

Slavă …

Ceea ce ai născut Lumina, pe Izbăvitorul meu, izbăvește-mă de întuneric și de chinurile cele veșnice de acolo, Preacurată, ca, mântuindu-mă, să laud milostivirea ta.

Și acum ...

Cântare de umilință cu fierbințeală să-i aducem Născătoarei de Dumnezeu, o, ticăloase suflete al meu, care rău te-ai întinat, ca să ne izbăvim de focul cel veșnic.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Să se întărească inima mea întru voia Ta, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai întărit peste ape cerul al doilea și ai întemeiat pământul, Atotputernice.

Întru tot Sfântă Născătoare de Dumnezeu, pierde toată nerodirea minții mele celei sterpe și arată roditor de fapte bune pe sufletul meu, ceea ce ești ajutorul credincioșilor.

Izbăvește-mă de toată primejdia și de cele multe sminteli ale șarpelui, de văpaia cea veșnică și de întuneric, ceea ce ești cu totul fără prihană și care ai născut nouă Lumina cea neînserată.

Slavă …

De divanul cel înfricoșat, de focul cel nestins și de hotărârea cea înfricoșată cu totul mă tem, preacurată Fecioară, ci sârguiește-te, ceea ce ești bună, și mântuiește mai înainte de sfârșit pe robul tău.

Și acum ...

Născătoare de Dumnezeu, cea neispitită de nuntă, du rugăciunile noastre Făcătorului tău și Dumnezeu, Celui ce S-a născut din pântecele tău, ca să ne izbăvim desăvârșit de primejdiile cele cumplite.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Cu duhul mai înainte văzând întruparea Cuvântului, proorocule Avacum, ai propovăduit strigând : Când se vor apropia anii, Te vei cunoaște; când va veni vremea, Te vei arăta; slavă puterii Tale, Doamne.

Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești cort neîntinat, curățește-mă acum pe mine cel întinat cu greșelile, cu preacuratele picături ale milostivirii tale, și-mi dă mie mână de ajutor ca să strig : «Slavă ție, Curată, de Dumnezeu preaslăvită».

Te-ai arătat Biserică sfințită a lui Dumnezeu, Cel ce S-a sălășluit întru tine, mai presus de minte, Fecioară. Pe Dânsul roagă-L să ne curățească pe noi de întinăciunea păcatelor, ca să ne cunoaștem case și lăcașuri ale Duhului.

Slavă …

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Izvorul milei, miluiește-mă, și-mi dezleagă boala cea cumplită a sufletului meu și

orbirea inimii, dându-mi mai înainte de sfârșit curgeri de lacrimi și umilință și izbăvire de cele cumplite.

Și acum ...

S-au spăimântat oștile îngerilor văzând cum Cel nevăzut S-a văzut în chipul nostru, din tine, Fecioară de Dumnezeu Născătoare; pe Care roagă-L să învrednicească mântuirii pe toți cei ce cu credință te slăvesc pe tine.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Pacea Ta dă-ne-o nouă, Fiule al lui Dumnezeu, că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu cunoaștem și numele Tău numim, că ești Dumnezeu al celor vii și al celor morți.

Mort m-a făcut pe mine oarecând, în Eden, gustarea cea rea; iar tu, Curată, ceea ce ai născut Viața, pe Cel ce a murit pe lemn de demult, înviază-mă și pace dăruiește-mi.

Mântuiește-mă, Preacurată, de primejdiile cele cumplite și ridică din gunoiul patimilor pe netrebnicul robul tău și-l izbăvește de robire și de răutatea diavolilor celor răi.

Slavă …

Deschide ochii sufletului meu, Curată, ca să văd luminat dumnezeiasca strălucire și slava ta, ceea ce ești cu totul fără de prihană, ca să dobândesc milă și slava cea veșnică.

Și acum ...

Împărătească și Fecioară, te propovăduiește pe tine, cea Curată, David, ceea ce ești neîntinată. Pentru aceea te rog : Fă-mă pe mine moștenitor al împărăției celei cerești, ca să te fericesc pe tine.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Proorocului Iona urmând, strig : Slobozește viața mea din stricăciune, Bunule, și mântuiește-mă, Mântuitorul lumii, pe mine cel ce strig : Slavă Ție.

Pe mine cel întinat la suflet cu multe păcate, te rog cu dinadinsul pe tine, cortul cel neîntinat : Spală-mă de tot felul de întinăciune cu mijlocirea ta.

Curată, ocârmuitoare fă-te mie, celui ce înot în noianul cel cumplit al ispitelor vieții și îndreptează-mă pe calea mântuirii și mă mântuiește.

Slavă …

Marie, ceea ce te-ai arătat cort al sfințeniei, sfințește sufletul meu cel întinat cu dulcețile și fă-l părtaș dumnezeiești slave.

Și acum ...

Pe tine, Maica lui Dumnezeu și cea bună între femei, cu dinadinsul te rog : Să nu mă treci cu vederea, Curată, ci milostivește-te și despre toată vătămarea întreg păzește-mă.

Sedealna :

Judecătorul se apropie, lângă ușă este sfârșitul, priveghează suflete, și suspinând din adâncul inimii strigă către Maica Dumnezeului nostru : Slobozește-mă de înfricoșatele munci și în locul odihnei rânduiește-mă, ceea ce ești cu totul fără prihană, Stăpână.

Cântarea a 7-a, Irmos :

De tinerii Tăi cei din cuptor, Mântuitorule, focul nu s-a atins și nici nu i-a vătămat. Atunci cei trei, ca dintr-o gură, cântau și binecuvântau, grăind : Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Sufletul meu cel pângărit cu patimile sfințește-l, curată Stăpână, ceea ce ești cu totul neîntinată, și cumplitele robiri ale minții, orbirea inimii și năpădirile diavolilor, degrabă pierde-le.

Mintea mea cea omorâtă de patimile trupului înviază-o, ceea ce ești cu totul fără prihană, și întărește-mă să săvârșesc cele plăcute lui Dumnezeu, ca să te măresc pe tine și să laud de-a pururea milostivirea ta.

Slavă …

Izbăveşte de gheenă pe robul tău, Stăpână curată; izbăveşte-mă de osânda cea înfricoşată a Fiului tău; izbăveşte-mă de toată munca pe mine cel osândit, rugând pe Dumnezeul cel Preabun.

Şi acum ...

Omoară-mi degrab, Stăpână curată, patimile trupului meu, şi spală-mi întinăciunea cea cumplită a sufletului meu, Fecioară, şi izbăveşte-mă de pâra diavolilor celor răi şi mă mântuieşte.

Cântarea a 8-a, Irmos :

De care se înfricoşează îngerii şi toate oştile, ca pe un Ziditor şi Domn, lăudaţi-L preoţi, slăviţi-L îngeri, bine-L cuvântaţi popoare, şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cel fără de trup se întrupează din tine cu dumnezeiască cuviinţă; pe Care roagă-L, întru totul curată, să omoare patimile trupului meu şi să-mi învieze sufletul cel omorât cu păcatele.

Vindecat-ai zdrobirea lui Adam celui de ţărână, născând pe Dumnezeu, Mântuitorul nostru, ceea ce eşti cu totul neîntinată; pe Care roagă-L să tămăduiască rănile sufletului meu, care nevindecat boleşte.

Binecuvântăm pe Tatăl …

Scoală-mă pe mine cel ce zac întru adâncul răutăţilor, bate război cu vrăjmaşii cei ce se luptă cu mine, pe sufletul meu cel rănit cu dulceţi necuvioase să nu-l treci cu vederea, Curată, ci îndură-te şi-l mântuieşte.

Şi acum ...

Vindecă patimile inimii mele, Preacurată, ceea ce ai născut pe Doctorul tuturor şi mă arată părtaş părţii celor drepţi, Fecioară, rugându-L pe Hristos.

Să lăudăm, bine să cuvântăm …

De care se înfricoșează îngerii și toate oștile, ca pe un Ziditor și Domn, lăudați-L preoți, slăviți-L îngeri, bine-L cuvântați popoare, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Pe norul cel purtător de lumină, întru care Stăpânul tuturor, Cel fără de început, S-a pogorât din cer ca ploaia peste lână și S-a întrupat, pentru noi făcându-Se om, o mărim toți, ca pe o Maică curată a Dumnezeului nostru.

Iubitor de păcate fiind, întru lenevire petrec și de divanul cel nemitarnic mă cutremur; la care păzește-mă nevinovat și neosândit, cu sfintele tale rugăciuni, ca să te fericesc de-a pururea pe tine, ca pe o apărătoare.

Mă înfricoșez de divanul și de ochiul cel neamăgit al Fiului tău, Fecioară, căci am săvârșit fapte urâte pe pământ. Pentru aceasta strig ție : preamilostivă Stăpână, ajută-mă și să mă scoți din nevoia cea de atunci și să mă mântuiești, Curată.

Slavă …

Cât de înfricoșată va fi ziua cercetării, Fecioară ! Cât de înfricoșată va fi hotărârea ! Cât de cumplită va fi rușinea ! Cine va suferi acestea, Stăpână cu totul neîntinată ? Ci miluiește ticălosul meu suflet, și mai înainte de sfârșit dă-mi lăsare de greșeli, Curată.

Și acum ...

Ceea ce ai născut Lumina cea dumnezeiască, pe mine cel întunecat cu toate meșteșugirile vrăjmașului, și care cu trândăvie viețuiesc și întărât pe Dumnezeu, ceea ce ești cu totul fără prihană, luminează-mă și povățuiește-mă către lucrările cele bune, ca ceea ce ești pricina tuturor bunătăților.

CANONUL MAICII DOMNULUI

MARȚI SEARA

Glas 1

Cântarea 1-a, Irmos :

Din robia cea amară izbăvindu-se Israil, marea cea neumblată a străbătut-o ca pe uscat; iar pe vrăjmașul văzându-l înecat, cântare lui Dumnezeu a cântat, ca unui Făcător de bine, Cel ce a făcut minuni cu braț înalt, că S-a proslăvit.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Arătatu-te-ai mai desfătată decât cerurile, ceea ce ai întrupat pe Cel neîncăput nicăieri. Deci, pe Acesta roagă-L să ne izbăvească pe noi de toată strâmtorarea și de munca cea veșnică, Maică Fecioară.

Vindecă patimile inimii mele, Născătoare de Dumnezeu, și cere ca să mi se dea mie lăsare păcatelor, pe care nebunește le-am lucrat și ca să te slăvesc pe tine, cu solirile tale fiind mântuit.

Slavă …

Ceea ce ești nor al Luminii, ca ceea ce ai născut pe Soarele slavei, alungă norii patimilor din sufletul meu, Preacurată, și luminează-mă cu dumnezeiasca rază a pocăinței.

Și acum ...

Bucură-te, izvorul darului; bucură-te, scară și ușă cerească; bucură-te, sfeșnice, năstrapă de aur și munte netăiat, ceea ce ai născut lumii pe Hristos, Dătătorul de viață.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Nu întru înțelepciunea și bogăția sa să se laude muritorul, ci întru credința Domnului, cu dreaptă credință strigând lui Hristos Dumnezeu și cântând pururea : Pe piatra poruncilor Tale, întărește-mă, Stăpâne.

Vindecă patimile inimii mele, Stăpână curată, că ai născut pe Hristos, Doctorul tuturor, Cel iubitor de oameni, Care neputințele noastre a purtat, bolile le-a ridicat și Crucea pentru noi a răbdat.

Cu vicleșug caută să mă răpească pe mine șarpele cel prea rău și să mă facă mâncare a lui; ci miluiește-mă pe mine cel ce nădăjduiesc în tine, și nelucrătoare fă pândirile și vicleniile lui, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Slavă …

Dumnezeu, Cel ce singur este nevăzut, S-a făcut văzut, întrupându-Se dintru tine, pentru covârșirea bunătății, pe Care roagă-L să mă izbăvească de vrăjmașii cei nevăzuți, care fără cruțare necăjesc inima mea, Stăpână, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Și acum ...

Pe tine te-am agonisit păzitoare a vieții mele și zid nesurpat. Să te aflu pe tine și după sfârșitul meu acoperământ și apărătoare nebiruită, care mă duci către Dumnezeu, și viață veșnică și slavă îmi dăruiește, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Auzit-a de demult Avacum cel minunat auzul Tău, Hristoase, și cu frică a strigat : Dumnezeule, de la miazăzi vei veni, și Cel Sfânt din munte cu umbră deasă, ca să mântuiești pe unșii Tăi. Slavă puterii Tale, Doamne.

Pe tine singură din toate neamurile alegându-te Făcătorul veacurilor, S-a sălășluit întru tine. Deci, pe Dânsul, ca pe un bun, roagă-L de Dumnezeu dăruită Stăpână, ca să ne miluiască pe noi, cei ce te lăudăm pe tine.

Ca ceea ce ești Maica lui Hristos, Făcătorul a toată zidirea, pe Acesta roagă-L, Curată, să miluiască neputința noastră, Fecioară, și să ne dăruiască tuturor curățire de greșeli și îndulcirea veșnicelor veselii.

Slavă …

Ca ceea ce ai pe ochiul inimii tale priveghetor, ne păzești pe noi, ocrotindu-ne cu neadormită iubirea ta de oameni, Curată, și ne izbăvești de fiarele cele gândite, de războaiele cele văzute și de necazuri.

Și acum ...

Judecata a sosit, priveghează suflete al meu, leapădă somnul cel greu al trândăvirii și întru priveghere strigă lui Hristos : Pentru rugăciunile Maicii Tale, miluiește-mă pe mine, cel ce am ajuns întru adâncul răutăților.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Lumina Ta cea neapusă strălucește-o, Hristoase, în inimile celor ce cu credință Te laudă pe Tine; pacea Ta cea mai presus de minte dându-ne-o nouă. Pentru aceea din noaptea neștiinței către ziua luminii Tale, prin lumina Ta alergând, Te slăvim pe Tine, Iubitorule de oameni.

Cu strălucirea Celui ce a răsărit din tine mai presus de minte, luminează gândurile noastre, cea cu totul fără prihană, și împuținează întunericul cugetelor celor stricătoare de suflete și a pomenirilor celor întinate.

Ceea ce ai născut pe Hristos, Noianul milostivirii, usucă adâncul cel nemăsurat al greșelilor mele, Fecioară, dându-mi mie ploi de umilință, cu mijlocirile tale cele către Dumnezeu.

Slavă …

Ceea ce ești nor prealuminat al Soarelui, alungă negura sufletului meu cu rugăciunile tale, ceea ce ești cu totul fără prihană, și luminează mintea cea întunecată cu lenevirea, ca să te cânt pe tine, fiind mântuit.

Și acum ...

Înmulțitu-s-au mai mult decât nisipul mării greșelile sufletului meu și nu-mi este mie slăbire, Stăpână. Ci ca ceea ce ai născut Noianul milostivirii, izbăvește-mă de necăjirea ceea ce mă ține pe mine.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Cu totul sunt cuprins de nenumăratele patimi și în chitul răutăților am căzut. Ci din stricăciune ridică-mă, Dumnezeule, ca oarecând pe Iona, și întru credință dăruiește-mi nepătimirea, ca să jertfesc Ție cu glas de laudă și cu duh de mântuire.

Scoate-mă, Curată, din adâncul cel mai de jos al deznădăjduirii și la limanul pocăinței celei adevărate îndreptează-mă pe mine, robul tău, rogu-mă, căci către tine am ridicat ochii mei, Prealăudată.

Ceea ce ești cu totul fără prihană, care ai veștejit cu Vlăstarul tău răutatea vrăjmașului, ceea ce de demult a odrăslit prin călcările de poruncă, smulge gândurile cele făcătoare de stricăciune și spinoase, care odrăslesc în sufletul meu.

Slavă …

Maică Fecioară curată, roagă pe Domnul, Care negrăit ne-a strălucit nouă din pântecele tău, să mă izbăvesc de focul cel veșnic, de întunericul negurii și de tot felul de necaz.

Și acum ...

Sufletul mi-am întinat fără de măsură cu răutățile mele cele spurcate, eu întru-tot pătimașul, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână. De aceea încotro mă voi duce, ținut fiind cu totul de deznădăjduire ?

Sedealna :

A ta folosință agonisind, Preacurată, și cu rugăciunile tale din nevoi izbăvindu-ne, cu Crucea Fiului tău pretutindeni fiind păziți, după datorie pe tine toți cu bună cinste te mărim.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Tinerii cei ce s-au arătat oarecând sfinți pentru buna credință, au trecut ca printr-o cămară prin văpaia cuptorului cea nesuferită și cu un glas lăudând, cântare cântau : Dumnezeul părinților, bine ești cuvântat!

Dumnezeu Cel mai presus de ființă, luând din sângiurile tale cele curate trup, pe tine apărătoare a pământenilor te-a arătat, ceea ce ești cu totul fără prihană. Pentru aceea ne rugăm ție : De toată nevoia izbăvește-ne pe noi cei ce cântăm : Dumnezeul părinților, Cel lăudat și prea proslăvit.

Către Domnul, Cel ce S-a născut dintru tine, fii mijlocitoare, ceea ce ești bună, ca să mă izbăvești de gheena și de foc și să mă învrednicești împărăției, pe mine care strig : Dumnezeul părinților, Cel lăudat și prea proslăvit !

Slavă …

Născătoare de Dumnezeu, scaun al lui Dumnezeu și cămară însuflețită cunoscându-te pe tine cu adevărat noi credincioșii, cu credință strigăm ție : Mântuiește pe robii tăi de toate înconjurările, Curată, ca de-a pururea să te binecuvântăm și să ne închinăm ție.

Și acum ...

Toată nădejdea mântuirii mele spre tine o pun, că pe tine te-am câștigat ajutor și zid nebiruit, întărire și întemeiere de tărie, și prin tine nădăjduiesc a dobândi împărăția, Stăpână.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Cuptorul de demult, cel cu foc răcorit, a arătat chipul minunii celei mai presus de fire, pentru că focul n-a ars pe tinerii coconi, arătând dumnezeiasca naștere a lui Hristos, cea fără de sămânță, din Fecioară. Pentru aceea, lăudând să cântăm : Toată zidirea bine să cuvinteze pe Domnul, și să-L preaînalțe întru toți vecii.

Sufletul meu cel omorât cu multe patimi, înviază-l, Fecioară, ceea ce ai născut lumii Viața, ca să strige, cu gătirea inimii : Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

Năstrapa care de demult purta mana, te închipuia pe tine, Curată, că pe Hristos, Dulceața noastră, L-ai purtat în pântece și ai născut cu trup

pe Cel ce scoate din toată amărăciunea greșelilor celor necuvioase pe cei ce-L preaînalță pe Dânsul întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl …

Biserică te-ai arătat lui Emanuil și ușă prin care Singur a intrat și a ieșit, precum Însuși știe, mântuind pe cei ce te slăvesc și te laudă pe tine, ceea ce negrăit și fără stricăciune pe Dânsul L-ai născut.

Și acum ...

Pricinuitoare de mântuire te-ai arătat nouă, Născătoare de Dumnezeu, născând pe Stăpânul și Mântuitorul a toate; pentru aceea te rog să învrednicești mântuirii pe sufletul meu cel smerit, ca să te laud pe tine cu credință în veci.

Să lăudăm, bine să cuvântăm …

Cuptorul de demult, cel cu foc răcorit, a arătat chipul minunii celei mai presus de fire, pentru că focul n-a ars pe tinerii coconi, arătând dumnezeiasca naștere a lui Hristos, cea fără de sămânță, din Fecioară. Pentru aceea, lăudând să cântăm : Toată zidirea bine să cuvinteze pe Domnul, și să-L preaînalțe întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Negrăită este taina Fecioarei, pentru că aceasta cer, scaun de heruvimi și cămară purtătoare de lumină a lui Hristos, Dumnezeu Atotțiitorul, s-a arătat. Pe aceasta cu bună cinste, ca pe Născătoarea de Dumnezeu să o mărim.

Se înfricoșează rânduielile îngerilor de Cel ce a răsărit din pântecele tău, pe Care roagă-L pentru noi, Maică Fecioară, de înfricoșata muncă și de întunericul cel mai dinafară să ne izbăvească pe toți cei ce te lăudăm pe tine.

Născătoare de Dumnezeu, cu totul lăudată, ai adânc de milostivire, ca ceea ce ai născut pe Hristos, Noianul cel nemărginit al bunătății.

Pentru aceasta, pe cei ce te măresc pe tine, miluiește-i și-i izbăvește de osânda cea veșnică.

Slavă …

Totdeauna mă înfricoșez, gândind la divanul cel înfricoșat și a toată lumea, fiind înfășurat cu fapte rele, cu vătămare de minte și vinovat muncii fiind; dintru care răpește-mă, Născătoare de Dumnezeu, cu mijlocirea ta.

Și acum ...

Apărătoare și sprijinitoare întemeiată te-ai făcut întregii mele vieți, tu, cea cu totul neîntinată, și m-ai izbăvit din multe primejdii și necazuri și din reaua lucrare și viclenie a vrăjmașilor; ci și din focul cel veșnic izbăvește-mă.

CANONUL MAICII DOMNULUI

MIERCURI SEARA

Glas 1

Cântarea 1-a, Irmos :

Lui Dumnezeu, Cel ce a ajutat în Egipt lui Moisi, și printr-însul, pe Faraon cu toată oastea l-a înecat, cântare de biruință să-i cântăm, că S-a proslăvit.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Întru noianul relelor și în viforul patimilor înviforându-mă, chem liniștea ta, cinstită, Curată : Mântuiește-mă, că ești adăpostirea credincioșilor.

Curățindu-ți-se mai înainte sufletul cu lumina dumnezeiescului Duh, ai primit în pântece toată Raza Tatălui. Drept aceea, risipește întunericul păcatului meu, Fecioară curată.

Slavă …

Pe tine, cortul cel ceresc și chivotul cel sfânt, întru care Hristos a zidit casa Sa, și te-a arătat curățitoare, ca pe o mântuire a noastră, te mărim.

Și acum ...

Prealăudată Născătoare de Dumnezeu, tu ești scăparea cea tare a neamului omenesc, zid și acoperământ, liman și puternică folositoare în răutățile vieții.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Să se întărească inima mea întru voia Ta, Hristoase Dumnezeule, Care peste ape ai întărit cerul al doilea și ai întemeiat pământul peste ape, Atotputernice.

Stăpână, întru lumina Fiului tău risipește negura greșelilor mele, cu rugăciunea ta.

Ca ceea ce ai adâncimea minunilor și izvorul tămăduirilor, Preacurată, spală toată întinăciunea cea de păcat a sufletul meu.

Slavă …

Negrăitei naşterii tale ne închinăm, binecuvântată, chemându-te spre rugăciune; roagă-te să se izbăvească de toată nevoia cei ce te laudă pe tine, Preacurată.

Și acum ...

Împlinire a nădejdilor și dumnezeiesc acoperământ, folositoare și zid de mântuire, te-am câștigat pe tine, Maica Cuvântului; strălucește-mi lumina pocăinței.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Auzit-am, Doamne, auzul Tău și m-am temut, înțeles-am lucrurile Tale, grăia proorocul, și Te-am proslăvit, Iubitorule de oameni.

Curățitoare nerușinată am câștigat noi credincioșii rugăciunea ta, curată Fecioară.

Pe dumnezeiescul Cuvânt zămislindu-L negrăit în pântecele tău, ai născut pe Dumnezeu, Mântuitorul neamului nostru.

Slavă …

Zid nebiruit având acoperământul tău, Fecioară, de nevăzuții vrăjmași ne izbăvim.

Și acum ...

Pe cei căzuți în păcate ridică-i, Fecioară binecuvântată, că ești nădejdea credincioșilor.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Răsari nouă luminată lumina cea pururea fiitoare, celor ce mânecăm către judecățile poruncilor Tale, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Hristoase, Dumnezeul nostru.

Pe tine, pururea Fecioară, ceea ce ești puternică sprijinitoare în ispite, în necazuri și în cumplite păcate, să te aflăm ajutătoare în bună vreme.

Pe tine, ceea ce ai născut mai presus de fire pe Ziditorul a toate și ai rămas fecioară, oștile îngerești te laudă pururea, Născătoare de Dumnezeu.

Slavă …

Cu izvorul tămăduirilor tale și cu curgerile minunilor tale, spală-mi spurcăciunea care din păcate s-a lipit de mine, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Și acum ...

Zămislind în pântece pe Curățirea sufletelor noastre, Preacurată, ai născut Mântuirea celor ce cu dreaptă credință te slăvesc, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Pe proorocul l-ai mântuit din chit, Iubitorule de oameni; și pe mine mă scoate dintru adâncul păcatelor, rogu-mă.

Zdrobirile patimilor mele cele cu durere, tămăduiește-le, Stăpână, cu legătura rugăciunii tale, și-mi dăruiește sănătate.

Tot fiind zămislit în multe necuviosii și cu mintea robit de multe păcate, la acoperământul tău năzuiesc, mântuiește-mă.

Slavă …

Toți te rugăm cu neîndoită credință, preacurată Fecioară, să ne dăruiești dezlegare greșelilor, ca ceea ce ești Maica lui Dumnezeu.

Și acum ...

Ca ceea ce te-ai arătat căruță Soarelui celui înțelegător, cu totul fără de prihană, luminează-ne pe noi, cei ce dormim în noaptea necunoștinței.

Sedealna :

Fecioară și hrănitoarea Unuia din Treime, ceea ce ești rai frumos și mântuirea pământenilor, mântuiește cu acoperământul tău pe cei ce-ți cântă ție cu bună credință. Că tu ai născut pe Cel ce a grăit prin prooroci; tu ai purtat pe Cel ce ține toate, ca ceea ce ești Maică a lui Hristos Dumnezeu.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Cuptorul se răcorea, Mântuitorule, iar tinerii dănțuind cântau : Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Întru ispite ajutătoare, în primejdii mântuire știindu-te, Stăpână, cu credință strigăm : Binecuvântat este Rodul pântecelui tău, Preacurată.

Ca ceea ce ai născut pe Dătătorul de viață, înviază-mă pe mine cel omorât de cumplite păcate, Născătoare de Dumnezeu, ca să strig : Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă …

Dintru tine ieșind Dumnezeu, a izbăvit firea din blestem și a tămăduit durerile tuturor; binecuvântat este Rodul pântecelui tău, Preacurată.

Și acum ...

Bucură-te, bucuria credincioșilor și izbăvirea de întristare; bucură-te, curățitoarea tuturor celor ce strigă cu credință : Bine ești cuvântată, Născătoare de Dumnezeu, preacurată, Prealăudată.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Pe Cel ce a mântuit în cuptor pe tinerii cei de cântare cuvântători și cuptorul cel cu văpaia ca de tunet întru răcoreală l-a schimbat, pe Hristos Dumnezeu lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Îmblânzește pe milostivul Dumnezeu și Cuvântul, Născătoare de Dumnezeu, pentru cei ce cu credință strigă fără de tăcere : Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Curățire având pe rugăciunea ta, Născătoare de Dumnezeu, noi cei cufundați în adâncul greșelilor strigăm : Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl …

Pe tine scăpare întru primejdii, oștitoare și folositoare toți câștigându-te, strigăm : Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Și acum ...

Negura cumplitelor valuri mă tulbură, pentru aceasta năzuiesc către limanul rugăciunii tale, strigând : Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Să lăudăm, bine să cuvântăm …

Pe Cel ce a mântuit în cuptor pe tinerii cei de cântare cuvântători și cuptorul cel cu văpaia ca de tunet întru răcoreală l-a schimbat, pe Hristos Dumnezeu lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Pe tine, rugul cel nears, pe care te-a văzut Moisi, și scară însuflețită, pe care te-a văzut Iacov, și ușă cerească, prin care a trecut însuși Hristos Dumnezeul nostru, cu cântări te mărim, Maică preacurată.

Stăpână, ceea ce ai mulțime de milostiviri și bogate îndurări, tămăduiește-mi patimile, rănile și durerile trupului, ca după datorie să te slăvesc.

Pe tine, ceea ce ai zămislit în pântece pe Cuvântul Tatălui și L-ai născut mai presus de fire, și Fecioară ai rămas, Preacurată, cu mulțumită te slăvesc, grăind : Bucură-te, ajutătoarea păcătoșilor.

Slavă …

Tu singură ești povățuitoare nerătăcită a credincioșilor și cale de mântuire, care duce drept la împărăția cea cu adevărat cerească, Curată, nădejdea sufletelor noastre.

Tu ne-ai lucrat nouă Spicul cel ceresc, ceea ce ești cu totul fără prihană, și te rogi de-a pururea, și mântuiești din necazuri și din primejdii și dai curățire păcatelor tuturor celor ce te laudă.

CANONUL MAICII DOMNULUI

JOI SEARA

Glas 1

Cântarea 1-a, Irmos:

Lui Dumnezeu, Cel ce a ajutat în Egipt lui Moisi, și printr-însul pe Faraon cu toată oastea l-a înecat, cântare de biruință să-i cântăm că S-a proslăvit.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Cetele tuturor, și ale îngerilor și ale oamenilor, amorțesc către lauda ta, Fecioară, cea singură mult lăudată, puternică scăpare a creștinilor. Cum dar voi îndrăzni eu însu-mi să te laud pe tine, Stăpână ?

Ci spre mulțimea milostivirilor tale îndrăznind eu, nevrednicul, Preacurată, cu credință mă apropii către tine, eu prostul și lepădatul tău rob : Dă-mi cuvânt ca să-ți cânt cântare veselitoare.

Slavă …

Bucură-te, arătarea tainei celei înfricoșate, tăinuite și dumnezeiești; bucură-te, năstrapă cu totul de aur și deschizătoarea ușilor raiului; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu fecioară, Maică nenuntită.

Și acum ...

Pâine de viață purtătoare te-ai arătat, Fecioară, pentru că pe Hristos L-ai născut, pe Făcătorul a toate; pe Care, rugându-L ca o Maică, slobozește din toată urgia, din primejdii și din toate felurile de necazuri pe cei ce te laudă pe tine.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Întărește, Doamne, Biserica Ta, pe care ai câștigat-o cu puterea Crucii Tale, întru care pe vrăjmașul l-ai vădit și lumea ai luminat.

Binecuvântată, izbăvește-ne din toată nevoia și primejdia, pe noi credincioșii cei ce prin tine de bucurie ne-am îndulcit, ca să-ți cântăm cu bucurie : Bucură-te, Mireasă dumnezeiască.

Ceea ce ai născut Strugurele vieții, Care izvorăște vin mântuitor, cu totul mă înțelepțește, ca o milostivă, pe mine cel întunecat cu beția păcatelor, și către căi drepte ale pocăinței du-mă.

Slavă …

Preacurată Fecioară, Marie, cea plină de dar, slăvită pricinuitoare a bucuriei, dă dar dumnezeiesc și milă lăudătorilor tăi, ca să-ți cânte ție cântare de mulțumire.

Și acum ...

Și cu gândurile alunecându-mă și cu întinăciuni trupești întinându-mă, spre tine scap, Curată, cea cu adevărat fără prihană și neîntinată, ajutătoare fă-te robului tău.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Cunoscut-am, Atotputernice, iconomia Ta și cu frică Te-am proslăvit pe Tine, Mântuitorule.

Bucură-te, bucuria cea a toată lumea și omorârea iadului; bucură-te, prin care moartea s-a surpat și Eva de chinuire s-a dezlegat Preacurată; bucură-te, curățitoarea fierbinte a lumii.

Bucură-te, învierea celor ce cu credință te cunosc pe tine, Maică cu adevărat a Ziditorului; bucură-te, risipirea diavolilor; bucură-te, rug nears, pe care Moisi l-a văzut, netopită de Focul Dumnezeirii.

Slavă …

Pe mine cel acoperit de noaptea celor întristătoare și înghesuit de întunericul primejdiilor, cu totul luminează-mă, întru tot sfântă Stăpână, ceea ce ai născut Lumina cea mai înainte de veci, și strălucește-mă cu lumina ta și învrednicește-mă bucuriei tale celei dumnezeiești.

Și acum ...

Cu vicleșug și cu dorința îndumnezeirii amăgindu-mă vrăjmașul de demult, din Eden la pământ târându-mă, m-a zdrobit, a lui Dumnezeu Maică. Dar Hristos milostivindu-Se, din pântecele tău trup luând, din nou m-a zidit.

Cântarea a 5-a, Irmos :

De noapte mânecând, Te lăudăm pe Tine, Hristoase Dumnezeule, Cela ce pentru noi ai sărăcit și Cruce și moarte pentru noi cu trupul ai răbdat.

O, minune și auzire nouă, și vedere de mirare cu adevărat, și întru adevăr preaslăvită ! Fecioara naște pe Cel mai presus de ființă și cu Tatăl împreună fără de început și cu Dumnezeiescul Duh de o Ființă și împreună vecuitor.

Din furtuna necuvioaselor gânduri, a primejdiilor, a necazurilor și a ispitelor, răpește-mă, Fecioară, și către limanuri îndumnezeite îndreptează socoteala minții mele, rogu-te pe tine, cea singură întru tot lăudată.

Slavă …

Cea aleasă și mai presus de cinste, singură arătată din toate neamurile, ceea ce ai strălucit cu faptele bune, prea fără prihană, Curată, strălucește-i cu strălucirea ta pe cei ce te cuvintează cu laude.

Și acum ...

Făcându-mă Biserică a lui Dumnezeu, prin nașterea de Dumnezeu a ta, de voie am alunecat la patimi cumplite; deci pe tine, Biserica lui Dumnezeu, te rog : Stăpână, ajută-mi mie.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Împreună cu Iona strigăm Ție, Doamne, cu glas de laudă, rugându-ne : Scoate din stricăciune viața noastră.

Gavriil Arhanghelul, trimis fiind la Nazaret, «bucură-te» îți striga ție, împărătesei, Fecioară. Bucură-te, îți strigăm și noi muritorii, împreună bucurându-ne cu îngerul, cei mântuiți prin nașterea ta, Preacurată.

Bucură-te, să-i cântăm Maicii Dumnezeului nostru. Bucură-te, cort neîntinat; bucură-te, porumbiță de aur; bucură-te, scularea cea de iznoavă și arătată izbânditoare a blestemului, de Dumnezeu Născătoare, Fecioară prea fără prihană.

Slavă …

Întreitele învăluiri ale patimilor mă înviforăsc, Stăpână, și de tot felul de nori ai primejdiilor acoperă de-a pururea sufletul meu cel ticăit; ci tu, ceea ce ai zămislit Lumina nepătimirii, strălucește-mă pe mine cu lumina ta, Stăpână.

Și acum ...

Cetele îngerilor, adunările oamenilor, puterile cerurilor se îngrozesc de puterea Fiului tău, Curată; singur doar eu deznădăjduindu-mă, de frică mă cuprind.

Sedealna :

Nespurcata Mielușea văzând pe Mieluțelul și Păstorul mort, spânzurat pe lemn, tânguindu-se grăia, strigând ca o Maică : Cum voi răbda pogorârea Ta de pe Cruce, cea mai presus de cuvânt, și patimile cele de bunăvoie, Preabunule Dumnezeule ?

Cântarea a 7-a, Irmos :

Cela ce în rug Te-ai arătat prin foc puitorului de Lege și nașterea Fecioarei printr-însul mai înainte ai închipuit-o; bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Nor cu totul luminos, care ai zămislit pe Iisus, Soarele dreptății, pe Dătătorul de lumină și Dumnezeu, luminează sufletul meu, cel ce este în noaptea păcatului și se orbește cu întunecarea dezmierdărilor.

Scoală din somnul cumplitei trândăvii, o, întru tot ticăloase, putrede și păcătoase suflete, și strigă : Am păcătuit Ție, Dumnezeului și Făcătorului și Ziditorului meu; ci miluiește-mă cu solirile Maicii Tale.

Slavă …

Cu taină învățându-se Moisi, închipuirea ta înainte o vedea, cu vedere dumnezeiască, rug nears de foc, Fecioară cu totul fără prihană. Pentru că locuind întru tine Lucrătorul Ziditor, nu te-a ars pe tine, cea mai presus decât toate făpturile, Mireasă a lui Dumnezeu.

Și acum ...

Izbăvindu-ne prin tine de întristarea cea de Maică, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut Veselia tuturor și Bucuria a toată lumea, plini de bucurie ne-am făcut. De aceea, întru tot lăudată, pe ai tăi cuvântători de laude, păzește-i de primejdii cu solirile tale.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Cântarea celor fără de trupuri aducem Ție, precum tinerii în cuptor, și cântând zicem : Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Bucură-te, scaun al Dumnezeului tuturor, întru tot lăudată; bucură-te, zidul credincioșilor și reazem neclintit; bucură-te, pod dumnezeiesc ce duce pe oameni către dumnezeiasca și fericita îndulcire.

Bucură-te, munte al lui Dumnezeu, arătat și umbros, și tare străjuire a credincioșilor, Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, Curată, ceea ce luminos ai născut pe Lumina cea neapusă, Care pe toate le-a strălucit.

Binecuvântăm pe Tatăl …

Potolește furtuna cea sălbatică a patimilor mele, și dezleagă șirul nenumăratelor mele greșeli și în groapă zăcând, scoală-mă pe mine, Maica lui Dumnezeu, ca după vrednicie să te slăvesc pe tine.

Și acum ...

Să nu mă arăți, Stăpână, să nu mă arăți pe mine străin tot și nevrednic, cel ce m-am înstrăinat de acoperământul Fiului tău, ci spală-mă și pe mine de mârșăvia păcatelor mele.

Să lăudăm, bine să cuvântăm …

Cântarea celor fără de trupuri aducem Ție, precum tinerii în cuptor, și cântând zicem : Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Pe tine rugul cel nears pe care te-a văzut Moisi, și scară însuflețită pe care a văzut-o Iacov, poartă cerească, prin care a trecut Unul Dumnezeu, cu cântări te mărim, Maică preacurată.

Toate zicerile proorocilor mai înainte au scris de naşterea cea negrăită și anevoie tălmăcită a Fiului tău, Preacurată, pe Care noi L-am cunoscut tainic Învățător al Dumnezeirii celei Una și în trei Sori.

Roditor de fapte bune arată pe sufletul meu, Fecioară, neroditoarele mele gânduri gonindu-le, și spinii păcatelor, cei ce mă înecă pe mine, din rădăcină tăindu-i, întru tot preacurată.

Slavă …

Plouă în inima mea picătură de umilință, Doamnă, ceea ce ai născut Izvorul vieții, revărsările patimilor mele oprindu-le.

Și acum ...

Luminează ochii mei cei întunecați de patimi, cu dumnezeiască strălucirea ta, Curată, și mă izbăvește de amara robire a dracilor, pentru că se fălesc, văzându-mă pe mine neapărat.

CANONUL MAICII DOMNULUI

VINERI SEARA

Glas 1

Cântarea 1-a, Irmos :

Cântare de biruință să cântăm lui Dumnezeu, Celui ce a făcut minunate minuni cu braț înalt, și a mântuit pe Israil, că S-a proslăvit.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Cu psalmistul veniți să batem din palme noi credincioșii, și cu un glas să lăudăm muntele cel preasfânt, ușa lui Dumnezeu cea cu adevărat neumblată și chivotul cel dumnezeiesc al Sfințirii celei gândite.

Bucură-te, bucuria a toată lumea; bucură-te, binecuvântarea neamului nostru; bucură-te, ceea ce ai cinstit cu naşterea ta cea mai presus de toată cinstea și fără de sămânță, întru tot cinstită Marie, firea oamenilor cea necinstită.

Slavă …

Muntele cel umbrit al lui Dumnezeu, cerul cel înalt și desfătat, cămara cea însuflețită, raiul cel bine înverzit și bine înflorit, pe Fecioara și Doamna, ca pe Născătoarea de Dumnezeu să o lăudăm.

Și acum ...

Curg bunătățile dintru tine și pâraiele cele de-a pururea curgătoare ale milostivirii, Fecioară mult lăudată, că L-ai născut pe Izvorul îndurării, din Care învrednicește-mă să mă împărtășesc și să mă îndulcesc.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Să se întărească inima mea întru nădejdea bunătăților Tale, Hristoase, ca neîncetat, cu cântare, laudă să strig Ție : Nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Curată, ca un scaun în chipul focului, ca un palat însufleţit, ca un serai cuvântător al Cuvântului, ai încăput pe Dumnezeu cel neîncăput. Pentru aceea, de strâmtorarea cea din iad slobozeşte-mă şi mă mântuieşte, cea cu totul lăudată.

Ceea ce eşti izvorul milei şi noianul bunătăţii şi adâncul cel nemărginit al milostivirii, şterge-mi toate izvorârile greşelilor mele, milostivă Preacurată, şi părtaş al milei mă arată.

Slavă …

Greşit-am, milostiveşte-Te, Hristoase; nelegiuit-am, miluieşte-mă ca un milostiv şi mult îndurat şi-mi dăruieşte adânc de lacrimi ca să-mi spăl tina patimilor mele, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Tale.

Şi acum ...

Deşteaptă-te, suflete trândave, scutură de la tine somnul şi greutatea lenevirii leapădo şi cu lacrimi fierbinţi de pocăinţă cazi la Maica Ziditorului tău, strigând : Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ajută-mi mie.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Cu duhul văzând mai înainte întruparea Cuvântului, proorocule Avacum, ai propovăduit strigând : Când se vor apropia anii Te vei cunoaşte, când va veni vremea Te vei arăta; slavă puterii Tale, Doamne.

Tu eşti bucuria şi veselia a toată lumea, născând pe Hristos, veselia oamenilor. Pentru aceea, te rog pe tine, Maica lui Dumnezeu, umple de bucurie inima mea, întristarea păcatului scoţând-o.

Pâraiele patimilor inimii mele curgând, mi-au surpat casa, Curată; ci tu, ceea ce te-ai făcut casă preacurată a lui Dumnezeu, dăruieşte-mi lacrimi de umilinţă şi casă vrednică Duhului arată-mă.

Slavă …

Năstrapă și toiag, cămară și masă, sfeșnic cu raze de aur și sicriu preafrumos, loc al sfințirii, munte al lui Dumnezeu, Biserică și ușă și pod, pe tine, Fecioară, proorocii mai înainte te-au vestit.

Și acum ...

Îmi oprește cuvântul rușinea lucrurilor mele, și-mi stinge glasul înfruntarea sufletului meu; îmi leagă și limba știința, și de rugăciune mă lepăd, cu singura tăcere strig : Stăpână, mântuiește-mă.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Strălucita lumină cea neapropiată arată-ne-o nouă, celor ce mânecăm la judecățile poruncilor Tale, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Hristoase Dumnezeul nostru.

Ceea ce ești milostivă, Născătoare a Cuvântului celui milostiv, sufletul cel ce cu ticăloșie s-a întinat miluiește-l, și izbăvește-mă de păcatul ce mă ține și mă tiranizează și de răul obicei.

Suspinul inimii mele primește-l, Stăpână, și fii mie bună părtinitoare și apărătoare, când ticălosul meu suflet se va despărți de trup și către altă lume se va duce.

Slavă …

Stăpână, să-mi stai de față ajutătoare și mângâietoare la judecata cea înfricoșată și prihănirile cele întinse asupra mea și pârele rupe-le ca pe un tors de păianjen.

Și acum ...

Știu că singur eu, mai mult decât toți am păcătuit, și încă păcătuiesc, dar nu mă voi depărta de la tine, prealăudată, nici la alt mijlocitor nu voi întinde mâinile mele.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Proorocului Iona urmând, strig : Viața mea slobozește-o din stricăciune, Bunule, și mă mântuiește, Mântuitorul lumii, pe mine cel ce strig : Slavă Ție.

Acoperit-a bunătatea și slava ta cerurile, precum este scris, și s-a umplut de lauda ta tot pământul, Fecioară prealăudată, că toate semințiile și limbile te fericesc pe tine.

Ceea ce ai născut Noianul cel mare al milei și Adâncul bunătății, îndreptează-mă la limanul cel lin al pocăinței, pe mine cel ce mă înviforăsc în noianul gândurilor celor întinate și al patimilor.

Slavă …

Ceea ce ești sfeșnic mult luminător, ce strălucește ca aurul, gonește-mi întunericul păcatelor mele cu lumina sprijinirii tale, și-mi strălucește mie raze luminoase ale iertării celei desăvârșite, Curată.

Și acum ...

Să vadă scăpătații și să se veselească cei săraci cu duhul, cei bogați în dumnezeiești fapte bune, că Dumnezeul tuturor a dăruit-o pe preacurata Maica Sa, scăpare de obște.

Sedealna :

Pe tine Fecioară, nor al Luminii celei pururea fiitoare a lui Dumnezeu, și chivot, sfeșnic, năstrapă și munte netăiat, mai înainte te-au numit proorocii, Doamnă preacurată; că dintru tine a ieșit, fără de sământă, în cele mai de pe urmă, Hristos Dumnezeul nostru, precum Tatăl bine a voit.

Cântarea a 7-a, Irmos :

De tinerii Tăi cei ce au fost în cuptor, Mântuitorule, focul nu s-a atins și nici nu i-a supărat. Atunci cei trei, ca dintr-o gură au cântat și bine au cuvântat, grăind : Bine este cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Toată răutatea pe pământ am lucrat, eu cel fără de știință, și nu este nici un fel de răutate pe care eu nu am lucrat, iar acum, apropiindu-mă de ieșire, mă cutremur de muncă; Maica lui Dumnezeu, ajută-mi mie și să nu mă lepezi pe mine.

Dumnezeu cel mai înainte de veci, voind, S-a făcut nou Adam din sângiurile tale cele preacurate, pe Care acum roagă-L să mă înnoiască pe mine cel învechit, care strig : Dumnezeul părinților, Cel lăudat și prea proslăvit.

Slavă …

Rugul cel oarecând nears a închipuit pântecele tău, cea cu totul fără prihană; că nu l-a ars nicidecum Focul Dumnezeirii. Pentru aceea te rog pe tine, de focul cel nestins să mă izbăvești, ca să laud fără de tăcere măririle tale, Curată.

Și acum ...

Întru tine, curată Născătoare de Dumnezeu, îmi pun toată nădejdea mea și către tine scap totdeauna. Mântuiește-mă cu solirile tale; izbăvește-mă, cea cu totul fără prihană, de tulburarea ce mă ține și de gâlceava cumplitelor mele patimi și primejdii.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Pe Cel de care se înfricoșează îngerii și toate oștile, ca pe Făcătorul și Domnul, lăudați-L preoți, slăviți-L tineri, bine-L cuvântați popoare, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Mâini întinate întind și ochii îi ridic către tine, ceea ce ești cu dar dăruită, și strig cu suspine : Miluiește, Stăpână, sufletul meu; mântuiește-mă precum voiești, chivernisește-mă precum știi, izbăvește-mă de gheena, ca ceea ce toate le poți.

Cea cu totul neîntinată, nu aflu nicidecum întru mine fapte ale dreptății, lucruri fără de lege lucrând, Curată, și suspinând mă tânguiesc ce voi face. Stăpâna tuturor, ajutătoare fii mie, să nu mă înghită pe mine adâncul pierzării.

Binecuvântăm pe Tatăl …

Ceea ce negrăit ai zămislit pe Ziditorul tuturor și Dumnezeu, mântuiește-mă din stricăciune și din toate felurile de ispite, de hotărârea

cea înfricoșată, de osânda ceea ce va să fie și de nestinsul foc cel veșnic, ca să te slăvesc, Curată, în veci.

Și acum ...

Ceea ce ești aproape de Dumnezeu, ca o Maică și Fecioară, care prihană sufletească sau trupească nu ai, ci toată ești bună și fără de prihană, Doamnă, izbăvește sufletul meu cel prihănit cu tot felul de prihane și dă-mi să merg fără de prihană din cele de aici.

Să lăudăm, bine să cuvântăm …

Pe Cel de care se înfricoșează îngerii și toate oștile, ca pe Făcătorul și Domnul, lăudați-L preoți, slăviți-L tineri, bine-L cuvântați popoare, și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Izvorul cel de viață primitor și pururea curgător, sfeșnicul cel cu totul de aur de Lumină purtător, Biserica cea însuflețită, cortul cel preacurat, mai desfătat decât cerurile și pământul, pe Născătoarea de Dumnezeu, credincioșii să o mărim.

Primește-mi acum rugăciunea mea cea cu lacrimi și-mi dă mie lăsare greșelilor celor ce am păcătuit eu ticălosul, Născătoare de Dumnezeu, prealăudată Stăpână, că pier de tot, din nemăsurata deznădăjduire.

Toată viața mea am cheltuit-o alergând după viața cea pătimașă și întinată și mi-am stricat sufletul și trupul cu patimile, și nu am nădejde de mântuire. Ci, o, Maică Fecioară, mântuiește-mă cu solirile tale.

Slavă …

Când oștile și taberele puterilor celor gândite se vor clătina, când stelele vor cădea, când soarele se va întuneca și cerul ca o carte se va strânge și pământul se va clăti de frică, atunci tu, Curată, ajută-mi.

Și acum ...

Înălțimea tainei tale, Fecioară, a o înțelege este cu totul cu neputință, nu numai oamenilor, ci și oștilor minților, că pe Dumnezeu Cel ce pe

toate le-a făcut cu voirea dintru neființă, L-ai întrupat mai presus de grăire.

CANOANELE MAICII DOMNULUI

Glasul 2

Sâmbătă seara | Duminică seara | Luni seara | Marți seara
Miercuri seara | Joi seara | Vineri seara

CANONUL MAICII DOMNULUI

SÂMBĂTĂ SEARA

Glas 2

Cântarea 1-a, Irmos :

În adânc a așternut toată oastea lui Faraon, puterea cea prea-întrarmată, iar Cuvântul întrupându-Se a pierdut păcatul cel prea-rău, Domnul cel preaslăvit, căci cu slavă S-a proslăvit.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Dumnezeu, alegându-te ca pe o frumoasă, ca pe o împodobită toată, ca pe cea fără prihană între femei, S-a sălășluit în pântecele tău cel fără prihană; pe Care roagă-L, ceea ce ești cu totul fără prihană, de prihana greșelilor să se izbăvească toți cei ce te laudă pe tine.

Stătut-ai, Preacurată, ca o împărătească, de-a dreapta Împăratului, Celui ce a strălucit din pântecele tău, precum zice psalmistul; pe Care roagă-L să mă arate stătător de-a dreapta în ziua răsplătirii, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Slavă …

Firea oamenilor cea înțelenită cu toate cele necuvioase, toată ai înnoit-o, născând Ploaia cea cerească. De aceea mă rog, Mireasă a lui Dumnezeu, brazda sufletului meu cea înțelenită arat-o aducătoare de roade.

Și acum ...

Domnul cel preaslăvit, strălucindu-ne nouă Soare din pântecele tău, Preacurată, și izgonind toată tulburarea diavolilor cea întunecoasă, ne-a luminat cu fulgere dumnezeiești.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Înflorit-a pustia ca și crinul, Doamne, Biserica cea stearpă a păgânilor, prin venirea Ta, întru care s-a întărit inima mea.

Întru mine omul îmbrăcându-Se Făcătorul, a ieșit din pântecele tău, Preacurată, dăruind haina nestricăciunii celor ce prin multe necuviosii s-au golit.

Născut-ai, Curată, pe Dumnezeu Cuvântul cel Preacinstit, pe Care cu dinadinsul roagă-L să miluiască smeritul meu suflet, cel mâhnit de necinstea dulceților.

Slavă …

Vindecă, Preacurată, rănile sufletului meu, și smerita mea inimă, cea otrăvită de veninul șarpelui, tămăduiește-o cu doctoria ta cea lucrătoare.

Și acum ...

Îndreptează-mi viața mea, Născătoare de Dumnezeu, ocârmuind-o cu porunca cea dumnezeiască a Cuvântului cel întrupat dintru tine, și mă povățuiește către lumină, Marie, Mireasă a lui Dumnezeu.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Însuți Tu, Doamne, Te-ai întrupat și m-ai mântuit pe mine tot omul. Pentru aceasta strig Ție : Slavă puterii Tale, Doamne.

Picătură de umilință plouă-mi mie, Stăpână, ridicând tot zăduful inimii mele și oprind greșitele aduceri aminte ale gândului meu.

Pe mine cel ce sunt rănit cu sabia dezmierdărilor și zac rănit, nu mă trece cu vederea, Preacurată, ci vindecă-mă cu sulița și sângele Celui răstignit, a Fiului tău și Dumnezeului nostru.

Slavă …

Ceea ce te-ai îmbogățit cu stăpânirea a toată zidirea, miluiește-mă pe mine cel ce rău am sărăcit de dumnezeiescul Dar, ca să te măresc ca pe o bună folositoare a mea, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Și acum ...

Caută spre mine cel bolnav, ceea ce ești cu totul fără prihană, și dezleagă patimile mele cele cumplite și anevoie de vindecat, ca să te măresc pe tine, ceea ce ai mărit toată omenirea.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Mijlocitor între Dumnezeu și oameni Te-ai făcut, Hristoase Dumnezeule, că prin Tine, Stăpâne, la Părintele Tău, Începătorul luminii, din noaptea necunoștinței, aducere am aflat.

Preacurată, ceea ce ai născut Calea vieții, povățuiește-mă la calea cea dreaptă, pe mine cel ce acum mă prăpăstuiesc dobitocește în căi neumblate și în prăpăstiile cumplitelor întâmplări.

Înstrăinându-mă pe sine-mi cu cuget nemulțumitor, curvește am viețuit, rătăcindu-mă în latură depărtată; ci întoarce-mă și mă mântuiește cu mângâierile tale Fecioară, Maică a lui Dumnezeu.

Slavă …

Din apele tale cele de viață curgătoare adapă pe robul tău, cel ce se arde de văpaia păcatelor și se primejduiește de năvălirile diavolilor, Fecioară, Maică preacurată

Și acum ...

Cu bântuielile și pândirile celui viclean m-am omorât, Stăpână preacurată; înviază-mă, ceea ce ai născut Viața cea ipostatică,

Născătoare de Dumnezeu, ca să te laud cu bună credință, pe tine cea cu totul fără prihană.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Întru adâncul greșelilor fiind învăluit, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat; scoate-mă din stricăciune, Dumnezeule.

Să nu mă arăți bucurie diavolilor la judecata ce va să fie, Stăpână, ci roagă pe Judecătorul și Fiul tău să caute spre mine cu blândețe.

Cu gândurile și cu faptele mele cele rele și necuvioase pornindu-Te spre mânie, Doamne, pe Maica Ta o aduc Ție spre îmblânzire; ci, îndurându-Te, mă mântuiește.

Slavă …

Izbăvește-mă de osândă, Stăpână, pe mine cel ce însumi sunt osândit cu greșelile, ca ceea ce ai născut pe Judecătorul și Dumnezeul tuturor și Domnul.

Și acum ...

Cu dormitarea lenevirii sunt cuprins; somnul păcatului îngreuiază inima mea; ci cu mijlocirea ta, Preacurată, ridică-mă și mă mântuiește.

Sedealna :

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nesurpat, izvor de milă și lumii scăpare, cu dinadinsul strigăm către tine : Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, vino degrab și ne mântuiește pe noi din nevoi, ceea ce ești grabnică folositoare.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului cel călcător de lege, înaltă văpaie a ridicat; iar Hristos a tins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului, Cel ce este binecuvântat și preaslăvit.

Tăria mea și lauda, mântuirea, adevăratul sprijin și zid nebiruit fiind, Stăpână, pe diavolii ce se luptă cu mine și care pururea caută să mă omoare surpă-i.

Pe Dumnezeu întrupându-L din fecioreștile tale sângiuri, ai îndumnezeit omenirea, Fecioară. Pentru aceea pe mine cel spurcat cu patimile și stricat cu meșteșugirile vrăjmașului, cu rugăciunile tale izbăvește-mă.

Slavă …

Cuptorul mai-nainte a închipuit nașterea ta, ceea ce ești cu totul fără prihană, că pe tineri nu i-a ars, precum nici Focul cel nesuferit pântecele tău. Pentru aceea te rugăm, izbăvește de focul cel veșnic pe robii tăi.

Și acum ...

Heruvimii slăvesc, serafimii, scaunele, stăpâniile și domniile laudă pururea nașterea ta cea mai presus de minte, Marie cu totul lăudată. Că tu singură ai purtat în pântece pe Dumnezeu cu trup, pe Care roagă-L, Curată, ca să ne mântuim noi toți cei ce cu dragoste te cinstim.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Cuptorul cel cu foc oarecând în Babilon, lucrările și-a despărțit cu dumnezeiasca poruncă, pe haldei arzând, iar pe cei credincioși răcorind, pe cei ce cântau : Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Râvnește cele bune, depărtându-te de cele rele, prin lucrarea dumnezeiești fapte, având pe Maica lui Dumnezeu și folositoarea tuturor cea nerușinată, rugătoare pentru tine, suflete al meu, ca pe o milostivă și de bine iubitoare.

Dezlegat-ai omenirea din legătura osândirii celei dedemult, Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceasta mă rog ție,Preacurată, ca să dezlegi toată legătura răutății inimii mele, legându-mă cu dumnezeiasca dragoste a Ziditorului.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Raza slavei Tatălui născând-o, Născătoare de Dumnezeu, luminează inima mea cea mâhnită pentru neslava greșelilor și părtaș arată-mă slavei celei pururea veșnice, binecuvântată, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Și acum ...

Ceea ce ai născut cu trup pe Înaltul Dumnezeu, ridică-mă din gunoiul patimilor ce mă necăjesc, și pe mine, cel ce rău am sărăcit de tot, mă îmbogățește, Preacurată, cu dumnezeiești fapte bune, ca să te laud fiind mântuit.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Cuptorul cel cu foc oarecând în Babilon, lucrările și-a despărțit cu dumnezeiasca poruncă, pe haldei arzând, iar pe cei credincioși răcorind, pe cei ce cântau : Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Fiul Părintelui cel fără de început, Dumnezeu și Domnul, întrupându-Se din Fecioară S-a arătat nouă, ca să lumineze cele întunecate și să adune cele risipite. Pentru aceasta, pe Născătoarea de Dumnezeu, cea prealăudată, o mărim.

Gustând Adam din mâncarea ce nu se cădea, moarte din pom cu amar a cules. Iar Fiul tău pironindu-Se pe lemn, dulceața nemuririi a izvorât, Preacurată; pentru acesta te cinstim.

Împărătească ești, Fecioară, ceea ce mai presus de cuvânt ai născut pe Împăratul și Domnul, Cel ce a stricat împărățiile iadului; pe Care cu deadinsul roagă-L să învrednicească împărăției celei de sus pe toți cei ce te laudă.

Slavă …

Îmbunătățește, Stăpână, smerită inima mea, cea necăjită de undele dezmierdărilor, ca ceea ce ai născut pe Cel bun, și bună fiind toată, bagă-mă în porțile cele bune ale pocăinței.

Și acum ...

Cu luminătoarele raze ale Celui ce a răsărit din pântecele tău și noaptea nedumnezeirii a pierdut, Fecioară Maică Marie, luminează pe toți cei ce te cinstesc pe tine cu credință și din neluminatul întuneric îi izbăvește în ceasul judecății.

CANONUL MAICII DOMNULUI

DUMINICĂ SEARA

Glas 2

Cîntarea 1-a, Irmos :

Veniți popoare să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Cel ce a despărțit marea și a trecut pe poporul pe care l-a slobozit din robia egiptenilor, că S-a proslăvit.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Pe mine cel ce cu bună credință, cu sufletul și cu gura te mărturisesc pe tine, chiar de Dumnezeu Născătoare, curată și fără prihană, de cumplitele primejdii, de boli și de greșeli acum mântuiește-mă.

Tot adâncul darurilor l-am cunoscut că este învistierit întru tine, Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceea, alergând acum cu osârdie la dumnezeiescul tău acoperământ, ne mântuim.

Slavă …

Pentru noi, cei ce te lăudăm pe tine, Preacurată, roagă pe Cel ce S-a întrupat din preacuratele și cinstitele tale sângiuri să ne izbăvească din greșeli și de cumplitele ispite.

Și acum …

Toți credincioșii te-am câștigat pe tine laudă, și scăpare, și întărire, și bucurie, și sufletelor mântuire, și nădejde și zid, ceea ce ești de Dumnezeu cu daruri dăruită.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Întărește-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cela ce prin lemn ai omorât păcatul, și frica Ta o sădește în inimile noastre, a celor ce Te lăudăm pe Tine.

Cu rugăciunile tale, Curată, pe Dumnezeu, pe Care L-ai născut, fă-L milostiv robilor tăi, celor ce aleargă la acoperământul tău și cu credință se închină nașterii tale.

Ascultă, Fecioară, graiurile sufletului meu, pe care dintru adâncul inimii mele le aduc ție, prealăudată, și din patimi și din primejdii mântuiește-mă.

Slavă …

Chiverniseşte-mi toată viața mea, Fecioară, nădejdea și folositoarea mea, și mă izbăvește de ispite și de cumplitele primejdii, dumnezeiască Mireasă.

Și acum …

Maica lui Dumnezeu, ceea ce ai purtat în brațele tale pe Înțelepciunea lui Dumnezeu cea ipostatică, din necunoștință și din întunecare, roagă-te acum să ne izbăvim noi.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Te laud că auz am auzit, Doamne, și m-am spăimântat, că ai venit până la mine căutându-mă pe mine cel rătăcit. Pentru aceea proslăvesc smerenia Ta cea multă către mine, mult-Milostive.

De rănile sufletului meu și de bolile trupului dăruiește-mi dezlegare, Stăpână, ceea ce ai născut pe Dumnezeu.

Pe mine cel vânturat de patimi și de gânduri și de întreitele valuri ale vieții, întru nădejde și întru credință întărește-mă, Fecioară.

Slavă …

Cu rugăciunile tale, Maica lui Dumnezeu, izbăvește-mă de înconjurări și de vifor și de primejdii, ceea ce ești întru-tot lăudată.

Și acum …

Pe mine cel învăluit de valurile lumești răpește-mă, Fecioară, la limanul tău povățuindu-mă.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Dătătorule de lumină și Făcătorule al veacurilor, Doamne, întru lumina poruncilor Tale îndreptează-ne pe noi, că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu cunoaștem.

Armă nebiruită asupra ispitelor celor de multe feluri avându-te, de toată supărarea vrăjmașilor ne izbăvim arătat, noi cei ce de-a pururea Născătoare de Dumnezeu te știm pe tine.

Ceea ce ești mai presus decât heruvimii, Plinirea legii ai născut, pe Unul-Născut, Fiul lui Dumnezeu, Care S-a întrupat dintru tine, pe Care roagă-L pentru robii tăi.

Slavă …

Preacurată, ceea ce pe Făcătorul tuturor în brațele tale L-ai purtat, pe Acesta, cu rugăciunile tale, fă-L milostiv nouă, celor ce din inimă acum către tine alergăm.

Și acum …

Din strâmtorare și din sufletul meu cel îndurerat, rugăciune aduc eu, ticălosul, ție uneia ceea ce ai născut pe Cuvântul, Pricinuitorul îndurărilor; îndurându-te, mântuiește-mă.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Întru adâncul greșelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat; din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Liman de mântuire cunoscându-te, Stăpână, și înotând eu în marea vieții cea cu multe griji, te chem pe tine ca să fii îndreptătoare sufletului meu.

Îmbrăcatu-m-am în haina nebuniei mele, rău pătimind, Maică Pururea Fecioară; ci tu, care pe Dumnezeu ai născut, dă-mi mie veșmântul bucuriei.

Slavă …

Din sfințita petrecere am căzut, mâhnindu-mă ticălosul; ci întoarce-mă, Stăpână, ceea ce ești binecuvântată, la poruncile Fiului tău îndreptându-mă.

Și acum …

Învrednicește-mă dumnezeieștilor milostiviri, ceea ce ai născut pe Cuvântul cel preamilostiv, Care cu sângele Său i-a izbăvit pe oameni din stricăciune.

Sedealna :

Ceea ce ești izvorul Milei, învrednicește-ne să dobândim milă, Născătoare de Dumnezeu; caută spre poporul cel păcătos, arată, precum de-a pururea, puterea ta, că întru tine nădăjduind, strigăm ție : Bucură-te, ca oarecând Gavriil, al celor fără de trupuri maimarele voievod.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Chipul cel de aur în câmpul Deira cinstindu-se, cei trei tineri au călcat porunca cea prea fără de Dumnezeu, și fiind aruncați în mijlocul focului, răcorindu-se au cântat : Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Pe Cruce pironindu-Se, Cel ce S-a întrupat dintru tine, de Dumnezeu Născătoare, a rupt zapisul lui Adam. Pe Care acum, Fecioară, roagă-L, de toată răutatea să se izbăvească cei ce cu credință strigă : Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Nădejde bună și folositoare înfricoșată ești Stăpână, și acum te rugăm ca să dăruiești noianul milostivirii tale tuturor celor ce nădăjduiesc spre tine și Fiului tău strigă : Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă …

Cu întunericul cel cumplit al vieții fiind ținut, pe Cel ce s-ar scârbi împreună și împreună ar pătimi durere nu am agonisit. Cu strălucirea ta, Fecioară, dezleagă-mi negura greșelilor și luminează-mă pe mine cel ce cânt : Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Și acum …

Cu haina cea frumoasă a mântuitoarelor porunci prin Botez îmbrăcându-mă, prin lenevire o am înnegrit eu, ticălosul. Și acum alerg la tine, Fecioară, cerând ca să mă îmbrac iarăși, prin tine, cu veșmântul întregii înțelepciuni.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Pe Dumnezeu, Cel ce S-a pogorât în cuptorul cel cu foc către tinerii evreiești și văpaia întru răcoreală a prefăcut-o, ca pe Domnul lăudați-L lucrurile și-L preaînălțați întru toți vecii.

Îmi slăbește mintea mea acum, căzând întru adâncurile necinstirii, cât de aici cu feluri de rele sunt cuprins. Ci tu, Fecioară, tămăduiește-mă, cu lumina nepătimirii îmbrăcându-mă.

Turn de tărie întemeiat și temelie și cetate și părtinitoare agonisindute pe tine, toți ne mântuim acum, lăudând nașterea ta, Preacurată, și preaînălțându-o întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl …

Izvor al nemuririi strălucit te știm pe tine, Născătoare de Dumnezeu, ca ceea ce ai născut pe Cuvântul Tatălui, Cel fără de moarte, Care izbăvește de moarte pe toți cei ce-L preaînalță pe Dânsul întru toți vecii.

Și acum …

Curgere de tămăduiri de-a pururea curgătoare ne izvorăști nouă credincioșilor, Preacurată, dintru care cu îndestulare scoțând darul tău, lăudăm nașterea ta, Preacurată, și o preaînălțăm întru toți vecii.

Să lăudăm, bine să cuvântăm …

Pe Dumnezeu, Cel ce S-a pogorât în cuptorul cel cu foc către tinerii evreiești și văpaia întru răcoreală a prefăcut-o, ca pe Domnul lăudați-L lucrurile și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Pe Dumnezeu Cuvântul, Cel din Dumnezeu, Care cu negrăită înțelepciune a venit să înnoiască pe Adam cel căzut rău întru stricăciune prin mâncare, din Sfânta Fecioară negrăit întrupându-Se pentru noi credincioșii, cu un gând întru laude să-L mărim.

De Dumnezeu fericită, Fecioară, toată nădejdea mea cu osârdie spre tine o pun; mântuiește-mă, Maica Vieții celei adevărate și te roagă, Preacurată, ca să mă satur de desfătarea cea de-a pururea vecuitoare, eu cel ce cu credință și cu dragoste cu laude te măresc pe tine.

Arătându-te, Fecioară, luminează întunericul sufletului meu cu strălucirile cele fără de materie ale luminii tale, ceea ce ești ușa dumnezeiești Lumini, și de lumina și de desfătarea cea veșnică a mă sătura învrednicește-mă, Curată, pe mine cel ce cu credință și cu dragoste întru cântări te măresc pe tine.

Slavă …

Pe cei bolnavi cu sufletul și cu trupul și căzuți în patimi cumplite, văzându-i, Stăpână, tămăduiește-i cu milostivirea ta și îi slobozește acum din întristările ce îi supără, ca toți neîncetat să te mărim pe tine cu cântări.

Și acum …

În pântecele tău sălășluindu-Se Fiul, pe Care din pântece mai înainte de veci Tatăl L-a născut, S-a făcut om desăvârșit, și izvor de daruri, pe tine, Maica lui Dumnezeu, te-a arătat nouă, celor ce cu credință ne închinăm nașterii tale celei negrăite.

CANONUL MAICII DOMNULUI

LUNI SEARA

Glas 2

Cântarea 1-a, Irmos :

Cântarea lui Moise luând, strigă suflete : Ajutor și acoperitor S-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeul meu, și-L voi slăvi pe El.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Buzele sufletului meu cele închise deschide-le și limpezește gândul și limba mea, Preacurată, ca să vestească gura mea lauda ta, Născătoare de Dumnezeu, și din inima mea să-ți aduc mulțumită.

După Dumnezeu, ție ți-am dăruit cu totul mântuirea mea, Preacurată, eu robul tău, și toată dorirea, ținerea, dragostea și înainte punerea din toată vârtutea și din tot sufletul întinzându-le către tine.

Slavă …

Plâns ucigător de patimi și tânguire, curgerea de-a pururea vie a umilinței și lacrimă stingătoare a gheenei, tăcere curățitoare și fericita smerenie, păzitoarea cea mare, dăruiește-mi mie, Stăpână.

Și acum ...

Pe tine, împărăteasa tuturor, cu ciucurii cei de aur ai curățeniei fiind îmbrăcată și împodobită, și cu haina aurită și strălucită a fecioriei înfrumusețată fiind, Preacurată, Dumnezeu te-a pus de-a dreapta Sa.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Mintea mea cea neroditoare, cu milostivirea Ta arat-o aducătoare de roade, Dumnezeule, Lucrătorule al bunătăților și Săditorule al celor cuvioase.

Ca pe o cămară frumoasă a Mirelui, ca pe un palat însufleţit al Stăpânului, ca pe o porfiră cinstită a Împăratului şi ca pe un sălaş ferecat cu aur, preacinstită, te rog, mântuieşte-mă pe mine cel ce te cinstesc pe tine.

Iată dumnezeiasca căruţă cea cu multe nume numită; iată dumnezeiescul scaun cel cu aur ferecat; iată dumnezeiescul pat cel cu porfiră aşternut, pe care S-a odihnit Împăratul meu, Hristos, Fecioara Stăpâna, pe care să o lăudăm.

Slavă …

Dobitoceşte plecându-mă pornirilor celor dobitoceşti, eu cel cu cuvântare şi cu pricepere cinstit, ca un fără de minte m-am alăturat şi m-am asemănat dobitoacelor celor fără de minte; ci tu, ceea ce ai născut pe Cuvântul, pe mine miluieşte-mă.

Şi acum ...

Cel ce ai întemeiat luna şi stelele, şi cerul l-ai întins ca o piele şi pământul l-ai aşezat pe ape neţinut, Cuvinte, biserică mai desfătată şi mai înaltă decât cerurile ai arătat-o pe ceea ce Te-a născut pe Tine.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Naşterea Ta cea din Fecioară, proorocul mai înainte văzând-o, a propovăduit strigând : Auzul Tău am auzit şi m-am temut, că de la miazăzi şi din muntele cel sfânt şi umbros ai venit, Hristoase.

Picaţi munţi veselie şi izbucniţi dealuri bucurie, că muntele cel arătat şi sfânt, cea Prealăudată, tuturor a picat dumnezeiască dulceaţă şi bunătate.

Mai presus decât toată mintea este înălţată minunea ta; se biruieşte şi puterea cuvintelor tâlcuind-o pe dânsa, că pe Cuvântul cel netâlcuit şi necuprins L-ai născut, Fecioară.

Slavă …

Mi se leagă glasul meu și limba mi se împiedică, căci mi se pare că stau înaintea înfricoșatului Tău divan, Doamne al meu, Doamne; pentru ceea ce Te-a născut pe Tine, Milostive, îndură-Te și spre mine.

Și acum ...

Miluiește-mă, Născătoarea Cuvântului cel milostiv, pe mine care m-am făcut nemilostiv și nevrednic de milă, ca cela ce despre toate poruncile Stăpânului m-am lenevit.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Negura sufletului meu risipind-o, Mântuitorul meu, cu lumina poruncilor Tale luminează-mă, ca un singur Împărat al păcii.

Aducându-mi aminte de înfricoșatul divan al Fiului tău, mă cutremur cunoscând lucrurile mele cele cumplite, Născătoare de Dumnezeu, care covârșesc cu nemăsurarea mulțimea nisipului cel de lângă mare și dansul stelelor cel nemăsurat.

Ceea ce ești răsărit al Soarelui slavei, strălucește-mi raza dumnezeiești umilințe, mie celui ce șed întru întuneric și în umbra morții și mai-nainte de îngropare, ca un mort, ca pe mortul meu să-l plâng.

Slavă …

Minte întunecată, inimă zăbavnică și limbă îngustă, ce laudă vor aduce ție, Fecioară ? Căci toată lumea de s-ar face buze și limbi nu va putea cu adevărat, după vrednicie, să te laude pe tine, Stăpână.

Și acum ...

Afară de ajutorul tău și împreună lucrarea ta, Fecioară, deșartă este lacrima, deșartă truda oamenilor, sudoarea și osteneala și toată nevoința fără de tărie. Pentru aceea, ajută-mi mie, cel ce doresc să mă mântuiesc.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Întru adâncul păcatelor fiind ținut, Hristoase, și în noianul vieții mă învăluiesc; ci precum pe Iona din fiară, așa și pe mine din patimi scoate-mă și mă mântuiește, Mântuitorule.

Spre tine nădejdile mântuirii mele mi-am pus, Fecioară prealăudată; tu, pe sufletul cel ce se duce către moarte, povățuiește-l către viață.

Tu îmi cunoști multă neputința mea și trândăvirea o știi, Stăpână; precum însăți știi mântuiește-mă, și precum voiești de gheenă izbăvește-mă.

Slavă …

Cuvântul, Cel ce cu voirea toate le-a înființat, Care este de-a pururea vecuitor și de o ființă cu Tatăl și cu Duhul, din Fecioară poartă ființa mea.

Și acum ...

Înotând eu în noianul vieții, furtuna și întreitele învăluiri ale patimilor mă clătesc pe mine; încetează valul, Preacurată, și tulburarea cea nestatornică îmblânzește-o.

Sedealna :

Lenea cea cumplită a sufletului meu și slăbiciunea inimii mele văzându-le, vindecă-le cu rugăciunile tale, Maica lui Dumnezeu, și părții celor mântuiți învrednicește-mă, izbăvindu-mă de întuneric și de muncă, ca ceea ce însăți ești nădejdea și mângâierea mea.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Pe heruvimi urmând tinerii, în cuptor dănțuiau strigând : Bine ești cuvântat, Dumnezeule, că întru adevăr și judecată ai adus asupră-ne acestea toate pentru păcatele noastre, Cel ce ești prealăudat și preaslăvit întru toți vecii.

Sfeșnicule de aur, chivotule purtător de lumină, masă sfântă, scaune de foc, rugule nears, cădelnița cea cu totul de aur, cetate slăvită și preavestită, cămara cea cu totul de aur, palatule de aur și cu roșu împodobit, Stăpână, mântuiește-mă.

Cuvântul lui Dumnezeu cel Unul-Născut intrând în pântecele tău, părtinitoare nerușinată te-a dăruit pe tine creștinilor. Pentru aceea te rog pe tine, Fecioară, miluiește sufletul meu, care toată ziua și noaptea te cheamă pe tine.

Slavă …

Unul Dumnezeu, Cel ce a măsurat cu palma cerurile și pământul și din neființă a înființat ființa cea fără de trup și nematerialnică a îngerilor, Fecioară, Acesta prin înger «bucură-te» ți-a trimis ție, și plecând cerurile, întru tine S-a sălășluit.

Și acum ...

Aducerea cea săracă a graiurilor mele primind-o ca un prinos desăvârșit fără de prihană, ca niște tămâie cu bun miros, ca niște mir din aromate alcătuit, izbăvește-mă, de Dumnezeu Născătoare, de toată primejdia și înconjurarea patimilor.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Pe Cel ce a însemnat mai înainte în rug, în muntele Sinai oarecând, lui Moise, taina Fecioarei, lăudați-L, bine-L cuvântați și-L preaînălțați întru toți vecii.

Biserică preacurată a Mântuitorului și Împăratului meu Hristos, scaunul cel preaslăvit, cerul cel preaînalt, raiule cel cu adevărat nejefuit, Stăpână, deschide-mi mie ușile raiului.

Mână dreaptă aproape stătătoare și apărătoare tare să te aflu pe tine, Fecioară, în vremea ieșirii mele, când va vrea să lipsească cu amar dintru mine duhul meu, că pe căi strâmbe și aspre am umblat.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Sufletul meu cel omorât cu dulceţile şi care în latura şi în umbra morţii locuieşte, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, ceea ce ai zămislit Viaţa cea dumnezeiască, înviază-l şi luminează-l cu lumina solirilor tale.

Şi acum ...

Munte ce pică dulceaţă şi îndulceşte amărăciunea lumească te-ai arătat, Fecioară, ca ceea ce ai născut pe Hristos, Roua cea preadulce; pentru aceea îndulceşte-mi amărăciunea păcatelor mele.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Cel ce a însemnat mai înainte în rug, în muntele Sinai oarecând, lui Moise, taina Fecioarei, lăudaţi-L, bine-L cuvântaţi şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Din pământeni cine a auzit una ca aceasta sau cine a văzut cândva ? Că Fecioara s-a aflat având în pântece şi fără de durere prunc a născut. Întru acest chip este minunea ta şi pe tine, curată Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preasfântă Fecioară, prea fără prihană, preacurată Doamnă, prealăudată, cinstită, căruţa Cuvântului cea prealuminoasă, lumina ticălosului meu suflet, suflarea şi viaţa mea, precum ştii, precum voieşti, miluieşte-mă şi mă mântuieşte.

Din pântecele maicii mele spre tine m-am aruncat şi ţie sunt lăsat, Curată, eu smeritul şi săracul de fapte bune; tu îmi fii mie, Fecioară, fierbinte povăţuitoare către fapta bună, netezind cărările mântuirii mele.

Slavă …

Nădejdea și ajutorul mântuirii mele spre tine, Maica lui Dumnezeu, întru toate stă, după Dumnezeu, că spre tine m-am aruncat și ție sunt lăsat eu săracul, să nu mă părăsești, ci sprijinește-mă, Preacurată.

Și acum ...

Fecioară, tu ești lauda ticălosului meu suflet, tu ești dulceața și luminarea, tu ești bucuria mea, tu dulceața inimii, tu lumină și îndulcire și viață, tu mângâiere dumnezeiască, tu ești bucurie și veselie.

CANONUL MAICII DOMNULUI

MARȚI SEARA

Glas 2

Cântarea 1-a, Irmos :

Calea mării cea nebătută și neumblată călătorind-o neudat, Israilul cel ales a cântat : «Să cântăm Domnului că S-a preaslăvit».

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Pe tine, Preacurată, ceea ce ești lăcaș preacurat al lui Dumnezeu, te rog : Inima mea cea întinată cu dulceți necurate curățește-o, ca să te slăvesc pe tine.

După Dumnezeu având-te pe tine, Fecioară, ajutătoare nerușinată și părtinitoare nebiruită, sprijinitoare, păzitoare și mijlocitoare, strig ție : Mântuiește-mă.

Slavă …

Având mulțime de păcate, care covârșesc cu nemăsurarea nisipul cel de pe lângă mare și mulțimea stelelor, la mulțimea milei tale am scăpat.

Și acum ...

Fecioară, ceea ce singură ai născut pe Dumnezeu, Cel ce este tuturor neîncăput, dar întru tine încăput făcându-Se, pentru bunătate, pe Acela roagă-L să se mântuiască cei ce te laudă pe tine.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Pe piatra credinței întărindu-mă, lărgit-ai gura mea asupra vrăjmașilor mei, că s-a veselit duhul meu a cânta : Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru și nu este drept afară de Tine, Doamne.

De Dumnezeu Născătoare, ceea ce ești binecuvântată, tu singură fii părtinitoarea și ajutorul meu și izbăvește-mă de asupreala diavolilor, de

patimile cele ce mă necăjesc și de judecată, și de munca focului celui ce arde cu văpaie.

Firea oamenilor cea stricată ai înnoit-o, Preasfântă, ca ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Care din stricăciune întru nestricăciune pe ea a mutat-o; pentru aceea pe mine cel stricat cu dulcețile fă-mă nestricăcios și de-a doua oară zidește-mă.

Slavă …

Te slăvește pe tine, ceea ce ești una binecuvântată și preaslăvită, neamul oamenilor. Pentru aceea fă-mă moștean al slavei celeia ce va să fie cu mijlocirea ta, Fecioară, pe mine cel ce cu credință te laud pe tine, ceea ce ești preaslăvită de Dumnezeu.

Și acum …

Vindecă patimile sufletelor și ale trupurilor noastre, cea cu totul fără prihană, și fă-ne a umbla pe cărările ce duc către îndulcirea cea veșnică și către desfătarea cea necurgătoare și nepieritoare.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu însuți, Doamne, Te-ai întrupat și m-ai mântuit pe mine tot omul. Pentru aceea strig Ție : Slavă puterii Tale, Doamne.

Strălucește-mi, Preacurată, cu lumina ta, sufletul meu cel întunecat, ceea ce ai născut Lumina cea ipostatică.

Fecioară, ceea ce ai primit în pântecele tău Focul Dumnezeirii, de focul cel veșnic izbăvește-mă.

Slavă …

Binecuvântată, Preacurată, cu rugăciunile tale vindecă durerea sufletului meu, ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Doctorul tuturor.

Și acum …

Născătoare de Dumnezeu prealăudată, rupe-mi lanțurile greșelilor mele și către cărările vieții povățuiește-mă.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Cărbunele care mai-nainte s-a arătat Isaiei, ca un soare din feciorescul pântece a răsărit și celor ce se rătăciseră întru întuneric luminarea dumnezeiești cunoștințe dăruindu-le.

Muntele cel cu adevărat netăiat, ușa cea încuiată și izvorul cel pecetluit, grădina cea prea mirositoare și de Dumnezeu sădită, livada ceea ce a înflorit Floarea nestricăciunii, te lăudăm pe tine, Stăpână.

Cu osârdie din tinerețe toată desfrânarea lucrând-o, întinându-mi sufletul și trupul, te rog pe tine, Fecioara cea curată și neîntinată, și trupul și sufletul curățește-l, sfințește-l și mă mântuiește.

Slavă …

Scaunul cel înalt și vederos, cel înălțat mai presus de puterile cele fără de trupuri, întru care Isaia a văzut pe Hristos Domnul slavei șezând, ridică-mă pe mine cel întărit în scaunul patimilor.

Și acum ...

Postind de fapta bună, m-am umplut de toată desfătarea cea oprită până la sațiu și acum flămânzesc de masa cea mântuitoare. Ci tu, cu pâinea pocăinței întărește-mă, ceea ce ești masă care ai purtat Pâine pe Dumnezeu.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Glasul graiurilor celor de rugăciune, din suflet cu durere auzind, Stăpâne, izbăvește-mă de rele, că Însuți ești Pricinuitorul mântuirii noastre.

Spre tine mi-am pus nădejdea mântuirii mele, Maică pururea Fecioară, și pe tine te pun apărătoare a vieții, întemeiată și neclintită.

Vindecă patimile mele cele de multe feluri, Maică nenuntită, cea singură atotputernică, că tu liman neînviforat te-ai arătat nouă, celor ce te lăudăm pe tine.

Slavă …

De întunecarea cea nemăsurată izbăveşte-mă pe mi-ne cel ţinut cu multe greşeli, de Dumnezeu Născătoare, Stăpână, şi din mâinile diavolilor răpeşte-mă.

Şi acum ...

Preasfântă Fecioară, Mireasă dumnezeiască, ceea ce eşti după Dumnezeu părtinitoare robilor tăi, în ceasul cercării fă-te sprijinitoare sufletului meu.

Sedealna :

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu, strigând : Bucură-te, toiagul dintru care fără de sământă răsărind Dumnezeu, a pierdut prin lemn moartea.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu a tiranului celui călcător de lege înaltă văpaie a ridicat, iar Hristos a întins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului, Cel binecuvântat şi preaslăvit.

Spre tine toată nădejdea din suflet mi-am pus, şi caut aşteptând cu adevărat dumnezeiasca mângâiere; întâmpină-mă, curată Născătoare de Dumnezeu, şi bucură-mă, arătându-mi mie cărarea ce suie către Dumnezeu.

Fecioară cinstită, neispitită de nuntă, Curată binecuvântată, îndreptătoarea celor ce cad şi izbăvirea celor ce păcătuiesc, mântuieşte-mă pe mine desfrânatul, mântuieşte-mă, şi ca o milostivă din munca cea veşnică răpeşte-mă, ca să te slăvesc pe tine.

Slavă …

Ceea ce ești nădejdea și ajutorul credincioșilor, de Dumnezeu Născătoare, sârguiește de ajută robilor tăi, cei cufundați în patimi, și întru amăgirile diavolilor și întru întreitele învăluiri ale necazurilor, celor ce scăpăm la tine cu nădejdea sufletului.

Și acum ...

Tu ne-ai izbăvit pe noi de cumplita osândă a greșelilor, și întristarea cea dedemult a celor întâi zidiți ai dezlegat-o, Prealăudată, născând mai presus de fire pe Ziditorul tuturor; pentru aceea după vrednicie credincioșii te fericim.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Chipul cel de aur defăimându-l de trei ori fericiții tineri, văzând chipul lui Dumnezeu cel viu și neschimbat, prin mijlocul focului cântau : Toată zidirea cea înființată să laude pe Domnul și să-L preaînalțe întru toți vecii.

Ceea ce ești izvor viu, ca ceea ce ai născut Apa vieții, sufletul meu cel topit de arderea păcatelor adapă-l, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, și din văpaia cea veșnică răpește-mă.

Împuns fiind cu săgeata vrăjmașului, m-am rănit cu totul la suflet și pătimesc boli nevindecate; ceea ce ai născut negrăit pe Mântuitorul Hristos, întrutotul fără prihană, vindecă-mă și mă mântuiește, nădejdea mea cea tare.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Pe mine cel omorât gânditor de nemăsuratele mele răutăți, înviază-mă dumnezeiască Mireasă, Fecioară, și cu rugăciunea ta izbăvește-mă de toată înșelăciunea vrăjmașului celui stricător de suflet și a ucigașului.

Și acum ...

Curată, izbăveşte-mă de urgia Fiului tău şi Dumnezeu, care mă înfricoşează, şi în ceasul judecăţii, ca o atotputernică, apucă mai înainte gata ajutătoare şi de caprele cele de-a stânga izbăveşte-mă.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Chipul cel de aur defăimându-l de trei ori fericiţii tineri, văzând chipul lui Dumnezeu cel viu şi neschimbat, prin mijlocul focului cântau : Toată zidirea cea înfiinţată să laude pe Domnul şi să-L preaînalţe întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Nu se pricepe toată limba a te lăuda după vrednicie şi se întunecă şi mintea cea mai presus de lume a cânta ţie, de Dumnezeu Născătoare. Însă fiind bună, primeşte credinţa, că ştii dragostea noastră cea dumnezeiască; că tu creştinilor eşti folositoare şi pe tine te mărim.

Umple de bucurie inima mea, Maică Fecioară, ceea ce ai primit Bucuria în pântecele tău; luminează, Curată, sufletul meu cel smerit şi cu negura multor greşeli ţinut, că tu ai născut tuturor Lumina.

Străluceşte-mă cu lumina ta, de Dumnezeu dăruită, pe mine cel ce zac întru întunericul cumplitei trândăviri şi nu voiesc nicidecum să păzesc legile lui Dumnezeu, ca după datorie să te fericesc pe tine, ca pe o părtinitoare a mea.

Slavă …

Iubitorule de oameni Doamne, Cela ce pentru îndurările Tale cele negrăite Te-ai întrupat din Fecioară, ca să mă mântuieşti pe mine, izbăveşte sufletul meu de toată diavoleasca rătăcire şi pândire şi toate păcatele mele cele nenumărate şterge-le.

Şi acum ...

Ceea ce eşti iubitoare de bine, Stăpână, sufletul meu cel necăjit cu multe păcate acum îmbunătăţeşte-l şi mă mântuieşte, Curată, de

Dumnezeu Născătoare, pe mine cel ce mă înviscolesc de-a pururea în noianul vieții și cumplit mă înviforez.

CANONUL MAICII DOMNULUI
MIERCURI SEARA

Glas 2

Cântarea 1-a, Irmos :

Veniți popoarelor să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Celui ce a despărțit marea și a trecut pe poporul pe care l-a slobozit din robia egiptenilor, că S-a proslăvit.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Fecioară, ceea ce ai născut Izvorul nepătimirii, pe mine cel rănit cu patimile tămăduiește-mă și din focul cel veșnic răpește-mă, singură de Dumnezeu dăruită.

La bunătatea ta acum alerg, Maică Fecioară cu totul fără prihană, izbăvește pe robul tău de bolile cele sufletești, de patimile cele stricătoare de suflet și de focul cel veșnic.

Slavă …

Noi cei ce te mărturisim pe tine Născătoare de Dumnezeu, care ne-am îmbogățit cu tine, întărirea și părtinitoarea noastră, de întreitele învăluiri ale vieții și de toate felurile de ispite ne mântuim.

Și acum ...

Ceea ce ești scăparea credincioșilor, pururea Fecioară, tare ajutătoare celor ce aleargă la tine, de toată nevoia și vătămarea potrivnică mântuiește-ne pe noi.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Întărește-ne pe noi întru Tine, Doamne, Cela ce prin lemn ai omorât păcatul, și frica Ta o sădește în inimile noastre, a celor ce Te lăudăm pe Tine.

Cădelniță cu adevărat de aur, și năstrapă a manei, și munte dumnezeiesc și palat preaveselitor al lui Dumnezeu, pe tine, Fecioară, te numim.

Biserică și sfințit lăcaș al Cuvântului fiind, Născătoare de Dumnezeu, fii mie curățitoare greșelilor, Preasfântă pururea Fecioară.

Slavă …

Miluiește-mă, Curată, pe mine cel ce am mâniat pe Cel singur Iubitor de oameni și Fiul tău, și în starea drepților numără-mă, cea singură de-a pururea Fecioară.

Și acum ...

Limbă de om nu poate să tâlcuiască adâncul răutăților mele, Fecioară, că mai presus de măsură am nelegiuit, ci tu, ca o Maică a milei, miluiește-mă.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Te laud că auz am auzit, Doamne, și m-am spăimântat, că ai venit până la mine, căutându-mă pe mine cel rătăcit. Pentru aceea preaslăvesc multă smerenia Ta cea către mine, mult-Milostive.

Pe tine, Fecioară, noi creștinii te-am câștigat ajutor și acoperământ, ceea ce ne scoți pe noi din cumplite primejdii.

Stăpână, ceea ce ești neispitită de nuntă, care pe Dumnezeu în pântece L-ai primit, de primejdii și de ne-cazuri pe toți izbăvește-i.

Slavă …

Zid nebiruit și nădejde tare noi credincioșii întru necazuri te-am câștigat pe tine Născătoare de Dumnezeu.

Și acum ...

Mijlocirea ta, Stăpână, câștigând-o ca pe o temelie temeinică, de multe feluri de necazuri ne izbăvim.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Dătătorule de lumină și Făcătorule al veacurilor, Doamne, întru lumina poruncilor Tale îndreptează-ne, că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu cunoaștem.

Ca ceea ce ai zămislit pe Dumnezeu, Soarele cel luminos al dreptății, luminează sufletul meu cel ce doarme în noaptea vieții, cu raza rugăciunilor tale, Stăpână.

Sub acoperământul tău și sub părtinirea ta, noi credincioșii totdeauna scăpând cu credință, Preacurată, prin tine ne izbăvim de toată cumplita primejdie, Fecioară.

Slavă …

Din neștiință întru umflarea trufiei înălțându-mă, Curată, cădere cumplită am pătimit; ci dă-mi mie să biruiesc prin pocăință nebunia cea mai dinainte.

Și acum ...

Pe mine cel omorât cu veninul păcatului, Preacurată, ceea ce ai născut pe pământ Viața cea cu adevărat neîmbătrânitoare, înviază-mă, ceea ce singură ești nădejde celor ce te laudă pe tine.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Întru adâncul greșelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat; din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Cela ce toate cu voirea le lucrează, voind a locuit în pântecele Tău cel neispitit de nuntă, dăruind nestricăciune, ca un Îndurat, celor ce bolesc cu stricăciunea.

Pe mine cel rătăcit în calea vieții și care adeseori în căile cele neumblate ale păcatului cad, povățuiește-mă, Stăpână, către calea pocăinței.

Slavă …

Fii mie sprijinitoare despre răutățile mele cele de multe feluri, cea cu totul fără de prihană, și izbăvește-mă de meșteșugirea balaurului și din cursele acestuia răpindu-mă.

Și acum ...

Fă-mi mie viața luminoasă, ceea ce singură ai născut Lumina cea neapropiată, și la liman bine liniștit povățuiește-mă, Maică, și mă mântuiește.

Sedealna :

Curată, ceea ce ești cu totul neîntinată, cu picăturile milei tale rourează ticălosul meu suflet, cel topit de arderea păcatelor, de toată întinăciunea curățindu-l, și din înfricoșata osândă a focului celui veșnic slobozește-mă.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Chipul cel de aur în câmpul Deira cinstindu-se, cei trei tineri au călcat porunca cea prea fără de Dumnezeu, și fiind aruncați în mijlocul focului, răcorindu-se, au cântat : Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Pe mine cel omorât și în pământ întors m-ai înviat, născând pe Dătătorul de viață, și din iadul cel mai de jos m-ai scos pe mine, cel ce te slăvesc pe tine cu credință, Născătoare de Dumnezeu întru-tot curată.

Născătoare de Dumnezeu, cu rugăciunile tale cele către Fiul tău, fiind liman întemeiat, părtinitoare înfricoșată și zid nesurpat, celor ce întru nevoi se primejduiesc și întru necazuri se viscolesc, din ispitele cele în multe chipuri mântuiește pe robii tăi.

Slavă …

Stăpână de Dumnezeu dăruită, ceea ce ai întrupat cu puterea Preasfântului Duh pe Fiul, Cel ce se înțelege de o fire cu Tatăl, pe

Acesta neîncetat roagă-L să miluiască pe cei ce cântă : Bine ești cuvântată ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Și acum ...

Curată Fecioară, ceea ce ai făcut cer pe ființa noastră cea pământească și stricăcioasă cu fierbinte rugăciunea ta, fă să se îndrepteze rugăciunile și cererile noastre către Fiul tău și Dumnezeul și Împăratul tuturor.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Pe Dumnezeu, Cel ce S-a pogorât în cuptorul cel cu foc către tinerii evreiești și văpaia întru răcoreală a prefăcut-o, ca pe Domnul lăudați-L lucrurile și-L preaînălțați întru toți vecii.

Patimile inimii mele tămăduiește-le cu milostivirea ta, Prealăudată, mintea mea împacă-o, sufletul meu luminează-l și a călători către cărările cele mântuitoare fă-mă, ca de-a pururea să te fericesc.

De întinăciunea cea pricinuită din patimi curățește-mă, Curată, cu mijlocirea ta, și luminează-mi, rogu-mă, inima mea cea întunecată cu întunecările diavolilor, ca să te fericesc pe tine, Stăpână de Dumnezeu fericită.

Binecuvântăm pe Tatăl …

Ca să te laud pe tine cu glasuri de mulțumiri, ca să te slăvesc pe tine, cea cu totul fără prihană, fă-te turn de apărare, îngrădire și întărire mie celui ce mă clatin dinspre toate părțile de bântuielile cele potrivnice și a cădea mă primejduiesc.

Și acum ...

Ceea ce ai născut cu trup pe Dumnezeu cel Preaînalt, ridică-mă din gunoiul patimilor ce mă necăjesc, și pe mine care cumplit am sărăcit cu totul, cu dumnezeieștile fapte bune îmbogățește-mă, Preacurată, ca să te laud pe tine, fiind mântuit.

Să lăudăm, bine să cuvântăm …

Pe Dumnezeu, Cel ce S-a pogorât în cuptorul cel cu foc către tinerii evreiești și văpaia întru răcoreală a prefăcut-o, ca pe Domnul lăudați-L lucrurile și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Pe Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu, Care cu negrăită înțelepciune a venit să înnoiască pe Adam cel căzut rău prin mâncare întru stricăciune, din Sfânta Fecioară negrăit întrupându-Se pentru noi credincioșii, cu un gând întru laude să-L mărim.

Dumnezeiești iubiri de oameni învrednicește-mă, Fecioară, ceea ce singură ai născut negrăit pe Iubitorul de oameni Dumnezeu, Care Și-a împrumutat trup dintru tine, și mă izbăvește de văpaia ce va să fie și de toată munca, pe mine cela ce cu dragoste te slăvesc pe tine.

Ca pe o tare părtinitoare, ca pe o nădejde și zid, și ancoră și acoperământ întemeiat, ca pe un reazem nebiruit și adăpost neînviforat, și singură tare scăpare toți câștigându-te pe tine, ne mântuim, Prealăudată.

Slavă …

Fecioară, când se vor arăta cele ascunse ale fiecăruia, tu pe mine îndreptează-mă, că poți cu adevărat și din întuneric să mă izbăvești și în latura luminii să mă așezi, unde este bucuria cea negrăită a celor ce se veselesc.

Și acum ...

Fecioară, ceea ce ai născut Lumina cea dumnezeiască, inima mea care s-a întunecat cu multe adaosuri de patimi și de gânduri străine luminează-o, picături de lacrimi dăruindu-mi de-a pururea, ca să-mi spăl întinăciunea greșelilor mele.

CANONUL MAICII DOMNULUI

JOI SEARA

Glas 2

Cântarea 1-a, Irmos :

Calea mării cea nebătută și neumblată călătorind-o neudat, Israilul cel ales a cântat : Să cântăm Domnului, că S-a proslăvit.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Ceea ce ai născut Izvorul nepătimirii, tămăduiește-mă, Fecioară, pe mine cel rănit cu patimile și din veșnicul foc mă răpește, ceea ce ești de Dumnezeu cu daruri dăruită.

Izbăvește-mă, Curată, de scrâșnirea cea prea-grea a dinților, de suspinul lacrimilor, de prea-amarul frig al tartarului, de întunericul cel mai dinafară și de viermele cel neadormit.

Slavă …

Mulțime tinoasă și tulburare a gândurilor celor întinate și necurate și de stricăciune făcătoare izvorăște în sufletul meu; ci tu, Curată, cu lacrimile mele, usuc-o pe aceasta.

Și acum ...

Securea este aproape, nerodirea grăbește către tăiere, lenevirea multă și sarcinile mele cu greu de purtat; Stăpână Fecioară, ajută-mi mie.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Pe piatra credinței întărindu-mă, lărgit-ai gura mea asupra vrăjmașilor mei, că s-a veselit duhul meu a cânta : Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru și nu este drept afară de Tine, Doamne.

Între mulți tâlhari căzând eu ticălosul, dezbrăcat am rămas și rănit și părăsit; ci tu, Născătoare de Dumnezeu, nu mă trece cu vederea.

Suspin neîncetat, zdrobire a inimii și smerenie, vreme de pocăință și gând de întoarcere dă-mi mie, prealăudată.

Slavă ...

Ceea ce ai născut pe Lucrătorul îndurărilor și pe Dătătorul curățirilor, lucrător de fapte bune, de sadurile cele fără de moarte, fă-mă pe mine, Stăpână.

Și acum ...

Gânditor și simțitor, ziua și noaptea cad cu durerea sufletului la tine, Curată; izbăvește-mă de vrăjmașii cei gândiți și simțiți.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu însuți Domnul, Te-ai întrupat și m-ai mântuit pe mine tot omul; pentru aceea strig Ție : Slavă puterii Tale, Doamne.

Holda cea nelucrată, țarina cea nearată, care ai odrăslit Bucuria, dăruiește-mi dar de izvor de lacrimi al umilinței celei de bucurie făcătoare și plâns veselitor, ca să dobândesc mângâiere acolo.

Prin vicleșugul șarpelui din petrecerea cea din rai căzând, Stăpână, viață dureroasă și cu multe lacrimi am aflat; pentru aceea te rog pe tine ca să iau iarăși prin tine patria mea cea veche și iubită.

Slavă …

Din lucrurile mele deznădăjduit fiind și neavând nădejde de mântuire nicidecum, la îndurările tale cu credință alerg, Prealăudată; ceea ce ești nădejdea cea tare și mare a celor deznădăjduiți, mântuiește-mă, Maica lui Dumnezeu.

Și acum ...

Luând în minte divanul întru care voi să fiu judecat eu osânditul, mă tânguiesc, lăcrimez, plâng și mă mâhnesc, având mulțime de nemăsurate greșeli, și strig ție : Mântuiește-mă, Maica lui Dumnezeu.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Cărbunele Care mai înainte S-a arătat Isaiei, ca un Soare din feciorescul pântece a răsărit, celor ce se rătăciseră întru întuneric, luminarea dumnezeiești cunoștințe dăruindu-le.

Cântarea cea cu durere, care din suflet dureros se trimite, primește-o, ceea ce ai născut pe Hristos fără de durere, și de gheena cea prea-dureroasă izbăvește-mă.

Pe mine cel străpuns cu amarele săgeți ale vrăjmașului celui războinic, Stăpână, străpunge-mă cu săgeata cea dulce a dragostei lui Hristos, Cela ce pentru mine cu sulița în coasta cea izvorâtoare de viață S-a împuns.

Slavă …

Datoria strămoașei Eva tu ai plătit-o, Maica lui Dumnezeu, născând pe Mântuitorul lumii, Cel ce S-a îmbrăcat cu trup dintru tine; pentru aceea toți te fericim pe tine, cea cu dar dăruită, Fecioară cu totul fără prihană.

Și acum ...

Marie Preacurată, ceea ce ai izvorât Izvorul înțelepciunii, Maica lui Hristos, a însăși Înțelepciunii, înțelepțește-mă pe mine să mă abat de la amăgirile înțeleptului întru răutate.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Glasul graiurilor celor de rugăciune din suflet cu durere auzind, Stăpâne, izbăvește-mă de rele, că Însuți ești pricinuitorul mântuirii noastre.

Cu ploile lacrimilor spală-mă și cu curgerile umilinței îmbată brazdele inimii mele, Curată, și înmulțește rodurile acesteia.

Dezleagă-mi lanțurile cele mult împleticite ale greșelilor mele, rupe-mi zapisele, Cinstită; că toate le poți, ca ceea ce ai născut pe Stăpânul tuturor.

Slavă …

Stau întru hotarul a două patimi deopotrivă puternice, ca într-o cumpănă. Însă te rog, Fecioară, să nu biruiască deznădăjduirea pe nădejdea mea.

Și acum ...

Muncile și pedepsele, caznele cele amare, bătăile cele usturătoare, vârtejurile și legăturile cele nedezlegate așteaptă pe sufletul meu, de care izbăvește-mă, Fecioară.

Sedealna :

Fecioara și Maica Ta, Hristoase, văzându-Te pe Tine mort întins pe lemn, plângând cu amar grăia : Fiul meu, ce este această taină străină ? Tu, Cel ce dăruiești tuturor viață veșnică, cum de voie mori pe Cruce cu moarte de ocară ?

Cântarea a 7-a, Irmos :

Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui călcător de lege, înaltă văpaie a ridicat; iar Hristos a tins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului, Cel ce este binecuvântat și preaslăvit.

Acum se silește vrăjmașul, căscând, ca să mă ia în pântecele său, pentru că de pretutindeni îmi aduce mie ispite și curse, tăind tot sporul meu; ci mai înainte întâmpinându-mă, izbăvește-mă, Fecioară Maică, de bântuiala lui cea vicleană.

Viforul nelegiuirilor, furtuna greșelilor, iarna păcatelor și viscolul căderilor tulbură smeritul meu suflet, Stăpână, și către adâncul deznădăjduirii mă împing; ci îndreptează-mă, Fecioară, la limanul cel liniștit al pocăinței.

Slavă …

Inimă zdrobită și smerită dăruiește-mi, Stăpână, ca ziua și noaptea cu durere plângând, să milostivesc pe Dumnezeu, până încă am vreme de pocăință, mai înainte de a veni asupră-mi, ca un fur, ceasul cel înfricoșat al morții.

Și acum ...

Bucură-te, Preasfântă Doamnă, cea cu multe nume numită, Fecioară, Maica lui Dumnezeu Marie, lauda credincioșilor, izbăvirea blestemului, scară cerească, minune neînțeleasă, rugule nears, pământule nelucrat.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Cuvântul muncitorului, pentru că biruia, de șapte ori a fost ars cuptorul oarecând, întru care tinerii nu s-au ars, porunca împăratului călcând, ci au strigat : Toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Ieșirea este aproape, a săpa casa furul se sârguiește, în mâini a luat secera secerătorul și așteaptă de sus să ia amenințarea. Vino mai înainte de sfârșit să suspinăm, să plângem, o, suflete al meu, și la Născătoarea de Dumnezeu cu credință să alergăm.

Nor luminos al Soarelui slavei, cel neînserat și neapus, palatule al Stăpânului, cel cu multe daruri dăruit, cămară a Mirelui Celui frumos, Mireasă Stăpână, când pe nori purtându-Se va veni să facă judecată Stăpânul cel de obște, adu-ți aminte de sufletul meu.

Binecuvântăm pe Tatăl …

Cerule cel nou, raiule cel cu mir mirositor și bine mirositor, întru care a odrăslit Lemnul nestricăciunii, părtaș al cinei celei cerești arată-mă, Fecioară, ca să mă împărtășesc de desfătarea cea dulce și necurgătoare și prea binemirositoare a raiului.

Și acum ...

Întunecare și nedumerire a cuprins sufletul meu, Preacurată, când privesc la divanul cel a toată lumea și judecata cea înfricoșată în minte o gândesc; ci tu, ceea ce ai zămislit pe Ziditorul și Purtătorul de grijă al zidirii, izbăvește de ținerea cea din iad sufletul meu.

Să lăudăm, bine să cuvântăm …

Cuvântul muncitorului, pentru că biruia, de șapte ori a fost ars cuptorul oarecând, întru care tinerii nu s-au ars, porunca împăratului călcând, ci au strigat : Toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Cu suflete curate și cu buze neîntinate, veniți să mărim pe cea neîntinată și preacurată Maica lui Emanuil, printr-aceasta aducând rugăciuni Celui ce S-a născut dintr-însa; milostivește-Te spre sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule, și ne mântuiește pe noi.

Cu totul din tinerețe slujind eu patimilor de rușine și multei desfrânări, de tot am înnegrit pe cel după chipul lui Dumnezeu, și mă tem, Prealăudată, de judecata ce va să fie, când voi sta înaintea Fiului tău și Dumnezeu; ci mai înainte de sfârșit dă-mi acum, Preacurată, curățire patimilor mele și izbăvire de greșeli.

Mă tem, Fecioară, de judecată și de munca cea veșnică a focului, de hotărârea cea cu adevărat netrecută, de scrâșnirea dinților și de sălbăticirea viermelui cel neadormit; pentru aceasta cu durerea inimii mă rog ție, Preacurată, izbăvește-mă de înfricoșata osândă, cea cu totul fără prihană.

Slavă …

Când se va despărți sufletul meu cu sila din mădularele trupului, atunci stai lângă mine, dumnezeiască Mireasă, și risipește sfaturile vrăjmașilor celor netrupești și zdrobește fălcile celor ce caută să mă înghită fără de milă, ca să trec neoprit de stăpânitorii întunericului, care stau în văzduh.

Și acum ...

Toată lauda îți dă loc ție, Fecioară, și toată bună cuvântarea oamenilor; că tu mai ales ești bună cuvântarea noastră și lauda. Deci în locul a toată lauda și buna cuvântare, noi robii tăi, Fecioară, cu multă dragoste Născătoare de Dumnezeu chiar te numim pe tine.

CANONUL MAICII DOMNULUI

VINERI SEARA

Glas 2

Cântarea 1-a, Irmos :

Întru adânc a așternut de demult toată oastea lui Faraon, puterea cea prea întrarmată, iar Cuvântul întrupându-Se a pierdut păcatul cel prea rău, Domnul Cel preaslăvit, căci cu mărire S-a proslăvit.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Ceea ce ești ușă a dumnezeiescului Răsărit, deschide-mi ușile pocăinței și din ușile păcatului celui purtător de moarte izbăvește-mă, cu mijlocirea ta, Stăpână.

Lucrul și zidirea Ta sunt, Mântuitorule, iar prin amăgirea celui viclean m-am zdrobit, prin desfătările cele lumești; pentru aceasta iarăși mă zidește cu dumnezeieștile rugăciuni ale preacuratei Maicii Tale, Cuvinte al lui Dumnezeu, Cel ce ești preaslăvit.

Slavă …

Alină acum cumplitul vifor al răutăților mele, binecuvântată Fecioară, și biruiește pe toți vrăjmașii cei nevăzuți, care fără milă cad asupra sărăciei mele, că singură ești folositoarea mea, Preacurată.

Și acum ...

Unule Îndurate, Hristoase Dumnezeule, prin rugăciunile Maicii Tale îndură-Te și mă miluiește pe mine, cel ce nădăjduiesc la Tine, îndreptându-mă către lumina poruncilor Tale și învrednicindu-mă vieții veșnice.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Înflorit-a pustia ca și crinul, Doamne, biserica păgânilor cea stearpă, prin venirea Ta, întru care s-a întărit inima mea.

Dumnezeiască Mireasă, întru care S-a sălăşluit însuşi Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce luminează toată lumea, străluceşte-mi raza adevăratei pocăinţe, surpând întunericul patimilor mele prin rugăciunile tale, rogu-mă.

Eu însumi fiind robit de păcate, singur eu mi-am deschis uşile patimilor; ci către tine singură, preacurată Fecioară, acum alerg, şi întorcându-mă, prin îndurarea ta mântuieşte-mă.

Slavă …

Alesule Sioane, cetate împărătească, preacurată Fecioară, împreună cu toţi sfinţii roagă pe Fiul tău cel fără de ani, ca să mă facă cetăţean cetăţii celei din ceruri.

Şi acum ...

Din sfinţita petrecere căzând eu, Preacurată, m-am lipit lângă dobitoace şi osândit tot m-am făcut; ci tu, ceea ce ai născut pe Judecătorul, izbăveşte-mă de toată judecata cea de istov şi mă mântuieşte.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu Însuţi, Doamne, Te-ai întrupat şi m-ai mântuit pe mine tot omul. Pentru aceasta strig Ţie : Slavă puterii Tale, Doamne.

Deschide-mi, Fecioară, dumnezeieştile intrări ale pocăinţei, închizând intrările patimilor şi ale dezmierdărilor mele, şi prin puterea ta le opreşte.

Uşă neumblată şi ţarină nearată, sicriu şi năstrapă, sfeşnic şi cădelniţă a Cărbunelui celui fără de materie te numim pe tine, preacurată Fecioară.

Slavă …

Cumplita noapte a păcatelor m-a acoperit pe mine, Preasfântă Fecioară, Stăpână, pentru că nu am candelă care să-mi lumineze sufletul cu untul de lemn al faptelor bune; drept aceea și din cămara Mirelui m-am izgonit afară.

Și acum ...

Marie, ceea ce ești cădelniță de aur, alungă întinăciunea patimilor mele, și pe mine, cel ce mă clătesc de meșteșugirile luptătorului cel înșelător, întărește-mă, Preasfântă Fecioară.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Mijlocitor între Dumnezeu și oameni Te-ai făcut, Hristoase Dumnezeule, că prin Tine, Stăpâne, la Părintele Tău, Începătorul luminii, din noaptea necunoștinței aducere am aflat.

Acum scap sub acoperământul tău, Maică, preacurată Fecioară; de bolile cele sufletești și de patimi trupești, izbăvește-mă pe mine, robul tău.

Izbăvește-mă de neputințele trupești și oprește necuvioasele patimi ale sufletului meu și de veșnica muncă mă păzește, Fecioară de Dumnezeu dăruită.

Slavă …

Ceea ce ai născut Izvorul tămăduirii, pe mine cel ce sunt rănit de patimile cele lumești, tămăduiește-mă, Fecioară, singura plină de dar, Preacurată.

Și acum ...

Iesei să se veselească și David să dănțuiască, căci Fecioara, toiagul cel sădit de Dumnezeu, a odrăslit pe Hristos, Floarea cea pururea vie.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Întru adâncul greșelilor fiind învăluit, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat; scoate-mă din stricăciune, Dumnezeule.

Inima mea cea înnegrită de împresurările cele întunecate ale păcatului, strălucește-o cu lumina cea dintru tine, Mireasă dumnezeiască care nu știi de mire, ca una ce ai născut pe Soarele Hristos.

Lumina cea din Lumină născând-o nouă, preacurată Fecioară, a risipit întunericul nedumnezeirii; drept aceea, pe mine cel legat cu întunericul patimilor lumești, luminează-mă, Născătoare de Dumnezeu, și prin rugăciunile tale dezlegându-mă, dă-mi lumina cea veșnică.

Slavă …

Singura preacurată Fecioară, care ai născut pe Hristos, Soarele cel neapus, fă rugăciune către Dânsul, rugându-te pururea să Se milostivească spre mine cel smerit.

Și acum ...

Luminează sufletul meu cel întunecat cu greșelile, ceea ce ai născut pe Soarele dreptății, pururea Fecioară.

Sedealna :

Veniți cu netăcute laude toți să o slăvim pe Maica Luminii, că aceasta a născut Mântuirea noastră, și «bucură-te» să-i aducem, ca uneia ce a născut pe Dumnezeu, Cel mai vechi decât toți vecii; bucură-te, care după ce ai născut, iarăși ai zidit pe Eva; bucură-te, preacurată Fecioară, neispitită de nuntă.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui călcător de lege, înaltă văpaie a ridicat; iar Hristos a tins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului, Cel ce este binecuvântat și proslăvit.

Izvor primitor de viață și ușă Luminii celei neapuse, tu singură ești, Preasfântă Fecioară. Deci prin rugăciunile tale stinge-mi focul patimilor trupești de care pururea mă ard și potolește văpaia cea înaltă a cugetelor

mele cele necurate, ca să strig Fiului tău : Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

De Dumnezeu Născătoare, Fecioară, ia aminte spre rugăciunea robului tău și-mi oprește degrab năvălirile cele rele și asuprelile încetează-le, Stăpână, ca să te măresc pe tine cu credință, binecuvântată Preacurată.

Slavă …

Usucă mulțimea răutăților mele, Fecioară, care ai născut pe Hristos, Noianul milostivirii, pe Izbăvitorul și Domnul, Căruia toți Îi strigăm : Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Și acum ...

De bunăvoia mea greșind și robindu-mă cu netrebnice obiceiuri, la milostivirea ta cea obișnuită alerg acum; mântuiește-mă pe mine cel deznădăjduit, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Pe Cela ce oarecând în muntele Sinai, în rug a închipuit lui Moise minunea Fecioarei, lăudați-L, binecuvântați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Mijlocește, Preacurată, de mă scoate din prăpastia cea prea-adâncă a patimilor mele cele stricătoare de suflet și către munții cei înalți ai faptelor bune mă ridică pe mine, care cu mulțumită te laud pe tine, Fecioară.

Născându-ne nouă Viața cea înființată, Care prin moarte a încetat moartea, Fecioară, pe mine cel ce sunt omorât de împresurările cele rele înviază-mă, prin rugăciunile tale, Preacurată, binecuvântată și Preaslăvită.

Binecuvântăm pe Tatăl …

Eu cântărețul tău, preacurată Fecioară, cel ce fără de iertare am păcătuit, mă rog ție : Îndreptează-mă către calea pocăinței, Mireasă a lui Dumnezeu, ceea ce negrăit ai născut pe Cuvântul cel ce curățește păcatele lumii.

Și acum ...

Ochii mei cei orbiți cu multe călcări de poruncă luminează-i, de Dumnezeu Născătoare; împacă mintea mea și inima cea tulburată cu desfătări de multe feluri, rogu-mă, și mă mântuiește pe mine, cela ce strig : Preoți binecuvântați, popoare preaînălțați pe Hristos în veci.

Să lăudăm, bine să cuvântăm …

Pe Cela ce oarecând în muntele Sinai, în rug a închipuit lui Moise minunea Fecioarei, lăudați-L, binecuvântați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Ceea ce pe Luminătorul Dumnezeu, Cel ce a răsărit mai înainte de soare, Care trupește la noi a venit, din pântecele cel fecioresc negrăit L-ai întrupat; binecuvântată, preacurată Născătoare de Dumnezeu, pe tine te mărim.

Zămislirea ta este mai presus de cuvânt, Mireasă a lui Dumnezeu, care ai născut pe Dumnezeu, Cel ce a izbăvit pe oameni din necuvântare. Drept aceea dă-mi și mie cuvânt, ca să te laud pe tine, preacurată Fecioară.

Eu sunt cel ce am căzut în tâlhari, în cugetele cele rele și în patimile cele lumești, ce mi-au rănit sufletul meu; însăți tu, Preasfântă Stăpână, vindecă-mă pe mine, cel ce mă nădăjduiesc spre tine.

Slavă …

Ușă neumblată, care ai răsărit lumii pe Împăratul slavei și după naștere iarăși Fecioară ai rămas, primește cântarea aceasta ce o închin

către tine, Stăpână Fecioară, și să-mi răsari mie răsăritul pocăinței, ca după vrednicie să te fericesc pururea, Preacurată.

Și acum ...

Pe Împăratul și Ziditorul tuturor zămislindu-L, L-ai născut, Fecioară, și iată acum ca o împărătească stai înaintea Lui, de-a dreapta, Curată. Pentru aceasta te rog să mă izbăvești de partea cea de-a stânga în ceasul judecății și să mă împreuni cu oile cele de-a dreapta.

CANOANELE MAICII DOMNULUI

Glasul 3

Sâmbătă seara | Duminică seara | Luni seara | Marți seara
Miercuri seara | Joi seara | Vineri seara

CANONUL MAICII DOMNULUI

SÂMBĂTĂ SEARA

Glas 3

Cântarea 1-a, Irmos :

Cel ce a împreunat apele de demult într-o adunare cu dumnezeiască voie și a despărțit marea poporului israelitenesc, Acesta este Dumnezeul nostru Cel proslăvit; Acestuia Unuia să-i cântăm, că S-a proslăvit.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Norul cel înțelegător al Razei celei cerești, răsărind razele pocăinței, nouă tuturor ne-a strălucit lumină, una curata Născătoarea de Dumnezeu și acoperământul sufletelor noastre.

Grabnică scăpare și întărire, zid și turn și tare liman avându-te pe tine, Maica lui Dumnezeu, noi, care ne clătim în noianul relelor și în necazuri, pururea ne izbăvim de primejdii.

Slavă …

Bucură-te, sălașul slavei celei negrăite; bucură-te, locașul Soarelui Celui înțelegător; bucură-te, odorul fecioriei; bucură-te, dumnezeiascăcăruțăa Dumnezeirii Cuvântului; bucură-te, hrănitoare a vieții tuturor.

Și acum ...

Odihnitu-S-a Hristos întru tine, cea singură binecuvântată, și S-a îmbrăcat din tine cu trupul Său, vrând să mă îmbrace pe mine cel gol.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Cela ce dintru cele ce n-au fost, toate le-ai adus, cu Cuvântul zidindu-le și cu Duhul săvârșindu-le, Atotțiitorule Stăpâne, întru dragostea Ta mă întărește.

Mielușea neîntinată și Fecioară, care ai născut pe Mielul, Cel ce a ridicat toată boala, Născătoare de Dumnezeu, mântuiește turma ta.

Tu, rodind pe Strugurul cel ceresc și umplând paharul pocăinței, păcătoșilor iertare ai lucrat.

Slavă …

Cei ce înotăm în noianul păcatelor și ne afundăm în sărătura greșelilor, năzuim la dulceața rugăciunilor tale.

Și acum ...

Eva cea mai dinainte prin mâncarea din pom a supus blestemului neamul omenesc; iar tu, Preacurată, născând pe Ziditorul, ai adus omenirea la bună cuvântare.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Pus-ai spre noi dragoste tare, Doamne, că pe Unul-Născut Fiul Tău, pentru noi la moarte L-ai dat. Pentru aceasta, mulțumind, strigăm Ție : Slavă puterii Tale, Doamne.

Arată spre mine îndurarea ta cea mult-milostivă, că tu ai fost Maică a Milostivului tuturor.

Pe mine cel ce mă rătăcesc în noaptea păcatului, luminează-mă Pururea Fecioară, ca ceea ce ai născut pe Luminătorul.

Slavă …

Roagă pe Stăpânul tuturor pentru robii tăi și-L îmblânzește, ceea ce ești folositoarea lumii.

Și acum …

Arătatu-te-ai scaun prealuminat al Împăratului ceresc, Fecioară, întru care, voind, S-a odihnit cu trupul și a ridicat osteneala noastră cea multă, și a așezat pe om la scaunul cel împărătesc, precum bine a voit.

Cântarea a 5-a, Irmos :

La Tine mânec, Ziditorule a toate, la pacea ce covârșește toată mintea; pentru că lumină sunt poruncile Tale, întru care mă povățuiește.

Puterea Celui Preaînalt, Preacurată, umbrind pântecele tău, l-a arătat încăpere a Dumnezeului Celui neîncăput, iar pe tine, Maică a Vieții și mântuire a noastră a tuturor.

Izvor dumnezeiesc al mântuirii mele agonisindu-te, să nu mă înece viforul cel rău, nici să mă înghită adâncul păcatului, Sfântă Stăpână.

Slavă …

Brazda fecioriei, pământule cel nearat, te-ai arătat lumii, pururea Fecioară, din care, cu negrăit cuvânt, S-a născut Lucrătorul, Ziditorul nostru.

Și acum ...

Palatule cel luminat al Stăpânului, arată-mă pe mine casă Luminii; ușă neumblată, deschide-mi calea pocăinței, povățuindu-mă către viața cea nemuritoare.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a înconjurat și se sfârșește duhul meu; ci întinzându-Ți, Stăpâne, brațul Tău cel înalt, ca pe Petru, Îndreptătorule, mântuiește-mă.

Ceea ce ai avut preaminunată zămislire și naștere, minunează acum peste mine cel ticălos milele tale, că întru fărădelegi și zămislit fiind și născut, dulceților rob m-am făcut.

Plâng și mă vaiet și mă tânguiesc, când îmi aduc aminte de judecata cea înfricoșată, că rele fapte am; ceea ce ești neispitită de bărbat, Fecioară, Maica lui Dumnezeu, în ceasul cel înfricoșat să-mi stai de față mie.

Slavă …

Toată negura păcatului se șterge prin rugăciunea ta, că a strălucit dintru tine Lumina cea fără de ani, Hristos, și a risipit întunericul greșelilor.

Și acum ...

Spre tine, Preabună, mi-am pus nădejdea mea și aștept darul cel curățitor de la Cel ce S-a născut din tine, prin Care mântuiește-mă, Preasfântă Fecioară.

Sedealna :

Scaun cu totul de aur al Împăratului și rai cu totul înflorit te-ai arătat Născătoare de Dumnezeu preacurată; că pe Dumnezeu în pântecele tău purtându-L, bine ne înmiresmezi pe noi cu dumnezeieștile daruri. Pentru aceea toți pe tine, Maică a lui Dumnezeu cu adevărat te propovăduim de-a pururea și te mărim.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Precum de demult pe cei binecredincioși trei tineri i-ai răcorit în văpaia haldeilor, cu focul cel luminător al dumnezeirii, și pe noi ne luminează, care strigăm : Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Dintru tine, Maică Fecioară, a răsărit Soarele cel prealuminos, și luminând inimile noastre ne învață a cânta : Bine este cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Zidirea se luminează cu zămislirea ta cea fără de sămânță, și mărește nașterea ta și o slăvește pe dânsa, cântând cu credință : Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă …

Ziditorul a toate și Domnul Cel mai presus de dumnezeire, luând chipul nostru dintru tine, Prealăudată, și îndumnezeindu-l, întru înălțime șade împreună cu Tatăl și cu Dumnezeiescul Duh.

Și acum ...

Preasfântă Fecioară, ceea ce ești bucuria îngerilor, umple de bucurie cugetul meu cel mâhnit și în lene cufundat.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Cu focul cel nesuferit împreunându-se tinerii cei ce au stătut pentru buna credință, și de văpaie nevătămându-se, dumnezeiască cântare au cântat : Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Ca ceea ce ești toată bună și de aproape te-ai făcut a Împăratului tuturor, de Dumnezeu Născătoare, umple-mă de fapte bune, pe mine cel ce viețuiesc întru răutate și în lene îmi sfârșesc toată viața, ca să te slăvesc întru toți vecii.

Pe mine cel îmbrăcat în haina cea frumoasă prin nașterea lui Dumnezeu, aflându-mă cei ce lucrează răutatea, Născătoare de Dumnezeu, de aceea m-au dezbrăcat, ci tu, cu haine dumnezeiești, mă luminează prin pocăință cu rugăciunile tale, Fecioară.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Vrăjmașul se ispitește a mă înghiți cu păcatele, ci tu, Născătoare de Dumnezeu, scoate-mă și mă izbăvește din tirania lui, ca să te slăvesc întru toți vecii.

Și acum ...

Cumplita noaptea a păcatelor mă acoperă, Fecioară preacurată, căci nu am candela care să lumineze sufletul meu cu untul de lemn al facerii de bine; pentru aceasta am și fost aruncat afară din cămara cea de sus.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Cu focul cel nesuferit împreunându-se tinerii cei ce au stătut pentru buna credință, și de văpaie nevătămându-se, dumnezeiască cântare au cântat : Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Minune nouă și lui Dumnezeu cuviincioasă, că prin ușa Fecioarei cea încuiată arătat a trecut Domnul, gol întru intrare și purtător de trup S-a arătat întru ieșire Dumnezeu, și a rămas ușa încuiată; pe aceasta negrăit, ca pe Maica lui Dumnezeu, o mărim.

Pe mine cel stricat la minte, cel stricat la suflet și la știință, cel întinat cu răutatea și arătat gol de toate bunătățile, nu mă trece cu vederea, Fecioară nestricată și fără prihană, ci cu lucruri de bunăcuviință mă împodobește.

Umplutu-m-am de rele, umplutu-m-am de gânduri care mă înstrăinează de la Tine, Iubitorule de oameni. Pentru aceasta și suspin și strig : Pe mine cel ce mă pocăiesc, primește-mă, și să nu mă lepezi, Făcătorule de bine mult Milostive, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Slavă …

Să mă izbăvesc cu rugăciunile tale, Fecioară cu totul fără prihană, de toată mânia, de patimile cele aducătoare de moarte, de gheena cea cumplită și de foc, de oamenii nedrepți, de vrăjmașii cei răi, eu care alerg la acoperământul tău și te chem întru ajutor.

Și acum ...

Ca o Maică a lui Dumnezeu, roagă pe Domnul Dumnezeu și Împăratul, Cel ce S-a născut din tine, ca să mă izbăvesc de toată groaza și de obiceiul cel rău, eu robul tău, curată Stăpână, cel ce mă nădăjduiesc spre tine din pântecele maicii mele.

CANONUL MAICII DOMNULUI

DUMINICĂ SEARA

Glas 3

Cântarea 1-a, Irmos :

Marea ai desfăcut-o și pe căruțele lui Faraon cu adâncul mării le-ai acoperit, Doamne, și ai mântuit pe poporul israelitenesc, cel ce cu cântări Te lăuda.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Ceea ce pe Cuvântul, Mântuitorul meu, prin cuvânt L-ai născut, mai presus de cuvânt, pe mine cel ce sunt cuvântător și cu porniri dobitocești, dobitocește m-am supus voilor trupești, cu cuvântul tău înțelepțește-mă, ca să te slăvesc.

Ceea ce ești casă a sfințeniei, locaș al slavei Domnului, cădelniță dumnezeiască a Cărbunelui celui cinstit și nematerialnic, Preacurată, toată reaua putoare a sufletului meu fă-o binemirositoare și mintea și inima mea sfințește-o.

Slavă …

Cu înverșunări desfrânate și cu lucrări urâte cu totul mi-am pângărit trupul; biserica trupului meu urât am stricat-o. Ceea ce ești Biserică preacurată a Dumnezeiești Ființe, mintea mea curățește-o cu stropirea isopului celui mai bun.

Și acum ...

Întinând nebunește pe cel după chip, cu patimile trupului meu, Fecioară, mă tem de mânierea lui Dumnezeu și de prea-înfricoșata muncă a focului; ci tu, miluiește-mă pe mine cel ce alerg la tine.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Întărește, Doamne, inimile robilor Tăi și le luminează spre lauda Ta, ca să Te slăvim pe Tine, Mântuitorule, în veci.

Ceea ce ai născut Soarele dreptății, luminează cu lumina ta sufletul cel ticălos, care ca într-o noapte se luptă cu noaptea faptelor celor rele și a gândurilor celor întunecate.

Stăpână, ceea ce ești neîntinată, pe mine cel întinat în tina dulceților, cu stropirea milei tale, ca și cu un isop, curățește-mă și de întinăciunea patimilor spală-mă.

Slavă …

La cercetarea judecății Tale celei înfricoșate, când voi sta înaintea divanului Tău, Hristoase, și gol și osândit, cu rugăciunile Maicii Tale, din foc, izbăvește-mă.

Și acum ...

Strălucită cu frumusețile Dumnezeirii, ca o Mireasă prea fără prihană, ca o frumoasă Împărăteasă, stai lângă Fiul tău, adevăratul Împărat, nestricată Fecioară.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Au doară, în râuri Te vei mânia, Doamne ? Au doară, în râuri este urgia Ta, sau în mări pornirea Ta ?

Având vreme de pocăință și de îndreptare, primește gând de întoarcere, suflete al meu, și îmbunătățește-te pe sineți, ca nu cumva să te apuce urgia Domnului nepocăit.

Pe Dumnezeu, Cel ce Se poartă în căruță înfricoșată de heruvimi, ceea ce ești căruță de Dumnezeu zidită, Fecioară preacinstită, trupește, ca pe un prunc, L-ai purtat și cu lapte L-ai hrănit. O, taină ! O, înfricoșată auzire !

Slavă …

Numai eu între oameni am întărâtat cinstitele Tale îndurări; că eu singur am amărât, Hristoase, bunătatea Ta cea covârșitoare; pentru rugăciunile celeia ce curat Te-a născut pe Tine, miluiește-mă.

Și acum ...

Când Mirele va veni noaptea ca să mă judece, atunci binevoiește, Preacurată, ca să ies întru întâmpinarea Lui, cu făclie luminoasă, și să mă închin venirii Acestuia.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Cu lumina Ta cea neînserată, Hristoase Dumnezeule, luminează smeritul meu suflet și-l povățuiește la frica Ta, pentru că lumină sunt poruncile Tale.

Mă uimesc căutând la noianul cel nemărginit al greșelilor mele, Născătoare de Dumnezeu; pentru aceea alerg la adâncul milei tale.

Viforul fărădelegilor mele mă tulbură, furtuna păcatelor și volbura patimilor mă volburează; la limanul pocăinței ocârmuiește-mă, Stăpână.

Slavă …

Sufletul meu cel întunecat, cel ca o piatră tare, ne-ruptă, aspră și nezdrobită, cu umilința moaie-l, Fecioară,și-l arată piatră vârtoasă care izvorăște lacrimi ca niște ape.

Și acum ...

Vezi, Curată, neputința smeritului și ticălosului meu suflet și izbăvește-mă de scularea asupra mea a nevăzuților vrăjmași și de vătămarea acestora.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Pe cei ce au ajuns la sfârșitul veacurilor, Iubitorule de oameni, și în valul ispitelor se primejduiesc să piară, nu-i trece cu vederea pe cei ce

strigă : Mântuiește-ne, Mântuitorule, precum ai mântuit din fiară pe proorocul.

Pe tine cea între fecioare Născătoare de prunc și între maici Fecioară curată, taina cea minunată în ceruri și înfricoșată pe pământ, cea chiar Născătoare de Dumnezeu și cu adevărat a Domnului Născătoare, te laud, Fecioară.

Întru lenevire trecându-mi vremea, m-am apropiat către sfârșitul vieții mele; ci tu, Preacurată, măcar la sfârșitul vieții mă rog să-mi dai umilință, ca să plâng cu amar pentru păcatele mele cele fără de număr.

Slavă …

Ca cel ce am râvnit pe fariseul cel înalt la grumaji și mult lăudăros, cu mintea înălțându-mă, am căzut în trufie; ci tu, Născătoare de Dumnezeu, dăruiește-mi smerenia vameșului cea de înălțime suitoare.

Și acum ...

Mă tânguiesc și plâng și mă jelesc, când îmi aduc aminte de înfricoșatul divan, căci lucruri rele am; Marie, ceea ce ești neispitită de bărbat, Maica lui Hristos, în ceasul cel înfricoșat fii mie părtinitoare.

Sedealna :

Cele cerești cu frică se bucurau, și cele pământești cu cutremur se veseleau, când preacuratul glas a venit la tine, Născătoare de Dumnezeu. Ca o prăznuire a strălucit tuturor, când a izbăvit Stăpânul pe cel întâi zidit. Pentru aceasta împreună cu îngerul strigăm ție : Bucură-te, cea cu daruri dăruită.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Cei trei tineri în cuptor, pe Treime închipuind, îngrozirea focului au călcat și cântând strigau : «Bine este cuvântat, Dumnezeul părinților noștri».

Culegând roadele păcatului m-am omorât, și aducând pe sufletul meu neroditor, strig ție :Arată-măaducător de roadă, ceea ce cu Rodul tău ai pierdut stricăciunea.

Din lucruri nu-mi este mie mântuire, Stăpână, că păcate lângă păcate adaug și răutate peste răutate. Deci, cu solirea ta, Curată, întâmpinând, mântuiește-mă.

Slavă …

Judecata este lângă uși, divanul gata, gătește-te smerite suflete și strigă : Când vei judeca, Cuvinte, să nu mă osândești pe mine, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Și acum ...

O, străină taină ! O, înfricoșată gândire ! Cum Dumnezeu S-a arătat pe pământ ca un om ? Cum ? Precum El știe, precum voiește, precum bine Îi place și lucrează precum și voiește.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Pe Domnul, Cel ce S-a pogorât în văpaia focului la tinerii evreiești și S-a arătat cu putere Dumnezeiască, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Frica Domnului este curată și rămâne în veacul veacului, pe care eu lacomul, urând-o, necurat m-am făcut, căci cu necurăție m-am înjugat cu toată lăcomia. Deci arată-mă curat, preacurată Marie.

Sfeșnicule al Luminii celei nematerialnice, cămară cu totul aurită, dumnezeiescule pat, cel strălucit, și scaune al slavei în chipul focului, palatule însuflețit și cămară plină de toată curăția și sfințenia, sfințește-mi mintea mea.

Binecuvântăm pe Tatăl …

Pe Cuvântul Tatălui, Cel întrupat mai presus de cuvânt, L-ai născut de Dumnezeu Născătoare, Fecioară, pe Care toate făpturile Îl lăudăm ca pe Domnul, și-L preaînălțăm întru toți vecii.

Și acum ...

Împestrițat fiind cu răutatea și îmbrăcat cu desfrânarea, te rog pe tine, Fecioară, cea împodobită cu slavă și îmbrăcată cu haina cea aurită a Dumnezeirii, îmbracă-mă pe mine cu haina cea strălucită a nepătimirii.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Domnul, Cel ce S-a pogorât în văpaia focului la tinerii evreiești și S-a arătat cu putere Dumnezeiască, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

În muntele Sinai, în rug,Moisete-a văzut pe tine, care fără de ardere ai zămislit în pântecele tău FoculDumnezeirii, iar Daniil te-a văzut munte netăiat și Isaia te-a numit toiag odrăslit din rădăcina lui David.

Părându-mi-se mie, osânditului, că gânditor stau înaintea divanului celui nesuferit și înfricoșat al preacuratei nașterii tale, Preacurată, îngrijorat, cutremurat, înfricoșat, fără de răspuns și gol, te chem pe tine ajutătoare.

Ceea ce ești cămara cea de aur și de Dumnezeu împletită, luminează sufletul meu; ușa cea cerească, deschide-mi mie intrarea vieții; Sfânta sfinților, sfințește-mi mintea mea; pământule nearat, arată-mă locuitor al pământului celor blânzi.

Slavă …

Tu îmi potolește tot viforul primejdiilor mele celor în multe chipuri, tu de bucurie umple inima mea, toată scârba de la mine gonind-o, Fecioară, bolile alungându-le, ispitele încetându-le, ceea ce izvorăști bucurie celor ce te laudă pe tine.

Veniți toți credincioșii să cădem la Maica lui Iisus și mai înainte de sfârșit să suspinăm, să plângem și să ne tânguim cu amar, și cu fierbinte umilință înaintea acesteia să strigăm : Stăpână, sârguiește-te să nu ne lași pe noi să pierim în foc.

CANONUL MAICII DOMNULUI

LUNI SEARA

Glas 3

Cântarea 1-a, Irmos :

Tu ești Dumnezeul Cel minunat, Care cu preaslăvire faci minuni; Cela ce ai uscat adâncul și căruțele le-ai acoperit și ai mântuit pe poporul ce-Ți cânta Ție, ca Izbăvitorului nostru și Dumnezeu.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Bucură-te, Sfântă Doamnă, cea cu multe nume numită, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, Marie, lauda credincioșilor, izbăvirea de blestem, scară cerească, minune neînțeleasă, rugule nears, pământule nelucrat.

Maică Fecioară preacurată, pentru noi cei ce ne pocăim și dezlegare de greșeli poftim să luăm, și la Hristos alergăm, pe Acesta fă-L milostiv nouă, Stăpâna tuturor.

Slavă …

Sălaș gătit al Dumnezeiești întrupări, al Ființei celei mai presus de ființă, și cămară a Duhului Celui Atotlucrător, a împăcării celei înfricoșate, te-ai arătat de Dumnezeu Născătoare, căruță mai strălucită decât rânduielile cele nematerialnice.

Și acum ...

Năstrapa cea cuvântătoare, care porți pe Hristos, Mana nemuririi, de amărăciunea patimilor celor stricătoare de suflet izbăvește-mă, Preasfântă Fecioară, ca să te slăvesc cu credință și cu bună cuviință.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Suflete sterp și neroditor, câștigă rod bine slăvit, și bineroditor făcându-te, strigă : Întăritu-m-am prin Tine, Dumnezeule; nu este sfânt, nu este drept, afară de Tine, Doamne.

Curgere de lacrimi dă-mi mie, ceea ce ești bună, Născătoare de Dumnezeu, și cu acestea stinge cuptorul patimilor mele și spală toată spurcăciunea mea cea sufletească.

Păşunea morţii cea neţinută și stricăciunea le-ai oprit, ca ceea ce ai născut Viața cea ipostatică, ci oprește statornicia rănilor sufletului meu, cele izvorâtoare de bube.

Slavă …

Deznădăjduit fiind de mulțimea păcatelor mele, către tine am alergat, părtinitoarea mea cea nerușinată; fii mie povățuitoare și de mână ducătoare către viața cea îmbunătățită.

Și acum …

Dezgolit fiind de dumnezeiasca îmbrăcăminte, pustiu de ajutor, lepădat sunt eu ticălosul; Născătoare de Dumnezeu, acoperă goliciunea mea cu sfântul tău acoperământ.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Avacum, preacurat pântecele tău, munte umbrit mai înainte l-a văzut; pentru aceea a și strigat : De la amiazăzi va veni Dumnezeul cel Sfânt și din muntele cel cu umbra deasă.

Frică și cutremur și clătinare au venit peste mine, că mi-am adus aminte, Preacurată, de înfricoșata a doua venire a Unuia-Născut Fiului tău și de cei vrednici de întâmpinarea Lui.

Grai jalnic, cu plângere, cu tânguire și cu lacrimi, care din suflet smerit se aduce ție, cea fără prihană, primindu-l ca pe o jertfă cu bun miros, izbăvește-mă de muncă.

Slavă …

Pe Cel ce S-a născut din Tatăl mai înainte fără de mamă, și mai pe urmă fără de tată, cu trup L-ai născut, Fecioară, mai presus de pricină și mai presus de înțelegere. Acesta, pentru bogăția iubirii de oameni, a sărăcit.

Și acum ...

Mă cutremur gândind la noianul păcatelor mele; dar iarăși, cutezând, iau în minte adâncul milostivirilor tale, Fecioară, întru care cufundă-mă și la limanul mântuirii îndreptează-mă.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Mânecând Te lăudăm Unule-Născut, Cuvântule al lui Dumnezeu; pacea Ta dă-o nouă și ne miluiește pe noi cei ce Te lăudăm și cu credință ne închinăm.

Câini mulți m-au înconjurat cu adevărat, și adunarea duhurilor celor viclene m-au cuprins; ci acum, Preacurată, sfaturile acestora le risipește.

Groapă mi-a scurmat mie vicleanul și se ispitește să mă arunce într-însa; ci cu dreapta ta, Stăpână, fă să cadă în groapă cel ce a făcut-o.

Slavă …

Dezbrăcatu-m-am de îmbrăcămintea sănătății și cu veșmântul cel de plângere, întru dureri înfășurat fiind, te rog pe tine, Stăpână, să mă îmbraci cu vindecarea.

Și acum ...

Ca ceea ce ești buna cuviință a mucenicilor și a sfinților apostoli, și părtinitoare a credincioșilor, Născătoare de Dumnezeu, toți după vrednicie te slăvim pe tine.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Adâncul patimilor și viscolul vânturilor celor potrivnice s-au sculat asupra mea; ci întâmpinându-mă, Tu, Mântuitorule, mântuiește-mă și mă izbăvește din stricăciune, precum ai mântuit pe proorocul din fiară.

Cu voia Ziditorului tuturor, când va vrea să se despartă sufletul meu de trup, întru-tot nevinovată,slobozește-mă din mâinile celor ce mă urăsc pe mine, Născătoare de Dumnezeu întru-tot cântată.

Ca nu cu urgia Fiului tău să fiu mustrat, nici cu mânia Lui să fiu certat, în vremea venirii Lui, întru-tot cântată, cu rugăciunile tale mântuiește-mă.

Slavă …

Venit-au cu adevărat peste capul meu fărădelegile mele cele multe și ca o sarcină grea s-au îngreuiat peste mine; ci ușurează-mi lanțul meu, Prealăudată.

Și acum …

Pe tine singură din toate neamurile Unul Dumnezeu spre lăcaș Luișitе-a ales, că tu singură, Maica lui Dumnezeu, sfințenia tuturor covârșind-o, bogată ești și cu curăția.

Sedealna :

Fiecare unde se mântuiește acolo după dreptate și aleargă. Și care altă scăpare este ca aceasta, precum tu, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce acoperi sufletele noastre ?

Cântarea a 7-a, Irmos :

Cela ce ai rourat văpaia cuptorului și pe tineri nearși i-ai păzit, bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Pe mine cel însetat de apele cele de viață făcătoare, satură-mă, izvorule al Apei celei de viață începătoare, ca să nu am trebuință în văpaia

focului de degetul cel cu vârful udat în apă, ca să-mi răcorească limba mea cea arsă.

Viața mea este rea, vinovată gheenei și râului celui ce arde cu foc, iar ticălosul și întinatul meu suflet este plin de necurăția cea trupească, Stăpână, pe care curățește-l degrab.

Slavă …

Viforul gândurilor celor fără de rânduială mă clatină pe mine, și viscolul diavolesc al cugetelor celor făcătoare de stricăciune mă tulbură și întru adâncul păcatului mă trage; mântuiește-mă, ocârmuiește-mă, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână.

Și acum ...

Milostivește-te spre mine Fecioară, Mireasă a lui Dumnezeu, că întru adâncul deznădăjduirii alunecând, te rog pe tine, Curată, să te faci mie alinare, că tu ești liman de mântuire celor ce de-a pururea sunt întru nevoi.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Pe Dumnezeu, Cel ce se slăvește de îngeri neîncetat, întru cei de sus; cerurile cerurilor, pământul, și dealurile, și munții, și adâncul și tot neamul omenesc, cu cântări, ca pe Ziditorul și Izbăvitorul, bine-L cuvântați.

O, suflete al meu, cât vei dori mai pe urmă să te prihănești pe tine, dar fără de folos ! Cum vei dori să te ticăloșești fără dobândă și cu ticăloșie să te căiești ! În zadar și în deșert te vei scârbi atunci, pentru cele ce acum, cu nesimțire, rău le lucrezi. Drept aceea aleargă acum către Preasfânta Fecioară.

Înger va veni cu sila să te tragă pe tine, mâhnit și întristat cumplit, și să te ducă legat cu lanțurile pe care ale tale degete le-au împletit, când nimic nu vei mai putea să te sfătuiești cele de folos. Pentru aceea cazi acum la preacurata Fecioară.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Mireasă preacurată a slavei lui Dumnezeu, să nu-mi închizi ușa dumnezeiești cămări, ci dă-mi mie ca și eu să mă îndulcesc de strălucirea dreptților și să mă izbăvesc de mâhniciunea cea întristătoare a păcătoșilor.

Și acum ...

Maica lui Dumnezeu, a Mântuitorului lumii și Sprijinitoarea tuturor, izbăvește-mă de dulcețile cele lumești, ceea ce ești cu totul fără prihană, ca să te laud neîncetat și să te măresc cu cântările a toată lumea.

Să lăudăm, bine să cuvântăm …

Pe Dumnezeu, Cel ce se slăvește de îngeri neîncetat, întru cei de sus; cerurile cerurilor, pământul, și dealurile, și munții, și adâncul și tot neamul omenesc, cu cântări, ca pe Ziditorul și Izbăvitorul, bine-L cuvântați.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, Cel ce a ridicat nouă semn de mântuire, în casa lui David slugii Sale, pentru milostivirea milei, cu care ne-a cercetat Răsăritul dintru înălțime și ne-a îndreptat în calea păcii.

Pe mine cel ce înot în noianul primejdiilor și mă viscolesc întru adâncul păcatelor, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, limanul celor ce sunt în furtună, povățuiește-mă către limanul cel neînvăluit al mântuirii și mă îndreptează și mă pune neclintit pe piatra adevăratei pocăințe.

Lăcrimez, suspin, plâng și mă tânguiesc și a mă sătura de tânguiri nicidecum nu voiesc, Stăpână, socotind necazul acela, mâhniciunea cea nemângâiată, pustiirea prietenilor, împreună și a ajutătorilor, și lipsa cea fără de mângâiere.

Slavă …

Tămăduiește-mă, Maica lui Dumnezeu, precum Fiul tău pe slăbănogul, pe mine cel ce zac de mulți ani în patul răutății, și poruncește-mi și mie ca să-mi ridic, ca pe un pat, trupul meu drept, prin lucruri îmbunătățite, și să merg la locuirea cerurilor.

Și acum ...

Ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Dezlegătorul bolilor și Doctorul durerilor, Pierzătorul patimilor și Grabnicul alungător al duhurilor celor rele, Mântuitorul sufletelor și Tatăl cel de obște, tămăduiește-mi durerea sufletului meu, și suspinarea, și chinuirea și ticăloșia.

CANONUL MAICII DOMNULUI

MARȚI SEARA

Glas 3

Cântarea 1-a, Irmos :

Să cântăm Domnului Celui ce a făcut minuni mari în Marea Roșie; căci cu marea a acoperit pe potrivnici și a mântuit pe Israil că S-a proslăvit.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Pe singura Stăpână cea cu dar dăruită, pe cea frumoasă între femei, sfeșnicul cel cu șapte făclii, pe Mireasa cea cu totul fără de prihană, lăcașul lui Dumnezeu cel însuflețit, sicriul cel ce totul de aur, pe Sfânta Fecioară, să o fericim.

Firea cea omenească care de demult a căzut din viața cea mai bună, și din locul cel roditor de verdeață, din raiul cel roditor de viață cu necinste a fost scoasă afară și a căzut din slava lui Dumnezeu, la mai mare slavă ai suit-o, Fecioară prealăudată.

Slavă …

Dumnezeiască curățitoare, masa cea vie și cămară cu aur împletită, norule cel în chipul porfirii, cea mai desfătată decât cerurile, scaune preaînalte al lui Dumnezeu, palatule cel cu foc arzător, cetatea însuflețită a lui Dumnezeu, Stăpână, miluiește-mă.

Și acum ...

Stâlpare din rădăcină împărătească ai odrăslit, și din semințe împărătească, ceea ce pe Hristos Împăratul, Floarea cea nevestejită, L-ai înflorit, Stăpână, îmbrăcat cu porfiră împărătească strălucită și vopsită din porfireștele tale sângiuri, Stăpână.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Întărește-te suflete întru Domnul Dumnezeu și strigă lăudându-te : Nu este sfânt afară de Tine, Doamne.

În ceasul cel înfricoșat, să te aflu pe tine ajutor, Fecioară Stăpână, din întunericul cel mai dinafară, și din gheena, și de scrâșnirea dinților, și de viermele cel neadormit și din toată munca, răpindu-mă.

Dă-mi mie, Stăpâna tuturor, lacrimă curățitoare de întinăciunile trupului, și de foc stingătoare, de greșelile mele dezlegătoare, și de suflet curățitoare și a minții păzitoare.

Slavă …

Lăcaș sfânt fiind, Preasfântă Stăpână, ca ceea ce ai născut pe Dumnezeu, milostivește-te spre noi robii tăi și sfințește mintea noastră și gândul, ceea ce ești munte sfânt.

Și acum …

Dă-mi mie, Stăpână, gând deștept și priveghetor și grijă necontenită de cercarea ceea ce va să fie la judecată, la care neosândit arată-mă, pe mine cel ce sunt însumi osândit.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Auzit-am auzul Tău și m-am înfricoșat; înțeles-am lucrurile Tale și m-am spăimântat, că Dumnezeu mai înainte de veci fiind, din fecioară Te-ai născut, făcându-Te om.

Când iau în minte înfricoșatul Tău divan, Cuvinte al lui Dumnezeu, și îngrozirea cea dreaptă și înfricoșarea hotărârii celei nemitarnice, tot mă înspăimânt și mă tulbur; ci cu rugăciunile Maicii Tale, mântuiește-mă.

Obicei prea rău cuprinzându-mă, și cu lungime de multă vreme în laț prinzându-mă, și întru deprindere oarecare și firească venind acum,

tirăneşte mă sileşte pe mine; deci, din tirania aceasta scoate-mă, Stăpână.

Slavă …

În ceasul şi în ziua cercării, când seamă mi se va cere pentru greşelile mele şi amare munci voi lua, atunci, Fecioară, să-mi stai înainte ajutătoare, şi de dreapta osândă izbăvindu-mă şi din focul gheenei răpindu-mă.

Şi acum ...

Păcatul înstrăinându-mă de la Dumnezeu şi a lepăda frica Lui cea mântuitoare plecându-mă, m-a silit a săvârşi toată pofta şi dulceaţa cea fărădelege; pentru aceea mai înainte de judecată însumi sunt osândit, din care mântuieşte-mă, Fecioară.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Cela ce eşti nevăzut, pe pământ Te-ai arătat şi cu oamenii de voie ai petrecut, Cel necuprins; pentru aceasta la Tine mânecând, Te lăudăm, Iubitorule de oameni.

Vremea vieţii mele ca fumul a pierit şi către porţile morţii m-am apropiat, şi mă înspăimânt de năpădirea diavolească, că ale lor lucruri totdeauna am făcut; îndură-te, ceea ce eşti cu totul fără prihană, şi mă mântuieşte.

Dă-mi pâraie de lacrimi, Fecioară, ca să usuce adâncul răutăţilor mele, şi stinge, Doamnă, toată văpaia patimilor mele, şi în ziua Judecăţii mă învredniceşte ca să mă izbăvesc de foc şi de celelalte munci.

Slavă …

Pocăinţă adevărată şi întoarcere desăvârşită de la greşelile care am făcut nu arăt; pentru aceea te rog pe tine, ceea ce eşti bună, să mă întorci pe mine mai înainte de sfârşit şi mai înainte să mă împaci cu Dumnezeul şi Stăpânul meu.

Şi acum ...

Sub ani, pe Dumnezeu, Cel ce fără de ani din Tatăl mai înainte de ani S-a născut, mai presus de minte și de cuvânt cu trup L-ai născut, Fecioară, pe înțeleptul Ziditor al vremilor și al anilor și al veacurilor, Care cu cuvântul dezleagă greșelile mele cele de multă vreme.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Adâncul păcatelor și furtuna deznădăjduirii s-au sculat asupra mea, Mântuitorule, drept aceea cu credință strig Ție : Precum pe Iona l-ai scos din chit, așa scoate și viața mea din stricăciune, mult-Milostive.

Cursele, lațurile și pândirile diavolilor celor ce mă vânează pe mine, ca niște țesături de păianjen arată-le, Fecioară cu totul fără prihană.

Să nu contenești, Fecioară, să mă pui în bună rânduială și să mă povățuiești către așezare mai dumnezeiască și să mă înțelepțești și să mă luminezi.

Slavă …

Dă-mi mie, Fecioară, în sufletul meu, pomenirea morții neștearsă și grijă de ieșire; printr-însele înțelepțindu-l pe acesta.

Și acum ...

Isaia, prin Duhul, carte te-a văzut pe tine, Curată, că întru tine s-a scris slobozenia muritorilor.

Sedealna :

Spânzurat pe lemn dacă Te-a văzut, Stăpâne, cea neispitită de nuntă și cu totul fără prihană, curata Fecioară și Maica Ta, a strigat către Tine : O, Fiul meu preadulce ! Vai mie, cum Te-a osândit pe lemn adunarea cea prea fărădelege, pe Tine, Făcătorul tuturor și Stăpânul ! Laud însă bunătatea Ta cea desăvârșită.

Cântarea a 7-a, Irmos :

De demult chipului celui de aur al închinării persienești, cei trei tineri nu s-au închinat, lăudând pe Domnul în mijlocul cuptorului : Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Încinge cu tărie, Curată, sufletul meu cel slăbănogit pentru păcate și mă mântuiește pe mine cela ce strig Fiului tău : Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Temându-mă de ceasul morții, pentru cea fără de moarte și veșnică muncă, către tine cad, Născătoare de Dumnezeu Stăpână, mântuiește-mă de cursele vânătorilor.

Slavă …

Mă înfricoșez și mă cutremur aducându-mi aminte de ziua și ceasul cercării; ceea ce ești bună, să-mi fii atunci mie, netrebnicul robului tău, ajutătoare și părtinitoare, sprijinitoare și izbăvitoare.

Și acum ...

Noaptea păcatelor mă cuprinde, norul patimilor mă acoperă și furtuna cea neguroasă a greșelilor mă înconjoară și negura cea prea-adâncă a deznădăjduirii mă ascunde; cu lumina pocăinței luminează-mă, Stăpână.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Cuptorul babilonesc pe tineri nu i-a ars, nici focul Dumnezeirii pe Fecioara nu o a stricat. Pentru aceasta, cu tinerii, noi credincioșii strigăm : Binecuvântați lucrurile Domnului pe Domnul.

În pântecele tău S-a pogorât dumnezeiasca Ploaie, ca o ploaie pe lână și ca o picătură ce pică pe pământ. Deci, învrednicește-mă, Fecioară, ca ziua și noaptea cu ploi de lacrimi a mă spăla și a-mi uda așternutul patului meu.

Umplutu-s-a de rele sufletul meu și socotit am fost cu toți cei ce se pogoară în groapă; ci tu, Născătoare de Dumnezeu, scoate-mă din groapa patimilor și din tina cea întunecată a răutăților mele.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Sfeșnicule al Luminii celei nematerialnice, cămară cu totul de aur, dumnezeiescule pat cel strălucit și scaune al slavei celei în chipul focului, palatule însuflețite și vistierie plină de toată curăția și sfințenia, sfințește-mi mintea mea.

Și acum ...

S-a umplut de rele sufletul meu, s-a apropiat de iad viața mea, socotit am fost de vrăjmașii mei ca un om singur și neajutorat; ci arată, ceea ce ești tare sprijinitoare a lumii, că ești ajutătoare celor fără ajutor.

Să lăudăm, bine să cuvântăm …

Cuptorul babilonesc pe tineri nu i-a ars, nici Focul Dumnezeirii pe Fecioara nu o a stricat. Pentru aceasta, cu tinerii, noi credincioșii strigăm : Binecuvântați lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Pe cea mai înainte însemnată în rug și în foc, în Sinai, lui Moisi, puitorului de Lege, și care a zămislit în pântece pe Dumnezeiescul Foc fără de ardere, făclia cea întru tot luminată și nestinsă, pe cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, cu cântări cinstind-o să o mărim.

Tu știi neputința smeritului meu trup, rănile sufletului meu, nestatornicia inimii mele și amăgirile; pentru aceea cu milostivirea ta dă-mi tămăduire de amândouă părțile.

Cea cu totul fără prihană, ceea ce ești loc desfătat al bucuriei, bagă-mă până la casa lui Dumnezeu, în locul cortului celui minunat al celor ce dulce prăznuiesc, unde este sunetul glasului bucuriei și al mărturisirii.

Slavă …

Suspinând și tânguindu-mă cad la tine, Fecioară, cu plângere strigând : Miluiește-mă și mântuiește sufletul meu cel ticălos, ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Voitorul milei, și în ziua judecății izbăvește-mă de toată osânda.

Și acum ...

Pentru nenumăratele bunătăţi pe care le-ai făcut cu mine, ceea ce ești bună, în toată viața mea bine te voi cuvânta, și în toată vremea voi slăvi slava ta și totdeauna lauda ta va fi în gura mea, Stăpână.

CANONUL MAICII DOMNULUI

MIERCURI SEARA

Glas 3

Cântarea 1-a, Irmos :

Lui Dumnezeu, Cel ce a mântuit în mare pe popor, iar pe potrivnici i-a cufundat, Lui singur să-i cântăm că S-a proslăvit.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Ceea ce ai născut pe Dumnezeu și Stăpânul tuturor veacurilor, cu neispitire de nuntă, Fecioară, din stăpânirea patimilor izbăvește-mă, Curată, ca după datorie și cu mulțumită să te slăvesc pe tine, cea de-a pururea fericită, și să te măresc.

Ușa cea mântuitoare a Împăratului slavei, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, bagă în ușa vieții, cu rugăciunile tale, Preacurată, pe cei ce intră prin ușile Bisericii tale, Stăpână, și te cinstesc pe tine.

Slavă …

Milostivă Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești lauda apostolilor, și slava purtătorilor de chinuri și întărirea credincioșilor, întărește, roagă-mă, mintea mea, care se răzvrătește cu asupririle amăgitorului și se întunecă cu călcările de poruncă.

Și acum ...

Ceea ce ai fost hotărâtă mai înainte de toți vecii, să te faci Maică a milostivirii, tu pe mine mă învrednicește să dobândesc dumnezeiasca milă, ca să cânt totdeauna cu veselie, eu netrebnicul robul tău, măririle tale, Preacurată.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Arcul vrăjmașului l-ai zdrobit și pavezele le-ai sfărâmat întru tărie, Stăpâne Hristoase, întărirea noastră; Sfânt ești Doamne.

Pe tine părtinitoare și zid de mântuire te avem noi credincioșii, Născătoare de Dumnezeu, prealăudată; să nu treci cu vederea Stăpână, nici să rușinezi rugăciunile noastre.

Ploi de lacrimi dă-mi mie, ceea ce ești bună, și cu acestea stinge-mi de tot cuptorul patimilor mele și spală-mi toate întinăciunile cele sufletești, Născătoare de Dumnezeu.

Slavă …

Întru fărădelegi mi-am întinat bunul neam al sufletului meu, Preacurată, și mă înfricoșez de cercare, când Cuvântul va cere de la mine vrednicia chipului Său.

Și acum ...

Graiurile vameșului uneltindu-le eu ticălosul, strig ție : Milostivește-te spre mine, Stăpână, și cu rugăciunea ta dă robului tău lăsare greșelilor.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Auzul tainei nașterii Tale celei străine și negrăite am auzit și m-am spăimântat; și lăudând, strig Ție : Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Venit-au, Preacurată, apele faptelor celor necuvioase până la ticălosul meu suflet, și ținut fiind cu tina patimilor, strig chinuindu-mă : Să nu mă treci cu vederea, Stăpână, pe mine robul tău.

Fiare gândite înconjurându-mă acum fără de milă, se sârguiesc să răpească fără cruțare ticălosul meu suflet, cea cu totul fără prihană; ci zdrobește măselele acestora, cele de suflet stricătoare, ceea ce ești atotputernică.

Slavă …

Fii milostivă robilor tăi, Fecioară, rugămu-ne, și de îngrozirea cea așteptată izbăvește degrab pe poporul tău, ca să strigăm ție, mulțumind : Slavă ție, Împărătească a toate.

Și acum ...

Suspinare zdrobită dă-mi mie, Născătoare de Dumnezeu, și lacrimă sufletească ca să-mi plâng păcatele mele cele multe și cugetele cele neîndreptate, și voi ruga, Doamnă, milostivirea ta.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Cela ce ești nevăzut, pe pământ Te-ai arătat și cu oamenii de voie ai petrecut, Cel neajuns; pentru aceasta la Tine mânecând, Te lăudăm, Iubitorule de oameni.

Răscumpărare făcându-Se nouă Fiul tău, pe toți ne-a izbăvit din stricăciune, Fecioară; pentru aceea izbăvește-mă de cugetul cel trupesc și de scularea asupră-mi a patimilor.

Cu supărările diavolești, mintea mea totdeauna întru cugete necuvioase cu tainã trăgându-se, să nu o lași, Stăpână, ci pune-o nerăsturnată.

Slavă …

Pentru milostivirile milei, Fiul tău S-a arătat Mântuitor păcătoșilor și vameșilor; pe Care urmându-L, Curată, acum miluiește-mă pe mine, cela ce mai mult decât toți am păcătuit.

Și acum ...

În toate zilele se ispitește vicleanul balaur să rupă smeritul meu suflet; ci sfarmă, Născătoare de Dumnezeu, dinții cei stricători de suflet ai acestuia.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Adâncul patimilor s-a sculat asupra mea și viforul vânturilor celor potrivnice; ci, întâmpinându-mă Tu, Mântuitorule, mântuiește-mă și mă izbăvește din stricăciune, precum ai mântuit din fiară pe proorocul.

În valurile vieții cu vătămare de minte necontenit cufundându-mă, eu ticălosul, și vânturându-mă totdeauna de vânturile vrăjmașului, acum strig ție, Născătoare de Dumnezeu : Ajută-mi !

Curgeri de lacrimi duhovnicești dă-mi mie, Fecioară, ca să spăl tina greșelilor mele și către apa iertării îndreptează-mă în ziua judecății.

Slavă …

Adormit-am întru moarte sufletească și zac în mormântul deznădăjduirii; ci dă-mi mie mâna, Preasfântă Fecioară, și mă scoală, rogu-mă, povățuindu-mă către pocăință și către viață.

Și acum ...

Dintru tine, de Dumnezeu dăruită, curg râurile cele pururea curgătoare ale minunilor, și adapă fața a tot pământul și îngrașă gânditor sufletele noastre.

Sedealna :

Fărădelegile mele, covârșind nisipul mării, acopăr smeritul meu suflet; ci cu mulțimea îndurărilor tale, Curată, șterge degrab toate greșelile mele, și de mâhniciunea care mă cuprinde izbăvește-mă, și de toată bucuria și veselia umple inima mea, Fecioară.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Pe văpaia cea din cuptor au stins-o tinerii și cerească rouă au primit-o cu credința : Bine cuvântat ești Dumnezeul părinților noștri.

De ceasul morții temându-mă, pentru munca cea veșnică, la tine cad, Născătoare de Dumnezeu; mântuiește-mă atunci din cursa vânătorilor.

Ceea ce ai încăput în pântece pe Dumnezeul Cel neîncăput, pe mintea mea cea cu multe greșeli strâmtorată slobozește-o, Născătoare de Dumnezeu, de tirania acestora.

Slavă …

Pe cel după chipul Tău, Hristoase, l-am întinat cu faptele cele necuvioase, eu ticălosul. Pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut pe Tine, Tu dă-mi mie lacrimă curățitoare de greșeli.

Și acum ...

Când voi fi judecat, ca un vinovat, înaintea divanului lui Hristos, arată-te mie, Preacurată, și mă izbăvește din toată munca cu fierbinte părtinirea ta.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut din Tatăl Cel fără de început, mai înainte de veci, și mai pe urmă din Născătoarea de Dumnezeu cu trup S-a îmbrăcat, lăudați-L, bine-L cuvântați și-L preaînălțați întru toți vecii.

Râvnind desfrânatului cu adevărat, toată viața mea am cheltuit-o în păcate; dar acum strig : Greșit-am ție ! Fă-mă ca pe unul din argații Fiului și Ziditorului tău, Fecioară, ca să te slăvesc întru toți vecii.

Când cu porunca lui Dumnezeu va vrea sufletul meu să iasă din viață, atunci răpește-l din cursa vânătorilor, Preacurată, care strigă ție : Toate lucrurile te lăudăm pe tine și te fericim întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Adormind întru moarte, zac în mormântul deznădăjduirii, Fecioară; ci tu înviază-mă și cu priveghere mă învrednicește a cânta : Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Și acum ...

Stăpână curată, Născătoare de Dumnezeu, izbăvește-mă de stricăciunea păcatelor și de asupreala și reaua lucrare a diavolilor, încetează-mi tulburarea patimilor și stinge văpaia cea nesuferită a dulceților, cu roua darului tău.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut din Tatăl Cel fără de început, mai înainte de veci, și mai pe urmă din Născătoarea de Dumnezeu cu trup S-a îmbrăcat, lăudați-L, bine-L cuvântați și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Pe tine rugul cel nears și Sfântă Fecioară, Maica Luminii și de Dumnezeu Născătoare, nădejdea noastră a tuturor, te mărim.

Suflete, se apropie sfârșitul; lângă uși este divanul; depărtează-te de lucrurile rușinii și apucă-te de petrecerea cea bună, că ai ajutătoare pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce din toată răutatea te izbăvește.

Alunecându-mă cu gândurile și căzând întru adâncul pierzării, rog acum, Fecioară, folosința ta : Întărește clătită neputința minții mele pe piatra cea tare a poruncilor lui Dumnezeu.

Slavă …

Legile Tale le-am lepădat și mântuitoarele porunci le-am călcat, Îndurate, și mă tem de înfricoșatul Tău divan, întru care, șezând, vei judeca toate; pentru aceea strig : În dar mântuiește-mă, Cuvinte, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Și acum ...

Neamul oamenilor, cea cu totul fără prihană, cu solirea ta cea nebiruită îmbogățindu-ne, strigăm ziua și noaptea : Să nu încetezi a ruga pe Făcătorul și Fiul tău, să miluiască pe cei ce te laudă pe tine.

CANONUL MAICII DOMNULUI

JOI SEARA

Glas 3

Cântarea 1-a, Irmos :

Pământul cel roditor de adâncime, uscat l-a umblat oarecând soarele, căci ca un zid s-a închegat apa de amândouă părțile, poporului celui ce a trecut marea pedestru, și cu plăcere lui Dumnezeu a cântat : Să cântăm Domnului, căci cu slavă S-a proslăvit.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Sălășluire a dumnezeiești slave, munte sfânt și nor luminos, decât cerurile mai înaltă, decât sfinții îngeri mai presus și mai cinstită decât toate făpturile, Stăpână, miluiește-mă și mă mântuiește.

Biserică a Stăpânului, munte sfânt și cort mai presus de nori, Doamnă și Fecioară, cea bună și frumoasă, cea singură binecuvântată, frumusețea lui Iacov, nestricată Maică a lui Dumnezeu, miluiește-mă Stăpână.

Slavă …

Semn de mântuire, văpaie de foc nestinsă, liman neînviforat fii mie, Fecioară, celui ce înot în noianul vieții, dezlegându-mi viforul duhurilor și furtuna valurilor patimilor și corabia sufletului meu mântuind-o.

Și acum ...

Pe țara ta aceasta care te cinstește totdeauna cu credință, Curată, mântuiește-o de primejdie, de robirea barbarilor, de războiul cel dintre noi și de sabie și de orice altă îngrozire.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Întărirea celor ce nădăjduiesc spre Tine, întărește, Doamne, Biserica Ta, pe care ai câștigat-o cu scump sângele Tău.

Te binecuvântăm pe tine, prin care blestemul cel de demult s-a dezlegat și binecuvântarea a înflorit și firea cea blestemată s-a binecuvântat.

Prea milostivă Stăpână, când voi muri să stai lângă mine și în ziua judecății stându-mi de față, să mă izbăvești de osândă.

Slavă …

Mărim pe Cela ce ți-a făcut ție multe măriri, Stăpână, precum ai zis mai înainte, fericindu-te pe tine, cea întru tot preafericită.

Și acum ...

Bucură-te, scaune cu totul luminate și cu aur preastrălucit al lui Dumnezeu Cuvântul, Cel ce stăpânește peste toate; bucură-te, Fecioară, propovăduirea apostolilor.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Acoperit-au cerurile bunătatea Ta, Hristoase, că ieșind din chivotul sfințirii Tale, din nestricata Maică, în Biserica Slavei Tale, Te-ai arătat ca un prunc în brațe purtat și s-au umplut toate de lauda Ta.

Gavriil venind în Nazaret, bucurându-se, arătat ți-a adus ție, celei Curate și prea neîntinate pe «bucură-te». Pentru aceea împreună cu acesta strigăm și noi netrebnicii robii tăi : Bucură-te, prea minunată Fecioară și mult cântată.

Precum ai mântuit pe Manase cel ce s-a pocăit mai înainte, și pe mine, cel ce am greșit mult și am trecut cu vederea poruncile Tale, pocăindu-mă, primește-mă, Mântuitorule, pentru rugăciunile Maicii Tale, și din munci izbăvește-mă, ca un singur Îndurat.

Slavă …

Stăpână, izvorul milei, cea milostivă cu adevărat, și chiar îndurată și iubitoare de bine, miluiește sufletul meu cel ticălos, care înoată în noianul deznădăjduirii, și spre tine singură își are nădejdea.

Și acum ...

Înstrăinându-mă păcatul de la Dumnezeu și plecându-mă să lepăd din inimă frica Lui, m-a silit a săvârși toată pofta și nelegiuita dezmierdare; pentru aceea mai înainte de judecată sunt de sinemi osândit.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Dacă a văzut Isaia cu închipuire pe Dumnezeu, pe scaun preaînalt, de îngerii slavei înconjurat, a strigat : «O, ticălosul de mine ! Că mai înainte văzui pe Dumnezeu întrupat, pe Cel ce stăpânește pacea și lumina cea neînserată».

Tăciune al gheenei și cheltuială a focului celui nestins, să nu mă arăți, Stăpână, nici mulțimea viermilor mâncare veninată să mă primească, nici scrâșnirea dinților, nici tartarul să mă cuprindă pe mine.

Sfânta sfinților fiind, prea neîntinată Născătoare de Dumnezeu, curată, pe Cuvântul cel Sfânt, Care cu sfințenie întru sfinți se odihnește L-ai născut, Cel ce ne dăruiește nouă luminare și dar, sfințenie și izbăvire.

Slavă …

A te lăuda după vrednicie nici limbile îngerilor nu pot, căci care laudă este potrivită ție, Fecioară, ceea ce ai născut pe Făcătorul îngerilor și al oamenilor. Pentru aceea, miluiește pe cei ce te cinstesc pe tine cu credință.

Și acum ...

Preacurată Marie, ceea ce ești bucuria inimii mele, și dulceața și mângâierea, în ceasul ieșirii să-mi fii aproape stătătoare și părtinitoare, în calea cea dreaptă îndreptând sufletul meu.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Strigat-a Ție, văzând bătrânul cu ochii mântuirea, care a venit oamenilor de la Dumnezeu : Hristoase, Tu ești Dumnezeul meu.

Bucură-te, Fecioară, scară dumnezeiască, prin care S-a pogorât Cel Preaînalt, suind pe oameni la veselia cea nemuritoare.

De la tot felul de munci răpește-mă pe mine, robul tău, de scrâșnirea dinților, de râul cel de foc și de gheena.

Slavă …

Hristoase, Mântuitorul meu, cu mila Ta dă-mi mie izvoare de lacrimi, ca să plâng mulțimea greșelilor mele.

Și acum ...

Bucură-te, muntele din care S-a tăiat Piatra darului, Care a zdrobit pe toți idolii înșelăciunii.

Sedealna :

Cea neispitită de nuntă, Curata și Maica Ta, Hristoase, văzându-Te pe Tine mort spânzurat pe lemn, ca o Maică, plângând a grăit : «Ce Ți-a răsplătit Ție adunarea iudeilor cea fărădelege și nemulțumitoare, care cu multe și mari darurile Tale, Fiul meu s-au desfătat ? Laud însă plecăciunea Ta cea dumnezeiască».

Cântarea a 7-a, Irmos :

Pe Tine, Cel ce ai răcorit în foc pe tinerii cei ce Dumnezeu Te-au cuvântat, și Te-ai sălășluit în Fecioară nestricată, pe Dumnezeu Cuvântul lăudăm, cu bună credință cântând : Bine este cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Maică fără de bărbat, pe tine Dumnezeiască Mireasă toți te cunoaștem, și Fecioară hrănitoare de prunc te numim, că întru tine, negrăit, fecioria și nașterea, cele cu firea despărțite, întru una împreună au alergat.

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Dumnezeul Cel mai înainte de veci, Pricinuitorul vremilor și al anilor, stăi lângă mine în vremea ieșirii mele, grabnică ajutătoare, și nădejde nerușinată și tare scăpare.

Slavă …

Cu adevărat legile firii s-au dezlegat întru tine, că pe Stăpânul zidirii L-ai zămislit mai presus de fire, Fecioară, Care pentru îndurarea milei, fără de sămânță, mai presus de fire, dintru tine S-a făcut om.

Și acum ...

Mântuiește-mă Preasfântă Stăpână, mântuiește-mă părtinitoarea mea, ca să se rușineze toți cei ce mă urăsc pe mine, și să se laude întru tine, Născătoare de Dumnezeu, toți cei ce iubesc dumnezeiescul tău nume.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Cu focul cel nesuferit împreunându-se tinerii, cei ce stăteau lângă buna credință, și de văpaie fiind nevătămați, dumnezeiască cântare au cântat : Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

Nu numai mâinile și ochii, ci și mintea și sufletul și inima le întind către tine, Fecioară; tot pe mine strălucește-mă cu lumina ta, tot spală-mă cu lacrimile, tot curățește-mă cu umilință fierbinte.

Mă așteaptă pe mine cumplită osândă; voi fi judecat înaintea îngerilor și înaintea priveliștii a milioane de oameni; atunci izbăvește-mă de nevoia cea mare, căci ai mare și bogată milă, născând pe marele Împărat.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Tomule preacurate al lui Hristos și carte pecetluită și de Dumnezeu scrisă știindu-te pe tine, te rog să mă scrii în cartea celor mântuiți, Fecioară, și zapisele greșelilor mele să le rupi cu sulița Fiului tău.

Și acum …

Izbăvește-mă de focul cel nestins, ceea ce ai zămislit Focul cel fără de materie, Fecioară, și cu focul dumnezeiești frici, tot mă curățește,

aprinzând înlăuntrul sufletului meu focul pe care Fiul tău S-a pogorât să-l arunce în lume.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Cu focul cel nesuferit împreunându-se tinerii, cei ce stăteau lângă buna credință, și de văpaie fiind nevătămați, dumnezeiască cântare au cântat : Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

În Lege, în umbră și în Scriptură, închipuire vedem noi credincioșii, toată partea bărbătească ce deschide pântecele, sfânt lui Dumnezeu este. Deci, pe Cuvântul Cel mai înainte născut, Fiul Tatălui cel fără de început, Cel întâi născut din Maică fără ispită bărbătească, Îl mărim.

Izbăvește-mă de scrâșnirea dinților și de viermele cel veninos, de tartarul cel prea amar, de întunericul și focul cel dinafară și de toate celelalte nenumite munci, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pe mine cel ce scap la mila ta.

Vârtutea mea, nădejdea și lauda, tăria și mântuirea mea, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, izbăvește-mă de vrăjmașii cei văzuți și de cei nevăzuți, care caută ca niște fiare să mă rupă și până în sfârșit să mă piardă.

Slavă …

Ceea ce ai născut pe Fiul lui Dumnezeu și ești Stăpână a tuturor, Fecioară Preasfântă, miluiește sufletul meu, și în ziua judecății de osândă izbăvește-mă și să nu mă lași să fiu supus muncilor gheenei.

Și acum ...

Biserică a lui Dumnezeu și palat însuflețit te-ai arătat, Curată; pentru aceea și «bucură-te» toți credincioșii cu bucurie, împreună cu îngerul, strigăm ție. Bucu-ră-te, neîntinată; bucură-te, Mireasă a lui Dumnezeu, ceea ce singură ai pricinuit Viața.

CANONUL MAICII DOMNULUI

VINERI SEARA

Glas 3

Cântarea 1-a, Irmos :

Cântare nouă să cântăm popoare Celui ce S-a născut din Fecioară spre mântuirea noastră și una a făcut pe cele pământești cu cele cerești, că S-a proslăvit.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Preacurată și Preasfântă Stăpână, ce cântare de laudă îți voi aduce ție, eu netrebnicul și mult păcătosul robul tău, ca să milostivești pe Fiul tău să-mi dea iertare de păcate ?

Răutățile mele și nelegiuirile au întrecut noianul mării. Deci, altă nădejde de mântuire, ca să milostivească pe înduratul Dumnezeu, nu am afară de tine, preamilostivă Stăpână.

Slavă …

Îndrăzneală având către tine, o Maică a lui Dumnezeu, cea fără prihană, cu suspin din adâncul inimii cer ca să-mi mijlocești de la Fiul tău iertare greșelilor mele, cele mai multe decât nisipul.

Și acum …

Nu încetez slăvindu-te, o, preamilostivă Doamnă, eu prea ticălosul robul tău, deși m-am afundat întru adâncul greșelilor mele celor prea fărădelege; ci tu, ca o bună, primește netrebnica mea cântare, mijlocindu-mi iertare de păcate.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Suflete sterp și neroditor, a câștiga rod bine slăvit, veselindu-te, strigă : M-am întărit prin Tine, Dumnezeule; nu este sfânt, nu este drept afară de Tine, Doamne.

Fiind cu totul întunecat de mulțimea greșelilor, o, ticăloase suflete, strigă către Preasfânta Fecioară, cea mai sfântă decât toți sfinții, ca să-ți solească iertare și luminare de la prea-milostivul său Fiu.

Nimeni n-a păcătuit precum eu, o, preacurată Fecioară ! Deci, cu a ta solire învrednicește-mă iarăși milostivirii Fiului tău, pe mine cel căzut din darul Lui, căci la tine alerg și năzuiesc, preamilostivă Stăpână.

Slavă …

Toată fiind bună și preamilostivă, Stăpână, roagă pe preaînduratul Dumnezeu, pe Care L-am mâniat cu spurcatele mele fapte, ca să-mi dea chip de pocăință și să mă învrednicească părții celei de-a dreapta, când va veni să judece lumea.

Și acum …

Altă nădejde nu am afară de tine, preamilostivă Doamnă, ca să îmblânzească pe Milostivul și Dreptul Judecător pentru nelegiuirile mele cele păgânești; deci, milostivă fii mie păcătosului.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Ce te-ai spăimântat Avacume ? Cui strigi și grăiești : De la Teman va veni Dumnezeu; Cuvântul trup S-a făcut și S-a sălășluit întru noi și ne-am văzut întru lauda minunatului nostru Dumnezeu, că S-a proslăvit ?

Fă milostiv pe preaînduratul Dumnezeu, Care S-a în-omenit din feciorescul tău sânge, mie prea ticălosului, care de-a pururea Îl întărât cu fărădelegile mele, ca nu până în sfârșit să pier, ci să-ți cânt ție cântare de laudă.

Cum voi îndrăzni, eu ticălosul, a lăuda cu buze întinate și cu limbă spurcată pe cea mai sfântă decât toți sfinții ? Ci tu, o, Maică a Cuvântului, care prin cuvânt ai născut pe Cuvântul, milostivă te arată mie netrebnicului.

Slavă …

Cerului cerurilor te-ai făcut petrecătoare, o, Stăpână preamilostivă, cu naşterea ta cea mai presus de ceruri şi de îngeri neînţeleasă şi de oameni neajunsă. Deci, nu înceta a ruga pe Cel născut al tău, pentru mine robul tău.

Şi acum ...

Orbit fiind la ochii sufletului meu, de mulţimea greşelilor, la tine cad suspinând, Stăpână, ca prin solirile tale, preamilostivă Doamnă, să-mi dai luminare, prin iertarea păcatelor, de la Fiul tău Cel preamilostiv.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Ceaţa sufletului meu risipind-o, întru lumina Ta, Hristoase, primeşte-mă pe mine, Unule, Milostive, de noapte Ţie să-Ţi strig : Luminează-mi înţelegerea minţii mele.

Astăzi, o, ticăloase suflete, s-a apropiat sfârşitul tău. Deci, de ce nu cazi la preamilostiva Stăpână, suspinând din adâncul inimii, ca să milostivească pe Fiul său spre tine ?

Răutăţile mele au covârşit capul meu şi am căzut întru adâncul deznădăjduirii; ci tu, ca o milostivă, o, prea fără prihană Fecioară, tinde-mi mâna milostivirii tale, ca să te laud neîncetat.

Slavă …

Arătatu-te-ai mai desfătată decât cerurile, încăpând pe Emanuil în pântecele tău, Fecioară, pe Care nu înceta rugându-L ca să-mi dea iertare de păcate, mie netrebnicului robului tău.

Şi acum …

Marie, lăcaşul lui Dumnezeu, lauda celor cereşti, şi slava celor pământeşti şi surparea celor dedesubt, nu încetez a te chema pe tine, ca să milostiveşti spre mine pe Cel ce S-a născut dintru tine.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Am strigat întru suspinuri netăcute către înduratul Dumnezeu şi m-a auzit pe mine din iadul cel mai de jos şi a scos din stricăciune viaţa mea.

Adu-ți aminte, preamilostivă Stăpână, de ticăloșia mea cea amară și îndulcește amărăciunea inimii mele cu solirile tale cele prea puternice, ca neîncetat, fără tăcere, să te laud.

Arată-mă părtaș al raiului desfătării pe mine cel ce spre tine mi-am pus toată nădejdea, mijlocindu-mi iertarea păcatelor de la preadulcele tău Fiu, ca o preamilostivă.

Slavă …

Iisuse preadulce, pentru solirile celeia ce Te-a născut fără prihană, picură dulceața darului Tău în ticăloasa mea inimă, curățind-o de toată întinăciunea, ca de-a pururea să se îndulcească de numele Tău.

Și acum ...

Arătatu-te-ai, Fecioară, Maică a Cuvântului, mai presus de curăție, pe Care nu înceta rugându-L pentru mine ticălosul, ca să-mi ierte mulțimea greșelilor, făcându-mă încăpere a darului Său.

Sedealna :

Preasfântă Stăpână și preacurată Fecioară, și întru totul fără prihană, izbăvește-mă pe mine cel plin de păcate, de prihana greșelilor, prin solirile tale cele preaputernice către milostivul tău Fiu, ca pururea să te măresc.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Chipului celui de aur al închinării celei persane, tinerii cei trei nu s-au închinat, ci în mijlocul cuptorului, lăudând, ziceau : Dumnezeul părinților, bine ești cuvântat.

Cad la tine, preacurată Fecioară, cu zdrobirea inimii, suspinând și te rog : Nu te întoarce de la ticălosul robul tău, cela ce pururea te mânii cu faptele mele cele rele, ci mă întoarce la pocăință.

Aducându-mi aminte de nelegiuirile mele, o, preamilostivă Doamnă, nu încetez, pentru care și alerg la tine, ca la o preamilostivă, ca prin

mijlocirea ta să-mi speli noroiul păcatelor, scoțându-mă din cursele vrăjmașilor mei.

Slavă …

Laud milostivirea ta și slăvesc măririle tale, o, întru tot fără prihană, Stăpână; primește, Doamnă, săraca mea rugăciune și îmblânzește pe Fiul tău, Cela ce S-a făcut om pentru mine, ca să te măresc în veci.

Și acum ...

Lacrimi aduc ție, Stăpână, ca o jertfă fără prihană; primește suspinele inimii mele celei ticăloase, Preacurată, curățire de greșeli dându-mi mie, ca o bună, că pe tine te am liman de mântuire și folositoare.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Pe Făcătorul de bine și Dumnezeu, pe Izbăvitorul a toate și Făcătorul lumii, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Iacov, scară către cer văzându-te, Preacurată, milostivă scăpare te-a arătat nouă. Deci, întru tot Sfântă, pe mine cel cufundat în noianul păcatelor, înalță-mă, cu solirile tale, la lăcașurile Fiului tău, Cel preaîndurat.

Născătoare de Dumnezeu făcându-te, preamilostivă Doamnă și Stăpână a celor cerești, ridică-mă dintru adâncul greșelilor, rogu-mă, preacurată Fecioară, și, cu solirile tale, arată-mă pe mine robul tău, locuitor al lăcașurilor cerești.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Israelitenilor celor dedemult, ale cărora oase au căzut în pustie, m-am asemănat eu ticălosul, Preasfântă Fecioară, întorcându-mă iarăși în Egiptul patimilor; ci tu, ca o milostivă, nu înceta rugându-te pentru mine.

Și acum …

Căzând către tine, o, întru totul fără prihană, Fecioară, mă rog cu lacrimi dintru adâncul inimii : Să nu mă lași pe mine ticălosul să pier în

mulțimea păcatelor și să mă fac bucurie diavolilor, ci mă mântuiește cu puterea ta.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Făcătorul de bine și Dumnezeu, pe Izbăvitorul a toate și Făcătorul lumii, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Cei ce cu dulcea săgeată a preacuratei tale nașteri ne-am rănit, Curată, de a ta vrednică de îndrăgire frumusețe minunându-ne, cu cântări îngerești, după vrednicie, pe tine Maica lui Dumnezeu te mărim.

Laudele tale, Fecioară, cine din pământeni poate să le spună ? Care nici cetelor îngerești nu sunt lesne înțelese, iar mie ticălosului cu totul neajunse. Drept aceea strig ție : Binecuvântată ești tu între femei.

Auzului meu, Preasfântă Stăpână, pune-i strajă dinspre șoptirile vrăjmașilor mei, a celor ce pururea mă bântuiesc, ca numai poruncilor Fiului tău să fiu ascultător, lăudându-L în veci, și pe tine fericindu-te.

Slavă …

Unde voi alerga eu ticălosul, Stăpână ? Sau spre cine îmi voi pune nădejdea mea ? La tine nădăjduiesc, preacurată Fecioară, ca să faci milostiv pe Fiul tău, în ziua judecății, mie netrebnicului robului tău.

Și acum ...

Întru totul fără prihană, Fecioară, cu fierbințeală mă rog și cu suspin, să nu depărtezi darul tău de la mine, robul tău, cela ce cu neîncetare te laud, ca pe o Maică Fecioară și Mireasă nenuntită.

CANOANELE MAICII DOMNULUI

Glasul 4

Sâmbătă seara | Duminică seara | Luni seara | Marți seara
Miercuri seara | Joi seara | Vineri seara

CANONUL MAICII DOMNULUI
SÂMBĂTĂ SEARA

Glas 4

Cântarea 1-a, Irmos :

Noianul Mării Roșii cu urme neudate pedestru trecându-l Israil cel de demult, cu mâinile lui Moisi în chipul Crucii, puterea lui Amalic în pustie a biruit.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Cela ce este cu firea nezidit și cu Părintele de-a pururea vecuitor, și mai presus de ani și mai înainte de veci, din tine, Stăpână, zidit și sub vreme se face om, ca să mântuiască pe om.

Tu singură dumnezeiască Mireasă ai ținut în brațe pe Cela ce șade întru cele înalte, Care S-a făcut trup. Căci tu ai fost din toți vecii încăpere vrednică a Stăpânitorului a toate.

Slavă …

Veniți toți să lăudăm pe preacurata Maria, ca pe ceea ce însăși a născut pe Hristos Domnul, Care a înnoit firea omenească, și a rămas Fecioară nestricată.

Și acum ...

Izbăvește-mă de lacrimile și de suspinele cele gătite mie la înfricoșata judecată care va să fie, cu bine primitele tale rugăciuni, Maică neîntinată, cele către Ziditorul și Dumnezeul nostru.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Veselește-se de Tine Biserica Ta Hristoase, strigând : Tu ești tăria mea, Doamne, scăparea și întărirea.

Cela ce m-a zidit dintâi din țărână pe mine omul, Acela Se zidește în pântecele tău, ceea ce ești cu totul fără prihană, îndreptând căderea cea de demult.

Stăpânirea morții și hotărârea blestemului celui dedemult le-ai stricat, Născătoare de Dumnezeu, zămislind Viața; drept aceea, cinstim preacurată nașterea ta.

Slavă …

Pe tine Maica lui Dumnezeu, părtinitoare tare te-am câștigat; spre tine punându-ne nădejdile, ne mântuim și către tine năzuind, ne păzim.

Și acum ...

Pe tine, ceea ce ai născut pe Dumnezeu, te slăvim, Născătoare de Dumnezeu, potrivind numire Celui născut al tău și chemare asemănată, Preacurată.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptății, a stătut întru a sa rânduială, precum se cuvine, strigând : Slavă puterii Tale, Doamne.

Înfrumusețatu-te-ai mai mult decât toată buna cuviință a îngerilor, ca ceea ce ai născut pe Făcătorul lor și Domnul, întrupat din preacuratele tale sângiuri, Fecioară, pe Cel ce izbăvește pe toți cei ce-L slăvesc pe Dânsul.

Lepădând toată întinăciunea mâncării celei dintâi, să ne hrănim cu Pâinea vieții cea din cer, care a răsărit din pământul Fecioara, pe care, ca pe o pricinuitoare a bunătăților, să o lăudăm.

Slavă …

Sfânta Născătoare de Dumnezeu, cortul cel neîntinat, ușa Luminii, masa și năstrapa cea cu totul de aur, muntele cel netăiat și cu umbra deasă, care a încăput pe Ziditorul, se fericește.

Și acum ...

Curgerile darurilor tale și izvorul tămăduirilor și împărțirile bogăției celei dumnezeiești se împărțesc din mâna cea încăpătoare de viață a Atotțiitorului, Cela ce S-a născut din pântecele tău, Mireasă dumnezeiască.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Tu, Domnul meu, Lumină în lume ai venit; Lumină sfântă, Care întorci dintru întunericul necunoștinței pe cei ce Te laudă cu credință.

Din tine Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, răsărind Soarele cel gândit, razele cele strălucitoare ale Dumnezeirii Lui peste toți le-a întins; pentru aceasta toți te slăvim.

Adevărat Dumnezeu născând nouă, cu trup, pe Unul-Născut al Tatălui, Născătoare de Dumnezeu preacurată te numim, și glasul cel potrivit alcătuim nașterii tale.

Slavă …

De o fire și de un chip fiind cu Tatăl, Fiul, Cel Unul-Născut, de voie S-a făcut de un neam cu oamenii, întrupându-Se Cel Înalt din pântecele tău, Maică Fecioară.

Și acum ...

Născătoare de Dumnezeu, cu totul fără prihană, sufletul meu cel înghețat de stăpânia răutăților, cu fierbinte rugăciunea ta, cu bună cuviință ridică-l la căldura dumnezeiești dragoste a Ziditorului.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine; de sângele diavolilor curăţindu-se, cu sângele cel curs, prin milostivire, din coasta Ta.

Aflându-te pe tine lăcaş curat al curăţiei, în pântecele tău, Fecioară, S-a sălăşluit Stăpânul cel curat, vrând să curăţească frământătura oamenilor.

Cer ai făcut firea cea pământească a oamenilor, ceea ce eşti cu totul fără prihană, şi stricată fiind o ai înnoit pe dânsa; pentru aceasta cu neîncetate glasuri te lăudăm.

Slavă …

Zămislit-ai în pântece, Maica lui Dumnezeu, pe Dumnezeu Cuvântul, Cel fără de început, Care pentru noi oamenii S-a făcut om, precum suntem noi, fără de schimbare, în două firi cunoscut.

Şi acum ...

Iubitorule de oameni, pentru rugăciunile Maicii Tale şi ale nenumăratelor puterilor celor de sus, mie celui viscolit în marea vieţii tinde-mi mână de ajutor.

Sedealna :

Cu multe păcate, eu desfrânatul mi-am întunecat mintea; deci strig folosinţei tale celei tari, Născătoare de Dumnezeu : Luminează-mi luminile sufletului meu,străluceşte-mi raza cea luminată a pocăinţei şi mă îmbracă în arma luminii, Născătoare de Dumnezeu preacurată.

Cântarea a 7-a, Irmos :

În cuptorul cel persesc tinerii lui Avraam, cu dragostea bunei credinţe, mai vârtos decât cu văpaia focului fiind aprinşi, au strigat : Bine eşti cuvântat în Biserica slavei Tale, Doamne.

Cuvântul Cel ce este dintru început, sălășluindu-Se în pântecele tău, Fecioară, S-a întrupat, și pe noi cei robiți ne-a chemat Iubitorul de oameni, Domnul Dumnezeul părinților, Cel binecuvântat.

Ușă gândită te-ai arătat, dumnezeiască Mireasă, a Soarelui Celui de sus, Care, mai presus de cuvânt și de cuget, din tine S-a arătat oamenilor pe pământ, a Dumnezeului părinților, Cel binecuvântat.

Slavă …

Înfrumusețată fiind cu fapte bune, ai stat de-a dreapta Împăratului tuturor, Celui ce S-a întrupat din sângiurile tale, Fecioară nenuntită, rugându-te neîncetat ca să ne izbăvim de toată nevoia.

Și acum ...

Cu îndrăzneala ta de Maică rupe lanțurile greșelilor, ale celor ce cu dreaptă credință cântă nașterii tale, Fecioară : Prealăudate Doamne, Dumnezeul părinților, bine ești cuvântat.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Mâinile întinzându-și Daniil în groapă, gurile leilor cele deschise le-a încuiat. Și puterea focului au stins-o tinerii cei iubitori de buna credință, cu fapta bună încingându-se și strigând : Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Neapropiat fiind, ca un Ziditor, de toate cetele cele mai înalte, a locuit în pântecele tău, Fecioară, păzindu-te nearsă și după naștere nestricată, Căruia acum strigăm : Lăudați lucruri pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

Curată fiind de prihane și de întinăciuni și lăcaș a toată sfințenia, ai născut pe Cuvântul cel Preasfânt, Care pe toți sfințește și cu Tatăl împreună fără de început este; pentru aceasta pe tine, Fecioară, te lăudăm și te preaînălțăm întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl …

Cunoscându-te Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim cu gura și cu mintea, ceea ce ești cu totul fără de prihană, că ai născut, Preacurată, pe Hristos, Făcătorul și Domnul și Împăratul, îmbrăcat cu trup. Pentru aceasta te lăudăm, Fecioară, și te preaînălțăm întru toți vecii.

Și acum ...

Pe tine chivotul cel preasfânt și umbrit de Dumnezeiescul Duh, ceea ce ai născut pe Cuvântul Cel mai înainte de veci și pururea vecuitor, Care pentru negrăita Sa milostivire S-a făcut om, te lăudăm Născătoare de Dumnezeu și te preaînălțăm întru toți vecii.

Să lăudăm, bine să cuvântăm …

Mâinile întinzându-și Daniil în groapă, gurile leilor cele deschise le-a încuiat. Și puterea focului au stins-o tinerii cei iubitori de buna credință, cu fapta bună încingându-se și strigând : Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Hristos, Piatra cea netăiată de mână, Cea din marginea unghiului, din tine, muntele cel netăiat, Fecioară, S-a tăiat, împreunând firile cele depărtate; pentru aceasta, veselindu-ne, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Pe Cărbunele Cel gândit, Dumnezeiască Mireasă, pe Care L-a văzut Isaia, Îl porți în brațe, preacurată Născătoare de Dumnezeu, cu chipul nostru unindu-Se, și mântuire lumii strălucind; pentru aceasta toți te mărim.

Semnele nașterii tale, ceea ce ești cu totul fără prihană, proorocii mai înainte le-au propovăduit, de departe pentru cele cu taină învățându-se, și prin insuflarea Dumnezeiescului Duh cu mare glas le-au propovăduit lumii; de ale căror împliniri acum ne minunăm.

Slavă …

Frumos cu podoaba și mai strălucit decât toți este Rodul pântecelui tău, că tu Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, ai născut pe Dumnezeu întrupat, Care S-a arătat ca să mântuiască pe om; pentru aceasta toți te mărim.

Și acum ...

Ca să te slăvesc, Fecioară, pe tine cea cu adevărat prea proslăvită, de toată neslăvirea păcatului mă izbăvește și slavei cerești mă fă părtaș pe mine, cela ce alerg la tine.

CANONUL MAICII DOMNULUI
DUMINICĂ SEARA

Glas 4

Cântarea 1-a, Irmos :

Pe voievozii cei tari, pe cele trei părți ale sufletului, Cela ce Te-ai născut din Fecioară, întru adâncul nepătimirii înecă-i, rogu-mă; ca Ție, întru omorârea trupului, ca într-o alăută să-Ți cântăm cântare de biruință.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Curgeri de lacrimi dă-mi mie, Născătoare de Dumnezeu, prin care voi scăpa de cercarea lacrimilor celor din focul gheenei. Că tu, Curată, toată lacrima de pe fața pământului ai încetat.

Cetățean al locului celui nestricăcios și de viață făcător m-a pus Ziditorul meu dintru început și m-a orânduit să stăpânesc pe toate cele de pe pământ; dar vrăjmașul pizmuindu-mă, cu dorul îndumnezeirii m-a surpat, Preacurată.

Slavă …

Pahar aducător de moarte mi-a dres mie Eva de demult, iar tu, Curată, născând Strugurul vieții, must mi-ai izvorât și vinul nemuririi, care veselește inimile credincioșilor.

Și acum …

Cort mai înalt decât cerurile și mai desfătat decât pământul te-a lucrat pe tine, Născătoare de Dumnezeu, Ziditorul cerului și al pământului, și te-a arătat, pe pământ, Rai cuvântător și însuflețit.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Cela ce ești mai presus decât toată începătoria, de voie Te-ai pogorât dintru înălțime pe pământ și firea omenească cea smerită ai înălțat-o din

iadul cel mai dedesubt; că nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Vezi neputința mea, vezi necazul meu, Maica lui Dumnezeu, și dezleagă nelegiuirile mele cele nenumărate, iar datoriile mele le șterge.

Nici o cântare vrednică, potrivită ție, nu iese din gură omenească, Născătoare de Dumnezeu, pe care te laudă dumnezeieștile oști ale cerurilor.

Slavă …

Armă nebiruită și zid nerupt avându-te pe tine, răstorn cetele celor potrivnici și laud măririle tale, Născătoare de Dumnezeu, cea neispitită de nuntă.

Și acum ...

Ia aminte la strigarea robului tău, celui ce are trebuință de ajutorul tău, Maica lui Dumnezeu; nădejdea mea, auzi-mă și sârguiește de mă mântuiește.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Dumnezeiescul sfat cel neurmat al Celui Preaînalt, al întrupării Tale celei din Fecioară, proorocul Avacum înțelegându-l a strigat : Slavă puterii Tale, Doamne.

Ploi de lacrimi și izvor de umilință dă-mi mie, care îmi spală toată tina greșelilor mele, și învrednicește ca inima mea cea înghețată să izvorască curgeri vii.

Plângând împreună și lăcrimând, cad la tine Născătoare de Dumnezeu : Fii-mi mie ajutor când sufletul meu se va despărți de ticălosul meu trup și rușinează pe diavolii care vor căuta atunci să mă apuce.

Slavă …

Neispitită de nuntă, Marie, numele cel prea dulce și mai scump decât aurul, și mult mai cinstită decât pietrele cele scumpe, bogăția cea de mult preț și lucrul cel prea scump, mântuiește-mă pe mine cel ce alerg la tine.

Și acum ...

Îmi întind mâinile mele și ochii către tine, și buzele mele cele întinate, Stăpână, le pornesc spre rugăciune; deci să nu mă urgisești pe mine, că întru tine, după Dumnezeu, mi-am pus nădejdea mea, eu robul tău.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Acum Mă voi scula, după proorocie, a zis Dumnezeu; acum Mă voi proslăvi, acum Mă voi înălța, luând din Fecioară pe cel căzut, și la lumina cea minunată a Dumnezeirii Mele înălțându-l.

Somnul cel greu al trândăvirii m-a cuprins pe mine, făcându-mă lenevos spre cele bune și cu totul greu de pornit, iară către cele rele sârguitor; dar tu, Fecioară, îndreptează-mă.

Din viața cea sfințită și prea bună am căzut, supunându-mă dulceților, și dobitoacelor celor necuvântătoare m-am asemănat. Că în cinste fiind eu, omul, n-am priceput, ticălosul; ci miluiește-mă, Preasfântă Fecioară.

Slavă …

Cu lesnire vremea vieții mele se sfârșește, curgând cu dulce pătimire ca o apă nestatornică, și cheltuindu-se îmi vestește mie mai înainte că se apropie tăierea morții. Iar tu, Fecioară, mai înainte de sfârșit, mântuiește-mă.

Și acum …

Gânditor și simțitor cad la tine, Curată; slobozește-mă de bântuitorii cei gândiți și simțiți, care se pun asupra mea, și mă izbăvește de vătămarea cea văzută și nevăzută.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Venit-am întru adâncul mării și m-a înecat viforul păcatelor mele celor multe; ci ca un Dumnezeu, scoate din stricăciune viața mea, mult Milostive.

Cutremură-te și te înfricoșează suflete, luând în minte divanul cel cu adevărat înfricoșat și nemitarnic la care vei sta înainte, și mai înainte de sfârșit pocăiește-te, căzând la preacurata Fecioară.

Pe tine părtinitoare te avem, Preasfântă Fecioară; prefă-ne nouă întru bucurie mâhniciunea și ne izbăvește de tot necazul ce naște moarte, Preacurată.

Slavă …

Bubele și rănile sufletului meu să nu le vădești, Cuvinte, nici să mă rușinezi înaintea celor mulți, când vei face cercarea cea înfricoșată, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut pe Tine.

Și acum …

Se înfricoșează cerul și pământul se clătește, spăimântându-se împreună cu cele dedesubt, cum Făcătorul amândorura, Prunc fără de sămânță, în brațele Fecioarei se poartă.

Sedealna :

Ceea ce ai născut pe Dumnezeul cel Milostiv, ca ceea ce ești izvor al îndurării, milostivă și iubitoare de bine, Fecioară, dăruiește umilință sufletului meu mai înainte de sfârșit, dăruiește plâns veselitor inimii mele, ca plângând să dobândesc prin tine, acolo, mângâierea drepților.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Cei trei tineri în Babilon, porunca tiranului bârfire socotind-o, în mijlocul văpăii au strigat : Bine ești cuvântat Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

O, înfricoșată taină ! O, uimitor semn ! O, minunată auzire ! Că Doamna Fecioară, cea neispitită de bărbat, s-a făcut și hrănitoare și Născătoare a Dumnezeului și Ziditorului tuturor.

Când iau în minte mulțimea relelor mele, mă întunec și pe sine-mi înlăuntru mă osândesc, mai înainte de judecată, Preasfântă Stăpână, căci am divanul cel mare al științei care mă osândește.

Slavă …

Arătatu-te-ai Biserică preasfântă a Ființei celei mai presus de ființă, că pe Sfântul Dumnezeu, ca o Sfântă, cu sfințenie L-ai născut, Fecioară, din Duhul Sfânt, într-un ipostas și în două firi.

Și acum ...

Iată, Curată, cele mai de pe urmă și cele dedemult, toate patimile mele și relele mele cele în multe feluri, cu plângere și cu durere și cu lacrimi le-am mărturisit ție, strigând : Să nu mă lași lipsit de ajutorul tău.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Atotputernice, Izbăvitorul tuturor, pe cei ce se țineau de buna credință, în mijlocul văpăii pogorându-Te, i-ai răcorit și i-ai învățat să cânte : Toate lucrurile binecuvântați, lăudați pe Domnul.

Acum socotește întru sineți, suflete al meu, unde vei fi ridicat după puțină vreme și înainte a ce fel de divan și Stăpânitor vei sta, a Celui ce cunoaște sfaturile tale cele ascunse; ci suspină dintru adâncul inimii, strigând : Mântuiește-mă, Hristoase, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Ridică-ți ochiul tău, suflete, către Sion și către Ierusalim, cetatea cea de sus; înalță-ți dorirea, întoarce-ți pofta ta și întinderea ta la cele cerești, căzând la Maica lui Dumnezeu, că acolo este petrecerea tuturor sfinților și veselia cea adevărată.

Binecuvântăm pe Tatăl …

Cei ce seamănă aici cu lacrimi și semințele faptelor bune mai înainte le aruncă, aceștia și vor secera cu adevărat, bucurându-se, multă rodire

a bucuriei celei făcătoare de viață în ceruri. Acesteia învrednicește-mă, Fecioară, ca să te slăvesc întru toți vecii.

Și acum …

Fiind vinovat a nenumărate pedepse, ce voi face, ticălosul, când voi sta înaintea înfricoșatului divan al Fiului tău și răspuns potrivit pentru relele care am făcut mi se va cere să dau ? Tu însă ajută-mă atunci, Născătoare de Dumnezeu.

Să lăudăm, bine să cuvântăm …

Atotputernice, Izbăvitorul tuturor, pe cei ce se țineau de buna credință, în mijlocul văpăii pogorându-Te, i-ai răcorit și i-ai învățat să cânte : Toate lucrurile binecuvântați, lăudați pe Domnul.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Eva adică, prin boala neascultării, blestem înlăuntru a adus, iar tu, Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, prin Pruncul purtat în pântece, ai înflorit lumii binecuvântare; pentru aceasta toți te mărim.

Acum, ca și cum aș sta înaintea judecății gol, cu grumazul împilat, rușinându-mă, cu cutremur mă apuc de preacuratele Tale picioare și cu lacrimi le ud, ca mai înainte desfrânata, și strig Ție : Mântuiește-mă, Mântuitorule, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Fiu, pe Cel mai înainte fără de maică, mai pe urmă L-ai născut fără de tată, Fecioară, pe Cela ce este întocmai cu Tatăl și întocmai cu oamenii, și simplu și îndoit, Cel nealcătuit, nemuritor și muritor, Cel fără de trup, îndoit cu firea și cu voirea.

Slavă …

Înaintea oamenilor, Hristoase, și a toată adunarea cea cerească, când mii de mii și întunecime de întunecime de îngeri vor sta înaintea Ta, să nu mă osândești când mă vei judeca, pentru solirile celeia ce curat Te-a născut pe Tine.

Și acum ...

O, Maică a Făcătorului tuturor, mângâierea cea cu totul luminată a celor scârbiți, apărătoarea celor ce se primejduiesc, sprijinitoarea celor necăjiți și cercetarea celor bolnavi, mântuiește-mă pe mine nevrednicul !

CANONUL MAICII DOMNULUI
LUNI SEARA

Glas 4

Cântarea 1-a, Irmos :

Cela ce ai bătut Egiptul și pe tiranul Faraon l-ai cufundat în mare, mântuit-ai pe popor din robie, pe cel ce cânta cu Moisi cântare de biruință, că Te-ai proslăvit.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Tu singură ești sprijin și scăpare și păzire a robilor tăi, Născătoare de Dumnezeu, Curată; pentru aceasta cad la tine și strig : Mântuiește-mă pe mine ticălosul cu milostivirea ta.

Faptele mele cele ascunse muncesc știința mea, aducând înaintea feții mele mustrarea acesteia. Deci, sârguiește-te, Stăpână, de-mi fii mie ajutor și mai înainte de sfârșit izbăvește-mă și mă mântuiește.

Slavă …

Sfințește-mi Stăpână, inima mea cea întinată, ceea ce ai născut pe Cuvântul cel Preasfânt și ești mai sfântă decât puterile cele de sus, cea singură Prealăudată.

Și acum …

Întru tine mi-am pus nădejdile mântuirii mele și către tine, cea milostivă, cu credință am năzuit; să nu mă treci cu vederea, nădejdea celor deznădăjduiți, ci ca o atotputernică întâmpină-mă și mă mântuiește.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Cela ce întărești tunetul și zidești duhul, întărește-mă Doamne, ca să Te laud cu adevărat și să fac voia Ta, că nu este sfânt ca Tine, Dumnezeul nostru.

Roua milostivirii tale dăruiește-o mie celui topit de arșița păcatului și a necazurilor, cea cu totul fără prihană, Curată, răcorindu-mi sufletul și veselindu-mi inima.

Întunericul minții mele, Născătoare de Dumnezeu, mă rog risipește-l, ca o bună, cu Lumina cea dintru tine, și învrednicește-mă a mă spăla cu lacrimile pocăinței, ca o îndurată și mult milostivă.

Slavă …

Cu picăturile milei tale, Fecioară, stinge cărbunii patimilor mele, de Dumnezeu dăruită, și făclia inimii mele cea stinsă aprinde-o, ceea ce ești sfeșnic de aur.

Și acum ...

Mă viscolește pe mine viscolul păcatului și valul gândurilor celor necuvioase; milostivește-te, cea cu totul fără prihană, și-mi tinde mână de ajutor, ca o milostivă, ca, mântuindu-mă, să te cinstesc pe tine.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Auzit-am, Dumnezeule, auzul Tău și m-am temut; înțeles-am lucrurile Tale, grăia proorocul, și am proslăvit puterea Ta.

Maica lui Dumnezeu cea foarte minunată, strălucește-mi mie razele pocăinței, dezleagă-mi negura ticălosului meu suflet și pierde-mi gândurile cele rele ale inimii mele.

Pe tine curățitoarea tuturor oamenilor cu credință te rog și cer : Milostiv fă-mi mie, ca o milostivă, pe Judecătorul și Fiul tău, ca întru laudă să te slăvesc pe tine.

Slavă …

Pe inima mea cea smerită și leproasă cu aducerile asupră-i a necuratelor patimi, ceea ce ești singură curată, ca un doctor tămăduiește-o și din mâna diavolilor răpește-o.

Și acum ...

Acoperământ, sprijin și scăpare fii-mi mie, robului tău, Fecioară, și mă izbăvește de focul gheenei pe mine cel vrednic de osândă, ca veșnic să te slăvesc pe tine.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Să-mi răsari mie, Doamne, lumina poruncilor Tale, că la Tine, Hristoase, mânecă duhul meu și Te laudă, că Tu ești Dumnezeul nostru și la Tine am scăpat, Împăratul păcii.

Omorât fiind cu patimile și cu gândurile, cea cu totul fără prihană, la îndurările tale alerg, la acoperământul tău cel fierbinte, și ajutor năzuiesc, Stăpână; ceea ce singură ai născut Viața, înviază-mi inima mea.

Pe mine cel rănit cu sabia păcatului, vindecă-mă cu prea lucrătoarea ta doctorie, ceea ce ai născut pe Domnul Mântuitorul, Care cu sulița S-a rănit pentru mine și a rănit, Preacurată, inima șarpelui.

Slavă …

Tămăduiește rătăcirile minții mele, vindecă patimile sufletului meu și gonește întunericul trândăviei mele, cea cu totul fără prihană, ca să te laud cu mulțumită și cu dorire să cânt sprijinul tău cel fierbinte.

Și acum …

Ape de vindecări verși tuturor celor ce bolesc, pururea Fecioară, ca un nor însuflețit, cu adevărat al Împăratului Hristos. Pentru aceea, te rog pe tine cu dinadinsul : Trimite-mi mie, celui bolnav, roua vindecărilor tale.

Cântarea a 6-a, Irmos :

În marea vieții, pentru faptele mele m-am pogorât până la iad, ci ca Iona din chit, așa strig : Fiule și Cuvântule al lui Dumnezeu, mă rog, scoate-mă dintru adâncul răutăților.

Ceea ce singură ești ajutorul tuturor, ajută-ne nouă celor ce ne primejduim și trimite-ne mâna și către limanul mântuirii îndreptează-ne, una de Dumnezeu dăruită.

Răpește-mă, Preacurată, în ceasul cel înfricoșător de la darea de seamă și izbăvește mă de la amăgirea cea cumplită a diavolilor și de judecată și de focul cel veșnic.

Slavă …

Te laud pe tine, Preacântată și slăvesc măririle tale cele cinstite; pentru aceea slobozește-mă de patimile cele necurate și slavei celei negrăite învrednicește-mă.

Și acum ...

Datori suntem a te lăuda, dar cu adevărat, după vrednicie, nu putem. Pentru aceea minunându-ne, cu tăcerea cinstim taina cea negrăită care, înfricoșat, întru tine s-a lucrat.

Sedealna :

Cela ce îmbracă cerul cu nori, Cela ce înfășoară tot pământul cu negură și îngrădește marea cu nisip, Acesta nescris împrejur cu Dumnezeirea fiind, vrând, Se scrie împrejur și cu scutece Se înfașă și cu îmbrăcămintea trupului dintru tine, Curată, S-a făcut om și a mântuit pe om.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Chipului celui de aur neînchinându-se tinerii lui Avraam, lămuritu-s-au ca aurul în topitoare, că în cuptorul cel cu foc, ca într-o cămară luminată dănțuiau, strigând : Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Ceea ce singură ai născut pe Domnul neschimbat, de Dumnezeu dăruită, roagă-L pe Dânsul ca să schimbe mintea mea cu preaputernica Sa dreaptă, către cele mai bune, care cumplit se răstoarnă de asuprelile diavolilor.

Împărătească Fecioară, ceea ce ai născut pe Împăratul Hristos, milostivește-te și mă mântuiește pe mine, cela ce mă clătesc de patimi, și întărește-mă întru credință și mă povățuiește la calea mântuirii, ceea ce ești mântuirea credincioșilor.

Slavă …

Curățitoare arată-te mie către Cel ce S-a născut dintru tine, cea cu totul fără prihană, opriri de datoriile cele cumplite pricinuindu-mi mie și dumnezeiască intrare în împărăția lui Dumnezeu, și îndulcire a desfătării și împărtășire a luminii.

Și acum ...

Marie, cea cu totul fără prihană și neasemănată întru sfințenie, care ai născut pe Dumnezeu cu trup, fără ispită de nuntă, Fecioară curată, roagă-te Lui ca să mă izbăvească de tot felul de răutate și de muncă.

Cântarea a 8-a, Irmos :

În văpaie de foc îți stau Ție înainte heruvimii și serafimii, Doamne, și toată zidirea cântare frumoasă cântă Ție : Lăudați, binecuvântați și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cu desfrânare săvârșindu-mi viața și lucrând toată necurăția, mă cutremur de divan, de înfricoșata cercare și de cumplita hotărâre a osândirii mele; miluiește, Fecioară, sufletul meu, și mai înainte de moarte dă-mi iertare.

Întru tine mi-am pus toată nădejdea mântuirii, Maica lui Dumnezeu cea neispitită de nuntă, și pe tine te chem totdeauna spre ajutor. Mântuiește-mă din necazuri și din ispitele vrăjmașilor, și-mi dezleagă lațurile greșelilor mele și din focul cel veșnic răpește-mă.

Binecuvântăm pe Tatăl …

Arătatu-te-ai mai înaltă decât îngerii, întrupând negrăit pe Dumnezeu. Deci, pe Acesta roagă-L, Stăpână cu totul fără prihană, ca

să mă fac mai înalt decât ispitele cele trupești și să mă izbăvesc de judecata ce va să fie și veșnicii vieți să mă învrednicesc.

Și acum ...

Umple-mă de ape dumnezeiești, Fecioară, ceea ce ai născut Izvorul vieții; izbăvește-mă de arșița păcatelor mele și povățuiește-mă către viață și mântuire, Curată, ca să cânt la toți minunile tale și să cinstesc cu dorire puterea ta.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

În văpaie de foc îți stau Ție înainte heruvimii și serafimii, Doamne, și toată zidirea cântare frumoasă cântă Ție : Lăudați, binecuvântați și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Făcut-a tărie cu brațul Său, pentru că a surpat pe cei puternici de pe scaune și a înălțat pe cei smeriți, Dumnezeul lui Israil, întru care ne-a cercetat pe noi Răsăritul cel dintru înălțime și ne-a îndreptat pe calea păcii.

Oprește pășunea păcatului meu, de Dumnezeu dăruită, care vatămă sufletul și trupul și gândul meu, și cu atotputernică solirea și părtinirea ta dă-mi tămăduirea mântuitoare, adică preacurata frică a Stăpânului.

Tu ești luminarea mea, tu izbăvirea mea și ajutătoarea mea; tu slava și lauda și așteptarea și mântuirea mea ești, cea cu totul binecuvântată, și ție cu credință mă închin și strig : Mântuiește-mă pe mine ticălosul, cela ce nebunește de la Dumnezeu m-am depărtat.

Slavă …

Mântuiește-mă, Curată, ceea ce ai născut pe Mântuitorul, Cel întru tot îndurat; miluiește pe robul tău și îndreptează-mă către cărările pocăinței; ridică din mijloc smintelile vicleanului și de pândirea lui izbăvește-mă și mă răpește din focul cel veșnic.

Și acum ...

Mintea nu poate și tot gândul pământenilor se întunecă, vrând a te lăuda pe tine, ceea ce covârșești și pe îngeri cu sfințenia și ești mai înaltă decât serafimii și decât heruvimii, Preasfântă; pentru aceea, binecuvântân-du-te, strigăm ție glasul îngerului : «Bucură-te».

CANONUL MAICII DOMNULUI

MARȚI SEARA

Glas 4

Cântarea 1-a, Irmos :

Să cântăm Domnului, Celui ce cu preaslăvire a cufundat pe Faraon în mare, cântare de biruință, că S-a proslăvit.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Preasfințită Născătoare de Dumnezeu, ceea ce te-ai făcut încăpere sfințită a Cinstitului și cu adevărat Sfântului Duh, sfințește inima mea, ceea ce s-a făcut încăpere pângărită a necuratelor duhuri.

Dă-mi, Preasfântă, lacrimă stingătoare a focului gheenei și învrednicește-mă ca noaptea și ziua să-mi spăl patul meu și așternutul meu cu curgeri de umilință, ca să nu adorm întru moarte.

Slavă …

Mulțimea dulceților celor de multe feluri mă tulbură și viscolul patimilor celor în multe chipuri mă învârtește, împingându-mă întru deznădăjduire; ci cu dreapta ta cea de viață purtătoare, Prealăudată, ocârmuiește-mă la limanul pocăinței.

Și acum ...

Cuvântul Tatălui, Cela ce pe toate le-a înființat dintru neființă, ca un Dumnezeu, Pricinuitorul cel mai presus de pricină a toată văzuta și nevăzuta zidire, întrupându-Se precum a voit, pe tine Te-a avut pricină, Stăpână.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Veselește-se de Tine, Biserica Ta, Hristoase, strigând : Tu ești tăria mea, Doamne, și scăparea și întărirea.

Mai cinstită cu neasemănare decât serafimii fiind, pe mine cel ce te cinstesc pe tine de-a pururea, preacinstită Stăpână, din necinstirea necinstitelor patimi izbăvește-mă și mă mântuiește.

În ziua înfricoșatei cercări să te aflu pe tine părtinitoare nemincinoasă, iar în vremea ieșirii mele, grabnică sprijinitoare, Născătoare de Dumnezeu.

Slavă …

Cela ce se poartă pe umerii cei curați ai heruvimilor, pe tine, Stăpână, căruță purtătoare de văpaie te-a făcut pe pământ, întru care purtându-Se cu noi a vorbit.

Și acum ...

Ca ceea ce ești mai sfântă decât sfintele puteri, pe Dumnezeu, Cel ce în sfintele suflete ale sfinților Se odihnește, cu sfințenie L-ai născut, Preasfântă Fecioară.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Acesta este Dumnezeul nostru, Cela ce din Fecioară S-a întrupat și firea omenească a îndumnezeit, pe Care lăudându-L, strigăm : Slavă puterii Tale, Doamne.

Scârba strămoșilor ai dezlegat-o, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, bucurie nouă născându-ne, pe Ziditorul și Izbăvitorul, pe Care cu dinadinsul roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Prin tine, Maică Fecioară, lumea s-a miluit, care prin călcarea de poruncă s-a netrebnicit. Pentru aceasta cu cântări de laude, după datorie, pe tine te fericim.

Slavă …

Fecioară, cea cu mii de nume numită, Stăpână mult cântată, Preasfântă Doamnă, cămară cu totul de aur, neîmpletită de mâini, neîntinată, nestricată Mireasă, prea nestricăcioasă, neispitită de nuntă, Maica lui Dumnezeu, tu mă miluiește.

Și acum ...

Pe Iisus, Dătătorul de viață, pe care L-ai născut, Stăpână, Care mai presus de minte și de cuvânt din tine S-a făcut om, roagă-L totdeauna ca să mă arate părtaș părții și stării aleșilor.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Cu legea poruncilor Tale, singure Iubitorule de oamenii, luminează mintea mea, rogu-mă, Doamne, și mă miluiește.

Scaune în chipul focului, căruță heruvimică a lui Dumnezeu, cămară preacinstită, scară cerească, sicriule preafrumos aurit, porumbiță cuvântătoare, Preasfântă Fecioară, mântuiește-mă.

Ploi de lacrimi curățitoare plouă-mi mie, Curată; plâns de bucurie, scârbă veselitoare, izvor de lacrimi purtător al umilinței, pocăință fierbinte și iertare, dă-mi mie, Stăpână.

Slavă …

Lăcașule însuflețite, încăpător al slavei lui Dumnezeu, sfântă sălășluire, dumnezeiescule palat, cel curat și sfințit, vistierie a lui Hristos, cămară cu porfiră de aur, Preasfântă Fecioară, mântuiește-mă.

Și acum ...

Suspină, plângi, spală-ți fața ta, suflete, cu lacrimile cele ce curg; spală-ți mâinile tale cu curgeri de umilință și ca desfrânata cu mintea apucă-te de picioarele celei Preacurate și vei lua iertare.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Precum pe proorocul dintru adânc și din stricăciune l-ai scos, și viața mea, Bunule, izbăvește-o din greșeli, cu milostivirea Ta.

Născătoare de Dumnezeu, întărește-mă să picur picături de lacrimi curgătoare, căci peste tine a picat roua cea cerească; că lâna cea purtătoare de rouă, nașterea ta, Fecioară, a arătat.

Acum ascultă suspinul meu, Fecioară, și grăbește de scoate pe robul tău din gura leului, ca să te laud pe tine, cea Prealăudată și fără prihană.

Slavă …

De multe ispite fiind ținut, strigat-am de multe ori, și din toate m-ai izbăvit nerănit; și acum strig ție : Mântuiește sufletul meu, Stăpână.

Și acum ...

Ceea ce ai născut pe Cuvântul cel iubitor de oameni și îndurat și voitor al milei, Născătoare de Dumnezeu, miluiește sufletul meu, că spre tine nădejdile și-a pus.

Sedealna :

Mielușeaua și Fecioara văzându-Te pe Tine, Puternice, spânzurat pe Cruce, tânguindu-se zicea lăcrimând : Ce este această negrăită pogorâre a Ta, Cuvântule ? Cum Te-a osândit acum poporul cel osândit, pe Tine, Dumnezeule, Cela ce pe toți vei judeca ? Laud mila Ta cea nespusă.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Pe Cela ce în cuptor pe tineri nearși i-a păzit și focul l-a stins, să-L lăudăm, zicând : Bine este cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Bogatul cel mult, care mai înainte petrecea întru îndulcire și întru desfătare, o picătură de apă cerând, ca să-și răcorească limba, care se chinuia în văpaia gheenei, Fecioară, nu a dobândit-o ! O, suflete al meu, înfricoșează-te de pildă !

Ceasul judecății punându-l în minte mă cutremur, Stăpână, și cu grijă fiind ținut, la tine, nădejdea mea cea tare, alerg cu lacrimi; să nu mă lași atunci fără de părtinire.

Slavă …

Cela ce sunt cu sufletul nesimțitor și întunecat ca piatra, te rog pe tine, Preasfântă, ceea ce ești lespede de Dumnezeu scrisă, întru care a scris Dumnezeu iertarea tuturor, scrie-mă și pe mine în cartea celor vii.

Și acum ...

Eu cel întinat cu multe păcate, când voi sta gol înaintea înfricoșatului divan al lui Hristos, atunci să stai împreună cu mine, Stăpână, izbăvindu-mă de nevoie și de toată vătămarea.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Pe Împăratul Hristos, pe Care L-au mărturisit, tinerii cei robiți în cuptor ziceau cu mare glas : Toate lucrurile lăudați pe Domnul.

Bucură-te, pământule de Dumnezeu umblate, raiu-le cuvântător, de Dumnezeu odrăslit; bucură-te, cetate însuflețită; bucură-te, scaune de foc; bucură-te, palat și încăpere a bucuriei, clește de Cărbune purtător și sfeșnic cu totul de aur, plin de Dumnezeiasca Lumină cea nestinsă.

Dulceața dumnezeiești mângâieri să o picuri în sufletul meu, care este ținut cu amărăciunea greșelilor, Fecioară neispitită de nuntă; că tu ești dulceața îngerilor, tu și a oamenilor credincioși, și-mi dă să dobândesc Cina cea cerească și desfătarea cea dulce a raiului.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Ceea ce ești sfeșnic preastrălucit al Luminii celei cu trei Sori, cu lumina ta alungă întunericul greșelilor mele, Născătoare de Dumnezeu, dăruindu-mi izbăvire de durerile cele grele, mie celui ce cu credință laud și preaînalț, Preacurată, nașterea ta.

Și acum ...

În ceasul sfârșitului meu, Fecioară, din mâinile diavolilor răpește-mă, și din osândire, și de la darea de seamă, de la înfricoșata cercare, și de la vameșii cei a-mari, și de la cumplitul stăpânitor, Maica lui Dumnezeu, și din focul cel veșnic al osândei.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Împăratul Hristos, pe Care L-au mărturisit, tinerii cei robiți în cuptor ziceau cu mare glas : Toate lucrurile lăudați pe Domnul.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Pe tine, Mireasa cea preaslăvită și Preasfântă, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Ziditorul tuturor celor văzute și a celor nevăzute, întru cântări te mărim.

Cu ochiul Tău cel milostiv vezi-mi necazul meu cel mai de pe urmă, pe care mi l-a pricinuit nemăsurarea greșelilor mele, și după mulțimea durerilor mele, mângâierile tale, Stăpână, acum în inima mea pe sufletul meu degrab să-l veselească.

Cu gură desfătată și cu limbă întinsă și cu suflet bucuros, niciodată nu voi înceta a te cinsti pe tine, Stăpâna cea mult lăudată. Că întru numele tău voi ridica mâinile mele și în toată viața mea, bucurându-mă, bine te voi cuvânta, ceea ce ești viața celor ce te doresc pe tine.

Slavă …

Ceea ce ai născut pe Dumnezeu, adâncul și noianul cel mare al milei, oprește și usucă izvorârea și curgerile relelor mele cu curgerea milostivirii tale, cea cu totul fără prihană, dându-mi mie curgere de umilință care mă spală, Fecioară.

Și acum ...

Stâlpare putredă, rod sănătos n-a odrăslit niciodată, nici izvor amar n-a izvorât apă dulce. Dar cuvinte drepte, cum va face inima îndărătnică ? Pentru aceasta mă cutremur, Stăpână, a te cinsti pe tine, însă știind credința mea, mântuiește-mă.

CANONUL MAICII DOMNULUI
MIERCURI SEARA

Glas 4

Cântarea 1-a, Irmos :

Nu este asemenea Ţie, Preaslăvite Doamne, pentru că ai izbăvit cu mână tare pe poporul pe care l-ai câştigat, Iubitorule de oameni.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi.

Chiar şi cu adevărat ai născut pe Dumnezeu şi Domnul şi Născătoare de Dumnezeu, tu singură, cu adevărat şi chiar te-ai numit, Curată; pentru aceasta cu credinţă te cinstim şi după datorie te slăvim.

Pe tine cămară a întrupării lui Dumnezeu, Curată, prea fără prihană şi cuvântătoare cunoscându-te arătat, te rog să mă izbăveşti de patimile trupului şi ale sufletului, şi de ispite şi de înconjurări.

Slavă …

Ca ceea ce eşti scară a venirii către noi a Atotţiitorului, prin care Dumnezeu S-a pogorât pe pământ, din patimile cele pământeşti ale trupului la cer înalţă-mă şi către Dumnezeu povăţuieşte-mă.

Şi acum ...

Ceea ce te-ai făcut Maică a Luminii, luminează-mă cu lumina solirilor tale, pe mine cel ce dorm ca într-o noapte, şi povăţuieşte-mă, cu milostivirea ta, către Lumina cea neînserată şi către viaţă veşnică.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Pentru că Biserica cea stearpă din păgâni a născut şi adunarea cea multă întru fii a slăbit, Minunatului Dumnezeului nostru să-i strigăm : Sfânt eşti Doamne.

Te-ai arătat fântână care de-a pururea izvorăști mângâieri celor necăjiți; pentru aceasta și mie, Stăpână, curgerea apelor tale celor curgătoare izvorăște-mi și-mi stinge cuptorul patimilor.

Pe mine cel rănit de gânduri necuvioase, tămăduiește-mă ceea ce ai vindecat rana cea cumplită a firii noastre; că pe Ziditorul și Domnul acesteia L-ai născut.

Slavă …

Viscolindu-mă în noianul greșelilor mele celor multe și al patimilor și al ispitelor, cu multă grăbnicie la limanul sprijinirii tale povățuiește-mă, cea cu totul fără prihană.

Și acum ...

Pe tine, cea ce ești mai desfătată decât cerul și mai înaltă decât pământul, eu cel căzut și strâmtorat cu năvălirile asupră-mi ale vrăjmașilor, te rog ca întru necaz să mă desfătezi, Stăpână.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Acesta este Dumnezeul nostru, Cela ce din Fecioară S-a întrupat și firea omenească a îndumnezeit-o, pe Care lăudându-L, strigăm : Slavă puterii Tale, Doamne.

Fecioară, ceea ce ai născut pe Vindecătorul și Mântuitorul și Dezlegătorul necazurilor, slobozește-mă de toate greutățile și de veselie negrăită umple inima mea, ca de-a pururea să te fericesc.

Pe tine, pom cu frumoase roade și sad cu bună umbră, te numim noi credincioșii, ca ceea ce ai odrăslit Rodul cel frumos cu podoaba și Mântuitor al nemuririi, pe Carele roagă-L pentru cei ce cu credință te cinstesc pe tine.

Slavă …

O, nouă și preaslăvită unire și amestecare ! Cu fecioria pe naștere a unit-o Dumnezeul Cel ce S-a născut, și pe ceea ce L-a născut negrăit, iarăși curată și nestricată a lăsat-o, ca și mai înainte de naștere.

Și acum ...

Cela ce este înfricoșat și neapropiat oștilor celor de sus, apropiat celor de jos S-a arătat, din Fecioară fără de bărbat; pe care cu dreaptă credință Născătoare de Dumnezeu o numim, ceea ce cu numirea cea potrivită nașterii s-a îmbogățit.

Cântarea a 5-a, Irmos :

De noapte mânecând, toți fără de tăcere Te rugăm pe Tine, Lumina cea neapropiată, Dumnezeul cel îndurat; pacea Ta, Hristoase, dăruiește-o nouă.

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești rai al vieții, de moartea păcatului și de patimi de multe feluri izbăvește pe robii tăi.

Alabastru gândit al Mirului celui deșertat din cer pe pământ, tu ești Curată; fă-mă acum și pe mine binemirositor.

Slavă …

Pe omul cel ce a curs întru stricăciune, iarăși l-ai întors prin dumnezeiască naștere a ta, Fecioară, și nemuririi celei mai dinainte l-ai învrednicit.

Și acum ...

Ca ceea ce ești mai înaltă decât heruvimii și serafimii, Născătoare de Dumnezeu, cea cu totul neîntinată, strălucește sufletul meu cu lumina ta cea dumnezeiască.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Precum pe Iona proorocul l-ai izbăvit din chit, Hristoase Dumnezeule, și pe mine dintru adâncul greșelilor scoate-mă și mă mântuiește, Unule Iubitorule de oameni.

Miluiește-mă, ca o milostivă, pe mine cel necurat, ca ceea ce ești mai curată decât strălucirile soarelui și neîntinată, și de lumina ta cea dumnezeiască umple inima mea.

Oprit-ai acum stricăciunea ce păștea firea, prin adevărata nestricăciune; oprește, Preacurată, pâraiele patimilor mele și curgerile cugetului celui trupesc.

Slavă …

Te laud pe tine, ceea ce ai născut pe Dumnezeul cel prealăudat, și te rog cu dorire : De înfricoșata judecată și de veșnica osândă, Născătoare de Dumnezeu,izbăvește mă și mă mântuiește.

Și acum ...

Pe tine singură te-am cunoscut, Preacurată, mai cinstită decât heruvimii, ca ceea ce ai născut pe Cel ce i-a făcut pe dânșii dintru neființă; pe Carele roagă-L să ne miluiască pe noi cei ce te lăudăm pe tine.

Sedealna :

Ceea ce ești părtinitoarea nebiruită a celor necăjiți și gata solitoare a celor ce nădăjduiesc spre tine, mântuiește-mă de sminteli și să nu mă treci cu vederea pe mine cel ce cumplit mă primejduiesc.

Cântarea a 7-a, Irmos :

De așezământul Tău aducându-Ți aminte, Hristoase Dumnezeule, pe tineri i-ai izbăvit din foc prin pogorârea îngerului, Cel singur cu adevărat Preaslăvit.

Ceea ce ești dumnezeiască fântână a milostivirii și a bunătății, izvorăște-mi și mie, cu îndestulare, bogăția milostivirilor tale, și spălându-mi întinăciunea greșelilor mele, stinge-mi înfocarea trupului.

Duhovnicească bogăție, cea dată mie de la Dumnezeu, mai înainte viețuind în desfrânare, toată am cheltuit-o prin dulcețile trupului. Ci precum pe desfrânat, cu rugăciunile tale, Fecioară, îndreptează-mă.

Slavă …

Cetele îngerilor, cetele mucenicilor și ale apostolilor Tăi, Cuvinte, roagă totdeauna multă milostivirea Ta, Iubitorule de oameni, ca pe toți să-i miluiești, ca un milostiv, pentru Născătoarea de Dumnezeu.

Și acum ...

Născătoare de Dumnezeu, nădejdea și singura mea scăpare, izbăvește-mă de stăpânirea dulceților și a patimilor care mă tiranizează, dându-mi mie dezlegare datoriilor cu rugăciunile tale.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Pe Dumnezeu, Cel ce a întins cerul ca o piele, și a întărit pământul pe întemeierea sa, preoții Domnului și robii Domnului, lăudați-L pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

În pântecele tău sălășluindu-Se Cel Preaînalt, te-a arătat pe tine, Fecioară, mai desfătată decât cerurile și părtinitoare nebiruită a celor ce strigă : Toate lucrurile Domnului, lăudați pe Domnul.

Supunându-mă dobitocește patimilor, întru adâncul pierzării m-am pogorât și ardere a văpăii pe sine-mi m-am făcut; ci tu, Maica lui Dumnezeu, căutând spre mine miluiește-mă și mă mântuiește.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Trecând prin nestatornicia vieții, am căzut în gândurile cele tâlhărești, și rănindu-mă m-am împuțit; Doctorule al celor bolnavi, dă-mi mâna, pentru rugăciunile Maicii Tale celei fără stricăciune.

Și acum ...

Tămăduiește sufletul meu cel ce bolește și luminează mintea mea cea întunecată, iar în vremea cea viitoare, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, de nesuferitele munci cele veșnice izbăvește-mă.

Să lăudăm, bine să cuvântăm …

Pe Dumnezeu, Cel ce a întins cerul ca o piele, și a întărit pământul pe întemeierea sa, preoții Domnului și robii Domnului, lăudați-L pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Pe nașterea ta cea fără de sămânță, Născătoare de Dumnezeu preacurată, pe Hristos Dumnezeul nostru, cu cântări fără tăcere Îl mărim.

Suspină, ticăloase suflete, căzând la Maica lui Dumnezeu; mâhnește-te, chipuri de pocăință arată; acum lângă ușă este ziua, Judecătorul fără de milostivire șade, dând fiecăruia cele vrednice de cele lucrate, precum este scris.

Marie, Doamna tuturor, pe mine cel robit de toate felurile de păcate, slobozește-mă, că tu, Fecioară, ai născut mai presus de cuvânt pe Slobozitorul sufletelor noastre, Care este Bunătatea cea firească.

Slavă …

Nu am fapte bune, am întinat veșmântul pe care l-am luat prin îmbrăcămintea Dumnezeiescului Botez și umblu întru întunericul necunoștinței; pentru rugăciuni-le celeia ce Te-a născut pe Tine, Doamne, îndreptează-mă pe mine cel deznădăjduit.

Și acum ...

Ceea ce ai născut pe Dumnezeu Cel iubitor de bine, Născătoare de Dumnezeu, cea iubitoare de bine, mă rog, degrab mă slobozește de prietenia cea vicleană către trup și mă fă rob al dumnezeieștii voi, pe mine cel ce pier cu lenevirea.

CANONUL MAICII DOMNULUI

JOI SEARA

Glas 4

Cântarea 1-a, Irmos :

Noianul Mării Roșii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israil cel dedemult, cu mâinile lui Moisi, în chipul Crucii, puterea lui Amalic în pustie a biruit.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

De tot ajutorul cel din lucruri golindu-ne, Preacurată, toți cei ce suntem în primejdii spre ajutorul tău cel cu adevărat întemeiat de-a pururea alergând, ne mântuim.

Alinare în furtuna ispitelor și dumnezeiască ocârmuire în întreitele valuri ale patimilor te-a pus înainte pe tine Cel ce te-a proslăvit pe tine; pentru aceasta către limanul veseliei îndreptezi pe robii tăi, Preacurată.

Slavă …

M-am rănit, eu ticălosul, cu săgețile păcatului, și acum zac în patul deznădăjduirii, care la moarte mă duce și în iadul cel de suflet pierzător; din care răpește-mă, Stăpână.

Și acum ...

Gavriil ți-a adus ție, Preacurată, din cer «bucură-te», împotriva blestemului strămoașei. Că tu ne-ai născut nouă Binecuvântarea și tuturor ai izvorât Bucuria cea veșnică.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Dintru înălțime Te-ai pogorât pe pământ cu voirea, Cel mai presus de tot începutul, și firea omenească cea smerită ai înălțat-o, prin Crucea Ta, din iadul cel mai de jos; pentru că nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Milostivește-te, singura Maică a lui Dumnezeu, și mă miluiește, îndură-te de sufletul meu, care în valurile patimilor trupului și ale sufletului se primejduiește, și ca o iubitoare de fiu întâmpină-mă și-l izbăvește pe acesta cu tăria ta.

Amăgirea celor văzute, cu taină depărtându-mă de la dragostea celor nevăzute și nerătăcite, întru cele de scârbă m-au încuiat, din care răpește viața mea, Preacurată, cu solirile tale.

Slavă …

Abătându-mă de la poruncile Tale, am căzut cumplit întru adâncurile necazurilor și dureri cumplite mă cuprind; dintru care izbăvește-mă, Doamne, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Și acum ...

Aducându-ne aminte, Fecioară, de graiurile dumnezeiescului înger, întru bucurie strigăm ție : Bucură-te, Cinstită; bucură-te, îndreptarea lui Adam; bucură-te, izbăvirea Evei; bucură-te, mântuirea credincioșilor.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Pentru dragostea chipului Tău, Îndurate, ai stătut pe Cruce, și s-au topit neamurile; că Tu ești, Iubitorule de oameni, tăria mea și lauda.

Tărie celor neputincioși și mângâiere celor deznădăjduiți, veselie celor întristați și bucurie celor necăjiți și bogăție celor săraci te-a dat pe tine Cel puternic, Mireasă dumnezeiască.

Acoperământ și sprijin și scăpare fii mie, robului tău, Fecioară, și mă izbăvește de nemăsuratele mele rele, ca să propovăduiesc minunile tale tuturor marginilor.

Slavă …

Lipsit fiind de lacrimi și de suspine, din întuneca-rea patimilor mele, te rog pe tine, izvorul milei, să mă izbăvești de chinuri și să mă aduci către dumnezeiasca umilință.

Și acum ...

Pe tine curățitoarea tuturor oamenilor cu credință te rog și mă cuceresc ție, celei binecuvântate : Fă-mi mie milostiv pe Judecătorul în ziua judecății, cu rugăciunile tale.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Între doi tâlhari Te-ai cunoscut pe Cruce, Hristoase Dumnezeule, și s-a ridicat soarele cu cutremur și luna a stat întru rânduiala sa; slavă puterii Tale, Doamne.

Cu curgeri de umilință spală-mi întinăciunile inimii mele, neîntinată Fecioară, și dăruiește-mi chipuri de pocăință cu sfințitele tale rugăciuni cele către milostivul Dumnezeu, pe Care negrăit L-ai născut.

Să nu încetezi rugând pe Dumnezeu, pe Care L-ai întrupat, Fecioară, ca pe Mântuitorul și Stăpânul, să-mi dăruiască dezlegare greșelilor mele și iarăși să mă aducă la veselia cea de demult, pe care nebunește am pierdut-o.

Slavă …

Pe Înțelepciunea lui Dumnezeu cea ipostatică ai născut-o cu trup după Ipostas, Fecioară, pe Cuvântul Cel mai înainte fără de început, Care în zilele cele mai de pe urmă S-a unit din sângiurile tale cele curate, ca să mântuiască pe om.

Și acum ...

Vrând să facă cunoscută negrăita Lui bunătate, Curată, Cel ce S-a întrupat din tine, te-a dat pe tine mijlocitoare nouă, care de-a pururea împaci cu Dânsul, prin solirile tale, pe cei ce-L mânie pe El.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Jertfi-voi Ție cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele diavolilor curățindu-se, cu sângele cel curs, prin milostivire, din coasta Ta.

Să-mi fii mie, preacurată Stăpână, alinare și liman de mângâiere, trecându-mă la dumnezeiasca adăpostire cea neînvăluită, și furtuna patimilor mele potolind-o.

Întru tine, Fecioară, ne lăudăm; întru tine de greutăți ne izbăvim; întru nădejdea cea spre tine de năvălirile vrăjmașilor nu ne temem, noi cei ce te lăudăm pe tine.

Slavă …

Dă-mi ajutorul tău și mă izbăvește de primejdii și de necazuri, slobozindu-mă de dureri și de greșelile mele, ceea ce ai născut Izbăvirea tuturor.

Și acum ...

Învrednicește-ne, prea neîntinată, pe noi cei de acum să vedem slava Fiului tău, ca să ne îndulcim și mai adevărat de împărtășirea Lui, cu rugăciunile tale.

Sedealna :

Dacă Te-a văzut pironit pe Cruce, Doamne, Mielușeaua și Maica Ta, se spăimânta și striga : Ce vedere este aceasta, Preaiubite Fiule ? Acestea Ți-au răsplătit nespusa adunare a celor fărădelege, care s-au îndulcit de minunile Tale cele multe, Stăpâne ? Ci, slavă negrăitei smereniei Tale !

Cântarea a 7-a, Irmos :

Tinerii lui Avraam, oarecând în Babilon, văpaia cuptorului au călcat și lăudând cântau : Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Tărie fără de boală, nouă celor bolnavi, te-a dat pe tine, Fecioară, Domnul, Doctorul sufletelor și al trupurilor, ca ceea ce tămăduiești pe cei ce strigă : Bine este cuvântat, Rodul pântecelui tău.

S-a schimbat, cu lucrurile mele cele necuvioase și cu sfaturile, bucuria vieții celei de acum, întru mâhnire și smerenie; ci tu, Curată, ceea ce ești pricinuitoarea bucuriei celei adevărate, dă-mi veselia ta.

Slavă …

Pe oamenii cei înstrăinați de la Dumnezeu, prin amăgirea șarpelui, Mireasă dumnezeiască, i-ai chemat înapoi, născând pe Dumnezeu, Cel ce S-a făcut om din sângiurile tale, Care a rămas ceea ce era și S-a făcut ceea ce nu era; pentru aceasta toți te lăudăm pe tine.

Și acum ...

Noi cei uscați cu bolile patimilor cunoscându-te pe tine cu adevărat izvor de tămăduiri, scoatem ape mântuitoare și dumnezeiești și slăvim pe Domnul, lăudând măririle tale cele multe.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Pe Hristos Dumnezeul nostru, Cela ce pe Cruce cu trupul S-a pironit și ne-a arătat nouă armă spre mântuire, tineri preaînălțați-L întru toți vecii.

De iubirea Sa de oameni și de singură bunătatea cea mai presus de nemărginire, Ziditorul înduplecându-Se, prin tine, Prealăudată, S-a arătat celor de pe pământ, trup luând, și iarăși, prin tine face prieteni pe toți cei ce te laudă de-a pururea, Născătoare de Dumnezeu.

Mâinile și ochii sufletului meu cu dinadinsul le întind către tine, Stăpână, cu totul fiind ținut de necazurile cele de multe feluri, și chem sprijinul tău cel fierbinte. Pentru aceasta arată spre mine, Născătoare de Dumnezeu, bogăția cea nebiruită a iubirii tale de oameni.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Legile Tale cele dumnezeiești, fără de lege călcându-le, ne-am dat vrăjmașilor și cu sufletul și cu trupul; ci ca un preabun, tare surpă-i pe aceștia, Iubitorule de oameni, pentru rugăciunile Maicii Tale celei nestricate, și ale apostolilor și ale tuturor sfinților.

Și acum …

În Sfânta Sfintelor hrănindu-te, ai născut pe Cel mai Sfânt decât toți sfinții, Sfântă Mireasă a lui Dumnezeu; pentru aceea cu sfinte glasuri toți strigăm : Bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Sfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară; bucură-te, veselia sfinților îngeri.

Să lăudăm, bine să cuvântăm …

Pe Hristos Dumnezeul nostru, Cela ce pe Cruce cu trupul S-a pironit și ne-a arătat nouă armă spre mântuire, tineri preaînălțați-L întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Pe tine ceea ce pe Luminătorul Dumnezeu, Cel ce a răsărit mai înainte de soare, Care trupește la noi a venit, din coapsele cele fecioresti negrăit L-ai întrupat, binecuvântată preacurată, de Dumnezeu Născătoare, te mărim.

Luminează-mi, Curată, ochii și înțelegerile sufletului meu, ca să nu mă apuce întunericul cel prea adânc al păcatelor, nici să mă acopere întunericul deznădăjduirii, ci tu însăți mântuiește-mă și mă ocârmuiește, ceea ce ești părtinitoarea cea nerușinată a credincioșilor.

Făcându-mă cu totul întinat, prin călcările de poruncă, întru nepovestite fapte și urâciuni, chem ajutorul și sprijinul tău, Stăpână, pe care dăruiește-le mie și mă izbăvește de toate ispitele cele grele și de necazuri.

Slavă …

Pentru bunătatea Ta, Hristoase, ai venit ca să ne izbăvești pe noi, care nu din lucrurile dreptății avem îndrăzneală către Tine, ci din singură iubirea Ta de oameni, Doamne; pentru aceasta în dar cerem iertare, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Și acum ...

Mântuiește-mă, Curată, pe mine netrebnicul tău rob, care strig ție cu credință : Bucură-te, lăcașul cel cu totul fără prihană al Împăratului

Hristos; bucură-te, Fecioară, dumnezeiască masă, care ai purtat Pâinea vieții; bucură-te, rugule nears; bucură-te, ușa lui Dumnezeu cea neumblată.

CANONUL MAICII DOMNULUI

VINERI SEARA

Glas 4

Cântarea 1-a, Irmos :

Deschide-voi gura mea și se va umplea de Duhul, și cuvânt voi grăi Împărătesei Maici, și mă voi arăta luminat prăznuind, și voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Din tina patimilor, de întreitele valuri ale gândurilor, de săgețile vicleanului și de adăugirile potrivnicului, mântuiește ticălosul meu suflet, preacurată de Dumnezeu Născătoare, și mă răpește din focul cel veșnic.

Scoate-mă, Curată, din adâncul greșelilor și mă povățuiește către lumina dumnezeieștilor porunci ale Mântuitorului Hristos și Dumnezeu; strălucește-mi mie raza cea mântuitoare a pocăinței și-mi dă viața cea veșnică.

Slavă …

Căzând în tina cea noroioasă a răutăților mele, mă înec foarte cu lucrurile cele viclene și nu-mi este statornicie. Stăpână, Fecioară Maică, cu puterea ta scoate-mă, și de focul cel veșnic și de muncă izbăvește-mă.

Și acum ...

Pe moarte și pe stricăciune tu le-ai pierdut, întru tot cântată Născătoare de Dumnezeu, născând pe Hristos, Izvorul nestricăciunii, înfrumusețând cu nemurire și cu dar firea omenească, ceea ce ești prea nevinovată.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, ca ceea ce ești izvor viu și îndestulat, pe cei ce au adunat ceată duhovnicească, întărește-i, pentru Dumnezeiască slava ta, cununilor slavei învrednicește-i.

Ceea ce te-ai arătat Fecioară Curată, ia întunericul sufletului meu și legăturile păcatelor le rupe, și cu folosința ta, mă rog, mântuiește-mă.

Inima mea, ceea ce se clătește de adausurile patimilor, întărește-o întru preacurată frica lui Dumnezeu, cu bună îndurarea ta, Fecioară prea fără prihană.

Slavă …

Deznădăjduindu-mă de tot felul de ajutor, către tine, preanevinovată, acoperământul și păzitoarea cea puternică am alergat; nu mă lepăda dar de la dumnezeiescul tău acoperământ.

Și acum ...

Ca o Împărătească împodobită cu lanțuri de aur, de-a dreapta Împăratului și Dumnezeu, acum stai înainte, Stăpână, rugându-te pentru robii tăi.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Cela ce șade în slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe nor ușor a venit Iisus, Cel mai presus de dumnezeire, prin palmă curată, și a mântuit pe cei ce strigă : Slavă, Hristoase, puterii Tale.

Pe mine cel ce sunt ținut de trândăvie și cu negura patimilor cu totul întunecat și de păcate robit, de Dumnezeu fericită Doamnă, slobozește-mă, și mă fă să fiu al Fiului tău și Dumnezeului nostru.

Pe mine cel omorât cu răutatea vicleanului, ca ceea ce ai născut Viața, înviază-mă, ceea ce ești cu totul fără prihană, căci către tine am alergat, și afundat fiind întru adâncul căderii, scoate-mă, ca o milostivă cu totul curată.

Slavă …

În mormântul desfrânărilor mele celor netrebnice zac și sunt ținut de trândăvie și lenevie; ci tu, ceea ce ai născut Învierea tuturor, înviază-mă și mă mântuiește, ca ceea ce ești bună.

Și acum ...

Pe tine, Fecioară Curată, de demult proorocul te-a numit munte dumnezeiesc și sfințit, peste tot umbrit cu fapte bune, din care S-a arătat Mântuitorul Cuvânt, spre zidirea și luminarea sufletelor noastre.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Spăimânta-tu-s-au toate de dumnezeiască slava ta, că tu, Fecioară neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeul Cel peste toate, și ai născut Fiu pe Cel fără de ani, tuturor celor ce te laudă pe tine, pace dăruindu-le.

Povățuiește-mă, Stăpână, ca să se veselească sufletul meu cel smerit, să se teamă de Fiul tău și să facă poruncile Lui din inimă, cu rugăciunile tale, Preacurată, cu totul fără prihană.

Stăpână, ceea ce ești bună, învrednicește-mă ca să mă mărturisesc Izbăvitorului cu toată inima mea, gonind neștiința inimii mele, dimpreună și a sufletului meu celui pătimaș, ceea ce ești cu totul fără de prihană.

Slavă …

Preacurată, ceea ce ești bună, păzește sufletul meu ca lumina ochiului, sub acoperământul aripilor tale, și izbăvește-l pe el de tirania duhurilor celor viclene și de muncă.

Și acum ...

Arată-te, Preacurată, izbăvind de năvălirile patimilor și de viclenii diavoli pe robul tău, cel ce te-a câștigat puternică apărătoare și folositoare nerușinată.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Cugetătorilor de Dumnezeu, săvârșind acest praznic dumnezeiesc și cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniți să plesnim cu mâinile, slăvind pe Cel ce S-a născut dintr-însa.

Surpă, Stăpână, pe cei ce pururea mă luptă pe mi-ne și risipește norul cugetelor celor viclene, fiind ușă a Soarelui dreptății, Maica lui Dumnezeu.

Strălucește-mi mie raza pocăinței, Stăpână, și risipește norul cugetelor mele celor rele, de care sunt tras cu amăgiri cumplite și stricăciuni.

Slavă …

Alină valul cel sălbăticit al patimilor mele și viforul cugetelor celor rele, ceea ce ești tuturor tare folositoare și acoperământ, cea cu totul fără prihană.

Și acum ...

Înmulțitu-s-au greșelile sufletului meu mai mult decât nisipul mării și ca o sarcină grea mă pun jos pe mine; ci tu, Fecioară, mai înainte de sfârșit, milostivindu-te, mântuiește-mă.

Sedealna :

Pe ceea ce este apărătoare caldă întru nevoi, și ajutătoarea noastră și împăcătoarea către Dumnezeu, prin care din stricăciune ne-am izbăvit, pe Născătoarea de Dumnezeu, credincioșii să o fericim.

Cântarea a 7-a, Irmos :

N-au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, fără numai Făcătorului, ci îngrozirea focului bărbătește călcând-o, se bucurau cântând : prealăudate, Dumnezeul părinților și Doamne, bine ești cuvântat.

Pe tine, de Dumnezeu Născătoare, Curată, cu credință te chem : Păzește inima mea cea smerită și mă izbăvește de văpaia muncii și de întunericul cel veșnic.

Rupe, Fecioară curată, cu sulița Fiului tău, zapisul greșelilor mele și mă izbăvește, rogu-mă, de toată cuprinderea în ceasul sfârșitului meu.

Slavă …

Stinge, Fecioară curată, cu pâraiele lacrimilor mele și cu ploaia îndurărilor tale, cuptorul pe care mi l-au mijlocit mulțimea răutăților mele, prin lucrarea diavolească.

Și acum ...

Izbăvește-ne pe noi de ispitele ce vin asupra noastră și de toată munca, singura care ești Maica Cuvântului, pururea Fecioară, pe cei ce te cântă pe tine întru adevăr întru toți vecii.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Pe tinerii cei binecredincioși în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum lucrată; pe toată lumea a ridicat să-Ți cânte Ție : Pe Domnul lucrurile lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Vindecă sufletul meu cel ce bolește și mintea mea cea întunecată luminează-o și din foc și din muncile cele negrăite și veșnice mă răpește, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, Mireasă a lui Dumnezeu.

Plecându-mă patimilor celor necuvântătoare, m-am pogorât întru adâncul pieirii și singur m-am făcut ardere văpăii, din care izbăvește-mă, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, pe mine robul tău.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Ceea ce ai născut pe Noianul milostivirii, pe Izbăvitorul și Domnul, usucă noianul răutăților mele și legăturile păcatelor mele mai înainte de sfârșit dezleagă-le, ceea ce ai născut pe Mântuitorul tuturor.

Și acum ...

Domnul, Cel ce domneşte făptura, Cel ce S-a întrupat din pântecele tău, pe tine, Fecioară, te-a arătat Doamnă tuturor celor văzute şi celor nevăzute, proslăvindu-te ca pe o Maică a Sa fără prihană.

Să lăudăm, bine să cuvântăm …

Pe tinerii cei binecredincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum lucrată; pe toată lumea a ridicat să-Ţi cânte Ţie : Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Tot neamul pământesc să sălteze cu Duhul, fiind luminat, şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi să strige : Bucură-te, preafericită Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară.

Inima mea neroditoare fiind de dumnezeieştile fapte bune, preacurată, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, arat-o aducătoare de roadă, ceea ce te-ai născut din cea stearpă, cu voia Aceluia ce toate le preface, ca să te laud pe tine, cea întru tot cântată.

Cu lumina ta străluceşte-mă, ceea ce eşti cu totul fără prihană, care ai născut Lumina cea neapropiată; alungă norii patimilor mele şi din întunericul cel neluminos răpeşte-mă şi Luminii celei dumnezeieşti mă învredniceşte, ca să te cânt pe tine Maică Fecioară.

Slavă …

Cu stropirea îndurărilor tale, Curată, spală putrejunea inimii mele şi mă învredniceşte ca să vărs pururea pâraie de lacrimi, ca să înceteze râurile patimilor şi să mă izbăvească de munci.

Şi acum ...

Ceea ce eşti iubitoare de bine, Născătoare de Dumnezeu, care ai născut pe Iubitorul de bine, Dumnezeu, de dragostea trupească cea

vicleană, acum degrabă mă slobozește pe mine, Stăpână, și mă fă să fiu rob dumnezeiești voi, pe mine cel ce pier cu lenevirea.

CANOANELE MAICII DOMNULUI

Glasul 5

Sâmbătă seara | Duminică seara | Luni seara | Marți seara
Miercuri seara | Joi seara | Vineri seara

CANONUL MAICII DOMNULUI
SÂMBĂTĂ SEARA

Glas 5

Cântarea 1-a, Irmos :

Calul și călărețul în Marea Roșie i-a scufundat Hristos, Cel ce a sfărâmat războaiele cu braț înalt, și pe Israil l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare de biruință.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Ceea ce ești ușa Luminii celei neapropiate, cu totul fără prihană, deschide sufletului meu ușile pocăinței și-i dă intrare în bucuria și frumusețea cea de acolo.

Avându-te pe tine, Născătoare de Dumnezeu, folositoare nebiruită, și zid nesurpat și acoperământ nestricat, m-am izbăvit de șarpele cel amăgitor, Preacurată, care căuta de demult cumplit să mă înghită pe mine.

Slavă …

Să nu mă dezgolești pe mine de dumnezeiescul tău acoperământ, nici să mă arăți deșert de darul tău, preacurată Stăpână, nici să mă lepezi rușinat, ci dă-mi mie mila ta.

Și acum ...

Încetează durerea cea nesuferită a inimii mele celei dosădite și necăjite, Născătoare de Dumnezeu, și-mi dăruiește, Maica lui Dumnezeu, strălucirea mântuirii cea dumnezeiască și izbăvire.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Cela ce cu porunca Ta ai înfipt pe nimic pământul și ai ridicat neținut pe cel îngreuiat, pe piatra cea neclătită a poruncilor Tale, Hristoase, întărește Biserica Ta, Unule, Bunule și Iubitorule de oameni.

Scăparea lumii tu ești, Preacurată, și oricine aleargă la tine cu gând călduros se izbăvește de nevoi. Pentru aceasta, pe mine, cela ce alerg la acoperământul tău, izbăvește-mă de toată mâhniciunea cea cumplită.

Ceea ce ești singura sprijinitoare a tuturor pământenilor, tu mă sprijinește după mare mila ta, Stăpâna lumii cea bună, și mă păzește cu cercetarea cea dumnezeiască a puterii tale, căci ai putere nebiruită.

Slavă …

Cu puterea ta mă apucă din mâna luptătorului și din tirania lui, Stăpâna lumii cea bună, ca nu biruindu-mă să mă apuce și să mă soarbă și la pierderea muncii veșnice să mă ducă.

Și acum ...

Cu frică și cutremur căzând, strig către tine, Născătoare de Dumnezeu : Tu îmi fii mie ajutătoare, Stăpâna lumii cea bună, în ceasul morții, când voi da răspuns de cele ce am făcut în viață.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Dumnezeiasca Ta deșertare cunoscând-o Avacum, cu mai înainte vederea, Hristoase, cu frică a strigat Ție : Spre mântuirea poporului Tău, ca să mântuiești pe unșii Tăi ai venit.

Ceea ce covârșești pe toți cei născuți, ca ceea ce ai purtat în pântecele tău pe Stăpânul și Dumnezeu, pe Cel ce este mai presus decât toți oamenii, milostivește-te spre mine cel greșit.

Mișcările și poftele trupului meu stinge-le cu ploile rugăciunilor tale, și făclia sufletului meu cea stinsă o aprinde cu focul dragostei celei dumnezeiești, Preacurată.

Slavă …

Ceea ce ești tăria celor neputincioși, Fecioară cu totul fără prihană, nădejdea celor deznădăjduiți și mângâierea celor ce plâng, dă-mi plângere bine primită, prin care să aflu iertare.

Și acum ...

Pe tine, Stăpână, zid și întărire, și folositoare nemincinoasă, pe tine turn nebiruit al credincioșilor, pururea agonisindu-te, mă nădăjduiesc spre tine a dobândi mântuire.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Cela ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, la Tine mânec și Ție strig : Luminează sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un milostiv.

Cine-mi va rupe mie zapisul greșelilor și al păcatelor mele cele nemăsurate, Curată, de nu vei apuca tu înainte și să-mi dai izbăvire ?

Venit-am întru deznădăjduire din nedumerirea cea multă, socotind mulțimea răutăților mele, Fecioară; pentru aceasta strig către tine : Miluiește-mă și mă mântuiește.

Slavă …

Maica lui Dumnezeu cea fără stricăciune, a lui Dumnezeu Născătoare, a lui Dumnezeu Cel ce a săvârșit toate numai cu voia, izbăvește-mă de pedeapsa cea veșnică pe mine robul tău.

Și acum ...

Având lauda cea luminată a fecioriei, ca o Maică a lui Dumnezeu, iarăși te lauzi mai presus de toți, Preacurată. Pentru aceasta, «bucură-te» al lui Gavriil ție aducem.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Marea patimilor cea sălbăticită de viforul cel stricător de suflet, liniștește-o, Stăpâne Hristoase, și din stricăciune mă scoate, ca un milostiv.

Ceea ce ai născut Viața cea pururea fiitoare, Stăpână curată, răpește-mă din moartea cea sufletească și vieții celei veșnice învrednicește-mă.

Pe tine cea cu adevărat neasemănată întru frumusețe cu toți cei născuți, te rog Stăpână, Mireasă dumnezeiască, izbăvește-mă de toată răutatea cea grozavă.

Slavă …

Nu am sprijinitoare în lume afară de tine, ceea ce ești bună; pentru aceasta cad către tine și strig ție : Nu te depărta de la robul tău, Preacurată.

Și acum ...

Amăgitorul, făcătorul de rele, pururea tulbură mintea mea cu desfătări; Stăpână, ajută-mi, răpindu-mă pe mine din vicleșugul acestuia.

Sedealna :

Maică Fecioară, ceea ce ai zămislit Lumina Adevărului și ai născut pe Dumnezeu cu trup, strălucește-mi lumina ta, mie celui ce mă aflu întru întunericul relelor; scoate-mă degrab dintru adâncimea deznădăjduirii și întărește pașii sufletul meu pe piatra vieţuirii celei fără de greșeli; judecă pe diavolii care neîncetat mă necăjesc și contenește degrab durerea inimii mele celei ticăloase, ceea ce ești nădejdea marginilor, care dăruiești lumii mila cea mare.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Domnul părinților Cel preaînălțat, văpaia a stins-o și pe tineri i-a rourat, pe cei ce cântau cu un glas : Dumnezeule, bine ești cuvântat.

O, de Dumnezeu fericită, Născătoare de Dumnezeu preacurată, vindecă necazul sufletului meu și dăruiește-mi liniștea mântuirii și veselia vieții.

Ceea ce ești ușă neumblată, închide-mi ușile cuvintelor deșertăciunii, prin care au intrat întru mine moartea și pierzarea păcatului.

Slavă …

Cel născut al Tău a izvorât râurile nestricăciunii; ci cu rugăciunile tale, gătește-mi și mie bogăția și curgerea milostivirii Lui cea nemăsurată.

Și acum ...

Izbăvește-mă, Preacurată, de tot necazul, de asuprelile vieții, de supărări și de nevoi, de boli și de primejdii și de clevetirea cea cumplită.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Ție, Făcătorului a toate, în cuptor, tinerii dans a toată lumea împreună cântau : Toate lucrurile, pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Să te aflu pe tine, Curată, în ispite folositoare, în necazuri apărătoare, în nevoi ajutătoare, în primejdii liman de mântuire și în toată întristarea mângâiere.

Vezi credința mea, Fecioară curată, vezi și dorul meu pe care îl am către tine, vezi dragostea cea dumnezeiască a sufletului meu, și-mi dă mie înmulțit darul tău.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Ceea ce ai zămislit în pântece pe Lumina cea înțelegătoare, luminează-mi ochii inimii mele, dezleagă-mi întunericul datoriilor mele și negura patimilor o risipește.

Și acum ...

Ceea ce ai născut Mântuirea cea mai presus de minte și tuturor oamenilor ai dăruit mântuire, Fecioară, dă-mi și mie dumnezeiasca mântuire, potolindu-mi necazul cel din păcate.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Ție, Făcătorului a toate, în cuptor, tinerii dans a toată lumea împreună cântau : Toate lucrurile, pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Isaia dănțuiește, Fecioara a avut în pântece și a născut Fiu, pe Emanuil, pe Dumnezeu și Omul; Răsăritul este numele Lui; pe Carele mărindu-L, pe Fecioara o fericim.

Cu dureri multe fiind înconjurat, genunchii îmi plec către tine, Curată; cu fața la pământ cad, ca un ticălos și, lăcrimând, strig către tine, ceea ce ești bună, cerând ca să mă izbăvești de cei ce mă caută și răsărit de mângâiere să te arăți mie.

Puterea deznădăjduirii cea dintru mine se întărește. Din buze spurcate ce cântare este ție ? De la cei ce au inimă sângerată, ce primire ? Ci minunează spre cei ticăloși milele tale.

Slavă …

Schimbatu-m-am de necazuri, negritu-mi-s-au mintea și ochii, dureri cumplite au înconjurat viața mea; pentru aceasta mă usucă îngrozirile cele de acolo, Curată, de care izbăvește-mă, durerile schimbându-mi.

Și acum ...

Traiul vieții mele cel scurt se cheltuiește întru răutăți și întru mulțimea necazurilor; pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut Bucuria tuturor, pe acestea le ușurează cu rugăciunile tale cele bineprimite.

CANONUL MAICII DOMNULUI
DUMINICĂ SEARA

Glas 5

Cântarea 1-a, Irmos :

Să cântăm Domnului, Celui ce a făcut minuni minunate în Marea Roșie, cântare de biruință, că S-a proslăvit.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Cu gura și cu limba, și cu gândul și cu sufletul, și cu toată inima și cu toată mintea mea, te propovăduiesc pe tine, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu și Fecioară fără prihană.

Trupul și sufletul avându-le curățite, Fecioară, te-ai învrednicit cu sfințenie a primi pe Preasfântul Dumnezeu, cu venirea Duhului și cu bunavoință a Tatălui.

Slavă …

Cu totul sunt prihănit cu greșelile, eu cumplitul, și judecății fiind vinovat, mă rog ție, Fecioară fără prihană : Cu rugăciunile tale, învrednicește-mă dumnezeieștii mântuiri.

Și acum ...

Cu totul fiind dezgolit de lucruri bune, m-am îmbrăcat cu îmbrăcămintea răutății și a desfrânării, de care dezbracă-mă, Născătoare de Dumnezeu, și îmbracă-mă cu milostivirea ta.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Dumnezeu a împărățit peste limbi; Dumnezeu șade pe scaunul cel sfânt al Său și să-I cântăm Lui cu înțelegere, ca Împăratului și Dumnezeu.

Mare și nemângâiată este zdrobirea, o, Preasfântă Stăpână; strâmtorarea nepovestită, necazul și nevoia înfricoșate, când sufletul se desparte cu nemilostivire și silă de unirea trupului.

Cu cutremur stând înainte cetele cele fără de materie, șezând Hristos, Judecătorul cel înfricoșat, pe scaun preaînălțat și groaznic, și râu de foc cu urlet în jos trăgându-se, cine nu se va spăimânta și nu se va înfricoșa, Preasfântă Stăpână !

Slavă …

Suspin și mă sfărâm cu tânguiri și cu plângeri și cu sabia întristării cu totul mă pătrund; plâng și lăcrimez și mă tânguiesc, când văpaia gheenei în inima mea o închipuiesc; de a căreia cercare, o, de aș scăpa, Stăpână !

Și acum ...

Frumoasă te-ai făcut cu podoaba faptelor bune și cu sufletul și cu trupul, Născătoare de Dumnezeu; pentru aceea ai născut pe Fiul Cel frumos, mai mult decât toți fiii oamenilor, Care cu flori minunat a înfrumusețat pământul.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Lucrurile iconomiei Tale, Doamne, au spăimântat pe proorocul Avacum, că ai ieșit spre mântuirea poporului Tău; ca să mântuiești pe unșii Tăi ai venit.

Miluiește, îndură-te și fă milă cu prea-ticălosul meu suflet, ceea ce ai născut pe Dumnezeul milei, pe Izvorul milostivirii și pe Adâncul dumnezeiești îndurări.

Văzându-mă cu ochiul tău cel milostiv, milostivește-te și dăruiește-mi curățire de păcatele mele; că tu, pe Curățitorul sufletelor, pe Stăpânul cel milostiv, L-ai născut.

Slavă …

Necunoscând împreunare de bărbat, ca o Curată, ai născut pe Hristos cel Curat, Fecioară, cu Care, prin rugăciunea ta cea bine primită, cu milostivire mă împacă.

Și acum ...

Zdrobește, Preacurată, dinții aspidelor celor pierzătoare de suflet, și ai șerpilor, cei ascuțiți spre moarte și zdrumică măselele leilor celor ce caută de tot să mă mănânce.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Hristoase Dumnezeule, Lumina cea adevărată, de noapte mânecă către Tine duhul meu; arată spre mine fața Ta.

Învață-mă, Stăpână, a plânge și a lăcrima, a mă tângui și a suspina din inimă și de plângerile cele nefolositoare și de mângâieri lipsite izbăvește-mă.

Râul cel ce clocotește, care arde cu foc, să te înțelepțească pe tine, suflete, și scrâșnirea dinților să te înfricoșeze și fundul iadului cel nestrălucit să te oprească de la răutăți, căzând cu lacrimi de pocăință la Născătoarea de Dumnezeu.

Slavă …

Hristos S-a făgăduit, suflete, să vină împreună cu Tatăl întru tine să petreacă și să Se sălășluiască; deci, îndreptează-te și gătește vrednică sălășluire Acestora, prin solirile Născătoarei de Dumnezeu.

Și acum ...

Din mâhnirea cea multă am venit întru deznădăjduire, înțelegându-mi mulțimile cele nemăsurate ale păcatelor mele. Stăpâna lumii, ajută-mi mie.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Din chit pe proorocul l-ai izbăvit, iar pe mine dintru adâncul păcatelor scoate-mă, Doamne, și mă mântuiește.

În vremea cercetării celei înfricoșate și dureroase, să nu mă părăsești, lăsându-mă neocrotit, ci, cu rugăciunile tale, mântuiește-mă, Stăpână.

Cu suspinuri și cu lacrimi cad la tine, strigând cu dinadinsul : Preasfântă Stăpână, ajută-mi mie, ca să nu mă apuce pieirea cea desăvârșită.

Slavă …

Cu fapte nelegiuite mi-am pângărit trupul și sufletul, și tuturor m-am arătat îngrețoșat; Născătoare de Dumnezeu, miluiește-mă pe mine cel ticălos.

Și acum ...

Ca ceea ce ești ajutătoarea nebiruită a creștinilor, și nădejde, și acoperământ, și sprijin și scăpare, acoperă-mă pe mine cel ce scap la tine.

Sedealna :

Gavriil ție, Curată, pe «bucură-te» cel ceresc pe pământ ți-a adus, că pe Făcătorul îngerilor întru tine întrupat văzându-L, cântarea cea de bucurie a cântat ție, Preacinstită, printr-însa pe oameni învățându-i cum că tu singură te-ai arătat pricina bucuriei tuturor oamenilor.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Bine ești cuvântat, Dumnezeule, Cel ce vezi adâncurile și șezi pe scaunul slavei; Cel lăudat și preaslăvit.

Stăpână, în ceasul judecății să te aflu pe tine tare ajutătoare, solitoare bine primită și gata sprijinitoare, izbăvindu-mă de munci.

Curgeri de lacrimi plouă-mi mie, pentru lăsarea greșelilor, izvorule al Apei celei vii, norule de Dumnezeu rourate și fântână a nemuririi, ceea ce nedeșertat te deșertezi.

Slavă …

Domnul tuturor, Cel mai presus de nemărginire puternic, zi de cercare și judecată a hotărât, întru care va judeca pe toate; pocăiește-te, suflete al meu, alergând la Stăpâna cea fără prihană.

Și acum ...

Ceea ce ai născut pe Cel Preaînalt, Carele acoperă cu ape cele mai deasupra, dă-mi mie, Stăpână, ca totdeauna să izvorăsc necontenite pâraie de lacrimi fierbinți.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Pe Făcătorul a toată zidirea, de Care se înspăimântă îngerii, lăudați-L popoare și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cugetând, Curată, la ceasul cel groaznic și la ziua cea înfricoșată a judecății, mă umplu de groază și de întunecare, și mi se întunecă duhul mai înainte de vremea aceea.

Înalț glasul și cu plângere strig ție : Adapă-mă, Curată, cu vinul umilinței, satură-mă aici cu pâinea lacrimilor, ca nu acolo să flămânzesc și să însetez.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Dă-mi lacrimi, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, ca să-mi spăl întinăciunea și toate pângăririle cele cumplite ale greșelilor mele și să fac milostiv pe Stăpânul cel îndurat.

Și acum ...

O, Părtinitoarea cea tare a creștinilor ! O, mântuirea tuturor celor ce aleargă la tine ! Tu pe mine, și viu fiind, păzește-mă, Născătoare de Dumnezeu, iar după sfârșit odihnă îmi dăruiește.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Făcătorul a toată zidirea, de Care se înspăimântă îngerii, lăudați-L popoare și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Pe tine cea fericită între femei și binecuvântată de Dumnezeu, neamul omenesc cu cântări te mărim.

Curată, cinstită, de Dumnezeu Născătoare, arhanghelii, stăpâniile, scaunele, heruvimii, puterile, serafimii, îngerii cei luminați, începătoriile și domniile, gânditor slujesc cu cutremur Fiului tău, Preafericită.

Ceea ce ai născut pe Judecătorul tuturor și Dumnezeu, să nu mă lași să mă taie în două, pe mine fățarnicul, ci izbăvește-mă de toată fățărnicia și răzvrătirea cea vicleană și arată-mă neosândit la judecată.

Slavă …

Cu totul m-am dăruit ție, Fecioară; caută spre mine păcătosul, miluiește-mă și îndură-te de robul tău, care iubește din suflet sfântul și dumnezeiescul tău nume.

Și acum ...

Cu mintea cad la tine, cea cu totul fără prihană, eu cel spurcat, și cu cutremur mă apuc de preacuratele tale picioare, plecându-mi genunchii sufletului și strigând : Stăpână, Stăpână, miluiește-mă pe mine cel osândit.

CANONUL MAICII DOMNULUI
LUNI SEARA

Glas 5

Cântarea 1-a, Irmos :

Pământul peste care niciodată n-a răsărit nici l-a văzut soarele, adâncul pe care nu l-a văzut gol lățimea cerului, Israil l-a trecut, Doamne, neudat, și l-ai dus pe el în muntele sfințeniei Tale; pe cel ce lăuda și cânta cântare de biruință.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Stăpână, Fecioară curată, izbăvește-mă de obiceiul cel rău și mă întărește pe piatra poruncilor, pe mine cel răsturnat de meșteșugirile vechiului împiedicător, și mă învrednicește ca bine să plac lui Hristos, lăudându-L și cântându-i cântare de biruință.

Mântuitorul meu, Hristoase, Cela ce pentru mine, ca mine, pentru negrăita milostivire, ai primit a Te naște din Fecioară Maică, pentru rugăciunile ei miluiește-mă și mă mântuiește.

Slavă …

Pe mine cel împilat în pământ de lanțul cel cu greu de purtat al greșelilor mele, Stăpâne, și de jugul păcatului obosit, cu rugăciunile Maicii Tale, ușurează-mă și mă mântuiește.

Și acum ...

Pe inima mea cea întinată cu gânduri spurcate și cu porniri pătimașe, tu cea Curată și sfințită și cu totul neîntinată, sfințește-o, curățește-o, spală-o, Stăpână.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Inima mea cea clătită de valurile vieții întărește-o, Doamne, îndreptând-o la limanul cel lin, ca un Dumnezeu.

Fecioară, ceea ce ești ușa Luminii, deschide-mi mie acum ușile pocăinței, iar intrările patimilor dinspre smeritul meu suflet, închide-le.

Izvoare de lacrimi dă ochilor mei, prea neîntinată, ca să plâng, eu ticălosul, pentru mulțimea păcatelor mele.

Slavă …

Miluiește ticălosul meu suflet cel lipsit și care scapă la mila Ta, Stăpâne, cu rugăciunile celeia ce Te-a născut pe Tine.

Și acum ...

Când de legătura trupului sufletul cu sila se va despărți, cu porunca lui Dumnezeu, Cela ce împreună le-a legat, atunci, Fecioară, să-mi stai de față ajutătoare.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Auzit-am, Doamne, auzul Tău și m-am temut, înțeles-am iconomia Ta și Te-am proslăvit, Unule Iubitorule de oameni.

Ce răspuns, care ajutor voi afla, eu ticălosul, în ceasul cercării, când voi sta înaintea Judecătorului ? Atunci, Fecioară, cu rugăciunile tale mântuiește-mă.

Ca ceea ce ai izvorât Izvorul cel neîmpuținat al îndurărilor, pe inima mea cea secetoasă și uscată, cea cu totul fără prihană, adapă-o cu lacrimile, ca și cu niște ape.

Slavă …

Vremea cea de acum este a pocăinței și a lucrării faptelor bune, iar ceea ce va să fie a răsplătirilor, și a darurilor și a muncilor; izbăvește-mă de cele mai de pe urmă, Stăpână.

Și acum ...

Pe mine cel zdrobit ca vasul cel de lut al olarului, Curată, ca ceea ce ai născut pe Ziditorul și Făcătorul oamenilor, înnoiește-mă, de-a doua oară zidește-mă și mă mântuiește.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Ticălosul meu suflet, cela ce se luptă cu noaptea întunericului patimilor, întâmpinându-l, miluiește-l, și strălucește întru mine, soare înțelegător, razele cele ca ziua de luminoase, ca să-mi despartă noaptea de lumină.

Dă-mi mie, Născătoare de Dumnezeu, lacrimă curățitoare și de gheena stingătoare și a datoriilor mele dezlegătoare.

Suflete al meu mult păcătoase, tânguiește-te și mai înainte de sfârșit plânge-te pe sineți, căzând la Maica lui Dumnezeu, ca să afli mângâiere.

Slavă …

Mântuitorul meu, Cel ce din fire ești bun și iubitor de oameni, mântuiește-mă pe mine desfrânatul, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Și acum ...

Ceea ce fără ardere ai născut Focul Dumnezeirii, să nu mă lași pe mine să mă fac materie de ars a focului.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Precum ai izbăvit, Doamne, pe proorocul din fiară, și pe mine scoate-mă din adâncul necuratelor patimi, rogu-mă, ca să adaug a privi la Biserica Ta cea Sfântă.

În ceasul cercării celei înfricoșate și al răsplătirii, întru care voi fi judecat, eu cel însumi osândit, păzește-mă, Fecioară, neosândit.

Ploaia milei tale și izvorul iubirii tale de oameni și picătura cea răcoritoare a milostivirii tale, Prealăudată, picură-o peste mine și mă mântuiește.

Slavă …

Curăţeşte-mă, Iubitorule de oameni, pentru rugăciunile celeia ce întru curăţie Te-a născut pe Tine, şi izbăveşte pe robul Tău de tot necazul şi slavei celei veşnice mă învredniceşte.

Şi acum ...

Înconjuratu-m-a adâncul greşelilor şi mă trage în adâncul deznădăjduirii, Curată; ci mă rog, scoate-mă din iadul cel mai de jos, pe mine cel ce te slăvesc pe tine.

Sedealna :

Pentru ce, suflete al meu ticăloase, trândăvindu-te, ai uitat pe Stăpânul Cel ce te miluieşte şi, defăimând poruncile Lui, îţi petreci viaţa ta în desfrânare şi în vătămare de minte ? Depărtează-te de la răutate şi strigă către Născătoare de Dumnezeu : Miluieşte sufletul meu cel deznădăjduit.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Rugăciunea tinerilor stingătoare de foc s-a arătat, răcorind cuptorul, şi propovăduitoare a minunii, neaprinzând, nici arzând pe cuvântătorii de laudă ai Dumnezeului părinţilor noştri.

Preacurată Fecioară, mă tânguiesc şi plâng cu amar, că din obişnuinţa mea cea rea, vrând şi nevrând, păcătuiesc eu ticălosul.

După naştere ai rămas curată, ca şi mai înainte de naştere, că Dumnezeu era Cel ce S-a născut dintru tine, ca să îndumnezeiască pe oameni.

Slavă …

De multe îndurări fiind înduplecat, Ziditorul meu, pentru rugăciunile Maicii Tale, dăruieşte-mi mie iertare.

Şi acum ...

Durerile patimilor mele cele sufleteşti, Născătoare de Dumnezeu, cu doctoriile solirilor tale acum le tămăduieşte.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Adunarea îngerilor, soborul oamenilor, pe Împăratul și Ziditorul a toate, lăudați-L preoți, leviți bine-L cuvântați, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Curată, înfricoșata și groaznica judecată a Fiului tău, și divanul cel neapropiat și nesuferit în minte luându-l, cu plângere și cu durere scap la tine, Maica Judecătorului meu.

O, cum vei suferi, suflete al meu, despărțirea de Hristos, cea prea amară ! De Născătoarea de Dumnezeu și de toți sfinții răzletirea ! Și cum din cămară vei fi lepădat, tânguindu-te ca fecioarele cele nebune !

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Hristoase, pentru rugăciunile Maicii Tale, rânduiește pe robii Tăi în sânul lui Avraam, unde este viersuirea cea veselitoare și glasul bucuriei, unde este sunetul cel prea dulce și bucuria celor ce prăznuiesc luminat.

Și acum ...

Fecioară, ceea ce ești pricina bucuriei și pierzarea blestemului celui de demult, dă-mi mie plâns de bucurie și umilință veselitoare, prin care să dobândesc bucuria și veselia cea din rai.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Adunarea îngerilor, soborul oamenilor, pe Împăratul și Ziditorul a toate, lăudați-L preoți, leviți bine-L cuvântați, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Pentru că ți-a făcut măriri Cel puternic, arătându-te pe tine după naștere Fecioară curată, ca ceea ce fără de sămânță ai născut pe Făcătorul tău; pentru aceea, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Suflete, spală-ți fața ta cu lacrimi și cu curgeri de umilință, ca să te arăți Mirelui Hristos prea frumos și prea veselitor, căzând la preacurată Maica Lui.

Pământul cel nesemănat, nearat, nelucrat, ca o holdă de grâu roditoare și ca o țarină mult roditoare, pe Hristos, Dumnezeiescul Spic L-a odrăslit cea Preacurată.

Slavă …

Toată deznădejdea sufletului meu o arunc întru noianul cel nemărginit al bunătății Tale, Hristoase al meu; pentru aceea mântuiește-mă cu solirile Maicii Tale.

Și acum ...

Laudă potrivită slavei tale, Stăpână, nici gura cea cu foc suflătoare, nici limba cea cu foc grăitoare a îngerilor celor cu chip de foc, a împleti nu poate.

CANONUL MAICII DOMNULUI

MARȚI SEARA

Glas 5

Cântarea 1-a, Irmos :

Să cântăm Mântuitorului tuturor, Celui ce cu sfat de bună voie pe lemn S-a pironit și lumea a luminat.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Ceea ce ești bună și cu totul neîntinată, dă-mi mie duh zdrobit, și inimă smerită, și curățire a minții, și îndreptare vieții, și iertare greșelilor și izvoare de lacrimi.

Pe mine însumi mă plâng mai înainte de ieșirea mea, luând în minte adâncul relelor mele, cea cu totul fără prihană; pentru aceea te rog : Cere de la Fiul tău să mă izbăvească de muncă.

Slavă …

Având vreme de pocăință, depărtează-te de la toată răutatea, suflete al meu, și strigă cu lacrimi Ziditorului tău : Dumnezeul meu, mântuiește-mă, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut pe Tine.

Și acum ...

Adâncul cel mai de jos al păcatelor celor nenumărate m-a cuprins și mă trage pe mine întru adâncul cumplitei deznădăjduiri; ceea ce ai născut Adâncul milostivirii, sârguiește și mă mântuiește.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Întărește-mă pe mine, singure Îndurate, cu puterea Crucii Tale, pentru că întru dânsa mă laud; că nu este sfânt afară de Tine, Doamne.

Viforul cel cumplit al păcatelor mă tulbură și furtuna gândurilor celor potrivnice viscolește sufletul meu, și întru adâncul greșelilor mă trage,

Preacurată, ceea ce ai născut pe Ocârmuitorul, sârguiește de scoate pe robul tău.

Cu vicleșug se sârguiește vrăjmașul să mă vâneze, vrând să mă arate, Curată, materie de ars a văpăii celei veșnice. Risipește meșteșugurile acestuia și sfătuirile, ca să te măresc pe tine, bucurându-mă.

Slavă …

Bolnavi fiind și de ispite cuprinși, Ziditorule a toate, Milostive și mult-Îndurate, pe cortul cel sfânt al Tău Ți-l aducem toți spre rugăciune și-Ți strigăm : Dezleagă legăturile robilor Tăi.

Și acum ...

Dumnezeu, întrupându-Se, S-a născut dintru tine, Curată, și cu trup S-a văzut Cel mai înainte nevăzut. Deci, pe Acesta roagă-L cu deadinsul, Fecioară, ca să mă izbăvească de văzuții și nevăzuții vrăjmași, pe mine cel ce cu adevărat te slăvesc pe tine.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Auzit-am auzul puterniciei Domnului, și am proslăvit, Iubitorule de oameni, puterea Ta cea necuprinsă.

Preacurată, în desfrânări am risipit bogăția pe care Hristos mi-a dăruit-o mie ca un bun. Deci, să nu mă treci cu vederea, Fecioară, pe mine cela ce pier de foamea faptelor bune.

Viața mea s-a umplut de greșeli, iar gândul meu este pătimaș și sufletul osândit; pentru aceea, cu milostivirea ta, Stăpână, miluiește-mă și mă mântuiește.

Slavă …

Milostivește-Te și îndură-Te spre sufletul meu cel prea ticălos, ca un Milostiv și Îndurat, și-mi dă mie, Doamne, lacrimi ca să plâng pentru păcatele mele.

Și acum ...

Suflete al meu, smerite și ticăloase, pentru ce te supui dulceților trupului și mâhnești pe Dumnezeu ? Aleargă la Născătoarea de Dumnezeu și cere-ți mântuire și izbăvire.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Răsari, Hristoase Dumnezeule, lumina cunoștinței Tale și ne luminează inimile și mântuiește sufletele noastre.

Soarele se biruiește cu strălucirea ta, Marie, că tu, pe Cel ce a împodobit cerul cu luminători în brațe L-ai cuprins și cu lapte L-ai hrănit.

Bucură-te, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup, Care mai înainte de veci fără de trup din Tatăl S-a născut, și blestemul strămoșilor l-ai pierdut.

Slavă …

Să nu mă osândești pe mine în focul cel nestins, Hristoase, Mântuitorul meu, pentru rugăciunile celeia ce curat Te-a născut pe Tine, și ale apostolilor și ale tuturor sfinților Tăi.

Și acum ...

Curățire greșelilor dă-mi mie, cu rugăciunile tale, curată Fecioară, ceea ce ai născut pe Curățitorul cel Dumnezeiesc, pe Hristos Cel unul îndurat.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Marea patimilor cea sălbăticită de viforul cel stricător de suflet, liniștește-o, Stăpâne Hristoase, și din stricăciune mă scoate, ca un milostiv.

Întru adâncul greșelilor m-am aruncat și m-am cufundat; tinde-ți mâna ta, cu totul fără prihană, și mă scoate din iadul deznădăjduirii.

În ziua necazului, când voi vrea să mă slobozesc de legăturile cele trupești, stai lângă mine și de năpădirea diavolilor mă izbăvește.

Slavă …

Stăpâne Hristoase, când vei vrea să judeci lumea pe care ai zidit-o, cruță-mă pe mine, robul Tău, pentru rugăciunile celeia ce curat Te-a născut pe Tine.

Și acum ...

Născătoare fără de bărbat, Maică curată a lui Dumnezeu tu te-ai arătat; pentru aceasta cu credință te rog pe tine : Alungă-mi trândăvirea sufletului meu.

Sedealna :

Înaintea ochilor văzându-Te pe Tine, preaiubite Fiule, cu luminile închise, lumina mea mi se stinge, că nicidecum nu sufăr a vedea soarele; aș fi voit, Cuvinte, să mi se scoată ochii mei; întunecă-te lumină a soarelui, pentru că Cela ce cu un cuvânt ți-a dat ție lumină, și-a închis ochii Lui pe Cruce.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Cela ce pe tineri în cuptor prin înger i-ai păzit, înainte vestind printr-înșii pe ceea ce Te-a născut, nestricata Fecioară; bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Pâlcurile diavolilor se îngrozesc și fug de numirea ta, Stăpână, de care izbăvindu-mă, mântuiește-mă și mă păzește de toată vătămarea.

Negrăită este slava ta, Fecioară, că pe Domnul slavei L-ai născut; pentru aceasta învrednicește-mă slavei celei cerești, pe mine cel ce te laud cu credință.

Slavă …

Hristoase al meu, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut, izbăvește-mă din întunericul cel mai dinafară și din groaznica muncă, pe mine robul Tău, care strig Ție : Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Și acum ...

Trupul mi l-am întinat cu faptele cele pângărite, iar mintea netrebnică am făcut-o cu aducerile aminte cele urâte; ci îndură-te și mântuiește pe netrebnicul robul tău, Curată.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Ziditorului tuturor, purtătorii de Dumnezeu tineri, în cuptor, cântare Îi aduceau, și lăudând strigau : Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Ceea ce ai născut pe Voitorul milei, miluiește pe toți cei ce cu credință cântă : Toate lucrurile lăudați pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

Fecioară, izbăvește-mă de întunericul cel amar și mai dinafară și de viermele cel neadormit, că tu, ca ceea ce ai născut pe Făcătorul lumii, cu rugăciunile tale toate câte le voiești le și faci.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Milostiv fii robilor Tăi, Cuvinte, pentru rugăciuni-le celeia ce Te-a născut, și mântuiește pe cei ce cântă : Toate lucrurile lăudați pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

Și acum ...

Primește cântare din gurile cele proaste, Fecioară prealăudată, ale celor ce strigă ție : Bucură-te, tămăduirea trupurilor celor bolnave și mântuirea sufletelor celor deznădăjduite.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Ziditorului tuturor, purtătorii de Dumnezeu tineri, în cuptor, cântare Îi aduceau, și lăudând strigau : Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Mărim, Hristoase, pe cea curată și cu totul fără prihană, Maică a Ta, că Te-a născut pe Tine, după trup, mai presus de fire, Cela ce ne-ai izbăvit pe noi de toată rătăcirea și stricăciunea.

Rudenia cea de țărână să n-o treci cu vederea, Stăpână curată, ci fie-mi mie ajutor întru primejdii, întărindu-mă, acoperindu-mă și izbăvindu-mă de toate cele grele, că spre tine am nădăjduit, cea gata a mă mântui pe mine.

Curată, spre tine îmi vărs rugăciunea mea cea din durerea inimii; miluiește-ne pe noi păcătoșii să nu ne rușinăm în ziua nevoilor, noi cei ce te chemăm pe tine cea preamilostivă Născătoare de Dumnezeu.

Slavă …

Dumnezeule ascultă rugăciunea poporului Tău și ne izbăvește pe noi de vătămarea vrăjmașului, că iată aducem Ție, cu adevărat, spre curățire, pe ceea ce Te-a născut pe Tine, pe care din dragoste o fericim.

Și acum ...

Cere-ne nouă curățire și iertare de greșeli, și izbăvire de toate cele rele, și îndreptare vieții, minte curată și luminată, ca să slăvim bunătatea ta cea multă.

CANONUL MAICII DOMNULUI

MIERCURI SEARA

Glas 5

Cântarea 1-a, Irmos :

Cântare de biruință să aducem popoare, Dumnezeului Celui ce a izbăvit din robia lui Faraon pe poporul lui Moisi, căci cu slavă S-a proslăvit.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Cortule purtător de lumină al Împăratului Hristos, strălucește-mi mintea mea cea întunecată de amăgirile vrăjmașului și de întunericul păcatelor.

Născătoare de Dumnezeu, slobozește smeritul meu suflet de gândurile cele rele și-l fă pe acesta lăcaș al lui Dumnezeu, ca pururea, după datorie, să te slăvesc.

Slavă …

O, suflete al meu, pentru ce ți-ai cheltuit toată viața ta în multă trândăvie ? Sârguiește-te și strigă lui Hristos : Doamne, mântuiește-mă, pentru rugăciunile celeia ce fără de sămânță Te-a născut.

Și acum ...

Pe cea între maici curată și între fecioare cinstită; pe cea purtătoare de naștere și neispitită de bărbat; pe cea născătoare de prunc și hrănitoare și Fecioară, pe Maria cea neîntinată să o binecuvântăm.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Întărește-ne pe noi, Dumnezeule, cu puterea Ta, și smerește semeția ereticilor și înalță fruntea noastră.

Picătură de lacrimi dă-mi mie, Curată, ca să-mi spăl adâncul patimilor mele și curat să te laud pe tine.

Cu naşterea ta cea neispitită de nuntă s-a binecuvântat firea noastră; pentru că Binecuvântarea născând-o, blestemul l-ai pierdut.

Slavă …

Stăpâne, afundă păcatele mele în curgerile lacrimilor, ca într-un potop de ape multe, cu rugăciunile celeia ce Te-a născut pe Tine.

Şi acum …

Pe Hristos, Ploaia cea cerească, primindu-L, roagă-L pe Acesta să-mi oprească ploile patimilor mele, să-mi usuce noianul păcatului meu şi să mă mântuiască pe mine, cela ce cu adevărat te slăvesc pe tine.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Venirea Ta cea din muntele cel cu desime, auzind-o proorocul, striga : Slavă negrăitei întrupării Tale.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, ajută-mi mie celui ce mă cufund neîncetat în dulceţile trupului şi în patul trândăviei de-a pururea zac şi suspin.

Care limbă va spune noianurile cele nemărginite ale relelor celor lucrate de mine şi adâncul greşelilor ? Mântuieşte-mă pe mine cel deznădăjduit, Fecioară fără prihană.

Slavă …

Ceea ce eşti curăţitoarea păcătoşilor şi scăparea credincioşilor, dăruieşte-mi, Stăpână, cea cu totul fără prihană, curăţire de cele ce am greşit ţie, mie celui ce scap la tine.

Şi acum ...

Sicriule al Sfinţirii celei Dumnezeieşti, sfinţeşte-mi sufletul meu şi luminează-mi gândul, rugând totdeauna pe Hristos, împreună cu apostolii, să mă mântuiască.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Pe cei ce de noapte se închină Ție, Hristoase, miluiește-i și le dăruiește pace; căci lumină sunt poruncile Tale și s-au făcut tămăduire robilor Tăi, Iubitorule de oameni.

În ceasul ieșirii mele, Stăpână, stai lângă mine, gonind pe cumpliții diavoli, cei ce stau împrejurul meu.

Stăpână, caută și auzi glasul meu și mă izbăvește, rogu-mă, de munca cea veșnică.

Slavă …

Unule Iubitorule de oameni și Milostive, miluiește-mă cu rugăciunile celeia ce Te-a născut pe Tine, că Tu ești Dumnezeul meu și Domnul.

Și acum ...

Marie, prealăudată Stăpână, pomenește-mă când voi sta înaintea divanului Fiului tău.

Cântarea a 6-a, Irmos :

În pântecele chitului intrând Iona, nu s-a stricat, Stăpâne, cu porunca Ta, ci s-a făcut mai înainte închipuire a îngropării Tale celei de trei zile; pentru aceea striga Ție : Să se suie din stricăciune viața mea către Tine, Doamne.

Cu nașterea ta s-a preaslăvit firea oamenilor cea neslăvită, căci cu preaslăvire ai născut pe Dumnezeul cel preaslăvit, Marie preaslăvită; pentru aceasta te slăvim pe tine.

Viața mea s-a umplut de lenevire și de greșeli; pentru aceea întoarce-mă către pocăință, Stăpână, mai înainte până nu ia sfârșit târgul vieții.

Slavă …

Strigat-am cu toată inima mea : Miluiește, Stăpâne, sufletul meu cel neîndreptat, care numai la Tine caută și la mare mila Ta nădăjduiește.

Și acum ...

Marie preacurată, ceea ce pe Cel fără de materie întru materia trupului L-ai născut, mă rog dă-mi mie să mă rup de împătimire și de alipirea cea pământească și materialnică.

Sedealna :

Pe Dumnezeu și Domnul, Cel ce S-a întrupat dintru tine pentru noi cei stricați cu păcatele, pe Acesta roagă-L cu căldură, Cinstită, ca să ne miluiască pe noi și să-și întoarcă mânia și urgia Lui de la cei ce cu credință cinstesc și binecuvintează neîncetat puterea și stăpânirea ta.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Cuptorul cel înfocat și mânia cea tirănească nu i-a îngrozit pe tinerii cei binecredincioși, pe cei ce cu îndrăzneală strigau : Bine cuvântat ești Dumnezeul părinților noștri.

Ceea ce ești îndreptarea căderii lui Adam, ridică-mă pe mine cel căzut în fundul răutății, cu rugăciunile tale, Fecioară, și ale dumnezeieștilor apostoli.

Norule cu totul luminat, dintru tine ne-a strălucit nouă Soarele cel neînserat, Hristos Dumnezeul nostru, luminând pe cei dintru întunericul necunoștinței, Născătoare de Dumnezeu.

Slavă …

Cu bunătatea Ta, Stăpâne, dă-mi iertare patimilor mele, a celor de voie și a celor fără de voie, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Și acum ...

Cine din oameni va lăuda după vrednicie naşterea ta cea străină, Născătoare de Dumnezeu ? Sau care din minţile cele nematerialnice o va tâlcui ?

Cântarea a 8-a, Irmos :

Pe Cela ce din Tatăl S-a născut mai înainte de veci, Dumnezeu Cuvântul, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Întru lenevire săvârșindu-mi viața mea, eu ticălosul, și apropiindu-mă de sfârșitul vieții mele, strig ție, Curată : Din lațul celor potrivnice răpește smeritul meu suflet.

Fiind eu încercat cumplit cu boli trupești și ridicări asupră-mi de patimi și cu dureri sufletești, dă-mi sănătate cu mijlocirea ta, Născătoare de Dumnezeu.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Să nu mustri cu mânia Ta pe robii Tăi, Hristoase Dumnezeule, nici cu urgia Ta să pedepsești pe poporul Tău, Cela ce ești fără de păcat; că pe ceea ce Te-a născut pe Tine, o aducem Ție solitoare, Stăpâne Milostive.

Și acum ...

Clește serafimic și foarfece te-a văzut Isaia, care ai purtat în sânurile tale pe Cărbunele dumnezeiești Ființe; întru Care arde, Fecioară, spinii greșelilor mele.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Cela ce din Tatăl S-a născut mai înainte de veci, Dumnezeu Cuvântul, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Pe tine, Maica lui Dumnezeu și Fecioară curată și mai slăvită decât heruvimii, întru glasuri de cântări te mărim.

Omoară-mi trupul și înviază-mi sufletul, tu cea neispitită de nuntă, ceea ce ai născut Viața cea ipostatică, Care ne înviază și ne însuflețește pe noi.

Când sufletul meu se va despărți de ticălosul meu trup, atunci mă izbăvește, Mireasă a lui Dumnezeu, de tirania vrăjmașilor celor nevăzuți.

Slavă …

Când vei ședea pe scaunul slavei, Hristoase, să judeci lumea pe care ai zidit-o, atunci și pe mine, robul Tău, să mă numeri împreună cu cei aleși ai Tăi.

Și acum ...

Stăpână, întoarce-mi întru bucurie plângerea mea și mă izbăvește din robia celor ce-mi dau acum război și mă învrednicește luminii celei neînserate.

CANONUL MAICII DOMNULUI

JOI SEARA

Glas 5

Cântarea 1-a, Irmos :

Mântuitorului Dumnezeu, Celui ce a povățuit pe popor prin mare cu picioare neudate și pe Faraon cu toată oastea l-a înecat, Aceluia Unuia să-I cântăm, că S-a proslăvit.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Toate neamurile oamenilor te cinstesc pe tine, Fecioară, precum dedemult, cu proorocie, mai înainte ai zis. Deci, primește-mă, Stăpână, și pe mine cântăreț al tău și mă înțelepțește și mă luminează.

Alt rai gândit te cunoaștem pe tine, care cu neasemănare covârșești pe raiul cel din Eden, preacinstită Marie, Mireasă a lui Dumnezeu, că tu ai odrăslit oamenilor Nestricăciunea.

Slavă …

Bogăție și slavă dumnezeiască au câștigat arătat multe fiice, dar tu, Stăpână, cu neasemănare pe toate le-ai covârșit; pentru aceasta îmbogățindu-mă, de daruri cerești umple-mă.

Și acum ...

Ce-ți voi răsplăti ție și ce-ți voi aduce ție pentru cele pe care de multe ori mi le-ai răsplătit mie, Fecioară, și pentru cele care mi-ai făcut bine, cu iubire de oameni ? De-a pururea îți voi aduce ție laudă de mulțumire.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Cu puterea Crucii Tale, Hristoase, întărește gândul meu, ca să laud și să slăvesc acum răstignirea Ta cea mântuitoare.

De apele Preasfântului Duh umple sufletul meu, cel ce se topește de duhul arșiței gândurilor celor înfocate; și pe cel ce se arde de setea deznădăjduirii, adapă-l cu apa iertării, Stăpână.

Spală-mă cu picăturile milostivirii tale, și peste tot stropindu-mă cu ale îndurărilor tale; cu dumnezeiescul isop gânditor curățește-mă și mult mai alb decât zăpada arată-mă și cu ploile lacrimilor înălbește-mă.

Slavă …

Stăpâne, ai pus ceas de înfricoșată cercare și cu înțelepciune ai hotărât zi de judecată, întru care de față vei arăta toate cele ce în ascuns s-au greșit de toți; arată-mă atunci neosândit, pentru ceea ce Te-a născut.

Și acum ...

Ceea ce ești ajutorul și nădejdea pământenilor, bucuria și acoperământul și scăparea, Stăpână, Maică a Vieții, pentru aceea te rugăm, trimite-ne nouă ajutorul tău, celor ce cu dragoste te lăudăm pe tine.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Auzit-am auzul puterii Crucii Tale, că raiul s-a deschis printr-însa, și am strigat : Slavă puterii Tale, Doamne.

Frumoasă și cu sufletul și cu trupul, frumoasă și cu gândul și cu frumusețile faptelor bune aflându-te pe tine Cuvântul cel preafrumos, Născătoare de Dumnezeu, S-a sălășluit întru tine.

Suspin și de la rele nu mă mai depărtez; plâng și iarăși întru aceleași patimi mă frământ și în tina dulceților mă tăvălesc; eu cel cinstit, cu necinstea mă întin.

Slavă …

Cela ce prin Cruce ai dăruit viață nemuritoare oamenilor, dintru a doua moarte răpindu-mă, Cuvinte a lui Dumnezeu, învrednicește-mă vieții celei fără de sfârșit.

Și acum ...

Holdă nearată tu te-ai arătat, care pe dumnezeiescul Spic, cel nesemănat, L-ai odrăslit; pentru aceasta hrănește-mă pe mine cel flămând cu dumnezeieștile tale daruri și haruri.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Mânecând, strigăm către Tine, Doamne : Mântuiește-ne pe noi, că Tu ești Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu știm.

Ticăloase suflete al meu, plânge-te pe sine-ți cu amar, mai înainte de moarte, și tânguiește-te din inimă, căzând la Maica lui Dumnezeu, mai înainte de a te apuca pe tine plânsul iadului cel foarte nemângâiat.

Când sufletul meu de trup se va despărți, să te văd pe tine, Stăpână, stându-mi înainte, și ochiul tău cel milostiv căutând spre mine cu milă.

Slavă …

Izbăvește-mă, Hristoase, pe mine robul Tău, de tot necazul și de toată osânda și de veșnicele munci, ca un Milostiv, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Și acum ...

Bucură-te, cortule cel cu aur prea strălucit al Cuvântului, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, cercetarea celor bolnavi și părtinitoare prea gata a celor din nevoi.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Înconjuratu-m-a adâncul, groapă mi s-a făcut mie chitul; iar eu am strigat către Tine, Iubitorule de oameni, și m-a mântuit dreapta Ta, Doamne.

Pe Cel fără de ani, Preasfântă, mai presus de minte și mai presus de cuvânt L-ai născut, pe Ziditorul, Care izbăvește din toată stricăciunea pe cei ce te laudă pe tine ca pe o Născătoare de Dumnezeu.

Preasfântă Stăpână, ceea ce ești iubitoare de bine, care ai născut pe Bunul, Făcătorul de bine și Ziditorul, îmbunează sufletul meu cel necăjit.

Slavă …

Stăpâne, Hristoase, știi mulțimea patimilor mele, care mă tulbură și mă necăjesc, pentru aceea strig : Întâmpină-mă și de acestea mă izbăvește, pentru ceea ce Te-a născut.

Și acum ...

Pe noi cei omorâți cu patimile păcatului, Stăpână, ceea ce ai născut pe Pierzătorul stricăciunii, cu rugăciunile tale sculându-ne, înviază-ne.

Sedealna :

Gavriil mai înainte pe «bucură-te» mi-a adus, strigând că vei fi cu mine, Doamne, a grăit cu amar Născătoarea de Dumnezeu, plângând. Dar cum mi s-a făcut acum mie bucuria întru întristare, Fiule ? Și cum mă arăt ca o lipsită de Fiu, ceea ce Te-am născut fără ispită bărbătească, pe Tine Mântuitorul sufletelor noastre.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Cela ce în cuptorul cel cu foc pe tinerii cei cuvântători de cântare i-a mântuit, bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Avându-te pe tine ajutor și nădejde, Preacurată, mă voi izbăvi de vrăjmașii mei și nu mă voi înfricoșa de întunericul celor ce mă înconjoară pe mine.

Preacurată, spre tine a căutat Cel Preaînalt și multe măriri ți-a făcut ție, precum ai zis; pentru aceasta acum toate neamurile te fericim.

Slavă …

În noianul cel nemărginit al faptelor mele celor rele m-am aruncat eu ticălosul; ci îndură-te, Stăpâne, și mă mântuiește, ca un Îndurat, cu rugăciunile Maicii Tale.

Și acum ...

Ceea ce ești pierzătoare a întristării și pricinuitoare a veseliei, plâns pricinuitor de bucurie și întristare veselitoare dă-mi mie și mă izbăvește de focul cel veșnic.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Pe Cel ce S-a născut din Tatăl mai înainte de veci, Fiul și Dumnezeu, și în anii cei mai de pe urmă din Fecioara Maică S-a întrupat, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Când socotesc mulțimea cea nemărginită a păcatelor mele, Fecioară, plâng, suspinând dintru adâncul inimii, și alerg la adâncul îndurărilor tale.

Maică Fecioară, prunc tânăr pe pământ a-i născut, pe Fiul Cel împreună fără de început al Tatălui, Care pentru milostivirea cea negrăită S-a asemănat nouă, ce-lor stricați de păcat.

Binecuvântăm pe Tatăl …

Pe Unul Dumnezeu Cel ce negrăit S-a născut din Unul Dumnezeu, fără de mamă, tu, Fecioară, L-ai născut fără de tată, Care poartă un ipostas și două firi unite și neamestecate.

Și acum ...

Norul greșelilor mele celor nemăsurate mă înghesuie pe mine ticălosul. Vai mie ! Ce să mă fac ? Te chem ajutorul meu pe tine, Fecioară, folositoarea și limanul celor deznădăjduiți.

Să lăudăm, bine să cuvântăm …

Pe Cel ce S-a născut din Tatăl mai înainte de veci, Fiul și Dumnezeu, și în anii cei mai de pe urmă din Fecioara Maică S-a întrupat, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Pe tine, Maica lui Dumnezeu, ceea ce mai presus de minte și de cuvânt ai născut negrăit sub ani pe Cel fără de ani, credincioșii cu un gând te mărim.

La tine cad, Stăpână, și-ți aduc rugăciune de umilință. Dă-mi mie în dar mila ta, că nu este întru mine nicidecum lucrare dumnezeiască; pentru aceea mă rog ție : În dar, miluiește-mă.

Mi se pare că te văd cu ochii minții pe tine, lumina sufletului meu, și dulceața, și singura mângâiere, și veselie, și răsuflare și bucurie a inimii mele, Născătoare de Dumnezeu.

Slavă …

Pe mine mă tânguiesc, luând în minte mulțimea păcatelor mele și aducerile asupră-mi ale patimilor, orbirea sufletului meu și schimbările minții mele; mântuiește-mă, Hristoase, cu mila Ta, pe mine cel deznădăjduit.

Și acum ...

Pe mintea mea cea neputincioasă o împinge spre strâmtorare și o strâmtorează lățimea laudelor tale, Născătoare de Dumnezeu prealăudată, mulțimea înecându-mă pe mine, și mi se întâmplă mie, dintru a fi bine dumerit, să fiu nedumerit.

CANONUL MAICII DOMNULUI

VINERI SEARA

Glas 5

Cântarea 1-a, Irmos :

Să cântăm Domnului celui minunat, că din amara robie slobozind pe Israil, pe Faraon cu toată oastea l-a înecat.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Ceea ce ești ușa Dumnezeiești Slave, care ai deschis ușa raiului, ușile pocăinței deschide-mi, rogu-mă, și mintea mea o luminează, ca să te laud pe tine, cea de Dumnezeu dăruită.

Oprit-ai pornirea morții, ceea ce ești cu totul fără prihană, născând pe Cel ce stăpânește peste moarte și peste viață. Deci, pe Acela roagă-L ca să oprească greșelile cele ce-mi omoară sufletul meu și să mă mântuiască.

Slavă …

Pe tine singură, ceea ce ești frumusețea lui Iacov, te-a ales Cuvântul dintre neamuri, Cela ce este dimpreună cu Tatăl fără de început, și din sângiurile tale, Stăpână, S-a întrupat, mântuiește-mă cu rugăciunile tale.

Și acum …

Pe Cel ceresc, care S-a pogorât peste tine, ca o ploaie pe lână, L-ai primit Preacurată; pentru aceasta mă rog usucă ploile patimilor mele, Maică Fecioară.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Pe piatra poruncilor Tale, întărește-mă pe mine, cel ce mă clătesc; înalță fruntea mea întru priceperea dogmelor Tale, ca, lăudându-mă, să strig Ție : Nu este sfânt afară de Tine, Doamne al puterilor.

Pe mine cel rănit cu săgeata păcatului, însănătoșește-mă, Curată, cu doctoria cea de la tine și izbăvește-mă de durerea care mă ține, ceea ce cu nașterea ta ai izbăvit neamul omenesc din dureri.

Vrăjmașii cei nevăzuți, care necăjesc în deșert inima mea cea smerită și caută să mă omoare, surpându-se, de părtinirea ta, Stăpână, rămân nelucrători, umplându-se de rușine.

Slavă …

Stăpână, ceea ce ai izvorât lumii Apa cea dumnezeiască, umple-mă de apele cele făcătoare de viață, uscând izvoarele cele cumplite ale fărădelegilor mele și îmblânzind valurile inimii mele cu liniștea ta cea dumnezeiască.

Și acum ...

Trecut-au cele ce umbros se săvârșeau de Lege, că pe Hristos, Dătătorul de Lege, L-ai născut, preacurată Fecioară, pe Cela ce dar, curăție și luminare ne-a legiuit nouă și ne-a scos din blestem, întru tot lăudată.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Taina iconomiei Tale înțelegând-o Avacum, cu taină scriind venirea arătării Tale, striga : Când va veni vremea, Doamne, Te vei arăta.

Din lucruri nu-mi este mie mântuire; pentru aceasta sub acoperământul tău cu nădejde alerg, Stăpână Prealăudată. Pe mine cel deznădăjduit, mântuiește-mă cu rugăciunile tale.

Lăcașul cel curat al Luminii, căruța cea cinstită a Soarelui, inima mea cea cumplit întunecată de negura răutăților luminează-o, Stăpână, și mă mântuiește.

Slavă …

Fecioară, ceea ce din sângiurile tale cele fecioresti ai țesut veșmânt Celui ce îmbracă cerul cu nori, îmbracă-mă cu haina nestricăciunii, pe mine cel dezgolit prin amăgire.

Și acum ...

Din văile lumești, ca pe un crin primindu-te Făcătorul, din tine lumii a suflat bună mireasmă duhovnicească, Fecioară Preasfântă, dumnezeiască Mireasă.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Soare gândit al Dreptății, luminează-mă pe mine cel cuprins de noaptea patimilor și mă povățuiește către cărarea cea dumnezeiască, că tu Singur ești Împăratul păcii.

Ajutătoare să te aflu pe tine, Fecioară, în ceasul cel de judecată al osândirii, când voi sta înaintea Judecătorului Celui ce S-a născut dintru tine.

Întoarce-mă, Curată, pe mine cel biruit de legea păcatului, și de amăgirile celui străin adeseori rătăcit și în prăpastia păcatelor surpat.

Slavă …

Ceea ce ai născut Cărbunele pe care L-a văzut Isaia, arde materia păcatelor mele, rogu-mă, și mă luminează, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Și acum ...

Trup dând împrumut lui Hristos din sângiurile tale, Fecioară, patimile mele cele trupești de tot le curățește și-mi arată calea nepătimirii.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Auzit-ai din pântecele iadului strigarea mea și glasul meu, și ai izbăvit din stricăciune viața mea, mult-Milostive.

Stăpână, să nu mă înghită pe mine adâncul trândăvirii, nici valurile păcatelor să mă acopere, ci cu singură rugăciunea ta să mă mântuiesc.

Preasfântă Stăpână, iubitoare de bine, ceea ce ai născut pe Cel Bun, pe Făcătorul de bine și Ziditorul, sufletului meu celui necăjit fă-i bine.

Slavă …

Preacurată, sfeșnicul Legii mai înainte te închipuia pe tine, ceea ce ai născut Lumina care luminează toate; pentru aceea strig ție : Luminează-mă pe mine cel întunecat.

Și acum ...

Toată dorirea mea mut-o către tine, Preacurată, ceea ce ai adus dulceața doririi cea mai presus de cuvânt, celor ce te cunosc de Dumnezeu Născătoare.

Sedealna :

Acoperământul tău cel grabnic, ajutorul și mila ta, arată-le spre robul tău, și valurile gândurilor celor deșarte potolește-le, Curată, și sufletul meu cel căzut ridică-l, Născătoare de Dumnezeu, că știu, Fecioară, știu, că poți câte voiești.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Cela ce prin înger pe tineri i-ai mântuit și cuptorul cel ce tuna în rouă l-ai prefăcut, binecuvântat ești Doamne Dumnezeule în veci.

Fecioară Preasfântă, te laud pe tine, cea cu totul fără prihană, că ai născut fără sămânță pe Dumnezeul Cel prealăudat, Care îndumnezeiește pe cei ce cântă : Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Ceea ce ai născut Viața, omoară-mi patimile mele, și ridică-mă din groapa nesimțirii, pe mine cel ce zac, ca să te slăvesc cu dragoste pe tine, dumnezeiască Mireasă.

Slavă …

Pe Cel cu nemărginire puternic, Care a purtat neputința noastră, L-ai născut, Curată, pe Care roagă-L să vindece sufletul meu cel cu totul slăbănogit.

Și acum ...

Fecioară, pe mine cel clătit de patimi, întărește-mă acum, ceea ce ai izvorât nepătimire tuturor credincioșilor, care cu credință cântă : Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Pe Împăratul Hristos, pe Care Îl laudă heruvimii și-L slăvesc serafimii, lăudați-L popoare și-L preaînălțați întru toți vecii.

Ceea ce ești prea frumoasă și cu dumnezeiască strălucire, Fecioară, înfrumusețează-mă și pe mine cu podoabele bunătăților și mă luminează, ca să strig : Pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Ceea ce ești ușa Luminii, deschide-mi mie ușa pocăinței cea strălucitoare de lumină, arătându-mi toată calea dreaptă a dreptății care duce către intrările voii celei dumnezeiești.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Pe Sfântul Cuvânt, Care sfințește pe credincioși, negrăit L-ai născut, Preasfântă curată; pe Acesta roagă-L ca smeritul meu suflet, cel spurcat cu răutatea, acum să-l sfințească.

Și acum ...

Curgerea cea luminată, Izvorul nemuririi, a ieșit dintru tine, Sfântă Stăpână. Pentru aceasta strig ție, Curată : Usucă râurile răutăților mele, cu ploile rugăciunilor tale.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Împăratul Hristos, pe Care Îl laudă heruvimii și-L slăvesc serafimii, lăudați-L popoare și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Că ți-a făcut ție mărire Cel puternic, arătându-te pe tine Fecioară Curată după naștere, ca pe ceea ce fără de sămânță ai născut pe Făcătorul tău; pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Născut-ai, Preacurată, Temelia cea neclătită a mântuirii, pe Cel ce cu dumnezeiască poruncă a întemeiat pământul pe ape, întru Care roagă-te să ne întărim noi, cei ce cu adevărat te fericim.

În calea păcii, a dumnezeieștilor tale porunci, cele nerătăcitoare, fă-mă a călători neabătut, Curată, gonind tulburarea diavolilor și împresurările patimilor, și mintea mea luminând-o.

Slavă …

Văzându-mă vrăjmașul ținut de dormitarea lenevirii, mă împresoară fără de rușine, prin somnul dulceții nădăjduindu-se să mă jefuiască; ci însăți mă păzește, Curată, cu neadormită rugăciunea ta, Maică Fecioară.

Și acum ...

Ca un singur de sine-mi osândit, iau în minte mulțimea păcatelor mele și înfricoșatul divan al Judecătorului, la care voi fi judecat; ci tu, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Judecătorul Dumnezeu, păzește-mă atunci neosândit.

CANOANELE MAICII DOMNULUI

Glasul 6

Sâmbătă seara | Duminică seara | Luni seara | Marți seara
Miercuri seara | Joi seara | Vineri seara

CANONUL MAICII DOMNULUI

SÂMBĂTĂ SEARA

Glas 6

Cântarea 1-a, Irmos :

Ca pe uscat umblând Israil, cu urmele prin adânc, pe gonaciul Faraon văzându-l înecat, a strigat : Lui Dumnezeu cântare de biruință să-i cântăm.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Bucură-te, tăria cea bine lăudată a părinților; bucură-te, lauda cea preaslăvită a neamului nostru; bucură-te, izvorul mântuirii, care izvorăști mila celor ce cu credință te laudă pe tine, singură prealăudată.

Ceea ce ești mult lăudată și preaslăvită, primește laudă din buzele cele desfrânate, că tu ești buna podoabă și mântuirea lumii, care izbăvești pe toți cei ce cu bună credință te cântă pe tine.

Slavă …

Bucură-te, cortule de lumină purtător și făclie, Biserică și masă și munte sfânt; bucură-te, palatul slavei, dumnezeiescule lăcaș al lui Dumnezeu; bucură-te, zidul cel nesurpat al nostru, al celor ce te lăudăm pe tine.

Și acum ...

Ceea ce ești nădejdea și părtinitoarea celor fără de nădejde și ajutătoarea cea nerușinată a tuturor, deschide-mi mie ușile cele cerești și mă du la Fiul tău, Stăpână, și mă mântuiește pe mine robul tău.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Nu este sfânt precum Tu, Doamne Dumnezeul meu, Cel ce ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule, și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Pe tine, Preasfântă, toate cetele îngerilor te slăvesc, iar noi, după datorie, neîncetat te cântăm și cu mulțumi-tă te lăudăm : Bucură-te, izbăvirea celor ce cu credință te cheamă pe tine.

Cine după vrednicie va lăuda naşterea ta, Născătoare de Dumnezeu Fecioară ? Zidirea, văzând taina cea săvârșită întru tine, cu spaimă striga : Cu adevărat n-a născut alta, fiind fecioară, afară de tine.

Slavă …

Dăruiește milă celor ce cer de la tine, Fecioară, și-ți tinde mâna ta cea tare celor ce sunt întru nevoi și ne în-tâmpină întru primejdii, că pe tine te avem toți izbăvire întru necazuri.

Și acum ...

Nu am lacrimă de pocăință, ca desfrânata cea dedemult, și în desfrânare mi-am cheltuit viața mea; de aceea cad la tine, rugându-mă cu suspinuri : Cu rugăciunile tale, Stăpână, dă-mi mie plâns curățitor.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul, cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviință cântă strigând : Din cuget curat întru Domnul prăznuind.

Tu ești sprijinitoarea lumii, Născătoare de Dumnezeu, și mântuirea tuturor, ca ceea ce ai născut pe Dumnezeu; pentru aceasta cu bună credință te mărim toți și bine te cuvântăm.

Zid ești și întărire, și nădejde a credincioșilor și turn de mântuire; pentru aceasta surpă, Preacurată, pe vrăjmașii care sunt asupra noastră, că spre tine ne-am pus toate nădejdile.

Slavă …

Având nădejdea ta cea nebiruită, Preacinstită, semețiile vrăjmașilor le surpăm, Preacurată, prin credința cea întru tine; căci prin chemarea ta, acum ne întărim.

Și acum ...

Vezi-mi necazul meu, Preacurată, vezi suspinul meu, vezi-mi mâhnirea și arată-ți darul tău cel mult întru mine, umplând de veselie sufletul meu cel smerit.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Cu dumnezeiască strălucirea Ta, Bunule, sufletele celor ce aleargă la Tine cu dragoste, mă rog luminează-le, ca să Te vadă, Cuvinte a lui Dumnezeu, pe Tine adevăratul Dumnezeu, Care chemi din negura greșelilor.

Bucură-te, zidul credincioșilor și mijlocitoarea cea tare, Preacurată; bucură-te, munte sfânt, Prealăudată; bucură-te, scară însuflețită, Stăpână; bucură-te, bucuria și ajutorul tuturor celor neajutorați și acoperământul celor ce cu tot sufletul aleargă la tine.

Ceata proorocilor, cu mare glas strigând, a propovăduit taina cea înfricoșată a nașterii tale, că tu singură ai născut fără stricăciune pe Dumnezeul tuturor, Care după naștere te-a arătat Fecioară, precum și mai înainte de naștere te-a păzit.

Slavă …

Cine va putea, Curată, să spună taina ta cea mai presus de minte ? Că pe Dumnezeu ai născut și ca pe un prunc pe Acesta L-ai hrănit; pentru aceasta toate neamurile pe tine te fericesc, precum ai zis mai înainte, Fecioară, și cu dragoste slăvim pe Cel ce te-a preamărit pe tine.

Și acum ...

Ca ceea ce ești milostivă și iubitoare de bine, darurile tale cele de Dumnezeu dăruite, Născătoare de Dumnezeu, le reverși totdeauna oamenilor și izbăvești, cu rugăciunile tale, pe toți din muncă, Maică nenuntită. Pentru aceea să nu treci cu vederea, pe cei ce aleargă la acoperământul tău cel tare.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Marea vieții văzând-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine : Scoate din stricăciune viața mea mult-Milostive.

La tine cad preacurată Născătoare de Dumnezeu, cea bună; cu rugăciunile tale cere de la Fiul tău și Domnul, Dăruitorul a toată bunătatea, să-mi dea mie iertare greșelilor.

Întru adâncul viforului celui cumplit al mării, care mă învăluiește, m-am aruncat din nemăsuratele și grelele mele greșeli; potolește-mi furtuna și alinare dăruiește-mi mie, cea cu totul neîntinată.

Slavă …

Ceea ce ești Stăpâna tuturor zidirilor, ca ceea ce mai presus de fire L-ai născut pe Dumnezeu, bubele greșelilor mele, Preacurată, desăvârșit le curățește și mă învrednicește vieții celei veșnice.

Și acum ...

Tu ești mângâierea și scăparea robilor tăi, Preacurată; pentru aceasta fă cerere de rugăciune neîncetată către Dumnezeu, pentru cei ce cu credință și cu dragoste te roagă pe tine.

Sedealna :

Pe Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, Care mai înainte de veci din Tatăl, fără de maică S-a născut, pe Acesta, în vremurile cele mai de pe urmă, L-ai născut cu trup, din sângiurile tale cele curate, Născătoare de Dumnezeu, fără de bărbat, pe Carele roagă-L să ne dăruiască nouă mai înainte de sfârșit iertare păcatelor.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Dătător de rouă a făcut îngerul cuptorul cuvioșilor tineri, iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe muncitor l-a plecat a striga : Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Maică Fecioară, să nu încetezi a ruga pe Domnul, ca să ne izbăvească pe noi din primejdii și din necazuri, Stăpână, ca să cântăm cu sârguință : Bine este cuvântat, Preacurată, Rodul pântecelui tău.

Maică Fecioară, Stăpână, te-ai arătat mai sfântă decât toate puterile cerești și decât heruvimii și serafimii, ca ceea ce ai născut pe Hristos, Stăpânul zidirii.

Slavă …

Și ai născut și ești Fecioară și după naștere ai rămas curată, ca și mai înainte de naștere, Născătoare de Dumnezeu, nearzându-se pântecele tău; pentru aceasta, cu credință te slăvim, după Dumnezeu, pe tine Preacurată.

Și acum ...

Mă înfricoșează pe mine și mă tulbură valurile greșelilor mele; ci tu, Preasfântă, ceea ce ești bună, cere-mi milostivire în ceasul cercării, dăruindu-mi mântuire.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Din văpaie ai izvorât rouă cuvioșilor, și jertfa dreptului cu apă o ai ars; că toate le faci, Hristoase, numai cu voirea. Pe Tine Te preaînălțăm întru toți vecii.

Tu ești scăparea noastră și mângâierea tuturor, Fecioară preacurată, că iată Domnul tuturor născându-Se din pântecele tău, Fecioară te păzește după naștere, pe Care toți Îl binecuvântăm cu buze nevrednice, și-L preaînălțăm întru toți vecii.

Ceea ce ești gata fierbinte sprijinitoare a credincioșilor și a mea scăpare, pleacă-te și primește rugăciune dureroasă din inima mea, și mă izbăvește de împătimirea dobitocească și de obișnuința mea cea rea și plâns de bucurie dă sufletului meu celui întunecat, Fecioară.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Când gândesc relele cele lucrate de mine și divanul cel groaznic, mă înfricoșez și mă tem, Fecioară; ci tu, ca o iubitoare de oameni, mai înainte de sfârșit, fă-mi mie milostiv pe Judecătorul, că tu ești întemeierea tuturor celor căzuți, și nădejdea și folositoarea celor deznădăjduiți.

Și acum ...

Roagă pe Fiul tău și Dumnezeu, milostiv și lesne împăcat a se face nouă, Curată, și cu rugăciunile tale să ne păzești pe noi de toată năvălirea cea potrivnică și pe semeția celor din Agar să o surpe degrab, ca să te lăudăm pe tine, cea cu dar dăruită.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Din văpaie ai izvorât rouă cuvioșilor, și jertfa dreptului cu apă o ai ars; că toate le faci, Hristoase, numai cu voirea. Pe Tine Te preaînălțăm întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință oamenilor, spre Care nu cutează a căuta cetele îngerești; iară prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat, pe Carele mărindu-L, cu oștile cerești, pe tine te fericim.

Maică Fecioară neispitită de nuntă, să nu ne uiți pe noi robii tăi, cei ce stăruim în Biserica ta, că tu singură ești nădejdea creștinilor și întărirea tuturor celor ce aleargă la tine, Curată; fă depline rugăciunile noastre, Stăpână.

Bucură-te, zidul cel nerupt; bucură-te, acoperământul lumii; bucură-te, Biserică; bucură-te, făclie; bucură-te, scaunul lui Dumnezeu; bucură-te, bucuria și ajutătoarea tuturor, ceea ce ești de-a pururea armă de mântuire cu totul nebiruită asupra vrăjmașilor celor nevăzuți.

Slavă …

Avându-te pe tine, Curată, părtinitoare și acoperământ, și nădejde și zid, și scăpare și curățire, și dezlegare de cele rele, ne mântuim de ispite și de primejdii, și de boli și de patimi; pentru aceasta neîncetat lăudăm puterniciile tale.

Și acum ...

Tu ești slava îngerilor, oglinda proorocilor, lauda cea strălucită a patriarhilor și a apostolilor, podoaba mucenicilor lui Hristos, sfințenia cea veselă a pustnicilor și a drepților și înnoirea a toată lumea.

CANONUL MAICII DOMNULUI

DUMINICĂ SEARA

Glas 6

Cântarea 1-a, Irmos :

Simțitorul Faraon cu toată oastea s-a înecat, iar Israil trecând prin mijlocul mării striga : Domnului Dumnezeului nostru să-i cântăm, că S-a proslăvit.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Stăpână, cum voi plânge viața mea cea întinată și mulțimea nenumăratelor mele răutăți ? Și ce voi vesti ție, Curată, nu mă dumiresc și mă tem; ci ajută-mi mie.

De unde voi începe a spune greșelile mele cele rele și cumplite, eu ticălosul ? Vai mie, ce mă voi face de-aceasta ! Ci, Stăpână, mai înainte de sfârșit, miluiește-mă.

Slavă …

Mântuitorule, Cela ce pentru milostivirea milei Te-ai întrupat și om Te-ai făcut cu bunăvoirea părintească, de rugăciunile Maicii Tale, plecându-Te, dăruiește-mi iertare greșelilor mele.

Și acum ...

Necontenit cuget la ceasul morții și la divanul cel înfricoșat, Preacurată, dar de obiceiul răutăților cu totul mă amăgesc cumplit; ci ajută-mi mie.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Pe piatra cea tare a credinței Tale ai întărit gândul sufletului meu; întărește-mă, Doamne, că pe Tine Te am, Bunule, scăpare și întărire.

Stăpâna mea Preasfântă, sufletul mi l-am întinat urât cu nemăsurate greșeli, eu ticălosul; și unde de aici mă voi duce, ținut fiind cu totul de deznădejde ?

Ceea ce ești bună, nu este altul între oameni care fapte nelegiuite a lucrat și cu desfrânări a viețuit, întru înverșunări cumplite, precum eu, pentru că am întinat Dumnezeiescul Botez.

Slavă …

Nu am fapte bune, nu am umilință nicidecum, nici lacrimi, Mântuitorule, ci m-am întunecat la minte; pentru aceea strig Ție : Cu rugăciunile celeia ce Te-a născut, mântuiește-mă ca un Milostiv.

Și acum ...

Am ajuns la sfârșitul relelor, ci tu, Preasfântă Fecioară, ajută-mi degrab, pentru că cerul și pământul strigă cu amar asupra necuvioaselor mele fapte cele nenumărate.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Acoperit-au cerurile bunătatea Ta, Hristoase, și de lauda Ta, Doamne, toate s-au umplut.

Tot pământul s-a spăimântat și s-a înfiorat văzându-mă pe mine cumplit și rău lucrând cele necuvioase, și de milostivirea cea multă a Fiului tău s-au înfricoșat.

Mi-am întinat rău biserica trupului meu, iar în Biserica Domnului, în care oamenii intră tremurând, eu desfrânatul, vai mie, cu obrăznicie intru !

Slavă …

Hristoase al meu milostive, Hristoase Iubitorule de oameni, singure nepomenitorule de rău, Care Te-ai făcut om pentru mine, cela ce am păcătuit mai presus de om, miluiește-mă, pentru ceea ce fără de sămânță Te-a născut.

Și acum ...

Să nu mă arăți, Stăpână, să nu mă arăți străin și cu totul nevrednic, pe mine cel înstrăinat de acoperământul Fiului tău; ci spală-mă și pe mine de întinăciunea greșelilor mele.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Cela ce răsari Lumină lumii, luminează inima mea, a celui ce de noapte strig Ție, și mă mântuiește.

Adam a călcat o poruncă a Fiului tău, Fecioară, și a fost izgonit; dar eu cum voi plânge adâncul greșelilor mele, cela ce sunt depărtat și de mii de ori căzut ?

Cu lăcomia pântecelui l-am râvnit pe Isav cel cumplit, și cu desfătarea sufletul și trupul mi-am întinat, cu beția și cu desfrânarea viața mi-am pângărit; și cine nu mă va plânge pe mine ticălosul, Preacurată ?

Slavă …

Mă tânguiesc cugetând la toate vinovățiile lucrurilor mele cele rele, Hristoase al meu, Milostive Doamne, și înaintea picioarelor Tale cu fața la pământ zac; pentru rugăciunile Maicii Tale, dă-mi iertare greșelilor.

Și acum ...

Ceea ce ești bună și ușa vieții noastre, Curată, cu dumnezeiască strălucirea ta, degrab luminează-mă pe mine cel ce sunt întunecat și mă povățuiește către cărările mântuirii, o, cea mult lăudată.

Cântarea a 6-a, Irmos :

De chitul păcatului fiind înghițit, strig Ție, Doamne : Ca pe proorocul slobozește-mă din stricăciune.

Viața mea este desfrânată, sufletul meu întinat și traiul ticălos, iar tot trupul meu l-am înnoroit cumplit întru răutăți; pentru aceasta, Fecioară, sârguiește-te și-mi ajută.

Suflete al meu, cutremură-te și te înfricoșează, înfiorează-te și adu-ți aminte că ai întărâtat pe Judecătorul cel înfricoșat și pentru aceasta vei fi judecat, neîndreptatule.

Slavă …

În țară străină m-am depărtat de la Tine, eu ticălosul, și m-am făcut rob diavolilor, și m-am golit de tot felul de bunătăți, o, Părinte Preabunule; ci mântuiește-mă, precum de demult pe desfrânatul, cu rugăciunile preacuratei Fecioare.

Și acum ...

Acum de cutremur sunt cuprins, ceea ce ești Preabună, și mă tem de pândirile vicleanului, că mai înainte de sfârșit, scrâșnește cu dinții asupra mea, stricătorul, vrând să mă țină pe mine ca pe un gol de fapte bune; ci ajută-mi mie, Stăpână.

Sedealna :

Curată, cercetează bolile cele multe ale sufletului meu celui neputincios și patimile cele cumplite ale trupului meu, învrednicindu-mă de grabnică tămăduire și îndreptează-mă să fac poruncile cele sfinte ale Bunului Dumnezeu, ca să te măresc.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Cela ce ai ascultat cântarea cuvioșilor Tăi tineri și ai răcorit cuptorul cel aprins, bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeul părinților noștri.

De șapte ori mi-a aprins vicleanul văpaia patimilor și cu preacurviile inimii mele de tot mă omoară; ci adapă-mă cu curgerile lacrimilor mele, Maica lui Dumnezeu, și nu mă lepăda pe mine.

Înfricoșat este divanul, ticăloase suflete al meu și nesimțitorule, și munca fără de sfârșit și groaznică; dar însă acum cazi la Maica Judecătorului tău și Dumnezeu și să nu te deznădăjduiești.

Slavă …

Vino, ticăloase suflete al meu, pocăiește-te, judecata este lângă ușă. Pentru ce te-ai pironit de cele deșarte și de bunătățile cele netrebnice ? Scoală-te, plângi cu amar strigând cu credință lui Hristos : Doamne, mântuiește-mă, pentru Născătoarea de Dumnezeu.

Și acum ...

M-am întunecat, eu ticălosul, cu mulțimea nenumăratelor mele răutăți și m-am schimbat la ochiul sufletului și la minte; pentru aceasta, cea cu totul neîntinată, cu strălucirile luminii tale, bagă-mă degrab întru dulceața nepătimirii.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Cuvioșii Tăi tineri în cuptor, heruvimilor au urmat, strigând cântarea cea întreit sfântă : Binecuvântați, lăudați și preaînălțați pe Domnul întru toți vecii.

Mă înfiorez de venirea morții și de judecata cea neamăgită, eu ticălosul, dar de a lucra cele rele și urâte nu mă depărtez. Miluiește-mă, Fecioară, și mai înainte de sfârșit mântuiește-mă.

Stăpână, dăruiește-mi suspine netăcute și izvoare de lacrimi, ca să-mi spăl greșelile mele cele multe și rănile cele nevindecate și să dobândesc viața cea veșnică.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Cu gura strig neîncetat : Greșit-am ! Iară cu gândul petrec lucrând cele necuvioase. Deci, cu ce ochi Te voi vedea pe Tine, Hristoase, eu deznădăjduitul și osânditul ? Pentru ceea ce Te-a născut, miluiește-mă.

Și acum ...

Mulțimea răutăților mele o mărturisesc ție, Stăpână, că nimeni altul în lume n-a mâniat pe Fiul tău, pe Dumnezeu și Domnul, așa precum eu. Deci, cu Acesta împacă-mă degrab, Fecioară.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Cuvioșii Tăi tineri în cuptor, heruvimilor au urmat, strigând cântarea cea întreit sfântă : Binecuvântați, lăudați și preaînălțați pe Domnul întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Ceea ce ai primit bucuria prin înger și ai născut pe Ziditorul tău, Fecioară, mântuiește pe cei ce te măresc pe tine.

Iată, mă apropii la tine, Preacurată, cu frică multă și cu dorire, știind puterea rugăciunii tale celei multe, eu robul tău; că prea mult poate rugăciunea, Stăpână, a Maicii către Fiul Cel prea adevărat.

Ia împreună cu tine cetele îngerilor și mulțimea oștilor de sus, pe înainte Mergătorul, pe adunarea apostolilor și a proorocilor, pe mucenici, pe cuvioși și pe sfinții mucenici, și roagă-te pentru mine Fiului tău.

Slavă …

O, cum voi vedea pe Cel nevăzut ! Cum voi suferi acea înfricoșată vedere ? Cum voi îndrăzni să-mi deschid ochii ? Cum voi cuteza să-L văd pe Stăpânul meu, pe Care n-am încetat, Fecioară, din pruncie, a-L scârbi totdeauna ?

Și acum ...

Judecător milostiv și iubitor de oameni aștept pe Fiul tău, Curată. Deci, să nu mă treci cu vederea, ci fă-L pe Dânsul mie lesne împăcat, ca să mă pună pe mine cel neocrotit de-a dreapta preacuratului Lui divan, că spre tine am nădăjduit.

CANONUL MAICII DOMNULUI
LUNI SEARA

Glas 6

Cântarea 1-a, Irmos :

Să cântăm Domnului, Celui ce din robia egiptenilor, prin Moisi, pe Israil a slobozit, laudă neîncetată lui Hristos, Împăratului și Dumnezeului nostru.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Cum mă voi apropia de tine, Curată, fiind osândit, tot pătimaș și spurcat făcându-mă ? Ci îndură-te și mântuiește ticălosul meu suflet, de Dumnezeu Născătoare preacurată.

Sculându-te smerite suflete din adâncul necinstirii, strigă cu fierbințeală către cea singură Curată : Miluiește-mă, Fecioară cu totul fără prihană și cinstită, și de patimi mă izbăvește.

Slavă …

Mă înspăimântă și mă înfricoșează focul cel nestins al gheenei, viermele cel amar și scrâșnirea dinților. Ci slăbește-mi, lasă-mi și în starea aleșilor Tăi, Hristoase, rânduiește-mă cu solirile preacuratei Fecioare.

Și acum ...

Întru înecarea de corabie a ispitelor cu păcatele m-am cufundat; tinde-mi acum mână de ajutor, Curată, și mă izbăvește din patimile necinstirii, ca de-a pururea să te slăvesc.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Pe piatra cea neclătită a poruncilor Tale, Hristoase, întărește Biserica Ta, că Însuți ești Sfânt și Drept.

Pe mine cel ce am îmbătrânit cu patimile cele prea necinstite ale păcatului, înnoiește-mă, cea cu totul fără prihană, și de lanțurile și legăturile cele grele ușurează-mă.

Deșteaptă-te, ticăloase suflete, din somnul trândăviei și ridică ochii către singură Fecioara, Mireasa lui Dumnezeu, ca să te mântuiască pe tine.

Slavă …

Păcătuit-am, Doamne, precum nimeni altul din oameni, greșind eu nepriceputul; ci mai înainte de judecată fii mie milostiv, Iubitorule de oameni, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Și acum ...

Mă apropii de tine, Stăpână, prihănit și zdrobit, prea fierbinte năzuind la rugăciunea ta. Mântuiește-mă, Curată, pe mine robul tău.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Auzit-am auzul Tău și m-am înfricoșat, înțeles-am lucrurile Tale și m-am spăimântat; slavă puterii Tale, Doamne.

Și pentru vina graiurilor și ale lucrurilor voi fi, eu ticălosul, judecat de Fiul tău, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; ci să te aflu atunci scăpare și sprijin prea tare, izbăvindu-mă de toate felurile de munci.

Viața mea este întinată și mintea întinată cu păcatele, și m-am făcut tot pătimaș, Curată; curățește-mă de întinăciunea greșelilor și albește-mă, de Dumnezeu Născătoare, cu mijlocirea ta cea către Dumnezeul cel Milostiv.

Slavă …

Să nu vin în pământul plânsului, să nu văd locul întunericului, Hristoase al meu, Cuvinte, să nu fiu legat de mâinile și de picioarele mele și aruncat afară din cămara Ta, fiindcă am întinată îmbrăcămintea nestricăciunii, eu preaticălosul.

Și acum ...

Cu rugăciunile tale slobozește-mă de muncile cele cumplite, de întunericul cel mai dinafară și de gheena; căci câte voiești le și poți, Maică Fecioară, ca ceea ce ai născut pe Domnul cel singur Preabun.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Spre Tine am nădăjduit, Doamne, și către Tine mânec, Frumusețea cea mai presus de frumusețe; veselește-mi sufletul meu întru lumina cunoștinței de Dumnezeu și mă mântuiește.

Văzându-mă pe mine vrăjmașul înstrăinat de acoperământul tău, Stăpână, a prăpăstuit întru adâncul greșelilor sufletul meu, și văzându-mă își râde de mine; ci ajută-mi mie.

Preacurată Stăpână, fă să se deștepte sufletul meu cel ticălos și preaîntinat, te rog pe tine, și-l izbăvește pe dânsul de greutatea păcatelor celor multe.

Slavă …

Slăbește, lasă, Doamne, și iartă toate câte am greșit Ție, și să nu mă arăți pe mine acolo, înaintea îngerilor, vinovat focului, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Și acum ...

Stăpână, în ziua judecății, să mi te arăți și să-mi stai de față și să mă slobozești de munci și de foc, ca, mântuindu-mă, să laud darul tău cel nebiruit.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Adâncul cel mai de pe urmă al păcatelor m-a înconjurat și nemaisuferind viscolul, ca Iona strig Ție, Stăpânului : Scoate-mă din stricăciune.

Frica cea întunecată a iadului mă cuprinde pe mine, cu totul neîntinată, Curată, și partea caprelor mă tulbură, de care te rog pe tine, Născătoare de Dumnezeu, să mă izbăvești.

Preasfântă Stăpână, omorându-mi patimile trupului meu, înviază-mi sufletul meu cel prea ticălos, și-l povățuiește la calea mântuirii.

Slavă …

Stăpâne Hristoase, primește-mă pe mine cel desfrânat și prea ticălos și izbăvește-mă de munci, cu rugăciunile celeia ce Te-a născut, și învrednicește-mă desfătării raiului.

Și acum ...

Cerere de rugăciune îți aduc ție, Curată, eu cel fără de știință, și alerg la îndurarea ta cea milostivă; să nu te întorci de la mine cel rușinat.

Sedealna :

Sufletul meu cel întinat de mulțimea greșelilor cu curgerile lacrimilor curățește-l, de Dumnezeu Născătoare, și-l fă primitor de darurile Duhului Celui Sfânt, că întru tine mi-am pus nădejdile mele; pentru aceasta mântuiește-mă pe mine robul tău.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Tu pe tineri în cuptor, Dătătorule de viață, prin înger i-ai rourat, pe cei ce cântau : Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Ca pe o milostivă, ca pe o iubitoare de suflete, ca pe o iubitoare de milostivire, ca pe o Curată toată, pe tine cunoscându-te, Maică Fecioară, alerg la tine eu prea păcătosul; ci să nu mă întorci, pe mine ticălosul, de la tine rușinat.

Deșteaptă-te, o, păcătosule, și scoală-te suflete mișelule, bate-ți pieptul, suspină cu amar și varsă izvoare de lacrimi, ca să te miluiască pe tine, ticăloase, Maica cea milostivă a lui Hristos Dumnezeu.

Slavă …

Cad la tine și-ți aduc, ca niște lacrimi, graiurile mele; am greșit precum n-a greșit desfrânata și am făcut fărădelege ca nimeni altul pe

pământ. Ci miluiește-mă, Stăpâne, și mă mântuiește, cu rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Și acum ...

Eu, cel ce m-am făcut biserică a lui Dumnezeu dedemult, din Dumnezeiescul Botez, tot m-am întinat eu ticălosul și zac cumplit, cădere de spaimă căzând; ci tu, cea cu totul fără prihană și nădejdea celor deznădăjduiți, scoală-mă.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Cântarea tinerilor să cântăm lui Hristos, împreună cu dânșii cântând : Să binecuvinteze toată zidirea pe Domnul și să-L preaînalțe întru toți vecii.

Râul cel de foc mă tulbură, negura cea fără strălucire mă cutremură cu totul, viermele și scrâșnirea dinților mă înspăimântă, Fecioară, ci să te aflu atunci sprijineală prea tare.

Preacurată, de Dumnezeu Născătoare, fă-mă să aud glasul cel dumnezeiesc și mă fă părtaș stării celor aleși și al vieții celei veșnice, ca să te laud pe tine, Fecioară, neîncetat.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Doamne, să nu mă fac materie a focului, nici să aud glasul Tău cel greu, având pe preacurată Maica Ta rugându-Te pe Tine; cu ale căreia rugăciuni miluiește-mă întru tot Îndurate.

Și acum ...

Curgeri de lacrimi acum trimite-mi și suspin din suflet cu zdrobire, ca să sting văpaia cea nesuferită și slava raiului să o dobândesc.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Cântarea tinerilor să cântăm lui Hristos, împreună cu dânșii cântând : Să binecuvinteze toată zidirea pe Domnul și să-L preaînalțe întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Ceea ce singură, prin cuvânt, pe Cuvântul L-ai zămislit, gurile ereticilor celor rău hulitori astupă-le, altule noule cer, raiule nejefuit ! Preacurată, pe tine te mărim.

Mă tulbură ziua judecății cea înfricoșată, scrâșnirea dinților topește inima, starea caprelor, cu totul fără de prihană, mă înspăimântă; ci să te aflu pe tine, Născătoare de Dumnezeu, ajutor întru cele cumplite, când voi fi judecat.

Acum frica mă cuprinde și cutremurul gheenei mă tulbură și ce să fac, nu știu, eu ticălosul și osânditul. Pentru aceea vin la tine, strigând cu umilință fierbinte : Să nu mă treci cu vederea, cea cu totul neîntinată.

Slavă …

Văd judecata și iau în minte divanul Tău atunci, Hristoase al meu, întru care voi fi judecat, și seamă să dau, eu osânditul, pentru cele lucrate; ci am solitoare către îndurările Tale cele multe, rugându-se, pe Mireasa lui Dumnezeu, Maica Ta.

Și acum ...

Gânditor mă apuc de urmele tale, întru tot fără prihană, rugându-te pe tine : Primește tânguirea mea, ascultă-mi lauda și cere-mi dezlegare de greșeli de la Ziditorul tuturor și Fiul tău, ca să te măresc cu dragoste pe tine.

CANONUL MAICII DOMNULUI

MARȚI SEARA

Glas 6

Cântarea 1-a, Irmos :

Trecând marea fiii lui Israil, și văzând pe Faraon cufundat într-însa, cu mulțumire cânta : Domnului să cântăm, căci cu slavă S-a proslăvit.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Preacurată Fecioară, cea cu dar dăruită, Marie preaslăvită, pricinuitoarea bucuriei, pe cei ce te lăudăm pe tine dumnezeiește, cu dumnezeiești daruri dăruiește-ne, ca să-ți înălțăm cântare de mulțumită.

O, tainele tale, Maica lui Dumnezeu ! Că de cât toate făpturile mai înaltă te-ai arătat, Stăpână, că spre Care nu îndrăznesc a căuta oștile îngerilor, în brațe L-ai purtat; pentru aceea te fericim.

Slavă …

Tot neamul oamenilor cu stricăciunea morții s-a osândit, prin gustarea din pom a strămoașei, iar prin tine înapoi s-a chemat, Preacurată, ca ceea ce ai născut Viața cea nestricăcioasă.

Și acum …

Fiul cel împreună vecuitor, Care este împreună cu Tatăl, în vremile cele de pe urmă, voind, S-a sălășluit în pântecele tău, Născătoare de Dumnezeu, spre nașterea de a doua oară a noastră a credincioșilor; pentru aceea te lăudăm pe tine.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Întărește, Doamne, Biserica Ta, Cela ce cu pricepere întru înălțime ai întărit cerurile, spre a lăuda preacurată iconomia Ta, Iubitorule de oameni.

Cu pofta îndumnezeirii, cu vicleșug amăgindu-mă de demult vrăjmașul, Maica lui Dumnezeu, din Eden pe pământ târându-mă, m-a

zdrobit; iară Hristos, miluindu-mă, din pântecele tău Trup luând, de a doua oară m-a zidit.

S-a dezlegat osânda blestemului celui dedemult, Maica lui Dumnezeu, prin mijlocirea ta; că arătânduți-se ție Domnul, Preacurată, cu îndestulare toată binecuvântarea tuturor a izvorât-o, ca un preabun.

Slavă …

Ușa Vieții te-a văzut Proorocului Iezechil de demult, Fecioară, prin care Domnul, întrupându-Se, singur a trecut, și iarăși încuiată pe tine te-a păzit curată, precum Însuși Cel Preaînalt știe.

Și acum …

Nu este fără prihană precum tu, preacurată Maica lui Dumnezeu, că tu singură din veac, pe Dumnezeul cel adevărat L-ai zămislit în pântece, Care a dezlegat puterea morții.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Înnoit-ai frumusețea chipului Tău, căci către acesta din părinteștile sânuri Te-ai pogorât, și strigăm Ție : Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Ceea ce singură te-ai arătat aleasă și mai cinstită decât toate neamurile, cu faptele bune strălucind, preacurată Cinstită, pe cei ce te laudă pe tine, luminează-i cu strălucirea ta.

Pe Dumnezeu cu trup L-ai născut, Fecioară, din curate sângiurile tale, cinstită Maica lui Dumnezeu, pe Mântuitorul, Care izbăvește din cumplite ispite pe toți cei ce te laudă pe tine, Fecioară de Dumnezeu dăruită.

Slavă …

Cu sfințenie slujesc dumnezeieștii nașterii tale, Născătoare de Dumnezeu, Curată, firea celor fără de materie, și adunarea oamenilor cu dragoste te laudă pe tine; ci cu strălucirea ta, luminează-ne pe noi.

Și acum …

Fecioară prea neîntinată, Fecioară fără prihană, fă rugăciune pentru noi, împreună cu toți sfinții, ca să ne izbăvim de cumplite ispite și de înconjurări.

Cântarea a 5-a, Irmos :

De noapte cântarea o înalț Ție, trimite-ne nouă împotrivă mila Ta, Doamne; pentru că Tu ești Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu știm.

Scară arătându-te cu închipuire lui Iacov, la înălțime ridicată, cu taină s-a învățat, înfricoșată cu adevărat nașterea ta, Mireasă a lui Dumnezeu; că prin tine, cu adevărat, Dumnezeu cu noi a vorbit, prin pogorârea cea dumnezeiască, și viață oamenilor a dăruit.

Izbăvindu-ne prin tine de întristarea strămoașei, Născătoare de Dumnezeu, plini de bucurie ne-am făcut, că Veselia tuturor ai născut și Bucuria a toată lumea. Pentru aceea, Prealăudată, pe cântăreții tăi, cu rugăciunile tale păzește-i de primejdii.

Slavă …

Cu taină învățându-se Moisi, prin vedere de Dumnezeu, închipuirea ta, mai înainte a văzut rugul nearzându-se de foc, Fecioară cu totul fără prihană. Că întru tine Ziditorul sălășluindu-Se, nu te-a ars pe tine, cea mai înaltă decât toate făpturile, Mireasă a lui Dumnezeu.

Și acum …

Tărie și laudă a lumii fiind, Cela ce din tine, Stăpână, S-a născut, S-a făcut și mântuire celor pieriți, din porțile iadului izbăvind pe cei ce cu credință te fericesc pe tine.

Cântarea a 6-a, Irmos :

De chitul greșelilor fiind înghesuit, strig Ție, Hristoase, cu proorocul : Scoate din stricăciune viața mea și mă mântuiește.

Închipuirile Legii, Născătoare de Dumnezeu, și mai-nainte grăirile proorocilor, luminat te arată că vei naște pe Izbăvitorul lumii și pe Făcătorul de bine a toată zidirea, Care în multe feluri și în multe chipuri

a făcut bine celor ce cu credință și cu dragoste te slavoslovesc, Stăpână curată.

Pe cei întâi zidiți ce dedemult s-au înstrăinat de la Dumnezeu și de desfătarea raiului, prin amăgirea vrăjmașului celui ucigător de oameni, singură tu, de Dumnezeu Născătoare, iarăși i-ai întors în rai, născând pe Mântuitorul și Domnul, Care răstignire și îngropare, cu dumnezeiască stăpânire, a răbdat.

Slavă …

Cela ce cu dumnezeiasca voire și puterea cea ziditoare a Sa, pe toate le-a alcătuit dintru neființă, din pântecele tău, Curată, a ieșit Dumnezeu și om, și pe cei ce întru întunericul necunoștinței erau mai înainte, cu străluciri dumnezeiești, Stăpână curată, luminat i-a strălucit.

Și acum …

Legea a slăbit și umbra a trecut, darul cel mai presus de minte și mai presus de cuget arătându-se mie, al nașterii celei dintru tine, Fecioară, a lui Dumnezeu și Mântuitorului nostru, Prealăudată.

Sedealna :

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, roagă pe Fiul tău, pe Hristos Dumnezeul nostru, Cel ce S-a pironit de voie pe Cruce și lumea din înșelăciune a slobozit, să miluiască sufletele noastre.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Arătatu-s-a peste noi darul Mântuitorului, și lumina Crucii Tale a strălucit lumii : Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Curățire a lumii tu ai fost, ceea ce ești singură de Dumnezeu fericită, că pe Dumnezeu, Cel ce șade pe umerii heruvimilor, în brațe purtându-L, strigi : Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Pe tine Maica lui Dumnezeu, având podoabă încuviințată cu aur împodobită, te-a primit Fiul tău și Domnul, spre mântuirea noastră, a celor ce strigăm : Bine este cuvântat, Curată, Rodul pântecelui tău.

Slavă …

Trandafir în mijlocul spinilor aflându-te pe tine, Curată, Stăpânul, ne-a umplut pe noi de mirosurile cele veselitoare ale darurilor Duhului, care strigăm Lui cu umilință : Izbăvitorule, Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Și acum …

Semnele dumnezeiești tale nașteri, toți dumnezeiești prooroci văzându-le, cu bună laudă striga, Curată : Dumnezeu va veni din tine, Fecioară, ca să mântuiască pe cei ce strigă : Izbăvitorule, Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Muzicească împreună glăsuire defăimând-o tinerii, dumnezeiască cântare de laudă din văpaie viersuia, cântând : Preoți binecuvântați, popoare, semințiile și limbi preaînălțați pe Domnul.

Lui Daniil, văzătorului de Dumnezeu, mai înainte ai fost arătată munte netăiat. Că din tine, Doamnă, Piatră S-a tăiat Hristos, Unul Dumnezeu, fără de mână de om, Fecioară, pe care tinerii bine-L cuvântați, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Nașterea ta, Curată, cu laude pururea o slăvesc oștile cele de sus, încă și pe tine, Doamnă, Pururea Fecioară, cu bucurie împreună cu noi, ca pe o Maică a lui Dumnezeu te laudă; pe care tinerii bine te cuvintează, preoții te laudă, popoarele te preaînalță întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl …

Cu strălucirile luminii tale, pe cei ce te cred acum Născătoare de Dumnezeu adevărată, Marie, strălucește-i, Curată, ceea ce ești Născătoare a Luminii; căci cort al Luminii te-ai arătat, Fecioară, celor ce cu credință strigă ție : Bucură-te, cea bine cuvântată și prea proslăvită întru toți vecii.

Și acum …

Sfeșnicul cel cu străluciri de aur, mai înainte te-a închipuit pe tine, care ai primit netâlcuit Lumina cea neapropiată, ceea ce cu cunoștința Ei a luminat pe toate. Pentru aceea pe tine te lăudăm, Curată, în veci.

Să lăudăm, bine să cuvântăm …

Musicească împreună glăsuire defăimând-o tinerii, dumnezeiască cântare de laudă din văpaie viersuia, cântând : Preoți binecuvântați, popoare, seminții și limbi preaînălțați pe Domnul.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Bucură-te, Preacinstită, întru tot Sfântă Fecioară, cea singură întru tot cântată ; pe tine te slăvește toată zidirea , Maica Luminii .

Te-ai arătat nouă pricinuitoare de bucurie și de viață veșnică , de Dumnezeu Născătoare Curată , mai presus de fire născând pe Mântuitorul nostru , Cela ce a șters arătat toată lacrima de pe fața a tot pământul, și tuturor bucurie a dăruit .

Cântând David strămoșul tău, chivot mai înainte te-a numit pe tine cu închipuire, și năstrapă de aur a manei celei dumnezeiești, Curată; iară Moisi, singură Născătoare de Dumnezeu, pentru că ai încăput pe Cel ce este de-a pururea în sânurile cele Părintești, Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceea cu cântări te slăvim pe tine.

Slavă …

Ca ceea ce ești cu adevărat mai înaltă decât toată zidirea, căci pe Dumnezeul tuturor L-ai născut cu trup, pentru aceea te avem pe tine, Stăpână, părtinitoare și nădejde întemeiată și zid tare, fiindcă prin tine nădăjduim să dobândim mântuire.

Și acum …

Cort sfânt, Curată, te cunoaștem, și sicriu și tablă a Legii darului; că prin tine s-a dăruit iertare celor îndreptați prin sângele Celui ce S-a întrupat din pântecele tău, ceea ce ești cu totul fără prihană.

CANONUL MAICII DOMNULUI
MIERCURI SEARA

Glas 6

Cântarea 1-a, Irmos :

Ajutor și acoperitor s-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeul meu și-L voi slăvi pe El, Dumnezeul părintelui meu și-L voi înălța pe El, căci cu slavă S-a preaslăvit.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Fecioară, ceea ce ești încăpere a Luminii, Care a strălucit din Lumina cea mai-nainte fără de început, a lui Iisus, Dătătorului de lumină, trimite sufletului meu celui întunecat strălucirea cea luminată a pocăinței celei adevărate.

Tu ești răsuflarea sufletului meu celui ticălos, tu și bucuria inimii mele, Curată, tu și păzitoarea și ajutătoarea și mântuirea mea, izbăvindu-mă de toate cele grele.

Slavă …

Sufletul și trupul și duhul foarte cumplit le-am întinat, eu ticălosul, cu fapte urâte ale desfrânării, precum desfrânatul cel dedemult; ci primește-mă, Hristoase, pe mine cel ce mă pocăiesc Ție.

Și acum ...

Pe sine-mi mă plâng acum când nici un folos nu este de lacrimi, căci tăierea morții iată lângă ușă a venit; ci tu, ceea ce singură ești nădejdea mea, mântuiește-mă, Curată.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Întărește, Doamne, pe piatra poruncilor Tale inima mea cea clătită, că Însuți ești Sfânt și Domn.

Izvor de lacrimi dă ochilor mei, Născătoare de Dumnezeu, și apă capului meu și ploi și curgere, pe ispititorii sufletului meu cu acestea înecându-i.

Para aceea a focului tulbură sufletul meu, Fecioară, și mă sperie divanul cel înfricoșat al Judecătorului, dar cu toate acestea lucrez cele rele, ca un fără de minte și vătămat la minte.

Slavă …

Nu este om pe pământ care să fi greșit precum am greșit eu, și sufletul mi l-am întunecat și pe Tine, Hristoase, singur Te-am întărâtat; ci, ca Cela ce ești singur iubitor de oameni, mântuiește-mă pentru ceea ce Te-a născut.

Și acum ...

Născătoare de Dumnezeu, dă-mi mie curgere de lacrimi cu îndestulare și mă învrednicește a uda cu ele, ziua și noaptea, așternutul patului meu, ca să dobândesc prin tine iertare.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Auzit-a proorocul de venirea Ta, Doamne, și s-a temut, că vrei să Te naști din Fecioară și oamenilor să Te arăți, și a grăit : Auzit-am auzul Tău și m-am temut : Slavă puterii Tale, Doamne.

Cu haină de Dumnezeu țesută și cu strălucita îmbrăcăminte a nestricăciunii m-am îmbrăcat, o, Stăpână, prin Dumnezeiescul Botez, iară prin întinăciunile patimilor m-am dezgolit de Darul Duhului.

Nu este om pe pământ care prea cu ticăloșie să fi viețuit și să nu-l fi covârșit eu cu fapte nelegiuite; ci tu, Preabună curată, învrednicește-mă mântuirii.

Slavă …

Toate marginile să pice lacrimi peste mine cel ticălos, că dintre oameni eu singur pier, cu înverșunările întâmpinându-mă; ci precum

știi, Mântuitorule, mântuiește-mă prin solirile Născătoarei de Dumnezeu.

Și acum ...

Preasfântă Stăpână, sfințește-ne pe noi care întru Sfântă Biserica ta pe Fiul tău cu credință Îl sfințim, Care ne-a sfințit pe noi, cu sfântă nașterea ta.

Cântarea a 5-a, Irmos :

De noapte mânecând, Iubitorule de oameni, luminează-mă, rogu-mă, și mă îndreptează pe mine la poruncile Tale și mă învață, Mântuitorule, să fac voia Ta.

Mă cutremur de frică și mă îngrozesc, când gândesc la înfricoșatul acela ceas al morții și la întâmpinarea cea dumnezeiască a Fiului tău, Fecioară, și la răspunsul și la hotărârea cea dreaptă.

Nici una din bunătăți, nu cuvânt, nu faptă, nu sfat nu se isprăvește, de cei ce se sârguiesc, fără ajutorul tău. Pentru aceea dă-mi mie ajutorul tău, ca să plac lui Dumnezeu, cu totul fără prihană.

Slavă …

O, Stăpâne, fiind cinstit cu dumnezeiască cuvântare, m-am arătat, eu ticălosul, cu mult mai necuvântător decât cele necuvântătoare ! Că am covârșit hotarele firii, întinându-mi sufletul meu cu căderile.

Și acum ...

Maica Dumnezeului celui Milostiv, primește cu iubire de milostivire, rugăciunea ce se aduce ție din inimă dureroasă și din suflet zdrobit, și în dar mă mântuiește pe mine cel cu adevărat nemilostiv.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Strigat-am cu toată inima mea către Înduratul Dumnezeu și m-a auzit din iadul cel mai dedesubt, și a scos din stricăciune viața mea.

Curată, ceea ce ai născut pe Judecătorul cel preadrept, te rog pe tine, ca prea cu dreptate să-mi judeci judecata mea, ca o Bună. Și fiindcă acum nu te văd pe tine, dă-mi mie să te văd după sfârșit.

Stăpână iubitoare de bine, ceea ce ai născut mai presus de fire pe Dumnezeul Cel iubitor de bine, îmbunătățește cu fapte bune sufletul meu cel smerit și mă izbăvește de răutatea pierzătorului.

Slavă …

Divanul cel înfricoșat va să mă primească și înfricoșata cercare. Vai mie, Hristoase ! Ce voi face, eu înrăutățitul ? Ce voi răspunde ? Ci, pentru rugăciunile Maicii Tale în dar mântuiește-mă.

Și acum ...

Preacurată, acum numai tu singură mi-ai rămas mie nădejde de toată mântuirea mea; deci să nu mă duc deșert de așteptarea mea cea pentru tine, Stăpână, ci să dobândesc milă cu milostivirea ta.

Sedealna :

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, nădejdea cea bună a lumii, pe a ta singură înfricoșată părtinire o cerem; milostivește-te spre poporul cel fără de sprijin și roagă pe Milostivul Dumnezeu să izbăvească sufletele noaste din toată îngrozirea, ceea ce singură ești binecuvântată.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Greșit-am, fărădelege am făcut, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nici am păzit, nici am făcut precum ne-ai poruncit nouă. Ci nu ne da pe noi până în sfârșit, Dumnezeul părinților.

Nu îndrăznesc să ridic la înălțime mâinile mele cele întinate, Curată, că sunt pline de necinstire și de multă rușine, din lucruri necinstite; ci plecat fiind la pământ, chem ajutorul tău.

Pe mine cel stropit cu lacrimi și sfărâmat de plângeri, miluindu-mă, cu totul fără prihană, izbăvește-mă de lacrimile cele amare din gheenă și fă-mă părtaș al bucuriei celei din rai și al desfătării.

Slavă …

Stăpâne Hristoase, în ceasul judecății să nu mă pui pe mine ticălosul împreună cu caprele, ci pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut, numără-mă cu oile cele de-a dreapta și bucuriei acestora învrednicește-mă.

Și acum ...

Stăpână, ceea ce singură ai născut pe Milostivul și Preabunul Dumnezeu și urmezi de-a pururea mila Lui, pe mine cel singur nevrednic de toată mila, umple-mă de mila cea dintru tine.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Pe Cel ce-L slăvesc oștile cerești și de Dânsul se cutremură heruvimii și serafimii, toată suflarea și zidirea lăudați-L, binecuvântați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Stând simțitor înaintea icoanei tale, nevăzut mi se pare că stau înainte-ți ca unei vii, și cu frică mă rog : Maica Vieții, izbăvește-mă de vrăjmașii cei văzuți și nevăzuți.

Ceea ce ești adâncul cel nemărginit al milostivirii, marea cea nemăsurată a îndurării și ajutorarea cea gata a păcătoșilor, mântuiește-mă, Fecioară, pe mine netrebnicul tău rob.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Ca desfrânata vărs lacrimi cu căldură și ca vameșul strig Ție : Curățește-mă ! Și ca fiul cel desfrânat strig : Greșit-am ! Mântuiește-mă, Îndurate, cu noianurile milei Tale, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Și acum ...

Lucrurile și înțelegerile mele sunt rele, iară mila milostivirii tale este mare, Cinstită și cu totul fără prihană; pentru aceasta te rog pe tine : Izbăvește-mă de muncă cu rugăciunile tale.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Cel ce-L slăvesc oștile cerești și de Dânsul se cutremură heruvimii și serafimii, toată suflarea și zidirea lăudați-L, binecuvântați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Nașterea zămislirii celei fără de sămânță este netălmăcită, Rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat, că nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile. Pentru aceasta pe tine toate neamurile, ca pe o Maică, Mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credință te mărim.

Iată a ieșit hotărârea cea amară; iată smochinul cel neroditor ca un netrebnic se taie; iată vița cea uscată în foc se aruncă și robul cel netrebnic se trimite cu jale întru întunericul cel mai dinafară; Stăpână, întâmpină-mă !

Suflete ticăloase și neîndreptate, de ce te lenevești ? Pentru ce în zadar de cele vremelnice te-ai pironit ? Pentru ce cu trândăvie îți săvârșești viața ta ? S-a apropiat acum hotărârea morții ! Deci, plângi cu căldură către cea curată, ca să te miluiască pe tine.

Slavă …

Având de la Tine bogăția Darului Tău, Hristoase, în desfrânări am risipit-o și lipindu-mă de cetățeni, adică de iubirile de dulceți cele rele, de cuvinte și de fapte am sărăcit; ci cu rugăciunile Maicii Tale, Milostive, mântuiește-mă.

Și acum ...

Iată, Fecioară de Dumnezeu dăruită, noi proștii și netrebnicii și nevrednicii robii tăi te fericim și te mărim pe tine, cea binecuvântată de toată zidirea, ca pe ceea ce peste arhangheli și peste oameni, Fecioară, stăpânești.

CANONUL MAICII DOMNULUI

JOI SEARA

Glas 6

Cântarea 1-a, Irmos :

Pe cel ce a acoperit cu valul mării, oarecând, pe prigonitorul tiran, sub pământ l-au ascuns feciorii celor mântuiți; iar noi, ca fecioarele, să cântăm Domnului, căci cu slavă S-a proslăvit.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Primește rugăciunea aceasta din buze întinate și din gură nevrednică, care cu îndrăzneală s-a pornit să te laude, și dăruiește-mi mie, ceea ce ești bună, lumina cea dumnezeiască a pocăinței.

Maica lui Dumnezeu, Preacurată, dă-mi mie ploi de lacrimi cu rugăciunile tale, ca să plâng cu fierbințeală pentru acelea ce le-am greșit pe pământ și să mă izbăvesc de munca care mă așteaptă.

Slavă …

Suflete al meu, suspină, plângi și tânguiește-te pentru tine însuți de aici, strigând lui Hristos : Milostive, pentru rugăciunile Maicii Tale, izbăvește-mă de gheena cea înfricoșată, pe mine cel vinovat.

Și acum ...

Să nu lepezi tânguirea mea, ceea ce ai născut Izvorul milei, ci, cu milostivire, ceea ce ești bună, cu ochiul cel milostiv, Născătoare de Dumnezeu, tămăduiește patimile sufletului meu.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Pe Tine, Cela ce pe ape ai spânzurat tot pământul, fără ținere, văzându-Te zidirea spânzurat în locul Căpățânii, cu multă spaimă s-a cuprins, strigând : Nu este sfânt fără numai Tu, Doamne, Iubitorule de oameni.

Suspin acum cu tânguire și cu amar mă jelesc, plâng mâhnindu-mă și mă bocesc, supus fiind sub patimi, că nu pot să te văd pe tine, Născătoare de Dumnezeu, mângâierea mea.

Fecioară, ceea ce ai zămislit chiar pe Domnul cu trup și Dumnezeul cel adevărat, Născătoare de Dumnezeu adevărată și a Domnului Născătoare curată te-ai arătat; pentru aceasta te fericim pe tine.

Slavă …

Ceea ce ești cămară aleasă a Domnului, fă-mă moștenitor al cămării celei cerești, pe mine cel ce năzuiesc la dumnezeiescul tău acoperământ ca la o cămară cinstită, ca totdeauna cu dragoste să te cinstesc.

Și acum ...

Preasfântă Stăpână, ca ceea ce ai îndrăzneală de Maică către Dumnezeu, scoate-mă din toată osânda pe mine cel vinovat și rânduiește-mă în cămara Acestuia.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Deșertarea Ta cea dumnezeiască pe Cruce văzând-o mai înainte Avacum, spăimântându-se a strigat : Tu ai tăiat tăria celor puternici, Bunule, împreunându-Te cu cei din iad, ca un Atotputernic.

Stăpână, dăruiește-mi mie curgeri de lacrimi, ca să spăl întinăciunea sufletului meu și să aflu, eu ticălosul, frumusețea pe care am pierdut-o cu sfatul șarpelui.

Pe mine desfrânatul, pe mine ticălosul, care cu nebunie și cu obrăznicie multe am greșit ție, cu totul fără prihană, miluindu-mă, mântuiește-mă și de gheena slobozește-mă.

Slavă …

Dumnezeul meu, Milostive, Hristoase Iubitorule de oameni, Voitorule al milei, stropește acum peste mine mila Ta, Te roagă pe Tine nădejdea și părtinitoarea mea și Maica Ta.

Și acum ...

Stăpână, primește picăturile lacrimilor mele și picură peste mine o mică picătură a îndurărilor tale, ca să nu am trebuință acolo în foc de o picătură de apă.

Cântarea a 5-a, Irmos :

La Tine mânec Cela ce pentru milostivire Te-ai deșertat neschimbat pentru cel căzut și până la patimă te-ai plecat, Cela ce ești fără de patimă, Cuvinte al lui Dumnezeu, pace dă-mi mie, Iubitorule de oameni.

Pe cei ce plâng plâns iubit lui Dumnezeu și pe cei săraci cu duhul, Dumnezeul Cel singur fericit îi fericește; pentru aceasta, suflete al meu, plângi căzând la Preasfânta Stăpână , ca acolo să te mângâi veșnic.

Preacurată, arătându-te curată și cu sufletul și cu trupul, curățește sufletul meu cel înverșunat și fă-l să fie neîntinat, și mă povățuiește să fac voia cea dumnezeiască a Domnului.

Slavă …

Oare, m-am făcut stâlp neînsuflețit și mort al petrecerii creștinești, eu ticălosul, care numai cu forma cea dinafară mă arăt ? Deci Tu, Mântuitorul meu, schimbându-mă, înviază-mă, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Și acum ...

Pe tine singură te am scăpare și împăcare către Dumnezeu, eu cel ce am săvârșit toată lungimea vieții mele întru multe greșeli; pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, tu mă miluiește.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Prins a fost dar nu s-a ținut în pântecele chitului Iona, că purtând chipul Tău, al Celui ce ai pătimit și îngropării Te-ai dat, ca dintr-o cămară a ieșit din fiară și a strigat străjerilor : Cei ce păziți cele deșarte și mincinoase, Mila voastră o ați părăsit.

Stăpână, suspinul meu cel amar și ridicarea mâinilor mele îndreptează-le ca o jertfă cu bun miros și învrednicește-mă să privesc chipul tău cu știință curată, ca într-o oglindă.

Diamantul și fierul și firea pietrelor, măcar că sunt vârtoase și nesuferite, dar supunându-se picăturilor, de picături se rod; iar sufletul meu cel vârtos nu se înmoaie, preacurată Fecioară.

Slavă …

Stăpâne, primind curgerea lacrimilor mele, cea mi-că și săracă, ca niște mir și tămâie aleasă, curată și cu miros bun, izbăvește-mă de ținerea cea puturoasă a patimilor mele, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Și acum ...

M-am supus sub patimi depărtându-mă cu desfrânarea de la Dumnezeu, eu preaticălosul, pe Carele roagă-L, ceea ce ești bună, să mă mântuiască și cu hainele cele dintâi să mă strălucească, căci către tine am năzuit.

Sedealna :

Dacă a văzut odinioară Mielușeaua cea nespurcată și Stăpâna cea fără prihană pe Mielul său înălțându-Se pe Cruce, se văita ca o maică și spăimântându-se striga : Ce este această vedere nouă și minunată, preadulcele meu Fiu ? Cum poporul cel nemulțumitor Te-a dat judecății lui Pilat și Te-a osândit la moarte pe Tine, Viața tuturor ? Însă laud, Cuvântule, pogorârea Ta cea negrăită.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Negrăită minune ! Cel ce a izbăvit în cuptor pe cuvioșii tineri din văpaie, în mormânt Se pune mort fără de suflare, spre mântuirea noastră, a celor ce cântăm : Izbăvitorule, Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Prăvălie a fărădelegii m-am făcut și lăcaș a toată lucrarea cea urâtă și încăpere a cugetelor celor rele. Ci, o, cea mult lăudată, Curată, încăpere sfântă a lui Dumnezeu, tu mă sfințește pe mine.

Tânguindu-mă și cu plângeri sfărâmându-mă și cu lacrimi udându-mă, te rog pe tine Preasfântă : Când va veni Fiul tău pe pământ cu foc și cu slava înfricoșată a Tatălui, atunci nu mă părăsi, Curată.

Slavă …

Hristoase, eu osânditul mă vădesc pe sine-mi și nu am trebuință de pârâși, mustrare prea amară o port pe rușine și cu zdrențele răutății cu ticăloșie sunt îmbrăcat, eu neîndreptatul; ci mă mântuiește pentru ceea ce Te-a născut întru curățenie.

Și acum ...

Norule cel cu totul luminat, ceea ce ai născut Lumina cea din Lumină, luminează-mi sufletul meu cel întunecat cu multe patimi și cu strălucirile tale și cu ale Luminii care a strălucit din tine, strălucește-mă.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Spăimântează-te, înfricoșându-te cerule și să se clătească temeliile pământului, că iată se socotește între cei morți Cel ce locuiește întru cele înalte și în mormânt mic ca un străin Se primește; pe Care, tineri bine-L cuvântați, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Fecioară, ceea ce ai născut pe Puitorul de lege, Cel iubitor de bine, Care pentru îndurarea milei a legiuit celor fărădelege lăsare a fărădelegilor, miluiește-mă pe mine cel ce de-a pururea fac fărădelege.

Fecioară, ceea ce ai întrupat fără de sămânță pe Cuvântul, mai presus de cuvânt și de cuget, pune cuvânt bun, în ziua judecății, pentru cele ce am greșit cu lucrul și cu cuvântul.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Înfricoșat este, Cuvinte, divanul cel fără de început; înfricoșată este urgia Ta și nesuferită păcătoșilor și celor ce au viețuit urât, de a cărora

parte atunci izbăvește-mă, prea-Milostive, prin solirile Născătoarei de Dumnezeu.

Și acum ...

Focul cel gândit al gheenei așteaptă pe văpaia și înfocarea cea simțită a trupului meu, care este materie a focului celui fără de materie; de amândouă, Fecioară, izbăvește-mă.

Să lăudăm, bine să cuvântăm …

Spăimântează-te, înfricoșându-te cerule și să se clătească temeliile pământului, că iată se socotește între cei morți Cel ce locuiește întru cele înalte și în mormânt mic ca un străin Se primește; pe Care, tineri bine-L cuvântați, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Nu te tângui Maică, văzându-Mă în groapă pe Mine Fiul tău, pe Care M-ai zămislit în pântece fără de sămânță, că Mă voi scula și Mă voi proslăvi și voi înălța întru slavă, ca un Dumnezeu, pe cei ce cu credință și cu dragoste neîncetat pe tine te măresc.

Preacurată, pune-mă curat înaintea Celui ce a răsărit curat din sângiurile tale cele curate, curățit și cu trupul, și cu mintea, și cu sufletul, și cu lacrimile pocăinței și făcut biserică neîntinată a Tatălui, a Fiului și a Sfântului Duh.

Fecioară, ceea ce ești cămară cu totul luminată, sfeșnic cu aur strălucitor, lăcașule în chipul porfirei, cortule cuvântător, viu și neîmpletit de mână, scaune însuflețite al lui Dumnezeu, căruță de foc, sălaș cu totul de aur, preafrumos, Stăpână, mântuiește-mă.

Slavă …

Muncii celei înfricoșate sunt vinovat, trăind cu lenevire și viață prea pângărită săvârșind; ci Tu, Cela ce ridici greșelile lumii, primește

mărturisirea mea cea grabnică și cu rugăciunile Maicii Tale, izbăvește-mă de foc.

Și acum ...

Iată cad la tine, cea cu totul fără prihană, cu credință fierbinte, aruncând deznădăjduirea cea desăvârșită a sufletului meu în noianul cel mare și nemărginit al milostivirii și al bunătății tale și strig ție cu plângere : Stăpână, mântuiește-mă.

CANONUL MAICII DOMNULUI

VINERI SEARA

Glas 6

Cântarea 1-a, Irmos :

Carele lui Faraon și puterea lui cu braț înalt le-a înecat Hristos și pe Israil l-a mântuit, pe cel ce striga : Minunatului Dumnezeului nostru să-i cântăm.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Pe tine, Preasfântă Fecioară, te pun mijlocitoare prea blândă și solitoare nebiruită către Domnul, Cel ce S-a întrupat din tine, ceea ce ești nădejdea cea nerușinată a credincioșilor.

Ceea ce ai născut mai presus de cuvânt, fără de schimbare, pe Cuvântul Cel neschimbat, pe mine cel ce pătimesc cumplită schimbare, tu, Curată, mă schimbă din patimi și mă mântuiește ca o milostivă.

Slavă …

Doamne, Cela ce ai îndreptat pe vameșul și pe tâlharul și pe desfrânata, care au venit la Tine cu plângere, primește și curgerea lacrimilor mele, ca niște mir de mult preț, ca un mult-Milostiv, pentru Născătoarea de Dumnezeu.

Și acum ...

Plecându-te firește de milostivirea cea multă și de bunătatea cea nemărginită, dintru tine, cu blândețe să cauți spre mine, ceea ce ești bună, și să mă izbăvești din robia cea amară a patimilor.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Puterea Ta cea negrăită și înțelepciunea Ta cea cuprinzătoare a toate, mă cutremur cugetând-o și strig Ție, Bunule : Să se înalțe, Hristoase, fruntea noastră, asupra vrăjmașilor noștri.

Pângărindu-mi sufletul și trupul și întinându-mi duhul cu dezmierdări necurate, te rog pe tine, cortul cel neîntinat al Împăratului Hristos : Curățește-mă, Stăpână.

Suspin cu durere și mă tânguiesc cu amar și lăcrimez de multe ori, dar cu toate acestea petrec întru aceleași rele; Născătoare de Dumnezeu, în dar mă miluiește.

Slavă …

Slujind din pruncie la nenumărate patimi, și trupul întinându-mi, mi-am netrebnicit sufletul; ci fii-mi milostiv, Mântuitorule, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut pe Tine.

Și acum ...

Fii-mi mie liman și păzitoare, celui ce mă viscolesc de-a pururea în marea vieții cu jale, neslăbit, cu întreitele valuri cele cumplite ale patimilor, ceea ce ești singură pururea Fecioară.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul, cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviință cântă strigând : Din cuget curat întru Domnul prăznuind.

Pe tine cea singură Curată, pe tine cea singură neîntinată, te rog, Fecioară, pe mine cel întinat cu patimile dezmierdărilor și înnoroit la suflet, cu rugăciunile tale curățește-mă.

Marie preacurată, ceea ce ai născut netâlcuit Izvorul nepătimirii, risipește tulburarea patimilor minții mele și furtuna ispitelor.

Slavă …

Suflete al meu suspină și lăcrimează; inima mea cea smerită, strigă cu neslăbire către Cel Bun : Dumnezeule, Milostiv fii mie și să nu mă osândești pe mine în foc, pentru ceea ce Te-a născut întru curăție.

Și acum ...

Dăruiește-mi îndurările tale cele bogate, mie celui ce alerg cu credință și cu dragoste la Biserica ta, Preacurată, și mă izbăvește din toate felurile de ispite și necazuri.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Pus-a peste pașii mei ceață, vrăjmașul cel întru tot înrăutățit, Doamne; ci Tu mă luminează, Dătătorule de lumină, Cuvinte, și mă izbăvește de osânda acestuia.

Ceea ce ești bună, vindecă sufletul meu care a căzut între tâlhari, turnând untdelemnul și vinul milostivirii, semnele îndurărilor tale cu îndestulare dăruindu-mi mie.

Fecioară, varsă, mă rog, o picătură din izvoarele cele neîmputinate ale milei tale, peste sufletul meu cel întunecat și învrednicește-l pe dânsul a izvorî lacrimi.

Slavă …

Vai mie, suflete al meu, pentru ce te lenevești având vreme de întoarcere ! Deci, pentru ce dormi, ticăloase ? Scoală și plângi cu amar, strigând lui Dumnezeu : Mântuitorule, curățește-mă cu milostivirea Ta, pentru Născătoarea de Dumnezeu, cea fără prihană.

Și acum ...

Noaptea este fără de lună și corabia este în mijlocul noianului patimilor, viscolul sălbăticindu-se și mintea cârmaciul obosind a slăbit. Deci, mai înainte până nu mă va acoperi adâncul, Stăpână, mântuiește-mă.

Cântarea a 6-a, Irmos :

În nespuse și adânci necazuri zăcând poporul Tău, Doamne, strigă Ție, Stăpâne : Scoate din stricăciune viața noastră, Cela ce ai arătat Învierea.

Fecioară preacurată, să nu mă acopere valul, să nu mă potopească viscolul, să nu mă cufunde marea și adâncul deznădăjduirii celei amare a pieirii celei sărate.

Izbăvește-mă, Fecioară, din nămol, și din noroi, și din tina poftelor celor trupești și din dulcețile cele pătimașe, izgonind departe gândurile cele urâte ale minții mele.

Slavă …

Sufletul mi l-am întinat cu dezmierdări dobitocești, înnoroindu-mă ticălosul și întinându-mi trupul cu lucruri pângărite; ci, o, mult-Milostivă, să nu mă treci cu vede-rea pe mine cela ce mă primejduiesc cu totul.

Și acum ...

Dumnezeu, Cela ce tuturor este neîncăput, Cel nevăzut, Cel nepipăit, Cel fără de început, a luat început dintru tine, Fecioară, și S-a făcut văzut nouă, iar pe tine te-a împodobit cu vrednicii nenumărate.

Sedealna :

Cu arhanghelii să lăudăm credincioșii pe cămara cea cerească și ușa cea cu adevărat pecetluită. Bucură-te, prin care ne-a odrăslit nouă Mântuitorul tuturor, Hristos, Dătătorul de viață și Dumnezeu. Surpă, Stăpână curată, cu mâna ta, pe vrăjmașii noștri tirani, cei fără de Dumnezeu, ceea ce ești nădejdea creștinilor.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Tinerii în Babilon de văpaia cuptorului nu s-au îngrozit, ci în mijlocul văpăii aruncați fiind, rourându-se, cântau : Binecuvântat ești Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Curățitoare te-am agonisit pe tine totdeauna și ajutătoare către Domnul întru toate cele grele; pentru aceea roagă-te, Curată, să se izbăvească de toate muncile cele înfricoșate de acolo, cei ce te mărturisesc adevărată Născătoare de Dumnezeu.

Ceea ce ești cu totul fără de prihană, nu înceta a ruga pe Iubitorul de oameni, Dumnezeul nostru, ca să luăm de-a pururea desăvârșit iertare și să dobândim bunătățile cele gătite în ceruri, pentru milostivirea Lui.

Slavă …

Glasul Tău cel dorit, care va chema pe drepții Tăi, să mă apuce pe mine și să nu mă supun hotărârii păcătoșilor, pentru Născătoarea de Dumnezeu, că deși am păcătuit înaintea Ta, dar nu m-am depărtat de la Tine, Milostive Doamne.

Și acum ...

Născătoare de Dumnezeu, să nu iei de la mine acoperământul și sprijinul tău, ci fii mie îndreptătoare cât trăiesc pe pământ, și ajutătoare când mă voi sfârși, povățuitoare când mă voi muta și păzitoare când mă voi judeca.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Lui Hristos Împăratului veacurilor, lauda tinerilor să-I zicem credincioșii : Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Izvorule al milei cel necheltuit, fântână nedeșertată a bunătății, noianul cel nemărginit al îndurărilor, mântuiește-mă Preasfântă Fecioară, Născătoare de Dumnezeu.

Ceea ce ești pahar care verși vinul cel mântuitor, baie care speli întinăciunea cea din inimă, dăruitoarea bunătății celei dumnezeiești, mântuiește-mă, Fecioară, pe mine cel ce cu dragoste te laud pe tine.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Purtând pe grumaz sarcinile cele grele ale păcatelor mele, strig : Greșit-am ! Dar fiind nesimțitor, rămân întru cele rele. Vezi necazul meu, Hristoase, și mă izbăvește cu solirile celeia ce Te-a născut.

Și acum ...

Fiind Biserică sfântă și preacurată a Sfântului Duh, Preasfântă Stăpână, sfințește-mă și pe mine, care m-am întinat întru cugete pângărite, biserică curată.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Lui Hristos Împăratului veacurilor, lauda tinerilor să-i zicem credincioșii : Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Pe rugul cel gândit, care dedemult s-a văzut de Moisi în munte, arzându-se nears, pe tine Preacurată și Sfântă Fecioară cu împreună glăsuire întru cântări te mărim.

Pământul către pământ, țărâna la tină împreună mă trage; curgerea dezmierdărilor mă târăște, înotarea cea întunecoasă a vieții mă viscolește pe mine, mintea întunecându-se acum mă cufundă. Deci, pleacă mie urechea ta, Fecioară, și grăbește de mă mântuiește.

Cu mintea și cu duhul, cu inima și cu sufletul, cu gura, cu limba și cu buzele, cu gândul și cu mișcările cugetului, Maică a lui Dumnezeu Cuvântului, nestricată și fără de bărbat, totdeauna te mărturisesc pe tine, Marie, și te măresc.

Slavă …

Cu mâna Ta zidindu-mă, în rai m-ai rânduit pe mine, Cuvinte, ca într-un oarecare palat veselitor, și de acolo am căzut cu ticăloșie, călcând cuvântul Tău. Ci acum primește cuvântul meu și întru acesta iarăși bagă-mă, Mântuitorule, prin solirile preacuratei Maicii Tale.

Și acum ...

Te lăudăm toți și te binecuvântăm, împărații, supușii, judecătorii, boierii, tinerii, fecioarele, bătrânii cu cei mai tineri, pământul și cele cerești, îngerii și oamenii, deobște, Marie Stăpână.

CANOANELE MAICII DOMNULUI

Glasul 7

Sâmbătă seara | Duminică seara | Luni seara | Marți seara
Miercuri seara | Joi seara | Vineri seara

CANONUL MAICII DOMNULUI

SÂMBĂTĂ SEARA

Glas 7

Cântarea 1-a, Irmos :

Cu voia Ta, Doamne, întru învârtoșare pământească s-a schimbat firea apelor, cea mai înainte lesne curgătoare; pentru aceasta neudat pedestru trecând Israil, a cântat Ție cântare de biruință.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Ca o veselie a cântărilor, ca o cântare ce veselește pe Dumnezeu, ca o slavă pentru mulțumire îți aducem ție, Curată, aceasta «bucură-te», că din scârbă ne-ai dăruit nouă bucurie.

Nu vom tăcea, Fecioară prealăudată, darul milei tale și puterea acoperământului tău, ci propovăduim acum că ne-ai mântuit pe noi din cumplitele primejdii.

Slavă …

Izbăvindu-ne din multe feluri de ispite și din primejdii, cu rugăciunile tale cele de Maică, prealăudată, cu o unire și cu căldură și cu glasuri de mulțumită lăudându-te, cântăm ție cântare de biruință.

Și acum ...

Fiind aurită cu bunătățile, ca și cu niște ciucuri de aur, Preacurată, și fiind înfrumusețată cu adevărat cu darurile Duhului, ca o Mireasă a Tatălui, te-ai arătat Maică a lui Dumnezeu.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Cela ce ai întărit din început cerurile cu cuvântul Tău cel atotputernic, Doamne, Mântuitorule, și cu Duhul cel atotlucrător și Dumnezeiesc toată puterea lor, întărește-mă pe piatra cea neclătită a mărturisirii Tale.

Pe mărimea dumnezeiești bucurii, ca pe o dăruitoare a noastră de întreaga înțelepciune, să o întâmpinăm cu bună credință și cu glasuri de mulțumire, aducându-i ei pe «bucură-te», ca unei folositoare a noastră.

Maică nenuntită, noi cei ce ne-am izbăvit prin tine de primejdii și prin tine am câștigat bucuria, ca pe o dătătoare bună și părtinitoare slăvită, toți te slăvim.

Slavă …

Maică a lui Hristos Dumnezeu, având rugăciunea ta cea dumnezeiască ca o izbăvitoare de greșeli și de primejdii, toți te lăudăm cu credință și cu glasuri de mulțumită, ca pe o pricinuitoare a bunătăților.

Și acum ...

Izvorule al bucuriei celei fără de moarte, izvorăști curgerile bucuriei de tămăduiri celor ce sunt întru primejdii și pe toți îi mântuiești, ceea ce ești Curată, ca o neîncetată dătătoare de bunătăți a noastră de la Dumnezeu.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Auzit-am taina iconomiei Tale, Hristoase Dumnezeule, ale Celui ce sânurile Părintești nu Le-ai lăsat și pe pământ Te-ai pogorât, și Te-am proslăvit, Unule, Iubitorule de oameni.

Cei ce ne-am izbăvit din primejdii, prin solirile tale, Fecioară, bucurându-ne, îți aducem această cântare vrednică, adică : Bucură-te, Curată.

Păcatele patimilor au ridicat asupra noastră multe primejdii, dar dumnezeiescul tău acoperământ, Preacurată, pe noi ne-a izbăvit.

Slavă ...

Cântare de mulțumire cu mâinile sufletului îți aducem ție, Fecioară, săltând cu dumnezeieștile cântări, că din multe necazuri ne-ai izbăvit.

Și acum ...

Fericiți sunt cu adevărat cei ce te cinstesc pe tine, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, că prin tine de păcat și de necaz ne-am izbăvit.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Noapte neluminoasă ești necredincioșilor, Hristoase, iar credincioșilor Luminare întru desfătarea dumnezeieștilor Tale cuvinte; pentru aceasta la Tine mânec și laud Dumnezeirea Ta.

Pe Biruitorul păcatului L-ai născut credincioșilor, Fecioară, și din primejdii și din dureri lumea s-a mântuit; pentru aceasta și noi, ce-i ce ne-am izbăvit din necaz, «bucură-te» strigăm ție.

Noi cei cuprinși cu multe feluri de ispite, preacurată Stăpână, și deznădăjduiți pentru mâhniciunea și necazul și cumplita înconjurare, pe tine nădejde de veselie te-am câștigat.

Slavă …

Ca o păzitoare a mântuirii, credincioșilor și a robilor tăi, Curată, gonești primejdiile și îi păzești nevătămați; pentru aceasta, noi părtașii bunătăților tale celor multe, cu cântări îți mulțumim.

Și acum ...

Mulțumim ție, preacurată Stăpână, că prin tine ne-am izbăvit din multe păcate și neputințe, și din dureri și din cumplite primejdii, ceea ce ești nădejdea cea tare a credincioșilor tăi robi.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Cela ce înot în valul grijilor lumești și mă înec de păcatele cele împreună înotătoare, și mă arunc la fiara cea stricătoare de suflet, ca Iona strig Ție, Hristoase : Din adâncul cel purtător de moarte, scoate-mă.

Limbile îngerești, depline fiind ele, nu pot a propovădui laudele tale, Preacurată, iar noi acum, ca niște robi, pe «bucură-te», cuvântul lui Gavriil împrumutând, ți-l aducem ție.

Căzând întru adâncul mâhniciunii și al înconjurării prin păcatele noastre, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, Curată, ne-am izbăvit de nevoia primejdiilor.

Slavă …

Preacurată, pe toată lumea ai îndatorat-o a-ți mulțumi, și a lăuda și a slăvi cu bună credință darul tău, că prin tine ne izbăvim de primejdii și de necazuri.

Și acum ...

În noapte și în zi, la arătare și în ascuns, toți nădăjduim la ajutorul tău, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, și cu cinste te slăvim.

Sedealna :

Răsărit al Soarelui celui gândit te-ai făcut, Fecioară, Care a venit către apusurile firii noastre; ci ca ceea ce ai îndrăzneală pe Acesta roagă-L, Născătoare de Dumnezeu prealăudată, ca să slobozească din greșelile cele fără de număr sufletele noastre.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Cuptorul cel ce ardea cu foc de demult, tinerii l-au arătat izvorâtor de rouă, pe Unul Dumnezeu lăudându-L și zicând : Dumnezeul părinților, Cel preaînălțat și preaslăvit.

Maica lui Dumnezeu, «bucură-te» îți aducem ție cu mulțumire, că prin tine ne-am izbăvit cu adevărat din toată greutatea, și cu un glas strigăm : Întru bucurie și veselie pe tine te mărim.

Seara ne-am sălășluit întru plânsul necazurilor celor din năpădirea relelor, dar rugându-ne, Fecioară, acoperământului tău, celui cu dumnezeiască cuviință, am aflat bucuria; că tu, Curată, ne-ai izbăvit pe noi dintru tot necazul.

Slavă …

Ca o dumnezeiască scăpare, toți câștigând către Dumnezeu acoperământul tău, întru ispite, și în prigoane și în păcate la tine cădem și prin tine dobândim izbăvire, Curată.

Și acum ...

Cu gura și cu duhul pururea propovăduim darul solirii tale, că printr-însul toți ne izbăvim și de ispite, și de tiranie, și de necazul cel greu și de patimi.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Rugul cel nears împreunându-se cu focul în Sinai, pe Dumnezeu cunoscut L-a făcut lui Moisi, celui zăbavnic la limbă și gângav, și pe cei trei tineri, râvna lui Dumnezeu cântăreți nebiruiți de foc i-a arătat; toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Ca cei ce ne-am izbăvit din viforul păcatului și al patimilor și al ispitelor prin rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu, cu glas de mulțumită «bucură-te» strigăm ție, ca cei ce prin tine, ceea ce ești bună, ne-am mutat din scârbă întru bucurie.

Întru durerea primejdiilor strigând către tine, ceea ce eşti bună, nu ne-ai trecut cu vederea, ci ascultând rugăciunea noastră cea săracă, ne-ai izbăvit din mare necaz; pentru aceasta lăudăm cu credinţă solirea ta, Preacurată.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Pricina păcatelor şi a greşelilor acum au ridicat asupra noastră necazuri de primejdii, de patimi şi ispite sălbatice de la oameni; ci cu dumnezeieştile tale rugăciuni, Născătoare de Dumnezeu, ne-am izbăvit de vrăjmaşi cu preaslăvire.

Şi acum ...

Hristoase, Dătătorule de bine, îndurările Tale se trimit neîncetat peste toţi cu adevărat, prin rugăciunile celeia ce Te-a născut pe Tine; că întru aceasta dobândim mila Ta, Milostive Mântuitorule, noi creştinii.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Rugul cel nears împreunându-se cu focul în Sinai, pe Dumnezeu cunoscut L-a făcut lui Moisi, celui zăbavnic la limbă şi gângav, şi pe cei trei tineri, râvna lui Dumnezeu cântăreţi nebiruiţi de foc i-a arătat; toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Ceea ce nu prin ispitirea stricăciunii ai purtat în pântece şi Cuvântului celui întru tot meşter trup i-ai împrumutat, Maică neispitită de bărbat, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, lăcaşul Celui nesuferit, încăperea Celui nemărginit, a Făcătorului tău, pe tine te mărim.

Împreună cu îngerul Gavriil, cu glas de strigare, «bucură-te», după vrednicie îţi aducem acum ţie, Fecioară, că prin rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu, ne izbăvim de multe feluri de ispite.

Bucurie și săltare și veselie dumnezeiască nouă ni s-a înmulțit de la Dumnezeu, că iată, cei ce plângem cumplit, ne bucurăm prin rugăciunile tale, Fecioară neispitită de nuntă.

Slavă …

Jertfă de laudă jertfesc ție, Fecioară, și cu limba și cu glasul, precum m-am făgăduit, neîncetat dându-ți cântarea cea de mulțumire; prin tine, în ziua necazului izbăvindu-mă.

Și acum ...

Cu bună credință ne bucurăm împreună de Dumnezeiasca ta naștere, Preacurată, că din necaz și din ispite ne-ai izvorât nouă bucurie; pentru aceasta și noi cu mulțumire ție împlinim cântarea.

CANONUL MAICII DOMNULUI
DUMINICĂ SEARA

Glas 7

Cântarea 1-a, Irmos :

Lui Dumnezeu, Celui ce a ajutat lui Moisi în Egipt de a scos pe Israil, Aceluia Unuia să-i cântăm, căci cu slavă S-a proslăvit.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Ceea ce ai născut Adâncul îndurării și pe Dătătorul milostivirii și Noianul cel nemărginit al iubirii de oameni, Fecioară iubitoare de bine, usucă noianurile cele neînotate ale fărădelegilor mele.

Mintea noastră nu poate, Prealăudată, cu graiuri a te binecuvânta și cu laude a te cinsti. Pentru aceasta, în loc de graiuri aducând ție credință, cere iertare.

Slavă …

Având milostivirea ca un firesc și întâi și chiar semn, și firească osebire, Unule Dumnezeule al părinților și Doamne al milei, miluiește-mă și mă mântuiește.

Și acum ...

Vino, suflete ticăloase, mai înainte de sfârșit, cu fierbințeală să ne închinăm și cu dinadinsul să cădem la Născătoarea de Dumnezeu, ca prin mijlocirile acesteia să dobândim milă în ceasul judecății.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Întăritu-s-a inima mea întru Domnul, înălțatu-s-a fruntea mea întru Dumnezeul meu; lărgitu-s-a gura mea asupra vrăjmașilor mei; veselitum-am de mântuirea Ta.

Ca tâlharul, din suflet strig Ție «pomenește-mă»; ca desfrânata plâng și mă tânguiesc; ca Manase strig «păcătuit-am», ca vameșul necontenit

din inimă suspin; Doamne Dumnezeul meu, mântuiește-mă, pentru Născătoarea de Dumnezeu.

Ceea ce ești slava lumii, prea proslăvită Fecioară, care ai născut pe Dumnezeu cu preaslăvire, învrednicește slavei celei dumnezeiești pe cei ce te slăvesc ca pe o Născătoare de Dumnezeu.

Slavă …

Când vei veni, Iisuse Împărate, Dumnezeule, Cel prea veșnic Judecător, împreună cu slujitorii cei de foc și cu oștile cele de văpaie, ca să judeci viii și morții și să răsplătești fiecăruia cele vrednice de lucrurile lui, atunci mântuiește-mă, pentru ceea ce Te-a născut.

Și acum ...

Întinat fiind cu dezmierdările, pe tine, cea neîntinată Fecioară, te rog să mă izbăvești de toată întinăciunea trupului și să-mi dai plâns curățitor neîncetat și lacrimă stingătoare de văpaia gheenei.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Acoperit-au cerurile, Hristoase Dumnezeule, întru iconomia Ta, bunătatea nespusei Tale înțelepciuni, Iubitorule de oameni.

La înfricoșata și judecătoarea Ta venire, Iisuse Hristoase Dumnezeule, când îngerii vor sta înaintea Ta, și toată zidirea, Te rog să nu mă rușinezi pe mine, pentru solirile celeia ce Te-a născut.

În ispite scăpare, în primejdii grabnică ajutătoare și în toate felurile de înconjurări gata și iute sprijinitoare te am pe tine, Stăpână.

Slavă …

Împiedicat fiind cu lațurile satanicești ale dezmierdărilor, cădere cumplită am căzut; ci Tu, Hristoase, zdrobește pe toți cei ce se scoală asupra mea, rogu-mă, pentru Maica Ta.

Și acum ...

Livadă mult înflorită te-ai arătat, grădină bine mirositoare și rai bine înfrunzit, ceea ce cu mirosurile cele dulci mirositoare ale darurilor tale, ai suflat reaua putoare a lumii, Prealăudată.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Mânecă duhul meu către Tine, Dumnezeule, pentru că Lumină ești și poruncile Tale s-au făcut vindecări robilor Tăi, Iubitorule de oameni.

Cu lucrurile Te-am întărâtat, cu cuvintele Te-am amărât, Cuvinte, pentru aceasta cad și strig Ție : Cu cuvântul Tău, de lucrurile cele necinstite izbăvește-mă și îndreptează-mă către lucrurile pocăinței, pentru ceea ce fără de sămânță Te-a născut.

Plouă-mi mie o picătură a milostivirii tale, de Dumnezeu Născătoare, și șterge păcatele mele cele multe, și bubele și semnele rănilor pierdele, ceea ce ai născut pe Doctorul tuturor.

Slavă …

Suspin și mă mâhnesc, socotindu-mi păcatele mele cele vrednice de multe suspine. Pentru aceea cad la Tine, Unule fără de păcate : Mântuitorule, mântuiește-mă pe mine cel mult păcătos, pentru ceea ce Te-a născut.

Și acum ...

Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, spre tine mi-am pus nădejdea mea și așteptarea mântuirii mele. Tu să-mi fii mie și aici acoperământ, și în veacul ce va să fie.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Iona din pântecele iadului a strigat : Scoate din stricăciune viața mea. Iară noi strigăm Ție : Atotputernice Mântuitorule, miluiește-ne pe noi.

Cela ce ai mântuit pe vameșul, care numai un suspin din inimă Ți-a adus Ție, Hristoase, și ai curățit pe desfrânata, care a vărsat lacrimi, primește, ca un Milostiv, și picăturile cele mici ale lacrimilor mele și mă mântuiește, pentru preacurată Maica Ta.

Ca o pricină a celor frumoase, ca o dăruitoare a celor bune, ca ceea ce ai născut prin naşterea ta cea fără de sămânţă, mai presus de cuvânt, pe Cuvântul Cel a toate pricinuitor, învredniceşte-mă, Preacurată, bucuriilor celor de-a pururea vecuitoare şi bunătăţilor celor cereşti.

Slavă …

Cu mintea Te văd pe Tine, Doamne, şezând pe scaunul slavei cel înfricoşat şi nesuferit şi stându-Ţi împrejur cetele tuturor sfinţilor şi ale îngerilor, mă tem şi mă cutremur gândind la lucrurile mele; pentru aceasta cad la Născătoarea de Dumnezeu.

Şi acum ...

Ceea ce te-ai arătat încăpere a Dumnezeieştii Firi celei neostenitoare, pe mine cel ce mult m-am ostenit cu păcatele şi cu sarcina lor am obosit, uşurează-mă şi mă odihneşte şi mă izbăveşte, Stăpână, de focul cel neostenitor al gheenei.

Sedealna :

Născătoare de Dumnezeu binecuvântată, covârşeşti puterile cereşti, pentru că te-ai arătat Biserică dumnezeiască, ca ceea ce ai născut pe Hristos, Mântuitorul sufletelor noastre.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Cuptorul cel ce ardea L-ai rourat, Mântuitorule, şi ai mântuit pe tinerii cei ce cântau şi grăiau : Bine eşti cuvântat în veci, Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Pomul cel netrebnic, viţa cea cu totul uscată, smochinul cel ce ţinea locul deşert şi cu frunzele se împodobea, iară rod nu avea, eu sunt, Doamne. Ci cu mila Ta arată-mă bine roditor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

În vremea ieşirii mele, când necazul cel mare va fi aproape de mine şi nu va fi de faţă cine să-mi ajute, şi trebuinţă voi avea de izbăvitor şi

de mântuitor, atunci, Născătoare de Dumnezeu, să mă întâmpini și să mă mân-tuiești.

Slavă …

Mare este durerea, mare sila și nevoința cu adevărat prea mare, când sufletul se desparte de trup. Atunci, Iubitorule de oameni, împreună cu Maica Ta să-mi dați mie ajutor.

Și acum ...

Născătoare de Dumnezeu, către tine am întins ochiul inimii mele; să nu mă treci cu vederea, ci dă-mi mie iertare datoriilor, că pe tine singură mijlocitoare te scriu deasupră-mi.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Tinerilor celor din cuptor urmând, care au primit roua Duhului, cu credință strigăm : Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Ca Cela ce ai stăpânirea morții și a vieții, când vei vrea, Judecătorule al viilor și al morților, cu voia Ta din cer cu groază să Te pogori pe pământ, atunci, Milostive, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Tale, fă uitare de voie a răutăților mele.

Pe tine, palatul cel curat și strălucit și purtător de lumină al lui Iisus și sălaș cuvântător al Cuvântului, chivot însuflețit, cel mai desfătat decât cerurile și mai înalt decât pământul, preacinstită Fecioară, preacurată Marie, te rog mântuiește sufletul meu.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Fiind legat de mâinile sufletului și de picioare, cu lanțurile greșelilor mele și cu funiile răutăților mele celor multe, aștept glasul cel ce trimite în foc pe cei ce așa se află; Mântuitorule, Tu Însuți mă miluiește. Zi îngerilor Tăi : «Dezlegați-l pe el și lăsați-l să se ducă», pentru ceea ce fără de sământă Te-a născut.

Și acum ...

Cer nou te-ai arătat, Născătoare de Dumnezeu, și rai cuvântător, lăcaș însuflețit, cinstită și sfântă casă, palat curat al Împăratului Iisus. Biserică slăvită, pe Acesta în pântecele tău încăpându-L cu nestrâmtorare, mai desfătată decât cerurile ești Fecioară.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Tinerilor celor din cuptor urmând, care au primit roua Duhului, cu credință strigăm : Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Pe ceea ce este Maică mai presus de fire și după fire Fecioară, pe cea una între femei binecuvântată, pe Născătoarea de Dumnezeu cu laude să o mărim.

Cum pe tâlharul printr-un glas binecunoscător raiului l-ai învrednicit, Preabunule; precum ai îndreptat pe vameșul cel ce a suspinat, precum ai miluit pe desfrânata care a lăcrimat, tot așa, în dar, miluiește-mă și pe mine, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Tale.

Cu tine m-am îmbogățit, Preasfântă Fecioară, ceea ce ești cetate a sufletului meu, celui lesne robit, și zid nesurpat și scăpare întru toată viața mea; cu durerea inimii mă rog ție : Să-mi stai de față și când mă voi duce din trup.

Slavă …

Hristoase, ca să slobozești pe om de patimi, Te-ai făcut om, pentru milostivirea Ta cea multă, și Te-ai unit cu patimile cele ucigătoare de patimi; pentru aceasta, Iubitorule de oameni, cu iubire de oameni, vindecă patimile mele cu preacurate Patimile Tale.

Și acum ...

Cu adevărat multe măriri ți-a făcut ție Cel puternic, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, precum mai înainte ai proorocit prin Duhul Sfânt; că iată toate neamurile, semințiile și limbile te fericesc pe tine, cea cu totul fericită.

CANONUL MAICII DOMNULUI
LUNI SEARA

Glas 7

Cântarea 1-a, Irmos :

Celui ce a sfărâmat războaiele cu brațul Său și pe voievozii călărimii i-a cufundat, să-i cântăm Lui ca Izbăvitorului nostru Dumnezeu, că S-a proslăvit.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Având pe Dătătorul înțelepciunii plecându-Se ca un Fiu rugăciunilor tale, dă-mi și mie, celui ce te laud pe tine, Născătoare de Dumnezeu, o dumnezeiască picătură a cunoștinței celei de sus.

Omoară-mi poftele trupului meu cele dezmierdătoare și adormi, Preacurată, pornirile mele cele pătimașe, și pe sufletul meu cel omorât înviază-l, ca una ce ai născut Viața.

Slavă …

Noaptea păcatului cuprinzând mintea mea, a făcut-o neguroasă și neagră și întunecată; ci Tu, Cuvinte, Soarele dreptății, luminează-mă cu lumina pocăinței, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Tale.

Și acum ...

Puterea Celui Preaînalt te-a umbrit pe tine, Fecioară, și Duhul cel Sfânt a venit peste tine și S-a sălășluit întru tine. Pentru aceea, pe Unul din Treime negrăit L-ai născut cu trup, Prealăudată.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Cel ce ai întărit cerurile cu cuvântul și ai întemeiat temelia pământului peste ape multe, întărește și mintea mea întru voia Ta, Unule Iubitorule de oameni.

Pe tine cea bună între femei, pe tine cea frumoasă Fecioară și tânăra cea cu totul strălucită, Doamna cea împodobită și fără prihană, te rog să mă împodobești cu bunătățile faptelor bune și să mă înfrumusețezi și să mă strălucești.

Împreunătoare cu bună cuviință și unire te-ai arătat Prealăudată, a firilor celor despărțite, firește și nea-mestecate, a lui Dumnezeu și a omului, ca ceea ce ai născut Dumnezeu-Om, și aceasta și aceea firește fiind, desăvârșit întru amândouă.

Slavă …

Cela ce miluiești pe cei păcătoși și iubești pe cei drepți, Cela ce pe toate le faci și le lucrezi după trebuință și cu îndestulare, Cela ce pocăința noastră a tuturor o negustătorești dăruiește-mi și mie, Hristoase, pocăință, pentru ceea ce fără de sămânță Te-a născut.

Și acum ...

Săvârșindu-mi viața mea în păcate și în desfrânări, vinovat m-am făcut, prea neîntinată, de toată osânda și pedeapsa și munca cea cumplită; ci cu mijlocirea ta, izbăvește-mă de osândă la judecată.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Venirea Ta cea cu trup, Hristoase, încredințând-o proorocul Avacum, a strigat : Slavă puterii Tale, Doamne.

Ceea ce ești nădejdea tuturor păcătoșilor, sprijinitoarea cea fierbinte a celor deznădăjduiți și mângâierea celor scârbiți, mângâie sufletul meu cel chinuit cu cele cumplite.

Smerit fiind cu înălțimea părerii celei sărace, a slavei deșarte celei proaste, la tine am scăpat, cea cu totul neîntinată, care ai înălțat firea noastră cea smerită.

Slavă …

În minte luând divanul cel înfricoșat al Tău, Hristoase, și groaznica hotărâre, mă înspăimânt, de frică sugrumându-mă, că nu am ce voi

răspunde vrednic de îndreptare; pentru aceea cad la preacurată Maica Ta.

Și acum ...

Întru tine singură se înnoiesc cu preaslăvire, Stăpână, legile cele firești, că tu singură ai născut prunc fără de sământă și L-ai hrănit cu lapte, Fecioară Maică și cea nestricată.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Risipind noaptea patimilor, strălucește-mi lumină gândită, Cela ce ai alungat întunericul cel dintru început al adâncului și ai strălucit lumii lumina cea întâi zidită, Făcătorule a toate.

În ceasul sfârșitului și în vremea secerișului celui mai de pe urmă, să nu mă arunci în foc ca pe o neghină, cu mâinile îngerilor celor secerători, Hristoase, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Dă-mi lacrimi, Stăpână, precum Fiul tău a dat desfrânatei, și ploi de umilință, rogu-te, ca să izvorăsc eu din ochii mei, curgând ca dintr-un izvor de-a pururea curgător.

Slavă …

Strălucește-mi haina mea cea înnegrită și întinată și adapă, Doamnă, cu untdelemnul milei tale candela cea stinsă a sufletului meu, ca ceea ce este lipsită de untdelemn.

Și acum ...

Ceea ce ești nor ușor, care ai născut pe Soarele dreptății, risipește norii trândăviei mele și îndreptează-mă, prin sârguință, către seninul pocăinței.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Întru adâncul păcatelor căzând, Bunule, ca Iona din chit, strig Ție : Scoate din stricăciune viața mea, Iubitorule de oameni.

Cu somnul trândăviei și cu beția lenevirii fiind ținut, Stăpână, nu pot să-mi deschid ochii inimii mele și să caut la Soarele, Care a răsărit dintru tine; pentru aceea tu mă luminează.

Născătoare de Dumnezeu, izbăvește sufletul meu de tâlharii cei gândiți și de pierzătorii cei păzitori de căi, de amarii zapcii cei stăpânitori de lume și de puterile cele luătoare de seamă din văzduh, când vor ieși întru întâmpinarea lui.

Slavă …

Pe desfrânata care a venit la Tine cu inimă zdrobită și cu lacrimi fierbinți nu ai lepădat-o, ci ca un Dumnezeu Milostiv ai miluit-o. Și pe mine, cel lipsit de lacrimi, miluindu-mă, îndură-Te și mă mântuiește-mă în dar, Iubitorule de oameni, pentru preacurată Maica Ta.

Și acum ...

Cu izbirile vânturilor și cu năvălirile valurilor vieții mă viscolește pe mine și mă tulbură suflarea vânturilor cele unele peste altele; izbăvește, Maica lui Dumnezeu, a Ocârmuitorului, pe sufletul meu din viscolul cel aducător de moarte.

Sedealna :

Ca ceea ce ai milostivire spre smerenia noastră și acoperi pe cei de pe pământ, ca pe un popor, fără de primejdie, milostivește-te binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, îngăduiește, rugându-te, ca să nu pierim cumplit, roagă, ca o Curată, pe Dumnezeul Cel lesne spre împăcare, să mântuiască sufletele noastre, preacurată Fecioară.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Pe tinerii cei din cuptor nu i-a ars, nici i-a supărat focul; atunci aceștia trei, ca și cu o gură, lăudau și binecuvântau, grăind : Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Maică Fecioară, roagă pe Fiul tău pentru lume, ca să ne izbăvească pe noi de cumplite ispite, ca un Iubitor de oameni.

Dă-mi mie, Fecioară, curgeri de lacrimi și râuri izvorând, prin care să-mi spăl noroiul patimilor și să-mi curățesc tina sufletului meu.

Slavă …

O, întrutot lăudată, Fecioară ! Cum voi putea să caut la Scaunul cel de foc și de văpaie înconjurat ? Cum mă voi obrăznici ca fără de frică să văd într-însul șezând Ochiul cel atotvăzător și neamăgit ?

Și acum ...

Eu cel întunecat cu sufletul mi-am petrecut viața ca într-o noapte, lucrurile nopții lucrând; ci luminează-mă cu lumina solirii tale, Prealăudată, ceea ce ai născut Lumina cea dumnezeiască.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Pe Dumnezeu Cel ce Se proslăvește de îngeri neîncetat întru cei de sus, cerurile cerurilor, pământul, și munții, și dealurile, și adâncul și tot neamul omenesc, cu cântări, ca pe Făcătorul și Izbăvitorul, bine-L cuvântați.

Pentru ce nu-ți aduci aminte de ceasul ieșirii tale, suflete al meu ? Pentru ce nu lăcrimezi totdeauna ? Pentru ce nu te tânguiești și nu suspini de-a pururea ? Căci ai lucrat lucruri vrednice de lacrimi, și de suspinuri și de multe tânguiri și plângeri, care sunt vinovate gheenei, în care împreună cu ele vei arde, dacă nu te vei pocăi. Pentru aceasta, cazi la Născătoarea de Dumnezeu, cerând mântuire.

Când iau în minte ziua și ceasul cel înfricoșat al judecății celei nemitarnice, Stăpână, râul cel de foc și scrâșnirea dinților, întunericul și tartarul, mulțimea viermilor și toată cealaltă muncă, de cutremur umplându-mă, alerg la acoperământul tău.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Pe Unul din cele trei Ipostasuri ale Uneia și neîmpărțitei Dumnezeiri, a Treimii celei nedespărțite și simple, ai născut, pe Hristos Care S-a alcătuit dintru tine, Curată, cu grosimea trupului, cu care S-a unit cu

unire negrăită numai puțin, rămânând simplu cu firea, fiindcă Dumnezeu este ca și mai înainte.

Și acum ...

Pe tine, încăperea cea curată a Cuvântului, palatul cel cuvântător al lui Hristos, Împăratul împăraților, cerul cel însuflețit, sicriul cel primitor de Dumnezeu și cortul cel purtător de Dumnezeu, toată lumea, Fecioară, cu laude și cu cântări mai presus de lume, te laudă prin toată lumea.

Să lăudăm, bine să cuvântăm …

Pe Dumnezeu Cel ce Se proslăvește de îngeri neîncetat întru cei de sus, cerurile cerurilor, pământul, și munții, și dealurile, și adâncul și tot neamul omenesc, cu cântări, ca pe Făcătorul și Izbăvitorul, bine-L cuvântați.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Zămislirea nașterii celei fără de sămânță, cine din oameni poate să o spună ? De nașterea cea fără de stricăciune, cine din pământeni nu se va minuna ? Pentru aceasta neamurile pământești te măresc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Fecioară, ceea ce te-ai făcut sălaș al Dumnezeirii, pe mine cel ce m-am făcut peșteră a tâlharilor celor stricători de suflete și dugheană a toată fărădelegea, cu baia lacrimilor spălându-mă, arată-mă sălaș al Dumnezeiescului Duh.

De prea meșteșugit meșteșug umple inima mea, Fecioară, și de umilință, rogu-mă, și sufletului meu dă-i tânguire mântuitoare. Toată dorirea mea mut-o spre Domnul, ca prin tine viață să dobândesc și dumnezeiască strălucire.

Slavă …

Când Tu, Mirele cel frumos, Hristoase, vei veni la miezul nopții, învrednicește-mă să Te întâmpin cu candelă luminată, ca o pasăre pe

nori zburătoare și prin aer umblătoare, ca un vultur înalt prin văzduh călător, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Și acum ...

Pe tine, Sionul cel sfânt, pe care te-a ales și te-a osebit spre sălășluire Luișu Dumnezeu, Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, Tatălui celui fără de început, Care are pe împărăție împreună pururea vecuitoare, te rog, Stăpână, mântuiește-mă.

CANONUL MAICII DOMNULUI

MARȚI SEARA

Glas 7

Cântarea 1-a, Irmos :

Lui Dumnezeu Celui ce a ajutat lui Moisi în Marea Roșie, cântare de biruință să-i cântăm, că S-a proslăvit.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Mai înainte văzând, Stăpână, că sfârșitul vieții mele sosește, strig : Tu îmi dă mie curățire de greșeli, Mireasă a lui Dumnezeu.

La noianul bunătății tale am alergat, strigând : Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești bună, izbăvește-mă de toată munca.

Slavă …

Cu veselie, cântarea lui Gavriil cânt ție, Curată : Bucură-te, nădejdea tuturor; bucură-te, prea neîntinată Mireasă a lui Dumnezeu.

Și acum ...

Stăpână, primește-ne pe noi cei ce alergăm la tine cu credință și ne dăruiește izbăvire de ispite și de primejdii.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Întăritu-s-a, prin credință Biserica lui Hristos, pentru că neîncetat cu laude strigă, cântând : Sfânt ești Doamne și pe Tine Te laudă duhul meu.

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut Pâinea cea cerească, Care hrănește inimile tuturor credincioșilor, satură sufletul meu cel flămând și ticălos.

Omorât fiind, Fecioară, cu lucrările sufletului acum petrec nelucrător, ca un mort fără de suflare; ci învie-mă, ceea ce ai născut Viața cea ipostatică.

Slavă …

Inima mea cea întinată și mintea mea ce înnoroită, tu, ca o curată Mireasă și neîntinată Fecioară, curățește-o, Stăpână, ca o Maică a Împăratului a toate.

Și acum ...

Haină întinată și înnegrită purtând, din dumnezeiasca cămară voi fi aruncat; pentru aceea, Stăpână, luminează-mi haina și mă mântuiește.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Auzit-am auzul Tău și m-am temut, înțeles-am lucrurile Tale și m-am spăimântat, Doamne.

Înțelegând noianul cel nemărginit și înfricoșat al răutăților mele, mă întunec la minte și mă cutremur ca să nu mă acopere pe mine valul pieirii; ci, fii mie ocârmuitoare, Născătoare de Dumnezeu, și mă mântuiește.

De păcatele cele nenumărate tras fiind, și împovărat cu mulțime nemăsurată și sarcini grele de răutăți, te rog pe tine, Născătoare de Dumnezeu, dintru acestea să mă ușurezi și să mă mântuiești.

Slavă …

Hristoase, cum voi sta înaintea înfricoșatului scaun ? Ce răspuns voi da pentru cele ce de voie am greșit ? Ci, pentru Născătoarea de Dumnezeu, în dar mă miluiește.

Și acum ...

Din nesimțirea cea desăvârșită și din orbirea cea multă, nu pot să cuget la ziua judecății și să mă plâng pe mine însumi mai înainte de sfârșit; Născătoare de Dumnezeu, ajută-mi.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Doamne Dumnezeul meu, de noapte mânecând, mă rog Ție : Dă-mi iertare greșelilor mele și către lumina poruncilor Tale îndreaptă căile mele, rogu-mă.

De pornirea patimilor târându-mă, Stăpână, întru adâncul păcatelor și în fundul relelor afundându-mă, din dedesubturi îmi întind mâinile către cer, strigând cu plângere, și cu suspinuri, și cu tânguiri și cu lacrimi :

Izbăvește din adâncul apelor pe robul tău, Curată , Stăpână, Fiul tău și Dumnezeu, omorând moartea cu moarte, te-a arătat pe tine lumii izvor de nemurire. Deci, înviază mintea mea cea omorâtă și izbăvește-o de moartea cea sufletească, că tu ai născut Viața celor vii.

Slavă …

La înfricoșatul Tău divan, Hristoase, când mii cu adevărat și zeci de mii, mulți vor sta Ție înainte, cu sfială și cu groază, Cela ce vei judeca pământul, atunci să nu mă rușinezi pe mine cel rușinat, ca, mântuindu-mă, pentru Născătoarea de Dumnezeu, să Te slăvesc pe Tine.

Și acum ...

Curată, mă înfricoșez și mă cutremur când iau în minte ziua venirii lui Hristos, întru care din cer va veni să judece pe oameni, osândit fiind mai înainte de judecată; pentru aceasta alerg la sprijinul tău cel fierbinte.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Dintru adânc ai scos pe proorocul Tău Iona, Doamne; și pe mine cel ce strig, dintru adâncul nemăsuratelor mele greșeli scoate-mă, Milostive, ca un Iubitor de oameni.

Izbăvește-mă, Fecioară, de dulcețile cele vătămătoare de suflet și mă slobozește de poftele patimilor, și mă întărește să poftesc fără saț bunătățile cele stătătoare.

Dăruiește-mi mie, Fecioară, plâns făcător de bucurie; umilință, ușa mângâierii; întristare, maica bucuriei; necaz măsuratec, dătător de veselie.

Slavă …

Precum a-i mântuit pe Iona din chitul mării, mântuiește și ticălosul meu suflet din chitul cel stricăcios de suflet, cu rugăciunile celeia ce curat Te-a născut pe Tine.

Și acum ...

Dă-mi, Stăpână, răbdarea lui Lazăr, suspinul cel înfocat al vameșului, lacrimile desfrânatei și mărturisirea cea fierbinte a lui Manase.

Sedealna :

Pe Hristos Dumnezeu, Cel ce S-a răstignit pentru noi și a surpat stăpânirea morții, roagă-L neîncetat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ca să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Dumnezeul părinților și al nostru, bine ești cuvântat în veci.

Bogatul cel nebun, care s-a aruncat în focul gheenei și acum este lipsit de un deget udat și de o picătură de apă curgătoare, să te înțelepțească pe tine suflete, și cazi la Maica lui Dumnezeu, ca să nu pătimești și tu cele asemenea.

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Judecătorul viilor și al morților, în ziua judecății să mă arăți pe mine neosândit și să mă pui de-a dreapta Judecătorului, ca să aud și eu glasul cel dumnezeiesc.

Slavă …

Suferirea Ta cea nemăsurată, și nemărginita îndelunga-răbdare și bogăția bunătății, defăimându-le eu nepriceputul, strig Ție, Cuvinte : Cu rugăciunile celeia ce Te-a născut, mântuiește-mă.

Și acum ...

Prin legile cele de Maică, având către Dumnezeu îndrăzneală nemărginită, cu adevărat de Dumnezeu Născătoare, pe cei ce nădăjduiesc întru tine, mântuiește-i de primejdii și în ziua Judecății de toată munca izbăvește-i.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Pe Împăratul slavei, Cel Unul fără de început, pe Care Îl binecuvintează puterile cerurilor și se cutremură cetele îngerilor, lăudați-L preoți, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Cu ochii minții văzând pe Fiul tău șezând ca un Judecător pe scaun preaînfricoșat și preaînalt și preaînălțat, suspin și mă tânguiesc și pe tine, Fecioară, te chem în ajutor.

Toată inima să înflorească ca un crin, că Maica lui Dumnezeu și Fecioara stă de față la cei ce cântă în dumnezeiasca ei Biserică și ne dă nouă dezlegare bolilor și iertare greșelilor.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Multe lăcașuri și corturi ale celor ce se mântuiesc sunt în casa Părintelui Tău, Cel fără de început, precum ai zis Preabunule Mântuitorule. Pentru aceea arată-mă moștenitor al unuia dintre dânsele, cu rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Și acum ...

Ceea ce te-ai făcut Biserică cu totul luminoasă a lui Dumnezeu, arată-i lăcașuri ale Duhului pe robii tăi, Curată, care se adună în sfântă Biserica ta și te preamăresc pe tine întru toți vecii.

Să lăudăm, bine să cuvântăm …

Pe Împăratul slavei, Cel Unul fără de început, pe Care Îl binecuvintează puterile cerurilor și se cutremură cetele îngerilor, lăudați-L preoți, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Prealăudată, cea mai înaltă decât cerurile, care fără de sămânță ai zămislit pe Cuvântul Cel fără de început și ai născut oamenilor pe Dumnezeu întrupat; pentru a-ceasta pe tine toți credincioșii pururea te mărim.

Să tacă adică bârfirea ritorilor, iară trâmbițele dumnezeieștilor apostoli să strige și cu glasuri luminate să te laude, Fecioară, și să te vestească cu adevărat de Dumnezeu Născătoare.

Fecioară, ceea ce ești cămară a Dumnezeului Celui viu, învrednicește-mă cămării celei tainice și cerești, ca să văd frumusețea Mirelui Hristos și ca de-a pururea neîncetat să te măresc pe tine.

Slavă …

Izbăvește-mă, Mântuitorule, de durerea cea din iad, pentru ceea ce Te-a născut pe Tine, și de întunericul cel mai dinafară, și de tartarul cel amar și de toată cealaltă muncă, ca împreună cu cei fără de trupuri să Te slăvesc pe Tine.

Și acum …

Dezbracă-mă, Fecioară, de hainele cele de piele ale omorârii, întru care m-a îmbrăcat pe mine zavistia, și îmbracă-mă cu veșmântul cel luminat al nemuririi, ca de-a pururea cu dragoste să te măresc pe tine.

CANONUL MAICII DOMNULUI
MIERCURI SEARA

Glas 7

Cântarea 1-a, Irmos :

Celui ce a făcut zid în curgerea Mării Roșii și l-a dat lui Israil, și a acoperit întru adânc pe Faraon cu toată oastea, să cântăm Domnului, căci cu slavă S-a proslăvit.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Cort cinstit al Stăpânului te-ai arătat, de Dumnezeu dăruită, care ai cinstit firea strămoșului; pentru aceasta te rog pe tine, Curată : De toată necinstirea patimilor izbăvește-mă.

Învrednicește mintea mea cea netrebnică și întinată, să se înalțe mai presus de materia cea lumească și pământească și întărește-o, Fecioară, să trăiască viața îngerilor celor fără materie.

Slavă …

Înlăuntru având sădit pe a milui și a mântui, miluiește-mă, Doamnă, și mă mântuiește pe mine desfrânatul, ca să propovăduiesc tuturor mila ta cea covârșitoare spre mine.

Și acum ...

Ușă pecetluită și grădină încuiată și munte cu totul umbrit, rai nejefuit, care ai adus pe Hristos, Pomul vieții celei de-a pururea vecuitoare, te cunoaștem Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Peste ape întemeind pământul, Cuvinte, Hristoase Dumnezeule, și pe inimile noastre le întărește, ca să Te laude pe Tine.

Dă robilor tăi, Curată, cererile cele mântuitoare în această dumnezeiască Biserică a ta, întru care ai arătat izvorul minunilor, care

de-a pururea izvorăşte prin dumnezeiasca ta venire de faţă, şi de judecata cea veşnică izbăveşte-i.

Curată, ceea ce ai născut pe Hristos, Adâncul milei, mai presus de pricină şi de cuvânt, pe Dătătorul tuturor bunătăţilor. Pentru aceea, această casă dumnezeiască a ta ai arătat-o cu adevărat, prin dumnezeiască umbrirea ta, curăţitoare de patimile cele de tot felul.

Slavă …

Învredniceşte-mă, Dumnezeule, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, a mă pocăi desăvârşit, şi din inimă să suspin, şi să plâng totdeauna cu tot sufletul şi să mă căiesc cu tot gândul pentru acelea care le-am păcătuit cu cunoştinţă şi cu necunoştinţă, scârbindu-Te pe Tine cel Milostiv.

Şi acum ...

Ceea ce eşti sicriu înţelegător, care ai născut lumii cu adevărat Mana cea nestricăcioasă, vino de faţă în mijlocul nostru, Fecioară, şi ne satură de Pâinea cea tainică, pe noi care cu dragoste şi cu credinţă şi cu adevărat te fericim pe tine.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Auzit-am auzul Tău, Doamne, că Te-ai văzut pe pământ, ca să ne mântuieşti pe noi; pentru aceea strigăm : Slavă puterii Tale, Doamne.

Căzând în patimi trupeşti urâte şi în multe întinăciuni sufleteşti, mă chinuiesc fiind rănit cu îndoite săgeţi; pentru aceasta te rog pe tine, Curată : Vindecă-mă, ca o atotputernică.

Uşă a lui Dumnezeu mai înainte te-a văzut proorocul, Fecioară preacurată, prin Care Însuşi a trecut precum ştie; pentru aceasta te rog pe tine : Deschide-mi mie uşile pocăinţei.

Slavă …

De mâncarea cea vătămătoare şi de stricăciune făcătoare, împărtăşindu-se de demult Adam în Eden, toţi ne-am surghiunit cu amar

din desfătare, prea-Milostive, întru care iarăși ne-ai băgat pe noi prin mijlocirile Maicii Tale.

Și acum ...

Domnul S-a întrupat din sângiurile tale cele curate, și tuturor oamenilor le dăruiește pocăință adevărată, cu mijlocirile tale, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Roua cea de la Tine, Hristoase Dumnezeule, vindecare s-a arătat nouă credincioșilor; iar pământul, celor ce cu necredință petrec, cădere vestește; pentru aceea, de noapte mânecând, cântare Ție aducem.

Totdeauna păcătuind, Curată, și cufundată în patimi pe știința mea aducând-o, eu ticălosul m-am deznădăjduit; ci tu mă miluiește, cea cu totul fără prihană.

Îngreuiați fiind cu somnul păcatului, Curată, însă pe noi cei ce priveghem în preacinstită Casa ta, cu dumnezeiască și trează solirea ta, miluiește-ne Mireasă a lui Dumnezeu.

Slavă …

Maică Fecioară curată, lauda solirilor tale este preaînaltă pretutindeni, prin care și acum izbăvește-mă din toate felurile de înconjurări ale vieții acesteia.

Și acum …

Bolnăvindu-mă foarte și cu amândouă cumplit necăjindu-mă, Curată, mă rog să primesc de la tine sănătate sufletului și trupului, cu rugăciunile tale.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Strigat-am către Tine, Doamne, când m-am necăjit și ai scos din stricăciune viața mea, mult-Milostive.

De fiara mării, adică de chitul cel din mare, înghițit fiind, după ce m-am înecat din nebunia mea, întru adânc m-am pogorât; ci dintru adânc

și de la fiară izbăvește-mă, ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Cel Atotputernic.

După naștere te-ai arătat precum și mai înainte de naștere erai, Fecioară nenuntită, Maică a lui Dumnezeu, nevătămându-se cu nimic curăția ta; că deși nașterea a fost mai presus de fire, dar fecioria după fire a rămas.

Slavă …

Rob lenevos fiind eu, talantul cel dat mie spre lucrare l-am îngropat și mă tem de înfricoșată venirea Ta, Mântuitorul meu, că n-am ce să răspund când vei cere de la mine neguțătoria lui; ci numai pentru rugăciunile Maicii Tale, mântuiește-mă.

Și acum ...

Gura ritoricească nu poate tâlcui cu cuvinte minunea nașterii tale, de Dumnezeu Născătoare, că pe Cel neajuns puterilor celor de sus singură, negrăit zămislindu-L, L-ai născut din Duhul Sfânt, Preacurată.

Sedealna :

Preasfântă, ușa lui Dumnezeu, izbăvește-mă din porțile iadului și-mi arată calea pocăinței, prin care să aflu ușa ce duce la viață. Povățuitoarea celor rătăciți, păzește neamul oamenilor celor credincioși și mântuiește sufletele noastre.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Cela ce prin înger pe tineri în cuptor i-ai mântuit și văpaia în rouă ai prefăcut; bine ești cuvântat Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

O, taină înfricoșată și străină ! O, auzire prea nouă ! Că Dumnezeu Fiu al femeii S-a făcut, cu lucrul, nu cu chipul, ca pe mine fiu al lui Dumnezeu cu punere să mă facă.

Tu singură ești ridicarea celor căzuți și îndreptarea celor ce greșesc; tu te-ai arătat povățuitoarea celor orbi, mila celor săraci, bucuria celor sănătoși și vindecarea celor bolnavi.

Slavă …

Cu ploile lacrimilor adapă, Fecioară, inima mea cea înțelenită și îmbată brazdele sufletului meu cu umilința, roadele faptelor celor bune înmulțindu-le.

Și acum ...

Cine va putea să povestească cu dumnezeiască cuviință măririle tale ? Și puterile tale cine le va grăi ? Auzite va face laudele tale, Maică neispitită de nuntă.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Pe Ziditorul a toate și Mântuitorul sufletelor noastre, lăudați-L popoare pe Hristos Dumnezeul nostru și-L preaînălțați întru toți vecii.

Ceea ce ești nestricată, care pe Dumnezeu L-ai zămislit fără stricăciune, pe Izvorul nestricăciunii, mintea mea cea stricată cu păcatele fă-o nestricăcioasă și cugetele cele făcătoare de stricăciune și întinate gonește-le din ea.

Pe tine, Biserica cea însuflețită și casă preasfântă, pe care a zidit-o Înțelepciunea lui Dumnezeu și S-a sălășluit întru dânsa, mai presus de minte și de cuvânt, te rog, Curată, arată mintea mea casă a Sfântului Duh.

Binecuvântăm pe Tatăl …

Dumnezeu Cuvântul, Cel singur fără de început și Care din Tatăl Cel fără de început fără de ani S-a născut, cu trup, sub ani, din tine cea Curată, ceea ce ești una binecuvântată și cu dar dăruită, S-a născut.

Și acum ...

Biserică împodobită cu multe feluri de fapte bune și strălucită a Celui Preaînalt, cunoscându-te pe tine, Preasfântă Fecioară, te lăudăm cu dreaptă credință și te preaînălțăm întru toți vecii.

Să lăudăm, bine să cuvântăm …

Pe Ziditorul a toate și Mântuitorul sufletelor noastre, lăudați-L popoare pe Hristos Dumnezeul nostru și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Maică a lui Dumnezeu și Fecioară, care ai născut și iarăși fecioară ai rămas; nu este lucru al firii, ci al pogorârii lui Dumnezeu. Pentru aceasta pe tine, ca pe ceea ce numai tu singură te-ai învrednicit dumnezeieștilor minuni, pururea te mărim.

A lăuda cu cântări nașterea ta și a tâlcui chipul ei și îngerilor și oamenilor este cu neputință, Maică nestricată, Mireasă nenuntită, cea între femei cu dar dăruită, pururea Fecioară.

Toată nădejdea mântuirii mele întru tine o pun, cu credință neîndoită și cu dorire înfocată, Preacurată, mântuiește-mă pe mine cel ce scap la tine, ceea ce singură ești nădejdea mea cea tare și scăparea mea cea prea nezdrobită.

Slavă …

Mântuitorule, lacrimile mele pâine să mi se facă mie și ziua și noaptea, ca să plâng și să-mi spăl întinăciunea cea cu greu de spălat cu care din nebunia mea s-a mânjit inima mea, și mai mult decât zăpada să mă albesc, mărindu-Te pe Tine și pe ceea ce Te-a născut.

Și acum ...

Stăpână, cu adevărat și chiar pe Dumnezeu singură născându-L, cu adevărat și chiar și de Dumnezeu Născătoare te-ai numit, cu chemare dumnezeiască potrivit nașterii, îmbogățindu-te după cuviință cu dumnezeiască numire.

CANONUL MAICII DOMNULUI

JOI SEARA

Glas 7

Cântarea 1-a, Irmos :

Celui ce a cufundat pe Faraon în Marea Roșie, cântare de biruință să-i cântăm, că S-a proslăvit.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Nașterea ta de Dumnezeu Născătoare, s-a arătat toată dorire și dulceață de mântuire, care gonește toată amărăciunea cea din patimi și din greșeli de la robii tăi.

Cuvântul cel subțire al dumnezeieștilor tale rugăciuni, cu totul fără prihană, oprește viforul dulceților și al patimilor mele, ca să slavoslovesc cu alinarea inimii puterea ta cea neasemănată.

Slavă …

Cela ce voiești milă, nu jertfă, ca un Milostiv, și toate lucrurile Tale le ții cu mila Ta, Mântuitorule, Unule Milostive, miluiește-mă pe mine cel nemilostiv, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Tale.

Și acum ...

Mă tânguiesc și suspin cugetând la lucrurile mele cele vrednice de toată munca și pedeapsa, însă cutezându-mă la îndurările Tale, întru rugăciune aduc Ție pe ceea ce Te-a născut pe Tine.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Întărirea mea Te fă, Cela ce ai întărit cerurile cu cuvântul și ai întemeiat pământul peste ape, și mă izbăvește, ca un Dumnezeu, de toată primejdia.

Cuvântul lui Dumnezeu, întru începuturi întinzând cerurile ca o piele pe nimic, cer cuvântător și însuflețit te-a întemeiat pe tine, Curată, pe

pământ, și ca un Soare frumos, răsărind dintru tine, luminează pe cei ce te cinstesc pe tine.

Cheltuind traiul vieții mele întru lenevire și ajungând la sfârșit și la apusurile vieții, cu credință am alergat la tine, Cinstită, răsăritul cel gândit al Soarelui Celui neînserat, ca să nu mă apuce întunericul.

Slavă …

Iisuse, Cuvinte, Soarele cel neapus al dreptății, Cela ce ai îndreptat toate cu darul Tău, dă-mi mie ca întru dreptate să mă arăt feții Tale și când mi se va arăta mie slava Ta, satură-mă, cu rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Și acum ...

Ceea ce ai născut pe Dumnezeu fără de durere și fără de patimă, cercetează durerile inimii mele celei mult pătimașe cu dumnezeiască cercetarea ta, că tu ești, Stăpână, cercetarea, acoperământul și sprijinul lumii.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Auzit-am auzul Tău, Doamne, și m-am temut; înțeles-am lucrurile Tale și m-am spăimântat; că prin Crucea Ta ai stricat moartea, dăruindu-ne nouă viață.

Pe Cuvântul cel de o ființă cu Tatăl, netâlcuit sub ani L-ai născut, Fecioară, pe Cel iubitor de oameni și fără de ani, Care S-a făcut om ca să mântuiască pe om.

Milostivirea și dragostea ta tinde-le peste robii tăi, Curată, care de-a pururea te roagă pe tine și cu rugăciunile tale izbăvește-i de munca cea înfricoșată.

Slavă …

Ceea ce ai născut cu trup pe Cel fără de ani, roagă-L ca să ne izbăvească pe noi din patimile cele de mulți ani, pe noi cei ce te lăudăm pe tine, cea cu totul fără prihană.

Și acum ...

Cu credință adevărată și fierbinte alerg către tine și strig, cea cu totul fără prihană : Tu fii-mi mie curățitoare de greșelile cele multe, izbăvindu-mă și mântuindu-mă.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Mânecând, Cuvinte, la slava și lauda Ta, neîncetat lăudăm chipul Crucii Tale, pe care ni l-ai dat nouă armă de ajutor.

Maica Iubitorului de oameni și a lui Dumnezeu prealăudată Născătoare de Dumnezeu, curățire de greșeli trimite, cu rugăciunile tale, celor ce cu credință și cu dragoste întru cântări te cinstesc pe tine.

Stăpână, Maica lui Dumnezeu, dă-mi dezlegare greșelilor mele și-mi înviază sufletul cel cumplit omorât, ceea ce ai născut lumii Viața cea fără de moarte și ipostatică.

Slavă …

Numai eu singur Te-am întărâtat pe Tine, mai mult decât orice om, Milostive, și bunătatea Ta spre urgie am pornit-o; ci cu rugăciunile cele sfinte ale Maicii Tale celei nestricate mântuiește-mă.

Și acum ...

Cetele îngerilor le-ai covârșit, ca ceea ce ai întru-pat pe Dumnezeu; iar eu pe toți covârșindu-i cu păcatele, mă înfricoșez și tremur, și te rog pe tine, Stăpână, mântuiește-mă.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Strigat-am către Tine, Doamne, când m-am necăjit, pentru că m-am înfipt în tina adâncului multor greșeli, și arătâdu-Te m-ai scos din stricăciune.

Dăruiește-mi mie, Stăpâne, ca un Bun, inima cea zdrobită a vameșului, lacrimile desfrânatei, mărturisirea și pocăința lui Manase și întoarcerea cea fierbinte a ninivitenilor.

Fecioară Preacurată, ceea ce ai născut Curățirea și pe Făcătorul de bine al păcătoșilor, te rog pe tine, dezleagă-mi, cu rugăciunile tale cele de Maică, vinovățiile greșelilor mele cele nemăsurate, că ai putere, ca o Maică, către Fiul tău.

Slavă …

Hristoase, pe noi cei lepădați dedemult de la fața Ta, cu judecata Ta cea prea dreaptă, iarăși ne-ai chemat, ca un Milostiv, prin venirea Ta cea dumnezeiască; și acum, Bunule, primește-ne pe noi cei ce am păcătuit și izbăvește-ne de cele rele, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Tale.

Și acum ...

Pe tine, ca pe o singură bună și ca pe o frumoasă între femei, ca pe o neîntinată toată și sfântă, ca pe o sfințită, ca pe o cinstită și neîntinată, ca pe o mai curată decât toată făptura, aflându-te Ziditorul, S-a sălășluit întru tine.

Sedealna :

Zămislit-ai fără de sămânță în pântecele tău, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, pe Cela ce L-ai văzut spânzurat pe Cruce. Deci, roagă-L neîncetat pentru sufletele noastre.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Tiranica poruncă tinerii n-au ascultat și de cuptor nu s-au îngrozit, iar lui Dumnezeu au cântat : Dumnezeul părinților, bine ești cuvântat.

Aflându-mă în nedumerire și în necaz și în primejdii, prea neîntinată, cu inimă fierbinte te chem pe tine : Întâmpină-mă și mă mântuiește și îmi dă mie, Fecioară, mângâiere.

Având sufletul omorât cu călcările de poruncă cele grele, pe tine, ceea ce ai omorât iadul cu nașterea ta, te rog, Stăpână, înviază-mă, cu chipurile pocăinței.

Slavă …

Pe Maica Ta o aduc Ție, Mântuitorule, întru rugăciune, Iubitorule de oameni, pe care primind-o, izbăvește-mă de greșeli și de judecata ce va să fie și de munca cea veșnică.

Și acum ...

Înălțimea și adâncul și lungimea și lățimea întregii zidiri văzute, mărimea nașterii tale, Stăpână, le covârșește, că ai întrupat mai presus de cuvânt pe Ziditorul acesteia.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Pe Cel ce este cu adevărat Dumnezeu și Pricinuitor al ființei tuturor, pe Hristos să-L preaînălțăm și să-L slavoslovim întru toți vecii

Mântuiește-mă din stricăciune și din primejdii și din patimi, Preasfântă, căci către tine alerg, ceea ce ești nădejdea mea și dumnezeiasca mântuire.

În ceasul sfârșitului de la pârâșii cei cumpliți scoțându-mă, Stăpână Fecioară, către dumnezeiasca sălășluire tu însăți mă povățuiește.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Să lăudăm pe Fecioara cea singură între femei binecuvântată; pe Hristos preaînălțându-L și proslăvindu-L întru toți vecii.

Și acum ...

Deșteaptă-te, o, suflete, și căzând la Născătoarea de Dumnezeu, strigă : Nădejdea și mântuirea tuturor, izbăvește-mă de focul cel veșnic.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Cel ce este cu adevărat Dumnezeu și Pricinuitor al ființei tuturor, pe Hristos să-L preaînălțăm și să-L slavoslovim întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, pe Cuvântul întrupat fără de sămânță dintru tine, cu dumnezeiască cuviință L-ai născut; pentru aceasta pe tine te mărim.

Fecioară, roagă pe Făcătorul și Ziditorul meu să mă izbăvească de judecata cea înfricoșată și viață mie să-mi dăruiască.

Maică Fecioară Curată, cea cu totul fără prihană, izbăvește de întinăciunile cele sufletești turma ta, care te mărește pe tine.

Slavă …

Stăpâne Hristoase, Născătoarea de Dumnezeu Îți aduce Ție rugăciune pentru mine, pe care primind-o, izbăvește-mă de toată munca.

Și acum ...

Stăpână, totdeauna te rog pe tine : Izbăvește sufletul meu cel smerit de osânda ce va să fie și de muncă.

CANONUL MAICII DOMNULUI
VINERI SEARA

Glas 7

Cântarea 1-a, Irmos :

Toiagul lui Moisi cu dumnezeiască putere Marea Roșie a despărțit și pe popor l-a trecut, care cânta și zicea : Să cântăm minunatului Dumnezeului nostru cântare de biruință, că S-a proslăvit.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Fecioară, ai covârșit cetele îngerilor cele fără de trupuri, întrupând pe Dumnezeul Cel fără de trup; pentru aceea te rog, Preacurată : Omoară toate patimile trupului meu.

Binecuvântată Fecioară, ceea ce ești plină de dar, umple de dar gândul meu și luminează-mi sufletul, ca pururea să te binecuvintez pe tine, ceea ce cu binecuvântări ai încununat pe oameni.

Slavă …

Cu apele cele izvorâtoare de viață, Fecioară, adapă sufletul meu cel topit de arsura păcatului ca să odrăslesc, Preacurată, spicul cel roditor al dumnezeieștii umilințe.

Și acum ...

Având-te mare zid, voi covârși zidirea multor păcate, îngrădindu-mă cu acoperământul tău, ceea ce ești singură mântuirea oamenilor, singură chemarea lui Adam cel căzut.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Întărește-mă, Doamne, întru mărturisirea dreptei credințe, ca să nu mă clătească pe mine vrăjmașul până în sfârșit.

Divan groaznic și înfricoșat mă așteaptă pe mine cel ce am păcătuit, la care groaznic voi fi judecat, Fecioară Preacurată; una ceea ce ai

născut pe Dumnezeu, Judecătorul Cel veșnic, pe Acesta roagă-L ca să mă izbăvească atunci de munca cea cumplită.

Preaslăvite s-au grăit pentru tine, cetatea lui Dumnezeu, precum zice proorocul; roagă-L pururea pe Dânsul, ca pe Domnul slavei, ceea ce ești una bună, ca să facă părtași slavei pe toți cei ce cu credință te slăvesc.

Slavă …

Odinioară, grăitorul de Dumnezeu te-a văzut pe tine, Preacurată, carte întru care s-a scris Cuvântul cu puterea Tatălui; pentru aceea roagă-te să mă scrie în cartea vieții, rupând zapisul cel rău al păcatelor mele.

Și acum ...

Născătoare de Dumnezeu, acum având îndrăzneală ca o Maică către Fiul tău, pe cei ce te laudă cu dragoste, izbăvește-i de greșeli și de boli și de primejdii, ca toți pururea să te slăvim.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Acoperit-a cerurile bunătatea Ta, Doamne, și de lauda Ta toate le-ai umplut; slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Preacurată Fecioară, deșertându-se dintru tine, Mirul, Ziditorul zidirii, toate le-a umplut de bună mireasmă, cu dumnezeieștile cunoștințe ale preaslăvite-i voii Lui.

Cela ce a răsărit din pântecele tău, Fecioară preacurată, pe toate le-a luminat cu dumnezeiești străluciri de soare; pentru aceea luminează-mă pe mine cel întunecat cu patimile.

Slavă ...

Umbrele Legii și dumnezeieștile grăiri ale proorocilor cu taină te-au arătat pe tine, Fecioară, că vei naște pe Dătătorul de Lege; pentru aceasta îndreptează-mă pe mine cel ce te laud, Maică dumnezeiască.

Și acum ...

Pentru proorocii Tăi, Cuvinte, pentru dumnezeieștii și cinstiții Tăi mucenici, pentru cuvioșii și drepții Tăi, și pentru ceea ce Te-a născut, Iubitorule de oameni, mântuiește poporul Tău.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Pe mine cel întunecat cu noaptea patimilor, luminează-mă, Lumina cea neapropiată, ca mânecând să strig Ție : Lumină și pace sunt poruncile Tale.

Vicleanul veliar m-a lovit cu bube și tot rănit făcându-mă, m-a lăsat abia viu; ci tu, Stăpână, cu doctoria ta, vindecă-le și mă înviază.

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești tare îndreptare celor căzuți, cu rugăciunile tale cele de Maică, ridică-mă pe mine cel ce zac, mântuiește-mă pe mine cel pierit și luminează mintea mea, rogu-mă.

Slavă …

Semnele nașterii tale, adunarea proorocilor cu taină le învățau pentru că munte umbrit, munte netăiat, munte gras și închegat, în multe feluri, pe tine te-a arătat.

Și acum ...

Omoară-mi cugetul cel pământesc al trupului meu, de Dumnezeu Născătoare, ceea ce ai născut Viața, Care cu moartea pe moarte, prin dumnezeiasca putere de tot a pierdut-o, Preasfântă curată.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Din pântecele chitului striga proorocul : Scoate din stricăciune viața mea. Iară noi strigăm Ție, Atotputernice Mântuitorule : Miluiește-ne pe noi.

Iona, înghițit fiind de fiara cea din mare, preaslăvit închipuia îngroparea și învierea Celui născut dintru tine, Fecioară; pentru aceasta, te rog, Preacurată, răpește-mă de la fiara dezmierdărilor celor purtătoare de moarte.

Acum, cuprins fiind de dormitarea răutății, am căzut în somnul păcatului, ceea ce ești cu totul fără prihană, și zac pe patul deznădăjduirii; ci cu neadormită rugăciunea ta, preacurată Fecioară, luminează-mă, ridică-mă și mă mântuiește.

Slavă …

Nu mă pricep și mă cutremur când Te iau în minte, Doamne, șezând pe scaunul slavei Tale, că sunt înconjurat de adâncul păcatelor; ci având noianul milostivirii, miluiește-mă și pe mine, pentru ceea ce Te-a născut.

Și acum ...

Nici un folos nu-ți va fi, o, suflete al meu, din materia pentru care te sârguiești și pentru care în deșert te topești cu grijile vieții, ci toată grija arunc-o spre Domnul, Cela ce te va judeca și cu lacrimi strigă : Stăpâne, Iubitorule de oameni, mântuiește-mă cu solirile celeia ce Te-a născut.

Sedealna :

Fecioară, punându-mi eu pe dinafară nume de evlavie, înlăuntru sunt batjocura curviei și râs al trufiei mă văd. Pentru că de două fiare potrivnice una alteia sunt cuprins din neluarea aminte a mea. Drept aceea, izbăvește-mă, că tu ești bucuria și nădejdea sufletului meu.

Cântarea a 7-a, Irmos :

De tinerii Tăi cei din cuptor nu s-a atins focul, nici i-a supărat; atunci acei trei ca dintr-o gură cântau și binecuvântau, zicând : Binecuvântat ești Dumnezeul părinților noștri.

Cei trei tineri din mijlocul cuptorului mai înainte au închipuit naşterea ta, că născând Focul nu te-ai ars. Pentru aceea, Preacurată, arde patimile inimii mele celei materialnice.

Fecioară, ceea ce ai născut Focul Dumnezeirii, arde uscăciunile patimilor mele și cu lumina pocăinței strălucește-mă pe mine, rogu-mă, Preacurată.

Slavă …

Izvoare de tămăduiri tuturor izvorăşti, Născătoare de Dumnezeu, că ai născut Izvorul vieţii; ci cu rugăciunea ta cea caldă curăţeşte-mă de întinăciuni, dumnezeiască Mireasă.

Şi acum ...

Toate semnele dumnezeieştii tale naşteri văzându-le dumnezeieştii prooroci, cu bucurie lăudau, strigând : Prealăudate Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Pe Cel înfricoşat heruvimilor şi minunat serafimilor, şi Făcător al lumii, preoţi şi slugi, şi duhurile dreptilor lăudaţi-L, binecuvântaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cel mai mare dintre prooroci, cu dumnezeiască arătare, mai înainte uşă te-a văzut, Preacurată, prin care a intrat şi a ieşit Dumnezeu, lăsându-te pe tine pecetluită şi uşile cerului a le deschide celor ce strigă : Toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Preacurată, ai născut mai presus de pricină Fiu Sfânt, pe Cel ce dăruieşte sfinţenie celor ce-L sfinţesc pe Dânsul; pentru aceea umple de sfinţenie cugetul şi sufletul meu care strigă : Toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Acum rupe lanţul răutăţilor mele cu dumnezeiasca suliţă a Fiului tău, Cel ce a rupt legăturile iadului, şi luminează-mă cu podoabele nepătimirii, de Dumnezeu dăruită, ca să strig : Toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum ...

Soborul dumnezeieştilor prooroci, adunarea apostolilor şi ceata mucenicilor, Te roagă pe Tine, Hristoase, ca să izbăveşti de toată

nevoia, pentru solirile Maicii Tale, pe cei ce cu credință strigă : Toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Cel înfricoșat heruvimilor și minunat serafimilor, și Făcător al lumii, preoți și slugi, și duhurile drepților lăudați-L, binecuvântați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Bucură-te, Mireasă luminoasă, Maică primitoare de Lumină; bucură-te, ceea ce ai încăput în pântecele tău pe Cel neîncăput; bucură-te, cea mai cinstită decât înșiși heruvimii, care ai născut pe Mântuitorul sufletelor noastre.

Întru lenevire am cheltuit viața mea și am ajuns către sfârșit fără de roadă, eu ticălosul; ci tu, Maică neispitită de bărbat, dă-mi pocăință și iertare greșelilor, rogu-mă, cu rugăciunile tale cele către Stăpânul.

Cetele cinstitelor puteri cele de sus, sfinților tăinuitori prooroci, slăviților mucenici, dumnezeiești apostoli, cu Născătoare de Dumnezeu, stând lângă Dumnezeu, rugați-vă neîncetat ca să ne izbăvim de toată vătămarea.

Slavă …

Din toate părțile acum spre cele mai rele mă întind, că pe suflet defăimându-l, trupului m-am făcut rob. Vai mie ! Ce voi face ? Cum voi fugi de munci ? Cum voi dobândi mântuire ? Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, fii mie ajutătoare și mă mântuiește.

Și acum ...

Singură ai născut, de Dumnezeu fericită, pe Fiul cel fericit, Cel ce arată fericiți pe toți cei ce te slăvesc pe tine, Fecioară. Pentru aceasta mă rog ție : Învrednicește-mă părții celor fericiți.

CANOANELE MAICII DOMNULUI

Glasul 8

Sâmbătă seara | Duminică seara | Luni seara | Marți seara
Miercuri seara | Joi seara | Vineri seara

CANONUL MAICII DOMNULUI
SÂMBĂTĂ SEARA

Glas 8

Cântarea 1-a, Irmos :

Pe Faraon cel ce se purta în căruță l-a cufundat toiagul lui Moisi, cel ce a făcut minuni dedemult, în chipul Crucii lovind și despărțind marea, și pe Israil fugătorul, mergătorul cel pedestru, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Bucură-te, izbăvirea blestemului celui dedemult și izvorul binecuvântării; bucură-te, Maica vieții, surparea iadului și omorârea morții; bucură-te, dezlegătoarea întristării și încăperea cea desfătată a bucuriei; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu prealăudată.

Bucură-te, cea cu totul fără prihană, căruța Cuvântului cea cuvântătoare și însuflețită; bucură-te, căruța cea davidicească cu multe nume numită, căruța lui Dumnezeu cea cu miile înmulțită; bucură-te, ceea ce cu ne-asemănare covârșești pe heruvimi și mai presus te porți decât serafimii.

Slavă …

Bucură-te, Mireasă a lui Dumnezeu, ceea ce ești mai sfințită decât puterile cele gândite; bucură-te, ceea ce ești mai înaltă decât toată firea cea zidită; bucură-te, palatul lui Dumnezeu; bucură-te, scaun de foc;

bucură-te, sfeșnic mult luminos; bucură-te, ceea ce ești cu mii de nume numită, Stăpână.

Și acum ...

Bucură-te, neîntinată, ceea ce ai odrăslit toiag din rădăcina lui Iesei; bucură-te, ceea ce prin odrăslirea toiagului lui Aaron, ai fost închipuită mai înainte cu taină și cu adâncime; că precum acela nucile, așa și tu pe Hristos L-ai înflorit.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Cel ce ai întărit cerurile cu pricepere și ai întemeiat pământul peste ape, întărește-mă pe piatra Bisericii, Hristoase, că nu este sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni.

Bucură-te, Stăpână, arma cea prea puternică a credincioșilor; bucură-te, părtinitoarea cea tare; bucură-te, sprijinire; bucură-te, ajutătoarea păcătoșilor; bucură-te, zidul celor ce te cheamă pe tine; bucură-te, bucuria lumii.

Bucură-te, întemeiată proptea a mântuirii oamenilor; bucură-te, chemarea lui Adam și a Evei, prin care au luat iarăși buna moștenire cea dedemult; bucură-te, ceea ce iarăși ne-ai deschis raiul.

Slavă …

Bucură-te, rugule nears; bucură-te, căruța Luminii; bucură-te, norul Soarelui; bucură-te, preavestită și mult propovăduită, scaunul Împăratului; bucură-te, cetate însuflețită a lui Hristos, Dumnezeului celui viu.

Și acum ...

Bucură-te, curată Stăpână, Maică neispitită de nun-tă; bucură-te, holdă nearată și nelucrată, care ai lucrat pe Lucrătorul tuturor; bucură-te, pământule care ai răsărit Adevărul.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Tu ești tăria mea, Doamne, Tu și puterea mea, Tu Dumnezeul meu, Tu bucuria mea, Cela ce n-ai lăsat sânurile Părintești și a noastră sărăcie ai cercetat; pentru aceasta cu proorocul Avacum strig către Tine : Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Ceea ce ești răsărit al razei Părintești și al Soarelui Care a răsărit mai înainte de luceafăr din Tatăl; bucură-te, de Dumnezeu Născătoare, norul cel ușor și însuflețit; bucură-te, Maică Fecioară; bucură-te, ceea ce ești binecuvântată; bucură-te, cea proslăvită și cu totul fără prihană.

Stăpână, tu ești cădelnița de aur a Cărbunelui celui nesuferit și nematerialnic întru care s-a ars zapisul cel rupt al neascultării lui Adam; pentru aceasta strig ție «bucură-te», prin care s-a dat tuturor bucuria și desfătarea și îndulcirea.

Slavă …

Tu ești slava oamenilor, și lauda și fala și cununa și coroana îngerilor; pentru aceasta pământul și cerul o Biserică prea alcătuită și prea tocmită alcătuind, strigăm ție : Bucură-te, Stăpâna lumii; bucură-te, ajutorarea tuturor oamenilor.

Și acum …

Ceea ce ești pat cinstit, înconjurat de șaizeci de puternici, pe care Solomon mai înainte l-a închipuit; bucură-te, Fecioară, sicriul cel aurit al sfințeniei celei gândite; bucură-te, cleștele cel dumnezeiesc; bucură-te, rug de foc purtător; bucură-te, ușă și scară și pod.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, Cela ce ești Lumină neapusă și m-a acoperit întunericul cel străin pe mine ticălosul ? Ci mă întoarce și la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

În vremea ieșirii mele dă-mi mie să trec fără de întristare stăpânirea cea gândită și mulțimea cea tiranică din văzduh, ca să strig ție, Stăpână, cu bucurie «bucură-te»; bucură-te, nădejdea cea nerușinată a tuturor.

Ca ceea ce ai zămislit Bucuria, bucură-te, cea cu totul fără prihană; bucură-te, Preacurată; bucură-te, floarea curăției cea dulce mirositoare, cu roșu vopsită; bucură-te, trandafirul fecioriei cel cu roșeală roșu vopsit și grădina cea bine mirositoare a lui Dumnezeu.

Slavă …

Bucură-te, clondirul cel tainic, care izvorăște mirul cel bine mirositor; bucură-te, dumnezeiască fântână care ai izvorât Apa cea vie; bucură-te, Stăpână, via cea nelucrată care ai rodit Strugurul vieții.

Și acum …

Bucură-te, ușă neumblată, prin care a trecut Însuși Hristos Domnul; bucură-te, ceea ce ai deschis ușile raiului cu nașterea ta; bucură-te, prin care se bucură cerul și pământul dănțuiește, ceea ce ai împreunat cele de sus cu cele de jos.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Curățește-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, și mă ridică dintru adâncul răutăților, rogu-mă, căci către Tine am strigat, și mă auzi Dumnezeul mântuirii mele.

Bucură-te, Stăpână, scoică însuflețită și cochilie care, din sângiurile tale cele preacurate, ai roșit haina Împăratului tuturor, cea roșie în chipul porfirii; bucură-te, Prealăudată, ceea ce ai acoperit goliciunea lui Adam.

Pâinea cea simțită întărește inimile oamenilor, Fecioară, firește, iar pe sufletele creștinilor le împuternicește sfânt numele tău cel lăudat; pentru aceasta toată limba cu bucurie îți strigă ție «bucură-te».

Slavă …

Bucură-te, sfeșnicul cel cu strălucire de aur; bucură-te, sicriu de Dumnezeu încăpător; bucură-te, cort; bucură-te, munte sfânt; bucură-te, cetatea cea însuflețită a Dumnezeului celui viu; bucură-te, palatul lui Hristos; bucură-te, dumnezeiască Biserică mult luminoasă.

Și acum …

Bucură-te, Preacurată și cu totul fără prihană, floarea cea prea aleasă a firii; bucură-te, ceea ce ești de obște iubirea de cinste a neamului omenesc și dar de Dumnezeu dat; bucură-te, ceea ce ai cinstit cu nașterea ta firea cea necinstită a oamenilor.

Sedealna :

Bucură-te, scaunul lui Dumnezeu cel în chipul focului; bucură-te, Fecioară, ceea ce ești jilț împărătesc, pat cu porfiră așternut, cămară cu porfiră aurită, hlamidă cu roșu vopsită, sălașul cel preacinstit, căruța cea purtătoare de fulgere, sfeșnicul cel mult luminos; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, cetatea cea cu douăsprezece zidiri și ușa cea cu aur ferecată, și casa cea în chipul luminii, masa cea cu strălucire de aur, locașul cel împodobit de Dumnezeu; bucură-te, Mireasă slăvită, cu picături de soare împodobită; bucură-te, singura buna cuviință a sufletului meu.

Cântarea a 7-a, Irmos :

De pogorârea lui Dumnezeu focul s-a rușinat în Babilon oarecând; pentru aceasta tinerii în cuptor cu bucuros picior, ca într-o grădină verde săltând, au cântat : Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Ceea ce ești singură neispitită de bărbat; bucură-te, cea singură nestricată, Stăpână, Fecioara și Maica, Născătoarea de Prunc și cea neispitită de nuntă; bucură-te, taina cea străină și înfricoșată; bucură-te, desfătarea îngerilor; bucură-te, bucuria oamenilor.

Sioane, cetate însuflețită a lui Hristos, Împăratul împăraților, pentru care preaslăvite s-au grăit; bucură-te, Mireasă a lui Dumnezeu; bucură-te, scară prin care ne mutăm de pe pământ la cer și din stricăciune la viață.

Slavă …

Rai de Dumnezeu sădit, grădină bine mirositoare de Dumnezeu odrăslită, te-ai arătat, Fecioară, care ai înflorit Floarea nemuririi; pentru

aceasta cu un glas «bucură-te» strigăm ție; bucură-te, dătătoarea bucuriei; bucură-te, izvorule al dulcții.

Și acum …

Preacinstită Stăpână, izbăvește-mă din necinstea patimilor, ca să-ți strig ție cu bucurie «bucură-te»; bucură-te, izvorul curăției; bucură-te, cămară a toată curăția; bucură-te, lăcașul lui Dumnezeu; bucură-te, încăperea lui Hristos.

Cântarea a 8-a, Irmos :

De șapte ori cuptorul, muncitorul haldeilor l-a ars nebunește cinstitorilor de Dumnezeu; iară văzându-i pe aceștia cu putere mai bună mântuiți, Făcătorului și Izbăvitorului a strigat : Tineri bine-L cuvântați, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Bucură-te, toiag care ai odrăslit din rădăcina lui Iesei; bucură-te, ceea ce neudat ai înflorit pe Hristos, Floarea cea frumoasă; bucură-te, munte gras; bucură-te, cortule umbrit; bucură-te, muntele lui Dumnezeu întru care a binevoit a locui Cuvântul Cel mai înainte de toți vecii.

Cu toiagul cel de fier al sprijinirii tale celei tari, ca pe niște câini ce latră și ca pe niște fiare ce răcnesc, care înconjoară smeritul meu suflet, gonește patimile care cumplit mă înconjoară, ca să strig ție, Fecioară, bucură-te.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Toată te-ai înfrumusețat, născând pe Hristos Cel frumos cu frumusețile mai mult decât fiii oamenilor, ceea ce ești frumoasă între femei; pentru aceasta, bucurându-ne, strigăm ție «bucură-te»; bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Curată, cea cu dar dăruită; bucură-te, ceea ce ești mai slăvită decât toată făptura.

Și acum …

Bucură-te, de Dumnezeu Născătoare, muntele cel netăiat pe care mai înainte l-a văzut Daniil, din care s-a tăiat Piatra cea din capul unghiului;

bucură-te, clește de Dumnezeu primitor și de Cărbune purtător; bucură-te, ceea ce ești mai sfântă decât îngerii cei fără de materie; bucură-te, cea mai cinstită decât toată zidirea.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

De șapte ori cuptorul, muncitorul haldeilor l-a ars nebunește cinstitorilor de Dumnezeu; iară văzându-i pe aceștia cu putere mai bună mântuiți, Făcătorului și Izbăvitorului a strigat : Tineri bine-L cuvântați, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Spăimânta-tu-s-a de aceasta cerul, și marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupește, și pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile; pentru aceasta, pe tine, de Dumnezeu Născătoare, începătoriile cetelor îngerești și omenești te mărim.

Iată toate neamurile te fericesc pe tine, cea de-a pururea fericită, precum mai înainte ai proorocit, de Dumnezeu Născătoare, din Duhul cel Dumnezeiesc, și ție, ca ceea ce ai născut Bucuria, îți strigăm «bucură-te»; bucură-te, vistieria vieții; bucură-te, fântână care izvorăști miere sufletească.

Stăpână curată, tu ai îndreptat alunecarea strămoșului Adam și întristarea strămoașei Eva ai întors-o întru bucurie. Deci, ca ceea ce ești pricina bucuriei, strigăm ție «bucură-te»; bucură-te, bucuria credincioșilor; bucură-te, veselia creștinilor.

Slavă …

Vrednic lucru este a striga ție «bucură-te», că întru tine ființește Bucuria cea pururea vecuitoare, Fecioară Doamnă, Născătoare de Dumnezeu, S-a sălășluit; bucură-te, raiule al desfătării; bucură-te, izvorul nemuririi cel cu curgere de aur; bucură-te, ceea ce reverși frumusețea cea adevărată.

Și acum …

Pătrunde inima mea cu săgeata cea dulce a dorului tău, Prealăudată, și mă silește să strig ție «bucură-te» și totdeauna să cânt : Bucură-te, limanul cel liniștit; bucură-te, marea cea preadulce și neumblată, care a înecat pe faraonul cel gândit.

CANONUL MAICII DOMNULUI
DUMINICĂ SEARA

Glas 8

Cântarea 1-a, Irmos :

Apa trecând-o ca pe uscat israeliteanul și din răutatea Egiptului scăpând, striga : Izbăvitorului și Dumnezeului nostru să-i cântăm.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Preasfântă Fecioară, Maica lui Dumnezeu, auzi glasul meu când mă rog eu către tine și când ridic mâinile mele către icoana ta, ceea ce ești cu totul binecuvântată.

Fii-mi mie, Fecioară, scăpare și ajutătoare către lucrarea bunătăților, și a întregii vieți povățuire și îndreptare către dumnezeiasca așezare.

Slavă …

Izbăvește-mă de gheena, pe care însumi mie prin lucruri necuvioase mi-am pricinuit-o, Izbăvitorule, și cu rugăciunile Maicii Tale, desfătării celei veșnice învrednicește-mă.

Și acum …

Tu ești tăria neputinței mele, a minții mele celei deznădăjduite nădejdea, a inimii mele celei întunecate tu ești lumina, viața și mângâierea.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Doamne, Cela ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întărește întru dragostea Ta, Cela ce ești marginea doririlor și credincioșilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

Dă-mi mie a te vedea cu mintea totdeauna și împrejur a mă străluci cu preadulce lumina ta, Stăpână, spre veselia și bucuria cea negrăită a smeritei inimii mele.

Plâns neîncetat, lacrimi necontenite, dumnezeiască frică în inimă așezată, umilință fierbinte, smerenie curată și zdrobire inimii, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, dă-mi mie și mă mântuiește.

Slavă …

Pe pământ păcătuind, de cer mă tem, că acesta îmi va fi mie pârâș la judecata acestora, ci aici, miluiește-mă, Mântuitorule Milostive, și atunci iartă-mi greșelile mele, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Și acum …

Sârguință a minții, dor arzând de-a pururea, dragoste fierbinte de pocăință, osârdie înnoită dă-mi mie, Prealăudată, ca aici plângând, să dobândesc acolo mângâiere veșnică.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Cuvinte, din munte umbros, din una Născătoarea de Dumnezeu, cu dumnezeiasca vedere proorocul mai înainte a cunoscut că Te vei întrupa și, cutremurându-se, mărea puterea Ta.

Fecioară curată, ceea ce ești nor al Soarelui Celui cu aur strălucitor și cu totul luminos, Care a răsărit mai înainte de luceafăr din Tatăl, luminează-mi întunericul și cu lumina ta cea dulce mângâie durerea sufletului meu și necazul inimii mele.

Niciodată să nu încetezi a mă acoperi, că pe tine singură te am scăpare, întru ispite sprijinitoare, întru primejdii izbăvitoare, întru împresurări mângâietoare, întru nevoi părtinitoare, întru întristări veselie și întru necazuri bucurie, Stăpână.

Slavă …

Pe Manase, Milostive, mai înainte l-ai miluit și vieții pildă l-ai pus, de neasemănată îngăduința, de îndelunga-răbdare și de multa bunătate

a Ta. Și pe mine acum, cu solirile Maicii Tale, dacă cu milostivire mă vei mântui, Îndurate, pilda cea dintâi o covârșești.

Și acum …

Ceea ce ai izvorât Curățirea vieții, Izvorul cel nemuritor, Care se deșartă cu deșertare nedeșertată, și nu se deșertează nicidecum, ci când se deșartă, poezit și nedeșertat și plin se arată, Fecioară neispitită de nuntă, vieții celei fără de moarte învrednicește-mă.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale și cu brațul Tău cel înalt pacea Ta ne-o dă nouă, Iubitorule de oameni.

Arată ochii mei nori de ape izvorâtori, de Dumnezeu Născătoare, de lacrimi calde și de ape fierbinți, care plouă picăturile cele dese, și cu strâmtorarea și cu tescuirea inimii mele deschizându-se, Curată.

Ca cela ce viață cu multe lacrimi și ca cela ce drum mult suspinător săvârșesc, te rog pe tine, Fecioară, dă-mi mie spre mângâiere și spre răsuflare, a mult pătimașe-i și mult chinuitei mele inimi, luminată pomenirea ta.

Slavă …

Din inimă suspin și nu am, Stăpâne, pe cel ce mă miluiește, și cu amar lăcrimez și nimenea nu mă miluiește, Iubitorule de bine. Deci, Tu singur, pentru ceea ce fără de sămânță Te-a născut, mă mântuiește, ca un Bun și Milostiv și Care pe toate le poți cu stăpânirea Ta.

Și acum …

Cu luminosul veșmânt al veseliei celei gândite și al bucuriei celei mântuitoare și cu haină curată îmbracă-mă, ca din cămară să nu fiu lepădat afară, neavând îmbrăcăminte vrednică de nuntă, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Doamne, Cela ce pe Iona singur în chit l-ai sălășluit, și pe mine cel prins în mrejele vrăjmașului, ca și pe acela, din stricăciune mântuiește-mă.

Mă tânguiesc și suspin, și plâng și mă jelesc, tânguindu-mă, când îmi aduc aminte de înfricoșata venire a Fiului tău și văd lucrurile mele, și mă tem și mă înfricoșez de neamăgita judecată, Mireasă a lui Dumnezeu.

Neîntinată, neispitită de nuntă, Fecioară, sufletul meu cel întinat cu dezmierdările, prin baia dumnezeiești umilințe și a lacrimilor celor curgătoare, spală-mă, și de înfricoșata muncă a focului celui nestins, izbăvește-mă.

Slavă …

Nu am îndrăzneală, Îndurate, după ce am păcătuit, să caut și să văd la nemăsurata înălțime a cerului, nici să mă numesc fiu al Tău, eu desfrânatul; ci Tu, Cela ce ai nemăsurată milă, pentru rugăciunile Maicii Tale în dar mă miluiește.

Și acum …

De Dumnezeu Născătoare roagă pe Dumnezeu Cuvântul, pe Care din coapsele tale cele curate L-ai născut, să-mi de-a dezlegare de păcate și împărtășirii Lui celei prea dulci și stării aleșilor să mă învrednicească în ceasul judecății.

Sedealna :

De văpaia gheenei și de ardere, de scrâșnirea dinților și de plângerea cea prea jalnică, și de despărțirea cea prea amară, de moștenirea și de adunarea sfinților, aducându-ți aminte suflete al meu, îngrozește-te, și suspină și sârguiește-te a șterge zapisele nenumăratelor tale datorii, cu lacrimi de umilință, ajutătoare nerușinată având pe Maica lui Dumnezeu cea Curată; că prin ea se dă iertare celor ce cu dreaptă credință o slăvesc pe dânsa ca pe Născătoarea de Dumnezeu.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Tinerii cei ce au mers din Iudea în Babilon dedemult, cu credința Treimii văpaia cuptorului o au călcat, cântând : Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Cântare din buze necurate, aduc ție celei preacurate, Născătoare de Dumnezeu, rugându-te să mă izbăvesc de gânduri necurate și de întinăciunile trupului, o, Doamnă, neîntinată.

Deschis-ai ușile raiului, pe care le-a încuiat oamenilor strămoașa; pentru aceea, Maica lui Dumnezeu, deschide-mi și mie ușile pocăinței, ușa raiului deschizându-mi-o mie.

Slavă …

Pe mine cela ce sunt cu covârșire mai necurat decât toate neamurile și diavolii, Milostive Hristoase, miluindu-mă, pentru mulțimea milei Tale, curățește-mă și de gheena izbăvește-mă cu solirile Maicii Tale celei preacurate.

Și acum …

Arată iubirea ta de oameni, ceea ce ai născut pe Stăpânul Cel iubitor de oameni, pentru mine săracul și cel cu adevărat fără de omenie, și cu iubire de oameni miluiește urâciunea de oameni a mea.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Pe Domnul, Cel ce S-a proslăvit în muntele cel sfânt și în rug a arătat lui Moisi taina nașterii Pururea Fecioare, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Fecioară, ceea ce ești scăparea păcătoșilor, curățitoarea smeriților, sufletul meu cel chinuit și necăjit, și totdeauna cu întunecarea tescuit, cu lumina ta cea prea dulce, cu gândită mângâiere, alină-l și cu totul liniștit arată-l.

Pe mine cel omorât înviază-mă, cel îngropat scoală-mă, pe mintea mea cea căzută la pământ ridică-o, ceea ce ai înviat pe cei morți cu nașterea ta cea de viață purtătoare, ca ceea ce pe Însăși Viața întru

adevăr o ai născut, Marie, de Dumnezeu Născătoare, ceea ce ești prea binecuvântată și prea proslăvită și cu dar dăruită.

Binecuvântăm pe Tatăl …

Știm, Stăpâne, bogăția nemăsuratei și multei milostivirii Tale, noi cei ce credem întru Tine, pentru aceea cădem la Tine împreună cu desfrânatul, toți cu fierbințeală; primește-ne pe noi cei ce am păcătuit și năzuim la tine, pentru rugăciunile Maicii Tale; că nu este, cu adevărat nu este, Milostive, păcat care poate să biruiască iubirea Ta de oameni.

Și acum …

Pe cei ce în noianuri, Stăpână, cumplit se primejduiesc, adăpostiri și limanuri mântuitoare îi primesc, și pe mine cel ce mă primejduiesc în valurile cele gândite, primește-mă și mă mântuiește, ceea ce ești limanul celor ce în furtună se trudesc cu asuprelile diavolilor, că tu ești sprijinire și acoperământ și străină părtinire.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Domnul, Cel ce S-a proslăvit în muntele cel sfânt și în rug a arătat lui Moisi taina nașterii pururea Fecioarei, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Înfricoșatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, căci Cel Preaînalt de voie S-a pogorât până și la trup, din pântecele cel fecioresc făcându-Se om; pentru aceasta, pe preacurata de Dumnezeu Născătoarea, credincioșii o mărim.

Ceea ce ești sfeșnic cu totul luminos, cu aur strălucitor, Fecioară preadulce, cea în chipul soarelui, ca ceea ce ești strălucitoare de lumină, luminează-mă; sfințește-mă cu milostivirea și cu umilința curățește-mă, spălându-mă de întinăciunea patimilor ca, făcându-mă curățit, să văd sfântă icoana ta și să mă închin și să o sărut.

Ceea ce ești nor cu raze de aur și de strălucire purtător, ceea ce pe Raza slavei Tatălui, ceea ce pe Lumina cea dulce, cea din Lumina cea de viață începătoare, ceea ce pe Soarele cel mai înainte de soare L-ai răsărit trupește, negura sufletului meu, întunericul minții mele, cu lumina ta cea dulce strălucește-le.

Slavă …

Oștile îngerilor se vor minuna și oamenii cei de pe pământ, Doamne, dacă cu milostivire vei mântui sufletul meu, ca un Bun, și pe mine cel deznădăjduit dinspre toate părțile, îndurărilor Tale mă vei învrednici, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Tale, și cu mare glas, în toată lumea, înalt voi propovădui milele Tale.

Și acum …

Lucru preaslăvit ai lucrat, Preacinstită, născând pe Ziditorul tău și Domnul. Lucrează și acum altă minune întru mine, păcătosul și osânditul; îndură-te, miluiește-mă cu milostivire și mântuiește-mă cu iubire de oameni, ca o Maică a Iubitorului de oameni, pe mine cel nevrednic de iubire de oameni.

CANONUL MAICII DOMNULUI
LUNI SEARA

Glas 8

Cântarea 1-a, Irmos :

Celui ce a sfărâmat războaiele cu brațul Său și a trecut pe Israil prin Marea Roșie, să-i cântăm Lui ca Izbăvitorului nostru, că S-a proslăvit.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Putrejunea sufletului meu usucă-o și bubele rănilor, cu doctoria cea iute a Fiului tău, întru tot Curată, pentru că spre tine mi-am pus toată nădejdea mea și pe tine te pun înainte mijlocitoare către Fiul tău și Dumnezeul nostru.

Cu lenevire și cu trândăvire, Stăpână, toată viața mea cheltuind-o, eu desfrânatul, la al tău acoperământ alerg și cu credință strig ție : Mântuiește-mă cu solirile tale, Preacurată.

Slavă …

Cu adevărat, mai mult decât nisipul s-au numărat acum nelegiuirile mele și păcatele care fără de rușine le-am făcut și pe mine m-am întinat, ascunzând, ticălosul, pe cea după chip și m-am făcut dugheană a nelegiuirilor.

Și acum …

Cu lacrimi și întru mult suspin și necaz al inimii, năzuind acum la tine, nu mă trece cu vederea, rogu-mă, ci cu mijlocirea ta, în ziua judecății, pe Fiul tău roagă-L ca să mă izbăvesc de muncă.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Întăritu-s-a inima mea întru Domnul, înălțatu-s-a fruntea mea întru Dumnezeul meu, lărgitu-s-a gura mea asupra vrăjmașilor mei, veselitu-m-am de mântuirea ta.

Picăturile lacrimilor mele și suspinele inimii și ridicarea mâinilor celor întinse văzându-le, cu milostivire îndură-te spre robul tău; pentru că nu am afară de tine, Stăpână, alt ajutor.

Firea mea cea umezitoare cunoscând-o Născătoarea de Dumnezeu, în fiecare zi alunecând fără oprire către cele rele, vai mie ! Sprijinește-mă și mă mântuiește, pentru că nu am afară de tine, Stăpână, alt ajutor.

Slavă …

Întinat sunt cu sufletul și de toate bunătățile lipsit, de care m-am prăpădit, eu ticălosul, prin prea reaua sfătuire; drept aceea, către tine năzuiesc, pentru că nu am afară de tine, Stăpână, alt ajutor.

Și acum …

Cercetându-mă pe mine însumi, mă aflu pe toți oa-menii covârșindu-i cu nelegiuirile, eu ticălosul, și unde voi fugi, eu ticălosul, fără numai la tine cea prea milostivă; pentru că nu am afară de tine, Stăpână, alt ajutor.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Auzit-am, Doamne, auzul Tău și m-am temut, că Dumnezeu prea vecuitor fiind, cu negrăit sfat întrupându-Te, ai ieșit din Fecioară; slavă pogorârii Tale, Hristoase; slavă puterii Tale.

Ninivitenii cei ce odată cu cenușă și cu sac au lăcrimat, proorociei proorocului plecându-se, mila Fiului tău, întrutot Curată, asupra lor au tras-o; pentru aceea, pe tine te rog, milostivește-L pe Acesta să treacă cu vederea și greșelile mele.

O, de a mea vătămare de minte, întrutot lăudată ! Că voind, cu cele rele împreună m-am amestecat, fără simțire făcându-mă, cu totul nepăsându-mi, și desfrânându-mă cu poftele cele fără ființă. Pentru aceea, povățuiește-mă către calea pocăinței, întorcându-mă și înțelepțindu-mă.

Slavă ...

Sănătate a sufletului, sănătate a trupului dăruiește-mi mie, ca să lucrez și să fac voia Fiului tău, cu frică și cu bucurie; pentru că poți, ca ceea ce ești Maică a Ziditorului tău, și faci câte voiești celor ce cu credință și cu dor aleargă la Biserica ta, Fecioară.

Și acum …

Cu multă cucernicie stau înaintea icoanei tale celei preacurate, întru tot fără prihană, cerând și rugându-te : Să nu mă lepezi de la fața ta pe mine, ticălosul, ci îndură-te și din toată vătămarea și primejdia și din toată răutatea mântuiește-mă.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Întunericul sufletului meu, risipește-l, Dătătorule de lumină, Hristoase Dumnezeule, Cela ce ai alungat întunericul cel mai dinainte al adâncului, și-mi dăruiește lumina poruncilor Tale, Cuvinte, ca mânecând să Te slăvesc pe Tine.

Vai mie, cu adevărat, cu totul m-am făcut, cu nelegiuitele fapte și cu nelegiuirile, înnoroit tot și urât sălaș, urât de îngeri și de oameni ! Ci cu lacrimile mele mă spală, Preacurată.

Înghesuit fiind de prea multe ispite, Preacurată, și de primejdii de pretutindenea, vai mie ! Și clătindu-mă de furtuni și de necazuri, păzește-mă sub acoperământul tău cel dumnezeiesc, izbăvindu-mă și mântuindu-mă totdeauna.

Slavă …

Fierbinte solirea ta cea către Fiul tău uneltind-o, întru tot Curată, pentru netrebnica și mult greșita slugă a ta, ca să aflu dezlegare de păcatele mele, pe Mântuitorul roagă-L, mai înainte de cercetare.

Și acum …

Să nu încetezi a mă izbăvi pe mine, mărturisindu-mi păcatele mele și nelegiuirile care, ticălosul, întru cunoștință le-am făcut; pentru aceasta strig, întru suspinuri rugându-te : Să nu lepezi pe robul tău, Stăpână.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Precum ai izbăvit pe proorocul dintru adâncul cel mai dedesubt, Hristoase Dumnezeule, și pe mine mă izbăvește de păcatele mele, ca un Iubitor de oameni, și îndreptează viața mea, rogu-mă.

După psalmistul, Stăpână, nelegiuirile mele s-au făcut ca o sarcină grea peste mine, îngreunându-mă, și pentru nebunia mea, rănile sufletului s-au împuțit și au putrezit.

Cu datorie la Biserica ta cea sfințită am alergat, și ca o slugă ticăită stau înainte, Stăpână; primește-mi rugăciunea, precum atunci Stăpânul banii văduvei.

Slavă …

O, cum mă ține pământul și nu mă înghite pe mine, cel de mine însumi osândit, care decât toți oamenii mai desfrânat am viețuit, nu mă dumiresc, ticălosul ! Ci tu ești ceea ce mântuiești.

Și acum …

Stinge, Buno, cu rourarea milei tale, săgețile cele ce asupra mea cu vicleșug se pornesc noaptea și ziua, cele înfocate ale vrăjmașului celui ce-mi dă mie război.

Sedealna :

Gândesc la judecată și mă tem, de întrebarea cea înfricoșată mă cutremur, de răspunsul Judecătorului mă înspăimânt și mă îngrozesc de muncă și de durerea focului, de întunericul tartarului, de scrâșnirea dinților, de viermele cel neadormit. Vai mie ! Ce voi face când se vor pune scaunele și cărțile se vor deschide și faptele se vor vădi ? Atunci, Stăpână, să-mi fii mie ajutătoare și folositoare prea fierbinte, că pe tine te am nădejde, eu netrebnicul robul tău.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Cela ce ai mântuit prin înger pe tineri din foc și cuptorul cel ce ca tunetul suna l-ai prefăcut în rouă, bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Întind ochii ticălosului meu suflet, întru tot Sfântă, către tine și strig din dor Fiului tău, Mântuitorului și Ziditorului meu : Cu solirile Maicii Tale, Hristoase, îndură-Te spre mine.

Noianuri de vindecări având, Fecioară, ca una ce ai născut pe Hristos, varsă cu îmbelșugare și mie slugii tale, celui neputincios, celui cumplit rănit peste tot, o picătură a ta.

Slavă …

Întru-tot Sfântă Fecioară, de umilință dumnezeiască umple smeritul meu suflet, ca să ud cu evlavie, cu prea multe lacrimi, dumnezeiasca ta Biserică și să spăl întinăciunea patimilor.

Și acum …

Mireasă neispitită de nuntă, păzește pe toți cei ce năzuiesc la tine, pentru că de nu vei păzi pe robii tăi, Fecioară, pierim toți și ne vom face mâncare diavolilor.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Cela ce acoperi cu ape cele mai pe deasupra ale Tale, Cela ce pui mării hotar nisipul și toate le ții, pe Tine Te laudă soarele, pe Tine Te slăvește luna, Ție aduce toată făptura laudă, ca Făcătorului tuturor, în veci.

Fecioară de Dumnezeu Născătoare, izbăvește pe robii tăi atunci când va voi Fiul tău să judece tot neamul omenesc și să despartă pe unii de alții, vai mie, pe drepți și pe nedrepți !

Minune mare, cum ai hrănit cu lapte, Fecioară, și Fecioară te-ai arătat după naștere ! Cu adevărat, tainele tale sunt preaslăvite; pentru aceea ne închinăm și prea înălțăm nașterea ta cea negrăită.

Binecuvântăm pe Tatăl …

M-am depărtat de la tine și m-am făcut urât cu răutățile mele. Vai ! Pentru care și m-am făcut batjocoră celor din jurul meu, ticălosul; ci nu trece cu vederea până în sfârșit, rogu-mă, Fecioară, pe sluga ta.

Și acum …

Cu mușcările amăgitorului fiind mort, înviază-mă, ceea ce ai născut Viața tuturor, și să nu-l mai lași încă pe acesta asupra noastră, a nedumeriților și a smeriților, să ne silnicească.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Cela ce acoperi cu ape cele mai pe deasupra ale Tale, Cela ce pui mării hotar nisipul și toate le ții, pe Tine Te laudă soarele, pe Tine Te slăvește luna, Ție aduce toată făptura laudă, ca Făcătorului tuturor, în veci.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, Cel ce a înălțat fruntea mântuirii noastre în casa lui David, slugii Sale, întru care ne-a cercetat pe noi Răsăritul cel dintru înălțime și ne-a îndreptat pe noi pe calea păcii.

Ca un mare corn al binecuvântărilor înălțându-Se pe lemn Fiul tău și Dumnezeu, S-a sculat, întru care a rupt zapisul și s-a surpat vrăjmașul până în sfârșit și a căzut. Pentru aceea, pe tine Preacurată, împreună cu Fiul tău și Dumnezeu, te mărim.

Curgerea lacrimilor mele văzând-o, cu milostivire milostivește-te spre mine, Stăpână; cu a ta milă smeritul meu suflet curățindu-l de-a pururea, păzindu-l, acoperindu-l și din mâna diavolilor răpindu-l.

Slavă …

Doamnă, Stăpână curată, lauda proorocilor și a apostolilor, frumusețea ierarhilor, podoaba tuturor mucenicilor și veselia cuvioșilor,

desfătarea drepților și bucuria necăjiților, nu trece cu vederea rugile robilor tăi.

Și acum …

Popoare și limbi și seminții, tinerii împreună cu fecioarele, să ne apropiem cu minte curată și toți cei hrăniți cu dreapta credință, Fecioarei și curatei Maicii Dumnezeului nostru, cu fierbințeală să-i strigăm : Întrutot Sfântă, mântuiește pe toți cu solirile tale.

CANONUL MAICII DOMNULUI

MARȚI SEARA

Glas 8

Cântarea 1-a, Irmos :

Marea ai închegat-o, cufundând pe mândrul Faraon cu căruțele și ai mântuit pe popor neudat, Doamne, și i-ai adus pe dânșii în muntele sfințeniei, care au strigat : Cântăm Ție, Dumnezeul nostru, Celui tare în războaie, cântare de biruință.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Să lăudăm cu sfințite cuvântări de cântări pe cea mult lăudată, care pe Dumnezeu Cuvântul mai presus de cuvânt L-a născut, pe Cel Unul mult lăudat, pe Care Îl laudă toată firea, pe Care oștile cerești cu dumnezeiești cântări de laude Îl cinstesc.

Pe lăcașul cel curat al fecioriei, pe Biserica curăției, pe casa cea sfântă, pe cămara cea binemirositoare, pe saraiul cel cu lumină strălucitor, pe sălașul darurilor, pe palatul lui Iisus, pe cea binecuvântată, să o lăudăm.

Slavă …

Iubitorule de oameni, Cela ce iubești pe cei drepți și cu milostivire miluiești pe toți păcătoșii, pe mine cela ce mai presus decât toți oamenii sunt mai păcătos, și cu lucrul și cu cuvântul mult Te-am amărât pe Tine, îndură-Te și mă mântuiește, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Și acum …

Dumnezeul nostru, Cel ce locuiește în ceruri, te-a gătit pe tine, Fecioară, alt cer cuvântător pe pământ, mai înalt decât cerurile, și tăinuindu-Se de puterile cele cerești, S-a sălășluit întru tine, Cela ce în ceruri nu este încăput.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Cuvinte, cel ce ai întărit cerurile cu cuvântul, întărește mintea noastră și inima, ca să Te slăvim pe Tine, Mântuitorul sufletelor noastre.

Eu cel ce mai înainte de omorâre sunt mort, cel ce mai înainte de îngropare sunt îngropat; cel ce mai înainte de mormânt petrec în mormântul nesimțirii celei împietrite și vârtoase, Stăpână, pe tine, Maica Vieții, te rog să mă înviezi pe mine.

Ceea ce ești frumusețea lui Iacov, cea aleasă mai înainte de veci, cea bună între femei și frumoasă, Fecioara împreună și Maica cea neispitită de nuntă, de Dumnezeu Născătoare, Doamnă, mântuirea mea, mântuiește-mă.

Slavă …

Izvorul cel nedeșertat, fântâna cea necheltuită, pârâul cel de-a pururea curgător și îndestulat, paharule al milei, adâncule al îndurărilor, noianule al iubirii de oameni, Doamnă, mântuiește-mă.

Și acum …

Pe mine cel rău, ceea ce ești bună; pe mine cel ce sunt întru multă nemilostivire, izvorule cel nedeșertat al milei, pe cel pângărit, pe cel întinat, ceea ce ești curată și fără prihană, Fecioară, mântuiește-mă și de toate acestea izbăvește-mă.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Proorocul Avacum cu ochii minții mai înainte a văzut venirea Ta, Doamne. Pentru aceasta a și strigat : De la miazăzi va veni Dumnezeu; slavă puterii Tale, Hristoase; slavă smereniei Tale.

A putut mai înainte zavistia să mă izgonească de la Dumnezeu, să mă lipsească de desfătarea raiului și să mă dea stricăciunii. Ci tu, Fecioară, născând fără de stricăciune pe Hristos Făcătorul meu, făcându-mă fără de stricăciune, iarăși m-ai arătat cetățean al raiului.

Mursă de milostivire ne-ai izvorât nouă, ca o fântână ce izvorăște curgere dulce și ca un izvor limpede curgând ape de viață purtătoare și

apă de băut izvorând; pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, pe mine cel ars de setea patimilor celor înfocate cu totul mă răcorește.

Slavă …

Lepădându-mă de părinteștile Tale porunci și cheltuind întru dezmierdări bogăția pe care mi-ai încredințat-o, m-am făcut sărac de dumnezeieștile daruri, eu ticălosul; pentru aceasta, pe mine cel ce mă pocăiesc cu mărturisire, să nu mă urgisești, Milostive Doamne, pentru rugăciunile Preasfintei Fecioare.

Și acum …

Fecioară neîntinată, nimeni nu s-a întinat pe pământ, precum m-am întinat eu pângăritul și m-am spurcat cu dezmierdările; pentru aceasta cad la tine, ceea ce ești neîntinată; primește-mă și mă mântuiește cu rugăciunile tale cele preacurate, ca ceea ce toate cu lesnire le săvârșești, ca o Maică a lui Dumnezeu Cuvântul.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Doamne Dumnezeul nostru, pacea Ta dăne-o nouă; Doamne Dumnezeul nostru, câștigă-ne pe noi; Doamne, afară de Tine pe altul nu știm, numele Tău numim.

Nedumerirea acoperă, Stăpână, nașterea ta cea neînțeleasă; cum și prunc nești și Fecioară curată ești; cu adevărat și firea întru tine cu înnoire se înnoiește și legile ei se dezleagă.

Având, Fecioară, îndrăzneală prea mare către Domnul, Cel ce S-a născut din coapsele tale, câte voiești totdeauna le săvârșești, și pe toate le poți, Maica Dumnezeului celui Atotputernic; pentru aceasta voiește numai și mă vei mântui.

Slavă …

Suflete al meu, să nu întârzii rămânând în străinătatea cea depărtată, ci aleargă degrab, vestind și mărturisindu-te lui Dumnezeu și Tatălui, ca să iei dezlegare, prin solirile Născătoarei de Dumnezeu, de acelea pe care rău le-ai lucrat, în desfrâu viața săvârșindu-ți.

Și acum …

Ca o corabie în furtună, eu mă cufund în valurile patimilor; ceea ce ești limanul nepătimirii, dezleagă-mi primejdia viscolului, dându-mi cercetarea ta, ca o sfințită anghiră, Maică prea neîntinată a lui Dumnezeu Ocârmuitorului.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Ca apele mării, Iubitorule de oameni, valurile vieții mă înviforează; pentru aceasta ca și Iona strig către Tine, Cuvinte : Scoate din stricăciune viața mea, Milostive Doamne.

Ceea ce ești sălaș desfătat al Stăpânului, și palat bine mirositor al Cuvântului și încăpere cuvântătoare a lui Hristos, Care pe toate le-a făcut cu cuvântul, prealăudată Maică a lui Dumnezeu, miluiește ticălosul meu suflet.

Marea greșelilor mă ține și mă cuprinde pe mine și întreitele învăluiri ale păcatelor mă viscolesc, iar suflarea cea potrivnică a patimilor celor unele peste altele mă trage în fundul pieirii; ci tu, ceea ce ai născut Adâncul îndurărilor, încetează-mi viscolul.

Slavă …

Mai tânăr fiind, Iubitorule de oameni, ca un fiu al Tău, am cheltuit bogăția întru fapte întinate ale desfrânării, și flămânzind de bunătățile Tale, eu ticălosul, vin acum la Tine cu jale, cerându-mi iertare ca de la un Milostiv, prin mijlocirile preacuratei Fecioare.

Și acum …

Preacurată, haina mea este întinată și făclia sufletului meu s-a stins, și legat fiind de mâini și de picioare cu lanțurile greșelilor mele cele multe, sunt aruncat afară; ci tu, cămara cea însuflețită a lui Dumnezeu, du-mă în cămara cea dumnezeiască.

Sedealna :

Mielușeaua cea neîntinată văzând pe Mielul și Păstorul spânzurat pe Cruce, a strigat : Fiul meu, ce este acum această străină vedere și fără de nădejde ? Cum Tu, fiind Viața tuturor, Te osândești asemenea ca și oamenii ? Ci scoală-Te, Cuvinte, a treia zi din morți, precum ai zis.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Cuptorul haldeilor cu foc fiind ars, s-a răcorit prin Duhul, cu ajutorul lui Dumnezeu. Iar tinerii au strigat : Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

A te lăuda pe tine, Prealăudată, și a te binecuvânta pe tine cea binecuvântată, Curată, nici firea îngerilor, nici a oamenilor nu poate precum se cuvine, că pe Ziditorul amândorura și pe Făcătorul tuturor L-ai născut, rămânând Fecioară.

Nu am lacrimi, nu am plâns, nici pocăință, Preasfântă Fecioară; ci tu, ceea ce ai șters toată lacrima de pe fața pământului, dă-mi mie umilință, ca lăcrimând cu amar să spăl sufletul meu.

Slavă …

Eu sunt pomul cel neroditor, cel vrednic de blestem, și vița cea cu totul uscată, care nicidecum nu aduc rod de umilință, și vinovat sunt tăierii și arderii; ci să nu mă trimiți în focul cel nestins, Hristoase, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Și acum …

Fecioară, având-te pe tine mare sprijinire și părtinitoare nerușinată, mă voi izbăvi de focul cel vecuitor, și de nevoia și necazul ce va să fie, și de scrâșnirea dinților și de întunericul cel întristător.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Îngerii și cerurile, pe Cel ce șade pe scaunul slavei și neîncetat Se slăvește ca un Dumnezeu, binecuvântați-L, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Bucură-te, izvorule care izvorăşti bucuria sufletească; bucură-te, dătătoarea dumnezeieştii bunătăţi; bucură-te, sălaşul bucuriei; bucură-te, încăpere sfântă, căruţă cinstită a Soarelui Celui neînserat, Născătoare de Dumnezeu Marie, ceea ce eşti binecuvântată şi prea proslăvită şi cu dar dăruită.

Străine şi mai presus de minte şi de gând sunt povestirile cele înfricoşate ale străinei şi preaslăvitei naşterii tale, Marie prealăudată, că ai născut fără amesteca-re şi fără schimbare şi fără sământă pe Domnul slavei, pe Unul din Treime, pe Cel ce şade peste heruvimi şi peste serafimi, Care din tine S-a întrupat.

Binecuvântăm pe Tatăl ...

Iubitorule de oameni, izbăveşte-mă de darea de seamă cea înfricoşată, că nici un răspuns nu am nicidecum pentru răutăţile pe care le-am lucrat, Stăpâne. Că lucrurile cele dobitoceşti am făcut, dobitoceşte, cu necuvântare trăind, ci Tu, Cuvinte al lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Maicii Tale, miluieşte-mă cu milostivire pe mine, netrebnicul robul Tău.

Şi acum …

Ajutorul tău cel fierbinte şi sprijinul tău cel grabnic care s-a făcut spre mine, ceea ce eşti cu totul fără prihană, mă înspăimântă, Stăpână; pentru aceasta cu bucurie strig ţie : Bucură-te, mântuirea sufletului meu şi acoperământul; bucură-te, bucuria lumii şi nădejdea mea cea tare; bucură-te, ceea ce-mi eşti mie pricinuitoare de viaţa cea veşnică.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Îngerii şi cerurile, pe Cel ce şade pe scaunul slavei şi neîncetat Se slăveşte ca un Dumnezeu, binecuvântaţi-L, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Străin lucru este maicilor fecioria; străină este și fecioarelor nașterea de fii, iar întru tine, Născătoare de Dumnezeu, amândouă s-au rânduit. Pentru aceasta toate semințiile pământului pe tine neîncetat te fericesc.

Vindecă rănile inimii mele celei ticăloase și tămăduiește bubele cele multe și greu de vindecat ale sufletului și trupului meu, Stăpână; durerile cele cumplite vindecă-le cu dumnezeiască cercetarea ta, iar bolile cele sufletești și trupești dezleagă-le.

Nu am alt mijlocitor și părtinitor către Dumnezeu, nici sprijinitor după Dumnezeu, pe pământ, altul afară de tine, Preasfântă Stăpână; pentru aceasta cad la tine cu lacrimi fierbinți și cu durere a inimii, rugându-te : sprijinește neputința mea.

Slavă …

Sufletelor care v-ați înstrăinat de la Dumnezeu și v-ați lipsit de dumnezeieștile daruri, veniți cu fierbințeală luând asupră-ne întoarcerea desfrânatului și să strigăm : Părinte Bunule, Care ești în ceruri, toți Ți-am greșit Ție, curățește și mântuiește pe cei ce aleargă la mila Ta, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Și acum …

Ce mă voi face ? Ce voi lucra eu smeritul ? Pe cine voi avea acolo ajutor, cu mulțime de cumplite păcate fiind înfășurat și cu noian de trândăvie și cu covârșire de nesimțire ? Preasfântă de Dumnezeu Născătoare, nădejdea celor deznădăjduiți, să nu mă rușinezi pe mine robul tău.

CANONUL MAICII DOMNULUI
MIERCURI SEARA

Glas 8

Cântarea 1-a, Irmos :

Cântare să înălțăm popoare minunatului nostru Dumnezeu, Celui ce a izbăvit pe Israil din robie, cântare de biruință cântând și strigând : Să-Ți cântăm Ție, Celui ce ești Însuți Stăpân.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Cuvinte cel împreună fără de început cu Tatăl și împreună de un scaun, dă-mi mie cuvânt ca de-a pururea cu cuvinte să cânt pe Fecioara, Doamna cea neispitită de nuntă, care prin cuvânt Te-a născut pe Tine, Cuvântul cel ipostatic și de-a pururea vecuitor și mai presus de minte și de cuvânt și de cuget.

Dăruiește sufletului meu loc de bucurie și plâns făcător de bucurie și de patimi curățitor; întorcându-mi în bucurie jalea mea; rupe-mi sacul cel prea aspru al păcatelor mele și încinge-mă, Fecioară, cu dumnezeiasca veselie.

Slavă …

Hristoase Împărate, ca cela ce am păcătuit mai mult decât toată firea omenească cu gândurile, vai mie, cu cuvintele, cu aducerile aminte și cu faptele, eu ticălosul, vin la Tine, Mântuitorule, și strig Ție «greșit-am»; mântuiește-mă cu rugăciunile celeia ce Te-a născut pe Tine.

Și acum …

Suflete al meu smerite, vino și strigă către Maica lui Dumnezeu, sprijinul celor deznădăjduiți : Ceea ce ești acoperământul creștinilor, să nu mă părăsești pe mine, ci mă apară și mă mântuiește și din munca cea veșnică mă slobozește.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Cuvinte al lui Dumnezeu, Cela ce ai întărit cerurile cu mâna Ta, întărește și inimile noastre, a celor ce nădăjduim spre Tine, întru lumina cunoștinței Tale celei adevărate.

Mai mult decât mierea ce îndulcește gâtlejul cel simțit și mai mult decât fagurul ce îndulcește limba și gâtlejul și decât însăși dulceața, mai mult, cu adevărat, este dumnezeiescul tău nume, Fecioară, întru inima mea.

Stăpână, cheltuindu-mi vremea nemerniciei mele cu lenevire și cu trândăvie, mă tem și mă înfricoșez, închipuind întru sine-mi înfricoșatul și groaznicul și necăutătorul în față divanul nașterii tale.

Slavă …

Doamne, primește-mi plânsul cel neîncetat, suspinul cel necontenit și inima cea zdrobită și ca un Iubitor de oameni, cu mila Ta cea nemăsurată, dă-mi iertare greșelilor care am greșit, pentru rugăciunile preacuratei Fecioare.

Și acum …

Nori de ploaie slobozitori arată ochii mei, Stăpână, ceea ce ești nor însuflețit al Apei celei dătătoare de viață, și cu picături fierbinți de lacrimi învrednicește-mă a mă uda totdeauna și a mă adăpa.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Cu taină mai înainte văzându-Te proorocul pe Tine, Cuvinte, din Fecioară întrupându-Te, cu cântare striga : Slavă puterii Tale, Doamne.

Ceea ce ai plouat lumii Apa cea săltătoare, Care adapă pe cei ce s-au topit de arșița păcatelor, învrednicește-mă a plânge cu amar, a mă uda cu lacrimile, a suspina dintru adâncul inimii mele și ziua și noaptea a-mi spăla patul meu și a-l uda.

Faptele cele rele stau ca niște muncitori, cu statornicie, ridicate acum asupra mea și cu asprime îngrozind sufletul meu cel omorât cu greșelile;

de aceea deznădăjduindu-mă, cad la tine, Fecioară, în dar miluiește-mă pe mine ticălosul.

Slavă …

Tu pe mine, Hristoase, din pământ închipuindu-mă, m-ai înviat; Tu pe mine, cu dumnezeiesc cuvânt m-ai împodobit; Tu mi-ai dat suflet și minte. Deci, să nu mă dobândească vrăjmașul pe mine, zidirea Ta, nu iadul, nu întunericul, nu focul gheenei, ci Tu, ca Cela ce ești din fire iubitor de oameni, mântuiește-mă pentru ceea ce Te-a născut.

Și acum …

Afară de tine, Curată, altă ajutătoare nu am, și afară de tine alt acoperământ nu știu; tu ești nădejdea mea, tu scăparea mea, tu făcătoarea mea de bine, tu gata sprijinitoarea mea. Pentru aceea te chem pe tine : Scoate-mă din toată nevoia și mă mântuiește pe mine, robul tău.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Mânecă duhul meu către Tine, Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile venirii Tale. Deci, întru acelea luminează mintea noastră, Stăpâne, și ne povățuiește pe calea vieții.

Pe mine însumi mă osândesc, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită, și mai înainte de cercare lucruri de rușine purtând împrejur, eu cel singur osândit. Ci tu să-mi stai înainte, ca ceea ce ești părtinitoarea tuturor, și din osânda cea cumplită mă izbăvește.

Spre tine toate nădejdile mântuirii mele mi-am pus, Maica lui Dumnezeu Fecioară, să nu mă treci cu vederea pe mine cel ce cumplit mă cufund în noianurile primejdiilor, ci dă-mi mâna ta, precum Hristos lui Petru, și mă mântuiește.

Slavă …

Și întunericul mă acoperă și focul lucrurilor mele mă arde pe mine și scrâșnirea dinților și gerul tartarului mă tulbură, dar fețele cele

posomorâte ale dracilor mai mult mă înfricoșează, Mântuitorule, de care mă izbăvește, cu rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Și acum …

Ușa morții îmi încuie mie, ceea ce ești cu totul fără prihană; zăvoarele iadului ca pe un osândit acum mă apucă; ci tu fii mie ușă către viață, Fecioară, și încuietorile iadului le rupe.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Adâncul păcatelor și viforul greșelilor mă tulbură, și întru adâncul deznădăjduirii celei silnice mă împing, ci tinde-mi și mie mâna Ta cea tare, ca lui Petru, o, Îndreptătorule, și mă mântuiește.

Omorât fiind, Fecioară, cu multe călcări de poruncă, ceea ce negrăit ai născut oamenilor Viața, Născătoare de Dumnezeu, înviază-mă, și a face voile Domnului întărește-mă.

Pe tine toți credincioșii te avem părtinitoare și zid, noi cei ce ne aflăm întru adâncul răutăților și care în valul necazurilor de-a pururea ne primejduim, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce singură ești scăparea credincioșilor.

Slavă …

Manase este stâlp și icoană a bunătății Tale pe pământ, iară eu mai mare povestire a iubirii Tale de oameni, Hristoase, voi fi, că minune mare este că pe mine cel mort m-ai înviat, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Și acum …

Fără de mamă mai înainte de trup, fără de tată după întrupare, a fost Fiul Tatălui și al Maicii, că acestea amândouă sunt mai presus de minte; că lui Dumnezeu se cuvin minunile cele preaslăvite.

Sedealna :

Râul cel înfricoșat al focului celui nestins luându-l în minte, suflete al meu, înfiorează-te și strânge-te și de la răutate depărtează-te și întru

plângere și întru tânguire cu amar tânguindu-te, întru zdrobirea inimii, cu smerenie aleargă mai înainte de sfârșit la Maica Domnului tău și acesteia roagă-te ca dintru dânsul să te izbăvească, strigând : Născătoare de Dumnezeu, roagă-te Fiului tău și Dumnezeu, lăsare de greșeli să mi se dea mie, că pe tine te am nădejde, eu netrebnicul robul tău.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Cela ce ai întemeiat pământul întru început, și cerurile cu cuvântul le-ai întărit, bine ești cuvântat în veci, Doamne Dumnezeul părinților noștri.

Îndură-te, mântuiește-mă, Fecioară, ceea ce ai născut pe Dumnezeu Cuvântul cel Milostiv, și cu lumina cea dintru tine luminează sufletul meu, și din cumplita lucrare, cea cu măiestrie a diavolilor, izbăvește-mă.

Izbăvește-mă, Maica Mântuitorului, pe mine cel ținut de cumplita robie a gândurilor celor rele și a patimilor celor de suflet stricătoare, ca, mântuindu-mă, de-a pururea după datorie să te slăvesc.

Slavă …

Încetează durerea sufletului meu și negrăita chinuire, și plângerea întru bucurie adevărată prefă-o, Îndurate, ca un Milostiv și Mântuitor, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Și acum …

Mântuiește-mă, mântuiește-mă, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Dumnezeul cel Milostiv, și din cumplite nevoi și din vătămare și din primejdii, cu puterea ta cea tare, scoate-mă, Maica lui Dumnezeu.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Pe Împăratul cel fără de început al slavei, de Care se înfricoșează puterile cerurilor, lăudați-L preoți, popoare preaînălțați-L pe Dânsul întru toți vecii.

Cuvinte, Cela ce ai făcut marea, cerul și pământul, Cela ce schimbi firile și prefaci stihiile și din nou zidești totul, Domnul vieții, Cela ce stăpânești peste moarte, Cela ce pe toate le porți numai cu singur cuvântul, din Fecioară Doamnă ai ieșit purtător de trup.

Mă împinge către laudă dulceața cea dinlăuntru a preacuratului tău dor, Născătoare de Dumnezeu, și focul cel dimprejurul inimii, și a îndrăzni mă pleacă ca din neroditoare buze să-ți aduc ție laude și rugi, și rugăciuni mulțumitoare și cereri.

Binecuvântăm pe Tatăl …

Nepărăsind pe Născătorul, nedespărțindu-Te cu totul, ci întru cele înalte împreună șezând, ca un Fiu, împreună cu Tatăl și cu Dumnezeiescul Duh, ai încăput în pântecele Fecioarei, Cuvinte, mai presus de cuvânt, rămânând desăvârșit Dumnezeu, măcar de și Te-ai întrupat cu adevărat.

Și acum …

Cel Care de toată zidirea și de toată suflarea cea cuvântătoare și cea necuvântătoare, cea stricăcioasă și cea nestricăcioasă, cea simțită și cea gândită, se laudă, o, înfricoșată minune ! O, auzire străină și negrăită ! Ca un Dumnezeu, se vede Prunc al Maicii Fecioare.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Pe Împăratul cel fără de început al slavei, de Care se înfricoșează puterile cerurilor, lăudați-L preoți, popoare preaînălțați-L pe Dânsul întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Naşterea Pururea Fecioarei, ce s-a arătat mai înainte legiuitorului în munte prin foc și prin rug, spre mântuirea noastră a credincioșilor, cu cântări neîncetate să o mărim.

Vino dar, ticăloase suflete, plânge-te pe sineți mai înainte de ieșirea ta, tânguiește-te, suspină dintru adâncurile inimii tale, și cu jale și cu bocet cazi și strigă către Maica Ziditorului tău : La judecată, Stăpână, tu mă sprijinește.

Toată nădejdea mântuirii mele, după Dumnezeu, spre tine am pus-o, eu robul tău; cu tine, scăparea cea nebiruită și folositoare, întru multe împrejurări ale vieții îmbogățindu-mă, de Dumnezeu Născătoare; pentru aceea izbăvește-mă de tot felul de muncă.

Slavă …

Scrâșnirea dinților mă roade și viermele cel fără de sfârșit de tot mănâncă sufletul meu și cheltuiește știința mea mai înainte de vreme, iară râul cel de foc și de departe mă arde; pentru aceea, Iubitorule de oameni, de acestea izbăvește-mă cu rugăciunile celeia ce Te-a născut.

Și acum …

Tipărește pe fruntea sufletului meu pecete însemnătoare a sprijinirii tale ca, văzându-mă potrivnicul, să fugă ca de o oaie a păstoriei tale, ceea ce ești cu totul fără prihană, ca să te slăvesc ca pe o pricină a bucuriei și a mântuirii mele.

CANONUL MAICII DOMNULUI

JOI SEARA

Glas 8

Cântarea 1-a, Irmos :

Crucea însemnând Moisi îndrept cu toiagul, Marea Roșie a despărțit lui Israil, celui ce pedestru a trecut-o; iar de-a curmeziș lovind-o, a unit-o împotriva carelor lui Faraon, deasupra scriind nebiruita armă. Pentru aceea lui Hristos, Dumnezeului nostru, să-i cântăm, că S-a proslăvit.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Luminează sufletul meu, ceea ce ești sfeșnic însuflețit cu aur strălucind al Luminii celei nematerialnice, și îmi gonește negura patimilor mele.

Vrăjmașul m-a împins în prăpastia cea mai de pe urmă a păcatului și în fundul răutății și în grătarul cel mai dedesubt al iadului.

Slavă …

Mireasă a Tatălui, Celui fără de început, Maică a Unuia-Născut Fiului Lui, Biserica Dumnezeiescului Duh, miluiește ticălosul meu suflet.

Și acum …

Stricat-ai, Fecioară, amărăciunea morții, picurând băutura nemuririi și izvorând dulceața vieții.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Toiagul spre închipuirea tainei se primește, că a ales cu odrăslirea preot; iară Bisericii celei mai înainte neroditoare, acum i-a înflorit lemnul Crucii, spre putere și spre întărire.

Îndestulare nu se face celor ce te laudă pe tine, Stăpână, că tu ești lumina și mângâierea și viața și sprijinirea noastră.

Cu cântări te lăudăm pe tine, Prealăudată, ca pe ceea ce ai născut pe Domnul cel Prealăudat, pe Care Îl laudă rânduielile îngerilor.

Slavă …

Hristoase, izbăvește-mă de întunericul cel mai dinafară, de amarul vierme cel cu foc arzător și de tot alt necaz, pentru rugăciunile Maicii Tale.

Și acum …

Ceea ce ai omorât iadul cu Dumnezeiască naşterea ta, izbăvește-mă de lăcașurile cele întunecate ale iadului și de focul cel veșnic.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Auzit-am, Doamne, Taina iconomiei Tale; înțeles-am lucrurile Tale și am proslăvit dumnezeirea Ta.

La tânguirea cea prea amară și la suspinul cel nemângâiat și prea greu, gândește, o, suflete, și cu amar de aici tânguiește-te pe tine.

Omorât fiind mai înainte de moarte și mai înainte de îngropare îngropat, eu cel mort de viu, de rea putoare sunt plin și de putrejunea cea din mormânt.

Slavă …

Pe înfricoșata dare de seamă și pe înfricoșatul Tău divan, Judecătorule, în minte luându-le, mă tem și cu amar lăcrimez, ca un osândit; pentru aceea cad la preacurata Maica Ta.

Și acum …

Minunea ta covârșește toată mintea, că pe Domnul cel nevăzut și fără de ani, văzut sub ani L-ai născut.

Cântarea a 5-a, Irmos :

O, de trei ori fericite lemn, pe care S-a răstignit Hristos, Împăratul și Domnul, prin care a căzut cel ce a înșelat cu lemnul, înșelat fiind de Cel

ce S-a pironit pe tine cu Trupul, de Dumnezeu Care dă pace sufletelor noastre.

Tânguiește-te pe tine, o, suflete, mai înainte de ieșirea ta, ia asupră-ți plâns și jelește-te cu amar, mai înainte până nu te apucă plânsul cel nemângâiat, căzând la Maica lui Dumnezeu.

Stropește-mă, Curată, cu apa umilinței și cu picăturile milei tale dă-mi mie să vărs picături de lacrimi curățitoare de păcate.

Slavă …

Când îmi aduc aminte, cu frică și cutremur, de înfricoșata tăiere a morții și de înfricoșatul Tău divan, Hristoase, mă împung cu amar la inimă; ci prin solirile Maicii Tale, fii mie Milostiv.

Și acum …

Carte te-a văzut pe tine, Curată, mai înainte proorocul, întru care S-a scris Cuvântul Tatălui, Care ne-a izbăvit pe noi, Născătoare de Dumnezeu, de necuvântare.

Cântarea a 6-a, Irmos :

În pântecele fiarei celei din apă, Iona palmele întinzându-și în chipul Crucii, mântuitoarea Patimă mai înainte a închipuit-o arătat; de unde a treia zi ieșind, Învierea cea mai presus de lume a însemnat, a lui Hristos Dumnezeu, Cel ce S-a răstignit cu trupul, și cu Învierea cea de a treia zi, lumea a luminat.

Maica lui Dumnezeu, roagă pe Judecătorul să-mi fie mie blând și lesne împăcat la judecată, și cu ochi milostiv să caute spre mine când va ședea să cerceteze cuvintele și faptele și gândurile.

Păcătuit-am ca tâlharul, dar plâng ca desfrânata și strig ca cananeanca. Sufletul meu, care se îndrăcește cu patimile ca o fiică tânără, vindecă-l, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Doctorul sufletelor.

Slavă …

Împărate a toate, mă înfiorez de a doua venire a Ta pe pământ, și de înfricoșata și nemitarnica judecată mă tem, căci dumnezeieștile și cinstitele Tale porunci nu le-am păzit și de cele rele nu m-am depărtat; pentru aceea alerg la preacurata Fecioară și Maica Ta.

Și acum …

Cu norii păcatelor, cu dulceața greșelilor, fiind ținut, și cu negura patimilor acoperit la minte aflându-mă, noaptea, lucrurile nopții și ale întunericului le-am săvârșit; ci tu, Fecioară, mântuiește-mă.

Sedealna :

O, minune nouă ! O, taină înfricoșată ! Strigat-a Mielușeaua, văzând pe Fiul pironit pe lemnul Crucii. Ce este aceasta, Nemuritorule Cuvinte al lui Dumnezeu ? Cum Te vezi mort, Cela ce pământul îl clătești ca un Atotputernic ? Însă laud a Ta înfricoșată și dumnezeiască pogorâre.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Nebuna poruncă a tiranului celui păgân, pe popoare le-a tulburat, suflând cu îngrozire și cu hulă urâtă lui Dumnezeu. Însă pe cei trei tineri nu i-au îngrozit mânia cea de fiară, nici focul cel vâlvăietor, ci cu duh de rouă aducător, ce împotrivă răsuna, împreună cu focul fiind, cântau : Prealăudate Dumnezeul părinților și al nostru, bine ești cuvântat.

Ceea ce ai născut adâncul milei, mântuiește-mă pe mine cel nemilostiv și preadesfrânat, ca o împreună pătimitoare și milostivă și îndurată, și mă izbăvește de gheena, pe mine ticălosul, ca să te laud pe tine, cea de-a pururea mult lăudată.

Poți câte voiești, Fecioară, ceea ce ai născut pe Domnul Cel puternic întru tărie, și ai mulțimi de tămăduiri. Pentru aceea alerg la acoperământul tău, strigând ție : Vindecă smeritul meu suflet cel bolnav.

Slavă …

Pe mine cela ce suspin, primește-mă ca pe vameșul, și să nu mă lepezi, Cuvinte, ci, ca un mult-Milostiv, cu rugăciunile Maicii Tale celei nestricate, miluiește-mă pe mine, cela ce cu sârguință cânt : Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum …

Cu picăturile milostivirii tale adapă pământul cel înțelenit al minții mele și pe cel mărăcinos și spinos, prin lipsa dumnezeiești ploi și prin mulțimea patimilor, cu plugul pocăinței ară-l.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Binecuvântați tinerii cei întocmai cu numărul Treimii, pe Făcătorul, Dumnezeu Părintele; lăudați pe Cuvântul Cel ce S-a pogorât și focul în rouă l-a prefăcut, și preaînălțați pe Duhul cel Preasfânt, Care dă viață tuturor întru toți vecii.

Ceea ce ești casă cerească, bucuria drepților, cămara slavei, îmbrăcându-mă în haină vrednică de nuntă, bagă-mă și pe mine în cămara Fiului tău, ca nu cumva, ca pe un netrebnic, legat de mâini și de picioare, să mă apuce focul.

Zdrobirea inimii mele și suspinurile cele din suflet, picăturile lacrimilor celor din ochii mei, primindu-le, Curată, prin lacrimile cele bune slobozește-mă și mă izbăvește de lacrimile cele nefolositoare, cele din gheena, că tu ai ridicat toată lacrima de pe fața pământului.

Binecuvântăm pe Tatăl …

Mi se pare că stau cu mintea înaintea divanului Tău, Judecătorule și Dumnezeul meu, gol ca un osândit, înfricoșat, cutremurat, îngrijorat și împilat. Deci, strig : Mântuiește-mă, Unule Milostive, pe mine cel osândit, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Și acum …

O, prea nouă auzire și vedere înfricoșată și înfocată și străină, care întru tine, Fecioară, s-a săvârșit ! Dumnezeu S-a născut din nestricat pântecele tău și în brațele tale S-a ținut, Cela ce ține toate cu dumnezeiasca putere.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Binecuvântați tinerii cei întocmai cu numărul Treimii, pe Făcătorul, Dumnezeu Părintele; lăudați pe Cuvântul Cel ce S-a pogorât și focul în rouă l-a prefăcut, și preaînălțați pe Duhul cel Preasfânt, Care dă viață tuturor întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Moartea ce a venit neamului omenesc prin mâncarea din pom, prin Cruce s-a stricat astăzi; pentru că blestemul strămoașei, cel a tot neamul, s-a dezlegat prin Pruncul curatei Maicii lui Dumnezeu, pe care toate puterile cerești o măresc.

A vedea podoaba lui Hristos, cea cu adevărat frumoasă, și de raza și strălucirea Lui cea dulce a mă desfăta, învrednicește-mă Stăpână.

Înotând în noianul păcatului și viscolindu-mă cu întreitele valuri ale patimilor, alerg la limanul tău cel lin, Stăpână.

Slavă …

Cu rugăciunile celeia ce Te-a născut pe Tine, mântuiește-mă Milostive și prea-Îndurate, pe mine cel prea pătimaș, și care întru răutăți am cheltuit bogăția Ta.

Și acum …

Cântare mai de pe urmă, și întâi și în mijloc, a arhanghelului «bucură-te» îți aduc, Curată, că alta potrivită ție nu pot afla.

CANONUL MAICII DOMNULUI

VINERI SEARA

Glas 8

Cântarea 1-a, Irmos :

Să cântăm Domnului, Celui ce a povățuit pe poporul Său prin Marea Roșie, cântare de biruință că S-a proslăvit.

Stih : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.

Preaslăvite s-au grăit pentru tine, Fecioară preaslăvită, ceea ce singură ești slava creștinilor. Pentru aceea, pe mine care te slăvesc pe tine, fă-mă părtaș al slavei ce va să fie, prin rugăciunile tale, Preacurată, cu totul fără prihană.

Bine este cuvântat Rodul pântecelui tău, cea cu totul fără prihană, prin care toți oamenii ne-am dezlegat din blestem, binecuvântată, Preacurată, nespusă minune, nepricepută vedere, mântuirea tuturor oamenilor.

Slavă …

Pe Tine, Doamne, totdeauna Te roagă mulțimea îngerilor, ceata ucenicilor, adunarea proorocilor, a mucenicilor, a cuvioșilor Tăi, ca să ne dăruiești nouă, pentru Născătoarea de Dumnezeu, iertare de păcate, ca un Iubitor de oameni.

Și acum …

Preacurată, ceea ce ai primit în pântece Focul cel nesuferit, te rog cu credință, izbăvește-mă de gheena și de munca aceea care pentru mulțimea greșelilor îmi este mie gătită; slobozește-mă cu rugăciunile tale cele bine primite.

Cântarea a 3-a, Irmos :

Tu ești tăria celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu ești lumina celor întunecați, și pe Tine Te laudă duhul meu.

Din sfințita petrecere căzând, Curată, m-am alăturat cu dobitoacele și tot osândit m-am făcut. Ceea ce ai născut pe Judecătorul, izbăvește-mă dintru toată osândirea și mă mântuiește.

Suspin neîncetat, și lacrimă sufletească și necontenită umilință, dăruiește-mi mie, Fecioară, ca să-mi plâng patimile mele, care din nebăgarea mea de seamă odrăslesc întru mine, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită.

Slavă …

Cetele cerești, duhurile cele slujitoare, soborul proorocilor, al apostolilor și al mucenicilor Tăi, împreună cu ceea ce Te-a născut pe Tine, Te roagă, Îndurate, ca să dăruiești poporului Tău iertare de greșeli.

Și acum …

Preacurată, ca ceea ce ești milostivă, roagă acum pe Cel Milosârd, pentru mine care am năravuri nemilostive, fără de îndurare, ca prin chipurile pocăinței, iarăși să mă cheme și să mă învrednicească milostivirii celei dumnezeiești.

Cântarea a 4-a, Irmos :

Pe a Ta în-omenire, pe care mai înainte de veci ai hotărât-o și mai pe urmă ai binevoit a o săvârși, Doamne, am auzit-o și cu frică am lăudat-o.

Zapisul cel viclean al păcatelor mele rupe-l, Preacurată, cu dumnezeiasca suliță, care a împuns coasta cea dumnezeiască a Celui ce de voie S-a făcut om dintru tine, Fecioară, și te roagă Lui ca să mă scrie în cartea celor mântuiți pe mine, care nebunește m-am depărtat de la Dumnezeu.

Ca să te slăvesc cu glasuri mulțumitoare, ca să te măresc cu dragoste dumnezeiască pe tine, ceea ce prin nașterea ta cea prea mare pe toți cei micșorați i-ai mărit, pe mine cel ce mult am greșit și cumplit am căzut, iertării învrednicește-mă, Fecioară cu totul fără prihană.

Slavă …

Legile firii s-au înnoit întru tine, că mai presus de fire ai născut pe Cuvântul. Drept aceea, cu credință mă rog : Pe mine care mult am păcătuit, mai presus de firea omenească, și m-am depărtat de la Dumnezeu, întorcându-mă, mântuiește-mă cu rugăciunile tale, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Și acum …

Vrăjmașul, cu săgețile păcatului, tot a rănit sufletul meu și inima mea a întinat-o cu dezmierdările și din calea cea dreaptă m-a rătăcit. Pentru aceasta, strig ție, Fecioară : Pe mine care mă întorc, primește-mă și mă mântuiește.

Cântarea a 5-a, Irmos :

Din negura patimilor, ca dintr-o noapte prea adâncă mântuindu-mă, învrednicește-mă, rogu-mă, ca duhul meu să se scoale dis de dimineață la lumina zilei poruncilor Tale, Hristoase.

Neamurile neamurilor, pe tine cea pururea fericită, te fericesc acum și puterile cerurilor te laudă pe tine singură, ca pe ceea ce ai împreunat cele de jos cu cele de sus, ceea ce ești binecuvântată între femei, chemarea lui Adam celui căzut.

Ca să rămân eu întreg, neabătându-mă din starea cea bună, ci drept călătorind și cele bine plăcute lui Dumnezeu lucrând, împuternicește-mă, ceea ce ai născut pe Cuvântul cel Bun, Care ne-a izbăvit pe noi de necuvântare.

Slavă …

Cuvinte, Cela ce pentru adâncul milei cel covârșitor sângele Tău pe Cruce L-ai deșertat, usucă adâncul patimilor mele și mă învrednicește ca întru umilință să-Ți plac Ție, Dumnezeule, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Și acum …

Înfrumusețatu-te-ai, Fecioară, cu frumusețile preacuratei fecioriei tale, și ai acoperit grozăvia cea cu chip urât a Evei celei dintâi, născând pe Hristos, Care dăruiește haina nemuririi celor ce te cinstesc pe tine.

Cântarea a 6-a, Irmos :

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul și Lui voi spune scârbele mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăți și viața mea s-a apropiat de iad, și ca Iona mă rog : Dumnezeule, din stricăciune, scoate-mă.

Miluitu-s-a prin tine firea omenirii, că pe Domnul cel Milostiv L-ai născut, Milostivo, Preacurată. Pentru aceasta te rog pe tine, miluiește-mi sufletul meu.

Cetele celor fără de trupuri și ale mucenicilor, ale proorocilor și ale apostolilor Tăi, Hristoase, pe Tine Te roagă, ca să mântuiești poporul Tău de toată îmbulzeala, pentru ceea ce Te-a născut pe Tine.

Slavă …

Ceea ce ești pământ nelucrat, care ai născut pe Lucrătorul de pământ și Ziditorul a toate, sufletul meu cel plin de mărăcinii patimilor, arată-l aducător de roade prin cunoștință dumnezeiască.

Și acum …

Călcat-am poruncile cele ce mă povățuiesc către Dumnezeu și voind m-am făcut rob relelor patimi. Pentru aceasta, te rog pe tine, izbăvește-mă de stăpânirea lor, pururea Fecioară.

Sedealna :

Amărăciunea muncilor și durerea și usturimea și asprimea bătăilor, întunericul cel neluminat, tartarul cel fără de sfârșit, viermele cel veninat cu adevărat și de foc, gura lui cea mult mâncătoare, gâtlejul cel nesățios și muncile cele nenumite și necunoscute, suflete al meu, mai înainte văzându-le, cu suspine și cu lacrimi roagă pe Maica Judecătorului tău, strigând : De Dumnezeu Născătoare Fecioară, dă-mi iertare de răutățile mele, mie celui ce alerg cu credință la acoperământul tău.

Cântarea a 7-a, Irmos :

Tinerii cei cinstitori de Dumnezeu, în Babilon, chipului celui de aur nu s-au închinat, ci în mijlocul cuptorului celui cu foc, fiind rourați, cântare au cântat grăind : Bine este cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Prin negrăită nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu, ne-ai învrednicit pe noi înfricoșatelor și negrăitelor lucruri; pentru aceasta, din munca cea înfricoșată izbăvește-mă pe mine și bucuriei celei negrăite învrednicește-mă, ca de-a pururea să te laud pe tine, cea mult lăudată.

Cu lenevire viața mea cheltuind-o, am rămas neroditor și mă tem de judecată și de focul cel nestins la gheenei; ci tu, Fecioară, ceea ce ai născut Focul cel nesuferit, grăbește cu solirea ta de mă izbăvește de focul muncii.

Slavă …

Mai presus decât minunile este minunea cea mare a nașterii tale. Pentru aceasta strig către tine : curată, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, minunează milele tale întru mine și de urgia cea viitoare izbăvește-mă și mă mântuiește.

Și acum …

Pe mine care am viețuit în lume și am trecut cu vederea legile Tale cele sfinte și cinstitele Tale porunci, Mântuitorule, miluiește-mă și mă mântuiește, pentru ceea ce Te-a născut pe Tine, ca un Dumnezeu Făcător de bine și mult-Milostiv.

Cântarea a 8-a, Irmos :

Tinerii cei grăitori de Dumnezeu în cuptor, călcând împreună cu focul și văpaia, au cântat : Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Sufletul meu cel omorât înviază-l, căzut fiind ridică-l, împacă mintea mea, potolește valurile ispitelor, Fecioară, și mă mântuiește pe mine care strig : Tineri bine-L cuvântați, preoți lăudați, popoare preaînălțați pe Hristos în veci.

Ca tâlharul strig Ție, Iubitorule de oameni, «pomenește-mă»; plâng ca desfrânata și strig Ție «greșit-am», precum dedemult desfrânatul; primește-mă pe mine deznădăjduitul, cel ce mă pocăiesc, pentru Născătoarea de Dumnezeu, ca să-Ți cânt cu osârdie : Preoți binecuvântați, popoare preaînălțați pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl …

Cu rugăciune strigăm ție, Născătoare de Dumnezeu prealăudată, împreună cu nenumăratele puteri cele gândite, cu mucenicii și cu cuvioșii și cu apostolii și cu proorocii : Fii solitoare pentru toți care cu credință cântă dumnezeiește : Preoți binecuvântați, popoare preaînălțați pe Hristos în veci.

Și acum …

Preacurată, ceea ce mai presus de fire, fără ispită de nuntă, ai născut pe Dumnezeu, Care este puternic să facă pe toți cu viață, sufletul meu cel omorât cu greșelile și stricat cu mușcările cele otrăvitoare, înviază-l, ca să strige : Preoți binecuvântați, popoare preaînălțați pe Hristos în veci.

Să lăudăm, bine să cuvântăm ...

Tinerii cei grăitori de Dumnezeu în cuptor, călcând împreună cu focul și văpaia, au cântat : Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cântarea a 9-a, Irmos :

Pe tine Maica lui Dumnezeu și Fecioara cea neispitită de nuntă, pe tine ceea ce ai născut mai presus de minte, prin cuvânt, pe Dumnezeu

Cel adevărat, pe tine cea mai înaltă decât preacuratele puteri, cu slavoslovii, fără de tăcere, te mărim.

O, dumnezeiescule pat al lui Solomon, pe care îl înconjoară acum șaizeci de puternici, după Dumnezeiasca Scriptură, întru care S-a odihnit Cuvântul, pe mine, care de mulțime de diavoli pururea mă clătesc, păzește-mă nerănit, cu puterea ta, curată Pururea Fecioară.

Picurând dulceață dumnezeiască, ceea ce ai născut pe Dulceața tuturor, îndulcește-mi sufletul meu cel otrăvit de veninul șarpelui și totdeauna, cu mijlocirea ta, mă fă străin de păcatul cel amar, ceea ce ești nerușinată părtinitoare a credincioșilor.

Slavă …

Iisuse, Soare al slavei, luminează-mi ticălosul meu suflet, cu rugăciunile Dumnezeiești și Preacuratei Fiice a lui Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, și cu ale slujitorilor celor fără de trupuri, ale cinstiților Tăi apostoli, ale ierarhilor, ale proorocilor, ale preaslăviților mucenici și ale cuvioșilor Tăi.

Și acum …

Mă cutremur, Unule Îndurate, de a doua venire a Ta, și mă tem, tot vinovat și nedumerit fiind, Doamne. Pentru aceasta, mai înainte de sfârșit, strig Ție : Milostivește-Te și mă mântuiește, pentru ceea ce Te-a născut, Milostive, Bunule și Iubitorule de oameni.

ACATISTE ȘI PARACLISE

ACATISTE SĂPTĂMÂNALE

DUMINICĂ SE CITEȘTE:

DIMINEAȚA: ACATISTUL DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

SEARA: CINSTITUL PARACLIS AL MAICII DOMNULUI

LUNI SE CITEȘTE: ACATISTUL SFINȚILOR MAI-MARILOR VOIEVOZI MIHAIL ȘI GAVRIIL

MARȚI SE CITEȘTE: ACATISTUL SFÂNTULUI IOAN BOTEZĂTORUL

MIERCURI SE CITEȘTE: ACATISTUL SFÂNTULUI ACOPERĂMÂNT AL MAICII DOMNULUI

JOI SE CITEȘTE: ACATISTUL SFÂNTULUI IERARH NICOLAE

SAU ACATISTUL SFINȚILOR APOSTOLI PETRU ȘI PAVEL

VINERI SE CITEȘTE: ACATISTUL SFINTEI CRUCI

SÂMBĂTĂ SE CITEȘTE: ACATISTUL BUNEI VESTIRI

ALTE ACATISTE

ACATISTUL SFINTEI ÎNVIERI A DOMNULUI

ACATISTUL SFINTEI TREIMI

ACATISTUL PREASFÂNTULUI ȘI DE VIAȚĂ FĂCĂTORULUI DUH

ACATISTUL SFÂNTULUI APOSTOL ANDREI, CEL ÎNTÂI CHEMAT

ACATISTUL SFÂNTULUI ÎNTÂIULUI MUCENIC ȘI ARHIDIACON ȘTEFAN

ACATISTUL SFÂNTULUI PROOROC ILIE

ACATISTUL SFÂNTULUI APOSTOL ȘI EVANGHELIST IOAN

ACATISTUL SFÂNTULUI MARELUI MUCENIC GHEORGHE

ACATISTUL SFINȚILOR TREI IERARHI VASILE, GRIGORIE ȘI IOAN

ACATISTUL SFINTEI CUVIOASE PARASCHEVA

ACATISTUL ÎNGERULUI PĂZITOR

ACATISTUL DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție ! Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule... (de trei ori). Slavă ... , Și acum ... Preasfântă Treime..., Doamne miluiește (de trei ori), Slavă ... Și acum ... Tatăl nostru..., Apoi troparele de umilință : Miluiește-ne pe noi, Doamne..., Slavă... Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu : Ușa milostivirii deschide-o nouă...,

Apoi Crezul:

Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute. Și întru unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii; lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut iar nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut. Care, pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria și S-a făcut om. Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat, a pătimit și s-a îngropat. Și a înviat a treia zi, după Scripturi. Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui. Și iarăși va să vină cu slavă să judece viii și morții, a Cărui împărăție nu va avea sfârșit. Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, Care a grăit prin prooroci. Întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică. Mărturisesc un Botez spre iertarea păcatelor. Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin.

Apoi: Doamne miluiește (de 3 ori). Slavă ... Și acum ... și apoi Psalmul 142 :

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea întru credincioșia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă in picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri. Mâhnit este duhul în mine și inima mea încremenită înăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoșat. Degrabă auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e

nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta, scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Psalmul 50

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit, și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit, și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele-vei deschide, și gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit, inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Rugăciune către Domnul Nostru Iisus Hristos Făcută de Sfântul Isaac Sirul :

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, Care cercetezi făptura Ta, Căruia sunt arătate patimile mele și neputința firii noastre omenești și tăria pizmașului nostru, Tu însuți mă acoperă de răutatea lui, pentru că puterea lui este tare, iar firea noastră pătimașă și tăria neputincioasă. Tu, dar, o Bunule, Cel ce știi neputința noastră, Care și porți greutatea neputinței noastre, păzește-mă de tulburarea cugetelor și de potopul patimilor și fă-mă vrednic acestei slujbe sfinte a Ta, ca nu cumva, în poftele mele cele întinate, să pierd dulceața ei și să mă aflu fără de rușine și fără de frică înaintea Ta. Ci, Doamne, preadulcele meu Iisuse, miluiește-mă și mă mântuiește.

Apoi se zic condacele și icoasele.

Condacul 1 :

Apărătorule cel mai mare și Doamne, Biruitorul iadului, ca cei ce ne-am izbăvit de moartea cea veșnică, cele de laudă aducem Ție noi, robii Tăi și zidirea Ta. Ci, ca Cel ce ai îndurări nenumărate, de toate nevoile ne izbăvește pe noi, care-Ți cântăm Ție: Iisuse, Fiul lui Dumnezeu miluiește-ne!

Icosul 1 :

Făcătorule al îngerilor și Doamne al puterilor, deschide-mi mie, nepriceputului, mintea și limba, spre lauda preacuratului Tău nume, precum ai deschis auzul și limba celui surd și gângav de demult, că să grăiesc și eu acestea :

Iisuse preaminunate, mirarea îngerilor;
Iisuse preaputernice, izbăvirea strămoșilor;
Iisuse preadulce, slava patriarhilor;
Iisuse preaslăvite, tăria ocârmuitorilor;
Iisuse preaiubite, plinirea proorocilor;
Iisuse preaminunate, întărirea mucenicilor;
Iisuse prealine, bucuria călugărilor;
Iisuse preamilostive, dulceața preoților;
Iisuse preaîndurate, înfrânarea pustnicilor;
Iisuse preadulce, bucuria preacuvioșilor;
Iisuse preacurate, mintea cea întreagă a celor curați cu fecioria;

Iisuse, Cel mai înainte de veci, mântuirea păcătoșilor;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 2-lea :

Văzând, Doamne, pe văduva care plângea foarte și, precum atunci, milostivindu-Te, ai înviat pe fiul ei, pe care îl ducea să-l îngroape, așa înviază și sufletul meu cel omorât cu păcate, Iubitorule de oameni, și Te milostivește spre mine, care-Ți cânt Ție : Aliluia !

Icosul al 2-lea :

Înțelegerea cea neînțeleasă căutând Filip să o înțeleagă, grăia: Doamne, arată nouă pe Tatăl. Iar Tu ai zis către dânsul: Atâta vreme fiind cu Mine, au n-ai cunoscut că Tatăl este întru Mine și Eu întru Tatăl ? De aceea, Ție, Celui ce ești necuprins, cu frică Îți grăim :

Iisuse, Dumnezeule cel mai înainte de veci;
Iisuse, Împăratule cel puternic;
Iisuse, Stăpâne cel îndelung-răbdător;
Iisuse, Mântuitorule cel preamilostiv;
Iisuse, păzitorul meu cel preabun;
Iisuse curățește păcatele mele;
Iisuse ridică fărădelegile mele;
Iisuse iartă nedreptățile mele;
Iisuse, nădejdea mea, nu mă lăsă pe mine;
Iisuse, ajutorul meu, nu mă lepăda pe mine;
Iisuse, Ziditorul meu, nu mă uita pe mine;
Iisuse, Păstorul meu, nu mă pierde pe mine;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă !

Condacul al 3-lea :

Iisuse, Care ai îmbrăcat cu putere de sus pe apostolii Tăi care ședeau în Ierusalim, îmbracă-mă și pe mine, cel golit de toate faptele cele bune, cu căldura Duhului Tău celui Sfânt, și-mi dă mie să cânt Ție cu dragoste: Aliluia !

Icosul al 3-lea :

Iisuse, Cel ce ai mulțime de îndurări, Care ai chemat pe vameși și pe păcătoși și pe cei necredincioși, nu mă trece cu vederea acum pe mine, cel asemenea lor; ci, ca niște mir de mult preț, primește cântarea aceasta :

Iisuse, puterea cea nebiruită;
Iisuse, mila cea fără de sfârșit;
Iisuse, frumusețea cea prealuminată;
Iisuse, dragostea cea nebiruită;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu celui viu;
Iisuse, miluiește-mă pe mine, păcătosul;
Iisuse auzi-mă pe mine, cel zămislit întru fărădelegi;
Iisuse curățește-mă pe mine, cel născut în păcate;
Iisuse învață-mă pe mine, netrebnicul;
Iisuse luminează-mă pe mine, întunecatul;
Iisuse curățește-mă pe mine, întinatul;
Iisuse scoate-mă pe mine, desfrânatul;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă !

Condacul al 4-lea :

Vifor de gânduri îndoielnice având înlăuntru, Petru se afunda; iar văzându-Te pe Tine, Iisuse, fiind cu trup și umblând pe apă, Te-a cunoscut pe Tine Dumnezeu adevărat și, primind mâna Ta cea mântuitoare, a zis : Aliluia !

Icosul al 4-lea :

Auzit-a orbul, Doamne, că Tu treci pe cale și a strigat: Iisuse, Fiul lui David, miluiește-mă; și chemându- l i-ai deschis ochii lui. Luminează cu mila Ta și ochii cei cugetători ai inimii mele, ai celui ce grăiesc :

Iisuse, ziditorul celor de sus;
Iisuse, răscumpărătorul celor de jos;
Iisuse, pierzătorul celor de dedesubt;
Iisuse, înfrumusețătorul făpturilor;
Iisuse, mângâierea sufletului meu;
Iisuse, luminătorul minții mele;

Iisuse, veselia inimii mele;
Iisuse, sănătatea trupului meu;
Iisuse, Mântuitorul meu, mântuiește-mă;
Iisuse, luminătorul meu, luminează-mă;
Iisuse izbăvește-mă de tot chinul;
Iisuse mântuiește-mă pe mine, nevrednicul;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă !

Condacul al 5-lea :

Precum ne-ai răscumpărat pe noi de demult din blestemul legii cu sângele cel izvorâtor din Dumnezeu, Iisuse, așa ne scoate pe noi din lanțurile cu care șarpele ne-a împiedicat pe noi, prin patimile cele trupești și prin îndemnările spre desfrânare și prin trândăvirea cea rea, pe cei ce-Ți cântăm Ție : Aliluia !

Icosul al 5-lea :

Văzând pruncii evreilor în chip omenesc pe Cel ce a zidit pe om cu mâinile și cunoscându-L pe El a fi Stăpânul, s-au nevoit cu stâlpări a-I plăcea Lui, strigând : Osana ! Iar noi aducem Ție cântare, grăind :

Iisuse, Dumnezeul cel adevărat;
Iisuse, Fiul lui David;
Iisuse, Împăratul cel preaslăvit;
Iisuse, Mielul cel nevinovat;
Iisuse, Păstorul cel prealuminat;
Iisuse, păzitorul prunciei mele;
Iisuse, îndreptătorul tinereților mele;
Iisuse, lauda bătrâneților mele;
Iisuse, nădejdea cea de la moartea mea;
Iisuse, viața mea de după moarte;
Iisuse, liniștea mea la judecata Ta;
Iisuse, dorirea mea, nu mă rușina pe mine atuncea;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă !

Condacul al 6-lea :

Vestirea și graiurile propovăduitorilor celor de Dumnezeu purtători plinind-o, Iisuse, pe pământ Te-ai arătat și cu oamenii ai viețuit, Cel ce

eşti neajuns, şi durerile noastre le-ai ridicat, de unde cu rănile Tale noi tămăduindu-ne, ne-am deprins a cânta : Aliluia !

Icosul al 6-lea :

Răsărit-a în lume luminarea adevărului Tău şi s-a izgonit înşelăciunea cea diavolească, Mântuitorul nostru, că idolii nerăbdând tăria Ta au căzut, iar noi, dobândind mântuire, mulţumire Îţi aducem, cântând aşa :

Iisuse, adevărul cel ce izgoneşti înşelăciunea;
Iisuse, lumina cea mai presus de toate luminile;
Iisuse, Împărate, întăritorul tuturor tăriilor;
Iisuse, Dumnezeule, Cel ce petreci întru milă;
Iisuse, pâinea vieţii, satură-mă pe mine, cel flămând;
Iisuse, izvorul înţelepciunii, adapă-mă pe mine, cel însetat;
Iisuse, veşmântul cel de veselie, îmbracă-mă pe mine, cel întinat;
Iisuse acoperământul cel de bucurie, acoperă-mă pe mine, nevrednicul;
Iisuse, dătătorul celor ce cer, dă-mi să plâng pentru păcatele mele;
Iisuse, Cel ce afli pe cei ce Te caută, află şi sufletul meu;
Iisuse, deschizătorul celor ce bat, deschide inima mea cea ticăloasă;
Iisuse, răscumpărătorul păcătoşilor, curăţeşte fărădelegile mele;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-mă !

Condacul al 7-lea :

Vrând să descoperi taina cea ascunsă din veac, ca un miel spre junghiere Te-ai adus, Iisuse, şi ca o oaie fără de glas înaintea celor ce o tund, şi ca un Dumnezeu din morţi ai înviat şi cu slavă la ceruri Te-ai înălţat şi ne-ai ridicat pe noi, care-Ţi cântăm Ţie : Aliluia !

Icosul al 7-lea :

Arătat-a făptură minunată, arătându-Se nouă, Făcătorul; că din Fecioara, mai presus de fire S-a întrupat şi din mormânt a înviat, nestricând peceţile, şi la apostoli prin uşile încuiate a intrat cu trupul. Drept aceea minunându-ne, cu credinţă grăim acestea :

Iisuse, Cuvântul cel necuprins;
Iisuse, Cuvântul cel nevăzut;
Iisuse, puterea cea neajunsă;

Iisuse, înțelepciunea cea mai presus de cuget;
Iisuse, Dumnezeirea cea de necuprins în scris;
Iisuse, domnia cea nenumărată cu anii;
Iisuse, împărăția cea nebiruită;
Iisuse, stăpânirea cea fără de sfârșit;
Iisuse, tăria cea preaînaltă;
Iisuse, puterea cea veșnică;
Iisuse, Făcătorul meu, miluiește-mă;
Iisuse, Mântuitorul meu, mântuiește-mă;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă !

Condacul al 8-lea :

Văzând străină întruparea lui Dumnezeu, să ne înstrăinăm din lumea cea deșartă și mintea spre cele dumnezeiești să o suim, că pentru aceasta Dumnezeu pe pământ S-a pogorât, ca să ne ridice la ceruri pe noi, cei ce-i cântăm Lui : Aliluia !

Icosul al 8-lea :

Cu totul era între cei de jos, și dintre cei de sus nicicum nu S-a despărțit Cel negrăit, când de voie pentru noi a pătimit, și cu moartea Sa moartea noastră a omorât-o, și cu învierea Sa a dăruit viață celor ce-I cântă :

Iisuse, bucuria inimii;
Iisuse, tăria trupului;
Iisuse, lumina sufletului;
Iisuse, repejunea minții;
Iisuse, bucuria cunoștinței;
Iisuse, nădejdea cea aleasă;
Iisuse, pomenirea cea preaveșnică;
Iisuse, lauda cea mai presus de ceruri;
Iisuse, slava mea cea preaînaltă;
Iisuse, dorirea mea, nu mă lepăda pe mine;
Iisuse, Păstorul meu, caută-mă pe mine;
Iisuse, Mântuitorul meu, mântuiește-mă;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă !

Condacul al 9-lea:

Toată firea îngerească, Iisuse, fără de încetare slăvește preasfânt numele Tău în ceruri, strigând : Sfânt, Sfânt, Sfânt; iar noi păcătoșii pe pământ, cu buze de tină, cântăm : Aliluia !

Icosul al 9-lea :

Pe ritorii cei mult-grăitori îi vedem tăcând ca niște pești fără de glas despre Tine, Iisuse, Mântuitorul meu; că nu se pricep să spună cum Dumnezeu cel neschimbat petreci și om deplin. Iar noi, minunându-ne de o taină ca aceasta, cu credință grăim acestea :

Iisuse, Dumnezeul cel preaveșnic;
Iisuse, Împăratul împăraților;
Iisuse, Stăpânul stăpânitorilor;
Iisuse, Judecătorul celor vii și al celor morți;
Iisuse, nădejdea celor fără de nădejde;
Iisuse, mângâierea celor ce plâng;
Iisuse, slava săracilor;
Iisuse nu mă judeca pe mine după faptele mele;
Iisuse curățește-mă după mare mila Ta!
Iisuse izgonește de la mine trândăvirea;
Iisuse luminează-mi gândul cel tainic al inimii;
Iisuse dă-mi aducere aminte de moarte;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă !

Condacul al 10-lea :

Vrând să mântuiești lumea, Răsăritule al răsăriturilor, venind către apus, la firea noastră cea întunecată, Te-ai smerit până la moarte; drept aceea s-a preaînălțat numele Tău mai mult decât tot numele și de la toate făpturile cerești și pământești auzi : Aliluia !

Icosul al 10-lea :

Împărate cel preaveșnic, Mângâietorule cel adevărat, Hristoase, curățește-ne pe noi de toată întinăciunea, precum ai curățit pe cei zece leproși, și ne tămăduiește pe noi, precum ai tămăduit sufletul cel iubitor de argint al lui Zaheu vameșul, ca să cântăm Ție cu umilință acestea :

Iisuse, vistierul cel nestricat;
Iisuse, bogăția cea neîmpuținată;
Iisuse, hrana cea tare;
Iisuse, băutura cea nesecată;
Iisuse, îmbrăcămintea săracilor;
Iisuse, folositorul văduvelor;
Iisuse, apărătorul celor lipsiți;
Iisuse, ajutătorul celor osteniți;
Iisuse, îndreptătorul celor străini;
Iisuse, cârmaciul celor ce înoată pe mare;
Iisuse, liniștea celor învăluiți;
Iisuse, Dumnezeule, ridică-mă pe mine, cel căzut;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă !

Condacul al 11-lea :

Cântare cu totul de umilință aduc Ție, eu, nevrednicul, și strig Ție ca și canaaneanca: Iisuse, miluiește- mă, că nu am fiică, ci trup, care cumplit este stăpânit de diavolul și cu patimi și cu urgie este aprins, și dă-mi tămăduire mie celui ce-Ți cânt : Aliluia !

Icosul al 11-lea :

Luminătorul cel primitor de lumină al celor dintru întunericul necunoștinței, Pavel, care mai înainte Te izgonea pe Tine, socotind puterea glasului celui de Dumnezeu înțelepțitor, și-a limpezit pornirea cea rea a sufletului. Așa și mie luminează-mi luminile cele întunecate ale sufletului, ale celui ce grăiesc Ție :

Iisuse, Împăratul meu cel preatare;
Iisuse, Dumnezeul meu cel preaputernic;
Iisuse, Domnul meu cel fără de moarte;
Iisuse, Ziditorul meu cel preaslăvit;
Iisuse, Îndreptătorul meu cel preabun;
Iisuse, Păstorul meu cel preaîndurat;
Iisuse, Stăpânul meu cel preamilostiv;
Iisuse Mântuitorul meu cel preamilosârd;
Iisuse luminează-mi mintea cea întunecată cu patimile;
Iisuse tămăduiește-mi trupul cel rănit cu păcatele;

Iisuse curățește-mi mintea de gândurile cele deșarte;
Iisuse păzește-mi inima de poftele cele viclene;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă !

Condacul al 12-lea :

Dăruiește-mi har, Dezlegătorule al tuturor datoriilor, Iisuse; și mă primește pe mine, cel ce mă pocăiesc, precum ai primit pe Petru, care s-a lepădat de Tine, și mă cheamă pe mine trândavul, precum de demult pe Pavel, care Te prigonea pe Tine, și mă auzi pe mine, cel ce-Ți cânt Ție : Aliluia !

Icosul a1 12-lea :

Slăvind învierea Ta, Te lăudăm toți și credem cu Toma că Domn și Dumnezeu ești, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui și va să judeci viii și morții. Atunci adică mă învrednicește șederii de-a dreapta pe mine, cel ce zic :

Iisuse, Împăratul cel mai înainte de veci, mântuiește-mă;
Iisuse, floarea cea cu bun miros, bine înmiresmează-mă;
Iisuse, căldura cea iubită, încălzește-mă;
Iisuse, acoperământul cel mai înainte de veci, acoperă-mă;
Iisuse, veșmântul cel luminat, înfrumusețează-mă;
Iisuse, mărgăritarul cel cinstit; luminează-mă;
Iisuse, piatra cea scumpă, strălucește peste mine;
Iisuse, soarele dreptății, luminează-mă;
Iisuse, lumina cea sfântă, strălucește peste mine;
Iisuse, de durerile cele sufletești și trupești izbăvește-mă;
Iisuse scoate-mă din mâna potrivnicului;
Iisuse izbăvește-mă de focul cel nestins și de alte chinuri veșnice;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă !

Condacul al 13-lea :

O, preadulce și întru-tot-îndurate Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, primește acum această puțină rugăciune a noastră, precum ai primit cei doi bani ai văduvei, și păzește moștenirea Ta de vrăjmașii cei văzuți și de cei nevăzuți, de venirea altor neamuri asupra noastră, de neputințe și de foamete, de toate scârbele și rănile cele aducătoare de

moarte, și din chinurile cele viitoare scoate-ne pe toți, care cântăm Ție : Aliluia ! (de trei ori)

Icosul 1 :

Făcătorule al îngerilor și Doamne al puterilor, deschide-mi mie, nepriceputului, mintea și limba, spre lauda preacuratului Tău nume, precum ai deschis auzul și limba celui surd și gângav de demult, că să grăiesc și eu acestea :

Iisuse preaminunate, mirarea îngerilor;
Iisuse preaputernice, izbăvirea strămoșilor;
Iisuse preadulce, slava patriarhilor;
Iisuse preaslăvite, tăria ocârmuitorilor;
Iisuse preaiubite, plinirea proorocilor;
Iisuse preaminunate, întărirea mucenicilor;
Iisuse prealine, bucuria călugărilor;
Iisuse preamilostive, dulceața preoților;
Iisuse preaîndurate, înfrânarea pustnicilor;
Iisuse preadulce, bucuria preacuvioșilor;
Iisuse preacurate, mintea cea întreagă a celor curați cu fecioria;
Iisuse, Cel mai înainte de veci, mântuirea păcătoșilor;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă !

Condacul 1 :

Apărătorule cel mai mare și Doamne, Biruitorul iadului, ca cei ce ne-am izbăvit de moartea cea veșnică, cele de laudă aducem Ție noi, robii Tăi și zidirea Ta. Ci, ca Cel ce ai îndurări nenumărate, de toate nevoile ne izbăvește pe noi, care-Ți cântăm Ție: Iisuse, Fiul lui Dumnezeu miluiește-ne !

Apoi se citește această rugăciune făcută de Sfântul Isaac Sirul.
Rugăciune către Domnul nostru Iisus Hristos :

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care ai plâns pentru Lazăr și lacrimi de întristare și de milostivire ai vărsat pentru dânsul, primește lacrimile mele. Cu patimile Tale, vindecă patimile mele. Cu rănile Tale, tămăduiește rănile mele. Cu sângele Tău, curățește sângele

meu și amestecă în trupul meu mireasma trupului Tău celui de viață făcător. Fierea cu care vrăjmașii Te-au adăpat să îndulcească amărăciunea cu care potrivnicul m-a adăpat. Trupul Tău întins pe Cruce să întindă către Tine mintea mea cea trasă jos de diavoli. Capul Tău, pe care l-ai aplecat pe Cruce, să înalțe capul meu cel pălmuit de potrivnici. Preasfintele Tale mâini, pironite de cei fără de lege pe Cruce, să mă tragă spre Tine din prăpastia pierzării precum a făgăduit preasfântă gura Ta. Fața Ta, cea batjocorită cu pălmuiri și cu scuipări, să umple de strălucire fața mea cea întinată în fărădelegi. Duhul Tău, pe Care L-ai încredințat Tatălui când erai pe Cruce, să mă povățuiască spre Tine, prin harul Tău. Nu am inimă plină de durere că să Te caut. Nu am pocăință, nici umilință care întorc pe fii la moștenirea lor. Nu am lacrimi mângâietoare, Stăpâne. S-a întunecat mintea mea cu cele lumești și nu poate să caute spre Tine cu durere. S-a răcit inima mea de atâtea ispite și nu poate să se înfierbânte cu lacrimile dragostei celei pentru Tine. Ci Tu, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeule, Vistierul bunătăților, dăruiește-mi pocăință neștirbită și inimă îndurerată, ca să pornesc cu tot sufletul în căutarea Ta; căci fără de Tine mă voi înstrăina de tot binele. Dă-mi așadar, Bunule, harul Tău. Tatăl, Care Te-a născut din sânurile Sale fără de ani și mai înainte de veci, să înnoiască în mine închipuirea icoanei Tale. Te-am părăsit, Doamne, să nu mă părăsești. Am ieșit de la Tine, ieși în căutarea mea. Du-mă la pășunea Ta cea duhovnicească. Numără-mă între oile turmei Tale preaalese. Hrănește-mă împreună cu ele din verdeața dumnezeiești Tale Taine. Căci inima lor curată este sălașul Tău și se vede într-însa strălucirea descoperirilor Tale. Strălucirea Ta este mângâierea și odihna celor ce s-au ostenit pentru Tine în necazuri și în toate felurile de chinuri. Acestei străluciri mă învrednicește și pe mine nevrednicul cu harul și cu iubirea de oameni a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, în vecii vecilor. Amin.

CINSTITUL PARACLIS AL MAICII DOMNULUI

Pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și ale Sfinților Părinților noștri Doamne Iisuse Hristoase Fiul lui Dumnezeu miluiește-ne pe noi. Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție ! Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule... (de trei ori). Slavă ... , Și acum ... Preasfântă Treime..., Doamne miluiește ! (de trei ori), Slavă ... Și acum ... Tatăl nostru..., Apoi : Veniți să ne închinăm ..., (de trei ori).

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioșia Ta; auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoșat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de 3 ori). Apoi troparele acestea :

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi, păcătoșii și smeriții, și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; sârguiește că pierim de mulțimea păcatelor; nu-i întoarce neajutorați pe robii tăi, că pe tine singură nădejde te-am câștigat. (de două ori)

Slavă ... , Și acum ...,

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale, noi nevrednicii. Că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit din atâtea nevoi ? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi ? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce fața Ta de la păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu Duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele. Bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu este duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile-de-tot; atunci vor pune pe altarul tău viței.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea 1-a

Irmosul :

Apa trecând-o ca pe uscat și din răutatea egiptenilor scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului și Dumnezeului nostru să-I cântăm.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

De multe ispite fiind cuprins, către tine alerg, căutând mântuire : O, Maică a Cuvântului și Fecioară, de rele și de nevoi mântuiește-mă.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Asupririle chinurilor mă tulbură și de multe întristări se umple sufletul meu; alină-le, Fecioară, cu liniștea Fiului și Dumnezeului tău, ceea ce ești cu totul fără de prihană.

Slavă ... ,

Pe tine, ceea ce ai născut pe Mântuitorul și Dumnezeu, te rog, Fecioară, izbăvește-mă din nevoi; că la tine scăpând acum îmi tind și sufletul și gândul meu.

Și acum ... ,

Fiind bolnav cu trupul și cu sufletul, cercetării celei dumnezeiești și purtării tale de grijă învrednicește-mă, Maica lui Dumnezeu, ca una ceea ce ești bună și Născătoarea Celui bun.

Cântarea a 3-a

Irmosul :

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întărește întru dragostea Ta; că Tu ești marginea doririlor și credincioșilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Folositoare și acoperământ vieții mele te pun pe tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; tu mă îndreptează la adăpostirea ta, ceea ce ești pricina bunătăților și credincioșilor întărire, una întru tot lăudată.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Rogu-mă, Fecioară, risipește tulburarea sufletului meu și viforul întristărilor mele; că tu, Mireasă dumnezeiască, pe Hristos începătorul liniștii L-ai născut, ceea ce ești una preacurată.

Slavă ...

Ceea ce ai născut pe Făcătorul de bine, Care este pricina bunătăților, bogăția facerii de bine izvorăște-o tuturor; că toate le poți, ca ceea ce ai născut pe Hristos cel puternic întru tărie, de Dumnezeu fericită.

Și acum ...

De neputințe cumplite și de chinuri de boală fiind cuprins, Fecioară, ajută-mi; că pe tine te știu comoară de tămăduiri neîmputinată și necheltuită, ceea ce ești cu totul fără de prihană.

Izbăvește din nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că noi toți la tine scăpăm, după Dumnezeu, ca la un zid nestricat; fii folositoare.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Tropar

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nebiruit, izvor de milă și lumii scăpare, cu dinadinsul strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu : Stăpână, vino degrab și ne mântuiește din nevoi, ceea ce ești una grabnic folositoare.

Cântarea a 4-a

Irmosul :

Am auzit, Doamne, taina rânduielii Tale, am înțeles lucrurile Tale și am preaslăvit Dumnezeirea Ta.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Tulburarea patimilor mele și viforul greșelilor mele alină-le, ceea ce ai născut pe Domnul îndreptătorul, dumnezeiască Mireasă.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Chemând eu adâncul milostivirii tale, dă-mi-l, ceea ce ai născut pe Cel milostiv și pe Mântuitorul tuturor celor ce te laudă pe tine.

Slavă... ,

Îndulcindu-ne, Preacurată, de darurile tale, ție cântare de mulțumire cântăm, știindu-te pe tine Maica lui Dumnezeu.

Și acum... ,

Nădejde și întărire și zid de scăpare nemișcat câștigându-te pe tine, ceea ce ești întru tot lăudată, de tot necazul ne mântuim.

Cântarea a 5-a

Irmosul :

Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale și cu brațul Tău cel înalt; pacea Ta dă-ne-o nouă, Iubitorule de oameni.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Umple, Preacurată, inima mea de veselie, dăruindu-mi bucuria ta cea nestricăcioasă, ceea ce ai născut pricina veseliei.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Mântuiește-ne din primejdii, Născătoare de Dumnezeu curată, ceea ce ai născut mântuirea cea veșnică și pacea care covârșește toată mintea.

Slavă ... ,

Risipește negura greșelilor mele, dumnezeiască Mireasă, cu strălucirea luminii tale, ceea ce ai născut lumina cea dumnezeiască și veșnică.

Și acum ... ,

Tămăduiește, Curată, neputința sufletului meu, învrednicindu-mă cercetării tale; și sănătate, cu rugăciunile tale, dăruiește-mi.

Cântarea a 6-a

Irmosul :

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul și Lui voi spune necazurile mele; că s-a umplut sufletul meu de răutăți și viața mea s-a apropiat de iad, și ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă !

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Cum a mântuit de moarte și de stricăciune firea mea, care era ținută de moarte și de stricăciune, Însuși pe Sine dându-Se spre moarte, Fecioară, roagă-te Fiului și Dumnezeului tău, să mă izbăvească și de răutățile vrăjmașilor.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Folositoare și păzitoare prea tare vieții mele te știu pe tine, Fecioară, care risipești tulburarea năpastelor și izgonești asupririle diavolilor; de aceea mă rog totdeauna : De stricăciunea chinurilor mele mântuiește-mă.

Slavă ... ,

Ca un zid de scăpare te-am câștigat pe tine, și sufletelor mântuire desăvârșită și ușurare întru necazuri, Fecioară, și de lumina ta pururea ne bucurăm, o, Stăpână ! Și acum pe noi de chinuri și de nevoi mântuiește-ne.

Și acum ... ,

Acum zac în patul durerilor și nu este tămăduire trupului meu; ci mă rog ție, celei bune, care ai născut pe Dumnezeu, Mântuitorul lumii și tămăduitorul bolilor, ridică-mă din chinul durerilor.

Izbăvește din nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că noi toți la tine scăpăm, după Dumnezeu, ca la un zid nestricat; fii folositoare.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Condac :

Ceea ce ești neînfruntată folositoare creștinilor și neschimbată mijlocitoare către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile de rugăciune ale păcătoșilor, ci sârguiește ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credință ne rugăm ție : Grăbește spre rugăciune și te nevoiește spre îmblânzire, apărând pururea pe cei ce te cinstesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Prochimen : Pomeni-voi numele Tău în tot neamul și neamul.
Stih : Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău.

Evanghelia

Din Sfânta Evanghelie de la Luca citire :
(I,39-49, 56)

În zilele acelea, sculându-se, Maria s-a dus în grabă la munte, într-un oraș al lui Iuda și a intrat în casa lui Zaharia și s-a închinat Elisabetei. Iar când a auzit Elisabeta închinarea Mariei, a săltat pruncul în pântecele ei; și Elisabeta s-a umplut de Duhul Sfânt și a strigat cu glas

mare și a zis: Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este Rodul pântecelui tău ! Și de unde cinstea aceasta pentru mine, ca să vină la mine Maica Domnului meu ? Căci iată, cum a ajuns glasul închinării tale în urechile mele, a săltat pruncul de bucurie în pântecele meu. Și fericită este aceea care a crezut că vor fi împlinite întocmai cele spuse ei de la Domnul. Atunci a zis Maria : Mărește, suflete al meu, pe Domnul și se bucură duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu, pentru că a căutat spre smerenia roabei Sale. Iată, de acum mă vor ferici toate neamurile, pentru că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic, și sfânt este numele Lui. Și a rămas Maria împreună cu Elisabeta ca la trei luni. Apoi s-a înapoiat la casa sa.

Slavă ... ,

Părinte, Cuvinte și Duhule, Treime Sfântă, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum ... ,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih : Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale curățește fărădelegile noastre.

Nu ne încredința pe noi ajutorului omenesc, Preasfântă Stăpână, ci primește rugăciunea robilor tăi, că necazurile ne cuprind și nu putem răbda săgetările diavolilor.

Acoperământ nu ne-am agonisit nicăieri unde să scăpăm noi, păcătoșii. Pururea fiind biruiți, mângâiere nu avem afară de tine, Stăpâna lumii; nădejdea și folositoarea credincioșilor, nu trece rugăciunile noastre, ci fă ceea ce este de folos.

Nimeni din cei care aleargă la tine nu iese rușinat, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară. Ci darul cel bun cerându-l, îl primește întru cererea cea de folos.

Prefacerea celor necăjiți, izbăvirea celor neputincioși fiind, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, mântuiește țara aceasta și poporul,

ceea ce ești pacea celor din războaie, liniștea celor înviforați, singura folositoare a credincioșilor.

Cântarea a 7-a

Irmosul :

Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credința Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat !

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Când ai vrut, Mântuitorule, să plinești mântuirea noastră, în pântecele Fecioarei Te-ai sălășluit, pe care ai arătat-o lumii folositoare; Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat !

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Pe voitorul milei pe Care L-ai născut, Maică Preacurată, roagă-L să izbăvească de greșeli și de toată întinăciunea sufletească pe cei ce cântă cu credință : Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat !

Slavă ... .

Comoară de mântuire și izvor de curăție, turn de tărie și ușă de pocăință, pe ceea ce Te-a născut pe Tine ai arătat-o celor ce cântă : Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat !

Și acum ... ,

De neputințele trupești și de păcatele sufletești, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce vin cu dragoste către acoperământul tău cel dumnezeiesc învrednicește-i să se tămăduiască, ceea ce ai născut nouă pe Mântuitorul Hristos.

Cântarea a 8-a

Irmosul :

Pe Împăratul ceresc, pe Care Îl laudă oștile îngerești, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Nu trece cu vederea, Fecioară, pe cei ce au nevoie de ajutorul tău, pe cei ce te laudă și te preaînalță întru toți vecii.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Tămăduiește neputințele sufletului și durerile trupului meu, Fecioară, ca să te slăvesc, curată, în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Bogăție de tămăduiri reverși peste cei ce te laudă pe tine cu credință, Fecioară, și slăvesc nașterea ta cea negrăită.

Și acum ... ,

Tirania ispitelor și năvala patimilor tu le izgonești, Fecioară; pentru aceasta te lăudăm întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Irmosul :

Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată, noi cei izbăviți prin tine, slăvindu-te cu cetele fără de trup.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Să nu-ți întorci fața ta de la izvorul lacrimilor mele, Fecioară, care ai născut pe Hristos, Cel ce a șters toată lacrima de pe fața tuturor.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Umple de bucurie inima mea, Fecioară, ceea ce ai primit plinirea bucuriei și ai pierdut mâhnirea păcatului.

Slavă ... ,

Cu strălucirea luminii tale, Fecioară, luminează negura neștiinței și o izgonește de la cei ce cu credință te mărturisesc pe tine Născătoare de Dumnezeu.

Și acum ... ,

Pe mine, care zac de boală în locul cel de răutate, tămăduiește-mă, Fecioară, și mă întoarce dintru boală în sănătate.

O, prealuminate nor, Maica lui Dumnezeu, pe cei ce se luptă cu noi, surpă-i cu dreapta ta cea stăpânitoare și atotputernică, celor ce sunt în scârbe le ajută, pe cei asupriți îi mântuiește și dezleagă de păcate pe cei ce se roagă ție, că toate le poți câte le voiești.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare

decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Apoi stihirile acestea :

Pentru toți care scapă cu credință sub acoperământul tău cel puternic te rogi, ceea ce ești bună; că noi, păcătoșii, nu avem altă izbăvire către Dumnezeu, în nevoi și în necazuri, pururea fiind încărcați cu multe păcate, Maica Dumnezeului celui de sus. Pentru aceea cădem înaintea ta, să ne izbăvești pe noi, robii tăi, din toate nevoile.

Stih : Pomeni-voi numele tău în tot neamul și neamul.

Tuturor necăjiților bucurie și asupriților folositoare, flămânzilor dătătoare de hrană, străinilor mângâiere, celor învăluiți adăpostire, bolnavilor cercetare, celor neputincioși acoperământ și sprijin, toiag bătrâneților, tu ești, preacurată Maică a Dumnezeului celui de sus. Ție ne rugăm; grăbește și miluiește pe robii tăi.

Stih : Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău.

Bucură-te, Fecioară preacurată; bucură-te, cinstitul sceptru al Împăratului Hristos; bucură-te, ceea ce ai crescut strugurele cel de taină; bucură-te, ușa cerului și rugul cel nears; bucură-te, lumină a toată lumea; bucură-te, bucuria tuturor; bucură-te, mântuirea credincioșilor; bucură-te, apărătoarea și scăparea tuturor creștinilor, stăpână.

Slavă ... , Și acum .... ,

Bucură-te, lauda a toată lumea; bucură-te, casa Domnului; bucură-te, munte umbrit; bucură-te scăpare; bucură-te, ceea ce ești sfeșnic de aur; bucură-te, Preacurată, care ești slava creștinilor; bucură-te, Marie, Maica lui Hristos Dumnezeu; bucură-te, rai; bucură-te, masa cea dumnezeiască; bucură-te, Biserică; bucură-te, năstrapă de aur; bucură-te, bucuria tuturor.

Pe cea mai înaltă decât cerurile și mai curată decât strălucirile soarelui, care ne-a mântuit pe noi din blestem, pe Stăpâna lumii cu cântări să o cinstim.

Pentru păcatele mele cele multe mi se îmbolnăvește trupul și slăbește sufletul meu; la tine scap, ceea ce ești plină de daruri; nădejdea tuturor celor fără de nădejde, tu îmi ajută.

Stăpâna mea și Maica Izbăvitorului, primește rugăciunile nevrednicilor robilor tăi, ca să fii mijlocitoare către Cel ce S-a născut din tine. O, Stăpâna lumii, fii mijlocitoare.

Cântăm acum cu osârdie cântare de bucurie ție, celei întru tot lăudată, Născătoare de Dumnezeu Fecioară: cu Înaintemergătorul și cu toți Sfinții roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, să ne mântuiască pe noi.

Toate oștile îngerești, Înaintemergătorule al Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu faceți rugăciuni ca să ne mântuiască pe noi.

Milostivă fii mie, smeritului, că afară de tine altă scăpare nu știu eu, cel ce sunt plin de tot felul de păcate. Miluiește-mă, nădejdea creștinilor.

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi din toată nevoia și necazul. Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău. Pentru rugăciunile preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

ACATISTUL SFINȚILOR MAI-MARILOR VOIEVOZI MIHAIL ȘI GAVRIIL

8 noiembrie

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție ! Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule... (de trei ori). Slavă ... , Și acum ... Preasfântă Treime..., Doamne miluiește (de trei ori), Slavă ... Și acum ... Tatăl nostru..., Apoi troparele de umilință : Miluiește-ne pe noi, Doamne..., Slavă... Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu : Ușa milostivirii deschide-o nouă..., Apoi Crezul : Cred întru unul Dumnezeu..., Apoi : Doamne miluiește (de 3 ori). Slavă ... Și acum ... și apoi Psalmul 142 : Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea... Psalmul 50 : Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta....,

Condacele și Icoasele

Condacul 1 :

Pe căpeteniile îngerilor Treimii, pe Mihail și Gavriil, să-i lăudăm noi toți, iubitorii de praznic, care ne acoperim cu aripile amândurora și din nevoile cele de multe feluri ne izbăvim; unuia grăind : Bucură- te, slujitorule al Legii, iar altuia zicând: Bucură-te, îngere al darului !

Icosul 1 :

Arhanghele Mihaile, mai-marele cetei îngerilor celor fără de trup, creat ai fost de Dumnezeu, Ziditorul tuturor; de aceea cu bucurie laude de acest fel aducem ție :

Bucură-te, făptură a Minții celei ce a făcut lumea;
Bucură-te, revărsarea luminii celei mai înainte de lumină;
Bucură-te, cel ca focul, care stai aproape de Dumnezeire;
Bucură-te, slujitorule neostenit al Treimii;
Bucură-te, Duh înfocat și nematerial după asemănarea lui Dumnezeu;
Bucură-te, ființă nemuritoare, lăudătoare de Dumnezeu;
Bucură-te, apărătorule de foc al cerului;
Bucură-te, căpetenia oștii celei nematerialnice;
Bucură-te, luminătorule al cetelor celor bine mulțumitoare;
Bucură-te, arzătorule al duhului celui nemulțumitor;
Bucură-te, prin care firea îngerilor s-a întărit;
Bucură-te, prin care satana s-a surpat;
Bucură-te, Mihaile, slujitorule al Legii!

Condacul 2 :

Pe îngerii cei nemulțumitori văzându-i trufindu-se și din cerul cel înfocat căzând, o dumnezeiescule Mihaile, ca un rob mulțumitor stând, ai strigat : " Să stăm bine și să luăm aminte ", cântând Sfintei Treimi : Aliluia !

Icosul 2 :

Gavriil, al minților celor ascunse și al tainelor Celui Preînalt părtaș te-ai arătat, făcând mai înainte cunoscute cele ce aveau să fie și bunele vestiri de bucurie oamenilor spunându-le. Pentru aceasta, cu dorință mă grăbesc a-ți cânta ție :

Bucură-te, văzătorule al luminii celei necunoscute;
Bucură-te, părtașule al tainelor lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce descoperi cele ascunse ale voinței;
Bucură-te, vestitorule de cele negrăite ale lui Dumnezeu;
Bucură-te, că strălucești cu mintea în știința cea ascunsă;
Bucură-te, că întru această știință înveți pe față pe oameni;
Bucură-te, slujitorule al bunelor vestiri dumnezeiești;
Bucură-te, vestitorul lucrurilor celor îmbucurătoare;
Bucură-te, arătarea multor neștiințe;
Bucură-te, că mai înainte ai cunoscut cele ce aveau să fie;
Bucură-te, prin care în lume s-a adus bucuria;
Bucură-te, prin care întristarea a fost îndepărtată afară;
Bucură-te, Gavriile, îngere al darului!

Condacul 3 :

Proorocului Daniel mai mult decât tuturor proorocilor ai arătat taina cea străină a venirii celei înfricoșătoare a lui Hristos și a iconomiei, preamare Gavriile; și pe el l-ai înțelepțit a cânta cu bucurie lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul 3 :

Având numirea de putere de la Dumnezeu, Mihaile, cu dumnezeiască minte puternic în războaie pururea te-ai arătat; și pe Iacov în luptă l-ai întărit ca să biruiască neamurile străine; pentru aceea mărim puterea ta, zicând :

Bucură-te, cel ce ești mai puternic decât focul;
Bucură-te, cel ce ești mai ascuțit decât văpaia;
Bucură-te, cel ce ai înecat oștile egiptenilor;
Bucură-te, cel ce ai învins cetele canaanenilor;
Bucură-te, că pe Moise și Aaron i-ai întărit;
Bucură-te, că pe Isus al lui Navi îndrăzneț l-ai făcut;
Bucură-te, cel ce deodată oștirea asirienilor ai tăiat;
Bucură-te, cel ce pe Simion al amoreilor l-ai lovit;
Bucură-te, pierzarea lui Og, împăratul Vasanului;
Bucură-te, pază a marelui Moise;
Bucură-te, prin care se pierd cei răucredincioși;
Bucură-te, prin care dreptcredincioșii se înalță;
Bucură-te, Mihaile, slujitorule al Legii !

Condacul 4 :

Mihaile, căpetenie a îngerilor, roagă cu solirile tale pe Dumnezeu pentru noi care prealăudatul tău praznic cu dragoste îl cinstim, că zilele noastre în fapte bune să le petrecem, și ne învrednicește ca, viața cea mai bună dobândind, lui Dumnezeu împreună cu tine să-I cântăm : Aliluia !

Icosul 4 :

Venit-ai de la Cel Preînalt, Gavriile, minte dumnezeiască, aducând Anei și lui Ioachim bunele vestiri de bucurie cu dezlegarea sterpiciunii lor; pentru care, bucurându-ne, ție cu credință îți grăim :

Bucură-te, aducătorule al știrilor frumoase;
Bucură-te, cel care celor doritoare de prunci le aduci bucurie;
Bucură-te, cel ce ești rodire dată de Dumnezeu celor neroditori;
Bucură-te, naștere plăcută a lui Dumnezeu, a celor fără de copii;
Bucură-te, că fericitului strămoș i-ai adus naștere mărită;
Bucură-te, că fericitei strămoașe i-ai dat odraslă pântecelui;
Bucură-te, cel ce dezlegi legăturile nașterii de prunci;
Bucură-te, cel care povățuiești darul celor ce se nasc;
Bucură-te, laudă a multor părinți;
Bucură-te, mângâierea maicilor celor bune;
Bucură-te, prin care crește neamul omenesc;

Bucură-te, prin care naşterea mai înainte se vesteşte;
Bucură-te, Gavriile, îngere al darului !

Condacul 5 :

Maria, Născătoarea de Dumnezeu şi Doamna lumii, venind în biserica Domnului, trimis ai fost, o Gavriile, să-i aduci cu îngrijire hrană cerească şi totdeauna ai deşteptat-o spre a cânta lui Dumnezeu : Aliuia !

Icosul 5 :

Pe strămoşii cei dedemult, care se rugau lui Dumnezeu, i-ai mântuit din multe rele, o Mihaile, iar poporului ales pururea i-ai fost Înaintemergător; de aceea într-acest fel grăim ţie:

Bucură-te, cel ce pe Isaac de junghiere l-ai scăpat;
Bucură-te, cel ce pe Avraam de bucurie l-ai umplut;
Bucură-te, cel ce pe însetatul Ismaii l-ai răcorit;
Bucură-te, străină mângâiere a Agarei celei ce plângea;
Bucură-te, stâlpul cel în chip de foc care pe Israel l-ai condus;
Bucură-te, norul cel aurit, care pe Israel în cale îl acopereai;
Bucură-te, că pe cei întâi-născuţi ai evreilor i-ai păzit;
Bucură-te, că pe cei întâi-născuţi ai egiptenilor i-ai omorât;
Bucură-te, laudă strălucită a evreilor;
Bucură-te, îngrădire tare a Legii;
Bucură-te, că pe popor din Egipt ai scos;
Bucură-te, că pe el la pământ bun l-ai adus;
Bucură-te, Mihaile, slujitorule al Legii !

Condacul 6 :

Când S-a pogorât în muntele Sinai Marele Dumnezeu, vrând să dea Lege evreilor, prin slujirea şi mijlocirea ta, mare Mihaile, pe aceasta lui Moise o ai descoperit şi l-ai învăţat să cânte: Aliluia !

Icosul 6 :

Lui Zaharia celui sfinţit, care odinioară - în locaşul lui Dumnezeu - cerea scăpare şi mântuire pentru popor, i-ai vestit, o Gavriile, naşterea

dumnezeiescului Înaintemergător. De aceea de bunele tale vestiri spăimântându-ne, grăim ție acestea :

Bucură-te, cel ce ai vestit omenirii lucruri preaminunate;
Bucură-te, cel ce pe îngerul Tatălui l-ai arătat;
Bucură-te, grăire îmbucurătoare către Zaharia;
Bucură-te, dulce auzire pentru Elisabeta;
Bucură-te, că pe Botezătorul lui Hristos l-ai binevestit;
Bucură-te, că pe el al doilea Ilie, mai înainte l-ai vestit;
Bucură-te, cel ce ai prevestit pe predicatorul pocăinței;
Bucură-te, trâmbița cea tare răsunătoare a candelabrului luminii;
Bucură-te, vestitorul începerii Darului;
Bucură-te, vestirea zorilor zilei;
Bucură-te, semnul mântuirii oamenilor;
Bucură-te, temelia împărăției cerurilor;
Bucură-te, Gavriile, îngere al darului !

Condacul 7 :

Dumnezeu Cuvântul, vrând mai înainte a Se întrupa pentru noi, taina aceasta numai ție, o Gavriile, a încredințat-o și slujitor al acesteia te-a ales pe tine; iar tu cugetând în sineți la minunea aceasta cântai așa : Aliluia !

Icosul 7 :

Pe cei trei tineri de demult, din văpaia cuptorului i-ai scăpat, Mihaile arhanghele, arătându-te preamărit și luminat cu chipul și asemănarea lui Dumnezeu , încât de minunea aceasta tiranul s-a înspăimântat; de aceea grăim ție :

Bucură-te, stingerea focului celui nepotolit;
Bucură-te, ațâțarea văpăii celei pururea vii;
Bucură-te, scăparea tinerilor feciori;
Bucură-te, păzire a trupurilor celor neîntinate;
Bucură-te, că tu, cu înfățișarea ta, pe tiranul ai înfricoșat foarte;
Bucură-te, că tu pe Daniel proorocul, l-ai împuternicit;
Bucură-te, cel ce ai răpit pe Avacum proorocul;
Bucură-te, că pe el în grabă l-ai dus la Babilon;

Bucură-te, învingerea cea tare a lui Ghedeon;
Bucură-te, înfrângerea cea strălucită a lui Madiam;
Bucură-te, prin care se întăresc credincioșii;
Bucură-te, prin care se înfricoșează tiranii;
Bucură-te, Mihaile, slujitorule al Legii !

Condacul 8 :

Străină minune, văzându-te pe tine Balaam vrăjitorul, și în urmă David proorocul, ție, o fericite Mihaile în grabă căzând, s-au închinat : unul de frică încremenind, iar celălalt lui Dumnezeu grăind : Aliluia !

Icosul 8 :

Ca un purtător de fulger atotstrălucit și atotvoios ai venit către cea plină de dar, Gavriile, aducându-i bunele vestiri de bucurie. Pentru aceasta și noi, bucurându-ne, te fericim pe tine, cântându-ți :

Bucură-te, vestitorule al bucuriei celei nesfârșite;
Bucură-te, dezlegătorule al blestemului celui de demult;
Bucură-te, ridicarea lui Adam celui căzut;
Bucură-te, mângâierea Evei celei întristate;
Bucură-te, înalt lămuritorule al întrupării Cuvântului;
Bucură-te, mărite cunoscător al pogorârii lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce, bucurându-te, ai zis celei pline de dar : "Bucură-te";
Bucură-te, cel ce ai dezlegat cu "Bucură-te" toată întristarea;
Bucură-te, stea care ai vestit Soarele;
Bucură-te, luminătorule care ne-ai arătat lumina cea neapropiată;
Bucură-te, prin care lumea s-a luminat;
Bucură-te, prin care întunericul s-a desființat;
Bucură-te, Gavriile, îngere al darului !

Condacul 9 :

Nașterea Mântuitorului o ai vestit cu bucurie păstorilor celor ce privegheau, Gavriile, bucurându-te; și la închinarea Lui pe magi, ca o stea luminoasă, i-ai condus și pe toți i-ai înțelepțit a cânta Celui născut așa : Aliluia !

Icosul 9 :

Râvnitor și puternic apărător al Tesalonicului celui nou te-ai arătat, Mihaile, purtătorule de lumină și ajutător mare ești pururea popoarelor creștine, de multe nevoi scăpându-le și îndemnându-le a cânta ție: Bucură-te, cetatea poporului celui nou;

Bucură-te, tăria neamurilor creștine;
Bucură-te, cel ce pe apostoli de multe ori i-ai întărit;
Bucură-te, cel ce pe martiri tari i-ai făcut;
Bucură-te, că pe Petru din legături și din închisoare l-ai slobozit;
Bucură-te, că tu pe Irod îndată l-ai omorât;
Bucură-te, al Bisericii păzitor neînvins
Bucură-te, cel ce ești asupra ereticilor secure cu două ascuțișuri;
Bucură-te, întărire puternică a cuvioșilor;
Bucură-te, sprijin luminat al ierarhilor;
Bucură-te, prin care se lățește credința;
Bucură-te, prin care se micșorează rătăcirea;
Bucură-te, Mihaile, slujitorule al Legii !

Condacul 10 :

Sfârșitul a toată lumea când se va face, Mihaile, trâmbița cea mai de pe urmă vei trâmbița, după care morții din pământ, sculându-se, cu frică vor sta înaintea judecătorului nepărtinitor, cântând împreună cu tine cântarea : Aliluia !

Icosul 10 :

Totdeauna numele tău, o Gavriile, purtătorule de lumină, arată luminat înălțimea rânduielii tale, căci, după chemarea lui Dumnezeu, te-ai arătat cu cuviință slujitor vrednic al Cuvântului, Dumnezeu-Omului; de aceea cu laude te fericim, grăind :

Bucură-te, prin care logodnicul în taină s-a învățat;
Bucură-te, prin care Fecioara de dânsul a fost luată;
Bucură-te, cel ce numele lui Iisus mai înainte l-ai spus;
Bucură-te, cel ce ai vestit mântuirea lumii;
Bucură-te, că lui Iosif, logodnicului, i-ai descoperit taina;
Bucură-te, că pe Iisus în Egipt L-ai scăpat;

Bucură-te, cel ce pe Hristos din Egipt înapoi L-ai chemat;
Bucură-te, cel ce ai vestit că El va locui în cetatea Nazaret;
Bucură-te, cel ce pe credincioșii magi, taina i-ai învățat;
Bucură-te, că pe dânșii de Irod i-ai scăpat;
Bucură-te, prin care Iisus a fost păzit;
Bucură-te, prin care Irod a fost luat în râs;
Bucură-te, Gavriile, îngere al darului !

Condacul 11 :

Deasupra pietrei mormântului celui primitor de Viață, șezând îmbrăcat în alb și ca fulgerul strălucind, Gavriile, învierea lui Hristos ai binevestit femeilor, zicând lor " nu plângeți ! " și cântând cântarea : Aliluia !

Icosul 11 :

Făclie lumii ești, Mihaile arhanghele, strălucind mințile credincioșilor și povățuindu-le către cunoștința cea dumnezeiască și către mântuire, luminând și mântuind de răutățile amăgitoare pe toți care grăiesc :

Bucură-te, apărătorule al tuturor credincioșilor;
Bucură-te, făcătorule a feluri de minuni;
Bucură-te, neîmputinată tămăduire a bolnavilor;
Bucură-te, grabnică scăpare a celor din robie;
Bucură-te, cel ce ai apărat Mănăstirea Dochiarului;
Bucură-te, că pe aceasta o ai izbăvit de năvălirea saracinilor;
Bucură-te, scăparea tânărului celui afundat;
Bucură-te, arătarea aurului celui ascuns;
Bucură-te, cel ce ai făcut să izvorască izvor de aghiasmă;
Bucură-te, cel ce pe apă faci minuni;
Bucură-te, înfrumusețătorul Bisericii creștine;
Bucură-te, ajutătorul Bisericii acesteia;
Bucură-te, Mihaile, slujitorule al Legii !

Condacul 12 :

Dar dumnezeiesc dăruiește celor ce serbează cu dragoste ziua amintirii tale, Mihaile, și celor ce te cheamă pe tine la ieșirea lor din

viață arată-te ajutător și mai ales păzește-ne pe noi cei ce în biserica ta cântăm : Aliluia !

Icosul 12 :

De la tine, o îngere al darului, învățându-ne a cânta în psalmi laude de bucurie dumnezeiești întrupări, ție cele de mulțumire cu dor cântăm și ca unui bun vestitor, mărindu-te, așa-ți grăim :

Bucură-te, bucuria celor întristați;
Bucură-te, păzitorul celor asupriți;
Bucură-te, bogăția nefurată a săracilor;
Bucură-te, liman de mântuire al celor ce înoată;
Bucură-te, arma prea puternică a credincioșilor;
Bucură-te, laudă preamărită a preoților evlavioși;
Bucură-te, întăritorule al mănăstirilor;
Bucură-te, îngrijitorule minunat al bisericii acesteia;
Bucură-te, apărătorule al celor ce pe tine te măresc;
Bucură-te, preabunule aducătorule de bucurie al sufletelor;
Bucură-te, binecuvântare dumnezeiască a credincioșiior;
Bucură-te, buna povățuire, a călugărilor;
Bucură-te, Gavriile, îngere al darului !

Condacul 13 :

O, dumnezeieștilor căpetenii ale îngerilor, Mihaile și Gavriile, care stați aproape de scaunul lui Dumnezeu, laudele acestea ale noastre, ca banul văduvei primindu-le, de gheenă ne izbăviți pe noi, ca împreună cu voi să cântăm : Aliluia ! (de trei ori)

Apoi se zice iarăși Icosul Întâi

Arhanghele Mihaile, mai-marele cetei îngerilor celor fară de trup, creat ai fost de Dumnezeu, Ziditorul tuturor; de aceea cu bucurie laude de acest fel aducem ție:

Bucură-te, făptură a Minții celei ce a făcut lumea;
Bucură-te, revărsarea luminii celei mai înainte de lumină;
Bucură-te, cel ca focul, care stai aproape de Dumnezeire;
Bucură-te, slujitorule neostenit al Treimii;

Bucură-te, Duh înfocat și nematerial după asemănarea lui Dumnezeu;
Bucură-te, ființă nemuritoare, lăudătoare de Dumnezeu;
Bucură-te, apărătorule de foc al cerului;
Bucură-te, căpetenia oștii celei nematerialnice;
Bucură-te, luminătorule al cetelor celor bine mulțumitoare;
Bucură-te, arzătorule al duhului celui nemulțumitor;
Bucură-te, prin care firea îngerilor s-a întărit;
Bucură-te, prin care satana s-a surpat;
Bucură-te, Mihaile, slujitorule al Legii!

și Condacul Întâi

Pe căpeteniile îngerilor Treimii, pe Mihail și Gavriil, să-i lăudăm noi toți, iubitorii de praznic, care ne acoperim cu aripile amândurora și din nevoile cele de multe feluri ne izbăvim; unuia grăind : Bucură-te, slujitorule al Legii, iar altuia zicând : Bucură-te, îngere al darului !

ACATISTUL SFÂNTULUI IOAN BOTEZĂTORUL ȘI ÎNAINTEMERGĂTORUL DOMNULUI
7 ianuarie

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție ! Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule... (de trei ori). Slavă ... , Și acum ... Preasfântă Treime..., Doamne miluiește (de trei ori), Slavă ... Și acum ... Tatăl nostru..., Apoi troparele de umilință : Miluiește-ne pe noi, Doamne..., Slavă... Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu : Ușa milostivirii deschide-o nouă..., Apoi Crezul : Cred întru unul Dumnezeu..., Apoi : Doamne miluiește (de 3 ori). Slavă ... Și acum ... și apoi Psalmul 142 : Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea... Psalmul 50 : Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta....,

Condacele și Icoasele :

Condacul 1

Prin tine izbăvindu-ne de tot necazul, după datorita mulțumire, pe tine apărătorul și fierbinte sprijinitorul nostru te rugăm, cel ce ai îndrăznire către Domnul, din toate nevoile ne slobozește pe noi, ca să-ți cântăm: Bucură-te, preacinstite Înaintemergătorule, Ioane !

Icosul 1 :

Înger înaintestătător, al cetelor drepților, tu ești Ioane proorocule, că strălucind cu dumnezeiasca lumină, luminezi pe toți cei ce laudă dumnezeiască pomenirea ta, și cu fierbințeală și dragoste te măresc și zic către tine așa :

Bucură-te, stea de lumină purtătoare lumii;
Bucură-te, făclie strălucitoare a toată făptura;
Bucură-te, cădere de pierire demonilor;
Bucură-te, ridicarea pământenilor celor căzuți;
Bucură-te, lumină necuprinsă de ochii omenești;
Bucură-te, adânc mare văzut de gândurile credincioșilor;
Bucură-te, că tu ești povățuitorul mântuirii;
Bucură-te, că luminezi inimile credincioșilor;
Bucură-te, dătătorule de bucurie al creștinilor;
Bucură-te, pierzătorul blestemului pământenilor;
Bucură-te, prin care se luminează făptura;
Bucură-te, prin care se gonește necazul;
Bucură-te, preacinstite Înaintemergătorule, Ioane !

Condacul 2

Văzând toți prealuminată vedenia ta, proorocule, și noi zicem că preamăritul tău chip cu nepricepută înstrăinare nouă se arată, căci, atingându-te cu mâna de creștetul Stăpânului, ai grăit așa : Aliluia !

Icosul 2

Înțelegere din buze întinate, cum este cu putință a lăuda numele tău, dumnezeiescule Ioane proorocule și cel mai întâi tuturor cetelor drepților ? Ci rugăciune cu cântare aducem ție așa :

Bucură-te, luminătorul vedeniei celei neobișnuite;
Bucură-te, plinirea a multă lumină;
Bucură-te, laudă dumnezeiască a sfinților lui Hristos;
Bucură-te, cer cinstit al drepților lui Dumnezeu;
Bucură-te, cunoștință fără de număr ce o dăruiești cântăreților tăi;
Bucură-te, sănătate preaminunată împărțită credincioșilor;
Bucură-te, minune mult mărită de îngeri;
Bucură-te, cel ce ești rană demonilor de mult plâns;
Bucură-te, lumină mai strălucită decât soarele;
Bucură-te, zarea focului celui dumnezeiesc;
Bucură-te, luminarea și dulceața credincioșilor;
Bucură-te, povață și lumină orbilor;
Bucură-te, preacinstite Înaintemergătorule, Ioane !

Condacul 3

Putere din cer, Ioane proorocule, dăruiește nouă celor ce lăudăm înfricoșătoarea și uimitoarea ta minune cea purtătoare de lumină și ca aurul strălucitoare și preamărită, că luminezi inimile credincioșilor, celor ce cu credință cântă lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul 3

Toată lumea te are pe tine mare apărător și bun ajutor întru nevoi; pentru aceea ca pe un apărător al credincioșilor, și grabnic izbăvitor, te cinstim pe tine, și întru pomenirea ta daruri ca acestea aducem ție :

Bucură-te, făcătorule de multe minuni;
Bucură-te, înțelepte dătător de poruncă nouă;

Bucură-te, fierbinte risipitor de vrăjmași;
Bucură-te, mângâietor al firilor celor necăjite;
Bucură-te, că te rogi pentru noi către Domnul;
Bucură-te, că tu pe tiranul îl gonești de la noi;
Bucură-te, că luminezi inimile credincioșilor;
Bucură-te, că îndepărtezi gândurile cele pline de răutate;
Bucură-te, fierbinte folositor al bolnavilor;
Bucură-te, mărgăritarul cel luminat al Iui Hristos;
Buoură-te, prin care se luminează lumea;
Bucură-te, prin care s-a gonit vicleșugul;
Bucură-te, preacinstite Înaintemergătorule, Ioane !

Condacul 4

Din toate necazurile slobozești pe toți, care cu dragoste și bucurie săvârșesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină, Sfinte Ioane proorocule și botezătorule; căci, ca o făclie purtătoare de strălucire, luminezi pe cei ce laudă pe Dumnezeu cu cântarea : Aliluia !

Icosul 4

Soare purtător de lumină, sfeșnic cu strălucire de aur, sfințește, curățește pe cei ce prăznuiesc pomenirea ta cea dumnezeiască, că se înfricoșează toți, grăind ție așa :

Bucură-te, sfeșnicul luminii celei neapuse;
Bucură-te, scaun de nematerialnic foc;
Bucură-te, mângâierea sufletească a pământenilor celor necăjiți;
Bucură-te, sănătate trupească a oamenilor celor bolnavi;
Bucură-te, stâlpul de bucurie cel în chip de foc al drepților;
Bucură-te, cetate de Dumnezeu sădită, și frumusețea oamenilor;
Bucură-te, cârmaci prealuminat celor ce înoată;
Bucură-te, hrănitor preamărit al celor flămânzi;
Bucură-te, stea mai luminată decât soarele;
Bucură-te, sfeșnic strălucitor cu raze de aur;
Bucură-te, dătătorule de daruri înțelepților;
Bucură-te, ajutătorul celor lipsiți;
Bucură-te, preacinstite Înaintemergătorule, Ioane !

Condacul 5

Proorocule, vrând să mântuiască Domnul pe pământeni din înșelăciune, ai ieșit din pustie ca un Înaintemergător al Domnului și ai înmulțit pe pământ darul din destul, sfinte, și toate le-ai luminat cu dumnezeiască cunoștință; pentru aceea cântăm lui Dumnezeu așa : Aliluia !

Icosul 5

Văzut-au fiii oamenilor, proorocule, cinstită mâna ta, când s-a atins să boteze pe Domnul și s-au înfricoșat, și cântare dumnezeiască cu bună alcătuire s-au nevoit a cânta ție așa :

Bucură-te, slujitorul cel prealuminat al lui Hristos;
Bucură-te, înțelepciunea tuturor neamurilor;
Bucură-te, doctore luminat al bolnavilor;
Bucură-te, gonitorul cel înfricoșător al demonilor;
Bucură-te, frumusețea cea prealuminată a Bisericii lui Hristos;
Bucură-te, loc preacinstit cu bun miros al lui Dumnezeu;
Bucură-te, minunea minunilor cu multă mărire;
Bucură-te, dare cinstită cu multă dăruire;
Bucură-te, vas duhovnicesc prealuminat;
Bucură-te, comoara darului cea preacinstită;
Bucură-te, luminătorule al măriților mucenici;
Bucură-te, podoaba cea cinstită a preoților;
Bucură-te, preacinstite Înaintemergătorule, Ioane !

Condacul 6

Capul tău cel dumnezeiesc tăindu-ți-se, Ioane proorocule, Irodiada purtându-l se minuna, că n-a cunoscut de ce se mustra; și acum ca un înger petreci și cu oamenii vorbești, iar ucenicii, văzând tăierea ta, tânguindu-se, au cântat lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul 6

Proorocule, când ai zis: nu sunt vrednic a dezlega curelele de la picioarele Celui ce vine după mine, s-au înfricoșat toți auzind acestea,

până când au văzut pe Acela botezat, și cântând au grăit către tine unele ca acestea :

Bucură-te, mărgăritar de mult preț;
Bucură-te, gura cântărilor celor cinstite;
Bucură-te, lauda cea dulce a proorocilor;
Bucură-te, arma cea nebiruită a credincioșilor;
Bucură-te, graiul cel frumos al pustnicilor;
Bucură-te, mirul cel cu bun miros al cucernicilor preoți;
Bucură-te, turnul cel nebiruit al credincioșilor;
Bucură-te, făclia cea prealuminată a Bisericii;
Bucură-te, hrănitorul săracilor și al străinilor;
Bucură-te, vindecătorul orbilor și al șchiopilor;
Bucură-te, piatră scumpă de mult preț;
Bucură-te, făclie mult-luminoasă;
Bucură-te, preacinstite Înaintemergătorule, Ioane !

Condacul 7

Mare acoperitor și folositor, ca pe un turn de tărie, te-a aflat pe tine Ioane lumea, cel ce ești mai cinstit decât toți pământenii, și decât toți drepții și preacuvioșii și arhiereii, că se spăimântează toți cunoscându-ți viața ta cea nematerialnică și de aceea cântă lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul 7

Arătat-a făptură nouă Stăpânul tuturor, prin tine, Ioane, căci, fiind atins creștetul Stăpânului de mâna ta care tremura, ne-a sfințit pe noi, și a luminat pe cei ce grăiesc către tine unele ca acestea :

Bucură-te, dătătorul bucuriei celei dumnezeiești;
Bucură-te, pierzătorul blestemului înșelăciunii celei diavolești;
Bucură-te, luminarea și lauda sfinților;
Bucură-te, desfătarea și bucuria dreptcredincioșilor;
Bucură-te, trandafir cu frumoase vopsele ale mirosului celui de taină;
Bucură-te, crin cu bun miros;
Bucură-te, vedenie înfricoșătoare;
Bucură-te, că umpli de bună mireasmă sufletele;
Bucură-te, păzitorul cel nebiruit al pământenilor;

Bucură-te, scara cea cu bunăsuire a credincioșilor;
Bucură-te, prin care se înnoiesc cele de jos;
Bucură-te, prin care se închină cele de sus;
Bucură-te, preacinstite Înaintemergătorule, Ioane !

Condacul 8

Vedenie străină dacă a văzut Zaharia, pentru tine fiul lui, Ioane proorocule, s-a spăimântat când a văzut pe Gavriil, de a cărui frică a rămas mut până când te-ai născut, și îndată a cântat lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul 8

Cu totul ești tu celor din nevoi strajă tare, și ocârmuitorilor slavă și stăpânie, că prin tine, Ioane, credincioșii biruiesc toate semețiile vrăjmașilor și, lăudându-te, te măresc cu tocmită cântare așa :

Bucură-te, izbăvirea și curățirea păcatelor;
Bucură-te, vas cinstit al Domnului;
Bucură-te, cântare înfrumusețată a Stăpânului;
Bucură-te, cetate de Dumnezeu sădită și rai de hrană;
Bucură-te, loc de Dumnezeu umblat și lumina vieții;
Bucură-te, că ai înflorit rodul curăției;
Bucură-te, că izvorăști râul înțelepciunii;
Bucură-te, săditorul livezii celor fără de materie;
Bucură-te, lucrătorul odraslei celei nestricăcioase;
Bucură-te, prin care ne-am luminat toți;
Bucură-te, prin care s-au mântuit credincioșii;
Bucură-te, că izvorăști luminarea dreptei credințe;
Bucură-te, preacinstite Înaintemergătorule, Ioane !

Condacul 9

Înfricoșatu-s-a Elisabeta, dacă a văzut pe Maica lui Iisus, venind către dânsa la închinare, și pruncul în pântecele ei cu bucurie a grăit : Cel ce luminezi toate, luminează-ne și pe noi care cântăm lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul 9

Dacă au intrat în urechile lui Zaharia graiurile Elisabetei, înțelegând dezlegarea celor nevăzute ce vor să fie, toți s-au minunat și au grăit așa :

Bucură-te, tăinuitorule al celor negrăite;
Bucură-te, dezlegătorule al stricăciunii celui întâi-zidit;
Bucură-te, dătătorul cunoștinței de cele ce vor să fie;
Bucură-te, surpătorul mândriei celor potrivnici;
Bucură-te, reazem și tărie dreptmăritorilor ocârmuitori;
Bucură-te, tărie și folositor credincioșilor domni;
Bucură-te, că luminezi ochii inimilor;
Bucură-te, că întuneci gândurile cele rele;
Bucură-te, cântare frumoasă și cu bun miros;
Bucură-te, suflet cinstit al sufletelor celor bune;
Bucură-te, doctorul sufletelor și al trupurilor;
Bucură-te, arătătorul minunilor celor multe;
Bucură-te, preacinstite Înaintemergătorule, Ioane !

Condacul 10

Sfinte, izbăvește de toate nevoile pe toți cei ce aleargă către tine, la dumnezeiască pomenirea ta cea purtătoare de lumină și cu raze strălucitoare; că ai îndrăznire către Dumnezeu, și poți să izbăvești din nevoi pe cei ce cu dragoste îi cântă Lui : Aliluia !

Icosul 10

Zid ești oamenilor, Sfinte Ioane, și turn nebiruit întru războaie, că, prin folosirea ta cea nebiruită, se biruiesc taberele vrăjmașilor; iar noi, fiind mântuiți, grăim către tine unele ca acestea :

Bucură-te, folositorul cel tare al pământenilor;
Bucură-te, alungătorul cel tare al dușmanilor;
Bucură-te, cel ce biruiești tabere în zile de război;
Bucură-te, cel ce dăruiești sfaturi de taină;
Bucură-te, crin iubitor de mir al mirosului celui de taină;
Bucură-te, trandafirul cel nevestejit al mirosului celui dumnezeiesc;
Bucură-te, că izvorăști râul vindecării;

Bucură-te, că din tine curg pâraie minunate;
Bucură-te, steaua care luminezi lumea;
Bucură-te, lumina care luminezi cele întunecate;
Bucură-te, umblarea și tăria șchiopilor;
Bucură-te, povața și lumina orbilor;
Bucură-te, preacinstite Înaintemergătorule, Ioane !

Condacul 11

Proorocule sfinte Botezătorule, pentru mulțimea minunilor tale celor vrednice de laudă, de ți-am aduce cântări și glasuri care să minuneze tot neamul omenesc, nimic nu săvârșim cu vrednicie, față de darurile tale, pe care le dăruiești nouă celor ce cântăm lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul 11

Purtătorule de lumină și dumnezeiescule Ioane proorocule, cu înfricoșătoarele și luminatele tale minuni, luminează și strălucește inima noastră a celor ce cu dragoste aducem ție rugăciuni și graiuri ca acestea :

Bucură-te, folositorul săracilor și al văduvelor;
Bucură-te, vindecătorule al multor neputincioși și bolnavi;
Bucură-te, lauda cea dulce a celor necăjiți;
Bucură-te, mângâierea frumoasă a celor osteniți;
Bucură-te, întărirea cea preamărită și minunată a credincioșilor;
Bucură-te, proorocia și îngrădirea de apărare a Bisericilor;
Bucură-te, că celor ce înoată tu le ești povățuitor;
Bucură-te, că te-ai arătat doctor celor bolnavi;
Bucură-te, locul hranei celei fără de moarte;
Bucură-te, pacea vieții celei nestricăcioase;
Bucură-te, țarină a pomilor celor înfloriți;
Bucură-te, rădăcină din odraslă pururea vie;
Bucură-te, preacinstite Înaintemergătorule, Ioane !

Condacul 12

Sfinte botezătorule, dă dar dumnezeiesc din cer cântăreților tăi, că luminezi ca o făclie prealuminată pe cei credincioși, și arzi pe cei ce nu cântă cinstitei tale biserici și lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul 12

Se luminează credincioșii de a ta vedere, lăudându-te cu cântări prea mărite, căci ca un rai frumos dumnezeiesc și stăpânesc, Botezătorule sfinte, înmiresmezi, sfințind pe cei ce te laudă pe tine cu fierbințeală și-ți cântă așa :

Bucură-te, mărgăritarul cel frumos și de mult preț;
Bucură-te, izvorul cel preafrumos și preabogat;
Bucură-te, vasul cel iubitor de mir îngerilor și oamenilor;
Bucură-te, numele cel scump al proorocilor și al apostolilor;
Bucură-te, sabie înfricoșătoare asupra ereticilor;
Bucură-te, pecetea celor două Testamente;
Bucură-te, că izbăvești din nevoi pe cei robiți;
Bucură-te, că biruiești pe cei potrivnici credincioșilor;
Bucură-te, floarea cea preafrumoasă a dreptei credințe;
Bucură-te, mirul celor cu bun dar;
Bucură-te, preacinstite Înaintemergătorule, Ioane !

Condacul 13

Sfinte Ioane proorocule, dulceața lumii, frumusețea cerului cea împătrit luminată, primind această rugăciune de acum, izbăvește pe toți din toate nevoile, și-i scoate din chinul cel ce va să fie pe cei ce te laudă cu credință, cântând lui Dumnezeu: Aliluia ! (acest Condac se zice de trei ori)

Apoi se zice iarăși Icosul 1 :

Înger înaintestătător, al cetelor drepților, tu ești Ioane proorocule, că strălucind cu dumnezeiasca lumină, luminezi pe toți cei ce laudă dumnezeiască pomenirea ta, și cu fierbințeală și dragoste te măresc și zic către tine așa :

Bucură-te, stea de lumină purtătoare lumii;
Bucură-te, făclie strălucitoare a toată făptura;

Bucură-te, cădere de pierire demonilor;
Bucură-te, ridicarea pământenilor celor căzuți;
Bucură-te, lumină necuprinsă de ochii omenești;
Bucură-te, adânc mare văzut de gândurile credincioșilor;
Bucură-te, că tu ești povățuitorul mântuirii;
Bucură-te, că luminezi inimile credincioșilor;
Bucură-te, dătătorule de bucurie al creștinilor;
Bucură-te, pierzătorul blestemului pământenilor;
Bucură-te, prin care se luminează făptura;
Bucură-te, prin care se gonește necazul;
Bucură-te, preacinstite Înaintemergătorule, Ioane !

și Condacul 1

Prin tine izbăvindu-ne de tot necazul, după datorita mulțumire, pe tine apărătorul și fierbinte sprijinitorul nostru te rugăm, cel ce ai îndrăznire către Domnul, din toate nevoile ne slobozește pe noi, ca să-ți cântăm : Bucură-te, preacinstite Înaintemergătorule, Ioane !

ACATISTUL SFÂNTULUI ACOPERĂMÂNT AL MAICII DOMNULUI
1 octombrie

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție ! Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule... (de trei ori). Slavă ... , Și acum ... Preasfântă Treime..., Doamne miluiește (de trei ori), Slavă ... Și acum ... Tatăl nostru..., Apoi troparele de umilință : Miluiește-ne pe noi, Doamne..., Slavă... Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu : Ușa milostivirii deschide-o nouă..., Apoi Crezul : Cred întru unul Dumnezeu..., Apoi : Doamne miluiește (de 3 ori). Slavă ... Și acum ... și apoi Psalmul 142 : Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea... Psalmul 50 : Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta....,

Troparul, glasul al 4-lea

Astăzi poporul cel binecredincios, luminat prăznuind, umbriți fiind prin venirea ta, Maica lui Dumnezeu, și căutând către prea cinstită icoana ta cu umilință grăim : Acoperă-ne pe noi cu cinstitul tău Acoperământ, și ne scapă de tot răul, rugând pe Fiul tău, Hristos Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

Condacele și icoasele :
Condac 1

Împărătesei celei alese mai înainte de veci, împărătesei celei mai înalte decât toată făptura cerului și a pământului, care a venit oarecând la rugăciune în biserica cea din Vlaherne și se ruga pentru cei din întuneric, acesteia și noi, cu credință și cu umilință, îi serbăm Acoperământul ei cel luminos. Iar tu, ca ceea ce ai putere nebiruită, izbăvește-ne pe noi din toate nevoile, ca să strigăm ție : Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ !

Icos 1

Mulțimea arhanghelilor și a îngerilor, cu Înaintemergătorul, cu Teologul și cu Soborul tuturor sfinților, împreună cu tine, Împărăteasa lor, stând în biserica din Vlaherne și ascultând rugăciunile tale pentru toată lumea, cu bucurie cântă ție :
Bucură-te, bunăvoința Tatălui celui mai înainte de veci,
Bucură-te, încăpere preacurată a lui Dumnezeu, a Fiului cel fără de ani,
Bucură-te, locuință umbrită de puterea Duhului Sfânt,
Bucură-te, mirare neîncetată a cetelor îngerești,

Bucură-te, spaima cea grozavă a puterilor celor întunecate ale iadului,
Bucură-te, ceea ce ești întâmpinată în văzduh de Heruvimii cei cu ochi mulți,
Bucură-te, cea ale cărei laude le cântă Serafimii cei cu câte șase aripi,
Bucură-te, preabunule Acoperământ, căruia cu credință ne închinăm și noi, neamul creștinesc,
Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ !

Condac 2

Sfântul Andrei cu Epifanie, văzându-te în biserică, în văzduh, rugându-te lui Dumnezeu pentru creștini, au cunoscut că ești Maica lui Hristos Dumnezeul nostru și, căzând la pământ, cu credință s-au închinat sfântului tău Acoperământ, cântând : Aliluia !

Icos 2

Înțelegere neînțeleasă ești Născătoare de Dumnezeu Fecioară întru apărarea poporului ortodox; pentru aceasta vrăjmașii noștri nu se pricep cât de puternică este rugăciunea Maicii lui Dumnezeu; însă noi, bineștiind atotputernica ta apărare, cu umilință cântăm ție :
Bucură-te cea preamilostivă, mângâierea tuturor celor scârbiți și împovărați,
Bucură-te, povățuitoarea neadormită a tuturor celor orbiți și rătăciți,
Bucură-te, ceea ce cu rugăciunile tale degrabă potolești mânia lui Dumnezeu, cea cu dreptate pornită asupra noastră,
Bucură-te, ceea ce cu atotputernică amenințarea ta potolești patimile noastre cele rele,
Bucură-te, puternică deșteptare a conștiințelor adormite,
Bucură-te, cea prin care iadul suspină și duhurile răutății tremură,
Bucură-te, cea prin care se deschid nouă, credincioșilor, porțile raiului,
Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ !

Condac 3

Puterea Celui Preaînalt umbrește pe cei ce cu credință și cu evlavie scapă la preaputernicul tău Acoperământ, căci numai ție, uneia, Preasfântă și Preacurată Maică a lui Dumnezeu, s-a dat a împlini toate cererile tale. Pentru aceasta, credincioșii de toate vârstele te slăvesc pe tine și pe Fiul tău, cântând : Aliluia !

Icos 3

Având bogăție de milostivire neîmputinată, tuturor, până la marginile pământului, le întinzi mână de ajutor, Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Bolnavilor le dai vindecare, celor ce pătimesc alinare, orbilor vedere și tuturor le dai toate, fiecăruia după a lui trebuință. Pentru aceasta cu mulțumire strigăm ție :
Bucură-te, tărie nesurpată și ocrotirea tuturor creștinilor,
Bucură-te, cea dintâi înfrumusețare a sfintelor locașuri și altare,
Bucură-te, îngrădirea cea sigură a tronurilor împărătești,
Bucură-te, ajutătoare neadormită a căpeteniilor de orașe,
Bucură-te, arhistrategă nebiruită a oștilor creștinești,
Bucură-te, oglindă sfântă a dreptății pentru judecătorii cei nemitarnici,
Bucură-te, minte desăvârșită a învățătorilor,
Bucură-te, binecuvântarea caselor și a familiilor evlavioase,
Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ !

Condac 4

Fiind cuprinși de viforul multor nevoi, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, tu ajută-ne nouă. Și stând înaintea feței altarului Domnului și ridicând mâinile tale, roagă-te ca Domnul, Împăratul slavei, să caute la nevrednica noastră rugăciune, și să asculte cererile celor ce cheamă numele tău cel sfânt și cântă Fiului tău : Aliluia !

Icos 4

Auzit-a Domnul Dumnezeu pe Iisus al lui Navi rugându-se și a poruncit soarelui de a stat până ce a biruit asupra vrăjmașilor lui. Și acum Domnul Iisus aude rugăciunile tale, împărătească aleasă a Duhului

Sfânt. Pentru aceasta și noi păcătoșii, nădăjduind la Acoperământul tău, îndrăznim a cânta ție ca Maicii lui Dumnezeu :
Bucură-te, cea luminată de Soarele cel veșnic, care ne luminezi pe noi cu Lumina cea neînserată,
Bucură-te, ceea ce ai luminat tot pământul cu strălucirea preacuratului tău suflet,
Bucură-te, ceea ce ai veselit toate cerurile prin curăția trupului tău,
Bucură-te, Acoperământul și păstrarea sfintelor locașuri ale lui Hristos,
Bucură-te, luminarea și înțelepțirea păstorilor credincioși ai Bisericii,
Bucură-te, povățuitoarea monahilor și a monahiilor care neîncetat slujesc lui Dumnezeu,
Bucură-te, liniștea cea netulburată a bătrânilor evlavioși,
Bucură-te, veselia cea tainică a fecioarelor și a văduvelor ce trăiesc în curăție,
Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ !

Condac 5

Văzătorul de Dumnezeu, Moise, luptând oarecând asupra lui Amalec, când ridica mâinile biruia Israel, iar când le lăsa în jos, atunci Amalec învingea. Însă, ajutat de cei ce-l sprijineau, a biruit pe vrăjmași. Tu, însă, o, Maică a lui Dumnezeu, ridicând mâinile tale la rugăciune către Fiul tău, deși nesprijinită de nimeni, totdeauna biruiești pe vrăjmașii creștinilor și ești scut nouă, celor ce cântăm Fiului tău : Aliluia !

Icos 5

Văzutu-te-au pe tine cetele sfinților, stând în văzduh, în biserica din Vlaherne, ridicând mâinile la rugăciune către Fiul tău și Dumnezeu; iar arhanghelii cu îngerii cântau ție cântare de mulțumire. Deci, prin mâinile tale cele mai sfinte decât ale lui Moise, întărește-ne și pe noi, cei ce cu umilință cântăm ție :
Bucură-te, cea ale cărei mâini sunt ținute la rugăciune de însăși dragostea și milostivirea ta cea către noi,
Bucură-te, că înaintea ta nu pot să stea vrăjmașii noștri văzuți și nevăzuți,

Bucură-te, ceea ce izgonești din adâncul sufletului nostru patimile și poftele cele rele și spurcate,
Bucură-te, ceea ce fără ardere ții pe mâinile tale focul cel dumnezeiesc al lui Hristos, și pe noi cei reci ne aprinzi cu el,
Bucură-te, aleasă încununare a celor ce, cu întreagă înțelepciune, se luptă împotriva patimilor,
Bucură-te, convorbirea cea de-a pururea cu cei ce se nevoiesc în post și în tăcere,
Bucură-te, grabnică ajutătoare a celor osteniți de mâhnire și de întristare,
Bucură-te, ceea ce ne dai harul umilinței și al răbdării,
Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ !

Condac 6

Propovăduitor al harului tău celui neîmputinat și al milelor tale s-a arătat Sfântul Roman, dulce cântătorul, când în vis a primit de la tine o foaie de hârtie spre mâncare, prin care înțelepțindu-se, a început a cânta cu înțelepciune întru slava ta și a scris laude sfinților, cântând cu credință : Aliluia !

Icos 6

Strălucit-ai Fecioară a lui Dumnezeu, din aurora dreptății, Soarele cel adevărat, luminând pe toți cu înțelepciune de la Dumnezeu Fiul tău și aducând la cunoștința adevărului pe cei ce au credință și cântă ție :
Bucură-te, ceea ce ai născut cu trup pe Hristos, puterea și înțelepciunea dumnezeiască,
Bucură-te, ceea ce ai rușinat înțelepciunea cea deșartă a lumii acesteia și pe cei orbiți de dânsa îi povățuiești la calea mântuirii,
Bucură-te, păstrarea dreptei credințe și învățătoarea dogmelor ortodoxe,
Bucură-te, ceea ce tai eresurile și rătăcirile cele pierzătoare,
Bucură-te, ceea ce știi cele cu anevoie de prevăzut și la vreme le spui celor ce se cuvine,
Bucură-te, ceea ce rușinezi pe cei mincinoși și prezicerile cele deșarte,

Bucură-te, ceea ce în ceasul nedumeririlor ne pui în minte gândul cel bun,
Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ !

Condac 7

Domnul atotvăzătorul și îndelung-răbdătorul, voind să arate adâncul cel nemărginit al iubirii Sale de oameni, te-a ales pe tine pentru a fi Lui Maică și te-a făcut pe tine creștinilor apărătoare nebiruită. Că după judecata lui Dumnezeu, chiar de ar fi cineva vrednic de osândă, totuși, prin Acoperământul tău cel puternic capătă vreme de pocăință și cântă : Aliluia !

Icos 7

Minunate a arătat Domnul faptele Sale întru tine, Preacurată Maica Sa, când s-a arătat preaminunatul Acoperământ în mâinile tale, luminând mai mult decât razele soarelui și acoperind poporul ce era în biserica din Vlaherne. Deci, văzând ei acest semn al milostivei tale apărări, cuprinși de spaimă și de bucurie, toți au cântat ție :
Bucură-te, Acoperământ nefăcut de mână, care ca norul te-ai întins peste toată lumea,
Bucură-te, ceea ce ai ținut pe mâinile tale pe Fiul tău și Arhiereul cel veșnic,
Bucură-te, că prin aceasta ne arăți milă și har nouă, în Biserica Ortodoxă,
Bucură-te, stâlp de nor care ne acoperi pe noi, credincioșii, ferindu-ne de toate ispitele și de smintelile lumii,
Bucură-te, stâlp de foc care ne arăți nouă, tuturor, calea mântuirii, chiar și în mijlocul întunecimii păcatelor,
Bucură-te, vădită întărire a credincioșilor nevoitori,
Bucură-te, înțelepțire tainică a robilor lui Dumnezeu celor tăinuiți în mijlocul lumii,
Bucură-te, ceea ce pe mine cel gol de fapte bune nu mă părăsești, ci cu Acoperământul tău și cu harul tău mă miluiești,

Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ !

Condac 8

Pe tine, ceea ce te-ai arătat din cer în biserica din Vlaherne, îngerii te-au cântat, apostolii te-au preamărit, Soborul ierarhilor și al cuvioșilor și ceata sfintelor femei te-au lăudat, Înaintemergătorul și cu Teologul s-au închinat, iar poporul ce era în biserică, cu veselie, a cântat : Aliluia !

Icos 8

Domnul, Cel ce stăpânește toate cele de sus și cele de jos, văzându-Te pe tine, Maica Sa, stând în biserică și cu umilință rugându-te Lui, a zis: Cere, o, Maica Mea, că nu Mă voi întoarce dinspre tine, ci voi îndeplini cererile tale și voi milui pe toți care cântă ție :
Bucură-te, chivot al Legii întru care se păstrează sfințirea a tot neamul omenesc,
Bucură-te, năstrapă preasfântă întru care se păstrează pâinea vieții veșnice pentru cei flămânzi de dreptate,
Bucură-te, vasule cu totul de aur, întru care s-a gătit pentru noi Trupul și Sângele Mielului Dumnezeiesc,
Bucură-te, ceea ce iei în atotputernicele tale mâini pe cei părăsiți de doctori,
Bucură-te, ceea ce ridici din patul durerii pe cei slăbiți cu trupul, dar nu cu duhul și cu credința,
Bucură-te, ceea ce dai înțelegere și lumină celor ce sunt întunecați la minte,
Bucură-te, ceea ce cu înțelepciunea ta ne împiedici din calea cea rea a păcatelor și a patimilor,
Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ !

Condac 9

Toată firea îngerească îți aduce laudă, pentru că ești cu adevărat Maica lui Dumnezeu și apărătoarea tuturor celor ce se roagă ție. Tu, cu Acoperământul tău cel dumnezeiesc, pe cei drepți îi veselești, pe

păcătoși îi aperi, pe cei din primejdii îi izbăvești și te rogi pentru toți credincioșii care cântă : Aliluia !

Icos 9

Ritorii cei mult vorbitori ca niște pești fără de glas nu se pricep cum să laude după vrednicie praznicul cel mare al preacinstitului tău Acoperământ, căci toate cele grăite de dânșii nu sunt în stare nici a număra îndurările tale. Dar noi, văzând nenumăratele tale binefaceri, cu bucurie cântăm ție :
Bucură-te, ceea ce ne păzești de molimă și de bolile cele aducătoare de moarte,
Bucură-te, ceea ce păzești orașele și satele de cutremurul cel năpraznic al pământului,
Bucură-te, ceea ce cu mână tare ne izbăvești pe noi din revărsarea apelor și din cufundare,
Bucură-te, ceea ce cu roua rugăciunilor tale ne izbăvești pe noi de arderea focului,
Bucură-te, ceea ce ne scapi de foametea cea duhovnicească, hrănindu-ne cu pâinea vieții,
Bucură-te, ceea ce abați de la capul nostru loviturile fulgerului și ale trăsnetului,
Bucură-te, ceea ce ne mântuiești pe noi de năvălirea celor de alt neam și de ucigașii cei tăinuiți,
Bucură-te, ceea ce prin pace și prin dragoste ne izbăvești de vrăjmașii cei de o credință cu noi și de vrăjmășia casnică,
Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ !

Condac 10

Vrând să mântuiască neamul omenesc din înșelăciunea vrăjmașului, Domnul cel iubitor de oameni te-a dăruit pe tine să fii Maică nouă, pământenilor. Tu să fii nouă ajutor, acoperământ și scutire, celor întristați mângâiere, celor mâhniți bucurie, celor asupriți apărătoare și să scoți din adâncul păcatelor pe toți care cântă : Aliluia !

Icos 10

Preasfântă împărăteasă, cu îngerii stai împreună și te rogi zicând : „Împărate ceresc primește pe tot omul ce se roagă Ție și cheamă numele meu întru ajutor, ca să nu plece nimeni de la fața mea neajutat și neascultat”. Această rugăciune auzind-o adunarea sfinților cu mulțumire strigă ție :
Bucură-te, ceea ce dăruiești cu roade binecuvântate pe cei ce lucrează cu dreptate și cu inimă curată,
Bucură-te, ajutătoarea și răsplătirea tuturor celor ce fac neguțătorie cu dreptate,
Bucură-te, mustrarea tuturor călcătorilor de jurământ și a celor ce agonisesc cu nedreptate,
Bucură-te, grabnică ajutătoare celor ce sunt în primejdii pe uscat și pe ape,
Bucură-te, ceea ce veselești cu roadele credinței pe părinții cei fără de copii,
Bucură-te, hrănitoarea cea nevăzută a celor sărmani,
Bucură-te, apărătoarea cea tare a celor ce sunt robiți și izgoniți,
Bucură-te, îngrijitoarea cea neadormită a celor ce sunt în legături și în temnițe,
Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ !

Condac 11

Cântarea noastră cea cu umilință auzind-o, ia aminte la smerita noastră rugăciune, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că pe tine te rugăm: Nu trece cu vederea glasul robilor tăi. La tine năzuim în năpaste, în mâhniri și în necazurile noastre și înaintea ta stând, cu lacrimi ne rugăm și cântăm : Aliluia !

Icos 11

Făclie primitoare de lumină văzându-te pe tine la rugăciune în văzduh, în biserica din Vlaherne, poporul ce era de față a strigat : „De

unde este nouă aceasta ca să vină Maica Domnului nostru aici ?". Iar Sfântul Andrei cu Epifanie cu smerenie către tine se rugau zicând :
Bucură-te, dătătoarea cea fără de zavistie a tuturor darurilor celor pământești și sufletești,
Bucură-te, credincioasă mijlocitoare a păcătoșilor celor ce pun început de pocăință,
Bucură-te, pururea împreună ajutătoare a celor ce se luptă împotriva patimilor și a curselor diavolești,
Bucură-te, nevăzută îmblânzire a stăpânilor tirani și cu năravde fiară,
Bucură-te, odihnă și bucurie tainică a robilor blânzi și primitori,
Bucură-te, liniștea preadorită a căsătoriților credincioși,
Bucură-te, grabnică și fără suferință dezlegare a maicilor născătoare de prunci,
Bucură-te, Maică, ajutătoarea noastră în ceasul sfârșitului nostru,
Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ !

Condac 12

Harul cel dumnezeiesc cere-l nouă de la Fiul tău și Dumnezeul nostru. Întinde nouă mână de ajutor. Depărtează de la noi pe tot vrăjmașul și potrivnicul. Împacă viața noastră ca să nu pierim cumplit și fără de pocăință și primește-ne în sălașele cele veșnice, ocrotitoarea noastră, ca bucurându-ne să cântăm : Aliluia !

Icos 12

Cântând puternicul tău Acoperământ, te lăudăm ca pe o mare solitoare a noastră și ne închinăm ție, ceea ce te rogi pentru creștini. Noi credem și nădăjduim că vei cere de la Fiul tău și Dumnezeul nostru bucuria cea vremelnică și cea veșnică, pentru noi toți, cei ce cu dragoste cântăm ție :
Bucură-te, tare apărătoare a toată lumea,
Bucură-te, sfințirea tuturor stihiilor cerești și pământești,
Bucură-te, binecuvântarea tuturor timpurilor anului,
Bucură-te, călcarea curselor și ispitelor ce vin de la trup, de la lume și de la diavolul,

Bucură-te, preaputernică împăcare a celor învrăjbiți,
Bucură-te, ceea ce te înduri de cei disprețuiți și lepădați,
Bucură-te, ceea ce ridici din groapa pierzării pe cei deznădăjduiți,
Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ !

Condac 13

O, preacântată Stăpână, Preacurată Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, la tine ridic ochii sufletului și ai trupului meu; către tine întind mâinile mele cele slabe și din adâncul inimii strig ție : Caută la credința și la umilința sufletului meu. Acoperă-mă cu atotputernicul tău Acoperământ și mă izbăvește de toate nevoile; iar în ceasul sfârșitului meu să stai lângă mine, o, întru-tot bună Stăpână, și să mă izbăvești de chinurile cele gătite pentru păcatele mele, ca, mântuindu-mă, pururea să cânt : Aliluia ! (de trei ori)

Icos 1

Mulțimea arhanghelilor și a îngerilor, cu Înaintemergătorul, cu Teologul și cu Soborul tuturor sfinților, împreună cu tine, Împărăteasa lor, stând în biserica din Vlaherne și ascultând rugăciunile tale pentru toată lumea, cu bucurie cântă ție :
Bucură-te, bunăvoința Tatălui celui mai înainte de veci,
Bucură-te, încăpere preacurată a lui Dumnezeu, a Fiului cel fără de ani,
Bucură-te, locuință umbrită de puterea Duhului Sfânt,
Bucură-te, mirare neîncetată a cetelor îngerești,
Bucură-te, spaima cea grozavă a puterilor celor întunecate ale iadului,
Bucură-te, ceea ce ești întâmpinată în văzduh de Heruvimii cei cu ochi mulți,
Bucură-te, cea ale cărei laude le cântă Serafimii cei cu câte șase aripi,
Bucură-te, preabunule Acoperământ, căruia cu credință ne închinăm și noi, neamul creștinesc,
Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ !

Condac 1

Împărătesei celei alese mai înainte de veci, împărătesei celei mai înalte decât toată făptura cerului și a pământului, care a venit oarecând la rugăciune în biserica cea din Vlaherne și se ruga pentru cei din întuneric, acesteia și noi, cu credință și cu umilință, îi serbăm Acoperământul ei cel luminos. Iar tu, ca ceea ce ai putere nebiruită, izbăvește-ne pe noi din toate nevoile, ca să strigăm ție : Bucură-te, bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău Acoperământ !

Rugăciuni către Maica Domnului :

O, Preacurată Maică a Domnului, a puterilor de sus, împărăteasa cerului și a pământului, atotputernică apărătoare și tărie a noastră, primește această cântare de laudă și de mulțumire de la noi, nevrednicii robii tăi. Înalță rugăciunile noastre la tronul lui Dumnezeu și Fiul tău, ca să fie milostiv nedreptăților noastre. Să adauge harul Său tuturor celor ce cinstesc preacinstit numele tău și cu credință și cu dragoste se închină făcătoarei de minuni icoanei tale. Că nu suntem vrednici să fim miluiți de Dânsul și pentru aceasta năzuim la tine, că ești acoperitoarea noastră și grabnică ajutătoare. Auzi-ne pe noi, cei ce ne rugăm ție; ocrotește-ne pe noi cu atotputernicul tău Acoperământ și cere de la Dumnezeu, Fiul tău, să dea păstoriților noștri sfințenie, ca să privegheze și să ocârmuiască sufletele noastre; ocârmuitorilor de orașe înțelepciune și putere, judecătorilor, dreptate și necăutare la față, învățătorilor minte și smerită înțelepciune; asupriților, răbdare; asupritorilor, frică de Dumnezeu; celor mâhniți răbdare și bucurie duhovnicească; neînfrânaților înfrânare; și nouă, tuturor, duhul înțelepciunii și al cucerniciei, duhul milostivirii și al blândeții, duhul curăției și al dreptății. Așa, Doamnă Preasfântă, milostivește-te asupra noastră și asupra neputinciosului tău popor. Pe cei rătăciți povățuiește-i pe calea cea bună, pe cei bătrâni îi sprijinește, pe prunci îi păzește și pe noi, pe toți, ne apără și ne ocrotește cu milostivirea ta. Pe toți, scoate-ne din adâncul păcatului și ne luminează ochii inimii noastre spre căutarea mântuirii. Milostivă fii nouă aici, în această viață, iar la înfricoșătoarea judecată să te rogi pentru noi către Fiul tău și Dumnezeul nostru. Că tu, Doamnă, ești slava celor cerești și nădejdea pământenilor. Tu ești, după

Dumnezeu, nădejdea și apărătoarea noastră, a tuturor celor ce ne rugăm ție cu credință. Deci ne rugăm ție, Atotputernică ajutătoarea noastră, și ție ne predăm pe noi înșine, unul pe altul și toată viața noastră, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Împărăteasa mea cea preabună și nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, primitoarea săracilor și ajutătoarea străinilor, bucuria celor mâhniți și acoperitoarea celor necăjiți, vezi-mi nevoia, vezi-mi necazul, ajută-mi ca unui neputincios, hrănește-mă ca pe un străin; necazul meu îl știi, deci dezleagă-l precum voiești, că n-am alt ajutor afară de tine, nici altă mângâiere bună, ci numai pe tine, Maica lui Dumnezeu, ca să mă păzești și să mă acoperi, în vecii vecilor. Amin.

Preacurată Doamnă Stăpână, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, care poți face tot binele, primește aceste cinstite daruri, care se cuvin numai ție, de la noi nevrednicii robii tăi, Ceea ce ești aleasă din toate neamurile și te-ai arătat mai înaltă decât toate făpturile cerești și pământești. Căci pentru tine a fost cu noi Domnul puterilor și prin tine am cunoscut pe Fiul lui Dumnezeu și ne-am învrednicit de Sfântul Trup și de Preacuratul Lui Sânge. Pentru aceasta fericită ești în neamurile neamurilor, ceea ce ești de Dumnezeu fericită, mai luminată decât heruvimii și mai cinstită decât serafimii. Și acum, Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare Fecioară, întru-tot lăudată, nu înceta a te ruga pentru noi, nevrednicii robii tăi, ca să ne izbăvim de sfatul celui înșelător și de toată primejdia, și să fim păziți nevătămați de toată lovirea cea înveninată a diavolului; ci până în sfârșit cu rugăciunile tale păzește-ne pe noi neosândiți. Ca prin paza și cu ajutorul tău fiind mântuiți, slavă, laudă, mulțumită și închinăciune, pentru toate să înălțăm, Unuia în Treime, Dumnezeu, Ziditorul tuturor, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

ACATISTUL SFÂNTULUI IERARH NICOLAE ARHIEPISCOPUL MIRELOR LICHIEI
6 Decembrie

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție ! Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule... (de trei ori). Slavă ... , Și acum ... Preasfântă Treime..., Doamne miluiește (de trei ori), Slavă ... Și acum ... Tatăl nostru..., Apoi troparele de umilință : Miluiește-ne pe noi, Doamne..., Slavă... Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu : Ușa milostivirii deschide-o nouă..., Apoi Crezul : Cred întru unul Dumnezeu..., Apoi : Doamne miluiește (de 3 ori). Slavă ... Și acum ... și apoi Psalmul 142 : Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea... Psalmul 50 : Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta....,

Condacele și Icoasele

Condacul 1

Cel ce verși mir de mult preț la toată lumea și mie celui nevrednic și mai mult decât toți păcătos, dăruiește-mi ca să-ți aduc ție cântare, Părinte Nicolae. Tu, ca cel ce ai îndrăznire către Dumnezeu, slobozește-mă din toate necazurile ca să cânt ție : Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minunii !

Icosul 1

Arătatu-te-ai în vis împăratului celui cinstitor de Dumnezeu și pentru moartea voievozilor acelora l-ai îngrozit pe el și degrab ascultând de porunca ta, Nicolae, a poruncit ca să-i libereze pe dânșii. Pentru aceea ei au fost cuprinși de bucurie și de frică, iar eu cu dânșii grăiesc ție, Sfinte Nicolae :

Bucură-te, capul cel sfințit;
Bucură-te, cel ce ai sfărâmat capul cel diavolesc cu rugăciunile tale;
Bucură-te, slujitorule al Împăratului tuturor;
Bucură-te, ajutătorul celor credincioși;
Bucură-te, întărirea Ortodoxiei;
Bucură-te, pierzătorul celor fărădelege;
Bucură-te, cel ce ești insuflat cu suflarea Duhului Sfânt;
Bucură-te, cel ce ai pierdut viforul mulțimii zeilor;
Bucură-te, cel ce ești dimpreună vorbitor cu îngerii;
Bucură-te, izgonitorul demonilor;
Bucură-te, graiule al dumnezeieștilor cuvinte;
Bucură-te, cel ce ai astupat gurile ereticilor;

Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni !

Condacul 2

Pe pământ, al doilea Înaintemergător te-ai arătat, Nicolae, spre mustrarea fărădelegilor; că acela a mustrat pe Irod, săvârșitorul fărădelegii, iar tu ai rușinat pe Arie cel orbit cu eresul; și toată lumea ai voit să o curățești de învățăturile lui cele nedrepte, și turma; ta a o lumina, ca un părinte și învățător. Pentru aceea cântăm lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul 2

Vrând dimineața, Avlavie, după porunca împăratului, să scoată pe cei legați din temniță la tăiere, tu, cu minunile tale, mai înainte ai apucat prin vis și îngrozindu-l pe el, ai zis : Nimic să nu faci bărbaților acestora, că nevinovați sunt spre tăiere; pentru aceea și noi cu dânșii grăim ție, Nicolae mărite :

Bucură-te, mare făcătorule de minuni;
Bucură-te, grabnic ajutătorule;
Bucură-te, cald folositorule;
Bucură-te, cercetătorul celor necăjiți;
Bucură-te, limanul cel lin al celor înviforați;
Bucură-te, mângâierea celor ce plâng;
Bucură-te, hrănitorul celor flămânzi;
Bucură-te, povățuitorul celor orbi;
Bucură-te, bogăția săracilor;
Bucură-te, toiagul cel tare al bătrâneților;
Bucură-te, cununa Bisericii;
Bucură-te, părintele săracilor și bun dăruitorule;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni !

Condacul 3

Am auzit, Nicolae, de minunile tale și m-am spăimântat, că de bucurie și de frică fiind cuprins, ce am a răspunde, nu mă pricep. Ci tu, cu rugăciunile tale cele treze, luminează-mi mintea ca să cânt lui Dumnezeu dimpreună cu tine : Aliluia !

Icosul 3

Arhanghelii cu îngerii se minunează, părinte, de credința ta cea tare către Dumnezeu; apostolii cu proorocii se laudă cu tine; oamenii cei dreptcredincioși spre tine au nădejde. Pentru aceasta și eu, deșii sunt nevrednic, grăiesc ție, Sfinte Nicolae :

Bucură-te, cel ce împreună-locuitor ești cu îngerii;
Bucură-te, cel ce aduci întristare diavolilor;
Bucură-te, cel ce ești slujitor asemenea lui Grigorie Teologul în preoție;
Bucură-te, cu Ioan Gură de Aur dimpreună vorbitorule;
Bucură-te, prietenul marelui Vasile;
Bucură-te, că dimpreună cu dânșii tai eresurile;
Bucură-te, cel ce porți o credință cu dânșii;
Bucură-te, că faci minuni spre împăcare;
Bucură-te, că tu cureți lumea de mulțimea zeilor;
Bucură-te, cel ce ai vorbit mai dinainte despre cinstirea Născătoarei de Dumnezeu în Biserică;
Bucură-te, că rușinând pe Arie înșelătorul la sobor l-ai învins;
Bucură-te, că pe fecioarele acelea le-ai oprit de la împreunarea cea desfrânată cu ajutorul tău;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni !

Condacul 4

O, mare făcătorule de minuni Nicolae, deși pe fecioarele acelea vrea tatăl lor să le dea, pentru sărăcie, la desfrânare, tu, părinte, mai înainte apucând, aur din destul tatălui lor ai dat. Pentru aceea, nepricepând ei de unde se făcea aceasta, minunându-se, au cântat lui Dumnezeu cântarea: Aliluia !

Icosul 4

Ca să arăți a ta mare milostivire către cei săraci, preafericite, bătrânului noaptea întru ascuns trei legături de galbeni de aur ai dat, izbăvindu-l pe el și pe fetele lui de la căderea în păcat. Pentru aceea auzi de la toți :

Bucură-te, vistieria milei lui Dumnezeu;

Bucură-te, primirea mai înainte a cunoștinței Lui;
Bucură-te, dătătorule al bunătăților lui Dumnezeu;
Bucură-te, hrana și bucuria celor ce aleargă către tine;
Bucură-te, pâine de hrană neîmputinată celor lipsiți;
Bucură-te, bogăție de Dumnezeu dăruită celor ce viețuiesc în lipsă pe pământ;
Bucură-te, ridicarea grabnică a săracilor;
Bucură-te, limpede cugetare celor necăjiți;
Bucură-te, că ești blând ascultător celor neputincioși;
Bucură-te, dulceață a toată lumea;
Bucură-te, mirele celor trei fete;
Bucură-te, izbăvitorul necazurilor mele cu rugăciunile tale;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni !

Condacul 5

Către biserica ta mergând oarecând Vasile, sârguindu-se să-ți aducă dar, a fost răpit de agareni și l-au dat pe el ostașii lui Amira stăpânului lor spre slujbă; iar părinții lui, deși erau întristați, însă n-au încetat a îndrepta către tine rugăciuni și, trecând ziua praznicului tău, de către seară, l-ai pus pe el înaintea lor și, văzând ei această minune, cu tine cântare de bucurie lui Dumnezeu cântau : Aliluia !

Icosul 5

Mergând fiul lui Agricola să dea un pahar lui Amira a stat înaintea lui cu frică; iar tu, părinte, rugat fiind de părinții lui l-ai izbăvit pe el din mâinile lui în acel ceas; pentru aceea cu dânșii grăim ție, Nicolae, ca unui bun păstor :

Bucură-te, ierarhul Domnului;
Bucură-te, luminată propovăduire a creștinătății;
Bucură-te, cel ce porți nume de biruință;
Bucură-te, stârpirea patimilor celor neroditoare;
Bucură-te, aducerea de roadă a pomilor celor duhovnicești;
Bucură-te, îndreptătorul dreptcredincioșilor;
Bucură-te, prădarea păgânătății;
Bucură-te, doctorul cel fără de plată;

Bucură-te, că în dar ai luat, în dar împarți tămăduiri;
Bucură-te, al celor neputincioși bun păstor;
Bucură-te, cel ce izgonești dintre noi pe slujitorii cei diavolești;
Bucură-te, desfătarea a toată lumea;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni !

Condacul 6

Minunată s-a arătat nașterea ta, Nicolae, credincios fiind tu pe pământ, din vremea nașterii tale; că ai supt numai din sânul cel drept și de la sânul maicii tale te-ai cunoscut făcător de minuni; pentru aceea și acum cu tine cântăm lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul 6

De împresurările diavolești izbăvește pe oameni, părinte, cu rugăciunile tale, cel ce cu râurile sudorilor tale ai stins mulțimea zeilor celor păgâni; pentru aceea și acum dăruiește vindecări neputințelor noastre, ierarhe, ca să te lăudăm pe tine zicând :

Bucură-te, Nicolae;
Bucură-te, făcătorule de minuni;
Bucură-te, ierarhe;
Bucură-te, preacuvioase;
Bucură-te, preafericite;
Bucură-te, cel ce ești cu nume mare;
Bucură-te, preamărite;
Bucură-te, hrănitorul postitorilor;
Bucură-te, învățător al înfrânării;
Bucură-te, îndreptarea celor rătăciți;
Bucură-te, că altceva nu știm să grăim fără numai : Bucură-te;
Bucură-te, că prin tine ne îndestulăm de lumină;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni !

Condacul 7

Având vicleană cunoștință, Arie a început a învăța eresurile cele fără de Dumnezeu și a intrat în turma ta, ca un lup, vrând ca o fiară să o apuce; dar tu, prealăudate, degrab alergând către Stăpânul, cu

rugăciunile tale ai izgonit toată nebunia lui și ca pe o fiară cumplită l-ai surpat. Pentru aceea cu tine, Nicolae, cântăm lui Dumnezeu, Celui ce ți-a dat ție această putere : Aliluia !

Icosul 7

Mai înainte împotrivindu-te eresului lui Arie, cel de trei ori blestemat, ai rușinat a lui fără de Dumnezeu învățătură și ca pe al doilea Iuda surpându-l l-ai lăsat. Pentru aceea și noi grăim ție neîncetat :

Bucură-te, întâistătătorule pe scaunul Mirelor;
Bucură-te, mare ierarh al Lichiei;
Bucură-te, cale nerătăcită a celor ce înoată pe mare;
Bucură-te, timpan, care dai sunet de dumnezeiască glăsuire;
Bucură-te, chimval bine răsunător;
Bucură-te, trâmbița Sfintei Treimi;
Bucură-te, că ai stricat trâmbița eresurilor lui Arie;
Bucură-te, zicea ție Constantin;
Bucură-te, a grăit ție Avlavie;
Bucură-te, a adus ție tatăl cu fetele;
Bucură-te, au grăit Agricola cu Vasile;
Bucură-te, că prin tine de mânia potopului izbăvindu-ne, pace cu Dumnezeu aflăm;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni !

Condacul 8

Minune dumnezeiască te-ai arătat, fericite, celor ce alergau la biserica ta, de Dumnezeu purtătorule, de multe feluri de necazuri și năvăliri izbăvindu-i, părinte, pe cei ce după Dumnezeu, spre tine cu credință și-au pus nădejdea, cântând : Aliluia !

Icosul 8

Ca cel ce ai îndrăznire către Hristos, Nicolae, că turma Lui păzești de lupii cei văzuți și nevăzuți și de către cei ce scapă sub acoperământul tău nu te întorci, și nouă celor ce suntem învăluiți de gânduri și de lucruri viclene, dă-ne mână de ajutor, părinte, ca să te lăudăm pe tine zicând :

Bucură-te, Nicolae prealăudate;
Bucură-te, întărirea Mirelor;
Bucură-te, podoaba Lichiei;
Bucură-te, cârmuitorule cel bun;
Bucură-te, că dimpreună cu îngerii salți;
Bucură-te, căci cu arhanghelii te veselești;
Bucură-te, că fără materie cu heruvimii slujești Făcătorului;
Bucură-te, că pe Arie, diavolul cel întrupat, l-ai surpat;
Bucură-te, cel ce dăruiești bun miros;
Bucură-te, cel ce respingi mirosul cel rău;
Bucură-te, albeală, care speli patimile;
Bucură-te, roșeală, care acoperi păcatele;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni !

Condacul 9

Nu pricepem de unde vom începe a-ți aduce laudă, părinte. Care cântare îți vom cânta ? Sau cu ce cununi te vom încununa ? Că, de ne vom aduce aminte de voievozi, ne minunăm; de Vasile, ne mirăm; despre fecioarele acelea, nu ne pricepem ce să grăim; de toți numai ne minunăm și împreună cu tine lui Dumnezeu, Celui ce ți-a dat ție cele preamărite, laudă îi trimitem, cântând cântarea : Aliluia !

Icosul 9

Văzând Stăpânul a toate neamul omenesc pierzându-se cu eresul nebuniei lui Arie ticălosul, pe tine te-a dat mustrător nebuniei lui. Dar tu, părinte, de la masa învățăturii dumnezeiești, ca pe un urât l-ai lepădat; iar pe noi cu fărâmiturile Ortodoxiei ne miluiește, ca să cântăm ție :

Bucură-te, Nicolae, Israelul cel nou;
Bucură-te, sabie ascuțită, care tai nedumnezeirea;
Bucură-te, întărirea credincioșilor;
Bucură-te, omorârea celor fărădelege;
Bucură-te, cel ce ai luat Duhul Sfânt ca un porumb;
Bucură-te, cel ce îneci duhurile cele viclene în marea cea de foc;
Bucură-te, porumbelul Domnului;

Bucură-te, cursă prinzătoare asupra celui viclean;
Bucură-te, cel ce dăruiești celor legați slobozire;
Bucură-te, că ai legat eresurile cele fără de Dumnezeu;
Bucură-te, că deschizi gurile ortodocșilor;
Bucură-te, că legi gurile celor vicleni;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni !

Condacul 10

Auzit-am pe Vasile acela grăind și înaintea tuturor spunând minunile tale, pe care le-ai făcut cu dânsul, părinte; și minunându-ne, am preamărit puterea ta cea dată ție de Dumnezeu; că tu, ca un bun păstor, degrab alergi către cei ce te roagă pe tine și pentru toți te rogi lui Dumnezeu și Stăpânului cântând : Aliluia !

Icosul 10

Izbăvește-ne, părinte, cu rugăciunile tale, ca și pe Vasile acela. Auzi-ne, preacuvioase, cu auzul tău, precum ai auzit pe voievozii cei legați. Dă-ne mână de ajutor, Nicolae, precum ai dat celor ce fuseseră învăluiți în mare, ca să grăiesc ție acestea :

Bucură-te, al doilea Moise;
Bucură-te, tablă duhovnicească;
Bucură-te, haina preoției;
Bucură-te, mai înainte arătătorul dreptății;
Bucură-te, întunecătorul nedreptății;
Bucură-te, de Dumnezeu încununate ierarhe;
Bucură-te, cel ce îngrădești gurile celor hulitori de Dumnezeu;
Bucură-te, lumina cea aprinsă cu dumnezeiască văpaie;
Bucură-te, că ai stins văpaia cea diavolească;
Bucură-te, aur de Dumnezeu lămurit;
Bucură-te, că ai afundat pe satana, ca plumbul în adânc;
Bucură-te, mărgăritar mult-luminos;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni !

Condacul 11

Tu ești păstorul cel bun, Nicolae, că pe turma ta o povățuiești către păşunea cea duhovnicească şi din izvorul raiului o adăpi pe ea. Pentru aceea împreună cu tine cântăm lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul 11

Pom al raiului fiind, fericite, că ai stâlpări de rugăciuni neîncetate către Dumnezeu, dă-ne nouă sub umbra acelora totdeauna a ne umbri ca să grăim ție :

Bucură-te, viețuitorule în locașul Celui Preaînalt;
Bucură-te, cel ce ai înecat pe fiii diavolești;
Bucură-te, păzitorul rânduielii tale;
Bucură-te, mitropolite;
Bucură-te, că ai rușinat basmul eresurilor lui Arie;
Bucură-te, maica mulțimii popoarelor pământești;
Bucură-te, rana mulțimii diavolilor;
Bucură-te, părinte și învățătorule;
Bucură-te, că pe dascălul eresurilor l-ai rușinat;
Bucură-te, cel ce ai cinstit căruntețile, înfrumusețându-le cu înțelepciune duhovnicească;
Bucură-te, cel ce ai rușinat căruntețile lui Arie cele urâte;
Bucură-te, că prin tine ne-am învățat a ne închina Ziditorului în Treime;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni !

Condacul 12

Înțelepciunea ta cea întrutot cinstită pe Arie cel rătăcit l-a rușinat, și mintea ta a stricat mulțimea zeilor; mântuiește și sufletele noastre cele rătăcite și ne învață a cânta cu tine lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul 12

Cu inima ne-am spăimântat, cu sufletul ne-am tulburat, cu limba nu pricepem ce să grăim, fără numai acestea :

Bucură-te, cel ce ești mai mare între preoți;
Bucură-te, cel ce ești întâistătător pe scaunul Mirelor;
Bucură-te, împreună-șezătorule pe scaun cu apostolii;

Bucură-te, cel ce eşti lumină înaltă;
Bucură-te, cel ce ai surpat înălţările gândurilor celor diavoleşti ale lui Arie celui bârfitor;
Bucură-te, rădăcina dumnezeiescului pom;
Bucură-te, că ai tăiat rădăcina eresurilor satanei;
Bucură-te, pomul cel sădit de îngeri;
Bucură-te, cel ce ai încuiat pe îngerul satanei întru adânc;
Bucură-te, liman lin al celor învăluiţi;
Bucură-te, bun cârmuitor al corabiei celei duhovniceşti;
Bucură-te, că prin tine ne învrednicim de viaţa cea fără de sfârşit;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni !

Condacul 13

O, preaminunate părinte Nicolae, plângem şi alergăm către al tău sprijin, aducând ţie acum această puţină rugăciune, ca să ne izbăveşti de chinul cel de veci cu rugăciunile tale, ierarhe prealăudate, şi ne învredniceşte veşnicei împărăţii, ca dimpreună cu tine să cântăm cântarea lui Dumnezeu : Aliluia ! (de trei ori)

Apoi se zice iarăşi

Icosul 1

Arătatu-te-ai în vis împăratului celui cinstitor de Dumnezeu şi pentru moartea voievozilor acelora l-ai îngrozit pe el şi degrab ascultând de porunca ta, Nicolae, a poruncit ca să-i libereze pe dânşii. Pentru aceea ei au fost cuprinşi de bucurie şi de frică, iar eu cu dânşii grăiesc ţie, Sfinte Nicolae :

Bucură-te, capul cel sfinţit;
Bucură-te, cel ce ai sfărâmat capul cel diavolesc cu rugăciunile tale;
Bucură-te, slujitorule al Împăratului tuturor;
Bucură-te, ajutătorul celor credincioşi;
Bucură-te, întărirea Ortodoxiei;
Bucură-te, pierzătorul celor fărădelege;
Bucură-te, cel ce eşti insuflat cu suflarea Duhului Sfânt;
Bucură-te, cel ce ai pierdut viforul mulţimii zeilor;
Bucură-te, cel ce eşti dimpreună vorbitor cu îngerii;

Bucură-te, izgonitorul demonilor;
Bucură-te, graiule al dumnezeieștilor cuvinte;
Bucură-te, cel ce ai astupat gurile ereticilor;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni !

Și Condacul 1

Cel ce verși mir de mult preț la toată lumea și mie celui nevrednic și mai mult decât toți păcătos, dăruiește-mi ca să-ți aduc ție cântare, Părinte Nicolae. Tu, ca cel ce ai îndrăznire către Dumnezeu, slobozește-mă din toate necazurile ca să cânt ție : Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni !

După aceea se citește această

RUGĂCIUNE

O, preabunule părinte Nicolae, păstorul și învățătorul celor ce aleargă cu credință către a ta folosire și cu fierbinte rugăciune te cheamă pe tine, sârguiește degrabă a le ajuta; izbăvește turma lui Hristos de lupii cei ce o răpesc pe ea, și toate părțile creștinești le ocrotește și le păzește prin sfintele tale rugăciuni de gâlcevile lumești, de cutremur, de venirea altor neamuri, de robie și de războiul cel dintre noi, de foamete, de potop, de sabie, de boală și de moarte grabnică; și precum ai miluit pe cei trei bărbați care ședeau în temniță și i-ai izbăvit pe ei de mânia împăratului și de tăierea sabiei, așa ne miluiește și pe noi cei ce cu mintea, cu cuvântul și cu lucrul suntem întru întunericul păcatelor și ne izbăvește de mânia lui Dumnezeu și de chinul cel veșnic ca, prin solirea ta, cu ajutorul, cu mila și cu harul lui Hristos, Dumnezeu să ne dea viață lină și fără de păcat, ca să viețuim în veacul acesta, și de partea stării de-a stânga să ne izbăvească, și în partea de-a dreapta, împreună cu toți sfinții, să ne învrednicească. Amin.

ACATISTUL SFINȚILOR APOSTOLI PETRU ȘI PAVEL
29 iunie

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție. Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule... (de trei ori). Slavă ... , Și acum ... Preasfântă Treime..., Doamne miluiește (de trei ori), Slavă ... Și acum ... Tatăl nostru..., Apoi troparele de umilință : Miluiește-ne pe noi, Doamne..., Slavă... Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu : Ușa milostivirii deschide-o nouă..., Apoi Crezul : Cred întru unul Dumnezeu..., Apoi : Doamne miluiește (de 3 ori). Slavă ... Și acum ... și apoi Psalmul 142 : Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea... Psalmul 50 : Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta....,

Troparul Sfinților Apostoli Petru și Pavel, glasul al 4-lea :

Cei ce sunteți între Apostoli mai întâi pe scaun șezători și lumii învățători, Stăpânului tuturor rugați-vă, pace lumii să dăruiască și sufletelor noastre mare milă.

Condacele și icoasele :

Condacul 1

Pe cei ce împreună cu oamenii s-au arătat mai înainte, îngerește cugetând, și acum cu îngerii fiind, cu cântări îngerești și lui Dumnezeu cuviincioase, să lăudăm pe întâistătătorii, ca pe cei ce sunt izbăvitorii sufletelor noastre, cântând : Bucurați-vă, Petre și Pavele, apostolilor !

Icosul 1

Fără de început fiind cu vremea, început de vreme a luat Făcătorul vremurilor Dumnezeu-Cuvântul și trimis fiind la noi de la Tatăl, apostol preaales te-a arătat pe tine, Petre. Pentru aceea, cântăm ție :

Bucură-te, al cetei ucenicilor începătorule
Bucură-te, al Tainelor lui Hristos tăinuitorule;
Bucură-te, mai mare decât toți cuvântătorii de Dumnezeu;
Bucură-te, întâiule între iconomii duhului;
Bucură-te, că pe Hristos ție Tatăl L-a descoperit;
Bucură-te, că pe Acesta adevărat Dumnezeu L-ai propovăduit;
Bucură-te, piatră preanesfărâmată a Bisericii;
Bucură-te, temelie preaîntemeiată a mărturisirii;
Bucură-te, începătura cea puternică a credinței;
Bucură-te, luminătorul cerești cunoștințe;

Bucură-te, cel prin care Hristos S-a slăvit;
Bucură-te, cel prin care Satana s-a rușinat;
Bucură-te, Petre, apostole !

Condacul al 2-lea

Vederea ta cea înțelegătoare curățind-o, ai intrat în sânurile părintești, o, minune, și într-însele ai văzut, fără ochi, Petre, pe Hristos Dumnezeu, împreună fără de început cu Tatăl și cu Duhul, propovăduindu-L pe Dânsul și cântând : Aliluia !

Icosul al 2-lea

Luminat fiind de fulgerări neapropiate înțelegerii, când ți s-a arătat din cer lumină, care biruia lumina soarelui, atras ai fost, Pavele, spre credință îndumnezeită, și vas alegerii te-ai făcut. Pentru aceea cântăm ție :

Bucură-te, privitorule al luminii celei nemărginite;
Bucură-te, tăinuitorule al Tainelor lui Hristos;
Bucură-te, binecuvântătorule al Bisericii;
Bucură-te, preaînțelepte propovăduitor al lumii;
Bucură-te, că întru tine viețuiește Hristos, Care pentru lume S-a răstignit;
Bucură-te, că până la al treilea cer te-ai suit;
Bucură-te, că la înălțimea raiului ai fost răpit;
Bucură-te, mare învățător al neamurilor;
Bucură-te, al credincioșilor prin duhul născător;
Bucură-te, cel prin care lumea s-a luminat;
Bucură-te, cel prin care întunericul s-a alungat;
Bucură-te, Pavele, apostole !

Condacul al 3-lea

Trecând toată firea celor ce sunt, o, Pavele, te-ai lipit de Hristos Cel iubit al tău și te-ai arătat împreună cu Dânsul un duh, numai lui Hristos viețuind, pe Hristos îndrăgind, pe Hristos socotindu-L răsuflare, lumină și dragoste și cântându-I : Aliluia !

Icosul al 3-lea

Intrând în norul cel mai presus de lumină al privirii, ți-ai muiat buzele tale, Petre, și umplându-te întâi de Dumnezeu, ne-ai împărtășit pe noi de dumnezeiescul dar, cu învățăturile tale cele de Dumnezeu scrise. Pentru aceea, zicem ție acestea :

Bucură-te, îndumnezeitule, cu Dumnezeu unitule;
Bucură-te, născutule al luminii celei neînserate;
Bucură-te, pescarule, al pescarilor mai întâiule;
Bucură-te, cerule, decât cerurile mai înaltule;
Bucură-te, că te-ai arătat al dumnezeieștii firi părtaș;
Bucură-te, că pe fiii oamenilor i-ai unit cu Dumnezeu;
Bucură-te, sfătuitorule de trebuință al Bisericii;
Bucură-te, bătrân folositorule al turmei lui Hristos;
Bucură-te, îndulcire preadesfătată a minților;
Bucură-te, dumnezeiască desfătare a oamenilor;
Bucură-te, prin care credința s-a mărit;
Bucură-te, prin care rătăcirea s-a zădărnicit;
Bucură-te, Petre, apostole !

Condacul al 4-lea

Învățături despre viața veșnică a rostit Petru către Piatra Vieții, zicând : La cine, afară de Tine, vom merge și să fim vii ? Arătând astfel dragostea cea către Stăpânul, a zis către El cântând : Aliluia !

Icosul al 4-lea

Ai fost răpit la înălțimile cele veșnice și ai trăit, Pavele, în afară de cele simțite și gândite, nu cu gândul, ci întru Duhul care era unit cu trupul sau era fără de trup, Dumnezeu știe. Pentru aceea, zicem ție acestea :

Bucură-te, îndrăgirea lui Hristos cea neoprită;
Bucură-te, prietenul lui Dumnezeu cel curat;
Bucură-te, cel ce ai cunoscut taina răpirii;
Bucură-te, cămara tăcerii celei înțelegătoare;
Bucură-te, că, pentru Hristos, pe toate gunoaie le-ai socotit;
Bucură-te, că toate le-ai lucrat ca pe cei mulți să-i mântuiești;

Bucură-te, al înțelepciunii lui Dumnezeu vas mult încăpător;
Bucură-te, apostole al darului celui din lege arătător;
Bucură-te, al lui Hristos deasă îndeletnicire;
Bucură-te, a lui Iisus dulce gândire;
Bucură-te, mireasmă de viață pentru unii;
Bucură-te, miros ucigător pentru alții;
Bucură-te, Pavele, apostole !

Condacul al 5-lea

Luminile cinstitelor tale trimiteri în toate zilele îndumnezeiesc pe oameni, o, Pavele, prin care cei înțelegători cu adevărat ajung la îndumnezeire și oglindesc slava lui Dumnezeu, cântând : Aliluia !

Icosul al 5-lea

Nu ai purtat la brâu aur sau argint al tău, pe pământ, o, Simone Petre, ci având înfricoșător numele lui Iisus, ai împărtășit zestre fericită și printr-Însul minunile lucrai celor ce zic acestea :

Bucură-te, străină hrană a sufletului;
Bucură-te, preadulce băutură a trupului;
Bucură-te, dumnezeiască alifie a celor orbiți;
Bucură-te, neauzită doctorie a celor bolnavi;
Bucură-te, că pe Tavita, ceea ce murise, vie ai ridicat-o;
Bucură-te, că pe Safira dintr-odată moartă ai arătat-o;
Bucură-te, cel ce pe Anania dintr-odată mort l-ai făcut;
Bucură-te, cel ce numai cu un cuvânt pe slăbănog l-ai îndreptat;
Bucură-te, izvor care revarsă sănătate;
Bucură-te, fântână izvorâtoare de vindecări;
Bucură-te, cel ce ai gonit cu umbra bolile;
Bucură-te, cel ce cu rugăciunea pe Simon ai omorât;
Bucură-te, Petre, apostole !

Condacul al 6-lea

Tras ai fost, Petre, de frumusețea dumnezeirii lui Hristos, care a strălucit pe munte. Pentru aceea, văzând-o împodobită ca pe o cămară

de nuntă cu strălucirile luminii celei nemărginite, bine este a petrece aici, înspăimântat ai zis cântând : Aliluia !

Icosul al 6-lea

Cuvintele cele ascunse ale dogmelor celor preaînalte ale iconomiei lui Hristos, o, Pavele, scoțându-le din cele neapuse, le tâlcuiești mai presus de tine, ridicând pe cei credincioși cu minune a zice ție :

Bucură-te, minunea apostolilor cea lăudată;
Bucură-te, frumusețea cea încuviințată a Scripturii celei noi;
Bucură-te, adâncimea cuvintelor celor insuflate de Dumnezeu;
Bucură-te, noianul înțelegerilor celor înțelepțite de Dumnezeu;
Bucură-te, înaltule tâlcuitor al Dumnezeiești Întrupări;
Bucură-te, carte închipuită de Dumnezeu, minții la vedere înspăimântătoare;
Bucură-te, cămară dumnezeiască a cerești comori;
Bucură-te, materia cea trebuincioasă a învățătorilor;
Bucură-te, cel ce ai luat spre propovăduire neamurile;
Bucură-te, cel ce săvârșești minuni dese;
Bucură-te, cel ce numele lui Hristos ai purtat;
Bucură-te, cel ce te-ai arătat mare meșter al cortului nou;
Bucură-te, Pavele, apostole !

Condacul al 7-lea

Minune mare s-a văzut la sfârșitul vieții tale celei dumnezeiești, o, fericite Pavele : căci, tăiat fiind capul tău, de trei ori la înălțime de la pământ a săltat cu săltările, ca și cu niște cântări, lăudând Treimea așa : Aliluia !

Icosul al 7-lea

Popor nou ai făcut, prin Dumnezeiescul Duh, pe poporul cel vechi al iudeilor, cu baia nașterii de Dumnezeu înnoindu-i pe ei, Petre, și locașuri darului arătându-i, așa zicând :

Bucură-te, surpătorule al umbrei legii;
Bucură-te, stâlp întăritor al adevărului;
Bucură-te, cel ce pe Israel din slavă l-ai schimbat;

Bucură-te, cel ce întru duhul pe acesta cu Hristos l-ai legat;
Bucură-te, că în Tabor lumina Dumnezeirii ai văzut;
Bucură-te, că alt soare cu totul luminos te-ai făcut;
Bucură-te, cel ce ai intrat înăuntrul luminii norului;
Bucură-te, că ai fost martor al glasului părintesc;
Bucură-te, cel ce legea duhului ai luat;
Bucură-te, cel ce ai fost numit fericit de Hristos;
Bucură-te, cel ce în cuvinte te-ai îmbogățit de stăpânire;
Bucură-te, cel ce pe credincioși în răbdare i-ai mântuit;
Bucură-te, Petre, apostole !

Condacul al 8-lea

Singur pe munte, îndoită patimă ai pătimit, după simțire și gândire, Petre, căci biruite fiind de asupreala luminii cele firești ale tale, singur Dumnezeu Se vedea prin suflet și prin trup, Căruia și căzând, îndumnezeit ai cântat : Aliluia !

Icosul al 8-lea

Cer înțelegător te-ai arătat, tuturor istorisind, Pavele, slava lui Dumnezeu, și vestirea ta a ieșit în tot pământul, propovăduind Treimea cea nezidită și pe Hristos, Fiu al lui Dumnezeu, neamurilor celor ce glăsuiesc așa :

Bucură-te, cel ce cu adâncurile duhului te îmbogățești;
Bucură-te, cel ce cu cunoștința cea bine dobândită te mândrești;
Bucură-te, casa cea preacinstită a Treimii;
Bucură-te, Biserica firilor doimii;
Bucură-te, necuprinsa lățime a dragostei celei îndoite;
Bucură-te, lungime a Dumnezeiești rânduieli celei mai înainte de veci;
Bucură-te, neapropiată înălțime a teologiei;
Bucură-te, nevăzută adâncime a iconomiei;
Bucură-te, văzătorule al sfaturilor lui Dumnezeu;
Bucură-te, minte ascuțită a descoperirilor;
Bucură-te, focul atotvederii de Dumnezeu;
Bucură-te, fântână adâncă a înțelepciunii de Dumnezeu;
Bucură-te, Pavele, apostole !

Condacul al 9-lea

Cu dor pipăind tainele cele nemăsurate ale adâncului Celui Prea Înalt, o, Pavele, ai aflat în acestea mărgăritare, tăcere înțelegătoare, spaimă și uimire, odihnă și bucurie, împreună a cânta lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul al 9-lea

Pe oratorii cei înțelepți și zadarnici în cuvinte, ca pe niște neînțelepți i-a arătat Petru cel simplu, luând grai al înțelepțirii de Dumnezeu și limbă de foc a Dumnezeiescului Duh, și ridicând pe cei ce cred, au cântat lui din inimă :

Bucură-te, a Mângâietorului gură cinstită;
Bucură-te, limbă cu foc îngrădită;
Bucură-te, doborârea înțelepciunii celor înțelepți;
Bucură-te, lepădarea priceperii celor pricepuți;
Bucură-te, Petre, porumbița cea albă a bucuriei;
Bucură-te, de Dumnezeu închipuită tăblița tuturor fericiților;
Bucură-te, primitorule al cheilor Împărăției cerurilor;
Bucură-te, vistierul Tainelor lui Hristos;
Bucură-te, cugetarea cea veche a credincioșilor;
Bucură-te, podoaba darului cea preamărită;
Bucură-te, sărătură a focului ceresc;
Bucură-te, învățătură a Luminii celei neasemănate;
Bucură-te, Petre, apostole !

Condacul al 10-lea

Semn al dragostei Sale arătând Hristos păsterea oilor, dacă Mă iubești, Petre, ți-a zis ție, paște cu osârdie oile Mele !. Pe care le-ai și păscut, bucurându-te pentru dumnezeiasca dragoste și cântând : Aliluia !

Icosul al 10-lea

Ce-mi este mie bogăția și slava și desfătarea, care se strică ? Biserica lui Hristos vorbește : A mea bogăție și slavă și desfătare este Pavel, dulce zicând și preaînalt istorisind, pe care și sărutându-l zicem unele ca acestea :

Bucură-te, trâmbița adevărului;
Bucură-te, chitara teologiei;
Bucură-te, privighetoarea cerului cea dulce viersuitoare;
Bucură-te, rânduneaua lui Hristos, cea mult glăsuitoare;
Bucură-te, vioară care ai viersuit Evanghelia lui Luca;
Bucură-te, organ insuflat de suflările Mângâietorului;
Bucură-te, limbă de foc suflătoare, care faci să răsune cele dumnezeiești;
Bucură-te, canon, alăută și muză a duhului;
Bucură-te, îndulcire încuviințată a urechilor noastre;
Bucură-te, odihnă a tâmplelor noastre;
Bucură-te, cel prin care de idoli ne-am eliberat;
Bucură-te, cel prin care lui Hristos ne-am logodit;
Bucură-te, Pavele, apostole !

Condacul al 11-lea

Covârșind doimea materiei cea care este cu nerânduială, ai cunoscut doimea firii lui Hristos. Și curățându-ți cele trei părți ale sufletului, singur văzător nematerialnic al Treimii te-ai văzut, fără materie unindu-te, și Acesteia din inimă cântând, Pavele : Aliluia !

Icosul al 11-lea

Lumina cea dintâi, care din Fecioară a strălucit, lumina a doua, pe tine, Petre, te-a arătat lumii, cu fulgerele cele prealuminoase ale cunoștinței de Dumnezeu luminând și ridicând pe toți cu laude mulțumitoare a cânta ție :

Bucură-te, lumina celor întunecați;
Bucură-te, calea celor rătăciți;
Bucură-te, al minunilor lui Hristos mai întâiule propovăduitor;
Bucură-te, al patimilor Lui preaalesule mărturisitor;
Bucură-te, că tu singur lămurești a iadului golire;
Bucură-te, că tu întâi ai vestit popoarelor Învierea;
Bucură-te, cel ce ai cuvântat revărsarea Mângâietorului asupra popoarelor;
Bucură-te, cel ce ai învățat Evanghelia pe Marcu;

Bucură-te, primul luminător al neamurilor;
Bucură-te, calul lui Hristos cel preaales alergător;
Bucură-te, disc luminos al soarelui;
Bucură-te, urmare a neurmăritului Dumnezeu;
Bucură-te, Petre, apostole !

Condacul al 12-lea

Te bucuri în chip de negrăit întru cele înalte, o, Petre, cu Hristos iubitul învățător ca un Dumnezeu, fără mijlocire cu Dumnezeu Cel din fire unit, care cu punerea acum stai, și de slava cea dumnezeiască te umpli cântând neîncetat : Aliluia !

Icosul al 12-lea

Cânți lui Dumnezeu-Treimii, cu preadulce versuire, cântarea cea întreit sfântă, Pavele, și cu duhul, cu cuvântul și cu mintea, unite fiind, vezi pe minte, pe cuvânt și pe duh, prin închipuire pe cel dintâi chip, Dumnezeu spre Dumnezeu. Pentru aceea auzi :

Bucură-te, icoană a frumuseții celei întâi închipuite;
Bucură-te, stăpânirea dogmelor lui Dumnezeu;
Bucură-te, a lumii celei gândite încă o dată descoperire;
Bucură-te, arătare a celor gândite;
Bucură-te, gura cea grăitoare de Hristos, răsuflarea lui Gură de Aur;
Bucură-te, preaîndumnezeită zare a minții lui Dionisie;
Bucură-te, privitorule al vederilor celor nevăzute;
Bucură-te, auzitorule al graiurilor celor neauzite;
Bucură-te, cel plin de roadele duhului;
Bucură-te, îndestulatule de darurile lui;
Bucură-te, cel prin care Treimea a fost propovăduită;
Bucură-te, prin care Unimea a fost preaslăvită;
Bucură-te, Pavele, apostole !

Condacul al 13-lea

O, preadulce Petre și preaiubite Pavele, părinții cucerniciei noastre, primiți această scurtă cântare, ca pe o gângurire de prunci, și slavei celei veșnice învredniciți pe cei ce glăsuiesc : Aliluia ! (De 3 ori.)

Icosul 1

Fără de început fiind cu vremea, început de vreme a luat Făcătorul vremurilor Dumnezeu-Cuvântul și trimis fiind la noi de la Tatăl, apostol preaales te-a arătat pe tine, Petre. Pentru aceea, cântăm ție :

Bucură-te, al cetei ucenicilor începătorule;
Bucură-te, al Tainelor lui Hristos tăinuitorule;
Bucură-te, mai mare decât toți cuvântătorii de Dumnezeu;
Bucură-te, întâiule între iconomii duhului;
Bucură-te, că pe Hristos ție Tatăl L-a descoperit;
Bucură-te, că pe Acesta adevărat Dumnezeu L-ai propovăduit;
Bucură-te, piatră preanesfărâmată a Bisericii;
Bucură-te, temelie preaîntemeiată a mărturisirii;
Bucură-te, începătura cea puternică a credinței;
Bucură-te, luminătorul cerești cunoștințe;
Bucură-te, cel prin care Hristos S-a slăvit;
Bucură-te, cel prin care Satana s-a rușinat;
Bucură-te, Petre, apostole !

Condacul 1

Pe cei ce împreună cu oamenii s-au arătat mai înainte, îngerește cugetând, și acum cu îngerii fiind, cu cântări îngerești și lui Dumnezeu cuviincioase, să lăudăm pe întâistătătorii, ca pe cei ce sunt izbăvitorii sufletelor noastre, cântând : Bucurați-vă, Petre și Pavele, apostolilor !

ACATISTUL SFINTEI CRUCI
14 septembrie

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție ! Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule... (de trei ori). Slavă ... , Și acum ... Preasfântă Treime..., Doamne miluiește (de trei ori), Slavă ... Și acum ... Tatăl nostru..., Apoi troparele de umilință : Miluiește-ne pe noi, Doamne..., Slavă... Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu : Ușa milostivirii deschide-o nouă..., Apoi Crezul : Cred întru unul Dumnezeu..., Apoi : Doamne miluiește (de 3 ori). Slavă ... Și acum ... și apoi Psalmul 142 : Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea... Psalmul 50 : Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta....,

Troparul, glasul al 4-lea

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta; biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și cu Crucea Ta păzește poporul Tău.

Condacele și icoasele :
Condac 1

O, de trei ori fericită și Preacinstită Cruce, ție ne închinăm credincioșii și te mărim, veselindu-ne de dumnezeiasca ta înălțare; ci ca o pavăză și armă nebiruită, ocrotește și acoperă cu darul tău pe cei ce cântă: „Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creștinilor !”

Icos 1

Îngerii din cer, în chip nevăzut, înconjoară cu frică Crucea cea de viață purtătoare și, văzând-o că dă credincioșilor acum har de lumină dătător, cu strălucire, se spăimântează și stau zicând către dânsa unele ca acestea :
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a lumii; Bucură-te, slava Bisericii;
Bucură-te, că izvorăști tămăduiri cu îndestulare;
Bucură-te, că luminezi marginile lumii;
Bucură-te, lemn de viață mirositor și vistieria minunilor;
Bucură-te, preafericită și de daruri dătătoare;
Bucură-te, că ești dumnezeiesc așternut picioarelor;
Bucură-te, că te-ai așezat spre închinarea tuturor;
Bucură-te, pahar plin de curată băutură;
Bucură-te, luminător al strălucirii celei de sus;
Bucură-te, prin care se binecuvintează zidirea;

Bucură-te, prin care este închinat Ziditorul;
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creștinilor !

Condac 2

Văzându-se Elena pe sineși întru dorire, a zis împăratului cu îndrăznire : „Lucrul cel preadorit sufletului tău se arată prea de bucurie osârdiei mele”. Căutând însă arma cea biruitoare pentru tine, precum zici, cântă : Aliluia !

Icos 2

Cunoștința cea necunoscută mai înainte împărăteasa cunoscând-o, a strigat către cei ce slujeau : „Din sânurile pământului siliți-vă în grabă a afla și Crucea a mi-o da”, către care privind cu frică a zis, cântând așa :
Bucură-te, semnul adevăratei bucurii;
Bucură-te, izbăvirea vechiului blestem;
Bucură-te, comoară, pentru zavistie în pământ ascunsă;
Bucură-te, ceea ce te-ai arătat cu stele închipuită;
Bucură-te, Cinstită Cruce cu împătrite raze în chipul focului;
Bucură-te, scară pe înălțime rezemată, mai înainte oarecând arătată;
Bucură-te, lumina îngerilor cea cu alinare închipuită;
Bucură-te, rana demonilor cea mult suspinată;
Bucură-te, odor veselitor al Cuvântului;
Bucură-te, stingătoarea focului rătăcirii;
Bucură-te, Cinstită Cruce, apărătoare a deznădăjduiților;
Bucură-te, tare apărătoare a celor ce bine călătoresc;
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creștinilor !

Condac 3

Puterea Lemnului s-a arătat atunci, spre adevărata încredințare a tuturor, și pe cea fără de glas și moartă spre viață a sculat-o: înfricoșătoare privire celor ce vor a culege mântuire, când cântă așa : Aliluia !

Icos 3

Având Elena arma cea nebiruită, a alergat către fiul său, iar el, săltând îndată, Crucea cea prea mare cunoscând-o, se bucura, și cu săltările ca și cu niște cântări, zicea către dânsa unele ca acestea :
Bucură-te, Cinstită Cruce, vasul luminii;
Bucură-te, Cinstită Cruce, vistierul vieții;
Bucură-te, dătătoarea darurilor Duhului;
Bucură-te, limanul cel neînviforat al celor ce călătoresc pe mare;
Bucură-te, masă care ții ca pe o Jertfă pe Hristos;
Bucură-te, viță ce porți Strugurele cel copt care dă vinul cel tainic;
Bucură-te, că păzești sceptrele împăraților;
Bucură-te, că zdrobești capetele balaurilor;
Bucură-te, strălucită cunoștință a credinței;
Bucură-te, păzitoarea a toată lumea;
Bucură-te, binecuvântarea lui Dumnezeu către muritori;
Bucură-te, mijlocirea către Dumnezeu a celor muritori;
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creștinilor !

Condac 4

Dumnezeiasca râvnă întru sineși luând Elena, cu osârdie a căutat și a aflat Crucea care în pământ era ascunsă și pe cer împăratului se arătase, pe care lăudând-o a zis: Aliluia !

Icos 4

În chipul soarelui s-a arătat Crucea în lume, și toți de luminare umplându-se, și ca spre o stea alergând, o văd pe aceasta ca pe o pricinuitoare de bunătăți, în mâinile cele sfinte, înălțată, pe care lăudând-o au zis :
Bucură-te, raza Soarelui celui gândit;
Bucură-te, izvorul Mirului celui nedeșertat;
Bucură-te, chemarea lui Adam și a Evei;
Bucură-te, omorârea stăpânitorilor iadului;
Bucură-te, că înălțându-te, împreună acum, pe noi ne înalți;
Bucură-te, că închinându-te, pe suflete le sfințești;
Bucură-te, lauda apostolilor cea în lume propovăduită;

Bucură-te, tăria nevoitorilor cea preaiubită;
Bucură-te, Cinstită Cruce, mustrarea evreilor;
Bucură-te, lauda credincioșilor;
Bucură-te, prin care s-a surpat iadul;
Bucură-te, prin care a răsărit Darul;
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creștinilor !

Condac 5

Lemnul cel de Dumnezeu dăruit privindu-l toți, la acoperământul lui acum să alergăm, și ca pe o armă ținându-l, printr-însul să biruim taberele vrăjmașilor și, pipăind pe Cel nepipăit, cu bucurie să cântăm Lui : Aliluia !

Icos 5

Văzut-a lumină din cer marele Constantin, arătându-se semnul Crucii cu stele, întru care și biruind mulțimea vrăjmașilor, s-a sârguit de a descoperit lemnul Crucii și a zis către dânsul unele ca acestea :
Bucură-te, marginea sfatului celui negrăit;
Bucură-te, tăria poporului celui binecuvântat;
Bucură-te, cel ce înfrângi taberele vrăjmașilor;
Bucură-te, cel ce arzi cu văpaia pe demoni;
Bucură-te, sceptrul ceresc al împărăteștii oști;
Bucură-te, armă nebiruită a iubitoarei de Hristos oști;
Bucură-te, ceea ce dobori sprânceana barbarilor;
Bucură-te, ceea ce ocârmuiești sufletele oamenilor;
Bucură-te, izbăvitoarea multor răutăți;
Bucură-te, dăruitoarea multor bunătăți;
Bucură-te, prin care saltă purtătorii de Hristos;
Bucură-te, prin care iudeii se tânguiesc;
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creștinilor !

Condac 6

Scară până la cer s-a făcut Crucea Domnului, pe toți suindu-i de la pământ către înălțimea cerului, ca să locuiască împreună și totdeauna

cu cetele îngerilor, lăsând pe cele ce sunt acum ca pe cele ce nu sunt și știind ei a cânta : Aliluia !

Icos 6

Lumină, Mântuitorule, strălucind peste toți cei din iad, ai luminat pe cei ce zăceau jos, iar portarii iadului, nesuferind raza Ta, ca niște morți au căzut, și cei ce s-au izbăvit de dânșii, acum, văzând Crucea, cântă așa :
Bucură-te, învierea celor omorâți;
Bucură-te, izbăvirea celor ce se tânguiesc;
Bucură-te, deșertarea vistieriilor iadului;
Bucură-te, câștigarea desfătării raiului;
Bucură-te, toiag care ai afundat oastea egipteană;
Bucură-te, că iarăși pe poporul israelitean l-ai adăpat;
Bucură-te, lemn însuflețit, a tâlharului mântuire;
Bucură-te, trandafir bine mirositor, a binecredincioșilor mireasmă;
Bucură-te, hrana celor ce flămânzesc întru Duhul;
Bucură-te, pecetea pe care oamenii au luat-o;
Bucură-te, Cinstită Cruce, ușa tainelor;
Bucură-te, prin care se revarsă râuri dumnezeiești;
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creștinilor !

Condac 7

Moise, voind a izbăvi din stricăciune preamult truditul neam, te-ai dat lui ca un toiag, dar te-ai arătat lui și semn dumnezeiesc. Pentru aceea s-a înspăimântat, Cruce Cinstită, de tăria ta, cântând : Aliluia !

Icos 7

Cel ce de demult a dat lege văzătorului de Dumnezeu în Sinai, de voie pe Cruce S-a pironit pentru cei fără de lege, de bărbații cei fără de lege și blestemul cel vechi al legii l-a dezlegat, ca puterea Crucii văzând-o, toți acum să cânte :
Bucură-te, ridicarea celor căzuți;
Bucură-te, îndreptarea celor robiți de patimile lumești;

Bucură-te, înnoirea Învierii lui Hristos;
Bucură-te, dumnezeiască desfătare a monahilor;
Bucură-te, copac bine înfrunzit sub care se adăpostesc credincioșii;
Bucură-te, Lemn de prooroci vestit a fi pe pământ sădit;
Bucură-te, ajutorul împărăției împotriva vrăjmașilor;
Bucură-te, apărare tare a cetății;
Bucură-te, a Dreptului Judecător arătare;
Bucură-te, a greșiților osândire;
Bucură-te, Cinstită Cruce, sprijinirea sărmanilor;
Bucură-te, Cinstită Cruce, îmbogățirea săracilor;
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creștinilor !

Condac 8

Străină minune văzând, nouă viață să viețuim, mintea la cer înălțând-o, că pentru aceasta Hristos pe Cruce S-a pironit și cu trupul a pătimit, vrând a-i ridica spre El pe cei ce cântă Lui : Aliluia !

Icos 8

Tot a venit din înălțime, avându-și Dumnezeirea, singur Cuvântul cel mai înainte de veacuri și născându-Se din Fecioară Maică și lumii arătându-Se om smerit și Crucea primind, a făcut vii pe cei ce cântă Lui :
Bucură-te, Cinstită Cruce, arma păcii;
Bucură-te, semnul călătorilor;
Bucură-te, înțelepciunea și întărirea celor ce se mântuiesc;
Bucură-te, nebunia și sfărâmarea celor ce prigonesc;
Bucură-te, sad bine rodit, nemuritor și de viață purtător;
Bucură-te, floare, care ai înflorit mântuirea noastră;
Bucură-te, că unești pe cele de pe pământ cu cele de sus;
Bucură-te, că luminezi inimile celor de jos;
Bucură-te, prin care stricăciunea s-a stricat;
Bucură-te, prin care mâhnirea s-a pierdut;
Bucură-te, bogăția bunătăților celor înmiite;
Bucură-te, lauda credincioșilor cea de mii de ori numită;
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creștinilor !

Condac 9

A căzut tabăra demonilor cea cu tot felul de săgeți întrarmată și neamul evreilor s-a rușinat, văzând ei că, de către toți, cu dor Crucea este închinată și că de-a pururea izvorăște tămăduiri celor ce cântă : Aliluia !

Icos 9

Râurile cugetelor celor de rea-credință s-au oprit, fiind pironit pe lemn Tu, Hristoase; căci, cu adevărat, nu se pricep cum și cruce ai suferit și de stricăciune ai scăpat, iar noi, Învierea slăvind-o, cântăm :
Bucură-te, înălțimea înțelepciunii lui Dumnezeu;
Bucură-te, adâncimea Proniei Lui;
Bucură-te, necunoștința necuvântătorilor bârfitori;
Bucură-te, pierderea nebunilor în stele cititori;
Bucură-te, că arăți Învierea lui Hristos;
Bucură-te, că pătimirile Lui le înnoiești;
Bucură-te, ceea ce călcarea de poruncă a celor dintâi zidiți ai dezlegat-o;
Bucură-te, ceea ce intrările Raiului le-ai deschis;
Bucură-te, Cinstită Cruce, cea de toți cei dreptcredincioși cinstită;
Bucură-te, a neamurilor celor necredincioase potrivnică;
Bucură-te, Cinstită Cruce, doctorul celor ce bolesc;
Bucură-te, de-a pururea ajutătoare a celor ce se roagă ție;
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creștinilor !

Condac 10

Lumea vrând a o mântui, Împodobitorul lumii la dânsa S-a pogorât în chip de negrăit și, întrupat fiind, Crucea a suferit, și pentru noi pe toate ca noi le primește. Pentru aceea, și izbăvindu-ne pe noi, de la toți aude : Aliluia !

Icos 10

Zid nebiruit și dumnezeiesc al lumii te înțelegem, o, purtătoare de viață Cruce, că Făcătorul cerului și al pământului pe tine gătindu-te, își întinde mâinile – străină auzire – și pe toți învață a cânta :
Bucură-te, temeiul dreptei credințe;
Bucură-te, biruința creștinilor;
Bucură-te, că pe Amalec cel gândit l-ai înfrânt;
Bucură-te, că de mâinile lui Iacov mai înainte te-ai închipuit;
Bucură-te, că tu umbrele cele prea vechi le-ai înnoit;
Bucură-te, că tu cuvintele cele de prooroci vestite le-ai împlinit;
Bucură-te, că ai purtat pe Mântuitorul tuturor;
Bucură-te, că ai stricat pe stricătorul sufletelor;
Bucură-te, prin care cu îngerii ne-am unit;
Bucură-te, prin care cu lumina ne-am strălucit;
Bucură-te, că cinstindu-te, ție ne închinăm;
Bucură-te, că strigând ție glăsuim;
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creștinilor !

Condac 11

Cântarea toată se micșorează, vrând a lăuda mulțimea minunilor tale, fiindcă de-ți vom aduce ție, o, preacinstită Cruce, mulțime de laude, nimic vrednic nu împlinim, față de cele ce ai dat nouă, dar cântăm : Aliluia !

Icos 11

Strălucire de lumină dătătoare, celor ce sunt întru întuneric se dăruiește Crucea aceasta de viață dătătoare. Că lumina cea nematerialnică a primit-o și spre cunoștință dumnezeiască pe toți povățuiește și, înălțându-se acum, mintea noastră o înalță a cânta acestea :
Bucură-te, luminătorul ce te arăți celor ce sunt întru întuneric;
Bucură-te, stea care luminezi lumea;
Bucură-te, fulger care orbești pe ucigașii lui Hristos;
Bucură-te, trăsnet care slăbești pe cei necredincioși;
Bucură-te, că ai strălucit cetele dreptmăritorilor;
Bucură-te, că ai risipit templele idolilor;

Bucură-te, cea al cărei chip din cer s-a arătat;
Bucură-te, cea al cărei dar vicleșugurile le-a gonit;
Bucură-te, ceea ce însemnezi omorârea trupului;
Bucură-te, ceea ce omori pornirea patimilor;
Bucură-te, Lemn pe care Hristos S-a răstignit;
Bucură-te, Lemn prin care toată lumea s-a mântuit;
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creștinilor !

Condac 12

Har voind Hristos a da oamenilor, mâinile pe lemn Își întinde și neamurile toate împreună le cheamă, și Împărăția cerurilor o dă tuturor celor ce cu vrednicie și cu credință cântă cântare : Aliluia !

Icos 12

Cântând cântarea ta, te lăudăm cu dor pe tine, Lemnul Domnului, ca pe un însuflețit. Că pe tine pironindu-Se cu trupul Cel ce stăpânește peste puterile cele de sus, ne-a sfințit, ne-a mărit și ne-a învățat a zice acestea :
Bucură-te, Cinstită Cruce, arma cea înțelegătoare;
Bucură-te, sfântă privire a sfinților;
Bucură-te, înainte-propovăduirea proorocilor și a drepților;
Bucură-te, purtătoare de lumină, meșteșugire a lui Hristos;
Bucură-te, frumusețea și cununa dreptcredincioșilor cârmuitori;
Bucură-te, stăpânirea și întărirea cuvioșilor preoți;
Bucură-te, podoaba cea prealăudată a adevărului;
Bucură-te, începutul cel preabun al mântuirii;
Bucură-te, strălucirea cea luminată a tuturor;
Bucură-te, izgonirea agarienilor;
Bucură-te, făclie a luminii celei nestricate;
Bucură-te, veselia sufletului meu;
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creștinilor !

Condac 13

O, întru tot cântat Lemn pe care a fost răstignit Hristos, Cuvântul cel mai sfânt decât toți sfinții, primind rugăciunile noastre, de toată

primejdia pe toți izbăvește-ne și de chinurile veșnice scapă pe cei ce cântă lui Dumnezeu : Aliluia ! .(de trei ori)

Icos 1

Îngerii din cer, în chip nevăzut, înconjoară cu frică Crucea cea de viață purtătoare și, văzând-o că dă credincioșilor acum har de lumină dătător, cu strălucire, se spăimântează și stau zicând către dânsa unele ca acestea:
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a lumii; Bucură-te, slava Bisericii;
Bucură-te, că izvorăști tămăduiri cu îndestulare;
Bucură-te, că luminezi marginile lumii;
Bucură-te, lemn de viață mirositor și vistieria minunilor;
Bucură-te, preafericită și de daruri dătătoare;
Bucură-te, că ești dumnezeiesc așternut picioarelor;
Bucură-te, că te-ai așezat spre închinarea tuturor;
Bucură-te, pahar plin de curată băutură;
Bucură-te, luminător al strălucirii celei de sus;
Bucură-te, prin care se binecuvintează zidirea;
Bucură-te, prin care este închinat Ziditorul;
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creștinilor !

Condac 1

O, de trei ori fericită și Preacinstită Cruce, ție ne închinăm credincioșii și te mărim, veselindu-ne de dumnezeiasca ta înălțare; ci ca o pavăză și armă nebiruită, ocrotește și acoperă cu darul tău pe cei ce cântă : „Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creștinilor !”

Rugăciune către Domnul Hristos :

Doamne Iisuse Hristoase, dulce Mântuitorul sufletelor noastre, mărturisim înaintea Ta, întru această zi a răstignirii Tale, în care ai pătimit și ai primit moarte pe Cruce pentru păcatele noastre, că noi suntem cei ce Te-am răstignit cu păcatele noastre cele multe și cu fărădelegile noastre cele rele. De aceea, ne rugăm bunătății Tale celei nemărginite să ne faci și pe noi părtași sfintelor Tale Patimi, cinstitelor răni și morții Tale celei de viață făcătoare, pentru ca să ne învrednicim,

prin darul Tău, să câștigăm și noi asemenea Ție, pentru dragostea Ta, precum Tu, Cel Milostiv, le-ai răbdat pentru mântuirea noastră, întărindu-ne pururea cu aceeași putere și răbdare ce ai avut când Te-au răstignit nemulțumitorii evrei. Și ne înviază simțirile noastre cele sufletești, ca să cunoaștem moartea Ta, precum ai făcut de Te-au cunoscut și zidirile cele neînsuflețite, care s-au mișcat la răstignirea Ta, cum Te-a cunoscut tâlharul cel credincios și, rugându-Ți-se, l-ai primit în Rai. De aceea întărește-ne, Doamne, ca să putem ridica cu bucurie, de astăzi înainte, Crucea Ta cu deplină pocăință. Întristarea morții Tale să o simțim, precum au simțit-o Preasfânta Ta Maică, ucenicii Tăi și mironosițele femei. Dă-ne, Doamne, și nouă, darul Tău, precum ai dat atunci tâlharului celui rău, și iartă păcatele noastre pentru sfintele Tale Patimi, și ne primește prin pocăință împreună cu el în Rai, ca un Dumnezeu și Ziditor ce ne ești. Asemenea fă cu toți creștinii, vii și morți, precum se roagă Ție, în toate zilele, Sfânta Biserică și le iartă lor toate păcatele și-i învrednicește pe ei de Împărăția Ta ca să vadă lumina Ta și să mărească slava Ta. Ne închinăm Crucii Tale, Hristoase, și zicem către dânsa: mărire ei pentru dragostea Ta.

Bucură-te, Preacinstită Cruce a lui Hristos, că prin tine s-a mântuit lumea, ridicând asupra ta pe Iisus țintuit. Bucură-te, pom preamărit, pentru că Tu ai ținut Rodul vieții Ce ne-a mântuit din moartea păcatului. Bucură-te, toiagul cel tare care ai sfărâmat ușile iadului. Bucură-te, cheia împărătească ce ai deschis ușa Raiului. Ne bucurăm și noi pentru că vedem pe vrăjmașii Tăi surpați jos, iar pe prietenii Tăi împărățind în ceruri, pe vrăjmașii Tăi biruiți de puterea Ta, iar pe creștinii ce Ți se închină, înarmați cu puterea Ta. O, Răstignitul meu Hristoase, câte ai pătimit pentru noi, câte răni, câte scuipări, câte batjocuri și câtă necinste ai răbdat pentru păcatele noastre, pentru ca să ne dai pildă de adevărată răbdare! De aceea, cum putem noi să fugim de Cruce, văzând pe Hristos că este ridicat pe ea? Cum să ne pară grele chinurile, văzând pe Stăpânul nostru că le iubește și le cere și le socotește Lui de mare cinste? Rușine ne este, cu adevărat, de ne vom întrista de relele ce ne pricinuiesc oamenii sau de ispitele ce ni le aduc diavolii, trupul și gândurile noastre cele rele, sau pentru sărăcia și bolile ce ne vin din voia lui Dumnezeu pentru păcatele noastre, deoarece acestea toate le trimite pentru ca să ne

apropie mai mult de El, pentru ca să-L slăvim și să ne pedepsim în această viață pentru binele nostru, pentru ca să ne odihnim cu mai multă mărire întru Împărăția Lui cea veșnică. Și, de vreme ce este așa, înmulțește-ne, Doamne, ostenelile, ispitele și durerile, dar să ne înmulțești împreună și să ne prisosești și răbdarea și puterea, ca să putem răbda toate câte ni s-ar întâmpla. Pentru că recunoaștem că suntem neputincioși de nu ne vei întări, orbi de nu ne vei lumina, legați de nu ne vei dezlega, fricoși de nu ne vei face îndrăzneți, răi de nu ne vei preface în buni, pierduți de nu ne vei ierta, robi de nu ne vei răscumpăra cu bogata și dumnezeiasca Ta putere și cu darul Sfintei Tale Cruci, căreia ne închinăm și o mărim, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

ACATISTUL BUNEI VESTIRI
A PREASFINTEI NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU
ȘI PURUREA FECIOAREI MARIA
25 martie

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție ! Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule... (de trei ori). Slavă ... , Și acum ... Preasfântă Treime..., Doamne miluiește (de trei ori), Slavă ... Și acum ... Tatăl nostru..., Apoi troparele de umilință : Miluiește-ne pe noi, Doamne..., Slavă... Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu : Ușa milostivirii deschide-o nouă..., Apoi Crezul : Cred întru unul Dumnezeu..., Apoi : Doamne miluiește (de 3 ori). Slavă ... Și acum ... și apoi Psalmul 142 : Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea... Psalmul 50 : Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta....,

Condacele și Icoasele

Condacul 1, glasul al 8-lea

Apărătoare Doamnă, pentru biruință, mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci, ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție : Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară !

Icosul 1

Îngerul cel mai întâi stătător, din cer a fost trimis să zică Născătoarei de Dumnezeu: Bucură-te ! Și împreună cu glasul cel netrupesc, văzându-Te pe Tine, Doamne, întrupat, s-a spăimântat și a stat, grăind către dânsa unele ca acestea :

Bucură-te, cea prin care răsare bucuria;
Bucură-te, cea prin care piere blestemul;
Bucură-te, chemarea lui Adam celui căzut;
Bucură-te, izbăvirea lacrimilor Evei;
Bucură-te, înălțime, întru care anevoie se suie gândurile omenești;
Bucură-te, adâncime, care nu te poți vedea lesne cu ochii îngerești;
Bucură-te, că ești scaun împăratului;
Bucură-te, că porți pe Cel ce poartă toate;
Bucură-te, steaua, care arăți Soarele;
Bucură-te, pântecele dumnezeiești întrupări;
Bucură-te, cea prin care se înnoiește făptura;
Bucură-te, cea prin care prunc se face Făcătorul;
Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară !

Condacul al 2-lea

Văzându-se pe sine Sfânta întru curăție, a zis lui Gavriil cu îndrăznire : glasul tău preamărit se arată a fi cu anevoie primit sufletului meu; cum vestești mie naștere cu zămislire fără sământă, strigând : Aliluia !

Icosul al 2-lea

Înțelesul cel greu de pătruns căutând Fecioara să-L înțeleagă, a strigat către cel ce slujea : Din pântece curat, cum este cu putință să se nască fiu, spune-mi ? Iar el a zis către ea, cu frică, grăind așa :

Bucură-te, tăinuitoarea sfatului celui nespus;
Bucură-te, încredințarea celor ce au trebuință de tăcere;
Bucură-te, începătura minunilor lui Hristos;
Bucură-te, capul poruncilor Lui;
Bucură-te, scara cerului, pe care S-a pogorât Dumnezeu;
Bucură-te, pod, care treci la cer pe cei de pe pământ;
Bucură-te, minune, care de îngeri ești mult slăvită;
Bucură-te, ceea ce ești rană de mult plâns a diavolilor;
Bucură-te, ceea ce ai născut lumina cea neapusă;
Bucură-te, ceea ce n-ai învățat pe nici unul în ce chip a fost;
Bucură-te, ceea ce covârșești mintea celor înțelepți;
Bucură-te, ceea ce luminezi gândurile celor credincioși;
Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară !

Condacul al 3-lea

Puterea Celui de sus a umbrit atunci, spre zămislire, pe ceea ce nu știa de nuntă, și pântecele ei cel cu bună roadă, ca o țarină dulce, l-a arătat tuturor celor ce vor să secere mântuire, când vor striga așa : Aliluia !

Icosul al 3-lea

Având Fecioara primit în pântece pe Dumnezeu, a alergat la Elisabeta; iar pruncul aceleia, îndată cunoscând închinarea ei, s-a bucurat, și cu săltările în pântece, ca prin niște cântări, a strigat către Născătoarea de Dumnezeu :

Bucură-te, vița mlădiței celei nevestejite;
Bucură-te, câștigarea rodului celui fără de moarte;
Bucură-te, ceea ce ai lucrat pe Lucrătorul cel iubitor de oameni;
Bucură-te, ceea ce ai născut pe Săditorul vieții noastre;
Bucură-te, brazdă, care ai crescut înmulțirea milelor;
Bucură-te, masă, care porți îndestularea milostivilor;
Bucură-te, ceea ce înflorești raiul desfătării;
Bucură-te, ceea ce gătești adăpostire sufletelor;
Bucură-te, tămâia rugăciunii celei primite;
Bucură-te, curăția a toată lumea;
Bucură-te, voia cea bună a lui Dumnezeu către noi, cei muritori;
Bucură-te, îndrăznirea celor muritori către Dumnezeu;
Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară !

Condacul al 4-lea

Vifor de gânduri necuviincioase având în sine, înțeleptul Iosif s-a tulburat, uitându-se spre tine cea neamestecată cu nunta, gândind că ești furată de nuntă, ceea ești fără de prihană; iar dacă a cunoscut că zămislirea ta este de la Duhul Sfânt, a zis : Aliluia !

Icosul al 4-lea

Au auzit păstorii pe îngeri lăudând venirea lui Hristos în trup și, alergând ca la un păstor, L-au văzut pe Acesta ca pe un Miel fără de prihană în brațele Mariei, pe care lăudând-o au zis :

Bucură-te, Maica Mielului și a Păstorului;
Bucură-te, staulul oilor cuvântătoare;
Bucură-te, ceea ce ești muncire pentru vrăjmașii cei nevăzuți;
Bucură-te, ceea ce deschizi ușile raiului;
Bucură-te, că cele cerești se bucură cu cele pământești;
Bucură-te, că cele pământești dănțuiesc împreună cu cele cerești;
Bucură-te, gura Apostolilor cea fără de tăcere;
Bucură-te, îndrăznirea cea nebiruită a purtătorilor de chinuri;
Bucură-te, temeiul cel tare al credinței;
Bucură-te, cunoștința harului cea luminoasă;
Bucură-te, cea prin care s-a golit iadul;

Bucură-te, cea prin care noi ne-am îmbrăcat cu slavă;
Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară !

Condacul al 5-lea

Steaua cea cu dumnezeiască mergere văzând-o magii, au mers pe urma luminii ei; și, ținând-o ca pe o făclie, cu dânsa căutau pe împăratul cel tare; și, ajungând pe Cel neajuns, s-au bucurat strigându-I : Aliluia !

Icosul al 5-lea

Au văzut pruncii haldeilor în mâinile Fecioarei pe Cel ce a zidit pe oameni cu mâna; și, cunoscându-L a fi Stăpân, măcar de a și luat chip de rob, s-au grăbit cu daruri a-l sluji Lui și a striga celei binecuvântate :

Bucură-te, Maica stelei celei neapuse;
Bucură-te, raza zilei celei de taină;
Bucură-te, ceea ce ai stins cuptorul înșelăciunii;
Bucură-te, ceea ce luminezi pe tăinuitorii Treimii;
Bucură-te, ceea ce ai lepădat dintru dregătorie pe tiranul cel fără de omenie;
Bucură-te, ceea ce ai arătat pe Domnul Hristos iubitorul de oameni;
Bucură-te, ceea ce ne-ai izbăvit din slujirea cea idolească;
Bucură-te, ceea ce ne curățești de lucrurile cele întinate;
Bucură-te, ceea ce ai stins închinăciunea focului;
Bucură-te, ceea ce ne-ai izbăvit de văpaia patimilor;
Bucură-te, îndreptătoare a înțelepciunii celor credincioși;
Bucură-te, veselia tuturor neamurilor;
Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară !

Condacul al 6-lea

Vestitori purtători de Dumnezeu făcându-se magii, s-au întors în Babilon, săvârșind proorocia Ta; și, mărturisindu-Te pe Tine, Hristoase, tuturor au lăsat pe Irod ca pe un mincinos, că nu știa să cânte : Aliluia !

Icosul al 6-lea

Strălucind Tu în Egipt lumina adevărului, ai izgonit întunericul minciunii; că idolii lui, Mântuitorule, nerăbdând tăria Ta, au căzut; iar cei ce s-au izbăvit de dânșii strigau către Născătoarea de Dumnezeu :

Bucură-te, îndreptarea oamenilor;
Bucură-te, căderea diavolilor;
Bucură-te, ceea ce ai călcat rătăcirea înșelăciunii;
Bucură-te, ceea ce ai vădit înșelăciunea idolească;
Bucură-te, mare, care ai înecat pe faraonul cel netrupesc;
Bucură-te, piatră, care ai adăpat pe cei însetați de viață;
Bucură-te, stâlp de foc, care povățuiești pe cei dintru întuneric;
Bucură-te, acoperământul lumii, cel mai lat decât norul;
Bucură-te, hrana cea în loc de mană;
Bucură-te, slujitoarea desfătării celei sfinte;
Bucură-te, pământul făgăduinței;
Bucură-te, cea dintru care curge miere și lapte;
Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară !

Condacul al 7-lea

Vrând Simeon să se mute din acest veac înșelător de acum, Te-ai dat lui ca un prunc, dar Te-ai făcut cunoscut lui și ca Dumnezeu desăvârșit; pentru aceea s-a mirat de înțelepciunea Ta cea nespusă, strigând : Aliluia !

Icosul al 7-lea

Arătat-a făptură nouă, arătându-Se Făcătorul nouă, celor ce suntem făcuți de Dânsul, răsărind din pântecele cel fără de sămânță și păzindu-l întreg, precum a fost, ca, văzând minunea, să o lăudăm pe dânsa, strigând :

Bucură-te, floarea nestricăciunii;
Bucură-te, cununa înfrânării;
Bucură-te, ceea ce ai strălucit chipul învierii;
Bucură-te, ceea ce ai arătat viață îngerească;
Bucură-te, pomul cel cu luminoasă roadă, din care se hrănesc credincioșii;

Bucură-te, copacul cel înfrunzit cu bună umbră, sub care mulți se acoperă;
Bucură-te, ceea ce ai purtat în pântece pe Povățuitorul celor rătăciți;
Bucură-te, ceea ce ai născut pe Izbăvitorul celor robiți;
Bucură-te, îmblânzirea Judecătorului celui drept;
Bucură-te, iertarea a multor greșiți;
Bucură-te, haina celor goi de îndrăzneală;
Bucură-te, dragostea care biruiește toată dorirea;
Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară !

Condacul al 8-lea

Văzând naștere străină să ne înstrăinăm din lume, mutându-ne mintea la cer; că pentru aceasta Dumnezeu cel preaînalt pe pământ S-a arătat om plecat, vrând să tragă la înălțime pe cei ce strigă Lui : Aliluia !

Icosul al 8-lea

Cu totul a fost între cei de jos, iar de cei de sus, nicicum nu S-a depărtat Cuvântul cel necuprins; că dumnezeiască pogorâre a fost, iar nu mutare din loc, și naștere din Fecioară primitoare de Dumnezeu, care aude acestea :

Bucură-te, încăperea lui Dumnezeu celui neîncăput;
Bucură-te, ușa tainei celei de cinste;
Bucură-te, auzirea cea cu nepricepere a celor necredincioși;
Bucură-te, lauda cea fără de îndoire a celor credincioși;
Bucură-te, căruța cea preasfântă a Celui ce este pe heruvimi;
Bucură-te, sălașul cel preaslăvit al Celui ce este pe serafimi;
Bucură-te, cea care ai adunat cele potrivnice întru una;
Bucură-te, ceea ce ai împreunat fecioria și nașterea;
Bucură-te, cea prin care s-a dezlegat călcarea poruncii;
Bucură-te, cea prin care s-a deschis raiul;
Bucură-te, cheia împărăției lui Hristos;
Bucură-te, nădejdea bunătăților celor veșnice;
Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară !

Condacul al 9-lea

Toată firea îngerească s-a minunat de lucrul cel mare al întrupării Tale; că pe Cel neapropiat, ca Dumnezeu, L-a văzut om apropiat tuturor, petrecând împreună cu noi și auzind de la toți : Aliluia !

Icosul al 9-lea

Pe ritorii cei mult vorbitori îi vedem tăcând ca niște pești fără de glas, despre tine, Născătoare de Dumnezeu; că nu se pricep să spună în ce chip și fecioară ai rămas și ai putut naște. Iar noi, minunându-ne de o minune ca aceasta, cu credință strigăm :

Bucură-te, sălașul înțelepciunii lui Dumnezeu;
Bucură-te, comoara rânduielii Lui;
Bucură-te, ceea ce arăți pe filosofi neînțelepți;
Bucură-te, ceea ce ai vădit pe cei meșteri la cuvânt a fi necuvântători;
Bucură-te, că au înnebunit întrebătorii cei cumpliți;
Bucură-te, că s-au vestejit făcătorii de basme;
Bucură-te, ceea ce ai rupt vorbele cele încurcate ale atenienilor;
Bucură-te, ceea ce ai umplut mrejele pescarilor;
Bucură-te, ceea ce ne-ai tras din adâncul necunoștinței;
Bucură-te, ceea ce pe mulți i-ai luminat la minte;
Bucură-te, corabia celor ce vor să se mântuiască;
Bucură-te, limanul celor ce umblă cu corăbiile acestei vieți;
Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară !

Condacul al 10-lea

Vrând să mântuiască lumea, împodobitorul tuturor a venit la ea, așa cum însuși făgăduise; și, păstor fiind, ca Dumnezeu, pentru noi S-a arătat om ca noi; căci cu asemănarea chemând pe cel asemenea, ca un Dumnezeu, aude : Aliluia !

Icosul al 10-lea

Zid ești fecioarelor, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, și tuturor celor ce aleargă la tine; că Făcătorul cerului și al pământului te-a gătit pe tine, Curată, sălășluindu-Se în pântecele tău și învățând pe toți să strige :

Bucură-te, turnul fecioriei;
Bucură-te, ușa mântuirii;
Bucură-te, începătoarea prefacerii celei înțelegătoare;
Bucură-te, dătătoarea bunătății celei dumnezeiești;
Bucură-te, că tu ai înnoit pe cei zămisliți cu rușinea;
Bucură-te, că tu ai învățat pe cei furați de minte;
Bucură-te, ceea ce ai stricat pe stricătorul gândurilor;
Bucură-te, ceea ce ai născut pe Semănătorul curăției;
Bucură-te, cămara nunții celei fără de sământă;
Bucură-te, ceea ce ai împreunat cu Domnul pe cei credincioși;
Bucură-te, ceea ce între fecioare singură ai fost bună hrănitoare de prunc;
Bucură-te, cămara cea împodobită a sufletelor sfinților;
Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară !

Condacul al 11-lea

Împărate sfinte, de Ți-am aduce cântări și psalmi la număr întocmai ca nisipul, nimic nu plinim cum se cuvine, căci se biruiește toată cântarea care se îndreaptă către mulțimea milelor Tale celor multe, pe care le-ai dat celor ce-Ți strigă Ție : Aliluia !

Icosul al 11-lea

Făclie primitoare de lumină, arătată celor ce sunt întru întuneric, o vedem pe Preasfânta Fecioară; că, aprinzând în sine Focul cel netrupesc, îndreptează spre cunoștința cea dumnezeiască pe toți, și luminează mintea cu raza și cu chemarea se cinstește cu acestea :

Bucură-te, raza Soarelui celui înțelegător;
Bucură-te, raza Luminii celei neapuse;
Bucură-te, fulgerul care luminezi sufletele;
Bucură-te ceea ce îngrozești pe vrăjmași ca un tunet;
Bucură-te, că dintru tine a răsărit strălucirea cea cu multă lumină;
Bucură-te, că ai izvorât râul care curge cu ape multe;
Bucură-te, ceea ce ai zugrăvit chipul colimvitrei;
Bucură-te, ceea ce curățești întinăciunea păcatului;
Bucură-te, baie, care speli conștiința;

Bucură-te, paharul, care dregi bucuria;
Bucură-te, mireasma mirosului celui bun al lui Hristos;
Bucură-te, viața veseliei celei de taină;
Bucură-te, mireasă, pururea fecioară !

Condacul al 12-lea

Vrând să dea har datoriilor celor de demult, dezlegătorul tuturor datoriilor omenești a venit singur la cei ce se depărtaseră de harul Lui, și, spărgând zapisul, aude de la toți : Aliluia !

Icosul al 12-lea

Cântând nașterea ta, te lăudăm toți, ca pe o Biserică însuflețită, Născătoare de Dumnezeu; că, locuind în pântecele tău, Domnul, Care ține toate cu mâna, a sfințit, a slăvit și a învățat pe toți să strige către tine :

Bucură-te, locașul lui Dumnezeu-Cuvântul;
Bucură-te, sfântă, ceea ce ești mai mare decât sfinții;
Bucură-te, chivot poleit cu Duhul;
Bucură-te, comoara vieții cea neîmputinată;
Bucură-te, coroana cea scumpă a împăraților celor credincioși;
Bucură-te, lauda cea de cinste a preoților celor cuvioși;
Bucură-te, stâlpul Bisericii cel neclintit;
Bucură-te, zidul împărăției cel nebiruit;
Bucură-te, cea prin care se înalță biruințele;
Bucură-te, cea prin care cad vrăjmașii;
Bucură-te, tămăduirea trupului meu;
Bucură-te, izbăvirea sufletului meu;
Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară !

Condacul al 13-lea

O, Maică prealăudată, care ai născut pe Cuvântul, Cel ce este mai sfânt decât toți sfinții, primind acest dar de acum, izbăvește de toată ispita și scoate din munca ce va să fie, pe toți cei ce-ți cântă : Aliluia ! (de trei ori)

Icosul 1

Îngerul cel mai întâi stătător, din cer a fost trimis să zică Născătoarei de Dumnezeu : Bucură-te ! Și împreună cu glasul cel netrupesc, văzându-Te pe Tine, Doamne, întrupat, s-a spăimântat și a stat, grăind către dânsa unele ca acestea :

Bucură-te, cea prin care răsare bucuria;
Bucură-te, cea prin care piere blestemul;
Bucură-te, chemarea lui Adam celui căzut;
Bucură-te, izbăvirea lacrimilor Evei;
Bucură-te, înălțime, întru care anevoie se suie gândurile omenești;
Bucură-te, adâncime, care nu te poți vedea lesne cu ochii îngerești;
Bucură-te, că ești scaun împăratului;
Bucură-te, că porți pe Cel ce poartă toate;
Bucură-te, steaua, care arăți Soarele;
Bucură-te, pântecele dumnezeiești întrupări;
Bucură-te, cea prin care se înnoiește făptura;
Bucură-te, cea prin care prunc se face Făcătorul;
Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară !

Condacul 1, glasul al 8-lea

Apărătoare Doamnă, pentru biruință, mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci, ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție : Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară !

Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Preacurată Doamnă, Stăpână de Dumnezeu Născătoare Fecioară, care poți face tot binele, primește aceste daruri, care se cuvin numai ție, de la noi, nevrednicii robii tăi, ceea ce ești aleasă din toate neamurile, și te-ai arătat mai înaltă decât toate făpturile cerești și pământești. Căci pentru tine a fost cu noi Domnul puterilor; și prin tine am cunoscut pe Fiul lui Dumnezeu, și ne-am învrednicit Sfântului Lui Trup și Preacuratului Lui Sânge. Pentru aceea fericită ești întru neamurile neamurilor, ceea ce ești de Dumnezeu fericită, mai luminată decât Heruvimii și mai cinstită decât Serafimii fiind. Și acum, Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare Fecioară întrutot cântată, nu înceta a

te ruga pentru noi, nevrednicii robii tăi, ca să ne izbăvim de tot sfatul celui înșelător, și de toată primejdia și să fim păziți nevătămați de toată lovirea cea înveninată a diavolului; ci până la sfârșit cu rugăciunile tale, păzește-ne pe noi neosândiți. Ca întru paza și cu ajutorul tău fiind mântuiți, slavă, laudă, mulțumită și închinăciune, pentru toate să înălțăm unuia în Treime Dumnezeu, Ziditorul tuturor, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Acatistul Sfintei Învieri a Domnului

Acest acatist se citește de la Paști până la Înălțarea Domnului.
De la Duminica Învierii până Sâmbătă în Săptămâna Luminată se începe așa :

Hristos a înviat din morți,... (de 3 ori). Învierea lui Hristos văzând să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus,... (de 3 ori). Venit-au mai înainte de dimineață, cele ce au fost cu Maria,... De Te-ai și pogorât în mormânt, Cela ce ești fără de moarte,... În Mormânt cu Trupul, în iad cu sufletul ca un Dumnezeu,... Slavă... Ca un purtător de viață, ca un mai înfrumusețat... Și acum... Ceea ce ești Locaș sfințit, Dumnezeiesc, al Celui Preaînalt, bucură-te... Doamne miluiește... (de 40 ori), Slavă... Și acum... Ceea ce ești mai cinstită... Întru numele Domnului binecuvintează, Părinte ! Preotul : Pentru rugăciunile... Cântărețul : Amin ! Hristos a înviat... (de 3 ori). Slavă... Și acum... Doamne, miluiește ! (de 3 ori). Părinte, binecuvintează... (Vezi Ceasurile Paștilor)

De la Duminica Tomii până la Înălțarea Domnului. se începe așa :

Hristos a înviat din morți,... (de 3 ori). Slavă ... , Și acum ... Preasfântă Treime..., Doamne miluiește (de trei ori), Slavă ... Și acum ... Tatăl nostru..., Apoi Hristos a înviat din morți,... (de 3 ori). Apoi Crezul : Cred întru unul Dumnezeu..., Apoi : Doamne miluiește (de 3 ori). Slavă ... Și acum ... și apoi Psalmul 142 : Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea... Psalmul 50 : Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta....,

Condacele și icoasele :

Condac 1 :

Apărătorul cel mare și Doamne, biruitorul morții celei veșnice, ca cei ce ne-am izbăvit de omorârea cea duhovnicească, cele de laudă aducem Ție, noi robii Tăi și zidirea Ta. Cel ce ai biruință asupra morții, de moartea păcatelor slobozește-ne pe noi, care grăim : Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază și sufletele noastre !

Icos 1 :

Îngerii, Învierea Ta, Hristoase Mântuitorule, neîncetat o laudă în ceruri. Și pe noi, cei de pe pământ, învrednicește-ne cu inimă curată a-Ți cânta Ție unele ca acestea :

Iisuse, Cel nepătruns, Care luminezi pe toți credincioșii, luminează-ne și pe noi cei ce trăim în întunericul necunoștinței;
Iisuse, Cel ce ai înviat din morți și la toate le dai viață, înviază-ne și pe noi, cei omorâți în păcate;
Iisuse, Cel ce Te-ai înălțat la cer și ai înălțat pe cei ce nădăjduiesc întru Tine, înalță-ne și pe noi, cei plecați spre pământ;

Iisuse, Cel ce ședzi de-a dreapta Tatălui și părtași slavei Tale îi faci pe cei ce Te iubesc pe Tine, nu ne lipsi pe noi de slava Ta;
Iisuse, Cel ce vei veni sa judeci viii și morții, nu ne judeca pe noi după fărădelegile noastre, ci miluiește-ne după mare mila Ta;
Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază și sufletele noastre !

Condac 2 :

Văzând, Doamne, oamenii căzuți, Te-ai întrupat și ai înviat pe toți, dăruindu-le celor înviați toate spre mântuire. Înviază-ne și pe noi cei omorâți din pricina păcatelor, ca să-Ți cântăm Ție : Aliluia !

Icos 2 :

Mintea nu pricepe dumnezeiasca taină, cum izvorul vieții înviază, omorând moartea. Pentru aceasta, numai cu inima simțind bucuria învierii și astfel fiind luminați, cu glas de bucurie duhovnicească grăim către Tine unele ca acestea :

Iisuse, Cel ce ai intrat prin ușile încuiate, intră și în casa sufletelor noastre;
Iisuse, Cel ce ai întâmpinat în cale pe ucenicii Tăi, întâmpină-ne și pe noi, pe calea acestei vieți, și ne mântuiește;
Iisuse, Cel ce ai aprins inimile lor cu cuvintele Tale, aprinde și inima noastră cea rece, spre dorirea de slava Ta;
Iisuse, Cel ce Te-ai cunoscut întru frângerea pâinilor, dă-ne și noua a Te cunoaște în dumnezeiasca împărtășanie;
Iisuse, Cel ce ai făgăduit pe Duhul Sfânt ucenicilor Tăi, trimite-ne și nouă pe acest Duh mângâietor de la Tatăl;
Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază și sufletele noastre !

Condac 3 :

Cu puterea Ta, cea dumnezeiască, înviind pe Lazăr, înviază-ne și pe noi cei ce suntem doborâți de patimi și zăcem în păcatul nepocainței, ca sculându-ne după glasul Tău, să cântăm cântare : Aliluia !

Icos 3 :

Având putere asupra morții, sufletele le-ai chemat din moarte, Iisuse. Cheamă-ne și pe noi, din adâncul păcatelor noastre, ca și noi, curățindu-

ne simțirile, Ție, celui ce strălucești cu lumina cea neapropiată, cu bucurie să-Ți aducem cântare de biruință, așa :

Iisuse, biruitorul morții, biruiește patimile noastre cele rele;
Iisuse, Dătătorule de viață, dă-ne și noua o viață mântuitoare;
Iisuse, izvorul bucuriei, bucură inima noastră întru îndreptările Tale;
Iisuse, Cel ce ai săturat, cu cinci pâini și doi pești, cinci mii de bărbați în pustie, afară de femei și copii, hrănește-ne și pe noi cu pâinea Ta cerească;
Iisuse, nădejdea celor căzuți, scoate-ne și pe noi din adâncul răutăților noastre;
Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază și sufletele noastre !

Condac 4 :

Viforul patimilor ne tulbură și ne îneacă; ci Te rog pe Tine Iisuse, întinde-ne, ca și lui Petru, mâna Ta cea de ajutor și, cu puterea Învierii Tale, ridică-ne și ne înalță a cânta Ție : Aliluia !

Icos 4 :

Având îmbucurătoarea veste a învierii Tale, Iisuse, cerurile cu vrednicie se veselesc și pământul se bucură; iar noi, prăznuind veselia cea veșnica, îndrăznim a-Ți cânta unele ca acestea :

Iisuse, Cel ce șezi întru lumina cea neapropiată, fii aproape tuturor creștinilor, după îndurările Tale;
Iisuse, Cel ce iubești zidirea Ta, nu ne uita pe noi cei de pe urmă;
Iisuse, Cel ce atragi inimile noastre la Tine, întoarce la Tine și inima noastră cea ticăloasă;
Iisuse, Cel ce împlinești toate cererile cele bune, împlinește și doririle noastre cele bune, ca mai mult decât toate să Te iubim pe Tine;
Iisuse, Cel ce primești orice picătură de lacrimi, nu depărta rugăciunile noastre;
Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază și sufletele noastre !

Condac 5 :

Viață de Dumnezeu plăcută izvorăște din Tine, o, Iisuse, Fiul Dumnezeului celui viu. Pentru aceea Te rugăm pe Tine, ca să nu ne

piardă pe noi ucigătorul de suflete, nici să ne închidă gura ca să murim nepocăiți, ci învrednicește-ne să-Ți cântăm : Aliluia !

Icos 5 :

Văzând cu Duhul pe Dumnezeu înviat, veniți să bem băutură nouă, nu din piatră stearpă și neroditoare, ci din izvorul nestricăciunii și purtătorul de viață mormânt al Mântuitorului, care, pe pământul cel neroditor al sufletelor noastre udându-l, ne-a învățat pe toți a cânta unele ca acestea :

Iisuse, Cel ce ne-ai poruncit să primim scump sângele Tău, învrednicește-ne fără de lipsă, a primi acest prea cinstit sânge;
Iisuse, Cel ce trimiți ploaie asupra celor drepți și asupra celor păcătoși, stropește-ne și pe noi cu harul Tău, ca să aducem roadă duhovnicească;
Iisuse, Cel ce nu Te-ai scârbit de păcătoasa care Ți-a sărutat cu lacrimi de pocăință picioarele Tale, da-ne si nouă a-Ți uda picioarele Tale cu lacrimi de umilință;
Iisuse, Cel ce ai întărit pe Toma în credința învierii Tale, dă-ne și nouă credință nefățarnică;
Iisuse, Cel ce ai zis : căutați și veți afla, dă-ne și nouă a Te gasi pe Tine;
Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, învia**ză** și sufletele noastre !

Condac 6 :

Propovăduind cu duhul neîncetat bucuria învierii tale, celei purtătoare de viață, Iisuse, Dumnezeul nostru, dă să fim și noi, păcătoșii, părtași acestei învieri, ca neîncetat să cântăm în Ierusalimul cel de sus : Aliluia !

Icos 6 :

Strălucind la toată lumea cu învierea Sa Domnul Iisus Hristos, acum toate le-a umplut de lumină : și cerul și pământul și cele de dedesubt; ca să prăznuiască toată zidirea Învierea lui Hristos, întru care întăriți fiind vom cânta unele ca acestea :

Iisuse, Cel ce toate le umpli de lumina Ta, luminează și ochii noștri cei întunecați;

Iisuse, Cel ce ai împreunat cerul cu pământul, ridică-ne și pe noi de pe pământ la cer;
Iisuse, Cel ce Te-ai pogorât cu lumina Ta cea dumnezeiască în cele de dedesubt, pogoară-Te și în adâncul inimilor noastre;
Iisuse, Cel ce ai scos din temnițele iadului sufletele ce te așteptau, scoate-ne și pe noi, păcătoșii, din întunericul mâhnirii, căci viața noastră de iad s-a apropiat;
Iisuse, Cel ce tuturor le întinzi prea curatele Tale mâini, cuprinde-ne și pe noi, ticăloșii, în brațele Tale;
Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază și sufletele noastre !

Condac 7 :

Vrând Domnul Hristos ca să descopere oamenilor puterea dumnezeirii Sale, S-a acoperit cu pecetea lui Caiafa și nestricând-o, înaintea celor ce-L păzeau, ca un purtător de biruință s-a sculat și ne-a învățat a-i cânta : Aliluia !

Icos 7 :

Minunat și cu neputință este a pricepe, cum ieri ne-am îngropat împreuna cu Tine, Hristoase, iar azi ne sculăm împreună cu Tine, în Duh. Dar cu bucurie Îți cântăm Ție unele ca acestea :

Iisuse, Cel ce ai înviat și ai dat în dar tuturor viață, întraripează mintea noastră, ca să-Ți urmeze Ție pururea;
Iisuse, Cel ce ai sfințit pământul cu picioarele Tale, sfințește și gândurile noastre, cele care se înalță la Tine;
Iisuse, Cel ce nu ai oprit a se zugrăvi cinstitul Tău chip, dă-ne și nouă a avea pururea în sufletele noastre chipul învierii Tale;
Iisuse, Cel ce ai primit cei doi bani ai văduvei, primește și de la noi cântarea aceasta;
Iisuse, Cel ce n-ai osândit pe femeia desfrânată, ci, prin puterea Ta, ai îndreptat-o pe calea cea buna, nu osândi nici buzele noastre cele întinate care Te sărută pe Tine, prin cântări de laudă;
Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază și sufletele noastre !

Condac 8 :

Străin lucru, că pe Dumnezeu întrupat și înviat din morți, noi astăzi cu cugetul văzându-L, toată grija cea lumească să o lepădăm. Și că pe Împăratul tuturor să-L primim și să-I cântam Lui : Aliluia !

Icos 8 :

Totul ai fost iubire, Iisuse, către omul cel căzut, și ai pus la dumnezeiasca strajă pe de Dumnezeu grăitorul Avacum, să stea împreună cu noi și să arate pe îngerul cel purtător de lumină, care a grăit luminat despre învierea ta. Pentru aceasta și noi grăim Ție unele ca acestea :

Iisuse, Cel ce ai fost păzit de ostași, trimite la straja sufletelor noastre pe îngerul păzitor, pe care noi îl alungăm cu păcatele noastre, ca să ne păzească și să ne călăuzească spre mântuire, pentru învierea Ta;
Iisuse, Cel ce ai orbit cu dumnezeiasca Ta strălucire ochii celor ce Te străjuiau, întoarce ochii noștri de la deșertăciune și-i luminează, spre cunoștința adevărului;
Iisuse, Cel ce ai întrebat pe Apostolul Petru : "Mă iubești?", dă-ne și noua să avem chipul dragostei lui de la urmă;
Iisuse, Cel ce ai iertat lui Petru Apostolul lepădarea de Tine, iartă și nouă lepădările cele din fiecare ceas, de poruncile Tale;
Iisuse, Cel ce ai dat putere Apostolilor Tăi, a lega și a dezlega, dezleagă-ne și pe noi de nedreptățile noastre;
Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază și sufletele noastre !

Condac 9 :

Toată firea omenească în Tine s-a preaslăvit, cu învierea Ta, Iisuse, și prin aceasta s-a dăruit nestricăciune trupurilor sfinților, adeverindu-se aceasta prin moaștele sfinților și cântându-Ți cu umilință : Aliluia !

Icos 9 :

De Dumnezeu grăitorii ritori mânecă cu duhul întâmpinând ieșirea din mormânt, și în loc de mir, cântare îți aduc Ție, ca soarelui dreptății și Stăpânului; cu ale căror cântări, primește și aceste rugăciuni ale noastre :

Iisuse, Cel ce ai primit mirul cel vărsat pe Tine, primește și ale noastre cântări de laudă, de mulțumire și de cerere;
Iisuse, soarele dreptății, luminează sufletele noastre cele întunecate;
Iisuse, Cel ce pe pescari i-ai făcut vânători de oameni, atrage și voia noastră cea rea, spre ascultarea Ta;
Iisuse, Cel ce pe Saul l-ai prefăcut în mai-marele Apostol, înțelepțește-ne și pe noi cei ce rătăcim;
Iisuse, pentru rugăciunile acestui Apostol și ale tuturor sfinților Tăi, fie-Ți milă de noi păcătoșii;
Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază și sufletele noastre !

Condac 10 :

Voind a mântui neamul omenesc, Iisuse, Te-ai pogorât pe pământ și Însuți Dumnezeu fiind, ai primit neputințele noastre, ca și în ele să se arate puterea Ta, care ne îndeamnă a cânta : Aliluia !

Icos 10 :

Cel ce ai înviat, Iisuse Hristoase, Mântuitorul și Dumnezeul nostru, Tu, Cel ce Te-ai pogorât în cele mai de jos ale pământului și ai sfărâmat legăturile cele veșnice, în care se țineau legate sufletele, slobozește-ne și pe noi de legăturile păcatului, ca să-Ți cântăm Ție unele ca acestea :

Iisuse, Cel ce ai încredințat pe iubitul Tău ucenic Maicii Tale, încredințează-ne și pe noi îngrijirii ei, celei mântuitoare;
Iisuse, Cel ce suferințele Maicii Tale le-ai prefăcut în bucurie, dă-ne și nouă, nevrednicilor, cu răbdare să purtăm crucea noastră;
Iisuse, Cel ce ai dat lumii ocrotitoare pe Maica Ta, dă-ne și nouă, păcătoșilor, ca să fim sub acoperământul ei;
Iisuse, Cel ce nu ai oprit pe prunci a se atinge de Tine, dă-ne și nouă blândețile și curăția inimii pruncilor;
Iisuse, Cel ce ai liberat pe desfrânata și i-ai poruncit de acum să nu mai păcătuiască, dă-ne și nouă ca de acum să nu Te mai întristăm;
Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază și sufletele noastre !

Condac 11 :

Cântare de umilință, despre învierea Ta, binevoiește ca să-Ți aducem Ție, Mântuitorul nostru. Și prin aceasta să primească sufletele noastre mirul vindecărilor de nălucirile cele vătămătoare, ca să-Ți cântăm Ție pururea : Aliluia !

Icos 11 :

Primind, prin învierea Ta, razele strălucitoare ale darului, și prin aceasta, ca prin oglindă, duhovnicește văzând scularea Ta cea aducătoare de viață, ne închinăm cinstitei Tale cruci și slăvitei învierii Tale, pe care o lăudam și o slăvim, cântând așa :

Iisuse, Cel ce ai plecat cerul, primește și rugăciunea noastră, ca un îndurător;
Iisuse, Cel ce ai adormit cu trupul ca un muritor, omoară poftele noastre cele trupești;
Iisuse, Cel ce Te-ai dat cu totul pentru mântuirea noastră, da-ne și nouă cu totul a ne preda Ție;
Iisuse, Cel ce Te-ai suit la ceruri, ca să pregătești locașuri celor ce Te iubesc pe Tine, așază-ne și pe noi în locașurile Tale;
Iisuse, Cel ce ședzi de-a dreapta Tatălui, numără-ne și pe noi cu oile cele de-a dreapta Ta;
Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază și sufletele noastre !

Condac 12 :

Darul Tău dă-ni-l nouă, Iisuse, Cel ce pe toți ne-ai iubit, și primește rugăciunea noastră, ca o pârgă, ce-Ți aducem Ție. Și depărtează de la sufletele noastre tot gândul cel viclean, ca fără osândă să-Ți cântam Ție : Aliluia !

Icos 12 :

Cântând preaslăvită învierea Ta, Te slăvim pe Tine, o, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, și credem că dăruiești tuturor viața veșnică. Pentru aceasta, întru această numită și sfânta zi, ca frații unul pe altul să ne îmbrățișăm. Iar pe cei ce ne urăsc pe noi, să-i iertăm pentru învierea Ta. Deci cu o gură și cu o inimă să cântăm unele ca acestea :

Iisuse, Cel ce binecuvintezi pe cei ce Te binecuvintează pe Tine, binecuvintează și acum osteneala noastră cea după putere;
Iisuse, Cel ce sfințești pe cei ce nădăjduiesc întru Tine, sfințește și doririle și gândurile noastre;
Iisuse, Cel ce Te-ai făgăduit să fii cu cei credincioși până la sfârșitul veacului, fii neîncetat și cu noi păcătoșii;
Iisuse, Cuvântul cel Adevărat al Tatălui, curăță cuvintele noastre cele nevrednice, ca să Te lăudăm pe Tine;
Iisuse, Paștile cele mântuitoare, care duc de la moarte la viață, sălășluiește-ne în locașul Tău, luminându-ne haina sufletelor noastre;
Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază și sufletele noastre !

Condac 13 :

O, Iisuse Hristoase, Cel ce ai călcat cu moartea pe moarte și celor din morminte le-ai dăruit viața, primește ca un miros de bună mireasmă duhovnicească această puțină rugăciune. Și dăruiește-ne nouă, celor ce suntem în mormântul nesimțirii, viața veșnică, ca să-Ți cântăm Ție : Aliluia !

Icos 1 :

Îngerii, Învierea Ta, Hristoase Mântuitorule, neîncetat o laudă în ceruri. Și pe noi, cei de pe pământ, învrednicește-ne cu inimă curată a-Ți cânta Ție unele ca acestea :

Iisuse, Cel nepătruns, Care luminezi pe toți credincioșii, luminează-ne și pe noi cei ce trăim în întunericul necunoștinței;
Iisuse, Cel ce ai înviat din morți și la toate le dai viață, înviază-ne și pe noi, cei omorâți în păcate;
Iisuse, Cel ce Te-ai înălțat la cer și ai înălțat pe cei ce nădăjduiesc întru Tine, înalță-ne și pe noi, cei plecați spre pământ;
Iisuse, Cel ce ședzi de-a dreapta Tatălui și părtași slavei Tale îi faci pe cei ce Te iubesc pe Tine, nu ne lipsi pe noi de slava Ta;
Iisuse, Cel ce vei veni sa judeci viii și morții, nu ne judeca pe noi după fărădelegile noastre, ci miluiește-ne după mare mila Ta;
Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază și sufletele noastre !

Condac 1 :

Apărătorul cel mare și Doamne, biruitorul morții celei veșnice, ca cei ce ne-am izbăvit de omorârea cea duhovnicească, cele de laudă aducem Ție, noi robii Tăi și zidirea Ta. Cel ce ai biruință asupra morții, de moartea păcatelor slobozește-ne pe noi, care grăim : Iisuse, Cel ce ai înviat din morți, înviază și sufletele noastre !

ACATISTUL SFINTEI TREIMI
Prima zi de luni după Rusalii .

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție. Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule... (de trei ori). Slavă ... , Și acum ... Preasfântă Treime..., Doamne miluiește (de trei ori), Slavă ... Și acum ... Tatăl nostru..., Apoi troparele de umilință : Miluiește-ne pe noi, Doamne..., Slavă... Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu : Ușa milostivirii deschide-o nouă..., Apoi Crezul : Cred întru unul Dumnezeu..., Apoi : Doamne miluiește (de 3 ori). Slavă ... Și acum ... și apoi Psalmul 142 : Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea... Psalmul 50 : Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta....,

Condacele și icoasele :

Condacul 1

Împărate al veacurilor și Doamne cel mai înainte de veci, Facătorule a toată făptura cea văzută și cea nevăzută, Dumnezeule cel slăvit în Sfânta Treime, Căruia se închină tot genunchiul; al celor cerești, al celor pământești și al celor de dedesubt. Pentru aceasta și noi, ca cei ce suntem luminați cu Sfânta Taină a Botezului întru numele Tău cel întreit sfânt deși nevrednici fiind, îndrăznim a-Ți aduce această cântare de laudă; iar Tu ca Făcătorul, Purtătorul de grijă și Judecătorul nostru, ia aminte spre glasul rugăciunii robilor Tăi, și nu depărta mila Ta de la noi, pentru ca din adâncul sufletului pururea să strigăm Ție : Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt.

Icosul 1

Arhanghelii și îngerii, începătoriile și puterile, scaunele și domniile, stând înaintea scaunului slavei Tale, nu pot a slăvi mărimea desăvârșirilor Tale. Heruvimii cei cu ochi mulți și serafimii cei cu câte șase aripi, acoperindu-și fețele, cu frică și cu dragoste grăiesc unii către alții : Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot. Iar noi ca unii ce suntem pământ și țărână mai lesne ar fi să iubim tăcerea; însă pentru ca să nu ne arătăm nerecunoscători și nemulțumitori, pentru atâtea îndurări revărsate asupra noastră, urmând doxologiei celor de sus, cu credință și cu dragoste zicem unele ca acestea :

Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ești înălțimea desăvârșirilor celor nespuse și adâncul tainelor celor neurmate;

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce pretutindenea eşti şi toate le împlineşti, Cel ce Unul eşti, acelaşi ieri, astăzi şi în veac;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce pe toate le faci numai cu voia, aducând în fiinţă pe cei ce nu sunt, ca şi cum ar fi; Cel ce cobori până la iad şi iarăşi ridici;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce pui la încercare inimile şi rărunchii oamenilor; Cel ce numeri stelele şi tuturor nume le dai;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, ale Căruia toate căile sunt adevărate şi toate judecăţile drepte şi totodată şi dorite.
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce răsplăteşti păcatele părinţilor asupra fiilor, miluieşti şi ajuţi din neam în neam;
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeu nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt !

Condacul al 2-lea

Văzându-Te pe Tine Isaia pe scaun înalt şi preaînălţat a zis : O ! Ticălosul de mine, că om fiind şi buze necurate având, am văzut pe Domnul Savaot cu ochii mei; iar când cărbunele cel de foc purtat de înger s-a atins de buzele lui, cu curăţie Te laudă pe Tine, Tatăl şi Fiul şi Sfântul Duh, pe Unul Dumnezeu. Deci, o, Preasfântă Treime arde cu focul Dumnezeirii Tale spinii fărădelegilor noastre celor multe, ca să cântăm Ţie cu inimă curată : Aliluia !

Icosul al 2-lea

Înţelegerea cea neînţeleasă căutând să o înţeleagă marele între prooroci Moise, a zis : arată-mi mie faţa Ta ! Însuţi cunoscut să Te văd pe Tine. Iar Tu ai zis către dânsul : spatele Meu vei vedea, dar faţa Mea nu se va arăta ţie că nu va vedea omul faţa Mea şi să rămână viu. Dar nouă, deşi nevrednici fiind, ai binevoit a Te arăta pe Tine în faţa Unuia-Născut Fiului Tău; pentru aceasta cu mulţumire grăim :

Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce eşti dragostea cea cu văpaie arzătoare a serafimilor şi înţelepciunea cea pururea luminătoare a heruvimilor;

Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce eşti Împăratul cel mai presus de scaunele cereşti, şi Domnul cel adevărat al domniilor celor mai presus de lume;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce eşti tăria cea nebiruită a puterilor cereşti, şi atotputernice Stăpânitorule al stăpâniilor celor înalte;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce eşti bunavestire cea plină de bucurie a arhanghelilor şi propovăduirea cea fără tăcere a îngerilor;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce eşti începutul a toată începerea începătoriilor celor înţelegătoare şi a tuturor puterilor cereşti, Atotţiitorule al poruncitor;
Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai nemurire şi petreci în Lumina cea neapropiată; iar cu aleşii Tăi, ca şi cu nişte prieteni, faţă către faţă vorbeşti;
Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt !

Condacul al 3-lea

Cu puterea Ta cea nespusă, toate le ţii; cu cuvântul înţelepciunii Tale celei neurmate, toate le chiverniseşti; şi cu Duhul gurii Tale, toate le înviezi şi le faci a se bucura. O, Cel în trei sori a toate Făcătorule, Tu ai măsurat cerul cu dreapta şi pământul cu palma, Care porţi şi hrăneşti toată făptura, toate pe nume le chemi; şi nu este nimeni care să se poată ascunde de puternicia dreptei şi a vederii Tale. Pentru aceasta împreună cu toate puterile cele de sus şi de jos, cu umilinţă căzând, cântăm Ţie : Aliluia !

Icosul al 3-lea

Având toată zidirea slujitoare poruncii Tale, pretutindenea arăţi urmele proniei şi ale desăvârşirilor Tale celor neurmate; pentru aceasta cele nevăzute ale Tale, şi puterea cea pururea fiitoare şi Dumnezeirea, de pe făpturi cugetându-le le vedem; pentru care cu mirare şi cu bucurie grăim unele ca acestea :

Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, puternice Facătorule al celor văzute și nevăzute, și Chivernisitorule cel cu dragoste îmbelșugată al celor de acum și celor viitoare;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce din patru stihii ai alcătuit făptura și cu patru timpuri ai încununat cununa anului;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai poruncit soarelui să lumineze ziua, și luna cu stelele să lumineze noaptea;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce scoți vânturile din vistierii; Cel ce îmbraci cerul cu nori și trimiți ploaie și rouă spre răcorirea căldurii;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce încingi dealurile cu bucurie și văile cu veselie; Cel ce împodobești crinii țarinii și încununezi câmpiile cu roade;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce trimiți hrană puilor de corbi și adăpi toate fiarele câmpului și trimiți îndurările Tale peste toate lucrurile Tale;
Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt !

Condacul al 4-lea

Vifor având înăuntru eresul cel pierzător de suflete, al doilea Iuda, Arie nebunul, s-a lepădat de Tine, Fiul lui Dumnezeu, a fi unul din Sfânta Treime; iar noi, deși pe un Ipostas al Tatălui, altul al Fiului și altul al Sfântului Duh numim, însă o Dumnezeire în Tatăl și în Sfântul Duh, deopotrivă puterea, de o ființă slava, cu inima și cu buzele mărturisim și cu Lumina cea întreit luminătoare în baia Sfântului Botez luminați fiind, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, unui Dumnezeu ne închinăm, cântând : Aliluia !

Icosul al 4-lea

Auzind păstorii și învățătorii Sfintei Biserici pe Arie, ca o fiară cumplită intrând în turma cea cuvântătoare a lui Hristos, și răpind oile de la adevărata mărturisire a dreptslăvitoarei credințe, adunându-se în Niceea la sobor, au mărturisit pe Hristos Dumnezeu, iar nu făptură; și deopotrivă Tatălui pe Fiul și pe Sfântul Duh cinstindu-I, cu glas ca de tunet au grăit :

Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Dumnezeule Părinte și Dumnezeule Fiule și Dumnezeule Duhule Sfinte, Unule adevăratul Dumnezeu, iar nu trei dumnezei;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Părinte nezidit și Fiule nezidit și Duhule Sfinte, Unule împreună nezidit; iar nu trei îndeosebi neziditi;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru : Părinte Cel ce ai născut pe Fiul mai înainte de veci; Fiule, Cel ce Te-ai născut fără de ani din Tatăl; Duhule Sfinte, Care din veac purcezi de la Părintele, dar nu Te naști;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru : Părinte, Care ne-ai chemat pe noi dintru neființă; Fiule, Cel ce ne- ai răscumpărat pe noi cei căzuți prin Crucea Ta; Duhule Sfinte, Cel ce sfințești și înviezi pe toți cu darul Tău;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai binevoit a întemeia în duhul, în sufletul și în trupul nostru cortul cel cu trei părți spre a Ta sălășluire, și nu l-ai lăsat pe el întru noi până în sfârșit a se strica prin păcat;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai pus semnul ființei Tale celei în trei Ipostase peste toate lucrurile Tale; în lumea aceasta văzută și în cea nevăzută;
Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt !

Condacul al 5-lea

Treime cea fără de început și a toate făcătoare, zidindu-ne pe noi după chipul și asemănarea Ta, ai poruncit nouă a face cele plăcute înaintea Ta; iar noi ticăloșii voia noastră cea rea iubind-o, făgăduințele Sfintei Taine a Botezului am lepădat și chipul Tău l-am întinat. Deci acum iarăși alergăm la Tine și ne rugăm : trimite nouă darul Tău, scoate-ne pe noi din mâna vrăjmașilor celor văzuți și nevăzuți, și ne mântuiește pe noi cu judecățile pe care le știi, ca în vecii vecilor să cântăm Ție : Aliluia !

Icosul al 5-lea

Văzând înțelegerea, care covârșește desăvârșirile Tale și nespusele faceri de bine către fiii cei săraci ai lui Adam, Dumnezeule cel în trei

Ipostase, cel mort cu duhul se înviază, cel întinat cu știința se curățește și cel pierdut se mântuiește; deci cu minte mulțumitoare, cu inimă mulțumitoare și cu buze de mulțumire zidite de Tine, plecând genunchii grăim :

Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai hotărât în sfatul Tău cel în trei Ipostase a zidi pe om, și în trupul lui cel luat din țărână, suflare de viață din gura Ta ai insuflat;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce în fata lui Adam cu chipul și asemănarea Ta, pe noi, pe toți ne-ai cinstit și bunătățile raiului moștenitori ne-ai făcut;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce cu înțelepciune ne-ai învățat pe noi mai presus decât toate cele văzute, și pe toată făptura cea de jos sub picioarele noastre ai supus-o;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ne-ai dăruit nouă pomul vieții spre hrană, și cu darul nemuririi ne-ai îmbogățit;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce strămoșii noștri, cei care au călcat porunca, nu i-ai părăsit nici după greșeală, ci întru nădejdea mântuirii în preajma Edenului i-ai sălășluit.
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ne-ai scos și pe noi din pântecele maicii noastre, și cu darul Evangheliei, după naștere, ne-ai sfințit;
Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt !

Condacul al 6-lea

Propovăduitorul dreptății și râvnitorul sfântul Tău nume, Ilie cel prealuminat, chemat fiind de înger, a stat pe Muntele Horeb; deci s-a făcut mai întâi vânt mare și tare, risipind munții, apoi s-a făcut cutremur mare și foc arzător; ci nu în acestea Te-a văzut pe Tine. Iar după foc, glas de vânt subțire, și acolo Te-a văzut; deci acoperindu-și fața, cu veselie și cu frică a grăit : Aliluia !

Icosul al 6-lea

Răsărit-ai Lumina cunoștinței celei cu trei raze strălucitoare a dumnezeirii Tale la toată lumea; gonit-ai rătăcirea cea idolească,

Dumnezeul cel în trei Ipostase și Doamne; iar pe tot neamul omenesc din întunericul cel mare al păgânătății, în lumina cea minunată a Evangheliei l-ai adus, prin care noi cei luminați slăvind atotputernica Ta pronie, grăim :

Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai pierdut până în sfârșit cu apele potopului toată făptura cea stricată prin păcat, și în fața lui Noe ai înnoit tot nemul omenesc;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai despărțit pe părintele credincioșilor Avraam din amestecarea limbilor, și din semința lui ai întemeiat adevărata Biserică;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai scos pe poporul Tău din Egipt, l-ai hrănit pe el cu mană în pustie și l-ai dus în pământul în care curge lapte și miere;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai plinit cu Duhul Tău pe prooroci, și printr-înșii în mijlocul lui Israel ai păzit credința în Răscumpărătorul cel făgăduit;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai pedepsit pe poporul Tău cel ce greșise, prin robia Babilonului, după sfârșitul căreia, iarăși ai poruncit a se zidi Ierusalimul;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai arătat pe Macabei statornici până la moarte în credință și învățăturile cele părintești; iar pe biserica cea de sub Lege, ca pe o mireasă până la venirea iubitului mire, ai păzit-o întreagă;
Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt !

Condacul al 7-lea

Vrând a arăta mărimea dragostei și a milostivirii Tale celei către neamul omenesc cel căzut, când s-a plinit vremea, ai trimis pe Cel Unul-Născut Fiul Tău, Care, născându-Se din Fecioara, S-a supus Legii, pentru ca pe cei de sub Lege să-i răscumpere; Care, petrecând pe pământ ca un Om și răscumpărându-ne pe noi prin crucea Sa, S-a înălțat la cer, de unde, împlinind făgăduința, a trimis nouă pe Preasfântul Duh, ca să cântăm toți : Aliluia !

Icosul al 7-lea

Minunată în adevăr și nouă minune ai arătat, Minunatule întru cele înalte Doamne, când după trimiterea Preasfântului Duh peste aleșii ucenici și apostoli, i-ai trimis pe ei la propovăduire în toată lumea, ca să vestească numele cel mare al Preasfintei Treimi, și să aducă toate neamurile la ascultarea credinței. Pentru aceasta, minunându-ne de puterea și lucrarea cuvintelor lor, celor insuflate de Dumnezeu, cu bucurie grăim :

Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai ales pe cele neputincioase, de neam slab și nebăgate în seamă ale lumii, ca să rușineze pe cele tari, mărite și înțelepte;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai întărit nenumărate cete de mucenici, ca prin nenumărate chinuri și omoruri să fie pecetluit adevărul Evangheliei și puterea darului lui Hristos;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce prin semnul Crucii ai plecat inima marelui Constantin cel întocmai cu apostolii, și prin acela ai pus sfârșit cumplitelor prigoniri asupra creștinilor;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai întărit Biserica, prin cele șapte soboare a toată lumea, ca și cu șapte stâlpi, a purtătorilor de Dumnezeu părinți, și de învăluirile eretice nevătămate ai păzit-o;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai dăruit învățătorilor celor de Dumnezeu înțeleptiti și marilor nevoitori ai bunei cinstiri, ca unor prealuminate stele, pe tăria Bisericii a străluci;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai povățuit și pe stăpânitorul împărăției romanilor Constantin, la lumina credinței celei adevărate, și prin acela ai izbăvit toată lumea de înșelăciunea multei necredințe;
Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel sfânt !

Condacul al 8-lea

Străin și minunat, la stejarul lui Mamvri, Te-a văzut Avraam pe Tine, Adevăratul Dumnezeu, adică trei bărbați văzând, ca și către unul a grait : Doamne, de am aflat har înaintea Ta, nu trece pe robul Tău. Deci Celor trei, Care i s-au arătat în trei fețe : Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, iar

unuia Dumnezeu într-o ființă, până la pământ s-a închinat, grăind : Aliluia !

Icosul al 8-lea

Cu totul pretutindenea ești, și totdeauna purtător de grijă pentru toată zidirea Ta, nu numai cu tăria nemăsuratei puterii Tale, ci și cu bogăția cea atotlucrătoare; iar nouă, precum a zis Fiul Tău, că și perii capului toți sunt numărați la Tine, ca nici unul dintr-înșii să nu cadă fără voia Ta. Pentru aceasta, nădăjduind spre pronia Ta, cu îndrăzneală și cu dragoste grăim :

Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai binevoit ca tot neamul omenesc să se împartă în seminții și neamuri, și fiecăreia din ele i-ai rânduit locul și timpul viețuirii;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru prin care împărații împărățesc și cei puternici fac dreptate, și păzești pe aleșii Tăi ca lumina ochiului.
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, din Care izvorăște înțelepciunea și înțelegerea, toată tăria și puterea, toată sănătatea și frumusețea;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce rânduiești războaie, și iarăși le oprești pe ele; Cel ce încununezi cu biruința arma ce poartă dreptate, iar pe cea nedreaptă, chiar în mijlocul biruințelor, mai înainte o hotărăști spre sfărâmare;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce faci semne pe cer și pe pământ, trimiți foc, boli și foamete asupra oamenilor, ca să nu rătăcească ei până în sfârșit din caile Tale cele drepte;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce înalți pe cei smeriți pe pământ și îi pui să stea cu domnii poporului Tău; iar pe cei mândri îi nimicești ca să nu se afle locul lor;
Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt !

Condacul al 9-lea

Toată firea, sus și jos, neîncetat Te slăvește pe Tine Făcătorul cel preaveșnic și Dumnezeu : în cer unii cântă zi și noapte : Sfânt, Sfânt, Sfânt, iar alții cununile lor le pun la picioarele Tale. Iar noi pe pământ împreună cu toată făptura, ca cei împodobiți cu chipul slavei Tale celei

de o ființă, Ție ne rugăm și de la Tine așteptăm mare și bogată mila, cântând : Aliluia !

Icosul al 9-lea

Filosofii cei mult-vorbitori, deși mult se ostenesc cu mintea a ispiti despre taina Preasfintei Treimi dar nu pot a înțelege cum este un Dumnezeu de o fire. Și nenumăratele faceri de bine cele către noi ale Fiecăreia din cele trei dumnezeiești Fețe bine știindu-le, cu credință și cu mulțumire grăim :

Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai rânduit cu dreaptă judecata Ta nouă tuturor a ne întoarce în pământul din care suntem luați, și în ziua învierii iarăși a ne scula;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce înainte ai hotărât soarelui, lunii și stelelor să se întunece oarecand, iar pământului și tuturor celor ce sunt pe el cu foc a se lămuri, pentru ca în locul lor să se arate cer nou, în care petrece dreptatea;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai rânduit ziua, în care vor sta înaintea Ta la judecată toate semințiile și neamurile, ca să-și ia fiecare plata după faptele sale.
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce vei zice drepților în ziua răsplătirii : veniți binecuvântații Părintelui Meu de moșteniți împărăția care este gătită vouă de la întemeierea lumii;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, de la Care păcătoșii cei care nu s-au pocăit cu frică atunci vor auzi : duceți-vă de la mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este gătit diavolului și îngerilor lui; Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai făgăduit ca Biserica Ta să o păzești neclintită până la sfârșitul lumii, spre a nu fi ea biruită nici de porțile iadului;
Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel sfânt !

Condacul al 10-lea

Vrând să mântuiești lumea, Te-ai arătat la râul Iordanului, Preasfântă și Dumnezeiască Treime : Tatăl în glas din cer mărturisind pe Fiul cel iubit; Fiul în chip omenesc primind Botezul de la rob; și Duhul Sfânt

pogorându-Se în chip de porumbel peste Cel ce Se boteza. Deci întru numele lui Dumnezeu, însă în trei Fețe : a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, ne-am învățat a lumina cu Botezul pe tot omul ce vine în lume, cântând : Aliluia !

Icosul al 10-lea

Împărate preaveșnice, Care răsari soarele peste cei buni și peste cei răi; Cel ce iubești pe cei drepți și pe cei păcătoși miluiești, spală necurăția noastră cea sufletească și trupească; binevoiește a face în noi lăcașul Tău, deși nevrednici robi ai Tăi suntem. Pierde gândurile cele necurate, șterge faptele cele necuviincioase, îndreaptă limba noastră spre a vorbi cele plăcute înaintea Ta, pentru ca, cu inimă și cu buze curate, cu umilință să grăim unele ca acestea :

Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, despre Care ceata Apostolilor învederat vorbește și către Care soborul proorocilor pururea privește;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru pe care ceata mucenicilor cu dumnezeiască cuviință Îl mărturisește și oastea preacuvioșilor numele Tău cel Sfânt Îl slăvește.
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, pentru care mulțimea pustnicilor neîncetat suspină, și de la Care nevoințele pustnicești se încununează;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Căruia ierarhii și păstorii Bisericii aduc cântare de mulțumire; iar învățătorii lumii spre a noastră mântuire spre noi teologhisesc;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, primește rugăciunea cea pentru noi și mijlocirea tuturor sfinților, iar mai ales a Preasfintei Fecioare, care își întinde mâinile sale către Tine pentru noi;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, îngrădește-ne pe noi cu sfinții Tăi îngeri și gonește de la noi duhurile cele rele de sub cer;
Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel sfânt !

Condacul al 11-lea

Toată cântarea ce se aduce Ție nu poate a-Ți aduce mulțumirea cuvenită pentru toți și pentru toate, Dumnezeule cel slăvit în Treime; căci nu se află nici minte, care să poată a se întinde cu cugetul către

mulțimea îndurărilor Tale, cele asupra noastră; nici cuvânt care cu vrednicie să le povestească; însă pentru toate cele văzute de noi și care ni se dau nouă, fie Ție, Preasfântă Treime, mulțumire de la noi, cinstea și slava pe care pe care Tu Însuți le știi că ar fi vrednice și plăcute de slava Ta; deci noi închinându-ne Ție, cu smerenie și cu dragoste cântăm : Aliluia !

Icosul al 11-lea

Luminătorule cel în trei Sori, ca un dătător de lumină Te-ai arătat, în făgăduințele Tale, nouă celor ce suntem în întunericul necunoștinței despre soarta noastră cea viitoare; cu mulțumire însă Te mărturisim, ca măcar de una din fericirile cele prevestite de Unul-Născut Fiul Tău să ne învrednicești pe noi; pentru care acum cu umilință și cu dragoste grăim :

Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai gătit aleșilor Tăi bunătățile pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, pe Care toți cei curați cu inima Te vor vedea precum ești și Te vor cunoaște precum Tu Însuți îi cunoști pe ei;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, în Care toți cei flămânzi și însetați vor afla dreptate, pe satiul ce niciodată nu se împuținează;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, de la Care făcătorii de pace fii iubiți se vor chema, ca cei ce sunt următori Unuia-Născut Fiului Tău, Cel ce pe toate le-a împăcat;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, în care cei blânzi vor moșteni pământul; iar cei săraci cu duhul se vor învrednici de împărăția cerului;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ai făgăduit veșnica plată celor ce miluiesc și nesfârșita bucurie celor ce plâng;
Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt !

Condacul al 12-lea

Preasfântă Treime, dă-ne nouă darul Tău cel atotputernic; primește mărturisirea păcatelor noastre înaintea slavei împărăției Tale; caută la suspinurile noastre, trimite-ne nouă duhul umilinței și al îndurărilor;

pentru ca să ne învrednicim, cu suflet și cu inimă curată, fără de osândă a grăi către Tine pe pământ, precum grăiesc îngerii în cer : Aliluia !

Icosul al 12-lea

Cântând Pronia Ta cea iubitoare de oameni, Te slăvim pe Tine toți, Treime fără de început; credem într- Unul Dumnezeu Tatăl și Dumnezeu Fiul și Dumnezeu Duhul Sfânt; că pe altul afară de Tine Dumnezeu nu știm, către Tine cădem și Ție ne rugăm, zicând :

Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, dă-ne nouă ajutor ca să nu ne temem de nici un rău, spre apărarea vieții noastre și spre a nu ne înfricoșa de nici un vrăjmaș;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce mântuiești pe păcătoșii cei ce se pocăiesc; deci mântuiește- ne și pe noi mult-păcătoșii;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce înmulțești mila Ta tuturor, înmulțește-o și asupra noastră, și ne mântuiește pe noi, că neputincioși suntem;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, prelungește-ne nouă tuturor vremea vieții spre a ne pocăi și nu ne osândi pe noi spre tăiere ca pe smochinul cel neroditor;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, izbăvește-ne pe noi de ispitele ce ne împresoară : de lume, de trup și de diavol, și ne hrănește în credință și dragostea cea către Tine;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, învrednicește-ne pe noi a Te vedea față către față și a intra în cămara Ta cea luminoasă la nunta Mielului;
Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel sfânt !

Condacul al 13-lea

O, Preasfântă, de viață făcătoare nedespărțită și a toate făcătoare Treime : Părinte și Fiule și Duhule Sfinte, Unule, Adevăratul Dumnezeu și Făcătorul nostru, primește această de acum mulțumire a noastră; trimite-ne nouă darul și puterea din înălțimea Sfântului Tău locaș, ca, toate poftele trupești călcându-le, să viețuim întru toată buna cinstire și

curăție până la sfârșitul vieții noastre, pururea lăudând preasfânt numele Tău, și cântând : Aliluia ! (acest condac se zice de trei ori)

Apoi iarăși se zice Icosul întâi

Arhanghelii și îngerii, începătoriile și puterile, scaunele și domniile, stând înaintea scaunului slavei Tale, nu pot a slăvi mărimea desăvârșirilor Tale. Heruvimii cei cu ochi mulți și serafimii cei cu câte șase aripi, acoperindu-și fețele, cu frică și cu dragoste grăiesc unii către alții : Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot. Iar noi ca unii ce suntem pământ și țărână mai lesne ar fi să iubim tăcerea; însă pentru ca să nu ne arătăm nerecunoscători și nemulțumitori, pentru atâtea îndurări revărsate asupra noastră, urmând doxologiei celor de sus, cu credință și cu dragoste zicem unele ca acestea :

Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce ești înălțimea desăvârșirilor celor nespuse și adâncul tainelor celor neurmate;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce pretutindenea ești și toate le împlinesti, Cel ce Unul ești, același ieri, astăzi și în veac;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce pe toate le faci numai cu voia, aducând în ființă pe cei ce nu sunt, ca și cum ar fi; Cel ce cobori până la iad și iarăși ridici;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce pui la încercare inimile și rărunchii oamenilor; Ce ce numeri stelele și tuturor nume le dai;
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, ale Caruia toate căile sunt adevărate și toate judecățile drepte și totodată și dorite.
Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce răsplătești păcatele părinților asupra fiilor, miluiești și ajuți din neam în neam;
Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne Dumnezeu nostru, miluiește-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt !

Și Condacul întâi

Împărate al veacurilor și Doamne cel mai înainte de veci, Făcătorule a toată făptura cea văzută și cea nevăzută, Dumnezeule cel slăvit în Sfânta Treime, Căruia se închină tot genunchiul; al celor cerești, al celor pământești și al celor de dedesubt. Pentru aceasta și noi, ca cei ce suntem luminați cu Sfânta Taină a Botezului întru numele Tău cel întreit

sfânt deși nevrednici fiind, îndrăznim a-Ți aduce această cântare de laudă; iar Tu ca Făcătorul, Purtătorul de grijă și Judecătorul nostru, ia aminte spre glasul rugăciunii robilor Tăi, și nu depărta mila Ta de la noi, pentru ca din adâncul sufletului pururea să strigăm Ție : Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi, zidirea Ta cea căzută, pentru numele Tău cel Sfânt !

După aceasta se zice această : Rugăciune către Dumnezeu-Tatăl :

Atotputernice Stăpâne, înțelepte și atotbunule Doamne, Născătorule cel fără de început al Fiului celui dintr-o ființă născut, și Purcezător al Sfântului și Celui de viață făcătorul Tău Duh, veșnic și pururea fiitor; Însuți pricinuitorule de purcedere, a Cărui mărire este nemărginită, slavă nespusă și milostivire nemăsurată; Cel ce ne-ai adus pe noi din neființă și ne-ai cinstit cu chipul Tău cel preascump; Care ne-ai dăruit nouă nevrednicilor nu numai a Te cunoaște pe Tine și a Te iubi, dar încă ce este mai scump, că și Tată a Te numi pe Tine ne-ai învrednicit. Mulțumim Ție, Dumnezeule al milostivirii și al îndurărilor, Cel ce nu ne-ai lăsat pe noi, ce am călcat porunca Ta, în mijlocul păcatului și în umbra morții; ci ai binevoit a trimite pe pământ, pentru mântuirea noastră, pe Unul-Născut Fiul Tău, prin Care și veacurile s-au făcut, ca prin întruparea Lui și prin patimile Lui cele înfricoșătoare, de chinuirea diavolului și din stricăciunea morții să ne izbăvim. Mulțumim Ție, Dumnezeule al dragostei și al puterilor, că după înălțarea la cer a Preascumpului nostru Mântuitor, ai trimis și pe Preasfântul Tău Duh peste aleșii Lui ucenici și apostoli, pentru ca prin puterea propovăduirii lor celei de Dumnezeu insuflate pe toată lumea s-o lumineze cu lumina cea curată a Evangheliei Tale. Deci, Însuți, Iubitorule de oameni, Stăpâne, ascultă acum rugăciunea cea smerită a nevrednicilor fiilor Tăi, că așa precum ne-ai zidit pe noi numai pentru bunătatea Ta și ne-ai răscumpărat pe noi pentru îndurarea Ta, așa ne și mântuiește pe noi pentru îndurarea Ta, așa ne și mântuiește pe noi după milostivirea Ta cea neasemănată; fiindcă din faptele noastre nici urmă de pocăință nu avem, ci dreaptă răsplătire și despărțire de prealuminata fața Ta ne așteaptă. Că, dacă și pentru tot cuvântul în deșert se va cere de la noi răspuns în ziua judecății și a răsplătirii, pentru nenumăratele noastre fărădelegi, cu care am greșit înaintea Ta, apoi, ce răspuns vom da noi,

săracii, în ziua aceea ? Pentru aceasta alergăm spre a Ta bunătate, care covârșește toată mintea și cuvântul, rugându-ne Ție : greșit-am, curățește-ne pe noi, Doamne; nelegiuit-am, iartă-ne, Stăpâne, mâniatu-Te-am, milostivește-Te, Îndelung-Răbdătorule. Și păzește mai ales mintea, știința și inima noastră de răutățile lumii; izbăvește-ne pe noi și ne mântuiește de viforul cel mult învăluitor al patimilor și al căderilor în păcatele cele știute și neștiute; ne îndreptează pe noi la limanul cel lin al credinței, al dragostei și al nădejdii vieții celei veșnice. Adu-Ți aminte, Doamne, de noi, întru mila Ta; dăruiește-ne nouă toate cererile cele spre mântuire, iar mai ales viață curată și fără de prihană; învrednicește-ne pe noi a Te iubi pe Tine, și a ne teme din toată inima noastră, și a face voia Ta cea sfântă; pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților. Că bun și iubitor de oameni Dumnezeul nostru ești, și Ție slavă și mulțumire și închinăciune înălțăm, împreună cu Cel fără de început al Tău Fiu și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh; acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciune către Dumnezeu-Fiul

Unule-Născut, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce pentru mântuirea noastră ai binevoit a Te întrupa și moarte a pătimi; iar acum și cu preacuratul Tău Trup la cer de-a dreapta împreună cu Tatăl ședzi, și toată lumea o cârmuiești, nu ne uita cu milostivirea Ta pe noi, cei ce suntem jos, care măcar că suntem cu totul întinați și nevrednici, însă întru Tine, Mântuitorule și Dumnezeul nostru, credem și pe alt mijlocitor și nădejde al mântuirii nu știm. Deci, dă-ne nouă, Preabunule Răscumpărătorule, ca totdeauna să ne aducem aminte de câte chinuri ale sufletului și ale trupului Tău a fost trebuință ca să împaci dreptatea cea veșnică a părintelui Tău pentru păcatele noastre; și cum Te-ai pogorât de pe cruce până la iad, cu preacurat sufletul Tău, ca să ne izbăvești pe noi de puterea chinuirii iadului. Iar aducându-ne aminte de aceasta, să ne păzim de pofte și de păcate, care au fost pricină de înfricoșătoare patimi și de moartea Ta; și să iubim dreptatea și virtutea, care sunt mai plăcute Ție decât tot darul cel adus de noi. Deci, ca Cel ispitit după toate, Preabunule, singur știi cât este de mare slăbiciunea duhului și a trupului nostru și cât de puternic și viclean este vrăjmașul

nostru care umblă ca un leu, căutând pe cine să înghită, pentru aceasta nu ne lipsi pe noi de ajutorul Tău atotputernic; ci fii de-a pururea cu noi, păzindu-ne și acoperindu-ne, povățuindu-ne și întărindu-ne, bucurând și veselind duhul nostru. Iar noi alergând la sânul dragostei și a îndurării Tale, toată viața noastră cea vremelnică și veșnică Ție să o dăm, Stăpânului nostru, Răscumpăratorului și Domnului; pe Care din adâncul sufletului Îl rugăm, ca să ne faci pe noi cu judecățile pe care le știi, fără de împiedicare a trece calea aceasta întunecoasă a vieții pământești și a ajunge la cămara cea dumnezeiască a Ta, pe care ai făgăduit a o pregăti tuturor celor ce cred în numele Tău și urmează dumnezeieștilor Tale învățături.

Rugăciune către Dumnezeu-Duhul Sfânt

Împărate ceresc, preabunule Mângâietorule, Duhule al adevărului, Cel ce din Tatăl mai înainte de veci purcezi, și întru Fiul pururea Te odihnești; nepărtinitorule Izvor al darurilor celor dumnezeiești, pe care le împarți precum voiești; prin care și noi nemernicii ne-am sfințit și ne-am uns în ziua botezului nostru. Caută spre rugăciunea robilor Tăi, vino la noi și Te sălășluiește întru noi și curățește sufletele noastre, ca să putem a ne face locaș Preasfintei Treimi. Așa, o Preabunule, nu Te scârbi de necurăția noastră nici de rănile păcatelor; ci le tămăduiește pe ele cu ungerea Ta cea atot-vindecătoare. Luminează mintea noastră, ca să cunoaștem deșertăciunea lumii și a celor ce sunt în lume; înviază știința noastră, ca neîncetat să vestească nouă ceea ce se cuvine a face și ce se cuvine a lepăda; îndepărtează și înnoiește inima ca să nu izvorască mai mult ziua și noaptea gânduri rele și pofte necuvioase. Îmblânzește trupul și stinge cu insuflarea Ta cea dătătoare de rouă văpaia patimilor, prin care se întunecă în noi chipul cel prea-scump al lui Dumnezeu. Iar duhul lenevirii, al mâhnirii, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert, gonește-l de la noi; și ne dă nouă duhul dragostei și al răbdării, duhul blândeții și al dreptății, ca îndreptând inimile cele slăbite și genunchii, fără de lenevire să călătorim pe calea sfintelor porunci; și așa, ferindu-ne de tot păcatul și împlinind toată dreptatea, să ne învrednicim a primi sfârșit creștinesc și nerușinat, și a intra în Ierusalimul cel ceresc; iar acolo a ne închina Ție, împreună cu Tatăl și cu Fiul, cântând în vecii vecilor : Treime Sfântă, slavă Ție !

Rugăciune către Preasfânta Treime

Preasfântă Treime, Stăpânire de o ființă, pricinuitoare a tot binele; ce vom răsplăti Ție pentru toate câte ne-ai dat nouă, păcătoșilor și nevrednicilor, pe care mai înainte de a ne naște noi în lume le-ai rânduit, și pentru toate cele ce ne dai fiecăruia din noi în toate zilele și pentru cele ce ai gătit nouă tuturor în veacul cel viitor ? Deci se cuvenea pentru atâtea binefaceri și îndurări, să mulțumim Ție nu numai cu cuvintele, ci mai ales cu faptele, păzind și împlinind poruncile Tale; iar noi cu patimile noastre și cu obiceiurile cele rele în nenumărate păcate și fărădelegi ne-am aruncat. Pentru aceasta, ca cei ce suntem întinați, nu numai că nu îndrăznim a ne arata înaintea preasfintei feței Tale celei întreit strălucitoare, ci nici preasfânt numele Tău a-l chema, de nu ai fi binevoit Însuți Tu spre a noastră mângâiere a ne vesti nouă; că pe cei drepți și curați iubești, iar pe păcătoșii care se pocăiesc îi mântuiești și cu milostivire îi primești. Deci, caută, o Dumnezeiască Treime, din înălțarea sfintei slavei Tale asupra noastră, mult păcătoșilor; și bunăvoința noastră în loc de fapte bune o primește, și ne dă nouă duhul pocăinței celei adevărate; ca, urând tot păcatul, întru cuviosie și dreptate până la sfârșitul vieții noastre să petrecem, făcând voia Ta cea sfântă și slăvind cu cuget curat și cu fapte bune preadulcele și prea-încuviințat numele Tău. Amin.

ACATISTUL PREASFÂNTULUI ȘI DE VIAȚĂ FĂCĂTORULUI DUH
Ziua prăznuirii, Duminica Pogorârii Sfântului Duh, a Cincizecimii sau a Rusaliilor.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție ! Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule... (de trei ori). Slavă ... , Și acum ... Preasfântă Treime..., Doamne miluiește (de trei ori), Slavă ... Și acum ... Tatăl nostru..., Apoi troparele de umilință : Miluiește-ne pe noi, Doamne..., Slavă... Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu : Ușa milostivirii deschide-o nouă..., Apoi Crezul : Cred întru unul Dumnezeu..., Apoi : Doamne miluiește (de 3 ori). Slavă ... Și acum ... și apoi Psalmul 142 : Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea... Psalmul 50 : Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta....,

Condacele și icoasele :

Condacul 1

Veniți toți credincioșii să preaslăvim pogorârea Sfântului Duh. Cel Care din sânurile Tatălui a purces asupra Apostolilor, acoperind ca și cu niște ape pământul de cunoștința lui Dumnezeu și învrednicind de harul cel de-viață-făcător al înfierii și de slava cea de Sus pe cei ce aleargă la El întru curăție, sfințind și îndumnezeind pe cei ce strigă : Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, și te sălășluiește întru noi.

Icosul 1

Îngerii cu fețe luminoase în ceruri neîncetat slavoslovesc pe Duhul cel Sfânt, după cuviința datorată Izvorului vieții și Luminii celei nematerialnice. Dimpreună cu ei Te preaslăvim și noi, Duhule necuprins cu mintea, pentru milele tale cele arătate și cele ascunse, și cu smerenie ne rugăm să fim adăpostiți sub adumbrirea Ta cea fericită :

Vino, Lumină adevărată, duhovnicească bucurie;
Vino, Nor purtător de rouă și negrăită frumusețe;
Vino și primește ca pe un miros de buna mireasma duhovnicească laudă noastră;
Vino și ne împărtașește de bucuria împărtășirii Tale;
Vino și veselește-ne cu îmbelșugarea darurilor Tale;
Vino, Veșnicule Soare Neapropiat, și întru noi Îți fă lăcaș;
Vino și ne îmbogățește cu darul vieții celei adevărate;
Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, și te sălășluiește întru noi !

Condacul al 2-lea

În chipul limbilor de foc, întru lumină și suflare de vânt de bucurie-făcătoare, pogorându-Se Duhul cel Sfânt peșteApostoli și de văpaia lui fiind cuprinși, chemat-au pescarii întreaga lume la Biserica lui Hristos; necazuri și nevoi răbdând cu bucurie pe pământ și pe ape, de morțile cele cumplite nu se spăimântau, în tot pământul ieșind vestirea cântării lor, celei de Dumnezeu insuflate : Aliluia !

Icosul al 2-lea

Potir de ploaie datător, izvorâtor de foc, care ai pogorât asupra Apostolilor, Ție cântare Îți aducem, pe Tine Te binecuvântăm și Ție Îți mulțumim, Dumnezeule, Duhule Sfinte :

Vino, Cela ce sfințești Biserica și o păzești pe dânsa;
Vino și dăruiește un suflet și o inimă celor ce cred întru Tine;
Vino și aprinde evlavia noastră cea rece și neroditoare;
Vino și risipește negura necredinței și a răutății, care se îndesește pe pământ;
Vino și ne călăuzește pe toți pe drumul vieții celei drepte;
Vino și ne povățuiește la tot adevărul;
Vino, Înțelepciune Neajunsă, și cu judecățile cele de Tine știute, mântuiește-ne;
Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, și te sălășluiește întru noi !

Condacul al 3-lea

O, Preaadâncă Taină ! Dumnezeule, Duhule Necuprins cu mintea, Care împreună cu Tatăl și cu Fiul toate le-ai zidit ! Tu ai împodobit cetele îngerilor de Sus întru lăcașul luminii celei neapropiate. Tu ai chemat la ființă, cu strălucirea slavei, cetele de foc ale luminătorilor cerești. Unind Tu trup și suflet într-o minunată alcătuire, ai zidit neamul omenesc; pentru aceasta, toată suflarea Te laudă și cântă : Aliluia !

Icosul al 3-lea

Alfa și Omega, Începutule și Sfârșitule, Tu, Veșnicule Duh, cu necuprinsa putere a purtării deasupra apelor și cu înfricoșata Ta îmbrățișare ai adus pe toți și pe toate la viață. Din suflarea Ta cea de-

viață- făcătoare a răsărit, din genunea cea fără chip, frumusețea lumii celei întâi zidite, pentru care Îți strigăm :

Vino la noi, Preaînteleptule Ziditor al lumii;
Vino, Cela ce ești mare în micuța floare, ca și în luminătorii cerului;
Vino, Felurime Negrăită și Frumusețe Veșnică;
Vino și luminează întunecatul meu suflet;
Vino, Cela ce Te dăruiești nouă prin Sfintele Taine;
Vino, căldură bineînmiresmată;
Vino și ne arată pe noi zidire nouă în Hristos;
Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, și te sălășluiește întru noi !

Condacul al 4-lea

O, Duhule Preabun și Neajuns, din care izvorăște sfințenia ! Tu ai înveșmântat-o pe Preacurata Fecioară Maria cu strălucirea orbitoare și neapropiată a sfințeniei Tale, făcând-o Maică a lui Dumnezeu-Cuvântul, Împărătească a Îngerilor, spre mântuirea oamenilor. Cu puterea cea mai presus de lume Tu i-ai umbrit pe Prooroci și Apostoli, Tu i-ai purtat până în al treilea Cer, Tu le-ai rănit inimile cu frumusețea cea de Sus, punând în graiul lor îndemn înflăcărat, cu care aduceau pe oameni la Dumnezeu. Tu îi preschimbi pe cei păcătoși, iar ei, plini fiind de arzătoare bucurie, Îți cântă : Aliluia !

Icosul al 4-lea

Prin Duhul Sfânt tot sufletul viază, și cu puterea Lui se va scula spre învierea cea de obște toată zidirea, în ceasul de pe urma al veacului acesta și în cel dîntâi al veacului ce va să fie. Ridică-ne atunci din groapă, Preabunule Mângâietor, nu spre osândă, ci spre a ne împărtăși de fericire, întru dumnezeiasca lumină, cu toți sfinții, cu rudele și apropiații noștri.

Vino dar, și de a sufletului moarte ne izbăvește;
Vino și, înainte de sfârșitul nostru, ne îndestulează cu Trupul și Sângele Mântuitorului nostru;
Vino și dă-ne să adormim în pace, cu cuget neîntinat;
Vino și luminoasă fa scularea noastră din somnul morții;
Vino și ne învrednicește ca să privim cu bucurie la zorii veșniciei;

Vino și fă-ne fii ai nestricăciunii;
Vino și luminează atunci, ca un soare, trupurile noastre cele fără de moarte;
Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, și te sălășluiește întru noi !

Condacul al 5-lea

Auzind, Fiule al lui Dumnezeu, glasul Tău : "Dacă cineva însetează să vină la Mine și să bea", Te rugăm astâmpără-ne setea de viață duhovnicească și dă-ne apa vieții. Trimite asupra noastră raza harului Duhului Sfânt, Celui ce împreună cu Tine are izvor în Tatăl, ca să nu mai însetăm în veac, toți cei ce cântăm cu umilință : Aliluia !

Icosul al 5-lea

Nestricăciosule și Neziditule, Veșnicule, Preaînduratule Duh, Apărătorule al celor drepți, Curățitorule al păcătoșilor, slobozește-ne de orice întinăciune, ca strălucirea luminii harului Tău să nu se stingă întru noi, cei care Îți cântăm :

Vino, Preabunule, și dă-ne umilință și izvoare de lacrimi;
Vino și ne învață să ne închinăm Ție în duh și adevăr;
Vino, Preaînaltule Adevăr, și lămurește îndoielile sărăcăcioasei mele înțelegeri;
Vino, Viață neîmbătrânitoare, și ne primește din strâmtorarea veacului acesta pământesc;
Vino, Lumină Veșnică, și se vor risipi toate nălucirile și spaimele;
Vino, Putere veșnic nouă, împrospătându-i pe copiii Tăi cei osteniți;
Vino, Nemărginită Bucurie, și uitate vor fi vremelnicele întristări;
Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, și te sălășluiește întru noi !

Condacul al 6-lea

Saltă, fiică a luminii, Sionule, Sfântă Maică ! Împodobește-te, mărită mireasă, cu cerurile deopotrivă, strălucitoare Biserică sobornicească a lui Hristos ! Asupra ta odihnește Duhul cel Prea Sfânt, care tămăduiește neputințele, plinește lipsurile, dăruiește viață celor morți și îi aduce la viața veșnică pe toți cei ce cu cuviință și cu dreptate strigă : Aliluia !

Icosul al 6-lea

În lume necazuri veți avea, a zis Mântuitorul. Unde vom afla alinare și cine ne va mângâia ? Tu, Duhule Mângâietor, Însuți dezleagă întristarea noastră ! Mijlocește pentru noi cu suspinuri negrăite și ușurează inimile celor ce Te roagă :

Vino, Dulce Răcoare a celor osteniți și împovărați;
Vino, Împreună-Grăitorule cu cei întemnițați;
Vino, Adăpostul celor prigoniți;
Vino și miluiește pe cei slăbănogiți de sărăcie și de foamete;
Vino și tămăduiește patimile trupurilor și ale sufletelor noastre;
Vino și cercetează pe toți cei care însetează de lumina Ta;
Vino și alină întristarea noastră cu nădejdea veșnicei bucurii;
Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, și te sălășluiește întru noi !

Condacul al 7-lea

Celui care hulește împotriva Duhului Sfânt nu i se va ierta nici în veacul acesta, nici în cel viitor, a spus Domnul. Ascultând acest cuvânt străin ne cutremurăm, ca nu cumva să fim judecați cu cei neascultători și cu cei ce luptă împotriva lui Dumnezeu. Nu lăsa, Duhule Sfinte, inima noastră să se plece spre cuvinte de vicleșug. Întoarce din schisme, eresuri și necredință pe toți cei rătăciți, iar pe întâi-născuții Bisericii Tale învrednicește-i să cânte în vecii vecilor : Aliluia !

Icosul al 7-lea

Când S-a îndepărtat Duhul Sfânt de la Saul, atunci spaima și neliniștea l-au cuprins, iar întunericul deznădăjduirii l-a coborât în cele mai de dedesubt; așa mi s-a întâmplat și mie în ziua întristării și împietririi cugetului meu, că m-am îndepărtat de la lumina Ta; ci dă-mi a Te chema necontenit, ocrotirea sufletului meu, până ce lumina Ta mă va lumina pe mine, cel împuținat la suflet :

Vino și nu mă lepăda pentru cârtirea și nerăbdarea mea;
Vino și potolește cumplita vijelie a tulburării și a aprinderii;
Vino și odihnește pe cei necăjiți de strâmtorările vieții;
Vino și îmblânzește inima în ziua împietririi și a mâniei;
Vino și surpă urzelile, tulburările și spaimele duhurilor întunericului;

Vino și dă-ne, cu suflarea Ta, inimă zdrobită;
Vino, ca prin răbdare să mântuim sufletele noastre;
Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, și te sălășluiește întru noi !

Condacul al 8-lea

Mântuiește-mă, Cerescule Părinte ! Săraci suntem, neputincioși și orbi, și goi duhovnicește ! Dăruiește-ne aurul Tău cel curățit în foc, cu veșmânt alb acoperă rușinea noastră, vindecă ochii noștri cu alifia Ta. Pogoară și în vasele necurate ale sufletelor noastre harul Preasfântului Tău Duh, cel de-viață-făcător, învrednicindu-ne bucuriei celei de-a doua nașteri pe toți cei ce cântăm : Aliluia !

Icosul al 8-lea

Ca Turnul Babel se prăbușește fericirea pământească. Jalnice sunt toate strădaniile omenești. Bine îmi este mie că m-ai smerit, că în păcate și căderi mi-ai acoperit toată slăbiciunea și nimicnicia. Fără de Tine nimic nu putem face, dar nădăjduim că ne vom mântui prin harul Tău, grăind : Vino dar, Preaînțeleptule Ziditor al vieții;

Vino și lămurește-ne căile Tale cele neînțelese;
Vino, precum un fulger, și luminează sfârșitul vieții pământești;
Vino și binecuvântează tot începutul bun pe care îl punem;
Vino și fii nouă ajutător la fapte bune;
Vino și luminează mintea noastră în ceasul descumpănirii;
Vino și dăruiește tuturor duh de pocăință, ca să se risipească prin acesta scârbele ce stau să vina asupra lumii spre pedepsire;
Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, și te sălășluiește întru noi !

Condacul al 9-lea

Atât a iubit Dumnezeu lumea că și pe Fiul Său cel Unul Născut, Care S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioară și Și-a întins pe Cruce mâinile Sale de Ziditor al lumii, L-a trimis de a răscumpărat din păcat și moarte întreaga lume cu sângele Său ! Pentru aceasta, toată zidirea, așteptând libertatea măririi fiilor lui Dumnezeu, cântă Tatălui care a iubit, Fiului care a răscumpărat și Duhului care sfințește : Aliluia !

Icosul al 9-lea

Duhul Cel Făcător de Viață, Care S-a pogorât asupra lui Hristos la Iordan, în chip de porumbel S-a odihnit și asupra mea, când mă aflam în scăldătoarea Sfântului Botez; s-a întunecat însă lucrarea bunătății Sale din pricina negurii greșelilor mele. Pentru aceea, precum așteaptă zorii drumețul rătăcit noaptea în pădure, așa și eu însetez de razele tale, Bunule, ca să nu pier cu totul :

Vino dar, la cel pecetluit cu Numele Tău cel Înfricoșat;
Vino dar, și ușurează cugetul chinuit și pârjolit fără cruțare;
Vino și înnoiește întru mine chipul lui Dumnezeu ce s-a acoperit de neguri;
Vino și risipește nălucirile născute din păcat;
Vino și mă învață să împărtășesc durerile străine;
Vino și pleacă-mă să iubesc întreaga Ta zidire;
Vino și dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale;
Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, și te sălășluiește întru noi !

Condacul al 10-lea

Duhul Sfânt îl naște a doua oară pe om spre viața veșnică, Duhul Sfânt îi insuflețește pe mucenici, sfințește preoții, încununează pe cei drepți, face din pâine și vin Însuși Dumnezeiescul Trup și Sânge al Mântuitorului. O, adâncul bogăției și înțelepciunii lui Dumnezeu ! Dă-ne cununa darurilor Tale - dragostea veșnică și atotiertătoare, care se întristează pentru vrăjmași și vrea ca toți să fie mântuiți : ca, lămuriți fiind prin ea, ca niște fii ai luminii să strigăm : Aliluia !

Icosul al 10-lea

Cine ne va despărți de dragostea lui Dumnezeu ? Scârba, sau strâmtorarea, sau prigoana, sau foamea, sau golătatea, sau nevoia, sau sabia ? Dacă ne vom lipsi chiar de toate cele de pe pământ, avem moștenire nepieritoare în ceruri : ci dă-ne, Doamne, să Te iubim nu cu cuvântul sau cu limba, ci cu fapta nemincinoasă și cu nevoința întregii vieți :

Vino dar, Atotputernicule Duh, și ne sporește credința cea atotbiruitoare;

Vino și ne dă îndrăzneală în rugăciune;
Vino și încălzește-ne inimile, ca să nu se răcească dragostea noastră din pricina prea multor fărădelegi; Vino și dă-ne să nu cădem în vreme de prigoană și de batjocorire a credinței;
Vino și ne păzește de ispite peste puteri și de sminteli;
Vino și înviază inimile noastre prin înrourarea Ta;
Vino și tămăduiește-ne, sfințește-ne și ne ridică, Bunule, cu harul Tău;
Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, și te sălășluiește întru noi !

Condacul al 11-lea

Acestea zice Domnul : "Vărsa-voi Duhul Meu peste tot trupul, și fiii și fiicele voastre vor prooroci, bătrânii voștri visuri vor visa, iar tinerii voștri vor vedea vedenii". Duhule Preadorit, dă-ne doar o firimitură de la masa fiilor celor aleși ai mângâierii Tale, celor care cu umilință Îți strigăm : Aliluia !

Icosul al 11-lea

Acolo unde ai răsărit, fie și doar pentru o clipă, în locul cel de taină al sufletului, strălucind ca un fulger, neuitată e frumusețea descoperirii Tale, prin care se preschimbă, cu preschimbare dumnezeiască și înfricoșată cuviință, făptura cea de tină. Învrednicește-ne, Bunule Mângâietor, încă din viața pământească să Te vedem cu inimă curată, noi, cei care strigăm :

Vino, Fulger dătător de lumina veșniciei;
Vino și luminează-ne cu strălucirea cea neîncetată;
Vino, Vistierul smereniei și Veselia celor blânzi;
Vino, Apa Vie, răcorește-ne arșița patimilor;
Vino, că departe de Tine nu aflăm liniște și tihnă;
Vino, că împreună cu Tine pretutindenea este Împărăția Cerurilor;
Vino și întipărește-ne în suflet pecetea darului Tău;
Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, și te sălășluiește întru noi !

Condacul al 12-lea

Râu nesecat al harului, Cela ce ierți păcatele, Duhule Sfinte ! Primește rugăciunea noastră pentru întreaga lume, pentru cei

credincioși și pentru cei necredincioși și pentru fiii neascultării : și pe toți adună-i în Împărăția Sfintei Treimi, ca să se rușineze de Tine și cel din urmă vrăjmaș - moartea, iar lumea, renăscută prin focul curățitor, să cânte cântarea cea nouă a nemuririi : Aliluia !

Icosul al 12-lea

Văd cu duhul cetatea lui Dumnezeu, Ierusalimul Ceresc, ca pe o mireasă împodobită, cu chip de soare, în sărbătoare. Aud săltarea drepților la Cina Domnului, aud glasurile Îngerilor și pe Prealuminatul nostru Domn între aleșii Săi, iar durerea, întristarea și suspinarea fug. Împărate Ceresc, Duhule Sfinte, învrednicește-ne prin cununa darurilor Tale să ne îmărtășim în Domnul de bucuria veșnică, noi, toți cei care strigăm :

Vino, Bunule, și trezește în noi setea de viață de dincolo de mormânt;
Vino și aprinde în inimile noastre dorirea vieții veacului celui adevărat;
Vino și ne descoperă bucuria Împărăției ce va să fie;
Vino și dă-ne haina strălucitoare ca zăpada a curăției;
Vino și umple-ne cu strălucirea dumnezeirii;
Vino și ia-ne la nunta Mielului;
Vino și ne învrednicește să împărățim în slava Ta cea veșnică;
Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, și te sălășluiește întru noi !

Condacul al 13-lea

O, noian purtător de lumină al iubirii celei mântuitoare, Duhule Făcător de Viață ! Încălzește cu suflarea venirii Tale neamul omenesc cel înghețat întru fărădelegi, grabește pieirea răului cu nepătrunsele Tale judecăți și ne descoperă cum să prăznuim în veșnicie adevărul cel dumnezeiesc, astfel ca să fie Dumnezeu totul întru toate, și cele cerești și cele pământești și cei izbăviți de iad, dimpreună să cânte : Aliluia !
(acest condac se zice de trei ori)

Apoi iarăși se zice Icosul întâi

Îngerii cu fețe luminoase în ceruri neîncetat slavoslovesc pe Duhul cel Sfânt, după cuviința datorată Izvorului vieții și Luminii celei nematerialnice. Dimpreună cu ei Te preaslăvim și noi, Duhule necuprins cu mintea, pentru milele tale cele arătate și cele ascunse, și

cu smerenie ne rugăm să fim adăpostiți sub adumbrirea Ta cea fericită :

Vino, Lumină adevărată, duhovnicească bucurie;
Vino, Nor purtător de rouă și negrăită frumusețe;
Vino și primește ca pe un miros de buna mireasma duhovnicească laudă noastră;
Vino și ne împărtașește de bucuria împărtășirii Tale;
Vino și veselește-ne cu îmbelșugarea darurilor Tale;
Vino, Veșnicule Soare Neapropiat, și întru noi Îți fă lăcaș;
Vino și ne îmbogățește cu darul vieții celei adevărate;
Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, și te sălășluiește întru noi !

Și Condacul întâi

Veniți toți credincioșii să preaslăvim pogorarea Sfântului Duh. Cel Care din sânurile Tatălui a purces asupra Apostolilor, acoperind ca și cu niște ape pământul de cunoștința lui Dumnezeu și învrednicind de harul cel de-viață-făcător al infierii și de slava cea de Sus pe cei ce aleargă la El întru curăție, sfințind și îndumnezeind pe cei ce strigă : Vino, Mângâietorule, Duhule Sfinte, și te sălășluiește întru noi !

După aceasta se zice această :

RUGĂCIUNE

Duhule Sfinte ! Cela ce umpli întreaga lume și dăruiești viață tuturor, îndepărtându-te de oamenii cei întinați. Cu umilință mă rog Ție : nu Te mânia de necurăția sufletului meu, ci vino și Te sălășluiește întru mine și mă curățește de toată întinăciunea păcatului ca, prin ajutorul Tău, să petrec cealaltă vreme a vieții mele întru pocăință și în lucrarea faptelor celor bune, și așa să Te preamăresc împreună cu Tatăl și cu Fiul, în vecii vecilor. Amin !

ACATISTUL SFÂNTULUI APOSTOL ANDREI, CEL ÎNTÂI CHEMAT
30 noiembrie

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție ! Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule... (de trei ori). Slavă ... , Și acum ... Preasfântă Treime..., Doamne miluiește (de trei ori), Slavă ... Și acum ... Tatăl nostru..., Apoi troparele de umilință : Miluiește-ne pe noi, Doamne..., Slavă... Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu : Ușa milostivirii deschide-o nouă..., Apoi Crezul : Cred întru unul Dumnezeu..., Apoi : Doamne miluiește (de 3 ori). Slavă ... Și acum ... și apoi Psalmul 142 : Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea... Psalmul 50 : Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta....,

Condacele și icoasele :

Condacul 1

Pe ucenicul cel întâi chemat și următorul Patimilor lui Hristos, pe Andrei apostolul, fratele lui Petru, să-l lăudăm credincioșii, ca pe cel ce pe păgâni din înșelăciune i-a întors la botez. Pentru aceasta îi cântăm : Bucură-te, Sfinte Andreie, apostole !

Icosul 1

Sufletul meu cel tulburat de gânduri și de cuvinte rele, curățește-l cu dumnezeiescul tău dar, care s-a sălășluit întru tine, propovăduitorul lui Hristos Andreie, ca, fiind curat, să izvorască cântare vrednică așa :

Bucură-te, cel ce din pescar ai devenit apostol;
Bucură-te, că mai întâi ai avut pe Sfântul Ioan Botezătorul ca dascăl;
Bucură-te, că din ceata ucenicilor tu de Mântuitorul mai întâi ai fost chemat la darul apostolesc;
Bucură-te, că te-ai făcut cu multă credință ucenic al lui Hristos;
Bucură-te, că și pe fratele tău Petru l-ai adus la Hristos;
Bucură-te, că împreună cu toți apostolii ai urmat Domnului;
Bucură-te, că ești dintre cei dintâi apostoli ai lui Hristos;
Bucură-te, că ai păstrat dragoste încuviințată către Domnul;
Bucură-te, că pentru dragostea Lui, prin multe țări L-ai propovăduit Dumnezeu dătător de viață;
Bucură-te, că propovăduind la păgâni credința cea în Iisus Hristos, multe scârbe ai răbdat;
Bucură-te, că ai fost bătut cu lemne și cu pietre;
Bucură-te, că salbaticii aceia te mușcau și cu dinții;

Bucură-te, Sfinte Andreie, apostole !

Condacul al 2-lea

Cu cuvântul Evangheliei, Andreie prealăudate, din adâncul înșelăciunii ai vânat popoarele precum te-ai făgăduit Domnului Iisus Hristos, Cel ce te-a învățat a vâna pe oameni la credința Lui. Pentru aceasta cântăm lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul al 2-lea

Cel ce ești cetățean de taină, însuți văzătorule, și ritor al cunoștinței lui Hristos cel de negrăit, care ai luat de sus Duhul cel Sfânt, grăiești în limbi și împarți darurile. Pentru aceasta lăudăm darul luat și ție-ți cântăm acestea :

Bucură-te, primitorule al Duhului Sfânt în limbi de foc;
Bucură-te, că prin multe țări ai mers din loc în loc;
Bucură-te, că fiind sfâșiat de păgâni, Domnul Iisus te-a făcut sănătos;
Bucură-te, că pe mulți dintre cei mai buni creștini i-ai hirotonit episcopi și preoți;
Bucură-te, că prin orașe și sate umblând și propovăduind, pe mulți i-ai făcut creștini;
Bucură-te, că după mulți ani de propovăduire, la sfârșit ai ajuns la mucenicie;
Bucură-te, că păgânii necredincioși chinuindu-te pe cruce te-au pironit cu capul în jos;
Bucură-te, că dumnezeiescul tău suflet la cer s-a dus;
Bucură-te, că Domnul Hristos a pus scumpă cunună pe capul tau;
Bucură-te, că toate cetele cerești pentru încununare cântări preafrumoase au cântat;
Bucură-te, că îngerii și sfinții cu bucurie în palatul tău osebit te-au așezat;
Bucură-te, al Preasfintei Treimi smerit închinător;
Bucură-te, Sfinte Andreie, apostole !

Condacul al 3-lea

Alergat-ai cu sete la chemarea Mântuitorului Apostole Andrei și de bunăvoie te-ai dat spre ascultarea învățăturii Lui ca un cerb la izvoarele apelor și tuturor le-ai propovăduit pe Dumnezeu adevărat; pentru aceasta cântăm : Aliuia !

Icosul al 3-lea

Mărgăritarul cel de mult preț, cel ascuns în taina inimii tale, în lume l-ai pus înainte, Apostole Andrei; pe acela cu credință păgânii primindu-l, comoară l-au făcut. Pentru aceasta aducem ție acestea :

Bucură-te, al Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu lăudător;
Bucură-te, cel împreună cu îngerii și cu toți sfinții cântător;
Bucură-te, al nostru păzitor;
Bucură-te, al nostru mijlocitor înaintea preacinstitei Maicii lui Dumnezeu;
Bucură-te, al nostru rugător către Domnul Dumnezeu;
Bucură-te, al tainelor lui Hristos slujitor;
Bucură-te, temelia prea intemeiată a mărturisirii lui Hristos;
Bucură-te, că tu ai propovăduit credința cea dată de Domnul Iisus Hristos;
Bucură-te, luminătorul cerești cunoștințe;
Bucură-te, învățătorul dreptei credințe;
Bucură-te, prin care Domnul Hristos Se sălășluiește;
Bucură-te, prin care satana se nimicește;
Bucură-te, Sfinte Andreie, apostole !

Condacul al 4-lea

Ca o vestire Evanghelia în mâini luând, mult-lăudate Andreie, tot pământul ai îmbogățit de dumnezeiască propovăduire. Pentru aceasta cinstim pomenirea ta, împreună cu chinurile tale, cântând lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul al 4-lea

Capistele prefăcându-le în biserici lui Dumnezeu, preacinstite Apostole Andreie, ai sfințit în ele pe fiii botezului pe care darul i-a înnoit prin apă și prin Duh. Pentru aceasta cântăm ție laudele acestea :

Bucură-te, al cântărilor îngerești ascultător;

Bucură-te, că ai răstignit cele lumești și întru tine viețuiește Iisus Hristos;
Bucură-te, prin care întunericul s-a risipit;
Bucură-te, prin care lumea s-a luminat;
Bucură-te, îndumnezeitule cu Dumnezeu unitule;
Bucură-te, cerule mai înalt decât cerul;
Bucură-te, că te-ai arătat părtaș al firii dumnezeiești;
Bucură-te, că pe fiii oamenilor i-ai adus lui Dumnezeu;
Bucură-te, al bisericii de trebuință folositor;
Bucură-te, Sfinte Andreie, apostole !

Condacul al 5-lea

Cunoscut-ai așezămintele firii, mărite Andreie, vrednicule de minune, și părtaș pe fratele tău Petru l-ai primit grăind : "aflat-am pe Cel dorit !" și i-ai arătat cunoștința Duhului. Pentru aceasta cântăm lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul al 5-lea

Cu mreaja cuvântului, dintru adâncul înșelăciunii, ai vânat pești cuvântători, fericite Apostol Andrei, și la masa lui Hristos, mâncare curată i-ai adus luminați; pentru aceasta iți cântăm :

Bucură-te, Andreie, îndulcire a minților;
Bucură-te, dumnezeiască desfătare a oamenilor;
Bucură-te, prin care credința s-a lățit;
Bucură-te, prin care rătăcirea s-a zădărnicit;
Bucură-te, că pentru Hristos pe toate cele lumești gunoaie le-ai socotit;
Bucură-te, că tuturor toate te-ai făcut, ca pe mulți să-i mântuiești;
Bucură-te, al înțelepciunii lui Dumnezeu vas mult-încăpător;
Bucură-te, al lui Hristos dulce cugetător;
Bucură-te, pentru cei orbi dumnezeiască alifie;
Bucură-te, pentru cei bolnavi minunată doctorie;
Bucură-te, adâncimea cuvintelor celor insuflate de Dumnezeu;
Bucură-te, noianul înțelegerilor celor înțelepte de Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte Andreie, apostole !

Condacul al 6-lea

Dumnezeiască punte, Atotfăcătorul și de lumină strălucitorul Duh, întru tine, mărite apostole Andrei, sălășluindu-se cu dumnezeiască cuviință în chipul limbii de foc, te-a arătat propovăduitor al celor de negrăit. Pentru aceasta cântăm lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul al 6-lea

Lepădând mrejele cele pescărești și luând crucea, ai urmat lui Hristos, Celui ce te-a chemat, și mreaja Duhului aruncând, în loc de pește, pe oameni ai vânat. Slavă Duhului ce ți s-a dat ție ! Pentru aceasta aducem laudele acestea :

Bucură-te, al dumnezeieștii întrupări înalt tâlcuitor;
Bucură-te, carte de Dumnezeu închipuită, foarte folositoare minții;
Bucură-te, comoară dumnezeiască a cerești lor comori;
Bucură-te, cel ce ești învățătura de trebuință celor învățători;
Bucură-te, cel ce la împărțirea muncii de propovăduitori ai ales neamurile;
Bucură-te, că între cei neputincioși minuni alese ai făcut;
Bucură-te, al umbrei legii surpător;
Bucură-te, al adevărului stâlp întăritor;
Bucură-te, cel ce în cuvinte preaînțelepte te-ai îmbogățit;
Bucură-te, cel ce pe credincioși cu răbdare i-ai mântuit;
Bucură-te, casă preacinstită a Sfintei Treimi;
Bucură-te, Biserică a fiilor duhovnicești;
Bucură-te, Sfinte Andreie, apostole !

Condacul al 7-lea

Dobândit-ai pe Cel pe care L-ai dorit, fericite apostole Andrei. Iar acum în locașurile cele nestricăcioase cu Dânsul locuind, seceri snopii ostenelilor tale după vrednicie; pentru aceasta cu cântări slăvim pe Dumnezeu, zicând : Aliluia !

Icosul al 7-lea

Iubit-ai pe Stăpânul și după Dânsul ai mers pe urmele Lui, în viață bine povățuit și patimilor Lui fără înșelăciune, preacinstite Andreie, până la moarte urmând; pentru aceasta îți cântăm acestea :

Bucură-te, al cuvântării de Dumnezeu neapropiată înălțime;
Bucură-te, iconomia lui Dumnezeu necunoscută în adâncime;
Bucură-te, a Mângâietorului gură cinstită;
Bucură-te, gură de foc îngrădită;
Bucură-te, doborârea înțelepciunii celor înțelepți;
Bucură-te, lepădarea priceperii celor pricepuți;
Bucură-te, împărăția cerurilor cea de veselie primitorului;
Bucură-te, al tainelor lui Hristos vestitorule;
Bucură-te, privighetoarea cerului cea dulce grăitoare;
Bucură-te, limba de foc suflătoare care grăiești cele dumnezeiești;
Bucură-te, îndulcire a urechilor noastre;
Bucură-te, cel prin care Hristos mântuiește sufletele noastre;
Bucură-te, Sfinte Andreie, apostole !

Condacul al 8-lea

Cu darul cel dat ție de la Dumnezeu, întru-tot-lăudate Andrei, duhurile demonice cu cuvântul se izgonesc, bolile fug, mulțimea patimilor sufletești se îndepărtează de la cei bolnavi; pentru aceasta cântăm lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul al 8-lea

Cel ce din Betsaida ai ieșit, pe noi ne chemi a prânzi prăznuirea ta, punându-ne-o nouă înainte astăzi; cu vitejiile luptelor tale și cu sarea lui Hristos mintea noastră sărând-o, mâncărurile tale dulci s-au făcut nouă, adică : învățăturile de sfaturi cerești; pentru aceasta cântăm ție unele ca acestea :

Bucură-te, lumina celor întunecați cu păgânătatea;
Bucură-te, calea cea adevărată a celor rătăciti;
Bucură-te, al luminilor lui Hristos văzător și propovăduitor;
Bucură-te, al patimilor lui Hristos preaales mărturisitor;
Bucură-te, al minunilor Domnului bun lucrător;
Bucură-te, iconomia frumuseții celei întâi închipuite;
Bucură-te, stăpânirea dogmelor lui Dumnezeu;
Bucură-te, al luminii celei gândite luminoasă descoperire;
Bucură-te, dreapta arătare a chinurilor ce așteaptă pe cei păcătoși;

Bucură-te, gura care vestești pe Hristos Dumnezeu;
Bucură-te, privitorule al priveliștilor lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce auzi cele de oameni neauzite;
Bucură-te, Sfinte Andreie, apostole !

Condacul al 9-lea

Poruncindu-ți-se a te sui la muntele Sionului cel înțelegător, Apostole Andreie, și paharul mântuirii luând, bucurându-te l-ai băut, trecând prin moarte la viața cea dumnezeiască, unde este Hristos Dumnezeu, cântând : Aliluia !

Icosul al 9-lea

Focul Preasfântului Duh ce s-a coborât de sus peste tine, întru-tot-lăudate Apostole Andrei al lui Hristos, ți-a poruncit ție cu limbă nouă, cu care niciodată nu ai grăit, să vestești până la marginile lumii măririle Lui. Pentru aceasta aducem ție laudele acestea :

Bucură-te, că tu ai binevestit patimile și învierea lui Hristos;
Bucură-te, că tu singur lămurești pogorarea în iad a dracilor;
Bucură-te, cel ce ești plin de roadele Preasfântului Duh;
Bucură-te, de Darurile Lui îndestulătorule;
Bucură-te, prin care Sfânta Treime s-a propovăduit;
Bucură-te, prin care Unimea Treimii s-a slăvit;
Bucură-te, sănătate preaminunată împărțită credincioșilor;
Bucură-te, cel ce ești rană de mult plâns demonilor;
Bucură-te, lumină mai strălucitoare decât soarele;
Bucură-te, povățuitorul și lumina orbilor;
Bucură-te, de lumină al tuturor făcător;
Bucură-te, al vrăjmașilor puternic biruitor;
Bucură-te, Sfinte Andreie, apostole !

Condacul al 10-lea

Cine te-a învățat a grăi așa, Sfinte Apostole Andrei ? Cine ți-a luminat mintea ta ca să vezi limpede raza slavei celei neapropiate, care a strălucit lumina Adevărului în inimile noastre, fără numai Iisus Hristos Dumnezeu ? Pentru aceasta cântăm Lui : Aliluia !

Icosul al 10-lea

Se spăimântează tot cugetul de propovăduirea ta, pe care ai trâmbițat-o în tot pământul, tăinuitorule al lui Hristos și văzătorule al celor de sus, cel ce ești cinstit de Domnul între cei doisprezece apostoli; pentru aceasta cântăm ție :

Bucură-te, rugătorule pentru noi către Domnul;
Bucură-te, că prin sfintele tale rugăciuni Domnul ne trimite milele Sale bogate;
Bucură-te, că prin ajutorul tău, tiranul satana se izgonește de la noi;
Bucură-te, că gândurile și bolile cele rele le îndepărtezi de la noi;
Bucură-te, mărgăritarul cel luminos al lui Hristos;
Bucură-te, mângâierea sufletească a pământenilor celor necăjiți;
Bucură-te, sănătatea trupească a oamenilor îmbolnaviți;
Bucură-te, cârmaci preaminunat al celor ce înoată pe ape;
Bucură-te, împreună-călător cu cei ce călătoresc pe uscat;
Bucură-te, ajutorul celor ce te cheamă când zboară în aer;
Bucură-te, hrănitorul nostru al celor flămânzi de fapte bune;
Bucură-te, cel ce ajuți rugăciunilor noastre spre mântuire;
Bucură-te, Sfinte Andreie, apostole !

Condacul al 11-lea

Cu suflarea cea de sus a Duhului, Dumnezeu mai înainte aprinzându-te cu râvnă de credință, ritor de Dumnezeu grăitor te-a arătat pe tine, mărite apostole Andrei, cel ce cânți Mântuitorului tău : Aliluia !

Icosul al 11-lea

Cel de lumină purtător și de veselie făcător, fericite Andrei apostole al lui Hristos, dumnezeiască pomenirea ta rază de tămăduire strălucește nouă celor ce cântăm ție unele ca acestea :

Bucură-te, stea mai luminoasă decât soarele;
Bucură-te, sfeșnic care strălucești cu rază de aur;
Bucură-te, dătător de daruri al creștinilor dreptcredincioși;
Bucură-te, al călugărilor celor mâhniți ajutător în necazuri;
Bucură-te, cel ce ești izgonitor înfricoșător al demonilor;

Bucură-te, frumusețea cea prealuminată a Bisericii lui Hristos;
Bucură-te, cămară preacinstită cu bun miros a lui Hristos;
Bucură-te, podoaba cea preacinstită a apostolilor;
Bucură-te, luminătorul cel preamărit al mucenicilor;
Bucură-te, veselia cea de bucurie făcătoare a cuvioșilor;
Bucură-te, lauda cea fericită a tuturor sfinților;
Bucură-te, rugătorule, mijlocitorule și folositorule al tuturor ortodocșilor;
Bucură-te, Sfinte Andreie, apostole !

Condacul al 12-lea

Ca un ucenic preaales al Celui ce s-a pironit de bună voie pe Cruce, Stăpânului tău până la moarte urmând, te-ai suit bucurându-te la înălțimea crucii, mergere făcându-ți la ceruri, de trei ori fericite apostole Andrei. Pentru aceasta cântăm cântarea cea îngerească lui Dumnezeu, zicând : Aliluia !

Icosul al 12-lea

Mulțumim ție, mărite apostole Andrei, noi neamurile cele de tine luminate și de pe pământ la ceruri de tine ridicate, că de la slujirea vrăjmașului depărtându-ne, ne-am făcut împreună-locuitori cu sfinții îngeri și părtași ai slavei Domnului. Pentru aceasta aducem ție după vrednicie acestea :

Bucură-te, apostole Andrei, nume preascump și dulce nouă dreptcredincioșilor;
Bucură-te, izgonitorul tuturor eresurilor;
Bucură-te, păzitorule cu dinadinsul al fecioriei;
Bucură-te, floarea cea preafrumoasă și bine mirositoare a raiului;
Bucură-te, că rugăciunile tale sunt ca o scară, care ne urcă pe noi la ceruri;
Bucură-te, arma cea nebiruită a binecredinciosului popor;
Bucură-te, cel ce biruiești în zile de razboi tabara potrivnicilor;
Bucură-te, cel ce ne dai nouă ploi potrivite;
Bucură-te, cel ce ne izbăvești pe noi din tot felul de nevoi;
Bucură-te, cel ce aperi sfânt locașul acesta de aprinderea focului;

Bucură-te, cel ce ne izbăvești pe noi de viclesugul vrăjmașului;
Bucură-te, cel ce la sfârșitul vieții noastre ne ajuți ca prin pocăință să ne mântuim;
Bucură-te, Sfinte Andreie, apostole !

Condacul al 13-lea

O, preaminunate Sfinte și mărite apostole Andrei, cu plângere alergăm la sprijinul tău, ca să ne izbăvești pe noi cu rugăciunile tale de chinul cel de veci, prealăudate, și să ne învrednicești de bucuria raiului; ca împreună cu tine să cântăm lui Dumnezeu : Aliluia ! (acest condac se zice de trei ori)

Apoi iarăși se zice Icosul întâi

Sufletul meu cel tulburat de gânduri și de cuvinte rele, curățește-l cu dumnezeiescul tău dar, care s-a sălășluit întru tine, propovăduitorul lui Hristos Andreie, ca, fiind curat, să izvorască cântare vrednică așa :

Bucură-te, cel ce din pescar ai devenit apostol;
Bucură-te, că mai întâi ai avut pe Sfântul Ioan Botezătorul ca dascăl;
Bucură-te, că din ceata ucenicilor tu de Mântuitorul mai întâi ai fost chemat la darul apostolesc; Bucură-te, că te-ai făcut cu multă credință ucenic al lui Hristos;
Bucură-te, că și pe fratele tău Petru l-ai adus la Hristos;
Bucură-te, că împreună cu toți apostolii ai urmat Domnului;
Bucură-te, că ești dintre cei dintâi apostoli ai lui Hristos;
Bucură-te, că ai păstrat dragoste încuviințată către Domnul;
Bucură-te, că pentru dragostea Lui, prin multe țări L-ai propovăduit Dumnezeu dătător de viață; Bucură-te, că propovăduind la păgâni credința cea în Iisus Hristos, multe scârbe ai răbdat;
Bucură-te, că ai fost bătut cu lemne și cu pietre;
Bucură-te, că salbaticii aceia te mușcau și cu dinții;
Bucură-te, Sfinte Andreie, apostole !

Și Condacul întâi

Pe ucenicul cel întâi chemat și următorul Patimilor lui Hristos, pe Andrei apostolul, fratele lui Petru, să-l lăudăm credincioșii, ca pe cel ce

pe păgâni din înșelăciune i-a întors la botez. Pentru aceasta îi cântăm : Bucură-te, Sfinte Andreie, apostole !

După aceasta se zice această :
RUGĂCIUNE

Doamne Dumnezeul nostru, Tu, Cel ce ai zis și s-a făcut făptura, nu întoarce dumnezeiasca Ta fața de la noi cei păcătoși, ca să nu vină asupră-ne mânia cea groaznică și înfricoșătoare a durerilor, care este rodul păcatelor noastre pe care în toată ziua cu nesocotință în chip nenumărat le săvârșim. Noi suntem păcătoși și pătimași, netrebnici și plini de răutate, iar Tu ești izvorul vieții și al milostivirii; nu ne lăsa, Doamne; nu trece rugăciunea noastră a păcătoșilor, nici nu răsplăti nouă după nelegiuirile noastre, ci, pentru că nu suntem vrednici a câștiga prin sârguința cea de toate zilele milostivirea Ta, dăruiește-ne-o Tu, Doamne, ca un preamilostiv. Pentru rugăciunile apostolului Tău Andrei, dăruiește-ne nouă sănătate și viață ferită de toată răutatea. Pentru pomenirea lui cea de azi ne întărește cu darul Tău cel stăpânitor, ca din adâncul inimilor noastre, cu bucurie să lăudăm prăznuirea lui, și să slăvim preasfânt Numele Tău, în vecii vecilor. Amin.

ACATISTUL SFÂNTULUI ÎNTÂIULUI MUCENIC ȘI ARHIDIACON ȘTEFAN
27 decembrie

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție ! Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule... (de trei ori). Slavă ... , Și acum ... Preasfântă Treime..., Doamne miluiește (de trei ori), Slavă ... Și acum ... Tatăl nostru..., Apoi troparele de umilință : Miluiește-ne pe noi, Doamne..., Slavă... Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu : Ușa milostivirii deschide-o nouă..., Apoi Crezul : Cred întru unul Dumnezeu..., Apoi : Doamne miluiește (de 3 ori). Slavă ... Și acum ... și apoi Psalmul 142 : Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea... Psalmul 50 : Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta....,

Condacele și icoasele :

Condacul 1

Apostole al lui Hristos cel mai întâi între diaconi, întărire Mucenicilor, cel ce marginile lumii le-ai Sfințit cu chinurile și minunile tale; sufletele credincioșilor le-ai luminat, pe cei ce te cinstesc cu credință mântuiește-i din toate nevoile, ca să cântăm ție : Bucură-te, întâiule Mucenice și Arhidiacone Ștefane !

Icosul 1

Îngerii văzând pătimirea ta, s-au mirat de răbdarea ta, și cu dragoste au lăudat nevoințele tale zicând :

Bucură-te, înger întrupat;
Bucură-te, că pe Dumnezeu ai iubit cu adevărat;
Bucură-te, că patimilor Lui ai urmat;
Bucură-te, îndreptătorule la fapte bune;
Bucură-te, că pentru lege ți-ai pus sufletul;
Bucură-te, că prin pătimire ai îndemnat pe toți a urma ție;
Bucură-te, ușa Mucenicilor;
Bucură-te, întărirea credincioșilor;
Bucură-te, lauda nevoitorilor;
Bucură-te, întâiule Mucenice și Arhidiacone Ștefane !

Condacul al 2-lea

Nesuferind iudeii râvna ta cea dumnezeiască, cu care grăiai împotriva lor și-i mustrai cu îndrăzneală, sau pornit asupra ta să te ucidă pentru că ei nu știau să cânte : Aliluia !

Icosul al 2-lea

Înverşunata răutate a iudeilor şi locul nebuniei lor le-au vărsat asupra ta; şi s-au pornit cu pietre a te ucide pe tine, ca pe un miel nevinovat; iar noi cinstind râvna ta, zicem :

Bucură-te, suflet de diamant;
Bucură-te, trup neîntinat;
Bucură-te, voinţă infocată către Hristos;
Bucură-te, că El te-a încununat frumos;
Bucură-te, că raza Dumnezeirii ai văzut;
Bucură-te, că pe Fiul lui Dumnezeu iudeilor L-ai vestit;
Bucură-te, că ei din pricina aceasta au înnebunit;
Bucură-te, că faţa lor s-a îngălbenit;
Bucură-te, că sufletul lor s-a amărât;
Bucură-te, întâiule Mucenice şi Arhidiacone Ştefane !

Condacul al 3-lea

Sfinţii Apostoli vorbind cu îndrăzneală la adunarea lor creştinilor, au zis : nu se cuvine a sluji meselor, ci Lui Dumnezeu; atunci ai fost ales a fi ocrotitor sărmanilor, spre a-i învăţa să cânte : Aliluia !

Icosul al 3-lea

Fiind ales arhidiacon, ai făcut multe minuni cu darul cel dat ţie de la Dumnezeu, spre întărirea celor ce te vedeau; de aceea vrednic eşti de acestea :

Bucură-te, arhidiacone;
Bucură-te, apostole minunate;
Bucură-te, că pe bolnavi ai vindecat;
Bucură-te, că pe credincioşi ai întărit;
Bucură-te, că pe evrei cu îndrăzneala ai mustrat;
Bucură-te, că pe Hristos L-ai arătat Mesia cel adevărat;
Bucură-te, că fariseii de aici s-au îndemnat spre a te ucide;
Bucură-te, întâiule Mucenice şi Arhidiacone Ştefane !

Condacul al 4-lea

Fiind adunate toate neamurile în Templul lui Solomon și în sinagoga lor, ai fost pârât că strici Legea și necinstești locul cei sfânt, hulindu-te fără dreptate; iar tu cântai din inimă : Aliluia !

Icosul al 4-lea

Stând tu în mijlocul celor nedrepți, ca un înger între ucigași, ai zis : "O, bărbaților, nu vă înșelați, că Iisus Hristos Mesia nu în locașuri făcute de mâini omenești locuiește, ci în sufletele celor ce strigă cu credință : Hristos este Dumnezeu Adevărat"; iar noi zicem ție acestea :

Bucură-te, că stând între iudei ca un înger te-ai arătat;
Bucură-te, că gura lor cea înveninată o ai astupat;
Bucură-te, că ochii lor au sângerat privindu-te;
Bucură-te, că toată istoria de la Adam și Moise le-ai arătat;
Bucură-te, că ei acestea auzind, și-au astupat urechile;
Bucură-te, că i-ai mustrat ca Ilie râvnitorul;
Bucură-te, că i-ai arătat pe ei a fi împotrivitori Duhului Sfânt;
Bucură-te, întâiule Mucenice și Arhidiacone Ștefane !

Condacul al 5-lea

Dumnezeiescul har întărindu-te pe tine, înaintea iudeilor ai zis cu îndrăzneală, că a venit Mesia cel Adevărat; iar ei necrezând, s-au pornit asupra ta cu mânie. Dar tu, vesel fiind, râdeai de nebunia lor, cântând : Aliluia !

Icosul al 5-lea

În zadar s-au tulburat iudeii asupra ta, că stând la loc înalt ai strigat cu mare glas : "iată văd cerurile deschise și pe Fiul lui Dumnezeu stând de-a dreapta Tatălui"; iar noi mirându-ne de îndrăzneala ta, grăim ție acestea :

Bucură-te, om îngeresc;
Bucură-te, îngere pământesc;
Bucură-te, piatră nesfărâmată;
Bucură-te, propovăduitorule al lui Hristos;
Bucură-te, următorule al blândului Iisus;

Bucură-te, că ai biruit cu puterea Lui;
Bucură-te, că El ți-a gătit cununa răbdării;
Bucură-te, că în ceruri te sălăsluiești;
Bucură-te, că acolo vezi pe Sfânta Treime;
Bucură-te, întâiule Mucenice și Arhidiacone Ștefane !

Condacul al 6-lea

Mucenice și Arhidiacone Ștefane, ca să întărești pe credincioși, ai făcut rugăciuni pentru ucigașii tăi; deci roagă-te și pentru noi și ne izbăvește de toate nevoile și de vrăjmașii noștri și păzește pe credincioșii creștini de erezii, ca să cânte lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul al 6-lea

Neamul evreiesc fiind învățat la uciderea proorocilor, s-a pornit asupra ta cu vifor de mânie, și te-a scos afară din cetate, ca să te ucidă; dar noi te cinstim cu laude ca acestea :

Bucură-te, următorule al patimilor lui Hristos;
Bucură-te, căci ca El ai fost batjocorit;
Bucură-te, că afară de porți ai pătimit;
Bucură-te, că toate chinurile Lui în trupul tău le-ai închipuit;
Bucură-te, că negutătoria sufletului bine o ai chibzuit;
Bucură-te, că dreapta credință până la sfârșit o ai păzit;
Bucură-te, că răbdarea ta a străbătut cerurile;
Bucură-te, întâiule Mucenice și Arhidiacone Ștefane !

Condacul al 7-lea

Saul, fiind foarte râvnitor dupa Legea cea părintească, sufla cu îngrozire asupra ta, vrând cu mii de mâini să te ucidă; dar neputând el face aceasta, a păzit hainele ucigașilor, că nu știa să cânte : Aliluia !

Icosul al 7-lea

Valea lui Iosafat fiind îndestulată de pietre, iudeii cei blestemați acolo te-au scos ca să te ucidă, ca pe un miel nevinovat; dar fiindu-ne jale de tine, cu lacrimi zicem ție acestea :

Bucură-te, suflet nevinovat;

Bucură-te, trup neîntinat;
Bucură-te, că Duhul Sfânt te-a umbrit;
Bucură-te, că Saul, rudenia ta, la credința creștinească a venit;
Bucură-te, că și el asemenea a pătimit;
Bucură-te, că răbdarea ta pe mulți i-a întărit;
Bucură-te, că prin tine Domnul s-a preaslăvit;
Bucură-te, întâiule Mucenice și Arhidiacone Ștefane !

Condacul al 8-lea

Preasfanta Fecioară, Maica Domnului Iisus, împreună cu ucenicul cel iubit stând la loc înalt și privindspre pătimirea ta, se ruga pentru tine, învățându-ne pe noi ca să ne rugăm unul pentru altul, și să cântăm cu credință lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul al 8-lea

Mucenice al lui Hristos Ștefane, dulci și lesnicioase ți se păreau chinurile, când vedeai pe Iisus privindu- te și pe Sfânta Maica Sa rugându-se pentru tine; iar noi, încredințându-ne îndrăznelii tale celei către Dumnezeu, cântăm ție aceste laude :

Bucură-te, că ele ți s-au făcut ție flori spre încununare;
Bucură-te, că prin ele ai câștigat mare îndrăzneală la Dumnezeu;
Bucură-te, rugătorule pentru sufletele noastre;
Bucură-te, cel ce ne izbăvești pe noi de vrăjmași;
Bucură-te, cel ce împaci sufletele celor învrăjbiți;
Bucură-te, prietenul lui Dumnezeu cel curat;
Bucură-te, că rugându-te pentru noi vei fi ascultat;
Bucură-te, întâiule Mucenice și Arhidiacone Ștefane !

Condacul al 9-lea

Fiii piericiunii cei băutori de sânge, întunecați fiind la minte de tatăl lor satana, și-au plinit pofta lor ucigându-te cu pietre pe tine care te rugai pentru ei și cântai lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul al 9-lea

Dumnezeiasca pronie a sădit în inima ta frica Sa, şi te-a îndemnat a răbda azvârliturile de pietre, a ne întări pe noi spre dragostea lui Dumnezeu şi a grăi ţie acestea :

Bucură-te, purtătorule de chinuri;
Bucură-te, biruitorul iudeilor;
Bucură-te, fierbinte rugătorule al Mântuitorului;
Bucură-te, cel ce te milostiveşti de toţi credincioşii;
Bucură-te, Apostole preaminunate;
Bucură-te, arătătorule de taine adevărate;
Bucură-te, că rugându-te ai adormit;
Bucură-te, că sufletul tău Dumnezeu ca o jertfă l-a primit;
Bucură-te, scăpărea celor necăjiti;
Bucură-te, ocrotirea diaconilor;
Bucură-te, întâiule Mucenice şi Arhidiacone Ştefane !

Condacul al 10-lea

Împăratul slavei, Domnul Iisus, primind Sfântul tău suflet în cerul cel văzut de tine deschis, şi sălăşluindu-te lângă scaunul Dumnezeirii, nu ne uita pe noi cei cuprinşi de multe nevoi şi de ispitele vieţii; ci te roagă pentru noi şi ne întăreşte în răbdarea şi în dragostea cea către Dumnezeu, spre a cânta : Aliluia !

Icosul al 10-lea

Trupul tău cel zdrobit de pietre fiind aruncat spre mâncare fiarelor şi păsărilor, zăcea neîngropat; dar măritul Gamaliel, cu fiul său, l-au îngropat cu cinste, zicând către tine aşa :

Bucură-te, soare strălucitor;
Bucură-te, blândule mielușel;
Bucură-te, mântuitorule de suflete;
Bucură-te, risipitorule de vrăjmaşi;
Bucură-te, al Evangheliei propovăduitor;
Bucură-te, sprijinitorul văduvelor;
Bucură-te, mustrătorul iudeilor;
Bucură-te, binefăcătorul tuturor;

Bucură-te, întâiule Mucenice și Arhidiacone Ștefane !

Condacul al 11-lea

Împărăteasa Evdochia, venind la cetatea Ierusalimului și aflând locul unde ai fost tu ucis, cu lacrimi a sărutat pământul cel roșit cândva cu sângele tău; și zidind biserică preafrumoasă, ca să se preaslăvească Dumnezeul minunilor, a pus într-însa cinstitele tale moaște, ca văzându-te credincioșii să cânte lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul al 11-lea

Împărate Sfinte, preadulce Iisuse, primește pe pătimitorul Tău ca mijlocitor pentru mântuirea noastră și pentru sporirea în fapte bune; pentru ca îndreptându-ne viața, să grăim cu dragoste către pătimitorul Tău, unele ca acestea :

Bucură-te, viteazule ostaș;
Bucură-te, propovăduitorule al lui Dumnezeu;
Bucură-te, moștenitorule al cerești împărății;
Bucură-te, al lumii învățător;
Bucură-te, păzitorule al legii strămoșești;
Bucură-te, ocrotitorule al țărilor creștinești;
Bucură-te, întărirea ostașilor creștini;
Bucură-te, cel ce surpi pe vrăjmașii văzuți și nevăzuți;
Bucură-te, împodobitorul bisericilor;
Bucură-te, întâiule Mucenice și Arhidiacone Ștefane !

Condacul al 12-lea

Faclie luminoasă fiind tu, nu putem a te lăuda pe tine, cel ce ai pus în uimire pe îngeri prin pătimirile tale; ci tu cu darul cel dat ție de la Dumnezeu, învață-ne pe noi a avea evlavie și credință către toți Sfinții, ca împreună cu tine să cântăm lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul al 12-lea

Întrupându-Se Fiul lui Dumnezeu, a izvorât mulțime de Mucenici, între care tu ai fost cel dintâi, arătându-le calea spre pătimire și îndemnându-ne pe noi a zice ție unele ca acestea :

Bucură-te, rugătorule fierbinte pentru neamul creștinesc;
Bucură-te, cel ce ai biruit tot sfatul diavolesc;
Bucură-te, cel ce cu rugăciunile tale mângâi pe toți;
Bucură-te, cel ce prin pptimirile tale gonești demonii;
Bucură-te, că pe cei ce te cinstesc, îi faci sănătoși;
Bucură-te, că cei ce te laudă vor câștiga mila ta;
Bucură-te, mângâierea celor întristați;
Bucură-te, grabnicule ajutător al celor ce te cheamă;
Bucură-te, întâiule Mucenice și Arhidiacone Ștefane !

Condacul al 13-lea

O, preadulce Mucenice al lui Hristos, Ștefane, primește această puțină rugăciune din gurile noastre cele de tină și te roagă pentru noi nevrednicii, ca prin rugăciunile tale să fim mântuiți de mânia lui Dumnezeu și de ceasul cel înfricoșător al Judecății; ca împreună cu tine să cântăm lui Dumnezeu : Aliluia ! (acest condac se zice de trei ori)

Apoi iarăși se zice Icosul întâi

Îngerii văzând pătimirea ta, s-au mirat de răbdarea ta, și cu dragoste au lăudat nevoințele tale zicând : Bucură-te, înger întrupat;

Bucură-te, că pe Dumnezeu ai iubit cu adevărat;
Bucură-te, că patimilor Lui ai urmat;
Bucură-te, îndreptătorule la fapte bune;
Bucură-te, că pentru lege ți-ai pus sufletul;
Bucură-te, că prin pătimire ai îndemnat pe toți a urma ție;
Bucură-te, ușa Mucenicilor;
Bucură-te, întărirea credincioșilor;
Bucură-te, lauda nevoitorilor;
Bucură-te, întâiule Mucenice și Arhidiacone Ștefane !

Și Condacul întâi

Apostole al lui Hristos cel mai întâi între diaconi, întărire Mucenicilor, cel ce marginile lumii le-ai Sfințit cu chinurile și minunile tale; sufletele credincioșilor le-ai luminat, pe cei ce te cinstesc cu

credință mântuiește-i din toate nevoile, ca să cântăm ție : Bucură-te, întâiule Mucenice și Arhidiacone Ștefane !

După aceasta se zice această :

RUGĂCIUNE

Sfinte Mare Mucenice al lui Hristos Ștefane, cel ce ai proslăvit pe Dumnezeu întru mădularele tale cele mucenicești, nu ne trece cu vederea pe noi, cei cuprinși de nevoi și ispite; ci te roagă pentru noi Preamilostivului Dumnezeu ca să împace lumea, și să depărteze de la noi pe tot vrăjmașul cel pornit asupra noastră, prin mania lui Dumnezeu pentru păcatele noastre.

Roagă-te, Sfinte al lui Dumnezeu cu aceeași căldură cu care te-ai rugat pentru ucigașii tăi; roagă- te să depărteze de la noi furia celor fără de Dumnezeu și să ne apere pe noi, poporul Său cel nou ales, ca prin rugăciunile tale fiind mântuiți, să lăudăm bunătatea lui Dumnezeu cea nespusă și pe tine să te mărim în vecii vecilor. Amin !

ACATISTUL SFÂNTULUI PROOROC ILIE
20 iulie

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție ! Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule... (de trei ori). Slavă ... , Și acum ... Preasfântă Treime..., Doamne miluiește (de trei ori), Slavă ... Și acum ... Tatăl nostru..., Apoi troparele de umilință : Miluiește-ne pe noi, Doamne..., Slavă... Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu : Ușa milostivirii deschide-o nouă..., Apoi Crezul : Cred întru unul Dumnezeu..., Apoi : Doamne miluiește (de 3 ori). Slavă ... Și acum ... și apoi Psalmul 142 : Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea... Psalmul 50 : Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta....,

Condacele și icoasele :

Condacul 1

Tu, cel ce ai fost alesul Domnului pentru întoarcerea lui Israel de la închinarea lui Baal, aspru mustrător al împăraților nelegiuiți strălucind cu văpaia râvnei pentru Dumnezeu Atotțiitorul, cu sfințenia vieții și a minunilor, cel ce te-ai ridicat cu trupul la ceruri și vei veni înaintea celei de a doua veniri a lui Hristos, laudă îți aducem ție, profetule al lui Dumnezeu Ilie, tu, care ai mare îndrăzneală către Domnul, slobozește-ne pe noi din toate nevoile și necazurile cu rugăciunile tale, pe noi cei ce-ți cântăm : Bucură-te, Ilie, mărite prooroc și înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos !

Icosul 1

Înger viețuitor în trup te-ai arătat, proorocule, prin râvna cea pentru Dumnezeu și prin viața ta curată; căci încă prunc fiind, părintele tău, Sovah, văzut-a îngeri luminați cu tine vorbind, cu foc înfășurându-te și cu văpaie hrănindu-te, arătând astfel ca râvna ta e fierbinte pentru Dumnezeu și că puterea graiurilor și a vieții tale e ca o lumină neprihănită; pentru aceea, cu uimire grăim ție unele ca acestea :

Bucură-te, cel ce din veac ai fost ales a sluji pentru mântuirea fiilor lui Israel;
Bucură-te, cel ce încă din pântecele maicii tale ai fost ales vestitor al adevărului și al bunei cinstiri a lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce asupra căruia s-a descoperit preaslăvită arătare, ce a minunat pe părintele tău;
Bucură-te, cel ce din tinerețe ai iubit curăția feciorelnică și tăcerea;

Bucură-te, cel ce ai urât deșertăciunile lumii și toate bucuriile ei, iar sufletul tău în întregime l-ai închinat lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce cu lumina înțelepciunii de Dumnezeu ai fost luminat și cu învățătura temerii de Dumnezeu din pruncie ai fost adăpat;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc și înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos !

Condacul al 2-lea

Văzând nelegiuire și răzvrătire în Israel, preamărite profetule, te-ai întristat cu duhul și în râvnă pentru slava lui Dumnezeu te-ai aprins, pentru că fiii lui Israel se închinau la idolii cei urâți și de Dumnezeu cel Adevărat se îndepărtau, Căruia toate oștile cerești cu cutremur Îi cântau : Aliluia !

Icosul al 2-lea

Mintea întunecându-și cu pornirile cele rele, Ahab, împăratul cel ce făcea fărădelege, lepădându-se de Adevăratul Dumnezeu, Atotțiitorul, și închinându-se josnicului Baal, a înmulțit închinarea la idoli și nelegiuirea în împărăția sa. Iar tu, proorocule, ca un mare râvnitor pentru Dumnezeu, cu îndrăzneală ai înfruntat pe împărat, amenințându-l, prevestind pedeapsa pentru el și pentru împărăția sa, că trei ani și șase luni nu va cădea ploaie, nici rouă și foamete mare va fi peste tot pământul. Drept aceea, minunându- ne de râvna ta și de îndrăzneala ta cea mare pentru Dumnezeu, cu iubire grăim ție :

Bucură-te, propovăduitorul neînfricat al adevărului și mare luptător pentru cucernicie;
Bucură-te, cel ce cu râvna ta dojenești toată nelegiuirea;
Bucură-te, cel ce ai înduplecat pe Domnul îndelung-răbdătorul să nu pedepsească cu desăvârșire pe cei păcătoși;
Bucură-te, cel ce cu cuvântul ai încuiat cerul, iar pământul cel roditor l-ai făcut sterp;
Bucură-te, cel ce pentru nelegiuirea oamenilor, foamete de trei ani de la Dumnezeu ai cerut;
Bucură-te, că Domnul cel Preaînalt te-a trimis la Ahab, precum oarecând pe Moise la Faraon;

Bucură-te, Ilie, mărite prooroc și înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos !

Condacul al 3-lea

Cu puterea rugăciunii tale, preaminunate proorocule, în adevăr ai încuiat cerul și n-a plouat trei ani și șase luni și a fost mare foamete peste tot pământul, până când, chinuiți de arșiță și foamete, cei nelegiuiți s-au întors către Domnul, pocăindu-se și cu umilință cântând Lui : Aliluia !

Icosul al 3-lea

Având negrăită bunăvoire către tine, proorocule, vrut-a Domnul să te deosebească de fiii cei fără de lege ai lui Israel ca să nu înduri împreună cu ei foametea și setea și ți-a poruncit să te duci la râul Cherit, unde corbii te-au hrănit, aducându-ți pâine și carne. De aceea, îți aducem laudele acestea :

Bucură-te, cel ce cu postul și cu privegherea ai nimicit toate deșertăciunile și cugetările pământești;
Bucură-te, cel ce cu rugăciuni și gânduri curate, mintea ți-ai înălțat-o spre cele de sus;
Bucură-te, mărirea patriarhilor și podoaba proorocilor;
Bucură-te, lauda celor feciorelnici și mărirea cuvioșilor;
Bucură-te, îndrumătorul ierarhilor și tăria mucenicilor;
Bucură-te, că ai întors pe calea adevărului pe fiii lui Israel orbiți de nelegiuire și necredința;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc și înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos !

Condacul al 4-lea

Vifor mare, dărâmând munți, mergea înainte, când Domnul S-a apropiat de tine în Horeb, proorocule; încă și cutremur s-a făcut, dar nu în cutremur S-a arătat Domnul, iar după cutremur foc, și nici în foc s-a arătat Domnul; ci, după foc, adiind vânt răcoritor, în el ți S-a arătat Domnul a Cărui apropiere simțind, cu veșmânt ți-ai acoperit fața, cântând cu frică și bucurie : Aliluia !

Icosul al 4-lea

Auzind nelegiuitul împărat Ahab de porunca ta, ca să aduni toate semințiile lui Israel pe muntele Carmel, unde să fie aduși și profeții cei mincinoși ai lui Baal, îndată trimițând, i-a adunat pe toți și a venit și el acolo. Iar tu, râvnitor de slava lui Dumnezeu, dorind să rușinezi cu desăvârșire pe idolii cei urâți și să preaslăvești pe adevăratul Dumnezeu, ai poruncit să se pregătească două altare pentru jertfă, iar foc să nu le pună, zicând : Adevăratul Dumnezeu va fi acolo, Care la rugăciunea noastră ne va asculta, trimițând foc. Auzind acestea, poporul a grăit, zicând : bine a zis Ilie, să fie așa; iar noi, mărindu-te, cântăm ție :

Bucură-te, marele sol al Împăratului ceresc și vestitor al Sfintelor Sale porunci;
Bucură-te, diamant statornic în râvnă și stâlp neclintit al bunei cinstiri;
Bucură-te, puternice apărător al adevărului și luptător neînvins împotriva vrăjmașilor Domnului;
Bucură-te, dezrădăcinătorul necinstei ce sădești evlavia și curăția;
Bucură-te, râvnitor înflăcărat al slavei lui Dumnezeu;
Bucură-te, că și în ultimele zile ale lumii acesteia vei propovădui pe Adevăratul Dumnezeu și vei mustra pe antihristul cel blestemat;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc și înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos !

Condacul al 5-lea

Împărateasa Isabela cea fără de lege, cugetând să te stingă pe tine cel ce ești stea de Dumnezeu luminată, aprinzându-se de mânie asupra ta pentru nimicirea profeților ei mincinoși a pus la cale ucidere ta. Totodată i s-a împietrit inima, nevoind să creadă în minunile tale, proorocule, nici să cunoască pe Adevăratul Dumnezeu, ca să-I cânte Lui : Aliluia !

Icosul al 5-lea

Toți israelitenii văzând că, la rugăciunea ta, foc de la Domnul din cer s-a pogorât peste jertfa ta, preamărite proorocule, de s-a aprins și, mistuind-o pe ea, au ars toate : lemnele, pietrele precum și apa, căzut-au cu fețele lor la pământ, strigând : "Cu adevărat Domnul Dumnezeu

Acela este Dumnezeul cel Adevărat !" Și au crezut oamenii în Dumnezeul cel Adevărat, iar pe proorocii cei mincinoși i-au junghiat. Deci slăvind pe Atotputernicul Dumnezeu, făcătorul de minuni, ție, celui ce ai plăcut lui Dumnezeu, îți cântăm unele ca acestea :

Bucură-te, cel ce ai dobândit mare îndrăzneală înaintea Stăpânitorului tuturor;
Bucură-te, cel ce prin semne și minuni adevărul dumnezeiesc ai întărit;
Bucură-te, cel ce înșelăciunea demonilor ai rușinat, iar credința adevărată o ai preamărit;
Bucură-te, cel ce pe necredincioși cu adevărată cunoștință de Dumnezeu i-ai luminat;
Bucură-te, cel ce prin turnarea apei de trei ori pe jertfelnic Taina Preasfintei Treimi ai descoperit;
Bucură-te, că toată firea cea fiitoare ție s-a supus, iar focul și apa ți-au fost ascultătoare, slujind ție;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc și înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos !

Condacul al 6-lea

Propovăduitor al cunoașterii și cinstirii de Dumnezeu te-ai arătat, proorocule, nu numai întru Israel, ci și între păgâni, căci trimis ai fost de Domnul în Sarepta Sidonului, la o văduvă săracă, hrănindu-te pe tine însuți și mai ales pe ea hrănind-o în timpul foametei, prin darul facerii de minuni și înmulțind făina și uleiul în casa ei, pe tot timpul foametei. Și după ce te-ai rugat, suflând de trei ori, ai înviat pe fiul văduvei, cântând lui Dumnezeu, Celui ce face minuni : Aliluia !

Icosul al 6-lea

Strălucind cu mare râvnă pentru Dumnezeu Atotțiitorul, te-ai întristat foarte, proorocule, pentru că fiii lui Israel au părăsit legământul, au dărâmat altarele Lui și au omorât pe profeții Lui. Domnul, însă, pentru mângâierea ta, ți-a vestit ca nu tot Israelul s-a îndepărtat de la El, ci are încă șapte mii de robi necunoscuți, care nu și-au plecat genunchii înaintea lui Baal. Pentru aceasta, amintindu-ne de râvna ta cea pentru Dumnezeu, îți cântăm unele ca acestea :

Bucură-te, slujitor credincios și prieten apropiat al Domnului;
Bucură-te, chip și laudă binecredincioșilor păstori;
Bucură-te, îndrumătorul mântuirii și luminătorul celor ce zac întru întuneric;
Bucură-te, cel ce îmbărbătezi pe apărătorii adevărului și-i întărești în lupte și suferințe pentru dreptate;
Bucură-te, cel ce ardeai ca o flacără serafimică pentru dragostea lui Dumnezeu;
Bucură-te, că și Domnul în toate te-a ascultat și, la rugăciunea ta, toate ți le-a împlinit;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc și înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos !

Condacul al 7-lea

Domnul cel iubitor de oameni voind să arate milostivirea Sa păcătoșilor ce se pocăiesc, după trecerea timpului de foamete profețit de tine, proorocule, prin graiul buzelor tale a trimis ploaie îmbelșugată și pașnică pământului însetat; iar fiii lui Israel învrednicindu-se de această mare milostivire, cu inimă umilită și mulțumitoare au cântat lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul al 7-lea

O nouă fărădelege a adăugat faptelor sale celor rele necinstitul împărat Ahab, când a poruncit să-l omoare pe nevinovatul Nabot și a răpit via lui. Drept aceea, mustrând pe împăratul călcător de lege, i-ai profețit, Sfinte proorocule, că, în locul unde a fost omorât Nabot, porcii și câinii îi vor linge sângele, iar pe Isabela, femeia lui o vor manca câinii și toată casa lui va fi nimicită. Cunoscând că această profeție grozavă s-a împlinit, ne cutremurăm grăind ție unele ca acestea :

Bucură-te, groaznicule răzbunător al asupriților și asupra celor cu inimă împietrită;
Bucură-te, apărător tare al orfanilor și al celor năpăstuiți;
Bucură-te, cel ce pedepsești pe călcătorii Sfintelor sărbători ale Bisericii Ortodoxe;

Bucură-te, cel ce ai coborât din domnie pe defăimătorul Numelui lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce cu cuvântul nimicești ca prin trăznet gândurile cele rele;
Bucură-te, cel ce cunoșteai viitorul ca și prezentul, și cele îndepărtate ca pe cele apropiate le-ai proorocit;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc și înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos !

Condacul al 8-lea

Purtare de grijă minunată și mai presus de fire ți-a arătat Domnul, proorocule, când a poruncit corbilor nesățioși și sălbatici să te hrănească, în timpul foametei lângă râul Cherit, unde îți petreceai timpul în rugăciuni și în cugetare de Dumnezeu, cântând lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul al 8-lea

Pe deplin ai fost împodobit cu smerenie, proorocule al lui Dumnezeu; pentru aceasta, pe cei doi sutași, care cu mândrie au venit la tine cu ostași ca să te ducă înaintea nelegiuitului împărat Ohozia, tu cu foc i- ai ars; iar pe Avdie, cel ce hrănea pe ucenicii profeților, care cu smerenie a venit la tine, l-ai miluit. Pentru aceasta, îți aducem aceste cântări de laudă :

Bucură-te, umilitorul și pedepsitorul celor îngâmfați și ocrotitorul și apărătorul celor smeriți;
Bucură-te, cel ce ești groază judecătorilor iubitori de mită și ajutătorul celor ce judecă cu dreptate;
Bucură-te, cel ce ești sprijin celor credincioși și doborâtorul dușmanilor nelegiuiți;
Bucură-te, cel ce ești îmbrăcat cu platoșa înțelepciunii și cu dreptatea ca de un scut ai fost apărat;
Bucură-te, cel ce cu sabia râvnei de Dumnezeu ai fost înarmat și te-ai ridicat pe aripile înfrânării;
Bucură-te, cel ce cu credință ca de un coif al mântuirii ai fost acoperit și cu cununa dragostei prealuminat te-ai încununat;

Bucură-te, Ilie, mărite prooroc și înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos !

Condacul al 9-lea

Toată firea omenească se minunează foarte cum tu, preamărite proorocule, ai mers 40 de zile fără să mănânci și să bei până la muntele Horeb, unde te-ai învrednicit de strălucita arătare a lui Dumnezeu Atotțiitorul și de preadulcea vorbire cu El cântându-I cu cutremur : Aliluia !

Icosul al 9-lea

Ritorii cei mult-grăitori nu se pricep îndeajuns și nu înțeleg, cum tu cel cu nume mare, Sfinte Ilie, în trup omenesc fiind, asemănător nouă în neputințe, ai fost răpit cu trupul la cer prin carul și caii de foc, care ți s-au arătat ție. Deci, minunându-ne de înălțarea ta la cer, slăvim pe Dumnezeu, Cel ce te-a înălțăt astfel și cu umilință te chemăm :

Bucură-te, cel ce cu minunata înfrânare ai omorât în tine pe omul cel vechi;
Bucură-te, cel ce cu focul râvnei dumnezeiești, ai ars în tine toată cugetarea cea materială;
Bucură-te, cel ce, ridicându-te la cer, neamului omenesc veselie îi dăruiești și viața veșnică o întărești;
Bucură-te, cel ce ești însenmat de la Dumnezeu cu cinstea și mărirea cea mai presus de fire și mai mult decât proorocii cei vechi ai fost preamărit;
Bucură-te, cel ce ai fost întâmpinat cu bucurie de cetele îngerești în locașurile cerești;
Bucură-te, că numele tău în toată lumea se cinstește și râvna ta pentru Dumnezeu mult se preamărește;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc și înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos !

Condacul al 10-lea

Vrând Preabunul Dumnezeu să mântuiască poporul lui Israel de înșelăciunile lui Baal, te-a ales pe tine, mare proorocule, drept unealta

voii Sale Sfinte și te-a umplut cu putere dumnezeiască de a întoarce pe cei fără de lege, de a îndrepta pe cei păcătoși, de a lumina pe cei întunecați și pe toți să-i înveți a cânta lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul al 10-lea

Zid de apărare fii nouă, preasfinte proorocule, mult mijlocind pentru potolirea mâniei lui Dumnezeu, Care pe bună dreptate ne pedepsește pe noi păcătoșii și netrebnicii cu secetă, foamete, cu vânturi nimicitoare aducătoare de boli, ca, izbăvindu-ne din nevoi, să-ți cântăm ție :

Bucură-te, cel ce prin rugăciunile tale încui și descui cerurile și trimiți pe pământ, de la Dumnezeu, belșug sau lipsă;
Bucură-te, îndelung-mijlocitorule înaintea lui Dumnezeu, cel ce trimiți ploi liniște și rouă datatoare de viață pe pământul amorțit;
Bucură-te, cel ce potolești valurile năpraznice ale mărilor și furtunilor groaznice și cu voia lui Dumnezeu stăpânești tunetele și fulgerele;
Bucură-te, cel ce oprești vânturile nimicitoare și ferești oamenii și necuvântatoarele de plăgile cele de moarte;
Bucură-te, hrănitorul orfanilor și al văduvelor și apărătorul celor milostivi;
Bucură-te, cel ce dobori pe prigonitorii hulitori ai credinței adevărate și alungi duhurile necurate de la credincioșii Domnului;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc și înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos !

Condacul al 11-lea

Cântare de umilință îți aducem ție, proorocule al lui Dumnezeu, Ilie; precum ai primit ruga lui Elisei, când a cerut de la tine, ca puterea ce-o aveai să treacă asupra lui și înalțându-te spre cer, i-ai slobozit veșmântul tău, pe care luându-l a despărțit apa, precum și tu odată ai despărțit apele Iordanului, moștenind darul lui Dumnezeu ce lucra în tine, așa, acum, acoperă-ne și pe noi cu veșmântul milei tale și ne izbăvește de toate nevoile și necazurile, ca să cântăm lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul al 11-lea

Arătatu-te-ai ca un luceafar luminos întru Israel, prealăudate proorocule, strălucind asemenea îngerilor cu viața și înțelepciunea ta și cu darul facerii de minuni și ai luminat pe oameni cu propovăduirea adevărului dumnezeiesc, alungând întunericul slujirii idolilor; drept aceea, laudându-te te mărim cântând :

Bucură-te, stea strălucitoare, ce cu strălucirea ta luminezi toată lumea;
Bucură-te, făclie pururea arzătoare, care, arzând, luminezi celor ce stau în întuneric;
Bucură-te, cel ce cu mintea și cu duhul înțelepciunii ai fost luminat și cu duhul înțelegerii și întăririi ai fost împuternicit;
Bucură-te, cel ce ai fost luminat cu duhul cunoștinței și al smereniei și adăpat ai fost cu temerea de Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce te-ai împodobit cu virtuțile cele înalte și cu minunile cele mai presus de înțelegere;
Bucură-te, cel ce ai împlinit pe pământ judecățile Domnului și ai uns pe împărați și prooroci;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc și înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos !

Condacul al 12-lea

Mare har ai aflat înaintea lui Dumnezeu, prealăudate proorocule Ilie, căci în viața ta pământească ai proorocit și ai săvârșit mari minuni, iar mai pe urmă, răpit cu trupul la cer și după suirea cea mai presus de fire, te-ai înfățișat pe Muntele Taborului unde Domnul S-a schimbat la față și ai vorbit cu El; și până astăzi nu încetezi a săvârși minuni și a izvorî bogăția milelor și a tămăduirilor, celor ce cu osârdie te cinstesc, cântând lui Dumnezeu cu credință : Aliluia !

Icosul al 12-lea

Cântând râvna ta cea fierbinte pentru Dumnezeu și viața ta cea îngerească, precum și minunile tale cele mari și bunăvoința lui Dumnezeu arătată pentru tine, laudă aducem ție, mare prooroc Ilie, cel cu nume mare, dar neputând înfățișa după cuviință, cinstea și mărirea ta, cu umilință cântăm ție unele ca acestea :

Bucură-te, chivot al dumnezeieștii măriri și locaș preasfințit al Sfintei Treimi;
Bucură-te, sfeșnic prea luminat al Bisericii neînserate și mireasma cea cu bun miros a raiului dumnezeiesc;
Bucură-te, povățuitorul pustnicilor cuvioși, iar celor feciorelnici îndrumător și ajutător;
Bucură-te, cel ce îndemni pe cei păcătoși la pocăință și mijlocești viața veșnică pentru mântuirea întregului neam creștinesc;
Bucură-te, cel ce te-ai îndulcit de lumina Sfinților și a negrăitei slave și pururea preaslăvești pe Dumnezeu;
Bucură-te, că la sfârșitul vremurilor vei arăta semne mari și vei săvârși minuni pentru întărirea oamenilor în credința cea adevărată spre a înfrunta pe vrăjmașul antihrist;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc și înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos !

Condacul al 13-lea

O, preaminunate și preaînălțate proorocule al lui Dumnezeu Ilie, mare râvnitor pentru slava lui Dumnezeu, cel ce trimiți pe pământ ploile și seceta, belsugul și lipsa, ascultă această puțină rugăciune, pe care cu evlavie o aducem, și prin mijlocirea ta cea fierbinte către Domnul Dumnezeu, apără-ne de secetă, de foamete și de bolile cele aducătoare de moarte și dăruiește nouă bună întocmire a văzduhului și toată îmbelsugarea pământului întărindu-ne în dreapta credință și viață curată, ca, izbăvindu-ne de chinurile cele veșnice, să ne învrednicim de fericirea Raiului cântând lui Dumnezeu : Aliluia ! (acest condac se zice de trei ori)

Apoi iarăși se zice Icosul întâi

Înger viețuitor în trup te-ai arătat, proorocule, prin râvna cea pentru Dumnezeu și prin viața ta curată; căci încă prunc fiind, părintele tău, Sovah, văzut-a îngeri luminați cu tine vorbind, cu foc înfășurându-te și cu văpaie hrănindu-te, arătând astfel ca râvna ta e fierbinte pentru Dumnezeu și că puterea graiurilor și a vieții tale e ca o lumină neprihănită; pentru aceea, cu uimire grăim ție unele ca acestea :

Bucură-te, cel ce din veac ai fost ales a sluji pentru mântuirea fiilor lui Israel;
Bucură-te, cel ce încă din pântecele maicii tale ai fost ales vestitor al adevărului și al bunei cinstiri a lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce asupra căruia s-a descoperit preaslăvită aratare, ce a minunat pe părintele tau;
Bucură-te, cel ce din tinerețe ai iubit curțăia feciorelnică și tăcerea;
Bucură-te, cel ce ai urât deșertăciunile lumii și toate bucuriile ei, iar sufletul tău în intregime l-ai închinăt lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce cu lumina înțelepciunii de Dumnezeu ai fost luminat și cu învățătura temerii de Dumnezeu din pruncie ai fost adăpat;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc și înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos !

Și Condacul întâi

Tu, cel ce ai fost alesul Domnului pentru întoarcerea lui Israel de la închinarea lui Baal, aspru mustrător al împăraților nelegiuiți strălucind cu văpaia râvnei pentru Dumnezeu atotțiitorul, cu sfintenia vieții și a minunilor, cel ce te-ai ridicat cu trupul la ceruri și vei veni înaintea celei de a doua veniri a lui Hristos, laudă îți aducem ție, profetule al lui Dumnezeu Ilie, tu, care ai mare îndrăzneală către Domnul, slobozește-ne pe noi din toate nevoile și necazurile cu rugăciunile tale, pe noi cei ce-ți cântăm : Bucură-te, Ilie, mărite prooroc și înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos !

RUGĂCIUNE CĂTRE SFÂNTUL ȘI SLĂVITUL AL LUI DUMNEZEU PROOROC ILIE :

Preamărite și preaminunate proorocule al lui Dumuezeu, Ilie, care ai luminat pe pământ cu viața ta îngerească, cu râvna ta fierbinte către Dumnezeu Atotțiitorul, cu semnele și cu minunile tale, și cu marea lui Dumnezeu bunăvoință față de tine, fiind ridicat la cer cu trupul într-un car de foc; învrednicindu-te a vorbi cu Dumnezeu pe Muntele Taborului, în timpul schimbării Lui la față, acum sălășluind în locașurile Raiului și stând în fața tronului Împăratului ceresc, auzi-ne pe noi păcătoșii și nevrednicii, care în ceasul acesta stăm în fața Sfintei tale icoane, și cu umilință alergăm către mijlocirea ta. Roagă-te pentru

noi lui Dumnezeu, Iubitorul de oameni, să ne dea nouă duhul pocăinței, al izbăvirii de păcate și cu atotputernica Sa bunăvoință să ne ajute să ne depărtăm din calea păcatului, îndrumându-ne spre tot lucrul bun; ca să ne întărească în lupta împotriva poftelor și a patimilor noastre, sădind în inimile noastre duhul smereniei, al blândeții, duhul iubirii de aproapele nostru, al bunătății, al răbdarii, al înțelepciunii, al râvnei pentru cuvântul lui Dumnezeu și al izbăvirii aproapelui. Nimicește prin rugăciunile tale, proorocule, năravurile cele rele ale lumii, ce întinează neamul creștinesc prin necinstirea credinței dreptslăvitoare, față de rânduielile Sfintei Biserici, a poruncilor Domnului, prin necinstirea părinților și a stăpânitorilor ce ne stăpânesc, aruncând astfel lumea în bezna necinstei, a desfrâului și a pierzaniei.

Departează de la noi, preamărite proorocule, prin mijlocirea ta către Domnul, dreapta mânie a lui Dumnezeu; apără orașele, satele și țara noastră de secetă, de foamete, de furtuni năpraznice, de cutremur, de boli și răni aducătoare de moarte, de neînțelegeri între frați, de năvălirea asupra noastră a altor neamuri și de războiul cel dintre noi. Prin rugăciunile tale, preamărite, întărește poporul nostru binecredincios și ajută-l în toate faptele lui bune. Mijlocește, proorocule al lui Dumnezeu, păstoriților noștri râvnă fierbinte către Dumnezeu, purtare de grijă pentru mântuirea sufletească a păstoriților, înțelepciune în purtare și învățătură, cucernicie și tărie în ispite; judecătorilor dăruiește-le nepărtinire și lepădare de pofta câștigurilor, dreptate și milă față de cei obijduiți; tuturor cârmuitorilor purtare de grijă față de supuși, milă și dreaptă judecată, iar dreptcredincioșilor supunere și ascultare față de cârmuitori, cum și îndeplinirea cu sârguință a tuturor îndatoririlor lor; ca astfel, în pace și cucernicie, să petrecem veacul acesta. Să ne învrednicim de împărtășirea bunătăților celor veșnice în Împărația lui Dumnezeu și a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Căruia I se cuvine cinste și închinăciune, împreună cu Tatal cel fără de început și cu Preasfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNE CĂTRE SFÂNTUL PROOROC ILIE LA VREME DE SECETĂ

Te cinstim pe tine proorocule al lui Dumnezeu, Ilie, căci pentru râvna ta întru mărirea Domnului Atotțiitorului, neputând răbda să vezi

închinarea la idoli și nelegiuirea fiilor lui Israel, l-ai înfruntat pe regele Ahab, călcătorul de lege și pentru pedepsirea acestora prin rugăciune ai cerut de la Dumnezeu foamete de trei ani pe pământul lui Israel, spre a-l îndepărta de idolii netrebnici, pentru ca să se lase de fărădelegi și de nedreptăți, să se întoarcă spre unul Adevăratul Dumnezeu și spre împlinirea Sfintelor Sale porunci. În timp de foamete, preaminunate, ai hrănit pe văduva din Sarepta, iar pe fiul ei cel mort, prin rugăciune l-ai înviat. După trecerea timpului de foamete proorocit, ai adunat pe Muntele Carmelului poporul israelit învechit în păcătoșenie și lepădare de Dumnezeu și prin rugăciune foc din cer ai dobândit peste jertfa ta, cu această minune întorcând pe Israel către Domnul. Pe proorocii cei mincinoși ai lui Baal i-ai rușinat, iar după aceea, prin rugăciune, cerul iarăși l-ai deschis și ploaie multă pe pământ ai dobândit, iar pe credincioșii din Israel i-ai umplut de bucurie. Către tine, preafericitul Domnului Ilie, cu umilință alergăm, noi păcătoșii și smeriții, chinuiți de arșiță și secetă : Mărturisim că nu suntem vrednici de mila și de harul lui Dumnezeu; mai curând suntem vrednici pe dreptate de amenințarea aspră a mâniei Lui cu tot felul de rele boli, necazuri și jale. Căci n-am umblat în frica de Dumnezeu, pe calea poruncilor Lui, ci în poftele desfrânării inimilor noastre, și tot felul de greșeli fără de număr am săvârșit. Fărădelegile noastre ne-au întunecat mintea și nu suntem vrednici a ne arăta în fața Domnului și a privi la cer. Mărturisim că și noi ca și vechiul Israel, ne-am îndepărtat de Domnul Dumnezeul nostru prin fărădelegile noastre, și de nu ne închinăm lui Baal și altor idoli netrebnici atunci prin robia patimilor și prin poftele noastre slujim idolului; prin patima îmbuibării și a poftelor slujim idolului lăcomiei și al trufiei, idolului mândriei și al îngâmfării și mergem pe urmele împotrivirii față de Dumnezeu prin năravuri rele și slujim duhului pierzător al veacului. Mărturisim, că pentru aceea s-a închis cerul și s-a făcut ca arama, fiindcă s-au închis inimile noastre în fața milei și iubirii adevărate față de aproapele nostru. Pentru aceea pământul s-a uscat și s-a făcut neroditor, fiindcă nu aducem Domnului nostru roadele faptelor bune. De aceea, nu ne dă ploaie și rouă, fiindcă nu avem lacrimi de umilință și rouă dătătoare de viață a cugetului către Dumnezeu. De aceea s-au vestejit toate bucatele și toată iarba câmpului fiindcă s-a uscat în noi tot gândul cel bun. De aceea s-a întunecat văzduhul pentru

că mintea noastră s-a întunecat de gânduri rele, iar inima noastră s-a întinat de poftele fărădelegii. Mărturisim că și ție, proorocul Domnului suntem nevrednici a ne ruga. Căci tu, om fiind, asemanându-te nouă prin patimi, cu viața ta asemenea îngerilor te-ai făcut și ca unul fără trup ai fost înălțăt la cer; iar noi prin faptele și gândurile noastre rușinoase, sufletul nostru deopotrivă trupului l-am făcut. Tu prin post și priveghere i-ai minunat pe îngeri și pe oameni, iar noi ne-am făcut robi necumpătării și poftelor. Tu râvneai la slava lui Dumnezeu, noi însă, ne depărtam de slăvirea Domnului și Creatorului nostru și ne rușinam a mărturisi preamărit Numele Lui. Tu ai stârpit necinstea și deprinderile rele, iar noi ne robim năravurilor lumii potrivnice Domnului mai vârtos decât poruncilor Lui și a rânduielilor Bisericii. Și câte păcate și nedreptăți n-am săvârșit noi păcătoșii ! Prin păcatele noastre am istovit îndelunga răbdare a Domnului. Pentru toate acestea dreptul Judecător s-a mâniat pe noi și în mânia Lui ne-a pedepsit. Deci, cu îndrăzneală mare față de Dumnezeu și nădăjduind în iubirea ta față de neamul omenesc, cutezăm a te ruga, mărite proorocule. Milostiv fii față de noi nemernicii și nevrednicii, roagă pe Atotbunul Dumnezeu să nu se mânie pe noi până în sfârșit, ca să ne piardă pentru fărădelegile noastre, ci să ne trimită pământului însetat ploaie îmbelșugată și curată și să ne dăruiască roadă bogată și bunăîntocmirea văzduhului; mijlocește mila Împăratului ceresc, dar nu pentru noi păcătoșii și nevrednicii, ci pentru aleșii robii Lui care nu și-au plecat genunchii în fața lui Baal al lumii acesteia, pentru blândețea și curăția copiilor, pentru dobitoacele cele necuvântătoare și pentru păsările cerului, care îndură din pricina fărădelegilor noastre și pier de foame, de arșiță și de sete. Dobândește pentru noi prin rugăciunile tale bine-plăcute lui Dumnezeu : Duhul pocăinței și al smereniei, duhul blândeții și al înfrânării, al iubirii, al răbdării, al temerii de Dumnezeu și al bunei cinstiri, ca astfel, întorcându-ne de la căile necinstei la calea cea dreaptă a faptelor bune, să umblăm în lumina poruncilor Domnului și să ajungem la bunurile făgăduite nouă, binecuvântând pe Cel fără de început Dumnezeu-Tatăl, pe iubitorul de oameni Unul-Născut Fiul Său și pe Sfințitorul Duh Preasfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

ACATISTUL SFÂNTULUI APOSTOL ȘI EVANGHELIST IOAN

26 Septembrie

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție ! Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule... (de trei ori). Slavă ... , Și acum ... Preasfântă Treime..., Doamne miluiește (de trei ori), Slavă ... Și acum ... Tatăl nostru..., Apoi troparele de umilință : Miluiește-ne pe noi, Doamne..., Slavă... Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu : Ușa milostivirii deschide-o nouă..., Apoi Crezul : Cred întru unul Dumnezeu..., Apoi : Doamne miluiește (de 3 ori). Slavă ... Și acum ... și apoi Psalmul 142 : Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea... Psalmul 50 : Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta....,

Condacele și icoasele :

Condacul 1

Veniți toate popoarele creștinești pe Fiul Tunetului să-l lăudăm, pe Apostolul și Evanghelistul Ioan, cel ce a scris și a tunat dogmele dumnezeiești în toată lumea, căruia cu credință și cu evlavie din inimă să-i strigăm : Bucură-te, iubitorule de feciorie, Ioane Apostole, de Dumnezeu iubite !

Icosul 1

Pe văzătorul tainelor cerești, pe vasul cel preacurat al fecioriei care la Cina cea de Taină pe pieptul lui Iisus s-a rezemat și din izvorul înțelepciunii Celui fără de margini s-a adăpat, să-l lăudăm cu toții, cei iubitori de Hristos, și cu dorire, așa să-i strigăm :

Bucură-te, cel ce grija lumii ai lepădat;
Bucură-te, cel ce lui Hristos cu multă dragoste ai urmat;
Bucură-te, cel ce de la pescuire către Hristos ai fost chemat;
Bucură-te, cel ce cu mreaja cuvântului pe popoare le-ai mânat;
Bucură-te, că tunetul teologiei tale la toată lumea s-a auzit;
Bucură-te, că feciorelnica ta viață o ai cinstit;
Bucură-te, că pentru neprihănita ta viață, de Cuvântul Vieții ai fost iubit;
Bucură-te, stâlp al Bisericii prealuminos;
Bucură-te, ucenicul cel iubit al lui Hristos;
Bucură-te, că toate minunile cele preamari Hristos ți le-a arătat;
Bucură-te, că tainele cele preaînalte ție ți le-a încredințat;
Bucură-te, iubitorule de feciorie, Ioane Apostole, de Dumnezeu iubite !

Condacul al 2-lea

În muntele Taborului ai văzut slavă lui Hristos, pe cât este cu putință omului a o vedea, și din tainica descoperire, înțelegând că El este Stăpânul morții și al vieții, din inimă l-ai cântat Lui laudă : Aliluia !

Icosul al 2-lea

Ca un ucenic preaiubit și ca un prieten preacinstit al lui Hristos, pururea lângă El te afli și pururea pe El din inimă îl iubești; pentru care și noi te lăudăm și zicem :

Bucură-te, că la învierea fiicei lui Iair, tu de Domnul ai fost chemat;
Bucură-te, că la răstignirea Domnului tu lângă crucea Lui ai stat;
Bucură-te, că la înfricoșatele taine ale Patimilor lui Hristos și tu cu inima ai pătimit;
Bucură-te, că Patimile Domnului și Stăpânului Vieții, cu inima plină de durere le-ai privit;
Bucură-te, că pe Domnul până la a Sa moarte L-ai urmat;
Bucură-te, că Domnul de pe Cruce cu tine a vorbit;
Bucură-te, că pe tine, fiu al Maicii Lui te-a numit;
Bucură-te, că pe Sfânta Sa Maică, Domnul ție ți-a încredințat-o;
Bucură-te, că tu spre pază și îngrijire pe Preasfânta Sa Maică o ai luat;
Bucură-te, că la preacinstita ei Adormire, cu mare evlavie ai slujit;
Bucură-te, că stâlparea cea adusă ei de Arhanghelul Gavriil ai purtat-o înaintea sicriului celei preasfinte; Bucură-te, iubitorule de feciorie, Ioane Apostole, de Dumnezeu iubite !

Condacul al 3-lea

După Adormirea Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și Pururea Fecioarei Maria, împreună cu ucenicul tău Prohor, în Asia ai plecat și acolo cuvântul Domnului ai propovăduit și pe toți cei ce au crezut i-ai învățat să cânte lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul al 3-lea

Văzând mai înainte, cu ochii cei de gând, ispitele și primejdiile ce te asteaptă în calea propovăduirii Evangheliei, prin credința fierbinte și dragoste de Dumnezeu, asupra intristării și mâhnirii care te împiedica de la alegerea ta ai îndrăznit; pentru această te fericim și zicem :

Bucură-te, că în Asia cuvântul Domnului ai predicat;
Bucură-te, că pentru mărturisirea adevărului multe primejdii și multe scârbe ai răbdat;
Bucură-te, că împreună cu ucenicul tău, Prohor, în Efesul Asiei ai intrat;
Bucură-te, că acolo pe Romána cu toată casa ei o ai botezat;
Bucură-te, că pe Dominos cu puterea lui Hristos l-ai înviat;
Bucură-te, că pe Dioscorid, tatăl lui Dominos, la viață l-ai întors;
Bucură-te, că prin aceste minuni pe mulți i-ai întors la Hristos;
Bucură-te, că și alți trei sute de oameni morți ai înviat;
Bucură-te, că și pe cel slăbănog de doisprezece ani l-ai făcut sănătos;
Bucură-te, că prin alte rugăciuni, capiștea Artemidei din temelie o ai dărâmat;
Bucură-te, că la căderea capiștei nici un om nu s-a vătămat;
Bucură-te, că din porunca împăratului Domițian, la Roma ai plecat legat;
Bucură-te, iubitorule de feciorie, Ioane Apostole, de Dumnezeu iubite !

Condacul al 4-lea

Cu focul dragostei lui Hristos fiind foarte înfierbântat, porunca tiranului împărat pe tine nu te-a spăimântat, ci, cu mare bucurie primind legăturile pentru Domnul, din inimă îl lăudai pe El, cantând : Aliluia !

Icosul al 4-lea

Legatu-te-au pe tine ostașii cei tineri cu lanțuri și cu cătușe, ducându-te la corabie, sub paza lor, spre Roma, unde ai plecat și proniei dulcelui tău Iisus cu blândețe și liniște te-ai supus, pentru care și noi te lăudăm, zicând :

Bucură-te, că tu, prin legăturile celor tirani, Stăpânului tău te-ai asemănat;

Bucură-te, că El, pentru a noastră mântuire, de cei fărădelege a fost prins și legat;
Bucură-te, că față de ostașii cei păgâni și tirani, cu multă dragoste te-ai purtat;
Bucură-te, că furtuna mării ce era să fie, mai înainte o ai arătat;
Bucură-te, că în acea călătorie, pe toți din corabie cu minunile tale i-ai înspăimântat;
Bucură-te, că în a ta inimă pururea pe Hristos îl aveai;
Bucură-te, căci cu a Lui putere minuni mari săvârșeai;
Bucură-te, că icoana vieții lui Hristos în tine foarte s-a închipuit;
Bucură-te, că tu din toată inima pe El L-ai iubit;
Bucură-te, că în calea suferințelor, cu mare dorire Lui I-ai urmat;
Bucură-te, că, dorind dragostea Lui, spre chinuri cu bucurie ai călătorit;
Bucură-te, că pe tine, iubitul Său ucenic, puterea Domnului pururea te-a sprijinit;
Bucură-te, iubitorule de feciorie, Ioane Apostole, de Dumnezeu iubite !

Condacul al 5-lea

Potolit-ai, cuvântătorule de Dumnezeu, furtuna cea înfricoșată a mării cu sfintele tale rugăciuni. Și această minune văzând-o toți cei de pe corabie, foarte s-au spăimântat, cunoscând puterea Adevăratului Dumnezeu ce era întru tine; iar tu pe toți i-ai îndemnat să cânte lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul al 5-lea

În ostrovul Patmos, din porunca păgânului împărat Domițian, ai fost izgonit, căci acolo, prin pronia lui Dumnezeu cea bună, spre folosul multora ai venit, pentru care și noi cu evlavie te lăudăm așa :

Bucură-te, că de ostașii cei tirani, cu lanțuri ai fost legat;
Bucură-te, că sub paza ostașilor spre Patmos împreună cu ucenicul tău Prohor ai călătorit;
Bucură-te, că din această călătorie, pe tânărul cel înecat, cu rugăciunea tu l-ai înviat;
Bucură-te, căci cu această minune pe toți i-ai spăimântat;

Bucură-te, că și furtuna mării tot cu rugăciunea ta o ai liniștit;
Bucură-te, că pe ostașul cel bolnav l-ai tămăduit;
Bucură-te, că și apa mării cu rugăciunea ta o ai îndulcit;
Bucură-te, că pe cel ce murea de sete în corabie de moarte l-ai izbăvit;
Bucură-te, că Evanghelia lui Hristos în ostrovul Patmos o ai propovăduit;
Bucură-te, că pe Miron și pe toți ai casei lui i-ai creștinat;
Bucură-te, că și capiștea lui Apelie cu cuvântul la pământ o ai răsturnat;
Bucură-te, că puterea cea drăceasca a lui Chinops vrăjitorul, neputincioasă o ai arătat;
Bucură-te, iubitorule de feciorie, Ioane Apostole, de Dumnezeu iubite !

Condacul al 6-lea

La chemarea antipatului, pe femeia lui care foarte se chinuia a naște, numai cu trecerea pragului lor o ai ușurat. Și această minune văzând-o antipatul, casa lui a crezut în Hristos și a dat slavă lui Dumnezeu, cântand : Aliluia !

Icosul al 6-lea

Petrecând în acest loc timp de trei. Ani și ducându-te într-o cetate ai cărei locuitori erau foarte întunecați cu slujirea de idoli, foarte te-ai ostenit pentru propovăduirea cuvântului, spre a lor minunare, și astfel ai adus mare mulțime la Hristos; drept aceea, cu dorire te lăudăm așa :

Bucură-te, că pe locuitorii cetății aceleia cu cuvântul adevărului i-ai luminat;
Bucură-te, că pe tinerii cei legati spre jertfa diavolului de moarte i-ai scăpat;
Bucură-te, că pe diavolul cel în chip de lup, legându-l, l-ai întrebat;
Bucură-te, că prin puterea lui Hristos din acel ostrov l-ai alungat;
Bucură-te, că pe fiul jertfitorului lui Die l-ai înviat;
Bucură-te, că a idolului Dionis capiște cu rugăciunea o ai dărâmat;
Bucură-te, că pe Nuchian vrăjitorul l-ai biruit;
Bucură-te, că și mâna antipatului o ai uscat;
Bucură-te, că prin uscarea mânii, antipatul a cunoscut pe Dumnezeul Cel adevărat;

Bucură-te, că și Prochiana, crezând în Hristos, s-a botezat;
Bucură-te, iubitorule de feciorie, Ioane Apostole, de Dumnezeu iubite !

Condacul al 7-lea

Înainte de întoarcerea la Efes ai scris celor din ostrovul Patmos Evanghelia lui Hristos și înfricoșătoarele vedenii ale Apocalipsului, iar mulțimea credinciosilor de acolo au păstrat cele scrise spre a lor luminare și mântuire, ca și pe însăsi cuvintele lui Hristos, și pentru bogăția dogmelor celor din ele, slavă au dat lui Dumnezeu, cântand : Aliluia !

Icosul al 7-lea

Începutul Evangheliei tale, început al dogmelor celor preaînalte Bisericii lui Hristos au rămas, căci tu pe Cuvântul lui Dumnezeu L-ai mărturisit ca S-a întrupat și între oameni a locuit. Minunându-ne dar, după cuviință, de înălțimea cea duhovnicească a înțelepciunii tale, pe tine te lăudăm zicând așa :

Bucură-te, că tu pe Cuvântul lui Dumnezeu L-ai mărturisit că este Dumnezeu adevărat;
Bucură-te, că ai mărturisit căci Cuvântul a fost la Dumnezeu dintru început;
Bucură-te, că tu ai arătat că nimic din cele ce sunt făcute, fără de El nu s-au făcut;
Bucură-te, că taina întrupării Cuvântului mai presus de toate tainele se arată a fi;
Bucură-te, că într-adevăr taina întrupării Cuvântului, pe toate tainele le covârșește;
Bucură-te, că tu cu o minte mai presus de teologia cea catafatică te-ai suit;
Bucură-te, că pe cele neînțelese de a ta minte, prin spaimă și minune le-ai cinstit;
Bucură-te, că tu în chip apofatic, Taina întrupării Cuvântului, lumii o ai propovăduit;
Bucură-te, că taina înomenirii Cuvântului, nimeni din oameni nu o a tâlcuit;

Bucură-te, că taina iconomiei lui Dumnezeu, pururea rămane taină;
Bucură-te, iubitorule de feciorie, Ioane Apostole, de Dumnezeu iubite !

Condacul al 8-lea

Prealuminat ai arătat în a ta învățătură că Legea și Proorocii în porunca iubirii de Dumnezeu și a iubirii de aproapele sălășluiește. Deci, ca pe un Apostol al dragostei creștine, toată Biserica lui Hristos te laudă și lui Dumnezeu îi cântă : Aliluia !

Icosul al 8-lea

Zis-ai, dumnezeiescule Apostol al lui Hristos, că Dumnezeu dragoste este și că cel ce petrece în dragoste, întru Dumnezeu petrece și Dumnezeu întru el, prin aceasta arătându-ne nouă cele mai înalte ale Legii Darului pentru care, după cuviință, zicem către tine :

Bucură-te, că tu pe Dumnezeu iubire L-ai numit;
Bucură-te, că tu ne-ai învățat pe noi să-L iubim pe Dumnezeu, Care mai înainte de noi ne-a iubit; Bucură-te, că de la tine dragostea lui Dumnezeu noi am cunoscut-o;
Bucură-te, că tu ai zis : Cel ce are dragoste, de la Dumnezeu este el născut;
Bucură-te, că tu ne-ai arătat cele spuse de Dânsul, că cel ce urăște pe fratele său, ucigaș este;
Bucură-te, că învățătura ta la iubire ne îndeamnă și de ură ne ferește;
Bucură-te, că tu dragostea lui Dumnezeu către lume ai arătat;
Bucură-te, că dragostea de aproapele de la tine o am învățat;
Bucură-te, că tu ai zis că Dumnezeu pe noi ne-a iubit;
Bucură-te, că după a ta mărturisire, Dumnezeu din dragoste pentru lume, pe Fiul Său Cel iubit în lume L-a trimis;
Bucură-te, că după mărturisirea ta, din dragostea Sa pentru noi, moarte a suferit;
Bucură-te, că pe tine, după dreptate, Biserica lui Hristos, Apostol al dragostei te-a numit;
Bucură-te, iubitorule de feciorie, Ioane Apostole, de Dumnezeu iubite !

Condacul al 9-lea

Iubitorule de feciorie și de Dumnezeu, iubite Apostole și Evangheliste Ioane, ție Domnul mari și înfricoșătoare taine ți-a descoperit, fiindcă tu viață fără de prihană ai petrecut și pe El din toată inima l-ai iubit și în a ta inimă I-ai cântat așa : Aliluia !

Icosul al 9-lea

Mintea ta cea curată întru uimire făcându-se și de Duhul Sfânt într-o zi de Duminică răpindu-se, la cele mai de sus de a ta lucrare s-a suit și de la Alfa și Omega, taina cea preamare i s-a descoperit, pe care noi te cinstim și către tine zicem așa :

Bucură-te, că la ostrovul Patmos, pe Domnul între șapte sfeșnice L-ai văzut;
Bucură-te, că de la El mari descoperiri ai avut;
Bucură-te, că de la El poruncă de a scrie ai primit;
Bucură-te, că, scriind celor șapte Biserici, porunca Domnului ai împlinit;
Bucură-te, că slavă Tronului lui Hristos ți s-a descoperit;
Bucură-te, că în duh, pe cei douăzeci și patru de bătrâni ai privit;
Bucură-te, că ai văzut și cartea cea cu șapte peceți;
Bucură-te, că ai privit la deschiderea acelei cărți;
Bucură-te, că taina celor șapte peceți ție ți s-a descoperit;
Bucură-te, că numărul celor feciorelnici, în chip simbolic, ție, iubitorule de feciorie, ți s-a arătat;
Bucură-te, că șapte îngeri și șapte trâmbițe înaintea lui Dumnezeu ai văzut;
Bucură-te, că la trâmbițarea primilor îngeri, foc și sânge pe pământ a căzut;
Bucură-te, iubitorule de feciorie, Ioane Apostole, de Dumnezeu iubite !

Condacul al 10-lea

Dumnezeu, Cel Preasfânt și Preacurat, întru tine, vasule cel ales al fecioriei, a turnat din Duhul Său și de descoperirea tainelor celor

preaînalte pe tine te-a învrednicit, pentru care și noi pe tine te lăudăm și lui Dumnezeu îi cântam : Aliluia !

Icosul al 10-lea

Făcutu-te-ai biserică preaalească a lui Dumnezeu, prin viața ta cea nevinovată și neprihanită, căci cu taină măsurarea Bisericii și a Altarului lui Dumnezeu ție ți s-a încredințat; primește, te rugăm, și de la noi, smeriții, aceste cântări :

Bucură-te, că Biserica și Altarul cel din cer, tu, în descoperire le-ai măsurat;
Bucură-te, căci curtea Bisericii spre intrare a neamurilor o ai luat;
Bucură-te, că prigoana Bisericii de către Antihrist, lumii tu o ai vestit;
Bucură-te, că pe fiara cea cu șapte capete și zece coarne, lumii o ai descoperit;
Bucură-te, că și vremea stăpânirii fiarei, de tine nu s-a tăinuit;
Bucură-te, că și numele fiarei, cu taină, Bisericii l-ai arătat;
Bucură-te, că și pe fiara cu coarne ca de miel o ai văzut luminat;
Bucură-te, că și secerisul cel de apoi ție Domnul ți l-a arătat;
Bucură-te, că și teascul cel mare al mâniei Domnului ți s-a descoperit;
Bucură-te, că și pe cei șapte îngeri cu cele șapte cupe ale mâniei lui Dumnezeu, tu lumii le-ai vestit; Bucură-te, că taina Babilonului celui mare ție ți s-a arătat;
Bucură-te, iubitorule de feciorie, Ioane Apostole, de Dumnezeu iubite !

Condacul al 11-lea

Bucuria și veselia cea mare a nunții Mielului lui Dumnezeu, ție de la Duhul Sfânt ți s-a descoperit și cântarea cea de biruință asupra fiarei, de la puterile cerești tu o ai auzit, care cu glasuri de tunet cântau slavă lui Hristos Dumnezeu : Aliluia !

Icosul al 11-lea

Tu, ucenicul cel iubit al lui Hristos, graiurile dumnezeiești lor Scripturi prin fapte le-ai cinstit. De aceea și Dumnezeu, a ta minte, de

vedenia tainelor celor cereşti o a învrednicit şi cu înţelegere prea adâncă a strălucit. Pentru care noi, cei neputincioşi la înţelegerea celor bune, te lăudăm :

Bucură-te, că a ta minte de la Duhul Sfânt s-a luminat;
Bucură-te, că în a ta vedenie pe balaur l-ai văzut legat;
Bucură-te, că Judecata cea de apoi în vedenie o ai văzut luminat;
Bucură-te, că în a ta vedenie ai văzut Ierusalimul cel de sus, veşnicule moştenitor al lui;
Bucură-te, că pe Mireasa Mielului, tu o ai văzut împodobită;
Bucură-te, că pe cetatea ta cu douăsprezece temelii şi douăsprezece porti o ai arătat că este preastrălucită;
Bucură-te, că douăsprezece mărgăritare în loc de uşi, cetatea aceea avea;
Bucură-te, că uşile ei cele de mărgăritare preafrumos străluceau;
Bucură-te, că una din aceste uşi pe tine cu taină te închipuiau;
Bucură-te, că şi temeliile cetăţii celei de piatră scumpă tu le-ai văzut;
Bucură-te, că una din cele douăsprezece temelii ale cetăţii aceleia pe tine Domnul te-a făcut;
Bucură-te, iubitorule de feciorie, Ioane Apostole, de Dumnezeu iubite !

Condacul al 12-lea

Văzut-ai, Apostole, de Dumnezeu iubite, răul cel curat şi limpede ca şi cristalul al Apei Vieţii de la Tronul lui Dumnezeu şi al Mielului izvorând, pentru care şi noi, nevrednicii, cinstim cele de taină arătate ţie şi cântăm lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul al 12-lea

Cu adevărat, Hristos, Pomul vieţii şi al veşnicei nemuririi este, căci prin El a luat fiinţă neamul omenesc cel mort dedemult prin călcarea poruncilor, pe Care toate popoarele pământului îl slăvesc, iar pe tine, ucenicul Lui cel iubit, te fericesc, cântand aşa :

Bucură-te, că şi tu, unul din roadele cele tainice ale Pomului Vieţii ai fost;

Bucură-te, că tu, pom al vieții cu douăsprezece roade ai văzut pe Hristos;
Bucură-te, că și tu, pom al vieții, după împărtășirea darului, te-ai făcut;
Bucură-te, că prin a ta propovăduire, mulți în Hristos au crezut;
Bucură-te, că prin a ta propovăduire, mulți Cuvântul Vieții L-au auzit;
Bucură-te, că prin propovăduirea Evangheliei, pe mulți cu pâinea vieții i-ai hrănit;
Bucură-te, că prin propovăduirea Cuvântului, cu Apa Vieții pe mulți i-ai adăpat;
Bucură-te, că prin cunoștința lui Hristos, Pomul Vieții, neamurile de rana morții s-au tămăduit; Bucură-te, că tu din tulpina Pomului Vieții ai răsărit;
Bucură-te, că tulpina Pomului Vieții pe tine te-a hrănit;
Bucură-te, căci cu Darul lui Hristos, Pomului Vieții, ai adus rod însutit;
Bucură-te, iubitorule de feciorie, Ioane Apostole, de Dumnezeu iubite !

Condacul al 13-lea

O, dumnezeiescule Apostole și Evangheliste al lui Hristos, Ioane, care de Domnul foarte ai fost iubit și de vederea tainelor celor preaînalte de la El te-ai învrednicit, cu sfintele tale rugăciuni, ajută-ne ca în ziua cea mare a Judecății de apoi să luăm milă și iertare de păcate de la Domnul nostru Iisus Hristos, Cel ce este Alfa și Omega, Caruia să-l cântăm laudă așa : Aliluia ! (acest condac se zice de trei ori)

Apoi iarăși se zice Icosul întâi

Pe văzătorul tainelor cerești, pe vasul cel preacurat al fecioriei care la Cina cea de Taină pe pieptul lui Iisus s-a rezemat și din izvorul înțelepciunii Celui fără de margini s-a adapat, să-l lăudăm cu toții, cei iubitori de Hristos, și cu dorire, așa să-i strigăm :

Bucură-te, cel ce grija lumii ai lepădat;
Bucură-te, cel ce lui Hristos cu multă dragoste ai urmat;
Bucură-te, cel ce de la pescuire către Hristos ai fost chemat;
Bucură-te, cel ce cu mreaja cuvântului pe popoare le-ai mânat;
Bucură-te, că tunetul teologiei tale la toată lumea s-a auzit;

Bucură-te, că feciorelnica ta viață o ai cinstit;
Bucură-te, că pentru neprihănita ta viață, de Cuvântul Vieții ai fost iubit;
Bucură-te, stâlp al Bisericii prealuminos;
Bucură-te, ucenicul cel iubit al lui Hristos;
Bucură-te, că toate minunile cele preamari Hristos ți le-a arătat;
Bucură-te, că tainele cele preaînalte ție ți le-a încredințat;
Bucură-te, iubitorule de feciorie, Ioane Apostole, de Dumnezeu iubite !

Și Condacul întâi

Veniți toate popoarele creștinești pe Fiul Tunetului să-l lăudăm, pe Apostolul și Evanghelistul Ioan, cel ce a scris și a tunat dogmele dumnezeiești în toată lumea, căruia cu credință și cu evlavie din inimă să-i strigăm : Bucură-te, iubitorule de feciorie, Ioane Apostole, de Dumnezeu iubite !

După aceasta se zice această :

RUGĂCIUNE

Cu credință, cu dragoste și cu evlavie, din inimă venim către tine, Sfinte Apostole și Evangheliste Ioane, de Dumnezeu cuvântătorule și prietenul cel preaiubit al lui Hristos, și cu toată umilința te rugăm să ne ajuți nouă, nevrednicilor, cu sfintele și preaputernicele tale rugăciuni, spre a trece cu liniște și cu alinare peste toate valurile cele tulburi ale veacului celui de acum și spre a nu cădea noi în laturile și cursele cele prea meșteșugite ale răilor oameni și ale viclenilor diavoli. Pe tine, vulturule Cel Prea Înalt zburator al teologiei, te rugăm să mijlocești pentru noi către Preamilostivul Dumnezeu și Mântuitorul nostru, Iisus Hristos, ca să lumineze cu al Său Har mințile noastre cele întunecate de patimi, spre a primi și noi înțelepciunea cea de la Duhul lui Dumnezeu și a cunoaște dogmele dreptei credințe și minunile cele din Legea Sa, și spre a lucra și noi, după putere, pe cele ce le vom înțelege. Pe tine, ucenicul cel preaiubit al lui Hristos, care ai propovăduit lumii dragostea lui Dumnezeu și dragostea de aproapele, te rugăm să ne ajuți cu a ta mijlocire către Domnul, pentru ca și noi prin Darul lui Dumnezeu să ajungem a iubi pe Dumnezeu din toată inima, din tot cugetul și din toată vârtutea noastră, iar pe aproapele nostru ca pe noi înșine. Pe tine, vasul cel preacurat al fecioriei, te

punem mijlocitor către Preabunul Dumnezeu, ca, prin ajutorul și mila Sa să ne izbăvească de războaiele cele iuți ale mâniei și ale poftelor trupești, precum și de potopul gândurilor celor necurate, care pururea din inimă izvorăsc și care, ca niște nori ai întunericului, din adânc risipindu-se, mintea noastră o întunecă spre pierzarea sufletelor noastre. Către tine, preafericite ucenic și apostol, care de către Domnul, fiu al Preasfintei și Preacuratei Sale Maici ai fost numit, și căreia până la ducerea ei din lumea aceasta i-ai slujit, cădem cu toată umilința și zdrobirea inimii noastre, ca, împreună cu Preacurata Născătoare de Dumnezeu și Pururea Fecioara Maria, care este și Maica Domnului, Maica ta și Maica noastră a tuturor celor ce au crezut în Hristos, să mijlocești pentru noi către Preadulcele nostru Mântuitor ca, prin a Sa milă și îndurare, să nu ne lase pe noi în toate zilele vieții noastre, nici în ceasul sfârșitului nostru, atunci când vom sta înaintea Lui și ne va judeca. Amin!

ACATISTUL SFÂNTULUI MARELUI MUCENIC GHEORGHE PURTĂTORUL DE BIRUINȚĂ

23 aprilie

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție ! Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule... (de trei ori). Slavă ... , Și acum ... Preasfântă Treime..., Doamne miluiește (de trei ori), Slavă ... Și acum ... Tatăl nostru..., Apoi troparele de umilință : Miluiește-ne pe noi, Doamne..., Slavă... Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu : Ușa milostivirii deschide-o nouă..., Apoi Crezul : Cred întru unul Dumnezeu..., Apoi : Doamne miluiește (de 3 ori). Slavă ... Și acum ... și apoi Psalmul 142 : Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea... Psalmul 50 : Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta....,

Condacele și icoasele :

Condacul 1

Mult nevoitorului al lui Hristos, Marelui Mucenic Gheorghe, acum toți din suflet să-i cântăm, lăudându-l pe el în Sfințitele locașuri, ca pe un preastrălucit mare soare al mucenicilor; și ca unul apărător al credincioșilor și ajutător, cu credință să-i strigăm : Bucură-te, Mare Mucenice Gheorghe !

Icosul 1

Înger întru nevoință cu adevărat te-ai arătat, purtătorule de biruință al lui Hristos Gheorghe; că materialnic și cu trup fiind, vitejește pentru credință ca un nematerialnic și fără de trup te-ai nevoit; pentru aceasta strigăm ție unele ca acestea :

Bucură-te, că te-ai arătat fire mai presus de fire;
Bucură-te, că te-ai arătat materie mai presus de materie;
Bucură-te, tânărule, veselule și preafrumosule;
Bucură-te, începătorule de nevoință al lui Hristos preaalesule;
Bucură-te, înger în trup, care covârșești pe cei muritori;
Bucură-te, lumescule om, mai presus de lume cu mintea;
Bucură-te, că întru nevoință în chipul soarelui te-ai arătat;
Bucură-te, că, după fel, ca un înger te-ai înfățișat;
Bucură-te, adevărata lucrare a darului;
Bucură-te, curată nelucrare a firii;
Bucură-te, cel prin care credința s-a înalțat;
Bucură-te, cel prin care rătăcirea s-a stricat;

Bucură-te, Mare Mucenice Gheorghe !

Condacul al 2-lea

Vederile minții avându-le curățite, ai ales mai mult a pătimi pentru Ziditorul și împreună a muri cu El, decât a trăi și a avea vremelnică câștigare; căci ai dorit a te încununa cu cununa mucenicilor și a cânta Domnului : Aliluia !

Icosul al 2-lea

Gheorghe, de trei ori fericite, plugar al cinstirii de Dumnezeu te-ai arătat după numire; iar necinstirii dezrădăcinător, toată înșelăciunea idolilor din rădăcină smulgând-o. Pentru aceasta, vrednic ești a auzi de la toți acestea :

Bucură-te, semănătorul copacilor dreptei credințe;
Bucură-te, tăietorul neghinelor înșelăciunii;
Bucură-te, că ai smuls spinii idolilor;
Bucură-te, că ai semănat holda credinței;
Bucură-te, că pomi cu veselitoare roade ai adus lui Hristos;
Bucură-te, că pe mulți ai adus mântuiți lui Dumnezeu;
Bucură-te, purtătorule de grijă al sadurilor slujirii Treimii;
Bucură-te, tăietorul rădăcinilor credinței păgâne;
Bucură-te, cel ce ai arătat pământul cel neroditor;
Bucură-te, cel ce l-ai arătat lui Dumnezeu roditor;
Bucură-te, cel prin care nedumerirea s-a pierdut;
Bucură-te, cel prin care cunoștința de Dunmezeu a răsărit;
Bucură-te, Mare Mucenice Gheorghe !

Condacul al 3-lea

Din înălțime putere primind, te-ai arătat viteaz oștean nevoitorule al nestricatului Împărat Iisus, de stricăciosul împărat netemându-te; ci de Dunmezeu luminat fiind, Domnului strigai așa : Aliluia !

Icosul al 3-lea

Având, o, purtătorule de biruință, ca o mare pavăză credința lui Hristos în inimă, ca un leu râvnind, în mijiocul nevoinței bârbățește ai stat, cu îndrăzneață cugetare. Pentru aceasta te binecuvântăm zicând :

Bucură-te, începătorule de toată biruința al lui Dumnezeu;
Bucură-te, voievodule al lui Hristos;
Bucură-te, luptătorule nebiruit al credinței;
Bucură-te, de biruință purtătorule, mare nevoitorule al Duhului;
Bucură-te, preatare David, care ai omorât pe Goliat;
Bucură-te, preaviteazule Samson, care ai biruit pe cei de alt neam;
Bucură-te, al dreptei credințe în lupte biruitorule;
Bucură-te, al greșitei credințe puternic cioplitorule;
Bucură-te, că ești îmbogățit cu inimă de fier;
Bucură-te, că te lauzi cu piept de diamant;
Bucură-te, viteazul Crucii cel biruitor;
Bucură-te, uriașul credincioșilor cel de cunună purtător;
Bucură-te, Mare Mucenice Gheorghe !

Condacul al 4-lea

După Ziditorul cu râvnă râvnind, ca Ilie dedemult, tu însuți îndemnându-te, întru nevoințe ai intrat; că n-ai suferit a unge capul tău, Sfinte, cu untdelemnul păcătoșilor. Pentru aceea vrednicia de voievod ai aruncat-o lor, cântând lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul al 4-lea

Ale slujitorilor de idoli defăimătoare poruncii cele scrise împotriva creștinilor și a lui Hristos auzin-dule, purtătorule de lupte, cu sufletul te-ai rănit ca un următor al lui Hristos; pentru aceea, lumea și trupul disprețuind, auzi acestea :

Bucură-te, că ai urât bogăția cea stricăcioasă;
Bucură-te, că ai împărțit bogăția aceasta săracilor;
Bucură-te, luptătorule împotriva îndulcirilor pământești;
Bucură-te, mai înaltule decât bunătățile cele materialnice;
Bucură-te, că ai călcat pe toată lumea cu picioarele;

Bucură-te, că ai disprețuit mărirea cea trecătoare;
Bucură-te, că ai trecut cu vederea floarea tinereții;
Bucură-te, că nu te-ai milostivit de frumusețea trupului;
Bucură-te, că nu ți-ai cruțat cu nimic viața;
Bucură-te, vrăjmașule neîmpăcat al trupului;
Bucură-te, că ai avut neîmpătimirea de către toate;
Bucură-te, că ai luat biruință peste patimile toate;
Bucură-te, Mare Mucenice Gheorghe !

Condacul al 5-lea

Dumnezeiască iubire ai avut în inima ta, Mucenice, și foc al dragostei celei către Hristos; de care, înfierbântându-ți-se mintea, îndumnezeit cu totul și înfocat te-ai făcut; și pe toate acestea de față ca un vis le-ai socotit, strigând lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul al 5-lea

Către închinătorul de idoli, Dioclețian, zicea nevoitorul Gheorghe : Pentru ce întârzii judecătorule și numi gătești în grabă toate chinurile ? Căci pe toate sunt gata a le primi pentru Ziditorul meu. De aceea auzi :

Bucură-te, nemăsurată iubire către Dumnezeu;
Bucură-te, înfocată dorință către Hristos;
Bucură-te, foc nestins al dragostei celei dumnezeiești;
Bucură-te, iubirea cea neîncetată a Stăpânului;
Bucură-te, că pe toate le-ai dat și pe Hristos L-ai cumpărat;
Bucură-te, că, pentru Dumnezeu, ai socotit desfătări toate cele dureroase;
Bucură-te, că ai biruit prin dor dorul trupului;
Bucură-te, că ai stins văpaia prin văpaie;
Bucură-te, primitorul bunei desfătări;
Bucură-te, cel ce duhovnicește iubeai și împreună asemenea erai iubit;
Bucură-te, cel ce de sineți cu totul te-ai înstrăinat;
Bucură-te, că de Hristos cu totul te-ai apropiat;
Bucură-te, Mare Mucenice Gheorghe !

Condacul al 6-lea

Cu totul s-a spăimântat tiranul de prea minunata bărbăţie a ta, Mucenice Gheorghe, şi de cuvintele tale detunându-se, peşte uimit şi fără de glas s-a făcut, căci nu avea ce să zică, nici nu ştia să cânte Domnului : Aliluia !

Icosul al 6-lea

Luminat, o, Mucenice, în auzul tuturor în mijlocul luptei ai strigat : Unul este Dunmezeu-Treimea : Tatăl şi Fiul şi Duhul Sfânt; şi Hristos este Dumnezeu. Pentru aceasta te binecuvântăm pe tine zicind :

Bucură-te, strălucite al Treimii propovăduitorule;
Bucură-te, vesel trâmbiţător al credinţei;
Bucură-te, privighetoare cu dulce glas şi mult viersuitoare;
Bucură-te, rândunea cântătoare şi răsunătoare;
Bucură-te, buze în cer tunătoare a Dumnezeirii lui Hristos;
Bucură-te, limba de miere curgătoare a iconomiei lui Hristos;
Bucură-te, al cuvântarii de Dumnezeu, propovăduitorule;
Bucură-te, ritor împodobit al credinţei;
Bucură-te, sirenă atrăgătoare a Părintelui;
Bucură-te, psaltire a Duhului bine răsunătoare;
Bucură-te, cel prin care adevărul s-a arătat;
Bucură-te, cel prin care minciuna s-a înfruntat;
Bucură-te, Mare Mucenice Gheorghe !

Condacul al 7-lea

Mari după tot chipul sunt felurile chinurilor, pe care le-ai suferit, Mucenice; căci, numai cugetând cineva la ele, i se frânge chiar inima. Dar tu pe acestea le-ai suferit, cu bucurie cântând lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul al 7-lea

Tânăr cu vârsta, dar bătrân cu mintea, te-ai arătat, o, Mucenice Gheorghe; pentru aceea şi chinurile cu bărbăţie, ca şi cum altul le-ar fi

pătimit, le-ai suferit cu vitează cugetare; de aceea cântăm ție unele ca acestea :

Bucură-te, că pântecele ți-a fost împuns cu ascuțișul suliței;
Bucură-te, că trupul cu vine de bou ți-a fost lovit;
Bucură-te, că ai fost bătut peste gură cu multe toiege;
Bucură-te, că ți-au fost legate mâinile cu lanțuri;
Bucură-te, că ai fost tras pe roata cea cu ascuțișuri;
Bucură-te, că pieptul tău cu pietre a fost strivit;
Bucură-te, că ai purtat încălțăminte înroșită în foc;
Bucură-te, că ai petrecut trei zile în groapa cu var;
Bucură-te, că ai băut înveninătoare băuturi;
Bucură-te, că ai locuit adeseori în temniță;
Bucură-te, că ai fost pus în sulițe prea ascuțite;
Bucură-te, că ai luat sfârșitul prin sabie;
Bucură-te, Mare Mucenice Gheorghe !

Condacul al 8-lea

Cu total străine și preamărite sunt toate minunile câte ai făcut, Mucenice Gheorghe, în luptele tale; și, după suferințe nenumărate, cu bărbăție mare și cu putere, dând laudă lui Dumnezeu, ai cântat : Aliluia !

Icosul al 8-lea

Purtătorule de chinuri, având în pieptul tău întreg pe Hristos, Cel ce este minunat între Sfinți, prin acesta lucrai minunile cele înfricoșătoare și mai presus de minte; de care noi înspăimântându-ne, cu mirare strigăm :

Bucură-te, cel ce vârfurile sulițelor ai nesocotit;
Bucură-te, cel ce ai biruit chinurile roții;
Bucură-te, că te-ai arătat mai tare decât varul;
Bucură-te, că ai învins puterea veninului;
Bucură-te, că din mormânt ai ridicat pe un mort dedemult;
Bucură-te, că ai înviat boul lui Glicherie;

Bucură-te, cel ce ai izbăvit un copil din Bulgaria;
Bucură-te, cel ce ai scăpat un copil din Creta;
Bucură-te, cel prin care copilul a biruit;
Bucură-te, cel de care neguțătorii s-au oprit;
Bucură-te, cel ce ai primit stâlpul văduvei;
Bucură-te, că i-ai surpat pe zeii elinilor;
Bucură-te, Mare Mucenice Gheorghe !

Condacul al 9-lea

Pe tine toată firea îngerilor văzându-te stând în mijiocul luptei, tânăr și putenic prin Hristos, singur luptându-te, plesnind cu mâinile te lăuda; și bucurându-se, pe Domnul slăvea, cântând : Aliluia !

Icosul al 9-lea

Ritor al dogmelor credinței fiind, de trei ori fericite, și minuni multe săvârșind, pe tine văzându-te popoarele pe pământ, către dumnezeiasca credință a lui Hristos se îndemnau, și se bucurau cu duhul, strigând ție unele ca acestea :

Bucură-te, priveliștea îngerilor;
Bucură-te, privirea oamenilor;
Bucură-te, îndulcirea puterilor cerești;
Bucură-te, veselia oamenilor pământești;
Bucură-te, că te-ai făcut mărire cerului și pământului;
Bucură-te, că bucurie ai adus îngerilor și oamenilor;
Bucură-te, desfătarea frumoasă a lumii celei de sus;
Bucură-te, laudă dumnezeiască a lumii celei de jos;
Bucură-te, dulce strălucire a minților;
Bucură-te, dulce întrumusețare a sufletelor;
Bucură-te, cel prin care Biserica se veseleste;
Bucură-te, cel prin care toată lumea dănțuiește;
Bucură-te, Mare Mucenice Gheorghe !

Condacul al 10-lea

Ceata demonilor, văzându-te pe tine, Mucenice, că i-ai biruit pe ei prin luptă, căderea lor cu suspin amar o plângeau și acestea ziceau : Cum a biruit purtătorul de trup pe cei fără de trup și lui Dumnezeu cânta : Aliluia !

Icosul al 10-lea

Toiag de biruință mare și atotputernic ai ridicat asupra amăgirii elinilor; pentru aceasta și purtător de biruință te numești, Mucenice Gheorghe; de care noi, minunându-ne, spre laudă strigăm unele ca acestea :

Bucură-te, pierzătorul demonilor;
Bucură-te, surpătorul elinilor;
Bucură-te, cel ce ai sfărâmat pe idolii cei neînsuflețiți;
Bucură-te, cel ce ai vădit meșteșugirile lor;
Bucură-te, că ai înfruntat stăpâniri și începătorii;
Bucură-te, căci cu vărsarea sângelui tău pe leviatan l-ai înecat;
Bucură-te, cel ce focul amăgirii l-ai stins;
Bucură-te, cel ce lățirea politeismului ai restrâns-o;
Bucură-te, înfricoșătorule arzător al capiștilor;
Bucură-te, preaputernicule sfărâmător al idolilor;
Bucură-te, cel din a cărui pricină satana suspină;
Bucură-te, cel prin care păgânismul oftează;
Bucură-te, Mare Mucenice Gheorghe !

Condacul al 11-lea

Cetele tuturor Sfinților întâmpinau, o, Mucenice, Sfânt sufletul tău, când se suia la ceruri, și cu îngerii cântare de biruință lui Dumnezeu strigau cu veselie, cântând împreună : Aliluia !

Icosul al 11-lea

Lumina cea neapusă a Sfintei Treimi o vezi nemijlocit, o, Gheorghe Mucenice, și te bucuri acum de bucuria cea adevărată, nesfârșită și negrăită, pentru chinurile ce ai suferit. Pentru aceasta strig ție :

Bucură-te, că te desfătezi în viața cea fără de moarte;
Bucură-te, că te împărtășești de lumina cea negrăită;
Bucură-te, vorbitorule cu nematerialnicii îngeri;
Bucură-te, cel ce împreună petreci cu toți Sfinții;
Bucură-te, că împreună ai pătimit cu Hristos, Cel ce a pătimit mai înainte;
Bucură-te, că acum te-ai mărit împreună cu Cel ce S-a preaslăvit;
Bucură-te, cel ce ai dobândit Împărăția Cerurilor;
Bucură-te, cel ce te-ai împărtășit de veșnica mărire;
Bucură-te, cel ce porți cununa cea nevestejită;
Bucură-te, cel ce ai luat după dar îndumnezeirea;
Bucură-te, neîncetat-văzătorule al lui Dumnezeu;
Bucură-te, dumnezeiescule împreună-moștenitor al lui Hristos;
Bucură-te, Mare Mucenice Gheorghe !

Condacul al 12-lea

Dar ai luat, Mucenicule, de la Dumnezeu, a vindeca patimile sufletelor și ale trupurilor; pentru aceasta, dă-le pe acestea și nouă slujitorilor Bisericii tale, celor ce de amândouă suntem lipsiți, dar care cântăm lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul al 12-lea

Cu cântări de psalmi serbând amintirea și luptele tale, Mucenice, te lăudăm pe tine și te binecuvântăm din suflet, ca pe un fierbinte apărător al lumii, și toți cu cântările, ca și cu buzele, sărutându-te, strigăm către tine :

Bucură-te, comoara cea nefurată a săracilor;
Bucură-te, mare apărător al vaduvelor;
Bucură-te, binefăcătorule în felurite împrejurări al credincioșilor;
Bucură-te, doctorule fără de plata al bolnavilor;
Bucură-te, că te faci tuturor toate, pentru Hristos;
Bucură-te, că scapi pe toată lumea din nevoi;
Bucură-te, grabnic ajutătorule al celor în nevoi;

Bucură-te, dulce mângâietor al întristărilor;
Bucură-te, izvorule nesecat al minunilor;
Bucură-te, curgere neîncetată a darurilor;
Bucură-te, minunea Bisericii celei din Lida;
Bucură-te, rugătorule și mijlocitorule al tuturor;
Bucură-te, Mare Mucenice Gheorghe !

Condacul al 13-lea

O, Mucenice Gheorghe, nume dulce și scump tuturor credincioșilor, această scurtă laudă, ce o aducem ție, cu blândețe primește-o, și de tot felul de întâmplări ferește pe cei ce cântă lui Dunmezeu : Aliluia ! (acest condac se zice de trei ori)

Apoi iarăși se zice Icosul întâi

Înger întru nevoință cu adevărat te-ai arătat, purtătorule de biruință al lui Hristos Gheorghe; că materialnic și cu trup fiind, vitejește pentru credință ca un nematerialnic și fără de trup te-ai nevoit; pentru aceasta strigăm ție unele ca acestea :

Bucură-te, că te-ai arătat fire mai presus de fire;
Bucură-te, că te-ai arătat materie mai presus de materie;
Bucură-te, tânărule, veselule și preafrumosule;
Bucură-te, începătorule de nevoință al lui Hristos preaalesule;
Bucură-te, înger în trup, care covârșești pe cei muritori;
Bucură-te, lumescule om, mai presus de lume cu mintea;
Bucură-te, că întru nevoință în chipul soarelui te-ai arătat;
Bucură-te, că, după fel, ca un înger te-ai înfățișat;
Bucură-te, adevărata lucrare a darului;
Bucură-te, curată nelucrare a firii;
Bucură-te, cel prin care credința s-a înalțat;
Bucură-te, cel prin care rătăcirea s-a stricat;
Bucură-te, Mare Mucenice Gheorghe !

Și Condacul întâi

Mult nevoitorului al lui Hristos, Marelui Mucenic Gheorghe, acum toți din suflet să-i cântăm, lăudându-l pe el în Sfințitele locașuri, ca pe un preastrălucit mare soare al mucenicilor; și ca unul apărător al credincioșilor și ajutător, cu credință să-i strigăm : Bucură-te, Mare Mucenice Gheorghe !

Troparul, glasul 4 :

Ca un izbăvitor al celor robiți și celor săraci folositor, neputincioșilor doctor, conducătorilor ajutător, Purtătorule de biruință, Mare Mucenice Gheorghe, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

ACATISTUL SFINȚILOR TREI IERARHI VASILE, GRIGORIE ȘI IOAN

30 ianuarie

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție ! Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule... (de trei ori). Slavă ... , Și acum ... Preasfântă Treime..., Doamne miluiește (de trei ori), Slavă ... Și acum ... Tatăl nostru..., Apoi troparele de umilință : Miluiește-ne pe noi, Doamne..., Slavă... Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu : Ușa milostivirii deschide-o nouă..., Apoi Crezul : Cred întru unul Dumnezeu..., Apoi : Doamne miluiește (de 3 ori). Slavă ... Și acum ... și apoi Psalmul 142 : Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea... Psalmul 50 : Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta....,

Condacele și icoasele :

Condacul 1

Pe apărătorii și luminătorii Bisericii creștinești, pe învățătorii cei mari și înfrânătorii zâzaniilor diavolești, pe surpătorii eresurilor, pe stâlpii cei neclintiți ai Bisericii, podoabele cele mai alese ale ierarhilor și întocmai cu apostolii, și ai lumii învățători, pe marele Vasile cel cu dumnezeiască minte; pe Grigorie, cel cu dulce glas; și pe Ioan luminătorul a toată lumea, să-i lăudăm credincioșii din toată inima și să le cântăm : Bucură-te, treime de arhierei mult-lăudată !

Icosul 1

Cine este destoinic a-și deschide buzele și a-și mișca limba, spre a o lăuda, cum se cuvine pe această treime de arhierei ? Însă, deși nu vom putea face aceasta, totuși nu putem tăcea și îi aducem aceste laude :

Bucurați-vă, aleșii Sfintei Treimi, flori mirositoare ale grădini celei nestricăcioase;
Bucurați-vă, îngeri pământești și oameni cerești;
Bucurați-vă, marilor arhierei cei luminați la minte de Sfânta Treime;
Bucurați-vă, că ați covarșit firea omenească cu darurile cele multe;
Bucurați-vă, stîlpi neclintiți ai Biserici;
Bucurați-vă, credincioase slugi ale Sfintei Treimi;
Bucurați-vă, mărgăritare strălucite ale Bisericil lui Hristos;
Bucurați-vă, cei mai destoinici luminători ai pământenilor;
Bucurați-vă, apărătorii dreptei credințe în Hristos;

Bucurați-vă, surpătorii eresurilor și îndreptătorii adevăratelor învățături;
Bucurați-vă, cârmuitorii Biserici și pomi luminați roditori ai fructelor celor mai alese;
Bucurați-vă, treime de arhierei mult-lăudată !

Condacul al 2-lea

Pe acesti trei mari ierarhi ai Bisericii lui Dumnezeu cel slăvit în Sfânta Treime, se cuvine să-i cinstim ca pe unii ce au primit de la Dumnezeu mari daruri și aleși talanți : pe Vasile, cel ce a rușinat păgânătatea împăratului Iulian apostatul; cel ce a mustrat pe împăratul Valent arianul, cel ce a înfricoșat pe eparhul ce nedreptățise la judecată pe o vaduvă săraca, și a botezat pe evreul Ioasaf cu toată casa lui; pe Grigorie, mare ritor și vrednic patriarh al Bisericii Constantinopolului, cel ce a întrecut cu înțelepciunea pe toți cei mai învățati din timpul acela; și pe Ioan Gură de Aur, cel ce cu învățăturile sale a covârșit pe cei mai luminați și mai aleși grăitori ai lumii. Se cuvine să-i lăudăm și să zicem lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul al 2-lea

Multa nevoință având Sfinte Ierarhe Vasile pentru credința dreptslăvitorilor creștini, ai mustrat cu îndrăzneală pe împăratul Valent, pentru că a îmbrățișat învățătura eretică a lui Arie, luând multe biserici ale dreptslăvitorior și prefăcându-le în biserici ariene. Tu, sfinte, n-ai putut suferi purtarea acestui împărat, iar noi, pentru tăria credinței tale și îndrăzneala ce ai avut, te întâmpinăm cu aceste cuvinte de laudă :

Bucură-te, Ierarhe Vasile, aparătorule și întăritorule al învățăturii Sfintei Treimi;
Bucură-te, înalt și luminat cugetător al teologiei;
Bucură-te, albină, care ai adunat din învățăturile timpului aceluia toată mierea învățăturilor dreptmăritoare;
Bucură-te, furnică muncitoare, care necontenit ai adunat la sânul Bisericii hrana învățăturilor dumnezeiești;

Bucură-te, izvor de apă limpede, răcoritoare și dătătoare de viață a explicării Evangheliei lui Hristos;
Bucură-te, căci cu acele ape ai adăpat poporul dreptcredincios;
Bucură-te, paharul curăției cel plin de curată băutură;
Bucură-te, gura înțelepciunii ce spulberă hulele ereticior;
Bucură-te, podoaba Biserici lui Hristos;
Bucură-te, mustrătorule al împăraților Iulian și Valent;
Bucură-te, mare ierarhe al lui Hristos, Vasile !

Condacul al 3-lea

Patria ta, Sfinte Ierarhe Vasile, a fost Pontul, născut din părinți temători de Dumnezeu, Vasile și Emilia. Crescut în învățături adevărat creștinești, ai străbătut tot felul de înțelepciune, dobândind de la Dumnezeu vrednicia arhierească, pentru care ai mulțumit în tot timpul lui Dumnezeu, cântându-l laude : Aliluia !

Icosul al 3-lea

Păstorind Biserica și poporul creștinesc totdeauna cu vrednicie și cu dreptate ai fost la Soborul al doilea, ce s-a ținut în Constantinopol, mare apărător al dreptei credințe. Tăind și sfâșiind cu sabia duhului toate învățăturile eretice, ai dovedit ca în adevăr ești un stâlp neclintit al Bisericii lui Hristos și un mare ierarh vrednic de numele de cuvântător al lui Dumnezeu, cel slăvit în Sfânta Treime : Tatăl și Fiul și Sfântul Duh-Dumnezeu; pentru care toți te cinstim cu aceste laude :

Bucură-te, Părinte Ierarhe Grigorie, mintea cea prea laudăta a dreptei credințe;
Bucură-te, lumină strălucitoare care luminezi cu învățăturile tale toată lumea creștinească;
Bucură-te, lumină strălucitoare care luminezi lumea cu limba ta cea bine-grăitoare și care îngrădești cu mutenie limbile celor bârfitori;
Bucură-te, plugarule ce ari cu plugul guri tale inimile, spre a da roade bune lui Hristos;
Bucură-te, arătătorule al adevăratului Dumnezeu, Cel laudăt în Sfânta Treime;

Bucură-te, căci cu prăstia dumnezeieștilor tale cuvinte ai spulberat neghina eresurilor;
Bucură-te, bunule păstor, care ai păscut oile cele cuvântătoare în livada credinței Sfintei Treimi;
Bucură-te, organ dulce glăsuitor și alăută bine alcătuită;
Bucură-te, fluier cuvântător și vioară dulce răsunătoare;
Bucură-te, stea prealuminoasă, ce luminezi toată lumea cu învățăturile dogmelor creștinești;
Bucură-te, îndulcitorul inimilor credincioșilor;
Bucură-te, mare ierarhe și teologule Grigorie !

Condacul al 4-lea

Înțelepciune de sus având, Sfinte Ierarhe Grigorie, te-ai suit pe scaunul cel mai înalt al patriarhilor marii cetăți a împăratului Constantin, de unde ai păscut oile cele cuvântătoare întru cuviință și dreptate. Luminat și împodobit fiind cu tot meșteșugul cuvântării de Dumnezeu, ai întrecut pe toți ritorii de atunci și ai lăudat în toată viața ta pe Dumnezeu, cântându-l : Aliluia !

Icosul al 4-lea

Ca un înger sau arhanghel stai înaintea Sfintei Treimi, Părinte Ioane Gură de Aur, ca cel ce din pruncie ai cunoscut mai bine decât mulți bătrâni pe singurul adevăratul Dumnezeu și te-ai indeletnicit cu adevăratele și sfintele învățături creștinești, ajungând a cunoaște toată filozofia și toate științele celor mai învățați dascăli ai vremii aceleia. Pentru că ai lăudat și ai preaslăvit în tot timpul vieții tale pe Bunul Dumnezeu, noi îți aducem aceste laude :

Bucură-te, că te-ai născut din părinți binecredincioși, Secund Stratilatul și Antuza, vrednica ta mamă;
Bucură-te, că din fragedă vârstă ai fost dat la învățătura științelor având dascăli pe Libanie și Andragatie;
Bucură-te, că în puțină vreme pe toți semenii tăi i-ai ajuns și i-ai întrecut cu învățăturile;

Bucură-te, cel ce ai primit Sfântul Botez cu mare bucurie, aducând la dreapta credință și pe mulți alții;
Bucură-te, că pe Antimie filozoful l-ai dovedit în învățături spre uimirea tuturor;
Bucură-te, că și el îndată a cerut Sfântul Botez;
Bucură-te, că episcopul Atenei, auzind că tu ai făptuit întoarcerea lui Antimie, mult s-a bucurat;
Bucură-te, că poporul creștinilor a lăudat pe Dumnezeu pentru faptele tale cele bune;
Bucură-te, că de patriarhul Antiohiei, Meletie, ai fost ridicat la rangul preoției;
Bucură-te, că și hirotonia de diacon și de preot le-ai primit cu multă smerenie;
Bucură-te, cel care cu sorții episcopilor și cu voința împăratului Arcadie ai fost chemat la scaunul cel mai înalt al Patriarhiei Constantinopolului, după moartea patriarhului Nectarie;
Bucură-te, mare ierarhe Ioane Gură de Aur !

Condacul al 5-lea

După moartea părinților tăi, sfinte, toată averea rămasă ție împărțind-o la săraci, robilor dându-le libertate și rudele lăsând, ai slujit Domnului ziua și noaptea. Ca monah în mânăstire, ca cleric, diacon, preot, arhiereu și patriarh ostenindu-te mult, ai scris cărți despre preoție, despre bunătate și blândețe, despre smerenie și milostenie, despre pace, adevăr și dreptate, toate pline de dovezi, întărindu-le cu însăți viața cea aspră ce ai dus; pentru aceea noi, minunându-ne de răbdarea și de umilința ta, îndrăznim a te lăuda și a cânta cu tine lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul al 5-lea

Ca niște albine zburătoare ați umblat în grădina Scripturilor credinței, voi trei mari ierarhi ai lui Hristos, adunând miere din tot felul de flori, pe care ați pus-o înaintea tuturor credincioșior spre îndulcire, povățuindu-i la pocăință, descoperindu-le și explicându-le dogma

Sfintei Treimi, cea unită în ființă dar despărțită în Ipostasuri. Pentru aceasta noi creștinii va rugăm să primiți aceste cântări de laude :

Bucurați-vă, marilor arhierei, despărțiți cu trupurile, dar uniți cu duhul;
Bucurați-vă, raze strălucitoare ale lui Hristos soarele dreptății, Cel ce a luminat toată lumea cu învățăturile Sale;
Bucurați-vă, părinți vrednici ai Biserici creștinești, ce ați fost la un obicei cu apostolii;
Bucurați-vă, râuri cu ape răcoritoare, ce ați adăpat țarinile sufletelor creștinilor cele însetate de adevăratele învățături;
Bucurați-vă, trei ierarhi lăudați de toți cei ce cred într-un Dumnezeu slăvit în Sfânta Treime;
Bucurați-vă, organe bine-glăsuitoare ale Bisericii lui Hristos Dumnezeului nostru;
Bucurați-vă, slugi alese, care ați înmulțit talanții cei dați vouă de Donmul Hristos spre păstrare;
Bucurați-vă, că ușile cerești vouă vi s-au deschis;
Bucurați-vă, doctori iscusiți aleși de Dumnezeu spre a vindeca bolile sufletești ale creștinilor celor slabi în credință;
Bucurați-vă, luminătorii lumii, cei împodobiți de Dumnezeu cu vrednicia arhierească;
Bucurați-vă, albine adunătoare de tot felul de învățături, din grădina Sfintei Scripturi;
Bucurați-vă, treime de arhierei mult-lăudată !

Condacul al 6-lea

Propovăduitori și stâlpi întăritori ai Bisericii lui Hristos și ai poporului creștinesc ați fost Sfinției Trei Ierarhi. Învățând și povățuind pe toți creștinii adevărata credință, înfruntând pe cei ce căutau să semene neghine eretice în ogoarele inimilor dreptslăvitorilor creștini, ați lovit cu praștia cuvintelor voastre în toate învățăturile cele potrivnice, înălțând fruntea dreptei credințe și cântând lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul al 6-lea

Prin curăția vieții tale cea asemenea îngerilor te-ai ridicat la dumnezeiești înălțimi și străbătând cetele heruvimilor, ai descoperit dogmele Treimii, pe care, ca pe cel mai prețios odor, le-ai lăsat Bisericii ca pe o comoară scumpă și nejefuită, Vasile. Pentru aceasta te rugăm să primești de la noi nevrednicii laudele acestea :

Bucură-te, lauda cea strălucită a arhiereilor;
Bucură-te, dumnezeiescule învățător al dogmelor;
Bucură-te, următorul cel credincios al apostolior;
Bucură-te, stâlpul cel prealuminat al Bisericii;
Bucură-te, al Treimii ager și osârdnic apărător;
Bucură-te, arătătorule luminat al celor cerești;
Bucură-te, ocârmuitorul corăbiei celei duhovnicești;
Bucură-te, îndreptătorul celor chemați la vrednicia preoțească;
Bucură-te, luminătorule ceresc al celor îmbrăcați cu darul arhieriei;
Bucură-te, preaînțeleptule povățuitor al pustniciei;
Bucură-te, cel ce trezești pe cei păcătoși la pocăință;
Bucură-te, mângâietorul celor ce adorm în dreapta credință;
Bucură-te, mare Ierarhe Vasile !

Condacul al 7-lea

Prin Vasile cel Mare, trambița cea dulce glăsuitoare, care a cântat în Biserica arhiepiscopală a Cezareii din Capadocia, laudele cuvenite lui Hristos Dumnezeului nostru, învățând pe toți dogmele Sfintei Treimi și lăsând Biserici bogății alese și scumpe, din care și noi împărtășindu-ne, aducem lui Dumnezeu laude și cântări : Aliluia !

Icosul al 7-lea

Deschizând cu dumnezeiască cuviință Scripturile, ai scos din ele învățături temeinice, Sfinte Grigorie, îndulcind cu ele inimile credincioșilor cu adevărat, mai mult decât mierea și ai învățat pe toți creștinii a se închina Treimii întru o unime și unimi în Treime. Pentru aceasta și noi te cinstim cu aceste laude :

Bucură-te, ierarhe Grigorie, înălțimea dumnezeieștilor daruri ale lui Hristos, Dumnezeului nostru;
Bucură-te, cald propovăduitor al dumnezeiescului dor;
Bucură-te, izvorul cuvântarii de Dumnezeu și râul cel limpede al înțelepciunii;
Bucură-te, fluier păstoresc, ce ai biruit trâmbițele ritorior;
Bucură-te, cercetătorul adâncului, care ai dobândit frumusețile vorbelor;
Bucură-te, privighetorule al darului și gura cea înaltă a duhului;
Bucură-te, păzitorul turmei celei cuvântătoare a lui Hristos;
Bucură-te, smulgătorul neghinelor eretice și vânătorul lupilor îmbrăcați în piei de oaie;
Bucură-te, semănătorul cel minunat al dogmelor;
Bucură-te, izgonitorul celor defăimători de Dumnezeu;
Bucură-te, că chipul Mântuitorului Hristos l-ai avut în toată viața ta, înaintea ta;
Bucură-te, mare ierarhe și teologule Grigorie !

Condacul al 8-lea

De Dumnezeu grăitorule, Sfinte Ierarhe Grigorie, pe limbile cele veninoase și vătămatoare ale ereticilor pornite împotriva lui Dumnezeu le-ai ars cu duhul cuvintarilor gurii tale, grăind slava lui Dumnezeu; și cu scrisorile tale, însemnând ființa cea prea puternică a Sfintei Treimi celei nevăzute, ai tăiat din rădăcina eresurile cele spinoase, luminat descoperind învățăturile cele drept-slăvitoare și cântând lui Dumnezeu laude : Aliluia !

Icosul al 8-lea

Femeia eparhului Antiohiei împreună cu soțul ei erau orbiți de învățături eretice și căzând ea într-o boală grea și neputându-se vindeca de nimeni, auzind de tine, Sfinte Ioane, că faci semne multe și minunate, a rugat pe bărbatul său să o aducă la tine. Acela aducând-o, a lăsat-o la ușa bisericii, neîndrăznind ca eretic a o aduce înăuntru, rugându-se episcopului și ție, Sfinte Ioane, pentru a le da ajutorul vostru cel puternic. Deci ieșind, le-ai spus să lepede eresul și să primească

adevărata credință; iar ei făgăduind, ai poruncit tu, sfinte, să aducă apă, rugând apoi pe episcop să toarne acea apă în chipul cruci peste ea și îndată după turnare, s-a vindecat femeia ca și cum n-ar fi fost bolnavă. La această minune atât ei, cât și toți cei ce erau de față, au preaslăvit pe Dumnezeu. Ereticii lepădându-se de învățăturile lor cele rătăcite și întorcându-se la adevărata credință, s-au numărat între dreptmăritorii creștini; iar noi îți aducem laudele acestea :

Bucură-te, Ioane Gură de Aur, tăblița scumpă cu aur ferecată;
Bucură-te, organ dulce răsunător, de Dumnezeu insuflat;
Bucură-te, gura cea aleasa împodobita cu cuvinte de aur;
Bucură-te, îmbogățitorul Bisericii cu scrieri minunate și preascumpe;
Bucură-te, pierzătorul eresurilor elinești și evreiești;
Bucură-te, că femeia aceea auzindu-te înalt vorbind a fost luminată de Dumnezeu și te-a numit Gură de Aur;
Bucură-te, că puțul învățăturilor tale adâncit fiind, ai dat creștinilor funii minunate, ca să ajungă la apele învățăturilor tale;
Bucură-te, că de toate Bisericile ești numit Gură de Aur;
Bucură-te, tămăduitorul femeii eparhului;
Bucură-te, că te-ai asemănat Botezătorului Ioan cu numele și cu viața ta aspră;
Bucură-te, că și tu, Sfinte Ioane, ca și Ioan Botezătorul, ai predicat popoarelor pocăința;
Bucură-te, că și tu, ca și Ilie Tezviteanul, cu credința, cu rugăciunile și cu postul te-ai îndeletnicit în toată viața ta de 63 de ani;
Bucură-te, mare ierarhe Ioane Gură de Aur !

Condacul al 9-lea

În vremea preoției tale, sfinte mare ierarhe Ioane, predicând în biserică și înalt ritorisind, celor neînvățati erau neînțelese unele din cuvintele tale. Atunci o femeie din popor, care asculta cu mare evlavie învățăturile duhovnicești, a ridicat glas în popor și a zis : Învătătorule duhovnicesc, sau mai bine Gură de Aur, adâncă este apa puțului sfintelor tale învățături, dar funia minții noastre fiind scurtă, să ajungă la apă nu poate; și de atunci tot poporul ți-a dat numirea de Gură de aur;

deci și noi minunându-ne de darurile cu care Dumnezeu te-a împodobit, te lăudăm pe tine și lui Dumnezeu cântăm : Aliluia !

Icosul al 9-lea

Împăratul Valent sprijinind pe arieni multe biserici ortodoxe le-a dat acelora, spre mâhnirea adevăraților creștini și pe tine, Sfinte Vasile, mult te-au amarat cu prigonirile, căci acest împărat, când a venit în Cezareea și tu l-ai întâmpinat cu pâine și sare, el a poruncit de ți-a dat fân din hrana cailor lui. Și tu, Sfinte Grigorie, fiind născut din oameni de bun neam și drepți, Grigorie și Nona, ai dobândit o creștere adevărat creștinească și ai răzbătut, ca nimeni altul, tot meșteșugul și știința învățăturilor, făcându-te tâlcuitor și dascăl lumii, cinstind cu cuvinte de laudă pe marele Vasile, pe tatăl tău Grigorie, pe fratele tău Chesarie și pe sora ta Gorgonia, la înmormântările lor. Iar tu, Părinte Ioane Gură de Aur, ai dat sfaturi dumnezeiești poporului încredințat ție spre păstorie, dându-te pe tine singur pidă de nevoință, de cumpătare și de răbdare, mâncând deseori puțină zeamă de orz și dormind puțin, nu stând pe pat, ci deseori șezând pe scaun. Fiind ales și chemat la scaunul patriarhal din Constantinopol, ai mustrat pe Eudoxia împărăteasa, pentru că a răpit o vie a unei văduve sărace, ce se numea Calitropia, care striga cerându-și dreptul ei. Și tu sfinte ai sfătuit pe împărătească să nu fie lucrul străin luat cu sila; de care sfaturi ea neținând seama, a fost asemănată de tine cu Izabela, soția împăratului Ahav, și ți-ai atras mânia ei, exilându-te; dar ai fost adus iar pe scaun și a doua oară ai fost exilat prin mijlocirea unor episcopi invidioși care se purtau mai mult silnicește decât creștinește. Deci noi, minunându-ne de viața voastră sfântă, și de faptele voastre, ne sârguim a vă aduce laude bine meritate :

Bucură-te, Ierarhe Vasile, sprijinitorul și apărătorul binecredincioșilor creștini;
Bucură-te, curajosule mustrător al împăratului Valent, părtinitorul arienilor;
Bucură-te, cel ce ai suferit mânia împăratului pentru pâinea neagră cu care l-ai întâmpinat, pentru că cu acelea se hranea poporul;
Bucură-te, vrednicule ierarhe, mare îndreptător al Bisericii lui Hristos;

Bucură-te, Grigorie, care cu agera ta minte ai răzbătut toate științele și adâncurile filozofiei;
Bucură-te, că tu, sfinte, toate dogmele le-ai lămurit învățând pe toți creștinii adevărata teologie;
Bucură-te, cel ce ai fost dascăl de dreaptă învățătură tuturor creștinilor;
Bucură-te, cel ce ai lăudat pe marele Vasile, la moartea căruia ai plâns cu lacrimi de adevărată frație;
Bucură-te, Ioane Gură de Aur, mustrătorul celor răpitori ai lucrului săracului asuprit și amărât;
Bucură-te, cel ce ai fost surghiunit de împărăteasa Eudoxia pentru asemănarea ei cu Izabela, soția lui Ahav;
Bucură-te, că ai suferit și pornirea cea răutăcioasă a unor episcopi nerecunoscători;
Bucură-te, Ioane cel aspru prigonit și dus în exil tocmai în Armenia, unde ai fost chemat la ceruri de Domnul Hristos;
Bucură-te, mângâietorule al episcopului Chiriac, cel asemenea exilat;
Bucură-te, treime de arhierei mult-lăudată !

Condacul al 10-lea

Mari învățători și deobște izbăvitori oamenilor și îndreptători ai obiceiurilor v-ați arătat sfinților, înțelepți și împodobiți de Dumnezeu : Vasile cel Mare, cel ce arătat ai cuvântat cu înțelepciune tare și neschimbată, îngrozind pe eparhul și mustrând pe împăratul Valent; Grigorie Teologul, cel ce ai fost desfătarea limbii, dulceața auzului, mângâierea inimii și îngerească pâine de suflete hrănitoare; și Ioane Gură de Aur, răul darurilor celor duhovnicești, umplut până la vărsare, organ aurit al predicilor, al pocăinței, milosteniei, smereniei, umilinței, al privegherilor, al iubirii de aproapele și apărătorul celor asupriți și nedreptățiți. Noi, împreună cu voi, dorim a cânta lui Dumnezeu laude : Aliluia !

Icosul al 10-lea

Darul lui Dumnezeu ți-a descoperit, Sfinte Vasile, faptele bune ale prezbiterului Anastasie, la care ai mers cu clerul arhiepiscopalei tale biserici, spre a cunoaște viața acestui vrednic preot, care viețuind întrun

sat, cu femeia sa Teognia, petreceau viața lor întru curăție, socotită fiind ea, ca o țarină neroditoare; iar Anastasie a fost luminat de Dumnezeu și știind cu duhul că ierarhul său Vasile voiește să-l cerceteze, a zis soției sale : Eu mă voi duce la câmp, să lucrez pământul, iar tu sora mea, în ceasul al nouălea aprinzând lumânări, vei ieși întru întâmpinarea Sfântului Vasile, arhiepiscopul nostru. Deci făcând Teognia așa, cum zisese Anastasie, a întâmpinat pe Sfântul Vasile, care cunoscând cu duhul că Anastasie este în casă, l-a chemat; și el ieșind întru întâmpinarea Sfântului și sărutându-i picioarele i-a zis : De unde mie aceasta, că a venit arhiereul Domnului la mine ?. Iar Sfântul Vasile i-a zis : Bine că te-am aflat, să mergem în biserică și să facem dumnezeiasca slujbă. Mergând toți în biserica a poruncit Sfântul Vasile lui Anastasie să slujeasea Sfânta Liturghie, zicându-i : Cu toate lucrurile tale cele bune, să ai și ascultare. Și când slujea Anastasie, Sfântul Vasile și ceilalți care erau vrednici, au văzut, în vremea înălțării sfintelor și înfricoșătoarelor Taine, pe Preasfântul Duh în chip de foc pogorându-Se și pe Anastasie înconjurându-l. De aceste fapte minunate noi mirându-ne te întâmpinăm, Sfinte Vasile, cu aceste frumoase laude :

Bucură-te, Ierarhe Vasile cel luminat la minte de Dumnezeu;
Bucură-te, cunoscătorul vieții și al faptelor bune ale prezbiterului Anastasie;
Bucură-te, că după sfânta slujbă ai binevoit a fi ospătat în casa vrednicului preot;
Bucură-te, cel ce ai știut cu duhul că Teognia nu-i este lui soție, ci soră și așa i-ai zis să o numească;
Bucură-te, sfinte, care ai cercetat într-un bordei, din casa lui Anastasie, pe un bolnav stricat de lepră, pe care îl îngrijeau preotul și sora lui;
Bucură-te, milostive, că și tu ai voit să slujești o noapte pe acel om bolnav, ce era deseori mânios și ocărâtor, spre a te face părtaș la plata dunmezeiască;
Bucură-te, că toată noaptea ai petrecut-o cu acel bolnav în bordei, stând în rugăciune, iar a doua zi pe bolnav l-ai scos din bordei întreg și sănătos;
Bucură-te, că Sfântul Efrem Sirul, rugându-se lui Dunmezeu, a avut o vedenie minunată : un stâlp de foc, al cărui cap ajungea la cer și un glas

din cer i-a zis : Efreme, Efreme, în ce chip vezi pe acest stâlp de foc, în acest fel este Vasile;
Bucură-te, că sfântul acesta Efrem, după vedenia aceasta, s-a dus la Cezarea Capadociei în ziua Arătării Domnului, cu un tălmaci fiindcă el nu cunoștea grecește și te-a văzut pe tine, Sfinte Vasile, mergând la biserică cu multă evlavie;
Bucură-te, că tu sfinte, cunoscând cu duhul că Efrem Sirul este în biserică, ai poruncit arhidiaconului tău să se ducă să-l cheme la tine în sfântul altar;
Bucură-te, că acela se apăra prin tălmaci că nu ar fi el cel chemat, ci un altul poate; însă tu sfinte ai zis arhidiaconului mergi și spune străinului monah : Doamne Efrem, vino și intră în sfântul altar, că te cheamă arhiepiscopul; și apoi l-ai hirotonit diacon zicându-i să spună ecteniile în limba grecească, ceea ce Efrem a îndeplinit;
Bucură-te, mare ierarhe Vasile !

Condacul al 11-lea

Bună mireasmă lui Hristos făcându-te, Sfinte Ierarhe Vasile, toată lumea ai umplut de mirosul cel plăcut al Sfintei Evanghelii; și îmbrăcând veșmântul luDminat al arhieriei, ai slujit cu toată vrednicia Biserica lui Hristos Dumnezeul nostru; iar noi minunându-ne de viața ta cea îngerească, cântăm împreună cu tine lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul al 11-lea

Păstorind Biserica patriarhală a Constantinopolului timp de 12 ani până la soborul al doilea, te-ai retras la moșia ta Arianz, unde ai petrecut-o viață de sfințenie, până la vârsta de optzeci de ani, când Domnul te-a chemat din viața aceasta pământească la împărăția cea cerească și acolo te bucuri de ostenelile tale și de luptele ce ai avut pentru buna întărire a Bisericii lui Hristos, având mulțumirea că la retragerea ta de pe scunul patriarhal, ai lăsat numai o biserică eretică în Constantinopol, iar pe cele ce mai înainte fuseseră date arienilor, le-ai readus la starea de mai înainte a dreptcredincioșilor. Deci noi, cinstind pomenirea ta, te lăudăm cu aceste cântări de laudă :

Bucură-te, Ierarhe Grigorie, mintea cea luminată de Dumnezeu;
Bucură-te, chimval răsunator în toată lumea, a cuvintelor tale teologhicești;
Bucură-te, curățitorul și stârpitorul neghinelor eretice;
Bucură-te, plugarule, care ai arăt pământurile sufletești ale creștinilor;
Bucură-te, semanătorule al graului dumnezeiesc, care hrănește și satură omenirea creștină;
Bucură-te, adăpătorul celor însetați de apa cea vie a Sfintei Evanghelii;
Bucură-te, alăuta darului cea de Dumnezeu vestitoare;
Bucură-te, întăritorul cel adevărat al dogmelor părinților celor dreptcredincioși;
Bucură-te, cârmaci bine priceput al corăbiei Bisericii creștinești;
Bucură-te, râu plin de apele darului;
Bucură-te, noule David, cel ce ai cântat laude alese lui Dumnezeu, Cel slăvit în Sfânta Treime;
Bucură-te, mare ierarhe și teologule Grigorie !

Condacul al 12-lea

Nou Samuel te-ai arătat, Sfinte Grigorie Teologule, cu curăția vieții tale și cu marea ta înțelepciune; împodobit fiind și cu darul oratoriei, ai fost ca un nou David cântând cu fluierul cel păstoresc al cuvântării de Dumnezeu, încât s-a putut spune despre tine că, dacă s-ar fi aflat vreo icoană și vreun chip împodobit, acela ai fi tu, Sfinte Grigorie; pentru care și noi cântăm lui Dumnezeu împreună cu tine : Aliluia !

Icosul al 12-lea

După atâtea veacuri trecute gândindu-ne și noi, Sfinte Ioane, la izgonirea ta de pe tronul patriarhal al Constantinopolului și citind cele scrise de tine episcopului Chiriac cel asemenea izgonit, ne mirăm de mintea ta cea luminată și de cuvintele de mângâiere scrise de tine acelui episcop, care pot sluji tuturor creștinilor la cazuri de necazuri și supărări. Tu, Sfinte Ioane Gură de Aur, ai scris episcopului Chiriac acestea : Vino să-ți scot rana mâhnirii și să-ți risipesc negura cugetului. Furtuna ce a venit asupra Bisericii este amară și grea, iar corăbierii, neputând face nimic pentru încetarea furtunii, stau încremeniți, plâng,

se tânguiesc, se roagă și așteaptă sau pieirea lor în valurile mării, său încetarea furtunii. Nu te mâhni, frate Chiriac, că eu când am fost izgonit din Constantinopol, nu mă îngrijeam de nimic, că ziceam întru mine : de este voia împărătesei să mă izgonească, izgonească-mă. De va vrea să mă fierăstruiască, am pildă pe profetul Isaia. De va vrea să mă arunce în mare, îmi voi aduce aminte de profetul Iona. De îi este voia să mă bage în groapă, am pe Daniil băgat în groapa leilor. De va vrea să mă ucidă cu pietre, am pe Ștefan întâiul mucenic, ce a pătimit aceasta. De va vrea să-mi ia capul, am pe Ioan Botezătorul. De va vrea să-mi ia averea, de o am, s-o ia, căci gol am ieșit din pântecele mamei mele, gol mă voi și duce din viață. De aș fi plăcut oamenilor, nu aș fi sluga lui Hristos; iar proorocul David mă înarmează : Grăit-am mărturiile Tale înaintea împăraților și nu m-am rușinat. Iar noi citind aceste cuvinte ne minunăm și-ți aducem aceste laude :

Bucură-te, minte înaltă de Dumnezeu insuflată;
Bucură-te, organ de aur ce ai cuvântat mai frumos decât toți înțeleptii lumii;
Bucură-te, că în timpul surghiunului tău multe suferințe și amaruri ai avut;
Bucură-te, că de la Comane, unde ai fost îngropat, după 33 de ani, moaștele tale au fost aduse la Constantinopol;
Bucură-te, că nu ai voit a te lăsa ridicat până când împăratul Teodosie nu ți-a trimis epistola sa;
Bucură-te, că aducându-ți-se moaștele tale la Constantinopol au fost întâmpinate de împăratul și de toți sfetnicii cei mai însemnați ai împărăției;
Bucură-te, că moaștele tale au fost duse în biserica Sfântului Apostol Toma;
Bucură-te, că de acolo au fost așezate în biserica Sfintei Irina unde au fost puse pe tronul patriarhal;
Bucură-te, că de la biserica Sfintei Irina moaștele tale fiind puse cu racla într-o caretă împărătească, au fost duse la biserica Sfinților Apostoli;
Bscura-te, ca în acea biserică patriarhală moaștele tale au fost îngropate în sfântul altar;

Bucură-te, că un bolnav suferind de nepuțință a încheieturilor, atingându-se de racla moaștelor tale s-a izbăvit cu totul de boală;
Bucură-te, mare ierarhe Ioane Gură de Aur !

Condacul al 13-lea

Viața voastră cea sfântă, slujbele cele împodobite, cuvântările voastre cele mai alese și mai scumpe decât toate avuțiile lumii, scrierile voastre, ce sunt ca niște tezaure de cel mai mare preț, v-au făcut să fiți pentru toată lumea creștină cei mai vrednici de toată cinstirea și venerarea noastră, fiind luați de cei mai vrednici păstori ai Bisericii ca pilde de viață curată și sfântă, de mari și neîntrecuți luminători și apărători ai dreptei credințe, ai vieții celei nemateriale, ai suferințelor și asupririlor la care ați fost supuși de oameni cu cugete rele ce nu vă puteau privi bine din cauza pornirii inimii lor celor lacome și invidioase; dar voi, sfinților, pe toate le-ați suferit cu credință în Dumnezeu, cu înțelepciune, cu răbdare, cu postul, cu rugăciunile și cu viața voastră cea nematerială, pentru care noi, minunându-ne de tăria sufletelor voastre, îndrăznim a vă aduce laude, cântând cu voi lui Dumnezeu : Aliluia ! (acest condac se zice de trei ori)

Apoi iarăși se zice Icosul întâi

Cine este destoinic a-și deschide buzele și a-și misca limba, spre a o lăuda, cum se cuvine pe această treime de arhierei ? Însă, deși nu vom putea face aceasta, totuși nu putem tăcea și îi aducem aceste laude :

Bucurați-vă, aleșii Sfintei Treimi, flori mirositoare ale grădini celei nestricăcioase;
Bucurați-vă, îngeri pământești și oameni cerești;
Bucurați-vă, marilor arhierei cei luminați la minte de Sfânta Treime;
Bucurați-vă, că ați covarșit firea omenească cu darurile cele multe;
Bucurați-vă, stîlpi neclintiți ai Biserici;
Bucurați-vă, credincioase slugi ale Sfintei Treimi;
Bucurați-vă, mărgăritare strălucite ale Bisericil lui Hristos;
Bucurați-vă, cei mai destoinici luminători ai pământenilor;
Bucurați-vă, apărătorii dreptei credințe în Hristos;

Bucurați-vă, surpătorii eresurilor și îndreptătorii adevăratelor învățături;
Bucurați-vă, cârmuitorii Biserici și pomi luminați roditori ai fructelor celor mai alese;
Bucurați-vă, treime de arhierei mult-lăudată !

Și Condacul întâi

Pe apărătorii și luminătorii Bisericii creștinești, pe învățătorii cei mari și înfrânătorii zâzaniilor diavolești, pe surpătorii eresurilor, pe stâlpii cei neclintiți ai Bisericii, podoabele cele mai alese ale ierarhilor și întocmai cu apostolii, și ai lumii învățători, pe marele Vasile cel cu dumnezeiască minte; pe Grigorie, cel cu dulce glas; și pe Ioan luminătorul a toată lumea, să-i lăudăm credincioșii din toată inima și să le cântăm : Bucură-te, treime de arhierei mult-lăudată !

ACATISTUL SFINTEI CUVIOASE PARASCHEVA

14 octombrie

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție ! Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule... (de trei ori). Slavă ... , Și acum ... Preasfântă Treime..., Doamne miluiește (de trei ori), Slavă ... Și acum ... Tatăl nostru..., Apoi troparele de umilință : Miluiește-ne pe noi, Doamne..., Slavă... Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu : Ușa milostivirii deschide-o nouă..., Apoi Crezul : Cred întru unul Dumnezeu..., Apoi : Doamne miluiește (de 3 ori). Slavă ... Și acum ... și apoi Psalmul 142 : Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea... Psalmul 50 : Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta....,

Condacele și Icoasele

Condacul 1 :

Preacuvioasei noastre maici, mult-milostivei Parascheva, prinos de umilință îi aducem noi nevrednicii păcătoși pentru mijlocirile sale. Că mari daruri ne-am învrednicit a dobândi, de la izvorul cel pururea curgător de bunătăți al Mântuitorului nostru, și să-i cântăm : Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare !

Icosul 1 :

Îngerii din cer cu laude primind duhul tău cel fecioresc din pământeștile locașuri, de bucurie te-au încununat pentru vredniciile tale; căci femeiesc trup purtând și fire slăbănoagă, ai știut a birui toate puterile vrăjmașilor prin bună înțelepciune; pentru aceasta-ți cântăm :

Bucură-te, înțeleaptă fecioară;
Bucură-te, porumbiță cuvântătoare;
Bucură-te, suflet îngeresc în trup fecioresc;
Bucură-te, vrednică mijlocitoare către Domnul;
Bucură-te, mângâierea oamenilor;
Bucură-te, alinarea de suferință;
Bucură-te, nădejdea noastră cea tare;
Bucură-te, întărirea credincioșilor;
Bucură-te, liman lin și neînviforat;
Bucură-te, pilda bunei cucernicii;
Bucură-te, luminarea celor nepricepuți;
Bucură-te, scăparea celor deznădăjduiți;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare !

Condacul 2 :

Așa Împăratul tuturor răsplătește biruințele. Așa mâna proniei cea nevăzută întărește neamul omenesc, îmbrățișând cu credință cele de dânsa rânduite spre mântuire. Pentru aceasta să ne depărtăm de nelegiuiri; până când vom petrece în păcate ? Doamne, întărește inimile noastre ca să-Ți cântăm în fapte bune cântarea cea îngerească : Aliluia !

IcosuI 2 :

Bucură-te, mărgăritar neprețuit al vistieriei noastre;
Bucură-te, floare nevestejită a Bisericii lui Hristos;
Bucură-te, temelie neclintită a creștinătății;
Bucură-te, a fecioarelor înzestrătoare și rugătoare către Maica lui Dumnezeu;
Bucură-te, ascultătoare a preoților cucernici;
Bucură-te, grabnică ajutătoare a străinilor;
Bucură-te, fierbinte mângâietoare a prigoniților;
Bucură-te, milostivă povățuitoare a văduvelor;
Bucură-te, învingătoarea dușmanilor;
Bucură-te, izbăvirea tuturor celor ce te cheamă spre ajutor;
Bucură-te, mare folositoare a sufletelor;
Bucură-te, vindecătoarea de răni a trupurilor;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare !

Condacul 3 :

Spre tine pururea nădăjduind, de multe boli și primejdii s-a izbăvit țara aceasta, alinând și prefăcând mânia cea cu dreptate pornită asupra noastră de la Dumnezeu, în bună și milostivă îndurare, prin ale tale rugăciuni; dar și acum îngrozindu-ne marile nenorociri, la tine năzuim cu lacrimi, să ne ajuți, ca să scăpăm din primejdie și să cântăm lui Dumnezeu : Aliluia !

IcosuI 3 :

Epivata, văzând lauda pământului ei, răsărind dintru ale sale, cu bucurie te-a întâmpinat, preacuvioasă, mărturisindu-te cu mare cucernicie; iar noi, care în urmă ne-am învrednicit a dobândi moaștele tale, cum vom putea îndestul a propovădui minunile pe care le-ai făcut, de nu cântăm acestea :

Bucură-te, luminătoarea Moldovei;
Bucură-te, sprijinitoarea Epivatei;
Bucură-te, învățătoarea parinților tăi;
Bucură-te, ceea ce n-ai adunat averi pământești;
Bucură-te, adunătoarea cereștilor daruri;
Bucură-te, ceea ce n-ai primit hainele cele scumpe;
Bucură-te, cinstitoarea hainei smereniei;
Bucură-te, îndreptătoarea mândriei;
Bucură-te, cinstitoarea fecioriei;
Bucură-te, sprijinitoarea bătrânilor;
Bucură-te, osânditoarea dușmanilor;
Bucură-te, miluitoarea săracilor;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare !

Condacul 4 :

Preacurată Fecioară Marie, Maica lui Dumnezeu, primește și ale noastre datornice rugăciuni de la noi nevrednicii pe care prin mijlocitoarea noastră sfânta ți le aducem spre iertarea păcatelor și ne dă nouă pace și mare milă de la Fiul tău, Căruia Îi cântăm neîncetat : Aliluia !

IcosuI 4 :

Celei după vrednicie și cu credință următoare a cuvântului lui Dumnezeu, care pentru buna cucernicie a primit darul vindecărilor și plată cerească, prin glasul Mântuitorului zicând : slugă bună și credincioasă, intră întru bucuria Domnului tău, îi aducem cântărea aceasta :

Bucură-te, sămânță nerătăcită;

Bucură-te, trup neobosit;
Bucură-te, hrană duhovnicească;
Bucură-te, aur lămurit;
Bucură-te, foc arzător plevilor;
Bucură-te, pământ de îndestulare;
Bucură-te, rodul pocăinței;
Bucură-te, alinarea relelor cugetări;
Bucură-te, risipitoare de furtuni;
Bucură-te, aducătoare de mană;
Bucură-te, dătătoare de mângâieri;
Bucură-te, mijlocitoarea tuturor creștinilor către Domnul;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare !

Condacul 5 :

Obosiți de truda gândurilor lumești ne-am deșteptat acum noi, ticăloșii, lăcrimând, că nu avem încotro întinde nădejdile după faptele noastre spre a ne liniști, nefăcând nici un lucru vrednic de mântuire și temându-ne de tăiere ca smochinul neroditor, cădem înaintea ta plângând, sfântă Paraschevo, și strigăm : miluiește-ne, ca dimpreună cu tine să cântăm lui Dumnezeu cântarea de mântuire : Aliluia !

IcosuI 5 :

Cine nu te va ferici pe tine, cuvioasă, că te-ai învrednicit a potoli prin nevoințele tale zburdălnicia trupului și a dobândi mântuirea sufletească cu cinstea cea neluată de mâini omenești a cerești mări ? Sau cine nu te va ferici iarăși că ai străbătut prin viteazul tău cuget împletiturile vicleanului cele amăgitoare, și l-ai rușinat ? Pentru aceasta primește următoarea cântare :

Bucură-te, turnul biruinței;
Bucură-te, ușa mântuirii;
Bucură-te, pavăza credinței;
Bucură-te, locașul statorniciei;
Bucură-te, chipul bunătăților;
Bucură-te, apărarea cinstitei cruci;

Bucură-te, închinătoarea ei vrednică;
Bucură-te, că prin al ei ajutor ai fost izbânditoare;
Bucură-te, că printr-însa te-ai făcut lui Hristos următoare;
Bucură-te, a biruinței frumoasă stâlpare;
Bucură-te, învingătoare a stăpânirii iadului;
Bucură-te, moștenitoarea cerești mângâieri;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare !

Condacul 6 :

Dar cum vom cânta mai cu vrednicie sau cu ce cuvinte vom lăuda mărirea faptelor tale, noi nevrednicii ? Că nici faptele, nici credința nu ne apropie de preacinstitele tale lucrări; dar, mărturisind slăbiciunea noastră, ne rugăm ție a ne ajuta și a mijloci către Dumnezeu să primească cântarea : Aliluia !

Icosul 6 :

Ne-au cuprins acum dureri ce nu sunt spuse, nici un ajutor omenesc de la nimeni nu așteptăm, toți ne-au părăsit deodată, până și plăcerile ce odinioară ne desfătau acum se luptă cu noi; vai de ticăloșia noastră, nu avem altă nădejde decât mila lui Dumnezeu și al tău ajutor sfânt. Pentru aceasta ne rugăm ție, grăbește a ne asculta, vindecându-ne, ca să cântăm ție :

Bucură-te, leacul durerii;
Bucură-te, mâna vindecării;
Bucură-te, casa ocrotirii;
Bucură-te, raza mângâierii;
Bucură-te, cortul îndestulării;
Bucură-te, roua fierbințelii;
Bucură-te, mântuirea de boli;
Bucură-te, scăparea celor înspăimântați;
Bucură-te, izgonitoare de pagube;
Bucură-te, privighetoare neadormită;
Bucură-te, stea luminătoare;
Bucură-te, scară izbăvitoare;

Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare !

Condacul 7 :

Doamne, cerceteaza și vindecă pe robii tăi cei cuprinși de durere, zice preacuvioasa, rugându-se neîncetat, că nu au reazem, nici mângâiere. Iar zilele grele sunt, și pentru că ne-am mântuit, să ne bucurăm și să cădem la Dumnezeu, pocăindu-ne și cântând : Aliluia !

IcosuI 7 :

Nelegiuirile noastre, mulțimea strâmbătăților pe care le-am pricinuit aproapelui nostru, astăzi ne osândesc și nu știm ce vom răspunde mergând la judecată, unde toți ne prigonesc, toți se ridică asupra noastră să ne împileze; tu însă, o, preabună maică, care asculți marturisirea noastră, mijlocește către Domnul, să prefaci soarta osândirii noastre în bunătăți, scoțând din inimile vrăjmașilor noștri toată urâciunea și te vom preamări cu laude ca acestea :

Bucură-te, mijlocitoarea celor greșiți;
Bucură-te, folositoarea celor asupriți;
Bucură-te, îndreptătoarea judecătorilor răi;
Bucură-te, doveditoarea celor clevetiți;
Bucură-te, scăparea celor judecați și osândiți;
Bucură-te, contenire a patimilor;
Bucură-te, nesprijinitoarea celor ce caută numai folosul lor;
Bucură-te, neizbândire a mijlocitorilor celor vicleni;
Bucură-te, domolire a celor puternici;
Bucură-te, înlesnire a slăbănogilor;
Bucură-te, stârpitoare a răutăților;
Bucură-te, izvorâtoare a milostivirii;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare !

Condacul 8 :

Acestea grăind, ne liniștim, ne veselim și ne bucurăm; saltă sufletele noastre că nu-și vor râde de noi vrăjmașii noștri. Nu ne va părăsi

Dumnezeul nostru până în sfârșit, pentru rugăciunile tale, preacuvioasă, ci trimitând mila Lui asupra poporului, precum este obișnuit, și noi, nevrednicii, ne vom împărtăși cu el de ale Sale bunătăți, cu care dimpreună vom cânta lui Dumnezeu : Aliluia !

Icosul 8 :

La toți vom spune minunile tale, în glas vom cânta prăznuirea ta, după datoria obștii care ți-aduce spre multumire : mărire laudei tale, mărire îndelung-rabdării cu care te-ai încununat, nevoindu-te prin credință, mărire faptei celei cu statornicie urmată după pilda Iubitorului de oameni; pentru acestea grăim către tine :

Bucură-te, mireasă duhovnicească;
Bucură-te, cununa adevărului;
Bucură-te, toiagul biruinței;
Bucură-te, mărirea monahilor;
Bucură-te, povățuitoare a obștii;
Bucură-te, cinstitoare a cuvioaselor;
Bucură-te, păzitoare a sihaștrilor;
Bucură-te, pomenitoare a veacurilor;
Bucură-te, propovăduitoare a dreptei credințe;
Bucură-te, surpătoare a eresurilor;
Bucură-te, dobândirea slavei dumnezeiești;
Bucură-te, următoarea Cuvântului ceresc;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare !

Condacul 9 :

Pe sfânta folositoare celor ce sunt întru nevoi, toți cu bucurie să o lăudăm, pe cinstita Parascheva, că aceasta viața nestricăcioasă a luat în veci; pentru aceasta mărire a aflat, și darul de minuni, cu porunca lui Dumnezeu, cântând : Aliluia !

Icosul 9 :

Rău-cugetătorii prin tine mustrați fiind, se înspăimântă văzând slava lui Dumnezeu, cea gătită omului depărtat de păcate, în tine luminând, văzând taina cea necuprinsă a chipului măririi, asupra ta cuvioasă, că astăzi strălucește aducând credincioșilor daruri de vindecări; pentru aceasta ei s-au rușinat pocăinduse și noi ne-am veselit, cântându-ți ție :

Bucură-te, izbăvitoarea noastră;
Bucură-te, povățuitoare;
Bucură-te, îndreptătoare;
Bucură-te, îzgonitoare de rele;
Bucură-te, aducătoare de bun miros;
Bucură-te, otrăvitoarea ivinelor;
Bucură-te, stârpitoarea insectelor;
Bucură-te, feritoarea de năluciri;
Bucură-te, risipitoarea de grindină;
Bucură-te, aducătoarea de ploi mănoase;
Bucură-te, îmbelșugătoarea de roade bune;
Bucură-te, veselitoarea plugarilor;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare !

Condacul 10 :

Niciodată nu vom înceta a vesti minunile tale, preacuvioasă, că de n-ai fi stat tu, rugându-te pentru țara aceasta pe care o păzești cu preacuratele tale moaște, cine ne-ar fi izbăvit din atâtea primejdii, sau cine ne-ar fi ușurat de bolile care au venit asupra noastră, pentru păcatele noastre cele multe ? Deci dimpreună cu tine cântăm lui Dumnezeu : Aliluia ! Zidurile casei părinților tăi n-au fost puternice, nici îndestulătoare pentru a te opri de la mărimea hotărârii ce ai făcut, făgăduindu-te a îmbrățișa viața monahicească; pentru aceasta și depărtându-te de toată dezmierdarea și plăcerile lumești, haina cea scumpă cu a cerșetorului, venind de la biserică, ai schimbat-o, părăsindu-ți părinții care te certau cu mustrări de la asemenea plecare. Deci cu smerenie dobândind cele preaînalte, de la toți auzi :

Bucură-te, trandafir neatins de viermele trufiei;

Bucură-te, crin răsădit în grădina cea de sus;
Bucură-te, patul nevinovăției;
Bucură-te, scaunul domniilor;
Bucură-te, sceptrul celor ce conduc;
Bucură-te, ocrotitoare neobosită;
Bucură-te, apărătoare neînfruntată;
Bucură-te, prigonitoare a celor ce ne ispitesc;
Bucură-te, cinstitoare a celor ce ne miluiesc;
Bucură-te, întăritoare a celor ce ne slujesc;
Bucură-te, luminătoare a celor ce ne mângâie;
Bucură-te, împreună-lucrătoare cu cei ce ne hrănesc;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare !

Condacul 11 :

Suntem plini de păcate, îndurate Doamne, și greu se luptă sufletele noastre gândind la judecată, căci ce vom face noi păcatoșii, năpădindu-ne deodată neprevăzutul sfârșit ? Milă cerem, Doamne, milă Hristoase al nostru, căci nu avem chip de îndreptare; nu trece cu vederea rugăciunile noastre și pocăința, care în tot ceasul după păcate ne-a cuprins și primește ca închezășuitoare a bunei noastre voințe și a temerii de Tine, rugăciunea aceasta, pe lângă care Ți-aducem mijlocitoare și pe maica noastră Parascheva, cântând cu dânsă dimpreună : Aliluia !

IcosuI 11 :

Mulți păcătoși mai înainte de noi și-au dobândit mântuirea umilindu-se. Cum dar și noi ne vom depărta de această nădejde ? Către tine însă năzuim, preacuvioasă maică, și nu vom fi rușinați, nedepărtându-te de noi ca de păcătosul acela care lângă tine a fost înmormântat fără a i se cunoaște nevrednicia sa și pentru care ai cerut prin vedenie să i se mute trupul cel stricat de lângă moaștele tale. Deci ne rugăm primește rugăciunile și lacrimile noastre, mijlocind iertarea păcatelor noastre pentru că îți cântăm :

Bucură-te, smerenie înaltă;
Bucură-te, fecioară neîntinată;

Bucură-te, comoară nedeșertată;
Bucură-te, maică prealăudată;
Bucură-te, mântuirea cea smerită;
Bucură-te, lauda celor cinstiți;
Bucură-te, mângâierea celor nenorociți;
Bucură-te, povățuitoarea celor rătăciți;
Bucură-te, buna mea sfătuitoare;
Bucură-te, preablândă îndreptătoare;
Bucură-te, sufletească veselitoare;
Bucură-te, grabnică ajutătoare;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare !

Condacul 12 :

Nespusă este mângâierea noastră, privindu-te, cu noi petrecând, ca un dar al lui Dumnezeu ce s-a trimis țării acesteia; că de ce boli am fost cuprinși și nu ne-ai vindecat; în care scârbe și nu ne-ai bucurat; de câte ori lipsiți, prigoniți și în războaie și tu ne-ai ajutat nouă, în totul plinind cuvântul Mântuitorului din Evanghelia Sa ! Pentru aceasta cu smerenie dobândind dreapta cea preaînaltă la scaunul măririi, îți cântăm ție : bucură-te ! și lui Dumnezeu lauda cea cerească : Aliluia !

Icosul 12 :

Izbăvește-ne pe noi, maică, de toată boala, de ciumă, de holeră și de vrăjmași; izbăvește-ne pe noi, maică, de lăcuste, de gândaci și de toată răutatea; izbăvește-ne pe noi, maică, de foc, de grindină și de fulger; izbăvește-ne pe noi, maică, de chinul cel de veci și de ceasul osândirii și ne învrednicește a dobândi prin rugăciunile tale starea cea de-a dreapta în ziua judecați, prin mântuirea sufletelor noastre, ocrotindu-ne și hrănindu-ne în pace până la răsuflarea cea mai de pe urmă, ca să-ți cântăm :

Bucură-te, alăută duhovnicească;
Bucură-te, trâmbiță apostolească;
Bucură-te, făclie luminoasă;
Bucură-te, rază cerească;
Bucură-te, nădejdea oamenilor;

Bucură-te, izgonirea demonilor;
Bucură-te, tămăduirea rănilor;
Bucură-te, feritoarea de răutăți;
Bucură-te, aducătoarea de bunătăți;
Bucură-te, luminătoarea casnică a Moldovei;
Bucură-te, izbăvitoarea lui Vasile Voievod și a altor miluitori;
Bucură-te, sprijinitoarea și a mea, a smeritului păcătos;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare !

Condacul 13 :

Ne închinăm lui Dumnezeu și cinstim sfintele tale moaște, Cuvioasă Maică Paraschevo, propovăduind cu mărire și cântări toate minunile tale care prin darul lui Dumnezeu și pentru a noastră mântuire am dobândit; bine primită fă rugăciunea noastră, sfântă, și grabește totdeauna a ne ajuta ca să cântăm cu bucurie isprăvile tale și slava lui Dumnezeu : Aliluia ! Ne închinăm lui Dumnezeu și cinstim sfintele tale moaște, Cuvioasă Maică Paraschevo, propovăduind cu mărire și cântări toate minunile tale care prin darul lui Dumnezeu și pentru a noastră mântuire am dobândit; bine primită fă rugăciunea noastră, sfântă, și grabește totdeauna a ne ajuta ca să cântăm cu bucurie isprăvile tale și slava lui Dumnezeu : Aliluia ! Ne închinăm lui Dumnezeu și cinstim sfintele tale moaște, Cuvioasă Maică Paraschevo, propovăduind cu mărire și cântări toate minunile tale care prin darul lui Dumnezeu și pentru a noastră mântuire am dobândit; bine primită fă rugăciunea noastră, sfântă, și grabește totdeauna a ne ajuta ca să cântăm cu bucurie isprăvile tale și slava lui Dumnezeu : Aliluia ! (Acest Condac se zice de trei ori.)

Apoi se zice iarăși Icosul întâi :

Îngerii din cer cu laude primind duhul tău cel fecioresc din pământeștile locașuri, de bucurie te-au încununat pentru vredniciile tale; căci femeiesc trup purtând și fire slăbănoagă, ai știut a birui toate puterile vrăjmașilor prin bună înțelepciune; pentru aceasta-ți cântăm :

Bucură-te, înțeleaptă fecioară;
Bucură-te, porumbiță cuvântătoare;

Bucură-te, suflet îngeresc în trup fecioresc;
Bucură-te, vrednică mijlocitoare către Domnul;
Bucură-te, mângâierea oamenilor;
Bucură-te, alinarea de suferință;
Bucură-te, nădejdea noastră cea tare;
Bucură-te, întărirea credincioșilor;
Bucură-te, liman lin și neînviforat;
Bucură-te, pilda bunei cucernicii;
Bucură-te, luminarea celor nepricepuți;
Bucură-te, scăparea celor deznădăjduiți;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare !

Și Condacul întâi :

Preacuvioasei noastre maici, mult-milostivei Parascheva, prinos de umilință îi aducem noi nevrednicii păcătoși pentru mijlocirile sale. Că mari daruri ne-am învrednicit a dobândi, de la izvorul cel pururea curgător de bunătăți al Mântuitorului nostru, și să-i cântăm : Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare !

După aceea se citește această rugăciune :

Doamne Dumnezeul nostru, Tu, Cel ce ai zis și s-a făcut toată făptura, nu întoarce fața Ta de la noi păcătoșii ca să nu vină asupră-ne mânia cea groaznică și înfricoșătoare a durerilor, care este rodul păcatelor noastre, ce în toată ziua, nenumarate, cu nesocotință le săvârșim. Noi suntem păcătoși, netrebnici și plini de răutate; iar Tu ești izvorul vieții și al milostivirii. Nu ne lăsa, Doamne ! Nu trece rugăciunea noastră a păcătoșilor, nici ne răsplăti nouă după nelegiuirile noastre, ci pentru că nu suntem vrednici a câștiga milostivirea prin sârguința cea de toate zilele, dăruiește-ne-o Tu ca un îndurat multMilostiv. Doamne, pentru rugăciunile Cuvioasei Maicii noastre Parascheva, dăruiește-ne nouă sănătate și viață ferită de toată răutatea și ne întărește cu Duhul tău cel stăpânitor, ca din adâncul inimilor, cu bucurie să slăvim preasfânt numele tău în veci. Amin.

ACATISTUL ÎNGERULUI PĂZITOR

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție ! Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule... (de trei ori). Slavă ... , Și acum ... Preasfântă Treime..., Doamne miluiește (de trei ori), Slavă ... Și acum ... Tatăl nostru..., Apoi troparele de umilință : Miluiește-ne pe noi, Doamne..., Slavă... Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu : Ușa milostivirii deschide-o nouă..., Apoi Crezul : Cred întru unul Dumnezeu..., Apoi : Doamne miluiește (de 3 ori). Slavă ... Și acum ... și apoi Psalmul 142 : Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea... Psalmul 50 : Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta....,

Condacele și icoasele :

Condacul 1

Sfinte îngere, cel ce ești ales de Domnul Dumnezeu spre paza sufletului meu, eu, nevrednicul, îndrăznesc să-ți aduc cântări de laudă, iar tu, că cel ce ai îndrăzneală către Împăratul Cerului, apără-mă de dușmanii văzuți și nevăzuți, izbăvește-mă de toate nevoile și necazurile, ca să strig ție : Bucură-te, înger al Domnului, neadormitul meu păzitor !

Icosul 1

Sfinte îngere, cel ce ești trimis din ceruri ca să mă păzești și să mă călăuzești în toată viața mea, cad înaintea ta și mă rog : tu însuți mă călăuzește și mă înțelepțește ca să încep a-ți aduce din toată inima, cu toată dragostea și osârdia, aceste cântări de laudă :

Bucură-te, Înger al lui Dumnezeu, înainte-stătătorul meu în fața Presfintei Treimi;
Bucură-te, slugă cerească a Domnului celui ce împărățește peste toată făptura;
Bucură-te, împreună-viețuitorule cu slugile Lui cele înțelegătoare și nematerialnice;
Bucură-te, cel ce faci pururea voia Stăpânului;
Bucură-te, cel ce ai primit de la Dumnezeu poruncă și putere ca să păzești sufletul meu;
Bucură-te, cel ce niciodată nu te depărtezi de mine, păcătosul;
Bucură-te, cel ce pururea petreci cu mine, nevrednicul;
Bucură-te, cel ce mă păzești în toate căile mele;
Bucură-te, cel ce îmi călăuzești pașii spre sfintele biserici;

Bucură-te, cel ce mă ferești de toată răutatea;
Bucură-te, cel ce mi-ai fost dat de Dumnezeu ca păzitor pe căile vieții mele;
Bucură-te, îndrumătorul vieții mele cel preabun;
Bucură-te, Înger al Domnului, neadormitul meu păzitor !

Condacul al 2-lea

Văzând Domnul Iubitorul de oameni că, după greșeala stramoșului nostru Adam, toți oamenii sunt lesne înclinați spre păcat, a trimis din negraita Sa milă în tot pământul pe sfinții Săi îngeri și fiecărui om i-a rânduit câte un înger păzitor. Împlinind așadar porunca Stăpânului lor, sfinții îngeri întotdeauna sunt gata să ne ajute nouă, celor ce cântăm lui Dumnezeu cu bucurie : Aliluia !

Icosul al 2-lea

Sfinte Înger, mijlocește între cele de Sus să mi se lumineze mintea, să cunosc care este voia lui Dumnezeu cea bună, plăcută și desăvârșită și inima mea o îndreptează ca să săvârșesc cu osârdie fapte bune, iar pe tine, păzitorul meu, neîncetat să te laud cu grăiri ca acestea :

Bucură-te, cel ce înflăcărezi inima mea cu dragostea de Dumnezeu, Făcătorul meu;
Bucură-te, cel ce mă îndemni ca toată ziua și tot ceasul să le petrec în rugăciuni, cereri și mulțumiri;
Bucură-te, cel ce îngrădești casa sufletului meu cu frica de Dumnezeu, ca o strajă credincioasă;
Bucură-te, cel ce îndreptezi toate gândurile mele către Mântuitorul care s-a răstignit pentru păcatele mele și ale lumii;
Bucură-te, cel ce răsădești în mine pomenirea chinurilor și a morții Sale de pe Cruce;
Bucură-te, cel ce mă înveți să mă feresc de păcate prin aducere-aminte de patimile Domnului;
Bucură-te, cel ce mă povățuiești să cer de Sus umbrirea harului Sfântului Duh;

Bucură-te, cel ce mă încredinţezi că Mângaietorul caută cu mai multă milă la cei blânzi şi smeriti cu inima;
Bucură-te, cel ce peste tot mă îngrădeşti cu gândurile la Dumnezeu Cel ce este pretutindenea;
Bucură-te, cel ce înfăţişezi înaintea ochilor minţii mele pe Atoatevăzătorul;
Bucură-te, cel ce mângâi inima mea cu mila Lui pentru păcătoşii care se pocăiesc;
Bucură-te, cel ce înfricoşezi sufletul meu cu dreapta Judecată faţă de cei ce sunt împietriţi şi nepocăiţi; Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor !

Condacul al 3-lea

Îngerul meu păzitor, cere pentru mine puterea harului dumnezeiesc, întru care să umblu neabătut şi fără poticneală pe mântuitoarea cale a poruncilor lui Hristos, iar cu inima şi cu gura să slăvesc neîncetat Preasfântul Nume al Dumnezeului nostru şi să cânt Lui : Aliluia !

Icosul al 3-lea

Avându-te pe tine, acoperământ ales de Dumnezeu, ca pe o rază luminoasă care luminezi întunericul sufletului meu şi risipeşti bezna necunoştinţei inimii mele, căzând cu umilinţă mă rog să-mi curăţeşti toate simţirile cele întunecate de patimi ca să nu mai rătăcesc în întunericul păcatului şi prealuminatei tale lumini să-i cânt aşa :

Bucură-te, steaua Luminii fără de apus, răsărită din dumnezeirea cea în Trei Lumini şi care pururea mă luminează;
Bucură-te, rază prealuminoasă, care luminezi ochii inimii mele, cei întunecaţi de păcate;
Bucură-te, cel ce te îngrijeşti să mă îndreptezi pe calea cea adevărată, pe mine, care rătăcesc în întunericul fărădelegilor;
Bucură-te, cel ce îmi pui înainte poruncile Domnului ca pe o oglindă pentru toată viaţa mea;
Bucură-te, cel ce îmi aşezi legea Domnului ca pe sfeşnic pentru picioarele mele şi ca pe o lumină pentu cărările mele;

Bucură-te, cel ce mă înveți să ascult cuvintele Evangheliei lui Hristos cu multă dulceață;
Bucură-te, cel ce mă îndemni să cred cu neîndoire toată învățătura dumnezeiescului meu învățător și domn;
Bucură-te, cel ce mă întărești în supunerea față de rânduiala Sfintei Biserici;
Bucură-te, cel ce mă îndemni să mă supun pravilelor și predaniilor Sfinților apostoli și Părinți;
Bucură-te, cel ce mă întărești în mărturisirea sfintei credințe ortodoxe;
Bucură-te, cel ce pentru această mărturisire credințezi până și la moarte să merg;
Bucură-te, cel ce mă oprești să fiu în legătură cu ereticii și cu cei ce s-au lepădat de adevărata Biserică; Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor !

Condacul al 4-lea

Furtuna dezlănțuită pe marea vieții îmi sfărâmă corabia duhovnicească cu grijile lumești, pacea sărmanului meu suflet ce înviforează; unde voi dobândi limanul cel liniștit al mântuirii ? La tine, după Dumnezeu și Preasfânta Fecioară, îmi pun nădejdea, Îngerul meu păzitor, ce te-am dobândit de la Domnul ca pe un înțelept cârmaci în furtunile de gând care mă tulbură. Cu mulțumire dar, cânt Dumnezeului meu : Aliluia !

Icosul al 4-lea

Auzindu-te și văzându-te pe tine, dumnezeiescule Înger, păzitorul meu cel puternic, duhurile răutății de sub cer nu cutează să se apropie de preacurata ta lumină și să săvârșească nelegiuirile lor pierzătoare de suflet. Pentru aceasta, cu smerenie te rog să nu te depărtezi de la mine din pricina nelegiuirilor mele, ci pururea mă ferește de vânările și de cursele celui viclean, pe mine, care cu umilință graiesc :

Bucură-te, cel ce cu puternicul acoperământ al aripilor tale mă aperi și mă acoperi;
Bucură-te, că pururea stai langă mine cu sabia ta cea de foc;

Bucură-te, cel ce împotriva prințului întunericului în luptă mă ajuți;
Bucură-te, cel ce mă întărești să-i biruiesc pe slujitorii lui cei răi și vicleni;
Bucură-te, cel ce izgonești de la mine demonii pierzători de suflete, ca pe niște vulpi viclene;
Bucură-te, care tăi năvălirile lor cele în chip de fiare ce se pornesc asupra minții și a inimii mele;
Bucură-te, cel ce mă ajuți să spovedesc păcatele mele cele multe;
Bucură-te, cel ce dezrădăcinezi din inima mea mândria, ura, ca pe cele ce sunt fiicele lor;
Bucură-te, cel ce alungi din gândurile mele zavistia și pomenirea de rău;
Bucură-te, cel ce mă îndemni să mă îngrădesc cu semnul Sfintei Cruci spre alungarea gândurilor celor rele;
Bucură-te, cel ce mă întărești să calc fără de frică peste aspidă și peste vasilisc;
Bucură-te, cel ce ai nebiruită armă împotriva vrajmașilor mei;
Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor !

Condacul al 5-lea

Îndrăznesc să te asemăn, păzitorul meu, cu steaua luminoasă ce alergă călăuzindu-i pe magii din vechime la închinarea adevăratului Dumnezeu când Mântuitorul lumii S-a născut în Betleem; iar tu, cu petrecerea ta cea nedespărțită de mine și purtătoare de lumină, îmi arăți calea cea dreaptă care duce spre Împărația Cerească, pentru ca acolo să mă învrednicesc să cânt împreună cu cetele cerești, slavă Împăratului Slavei, Celui mai înainte de veci : Amin !

Icosul al 5-lea

Văzându-mă stăpânit de întunericul morții și acoperit de norul întunecat al patimilor, păzitorul sfânt al sufletului meu, nu mă părăsi, ci urmează îndelung-răbdării Mântuitorului meu, mai așteaptă, trezindu-mă la pocăință până când ochii mei vor vărsa izvoare de lacrimi spre spălarea necurățiilor mele sufletești. Pentru aceasta cu smerenie te rog și grăiesc :

Bucură-te, cel ce pururea aduci lui Dumnezeu rugăciunile tale, pentru mine, păcătosul, ca pe o tămâie de bun miros;
Bucură-te, cel ce pururea mijlocești înaintea Făcătorului meu, ca să mă mântuiască;
Bucură-te, cel ce cu starea ta de față înlături mânia lui Dumnezeu cea cu dreptate pornită asupra mea;
Bucură-te, cel ce ceri de la Preamilostivul Dumnezeu să dea iertare tuturor faptelor mele celor rele;
Bucură-te, cel ce milostivești bunătatea Lui, ca să nu mă piardă cu fărădelegile mele;
Bucură-te, cel ce te rogi neîncetat Răscumpărătorului meu, ca să-mi dea vreme de îndreptare;
Bucură-te, cel ce mă trezești să-mi petrec toate zilele mele în pocăință;
Bucură-te, cel ce îmi insufli dorință ca pururea să mă căiesc în fața Domnului de toate fărădelegile mele;
Bucură-te, cel ce mă înțelepțești ca să mă cercetez în toată vremea și să-mi mărturisesc păcatele;
Bucură-te, cel ce sădești în inima mea zdrobire și mâhnire pentru că l-am mâniat pe bunul meu Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce mă îndemni să-mi plâng viața mea cea ticăloasă și întinată;
Bucură-te, mijlocitor luminos și netăcut al mântuirii mele;
Bucură-te, Înger al Domnului, neadormitul meu păzitor !

Condacul al 6-lea

Propovăduiesc cu glas mare, Îngerul meu păzitor, grija ta de totdeauna pentru mine, păcătosul, în grijile și năpăstuirile mele, care în această lume cu multă gâlceavă îmi tulbură pacea sufletească, apari ca un grabnic mângâietor, înțelepțindu-mă că toate acestea nu sunt trimise de la Înțeleptul Ziditor decât ca o doctorie pentru neputințele mele sufletești și învățându-mă să-l cânt binefăcătorului Doctor Ceresc : Aliluia !

Icosul al 6-lea

Când trezit de necurmatele povățuiri, Sfinte Îngere, în sufletul meu întunecat de necazuri și deznădăjduire din pricina multelor mele păcate, strălucește lumina mângâierii harnice și inima mea se umple de veselie și de bucurie, atunci îndrăznesc să strig ca vameșul către înduratul Dumnezeu, ca să fie milostiv și să-mi ierte greșalele mele; nu înceta, dar, povățuitorul meu, înțelepțindu-mă și întărindu-mă, pe mine, cel ce te chem :

Bucură-te, cel ce mă ajuți să port jugul cel bun al mântuitoarei răbdări cu iubire;
Bucură-te, cel ce cu dragoste mă întărești cu nădejdea în Domnul Dumnezeu, în toate nevoile și relele întâmplări;
Bucură-te, că mă înveți să înving cu bărbăție necazurile și bolile;
Bucură-te, că alungi din inima mea orice mâhnire și deznădejde;
Bucură-te, cel ce mă trezești la luptă împotriva vrajmașilor care vor să mă prindă în mreaja deznădejdii;
Bucură-te, cel ce mă încredințezi să mă încred cuvintelor Sfântului Apostol Pavel, cum că toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie vor fi prigoniți;
Bucură-te, cel ce îmi insufli ca să primesc jugul răbdării și al patimirii pe care l-au purtat proorocii și apostolii;
Bucură-te, cel ce îmi arăți spre mângâiere cetele mucenicilor și ale mărturisitorilor ce s-au nevoit pentru Hristos, până la vărsarea sângelui lor;
Bucură-te, cel ce îmi înfățișezi pururea înaintea ochilor mei chinurile Domnului și Mântuitorului nostru;
Bucură-te, cel ce îmi îndulcești inima cu nădejdea răsplătirilor viitoare;
Bucură-te, cel ce dai viață sufletului meu, așteptând veșnicele bunătăți pline de bucurii;
Bucură-te, cel ce ești întodeauna bunul meu mângâietor;
Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor !

Condacul al 7-lea

Vrând ca toți oamenii să se mântuiască, preamilostivul meu Ziditor te-a trimis pe tine, îngerul Său, ca pe un bun păzitor în toată viața mea,

pentru ca peste tot să mă juți cu sfintele tale rugăciuni, să mă acoperi împotriva curselor diavolești și să mă pregătești ca prin fapte bune să intru cu fecioarele cele înțelepte în cămara cea cerească de Dumnezeu înfrumusețată cântând : Aliluia !

Icosul al 7-lea

Domnul și Stăpânul meu arată mie, nevrednicul și celui mai păcătos dintre robii Săi, o bunătate nouă, căci, trecând cu vederea păcatele mele cele grele și grozave, nu m-a pierdut pentru fărădelegile mele nici până în ziua și ceasul de față, ci, fiind îndelung-răbdător cu mine, așteaptă cu milostivire întoarcerea și pocăința mea, din toată inima. Cred, bunul meu păzitor, că numai cu mijlocirea ta cea de totdeauna în fața lui Dumnezeu pentru mine sunt păzit până acum, pentru aceea, nevoindu-mă cu dragoste, pe tine te chem :

Bucură-te, cel ce mă ferești de înecarea desăvârșită în marea vieții celei înviforate;
Bucură-te, cel ce mă răpești din prăpastia nelegiuirilor mele, cu ajutorul mâinilor tale;
Bucură-te, cel ce scuturi de pe mine somnul cel păcătos al trândăvirii celei vătămătoare de suflet;
Bucură-te, cel ce luminezi cu strălucirea ta mintea mea cea întunecată cu neîngrijirea;
Bucură-te, cel ce mă ajuți să-mi aprind cu rugăciunile inima cea rece, care-i gata să se stingă;
Bucură-te, cel ce pururea mă ridici la slavosloviriile lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce întocmești glasul meu ca prin cântări de laudă, cu vrednicie și dreptate să laud pe Făcătorul tuturor;
Bucură-te, cel ce mă înveți să proslăvesc pe Domnul meu nu numai cu buzele, ci și cu inima;
Bucură-te, cel ce mă trezești spre împlinirea voii Lui celei preasfinte;
Bucură-te, cel ce te îngrijești să mă desprind cu lepădarea de sine și cu părăsirea voilor mele cele rele;
Bucură-te, cel ce voiești cu toată sinceritatea să dobândesc simplitatea porumbelului și blândețea mielului;

Bucură-te, cel ce mijlocești să mi se dăruiască nerăutatea copiilor și judecata sănătoasă a bătrânilor;
Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor !

Condacul al 8-lea

Străin și călător sunt eu pe acest pământ, viața mea e degrab trecătoare, iar eu, ticălosul, niciodată nu mă gândesc în mintea mea la moartea cea fără de veste, nici nu cuget la înfricoșătoarea Judecată la care voi sta înaintea Dreptului Judecător și voi da răspuns pentru fiecare faptă și pentru orice cuvânt. De aceea, te rog pe tine, păzitorul sufletului meu, trezește-mă degrabă din somnul păcatului, ca să nu mă prindă ceasul morții neîndreptat, ci să mă învrednicesc a cere de la Atotțiitorul, Atotputernicul și Milostivul Dumnezeu iertarea pentru fărădelegile mele și să-l cânt cu glas de bucurie : Aliluia !

Icosul al 8-lea

Când Domnul și Ziditorul meu va însemna ziua trecerii mele din viața aceasta, tu, bunul meu păzitor, văzând mai înainte chinurile grozave, pregătite pentru duhurile răutății și pentru păcătoșii nepocăiți, care mă așteaptă și pe mine, acoperă-mă cu aripile milostivirii tale, cum își acoperă vulturul puii săi, iar când va fi să iasă duhul meu din mine, să te văd stând aproape de mine, izgonind pe cumpliții vrăjmași. Drept aceea, cu umilință mă rog, zicând acestea :

Bucură-te, cel ce pui în fața ochilor minții mele ceasul amar și grozav al morții;
Bucură-te, cel ce pururea îmi aduci aminte de ceasul acela pe care nimeni nu-l cunoaște;
Bucură-te, cel ce mă înveți să mă uit la fiecare zi ca la cea mai de pe urmă zi a vieții mele;
Bucură-te, cel ce mă pregătești în toată vremea pentru ieșirea într-o altă lume;
Bucură-te, cel ce naști în mine umilință sufletească și zdrobirea inimii;
Bucură-te, cel ce pururea dorești ca până la sfârșitul vieții mele să mă pocăiesc;

Bucură-te, cel ce mă oprești să iubesc lumea și cele ale sale;
Bucură-te, că mă ajuți să dobândesc bunătățile nepieritoare;
Bucură-te, cel ce mă ajuți să dezrădăcinez din inima mea patima iubirii bogăției celei pieritoare;
Bucură-te, cel ce îmi arăți că toate bunătățile pământului sunt vremelnice și trecătoare;
Bucură-te, cel ce mă înțelepțești să văd că toată frumusețea acestei lumi este asemenea florilor câmpului;
Bucură-te, cel ce nu mă lași să caut slava omenească ce trece ca umbra;
Bucură-te, Înger al Domnului, neadormitul meu păzitor !

Condacul al 9-lea

Tot păcatul am desăvârșit și toată viața mea în deșertăciuni s-a scurs, iar acum de sfârșit m-am apropiat. Doboară dar pe cei ce se îndreaptă asupra mea, pe cei ce caută să mă arunce în adâncul iadului. Pentru aceasta te rog, bunul meu păzitor, fii mie apărător, când voi trece vămile cele cumplite și povățuiește-mă neprimejduit până la porțile Împărăției Cerurilor, unde fețele îngerești cu bucurie ies în întâmpinare cântând : Aliluia !

Icosul al 9-lea

Nici o limbă frumos grăitoare nu poate spune, Sfinte Înger, păzitorul meu, câte bucurii minunate ai făcut pentru mine în toată viața mea; primind sufletul meu din scăldătoarea Sfântului Botez m-ai păzit; în pruncie m-ai învățat și m-ai înțelepțit; în copilărie m-ai ferit de alunecările spre păcat, în tinerețe m-ai povățuit, când am ajuns la vârsta bărbăției, mustrându-mă și mângâindu-mă și peste tot ajutându-mă pe calea mântuirii m-ai îndreptat. Pentru aceasta, cu mulțumire strig ție :

Bucură-te, cel ce niciodată nu mă lipsești de ajutorul și de apărărea ta;
Bucură-te, cel ce trezindu-mă din somn mă îndemni să mă nevoiesc spre a-l mulțumi lui Dumnezeu, Cel ce întărește puterile mele;
Bucură-te, cel ce mă înveți să sfințesc cu rugăciunea orice început al zilei;

Bucură-te, cel ce îngădui să încep a lucra cu îndrăzneală, fără să înalț o rugăciune către Atotbunul Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce te grijești să nimicești din inima mea nădejdea în puterile mele;
Bucură-te, cel ce mă îndemni să rostesc cu limba, să zic cu gura și să țin minte neîncetat numele Predulcelui nostru Iisus Hristos;
Bucură-te, cel ce îmi insufli să vestesc cu limba cele trebuitoare, ca și cele de folos;
Bucură-te, cel ce îmi înfrânezi limba de la deșarta vorbire, de la multa vorbire, dar mai ales de la cuvinte de hulă;
Bucură-te, cel ce pururea petreci împreună cu mine ori de mănânc, ori de beau, ori de fac alt lucru oarecare;
Bucură-te, cel ce te îngrijești să mă deprinzi cu înfrânarea de la mâncare și de la băutură;
Bucură-te, cel ce mă păzești pe mine în vremea somnului și alungi pe vrăjmașul care vrea să mă ispitească cu visurile de noapte;
Bucură-te, cel ce mă reții de la pătimașa iscodire și sădești în ochii mei rușinea cea fecioreasă;
Bucură-te, Înger al Domnului, neadormitul meu păzitor !

Condacul al 10-lea

Cel ce ai venit să mântuiești pe toți oamenii, Preabunul meu Domn Iisus, mă rog cu umilință, iartă-mi cu milostivirea Ta răutățile mele cele nenumărate, fiind plecat spre aceasta de multele rugăciuni ale slujitorului Tău nematerialnic pe care mi l-ai dat din pruncie ca un iubitor de oameni spre paza mea, ca să fiu vrednic a intra în cămara slăvei Tale și să cânt cu duhurile drepților : Aliluia !

Icosul al 10-lea

Pururea îmi apari, Sfinte Înger, ca un zid puternic împotriva vrăjmașilor mei celor răi care caută pierirea mea cea veșnică și care-mi slăbănogesc sufletul cu trândăvia și cu uitarea de sine; te rog dar, păzitorul meu, să mă învrednicești cu mijlocirea ta, în vremea ieșirii sufletului meu din trup, să fiu părtaș preacuratului Trup și preascumpului Sânge al Mântuitorului meu, pentru ca, întărindu-mă cu

Hrana nepieritoare și cu Băutura dătătoare de viață, să trec fără frică în cealaltă lume, lăudându-te pe tine, binefăcătorul meu :

Bucură-te, că mă izbăvești de năzuința spre plăceri îmbietoare și-mi pui în față rușinea fecioarelor;
Bucură-te, că ți s-a dat stăpânire și putere să întorci înapoi pornirile și năvălirile dracilor ce se aruncă asupra mea;
Bucură-te, că ai primit de la Dumnezeu putere să biruiești pe nevăzuții mei vrăjmași;
Bucură-te, că poți să mă izbăvești de orice răutate și din toate cursele diavolești;
Bucură-te, că izgonești de la mine cumplitele năvăliri ale stăpânitorului acestei lumi și ești povățuitorul și călăuzitorul meu nedespărțit;
Bucură-te, că stând tu de față, nu mă voi înfricoșa în ceasul morții de întunecatele fețe ale duhurilor răutății;
Bucură-te, că, păzit fiind de tine, nădăjduiesc să trec neprimejduit vămile văzduhului;
Bucură-te, că, întărit de ajutorul tău, am nădejde să nu fiu oprit în afară porților Raiului, atât dorit de mine;
Bucură-te, că stai înaintea lui Dumnezeu cu rugăciune pentru mine ca să nu fiu aruncat în întunericul cel mai dinafară;
Bucură-te, că pururea îmi insufli să cer milă Domnului cu lacrimi de pocăință, ca să mă izbăvească de focul iadului;
Bucură-te, că mă îndemni să mă rog zi și noapte ca să nu fiu trimis să fiu chinuit de demoni;
Bucură-te, că mă întărești în dreapta credință și mă ferești de rătăcire;
Bucură-te, Înger al Domnului, neadormitul meu păzitor !

Condacul al 11-lea

Știu, Sfinte Înger, păzitorul meu, că această cântare, pe care ți-o aduc din osârdia mea, nu este de ajuns spre a-mi arăta mulțumirea din toată inima pentru câte ai făcut cu mine până acum, dar încă mă rog să îndupleci milostivirea lui Dumnezeu să mă izbăvească la înfricoșătoarea Judecată de partea cea de-a stânga și să mă învrednicească să-l cânt Lui cu toți sfinții : Aliluia !

Icosul al 11-lea

Candela mi s-a stins, nu am undelemn de fapte bune cu care să o pot aprinde, unde dar voi alerga eu, ticălosul, îngreunat de somnul păcatului, când mă va ajunge pe neașteptate ceasul morții. Să nu aud și eu ca fecioarele cele nebune glasul înfricoșător al Mirelui : Nu te cunosc ! Ajută-mă dar, neadormitul meu păzitor, că să-mi umplu vasul sufletului meu cu untdelemnul faptelor bune, iar mai vârtos cu milostenia și smerenia. Iar acum, primește această cântare de la mine :

Bucură-te, cel ce pururea mă inspiri să-L am în mintea mea numai pe Domnul Iisus;
Bucură-te, cel ce înviezi în inima mea porunca dragostei pentru Domnul meu cel Preabun;
Bucură-te, cel ce mă îndemni să-L iubesc pe aproapele meu cu o adevărată dragoste plăcută lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce mă înveți ca pe semenii mei nu numai cu limba sau cuvântul, ci și cu fapta și cu adevărul să-i iubesc;
Bucură-te, cel ce sădești în mine dorința de a-i ajuta în toate nevoile;
Bucură-te, cel ce mă povățuiești să-i mângâi pe cei necăjiți și să-i apăr pe cei asupriți;
Bucură-te, cel ce-mi pleci inima să împart săracilor din avuțiile mele;
Bucură-te, cel ce mă îndemni să fiu gata să-mi pun și sufletul pentru prietenii mei, potrivit poruncii Mântuitorului;
Bucură-te, cel ce-mi închizi ochii ca să nu văd greșalele fratelui meu;
Bucură-te, cel ce nu îngădui să osândesc pe aproapele meu care alunecă spre păcat;
Bucură-te, cel ce ești floare a Împărăției Cerurilor;
Bucură-te, cel ce ești blândețea care alungă frica;
Bucură-te, Înger al Domnului, neadormitul meu păzitor !

Condacul al 12-lea

Ți s-a dat har de la Atotputernicul Dumnezeu, Sfinte Înger, acoperișul meu, să mă păzești în toate căile mele, să nu se lovească piciorul meu de vreo piatră de poticnire, până când mă voi înfățișa

înaintea Lui Hristos-Dumnezeu pe Care cu netăcute glasuri toate puterile cerești îi laudă cântând : Aliluia !

Icosul al 12-lea

Laud milostivirea ta cea vrednică de mirare și pogorământul tău cel mare, cela ce ești minte repede mișcătoare și slugă nematerialnică a Domnului; cele ce nu te îngrețoșezi de păcatele mele urât mirositoare și nu încetezi să aduci pentru mine nevrednicul, sfintele tale rugăciuni către Preasfântul Dumnezeu, Cel ce este în Trei Ipostasuri, ca să nu pier în veci, ci să moștenesc Împărăția Cerească. Binevoiește dar să primești, din sufleteștile mele vistierii, cântările de laudă ce le aduc ție :

Bucură-te, cel ce mă îndepărtezi de păcate prin aducerea-aminte de înfricoșătoarea judecată a Lui Dumnezeu ce va să fie;
Bucură-te, cel ce mă îndemni să-mi pregătesc sufletul ca pe o mireasă întru întâmpinarea Preafrumosului Mire Hristos;
Bucură-te, cel ce de-a pururea dorești să mă întocmești ca pe o vrednică cămară de nuntă;
Bucură-te, cel ce neîncetat mă înveți să-mi aprind candela sufletului meu, ca împreună cu feciorele cele înțelepte și cu sufletele drepților să intru în locașul bucuriei;
Bucură-te, cel ce mă îndemni să-mi spăl îmbrăcămintea mea cea murdară de păcate;
Bucură-te, cel ce mă ajuți să mă îmbrac în veșmântul neprihănirii și al curățeniei;
Bucură-te, cel ce mijlocești la înfricoșătoarea Judecată a lui Hristos să mă învrednicesc să stau de-a dreapta Sa;
Bucură-te, cel ce implori bunăvoința lui Dumnezeu ca să mă numere cu ceata aleșilor Săi;
Bucură-te, cel ce îndemni și pe viețuitorii cerului ce sunt împreună cu tine, să se roage Domnului, ca să mă sălășluiască împreună cu ei în Împărăția Sa;
Bucură-te, păzitorul meu cel bun și treaz;
Bucură-te, cel ce ești bun înainte-stătător, un cald folositor și rugător pentru mine, păcătosul;

Bucură-te, cel ce după Dumnezeu și după Preasfânta Fecioară ești puternica mea nădejde;
Bucură-te, Înger al Domnului, neadormitul meu păzitor !

Condacul al 13-lea

O, luminată preaslăvită și înțelegătoare, Înger ai lui Dumnezeu, primește această cântare de mulțumire și de cerere, iar când va fi să mă scol din pământ ca să stau la Judecată, arată-ți milostivirea asupra mea, a păcătosului, să stai lângă mine, plin de liniște și de bucurie, luând de la mine frica cu nădejdea mântuirii, ca să mă învrednicesc să cânt împreună cu tine în lăcașurile Raiului, în vecii vecilor Împăratului Slavei, Celui mai înainte de veci : Aliluia ! (acest condac se zice de trei ori)

Apoi iarăși se zice Icosul întâi

Sfinte Înger, cel ce ești trimis din ceruri ca să mă păzești și să mă călăuzești în toată viața mea, cad înaintea ta și mă rog : tu însuți mă călăuzește și mă înțelepțește ca să încep a-ți aduce din toată inima, cu toată dragostea și osârdia, aceste cântări de laudă :

Bucură-te, Înger al lui Dumnezeu, înainte-stătătorul meu în fața Preasfintei Treimi;
Bucură-te, slugă cerească a Domnului celui ce împărățește peste toată făptura;
Bucură-te, împreună-viețuitorule cu slugile Lui cele înțelegătoare și nematerialnice;
Bucură-te, cel ce faci pururea voia Stăpânului;
Bucură-te, cel ce ai primit de la Dumnezeu poruncă și putere ca să păzești sufletul meu;
Bucură-te, cel ce niciodată nu te depărtezi de mine, păcătosul;
Bucură-te, cel ce pururea petreci cu mine, nevrednicul;
Bucură-te, cel ce mă păzești în toate căile mele;
Bucură-te, cel ce îmi călăuzești pașii spre sfintele biserici;
Bucură-te, cel ce mă ferești de toată răutatea;
Bucură-te, cel ce mi-ai fost dat de Dumnezeu ca păzitor pe căile vieții mele;
Bucură-te, îndrumătorul vieții mele cel preabun;

Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor !

Și Condacul întâi

Sfinte Îngere, cel ce ești ales de Domnul Dumnezeu spre paza sufletului meu, eu, nevrednicul, îndrăznesc să-ți aduc cântări de laudă, iar tu, că cel ce ai îndrăzneală către Împăratul Cerului, apără-mă de dușmanii văzuți și nevăzuți, izbăvește-mă de toate nevoile și necazurile, ca să strig ție : Bucură-te, Îngere al Domnului, neadormitul meu păzitor!

După aceasta se zice această rugăciune :

O, Sfinte Îngere, păzitorul și acoperitorul meu cel bun ! Cu inimă zdrobită și cu suflet îndurerat stau înaintea ta și mă rog : auzi-mă pe mine, păcătosul orb al lui Dumnezeu, care au plâns mult și cu lacrimi amare strig : Să nu pomenești fărădelegile și nedreptățile cu care eu, ticălosul, te mânii în toată ziua și în tot ceasul, săvârșind fapte murdare în fața Ziditorului meu Dumnezeu. Fii mie milostiv și nu te depărta de mine, spurcatul, până va veni vremea sfârșitului meu. Trezește-mă din somnul păcatului și ajută-mă cu rugăciunile tale să-mi petrec fără prihană cealaltă vreme a vieții mele și să fac roade vrednice de pocăință, păzește-mă de căderile în păcate de moarte, ca să nu pier în deznădejde și să nu se bucure vrăjmașul de pierzarea mea. Știu cu adevărat și cu gura mărturisesc că nu este nimeni ca tine, sfinte Îngere, prieten și înainte-stătător, apărător și biruitor. Stând în fața Prestolului dumnezeiesc, roagă-te pentru mine, netrebnicul și decât toți mai păcătosul, ca să nu-mi ia sufletul în ziua când nu mă aștept și în ceasul când săvârșesc cele rele. Ci stai înainte, rugând pe Preamilostivul Dumnezeu și Domn să-mi ierte păcatele pe care le-am făcut în viața mea cu fapta, cu cuvântul și cu toate simțurile mele; și cu judecățile pe care le știe să mă mântuiască; să mă pedepsească aici după negrăita Sa milă, dar să nu mă vădească la dreapta Judecată și să nu mă dea chinurilor veșnice. Să mă învrednicească să duc roadă de multă pocăință, ca să primesc cu vrednicie Dumnezeiasca Împărtășanie. Pentru aceasta mai vârtos mă rog și un asemenea dar cu toată osârdia doresc. Iar în înfricoșatul ceas al morții să fii lângă mine, bunul meu păzitor, alungându-i pe întunecații demoni care vor veni să înfricoșeze cutremuratul meu suflet. Apără-mă de cursele lor când va fi să trec prin

vămile văzduhului pentru ca, păzit de tine, fără durere să ajung în Raiul, cel dorit de mine, unde fețele Sfinților și ale Cereștilor Puteri laudă Preacinstitul și Preaslăvitul Nume în Treime mărit a lui Dumnezeu, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Căruia I se cuvine cinstea și închinăciunea în vecii vecilor. Amin !

RUGĂCIUNI DIN CEASLOV

RUGĂCIUNILE DIMINEȚII
RUGĂCIUNILE MESEI DE AMIAZĂ
RUGĂCIUNILE MESEI DE SEARĂ
RUGĂCIUNILE DE SEARĂ

RUGĂCIUNILE DIMINEȚII

Sculându-ne din somn fără lene, să ne depărtăm de așternut și întorcându-ne cu fața spre răsărit, să ne închinăm de trei ori, cu mâna până la pământ, zicând : Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție ! Împărate Ceresc... Sfinte Dumnezeule,... (de trei ori) Slavă ... Și acum... Preasfântă Treime ... Doamne miluiește, (de trei ori) Slavă ... Și acum ... Tatăl nostru, ... Că a ta este împărăția...

Sculându-ne din somn cădem către Tine, Bunule, și cântare îngerească strigăm Ție, Puternice : Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeule, pentru rugăciunile îngerilor Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă...

Din pat și din somn m-ai ridicat, Doamne, mintea mea o luminează, inima și buzele mele le deschide ca să Te laud pe Tine, Preasfântă Treime : Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeule, pentru rugăciunile tuturor sfinților Tăi, miluiește-ne pe noi.

Și acum...

Fără de veste Judecătorul va veni și faptele fiecăruia se vor descoperi; ci cu frică să strigăm în miezul nopții : Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeule, pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Doamne miluiește (de 12 ori). Slavă... Și acum...

Și rugăciunea aceasta a Sfintei Treimi :

Din somn sculându-mă, mulțumescu-Ți Ție, Preasfântă Treime, că pentru multă bunătatea Ta și pentru îndelungă-răbdarea Ta nu Te-ai mâniat pe mine, leneșul și păcătosul, nici nu m-ai pierdut cu fărădelegile mele; ci ai făcut iubire de oameni după obicei; și întru deznădăjduire zăcând eu, m-ai ridicat ca să mânec și să slăvesc puterea Ta. Deci, acum luminează-mi ochii gândului, deschide-mi gura ca să mă învăț cuvintele Tale, să înțeleg poruncile Tale, să fac voia Ta, să-Ți cânt întru

mărturisirea inimii și să laud Preasfânt Numele Tău; al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin !

Altă rugăciune :

Slavă Ție, Împărate, Dumnezeule Atotputernice, care prin purtarea Ta de grijă cea Dumnezeiască și de oameni iubitoare, m-ai învrednicit pe mine păcătosul și nevrednicul a mă scula din somn și a dobândi intrarea în Sfântă casa Ta; primește, Doamne, și glasul rugăciunii mele, ca și al Sfintelor și înțelegătoarelor Tale puteri și binevoiește ca, din inimă curată și cu duh de umilință să Ți se aducă Ție laudă din necuratele mele buze; ca și eu să mă fac părtaș fecioarelor celor înțelepte, cu luminata făclie a sufletului meu și să Te slăvesc pe Tine, Dumnezeu Cuvântul, Cel slăvit în Tatăl și în Duhul Sfânt. Amin ! Deschizând ochii sufletului meu cu puterea Ta, Dumnezeul meu, se cuvine să-mi deschid și ușa inimii mele, și precum m-am sculat din patul în care zăceam ca un mort; așa trebuie să mă scol din păcatul fărădelegii și al nemulțumirii, în care zac mort eu, leneșul. Drept aceea, îți mulțumesc, Domnul meu, că m-ai păzit întreg și viu în această noapte și mai vârtos, că n-am căzut în vreun păcat cu Darul Tău. Văd, Doamne, că a început ziua a se lumina, întru care pot vedea multe nestatornicii și sminteli, pot să simt multe ispite, să întâmpin multe pricini ca să cad în păcate și în nevoi de moarte. Cum voi putea scăpa de acelea de nu-mi vei ajuta Tu, care ești puterea mea ? Pentru aceasta Te rog, Dumnezeul meu, să-mi ajuți și să-mi dai Darul Tău cel Sfânt, pentru ca aflându-mă împreună cu El, acesta mă va păzi să nu cad în vreo greșeală și va face ca să-Ți fiu plăcut întru toate lucrurile mele. Deci, de acum hotărăsc să nu fac nici un lucru, care să nu fie spre bucuria Ta și spre folosul meu. Și pentru ca să pun început bun din începutul acestei zile, îți depun Ție toate gândurile mele, toate cuvintele mele, toate poftele mele și toate lucrurile mele, pentru ca să le povățuiești cu înțelepciunea Ta și să le tocmești după judecata dreptății Tale. Și-mi doresc cu adevărat, ca voia mea să nu se mai despartă de voia Ta, numai să mi se descopere. Pentru aceasta Te rog, să mă întărești în voința Ta ca un prea-puternic, ca să păzesc și să împlinesc aceste năzuințe ale mele, spre cuvântarea de mărire a împărăției Tale și spre folosul sufletului meu. Amin !

Apoi : Veniți să ne închinăm ... (de 3 ori) Și trei închinăciuni.

Apoi : Psalmul 50 :

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit, și rău înaintea Ta am făcut, iar Tu drept ești întru cuvintele Tale și biruitor când ne vei judeca Tu. Că iată, întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată, adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți, spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și Duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-l lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu Duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fărădelege căile Tale și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea sângelui, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele. Bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit, inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe Altarul Tău viței.

CREZUL - Simbolul Credinței

Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, văzutelor tuturor și nevăzutelor. Și întru unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii; Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut; Cel de o Ființă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut. Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din

Maria Fecioara și S-a făcut om. Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, și a pătimit și S-a îngropat. Și a înviat a treia zi, după Scripturi. Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui. Și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, a Căruia împărăție nu va avea sfârșit. Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și slăvit, care a grăit prin prooroci. Întru una, Sfântă, sobornicească și apostolească Biserică. Mărturisesc un Botez întru iertarea păcatelor. Aștept învierea morților. Și viața veacului ce va să fie. Amin !

Rugăciunea întâi a Sfântul Macarie cel Mare :

Doamne, curățește-mă pe mine păcătosul, că niciodată n-am făcut bine înaintea Ta; scapă-mă de cel viclean și fă să fie întru mine voia Ta, ca fără de osândă să deschid gura mea cea nevrednică și să laud Preasfânt Numele Tău; al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin !

Rugăciunea a doua :

Din somn sculându-mă, cântare de miez de noapte aduc Ție, Mântuitorule, și înaintea Ta căzând strig : Nu mă lăsa să adorm în moartea păcatelor, ci mă miluiește, Cel ce Te-ai răstignit de voie și pe mine, cel ce zac în lene, grăbind mă scoală și mă mântuiește, ca să stau înaintea Ta întru rugăciuni; iar după somnul nopții să-mi luminezi ziua fără păcat, Hristoase, Doamne, și mă mântuiește.

Rugăciunea a treia :

Către Tine, Stăpâne, Iubitorule de oameni, sculându-mă din somn scap și spre lucrurile Tale mă nevoiesc; mă rog Ție, ajută-mi cu milostivirea Ta în toată vremea și în tot lucrul. Scapă-mă de toate lucrurile cele rele, lumești și de sporirea diavolească izbăvește-mă și mă du întru Împărăția Ta cea veșnică. Că Tu ești Făcătorul meu și purtătorul de grijă și Dătătorul a tot binele; căci întru Tine este toată nădejdea mea și Ție slavă înalț, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin !

Rugăciunea a patra :

Doamne, Cel ce cu multa Ta bunătate și cu îndurările Tale cele mari mi-ai dat mie, robului Tău, de am trecut timpul nopții acesteia fără de ispită de toată răutatea pizmașului, Tu Însu-Ți, Stăpâne, Făcătorule a toate câte sunt, învrednicește-mă cu adevărată lumina Ta, ca să fac voia Ta, cu inima luminată, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincea :

Doamne, Dumnezeule, Atotțiitorule, care primești de la puterile Tale cerești cântarea Sfintei Treimi, primește și de la noi, nevrednicii robii Tăi cântarea Preasfintei Treimi și ne dăruiește în toți anii vieții noastre și în tot ceasul Ție slavă să-Ți înălțăm : Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin !

Rugăciunea a șasea :

Doamne, Atotțiitorule, Dumnezeul puterilor și a toate trupurile, Care întru cei de sus locuiești și spre cei smeriți privești; Cel ce ispitești inimile și rărunchii și tainele oamenilor le știi cu adevărat, Lumină fără de început și pururea fiitoare, în care nu este mutare sau umbră de schimbare. Însuți, Împărate fără de moarte, primește rugăciunile noastre pe care le aducem Ție din gurile noastre cele necurate întru această vreme a nopții, îndrăznind pentru mulțimea milelor Tale; și lasă nouă greșelile ce am greșit înaintea Ta; prin cuvânt, faptă și gând, din știință și din neștiință. Curățește-ne pe noi de toate întinăciunile trupești și sufletești, făcându-ne pe noi casă Cinstitului și Sfântului Tău Duh. Și ne dăruiește nouă cu inimă veghetoare și curată să trecem toată noaptea acestei vieți, așteptând luminata și sfânta zi a Unuia-Născut Fiului Tău, a Domnului Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, ce va veni pe pământ cu slavă să judece pe toți și să plătească fiecăruia după faptele lui. Ca să nu ne aflăm zăcând și dormitând, ci priveghind și sculați întru lucrarea poruncilor Lui și să fim gata a intra în bucuria și în cămara slavei Lui celei Dumnezeiești, unde este glasul cel neîncetat al celor ce-L laudă și nespusa dulceață a celor ce văd pururea frumusețea cea nespusă a slavei Tale; că Tu ești lumina cea adevărată, care luminezi și sfințești toate și pe Tine te laudă toată făptura în veci. Amin !

Rugăciunea a șaptea :

Pe Tine, Te binecuvântăm, Dumnezeule Preaînalte și Doamne al milelor, Cel ce faci cu noi pururea lucruri mari și cu anevoie de urmat, slăvite și prea-minunate, care nu au număr. Cel ce ne-ai dat nouă somn spre odihna neputințelor noastre și spre repaus de ostenelile trupului celui cu multe osteneli, mulțumindu-Ți că nu ne-ai pierdut pe noi cu fărădelegile noastre, ci după obiceiul cel iubitor de oameni Te-ai milostivit și ne-ai ridicat pe noi a mâneca și a slăvi Stăpânirea Ta. Pentru aceea ne rugăm bunătății Tale celei neasemănate : luminează ochii gândului nostru și ridică mintea noastră din somnul cel greu al lenei și ne deschide gura noastră și o umple de laudele Tale, ca să putem în liniște a cânta, a Te lăuda și pururea a ne mărturisi Ție : Dumnezeului preaslăvit întru toate și de toți, Tatălui celui fără de început, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și Bunului și de viață Făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin !

Rugăciunea a opta, a Sfântului Ioan Gură-de-Aur
12 cereri după numărul ceasurilor nopții :

Doamne, nu mă lipsi pe mine de binele Tău cel ceresc. Doamne, izbăvește-mă de chinurile cele de veci. Doamne, am greșit cu mintea, cu gândul, cu fapta și cuvântul, iartă-mă. Doamne, izbăvește-mă de toată neștiința, uitarea, neîndrăznirea și de nesimțirea cea împietrită. Doamne, izbăvește-mă de toată ispitirea. Doamne, luminează-mi inima pe care a întunecat-o pofta cea rea. Doamne, eu ca un om am greșit, iar Tu ca un Dumnezeu îndurător, miluiește-mă, văzând neputința sufletului meu. Doamne, trimite mila Ta în ajutorul meu, ca să proslăvesc Preasfânt Numele Tău. Doamne, Iisuse Hristoase, scrie-mă pe mine, robul Tău în cartea Vieții și-mi dăruiește sfârșit bun. Doamne, Dumnezeul meu, deși n-am făcut nici un bine înaintea Ta, dă-mi după Darul Tău să pun început bun. Doamne, stropește inima mea cu roua Darului Tău. Doamne al cerului și al pământului, pomenește-mă pe mine păcătosul, rușinatul și necuratul robul Tău în împărăția Ta. Amin!

Alte 12 cereri ale aceluiași, după numărul ceasurilor zilei :

Doamne, primește-mă întru pocăință. Doamne, nu mă lăsa pe mine. Doamne, nu mă duce pe mine în ispită. Doamne, dă-mi cuget bun. Doamne, dă-mi lacrimi și aducere aminte de moarte și umilință. Doamne, dă-mi cuget să-mi mărturisesc toate păcatele mele. Doamne, dă-mi smerenie, curăție și ascultare. Doamne, dă-mi răbdare, voie nebiruită și blândețe. Doamne, sădește întru mine rădăcina bunătăților și frica Ta în inima mea. Doamne, învrednicește-mă să te iubesc cu tot sufletul și gândul meu și să fac în toate voia Ta. Doamne, apără-mă de oamenii gâlcevitori, de diavoli și de patimile trupești și toate celelalte lucruri necuvioase. Doamne, știu că faci precum vrei Tu, deci să fie și întru mine, păcătosul voia Ta; că binecuvântat ești în veci. Amin !

Rugăciunea a noua, către Sfântul Înger păzitor :

Îngerul lui Hristos cel Preasfânt, către tine cad și mă rog, păzitorul meu cel sfânt, care ești dat mie de la Sfântul Botez spre păzirea sufletului și păcătosului meu trup. Iar eu cu lenea mea și cu obiceiurile mele cele rele am mâniat preacurată lumina ta și te-am izgonit de la mine cu toate lucrurile cele de rușine : Cu minciunile, cu clevetirile, cu pizma, cu osândirea, cu trufia, cu neplecarea, cu neiubirea de frați și cu ținerea de minte a răului, cu iubirea de argint, cu necurăția, cu mânia, cu scumpetea, cu mâncarea cea fără saț, cu beția, cu multa vorbire, cu gândurile cele rele și viclene, cu obiceiurile cele rele și cu îndrăznirea spre păcate, având deosebită voire spre toată pofta cea rea, trupească. O ! Reaua mea voire, pe care nici dobitoacele cele necuvântătoare nu o au ! Dar cum vei putea să cauți spre mine, care mă aflu în păcate ? Sau cu ce ochi, Îngerul lui Hristos, vei căuta spre mine, cel ce m-am împleticit așa de rău în lucruri întinate ? Sau cum voi putea să-mi cer iertare faptelor mele celor amare, rele și viclene, în care cad în toate zilele și nopțile și în tot ceasul ! De aceea cad înaintea ta și mă rog, păzitorul meu cel sfânt, milostivește-te spre mine păcătosul robul tău. Fii mie apărător și sprijinitor asupra pizmașului meu celui rău, cu sfintele tale rugăciuni și Împărăției lui Dumnezeu mă fă părtaș cu toți sfinții; acum și pururea și în vecii vecilor. Amin !

Rugăciunea a zecea, către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu :

Preasfântă Stăpâna mea, de Dumnezeu Născătoare, cu sfintele și preaputernicele tale rugăciuni, alungă de la mine neputinciosul și păcătosul robul tău; deznădăjduirea, uitarea, necunoștința, nepurtarea de grijă și toate gândurile cele necurate, cele rele și hulitoare de la ticăloasa mea inimă și de la întunecata mea minte. Și stinge văpaia poftelor mele că sărac sunt și ticălos. Și mă izbăvește de multe rele, aduceri aminte și năravuri și de toate faptele cele rele mă izbăvește, că binecuvântată ești de toate neamurile și se slăvește preacinstitul tău nume în vecii vecilor. Amin !

Sfârșitul rugăciunilor dimineții.

POMELNIC

Pe care este dator atât monahul cât și mireanul să-l citească în fiecare zi,
cu umilință, cu osârdie și cu evlavie.

PENTRU SFÂNTA BISERICĂ

Adu-Ți aminte, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, de mila și de îndurările Tale cele din veac, pentru care Te-ai întrupat și de voie ai răbdat răstignire și moarte, ai înviat din morți, Te-ai înălțat la cer și ai șezut de-a dreapta lui Dumnezeu și Tatăl, pentru mântuirea celor ce cred drept în Tine. Caută spre smerenia și rugăciunea tuturor celor ce cu toată inima Te caută pe Tine. Pleacă-Ți; urechea și auzi smerita mea rugăciune, a nevrednicului robului Tău, întru miros de bună mireasmă duhovnicească, pe care o aduc Ție pentru poporul Tău. Mai întâi; adu-Ți; aminte de sobornicească și apostoleasca Ta Biserică, pe care ai câștigat-o cu scump sângele Tău; întemeiaz-o, întărește-o, lățește-o, înmulțește-o, împac-o și o păzește nebiruită de porțile iadului în veci, iar întăririle ce se pornesc asupra ei le potolește. Stinge năvala păgânilor, pornirile ereticilor degrab le sfărâmă, le dezrădăcinează și pe cei rătăciți; la dreapta credință îi întoarce, cu puterea Sfântului Tău Duh.
(o închinăciune)

PENTRU CEI VII

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe dreptcredinciosul Tău popor. Supune sub picioarele lui pe tot vrăjmașul și potrivnicul și sădește în

inima lui cele bune și de pace pentru Sfânta Biserică; ca să viețuim, prin liniștea lui, viață lină și fără de gâlceavă, în dreapta credință, în deplină creștinătate și curățenie. (o închinăciune)

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe preasfinții patriarhi ai lumii și preasfințitul și îndreptătorul Sinod, pe arhiepiscopul (sau episcopul) nostru (numele), pe toți preasfinții mitropoliți, arhiepiscopi și episcopi ortodocși, pe preoți, diaconi și pe tot clerul bisericesc, pe care i-ai pus să păstorească turma Ta cea cuvântătoare și, pentru rugăciunile lor, miluiește-mă și mă mântuiește pe mine păcătosul. (o închinăciune)

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe dreptcredincioșii cârmuitori ai țării, pe mai-marii oștirilor, pe căpeteniile orașelor și ai satelor și pe toți binecredincioșii și de Hristos iubitorii ostași, apărători și străjuitori ai țării. (o închinăciune)

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe părintele nostru starețul (numele) și pe frații noștri cei întru Iisus Hristos și, prin rugăciunile lor, mântuiește-mă pe mine păcătosul. numai pentru călugări; (o închinăciune)

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe părintele meu, duhovnicul (numele) și-mi iartă păcatele prin rugăciunile lui. (o închinăciune)

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe toți cei ce se ostenesc și slujesc și pe cei ce cu osârdie au slujit în sfânt locașul acesta, frații noștri, cu lucrul mâinilor; pe cei puși în ascultări; iconomi, ajutori de iconomi și pe cei împreună cu dânșii ostenitori, pe slugile mirenești, pe lucrătorii de pământ ai acestei sfinte mânăstiri și pe toți ortodocșii creștini. o rostesc numai călugării; (o închinăciune)

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe părinții mei (numele), pe frații, surorile, pe toate rudeniile cele după duh și după trup și pe prieteni, și le dăruiește lor pacea Ta, îndestulându-i cu bunătățile cele lumești și cu cele mai presus de lume. (o închinăciune)

Mântuiește, Doamne, și miluiește sfintele mânăstiri din Sfântul Munte, din țara noastră și de pretutindenea și pe părinții, frații, maicile și surorile care viețuiesc și petrec într-însele; și mă miluiește și pe mine, păcătosul, pentru rugăciunile lor. (o închinăciune)

Mântuiește, Doamne, și miluiește, după mulțimea îndurărilor Tale, pe toți ieroschimonahii, ieromonahii, ieroschidiaconii, ierodiaconii, schimonahii și monahii, schimonahiile și monahiile, frații și surorile și pe toți cei ce cu evlavie și cu înfrânare viețuiesc prin mânăstiri, prin pustii, prin peșteri, prin munți, prin închisori, prin crăpăturile pietrelor, prin ostroavele mărilor, în orice loc și latură și care slujesc și se roagă Ție cu creștinească, dreaptă și bună credință. Ușurează-le povara, mângâie-i în necaz și-i întărește în nevoință, cu puterea Ta; iar prin rugăciunile lor, dăruiește-mi și mie iertarea de păcate. (o închinăciune)

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe bătrâni și pe tineri, pe săraci și pe sărmani, pe văduve și pe cei ce se află în neputințe, în griji, în nevoi, în rele pătimiri, în robii, în temnițe și în închisori și, mai ales, pe cei izgoniți pentru Tine și pentru dreapta credință Ortodoxă, de limbile cele fără de Dumnezeu și de cumpliții eretici, fiindcă sunt robii Tăi. Miluiește-i pe dânșii, cercetează-i, întărește-i, îi mângâie și degrab, cu puterea Ta, îi slobozește și le dă izbăvire de orice fel de greutăți.
(o închinăciune)

Mântuiește, Doamne, miluiește și îmi iartă tot ce eu, ca un om neputincios, am greșit Ție, și m-am smintit și nebunește m-am depărtat de la calea mântuirii, iar prin deșertăciunea minții mele m-am abătut, ca un ticălos, către fapte necuvioase. Rogu-mă dar; întoarce-mă iarăși pe calea mântuirii, prin dumnezeiasca Ta iconomie. (o închinăciune)

Unește cu Sfânta, apostoleasca și sobornicească Ta Biserică pe cei ce s-au depărtat de la dreapta credință și care întunecându-se cu eresurile, se află întru pierzare, luminându-i cu strălucirea cunoștinței Tale. (o închinăciune)

Mântuiește, Doamne, și miluiește pe cei ce mă urăsc, mă dosădesc și mă asupresc și nu-i lăsa pe dânșii să piară pentru mine ticălosul. (o închinăciune)

PENTRU CEI RĂPOSAȚI

Pomenește, Doamne, pe cei ce s-au mutat din viața aceasta; binecredincioși împărați și domni, împărătese și doamne, preasfinți patriarhi, mitropoliți, arhiepiscopi, episcopi ortodocși, preoți, diaconi, întregul cler bisericesc, cinul monahicesc, ctitori ai sfânt locașului acestuia, și-i odihnește împreună cu sfinții Tăi în veșnicele Tale locașuri. (o închinăciune)

Pomenește, Doamne, sufletele adormiților robilor Tăi bunicilor mei (numele), frații, surorilor și tuturor rudeniilor mele după duh și după trup, iertându-le lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie; dăruiește-le împărăția și împărtășirea veșnicelor Tale bunătăți, îndulcirea Ta cea fără de sfârșit și fericita viață. (o închinăciune)

Pomenește, Doamne, pe toți cei ce au adormit întru nădejdea învierii și a vieții veșnice; părinți și frați ai noștri și dreptslăvitori creștini, care odihnesc aici și pretutindeni; sălășluiește-i cu sfinții Tăi acolo unde strălucește lumina feței Tale, iar pe noi miluiește-ne ca un bun și de oameni iubitor. (o închinăciune)

Dăruiește, Doamne, iertarea de păcate tuturor părinților și frații noștri, care mai înainte de la noi s-au mutat, întru bună credință și întru nădejdea învierii, și le fă lor veșnică pomenire. (de trei ori)

PENTRU TINE

Dumnezeule, curățește-mă pe mine păcătosul ! (o închinăciune)

Dumnezeule, milostiv fii mie păcătosului ! (o închinăciune)

Cel ce m-ai zidit, Dumnezeule, mântuiește-mă ! (o închinăciune)

Fără de număr am greșit, Doamne iartă-mă ! (o închinăciune)

RUGĂCIUNILE MESEI DE AMIAZĂ

Dacă este priveghere : RÂNDUIALA PANAGHIEI

Venind la masă, zicem : Psalmul 144

Înălța-Te-voi Dumnezeul meu, Împăratul meu și voi binecuvânta numele Tău în veac și în veacul veacului. În toate zilele Te voi binecuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului. Mare este Domnul și lăudat foarte și măreția Lui nu are sfârșit. Neam și neam vor lăuda lucrurile Tale și puterea Ta o vor vesti. Măreția slavei sfințeniei Tale vor grăi și minunile Tale vor istorisi. Și puterea lucrurilor Tale înfricoșătoare vor spune și slava Ta vor istorisi. Pomenirea mulțimii bunătății Tale vor vesti și de dreptatea Ta se vor bucura. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung-răbdător și mult-milostiv. Bun este Domnul cu toți și îndurările Lui peste toate lucrurile Lui. Să Te laude pe Tine, Doamne, toate lucrurile Tale și cuvioșii Tăi să Te binecuvinteze. Slavă împărăției Tale vor spune și de puterea Ta vor grăi. Ca să se facă fiilor oamenilor cunoscută puterea Ta și slava măreției împărăției Tale. Împărăția Ta este împărăția tuturor veacurilor, iar stăpânirea Ta din neam în neam. Credincios este Domnul în cuvintele Sale și cuvios în toate lucrurile Sale. Domnul sprijină pe toți cei ce cad și îndreaptă pe toți cei gârboviți. Ochii tuturor spre Tine nădăjduiesc și Tu le dai lor hrană la bună vreme. Deschizi Tu mâna Ta și de bunăvoință saturi pe toți cei vii. Drept este Domnul în toate căile Lui și cuvios în toate lucrurile Lui. Aproape este Domnul de toți cei ce-L cheamă pe El, de toți cel ce-L cheamă pe El întru adevăr. Voia celor ce se tem de El o va face și rugăciunea lor o va auzi și-i va mântui pe dânșii. Domnul păzește pe toți cei ce-L iubesc pe El și pe toți păcătoșii îi va pierde. Laudă Domnului va grăi gura mea și să binecuvinteze tot trupul numele cel Sfânt al Lui, în veac și în veacul veacului.

Tatăl nostru... Slavă... Și acum... Doamne miluiește ! (de 3 ori), **Părinte binecuvintează !** Preotul binecuvintează cele puse înainte, zicând rugăciunea mesei : Hristoase Dumnezeule, binecuvintează mâncarea și băutura robilor Tăi, ca sfânt ești totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Cititul : **Amin !** Și cel rânduit zice îndată titlul cuvântului ce are sa se citească și, isprăvind titlul, zice : **Binecuvintează, părinte, pentru a citi.** Iar preotul zice : Pentru rugăciunile ... Și cititul zice : **Amin !** Apoi așteaptă puțin până când se așează toți frații la masă; iar după ce se așează, preotul lovește în clopoțel și îndată cititul începe a citi cuvântul

ori viața sfântului ce se va întâmpla, până când frații, mâncând, se îndestulează. După aceea preotul lovind iarăși în clopoțel, citețul face sfârșitul cuvântului, zicând : **Dumnezeului nostru slavă !** Iar preotul zice : Aceluia slava și stăpânirea, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Citețul : **Amin.** Și după ce se scoală de la masă, citețul zice : Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri... Și îndată zice : Binecuvântat este Dumnezeu, Care ne miluiește și ne hrănește pe noi din tinerețile noastre, Cel ce dă hrană la tot trupul, umple de bucurie și de veselie inimile noastre; ca, totdeauna, toată îndestularea având, să ne prisosească spre tot lucrul bun, întru Iisus Hristos, Domnul nostru, cu Care Ție se cuvine slava, stăpânirea, cinstea și închinăciunea, cu Sfântul Duh, în veci. Amin.

Slavă Ție, Doamne, slavă Ție, Sfinte, slavă Ție, Împărate, ca ne-ai dat nouă bucate spre veselie. Umple-ne pe noi și de Duhul Tău cel Sfânt, ca să ne aflăm înaintea Ta bineplăcuți și neînfruntați, când vei răsplăti fiecăruia după lucrurile sale.

Mulțumim Ție, Hristoase, Dumnezeul nostru, ca ne-ai săturat pe noi de bunătățile Tale cele pământești; nu ne lipsi pe noi nici de cereasca Ta Împărăție, ci, precum în mijlocul ucenicilor Tăi ai venit, Mântuitorule, pace dându-le lor, vino și la noi și ne mântuiește.

Apoi Troparele acestea :

Dumnezeul părinților noștri, Care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu îndepărta mila Ta de la noi, ci, pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuiește viața noastră.

Cu sângiurile mucenicilor Tăi celor din toată lumea, ca și cu o porfiră și cu vizon, Biserica Ta împodobită fiind, printr-înșii strigă către Tine : Hristoase Dumnezeule, poporului Tău trimite-i îndurările tale, pace obștii Tale dăruiește-i și sufletelor noastre mare milă.

Slavă...

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletele adormiților robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Și acum...

Pentru rugăciunile tuturor sfinților, Doamne, și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă și ne miluiește pe noi ca un Îndurat.

Cuvine-se cu adevărat..., Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori). **Părinte, binecuvintează !** Preotul zice : Binecuvântat este Dumnezeu, Cel ce ne miluiește și ne hrănește pe noi din darurile Sale cele bogate, cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aceasta este, precum s-a spus, rânduiala mesei de la amiaza în mânăstirile cu viață de obște; iar la mesele creștinilor, rânduiala, când este de față preotul, este aceasta : cineva zice la începutul mesei : **Tatăl nostru... Slavă... și acum... Doamne miluiește** (de 3 ori), **Părinte, binecuvântează !** Preotul zice : Hristoase Dumnezeule, binecuvintează mâncarea și băutura robilor Tăi, că sfânt ești totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

La scularea de la masă cineva zice iarăși :

Mulțumim Ție, Hristoase, Dumnezeul nostru, ca ne-ai săturat pe noi de bunătățile Tale cele pământești; nu ne lipsi pe noi nici de cereasca Ta Împărăție, ci, precum în mijlocul ucenicilor Tăi ai venit, Mântuitorule, pace dându-le lor, vino și la noi și ne mântuiește.

Slavă... și acum... Doamne miluiește (de 3 ori), **Părinte, binecuvântează !** Preotul zice : Binecuvântat este Dumnezeu, Cel ce ne miluiește și ne hrănește pe noi din darurile Sale cele bogate, cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. De nu este preot de față, cineva din cei ce au mâncat zice : **Pentru rugăciunile...**

RÂNDUIALA PANAGHIEI

Ce se face în mănăstiri la zile însemnate

După săvârșirea dumnezeieștii Liturghii, dacă este Priveghere, merge cel mai mare împreună cu toți frații în biserică. Și, luând preotul cel de rând icoana praznicului sau a sfântului în cinstea căruia s-a făcut priveghere, ies împreună cu toții cântând Troparul praznicului sau al sfântului, până ce intră în trapeză. După ce intră, cântărețul cântă : Slavă..., Și acum..., condacul. Și, până ce se cântă acestea, preotul ce va fi de rând scoate o parte din prescura pusă în panaghier. După sfârșitul condacului, cântărețul începe îndată : Tatăl nostru..., Preotul : Că a Ta este împărăția..., Cântărețul : Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori), Părinte, binecuvintează ! Preotul, binecuvântând masa, zice : Hristoase, Dumnezeule, binecuvintează mâncarea și băutura...

Iar dacă nu este Priveghere, merge cel mai mare, împreună cu toți frații la trapeză și cântărețul zice Psalmul 144 :

Înălța-Te-voi Dumnezeul meu, Împăratul meu și voi binecuvânta numele Tău în veac și în veacul veacului. În toate zilele Te voi binecuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului. Mare este Domnul și lăudat foarte și măreția Lui nu are sfârșit. Neam și neam vor lăuda lucrurile Tale și puterea Ta o vor vesti. Măreția slavei sfințeniei Tale vor grăi și minunile Tale vor istorisi. Și puterea lucrurilor Tale înfricoșătoare vor spune și slava Ta vor istorisi. Pomenirea mulțimii bunătății Tale vor vesti și de dreptatea Ta se vor bucura. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung-răbdător și mult-milostiv. Bun este Domnul cu toți și îndurările Lui peste toate lucrurile Lui. Să Te laude pe Tine, Doamne, toate lucrurile Tale și cuvioșii Tăi să Te binecuvinteze. Slavă împărăției Tale vor spune și de puterea Ta vor grăi. Ca să se facă fiilor oamenilor cunoscută puterea Ta și slava măreției împărăției Tale. Împărăția Ta este împărăția tuturor veacurilor, iar stăpânirea Ta din neam în neam. Credincios este Domnul în cuvintele Sale și cuvios în toate lucrurile Sale. Domnul sprijină pe toți cei ce cad și îndreaptă pe toți cei gârboviți. Ochii tuturor spre Tine nădăjduiesc și Tu le dai lor hrană la bună vreme. Deschizi Tu mâna Ta și de bunăvoință saturi pe toți cei vii. Drept este Domnul în toate căile Lui și cuvios în toate lucrurile Lui. Aproape este Domnul de toți cei ce-L cheamă pe El, de toți cel ce-L cheamă pe El întru adevăr. Voia celor ce se tem de El o va face și rugăciunea lor o va auzi și-i va mântui pe dânșii. Domnul păzește pe toți cei ce-L iubesc pe El și pe toți păcătoșii îi va pierde.

Laudă Domnului va grăi gura mea și să binecuvinteze tot trupul numele cel Sfânt al Lui, în veac și în veacul veacului.

Și, după sfârșitul psalmului, se zice : Tatăl nostru..., Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori), Părinte, binecuvintează ! Preotul binecuvintează masa zicând : Hristoase Dumnezeule, binecuvintează mâncarea și băutura... și celelalte după cum s-a scris mai sus. Și, după ce se scoală de la masă, cântărețul zice : Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri..., Binecuvântat este Dumnezeu..., Slavă Ție, Doamne, slavă Ție, Sfinte, slavă Ție, Împărate..., Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori), Părinte, binecuvintează ! Și cel rânduit a ridica panaghia zice : Binecuvântați, părinți sfințiți, și mă iertați pe mine păcătosul. Și toți răspund : Dumnezeu să te ierte și să te miluiască.

Și, luând cântărețul panaghia cu amândouă mâinile, cu vârful degetelor, o înalță puțin cu chipul Sfintei Treimi, zicând cu glas mare : Mare este numele ! Iar cel mai mare sau preotul de rând zice : Al Preasfintei Treimi. Și, punând-o pe Icoana Născătoarei de Dumnezeu, însemnează cruciș, zicând : Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, ajută-ne nouă. Și preotul zice : Cu ale ei rugăciuni, Dumnezeule, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Cântărețul zice apoi Troparul Născătoarei de Dumnezeu :

Fericimu-te pe tine toate neamurile, Născătoare de Dumnezeu, fecioară, că întru tine Cel neîncăput, Hristos, Dumnezeul nostru, a binevoit a încăpea. Fericiți suntem și noi, având-te pe tine folositoare, că ziua și noaptea te rogi pentru noi. Pentru aceasta lăudându-te, strigăm ție : Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine.

Apoi se cântă : Cuvine-se, cu adevărat, să te fericim...

SĂ SE ȘTIE că, dacă este praznic împărătesc, în loc de : Cuvine-se cu adevărat... se cântă irmosul Cântării a 9-a; și acesta cântându-se, cel ce a înălțat panaghia poartă panaghierul pe la toți frații, care, după rânduială, sărutându-l, gustă din preasfânta parte; și, sfârșindu-se cântarea, preotul zice : Întru multe rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria. Iar cântărețul zice : Pentru rugăciunile ei, Dumnezeule, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Preotul : Domnul cel milostiv și îndurat a dat hrană celor ce se tem de Dânsul și dreptatea Lui rămâne în veacul veacului.

Apoi cântărețul citește Psalmul 121 :

Veselitu-m am de cei ce mi-au zis mie : „ În casa Domnului vom merge ! ” Stăteau picioarele noastre în curțile tale, Ierusalime ! Ierusalimul, cel ce este zidit ca o cetate, ale cărei porți sunt strâns unite. Că acolo s-au suit semințiile, semințiile Domnului, după Legea lui Israel, ca să laude numele Domnului. Că acolo s-au așezat scaunele la judecată, scaunele pentru casa lui David. Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului și pentru îndestularea celor ce te iubesc pe tine. Să fie

pace în întăriturile tale și îndestulare în turnurile tale. Pentru frații mei și pentru vecinii mei grăiam despre tine pace. Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru am dorit cele bune ție.

Apoi : **Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...,** Că a Ta este împărăția..., Cântărețul : **Mulțumim Ție, Doamne, Dumnezeul nostru...,** și Condacul praznicului sau al sfântului. Duminica se zice Condacul învierii, după glasul de rând. Apoi : **Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește** (de 3 ori), **Părinte, binecuvintează !** Iar cel mai mare sau preotul de rând zice : Binecuvântat este Dumnezeu, Cel ce ne miluiește și ne hrănește pe noi din darurile Sale cele bogate... Apoi preotul, lovind în clopoțel, zice : Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție ! Cântărețul : **Nădejdea noastră, slavă Ție !** Preotul : Dumnezeu să-l ierte și să-l mântuiască pe Preafericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pe (înalt) Prea Sfințitul (Arhi) Episcopul nostru (N)]. Cântărețul : **Dumnezeu să-l ierte și să-l miluiască pe el.** Preotul : Dumnezeu să ierte și să miluiască și pe preacuviosul părintele nostru (N), dimpreună cu toți părinții și frații slujitori ai sfânt locașului acestuia. Cântărețul : **Dumnezeu să-i ierte și să-i miluiască pe ei.** Preotul : Dumnezeu să ierte și să miluiască pe cei ce ne miluiesc și ne ajută pe noi. Cântărețul : **Dumnezeu să-i ierte și să-i miluiască pe ei.** Preotul : Dumnezeu să ierte și să miluiască pe cei ce se ostenesc și slujesc, părinții și frații noștri. Cântărețul : **Dumnezeu să-i ierte și să-i miluiască pe ei.** Preotul : Dumnezeu să odihnească pe fericiții și pururea pomeniții ctitorii sfântului locașului acestuia. Cântărețul : **Veșnica lor pomenire.** Preotul : Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi. Amin.

Despre ridicarea panaghiei cum a fost și pentru ce după mărita înviere a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, și după pogorârea Duhului Sfânt, până la despărțirea sfinților apostoli trimiși la predicare, erau toți împreună, și după rugăciune, când ședeau la prânz, lăsau un loc gol, pe care puneau o pernă, și pe pernă o părticică de pâine, din care mâncau, în locul părții lui Hristos. Iar sculându-se de la prânz, și rugându-se, și dând mulțumită, luau părticica cea de pâine, pe care o numeau partea Domnului, și pe aceea înălțând-o ziceau : Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și în loc de : Mare este numele, ziceau : Hristos a înviat, până la înălțare; iar după aceea : Mare este numele Sfintei Treimi. Doamne Iisuse Hristoase ajută-ne nouă. Și acestea le săvârșeau așa, făcându-le fiecare dintr-înșii, unde se întâmplau până la adormirea Născătoarei de Dumnezeu. Iar când a fost adunarea pe nor a Apostolilor cea din toată lumea pentru mutarea Prea Sfintei Născătoarei de Dumnezeu și săvârșind cele ce se cădea după îngroparea ei, a treia zi făceau mângâiere. Și după prânz, sculându-se și ridicând după obicei părticica cea de pâine, care era pusă întru numele lui Hristos, să zică : Mare este numele : (O minune prea mărită!) Cea moartă, ca și cum ar fi fost vie pe un nor în aer s-a arătat, stând înaintea ei îngeri luminați. Și a zis lor : Bucurați-vă că eu cu voi sunt în toate zilele. Această știre de bucurie le-o dă de la Fiul său; iar ucenicii de minune spăimântându-se, în loc de : Doamne Iisuse Hristoase,... au strigat : Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, ajută-ne nouă. După acea mergând la mormânt neaflând preacuratul ei trup, s-au încredințat cu adevărat, că a înviat cu trupul a treia zi, ca și Fiul ei, din morți, s-a sculat și mutându-se a trecut la ceruri împreună cu Hristos împărățind în vecii vecilor.

RUGĂCIUNILE MESEI DE SEARĂ
ADICĂ ALE CINĂREI

După rugăciunile Vecerniei, mergând seara la masă, zicem :

Mânca-vor săracii și se vor sătura, și vor lăuda pe Domnul, iar cei ce-L caută pe Dânsul, vii vor fi inimile lor în veacul veacului !

Slavă... Și acum... Doamne miluiește (de 3 ori), Părinte binecuvântează. Preotul binecuvântează cele puse înainte pe masă, zicând : Hristoase Dumnezeule... În lipsa Preotului , Diaconul, Monahul ori mireanul mai bătrân și mai înțelept, zice : Doamne Iisuse Hristoase Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Prea Curatei, Maicii Tale și ale tuturor Sfinților Tăi, miluiește-ne pe noi. Mesenii răspund : Amin !

După ce ne sculăm de la masă, zicem :

Făcutu-sa pântecele tău masă sfântă, având Cereasca Pâine, pe Hristos, Dumnezeul nostru, din Carele tot cela ce mănâncă nu va muri, precum a zis hrănitorul tuturor, Născătoare de Dumnezeu. Darurilor tale fă-ne pe noi vrednici, Născătoare de Dumnezeu, fecioară, trecând cu vederea greșalele noastre și dăruind vindecare celor ce iau cu credință binecuvântarea ta, Preacurată.

Apoi cântăm : Cuvine-se cu adevărat...

Veselitu-ne-ai pe noi, Doamne, întru făpturile Tale și întru lucrurile mâinilor Tale ne-am bucurat. Însemnatu-sa peste noi lumina feței Tale, Doamne. Dat-ai veselie în inima mea din rodul grâului, al vinului și al untdelemnului, al lor ce s-au înmulțit. Cu pace împreună mă voi culca și voi adormi, că Tu, Doamne, deosebi, întru nădejde m-ai așezat.

Slavă... Și acum... Doamne miluiește (de 3 ori), Părinte binecuvântează ! Preotul : Cu noi este Dumnezeu, cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Diaconul, Monahul, ori mireanul mai bătrân și mai înțelept în lipsa Preotului, zice : Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

RUGĂCIUNILE DE SEARĂ

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție ! Împărate Ceresc..., Sfinte Dumnezeule... (de trei ori) Slavă... Și acum... Preasfântă Treime... Doamne miluiește ! (de trei ori) Slavă... Și acum... Tatăl nostru...

Miluiește-ne pe noi, Doamne miluiește-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân noi păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă...

Doamne, miluiește-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit, nu te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre; ci caută și acum ca un milostiv și ne izbăvește de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeul nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum...

Ușa milostivirii deschide-o nouă prea binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru Tine, ci să ne izbăvim prin Tine din nevoi că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Doamne miluiește (de 12 ori). Slavă... Și acum…

Apoi rugăciunea întâi a Sfântului Macarie cel Mare, către Dumnezeu Tatăl :

Dumnezeule veșnice și Împărate a toată făptura, Cel ce m-ai învrednicit pe mine nevrednicul, robul Tău, a ajunge până în acest ceas, iartă-mi greșealele și tot păcatul săvârșit în această zi cu fapta, cu gândul, cu lucrul și cuvântul și curățește-mă de toată spurcăciunea sufletului și a trupului. Dă-mi Doamne, întru această noapte a trece somnul în pace, ca sculându-mă din ticălosul meu așternut, bine să plac Preasfântului Tău nume în toate zilele vieții mele, și-mi ajută cu Harul Tău să calc pe vrăjmașii cei ce se luptă cu mine, pe cei trupești și pe cei fără de trup. Izbăvește-mă Doamne, de gândurile cele deșarte, care mă întinează și de poftele cele rele că a Ta este împărăția, puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua a Sf. Antioh, către Domnul nostru Iisus Hristos :

Atotțiitorule Cuvinte al Tatălui, Însuți fiind desăvârșit, Iisuse Hristoase, pentru multă milostivirea Ta nu te depărta niciodată de mine, robul Tău, ci odihnește-Te întru mine pururea Iisuse, Cela ce ești păstor bun al oilor Tale, nu mă da ispitei șarpelui, nici mă lăsa în pofta satanei, că sămânța putrejunii este întru mine. Tu, Doamne Dumnezeule, Celui ce ne închinăm, Împărate Sfinte, Iisuse Hristoase, dormind eu, mă păzește cu lumina cea neîntunecată, cu Duhul Tău cel sfânt, prin Care ai sfințit pe ucenicii Tăi. Dă-mi Doamne și mie, nevrednicului robului Tău mântuirea Ta în așternutul meu. Luminează mintea mea cu lumina înțelegerii Sfintei Evangheliei, Tale, sufletul meu cu dragostea Crucii Tale, inima mea prin curăția cuvintelor Tale, trupul meu cu patima Ta cea nebiruită, cugetul meu cu smerenia Ta îl păzește și mă ridică în vreme cuvioasă spre a Ta slăvire, că preaslăvit ești, cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul Duh în veci, Amin.

Rugăciunea a treia către Sfântul Duh :

Doamne, Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhule Adevărate, milostivește-Te spre mine păcătosul robul Tău, și mă miluiește, și-mi iartă mie nevrednicului, toate câte am greșit Ție astăzi ca un om și nu numai ca un om, ci și mai rău decât dobitocul. Păcatele mele cele de voie și cele fără de voie, cele știute și cele neștiute, care sunt din tinerețe și din obiceiul cel rău, care sunt din voia mea cea slobodă și din lene : ori de m-am jurat cu Numele Tău, ori de l-am hulit în gândul meu, sau pe cineva am ocărât, sau am clevetit pe cineva în mânia mea, sau am scârbit, sau de ceva m-am mâniat, sau fără de vreme am dormit, sau vreun sărac a venit la mine și nu l-am socotit, sau pe fratele meu l-am scârbit, sau m-am mărit, sau m-am trufit, sau m-am mâniat, sau stând la rugăciune mintea mea s-a îngrijit de vicleniile acestei lumi, sau răzvrătire am cugetat, sau prea m-am săturat, sau m-am îmbătat, sau nebunește am râs, sau ceva rău am cugetat, sau frumusețe străină am văzut și cu dânsa mi-am rănit inima, sau ce nu se cade am grăit, sau de păcatul fratelui meu am râs, iar păcatele mele sunt nenumărate, sau de rugăciune nu m-am îngrijit, sau altceva rău am făcut și nu-mi aduc aminte; ca toate acestea și mai mari decât acestea am făcut. Miluiește-mă, Stăpâne și Făcătorul meu, pe mine leneșul și nevrednicul robul Tău,

și mă ușurează, și mă slobozește și mă iartă ca un bun și de oameni iubitor. Ca în pace să mă culc și să dorm eu păcătosul, necuratul și ticălosul și să mă închin, să cânt și să preaslăvesc preacinstitul numele Tău, împreună cu al Tatălui și cu al Unuia-Născut Fiul Lui, acum și în pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra :

Doamne Dumnezeul nostru, orice am greșit întru aceasta zi, prin faptă, cuvânt, vorbă și gând ca un bun și iubitor de oameni iartă-mi. Somn cu pace și fără scârbă dăruiește-mi. Pe îngerul Tău cel apărător, îl trimite să mă acopere și să mă păzească de tot răul. Că tu ești păzitorul sufletelor și al trupurilor noastre și Ție slavă înălțăm Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și în pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincea :

Doamne Dumnezeul nostru, întru Care am crezut și al Cărui nume, mai mult decât tot numele îl chemăm, dăruiește pace, milă, sănătate, mântuire și iertare de păcate nouă, celor ce mergem spre somn. Păzește-ne de toată nălucirea și necurata dulceață. Potolește pornirea poftelor, stinge aprinderea zburdării trupești și ne dă creștinește a viețui, ca dobândind viață cu fapte bune și rugăciune să nu cădem din binele Tău cel făgăduit, că bine ești cuvântat în veci. Amin.

Rugăciunea a șasea către Maica Domnului :

Preacurată și binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, Marie, Maica cea bună a bunului Împărat, varsă mila Fiului Tău și Dumnezeului nostru spre pătimașul meu suflet și cu rugăciunile tale mă povățuiește la fapte bune, ca cealaltă vreme al vieții mele fără prihană să o trec și prin tine Raiul să dobândesc, fecioară, de Dumnezeu Născătoare, una curată și binecuvântată.

Rugăciunea a șaptea către Sfântul Înger, păzitorul vieții :

Îngerul lui Hristos, păzitorul meu cel Sfânt și acoperitorul sufletului și al trupului meu, iartă-mi toate câte am greșit în ziua de astăzi și de toată viclenia vrăjmașului meu celui potrivnic mă izbăvește, ca să nu mânii cu nici un păcat pe Dumnezeul meu și te roagă pentru mine

păcătosul și nevrednicul rob, ca să mă arăți vrednic bunătății și milei Preasfintei Treimi și Maicii Domnului meu Iisus Hristos și tuturor sfinților. Amin.

Apărătoare Doamnă, pentru biruință mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci, ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăvește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție : Bucură-te Mireasă, pururea fecioară !

Fecioară pururea slăvită, de Dumnezeu Născătoare, Marie, Maica lui Hristos Dumnezeul nostru, primește rugăciunile noastre și le du Fiului tău și Dumnezeului nostru, ca să mântuiască și să lumineze pentru tine sufletele noastre.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maică a lui Dumnezeu, păzește-mă sub sfânt acoperământul tău.

De Dumnezeu Născătoare, fecioară, Marie, nu mă trece cu vederea pe mine păcătosul, celui ce-mi îmi trebuiește al tău ajutor și a ta folosință, că spre tine nădăjduiește sufletul meu și mă miluiește.

Rugăciunea Sf. Ioanichie

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă slavă Ție.

Apoi :

Cuvine-se cu adevărat să te fericim Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Slavă... Și acum... Doamne miluiește (de 3 ori) Binecuvântează și otpustul

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei Maicii Tale și ale preacuvioșilor părinților noștri și ale tuturor sfinților Tăi, mântuiește-mă pe mine păcătosul.

Rugăciunea Sf. Ioan Damaschin (Aceasta să o zici arătând spre patul tău)

Stăpâne Iubitorule de oameni au doară nu-mi va fi mie acest pat groapă ? Sau încă vei mai lumina cu ziua ticălosul meu suflet ? Iată groapa mă așteaptă și moartea mă pândește. De judecata Ta, Doamne mă tem și de munca cea fără de sfârșit, iară a face rău nu mai contenesc. Pe Tine, Domnul Dumnezeul meu, pururea Te mânii și pe preacurata Maica Ta și pe toate puterile cerești și pe Sfântul Înger, păzitorul meu, și știu, Doamne, că nu sunt vrednic de iubirea Ta de oameni, ci vrednic sunt de osânda și munca. Ci rogu-Te, Doamne, mântuiește-mă după mulțimea bunătății Tale, că de vei mântui pe cel drept nu este lucru mare și de vei milui pe cel curat, nu-i nici o minune, căci sunt vrednici de mila Ta; ci spre mine păcătosul să faci minuni cu mila Ta, întru aceasta să arăți iubirea Ta de oameni, ca să nu biruiască răutatea mea, bunătatea și milostivirea Ta cea nespusă, ci precum voiești, tocmește pentru mine lucrul.

Apoi cu închinăciune până la pământ zi :

Mă închin Ție, Preasfântă Treime, Care ești o Ființă de viață Făcătoare și nedespărțită : Părinte, Fiule și Duhule Sfinte; cred în Tine, Te mărturisesc, Te slăvesc, îți mulțumesc și Te laud, Te cinstesc și Te preaînalț și Te rog miluiește-mă pe mine, nevrednicul robul Tău, pentru Sfânt Numele Tău. (de 3 ori).

Mă închin Ție, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, care ai arătat nouă lumina cea adevărată cu nașterea ta, Împărăteasa cerului și a pământului nădejdea celor fără de nădejde, ajutătoarea neputincioșilor și împăcarea cu Dumnezeu a tuturor păcătoșilor. Tu mă acoperă și mă apără de toate nevoile și împresurările sufletești și trupești, și te rog să-mi fii folositoare cu prea puternicele tale rugăciuni. (o închinăciune)

Preasfântă Stăpână, Născătoare de Dumnezeu fecioară, Marie, primește această puțină rugăciune și o du Fiului tău și Dumnezeului nostru, ca să mântuiască și să lumineze, pentru tine, sufletele noastre. (o închinăciune)

Toate sfintele puteri cerești : Scaunele, domniile, începătoriile, stăpâniile, puterile, heruvimii, serafimii, arhanghelii și îngerii, rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul; rogu-mă și mă cuceresc vouă. (o închinăciune)

Sfinte și mare Proorocule Ioane, înainte Mergătorule și Botezătorul Domnului, cel care ai pătimit pentru Iisus Hristos și ai luat îndrăzneală către Stăpânul, roagă-te pentru mine păcătosul, ca să mă mântuiesc prin rugăciunile tale. (o închinăciune)

Sfinților ai lui Dumnezeu : Apostolilor, proorocilor, mucenicilor, arhiereilor, pustnicilor, temătorilor de Dumnezeu, drepților, locuitorilor în pustie, călugărilor, patriarhilor și toți sfinții, care ați pătimit pentru Iisus Hristos și ați câștigat îndrăzneală către Stăpânul, rugați-vă pentru mine păcătosul, ca să mă mântuiesc prin rugăciunile voastre. (o închinăciune)

Sfinte Ioane Gură de Aur, cu Vasile cel Mare, cu Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul și cu făcătorii de minuni Nicolae, Spiridon, Calinic, Nectarie, Dometian și cu toți sfinții începătorii preoției, ajutați-mi și mă miluiți cu rugăciunile și cu ajutorul vostru. (o închinăciune)

Toate sfintele femei : Mironosițe, mucenițe, cuvioase, temătoare de Dumnezeu și fecioare, care ați slujit lui Iisus Hristos, cum se cuvine, rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul. (o închinăciune)

Cea nebiruită și dumnezeiască putere a cinstitei și de viață purtătoarei Crucii Domnului, nu mă lăsa pe mine, păcătosul, ci cu puterea ta mă izbăvește de toată ispita cea trupească și sufletească. (o închinăciune)

Preacurată Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, nădejdea tuturor creștinilor, pentru că altă îndrăzneală și nădejde nu am, fără numai pe tine, cea cu totul nevinovată, Stăpâna mea și fecioară de Dumnezeu Născătoare, Maica lui Iisus Hristos, Dumnezeul nostru, pentru aceea mă rog : Miluiește-mă și mă izbăvește de toate răutățile mele, și roagă pe milostivul tău Fiu și Dumnezeul meu, ca să miluiască ticălosul meu

suflet și să mă izbăvească de veșnicele chinuri și să mă învrednicească împărăției Sale. (o închinăciune)

Sfinte Îngere, păzitorul meu, acoperă-mă cu aripile bunătății tale și izgonește de la mine toată lucrarea cea rea a diavolului și roagă-te lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Și pe urmă, vrând sa mergi spre așternut, zi aceasta :

Luminează ochii mei, Iisuse Hristoase, Dumnezeule, ca nu cumva să adorm întru moarte, ca nu cândva să zică vrăjmașul meu; întăritu-m-am asupra lui.

Slavă ...

Sprijinitor sufletului meu fii, Dumnezeule, că umblu prin mijlocul a multe curse, izbăvește-mă de ele și mă mântuiește, Bunule, ca un iubitor de oameni.

Și acum ...

Preaslăvită Maica lui Dumnezeu, care ești mai sfântă decât sfinții îngeri, neîncetat te cântăm cu inima și cu gura, mărturisindu-te, că tu ești de Dumnezeu Născătoare, căci cu adevărat ne-ai născut nouă pe Dumnezeu întrupat, și te rogi neîncetat pentru sufletele noastre.

Rugăciunea lui Antioh monahul Pandecteanul către Domnul nostru Iisus Hristos :

Și ne dă nouă, Stăpâne, celor ce mergem spre somn, odihnă trupului și sufletului, și ne păzește pe noi de întunecatul somn al păcatului și de toată întunecata și cea de noapte patimă a dulceții. Contenește întărâtările patimilor, stinge săgețile vicleanului cele aprinse și pornite asupra noastră cu vicleșug, zburdările trupului nostru le potolește și tot gândul nostru cel pământesc și trupesc adoarme-l. Și ne dăruiește nouă, Dumnezeule, minte deșteaptă, cuget curat, inimă trează, somn ușor, și de toată nălucirea satanei nestrămutat. Scoală-ne în vremea rugăciunii, întăriți în poruncile Tale și pomenirea judecăților Tale întru noi nestricată având-o. Cuvântare de slava ta în toată noaptea ne dăruiește ca să cântăm, să binecuvântăm și să slăvim preacinstitul și de mare cuviință numele Tău : Al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preaslăvită pururea Fecioară, binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, du rugăciunea noastră la Fiul tău și Dumnezeul nostru și roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Slăbește, lasă, iartă Dumnezeule greșelile noastre, cele de voie și cele fără de voie, cele cu lucrul și cu cuvântul, cele cu știința și cele cu neștiința, cele din noapte și din zi, cele cu mintea și cu gândul, toate le iartă nouă, ca un bun și iubitor de oameni. Pe cei ce ne urăsc și ne fac nouă strâmbătate, iartă-i Doamne ! Celor ce ne fac bine, fă-le bine ! Fraților și rudeniilor noastre, împlinește-le cererile cele către mântuire și viață veșnică. Pe cei ce sunt în neputință cercetează-i și vindecare dăruiește-le ! pe cei de pe mare ocârmuiește-i; cu cei călători împreună călătorește; pe cei din văzduh ocrotește-i, celor ce ne slujesc și ne miluiesc pe noi, dăruiește-le iertare păcatelor. Pe cei ce ne-au cerut nouă nevrednicilor să ne rugăm pentru dânșii, miluiește-i după mare mila Ta ! Pomenește, Doamne, pe cei mai înainte adormiți, părinții și frații noștri, și-i odihnește unde cercetează lumina feții Tale. Pomenește, Doamne, pe frații noștri cei robiți de patimile vieții acesteia, și-i izbăvește de toată primejdia ! Pomenește, Doamne, pe cei ce aduc daruri și fac binele în sfintele Tale Biserici și le împlinește cererile către mântuire și viață veșnică ! Pomenește, Doamne, și pe noi păcătoșii și nevrednicii robii Tăi ! Luminează mintea noastră cu lumina cunoștinței Tale, pentru rugăciunile preacuratei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarea și pururea fecioara Maria, și ale tuturor sfinților Tăi, că bine ești cuvântat în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea Sfintei Cruci :

Să învie Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul. Să piară cum piere fumul, cum se topește ceara de la fața focului așa să piară dracii de la fața celor ce-L iubesc pe Dumnezeu și se însemnează cu semnul Sfintei Cruci, și zic cu veselie : Bucură-te preacinstită și de viață purtătoare Crucea Domnului, care izgonești dracii cu puterea Celui ce S-a răstignit pe tine, a Domnului nostru Iisus Hristos, și S-a pogorât la iad și a călcat puterea diavolului și te-a dăruit nouă pe tine, cinstită Crucea Sa, spre izgonirea

a tot pizmașul. O preacinstită, și de viață purtătoare, Crucea Domnului, ajută-mi cu Sfânta Maică Fecioară, Născătoare de Dumnezeu și cu toți sfinții în vecii vecilor. Amin.

Vrând să te culci în așternut, fă-ți semnul Sfintei Cruci drept pe fața ta, sărută cruciulița ce o porți la pieptul tău cu credincioșie, apoi îngrădește-ți așternutul deasupra si de toate părțile lui cu semnul Sfintei Cruci, zicând :

Îngrădește-mă, acoperă-mă și mă păzește, Doamne, cu puterea cinstitei și de viață purtătoarei Crucii Tale, depărtând de la mine tot răul. Amin.

Când vrei să adormi, zi :

În mâinile Tale, Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeule, îți încredințez sufletul meu, păzește-mă, binecuvântează-mă, miluiește-mă după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, și viață veșnică îmi dăruiește. Amin.

SINAXAR

SEPTEMBRIE * OCTOMBRIE * NOIEMBRIE * DECEMBRIE * IANUARIE * FEBRUARIE * MARTIE * APRILIE * MAI * IUNIE * IULIE * AUGUST

Explicarea semnelor puse înaintea zilelor anului pentru arătarea Praznicelor Împărătești, ale Născătoarei de Dumnezeu și ale sfinților. Praznicele sunt împărțite în : Praznice mari, de mijloc și mici.

(†) - arată Praznicele mari închinate : Sfintei Treimi, Mântuitorului, Sfântului Duh, Născătoarei de Dumnezeu; sărbătorile în cinstea : Înaintemergătorului; Nașterea și Tăierea capului, și a Sfinților Apostoli Petru și Pavel, la care se face priveghere mare .

†) - arată praznicele de mijloc ale Sfinților, la care se face priveghere.

† - arată praznicele de mijloc, la care nu se face priveghere, ci se cântă numai polieleu.

.) - arată praznicele mici, care au doxologie mare.

. - arată praznicele mici, care au slujba pe șase.

LUNA SEPTEMBRIE

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30

1. † În ziua întâi, începutul indictionului adică al anului nou bisericesc. Pomenirea Cuviosului părintelui nostru Simeon Stâlpnicul și arhimandritul și a mamei sale, Marta. Soborul în cinstea Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, cel de la Measine. Sfântul Mucenic Aitala, Sfintele 40 de femei Mucenițe și Sfântul Amun diaconul, dascălul lor. Sfinții Mucenici : Calista, Evod și Ermoghen, frați buni. Pomenirea Dreptului Iosua Navi. Aducerea aminte de arderea cea mare. - Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn. Sfântul Cuvios Simeon s-a născut la anul 392. El s-a făcut monah foarte de tânăr și după ce a făcut foarte mult timp ascultare în mânăstire, s-a retras apoi în pustietate și, în sfârșit, s-a urcat pe un stâlp înalt și a petrecut aici mai mulți ani, până la mutarea sa către Domnul, la anul 461, la vârsta de 69 de ani.

Troparul Indictionului, glasul al 2-lea :

A toată făptura, Ziditorule, Cel ce vremile și anii ai pus întru puterea Ta, binecuvintează cununa anului bunătății Tale, Doamne, păzind în pace poporul și țara aceasta, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, și ne mântuiește pe noi.

Slavă... Troparul Cuviosului Simeon Stâlpnicul, glasul 1 :

Al răbdării stâlp ai fost, râvnind părinților celor mai dinainte, cuvioase; lui Iov întru patimi, lui Iosif întru ispite și vieții celor fără de trup, fiind în trup. Simeoane, Părintele nostru; roagă-te lui Hristos Dumnezeu să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum... Al Născătoarei de Dumnezeu glasul al 7-lea :

Bucură-te, ceea ce ești plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, limanul și folosință neamului omenesc, că din tine s-a întrupat Izbăvitorul lumii. Că numai tu ești Maică și Fecioară, pururea binecuvântată și preamărită. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască pace la toată lumea.

Condacul Indictionului, glasul al 2-lea :

Cel ce locuiești întru cei de sus, Hristoase Împărate, Făcătorul tuturor celor văzute și celor nevăzute și Ziditorule, Cel ce zilele și nopțile, timpurile și anii ai făcut, binecuvintează acum cununa anului, ferește și păzește în pace pe cei binecredincioși, țara aceasta și pe poporul Tău, mult-Milostive.

Condacul Cuviosului Simeon Stâlpnicul, glasul al 2-lea :

Cele de sus căutând, și cu cei de jos împreunându-te și căruță de foc stâlpul făcându-ți, printr-însul împreună-vorbitor cu îngerii ai ajuns, cuvioase. Cu aceia împreună roagă-te neîncetat lui Hristos Dumnezeu pentru noi toți.

2. Sfântul Mucenic Mamant și cel dintre sfinți Părintele nostru Ioan Postitorul, patriarhul Constantinopolului.

Mamant a fost din Gangra, oraș din Paflagonia și s-a născut în închisoare, unde părinții săi au murit pentru Hristos. El a pătimit pe la anul 275. Iar Ioan s-a făcut Patriarh în timpul lui Tiberiu în anul 582, și după ce a păstorit Biserica 13 ani și 5 luni, a adormit în pace în anul

595. Sub Patriarhia lui s-a confirmat pentru întâia oară, pe la anul 586 titlul de ecumenic (a toată lumea), titlu neobișnuit până atunci.

Troparul Sfântului Mucenic Mamant, glasul al 4-lea :

Mucenicul Tău, Doamne, Mamant, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Troparul Cuviosului Ioan Postitorul, glasul al 4-lea :

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării, te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Ioane, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Mucenic Mamant, glasul al 3-lea :

Cu toiagul care ți s-a dat de la Dumnezeu, Sfinte, păstorește pe poporul tău la pășune aducătoare de viață. Iar fiarele cele nevăzute și sălbatice sfărâmă-le sub picioarele celor ce te laudă pe tine. Că toți cei ce suntem în primejdii te avem pe tine, Mamant, părtinitor fierbinte.

Condacul Cuviosului Ioan Postitorul, glasul al 3-lea :

Cu curăția sufletului dumnezeiește întrarmându-te și pe neîncetatele rugăciuni ca pe o suliță în mâini luând, tare ai biruit pâlcurile drăcești, Ioane Părintele nostru, roagă-Te neîncetat pentru noi toți.

3. Sfântul sfințitul Mucenic Antim episcopul Nicomidiei și Cuviosul Părintele nostru Teoctist; Sfânta Vasilisa; Sfântul Aristion, episcopul Alexandriei. Antim a pătimit sub Maximian, în anul 311. Iar Teoctist, împreună postitor cu marele Eftimie; adormit pe la anul 451.

Troparul Sfințitului Mucenic Antim, glasul al 4-lea :

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Antim, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Cuviosului Teoctist, glasul al 8-lea :

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Teoctist, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic, glasul al 4-lea :

Între preoți strălucind cu evlavia și călătoria muceniciei săvârșind, slujbele idolești le-ai stins, ajutor făcându-te turmei tale, de Dumnezeu înțelepțite. Pentru aceasta pe tine și cinstindu-te, cu taină strigăm ție : Din nevoi mântuiește-ne pe noi cu rugăciunile tale, Antime, părintele nostru.

Condacul Cuviosului Teoctist, glasul al 8-lea :

Cu curăția sufletului dumnezeiește întrarmându-te și pe neîncetatele rugăciuni ca pe o suliță în mâini luând, tare ai biruit pâlcurile drăcești, Teoctiste Părintele nostru, roagă-Te neîncetat pentru noi toți.

4. Sfântul sfințitul Mucenic Vavila, episcopul Antiohiei și Sfântul Prooroc Moise, văzătorul de Dumnezeu; Sfântul Vavila, dascălul; Sfânta Ermiona. Vavila, al 12-lea episcop al Antiohiei și succesorul lui Zevin sau Zevina, a pătimit sub Deciu, la anul 250. Moise, cel mai mare între filozofi, cel mai înțelept între legislatori și cel mai vechi între toți istoriografii, a fost din neamul lui Levi și s-a născut în Egipt cu 1689 ani înaintea lui Hristos. Pe când era de trei luni, părinții săi, temându-se de ordinul lui faraon, l-au pus într-un sicriaș și l-au dat pe apa Nilului, dar fata lui faraon găsindu-l, l-a luat și l-a crescut în palat, unde a rămas 40 de ani. Fugind apoi la Madiam, a văzut pe muntele Horeb un rug ce ardea și nu se consuma. Încredințându-i-se de Dumnezeu conducerea poporului lui Israil, el a scos pe israeliți din Egipt, trecându-i prin Marea Roșie, ca pe uscat și i-a condus 40 de ani prin pustiul Sinaiului. El a făcut multe semne și minuni și a scris cele dintâi cinci cărți din Vechiul Testament (Pentateuhul). Ajungând în pământul Moav, s-a suit pe vârful numit Fazga al muntelui Nebo și aici a murit în anul 1569, înaintea lui Hristos, la vârsta de 120 de ani. De la Moise sunt și cântările. Și alt Sfințit mucenic Vavila, dascăl al Nicomidiei și cu dânsul 84 de copii și Sfânta Mucenită Ermiona și Eutihie.

Troparul Sfințitului Mucenic Vavila, glasul al 4-lea :

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Vavila, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Sfântului Prooroc Moise, glasul al 2-lea :

Prăznuind pomenirea proorocului Tău Moise, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Vavila, glasul al 4-lea :

Măririle credinței în inima ta punându-le, ai păzit-o, Sfințite Mucenice Vavila, netemându-te de chinuitori, sluga lui Hristos. Pentru acesta păzește-ne pe noi.

Condacul Sfântului Prooroc Moise, glasul al 2-lea :

Ceata proorocilor împreună cu Moise și cu Aaron, cu veselie se veselește astăzi, căci s-a plinit sfârșitul proorociei lor asupra noastră. Astăzi strălucește Crucea, prin care ne-ai mântuit pe noi, Hristoase Dumnezeule. Cu ale lor rugăciuni miluiește-ne pe noi.

5. † Sfântul Prooroc Zaharia, tatăl Sfântului Ioan Botezătorul; Sfinții Mucenici Urban, Teodor, Medinon și Avdeu episcopul. După părerea multor Părinți ai Bisericii, bazată pe o tradiție veche, pe acest Zaharia l-au omorât iudeii între templu și altar (Matei 23, 35) pentru două motive : Pe de o parte, pentru că Zaharia continua a numi pe Maica Domnului Fecioară, chiar după ce ea a născut, iar pe de alta, din cauză că la tăierea pruncilor (29 decembrie) nu s-a găsit Ioan, fiul său, căci bătrâna Elisabeta îl ascundea cu multă îngrijire în pustie, unde pruncul creștea și se întărea în duh (Luca 1, 80). Deci, negăsindu-se fiul, au omorât pe tatăl din ordinul lui Irod.

Troparul Sfântului Prooroc Zaharia, glasul al 2-lea :

Cu haina preoției fiind îmbrăcat, înțelepte, după Legea lui Dumnezeu jertfă primită, după cuviința preoției, ai adus, Zaharia. Și te-ai făcut luminător și văzător al celor de taină, semnele darului întru tine purtând lămurit, preaînțelepte și cu sabia ai fost omorât în Biserica lui Dumnezeu, proorocule al lui Hristos. Cu Înainte-mergătorul roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Prooroc Zaharia, glasul al 3-lea :

Proorocule și preotul Celui Preaînalt, Zaharia, părintele Înaintemergătorului, astăzi a pus înainte masa proorociei, pe credincioși hrănind și băutura dreptății amestecând pentru toți. Pentru că s-a sfârșit ca un dumnezeiesc tăinuitor al darului lui Dumnezeu.

6. † Pomenirea minunii ce s-a făcut în Colose, de Arhistrategul Mihail. Sfinții Mucenicti Eudoxie, Zinon, Romil și Macarie. - Dezlegare la vin și la untdelemn. Sfântul Mucenic Eudoxie și cei 1104, care împreună cu dânsul, au pătimit, în anul 101 pe timpul împăratului Traian. Pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Arhip.

Troparul Sfântului Arhanghel Mihail, glasul al 4-lea :

Mai-mare voievodule al oștilor cerești, Mihaile, rugămu-te pe tine noi nevrednicii, ca să ne acoperi pe noi cu rugăciunile tale și cu acoperământul aripilor măririi tale celei netrupești. Păzește-ne pe noi cei ce cădem cu dinadinsul și strigăm : Mântuiește-ne din nevoi, ca un mai-mare peste cetele puterilor celor de sus.

Condacul Sfântului Arhanghel Mihail, glasul al 2-lea :

Cel ce stai înaintea Treimii cu totul luminat, împreună cu toate cerești le cete, și Dumnezeiască cântare cu dânșii cânți, înțelepte Mihaile, și pământul cu Dumnezeiasca voință îl înconjori, făcându-te minunat prin semne preamari, nu înceta a te ruga pentru noi toți.

Alt Condac al Sfântului Arhanghel Mihail, glasul al 2-lea :

Arhanghele al lui Dumnezeu, și slujitorule al dumnezeieștii măriri; apărătorul oamenilor și mai-marele celor fără de trup, cere pentru noi ce este de folos și mare milă, Cel ce ești voievod maimare al celor fără de trup.

7. Înaintepraznuirea Nașterii Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei, Sfântul Mucenic Sozont, Sfinții Apostoli Evod și Onisifor episcopul. Sfântul mucenic Sozont a pătimit în Pompeiopoli, din Cilicia, sub Maximian pe la anul 288.

Troparul Înainte-prăznuirii, glasul al 4-lea :

Din rădăcina lui Iesei și din coapsele lui David, fiica lui Dumnezeu Maria se naște nouă astăzi; că se bucură toate și se înnoiesc cu bucurie. Împreună se bucură cerul și pământul, o laudă pe dânsa moștenirile

neamurilor; Ioachim se veselește și Ana prăznuiește, cântând : Cea stearpă naște pe Născătoarea de Dumnezeu și hrănitoarea vieții noastre.

Condacul Înainte-prăznuirii, glasul al 3-lea :

Astăzi Fecioara și de Dumnezeu Născătoarea Maria, cămara cea sfântă a cerescului Mire, se naște din cea stearpă, cu sfatul lui Dumnezeu; căruța Cuvântului lui Dumnezeu bine se împodobește; că pentru aceasta e și numită mai înainte dumnezeiască ușă și cu adevărat Maică a Vieții.

Troparul Sfântului Mucenic Sozont, glasul al 4-lea :

Mucenicul Tău, Doamne, Sozont, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Sozont, glasul al 2-lea :

Pe adevăratul și de Dumnezeu purtătorul Mucenic, și nevoitorul cel iscusit al dreptei credințe, adunându-ne astăzi, cu mare glas să-l lăudăm, pe Sozont tăinuitorul darului, pe dătătorul de tămăduiri cel bogat. Că se roagă lui Hristos Dumnezeu pentru noi toți.

8. (†) Nașterea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioară Maria. Praznic - Sărbătoare și dezlegare la pește. După tradiția veche a Bisericii, Preacurata Fecioară s-a născut cu 16 sau 17 ani înaintea nașterii lui Hristos din părinți sterpi, Ioachim, care era din neamul împărătesc al lui David, din seminția lui Iuda și Ana, fiică a preotului Mathan și a soției lui, Maria, din familia preoțească a lui Levi.

Troparul Praznicului, glasul al 4-lea :

Nașterea ta, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, bucurie a vestit la toată lumea; că din tine a răsărit Soarele dreptății, Hristos Dumnezeul nostru. Și dezlegând blestemul, a dat binecuvântare; și stricând moartea, ne-a dăruit nouă viață veșnică.

Condacul Praznicului, glasul al 4-lea :

Ioachim și Ana din defăimarea nenașterii de fii, iar Adam și Eva din stricăciunea morții au scăpat, Preacurată, prin sfântă nașterea ta. Aceasta o prăznuiește și poporul tău, de vina greșelilor mântuindu-se

când striga către tine : Cea stearpă naște pe Născătoarea de Dumnezeu și hrănitoare a Vieții noastre.

9. . Sfinții și drepții dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana și Sfântul Mucenic Severian; Cuviosul Teofan Mărturisitorul. Sfântul mucenic Severian a pătimit sub Liciniu, la anul 315.

Troparul praznicului și al Sfinților, glasul al 2-lea :

Pomenirea drepților tăi, Doamne, prăznuind, pentru dânșii, rugămune Ție, mântuiește sufletele noastre.

Condacul dumnezeieștilor Părinți, glasul al 2-lea :

Veselește-te acum Ana, dezlegându-te de legăturile sterpiciunii, și hrănește pe cea Preacurată, chemând pe toți să laude pe Acela ce a dăruit din pântecele ei oamenilor, pe singura Maică ce nu știe de bărbat.

10. Închinarea Sfintei Cruci; Sfintele Fecioare Mucenițe Minodora, Mitrodora și Nimfodora; Sfinții Apostoli Apelie, Luca și Clement. Aceste trei surori au fost din Bitinia și au pătimit sub Maximian la anul 304.

Troparul Sfintelor Mucenițe, glasul al 4-lea :

Valurile cele întreite ale chinurilor și moarte amară, pentru viața cea veșnică ați schimbat, Sfintelor Mucenițe trei fecioare, mărturisind înaintea divanurilor celor fără de lege pe Treimea cea nezidită. Pentru aceea cu sabia fiind tăiate, urmați acum Mielului celui junghiat, și vă rugați pentru cei ce cinstesc sfințită pomenirea voastră.

Condacul Sfintelor Mucenițe, glasul al 4-lea :

Chinuite fiind, cu cruzime, pentru Treime, ați biruit pe vrăjmașul cel mult meșteșugăreț, fiind alcătuite cu Duhul, ca niște surori. Pentru aceea v-ați sălășluit împreună cu cele cinci fecioare în cămara cea cerească, biruitoarelor; și împreună cu îngerii stați înaintea Împăratului tuturor, bucurându-vă neîncetat.

11. Închinarea Sfintei Cruci; Cuvioasa maica noastră Teodora cea din Alexandria și Cuviosul Eufrosin. Cuvioasa Teodora, îmbrăcându-se în haină bărbătească și luând numele de Teodor, a trăit într-o mânăstire bărbătească, necunoscută până la încetarea ei din viață, în timpul lui Zenon în anul 472.

Troparul Cuvioasei Teodora, glasul al 8-lea :

Întru tine maică cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Teodora, duhul tău.

Condacul Cuvioasei Teodora, glasul al 5-lea :

Trupul tău cu posturi topindu-ți, cu neadormite rugăciuni pe Făcătorul ai rugat pentru păcatul tău, ca să iei iertare desăvârșită; și ai luat iertare, calea pocăinței arătând.

12. Închinarea Sfintei Cruci; Sfinții Mucenici Autonom, Macedonie și Teodul, Sfântul Teodor, episcopul Alexandriei. Slujba Sfântului Mucenic Autonom se cântă la 11 septembrie, pentru că în această zi este odovania praznicului Nașterii Născătoarei de Dumnezeu. Sfântul Mucenic Autonom a fost episcop în Italia și a pătimit sub Dioclețian, la anul 298.

Troparul Sfințitului Mucenic Autonom, glasul al 4-lea :

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Autonom, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Autonom, glasul al 2-lea :

Cele dumnezeiești, înțelepte, cu curăție în taină învățându-le, jertfă primită te-ai făcut, de Dumnezeu fericite; că ai băut paharul lui Hristos, preamărite, luminătorule a toată lumea, rugându-te neîncetat pentru noi toți.

13. †) Pomenirea înnoirii bisericii Învierii lui Hristos din Ierusalim; Înainte-prăznuirea Înălțării Sfintei Cruci; Sfinții Mucenici: Cornelie sutașul, Lucian și Leontie; Sfântul Cuvios Ioan de la Prislop - Dezlegare la vin și la untdelemn. Biserica, a cărei înnoire se serbează astăzi, este a Sfântului Mormânt, cea cu deosebire cinstită de toți credincioșii, pe care a ridicat-o marele împărat Constantin, cu îngrijirea mamei sale, fericita Elena, pe locul unde S-a răstignit și S-a îngropat

Mântuitorul. Aceasta s-a întâmplat în anul 335, fiind pe atunci Patriarh al Ierusalimului Macarie care a înălțat și Sfânta Cruce (14 Septembrie).

Troparul Înnoirii, glasul al 4-lea :

Precum ai arătat, Doamne, podoaba tăriei celei de sus și celor de jos frumusețea sfântului locaș al măririi Tale, pe care întărește-l în veacul veacului, primește și rugăciunile noastre, ale celor care neîncetat se aduc Ție într-însul. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Cel ce ești viața tuturor și învierea.

Troparul Sfințitului Mucenic Cornelie, glasul al 4-lea :

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Cornelie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Înainte-prăznuirii Sfintei Cruci, glasul al 2-lea :

Cu Crucea de viață făcătoare a bunătății tale, Doamne, pe care ne-ai dat-o nouă nevrednicilor spre mântuire, îmblânzește-Te, Stăpâne, și mântuiește pe poporul drept-credincios și țara aceasta. Pentru Născătoarea de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Condacul Înnoirii, glasul al 4-lea :

Ca un cer mult-luminos s-a arătat Biserica, luminând pe toți credincioșii, întru care stând, cântă : Această casă întărește-o, Doamne.

Condacul Sfântului Sfințit Mucenic Cornelie, glasul al 4-lea :

Începătură sfântă, Biserica din păgâni te-a câștigat pe tine, cel ce ai luminat pe dânsa cu îmbunătățitele tale fapte, sfințitorule de taine, de Dumnezeu înțelepțite Cornelie.

Sfântul Cuvios Ioan a trăit spre sfârșitul veacului al XV-lea sau în prima jumătate a celui următor, în satul Silvașu de Sus (în apropierea orașelor Hațeg și Hunedoara). De tânăr și-a închinat întreaga viață lui Dumnezeu, închinoviindu-se în obștea Mănăstirii Prislop din apropierea satului său. După un număr de ani, dorind să ducă o viață mai aleasă, s-a retras într-un loc tăinuit, ca la 500 de metri de mănăstire, unde și-a săpat, singur, cu mari nevoințe, o chilie în piatră, cunoscută până astăzi sub numele de "Chilia" sau "Casa Sfântului". Aici și-a petrecut zilele în neîncetate rugăciuni și ajunări, întocmai ca marii

nevoitori întru cele duhovnicești. Viața lui îmbunătățită s-a sfârșit prea devreme. Tradiția spune că, a fost împușcat de către doi vânători, de pe versantul celălalt al prăpastiei, pe când își făcea o fereastră la chilia lui, fără să știe că viețuiește în acele locuri.

Troparul Cuviosului Ioan de la Prislop, glasul 1 :

Iubitorule de nevoință și râvnitorule întru cele sfinte, Cuvioase Părinte Ioane, părăsit-ai cele trecătoare și ai ales pe cele veșnice; luat-ai jugul lui Hristos în Mânăstirea Prislop și în peșteră pustnicească, împreună cu îngerii, L-ai slăvit pe Dumnezeu. Pentru aceasta, nu înceta a te ruga pentru sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Ioan de la Prislop, glasul al 4-lea :

Jugul nevoințelor pe umeri luându-l, lui Hristos ai urmat Cuvioase Ioane. În peșteră nevoindu-te, cu răceala pietrei te-ai împrietenit și podoaba pustniciei ai dobândit. Pentru aceasta cu cântări te lăudăm zicând : Bucură-te, Preacuvioase Părinte Ioane, lauda Prislopului.

14. (†) Înălțarea Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci. - Praznic și post, în orice zi s-ar întâmpla. Cinstita Cruce a fost găsită de către fericita Elena în Ierusalim la anul 326 și s-a înălțat de Patriarhul Macarie, când, văzând-o poporul, a strigat : Doamne miluiește ! Trebuie să se știe, că după aflarea crucii, o parte a fost adusă la Constantinopol, iar restul a rămas în Ierusalim, până la anul 614, când Perșii, prădând Palestina, a luat și Sfânta Cruce la anul 628, însă împăratul Iraclie, făcând o expediție împotriva lor, a luat-o iarăși și a adus-o la Constaptinopol.

Troparul Înălțării Sfintei Cruci, glasul 1 :

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta; biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău.

Condacul Înălțării Sfintei Cruci, glasul al 4-lea :

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i, Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe credinciosul nostru popor, dăruindu-i lui biruință asupra protivnicului, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

15. † Sfântul Mare Mucenic Nichita Romanul; Sfântul Părintele nostru Visarion, arhiepiscopul Larisei, făcătorul de minuni; Sfântul Ierarh Iosif de la Partoș; Cuviosul Filotei preotul. Sfântul Mucenic Nichita a fost ars pentru Hristos după ordinul lui Atanaric, domnul Goților, pe la anul 330.

Troparul Sfântului Mucenic Nichita, glasul al 2-lea :

Purtătorule de chinuri, biruind mai întâi năvălirile barbarilor cu puterea Crucii cea nebiruită, pe urmă ai surpat mândria demonilor, împotrivindu-te cu vitejia ta, înțelepte; și biruind-o, Nichita, ai luat daruri vrednice de biruință. Slavă lui Hristos, Cel ce te-a întărit; slavă Celui ce te-a încununat; slavă Celui ce a mărit pururea cinstită pomenirea ta.

Condacul Sfântului Mucenic, Nichita, glasul al 2-lea :

Tăind tăria înșelăciunii cu împotrivirea ta, și luând cununa biruinței prin nevoința ta, te veselești împreună cu îngerii, mărite Nichita, cel cu nume de biruință, împreună cu dânșii rugându-te neîncetat lui Hristos Dumnezeu pentru noi toți.

Troparul Sfântului Ierarh Visarion, glasul al 8-lea :

În răbdarea ta, ți-ai agonisit plata ta, părinte cuvioase; în rugăciuni neîncetat răbdând, pe săraci iubind și pe aceia îndestulându-i. Ci te roagă lui Hristos Dumnezeu, Visarioane milostive fericite, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Visarion, glasul al 8-lea :

Din pruncie, primind de la Dumnezeu biruință asupra demonilor, preasfințite părinte, și făcându-te întocmai ca un înger între oameni, te-ai mutat acum la locașurile cele cerești. Pentru aceasta și nouă celor ce ne aflăm jos, ni se cade a striga ție : Bucură-te, Părinte Visarioane.

Sfântul Iosif cel Nou s-a născut la anul 1568, în orașul Raguza Dalmației, dintr-o familie de creștini valahi. Din botez se numea Iacob. La 12 ani a fost dat să învețe carte, la Ohrida, iar la 15 ani a intrat în monahism, în Mănăstirea Maicii Domnului din acea localitate. După cinci ani se duce la Muntele Athos și intră în obștea Mănăstirii Pantocrator. Aici îmbracă schima mare sub numele de Iosif. Pentru viața lui îmbunătățită a câștigat darul lacrimilor și a rugăciunii neadormite. Pentru sfințenia vieții sale avea încă și darul facerii de

minuni, vindecând multe boli, îndeosebi pe cei ologi. A fost hirotonit preot și rânduit duhovnic al călugărilor din Muntele Athos. Ajungând vestit până la patriarhul de la Constantinopol, a fost numit stareț al Mănăstirii Sfântului Ștefan din Adrianopol. De aici se retrage la Mănăstirea Vatopedu. Deși avea 80 de ani, răposând mitropolitul Timișoarei, românii din Banat l-au ales păstor al lor. La 1650 este hirotonit arhiereu și înscăunat ca mitropolit al Timișoarei. Cu această ocazie el vindecă un olog ce suferea de 20 de ani. El a făcut și alte multe minuni, încât uimea chiar și pe turci. La 1653 se retrage la Mănăstirea Partoș, iar în toamna anului 1656 trece la cele veșnice. Biserica Ortodoxă Română l-a canonizat la 7 octombrie 1956. La aceeași dată moaștele Sfântului Iosif cel Nou au fost aduse de la Partoș și așezate în catedrala mitropolitană din Timișoara.

Troparul Sfântului Iosif cel Nou de la Partoș, glasul al 8-lea :

Din tinerețe cu totul te-ai supus Domnului, cu rugăciunile și cu ostenelile și cu postul. Pentru aceasta, văzând Dumnezeu nevoințele tale, arhiereu și păstor Bisericii Sale te-a rânduit; și după moarte în cetele sfinților te-a sălășluit; Sfinte Părinte Iosif roagă-te lui Hristos Dumnezeu să ne dăruiască iertare de greșeli nouă, celor ce cu credință și cu dragoste săvârșim sfântă pomenirea ta.

Condacul Sfântului Iosif cel Nou de la Partoș, glasul al 8-lea :

Apărător nebiruit, ca cel ce prin tine din nevoi s-a mântuit, te are pământul Banatului, Sfinte Iosif. Ci ca cel ce ai îndrăzneală către Dumnezeu apără-l pe el de toată nevoia, ca să strigăm ție : Bucură-te, Iosif, făcătorule de minuni.

16. . Sfintele și întru tot lăudatele Mari Mucenite Eufimia și Meletina. Sfânta Muceniță Eufimia a fost din Calcedon și petrecând viața în feciorie, a pătimit pe la anul 303 sub Dioclețian. Sfintele ei moaște se află în Patriarhia de la Constantinopol.

Troparul Sfintei Mucenițe Eufimia, glasul al 4-lea :

Foarte mult ai vestit pe cei drept-măritori, și ai rușinat pe cei rău credincioși, Eufimia preafrumoasă fecioară a lui Hristos, întărind cele ce Părinții bine au dogmatizat la al patrulea Sobor. Muceniță preamărită, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Condacul Sfintei Mucenițe Eufimia, glasul al 2-lea :

Nevoințe în chinuiri, nevoințe pentru credință cu avânt ai suferit pentru Hristos mirele tău. Acestuia și acum roagă-te, să se surpe trufia vrăjmașilor sub picioarele drept-credincioșilor, ca și atunci eresurile prin rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, ceea ce ai primit hotărârea credinței de la cei șase sute și treizeci de Dumnezeu purtători Părinți și o păstrezi, prealăudată.

17. Sfânta Muceniță Sofia și cele trei fiice ale ei : Pistis, Agapis și Elpis; Sfânta Agatoclia și Teodota. Acestea au fost din Italia și au pătimit pe la anul 126 sub Adrian.

Troparul Sfintelor Mucenițe, glasul al 4-lea :

Mielușele cuvântătoare, prin chinuire v-ați adus Mielului și Păstorului, săvârșind călătoria cea către Hristos și credința păzind; drept aceea, cu suflete vesele săvârșind astăzi, minunatelor, sfântă pomenirea voastră, pe Hristos îl slăvim.

Condacul Sfintelor Mucenițe, glasul 1 :

Sfințitele ramuri ale cinstitei Sofia : Pistis, Elpis și Agapi, cu darul au arătat că înțelepciunea elinilor este nebunie. Și prin chinuri arătându-se biruitoare, s-au încununat cu cunună nepieritoare, de la Stăpânul tuturor, Hristos.

18. Cuviosul Părintele nostru Eumenie, episcopul Gortinei, făcătorul de minuni; Sfânta Muceniță Ariadna.

Troparul Cuviosului Ierarh Eumenie, glasul al 8-lea :

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Ierarhe Eumenie, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Ierarh Eumenie, glasul al 2-lea :

Luminându-te cu dumnezeiască lumină, preafericite, ne luminezi pe noi cei ce cu dragoste lăudăm cinstită și sfântă mutarea ta, Părinte Ierarhe Eumenie, căci neîncetat te rogi pentru noi toți.

19. Sfinții Mucenici Trofim, Savatie și Dorimedont. Ei au pătimit în timpul împărăției lui Prob, la anul 278.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 8-lea :

Dumnezeu cel lăudat în Treime, a preamărit pe treimea mucenicilor; pe Trofim, pe Savatie și pe Dorimedont; căci întru Dânsul crezând, au surpat pe vrăjmașul. Prin rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne pe noi.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul al 8-lea :

Ca unul ce ești întărire nevoitorilor și reazim al dreptei credințe, Biserica cinstește și laudă nevoința ta cea luminată, pururea pomenite, pătimitorule, viteazule mărite Trofim. Împreună cu cei ce s-au nevoit cu tine, fericite, cere milostivire celor ce te laudă pe tine, ca unul ce ești nebiruit.

20. . Sfântul Mare Mucenic Eustatie și soția sa Teopista cu cei doi fii ai lor, Agapie și Teopist; Sfinții Mărturisitori Ipatie episcopul și Andrei preotul. Ei au pătimit în timpul lui Adrian pe la anul 126.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Eustatie, glasul al 2-lea :

Aievea râvnind patimilor lui Hristos și cu credință bând paharul Lui, te-ai făcut părtaș și împreună moștean măririi Lui, Eustatie, de la Însuși Dumnezeul tuturor, luând dintru înălțime dumnezeiască iertare.

21.† Sfântul Apostol Codrat din Magnesia; Sfântul Prooroc Iona. Pomenirea celui între sfinți Părintelui nostru Dimitrie, mitropolitul Rostovului. Sfântul mucenic Codrat a fost ucenic al Apostolilor, un însemnat scriitor bisericesc și apărător al creștinilor și episcop la Atena. El a pătimit în timpul lui Aurelian. În această zi se odovăiește praznicul Înălțării Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, și se cântă toate ale praznicului; iar slujba apostolului se cântă la 22 septembrie.

22. Sfinții sfințiții Mucenici : Foca, episcopul de la Sinopi, Isaac și Martin. Sfântul Ierarh Mucenic Teodosie de la Mănăstirea Brazi. Sfântul Sfințit Foca a fost episcop al Sinopei din Pont și a pătimit în timpul lui Adrian. Sfântul Ierarh Teodosie s-a născut în Ținutul

Vrancei. Iubind viața călugărească a primit sfântul chip îngeresc. Pentru trăirea și iscusința sa a fost ales egumen al Mănăstirii Bogdana din județul Bacău. În anul 1670 a fost hirotonit episcop de Rădăuți, iar peste un an a fost trimis să păstorească Episcopia Romanului. În anul 1674 a fost ales mitropolit al Moldovei în locul mitropolitului Dosoftei care a fugit în Polonia din cauza năvălirii turcilor și a tătarilor. După un an este izgonit din scaun de domnitorul pus de dușmani, fiind mustrat pentru nedreptățile pe care le tolera. A fost ținut sub pază un an de zile la Mănăstirea Sfântul Sava din Iași. Reîntorcându-se în țară mitropolitul Dosoftei, fericitul Teodosie a fost scos din surghiun și s-a retras în părțile Țării de Jos, locuind când la Focșani, când la Mănăstirea Bogdana. A reconstruit Mănăstirea Brazi, unde a ridicat o nouă biserică și chilii. În anul 1688, a fost răpit și dus în Țara Românească, unde a îndurat vreme de 10 săptămâni închisoare și chinuri. Scăpând cu viață, s-a ocupat de zidirea a încă trei schituri în ținutul Vrancei. În anul 1694, o ceată de tătari care au venit în Mănăstirea Brazi l-au schingiuit, cerându-i să le predea agoniseala mănăstirii și odoarele sfinte. Refuzând, a fost decapitat de tătari, primind astfel cununa muceniciei. A fost îngropat în grabă de credincioși. Prin minune, în anul 1842, s-au aflat sfintele lui moaște. Acum, după canonizare, se află depuse într-un paraclis nou din Mănăstirea Brazi.

Troparul Sfântului Apostol Codrat, glasul al 8-lea :

Apostole Sfinte, Codrat, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greșale sufletelor noastre.

Troparul Sfințitului Mucenic Foca, glasul al 4-lea :

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Foca, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Foca, glasul al 2-lea :

Ca pe un soare înțelegător al Bisericii de Dumnezeu luminat, și purtător de lumină te-a pus pe tine Stăpânul cel Preaînalt, mucenice, ca să luminezi mulțimea credincioșilor. Că viețuirea și nevoințele tale le-a primit ca un mir cu bună mireasmă, cel ce singur este mult-Milostiv.

Condacul Sfântului Apostol Codrat, glasul al 8-lea :

Ca pe un ierarh cinstit și nevoitor prea tare, lumea îți aduce Ție, Doamne, rugător, pe dumnezeiescul Apostol Codrat, și cu cântări laudă cinstita lui pomenire, cerând totdeauna ca să se dăruiască iertare de greșeli celor ce cântă, Aliluia.

Troparul Sfântului Ierarh Mucenic Teodosie, glasul 1 :

Arătatu-te-ai, Ierarhe Teodosie, sfeșnic pururea luminos și mare apărător al Bisericii lui Hristos. Strălucit-ai prin slujire și mucenicie, ca o jertfă preacurată aducându-te Stăpânului tuturor; slăvim pomenirea ta, rugând pe Dumnezeu să dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Condacul Sfântului Ierarh Mucenic Teodosie, glasul al 8-lea :

Glasul cuvântului vieții a răsunat în Biserica lui Hristos, căci Păstorul ei s-a arătat bun chivernisitor al Tainelor lui Dumnezeu. Drept aceea, soborul arhiereilor și cetele călugărilor cântă într-un glas : Bucură-te, Sfinte Ierarhe Teodosie, mucenice nebiruit al lui Hristos !

Troparul Sfântului Ierarh Dimitrie al Rostovului, glasul al 8-lea :

Al dreptei credințe învățătorule, și al dezbinării dezrădăcinătorule, al Rusiei vindecătorule și către Dumnezeu noule rugător, cu sceptrurile tale pe toți i-ai înțelepțit, alăută duhovnicească; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Dimitrie al Rostovului, glasul al 8-lea :

Pe steaua Rusiei, care de la Chiev a răsărit, și prin cetatea nouă cea despre miazănoapte, la Rostov a ajuns, și toată partea aceea, cu învățăturile și cu minunile o a luminat, să fericim pe Dimitrie învățătorul cel cu cuvinte de aur, că acela a scris tuturor toate cele spre îndreptare, ca pe toți să-i dobândească lui Hristos, ca și Pavel, și să mântuiască, prin dreapta credință, sufletele noastre.

23. †) Zămislirea Sfântului slăvitului Prooroc înainte Mergătorului și Botezătorului Ioan; Cuvioasele Xantipa și Polixenia și mucenița Raida. - Dezlegare la vin și la untdelemn. Zămislirea Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul s-a întâmplat cu 15 luni înaintea Nașterii lui Hristos, în urma arătării îngerului Domnului, care i-a zis : "Nu te teme, Zahario, căci s-a auzit rugăciunea ta și Elisabeta, femeia ta, îți va naște un fiu și-l vei numi Ioan. Și bucurie și veselie vei avea și, de nașterea lui, mulți se vor bucura... " (Luca 1, 7-24).

Troparul praznicului, glasul al 4-lea :

Ceea ce mai înainte erai stearpă, neroditoare, veselește-te; că iată ai zămislit pe sfeșnicul Soarelui, Cel ce va să lumineze toată lumea care pătimea cu nevederea. Dănțuiește Zaharia cu îndrăzneală strigând : Prooroc Celui Preaînalt este cel ce va să se nască.

Condacul praznicului, glasul 1 :

Se veselește luminat marele Zaharia, cu Elisabeta soția sa cea întrutot mărită, după vrednicie zămislind pe Ioan Înainte-mergătorul, pe care Arhanghelul l-a binevestit bucurându-se. Iar noi oamenii după vrednică datorie îl cinstim, ca pe un tăinuitor al darului.

24. † Sfânta întâia Muceniță și întocmai cu Apostolii Tecla; Cuviosul Coprie. Sfânta Muceniță Tecla a fost din orașul Iconiu. La vârsta de 18 ani, a învățat credința de la Sfântul Apostol Pavel, căruia a și urmat. A predicat creștinismul în multe orașe și multe a pătimit și în cele din urmă a murit în patria ei, după ce a trăit în feciorie 90 de ani.

Troparul Sfintei Mucenițe Tecla, glasul al 4-lea :

Mielușeaua Ta, Iisuse, Tecla, strigă cu mare glas : Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfintei Mucenițe Tecla, glasul al 6-lea :

Cu frumusețea fecioriei ai strălucit, cu cununa muceniciei te-ai împodobit, și apostolie ți s-a încredințat, fecioară, ca unei mărite; și văpaia focului ai prefăcut-o în rouă, iar prin rugăciunea ta furia taurului ai înfrânt-o, ca ceea ce ești întâia nevoitoare.

25. Cuvioasa Maica noastră Eufrosina; Sfinții Mucenici Pavel și Tatis cu fiii lor. Sfânta Cuvioasă Eufrosina a trăit pe timpul împăratului Teodosie cel Mic, la anul 410. Plecând fără știrea tatălui ei, Pafnutie, și îmbrăcându-se în veșminte bărbătești, a intrat sub numele de Smaragd și în calitate de eunuc împărătesc, într-o mănăstire de bărbați, unde a viețuit necunoscută 56 de ani.

Troparul Cuvioasei Eufrosina, glasul al 8-lea :

Întru tine maică cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Eufrosina, duhul tău.

Condacul Cuvioasei Eufrosina, glasul al 2-lea :

Dorind să câștigi viața cea de sus, desfătarea cea de jos ai părăsit-o de tot, și te-ai amestecat între bărbați, preafrumoasă Eufrosina, ceea ce pentru Mirele tău Hristos ai defăimat pe logodnicul cel vremelnic.

26. †) Mutarea Sfântului Apostol și Evanghelist Ioan, de Dumnezeu cuvântătorul. - Dezlegare la vin și la untdelemn. Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan a fost din Betsaida Galileei, fiul lui Zevedei și al Salomeei, frate al lui Iacob cel Mare, mai înainte pescar, dar pe urmă apostol și ucenic preaiubit al Domnului, Căruia singur, el, dintre toți Apostolii, l-a urmat până la răstignire. El a predicat evanghelia în toată Asia și mai cu seamă în Efes. El s-a mutat către Domnul la anul 100, fiind la vârsta de 95 de ani. Ioan a scris Evanghelia ce poartă numele său, Apocalipsa și trei epistole generale. El se numește teolog, pentru că a învățat despre nașterea cea mai înainte de veci a Fiului și Cuvântului de la Dumnezeu și Tatăl.

Troparul Sfântului Apostol și Evanghelist Ioan, glasul al 2-lea :

Apostole iubite al lui Hristos Dumnezeu, grăbește de mântuiește pe poporul cel fără de răspuns, că te primește, când cazi către Dânsul, Cel ce te-a primit când te-ai rezemat pe pieptu-I. Pe Acela roagă-L, de Dumnezeu cuvântătorule, ca norul vrăjmașilor cel căzut asupra noastră să se risipească, cerându-ne nouă pace și mare milă.

Condacul Sfântului Apostol și Evanghelist Ioan, glasul al 2-lea :

Măririle tale, iubitorule de feciorie, cine le poate spune ? Că verși minuni și izvorăști tămăduiri, și te rogi pentru sufletele noastre, ca un cuvântător de Dumnezeu și prieten al lui Hristos.

27. Sfântul Mucenic Calistrat și cei împreună cu dânsul 49 de Mucenici; Sfânta Muceniță Epiharia; Sfinții Apostoli Marcu, Aristarh și Zinon; Sfântul Ierarh Antim Ivireanul. Sfinții mucenici au pătimit în timpul lui Dioclețian pe la anul 288.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Toată osteneala voastră săvârșind astăzi Biserica, sfinților, vă laudă în taină pe voi, ca pe cei ce ați pătimit pentru dânsa, dumnezeieștilor mucenici, bunilor biruitori preaînțelepți.

Un alt Condac al Sfântului Mucenic Calistrat, glasul al 4-lea :

Ca o stea foarte mare ai strălucit în lume, întinzând razele nevoințelor tale și ale minunilor tale, luminând pe toți cei ce cântă : Bucură-te, Calistrate, lauda mucenicilor.

Sfântul Ierarh Antim s-a născut în Iviria (Georgia). Părinții săi, Ioan și Maria, l-au numit Andrei din Sfântul Botez și l-au crescut în evlavie și dreaptă credință. Mai târziu, tânărul Andrei a căzut în robia turcească. Fiind foarte ager la minte, a deprins cu ușurință limbile greacă, turcă, slavă veche, arabă, iar mai târziu și limba română. În preajma Patriarhiei de Constantinopol a învățat arta sculpturii în lemn, pictura și broderia. Către anul 1690, evlaviosul Voievod Constatin Brâncoveanu îl aduce la București unde, după ce a învățat meșteșugul tiparului în tipografia domnească s-a mutat la Snagov unde a întemeiat o nouă tipografie. Aici a tipărit 63 de cărți, din care 38 lucrate de el însuși, în diferite limbi : română, greacă, arabă, georgiană. Pentru viața lui aleasă a fost ales stareț la Mănăstirea Snagov, apoi episcop la Râmnic și mai apoi mitropolit al Țării Românești. A dus o strălucită activitate de adevărat și vrednic păstor al turmei lui Hristos. Sfântul Ierarh Antim a încheiat activitatea printr-un sfârșit mucenicesc. "A fost depărtat de toată lucrarea și ordinea arhierească și dezbrăcat de harul divin și scos din catalogul arhieresc". A fost osândit cu exilul și pus sub paza necredincioșilor ostași turci, care, l-au chinuit foarte, până la moarte, prin tăierea trupului pe care apoi l-au aruncat în apele Tungiei, un afluent al râului Marița, în sudul Dunării.

Troparul Sfântului Ierarh Antim Ivireanul, glasul al 3-lea :

Sfinte Părinte Ierarhe Antim, cu vrednicie ai rânduit păstori și învățători turmei tale și cu înțelepciune dumnezeiască ai revărsat râurile sfintelor tale cuvinte. Viața ai pus-o pentru păstoriții tăi și cununa muceniciei ai dobândit de la Hristos, Dumnezeu, pe care roagă-L, Sfinte Părinte Ierarhe Antim, să dăruiască pace și mare milă celor ce săvârșesc sfântă pomenirea ta.

Condacul Sfântului Ierarh Antim Ivireanul, glasul al 3-lea :

Învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu, Părinte Ierarhe Antim, lauda arhiereilor țării Românești, podoaba cărturarilor și dulce grăitor al înțelepciunii dumnezeiești în graiul românesc te-ai arătat. Lupta cea bună luptând și dreapta credință mărturisind, cu haină mucenicească, preafrumos te-ai împodobit și împărăția lui Hristos ai dobândit. Pentru aceasta împreună cântăm zicând : Bucură-te, Sfinte Preafericite Părinte Antim.

28. † Cuviosul Părintele nostru Hariton Mărturisitorul; Sfântul Prooroc Varuh; Sfântul Mucenic Pimen. - Dezlegare la vin și la untdelemn. Cuviosul Părintele nostru Hariton era din orașul Iconia, a trăit în timpul lui Aurelian pe la anul 274.

Troparul Cuviosului Hariton Mărurisitorul, glasul al 8-lea :

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Ierarhe Hariton, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Hariton Mărurisitorul, glasul al 2-lea :

Pe nevoitorul dreptei credințe și pe râvnitorul adevărului, astăzi toți credincioșii cu cântări și cu laude să-l mărim; pe Hariton, păstorul și dascălul și luminătorul cel preacuvios al lumii. Căci se roagă Domnului pentru noi toți.

29. . Cuviosul Părintele nostru Chiriac Sihastrul; Sfânta Mucenită Gudelia; Sfinții Mucenici : Dada, Govdela și Cosdoas. Cuviosul Părintele nostru Chiriac sihastrul s-a născut în Corint pe la anul 300. La 17 ani s-a tuns în monahism de către Eftimie cel Mare și a murit la anul 408 la vârsta de 107 ani.

Troparul Cuviosului Chiriac, glasul 1 :

Locuitor pustiului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Chiriac, cu postul, cu privegherea și cu rugăciunea cerești le daruri luând, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Mărire celui ce ți-a dat ție putere, mărire celui ce te-a încununat pe tine, mărire celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Condacul Cuviosului Chiriac, glasul al 8-lea :

Ca pe un tare luptător și apărător, pururea cinstindu-te pe tine sfințita Lavră, pururea prăznuiește pomenirea ta cea de peste an. Ci ca cel ce ai îndrăzneală către Domnul, păzește-ne pe noi de vrăjmașii care vin asupră-ne, ca să-ți cântăm : Bucură-te, Părinte, de trei ori fericite.

Alt Condac al Cuviosului Chiriac, glasul al 4-lea :

Nevoință și viețuire de înfrânare ai avut tu, Cuvioase Chiriac, făcătorule de minuni. Roagă-te pentru noi, cei ce cu credință săvârșim pomenirea ta.

30. . Sfântul sfințit Mucenic Grigorie Luminătorul, arhiepiscop al Armeniei celei mari; Mucenițele Ripsimia, Gaiani și cele împreună cu ele. Sfântul Sfințit Grigorie a fost de neam part și s-a născut pe la anul 240. El a învățat religia creștină în Cesareea Capadociei și s-a hirotonit episcop de Arhiepiscopul Cesareei, Leontie. Grigorie a întors zece mii de armeni la credință și pe însuși Tiridat, domnitorul Armeniei. El a pătimit foarte mult pentru Hristos și pe la anul 325 s-a mutat către Domnul.

Troparul Sfințitului Mucenic Grigorie Luminătorul, glasul al 4-lea :

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Grigorie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Grigorie Luminătorul, glasul al 6-lea :

Pe cel mărit și ierarh, ca pe un nevoitor al adevărului, astăzi să-l lăudăm toți cu cântări și cu imne de laude; pe păstorul și învățătorul cel

priveghelnic, pe Grigore luminătorul a toată lumea, căci se roagă lui Hristos să ne mântuim noi.

LUNA OCTOMBRIE

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | DSP | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31

1. Sfântul Apostol Anania, unul din cei șaptezeci; Cuviosul Părintele nostru Roman, făcătorul de cântări.

†) Tot în această zi prăznuim și Acoperământul Preasfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria. Anania era din Damasc, unde a și botezat pe Apostolul Pavel, iar Roman, de la Emesa, a fost diacon al Bisericii de la Berit în Fenicia, este întâiul compozitor de condace, de unde s-a și numit melodul. Întâiul condac pe care l-a compus este la Nașterea Domnului : Fecioara astăzi…

Troparul Sfântului Apostol Anania, glasul al 3-lea :

Apostole Sfinte Anania, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greșale sufletelor noastre.

Troparul Cuviosului Roman, glasul al 8-lea :

Întru tine părinte cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioase Roman, duhul tău.

Troparul Sfântului Acoperământ, glasul al 4-lea :

Astăzi poporul cel binecredincios, luminat prăznuim. Umbriți fiind prin venirea ta, Maica lui Dumnezeu, și căutând către preacinstită icoana ta, cu umilință grăim : Acopere-ne pe noi cu cinstitul tău acoperământ și ne scapă de tot răul, rugând pe Fiul tău Hristos, Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Apostol Anania, glasul al 2-lea :

Cel ce întru rugăciuni ești prea cald folositor, și celor ce cer, prea grabnic ascultător, primește rugăciunea noastră Anania, și te roagă lui Hristos să ne miluiască pe noi, cel ce unul este între Sfinți preamărit.

Condacul Cuviosului Roman, glasul al 8-lea :

Cu dumnezeieștile fapte bune ale Duhului, din tinerețe înfrumusețându-te, Romane preaînțelepte, cinstitei Biserici a lui Hristos înfrumusețător ai fost; căci cu cântări frumoase o ai înfrumusețat, fericite. Pentru aceea te rugăm : Dăruiește celor ce doresc dumnezeieștile tale daruri, ca să strigăm ție : Bucură-te părinte preafericite, podoaba Bisericii.

Condacul Sfântului Acoperământ, glasul al 3-lea :

Fecioara astăzi înainte stând în Biserică, și cu cetele sfinților, nevăzut se roagă lui Dumnezeu. Îngerii cu ierarhii se închină și apostolii cu proorocii dănțuiesc; că pentru noi roagă Născătoarea de Dumnezeu, pe Dumnezeu cel mai înainte de veci.

2. . Sfântul Sfințit Mucenic Ciprian; Sfânta Muceniță Iustina fecioara; Cuviosul Teofil Mărturisitorul. Ciprian a fost mai înainte vrăjitor, apoi, întors la credința lui Hristos prin Iustina, s-a hirotonit diacon, scurtă vreme după aceasta și preot și după mai mulți ani și episcop al Antiohiei din Pisidia, care era și patria lui. El a pătimit împreună cu Iustina în timpul lui Dioclețian, la anul 304, lângă Nicomidia Bitiniei. Pomenirea sfântului, fericitului Andrei cel nebun pentru Hristos.

Troparul Sfințitului Mucenic Ciprian, glasul al 4-lea :

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Ciprian, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici Ciprian și Iustina, glasul 1 :

De la meșteșugul vrăjitoresc întorcându-te, de Dumnezeu înțelepțite, la dumnezeiasca cunoștință, doctor preaînțelept te-ai arătat lumii, dăruind tămăduiri celor ce te cinstesc pe tine, Cipriane cu Iustina, cu care roagă-te, iubitorului de oameni, Stăpânului, să mântuiască sufletele noastre.

Alt Condac al Sfințitului Mucenic Ciprian, glasul al 8-lea :

Ca pe un ierarh cinstit, și ca pe un nevoitor prea tare, lumea după vrednicie te cinstește, Cipriane pururea pomenite, și cu cântări mărește sfântă pomenirea ta; cerând totdeauna, să dăruiască prin tine iertare de greșeli, celor ce cântă : Aliluia !

3. . Sfinții Sfinți Mucenici, Dionisie Areopagitul; Dionisie, Elefterie și Rustic; Preacuviosul Părinte Ioan Hozevitul, episcopul Cezareii.

Sfântul Sfințit Dionisie era din Atena, un bărbat învățat și membru al celebrului tribunal atenian - Areopagul, de unde s-a și numit Areopagitul. El a primit credința pe la anul 50 când Apostolul Pavel a predicat Evanghelia în Atena, unde a și pătimit pe la anul 96.

Troparul Sfințitului Mucenic Dionisie glasul al 4-lea :

Bunătate învățându-te și îmbărbătându-te întru toate, îmbrăcându-te cuviincios cu bun cuget, ai scos din vasul alegerii cele negrăite; și credința păzind, calea întocmai ai săvârșit, Sfințite Mucenice Dionisie : Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Dionisie, glasul al 8-lea :

Prin ușile cerurilor trecând cu Duhul, ca un ucenic al apostolului celui ce a ajuns până la al treilea cer, Dionisie, te-ai îmbogățit cu toată cunoștința celor negrăite și ai luminat pe cei ce ședeau mai înainte în întunericul necunoștinței. Pentru aceasta strigăm Bucură-te, părinte a toată lumea.

4. Sfântul Părintele nostru Ierotei, episcopul Atenei; Sfinții Mucenici: Audact, Domnina și Calistena. Sfântul Ierotei a învățat credința de la Apostolul Pavel, care la și așezat Episcop la Atena. El la instruit mai pe larg pe Sfântul Dionisie în învățăturile credinței și a participat și el, împreună cu ceilalți Apostoli, la Adormirea Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu.

Troparul Sfințitului Mucenic Ierotei, glasul al 4-lea :

Bunătate învățându-te și îmbărbătându-te întru toate, îmbrăcându-te cuviincios cu bun cuget, ai scos din vasul alegerii cele negrăite; și credința păzind, calea întocmai ai săvârșit, Sfințite Mucenice Ierotei : Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Ierotei, glasul al 8-lea :

Pe tine ierarhul Atenienilor te lăudăm, ca cei ce ne-am învățat prin tine cele minunate și negrăite; că te-ai arătat cântăreț de Dumnezeu insuflat. Roagă-te dar, preafericite Ierotee, să ne curățim de toate greșelile, ca să strigăm : Bucură-te, părinte, de Dumnezeu înțelepțite.

Alt condac al Sfințitului Mucenic Ierotei, glasul al 4-lea :

Ca un stâlp neclătinat, Ierotee, nu te-ai temut de îngrozirile vrăjmașilor, ci ai surpat temeiul înșelăciunii, întărindu-te ca pe o piatră cinstită, părinte. Pentru aceasta ca pe un biruitor, Stăpânul te încununează cu dreapta cea dumnezeiască și începătoare de viață; pe care roagă-L pentru noi toți.

5. Sfintele Mucenițe Haritina și Mamelta. Sfânta Muceniță Haritina a pătimit în timpul lui Dioclețian, la anul 290.

Troparul Sfintei Mucenițe Haritina, glasul al 4-lea :

Mielușeaua Ta, Iisuse, Haritina, strigă cu mare glas : Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfintei Mucenițe Haritina, glasul al 2-lea :

Întărindu-te la minte, Haritina, ți-ai întărit sufletul cu credință; biruind pe vrăjmași aievea i-ai rușinat, stând înaintea lui Hristos întrutot fericită; și acum purtând haină din sângele tău, și cu îngerii bucurându-te, roagă-te pentru noi, purtătoare de chinuri.

6. .) Sfântul Apostol Toma; Sfânta Muceniță Erotiida. - Dezlegare la vin și la untdelemn. Sfântul Apostol Toma a fost din Galileea și unul din cei 12 Apostoli, el a predicat evanghelia la parți, perși, mezi și indieni, de la care a și luat moarte de mucenic.

Troparul Sfântului Apostol Toma, glasul al 3-lea :

Apostole Sfinte, Toma, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greșale sufletelor noastre.

Condacul Sfântului Apostol Toma, glasul al 4-lea :

De darul înțelepciunii plin fiind Apostolul lui Hristos, și adevărată slugă întru pocăință, a grăit : Tu ești Dumnezeul meu și Domnul.

7. Sfinții Mucenici Serghie și Vah; Sfinții Polihronie, Iulian prezbiterul și Chesarie diaconul. Sfinții Mucenici Serghie și Vah au pătimit în timpul lui Maximian pe la anul 296.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici Serghie și Vah, glasul al 3-lea :

Pe vitejii mucenici și frați, cu credință adunându-ne să-i încununăm întru sfințite bune laude, pe Serghie al Treimii tarele ostaș și pe Vah, cel răbdător în munci și care a mărturisit pe Hristos, mai-marele nevoitorilor și făcătorul tuturor.

Alt Condac al Sfinților Mucenici Serghie și Vah, glasul al 2-lea :

Mintea asupra vrăjmașilor bărbătește v-ați întrarmat, surpând toată înșelăciunea lor; și biruință de sus luând, mucenici prealăudați, cu un cuget strigați : Bine și frumos este a fi împreună cu Hristos.

8. Cuvioasa Maica noastră Pelaghia; Sfânta Taisia. Cuvioasa Pelaghia a fost din Antiohia. Fiind păgână ea a avut o viață foarte desfrânată, dar pe urmă catehizată și botezată de un episcop, Non, s-a retras la muntele Măslinilor, unde a petrecut restul vieții sale în pocăință și s-a mutat către Domnul, pe la anul 284.

Troparul Cuvioasei Pelaghia, glasul al 8-lea :

Întru tine maică cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Pelaghia, duhul tău.

Condacul Cuvioasei Pelaghia, glasul al 2-lea :

Trupul tău cu posturi topindu-ți, cu rugăciuni neadormite pe Ziditorul ai rugat, ca să iei iertare desăvârșită pentru faptele tale; și ai și luat cu adevărat, cuvioasă, alergând pe calea pocăinței.

9. .) Sfântul Apostol Iacov al lui Alfeu; Cuviosul Părintele nostru Andronic și Atanasia, soția lui. - Dezlegare la vin și la untdelemn. Acest sfânt apostol a fost unul din cei doisprezece și după ce a predicat evanghelia la multe popoare, a suferit moartea pe cruce. Andronic a fost din Antiohia și s-a mutat către Domnul pe la anul 500.

Troparul Sfântului Apostol Iacov, glasul al 3-lea :

Apostole Sfinte Iacove, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greșale sufletelor noastre.

Troparul Cuviosului Andronic, glasul 1 :

Locuitor pustiului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Andronic, cu postul, cu privegherea și cu rugăciunea cerești le daruri luând, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Mărire Celui ce ți-a dat ție putere, mărire Celui ce te-a încununat pe tine, mărire Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Condacul Sfântului Apostol Iacov, glasul al 4-lea :

Cel ce vânător păgânilor prea minunat s-a arătat și între ucenici preacinstit, și cu Apostolii împreună-locuitor, Iacov, lumii bogăție de tămăduiri izvorăște și apără de primejdii pe cei ce-l laudă. Pentru aceasta cu un glas strigăm către dânsul : Mântuiește pe toți cu rugăciunile tale, Apostole.

Alt Condac al Sfântului Apostol Iacov, glasul al 2-lea :

Ca pe un luceafăr, ce luminează toată făptura, pe însuși văzătorul lui Hristos și de Dumnezeu grăitorul Iacov, cu cântări să-l lăudăm, cinstind astăzi prăznuirea lui; că se roagă pururea pentru noi toți.

Condacul Cuviosului Andronic, glasul al 6-lea :

De la înțelepciunea cea atotlucrătoare îmbrăcându-te, întru puterea darului pe păgâni la Dumnezeu i-ai adus, și capiștile idolești ai sfărâmat, și bătăi în multe feluri ai răbdat cu suflet preacuvios, și ai strigat, preamărite : Hristos este cel ce a venit să mântuiască neamul omenesc.

10. Sfinții Mucenici Evlampie și Evlampia, sora lui, și Teofil Mărturisitorul. Acești Sfinți Mucenici, Evlampie și Evlampia au fost din Nicomidia și au pătimit în timpul lui Maximian la anul 296.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici Evlampie și Evlampia, glasul al 3-lea :

Pe vitejii mucenici și frați după trup, pe înțeleptul Evlampie și pe Evlampia să-i cinstim, că aceștia uneltirile tiranilor le-au rușinat, cu puterea Celui ce S-a răstignit; pentru aceasta s-au arătat mucenicilor mărire, împreună și laudă.

11. Sfântul Apostol Filip, unul din cei șapte diaconi; Cuviosul Părintele nostru Teofan Mărturisitorul, mitropolitul Niceii; Sfintele Mucenițe Zenaida și Filonila. Începând de la 11 și până la 17 Octombrie, în oricare zi din acestea va cădea duminica, cântăm slujba sfântului, al șaptelea sinod ecumenic, care a doua oară s-a adunat în Niceea la anul 783, în timpul binecredincioșilor împărați Constantin și Irina, împotriva celor ce nu voiau să cinstească și să se închine Sfintelor Icoane. La acest sinod au fost adunați 367 Sfinți Părinți. Sfântul Apostol Filip a fost din Cesareea Palestinei și a predicat Evanghelia în Samaria. Întâlnind pe drum pe eunucul reginei Etiopienilor, citind pe proorocul Isaia, l-a catehizat și botezat. Iar Teofan a fost din Palestina, frate al lui Teodor Scrisul, amândoi monahi de la mânăstirea Sfântului Sava. Numele de Scrisul i s-a dat din cauză că Teofil, cel din urmă împărat iconomah, a scris pe fruntea lor, cu fier ars, 12 stihuri iambice, și apoi i-a exilat. După moartea lui Teofil, la anul 842, Teofan a fost ales episcop la Niceea. Amândoi frații au scris multe canoane și cântări bisericești.

Troparul Sfântului Apostol Filip, glasul al 3-lea :

Apostole Sfinte Filipe, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greșale sufletelor noastre.

Troparul Cuviosului Mărturisitor Teofan, glasul al 8-lea :

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției, și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată, Teofan înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Apostol Filip, glasul al 4-lea :

Luminat fiind cu Preasfântul Duh, plinirile pământului le luminezi cu învățăturile tale și cu strălucirile minunilor, de sfințenie tăinuitorule, Apostole Filipe.

Alt Condac al Sfântului Apostol Filip, glasul al 4-lea :

Următor făcându-te Învățătorului tău, Apostole, pentru Dânsul cu credință ai slujit la trebile sfinților săi. Pentru aceea toți credincioșii te fericim.

Condacul Cuviosului Teofan Mărturisitorul, glasul 1 :

Frumos e rodul buzelor tale, părinte, iar viața dulce ca fagurele de miere s-a arătat, fericite, Bisericii lui Hristos; că de tine s-au temut și mulțimile demonilor și s-au rușinat bârfitoarele limbi ale ereticilor, de tine cel ce credința ai păzit.

Troparul Sfinților Părinți de la Sinodul VII, glasul al 8-lea :

Preamărit ești, Hristoase Dumnezeul nostru, Cel ce luminători pe pământ pe părinții noștri i-ai întemeiat și printr-înșii la adevărata credință pe noi pe toți ne-ai îndreptat, mult îndurate, mărire Ție.

Condacul Sfinților Părinți de la Sinodul VII, glasul al 6-lea :

Fiul, Cel ce din Tatăl a strălucit în chip negrăit, din Fecioară s-a născut îndoit în fire; pe Care văzându-L, nu ne lepădăm de închipuirea chipului; ci aceasta cu bună credință însemnând-o, o cinstim cu credință. Pentru aceasta ținând Biserica credința cea adevărată, sărută icoana înomenirii lui Hristos.

12. Sfinții Mucenici Prov, Tarah și Andronic. Preacuviosul Părintele nostru Cosma, făcătorul de cântări, episcopul Maiumei. Acești Sfinți Mucenici au pătimit pe timpul lui Dioclețian la anul 296.

Troparul Sfinților Mucenici Prov, Tarah și Andronic, glasul al 4-lea :

De isprăvile Sfinților Mucenici puterile îngerești prea s-au minunat; că fiind în trup muritor, pe vrăjmașul cel fără de trup cu puterea Crucii nevoindu-se tare, l-au biruit nevăzut. Și acum se roagă Domnului, să se miluiască sufletele noastre.

Troparul Cuviosului Cosma, glasul al 8-lea :

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției, și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată Cosma, înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici Prov, Tarah și Andronic, glasul al 6-lea :

A Treimii mărire arătându-ne nouă, vitejii ostași ai lui Hristos, dumnezeieștii mucenici, împreună cu Tarah, Prov și Andronic, au înfruntat toată necredința tiranilor, nevoindu-se vitejește pentru credință.

Condacul Cuviosului Cosma, glasul al 8-lea :

Împodobit fiind cu fapte, Cosma de Dumnezeu insuflate, Bisericii lui Hristos ai fost înfrumusețare, cu cântări împodobind-o, fericite. Roagă-te dar către Domnul, ca să ne izbăvim noi de toate cursele luptătorului, cei ce îți strigă ție : Bucură-te, părinte, de trei ori fericite.

13. Sfinții Mucenici Carp, Papil, Agatodor, Agatonica, Florentie, Dioscor, Veniamin diaconul și Antigon. Sfântul Mucenic Carp a fost episcop al Tiatirilor, iar Sfântul Mucenic Papil a fost diacon. Ei au pătimit în timpul lui Deciu, la anul 250.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici Carp și Papil, glasul al 4-lea :

Ca o vistierie de mult preț și izvor ce izvorăște ape de tămăduiri, a dat Stăpânul moaștele voastre celor de pe pământ, care șterg neputințele patimilor cele de multe feluri, și dau neîncetat dar sufletelor. Pentru aceasta, Carpe și Papile, cu un glas, cu dragoste săvârșim pomenirea voastră.

14. Sfinții Mucenici : Nazarie, Ghervasie, Protasie, Chelsie, Silvan și Petru Avselemul.

†) Tot în această zi facem pomenirea Cuvioasei Maicii noastre Parascheva (ale cărei sfinte moaște se află în Catedrala Sfintei Mitropolii a Moldovei și Bucovinei, din Iași). Sfinții Mucenici au pătimit toți în Mediolan, în timpul lui Nero, la anul 64. Cuvioasa Parascheva a viețuit în localitatea Epivat, din Tracia, trupul ei a fost dus pe la anul 1221 la Târnovo în Bulgaria, după ce zăcuse aproape două secole în patria ei. În fine, în anul 1641, sfintele ei moaște s-au adus la Iași, unde se află și se cinstesc până în ziua de astăzi.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul 1 :

Mărirea cea împătrit numărată a mucenicilor lui Hristos, să o lăudăm credincioșilor cu laude de cântări; pe Nazarie, Protasie, pe Ghervasie și Chelsie, că aceștia s-au nevoit până la tăiere și moarte, aceștia luând cununa nestricăciunii, se roagă să ne mântuim noi.

Troparul Cuvioasei Parascheva, glasul al 8-lea :

Întru tine, maică, cu osârdie s-a mântuit cel după chip, că luând Crucea, ai urmat lui Hristos și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, căci este trecător, ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Maică Parascheva, duhul tău.

Condacul Cuvioasei Parascheva, glasul al 3-lea :

Pe sfânta folositoare a celor ce sunt întru nevoi, toți cu dreaptă credință să o lăudăm, pe preacinstita Parascheva. Că aceasta lăsând viața cea stricăcioasă, pe cea nestricăcioasă a luat-o în veci. Pentru aceasta mărirea a aflat și dar de minuni, cu dumnezeiasca poruncă.

15. Sfințitul Cuvios și Mucenic Luchian, preotul Antiohiei; Cuvioșii Savin episcopul și Vars, episcopul Edesei. Sfințitul Mucenic Luchian era din Samosata, fiu al unor părinți drept-credincioși. În Antiohia, unde a fost ca preot, a deschis o școală catehetică, învățând dogmele credinței și explicând locurile grele din Sfânta Scriptură. Venind la Nicomidia, ca să întărească pe credincioși în luptele lor pentru Hristos, a fost adus înaintea împăratului Maximian și mărturisind cu îndrăzneală credința sa, a fost aruncat în închisoare, unde a murit de foame și de sete, la anul 312.

Troparul Sfințitului Mucenic Luchian, glasul al 4-lea :

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până

la sânge, sfințite Mucenice Luchian, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Luchian, glasul al 2-lea :

Pe cel ce a strălucit mai întâi întru pustnicie și apoi s-a luminat prin chinuri, toți să-l cinstim pe Luchian cu cântări întru mărire, ca pe un luminător prealuminos, care nu încetează a se ruga pentru noi toți.

Tot în această zi pomenirea Preacuviosul, părintele nostru Eftimie cel nou.

16. Sfântul Mucenic Longhin sutașul; Cuviosul Mal. Sfântul Mucenic Longhin sutașul a fost de față la răstignirea Domnului și văzând cutremurul și cele ce s-au făcut, a strigat : "Adevărat, Fiu al lui Dumnezeu a fost acesta" (Matei 27, 54). Apoi, părăsind dregătoria militară, a venit în Capadocia, patria sa, și a predicat pe Hristos, pentru care a și pătimit.

Troparul Sfântului Mucenic Longhin, glasul al 4-lea :

Mucenicul Tău, Doamne, Longhin, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Longhin, glasul al 4-lea :

Veselindu-se s-a bucurat Biserica astăzi, întru cinstită pomenirea răbdătorului de patimi Longhin, cântând : Tu ești puterea mea, Hristoase, și întărirea.

17. Sfântul Prooroc Osie; Cuviosul Mucenic Andrei Criteanul. Osie este cel dintâi între profeții cei mici și cel mai vechi dintre toți; el a profețit peste 60 de ani și a trăit peste 80 de ani, între 810 și 720 înaintea lui Hristos. Profeția sa se împarte în 14 capitole. Iar Andrei a fost monah din insula Creta și după ce, de mai multe ori a suferit sub împăratul Constantin Copronim, pentru sfintele icoane, în fine, i s-a tăiat un picior și s-a mutat către Domnul la anul 767.

Troparul Sfântului Prooroc Osie, glasul al 2-lea :

Prăznuind pomenirea proorocului Tău Osie, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuiește sufletele noastre.

Troparul Cuviosului Mucenic Andrei Criteanul, glasul al 4-lea :

Pustniceste mai înainte pedepsindu-te în munte, taberele vrăjmașilor cele trupești cu toată arma Crucii le-ai pierdut, întrutot fericite și iarăși spre chinuire bărbătește te-ai întrarmat, ucigând pe Copronim cu sabia credinței și pentru amândouă te-ai încununat de la Dumnezeu, Cuvioase Mucenice Andrei, pururea mărite.

Condacul Cuviosului Mucenic Andrei Criteanul, glasul al 3-lea :

Prăznuiește astăzi, cetatea cea împărătească, strălucitul praznic al pomenirii tale celei de lumină purtătoare, chemând la sine toată cetatea și latura; și se bucură, că a dobândit vistierie mare, mult-pătimitorul tău trup, Andreie mucenice, luminătorule al Ortodoxiei.

18. . Sfântul Apostol și Evanghelist Luca; Sfinții Mucenici Iulian și Martin. - Dezlegare la vin și untdelemn. Acesta a fost din Antiohia, de profesie medic și pictor, el a scris Evanghelia și Faptele Apostolilor și s-a mutat către Domnul la vârsta de 80 de ani.

Troparul Sfântului Apostol și Evanghelist Luca, glasul al 3-lea :

Apostole sfinte și evangheliste Luca, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșale, sufletelor noastre.

Condacul Sfântului Apostol și Evanghelist Luca, glasul al 8-lea :

Ucenic făcându-te Cuvântului lui Dumnezeu, împreună cu Pavel ai luminat tot pământul și negura ai gonit, scriind dumnezeiasca Evanghelie a lui Hristos.

19. Sfântul Prooroc Ioil; Sfinții Mucenici Uar, Felix și Sadot. Ioil a fost din seminția lui Ruvim. Profețirea sa, împărțită în trei capitole este a doua între profeții mici. Iar Sfântul Uar a pătimit în Egipt, sub împăratul Maximian, la anul 304.

Troparul Sfântului Prooroc Ioil, glasul al 2-lea :

Prăznuind pomenirea proorocului Tău Ioil, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuiește sufletele noastre.

Troparul Sfântului Mucenic Uar, glasul al 4-lea :

Mucenicul Tău, Doamne, Uar, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Uar, glasul al 4-lea :

Lui Hristos ai urmat, mucenice Uar, al cărui pahar l-ai băut, și cu cununa muceniciei te-ai încununat; deci cu îngerii dănțuind, roagă-te neîncetat pentru sufletele noastre.

20. . Sfinții Mari Mucenici Artemie, Evor, Evnoi și Matroana; Cuviosul Gherasim cel Nou. Sfântul Mare Mucenic Artemie a fost în zilele lui Constantin cel Mare, de către care a fost foarte mult onorat și ridicat la ranguri înalte. Iulian Paravatul însă, căruia Artemie i-a imputat apostazia sa, a dat ordin să i se taie capul, la anul 361, după ce mai înainte a suferit multe torturi.

Troparul Sfântului Mucenic Artemie, glasul al 4-lea :

Luptând, preafericite, cu chinurile cele de multe feluri, ca un tare diamant ai rușinat pe Paravatul. Căci de piatră mare zdrobindu-te pentru piatra Hristos, și rănindu-te ai primit cununa muceniciei, mare mucenice Artemie. Slavă Celui ce te-a întărit pe tine; slavă Celui ce te-a încununat; slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Condacul Sfântului Mucenic Artemie, glasul al 2-lea :

Pe mucenicul cel cu dreaptă credință și purtătorul de cunună, care a ridicat semn de biruință împotriva vrăjmașilor, adunându-ne toți să-l lăudăm cu cântări după vrednicie, pe marele între mucenici Artemie, care este bogat dătător de minuni. Căci se roagă Domnului pentru noi toți.

21. . Cuviosul Ilarion cel Mare; Cuvioșii Mărturisitori : Visarion Sarai, Sofronie de la Cioara și Mucenicul Oprea din Sălișteși Sfinții Preoți Mărturisitori : Ioan din Galeș și Moise Măcinic din Sibiel. Cuviosul Ilarion cel Mare s-a născut în Cipru și a avut o viață plină de virtuți și de fapte minunate, s-a mutat către Domnul în anul 333, la vârsta de 80 de ani. Sfântul Visarion era de origine sârb, născut în Bosnia, în anul 1714. El a fost un mare apărător al credinței ortodoxe în Banat și Transilvania, care a luptat împotriva unirii cu forța a creștinilor ortodocși cu Roma. În anul 1738 intră în monahism la Mănăstirea Sfântul Sava din Țara Sfântă. Se întoarce în Serbia și se nevoiește într-o peșteră. Pentru viața lui aleasă este hirotonit preot și în ianuarie 1744, pleacă spre Banat, unde este primit de popor ca un adevărat sfânt. Din Timișoara merge la Lipova - Arad, unde este ascultat de o mulțime de

credincioși. La 26 aprilie 1744, este arestat de armata austriacă, dus la Viena și întemnițat în cumplita temniță de la Kufstein, din porunca Mariei Tereza. După un an de chinuri cumplite și legături în lanțuri își dă sufletul în mâinile lui Dumnezeu. Cuviosul Visarion a fost un mare luptător și apostol al unității ortodoxe, împotriva dezbinării uniate din țara noastră, întorcând zeci de sate ortodoxe la Biserica mamă. Este canonizat în februarie 1950. Cuviosul Sofronie era de loc din satul Cioara-Sebeș, județul Alba. În anul 1756 a întemeiat în pădurile satului său natal, o mică sihăstrie, cunoscută sub numele de "Schitul Cioara". A umblat ani de zile prin satele din Ardeal, îndemnând pe credincioși să păzească cu sfințenie dreapta credință ortodoxă. Pentru aceasta a fost arestat și chinuit de mai multe ori, din porunca craiului Ardealului. La 14 februarie 1761 a adunat un "mare sobor" în orașul Alba Iulia, cerând egalitate în drepturi poporului român și episcop ortodox pentru credincioșii din Ardeal. În același an, văzându-și dorința împlinită, s-a retras la Mănăstire Curtea de Argeș, unde, mai trăind puțin, s-a săvârșit cu pace. A fost canonizat în anul 1955, ca sfânt mărturisitor. Sfântul mucenic Oprea s-a născut în Săliștea Sibiului, pe vremea Mariei Tereza (1740-1780). În anul 1748 el a mers la Viena să se plângă împărătesei și să-i ceară libertate pentru Biserica Ortodoxă. Împărăteasa i-a promis cu viclenie că îi va asculta plângerea dar în ascuns a dat poruncă să fie arestat la întoarcerea în țară. Prinzând de veste s-a dus cioban la oi în Banat, dar neputând suporta suferințele românilor, după puțin timp a plecat din nou la Viena și a cerut împărătesei oprirea prigoanelor. Împărăteasa a poruncit ca fericitul Oprea să fie prins și întemnițat pe viață în cetatea Kufstein din Triol, de unde nu s-a mai întors niciodată. Sfinții preoți Mărturisitori Moise Măcinic și Ioan erau, primul din Sibiel iar celălalt din Galeș, sate care țineau pe atunci de "scaunul" Săliștei, Primul a fost hirotonit la București de Mitropolitul Neofit al Țării Românești, prin anul 1746. Preotul Ioan din Galeș a fost hirotonit la București sau la Râmnic, în lipsa unui episcop ortodox în Ardeal. Amândoi mărturisitorii, în împrejurări diferite au mers la împărătească pentru a cere drepturile și libertatea Bisericii Ortodoxe. Au fost închiși, și amândoi s-au sfârșit mucenicește în fioroasa temniță de la Kufstein. După declarația unor martori ai vremii, după 24 de ani preotul Ioan din Galeș încă mai era în viață.

Troparul Cuviosului Ilarion cel Mare, glasul al 8-lea :

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Ilarion, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Ilarion cel Mare, glasul al 3-lea :

Ca pe un luminător neapus al Soarelui celui înțelegător, adunându-ne astăzi, te lăudăm cu cântări; căci ai luminat celor ce erau întru întunericul neștiinței; pe toți ridicându-ne către dumnezeiasca înălțime, Ilarioane, pentru aceasta grăim ție : Bucură-te, Părinte, cel ce ești întemeierea pustnicilor.

Troparul Cuvioșilor Mărturisitori : Visarion Sarai, Sofronie de la Cioara și al Mucenicului Oprea din Sălișteglasul 1 :

Luptătorilor pentru Ortodoxie, ca niște îngerești trâmbițe ați înviorat în suflete îndrăznirea mărturisirii dreptei credințe și, ca niște înțelepți propovăduitori, pe popor l-ați hrănit cu dreaptă și luminată învățătură. Mari au fost ostenelile lucrării voastre; mare și osârdia propovăduirii; mare a fost și rodul luptei voastre drepte, pururea pomeniților ostași ai lui Hristos.

Condacul Cuvioșilor Mărturisitori : Visarion Sarai, Sofronie de la Cioara și al Mucenicului Oprea din Sălișteglasul a 4-lea :

Văzând noi astăzi toate nevoințele voastre, cu nespusă bucurie facem pomenirea voastră, prealăudaților apărători ai Ortodoxiei; căci cu puterea lui Hristos fiind întrarmați, strălucite biruințe pentru poporul dreptcredincios ați secerat voi, cei ce ați fost adevărați soli cerești, și mucenicească pătimire ați pătimit.

Troparul Sfinților Preoți Mărturisitori : Ioan din Galeș și Moise Măcinic din Sibiel, glasul 1 :

Preoți cu chemare sfântă, Moise și Ioane, ca niște ostași adevărați ai lui Hristos Dumnezeu, cu putere ați propovăduit dreapta credință și mărturisitori ai Ortodoxiei v-ați făcut pentru poporul cel credincios. Drept aceea, moarte mucenicească primind, rugați pe Hristos, Dumnezeu, să dăruiască Bisericii Sale pace și unire, iar sufletelor noastre mare milă.

Condacul Sfinților Preoți Mărturisitori : Ioan din Galeș și Moise Măcinic din Sibiel, glasul al 3-lea :

Să prăznuim astăzi, cu vrednicie, pe ostașii lui Hristos, preoții Moise și Ioan, care s-au arătat în pământul Transilvaniei ca niște făclii aprinse ale dreptei credințe, pentru care au primit cununa muceniciei. Și cu dragoste să strigăm : Bucurați-vă, mărturisitori ai lui Hristos și apărători ai credinței noastre strămoșești.

Tot în această zi, aducerea moaștelor preacuviosului părintelui nostru Ilarion, Episcopul Meglinsculuí.

22. Sfântul și întocmai cu Apostolii Averchie, episcopul Ierapolei, făcătorul de minuni; Sfinții șapte tineri din Efes : Maximilian, Iamvlih, Martinian, Dionisie, Antonin, Exacustodian și Constantin; Sfinții Mucenici Alexandru episcopul, Iraclie, Teodota, Gligheria, Ana și Elisabeta. Sfântul Averchie a viețuit pe la anul 186, iar cei șapte tineri, fiind prigoniți de împăratul Deciu, ascunzându-se într-o peșteră au adormit la anul 250, dormind timp de 184 de ani, adică până la împăratul Teodosie cel Mic; când apăruse o erezie între creștini, cum că nu există înviere. La anul 434, din rânduiala lui Dumnezeu, prin minune s-au deșteptat pentru scurt timp. Văzând minunea dregătorii locului și apoi aflând însuși împăratul și vorbind cu ei, au stârpit eresul, eliberând din temnițe pe episcopii și creștinii propovăduitori ai învierii. După această minune cei șapte tineri, la scurt timp s-au mutat la Domnul.

Troparul Sfântului Ierarh Averchie, glasul al 4-lea :

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării, te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Averchie, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Averchie, glasul al 8-lea :

Ca pe un mai-mare preot și împreună locuitor cu apostolii, toată Biserica credincioșilor te cinstește pe tine, Averchie. Pe care cu

rugăciunile tale păzește-o, fericite, nebiruită și fără de valuri, de tot eresul cel gânditor de cele deșarte, mult-minunate.

Condacul Sfinților șapte tineri din Efes, glasul al 4-lea :

Preamărit-ai pe pământ pe sfinții Tăi mai înainte, prin înfricoșătoarea și preamărita înviere care ai însemnat printr-înșii, mai înainte de învierea cea de obște, ca să se astupe gurile celor ce nu o credeau; iar mai pe urmă, Hristoase Dumnezeule, i-ai sălășluit întru împărăția Ta, să se desfăteze în veci.

23. .) Sfântul Mucenic și Apostol Iacov, fratele (ruda) Domnului; Ignatie patriarhul și Preacuviosul Macarie Romanul. - Dezlegare la vin și untdelemn. Sfântul Apostol Iacov a alcătuit Sfânta Liturghie, pe care marele Vasile puțin și apoi Ioan Gură de Aur mai mult au prescurtat-o.

Troparul Sfântului Mucenic și Apostol Iacov, glasul al 2-lea :

Ca un ucenic al Domnului, ai primit Evanghelia, drepte; ca un mucenic ești de neînduplecat; îndrăzneală ca un frate al lui Dumnezeu, a te ruga ca un ierarh. Roagă pe Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Mucenic și Apostol Iacov, glasul al 4-lea :

Dumnezeu Cuvântul Tatălui, Unul-Născut, Cel ce a venit la noi în zilele cele de apoi, Iacove dumnezeiescule, pe tine întâi te-a arătat păstor și învățător Ierusalimnenilor și ispravnic credincios tainelor celor duhovnicești. Pentru aceasta toți pe tine te cinstim, Apostole.

24. Sfântul Mare Mucenic Areta și cei împreună cu dânsul Sfinții Mucenici Valentin și Sevastiana : Cuviosul Proclu, patriarhul Constantinopolului. Aceștia au fost omorâți de către arieni, la anul 346.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul 1 :

Pentru durerile sfinților, care pentru Tine au pătimit, fii milostiv, Doamne, și toate durerile noastre le vindecă, Iubitorule de oameni, rugămu-ne Ție.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Pricină de veselie ne-a venit nouă astăzi, praznicul celui purtător de lupte, pe care lăudându-l, slăvim pe Domnul, Cel ce este întru înălțime.

25. Sfinții Mucenici Marcian, Martirie și Anastasie; Sfânta Tavita. Aceștia au fost omorâți de către arieni, la anul 346.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici Marcian și Martirie, glasul al 4-lea :

Cu nevoință bună v-ați nevoit din pruncie, Marciane împreună cu înțeleptul Martirie, și ați surpat pe vicleanul Arie, păzind nevătămată credința ortodoxă, urmând lui Pavel înțeleptului vostru învățător. Pentru aceasta împreună cu dânsul ați aflat viață, ca niște apărători ai Treimii prea aleși.

26. †) Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir; pomenirea marelui și înfricoșătorului cutremur. Praznic. - Dezlegare la untdelemn și vin. Marele Mucenic Dimitrie era originar din Tesalonic, din părinți binecredincioși. A fost martirizat în timpul împăratului Maximian, făcând după moartea sa multe minuni și tămăduiri, având și darul izvorârii de mir. Cutremurul s-a întâmplat în Constantinopol la anul 741, în al 24-lea an al împărăției lui Leon Isaurul, primul iconomah.

Troparul Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, glasul al 3-lea :

Mare apărător te-a aflat întru primejdii lumea, purtătorule de chinuri, pe tine cel ce ai biruit pe păgâni. Deci precum mândria lui Lie ai surpat și la luptă îndrăzneț ai făcut pe Nestor; așa Sfinte Dimitrie, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Condacul Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, glasul al 2-lea :

Cu curgerile sângiuirilor tale Dimitrie, Biserica Dumnezeu o a roșit, Cel ce ți-a dat ție tărie nebiruită; și păzește cetatea ta nevătămată, că tu ești întărirea ei.

Troparul cutremurului, glasul al 8-lea :

Cel ce cauți spre pământ și-l faci pe el de se cutremură, izbăvește-ne pe noi de groaza cea înfricoșătoare a cutremurului, Hristoase Dumnezeul nostru, și trimite-ne nouă milele Tale cele bogate. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Condacul cutremurului, glasul al 6-lea :

Mântuiește-ne, Doamne, pe noi toți de cutremurul cel greu și de rănile cele nesuferite, pentru păcatele noastre. Miluiește, Doamne, pe poporul care l-ai câștigat cu scump sângele Tău, Stăpâne; și cetatea Ta să nu o dai pierzării prin cutremurul cel înfricoșător; că alt Dumnezeu afară de Tine nu știm și strigă celor ce-Ți cântă Ție : Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră.

27. Sfântul Mucenic Nestor.

† Tot în această zi facem pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Dimitrie cel Nou, din Basarabi (ale cărui sfinte moaște se află în Catedrala Sfintei Patriarhii din București). Cuviosul Dimitrie cel Nou s-a născut în satul Basarabi, sat așezat pe marginea apei Lomului. S-a făcut monah, a sălășluit într-o peșteră și pentru sfințenia vieții, Dumnezeu i-a proslăvit trupul lui după moarte prin nestricăciune și facere de minuni. La anul 1774 Sfintele lui Moaște au fost aduse la București și se află până astăzi în Catedrala Patriarhală. Sfântul Mucenic Nestor a pătimit în același timp cu Sfântul Mare Mucenic Dimitrie Izvorâtorul de Mir în timpul împăratului Maximian, la anul 290.

Troparul Cuviosului Dimitrie Basarabov, glasul al 8-lea :

Întru tine, părinte, cu osârdie s-a mântuit cel după chip, că luând Crucea, ai urmat lui Hristos și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, căci este trecător, ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioase Părinte Dimitrie, duhul tău.

Condacul Cuviosului Dimitrie Basarabov, glasul al 8-lea :

Apărător al său nebiruit și neînfrânt, ca cel ce prin tine din nevoi s-a izbăvit, te pune înainte orașul tău, Dimitrie; și, ca cel ce ai îndrăznire către Dumnezeu, de toate nevoile izbăvește-l, ca să strigăm ție : Bucură-te, făcătorule de minuni, Dimitrie !

Troparul Sfântului Mucenic Nestor, glasul al 4-lea :

Mucenicul Tău, Doamne, Nestor, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase

îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Nestor, glasul al 2-lea :

Nevoindu-te bine, ai moștenit acum mărirea cea nemuritoare, ostaș prea ales al Stăpânului făcându-te; cu rugăciunile lui Dimitrie mucenicul, cu care împreună, Nestore înțelepte, nu înceta a te ruga pentru noi toți.

28. Sfinții Mucenici Terentie și Neonila, soția lui și cei șapte copii ai lor : Sarvil, Nita, Ierax, Teodul, Fota, Vila și Evnichi; Cuviosul Părintele nostru Ștefan Savaitul și Firmilian, episcopul Cezareii Capadociei. Despre Sfinții Mucenici nu se scrie care a fost patria lor, nici timpul când au pătimit, toți au fost omorâți prin tăierea capului, după ce mai întâi au suferit multe chinuri, iar cuviosul a petrecut viața sa în Mânăstirea Sfântul Sava, de unde și supranumirea sa de Savaitul, el a murit în anul 790, lăsând bisericii multe tropare.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile ne stricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Troparul Cuviosului Ștefan Savaitul, glasul al 8-lea :

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției, și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată Ștefane, înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici Terentie și Neonila, glasul al 4-lea :

Săvârșind astăzi cu credință pomenirea lui Terentie și a Neonilei soției sale și a fiilor săi, să slăvim pe Domnul, Cel ce cu mărire l-a preamărit.

Condacul Cuviosului Ștefan Savaitul, glasul al 4-lea :

Sădit-ai raiul virtuților și cu curgerile lacrimilor tale l-ai udat, ca cel ce ai dobândit lemnul vieții, preamărite, mântuiește cu rugăciunile tale din stricăciune turma ta, păzește de asuprire pe cei ce te cinstesc pe tine

cu căldură. Că pe tine, înțelepte, folositor prea mare toți cu credință și cu dragoste te-am agonisit.

Sfânta muceniță Paraschevi și cel dintru sfinți, părintele nostru Arsenie, Arhiepiscopul Serbiei, la anul 1232.

29. Sfânta Cuvioasă Muceniță Anastasia Romana; Cuviosul Părintele nostru Avramie, Preacuvioasa Ana și Sfânta Muceniță Melitina. Cuvioasa Anastasia, fiind tânără și petrecând într-o mănăstire, a fost prinsă de către necredincioși și torturată în multe feluri, din cauză că mărturisea cu multă îndrăzneală credința ei în Hristos și în fine i s-a tăiat capul în anul 256, sub Valerian și Galien, iar Cuviosul Avramie a murit la anul 390.

Troparul Sfintei Mucenițe Anastasia Romana, glasul al 4-lea :

Mielușeaua Ta, Iisuse, Anastasia, strigă cu mare glas : Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Troparul Cuviosului Avramie, glasul 8-lea :

Întru tine, Părinte cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioase Avramie, duhul tău.

Condacul Sfintei Mucenițe Anastasia Romana, glasul al 3-lea :

Cu apele fecioriei curățindu-te, cuvioasă, cu sângele muceniciei, încununându-te, Anastasie, dai celor ce sunt în nevoi tămăduire de boli și mântuire celor ce se apropie către tine din inimă, că tărie ți-a dat ție Hristos Mirele tău, Cel ce izvorăște har pururea curgător.

Condacul Cuviosului Avramie, glasul al 3-lea :

În trup ca un înger pe pământ te-ai arătat, și pustnicind ai fost ca un pom răsădit, bine-crescând lângă apa înfrânării și cu curgerile lacrimilor tale spălând întinăciunea. Pentru aceasta te-ai arătat locaș Dumnezeiesc al duhului, Avramie.

30. Sfinții Mucenici și frați Zenovie, episcopul și Zenovia, sora lui, Eutropia, Apostolul Cleopa și Iosif patriarhul; Marcian, episcopul Siracusei; Alexandru, Cronion, Iulian, Macarie; Asterie și frații săi, Claudie și Neon și sora lor Neonila. Acești Sfinți Mucenici, Zenovie și Zenovia au pătimit în timpul lui Dioclețian, la anul 290.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici Zenovie și Zenovia, glasul al 8-lea :

Pe mărturisitorii adevărului și propovăduitorii bunei credințe, pe cei doi după vrednicie să-i cinstim cu cântări de Dumnezeu insuflate, pe Zenovie și pe înțeleapta Zenovia; pe cei ce împreună viețuind și împreună pătimind, și care prin mucenicie au primit cunună nestricăcioasă.

31. Sfinții Apostoli Apelie, Stahie, Amplie, Urban, Aristobul, Narcis; Sfinții Mucenici Epimah și Iacob, episcopul Migdoniei. Dintre acești Apostoli, Stahie a fost întâiul Episcop al Bizanțului, fiind hirotonit de Apostolul Andrei și păstorind poporul său 16 ani, s-a odihnit în Domnul. Ceilalți s-au distins asemenea, fiecare în episcopia sa și au murit în pace. Iar Sfântul Mucenic Epimah a fost din Egipt, unde petrecând viață ascetică în muntele Pelusiu și coborându-se la Alexandria, în timpurile lui Deciu, a fost prins și supus la moarte mucenicească, în anul 251.

Troparul Sfinților Apostolilor, glasul al 3-lea :

Sfinților Apostoli, rugați pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșale sufletelor noastre.

Troparul Sfântului Mucenic Epimah, glasul al 4-lea :

Mucenicul Tău, Doamne, Epimah, întru nevoința sa cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Apostoli, glasul al 8-lea :

Ca niște sfințite vistierii ale Preasfântului Duh și raze ale soarelui măririi, după datorie să lăudăm pe înțelepții Apostoli, pe Apelie, pe Urban și pe Aristobul, pe Amplie, pe Narcis și pe Stahie, pe care i-a adunat harul Dumnezeului nostru.

Alt Condac al Sfinților Apostoli, glasul al 2-lea :

Până la marginile lumii alergând, cuvântul cunoștinței de Dumnezeu ați semănat, și spic înmulțit secerând, Împăratului tuturor I-ați adus, Apostoli ai lui Hristos, cei preafericiți.

LUNA NOIEMBRIE

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30

1. . Sfinții Doctori, fără de arginți Cosma și Damian, din Asia; Sfântul Ermininghеld; Sfintele Mucenițe Chiriena și Iuliana; Sfinții Mucenici Chesarie, Dasie, Ioan episcopul și Iacob preotul, - Dezlegare la vin și la untdelemn. Acești frați au fost din Asia având un tată necredincios. După moartea acestuia, mama lor, Teodota, care era iubitoare de Hristos, a putut să le dea o creștere creștinească deprinzându-i în virtute și știință, mai cu deosebire în medicină, pe care profesând-o călătoreau vindecând toată boala și neputința, fără a cere nici o plată, de aceea s-au și numit fără de arginți, astfel terminând cursul vieții lor au adormit în pace.

Troparul Sfinților doctori Cosma și Damian, glasul al 2-lea :

Sfinților Doctori cei fără de arginți și de minuni făcătorilor, Cosma și Damian, cercetați neputințele noastre; în dar ați luat, în dar dați-ne nouă.

Condacul Sfinților doctori Cosma și Damian, glasul al 2-lea :

Har de tămăduiri luând, întindeți sănătate celor ce sunt întru nevoi, măriți doctori făcători de minuni, Cosma si Damian. Dar cu cercetarea lor de către voi, cutezările vrăjmașilor le-ați potolit, lumea tămăduind cu minunile.

2. Sfinții Mucenici Achindin, Pigasie, Aftonie, Elpidifor, Anempodist, Eudoxie și Agapie; Preacuviosul părinte Marcian. Acești sfinți

mucenici au pătimit în Persia la anii 330 în timpul domniei lui Saporie II.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 2-lea :

Mucenici ai Domnului, fericit este pământul care s-a adăpat cu sângele vostru și sfinte locașurile care au primit trupurile voastre. Că în priveliște pe vrăjmași ați biruit, și pe Hristos cu îndrăznire ați propovăduit, pe Acela ca pe un bun rugați-L, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul al 2-1ea :

Pe Mucenicii cei binecredincioși și de Dumnezeu purtători, ca pe cei ce toate cele de pe pământ le-au lăsat, i-ai primit întru desfătarea bunătăților Tale și odihnă, pe Achindin, Pigasie, Anempodist, cu dânșii și pe Aftonie și pe Elpidifor, Însuți Cel ce ești preabun.

Alt Condac al Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Cu podoaba Treimii strălucind dumnezeiască ceata cea cu cinci raze a celor pătimitori, năvălirile tiranilor cele cumplite le-au slăbit, fără de pizmă, fără de primejdie, fără de sminteală, darul tuturor izvorându-l cu nădejde dumnezeiește, celor ce vin cu dragoste printr-înșii la Ziditorul tuturor Hristos Dumnezeul nostru.

3. Sfinții Mucenici Achepsima, Iosif și Aitala diaconul; pomenirea înnoirii bisericii Sfântul Mare Mucenic Gheorghe din Lida, unde este pus cinstitul lui trup; Sfântul Ahemenid Persul. Mucenicul Achepsima și cei împreună cu el au pătimit în anul 330 în Persia, sub regele Saporie II, iar înnoirea s-a făcut în timpurile lui Constantin cel Mare.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Troparul Sfântului Gheorghe, glasul al 4-lea :

Ca un izbăvitor al celor robiți, și celor săraci folositor, neputincioșilor doctor, împăraților ajutător, purtătorule de biruință, Mare Mucenice Gheorghe, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici Achepsima, Iosif și Aitala, glasul al 2-lea :

Cele dumnezeiești de taină le-ai învățat, înțelepte, cu cinste, jertfă primită de Dumnezeu ai fost, fericite. Că paharul lui Hristos ai băut cu mărire, Sfinte Achepsima, cu cei împreună-pătimitori cu tine, rugându-te neîncetat pentru noi toți.

Condacul Sfântului Mucenic Gheorghe, glasul al 8-lea :

Către ajutorul tău cel apărător și cald alergând noi credincioșii, ne rugăm, ca să ne izbăvim, nebiruite purtătorule de lupte. Ci ca cel ce ai îndrăzneală, mântuiește-ne pe noi acum de toate primejdiile și de chinuri, ca să strigăm : Bucură-te, Mucenice Gheorghe.

4. Cuviosul Părintele nostru Ioanichie cel Mare; Sfinții Mucenici Nicandru episcopul și Ermeu preotul; Sfântul Mucenic Porfirie. Cuviosul Ioanichie cel Mare s-a născut în Bitinia, pe la anul 740. La tinerețea sa el s-a distins ca militar, pentru care s-a și învrednicit de onoruri împărătești. Mai pe urmă, disprețuind toate, a mers la muntele Olimpului, unde a petrecut restul vieții sale în asceză și exercitarea virtuților și s-a odihnit în Domnul la anul 834. A acestui cuvios este rugăciunea: "Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ție".

Troparul Cuviosului Ioanichie cel Mare, glasul al 8-lea :

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Ioanichie, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Ioanichie cel Mare, glasul al 8-lea :

Stea prealuminoasă te-ai arătat pe pământ, luminând în lume, și pe cei ce sunt în negura patimilor strălucindu-i, și doctor prea tare celor bolnavi. Ci ca cel ce ai luat dar de tămăduiri, celor ce te rugăm pe tine, dă-ne toată vindecarea, ca să strigăm : Bucură-te, Părinte Ioanichie.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase

îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinţilor Mucenici Nicandru şi Ermeu, glasul al 4-lea: .

Cu adevărat prin dumnezeiasca ungere a preoţiei şi prin sângele cel cu adevărat sfinţit al muceniciei fiind străluciţi, măriţilor, v-aţi unit cu cetele îngerilor celor netrupeşti, bucurându-vă. Pentru aceasta prăznuim cinstită pomenirea voastră, rugându-vă să se dea curăţire tuturor, cu rugăciunile voastre, sfinţilor.

5. Sfinţii Mucenici Galaction şi Epistimia; Sfinţii Silvan şi Grigorie arhiepiscopul; Sfinţii Apostoli din cei 70 : Ermeu, Lin, Gaie, Filolog şi Patrova. Părinţii lui Galaction au fost amândoi mai întâi necredincioşi, pe urmă însă au primit creştinismul printr-un monah numit Onufrie. Asemenea şi Epistimia s-a născut din părinţi necredincioşi însă s-a botezat prin căsătoria ei cu Galaction. Ei au pătimit în timpul lui Deciu, pe la anul 250.

Troparul Sfinţilor Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinţilor Mucenici Galaction şi Epistimia, glasul al 2-lea :

Cu adunările mucenicilor lui Hristos împreună v-aţi numărat. Cu tari nevoinţe luminat nevoindu-vă, Galactioane mult-lăudate, cu cinstită soţia ta şi împreună pătimitoarea Epistimia, nu înceta rugându-te lui Dumnezeu pentru noi toţi.

6. . Sfântul Părintele nostru Pavel Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului; Cuviosul Luca. El era din Tesalonic şi a slujit în Constantinopol, întâi ca preot şi apoi ca episcop. El era un bărbat învăţat, evlavios şi bun şi până la moartea sa a apărat cu multă ardoare sinodul de la Niceea şi credinţa în omousiu (de o fiinţime). Dar tocmai pentru aceasta a fost destituit de două ori din scaunul său de către Constantie, fiul lui Constantin cel Mare, şi în cele din urmă, pe la anul 351 a fost exilat la Cucus în Armenia, unde l-au sugrumat arienii.

Troparul Cuviosului Pavel Mărturisitorul, glasul al 3-lea :

Pentru mărturisirea dumnezeieștii credințe ca alt Pavel pe tine Biserica te-a arătat râvnitor între preoți. Strigă împreună cu tine și Abel către Domnul și sângele cel drept al lui Zaharia. Părinte Cuvioase, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Condacul Cuviosului Pavel Mărturisitorul, glasul al 2-lea :

Luminând pe pământ, ca o stea din cer luminătoare luminezi acum Biserica cea a toată lumea, pentru care și pătimind, sufletul tău, Pavele, ți-ai pus, și ca al lui Zaharia și al lui Abel, lămurit strigă sângele tău către Domnul.

7. Sfinții 33 de Mucenici din Melitina; Cuviosul Părintele nostru Lazăr, făcătorul de minuni; care a sihăstrit în muntele Galisiei. Sfinții Mucenici au pătimit în tipul lui Dioclețian și Maximian, la anul 290; iar cuviosul a viețuit în timpul lui Constantin monomahul, la anul 1045.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfinților 33 de Mucenici din Melitina, glasul al 4-lea :

Ceata mucenicilor cea strălucită și de lumină purtătoare răsărind după înțelegere, a luminat Biserica astăzi cu razele minunilor. Pentru aceasta prăznuind cinstită pomenirea lor, cerem cu rugăciunile lor, Mântuitorul nostru, să ne mântuiești pe noi din nevoi, ca un milostiv Dumnezeu și de oameni iubitor.

Troparul Cuviosului Lazăr, glasul al 8-lea :

Cu rugăciunile cele cu priveghere, întru curgerile lacrimilor, stâlpul ți-ai udat, și cu suspinurile cele dintru adâncuri spre însutite osteneli l-ai făcut roditor și ai fost păstor, tuturor dând iertare. Cuvioase Părintele nostru Lazăr, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Lazăr, glasul al 8-lea :

Cele mai presus de fire ale tale dureri, înțelepte, și nevoințele înșiși îngerii văzându-le s-au înspăimântat, prin care ai luat de la Dumnezeu

si cunună. Ci ca cel ce ai îndrăzneală către Domnul, de toate primejdiile mântuiește-ne, ca să strigăm : Bucură-te, Părinte, păstorul nostru.

8. †) Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil și ai tuturor cerești puteri. - Dezlegare la vin și la untdelemn. Toți îngerii, după Sfântul Apostol sunt duhuri slujitoare, care se trimit spre slujire pentru acei care vor moșteni mântuirea (Epistola către Evrei 1, 14). Pe ei i-a pus Dumnezeu păzitori ai națiunilor și popoarelor și conducători către ceea ce este folositor. Lor li se poruncește a păzi pe aceia, care-și pun nădejdea în Dumnezeu, ca nici un rău să nu-i vatăme, nici să se apropie de trupurile lor. Ei în ceruri totdeauna văd fața lui Dumnezeu, înălțându-I cântarea cea îngerească și rugându-se Lui pentru noi, de asemenea se bucură când un păcătos se pocăiește. Într-un cuvânt, ei au slujit lui Dumnezeu pentru binele nostru așa de mult, încât pline sunt paginile Sfintelor Scripturi de istorisirea lor. Deci, pentru aceasta, Biserica Ortodoxă, cu drept cuvânt, onorând pe acești dumnezeiești slujitori, protectori și păzitori ai noștri, săvârșește astăzi adunarea, adică adunarea noastră spre a prăznui și lăuda în cântări pe toți îngerii, iar mai cu deosebire pe Arhanghelii Mihail și Gavriil, ale căror nume sunt menționate în Sfintele Scripturi din care cuvântul Mihail însemnează : Cine e ca Dumnezeu, iar Gavriil : Puterea lui Dumnezeu. Numărul îngerilor este nedeterminat în Sfânta Scriptură după cuvântul lui Daniil, că mii de mii îi slujeau Lui (lui Dumnezeu) și zeci de mii, de zeci de mii stau lângă El (VII, 10). Toți însă se împart în nouă cete : Scaunele, Heruvimii, Serafimii, Stăpâniile, Domniile, Puterile, Căpeteniile, Arhanghelii și Îngerii.

Troparul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil, glasul al 4-lea :

Mai-marilor Voievozi ai oștilor cerești, rugămu-vă pe voi, noi nevrednicii, ca să ne acoperiți pe noi, prin rugăciunile voastre, cu acoperământul aripilor măririi voastre celei netrupești, păzindu-ne pe noi cei ce cădem cu dinadinsul și strigăm : Izbăviți-ne din nevoi, ca cei ce sunteți mai-mari peste cetele puterilor celor de sus.

Condacul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil, glasul al 2-lea :

Mai-marilor Voievozi ai lui Dumnezeu, slujitori ai dumnezeieștii slave, căpeteniile îngerilor și povățuitorii oamenilor, cele de folos cereți

nouă și mare milă, ca cei ce sunteți mai-mari voievozi ai celor fără de trup.

9. Sfântul Mucenic Onisifor și Porfirie; Cuvioasa Matroana și Teoctista; Sfinții Mucenici : Castor, Claudiu, Nicostrat, Sempronian și Simpliciu; Sfântul Artemon; Cuviosul Simeon; Sfânta Eustolia și Sopatra; Sfântul Mucenic Antonie. Sfinții Mucenici au pătimit în timpul lui Dioclețian și Maximilian, la anul 290; iar Cuvioasa, fiind din Perga Pamfiliei, pe la anul 466. Căsătorindu-se a avut o copilă, pe care după moartea bărbatului ei, a încredințat-o unei femei cunoscute, pe când ea însăși a îmbrățișat viața ascetică și a trăit până la vârsta de 100 de ani.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Troparul Cuvioasei Matroana, glasul al 8-lea :

Întru tine maică cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Matroana, duhul tău.

Condacul Sfinților Mucenici Onisifor și Porfirie, glasul al 2-lea :

Doimea cea de mucenici cu mare tărie luptând, mândria vrăjmașului la pământ o a aruncat, luminându-se cu harul Treimii celei nezidite; măriților Onisifore și Porfirie, rugați-vă neîncetat pentru noi toți.

Condacul Cuvioasei Matroana, glasul al 2-lea :

Trupul tău cu postul ți-ai topit, în mijlocul bărbaților locuind, Matroana, în rugăciuni ai zăbovit, Stăpânului dumnezeiește slujind. Pentru Care toate le-ai lăsat, cu cuviosie viața săvârșindu-ți.

10. Sfinții Apostoli din cei 70 : Olimp, Rodion, Erast, Sosipatru și Cvart; Sfinții Mucenici : Orest și Mil episcopul. Olimp și Rodion, sau Irodion (Rom. 16, 11) au urmat lui Petru la Roma, și li s-au tăiat capetele din porunca lui Nero, la anul 66; iar Erast a murit în pace după ce a fost iconom al Bisericii din Corint (Rom. 16, 23) și episcop de Paneada, care s-a numit și Cezareea lui Filip.

Troparul Sfinților Apostoli, glasul al 3-lea :

Sfinților Apostoli, rugați pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșale sufletelor noastre.

Troparul Sfântului Mucenic Orest, glasul al 2-lea :

Mucenicul Tău, Doamne, Orest, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Apostoli, glasul al 4-lea :

Astăzi s-a arătat cinstită prăznuirea Apostolilor, dând în chip vădit iertare de greșale tuturor celor ce săvârșesc pomenirea lor.

Alt Condac al Sfinților Apostoli, glasul al 2-lea :

Cu dumnezeiască lumină mintea luminându-vă, împletiturile ritorilor cu înțelepciune le-ați risipit, și limbile vânând, măriților Apostoli, Stăpânului le-ați adus,învățându-le să slăvească dumnezeiasca Treime.

11. Sfinții Mucenic Mina, Victor și Vichentie; Sfânta Muceniță Ștefanida. .) Cuviosul Părintele nostru Teodor Studitul, Mărturisitorul. Din aceștia Mina, care era din Egipt, a pătimit la anul 296 în Frigia, iar Victor și Ștefanida în Italia la anul 160 sub Antoniu, iar Vichentie a pătimit în Spania la anul 235 sub Maximian.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Troparul Cuviosului Teodor Studitul, glasul al 8-lea :

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției, și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată Teodore, înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici : Mina, Victor și Vichentie, glasul al 8-lea :

Ca pe niște mărturisitori ai bunei credințe, și nevoitori de Dumnezeu înțelepțiți, Biserica cinstește astăzi, mărind dumnezeieștile chinuri, ale

lui Mina purtătorul de chinuri, ale lui Victor viteazul, și ale lui Vichentie înțeleptul viteaz; și cu dragoste strigă, mărind pe Iubitorul de oameni.

Alt Condac al Sfântului Mucenic Mina, glasul al 8-lea :

Din oastea cea vremelnică te-a răpit, și celei nestricăcioase te-a arătat părtaș pe tine, purtătorule de chinuri, Mina, Hristos Dumnezeul nostru, cel ce este mucenicilor nestricată cunună.

Condacul Cuviosului Teodor Studitul, glasul al 2-lea :

Viața ta cea pustnicească și întocmai cu îngerii, cu vitejești lupte ai luminat-o, și împreună cu îngerii locuitor, de Dumnezeu fericite Teodore, te-ai făcut, cu care împreună lui Hristos Dumnezeu roagă-te neîncetat pentru noi toți.

12. . Sfântul Părintele nostru Ioan cel Milostiv, patriarhul Alexandriei; Cuviosul Părintele nostru Nil Pustnicul; Preacuviosul Părinte Martin; Sfântul Prooroc Ahia. Ioan s-a născut la anul 555 în orașul Amasunta din Cipru, la scaunul arhiepiscopal s-a urcat la anul 608 și a murit la 619 în vârstă de 64 ani. Iar Nil era din Constantinopol, discipol al lui Hrisostom. Mai întâi el a fost prefect al orașului său natal, iar pe urmă ascet al muntelui Sinai. El a scris epistole și diferite tratate ascetice și a murit pe la anul 451.

Troparul Sfântului Ierarh Ioan cel Milostiv, glasul al 8-lea :

Întru răbdarea ta ți-ai agonisit plata ta, părinte cuvioase, întru rugăciuni neîncetat răbdând, pe săraci iubind și pe aceia îndestulând. Dar te roagă lui Hristos Dumnezeu, Ioane milostive fericite, să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Cuviosului Nil, glasul al 8-lea :

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Nil, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Ioan cel Milostiv, glasul al 2-lea :

Bogăția ta o ai împărțit săracilor și cerească bogăție acum ai luat, Ioane, preaînțelepte. Pentru aceasta toți pe tine te cinstim, săvârșind pomenirea ta, o, cel asemenea cu milostenia numite.

Condacul Cuviosului Nil, glasul al 8-lea :

Zburdările cele aprinzătoare de patimi de la trup despărţindu-le, Nile fericite, cu veghetoare rugăciunea ta, le-ai tăiat. Ci ca cel ce ai îndrăzneală către Domnul, scapă-mă din toate primejdiile, ca să strig ţie : Bucură-te, Părinte a toată lumea.

13. †) Cel între sfinţi Părintele nostru Ioan Gură de Aur, patriarhul Constantinopolului. - Dezlegare la vin şi la untdelemn. Acest mare învăţător al lumii s-a născut în Antiohia Mare la 344 din părinţi dreptcredincioşi Secund şi Antusa, a învăţat la sofistul Libaniu şi la filozoful Andragatie. Mai întâi el a petrecut în Antiohia viaţă sihăstrească, apoi la 383 s-a hirotonit preot al bisericii Antiohienilor, iar în 398, la 15 decembrie s-a urcat pe scaunul arhiepiscopal al Constantinopolului. Exilat la anul 403 de către Arcadie şi Eudoxia, a fost rechemat peste puţin timp la scaunul său, însă după 7 sau 8 luni, la 10 iunie 404, a fost exilat pentru a doua oară, şi după ce a suferit multe într-un exil de trei ani şi mai bine, transferându-se din loc în loc, a murit pe drum în Comana, la 14 septembrie în anul 407, în vârstă de 63 de ani. Din cauza oratorirei sale, el a fost supranumit Hrisostom (Gură de Aur). El a scris aşa de mult şi a explicat aşa de bine Sfânta Scriptură, remarcându-se, între ceilalţi Părinţi ai Bisericii. Scrierile sale, ce s-au păstrat sunt 1447 cuvinte şi 249 epistole. Trebuie să se ştie că pomenirea sa, din cauza serbării Înălţării Sfintei Cruci, de la 14 septembrie, s-a strămutat în ziua de astăzi, când s-a întâmplat probabil, rechemarea sa din primul exil.

Troparul Sfântului Ierarh Ioan Gură de Aur, glasul al 8-lea :

Din gura ta ca o lumină de foc strălucind harul, toată lumea a luminat, vistieriile neiubirii de argint lumii a câştigat, înălţimea gândului smerit nouă ne-a arătat. Şi cu cuvintele tale învăţându-ne, Părinte Ioane Gură de Aur, roagă pe Cuvântul, Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Ioan Gură de Aur, glasul al 6-lea :

Din ceruri ai luat dumnezeiescul har şi cu buzele tale pe toţi îi înveţi să se închine unui Dumnezeu în Treime, Ioane Gură de Aur, preafericite cuvioase; după vrednicie te lăudăm pe tine, că eşti învăţător, ca cel ce arăţi cele dumnezeieşti.

14. † Sfântul și întrutot lăudatul Apostol Filip, unul din cei 12 Apostoli și Sfântul Grigore Palama arhiepiscopul - Dezlegare la pește. Acesta era unul din cei 12, din Betsaida Galileei, de unde erau Petru și Andrei. El era instruit în ale legii și se ocupa cu studiul cărților profetice, de aceea și când Iisus l-a chemat la demnitatea de apostol, el îndată aflând pe Natanael i-a zis: Am aflat pe Acela, de care a scris Moise în Lege și Profeții, pe Iisus Nazarineanul, fiul lui Iosif (Ioan 1, 46). După ce a predicat pe acest Dumnezeu-om, Iisus, în multe locuri din Asia Mică și a pătimit multe pentru numele Lui, în sfârșit a fost răstignit cu capul în jos, în Ierapole din Frigia.

Troparul Sfântului Apostol Filip, glasul al 3-lea :

Apostole Sfinte, Filipe, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greșale sufletelor noastre.

Condacul Sfântului Apostol Filip, glasul al 8-lea :

Ucenicul și prietenul Tău și următorul patimii Tale, de Dumnezeu grăitorul Filip, lumii pe Tine Te-a propovăduit. Pentru ale cărui rugăciuni, de vrăjmașii cei fără de lege, Biserica Ta și cetatea Ta o păzește pentru Născătoarea de Dumnezeu, mult-Milostive.

Tot în această zi, cel dintru sfinți părintele nostru Grigorie Palama, Arhiepiscopul Tesalonicului, făcătorul de minuni, care a strălucit în anul de la Hristos 1340.

15 . Sfinții Mucenici și Mărturisitori : Gurie, Samona și Aviv diaconul; Sfinții Mucenici : Elpidie, Marcel și Eustochie; Sfântul Cuvios Paisie de la Neamț. - Din această zi se începe postul Nașterii Domnului. Gurie și Samona au pătimit sub Dioclețian, la 288, iar Aviv în zilele lui Licinie la 316. Cuviosul Paisie de la Neamț s-a născut la 21 decembrie, 1722, în orașul Poltava din Ucraina. Din Sfântul Botez s-a numit Petru. În 1739 intră în monahism. Vine în Moldova și intră în ascultarea Cuviosului Vasile de la Poiana Mărului, apoi pleacă în Sfântul Munte Athos unde se nevoiește dudovnicește și ajunge egumen al Schitului Sfântul Ilie. În anul 1763 Cuviosul Paisie se mută cu tot soborul la Mânăstirea Dragomirna cu binecuvântarea mitropolitului Gavriil. În anul 1768 se mută cu 200 de călugări la Mânăstirea Secu. În anul 1779 se mută și de aici cu o parte din călugări la Mănăstire Neamț unde a petrecut până la moarte, care s-a întâmplat la 15 noiembrie 1794.

Biserica Ortodoxă din România l-a cinstit pe Cuviosul Paisie ca sfânt dintotdeauna, cu zi de prăznuire la 15 noiembrie.

Troparul Sfinților Mucenici : Gurie, Samona și Aviv, glasul al 4-lea :

Ocrotitorii și apărătorii Edesei, cei ce săvârșiți minuni mari în lume, cei ce pe tânără ați dat-o iarăși în brațele maicii sale, și pe călcătorul de lege got l-ați arătat osândit cu dreaptă judecată, cereți pentru noi neîncetat să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici : Gurie, Samona și Aviv, glasul al 2-lea :

De sus luând harul, înțelepților, celor dintru ispite le ajutați, prealăudaților. Pentru aceasta, sfinților, pe fecioară din amară moarte ați mântuit-o, că voi sunteți cu adevărat mărirea Edesei și bucurie a lumii.

Troparul Cuviosului Paisie de la Neamț, glasul al 2-lea :

Străin fiind pe pământ, ai dobândit patria cerească, pe cei credincioși învățându-i, preacuvioase părinte Paisie, nevoitor al filocaliei, să-și înalțe mintea către Dumnezeu și din inimă să strige către El, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul.

Condacul Cuviosului Paisie de la Neamț, glasul al 8-lea :

Ales râvnitor al vieții călugărești ca o albină truditoare, cu scrierile Sfinților Părinți ai îndestulat sufletele noastre, pe fiecare povățuindu-l pe calea mântuirii. Pentru aceasta îți strigăm : Bucură-te Paisie, preaînțelept înnoitor al stăreției duhovnicești în patria noastră.

16. .) Sfântul Apostol și Evanghelist Matei. - Dezlegare la vin și la untdelemn. El se chema și Levi, era din Galileea și mai înainte de a fi ales apostol, avea profesiunea de vameș. El a scris întâia Evanghelie, în limba ebraică. Când se zugrăvește are lângă el un chip de înger, prin care se caracterizează cuprinsul scrierii sale. El era unul din cei 12.

Troparul Sfântului Apostol și Evanghelist Matei, glasul al 8-lea :

Apostole Sfinte și Evangheliste Matei, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greșale sufletelor noastre.

Condacul Sfântului Apostol și Evanghelist Matei, glasul al 4-lea :

Jugul vămii lepădând, la jugul dreptății te-ai alipit, și te-ai arătat negustător întru toate ales, bogăție adunând înțelepciunea cea dintru înălțime. Pentru aceasta ai propovăduit Cuvântul adevărului și ai ridicat sufletele celor trândavi arătând în scris ceasul judecății.

17. . Sfântul Grigorie Taumaturgul, episcopul Neocezareii, făcătorul de minuni; Cuviosul Lazăr Zugravul. El s-a născut în Neocezareea Capadociei din părinți necredincioși și a învățat în Atena, Alexandria, Berit și în sfârșit în Cezareea cinci ani, unde s-a instruit în religia creștină de Origen. La anul 240 devenind episcop al patriei sale, găsi numai 17 creștini, iar la moartea sa, din 265 lăsă aproape numai atâția păgâni. Tot timpul episcopiei sale a fost un șir de minuni, de aceea s-a și supranumit făcător de minuni și se chema chiar de inamicii adevărului al doilea Moise.

Troparul Sfântului Grigorie Taumaturgul, glasul al 8-lea :

Întru rugăciuni priveghind, la lucrările minunilor răbdând, asemenea numire cu îndreptările ai câștigat. Ci te roagă lui Hristos Dumnezeu, Părinte Grigore, să lumineze sufletele noastre, ca nu cândva să adormim întru moarte.

Condacul Sfântului Grigorie Taumaturgul, glasul al 2-lea :

Luând lucrarea multor minuni, cu semne înfricoșătoare pe demoni i-ai îngrozit, și bolile oamenilor ai alungat, preaînțelepte Grigore. Și făcător de minuni ești numit, din fapte luându-ți numele.

18. Sfinții Mucenici Platon, Romano si Zaheu. Platon era din orașul Ancira, din țara Galatilor și a pătimit la anul 296, iar Romano era din Antiohia, în zilele lui Maximian. Fiind invitat de către prefectul Asclipiad să se închine idolilor, ceru să se aducă un prunc de la piață, ca acesta să fie judecător în această cauză. Deci, fiind întrebat pruncul : Cărui Dumnezeu trebuie a se închina ? A răspuns : Dumnezeului creștinilor. Atunci tiranul a poruncit a tăia capul pruncului, iar Roman, după ce i s-a tăiat limba, a fost aruncat în temniță, unde a fost sugrumat, la anul 305. Pe numele acestui Roman a zidit apoi Sfânta Elena o biserică frumoasă în Constantinopol.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfântului Mucenic Romano, glasul al 4-lea :

Ca pe o stea prea mare câștigându-te pe tine Biserica, prealăudate Romane, se luminează cu adevărat cu pătimirile tale, mărind pomenirea ta cea purtătoare de lumină.

Condacul Sfântului Mucenic Platon, glasul al 3-lea :

Sfântă pomenirea ta lumea veselește, chemând pe toți întru preacinstită Biserica ta, unde acum cu bucurie adunându-ne, cântăm cu cântări și cu luminări. Pentru aceasta, Platone, strigăm : Izbăvește de vrăjmași pe poporul tău, Sfinte.

19. Sfântul Prooroc Avdie; Sfântul Mucenic Varlaam, Azi, Agapie și Iliodor Despre proorocul Avdie nu se găsește în Sfânta Scriptură nimic sigur, relativ la patria sa, nici despre timpul când a trăit. Profeția sa este cuprinsă într-un singur capitol și este a patra între acelea ale profeților mici. Iar Varlaam era un agricultor dintr-un sat al Antiohiei din Siria, el a pătimit în timpul lui DiocIețian, fiind bătrân.

Troparul Sfântului Prooroc Avdie, glasul al 2-lea :

Prăznuind pomenirea proorocului tău Avdie, printr-însul Te rugăm, mântuiește sufletele noastre.

Troparul Sfântului Mucenic Varlaam, glasul al 4-lea :

Mucenicul tău, Doamne, Varlaam, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Varlaam, glasul al 4-lea :

Arătatu-te-ai preaminunate, tăriei ardere de tot, tămâie cu bun miros și pe tine te-ai adus jertfă lui Hristos și cununa cinstei ai primit, Varlaame luptătorule; roagă-te pentru noi pururea.

Condacul Sfântului Prooroc Avdie, glasul al 2-lea :

Cu dumnezeiască lumină strălucindu-ți mintea, prin vedere lămurită ai vestit cele viitoare, Avdie de Dumnezeu primite, prooroc mare al harului făcându-te însuți lui Dumnezeu și rugându-te neîncetat pentru noi toți.

20. Înainte-prăznuirea intrării în Biserică a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei; Părintele nostru Proclu, patriarhul Constantinopolului;

Sfântul Mucenic Dasie din Durostor; Sfinții Mucenici : Nirsa episcopul și Iosif episcopul; Sfinții Mucenici : Eustatie, Tespesie și Anatolie.

†) Cuviosul Părintele nostru Grigorie Decapolitul (ale cărui sfinte moaște se află în Sfânta Mănăstire Bistrița din județul Vâlcea). Sfântul Grigorie era din Decapole și a trăit în timpul iconomahilor, pe la 837. Proclu a trăit în zilele lui Teodosie cel Mic, a fost ucenic și scriitor al lui Hrisostom, și la 434 s-a urcat pe scaunul arhiepiscopiei din Constantinopol, și a murit în pace la anul 447.

Troparul Sfinților, glasul al 4-lea :

Dumnezeul părinților noștri, Care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viața noastră.

Condacul Sfântului Ierarh Proclu, glasul al 4-lea :

După vrednicie astăzi prăznuiește cea mai cinstită decât toate cetățile cu adevărat, cinstită mutarea ta, Părinte al părinților, Preafericite Proclu înțelepte.

Troparul înainte-prăznuirii, glasul al 4-lea :

Bucurie mai înainte ne încredințează nouă astăzi Ana, rod potrivnic întristării odrăslind, pe singura pururea Fecioară, pe care o și aduce astăzi la Templul Domnului cu bucurie, făgăduitele rugăciuni împlinindu-și, ca pe ceea ce este cu adevărat Biserica Cuvântului lui Dumnezeu și Maică curată.

Condacul înainte-prăznuirii, glasul al 4-lea :

De veselie astăzi lumea toată s-a umplut, întru strălucitul praznic al Născătoarei de Dumnezeu, strigând : Aceasta este cortul cel ceresc.

Troparul Cuviosului Grigorie Decapolitul, glasul al 3-lea :

Chip te-ai făcut înfrânării și prin dumnezeiescul Duh pe toți i-ai luminat; alergarea dreptei credințe ai săvârșit-o și cu învățăturile lumea ai luminat și ai mustrat cugetele celor rău credincioși, Părinte Cuvioase Grigorie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.

Condacul Cuviosului Grigorie Decapolitul, glasul al 3-lea :

Soare luminos pe tine Biserica te cunoaște, care cu podoabele faptelor bune și cu razele tămăduirilor pe toți luminezi, al lui Hristos slujitor.

Pentru aceasta prăznuim prealăudată pomenirea ta și cinstim nevoințele tale, preafericite Părinte, înțelepte Grigorie.

21. (†) Intrarea în biserică a Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioara Maria. - Praznic și dezlegare la pește și vin. După tradiția Bisericii, Născătoarea de Dumnezeu a fost adusă în templu la vârsta de 3 ani și dăruită lui Dumnezeu și a rămas aici 11 sau 12 ani, până la vârsta de 14 sau 15 ani. Atunci, ca o fecioară desăvârșită, a fost logodită cu Iosif, după chibzuirea comună a preoților, căci părinții ei muriseră cu trei ani mai înainte.

Troparul Praznicului Intrării în Biserică a Maicii Domnului, glasul al 4-lea :

Astăzi înainte-însemnarea bunăvoinței lui Dumnezeu și propovăduirea mântuirii oamenilor, în Templul lui Dumnezeu luminat Fecioara se arată și pe Hristos tuturor mai înainte îl vestește. Acesteia și noi cu mare glas să-i strigăm : Bucură-te, plinirea rânduielii Ziditorului !

Condacul Praznicului Intrării în Biserică a Maicii Domnului, glasul al 4-lea :

Preacurat templu al Mântuitorului, cămara cea de mult preț și Fecioara, sfințită vistieria slavei lui Dumnezeu, astăzi este adusă în casa Domnului, împreună aducând harul Duhului lui Dumnezeu, pe care o laudă îngerii lui Dumnezeu : Aceasta este cortul cel ceresc.

22. Sfinții Apostoli din cei 70 : Filimon, Onisim, Arhip și Apfia și cei împreună cu dânșii; Sfânta Mucenită Cecilia; Sfinții Mucenici : Valerian, Tiburtie, Menign Piuarul și Antim. Filimon era din Colase, oraș al Frigiei, bărbat bogat și nobil. El a fost ucenic al lui Pavel și a suferit moartea de martir sub Nero.

Troparul Sfinților Apostoli, glasul al 3-lea :

Sfinților Apostoli, rugați pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșale sufletelor noastre.

Slavă... Și acum.... Apoi iarăși Troparul Praznicului :

Astăzi înainte-însemnarea bunăvoinței lui Dumnezeu și propovăduirea mântuirii oamenilor, în Templul lui Dumnezeu luminat Fecioara se arată și pe Hristos tuturor mai înainte îl vestește. Acesteia

și noi cu mare glas să-i strigăm : Bucură-te, plinirea rânduielii Ziditorului !

Condacul Sfintei Mucenițe Cecilia. glasul al 4-lea :

Pe Cecilia, care s-a făcut mireasă lui Hristos de bunăvoie și și-a împodobit inima cu virtuți, cu sfântă cuviință să o lăudăm mulțimea credincioșilor. Că ea a rușinat semeția lui Almachie, strălucind ca soarele în mijlocul celor ce o căutau, și după aceea s-a arătat celor de pe pământ dumnezeiesc sprijin, întărind credința.

23. Sfântul Ierarh Grigorie, episcopul Acragantelor și Amfilohie; Cuviosul Sisinie Mărturisitorul; Sfântul Cuvios Antonie de la Iezeru-Vâlcea Grigorie era din Acragant, oraș al Siciliei, născut din părinți evlavioși, Hariton si Teodota, el a trăit în timpul împăratului Iustinian Rinotmet, la anul 685. Iar Amfilohie era din Capadocia și distingându-se de mic prin asceză și dumnezeiasca cunoștință s-a hirotonit la anul 344 episcop, el s-a luptat cu bărbăție împotriva erorilor lui Eunomie, Macedonie și ale partizanilor lui Arie și a luat parte la al 2-lea Sinod ecumenic de la 381. Ajungând la adânci bătrâneți, s-a odihnit în pace la anul 395. Cuviosul Antonie a trăit pe vremea voievodului Matei Basarab și a Sfântului Constantin Brâncoveanul. A crescut în dreapta credință mergând de mic la Biserică. Înaintând cu vârsta a fost hirotonit preot. Părăsind desfătarea lumească a îmbrățișat viața monahală în pustia de la Schitul Iezerul, în ținutul Vâlcei. A reînnoit acest schit, iar mai apoi cu blagoslovenia episcopului locului, Ilarion sa retras în pustie într-o peșteră unde a săpat o bisericuță. Aici s-a nevoit ducând o viață foarte aspră, purtând un brâu din lanțuri de fier împrejurul său. Și-a cunoscut mai înainte sfârșitul său. După 40 de zile îmbolnăvindu-se cuviosul, a adormit în Domnul.

Troparul Sfinților Ierarhi, glasul al 4-lea :

Dumnezeul părinților noștri, care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuiește viața noastră.

Condacul Sfântului Ierarh Amfilohie, glasul al 2-lea :

Dumnezeiescule tunet, trâmbița cea duhovnicească, săditorul credinței și risipitorule al eresurilor, mare slujitor al Treimii, sfințitule, cu Îngerii înainte stând, pururea te roagă pentru noi toți.

Condacul Sfântului Ierarh Grigorie, glasul al 3-lea :

Ca un soare mare cu răsăriturile minunilor, luminând Biserica lui Dumnezeu, mântuit-ai cu rugăciunile tale pe mulți oameni. Alungat-ai din turma ta pe cei cu rea credință. Pentru aceasta te cinstim pe tine, Părinte, cugetătorule de Dumnezeu, înțelepte Grigorie.

Troparul Cuviosului Antonie, glasul al 8-lea :

Cu curgerile lacrimilor tale, nerodirea pustiului o ai lucrat și cu suspinurile tale cele din adânc, spre însutite osteneli o ai făcut roditoare. Și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Antonie, Părintele nostru; roagă-te lui Hristos, Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Antonie, glasul al 8-lea :

Soare luminos pe tine Biserica te cunoaște, care cu podoaba faptelor bune și cu razele tămăduirilor pe toți luminezi, a lui Hristos slugă. Pentru aceasta, prăznuim prealăudată pomenirea ta și cinstim nevoințele tale, Preacuvioase Părinte Antonie.

24. Sfinții Mucenici Clement, episcopul Romei, și Petru, episcopul Alexandriei. Clement s-a instruit în creștinism de către Apostolul Petru, la 91 s-a făcut episcop al Romei și pe la 100, sub Traian, a murit mucenicește. Iar Petru, strălucitul episcop al Alexandriei, după ce a păstorit turma sa timp de 12 ani, a primit cununa mucenicească la anul 305, sub Maximian, prin tăierea capului.

Troparul Sfinților Ierarhi : Clement și Petru, glasul al 4-lea :

Dumnezeul părinților noștri, care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuiește viața noastră.

Condacul Sfinților Ierarhi : Clement și Petru, glasul al 4-lea :

Ca cei ce sunteți turnuri neclintite și dumnezeiești ale Bisericii, stâlpi de Dumnezeu însuflețiți și puternici ai dreptei credințe, Clemente și Petre, prealăudaților, ocrotiți pe toți cu mijlocirile voastre !

25. . Sfânta Mare Mucenița Ecaterina; Sfântul Mare Mucenic Mercurie; Preacuviosul Părinte Petru Sihastrul - În această zi se

odovăieşte praznicul Intrării în Biserică. - Dezlegare la vin şi la untdelemn. Mercurie a fost fiu al unui Gordian din Scitia şi a pătimit sub Valerian la 255, iar Ecaterina era din Alexandria, o fecioară foarte frumoasă şi înţeleaptă, distinsă prin bogăţie, neam şi învăţătura ei. Prin fermitatea caracterului ea a învins inima cea pasionată a lui Maximian, tiranului Alexandriei, iar prin înţelepciunea sa a adus la tăcere pe ritorii cu care ea se confrunta în cuvânt. Ecaterina s-a încununat cu cununa mucenicească pe la anul 305.

Troparul Sfintei Mucenițe Ecaterina, glasul al 4-lea :

Cu înţelepciunea ca şi cu razele soarelui ai luminat pe filosofii cei păgâni şi ca o lună prealuminoasă, care strălucea în noaptea necredinţei, întunericul l-ai gonit; iar pe împărăteasa o ai încredinţat, dimpreună şi pe prigonitorul l-ai mustrat, mireasă de Dumnezeu chemată, fericită Ecaterino ! Cu bucurie ai alergat la cămara cea cerească, către Hristos, Mirele cel preafrumos, şi de la Dânsul te-ai încununat cu cunună împărătească. Înaintea Căruia împreună cu îngerii stând, roagă-te pentru noi, cei ce cinstim sfântă pomenirea ta.

Troparul Sfântului Mucenic Mercurie, glasul al 4-lea :

Nevoinţele muceniciei răbdându-le, ca un ostaş nebiruit, ai stat înaintea Împăratului Celui nemuritor, Mucenice Mercurie. Unde, împreună cu cetele pătimitorilor luând îndrăzneală, grăbeşte cu rugăciunile tale spre ajutorul celor ce cu credinţă cinstesc pomenirea ta.

Condacul Sfintei Mucenițe Ecaterina, glasul al 8-lea :

Ceată cinstită ridicaţi acum dumnezeieşte, iubitorilor de mucenici, cinstind pe preaînţeleapta Ecaterina. Că aceasta în privelişte pe Hristos l-a propovăduit, şi pe balaurul l-a zdrobit, cunoştinţa ritorilor ruşinând.

Condacul Sfântului Mucenic Mercurie, glasul al 4-lea :

Astăzi prăznuim credincioşii, cu cântări într-un glas, toată intrarmarea cea sfinţită a lui Mercurie. Îngerii cu veselie împreună binevoiesc, mucenicii acum se bucură cu veselie. Pentru aceea s-a arătat slavă şi laudă mucenicilor.

26. Cuviosul Părintele nostru Alipie stâlpnicul şi Cuviosul Stelian Paflagonul; Preacuvioşii Părinţi : Nicon, Acachie, Iacov Pustnicul şi Sil. Alipie era din Adrianopolea Bitiniei. A trăit 53 de ani pe un stâlp, a murit la 608, având 100 de ani.

Troparul Cuviosului Alipie stâlpnicul, glasul 1 :

Al răbdării stâlp ai fost, râvnind părinților celor mai dinainte, cuvioase; lui Iov întru patimi, lui Iosif întru ispite și vieții celor fără de trup, fiind în trup. Alipie, Părintele nostru; roagă-te lui Hristos Dumnezeu să se mântuiască sufletele noastre.

Troparul Cuviosului Nicon, glasul al 3-lea :

Se bucură Lacedemonia având sfânta raclă a moaștelor tale, care izvorăște izvoare de tămăduiri, și mântuiește din nevoi pe toți cei ce aleargă la tine cu credință, Părinte Nicon cuvioase. Pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Condacul Cuviosului Alipie stâlpnicul, glasul al 8-lea :

Ca un temei al faptelor bune și împodobire a sihaștrilor, Biserica te mărește pe tine astăzi și te laudă, Alipie. Cu rugăciunile tale, dă celor ce cinstesc din dragoste vitejiile și luptele tale, scăpare din cumplitele greșeli, ca cel ce ești cu numele neîntristării numit.

Condacul Cuviosului Nicon, glasul al 8-1ea :

Vieții îngerești urmând, cele frumoase ale lumii ca niște gunoaie le-ai socotit, cărarea pocăinței arătându-ne nouă, de Dumnezeu purtătorule Nicone cuvioase. Pentru aceasta pe tine te cinstim, săvârșind acum pomenirea ta. Că ești cu adevărat izvorul tămăduirilor.

27. . Sfântul Mare Mucenic Iacov Persul; Cuviosul Natanael; Sfântul Onufrie. Sfântul mucenic Iacov era din orașul Bitlaba, de neam însemnat și amic al lui Isdiger, regele Perșilor (399-420). Sedus prin amiciția acestuia, Iacov a lepădat creștinismul, primind însă scrisori de la mama și soția sa, prin care ele îi fac cunoscut, că în viitor nu mai au nici o legătură cu el, deoarece a preferat înaintea dragostei lui Hristos mărirea trecătoare, s-a întristat adânc, și căindu-se de ceea ce făcuse, a rupt legăturile sale cu regele. Acesta însă, mâniindu-se a ordonat de i s-a tăiat în bucăți mici, mâinile și picioarele și în urmă și capul.

Troparul Sfântului Iacov Persul, glasul al 4-lea :

Cu mucenicia cea neobișnuită și înfricoșătoare și cu vitejiile răbdării, pe toți i-ai minunat, mult-pătimitorule, cu tăierea fiecărei părți din trup, rugăciuni de mulțumire prea-minunat ai dat lui Dumnezeu. Pentru aceasta în pătimirea ta cunună ai luat, și te-ai suit către scaunul

Împăratului ceresc al lui Hristos Dumnezeu, Iacove. Pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Iacov Persul, glasul al 8-lea :

Și îndemnat fiind de bună soția ta, ca cel cu suflet răbdător, și de înfricoșătoarea judecată temându-te, porunca perșilor și îngrozirea ai surpat, Iacove, și te-ai arătat mucenic minunat, la trup ca o viță fiind tăiat.

28. . Sfântul Cuviosul Mucenic Ștefan cel Nou; Sfântul Mucenic Irinarh. Sfântul Ștefan a pătimit pentru Sfintele Icoane, la anul 766, iar Sfântul Irinarh a pătimit la anul 292.

Troparul Cuviosului Mucenic Ștefan cel Nou, glasul al 4-lea :

Pustnicește mai înainte pedepsindu-te în munte, taberele vrăjmașilor cele trupești cu toată arma crucii le-ai pierdut, întrutot fericite. Și iarăși spre chinuire bărbătește te-ai întrarmat, ucigând pe Copronim cu sabia credinței și pentru amândouă te-ai încununat de la Dumnezeu, Cuvioase Mucenice Ștefan, pururea mărite.

Troparul Sfântului Mucenic Irinarh, glasul al 4-lea :

Mucenicul Tău, Doamne, Irinarh, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Irinarh, glasul al 5-lea :

Stea luminoasă, nerătăcită, te-ai arătat lumii, care vestești pe Soarele Hristos cu razele tale, purtătorule de luptă Irinarhe, și înșelăciunea păgânească toată o ai stins, iar nouă lumină ne-ai dat, rugându-te neîncetat pentru noi toți.

Condacul Cuviosului Mucenic Ștefan cel. Nou, glasul al 8-lea :

Pe iubitorul Treimii și dumnezeiescul Ștefan să-l lăudăm cu credință din inimă întru cântări, iubitorilor de praznic, ca pe cel ce a cinstit chipul cel frumos al Stăpânului, și al Maicii Lui, și cu un glas acum din dragoste să strigăm către dânsul bucurându-ne : Bucură-te, părinte, pururea mărite.

29. Sfinții Mucenici Paramon și Filumen. Paramon a pătimit sub Deciu, la anii 250, iar Filumen sub Aurelian la anul 270.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici Paramon si Filumen, glasul al 4-lea :

Cu răbdarea dumnezeiești lor porunci ți-ai curățit sufletul de spurcăciuni și către săvârșirea pătimirii ai ajuns. Că te-ai lepădat a jertfi idolilor celor înșelători și, urmând lui Hristos, cu sulița ai fost împuns. Dar cu osârdie roagă-te pentru lume, preafericite Paramoane.

30. † Sfântul și întrutot lăudatul Apostol Andrei, cel întâi chemat, luminător al Sciției Mari și al celei Mici; Sfântul Frumentie episcopul Indiei. - Dezlegare la vin și la untdelemn. Sfântul Apostol Andrei era din Betsaida Galileei, fiu al lui Iona și frate al lui Petru. El a fost mai înainte ucenic al lui Ioan Botezătorul, dar pe urmă, auzind mărturia lui despre Iisus : Iată Mielul lui Dumnezeu (Ioan 1, 36), a urmat îndată lui Hristos și s-a făcut întâiul ucenic al Lui, de aceea s-a și numit întâiul chemat. După înălțarea Mântuitorului, Andrei a predicat în multe locuri, printre care Grecia, Macedonia, Bizanțul, Tracia, ajungând până în Dobrogea de astăzi. A suferit multe pentru numele lui Hristos, iar în cele din urmă a murit în Patra din Achaia, fiind răstignit cu capul în jos, pe o cruce în formă de X.

Troparul Sfântului Apostol Andrei, glasul al 4-lea :

Ca cel decât Apostoli mai întâi chemat și lui Petru frate adevărat, Stăpânului tuturor, Andreie roagă-te, pace lumii să dăruiască și sufletelor noastre mare milă.

Condacul Sfântului Apostol Andrei, glasul al 2-lea :

Pe grăitorul de Dumnezeu cel cu nume de bărbăție numit, și cel mai întâi chemat dintre ucenicii Mântuitorului, pe fratele lui Petru să-l lăudăm. Că precum dedemult acestuia și nouă acum a strigat : Veniți, aflat-am pe Cel dorit.

LUNA DECEMBRIE

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | DSS | 14 | 15 | 16 | 17 | DIND | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | DDND | 27 | 28 | 29 | 30 | 31

1. Sfântul Prooroc Naum; Cuviosul Filaret Milostivul; Sfântul Mucenic Anania Persul. Sfântul Prooroc Naum este născut în Elcos, un orășel în Galleea. După arătările fericitului Ieronim, a profețit pe la sfârșitul secolului al 8-lea înainte de Hristos, căderea cetății Ninive.

Troparul Sfântului Prooroc Naum, glasul al 2-lea :

Prăznuind pomenirea proorocului Tău, Naum, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfântului Prooroc Naum, glasul al 4-lea :

Luminându-se cu Duhul inima ta cea curată, s-a făcut locaș prealuminat de proorocie; că cele de departe le vezi ca și cum ar fi de față. Pentru aceasta te cinstim, fericite Proorocule Naum, prealăudate.

2. Sfântul Prooroc Avacum; Sfânta Muceniță Miropa; Cuvioșii Părinți : Ioan, Iraclemon, Andrei și Teofil. Avacum este al 8-lea în șirul celor 12 profeți mici, iar în Sfânta Scriptură nu găsim nimic despre patria și neamul său.

Troparul Sfântului Prooroc Avacum, glasul al 2-lea:

Prăznuind pomenirea proorocului Tău, Avacum, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfântului Prooroc Avacum, glasul al 8-lea:

Cel ce ai strigat lumii de la amiază venirea lui Dumnezeu din Fecioară, Avacume de Dumnezeu grăitorule, și auzirea străjii celei Dumnezeiești cu starea de față, de la îngerul cel purtător de lumină, învierea lui Hristos lumii ai vestit. Pentru aceasta cu veselie strigăm ție : Bucură-te, frumusețea cea luminată a proorocilor.

3. Sfântul Prooroc Sofonie; Cuviosul Ioan Sinaitul (Sihastrul) episcopul Coloniei; Sfântul Mucenic Teodor; Cuviosul Părinte Teodul. Acesta, al 9-lea în șirul celor 12 profeți mici, era fiu al lui Chusi și din neam levitic.

Troparul Sfântului Prooroc Sofonie, glasul al 2-lea :

Prăznuind pomenirea proorocului Tău, Sofonie, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfântului Prooroc Sofonie, glasul al 4-lea :

Curățindu-ți mintea de întinăciune, înțelepte, ai făcut-o oglindă dumnezeiască, primind în ea razele Dumnezeiescului Duh, și acum ai aflat loc la izvorul strălucirilor, bucurându-te, Proorocule Sofonie.

4. † Sfânta Mare Mucenită Varvara; Cuviosul Părintele nostru Ioan Damaschin; Cuviosul Părinte Ioan, episcopul Polivatului. - Dezlegare la vin și la untdelemn. Sfânta Mucenită Varvara era din Nicomidia, a trăit în vremea lui Maximian, fiică a unui idolatru, Dioscor, care, torturându-o în mod barbar, din cauza credinței ei în Hristos, în sfârșit i-a tăiat capul cu propriile sale mâini la anul 290. Sfântul Ioan era din Damasc, s-a născut din părinți bogați și dreptcredincioși la anul 676. El a învățat împreună cu Cosma, pe care-l adoptase tatăl său (oct. 14), la un învățător numit tot Cosma, pe care-l răscumpărase tatăl său din sclavie. Onorat de Calif cu demnitatea de consilier el a părăsit-o peste puțin timp și a îmbrăcat schima monahală în Mânăstirea Sfântului Sava, unde s-a hirotonit și preot. El s-a luptat bărbătește cu scrierile sale împotriva iconomahilor, Leon Isaurul și fiul lui, Constantin Copronim. Ioan a fost un mare filozof și lumina secolului său, iar pentru darul cuvântării el s-a numit Hisoroas, adică din care curge aur, după cum se numea și râul de lângă Damasc. Pe lângă alte scrieri, Ioan a împodobit Biserica și cu multe imnuri și cântări dulci.

Troparul Sfintei Mucenite Varvara, glasul al 4-lea :

Pe sfânta Varvara să o cinstim; că a sfărâmat cursele vrăjmașului și ca o vrăbioară s-a izbăvit din ele, cu ajutorul armei crucii, preacinstita.

Troparul Sfântului Ioan Damaschin, glasul al 8-lea :

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției, și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată, Ioane înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfintei Mucenițe Varvara, glasul al 4-lea :

Lui Hristos, Celui în Treime cu evlavie lăudat, urmându-i tu, purtătoare de biruință, ai nimicit templele idolilor; și luptând în mijlocul

locului de pătimire, Varvara, nu te-ai temut de amenințările tiranilor, ceea ce ai avut îndrăznire bărbătească, cu glas mare cântând pururea : cinstesc Treimea, Dumnezeirea cea una.

Condacul Sfântului Ioan Damaschin, glasul al 4-lea :

Pe scriitorul de cântări și cinstitul grăitor de Dumnezeu, pe învățătorul Bisericii, și dascălul și luptătorul împotriva vrăjmașilor, pe Ioan să-l lăudăm. Că luând crucea Domnului, toată înșelăciunea eresurilor a alungat-o, și ca un cald mijlocitor către Dumnezeu, tuturor cere iertare de greșale.

5. † Preacuviosul și purtătorul de Dumnezeu Părintele nostru Sava cel sfințit; Sfântul Mucenic Anastasie. - Dezlegare la vin și la untdelemn. Cuviosul Sava s-a născut la anul 439 în Mutalasca, un sat al Capadociei. Din mică copilărie a intrat în viața monahală, sub conducerea lui Eftimie cel Mare, care pentru mulțimea bunătăților sufletului lui, l-a numit copil bătrân. De două ori el a mers cu solii la Constantinopol către împărații Anastasie și Iustinian în sprijinul credinței ortodoxe și al dogmelor Sinodului de la Calcedon; a murit la anul 533, în vârstă de 94 de ani. Tipicul rânduielii bisericești ce se păstrează a avut început de la mânăstirea acestui Cuvios.

Troparul Preacuviosului Sava cel Sfințit, glasul al 8-lea :

Cu curgerile lacrimilor tale. ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Sava, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Preacuviosului Sava cel Sfințit, glasul al 8-lea :

Ca cel ce din pruncie te-ai adus lui Dumnezeu jertfă fără de prihană, prin faptă bună, Fericite Sava, săditor al cucerniciei te-ai arătat. Pentru aceasta ai fost podoaba cuvioșilor și cetățean vrednic de laudă al pustiului. Drept aceea strigam către tine : Bucură-te, Părinte, de trei ori fericite !

6. †) Cel între sfinți Părintele nostru Nicolae, arhiepiscopul Mirei Lichiei, făcătorul de minuni. - Sărbătoare. - Dezlegare la vin și la untdelemn. Sfântul Nicolae a trăit în timpul lui Constantin cel Mare

și a fost unul din cei 318 Sfinți Părinți de la Sinodul întâi ecumenic din anul 325 și a murit pe la anul 330.

Troparul Sfântului Ierarh Nicolae, glasul al 4-lea :

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Nicolae, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Nicolae, glasul al 8-lea :

În Mira Lichiei, sfinte, sfinților te-ai arătat; că Evanghelia lui Hristos plinind-o, cuvioase, ți-ai pus sufletul tău pentru poporul tău; scăpat-ai pe cei nevinovați de moarte. Pentru aceasta te-ai sfințit, ca un mare cunoscător al darului lui Dumnezeu.

7. Sfântul Ierarh Ambrozie, episcopul Mediolanului.

† Sfânta Muceniță Filofteia fecioara (ale cărei sfinte moaște se află în Sfânta Mânăstire din Curtea de Argeș).

Troparul Sfântului Ierarh Ambrozie, glasul al 3-lea :

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Ambrozie, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Ambrozie, glasul al 3-lea :

Cu dumnezeiești învățături strălucind, ai îndepărtat înșelăciunea lui Arie, povățuitorule de cele de taină și păstorule Ambrozie; și minuni făcând, cu puterea Duhului, ai vindecat cu înțelepciune felurite patimi, Părinte Cuvioase; pe Hristos Dumnezeu roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Sfintei Mucenițe Filofteia, glasul al 8-lea :

Întru răbdarea ta ți-ai agonisit plata ta, Fericită Filofteea, întru ispite neîncetat răbdând, în bătăi suferind, în necazuri binevoind, pe săraci miluindu-i și pe flămânzi săturându-i; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, bună fecioară, să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfintei Mucenițe Filofteia, glasul al 6-lea :

Filofteea preafericită, din pruncie te-ai adus prin faptă bună jertfă fără prihană lui Dumnezeu, Celui ce mai înainte de a te naște te știa pe tine, care te-ai făcut podoaba fecioarelor și locuitoare cămării celei de nuntă,

vrednică de laudă. Pentru aceea cântăm ție : Bucură-te, fecioară, pururea pomenită !

8. Cuvioșii Părinții noștri Patapie și Sofronie episcopul Ciprului; Sfinții Apostoli din cei 70 : Sosten, Apolo, Chifa, Tihic, Epafrodit, Cezar și Onisifor. Cuviosul Patapie era de la Tebele din Egipt, a trăit mulți ani în pustie, după aceea venind la Constantinopol a făcut multe minuni și tămăduiri și a încetat din viață în pace.

Troparul Cuviosului Patapie, glasul al 8-lea :

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției, și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată, Patapie, înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Patapie, glasul al 3-lea :

Biserica ta, sfinte, aflând-o popoarele locaș de sănătate duhovnicească, cu osârdie venind la ea, cer ca să ia vindecare de greșeli cu rugăciunile tale; că te-ai arătat ocrotitor tuturor celor ce sunt în nevoi, Patapie cuvioase.

9. .) Zămislirea Sfintei Fecioare de către strămoașa Ana; Proorocița Ana; Cuviosul Părinte Ștefan cel strălucit. - Dezlegare la vin și la untdelemn. După vechea tradiție a Bisericii, Ana era fără copii și stearpă și deja înaintată în vârstă, ca și bărbatul ei, Ioachim, de aceea, întristați că n-au copii, se rugau lui Dumnezeu, cu promisiunea că, dacă vor dobândi un copil, îl vor oferi Lui, iar Dumnezeu, ascultând rugăciunea lor, le-a prevestit prin înger nașterea Fecioarei, și astfel zămislind Ana din făgăduința divină, după legile naturii, s-a învrednicit a deveni maica Maicii Domnului nostru.

Troparul Praznicului Zămislirii Preasfintei Fecioare, glasul al 4-lea :

Astăzi legăturile nerodirii de fii se dezleagă; că Dumnezeu auzind pe Ioachim și Ana, mai presus de orice nădejde le-a făgăduit lămurit că vor naște pe fiica lui Dumnezeu, din care S-a născut Cel necuprins, om făcându-Se, poruncind îngerului să-i strige : Bucură-te ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine !

Condacul Praznicului Zămislirii Preasfintei Fecioare, glasul al 4-lea :

Astăzi lumea prăznuiește zămislirea Anei, care s-a făcut de la Dumnezeu; pentru că aceasta a născut pe ceea ce mai presus de cuvânt a născut pe Cuvântul.

10. Sfinții Mucenici Mina Calicheladul, Ermogen, Evgraf, Ghemel; Cuviosul Părinte Toma Defurchinu. Sfântul Mucenic Mina era din Atena, un bărbat învățat, pentru care s-a și numit, Calichelad, adică, care cântă frumos; iar Evgraf a fost secretarul său. Amândoi au fost creștini, din părinți creștini. Ermogen a fost întâi necredincios și a venit la credința în Hristos prin minunile Sfântului Mina. Toți trei au pătimit în Alexandria sub Maximian, la anul 235.

Troparul Sfinților Mucenici Mina, Ermoghen și Evgraf, glasul al 8-lea :

Cu înfrânarea omorând pornirile și îndemnurile cele arzătoare ale patimilor, ucenicii lui Hristos au luat harul de a alunga urmările bolilor celor neputincioși și a face minuni, atât în viață cât și după moarte. Minune uimitoare cu adevărat, că oase goale izvorăsc tămăduiri. Slavă Ție, singurului Dumnezeu și Ziditorului.

Condacul Sfinților Mucenici Mina, Ermoghen și Evgraf, glasul al 2-lea :

Pe Mina cel minunat, pe Ermoghen Dumnezeiescul și pe Evgraf împreună cu sfințite cântări să-i lăudăm toți ca pe cei ce au cinstit pe Domnul și au pătimit pentru Dânsul și la ceata celor fără de trup în ceruri au ajuns și minuni izvorăsc.

Condacul Sfântului Mucenic Mina, glasul al 2-lea :

Încingându-te dumnezeiește cu marele și cinstitul nume al lui Hristos, ca și cu o armă, ai rușinat pe vrăjmașul și ai primit cununa biruinței. Ci, mărite Mucenice Mina, nu înceta rugându-te pentru noi toți.

11. Sfinții Părinții noștri Daniel Stâlpnicul și Luca; Sfântul Mucenic Varsava; Sfinții Mucenici : Achepsei și Aitala; Terentie, Vichentie, Emilian și Vevea. Cuviosul Daniil era din Maruta Mesopotamiei, în timpurile împăraților Leon, Zenon și Vasilisc și a trăit pe un stâlp lângă Constantinopol. El a ajutat Biserica împotriva Eutihianilor și a murit la 490 în vârstă de 80 de ani.

Troparul Sfântului Daniel stâlpnicul, glasul 1 :

Al răbdării stâlp ai fost, râvnind părinților celor mai dinainte, cuvioase; lui Iov întru patimi, lui Iosif întru ispite și vieții celor fără de

trup, fiind în trup, Daniele, Părintele nostru; roagă-te lui Hristos Dumnezeu să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Daniel stâlpnicul, glasul al 8-lea :

Suindu-te pe stâlp, fericite, ai luminat lumea cu sfintele tale fapte și, ca o stea mult-strălucitoare, ai depărtat, părinte, întunericul înșelăciunii. Pentru aceasta te rugăm pe tine, luminează și acum în inimile robilor tăi, lumina cea neapusă a cunoștinței.

12. † Sfântul Ierarh Spiridon, făcătorul de minuni; Sfântul Alexandru, arhiepiscopul Ierusalimului; Sfântul Mucenic Sinet. - Dezlegare la vin și la untdelemn. Acesta era din Cipru, mai înainte el era păstor de oi, și în acest timp, căsătorindu-se, a avut din căsătorie o fată numită Irina, iar după moartea ei, hirotonindu-se Episcop al Trimitundei a devenit și păstor de oi cuvântătoare. Spiridon a luat parte în întâiul sinod ecumenic, unde prin cuvintele sale simple a astupat gura arienilor care se semețeau în înțelepciunea lor, prin harul divin, ce era într-însul, el a făcut multe minuni și după ce a păstorit turma sa bine și cum place lui Dumnezeu, a încetat din viață la anul 350.

Troparul Sfântului Ierarh Spiridon, glasul 1 :

Soborului celui dintâi te-ai arătat apărător și de minuni făcător, de Dumnezeu purtătorule Spiridoane, părintele nostru. Pentru aceasta cu femeia cea moartă în groapă tu ai vorbit și șarpele în aur l-ai prefăcut. Și când ai cântat tu sfintele rugăciuni, îngeri ai avut împreună cu tine slujind, preasfințite. Slavă Celui ce te-a preamărit pe tine; slavă Celui ce te-a încununat pe tine; slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Condacul Sfântului Ierarh Spiridon, glasul al 2-lea :

De dragostea lui Hristos fiind rănit, preasfințite, mintea înălțându-ți-se de lumina vie a Duhului, ai dobândit încercarea cea lucrătoare, prin adânca-ți cugetare la cele înalte, insuflate de Dumnezeu, și jertfelnic dumnezeiesc făcându-te, cere pentru toți dumnezeiască iertare.

13. † Sfinții Mucenici Eustratie, Auxentie, Evghenie, Mardarie și Orest; Sfânta Muceniță Lucia fecioara; Cuviosul Arsenie cel din Latro. - Dezlegare la vin și untdelemn. Cei cinci mucenici erau din Capadocia, în timpul lui Dioclețian, și se închinau lui Hristos pe ascuns de frică, pe urmă însă, mărturisind buna credință înaintea tiranului

Lisias au fost torturați și au și murit din ei trei, iar Orest și Eustratie s-au trimis la Agricola, guvernatorul Orientului din al cărui ordin ei s-au săvârșit prin foc. Mucenița Lucia era din Siracusa Siciliei, fiind logodită cu un bărbat și nevrând apoi a trăi cu dânsul, din cauză că el nu voia să primească creștinismul, a fost denunțată de însuși logodnicul ei și s-a săvârșit prin tăierea capului la 304.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfânului Mucenic Eustratie, glasul al 2-lea :

Luminător prealuminos te-ai arătat celor ce ședeau întru întunericul necunoștinței, purtătorule de chinuri, căci cu credința ca și cu o pavăză ocolindu-te, de semețiile vrăjmașilor nu te-ai temut, Eustratie, arătându-te mai cu bună limbă decât ritorii,

Condacul Sfintei Mucenițe Lucia, glasul al 2-lea :

Nevoindu-te cu dinadinsul și păstrând fecioria nestricată, bucurându-te, te-ai adus Făcătorului tău. Că lepădându-te de mirele tău cel lumesc, prealăudată, te-ai logodit cu Hristos și săvârșind călătoria prin credință și prin luminată mucenicie, dai acum tămăduiri celor ce te cinstesc pe tine.

Duminica Sfinților Strămoși

Troparul Sfinților Strămoși, glasul al 2-lea :

Întru credință pe strămoși i-ai îndreptat, printr-înșii mai înainte logodindu-Ți Biserica cea din păgâni; sunt lăudați întru mărire sfinții, că din sămânța lor este rodul care Te-a născut pe Tine fără de sămânță. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfinților Strămoși, glasul al 6-lea :

Chipul cel de mână scris nu l-ați cinstit, ci întrarmându-vă cu Ființa cea nescrisă, de trei ori fericiților, în groapa focului v-ați preamărit; și în mijlocul văpăii celei de nesuferit stând, pe Dumnezeu L-ați chemat :

grăbește, o, Îndurate, și ca un milostiv aleargă spre ajutorul nostru, că poți toate câte le voiești.

14. Sfinții Mucenici Tirs, Levchie, Calinic, Filimon, Apolonie și Arian. Din aceștia, primii doi au suferit sub Deciu la 250, iar ceilalți sub Dioclețian la anul 290.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul al 2-lea :

Fiind râvnitori dreptei credințe, ați batjocorit pe chinuitorul cel rău credincios și ați mustrat sălbăticirea lui cea vărsătoare de sânge și ați biruit cumplita lui împotrivire. Fiind întăriți cu ajutorul lui Hristos, Tirse și Levchie, dimpreună cu cei ce ați pătimit, rugați-vă pentru noi.

15. . Sfinții sfințiți Mucenici Elefterie, Suzana și Vah cel Nou; Cuviosul Părintele nostru Pavel cel din Latro. Sfântul Elefterie era din Roma. Rămânând de foarte tânăr orfan de tată, mama sa, Antia l-a adus la episcopul de Roma, Anicet sau Anaclet, care l-a învățat în Sfânta Scriptură. Pentru marea sa virtute el a devenit, încă de tânăr, episcop al Iliricului și mulți necredincioși a întors la Hristos prin învățătura sa. Sub Adrian însă ridicându-se o persecuție împotriva creștinismului, Elefterie a fost prins și omorât de doi soldați. Tot în ziua aceea s-a săvârșit de sabie și mama sa, Antia, care îmbrățișase trupul cel mort al fiului ei și-l săruta.

Troparul Sfântului Mucenic Elefterie, glasul al 4-lea :

Cu haină de Preot fiind împodobit și cu sângele curgând șiroaie, fericite, ai alergat la Stăpânul tău, Hristos, înțelepte Elefterie, nimicitorul satanei. Pentru aceasta nu înceta a te ruga pentru cei ce cu credință cinstesc fericitele tale nevoințe.

Troparul Cuviosului Pavel, glasul al 4-lea :

Ca cel ce ești împreună-locuitor cu cei fără de trup și tuturor cuvioșilor părtaș, prealăudate Pavel, pe tine te lăudăm și ne rugăm ție : Roagă-te pentru noi ca totdeauna să aflăm milă.

Condacul Cuviosului Pavel, glasul al 4-lea :

Din tinerețe, înțelepte, cele mai presus de minte dorindu-le bărbătește, valul lumii ai lăsat, și te-ai făcut prin Dumnezeiasca ta viață locaș Treimii, și ai luminat pe cei ce au venit la tine cu credință. Pentru aceasta strigăm ție : Bucură-te, Pavele preafericite.

Condacul Sfântului Mucenic Elefterie, glasul al 2-lea :

Ca pe o podoabă a preoților, cuvioase, și îndemn al purtătorilor de biruință, toți te lăudăm, cuvioase, și te rugăm, sfințite mucenice Elefterie; pe cei ce prăznuiesc pomenirea ta liberează-i din multe feluri de nevoi, rugându-te neîncetat pentru noi toți.

16. Sfântul Prooroc Agheu; Sfântul Mucenic Marin; Sfânta Teofana împărăteasa. Sfântul prooroc Agheu s-a născut în Babilon, în timpul captivității iudeilor și a început a profeți în Ierusalim, după întoarcerea lor de acolo, în zilele lui Zorobabel, pe la anul 520 înaintea lui Hristos. Profeția lui este împărțită în două capitole și se enumeră ca a 10-a, între profețiile profeților mici.

Troparul Sfântului Prooroc Agheu, glasul al 2-lea :

Prăznuind pomenirea proorocului Tău, Agheu, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfântului Prooroc Agheu, glasul 1 :

Cel ce ca un Dumnezeu toate le vede și le știe, luminându-ți ochiul cel curat al sufletului, prealăudate proorocule, te-a arătat lumii povățuitor, Pentru aceasta săvârșind sfântă pomenirea ta, te aducem pe tine rugător către Dumnezeu, Proorocule Agheu.

17. . Sfântul Prooroc Daniel și Sfinții trei tineri : Anania, Azaria și Misail. - Dezlegare la vin și la untdelemn. Proorocul Daniil era de neamul împărătesc din seminția lui Iuda, feciorul lui Iacov. El a trăit pe la anul 598 înainte de Hristos. Iar sfinții trei tineri Anania, Azaria și Misail au fost în Babilon tot într-un timp cu Proorocul Daniil.

Troparul Sfântului Prooroc Daniel și a celor trei tineri, glasul al 2-lea :

Mari sunt faptele credinței, că în mijlocul izvorului văpăii, ca într-o apă de odihnă Sfinții trei Tineri s-au bucurat și Proorocul Daniel păstor leilor ca unor oi s-a arătat. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne pe noi.

Condacul Sfântului Prooroc Daniel, glasul al 8-lea ;

Luminându-se cu Duhul curat, inima ta vas de proorocie prealuminat s-a făcut, pentru că mai înainte ai grăit cele ce erau departe, ca și cum ar fi fost acum. Pentru aceasta te rog pe tine, fericite Daniele, mărite, pe Hristos Dumnezeu roagă-l neîncetat, pentru noi toți.

Condacul Sfinților trei tineri : Anania, Azaria și Misail, glasul al 6-lea :

Chipul cel zugrăvit de mână nu l-ați cinstit, ci într-armându-vă cu Ființa cea nescrisă, de trei ori fericiților, în groapa focului v-ați preamărit; și în mijlocul văpăii celei de nesuferit stând, pe Dumnezeu L-ați chemat : grăbește, o, Îndurate, și ca un milostiv aleargă spre ajutorul nostru, că poți toate câte le voiești.

Duminica înaintea Nașterii lui Hristos, a Sfinților Părinți :

Troparul înainte-prăznuirii, glasul al 2-lea :

Mari sunt faptele credinței, în mijlocul izvorului văpăii, ca într-o apă de odihnă, sfinții trei tineri s-au bucurat și Proorocul Daniel, păstor leilor, ca unor oi s-a arătat. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne pe noi.

Condacul înainte-prăznuirii, glasul 1 :

Veselește-te Betleeme, Efrato gătește-te, că iată mielușeaua purtând în pântece pe Păstorul Cel Mare, se grăbește să-L nască; pe Care văzându-L purtătorii de Dumnezeu Părinți, se bucură împreună cu păstorii, lăudând pe Fecioara, ceea ce îl hrănește cu lapte.

18. Sfântul Mucenic Sebastian; Sfânta Muceniță Zoe si cei împreună cu dânșii; Sfântul Modest, arhiepiscopul Ierusalimului; Cuviosul Flor; Sfântul Mucenic Eviot; Cuviosul Daniil Sihastrul de la Voroneț. Sfântul Mucenic Sebastian era din orașul Mediolan, senator și un creștin zelos, care a tras pe mulți la credință. În persecuția care s-a ridicat împotriva creștinilor sub Dioclețian și Maximian, a primit cununa muceniciei împreună cu mai mulți alții între care și soția sa, Zoe, la anul 288.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase

îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Sebastian, glasul al 4-lea :

Cu roșeala sângiurilor tale vopsindu-ți haina pătimirii, te-ai îmbrăcat ca și cu o porfiră, lăudate Sebastiane. Pentru aceasta te-ai și sălășluit împreună cu Hristos întru împărăția cea de sus și fără de sfârșit, împreună cu cei ce au pătimit cu tine și au primit cununi, înțelepte. Cu care împreună dănțuind, pomenește-ne totdeauna și pe noi.

Cuviosul Daniil s-a născut la începutul secolului al XV-lea pe moșia mănăstirii Sfântul Nicolae din Rădăuți. Din Botez i s-a pus numele Dumitru. La vârsta de 10 ani a fost dat la carte în această mănăstire, iar la 15 ani s-a făcut călugăr cu numele de David. Aici se nevoia în post aspru și rugăciune. După câțiva ani, fiind sporit duhovnicește a primit marele chip al schimniciei, primind numele de Daniil. Cu puțin înainte de anul 1450 s-a retras singur în adâncul codrilor de pe valea pârâului Secu, din Județul Neamț, unde mai târziu s-a înființat mănăstirea Sihăstria, unde s-a nevoit 14 ani. De aici s-a mutat aproape de sihăstria Putnei unde și-a săpat o chilioară într-o stâncă, și s-a nevoit 20 de ani. Mai apoi s-a retras în codrii din jurul Mănăstirii Voroneț, unde a sihăstrit 20 de ani. În anul 1488 Ștefan cel Mare îl numește stareț al obștei Mănăstirii Voroneț pe care o păstorește cu multă înțelepciune timp de 10 ani. Cuviosul Daniil a fost duhovnicul și sfetnicul voievodului Ștefan cel Mare și Sfânt. Se mută din această viață la vârsta de peste 90 de ani (1496). El a fost considerat ca sfânt încă din viață. După moarte a fost pictat pe peretele de sud al bisericii Mănăstirii Voroneț, ca sfânt cu aureolă, în stânga ușii de intrare în pridvor.

Troparul Cuviosului Daniil Sihastrul de la Voroneț, glasul al 8-lea :

Întru tine Părinte cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că luând Crucea ai urmat lui Hristos și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii, împreună se bucură, Sfinte Preacuvioase Părinte Daniile, duhul tău.

Condacul Cuviosului Daniil Sihastrul de la Voroneț, glasul al 3-lea :

Viață îngerească ai petrecut pe pământ, chip și pildă făcându-te ucenicilor tăi. Prin rugăciuni, posturi îndelungate și privegheri, te-ai

învrednicit a te sălășlui în pământul celor blânzi, Sfinte Daniil de Dumnezeu cinstitorule, podoaba sihaștrilor și lauda călugărilor.

19. Sfântul Mucenic Bonifatie; Cuviosul Grighentie; Sfinții Mucenici : Ilie, Prov, Ares, Timotei și Polieuct. Sfântul Mucenic Bonifatie a fost în timpul lui Dioclețian, pe la anul 290, slujitor al unei femei romane, anume Aglaida. Trimis fiind de aceasta în Orient, ca să aducă de acolo moaște sfinte, el zise glumind, că-i va aduce propriile sale moaște. Deci mergând cu alți slujitori la Cilicia unde erau torturați sfinții, a fost prins de către tiran și mărturisind cu îndrăzneală pe Hristos, a suferit moartea muceniciei și a împlinit într-adevăr făgăduința ce o dăduse stăpânei sale, căci slujitorii au adus acesteia moaștele lui Bonifatie.

Troparul Sfântului Mucenic, glasul al 4-lea :

Mucenicul Tău, Doamne, Bonifatie întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Bonifatie, glasul al 4-lea :

Jertfă fără prihană te-ai adus pe tine de voie, Celui rânduit a Se naște din Fecioara pentru tine, sfinte purtătorule de cunună, înțelepte Bonifatie.

20. . Înainte-prăznuirea Nașterii după trup a Domnului Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos; Sfântul sfințitul Mucenic Ignatie, purtătorul de Dumnezeu; Cuviosul Părinte Filogonie, patriarhul Antiohiei. - Dezlegare la vin și la untdelemn. Sfântul Ignatie a fost ucenic al Sfântului Ioan Evanghelistul și s-a făcut al doilea episcop al Antiohiei după Evodie la anul 68. Adus la Roma sub Traian s-a aruncat leilor, rămășițele osemintelor sale, adunate cu îngrijire de către credincioși, s-au transportat la Antiohia. El s-a numit purtător de Dumnezeu pentru că purtând pe Dumnezeu în inima sa și pătruns de dragostea către El, zicea : "Sunt grâu al lui Dumnezeu și mă macin prin dinții fiarelor, ca să fiu pâine curată" (Euseb. hist. Eccl. III, 36).

Troparul Înainte-prăznuirii Nașterii Domnului, glasul al 4-lea :

Gătește-te Betleeme, că s-a deschis tuturor Edenul. Împodobește-te Efrata, că Pomul vieții în peșteră a înflorit din Fecioară ! Pentru că pântecele aceleia, rai înțelegător s-a arătat, întru care este dumnezeiescul Pom, din care mâncând vom fi vii, iar nu vom muri ca Adam. Hristos Se naște, ca să ridice chipul cel căzut mai înainte.

Troparul Sfințitului Mucenic Ignatie, glasul al 4-lea :

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Ignatie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Înainte-prăznuirii Nașterii Domnului, glasul al 3-lea :

Fecioara astăzi pe Cuvântul cel mai înainte de veci, merge să-L nască în peșteră în chip de negrăit. Dănțuiește lumea auzind, slăvește cu îngerii și cu păstorii pe Cel ce va să Se arate Prunc tânăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci.

Condacul Sfințitului Mucenic Ignatie, glasul al 3-lea :

Ziua cea purtătoare de lumină a strălucitelor tale nevoințe vestește mai înainte tuturor pe Cel ce S-a născut din Fecioara; că de Acesta însetând și din dragostea de a te îndulci de El, te-ai grăbit a fi măcinat de fiare. Pentru aceasta de Dumnezeu purtător ai fost numit, Ignatie, mărite.

21. Sfânta Muceniță Iuliana cea din Nicomidia, Sfântul Mucenic Temistocle. Sfânta Muceniță Iuliana s-a născut în Nicomidia în timpul lui Maximian, din părinți bogați. Logodindu-se cu un idolatru numit Eteusiu, a refuzat a se căsători cu el din cauză că el nu voia să primească religia creștină. Mâniat de aceasta, el a chinuit-o în multe chipuri și în cele din urmă i-a tăiat capul la anul 299.

Troparul Sfintei Mucenițe Iuliana, glasul al 4-lea :

Mielușeaua Ta, Iisuse, Iuliana, strigă cu mare glas : Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu

dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Condacul Sfintei Mucenițe Iuliana, glasul al 3-lea :

Cu frumusețile fecioriei împodobindu-te, fecioară, și cu cununa muceniciei acum încununându-te, Iuliana, dăruiești tămăduiri celor ce sunt în nevoi și boli și izbăvire celor ce se apropie de racla ta, din care Hristos, izvorăște dumnezeiesc dar și viață veșnică.

22. Sfântul Mare Mucenița Anastasia; Sfântul Mucenic Hrisogon și Teodota; Sfântul Ierarh Petru Movilă. Sfânta Mucenița Anastasia era din Roma, o fecioară bogată și frumoasă, în religia creștină a fost povățuită prin mama ei, Fausta. Căsătorindu-se cu un bărbat risipitor și neevlavios, a rămas după puțin timp văduvă. Atunci a început ea a vizita în ascuns casele săracilor și temnițele martirilor lui Hristos, aducându-le cele trebuincioase, ștergându-le rănile și alinându-le durerile. Lucrul însă s-a făcut cunoscut și prinsă de servitorii lui Dioclețian a suferi multe chinuri și în fine a murit prin foc la anul 290.

Troparul Sfintei Mucenițe Anastasia, glasul al 4-lea :

Mielușeaua Ta, Iisuse, Anastasia, strigă cu mare glas : Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Condacul Sfintei Mucenițe Anastasia, glasul al 3-lea :

Cei ce sunt întru ispite și în necazuri, alergând la biserica ta, primesc cinstite tămăduiri din Dumnezeiescul har, care locuiește întru tine, Anastasia; că tu izvorăști pururea lumii tămăduiri.

23. . Sfinții zece Mucenici din Creta; Cuvioșii Pavel și Naum. Acești Sfinți Mucenici au fost din diferite locuri din insula Creta și au pătimit sub Deciu la anul 250.

Troparul Sfinților Mucenici din Creta, glasul al 3-lea :

Creta cea mult minunată să o cinstim, că a înflorit flori cinstite, pe mărgăritarele lui Hristos, stâlpările mucenicilor. Că zece sunt la

numărul fericiții, și toată mulțimea demonilor au rușinat. Pentru aceasta și cununi au luat mucenicii lui Hristos, cei cu sufletul răbdător.

Condacul Sfinților Mucenici din Creta, glasul al 4-lea :

Ca un luceafăr a strălucit cinstita pătimire a mucenicilor, care mai înainte ne-a arătat, în chip luminat, pe Cel născut în peșteră; pe care Fecioara L-a născut fără sămânță.

24. Sfânta Cuvioasă Muceniță Eugenia și cele împreună cu dânsa. - Dezlegare la vin și la untdelemn. Sfânta Muceniță Eugenia s-a născut în Roma din părinți foarte însemnați și nobili. Fără știrea acestora, luând doi din servitorii ei, a ieșit noaptea din casă și îmbrăcându-se bărbătește sub numele de Eugeniu, a plecat cu ei și a intrat într-o mânăstire de bărbați. Au murit toți trei mucenicește în timpul lui Comod (180-192).

Troparul înainte-prăznuirii Nașterii Domnului, glasul al 4-lea :

Scrisu-s-a, oarecând cu bătrânul Iosif, în Betleem, Maria, ca cea din sămânța lui David, purtând în pântece sarcina cea fără de sămânță, Dar a sosit vremea nașterii și nici un loc de sălășluire nu era; ci ca un palat frumos s-a arătat peștera Împărătesei. Hristos Se naște, ca să ridice chipul cel mai înainte căzut.

Condacul înainte-prăznuirii Nașterii Domnului, glasul al 4-lea :

Fecioara astăzi pe Cuvântul Cel mai înainte de veci, merge să-L nască în peșteră în chip de negrăit. Dănțuiește lumea auzind, slăvește cu îngerii și cu păstorii pe Cel ce vine să se arate Prunc tânăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci.

Troparul Sfintei Mucenițe Eugenia, glasul al 4-lea :

Mielușeaua Ta, Iisuse, Eugenia, strigă cu mare glas : Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfintei Mucenițe Eugenia, glasul al 4-lea :

De slava cea trecătoare a lumii fugind, pe Hristos L-ai iubit, păzind nevătămat bunul neam al sufletului tău, muceniță de Dumnezeu înțelepțită, Eugenia, prealăudată.

25. (†) Nașterea cea după trup a Domnului Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. - Praznic și dezlegare la toate cele de mâncare, din această zi până în ajunul Bobotezei. Mijloceasurile nu se citesc.

Troparul Praznicului Nașterii Domnului, glasul al 4-lea :

Nașterea Ta, Hristoase, Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii lumina cunoștinței; că întru dânsa cei ce slujeau stelelor de la stea s-au învățat să se închine Ție, Soarelui dreptății, și să Te cunoască pe Tine; Răsăritul cel de sus, Doamne, slavă Ție.

Condacul Praznicului Nașterii Domnului, glasul al 3-lea :

Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de ființă naște și pământul peștera, Celui neapropiat, aduce; îngerii cu păstorii slavoslovesc și magii cu steaua călătoresc. Că pentru noi S-a născut Prunc tânăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci.

26. .) Soborul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu; Sfântul Mucenic Eftimie, episcopul Sardelor.

† Tot în această zi se face și pomenirea Preacuviosului Părintelui nostru, de Dumnezeu purtătorului, Nicodim cel Sfințit de la Tismana (din ale cărui sfinte moaște se află o parte la a sa sfântă Mânăstire Tismana din județul Gorj). Duminică după Nașterea Domnului, pomenirea Sfinților și Drepților Iosif, logodnicul Fecioarei, David împăratul, și Iacov fratele (ruda) Domnului. - Despre Iacov vezi ziua de 23 octombrie. Această prăznuire spre lauda Preasfintei Fecioare se face dintr-o datorie deosebită către ceea ce a născut pe Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu și s-a făcut instrument al mântuirii oamenilor. Iar Sfântul Eftimie a trăit în timpul Sinodului al 7-lea la care a și participat. Depărtat din scaunul său de către iconomahi și suferind multe chinuri, a murit mucenicește în Acrita din Bitinia, unde îl exilase împăratul Mihail Travlu (Bâlbâitul) care a domnit între anii 820-829. Sfântul Nicodim de la Tismana era de neam sloven, născut și crescut în dreapta credință. După ce a intrat în monahism și a primit harul preoției a

pustnicit prin multe locuri. După ce a venit în Țara Românească a întemeiat mânăstirile Vodița și Tismana. A trăit o viață sfântă și a făcut multe minuni. A trecut la cele veșnice în ziua de 26 decembrie. A fost canonizat de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în ziua de 28 octombrie 1955.

Troparul Paznicului Nașterii Domnului, glasul al 4-lea :

Nașterea Ta, Hristoase, Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii lumina cunoștinței; că întru dânsa cei ce slujeau stelelor de la stea s-au învățat să se închine Ție, Soarelui dreptății, și să Te cunoască pe Tine; Răsăritul cel de sus, Doamne, slavă Ție.

Condacul Praznicului Nașterii Domnului, glasul al 6-lea :

Cel ce mai înainte de luceafăr S-a născut din Tatăl fără de maică, astăzi pe pământ fără de tată S-a întrupat din tine. Pentru aceasta steaua binevestește magilor; iar îngerii cu păstorii laudă nașterea Ta cea mai presus de fire, ceea ce ești plină de har.

Troparul lui Iosif logodnicul și a lui Iacov, glasul al 2-lea :

Binevestește Iosife lui David, dumnezeiescului părinte, minunile, pe fecioara ai văzut născând, cu Magii te-ai închinat, cu păstorii ai mărit, prin înger înștiințare ai luat. Roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul lui Iosif logodnicul și a lui Iacov, glasul al 3-lea :

De veselie astăzi se umple dumnezeiescul David, și Iosif împreună cu Iacov, laudă aduce, pentru că luând cunună pentru înrudire cu Hristos se bucură și pe Cel ce S-a născut negrăit pe pământ îl laudă și strigă : Îndurate, mântuiește pe cei ce Te cinstesc pe Tine.

Troparul Cuviosului Nicodim, glasul 1 :

Celui ce a răsărit din Fecioara, mai-Marelui păstorilor, ca o oaie de turmă ai urmat, Părintele nostru Nicodim. Cu postul, cu privegherea și cu rugăciunile, te-ai făcut lucrător sfințit de cele cerești, tămăduind sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Pentru aceasta grăim : Slavă Celui ce te-a preaslăvit pe tine; slavă Celui ce ți-a dat ție putere; slavă Celui ce a arătat tuturor prin tine îndreptare.

Condacul Cuviosului Nicodim, glasul al 8-lea :

Ca pe cel împreună-râvnitor sfinților și ca pe un părinte mare, toată lavra ta Tismana te cinstește pe tine cu credință, Sfințite Nicodim, pe

care păzește-o cu rugăciunile tale, fericite, totdeauna nebiruită și netulburată de toate nevoile, ca un părinte cuvios și pururea lăudat.

27. †) Sfântul Apostol întâiul Mucenic și Arhidiacon Ștefan; Cuviosul Părintele nostru Teodor Mărturisitorul și fratele său Teofan, făcătorul de canoane. Sfântul Mucenic Ștefan, de neam iudeu, era cel dintâi dintre cei șapte diaconi, învățați în Ierusalim de către Apostoli, spre îngrijirea săracilor și împărțirea milelor. El era plin de credință și de Duh Sfânt, făcând în popor multe semne și minuni. Disputând cu iudeii despre Iisus, nimeni nu putea sta împotriva înțelepciunii lui, de aceea l-a adus la adunarea sfatului, la arhierei calomniindu-l că ar fi vorbit împotriva legii. Deci, ducându-l afară din oraș, l-au omorât cu pietre pe când el se ruga pentru dânșii zicând: "Doamne, nu le socoti lor păcatul acesta". Iar cuviosul Teodor împreună cu fratele său Teofan (11 oct.) a fost în timpul iconomahului Teofil și mult s-au chinuit amândoi frații pentru cinstea și închinăciunea icoanelor. De aceea fiind bătuți fără milă din ordinul lui Teofil, li s-au scris pe fruntea lor cu fier ars niște stihuri (de unde s-au și supranumit scrișii) și s-au trimis în exil unde Teodor a și murit în anul 833. Iar Teofan mai trăind, a devenit episcop de Niceea. Amândoi frații au compus multe canoane și cântări bisericești.

Troparul Sfântului Mucenic Ștefan, glasul al 4-lea :

Cu nevoință bună te-ai nevoit, întâiule mucenice al lui Hristos și apostole, și păgânătatea tiranilor ai vădit; căci cu pietre fiind ucis de mâinile celor fărădelege, cunună ai luat din dreapta cea de sus și către Dumnezeu ai glăsuit strigând : Doamne, nu le socoti lor păcatul acesta.

Troparul Cuviosului Teodor Mărturisitorul, glasul al 8-lea :

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției, și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată Teodore, înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Mucenic Ștefan, glasul al 8-lea :

Stăpânul nostru ieri a venit la noi cu trup, iară astăzi sluga Lui a ieșit cu totul din trup; ieri Împăratul nostru S-a născut cu trup, astăzi sluga

cu pietre este ucisă; că pentru Dânsul se și sfârșește întâiul mucenic și dumnezeiescul Ștefan.

28. Sfinții douăzeci de mii de Mucenici, cei arși în Nicomidia; Sfântul Glicherie preotul; Sfânta Domna. Aceștia toți au ars de vii la 303 sub Dioclețian și Maximian, fiind adunați în Biserică în ziua Nașterii Domnului, după cum spune sinaxarul, iar Eusebie zice (hist. Eccl. VII, 6) că toți creștinii ce erau pe atunci în Nicomidia, prin ordin împărătesc au fost omorâți, unii prin sabie, alții prin foc și că prin o ardoare divină și neexplicabilă, bărbați și femei se aruncau în foc.

Troparul Sfinților Mucenici arși în Nicomidia, glasul al 2-lea :

Purtătorilor de biruință ai Domnului, fericit este pământul care s-a adăpat cu sângele vostru și sfinte sunt locașurile care au primit trupurile voastre. Că în locul de chinuri pe vrăjmași i-ați biruit și cu îndrăzneală, pe Hristos L-ați propovăduit. Pe Dânsul ca pe un bun, rugați-L să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici arși în Nicomidia, glasul al 2-lea :

Cu suflet tare prin foc pătimirea primind sfinții pentru credință, douăzeci de mii de pătimitori au strigat Celui născut din Fecioara : primește arderea cea de tot a noastră pentru Tine, ca și darurile împăraților din Persia : aur, smirnă și tămâie, Dumnezeule cel preaveșnic.

29. Sfinții paisprezece mii de prunci, uciși de Irod; Cuviosul Părintele nostru Marcel, egumenul mănăstirii celor Neadormiți (Achimiților); Cuviosul Tadeu Mărturisitorul. Când magii conduși de o stea se duceau a se închina Împăratului ce se născuse, adică lui Iisus, Irod, aflând despre aceasta a poruncit lor ca după ce vor găsi Pruncul să se întoarcă să-i spună ca să meargă să se închine și el. După ce s-au închinat magii, Îngerul le-a zis să nu se întoarcă pe la Irod, ci să-și urmeze calea spre țara lor, și așa au și făcut. Iar Irod, supărat de aceasta și temându-se pentru nașterea Pruncului, a trimis ostași să omoare pe toți pruncii Betleemului și împrejur, socotind că între ei va fi și Pruncul ce va să împărățească. Iar Marcel era din Apamia, oraș din Siria, de neam însemnat. El era împodobit cu virtute și învățătură și a succedat la 430 sfântului Alexandru, ca egumen al Mănăstirii neadormiților. Această mănăstire se numea astfel pentru că serviciul în biserică era

neîntrerupt, ziua și noaptea, căci Alexandru orânduise ca monahii să se împartă în trei cete, ca să se succeadă una pe alta fără întrerupere.

Troparul Sfinților paisprezece mii de prunci, glasul 1 :

Pentru durerile sfinților, care pentru Tine au pătimit, milostiv fii, Doamne, și vindecă toate durerile noastre, Iubitorule de oameni.

Troparul Cuviosului Marcel, glasul al 8-lea :

Întru tine părinte cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioase Marcele, duhul tău.

Condacul Sfinților paisprezece mii de prunci, glasul al 6-lea :

În Betleem la Împăratul Celce S-a născut, magii de la Răsărit cu daruri au venit, călăuziți fiind prin stea, din înălțime; dar Irod s-a tulburat și a secerat pe prunci ca pe niște grâu, temându-se că stăpânia lui va cădea curând.

Alt Condac al Sfinților paisprezece mii de prunci, glasul al 4-lea :

Steaua a condus pe magi la Cel ce S-a născut, iar Irod oaste nedreaptă a trimis împotriva pruncilor, gândind să ucidă pe Cel ce ca un prunc S-a culcat în iesle.

30. Sfânta Muceniță Anisia; Cuvioasa Teodora; Sfântul Mucenic Fileter. Tot în această zi se cântă slujba cuvioasei Melania romana, pentru că la 31 decembrie se odovăiește praznicul Nașterii Domnului. Sfânta Muceniță Anisia era din Tesalonic. După moartea părinților ei, care erau bogați și dreptcredincioși, ea s-a consacrat faptelor bune, trăind în feciorie. În timpul lui Maximian, pe când se ducea la biserică, un soldat a prins-o și-o silea să aducă jertfe idolilor. Ea însă l-a scuipat în obraz, mărturisind pe Hristos. Atunci soldatul mâniat i-a înfipt sabia în coastele ei și a omorât-o la anul 298.

Troparul Sfintei Mucenițe Anisia, glasul al 4-lea :

Mielușeaua Ta, Iisuse, Anisia, strigă cu mare glas : Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu

dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

31. Cuvioasa Melania romana; Cuviosul Zotic preotul, hrănitorul de orfani; Sfântul Mucenic Hermes din Bononia (Vidin) - În această zi se odovăiește praznicul Nașterii Domnului. Cuvioasa Melania era din Roma, de neam foarte nobil și bogat. După ce i-a murit bărbatul și doi copii ai ei, Melania a mers în Egipt ca să viziteze mânăstirile de la muntele Nitriei și aici a împărțit bogățiile ei pe la lipsiți și pe la mărturisitorii credinței care erau persecutați de către arieni. Apoi, venind la Ierusalim a zidit o casă unde a strâns 90 de fecioare ținându-le cu cheltuiala ei de toate câte le trebuia și aici a și murit la 410. Cuviosul Zotic a trăit în timpul împărăției lui Constantin cel Mare.

Troparul Cuvioasei Melania, glasul al 8-lea :

Întru tine maică cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Melania, duhul tău.

Condacul Cuvioasei Melania, glasul al 4-lea :

Luminându-ți-se sufletul cu razele Celui ce ne-a strălucit nouă din Fecioară, ai strălucit în fapte bune, ceea ce ești vrednică de laudă. Că împărțind pe pământ avuția cea stricăcioasă, ai grămădit comoară de avuție cerească, și în sihăstrie ai strălucit lămurit. Pentru aceasta cu dragoste te cinstim pe tine, Melania.

LUNA IANUARIE

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31

1. (†) Tăierea-împrejur cea după trup a Domnului nostru Iisus Hristos cel întru sfinți Părintele nostru Vasile cel Mare, arhiepiscopul Cesareei Capadociei. Conform prescripțiunii legii vechi, Mântuitorul nostru a primit în această zi, care este a 8-a după nașterea Sa, tăierea împrejur, dându-i-se numele de Iisus, ce însemnează Mântuitor. Iar Marele Vasilie s-a născut pe la sfârșitul anului 329 în Cesareea Capadociei, părinții săi se numeau Vasilie și Emilia. El a studiat în Constantinopol sub sofistul Libaniu, apoi și în Atena, unde a legat prietenie cu Grigorie de Nazianz, iar întorcându-se în Cesareea, s-a retras peste puțin pe la mânăstirile din provincia Pontul, unde petrecea în viață ascetică mama sa, precum și sora sa Macrina, atunci a scris Vasilie și cuvintele sale ascetice. La anul 370, murind episcopul patriei sale, a fost ales Vasilie și a păstorit Biserica 8 ani, având a se lupta mult cu împăratul arian, Valent, mustrându-l cu multă îndrăzneală, netemându-se de amenințările lui. Vasile a murit în ziua de 1 ianuarie 379, pentru înțelepciunea și erudiția sa, de care sunt pline scrierile sale, s-a numit mare.

Troparul Praznicului Tăierii-împrejur, glasul 1 :

Cel ce șezi pe scaunul cel în chipul focului, întru cele de sus, împreună cu Părintele Cel fără de început și cu Dumnezeiescul Duh, ai binevoit a Te naște pe pământ din Fecioara, Maica Ta, care nu știe de bărbat, Mântuitorule Iisuse. Pentru aceasta ai și fost tăiat împrejur a opta zi ca un om. Slavă sfatului Tău celui preabun; slavă rânduielii Tale; slavă smereniei Tale, Unule, Iubitorule de oameni.

Troparul Sfântului Ierarh Vasile cel Mare, glasul 1 :

În tot pământul s-a răspândit vestirea ta, că acela a primit cuvântul tău, prin care, cu dumnezeiască cuviință ai învățat, firea celor în ființă ai arătat și în obiceiurile oamenilor ai pus rânduială. Părinte cuvioase, preoție împărătească, roagă pe Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Praznicului Tăierii-împrejur, glasul al 3-lea :

Domnul tuturor rabdă tăiere-împrejur și taie ca un bun greșelile muritorilor. Dă lumii, astăzi, mântuire, iar ierarhul Ziditorului, purtătorul de lumină și dumnezeiescul preot al lui Hristos, Vasile, se bucură întru cei de sus.

Condacul Sfântului Ierarh Vasile cel Mare, glasul al 4-lea :

Arătatu-te-ai temei neclintit Bisericii, dând tuturor oamenilor domnia cea nestricată, pecetluind-o cu dogmele tale, Vasile Cuvioase, grăitorule de cele cerești.

2. Înainteprăznuirea Botezului Domnului; Sfântul Silvestru, episcopul Romei, și Sfinții Mucenici : Serghie, Taghen și Vasile din Ancira; Sfinții Mucenici: Argheu, Narcis și Marcelin din Tomis. Sfântul Serafim de Sarov. Silvestru a succedat pe Miltiade la 314, a botezat pe marele împărat Constantin, și la 325 a trimis locțiitori ai săi la întâiul Sinod ecumenic de la Niceea, a încetat din viață la anul 335.

Troparul Sfântului Ierarh Silvestru, glasul al 4-lea :

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării, te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Silvestru, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.

Troparul înainte-prăznuirii Botezului Domnului, glasul a1 4-lea :

Gătește-te Zabuloane, și pune-te în rânduială Neftalime. Iordane, râule, oprește-te și săltând primește pe Stăpânul, Cel ce vine să Se boteze. Bucură-te Adame, împreună cu strămoașa. Nu vă ascundeți ca mai înainte în rai. Că S-a arătat Cel ce v-a văzut pe voi goi, ca să vă îmbrace în haina cea dintâi. Hristos S-a arătat, vrând să înnoiască toată făptura.

Condacul Sfântului Ierarh Silvestru, glasul al 2-lea :

De înțelepciunea lui Dumnezeu umplându-ți-se gura, ne-ai lămurit nouă cunoașterea Treimii, și necredința tiranilor ai surpat-o, Silvestru, cu puterea cuvintelor tale. Drept aceea, roagă-te Domnului pentru noi.

Condacul înainte-prăznuirii Botezului Domnului, glasul al 4-lea :

La apa Iordanului venind astăzi Domnul, a strigat către Ioan : Nu te teme a Mă boteza, că am venit să mântuiesc pe Adam cel întâi zidit.

3. Sfântul Prooroc Maleahi; Sfântul Mucenic Gordie; Sfântul Mucenic Filie episcopul de Tomis. Proorocul Maleahi era cel din urmă dintre cei 12 profeți mici și chiar dintre toți profeții Vechiului Testament. El a profețit din zilele lui Neemia, un iudeu înțelept, care fusese paharnic al lui Artaxerx Lungoman, rege al Perșilor (465-424). Profețirea lui se împarte în patru capitole. Cât despre mucenicul Gordie, el era din Cesareea Capadociei și avea gradul de sutaș, a pătimit sub Liciniu, la 314.

Troparul Sfântului Prooroc Maleahi, glasul al 2-lea :

Prăznuind pomenirea proorocului Tău, Maleahi, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuiește sufletele noastre.

Troparul Sfântului Mucenic Gordie, glasul al 4-lea :

Mucenicul Tău, Doamne, Gordie întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Prooroc Maleahi, glasul al 3-lea :

Mare proorocule Maleahi, plin fiind de înțelepciunea dumnezeiască, cea mai presus de înțelepciune, ai arătat, ca un prooroc, că Cel ce din veac este înțelepciunea lui Dumnezeu, are să petreacă împreună cu cei de jos. Pentru aceasta te cinstim, săvârșind cu credință dumnezeiasca ta pomenire.

Condacul Sfântului Mucenic Gordie, glasul al 2-lea :

Să lăudăm cu toții pe încununatul Gordie, ostașul cel nebiruit în lupte și neînfrânt în încercări, care ne-a strălucit cu adevărat, de la Răsărit, ca o stea mare, dumnezeiască podoabă a mucenicilor lui Hristos.

4. Soborul Sfinților 70 de Apostoli; Cuviosul Părintele nostru Teoctist, egumenul de la Cucumia Siciliei; Sfinții Mucenici Zosima Monahul și Atanasie Comentarisiul; Cuvioasa Apolinaria. Cuviosul Teoctist a fost egumen al mănăstirii Cucumu din Sicilia, pe la anul 450, pe timpul împărăției lui Teodosie cel Mic, și a trăit 84 de ani.

Troparul Soborului Sfinților 70 de Apostoli, glasul al 3-lea :

Sfinților Apostoli, rugați pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșale sufletelor noastre.

Troparul Cuviosului Teoctist, glasul al 8-lea :

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Teoctis, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul înainte-prăznuirii Botezului Domnului :

La apa Iordanului venind astăzi Domnul, a strigat către Ioan : Nu te teme a Mă boteza, că am venit să mântuiesc pe Adam cel întâi zidit.

Condacul Soborului Sfinților 70 de Apostoli, glasul al 2-lea :

Să lăudăm astăzi dumnezeiește și să prăznuim, credincioșilor, ceata celor șaptezeci de ucenici ai lui Hristos, că printr-înșii toți ne-am învățat a cinsti Treimea cea nedespărțită; că ei sunt luminători ai dumnezeiștii credințe.

5. Sfinții Mucenici Teopempt și Teona; Cuvioasa Sinclitichia. - Ajunul Botezului Domnului; Cuvioșii Părinți Grigorie din Acrita și Fostirie. - Post în orice zi s-ar întâmpla. Mucenicii au pătimit sub Dioclețian la anul 290. Cuvioasa Sinclitichia era din Alexandria Egiptului. Ea a trăit 83 ani în feciorie și asceză, a condus și povățuit multe monahii fecioare și s-a arătat către femei, cum a fost Antonie cel Mare către bărbați, a încetat din viață către mijlocul secolului al 4-lea.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Troparul Cuvioasei Sinclitichia, glasul al 8-lea :

Întru tine maică cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Sinclitichia, duhul tău.

Troparul înainte-prăznuirii Botezului Domnului, glasul al 4-lea :

Întorsu-s-a înapoi, oarecând, râul Iordanului prin cojocul lui Elisei, înălțându-se Ilie, și apele s-au despărțit într-o parte și într-alta; și i s-a făcut lui uscată calea cea udă, spre închipuirea botezului, cu adevărat; prin care noi trecem curgerea vieții celei trecătoare. Hristos S-a arătat la Iordan, să sfințească apele.

Condacul înainte-prăznuirii Botezului Domnului, glasul al 2-lea :

Hristoase, curățind mulțimea greșelilor tuturor cu îndurare, prin mila cea nemăsurată mergi în apele Iordanului să te botezi, ca un om cu haina măririi celei dintâi îmbrăcându-mă pe mine cel golit cumplit.

6. (†) Sfântul Botez al Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. - Praznic și dezlegare la toate cele de mâncare. Pe la începutul anului al 30-lea al viețuirii pământești a Domnului Iisus Hristos, Ioan Înaintemergătorul, care din copilărie a trăit până atunci în pustietate, a venit din poruncă divină la Iordan predicând botezul de pocăință spre iertarea păcatelor. Atunci a venit din Galileea și Iisus la Iordan și a primit botezul, El, Stăpânul, de la Ioan robul. Cu această ocazie s-au petrecut acele fapte minunate, deschiderea cerului, pogorârea Sfântului Duh, mărturisirea Tatălui, prin care s-a arătat dumnezeirea lui Iisus și taina cea mare a Treimii, de aici și numele de „Arătarea Domnului” a acestei sărbători.

Troparul Praznicului Botezului Domnului, glasul 1 :

În Iordan botezându-Te Tu, Doamne, închinarea Treimii s-a arătat; că glasul Părintelui a mărturisit Ție; Fiu iubit pe Tine numindu-Te, și Duhul în chip de porumbel a adeverit întărirea cuvântului. Cel ce Te-ai arătat, Hristoase Dumnezeule, și lumea ai luminat, slavă Ție.

Condacul înainte-prăznuirii Botezului Domnului, glasul al 4-lea :

Arătatu-Te-ai astăzi lumii si lumina Ta, Doamne, s-a însemnat peste noi, care cu cunoștință Te lăudăm. Venit-ai și Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

7.†) Soborul Sfântul slăvitului Prooroc înainte Mergătorului și Botezătorului Ioan. - Praznic și dezlegare la pește și vin. Această sărbătorească prăznuire o săvârșim spre lauda preacinstitului înainte Mergător pentru că a slujit la taina dumnezeiescului botez.

Troparul Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul, glasul al 2-lea :

Pomenirea dreptului este cu laude; iar ție destul îți este mărturia Domnului, înainte Mergătorule; că te-ai arătat cu adevărat și decât proorocii mai cinstit, că și a boteza în repejuni pe Cel propovăduit te-ai învrednicit. Drept aceea, pentru adevăr nevoindu-te, bucurându-te, ai binevestit și celor din iad pe Dumnezeu Cel ce S-a arătat în trup, pe Cel ce a ridicat păcatul lumii și ne-a dăruit nouă mare milă.

Condacul Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul, glasul al 6-lea :

De venirea Ta cea trupească temându-se Iordanul, cu cutremur s-a întors; și slujba cea duhovnicească plinind-o Ioan, cu frică s-a tras înapoi. Cetele îngerești s-au spăimântat, văzându-Te pe Tine în Iordan cu trupul botezându-Te și toți cei din întuneric s-au luminat, lăudându-Te pe Tine, Cel ce Te-ai arătat și ai luminat toate.

8. După prăznuirea Botezului Domnului; Cuviosul Părinte Gheorghe Hozevitul și Emilian Mărturisitorul; Cuvioasa Maica noastră Domnica; Sfinții mucenici : Iulian; Vasilisa și Carterie. Cuvioșii au trăit pe la începutul secolului al 9-lea, iar Cuvioasa Domnica, a cărei origine era din Cartagina Africii, a trăit în Constantinopol pe la sfârșitul secolului al 4-lea.

Troparul și condacul praznicului : În Iordan botezându-Te Tu, Doamne...

Troparul Preacuviosului Gheorghe Hozevitul, glasul al 8-lea :

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Gheorghe, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Cuvioasei Domnica glasul al 8-lea :

Întru tine maică cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Domnica, duhul tău.

Condacul Cuviosului Gheorghe Hozevitul, glasul al 4-lea :

Lumină prealuminoasă te-ai arătat, Gheorghe, strălucind cu razele cele dumnezeiești, pe cei ce cu credință te cheamă pe tine. Roagă-te lui Hristos Mântuitorul, Care S-a arătat în Iordan și a luminat pe cei zidiți din pământ.

9. După-prăznuirea Botezului Domnului; Sfântul Mucenic Polieuct; Cuviosul Eustratie. Sfântul Mucenic Polieuct a fost din orașul Melitine din Armenia și a pătimit sub Valerian la anul 255.

Troparul și condacul praznicului : În Iordan botezându-Te Tu, Doamne...

Troparul Sfântului Mucenic Polieuct, glasul al 4-lea :

Mucenicul Tău, Doamne, Polieuct, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Polieuct, glasul al 4-lea :

Mântuitorul plecându-și capul în Iordan, a sfărâmat capetele diavolilor, iară capul purtătorului de biruință Polieuct tăindu-se, pe cel înșelător a rușinat.

10. După-prăznuirea Botezului Domnului; Sfântul Ierarh Grigorie episcopul Nisei; Cuviosii Dometian, episcopul Meletinei și Marcian preotul; Cuviosul Antipa de la Calapodești. Sfântul Grigorie, frate mai tânăr al marelui Vasilie, s-a născut la anul 331. Ca și Vasilie, el s-a distins prin darul cuvântului și zelul său pentru ortodoxie. În anul 372 s-a făcut episcop, la 374 l-a exilat împăratul Valens, iar la anul 378, Teodosie cel Mare l-a rechemat la scaunul său. Grigorie a luat parte la sinodul local de la Antiohia, care l-a trimis să cerceteze bisericile din Arabia și Palestina, unde se întinsese arianismul, iar la 381 a fost al doilea sinod ecumenic de la Constantinopol. El a trăit 65 de ani și a scris multe și prețioase opere, a murit la anul 396. Toți îl numeau părintele părinților. Dintre cuvioși, Dometian, a fost pe la anul 685, iar Marcian la anul 445.

Troparul și condacul praznicului : În Iordan botezându-Te Tu, Doamne...

Troparul Sfinților Ierarhi, glasul al 4-lea :

Dumnezeul părinților noștri, care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuiește viața noastră.

Condacul Sfântului Ierarh Grigorie, glasul al 8-lea :

Insuflatul de Dumnezeu Ierarh al Bisericii și cinstitul scriitor de cântări al înțelepciunii, mintea cea priveghetoare a Nisei, Grigore,

dănțuind și desfătându-se cu îngerii întru dumnezeiasca lumină, se roagă neîncetat pentru noi toți.

Alt Condac al Sfântului Ierarh Grigorie, glasul 1 :

Cu ochiul sufletului priveghind, Ierarhe, te-ai arătat lumii ca un păstor priveghetor și cu toiagul înțelepciunii tale, preafericite cuvioase, ai alungat pe toți răuvoitorii credinței, ca pe niște lupi, păzindu-ți turma nevătămată, preaînțelepte Grigorie.

11. † După-prăznuirea Botezului Domnului;

† Cuviosul Părintele nostru Teodosie, începătorul vieții călugărești de obște; Cuviosul Părinte Teodosie din Antiohia. - Dezlegare la vin și untdelemn. Cuviosul Teodosie, era din Capadocia și a trăit în timpul lui Leon cel Mare, care a domnit de la anul 457, până la începutul secolului al 6-lea. El a ridicat din temelie o mânăstire foarte mare, unde a păstorit mulți ani și a încetat din viață, fiind în vârstă de 103 ani. Cuviosul Teodosie din Antiohia, fiu de părinți bogați și vestiți, a lăsat bogăția și cinstea și s-a dus în niște locuri retrase aproape de mare, unde făcându-si o chilie strâmtă petrecea în aspre nevoințe monahicești, îmbrăcându-se cu haină de păr sub care purta lanțuri grele la gât, la mijloc și la mâini.

Troparul și condacul praznicului : În Iordan botezându-Te Tu, Doamne...

Troparul Cuviosului Teodosie, glasul al 8-lea :

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Teodosie, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului, glasul al 8-lea :

Sădit fiind în locașurile Domnului tău, cu preastrălucitele tale fapte bune, ai înflorit și ai înmulțit fiii tăi în pustiu, cu ploile lacrimilor tale udându-i, păstorule al turmelor lui Dumnezeu. Pentru aceasta strigăm ție : Bucură-te, Părinte Teodosie !

12. După-prăznuirea Botezului Domnului; Sfintele Mucenițe Tatiana diaconița și Eutasia; Sfinții Mucenici Petru Avesalonitul și Mertie. Sfânta Mucenită Tatiana a fost din Roma și era fiica unui consul foarte însemnat. Fiind diaconiță și mărturisind pe Hristos, a pătimit în timpul

împărăției lui Alexandru, la anul 218. Capul muceniței se află la Catedrala mitropolitană de la Craiova în aceeași raclă cu sfinte moaște ale Sf. Ierarh Nifon, patriarhul Constantinopolului și ale Sf. Mucenici Serghie și Vah.

Troparul și condacul praznicului : În Iordan botezându-Te Tu, Doamne...

Troparul Sfintei Muceniţe Tatiana, glasul al 4-lea :

Mielușeaua Ta, Iisuse, Tatiana, strigă cu mare glas : Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărătesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfintei Muceniţe Tatiana, glasul al 4-lea :

Luminat ai strălucit întru pătimirea ta, răbdătoare de chinuri, ceea ce te-ai înroșit în sângiuirile tale și ca o frumoasă porumbiță, către cer ai zburat, Tatiana. Roagă-te deci pentru cei ce pururea te cinstesc pe tine.

Tot în această zi pomenirea sfântului părintelui nostru Sava Arhiepiscopul Sârbilor.

13. După prăznuirea Botezului Domnului; Sfinții Mucenici: Ermil și Stratonic din Sirigidunum; Cuviosul Iacob din Nisibe. - În această zi se cântă și slujba Sfinților Părinți celor uciși în Sinai și Rait, pentru că la 14 ianuarie se odovăiește praznicul Botezului Domnului. Sfinții Mucenici Ermil și Stratonic au pătimit în timpul lui Liciniu la anul 314.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Troparul Cuvioşilor Mucenici, glasul al 4-lea :

Dumnezeul părinților noștri, care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuiește viața noastră.

Condacul Cuvioşilor Mucenici, glasul al 2-lea :

Din zbuciumul cel lumesc ați fugit și la limanul cel lin v-ați mutat, prin sângele muceniciei și cu ostenelile pustniciei v-ați încununat. Pentru aceasta v-ați și arătat cu mucenicii și cu cuvioșii împreună-locuitori.

14. Cuvioșii Părinții noștri cei uciși în Sinai și Rait. - Astăzi se odovăiește praznicul Botezului Domnului. Acești cuvioși părinți au fost uciși în timpul lui Dioclețian la anul 296, ca și în secolul al V-lea de către popoarele barbare, numite Vlemizi, din Arabia și Egipt.

15. . Cuvioșii Părinții noștri Pavel Tebeul și Ioan Colibașul; Sfântul Mucenic Ponsofie. Cuviosul Pavel, întâiul dintre toți pustnicii, s-a născut la anul 227 în Tebaida din Egipt; la anul 250, sub Deciu, când a izbucnit o mare persecuție împotriva creștinilor, Pavel a fugit în pustietate, unde a trăit singur într-o peșteră 91 ani. El a murit în anul 341 în vârstă de 114 ani și l-a înmormântat Antonie cel Mare, care din inspirație divină, venise acolo cu o zi mai înainte. Cuviosul Ioan a fost din Constantinopol dintr-o familie însemnată. În al 12-lea an al vieții sale, fără știrea părinților, el s-a retras în Mânăstirea Neadormiților (vezi 29 Dec.); după 6 ani însă, cuprins de dorul părinților s-a întors la casa părintească ca un sărac și cerșetor, și făcând o mică colibă (de unde s-a numit și Colibașul) a trăit aici, necunoscut mult timp, batjocorit de proprii săi servitori. Când a simțit că moartea s-a apropiat, el s-a descoperit părinților săi și după câteva minute a încetat din viață la anul 450.

Troparul cuviosului Pavel Tebeul, glasul 1 :

Locuitor pustiului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Pavel, cu postul, cu privegherea și cu rugăciunea cereștile daruri luând, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Mărire celui ce ți-a dat ție putere, mărire celui ce te-a încununat pe tine, mărire celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Troparul Cuviosului Ioan Colibașul, glasul al 4-lea :

Din pruncie iubind cu căldură pe Domnul, lumea și cele frumoase ale ei ai părăsit și ai sihăstrit în chip desăvârșit; ți-ai pus coliba înaintea

porților părinților tăi; zdrobit-ai cursele demonilor, preafericite; pentru aceasta pe tine, Ioane, Hristos după vrednicie te-a preamărit.

Condacul Cuviosului Pavel Tebeul, glasul al 8-lea :

Săvârșind trecerea cea secetoasă a vieții, purtătorule de Dumnezeu, ai cufundat pe vrăjmașii cei netrupești în căința lacrimilor tale, Cuvioase Pavel, părintele nostru; și primind har de minuni, roagă-te neîncetat pentru noi.

Alt Condac al Cuviosului Pavel Tebeul, glasul al 8-lea :

Ca pe o lumină neapusă a soarelui celui înțelegător adunându-ne astăzi, cu cântări te lăudăm, că ai luminat pe toți cei ce erau întru întunericul necunoștinței, suindu-i către dumnezeiasca înălțime. Podoaba Tebeilor și părinților și pustnicilor tare temelie, preacuvioase Pavele.

Condacul cuviosului Ioan Colibașul, glasul al 2-lea :

Râvnind, înțelepte, sărăcia ceea ce nu se fură, ai urât bogăția părinților tăi. Și având Evanghelia în mâinile tale, ai urmat lui Hristos Dumnezeu, preacuvioase Ioane, rugându-te neîncetat lui Dumnezeu pentru noi toți.

16. . Cinstirea lanțului Sfântului slăvitului și întru-tot lăudatului Apostol Petru; Sfinții Mucenici și frați buni: Pevsip, Elasip și Mesip și a bunicii lor, Neonila. - Dezlegare la vin și la untdelemn. Irod Agripa, nepot al lui Irod cel Mare (vezi la 25 Dec.) și rege al Iudeilor, înfuriindu-se împotriva Bisericii lui Hristos, a ucis în anul 43 în Ierusalim, pe Iacov, fratele lui Ioan Evanghelistul. Și văzând că aceasta a plăcut Iudeilor, l-a prins pe Apostolul Petru și l-a pus la închisoare, așteptând până să treacă sărbătoarea paștelui ca să-l sacrifice poporului și pe acesta. Apostolul a fost însă scăpat printr-un înger, dezlegându-i-se lanțurile (Fapt. Apost. 12, 1-19). Acest lanț cu care era legat Apostolul, primind de la preasfințitul său trup putere sfințitoare și tămăduitoare, pentru cel ce se apropia de el cu credință și căzând în mâinile creștinilor, s-a adus apoi de către împărații credincioși la Constantinopol.

Troparul cinstitului lanț al Sfântului Apostol Petru, glasul al 4-lea :

Roma nepărăsind, la noi ai venit prin cinstitele lanțuri ce ai purtat, întâistătătorule pe scaunul Apostolilor. Pe care cu credință cinstindu-le,

te rugăm : Cu ale tale rugăciuni cele către Dumnezeu, dăruiește nouă mare milă.

Condacul cinstitului lanț al Sfântului Apostol Petru, glasul al 2-lea :

Pe cel întâistătător între Apostoli, pe marele Petru, să-l lăudăm și lanțul să-l sărutăm cu credință, dezlegare de greșeli dobândind.

Alt Condac al cinstitului lanț al Sfântului Apostol Petru, glasul al 2-lea :

Piatra Hristos pe piatra credinței, pe întâiul șezător pe scaunul ucenicilor, îl preamărește luminat. Căci cheamă pe toți să prăznuiască, Apostole, minunile cinstitului tău lanț și dă iertare de greșeli.

17. †) Cuviosul și purtătorul de Dumnezeu Părintele nostru Antonie cel Mare. - Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn. Antonie, părintele vieții monahale, s-a născut în Egipt în anul 251 din părinți credincioși. Auzind odată cuvintele din Evanghelie: "De voiești să fii desăvârșit, mergi, vinde-ți averile tale și le dă săracilor" (Matei 19, 21), le-a pus îndată în aplicare. Și împărțind pe la săraci tot ce a avut și fugind de zgomotul lumii s-a retras în pustietate. Necontenitele sale ispite de tot felul în timp de 20 de ani, sunt de necrezut. Luptele sale ascetice, ziua și noaptea, prin care omorând pornirile patimilor, au ajuns la gradul cel mai înalt, întrecând marginile naturii. Reputația virtuților și a faptelor sale, a atras atâta lume ca să-l imite, încât pustietatea s-a transformat în oraș, avându-l pe el de conducător, legiuitor și dascăl. Dar și orașele lumești s-au bucurat de roadele virtuților sale. La prigonirile creștinilor sub Maximian, în anul 312, Antonie aleargă în ajutorul și mângâierea lor. Iar când Biserica era tulburată de către arieni, el a venit în Alexandria, la anul 335, și s-a luptat cu mult zel pentru ortodoxie, întorcând totdeauna și pe mulți păgâni la credința lui Hristos prin harul cuvintelor sale. După o asemenea viață, prin care a devenit tipul virtuții și regula monahilor, a încetat din viață la anul 356 în ziua de 17 ianuarie, în vârstă de 105 ani.

Troparul Cuviosului Antonie cel Mare, glasul al-4-lea :

Asemănându-te cu obiceiurile râvnitorului Ilie, și urmând Botezătorului pe drepte cărări, Părinte Antonie, te-ai făcut locuitor pustiului și ai întărit lumea cu rugăciunile tale. Pentru aceasta, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Antonie cel Mare, glasul al 2-lea :

Lepădând tulburările lumești, viața sihăstrească ai dus-o până la capăt, Botezătorului urmând îndeaproape, preacuvioase. Deci împreună cu dânsul te cinstim, părinte al părinților, Antonie.

18. † Sfinții Ierarhi Atanasie și Chiril; Sfântul Ierarh Maxim Mitropolit al Țării Românești. - Praznic și dezlegare la vin și untdelemn. Amândoi acești înțelepți învățători ai adevărului și apărători ai Bisericii, Atanasie și Chiril, erau din Alexandria. Atanasie s-a născut pe la anul 296. Diacon încă fiind a luat parte la sinodul de la Niceea și s-a distins prin zelul său și prin talentul cu care a susținut dogma ortodoxismului împotriva lui Arie. În anul următor 326, urcându-se pe scaunul arhiepiscopal al Alexandriei, a refuzat orice comuniune cu Arie, dar din această cauză a trebuit să sufere timp de 46 de ani persecuții și exiluri, căci abia era rechemat și iarăși îl trimiteau în exil. În sfârșit, arătându-se iarăși pe înălțimea scaunului său, ca o stea strălucită, însă aproape de a apune și luminând prin cuvintele sale pentru scurt timp turma sa, a încetat din viață la anul 373. Chiril a fost nepot al Arhiepiscopului Alexandriei Teofil, care l-a și instruit din mică copilărie. După ce a petrecut ceva timp împreună cu monahii din Nitria, s-a făcut apoi succesor al unchiului său pe scaunul arhiepiscopal la anul 412. El a luat parte la al 3-lea sinod ecumenic, ce a avut loc în Efes, la anul 431 sub Teodosie cel Mic și prin înțeleptele sale cuvinte a rușinat pe Nestorie și nelegiuita sa învățătură contra Născătoarei de Dumnezeu. Chiril, după ce a păstorit turma sa 32 de ani, a încetat din viață la anul 444. Atât Atanasie cât și Chiril ne-au lăsat numeroase scrieri importante pentru explicarea Sfintelor Scripturi și a dogmelor.

Troparul Sfinților Ierarhi Atanasie și Chiril, glasul al 3-lea :

Pe ierarhii Domnului, pe tâlcuitorii dogmelor, pe păstorii alexandrinilor propovăduitori ai adevărului, perechea cea iubită de Dumnezeu; pe strălucitii luminători, risipitori ai întunericului celor nelegiuiți; pe Atanasie cel Mare, secerătorul ereticilor, împreună cu Chiril, cel ce a cinstit precum se cuvine pe Născătoarea de Dumnezeu, veniți toți iubitorii de prăznuire și, adunându-ne cu veselie și cu cântări să-i cinstim; că ei se roagă neîncetat lui Dumnezeu pentru noi.

Condacul Sfântului Ierarh Atanasie, glasul al 2-lea :

Învățăturile dreptei credințe sădind și spinii relei credințe tăind, ai înmulțit sămânța credinței cu ploaia Duhului, cuvioase. Pentru aceasta pe tine te lăudăm, Atanasie.

Condacul Sfinților Ierarhi Atanasie și Chiril, glasul al 4-lea :

Ierarhilor prea-mari ai Bisericii și vitejilor apărători ai dreptei credințe în Hristos, păziți pe toți cei ce cântă : Mântuiește, Îndurate, pe cei ce Te cinstesc pe Tine, cu credință.

19. . Cuvioșii Părinții noștri Macarie Egipteanul și Macarie Alexandrinul, Arsenie și Marcu; Sfânta Eufrasia. Cuviosul Macarie Egipteanul s-a născut la anul 301 în Tebaida din Egipt și se zice că a fost discipol al lui Antonie cel Mare. El a viețuit într-un schit din pustietate. Pentru înțelepciunea sa și asprimea vieții sale chiar în tinerețea sa, se chema "copil bătrân". El a fost hirotonit preot. A încetat din viață la 90 de ani. Lui Macarie i se atribuiesc 50 omilii. Unii zic însă, că aceste omilii le-a scris Antonie cel Mare în limba siriană, iar Macarie le-a tradus în grecește.

Troparul Cuviosului Macarie, glasul 1 ;

Locuitor pustiului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Macarie, cu postul, cu privegherea și cu rugăciunea cerești le daruri luând, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Mărire celui ce ți-a dat ție putere, mărire celui ce te-a încununat pe tine, mărire celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Condacul Cuviosului Macarie, glasul 1 :

Viață fericită ducând în lume, te-ai învrednicit a te sălășlui în pământul celor blânzi, împreună cu cetele fericiților, Macarie, purtătorule de Dumnezeu; și locuind în pustiu, ca într-o cetate, ai primit de la Dumnezeu harul minunilor. Pentru aceasta te cinstim.

Alt Condac al Cuviosului Macarie, glasul al 4-lea :

În casa înfrânării Domnului cu adevărat te-a pus, ca pe o stea nerătăcitoare, luminând marginile, părinte al părinților, Macarie preacuvioase.

20. † Cuviosul și de Dumnezeu purtătorul Părintele nostru Eftimie cel Mare; Sfinții Mucenici Vas, Eusebiu, Eutihiu, Vasilid, In, Pin și

Tim. - Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn. Cuviosul Eftimie cel Mare s-a născut în anul 377 în Melitine din Armenia. Părinții lui l-au numit Eutimie (vesel, înveselitor) din cauza veseliei, ce au avut pentru nașterea sa, căci mama sa era stearpă. El a fost discipolul lui Eustroiu, episcopul Melitinei, care l-a și hirotonit preot și i-a încredințat îngrijirea Mânăstirilor din Melitine. Venind apoi în Palestina, a păstorit o mare mulțime de monahi, a convertit la credință mulți saracini, a combătut pe nestorieni, eutihiani și manihei; a întors la ortodoxie pe împărăteasa Eudoxia, soția lui Teodosie cel Mic, care căzuse în erezia monofiziților; în sfârșit, a devenit "oracolul" orientului, după cum scrie un istoric, și a încetat din viață în anul 473 în ziua de 20 ianuarie, în vârstă de 96 ani.

Troparul Cuviosului Eftimie cel Mare, glasul al 4-lea :

Veselește-te pustie, care nu rodeai, bucură-te ceea ce, nu aveai durere; bărbatul doririlor Duhului, că ți-a înmulțit ție fii, cu dreapta cinstire de Dumnezeu și hrănindu-i cu înfrânarea, spre împlinirea faptelor bune. Cu ale cărui rugăciuni, Hristoase, Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Cuvlosului Eftimie cel Mare, glasul al 8-lea :

Întru cinstită nașterea ta, făptura a aflat veselie; și întru dumnezeiasca pomenirea ta, cuvioase, bucurie a primit de pe urma multelor tale minuni; din care dă din destul și sufletelor noastre și ne curățește de spurcăciunea păcatelor, ca să cântăm : Aliluia.

21. Cuviosul Părintele Maxim Mărturisitorul; Sfinții Neofit, Evghenie, Candid, Valerian si Achila; Cuviosul Părinte Zosim; Sfânta Irina. Cuviosul Maxim era din Constantinopol, provenind dintr-o familie strălucită. Era filozof și teolog foarte însemnat. La început el a fost secretar al împăratului Eracliu și al lui Constant, nepotul lui. Părăsind curtea împărătească din cauza ereziei monoteliților ce se înfiripase acolo, s-a retras în Mânăstirea din Chrisopoli (Scutari), unde, mai pe urmă, s-a făcut și egumen. Văzându-se constrâns de Constant, sau să primească învățăturile monoteliților, sau să înceteze de a vorbi și scrie împotriva lor, el a refuzat. De aceea i s-a tăiat limba și mâna dreaptă și a fost trimis în exil, unde a și încetat din viață la anul 662. Unii din istorici nu menționează tăierea limbii și a mâinii. Mucenicul

Neofit era din Niceea și a pătimit sub Dioclețian la anul 290 Sfinții mucenici Evghenie, Candid, Valerian și Achila și-au găsit sfârșitul prin foc la anul 292.

Troparul Sfântului Ierarh Maxim Mărturisitorul, glasul al 8-lea :

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei, cinstiri de Dumnezeu și al curăției, și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată Maxime, înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Maxim Mărturisitorul, glasul al 8-lea :

Pe marele Maxim, iubitorul Treimii, pe cel ce a propovăduit în chip lămurit dumnezeiasca credință, și ne-a învățat să credem că Hristos este în două firi, și cu două voințe și lucrări, întru cântări credincioșii să-l cinstim, precum se cuvine, strigând : Bucură-te, propovăduitorule al credinței.

22. . Sfântul Apostol Timotei; Sfântul Cuvios Mucenic Anastasie Persul; Sfinții Mucenici : Manuil, Gheorghe, Petru, Leon, Sioniu, Gavril, Ioan și Parod. - Dezlegare la vin și untdelemn. Apostolul Timotei s-a născut în Listra Laconiei, din tată elin și din mamă evreică. Apostolul Pavel predicând acolo pentru întâia oară Evanghelia, Timotei a urmat lui și apoi a fost hirotonit de el, primul episcop al Efesului. Iar după ce a păstorit Biserica mult timp, a primit moartea mucenicească la anul 97. Anastasie a fost din Persia. Văzând ura cea mare a lui Chosroe II, regele Perșilor împotriva creștinilor, a voit să studieze credința și învățătura acestora. Studiind-o, însă, a admirat-o și a iubit-o așa de mult, încât a și primit-o și s-a botezat în Palestina, dându-i-se numele de Anastasie, în locul numelui său de mai înainte, care era Magundat; apoi a petrecut câtva timp în Mânăstirile de acolo. Când însă Chosroe a făcut împotriva Palestinei acea groaznică expediție, în care a luat Ierusalimul și a ars toate bisericile, omorând pe clerici și persecutând pe creștini și au luat toate sfințitele vase și însuși cinstitul lemn al Crucii și le-a adus în Persia, atunci și Anastasie după multe torturi a primit cununa muceniciei la anul 614.

Troparul Sfântului Apostol Timotei, glasul al 4-lea :

Bunătate învățându-te și întru toate cumpătat fiind, îmbrăcându-te cu buna conștiință, precum i se cuvine unui sfânt, ai scos din vasul alegerii lucrurile tainice; și credința păzind, aceeași cale ai săvârșit, apostole Timotei, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Sfântului Mucenic Anastasie Persul, glasul al 4-lea :

Mucenicul Tău, Doamne, Anastasie, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Apostol Timotei, glasul 1 :

Pe Dumnezeiescul ucenic și împreună-călătorul cu Pavel, pe Timotei, toți credincioșii să-l lăudăm cu cântări, împreună cu dânsul cinstind și pe înțeleptul Anastasie, cel ce a strălucit din Persia ca o stea, și gonește patimile noastre cele sufletești și bolile trupului.

23. . Sfinții Mucenici Clement, episcopul Ancirei, și Agatanghel; Cuvioșii Părinți : Mavisma Sirul și Salaman sihastrul. Agatanghel era roman, iar Clement era din Ancira; tatăl său era păgân, iar mama sa, numită Sofia, era creștină. Devenind episcop al patriei sale, el a suferit multe persecuții, timp ele 28 ele ani, și în cele din urmă, în timpul lui Dioclețian și Maximian, a primit împreună cu Agatanghel moartea mucenicească, la anul 296.

Troparul Sfințitului Mucenic Clement, glasul al 4-lea :

Viță de cuviosie și stâlpare de luptă grea, floare preasfințită și rod de Dumnezeu dăruit, de-a pururi înfloritor ai fost dat credincioșilor, preasfințite. Ci ca cel ce ești cu mucenicii împreună-luptător și cu ierarhii împreună-locuitor, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Sfântului Mucenic Agatanghel, glasul al 4-lea :

Mucenicul Tău, Doamne, Agatanghel, întru nevoința sa, cununa ne stricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfintitului Mucenic Clement, glasul al 4-lea :

Mlădiță cinstită a viței lui Hristos te-ai făcut, prealăudate Clement, biruitorule în multe lupte. Pentru aceasta cu cel ce împreună ai pătimit, ai strigat : Hristoase, Tu ești bucuria mucenicilor.

24. Cuvioasa Maica noastră Xenia; Sfinții Mucenici Vavila, Timotei, Agapie, Pavel, Pavsirie și Teodoțion. Cuvioasa Xenia era din Roma, dintr-o familie însemnată. Pe când părinții ei căutau să o mărite, ea a fugit pe ascuns, luând și două servitoare și s-a retras în Milasa, oraș al Cariei din Asia. Aici ea a petrecut o viață ascetică, luând numele de Xenia în loc de Eusevia, cum se numea mai înainte.

Troparul Cuvioasei Xenia, glasul al 8-lea :

Întru tine maică cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Xenia, duhul tău.

Condacul Cuvioasei Xenia, glasul al 2-lea :

Pomenirea ta, cea minunată Xenia, săvârșind-o noi, cei ce te cinstim pe tine cu dragoste, lăudăm pe Hristos, cel ce ți-a dat ție întru toate putere de tămăduire, pe Acela totdeauna roagă-L pentru noi toți.

25. †) Sfântul Ierarh Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul patriarhul Constantinopolului; Sfântul Bretanion episcopul Tomisului; Cuviosul Publie. - Praznic și dezlegare la vin și untdelemn. Sfântul Grigore Teologul, acest mare părinte și dascăl al Bisericii s-a născut în Arianz, un sat din a doua Capadocie, nu departe de Nazianz. Tatăl său se numea Grigorie și s-a făcut pe urmă episcop de Nazianz, iar maica sa se numea Nona. El a studiat mai întâi în Cesareea din Palestina, apoi în Alexandria și în Atena unde s-a împrietenit cu Vasile cel Mare, cu care a trăit apoi mult timp împreună prin schiturile din Pont. Tatăl său l-a hirotonit preot al Bisericii din Nazianz, iar Vasile l-a hirotonit episcop de Sasima. La anul 378 venind în ajutorul Bisericii de la Constantinopol, care de 40 de ani era tulburată de către arieni, a combătut ereziile prin cuvinte foarte înțelepte și cu multe osteneli și apoi s-a ales ca episcop al Constantinopolului de către al 2-lea sinod ecumenic, unde el s-a distins prin învățăturile sale teologice. El a

păstorit Biserica până la anul 382, când și-a dat demisia înaintea împăratului și a 150 de episcopi și s-a întors la Nazianz, unde a petrecut restul vieții sale. El a murit în anul 391, în vârstă de peste 80 de ani. Scrierile pe care le-a lăsat, dovedesc elocința și admirabila sa erudiție. Datorită înălțimii cugetelor sale teologice, el s-a numit Teolog.

Troparul Sfântului Ierarh Grigorie, glasul 1 :

Fluierul cel păstoresc al teologiei tale a biruit trâmbițele ritorilor; că ție, celui ce ai cercat adâncurile duhului, ți s-au adăugat și frumusețile Cuvântului. Ci roagă pe Hristos Dumnezeu, Părinte Grigorie, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Grigorie, glasul al 3-lea :

Cu limba ta cea de Dumnezeu grăitoare, încurcăturile ritorilor dezlegând, mărite, ai împodobit Biserica cu veșmântul Ortodoxie, cel țesut de sus; pe care și purtându-l, strigă împreună cu noi, fiii tăi : Bucură-te părinte, mintea cea preaînaltă a teologiei !

Sfântul Ierarh Betranion era de origine capadocian. El a ocupat scaunul Episcopiei Tomisului, Constanța de astăzi, prin anul s-a dovedit un devotat păstor al turmei lui Hristos și aprig apărător al credinței niceene. Cu puțin timp înainte de anul 381, și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu și este cinstit de Biserica Ortodoxă ca sfânt.

26. Cuviosul Părintele nostru Xenofont, soția sa Maria și fiii lor Arcadie și Ioan; Cuviosul Simeon; Sfinții Mucenici Anania și Petru. Xenofont a fost un om bogat și nobil din Constantinopol și cu frica lui Dumnezeu. Având doi fii, pe Arcadie și Ioan, i-a trimis la Beirut, ca să învețe legile. Ei, însă, naufragiind, abia au putut scăpa și au venit în Palestina. Tatăl lor, neștiind soarta lor, a ieșit în lume, împreună cu soția sa Maria, să-i caute și găsindu-i în Ierusalim îmbrăcați în schima monahală au făcut și ei același lucru și au petrecut cuvios tot restul vieții lor până la începutul secolului al 6-lea, când au încetat din viață.

Troparul Cuviosilor Xenofont și Maria și a fiilor lor Arcadie și Ioan, glasul al 4-lea :

Dumnezeul părinților noștri, care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuiește viața noastră.

Condacul Cuvioşilor Xenofont și Maria și a fiilor lor Arcadie și Ioan, glasul al 4-lea :

În curțile Stăpânului ai privegheat, împreună cu soția ta și cu fiii tăi, împărțindu-ți averea ta săracilor, cu veselie, fericite. Pentru aceasta moșteniți dumnezeiasca desfătare.

27. † Aducerea moaștelor celui între sfinți Părintele nostru Ioan Gură de Aur. - Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn. Aceasta s-a făcut în anul 438, în ziua de 27 ianuarie, în al 30-lea an al împărăției lui Teodosie cel Mic, fiul lui Arcadie și al Eudoxiei, care exilaseră pe sfântul și fiind patriarh de Constantinopol discipolul său, Proclu (vezi noiembrie 20).

Troparul Sfântului Ierarh Ioan Gură de Aur, glasul al 8-lea :

Din gura ta ca o lumină de foc strălucind harul, toată lumea a luminat, vistieriile neiubirii de argint lumi; a câștigat, înălțimea gândului smerit nouă ne-a arătat. Ci cu cuvintele tale învățându-ne, Părinte Ioane Gură de Aur, roagă pe Cuvântul, Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Ioan Gură de Aur, glasul 1 :

Veselitu-s-a în taină cinstita Biserică de întoarcerea cinstitelor tale moaște; și pe acestea ascunzându-le ca pe niște aur de mult preț, dăruiește celor ce te laudă pe tine neîncetat prin rugăciunile tale, harul tămăduirilor, Ioane Gură de Aur.

28. . Cuvioșii Părinții noștri Efrem Sirul, Paladie și Iacob Sihastrul. Sfântul Efrem Sirul era de la Nisibis din Mesopotamia, fiul unui agricultor. După cei dintâi ani ai tinereții sale, el a îmbrățișat viața monahicească și a devenit un eremit foarte mare, apoi s-a hirotonit și diaconal Bisericii de la Edesa. El a scris multe și admirabile scrieri, care s-au tradus mai toate în grecește, pe când încă era în viață, spre îndrumarea credincioșilor și apărarea adevărului. Efrem a încetat din viață în anul 379.

Troparul Cuviosului Efrem Sirul, glasul al 8-lea :

Harul ce izvorăște din gura ta cuvioase a umplut de apele vieții Biserica, și lumii a izbucnit râuri de cucernicie, revărsând asupra noastră apa pocăinței; ci, învățându-ne cu cuvintele tale, părinte Efrem, roagă-te lui Hristos, Dumnezeul nostru să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Efrem Sirul, glasul al 2-lea :

Ceasul judecății pururea mai dinainte văzându-l ai plâns cu amar, părinte Efrem, ca un iubitor de liniște; și îndemânatic învățător ai fost cu faptele, cuvioase. Pentru aceasta, părinte preafericite, pe cei leneși îi ridici spre pocăință.

29. . Aducerea moaștelor Sfântul Sfințitului Mucenic Ignatie, purtătorul de Dumnezeu; Sfinții Mucenici : Filotei, Iperchie, Aviv, Iulian, Romano, Iacob, Silvan, Luca, Mochie, Sarvil, Veveia și Varsemeu.

Troparul Sfințitului Mucenic Ignatie Teoforul, glasul al 4-lea :

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Ignatie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Ignatie Teoforul, glasul al 4-lea :

De la Răsărit astăzi te-ai înălțat și toată făptura ai luminat-o cu învățăturile Mirelui, Celui împodobit de Dumnezeu, purtătorule de Dumnezeu, Ignatie.

30. †) Sfinții trei Mari Ierarhi : Vasile cel Mare, Grigorie de Dumnezeu Cuvântătorul și Ioan Gură de Aur; Sfântul Sfințit Mucenic Ipolit, papă al Romei. - Praznic și dezlegare la vin și untdelemn. Această prăznuire comună a celor trei mari învățători ai Bisericii s-a înființat pe la anul 1100, în timpul împăratului Alexie Comnen, din cauza certei și discuțiilor, ce era pe atunci între mai mulți credincioși învățați. Unii din ei preferau pe Vasilie, alții pe Grigorie și alții pe Ioan, de aceea se și supranumeau Vasilieni sau Gregorieni sau Ioaniteni. Slujba acestei prăznuiri comune a compus-o Ioan episcopul Evhaitelor, care a trăit pe la mijlocul secolului al 11-lea și până în timpul lui Alexie Comnen.

Troparul Sfinților trei Ierarhi, glasul al 4-lea :

Ca cei ce ați fost întocmai la obicei cu Apostolii și lumii învățători, rugați-vă Stăpânului tuturor să dăruiască pace lumii și sufletelor noastre mare milă.

Condacul Sfinților trei Ierarhi, glasul al 2-lea :

Pe sfinții propovăduitori și dumnezeiești vestitori, pe căpetenia învățătorilor Tăi, Doamne, i-ai primit întru desfătarea și odihna bunătăților Tale. Că ai primit ostenelile acelora și moartea mai vârtos decât arderile de tot; Cel ce Însuți preamărești pe sfinții Tăi.

31. . Sfinții Doctori și făcători de minuni fără de arginți Chir și Ioan; Sfinții Mucenici : Victorin, Victor, Nichifor, Claudin, Diodor, Sarapin și Papia; Sfintele Mucenițe : Atanasia cu fiicele ei, Teodota, Teoctista și Eudoxia; Sfânta Mucenită Trifina. Chir era din Alexandria, iar Ioan din Edesa Mesopotamiei, ei au fost în timpul lui Dioclețian și din cauza persecuțiilor, cărora erau expuși pe atunci creștinii, ei s-au retras într-o mânăstire lângă sânul Arabic și au îmbrățișat viața monahicească, săvârșind toată virtutea și tămăduind cu harul lui Hristos toate bolile și neputințele, fără a cere nici o plată. Aflând însă că o femeie, numită Anastasia, împreună cu cele trei fiice ale ei, Teodota, Teoctista și Eudoxia, a fost adusă înaintea judecătoriei, din cauză că mărturiseau pe Hristos și temându-se, ca nu cumva ele, ca femei, îngrozindu-se de munci, să tăgăduiască credința, au mers la locul muncilor, ca să le întărească. Dar păgânii i-au prins și pe ei și torturându-i, împreună cu acele sfinte femei, le-au tăiat capul, la anul 292.

Troparul Sfinților Doctori Chir și Ioan, glasul al 5-lea :

Sălășluindu-se darul Treimii în inimile voastre cele curate, preafericiților Chir și Ioan, v-ați arătat înfricoșători izgonitori ai duhurilor celor necurate; și ați fost tămăduitori ai neputințelor, nu numai ai celor descoperite, ci și ai celor ascunse. Drept aceea, îndrăzneală având către Dumnezeu cel iubitor de oameni, prin rugăciunile voastre, cele neîncetate, tămăduiți patimile noastre.

Condacul Sfinților Doctori Chir și Ioan, glasul al 3-lea :

Din dumnezeiescul har primind, sfinților, dar de minuni, faceți minuni neîncetat, tăind toate patimile noastre cu meșteșugul tămăduitor cel nevăzut, de Dumnezeu înțelepțite Chir, cu Ioan cel pururea mărit. Că voi sunteți dumnezeiești doctori.

LUNA FEBRUARIE

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29

1. Înainte-prăznuirea Întâmpinării Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos; Sfântul Mucenic Trifon, Sfintele Mucenițe Perpetua și Felicitas; Preacuviosul Petru, cel din Galatia. Sfântul Mucenic Trifon a pătimit în anul 250, în timpul împărăției lui Deciu.

Troparul Sfântului Mucenic Trifon, glasul al 4-lea :

Mucenicul Tău, Doamne, Trifon, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Troparul înainte-prăznuirii Întâmpinării Domnului, glasul 1 :

Cereasca ceată a îngerilor cerești privind spre pământ, vede venind pe Cel mai întâi-născut decât toată făptura, aducându-se ca un Prunc în biserică, purtat de Maica ce nu știe de nuntă și cântă împreună cu noi, cântare de Înainte-prăznuire, bucurându-se.

Condacul înainte-prăznuirii Întâmpinării Domnului, glasul al 4-lea :

Credincioșilor, deschideți-vă astăzi inimile, ca niște brațe, și primiți cu cuget preacurat pe Domnul, Cel ce vine, cântându-I cântare de Înainte-prăznuire.

Condacul Sfântului Mucenic Trifon, glasul al 8-lea :

Cu întărirea Treimii ai stricat mulțimea idolilor, până la margini, vrednicule de pomenire, cinstit întru Hristos făcându-te; și biruind pe tirani întru Dumnezeu Mântuitorul, ai primit cununa muceniciei tale și darurile dumnezeieștilor tămăduiri, ca un nebiruit,

2. (†) Întâmpinarea Domnului nostru Iisus Hristos; Sfinții Mucenici Iordan și Gavriil. - Praznic și dezlegare la pește. Împlinindu-se cele 40 de zile ale curățirii Preacuratei și Pururea Fecioarei Maria, a adus pe Iisus la Ierusalim, spre a-l pune înaintea Domnului în templu, după legea veche. În aceeași zi și oră, condus de Sfântul Duh s-a găsit acolo

și Dreptul Simeon, un bătrân evlavios care era înștiințat prin Sfântul Duh, cu mulți ani în urmă, că nu va vedea moartea, până nu va vedea pe Hristos născut din fecioară. Deci, văzându-l astăzi, l-a luat în brațe și a binecuvântat pe Dumnezeu zicând : Acum liberează pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace ... (Luca 1, 22-32).

Troparul Întâmpinării Domnului, glasul 1 :

Bucură-te ceea ce ești plină de har, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; că din tine a răsărit Soarele dreptății, Hristos Dumnezeul nostru, luminând pe cei dintru întuneric. Veselește-te și tu, bătrânule drepte, cel ce ai primit în brațe pe Izbăvitorul sufletelor noastre, Cel ce ne-a dăruit nouă și învierea.

Condacul Întâmpinării Domnului, glasul 1 :

Cel ce cu nașterea Ta ai sfințit pântecele Fecioarei și mâinile lui Simeon care Te-au întâmpinat acum le-ai binecuvântat, și precum se cuvenea ne-ai mântuit pe noi, Hristoase Dumnezeule, împacă lumea ce se găsește în războaie și întărește Biserica pe care ai iubit-o, Unule, Iubitorule de oameni.

3. . Sfântul și Dreptul Simeon, de Dumnezeu primitorul, Sfânta Ana proorocița; Sfinții Mucenici : Adrian, Evul, Vlasie, Pavel și Simon

Troparul și condacul praznicului.

Condacul Sfântului și Dreptului Simeon, glasul al 4-lea :

Pe Creatorul tuturor și Domnul luându-L astăzi Simeon bătrânul pe mâinile sale, s-a rugat a se dezlega de legăturile acestei vieți stricăcioase și liberându-se s-a mutat la viața cea veșnică.

Simeon a trăit 360 de ani, până a primit în brațe pe Iisus, cum îi era făgăduit, după care a și adormit în pace. Iar Ana era fata lui Fanuil din neamul lui Asir. Ea văzând pe Hristos odată cu Simeon, a profețit zicând : "Acest prunc este Domnul, care a făcut Cerul și pământul".

4. Cuvioșii Părinți : Isidor Pelusiotul și Nicolae Mărturisitorul; Sfântul Mucenic Avramie. Sfântul Isidor a fost discipol al Sfântului Ioan Hrisostom și era din Alexandria. El a petrecut viața sa ca monah și apoi ca egumen în Mânăstirea din Muntele Pelusiu, de unde se și numește Pelusiotul. El a scris mult, mai ales epistole, după unii 10000, după alții 3000 foarte folositoare. Isidor a încetat din viață în ziua de 4 februarie în anul 440.

Troparul Cuviosului Isidor, glasul al 8-lea :

Întru tine părinte cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioase Isidore, duhul tău.

Condacul Cuviosului Isidor, glasul al 4-lea :

Alt luceafăr aflându-te pe tine Biserica, întru sine, și luminându-se cu strălucirile cuvintelor tale, strigă către tine : Bucură-te, preafericite, de Dumnezeu înțelepțite Isidore.

5. Sfintele Mucenițe Agatia și Teodula; Preacuviosul Părinte Teodosie din Scopelon. Sfânta Mucenită Agatia era de la Panormos din Sicilia, o fecioară foarte frumoasă și foarte cuminte, nevrând a consimți la propunerile amoroase ale lui Chintian, guvernator al Siciliei, a fost torturată și a murit în temniță, în anul 251.

Troparul Sfintei Mucenițe Agata, glasul al 8-lea :

Mielușeaua Ta, Iisuse, Agata, strigă cu mare glas : Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfintei Mucenițe Agata, glasul al 4-lea :

Să se împodobească astăzi Biserica cu porfiră slăvită, muiată în curatul sânge al muceniței Agata, strigând : Bucură-te, lauda Cataniei.

6. Cuviosul Părintele nostru Vucol, episcopul Smirnei; Sfinții Mucenici Iulian, Fausta, Evilasiu și Maxim. Cuviosul Vucol a fost hirotonit de către Sfântul Ioan Evanghelistul, iar ca succesor al său a lăsat pe Policarp.

Troparul Sfântului Ierarh Vucol, glasul al 4-lea :

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării, te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Vucol, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul praznicului Întâmpinării Domnului, glasul 1 :

Cel ce cu naşterea Ta ai sfinţit pântecele Fecioarei şi mâinile lui Simeon care Te-au întâmpinat acum le-ai binecuvântat, şi precum se cuvenea ne-ai mântuit pe noi, Hristoase Dumnezeule, împacă lumea ce se găseşte în războaie şi întăreşte Biserica pe care ai iubit-o, Unule, Iubitorule de oameni.

7. Cuvioşii Părinţii noştri Partenie, episcopul Lampsacului, şi Luca din Elada; Sfinţii 1003 Mucenici din Nicomidia. - Dezlegare la vin şi untdelemn. Partenie a vieţuit în timpul împăratului Constantin cel Mare, pe la anul 318, iar Luca a trăit pe la mijlocul secolului al X-lea, în Stiriu, munte în Focida din Elada.

Troparul Cuvioşilor Părinţi, glasul al 4-lea :

Dumnezeul părinţilor noştri, care faci pururea cu noi după blândeţile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuieşte viaţa noastră.

Condacul Cuviosului Părinte Partenie, glasul al 3-lea :

Dumnezeiesc har de minuni ai primit de Dumnezeu înţelepţite, sfinţite Partenie, făcătorule de minuni şi purtătorule de Dumnezeu, toate patimile credincioşilor curăţind, părinte, şi duhurile celui viclean alungându-le. Pentru aceasta pe tine te lăudăm, ca pe un mare slujitor al harului lui Dumnezeu.

Condacul Cuviosului Părinte Luca, glasul al 8-lea :

Dumnezeu, Cel ce te-a ales pe tine mai înainte de a fi zidit, spre plăcerea Sa, cu judecăţile pe care le ştie, primindu-te, din pântece te-a sfinţit şi a Sa slugă pe tine te-a arătat, Luca, îndreptând paşii tăi, ca un Iubitor de oameni; Aceluia acum îi stai înainte bucurându-te.

8. . Sfântul Mare Mucenic Teodor Stratilat; Sfântul Prooroc Zaharia; Sfintele surori Marta şi Maria. Sfântul Mucenic Teodor era din Euchaiţa din Galatia şi locuia în Heracleea, ca militar, el a pătimit în timpul lui Liciniu la anul 320. Iar proorocul Zaharia era fiu al lui Barachin, contemporan al lui Agheu (dec. 16). Proorocia sa, împărţită în 14 capitole, se numără a 11-a între profeţirile profeţilor mici.

Troparul Sfântului Mare Mucenic Teodor Stratilat, glasul al 4-lea :

Strălucit voievod al adevăratei oşti a Împăratului ceresc ai ajuns, fericite Teodor, purtătorule de biruinţă; că înţelepţeşte te-ai luptat cu

armele credinței și mulțimile demonilor le-ai biruit și adevărat biruitor te-ai arătat. Pentru aceasta pe tine cu credință pururea te fericim.

Condacul Sfântului Mare Mucenic Teodor Stratilat, glasul al 3-lea :

Cu bărbăția sufletului, îmbrăcându-te în credință ca într-o platoșă și în mâini luând cuvântul lui Dumnezeu, ca pe o lance, pe vrăjmașul l-ai rănit, fericite Teodor, mare între mucenici; cu care împreună nu înceta a te ruga lui Hristos Dumnezeu, pentru noi toți.

9. Sfinții Mucenici Nichifor, episcopul Marcel, Filagriu și Pangratie. - Astăzi se odovăiește praznicul Întâmpinării. Sfântul Mucenic Nichifor a pătimit în timpul lui Valerian și Galien, în anul 260.

Troparul Sfântului Mucenic Nichifor, glasul al 4-lea :

Mucenicul Tău, Doamne, Nichifor, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Nichifor, glasul al 3-lea :

Întraripându-te, fericite, cu dragostea Domnului și Crucea Lui pe umeri purtând, mărite, ai rușinat meșteșugirile diavolului și te-ai luptat până la moarte pentru adevăr. Pentru aceasta te-ai arătat purtător de biruință și tăinuitor al harului lui Dumnezeu.

Alt Condac al Sfântului Mucenic Nichifor, glasul 1 :

Cu legătura dragostei legându-te, Nichifore, ai dezlegat răutatea pizmuirii, și cu sabie capul tău tăindu-se, te-ai făcut mucenic Dumnezeiesc al Mântuitorului, Cel ce S-a întrupat, pe Care roagă-L pentru noi, cei ce lăudăm mărită pomenirea ta.

10. † Sfântul sfințit Mucenic Haralambie; Sfintele Mucenițe Enata și Valentina; Preacuviosul Părinte Zenon. - De nu este Postul cel Mare se cântă și slujba Sfântului Mucenic Nichifor. Sfântul Sfințit Mucenic Haralambie a fost preot în orașul Magnesia din Tesalia și a pătimit în timpul împăratului Sever, în anul 198.

Troparul Sfințitului Mucenic Haralambie, glasul al 4-lea :

Arătatu-te-ai, înțeleptule Haralambie, ca un stâlp neclintit al Bisericii lui Hristos, și sfeșnic pururea luminos al lumii; strălucit-ai în lume prin

mucenicie, fericite, și ai risipit întunecimea idolilor. Drept aceea roagă-te lui Hristos cu îndrăzneală, ca să ne mântuiască pe noi.

Condacul Sfințitului Mucenic Haralambie, glasul al 4-1ea :

Ca o comoară de mult preț Biserica a câștigat capul tău, Sfinte sfințite mucenice, pătimitorule și purtătorule de biruință, Haralambie. Drept aceea se și bucură, slăvind pe Ziditorul.

11. Sfântul sfințit Mucenic Vlasie, episcopul Sevastiei; Sfânta Teodora împărăteasa. Sfântul Sfințit Mucenic Vlasie a pătimit în timpul lui Licinie, în anul 316. Harul dumnezeiesc, cu care a tămăduit bolile oamenilor și ale animalelor, a făcut numele lui foarte cunoscut.

Troparul Sfințitului Mucenic Vlasie, glasul al 4-lea :

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la celei înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Vlasie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Vlasie, glasul al 2-lea :

Odrasla cea dumnezeiască, floarea cea nevestejită, vița cea cu multă roadă a viei lui Hristos, purtătorule de Dumnezeu, Vlasie, umple de veselie pe cei ce cu credință săvârșesc pomenirea ta, cel ce te rogi neîncetat pentru noi toți.

12. Cei între sfinți Părinții noștri Meletie, arhiepiscopul Antiohiei celei mari, și Antonie patriarhul; Sfântului Mucenic Hristea; Preacuvioasa Maria (Marin). Sfântul Meletie era din Melitine, din Armenia mică, un bărbat nepătat, drept, pios, sincer și foarte îndurător. Hirotonit episcop al Sevastiei în anul 357, a fost depărtat de la scaunul său și a venit în Siria. Chemat apoi în anul 360 la scaunul Antiohiei, a fost exilat în scurt timp de către împăratul eretic Constantie. După câtva timp fiind rechemat iarăși la același scaun, a fost exilat și pentru a treia oară de către Valent. El a trăit până la al doilea sinod ecumenic de la Constantinopol, la care a și luat parte, admirat de toți și de împăratul însuși; dar îmbolnăvindu-se acolo, a și murit peste puțin, și l-au plâns toți episcopii sinodului, ca pe părintele lor.

Troparul Sfântului Ierarh Meletie, glasul al 4-lea :

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării, te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Meletie, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Meletie, glasul al 2-lea :

Cu obiceiurile ortodoxiei împodobindu-te, te-ai arătat ocrotitor și apărător Bisericii, slăvite Meletie, luminând marginile cu învățăturile, luminătorule preastrălucite al Bisericii.

13. Cuviosul Părintele nostru Martinian; Sfinții Apostoli Acvila și Priscila; Preacuviosul Evloghie; arhiepiscopul Alexandriei. Cuviosul Martinian a fost din Cesareea Palestinei și a început sihăstreasca viață de tânăr, petrecând prin pustii și munți, căzând într-o ispită, s-a dus la o insulă, însă și acolo, pățind același lucru, de acum înainte fugea dintr-un loc în altul, zicându-și : Fugi Martiniane și scapă-te.

Troparul Cuviosului Martinian, glasul al 8-lea :

Văpaia ispitelor cu curgerea lacrimilor ai stins-o, fericite, și valurile mării și pornirile fiarelor înfrânându-le, ai strigat : Preamărit ești Atotputernice, Cel ce m-ai mântuit de foc și de vifor.

Condacul Cuviosului Martinian, glasul al 2-lea :

Ca pe un învățător încercat al dreptei credințe și cinstit nevoitor de bunăvoie și cetățean al pustiului și locuitor, pe Martinian, pururea cinstitul, întru cântări, după vrednicie, să-l lăudăm; că el pe șarpe în picioare l-a călcat.

14. Cuvioșii Părinții Auxențiu, Maron și Avraam. Cuviosul Auxențiu a fost la răsărit în timpul lui Teodosie cel Mic, fiind păzitor în curtea împărătească, retrăgându-se apoi ca monah la un munte al Bitiniei și făcându-se arhimandrit al monahilor, ce se adunaseră acolo, s-a arătat răbdător foarte în nevoințe și ortodox în credință. El a încetat din viață în zilele împăratului Leon Tracianul, care a domnit între anii 447-474.

Troparul Cuviosului Auxențiu, glasul 1 :

Locuitor pustiului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Auxențiu, cu postul, cu privegherea și cu rugăciunea cerești le daruri luând, vindeci pe cei

bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Mărire celui ce ți-a dat ție putere, mărire celui ce te-a încununat pe tine, mărire celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Condacul Cuviosului Auxentiu, glasul 1 :

Îndulcindu-te cu înfrânarea, de Dumnezeu înțelepțite, și pofta trupului tău înfrânându-ți-o, te-ai arătat sporind în credință. Și ca un pom în mijlocul raiului ai înflorit, Auxentie, părinte preasfințite.

15. Sfântul Apostol Onisim; Sfântul Mucenic Maior; Sfântul Părinte Eusebiu. Sfântul Apostol Onisim este unul dintre cei 70 apostoli, de origine Frigian și discipol al sfântului apostol Pavel. A primit cununa martirică sub împăratul Domițian, la anul 95.

Troparul Sfântului Apostol Onisim, glasul al 4-lea :

Apostole Sfinte, Onisim, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greșale sufletelor noastre.

Condacul Sfântului Apostol Onisim, glasul 4-lea :

Ca o rază ai ieșit, luminând lumii, fericite, luminat fiind cu razele lui Pavel, soarele cel prea strălucitor, care a luminat lumea. Pentru aceasta, toți te cinstim, Apostole Onisim.

16. Sfinții Mucenici Pamfil, Valentin și cei împreună cu dânșii; Cuvioșii Flavian si Maruta. Acești sfinți mucenici au pătimit sub împăratul Maximian, la 290, în Cesareea.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici Pamfil și Valentin, glasul al 4-lea :

Fiind puși înaintea groaznicelor unelte de chinuri, vitejii luptători ai Domnului, bucurându-se, cu bărbăție plină de curaj au răbdat chinurile, neținând seamă de trup. Pentru aceasta au moștenit veșnica slavă, și acum se roagă pentru noi, cei care lăudăm chinurile lor.

17. . Sfântul Mare Mucenic Teodor Tiron; Sfânta Mariamna. Preacuviosul Părinte Auxiviu, episcopul. - Dezlegare la vin și la

untdelemn. Sfântul Mucenic Teodor a fost din Amasia și a pătimit sub Maximian și Maximin, în anul 297. Se numește Tiron din cauză că, abia intrat în oastea Tironilor, adică a celor de curând recrutați, a suferit moarte mucenicească pentru credința în Hristos.

Troparul Sfântului Mare Mucenic Teodor Tiron, glasul al 2-lea :

Mari sunt faptele credinței ! În izvorul văpăii ca într-o apă de odihnă Sfântul Mucenic Teodor s-a bucurat. Că în foc cu totul fiind ars, ca o pâine plăcută Treimii s-a adus. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, miluiește sufletele noastre.

Condacul Sfântului Mare Mucenic Teodor Tiron, glasul al 4-lea :

Credința lui Hristos ca pe o pavăză, înăuntru în inima ta primind-o, puterile cele potrivnice le-ai călcat în picioare, pătimitorule, și cu cunună cerească ai fost încununat, în veci, Teodore, ca un nebiruit.

18. Sfântul Părintele nostru Leon, papa Romei; Cuvioșii Agapit, Mariam și Pulheria; Sfinții Mucenici : Leon și Parigoriu. Acesta s-a urcat pe scaunul arhiepiscopal al Romei în anul 440, a trimis patru locțiitori la al 4-lea sinod ecumenic din Calcedon, a scris multe, și a murit în anul 461.

Troparul Sfântului Leon, papa Romei, glasul al 8-lea :

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției, și luminătorule al lumii; podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată, Leone, înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Leon, papa Romei, glasul al 3-lea :

Pe scaunul arhieriei șezând, slăvite, și gurile leilor celor cuvântători astupându-le cu dogme de Dumnezeu insuflate, lumina cunoașterii de Dumnezeu a cinstitei Treimi ai luminat-o turmei tale. Pentru aceasta ai fost preamărit ca un dumnezeiesc tăinuitor al harului lui Dumnezeu.

19. Sfinții Apostoli : Arhip, Filimon și Apfia; Cuviosul Eugeniu, Macarie, Ravula și Conon; Sfinții Mucenici : Maxim, Teodot și Isihie. Sfântul apostol Arhip este dintre cei 70 de Apostoli împreună-ostenitor cu Sfântul Apostol Pavel. A primit cununa martirică în timpul împăratului Nero.

Troparul Sfântului Apostol Arhip, glasul al 4-lea :

Apostole Sfinte, Arhipe, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greșale sufletelor noastre.

Condacul Sfântului Apostol Arhip, glasul al 3-lea :

Ca pe o stea mare câștigându-te Biserica pe tine, Arhipe, și luminându-se cu razele minunilor tale, strigă către tine : Scapă pe cei ce cu credință cinstesc pomenirea ta.

20. Cei între sfinți Părinții noștri Leon, episcopul Cataniei, și Agaton; Cuviosul Visarion; Sfântul, Mucenic Sadoc episcopul. Sfântul Ierarh Leon era de la Ravena din Italia și a trăit în timpul împăratului Leon înțeleptul și al fiului său, Constantin Porfirogenitul, de la 886 înainte.

Troparul Sfântului Ierarh Leon, glasul al 4-lea :

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării, te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Leon, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Leon, glasul al 8-lea :

Ca pe un luminător prea mare, preafericite, Biserica te are pe tine, strălucind mai mult decât soarele, pe care cu rugăciunile tale cele bine-primite, către Stăpânul, de tot eresul păzește-o nebiruită și netulburată, ca, un pururea mărit.

21. Cuviosul Părintele, nostru Timotei; Sfântul Eustațiu, episcopul Antiohtei; Sfântul Părinte Gheorghe, episcopul Amastridei; Sfântul Mucenic Mauriciu. Despre Cuviosul Timotei nu știm, nici unde s-a născut, nici când a trăit Eustatie, însă, marele apărător al ortodoxiei, a fost din Pamfilia și s-a făcut întâiul episcop al Veriei (Haiep), apoi în anul 325, luând parte la primul sinod ecumenic, s-a strămutat de acesta la Traianopole din Tracia, unde a și murit în anul 337, alții prelungesc viața lui până la anul 360.

Troparul Cuvioșilor Părinți, glasul al 4-lea :

Dumnezeul părinților noștri, Care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta, de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuiește viața noastră.

Condacul Cuviosului Timotei, glasul al 4-lea :

Ca pe o stea luminoasă de la Răsărit strălucind, ai luminat în inimile credincioșilor faptele bune ale minunilor tale, de Dumnezeu înțelepțite Timotei.

22. Aflarea cinstitelor moaște ale Sfinților celor din Evghenia. Cuvioșii Atanasie, Talasie, Irineu (Limneu) și Varadat; Sfânta Antusa. Sfintele moaște aflate în Eugenia, în timpul împăratului Arcadie și a lui Toma Episcopul Constantinopolului.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici din Evghenia, glasul al 4-lea :

Din pământ strălucind ca niște luminători, toată negura păgânătății ați alungat, și pe credincioși l-ați luminat, dumnezeieștilor mucenici, ai Treimii apărători.

23. † Sfântul sfințit Mucenic Policarp, episcopul Smirnei; Sfânta Gorgonia; Preacuvioșii Părinți : Ioan, Moise, Antioh, Antonin, Zevina, Polihronin, Moise și Damian. Acest bărbat apostolic, Policarp, a fost discipol al Evanghelistului Ioan și succesor al lui Vucol (Febr. 6). În vârstă de 95 de ani, când s-a ridicat prigonirea creștinilor sub Antonin și Marc Aureliu Filozoful, prins de către proconsulul Smirnei și invitat să blesteme pe Hristos, răspunse : "De 86 de ani slujesc Lui și nu mi-a făcut nici o nedreptate, cum pot blestema pe Împăratul meu, care m-a mântuit ?" Atunci tiranul a poruncit să-l arunce în foc și astfel a murit glorios, în anul 166.

Troparul Sfințitului Mucenic Policarp, glasul al 4-lea :

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Policarp, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Policarp, glasul 1 :

Roade cuvântătoare aducând Domnului, înțeleptule Policarpe, prin fapte dumnezeiești, te-ai arătat după vrednicie dumnezeiesc Ierarh, fericite. Pentru aceasta astăzi, luminându-ne cu cuvintele tale, lăudăm pomenirea ta vrednică de laudă, preaslăvind pe Dumnezeu.

24. †) Întâia și a doua Aflare a cinstitului cap al Sfântului slăvitului Prooroc, înainte Mergător și Botezător Ioan. – Dezlegare la vin și la untdelemn. Aflarea întâia s-a făcut de doi monahi în casa lui Irod, iar a doua după trecerea de mai mulți ani, sub împăratul Marcian la anul 431.

Troparul aflării cinstitului cap al Botezătorului Ioan, glasul al 4-lea :

Din pământ răsărind capul înainte Mergătorului, aruncă credincioșilor razele nestricăciunii tămăduirilor. De sus adună mulțimea îngerilor, de jos cheamă împreună neamul omenesc; ca să înalțe cu un glas slavă lui Hristos Dumnezeu.

Condacul aflării cinstitului cap al Botezătorului Ioan, glasul al 2-lea :

Proorocule al lui Dumnezeu și înainte Mergătorule al harului, aflând capul tău ca un trandafir preasfințit din pământ, tămăduiri luăm totdeauna; pentru că iarăși propovăduiești, ca și mai înainte, pocăința în lume.

25. Sfinții Tarasie, arhiepiscopul Constantinopolului, Alexandru și Ipatie. Familia lui Tarasie era una dintre cele dintâi din Constantinopol. Mai întâi el a avut funcții înalte civile, iar în anul 784 a fost numit Arhiepiscop de Constantinopol de către împărăteasa Irina și fiul ei Constantin. El a stăruit să se convoace sinodul ecumenic al 7-lea pentru sfintele icoane și făcând multe pentru Biserică și cler, a încetat din viață în anul 806.

Troparul Sfântului Ierarh Tarasie, glasul al 4-lea :

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării, te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Tarasie, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Tarasie, glasul al 4-lea :

Ca un soare mare, cu strălucirile dogmelor şi ale minunilor, luminezi totdeauna plinirea lumii, tăinuitorule al celor cereşti, preafericite Tarasie.

26. Cel între sfinţi Părintele nostru Porfirie, arhiepiscopul Gazei; Sfânta Muceniţă Fotini; Sfântul Teodor. Sfântul Porfirie era din Tesalonic. Mai înainte a petrecut ca monah în mânăstirile din Ierusalim, apoi s-a făcut episcop al Gazei din Palestina şi a încetat din viaţă pe la anul 450.

Troparul Sfântului Ierarh Porfirie, glasul al 4-lea :

Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării, te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Porfirie, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Porfirie, glasul al 2-lea :

Cu preasfinţitele tale obiceiuri fiind înfrumuseţat, cu haina arhieriei te-ai luminat, preafericite de Dumnezeu insuflate, Porfirie, şi cu înălţările tămăduirilor eşti împodobit, rugându-te neîncetat pentru noi toţi.

27. Cuviosul Părintele nostru Procopie Decapolitul; Cuviosul Talaleu Mărturisitorul. Cuviosul Procopie Decapolitul, ca şi prietenul său Vasilie (28 Febr.), au vieţuit pe la mijlocul secolului al 8-lea, în timpul lui Leon Isaurul de la care multe au suferit din cauză că cinsteau sfintele icoane. Ei au săvârşit viaţa lor ca sihaştri.

Troparul Cuviosului Procopie, glasul al 8-lea :

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor şi cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; şi te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Ierarhe Procopie, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Procopie, glasul al 4-lea :

Luceafăr dobândindu-te astăzi Biserica, risipeşte toată negura relei credinţe, învrednicindu-te pe tine de cele cereşti învăţătorule, Procopie, mărite.

28. Cuviosul Părintele nostru Vasilie Mărturisitorul, ce a sihăstrit împreună cu Sfântul Procopie; Sfântul Mucenic Nestor; Sfintele femei : Chira și Marana. Cuviosul Vasile era din Roma, om învățat. Mai înainte el a fost militar, apoi, făcându-se monah, a încetat din viață la începutul secolului al V-lea.

Troparul Cuviosului Vasile Mărturisitorul, glasul 1 :

Locuitor pustiului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Vasile, cu postul, cu privegherea și cu rugăciunea cerești le daruri luând, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Mărire celui ce ți-a dat ție putere, mărire celui ce te-a încununat pe tine, mărire celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Condacul Cuviosului Vasilie Mărturisitorul, glasul al 2-lea :

De sus primind dumnezeiască descoperire, ai ieșit, înțeleptule, din mijlocul tulburărilor; și cuviincios sihăstrind, ai primit lucrarea minunilor și a tămăduirii bolilor prin har, Vasile, preafericite și preasfințite.

29. Cuviosul Vasile Mărturisitorul în anii comunismului; Cuviosul Părintele nostru Ioan Casian; Sfântul Cuviosul Gherman din Dobrogea. Cuviosul Ioan Casian s-a născut în Dobrogea la anul 365, dintr-o familie distinsă. A urmat toate școlile timpului, devenind foarte învățat. Dar părăsind toate, a plecat cu prietenul său intim, Gherman, la Locurile Sfinte și au intrat într-o mănăstire din Betleem. Împreună cu el a vizitat toate sihăstriile Egiptului, cu care ocazie au scris o carte cu întrebările și răspunsurile pe care le-au pus și le-au primit de la marii și sfinții nevoitori pe care îi vizitau, numită "Convorbiri Duhovnicești". Această călătorie a durat șapte ani. După aceea au vizitat pe Sfântul Ioan Gură de Aur, care i-a primit cu multă dragoste și a hirotonit pe Gherman în preot iar pe Casian în diacon. Cuvioșii Ioan Casian și Gherman au fost trimiși la Roma unde au petrecut 10 ani. Cuviosul Gherman a trecut la cele veșnice între anii 405-415, iar Cuviosul Ioan Casian a fost chemat în Galia unde a pus bazele monahismului apusean, întemeind și o mănăstire de bărbați pe mormântul unui martir din secolul al III-lea, Sfântul Victor. A trecut în pace la cele veșnice către anul 435. Sfintele

lui moaște se păstrează până astăzi în mănăstirea Sfântului Victor din Marsilia.

Troparul Cuviosului Casian Romanul, glasul al 8-lea :

Cu curgerile lacrimilor tale, nerodirea pustiului o ai lucrat și cu suspinurile tale cele din adânc, spre însutite osteneli o ai făcut roditoare. Și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Casian, Părintele nostru; roagă-te lui Hristos, Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Casian Romanul, glasul al 4-lea :

Făcându-te cuvios, te-ai dat lui Dumnezeu și luminându-te cu faptele cele bune, Casiane, ca un soare ai strălucit, cu lumina învățăturilor tale celor dumnezeiești, luminând inimile credincioșilor celor ce pururea te cinstesc. Pentru aceasta cu dinadinsul, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, pentru cei ce te laudă pe tine, cu dragoste fierbinte.

Troparul Cuviosului Gherman din Dobrogea, glasul al 8-lea :

Cu ostenelile tale, cu privegheri neîncetate, cu rugăciuni și post te-ai nevoit Cuvioase Părinte Gherman; împreună cu Sfântul Ioan Casian, din pământul Dobrogei odrăslind; și curgerile harului preoțesc cu rugăciunile lui Ioan cel cu Gura de Aur, te-ai învrednicita le primi. Bogăție de daruri duhovnicești din Țara Sfântă, prin osârdie, ai agonisit și prin aceasta pe mulți ai învrednicit pe Hristos a urma. Pentru aceasta Părinte al Dobrogei roagă pe Hristos, Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Ghennan din Dobrogea, glasul al 4-lea :

Toți ne bucurăm Cuvioase de nașterea ta pe pământul Dobrogei, cel binecuvântat de Apostolul Andrei, întâiul chemat. Împreună cu Sfântul Ioan Casian, de mânăstiri întemeietor arătându-te, Părinte Gherman; și lepădând grijile cele lumești viață sihăstrească ai dus, cununa biruinței ai luat și de brațele părintești te-ai învrednicit. Pentru aceasta, ca unul ce ești vas ales al sfințeniei, cu umilință alergăm către tine, să dobândim mântuire de la Dumnezeu prin rugăciunile tale.

LUNA MARTIE

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31

1. Cuvioasa Muceniță Evdochia; Cuvioasa Domnina.

Cuvioasa Evdochia a fost din Eliupoli de la Finicia. Fiind mai înainte închinătoare de idoli și desfrânată, mai pe urmă primind credința creștină, s-a botezat de episcopul Teodot, în timpul împărăției lui Domițian, când s-a și sfârșit mucenicește, la anul 152.

Troparul Cuvioasei Mucenițe Evdochia, glasul al 4-lea :

Mielușeaua Ta, Iisuse, Evdochia, strigă cu mare glas : Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Cuvioasei Mucenițe Evdochia, glasul al 4-lea :

Vitejește nevoindu-te întru pătimirea ta, ne luminezi cu revărsarea minunilor, prealăudată, pe noi cei ce alergăm la dumnezeiasca ta biserică și bucurându-ne te rugăm, cuvioasă muceniță Evdochia, ca să ne mântuim de neputințele cele sufletești și să primim dar de tămăduiri.

2. Sfântul sfințit Mucenic Teodot, episcopul Cirenei; Sfinții Mucenici Isihie, Nestor și Tribimiu; Sfânta fecioară Eutalia. Sfântul Sfințit Mucenic Teodot a pătimit la anul 320, pe timpul lui Licinie, iar Isihie pe timpul lui Maximian, la începutul veacului al 4-lea.

Troparul Sfințitului Mucenic Teodot, glasul al 4-lea :

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Teodot, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Sfântului Mucenic Isihie, glasul al 4-lea :

Mucenicul tău, Doamne, Isihie, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfințitului Mucenic Teodot, glasul al 3-lea :

Credința cea rea a mării ai rușinat și înșelăciunea închinării la idoli cu puterea dreptei credințe ai rănit-o, și făcându-te ca o ardere de tot dumnezeiască, prin lucrarea minunilor tale ai ajuns cunoscut până la marginile lumii, preasfințite Teodot. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.

3. Sfinții Mucenici Eutropie, Cleonic, Vasilisc și Teodoret. Sfinții Mucenici au pătimit sub Dioclețian, la anul 296.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul al 2-lea :

Luminători luminoși v-ați arătat, dumnezeiești mucenici cei trei la număr și cu strălucirile minunilor voastre luminați toată zidirea, alungând pururea noaptea cea adâncă a neputințelor și rugându-vă lui Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

4. Cuviosul Părintele nostru Gherasim cel de la Iordan; Sfinții Mucenici Pavel și Iuliana, sora lui. Cuviosul Gherasim a fost din Licia; după ce a petrecut mulți ani în pustietate, a venit apoi în Palestina, unde a zidit, lângă Iordan, o lavră mare. El a murit în anul 475.

Troparul Cuviosului Gherasim, glasul 1 :

Cel ce ai fost întru postiri ca fără de trup, întru privegheri puternic și întru rugăciuni neîncetate, întru toate ai avut inima trează, purtătorule de Dumnezeu, părinte Gherasime. Cu viețuirea ta ai minunat pe îngeri și taberele demonilor le-ai izgonit, veselind pe cei credincioși, fericite,

când ți s-a plecat ție fiara. Pentru aceasta având îndrăzneală către Domnul, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Gherasim, glasul al 4-lea :

Aprinzându-te de dorirea celor de sus, asprimea pustiului Iordanului mai mult decât toate dulcețile lumii ai socotit-o, acolo plecându-se ție fiara cu ascultare până la moarte, cu jale pe mormântul tău s-a sfârșit, într-acest fel preamărindu-te Dumnezeu; pe Care roagă-L pentru noi, părinte Gherasim.

5. Sfințitul Mucenic Conon; Sfânta Muceniță Iraida; Preacuviosul Marcu monahul. Sfântul Mucenic Conon a pătimit în anul 250, în timpul lui Deciu.

Troparul Sfințitului Mucenic Conon, glasul al 4-lea :

Ca pe un păzitor de feciorie prea minunat și mucenic neclintit, pe preafericitul pătimitor, care a luat putere asupra demonilor, pe Conon cu cântări să-l lăudăm și către dânsul să strigăm : Roagă pe Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Conon, glasul al 2-lea :

Cu curăție, ca un înger, viețuind pe pământ, încă de aici te-ai învrednicit a fi vorbitor cu îngerii, și pe părintele tău l-ai adus la cunoștința lui Hristos. Și, pătimind până la sânge, pe Hristos Dumnezeu L-ai mărturisit, mucenice Conon; roagă-te neîncetat lui Hristos, pentru noi toți.

6. Sfinții 42 de Mucenici din Amoreea; Sfântul Eufrosin. Acești Sfinți Mucenici au pătimit în timpul împărăției lui Teofil iconomahul.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul al 2-lea :

Pe ostașii credinței cei de curând arătați, ca pe unii ce cu osârdie au pătimit pentru Hristos, cu cununi de laude, după vrednicie, toți să-i încununăm; căci se roagă pentru noi lui Hristos, ca niște turnuri și păzitori ai credinței creștinești.

7. Sfinții Mucenici episcopi din Cherson : Vasilevs, Efrem episcopul de Tomis, Evghenie, Capiton, Eterie, Agatodor și Elpidie; Cuviosul Pavel cel simplu. Acești Sfinți Mucenici au pătimit în diferite epoci.

Troparul Sfinților Mucenici din Cherson, glasul al 4-lea :

Și părtași obiceiurilor și următori scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ați aflat, de Dumnezeu insuflaților, spre suirea privirilor la cele înalte. Pentru aceasta cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, Sfinților Mucenici, rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici din Cherson, glasul al 2-lea :

Astăzi este ziua cea purtătoare de lumină a păstorilor care în chip luminat au slujit lui Dumnezeu în Cherson. Și lăudând prăznuirea voastră ca a unora ce ați pătimit pentru Hristos, sfinților mucenici, rugați pe Hristos, Păstorul cel mare, ca să ne numere și pe noi printre oile ce stau de-a dreapta și să cântăm vouă; bucurați-vă sfinți părinți, cei ce v-ați vărsat sângele vostru pentru Hristos.

8. Cuvioșii Părinți : Teofilact Mărturisitorul, episcopul Nicomidiei, și Pavel Mărturisitorul. Cuviosul Teofilact exilat de către Leon Armeanul pentru cinstirea sfintelor icoane, a murit pe la anul 832.

Troparul Cuviosului Teofilact Mărturisitorul, glasul al 6-lea :

Neștiut ai trăit, preafericite; dar Hristos te-a arătat pe tine tuturor, luminând ca un astru, punându-te ca pe o lumină înțelegătoare în sfeșnic. Și ți-a înmânat tablele dogmelor Duhului, cu care luminează-ne și pe noi.

Condacul Cuviosului Teofilact Mărturisitorul, glasul al 2-lea :

Luminător marginilor te-ai arătat Sfințite Teofilact, propovăduind Cuvântul cel de o ființă cu Tatăl și cu Duhul, și ceata dumnezeieștilor părinți ai luminat-o, arătându-te plăcut Treimii, înaintea Căreia stând, roagă-te neîncetat pentru noi toți.

9. †) Sfinții 40 de Mucenici, care au pătimit în iezerul Sevastiei. - Dezlegare la vin și la untdelemn. Acești Sfinți Mucenici, fiind din diferite locuri, au fost toți ostași sub același comandant. Prinși din cauza credinței lor, au fost aruncați după multe alte munci, în iezerul, care era în orașul Sevastia din Capadocia, fiind un frig foarte aspru și multă

gheață. Aici au petrecut toată noaptea goi, iar dimineață fiind aproape morți de frig, li s-au frânt picioarele, primind astfel cununa muceniciei, în anul 320 sub Licinie.

Troparul Sfinților 40 de Mucenici, glasul 1 :

Pentru durerile pe care sfinții le-au pătimit pentru Tine, milostiv fii, Doamne, și Te rugăm vindecă toate durerile noastre, Iubitorule de oameni.

Alt tropar al Sfinților 40 de Mucenici :

Purtătorilor de chinuri, cinstiți patruzeci de ostași ai lui Hristos, prin foc și prin apă ați trecut și v-ați arătat împreună-locuitori cu îngerii. Cu care rugați-vă lui Hristos, pentru cei ce vă laudă pe voi cu credință. Slavă Celui ce va dat vouă tărie; slavă Celui ce va încununat pe voi; slavă celui ce a dăruit prin voi tuturor tămăduiri.

Condacul Sfinților 40 de Mucenici, glasul al 6-lea :

Toată oștirea lumii părăsind-o, de Stăpânul cel din ceruri v-ați lipit, purtătorilor de biruință ai Domnului, sfinților patruzeci. Că prin foc și prin apă trecând, fericiților, după vrednicie ați primit mărire din ceruri și mulțime de cununi.

10. Sfinții Mucenici : Codrat, Ciprian, Anecton, Crescent, Pavel și Dionisie și cei împreună cu dânșii; Cuvioasa Maică Anastasia patriciana. Acești Sfinți Mucenici au fost la anul 252 și au pătimit sub Deciu și Valerian.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul 1 :

Mărirea cea de șase ori numărată a mucenicilor lui Hristos să o lăudăm noi credincioșii, cu cântări; pe Codrat și pe Ciprian, pe Anecton și pe Crescent, pe Pavel și pe Dionisie. Că aceștia s-au nevoit până la tăiere și moarte, și primind cununile nestricăciunii, se roagă pentru sufletele noastre.

11. Cel dintre sfinți Părintele nostru Sofronie, patriarhul Ierusalimului; Sfinții Mucenici Trofim și Lalu; Cuviosti Părinți : Pion

și Gheorghe. Sofronie a succedat pe Modest în anul 633, a încetat din viață în anul 638, lăsând Bisericii și câteva scrieri.

Troparul Sfântului Ierarh Sofronie, glasul al 4-lea :

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Sofronie, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Sofronie, glasul al 2-lea :

De râvna cea dumnezeiască fiind pus în mișcare și lărgind gura poruncilor celor adevărate, temeliile Bisericii după lege le-ai așezat; și cuvinte preaînțelepte dând călugărilor celor ce se aflau acolo, te-ai arătat lumii preaînțelept între patriarhii Ierusalimului, Sofronie. Prin care, îndreptându-ne, strigăm ție : Bucură-te, lauda cea luminoasă a ortodocșilor !

12. Cuviosul Părintele nostru Teofan Mărturisitorul al Sigrianei; Sfântul Grigore Dialogul, papă al Romei. Acest Sfânt Mucenic a fost pe timpul lui Leon Isaurul iconomahul, la anul 735.

Troparul Cuviosului Teofan Mărturisitorul, glasul al 8-lea :

Cu înfrânarea împodobindu-ți viața și omorându-ți trupul, meșteșugurile demonilor ai biruit, părinte Teofane și mutându-te către Dumnezeu, în viața cea veșnică, ca un vrednic părtaș, roagă-te neîncetat să se miluiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Teofan Mărturisitorul, glasul al 2-lea :

Din înălțime primind dumnezeiasca descoperire, ai ieșit în grabă din mijlocul zgomotelor și ducând viață călugărească, cuvioase, ai primit lucrarea minunilor și harul profeției, lipsindu-te de soție și de bogăție.

13. Aducerea moaștelor celui între sfinți Părintelui nostru Nichifor, patriarhul Constantinopolului.

Troparul Sfântului Ierarh Nichifor, glasul al 8-lea :

Întru răbdarea ta ți-ai agonisit plata ta, părinte cuvioase, întru rugăciuni neîncetat răbdând, pe săraci iubind și pe acela îndestulând. Dar te roagă lui Hristos Dumnezeu, Nichifore Ierarhe, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Nichifor, glasul 1 :

Ceata patriarhilor, cu laude și cu cântări, cinstește sfințită pomenirea ta, Nichifor. Că la pristăvirea ta a primit sufletul tău, mărite. Pentru aceasta cinstita Biserică, mărindu-te pe tine, laudă pe Hristos Împăratul, pe Cel ce singur este iubitor de oameni.

14. Cuviosul Părintele nostru Benedict; Sfântul Mucenic Alexandru preotul. Cuviosul Benedict s-a născut în anul 480 în Nursia din Italia, el s-a retras din tinerețe în pustietate și exemplul său a găsit mulți imitatori, de aceea urcându-se la muntele Casin din Campania, a zidit acolo o mânăstire și a înființat o tagmă de monahi care se numesc de la el benedictini. El a murit în anul 543.

Troparul Cuviosului Benedict, glasul al 8-lea :

Întru tine Părinte cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că luând Crucea ai urmat lui Hristos si lucrând ai învățat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii, împreună se bucură, Sfinte Preacuvioase Părinte Benedict, duhul tău.

Condacul Cuviosului Benedict, glasul al 6-lea :

Îmbogățitu-te-ai cu dumnezeiescul har, iar cu faptele tale ai descoperit chemarea și te-ai arătat plin de harul Duhului Sfânt, în rugăciuni și în înfrânări, Benedict, plăcutule al lui Dumnezeu, și neputincioșilor tămăduitor te-ai făcut și izgonitor demonilor și grabnic apărător sufletelor noastre.

15. Sfinții Mucenici Agapie, Plisie, Romil, Timolau și cei împreună cu dânșii; Sfântul Apostol Aristobul; Sfântul Mucenic Nicandru. Acești Sfinți Mucenici au pătimit sub împăratul Dioclețian, la anul 297.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitor au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul al 8-lea :

Ceata cea cu numărul de șapte a Sfinților Mucenici, tare ați pătimit pentru Treimea cea dumnezeiască și cu harul ați pierdut mulțimile vrăjmașilor celor de gând și v-ați împreunat, prin Duhul, cu mulțimea

puterilor celor cerești. Cu ale voastre rugăciuni să se milostivească spre noi Iubitorul de oameni.

16. Sfinții Mucenici Sabin, Papa, Romano, Anin și Iulian. Sabin era din Egipt și a pătimit sub Dioclețian la anul 299.

Troparul Sfântului Mucenic Sabin, glasul al 4-lea :

Mucenicul Tău, Doamne, Sabin, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Sabin, glasul al 2-lea :

Odrasla cea dumnezeiască, floarea cea nevestejită, vița cea cu mult rod, purtătorule de Dumnezeu, Sabine ! Umple de veselia ta pe cei ce cinstesc pomenirea ta și te roagă neîncetat pentru noi toți.

17. Cuviosul Părintele nostru Alexie, omul lui Dumnezeu; Sfântul Mucenic Marin. Cuviosul Alexe, a fost sub Împăratul Teodosie cel Mic, la anul 408.

Troparul Cuviosului Alexie, glasul al 8-lea :

Crescând în bunătate și curățindu-ți cugetul, ai ajuns la marginile dorirlor, iar împodobindu-ți viața ta cu nepătimirea și cu inimă curată primind înfrânarea cea aleasă și ca un fără de trup petrecând întru rugăciuni, ca soarele ai strălucit în lume, preafericite Alexie.

Condacul Cuviosului Alexie, glasul al 4-lea :

Casa părinților tăi ca pe o casă străină socotind-o, ai rămas lângă ea, în chipul sărăciei; iar după mutarea din viață, cununa măririi primind, te-ai arătat minunat îngerilor din cer și bucurie oamenilor pe pământ, Alexie, omule al lui Dumnezeu.

Alt Condac al Cuviosului Alexie, glasul al 4-lea :

Preacinstita prăznuire a preafericitului Alexie săvârșind astăzi, cu dreaptă credință să-l lăudăm, zicând : Bucură-te, podoaba cea desfătată a cuvioșilor.

18. Cel între sfinți Părintele nostru Chiril, arhiepiscopul Ierusalimului; Sfinții Mucenici Trofim și Evcarpion. Sfântul Chiril s-

a născut în anul 315, a succedat pe Maxim pe scaunul Ierusalimului în anul 350; s-a arătat zelos apărător al ortodoxiei și protector al săracilor. S-a exilat de trei ori de către împărații arieni, Constanție și Valent, iar după moartea acestora s-a rechemat și a murit în pace la anul 386. Din scrierile sale cele mai însemnate sunt cele 25 cateheze, care se consideră ca cea mai veche și cea mai metodică prescurtare a învățăturii creștine.

Troparul Sfântului Ierarh Chiril, glasul al 4-lea :

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Chiril, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Chiril, glasul al 2-lea :

Tunet dumnezeiesc, trâmbiță duhovnicească, săditorule al dreptei credințe și stârpitorule al eresurilor, plăcutule al Treimii, arhiereule mare, Chiril, cu îngerii împreună stând înainte, neîncetat roagă-te pentru noi toți.

19. Sfinții Mucenici Hrisant, Daria, Ilaria și Panhariu. Hrisant a fost din Alexandria și a fost îndrumat în religia creștină de către un episcop. Tatăl său însă, care era un senator, l-a închis mai întâi în închisoare mai multe zile, apoi, văzând că nu-și schimbă hotărârea a trimis și a adus de la Atena pe Daria, o fată foarte frumoasă și învățată, însă închinătoare de idoli, și i-a dat-o lui de soție, crezând că Daria va reuși a-l depărta de la credința lui Hristos. Dar s-a întâmplat tocmai contrariul, Daria s-a convertit în religia lui Hristos și a primit botezul, din care cauză împreună cu Hrisant a primit cununa muceniciei în anul 284, sub Numerian.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul al 2-lea :

Luminători luminoși arătându-vă, dumnezeieștilor mucenici Hrisant și Daria, cu lumina minunilor voastre străluciți toată făptura, risipind pururea noaptea cea adâncă a neputințelor; rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

20. Cuvioșii Părinții noștri cei uciși în mânăstirea Sfântul Sava cel sfințit; Cuviosul Părinte Nichita Mărturisitorul, episcopul Apoloniadei.

Troparul Cuvioșilor Mucenici, glasul al 4-lea :

Ca niște străini și călători ați fost pe pământ, colibe în pustie făcându-vă, ați sihăstrit, preacuvioșilor, goliciunea trupului cu îmbrăcăminte de fapte bune ați înfrumusețat, patimilor lui Hristos închipuindu-vă. Drept aceea, și junghierile chinuitorilor răbdându-le, rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuvioșilor Mucenici, glasul al 4-lea :

Îndulcirea celor pământești și stricăcioase cu adevărat urând, preafericiților, și luând asupra voastră viața cea sihăstrească, ați lepădat cele preafrumoase ale lumii și hrana cea vremelnică, pentru care v-ați învrednicit împărăției celei cerești, veselindu-vă împreună cu cetele mucenicilor și ale pustnicilor, Pentru aceasta, cinstind pomenirea voastră, cu osârdie strigăm către voi : izbăviți-ne pe noi din nevoi, Părinților.

21. Cuviosul Părintele nostru Iacov, episcopul și mărturisitorul; Sfinții părinți Toma, Serapion și Viril; Sfinții Mucenici Filimon și Domnin.

Troparul Cuviosului Iacov Mărturisitorul, glasul al 8-lea :

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției, și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată Iacov, înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Iacov Mărturisitorul, glasul al 4-lea :

Lumea lăsând și prin înfrânare supunând cu adevărat trupul, ai urmat lui Hristos, preafericite Iacov, de unde ai dobândit ungerea cea sfântă a arhieriei; și acum te-ai mutat către cetele cele materialnice, rugându-te pentru noi toți, cei ce te lăudăm pe tine.

22. Sfântul sfințit Mucenic Vasile, preotul bisericii din Ancira; Sfânta Drosida.

Troparul Sfințitului Mucenic Vasile, glasul al 4-lea :

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Vasile, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Vasile, glasul al 2-lea :

Săvârșind petrecerea cea după lege, ai păzit credința, sfințite mucenice Vasile. Pentru aceasta te-ai învrednicit cununilor muceniciei și stâlp neclintit te-ai arătat Bisericii, mărturisind pe Fiul cel fără de început cu Tatăl și cu Duhul, Treimea cea nedespărțită, pe Care roagă-o să ne mântuiască din nevoi, pe noi cei ce te cinstim pe tine, ca să strigăm ție : Bucură-te, Vasile, de Dumnezeu înțelepțite.

23. Sfântul Cuvios Mucenic Nicon și cei 199 de Mucenici ai lui, care au mărturisit împreună cu el; Preacuviosul Gheorghe cel nou.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Cuviosului Mucenic Nicon, glasul al 2-lea :

În chip cuviincios viețuind mai întâi, Nicon, ai adunat mai apoi ceată de supuși lui Dumnezeu, plini de dreaptă credință și pururea următori ție. Și cu razele patimilor ca un soare purtător de lumină de la răsărit până la apus strălucind, ai împuținat înșelăciunea cu curgerea sângelui tău.

24. . Înainte-prăznuirea Buneivestiri; Sfântul Cuviosul Părintele nostru Zaharia; Sfântul Mucenic Luca; Sfântul Artemon, episcopul Seleuciei.

Troparul înainte-prăznuirii Buneivestiri, glasul al 4-lea :

Astăzi începutul bucuriei a toată lumea îndeamnă a lăuda Înainte-prăznuirea, că iată, Gavriil vine, aducând Fecioarei bunavestire și către dânsa strigă : Bucură-te cea plină de har, Domnul este cu tine.

Condacul înainte-prăznuirii Buneivestiri, glasul al 8-lea :

Tu ești începutul mântuirii noastre, a tuturor celor de pe pământ, Născătoare de Dumnezeu. Căci dumnezeiescul slujitor, mai-marele începător al cetelor, Gavriil, a fost trimis din cer, să stea înaintea ta și ți-a adus bucurie, ceea ce ești cu har dăruită. Pentru aceasta toți strigăm ție : Bucură-te, Mireasă nenuntită.

Alt Condac al înainte-prăznuirii Buneivestiri, glasul al 4-lea :

Cu venirea Preasfântului Duh, pe cel împreună cu Tatăl pe scaun șezător și de o ființă, prin glasul arhanghelului l-ai zămislit, de Dumnezeu Născătoare, chemarea lui Adam.

25. (†) Buna Vestire a Preasfintei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei, și pururea Fecioarei Maria. - Praznic și dezlegare la pește, de nu este în Săptămâna Patimilor. Șase luni după zămislirea Înaintemergătorului, Dumnezeu a trimis pe îngerul Gavriil la Nazaret, oraș al Galileei, către Fecioara Maria, care după tradiția părinților, era de patru luni logodită cu Iosif. Îngerul, intrând în casa ei, a zis : Bucură-te ceea ce ești plină de dar, Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între femei. Iar Fecioara, după oarecare tulburare și temere, răspunse cu umilință : Iată roaba Domnului, fie mie după cuvântul tău. Și îndată cu cuvântul îngerului și cu umbrirea și venirea Duhului Sfânt, a zămislit în curatul său pântece pe Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu (Luca I, 26-38).

Troparul Bunei Vestiri, glasul al 4-lea :

Astăzi este începutul mântuirii noastre și arătarea tainei celei din veac. Fiul lui Dumnezeu, Fiu Fecioarei Se face, și Gavriil harul îl binevestește. Pentru aceasta și noi, împreună cu dânsul, Născătoarei de Dumnezeu să-i strigăm : Bucură-te, cea plină de har, Domnul este cu tine !

Condacul Bunei Vestiri, glasul al 8-lea :

Apărătoarei Doamnei, pentru biruință mulțumiri, mântuindu-ne din nevoi, aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi; ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozește-ne pe noi din toate nevoile, ca să strigăm ție : Bucură-te, Maică, pururea Fecioară !

26. . Soborul Arhanghelului Gavriil; Sfinții 26 de Mucenici din Goția și Sfinții Mucenici : Codrat, Teodosie și Emanuel; Cuviosul Ștefan Mărturisitorul; Sfinții Mucenici Montan preotul și soția sa Maxima - Dezlegare la vin și untdelemn. Această prăznuire, o facem spre slava Arhanghelului Gavriil, pentru că a slujit la taina cea mai presus de fire a întrupării Domnului din Sfânta Fecioară Maria.

Troparul prazncului și al arhanghelului Gavriil, glasul al 4-lea :

Mare voievod al oștilor cerești, rugămu-te pe tine, noi nevrednicii, ca prin rugăciunile tale, să ne acoperi pe noi, cu acoperământul aripilor măririi tale celei netrupești, păzindu-ne pe noi cei ce cădem cu deadinsul și strigăm : Scapă-ne din nevoi, ca un mai-mare peste cetele puterilor celor de sus.

Condacul prazncului și al Arhanghelului Gavriil, glasul al 8-lea :

Tu, voievodule al îngerilor, ești preamărit slujitor al prealuminoasei, cinstitei, înfricoșătoarei și Atotfăcătoarei Treimi. Pentru aceasta, roagă-te acum neîncetat, mijlocitorule al nostru, ca să fim mântuiți din toate nevoile și chinurile. Ca să strigăm ție : Bucură-te acoperământul robilor tăi.

27. Sfânta Muceniță Matroana cea din Tesalonic; Sfântul Prooroc Anania; Sfinții Mucenici Filet Sincliticul cu soția și fiii lui. Sfânta Muceniță Matroana, fiind servitoare la o evreică, numită Fatula, a suferit multe pentru Hristos de la ea și în cele din urmă și-a primit sfârșitul în temniță.

Troparul Sfintei Mucenițe Matroana, glasul al 4-lea :

Mielușeaua Ta, Iisuse, Matroana, strigă cu mare glas : Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfintei Mucenițe Matroana, glasul al 8-lea :

Biserica ta cea preacinstită, ca pe o tămâie sufletească aflând-o credincioșii, cu mare glas strigăm ție : Fecioară muceniță Matroana, cea cu nume mare, roagă neîncetat pe Hristos Dumnezeu, pentru noi toți.

28. Cuviosul Ștefan, făcătorul de minuni, și Ilarion, unul dintre cei 70 de ucenici. Acești cuvioși au fost pe timpul împărăției lui Leon Armeanul.

Troparul Cuviosului Ștefan, glasul al 8-lea :

Dumnezeul părinților noștri, Care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viața noastră.

Condacul Cuviosului Ștefan, glasul al 4-lea :

Pe cei ce cu credință săvârșesc pomenirea ta, preafericite Ștefan, păzește-i de toată răutatea și ispita șarpelui, ca cel ce ai dobândit îndrăznire către Stăpânul tuturor. Pe Care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

29. Cuviosul Mucenic Părintele nostru Marcu, episcopul Aretuselor, Chiril diaconul și cei împreună cu dânșii; Sfinții mucenici Iona și Varahisiu. Aceștia au pătimit pe timpul împăratului Iulian Paravatul, la anul 361.

Troparul Sfințitului Mucenic Marcu, glasul al 4-lea :

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Marcu, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Luminați fiind de harul cel adevărat, cu dreaptă credință îndreptați, în chip luminat, marginile pământului, sfinților și măriților Mucenici. Pentru aceasta, cu credință, vă fericim pe voi.

Alt Condac al Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Cu lauda pătimirii și cu vrednicia cununilor, măriții purtători de chinuri, s-au îmbrăcat întru tine, Doamne, căci cu suferirea bătăilor pe cei fără de lege au biruit și prin puterea dumnezeiască din cer biruință au luat. Cu rugăciunile lor, Dumnezeule, dăruiește-ne nouă mare milă.

30. Cuviosul Părintele nostru Ioan Scărarul care a scris "Scara"; Sfântul Prooroc Ioad; Sfânta Euvula. Cuviosul Ioan s-a născut în Palestina, pe la anul 523. Îmbrățișând din tinerețe viața monahicească, s-a făcut egumen al mânăstirii de la muntele Sinai. El a scris 30 de cuvinte despre virtute. Aceste cuvinte cuprind fiecare câte o virtute și procedând de la cele practice la cele teoretice, ridică pe om, ca pe niște trepte, la o înălțime cerească, pentru care și scrierea aceasta se numește Scara Virtuților. Ioan a murit la anul 602 în vârstă de 80 de ani.

Troparul Cuviosului Ioan Scărarul, glasul al 4-lea :

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Ioan, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Ioan Scărarul, glasul 1 :

Roduri pururea înflorind, învățăturile cele din cartea ta aducând, înțelepte, îndulcești inimile celor ce iau aminte la dânsele cu trezvie, fericite, că scara este, care ridică de pe pământ sufletele celor ce cu credință te cinstesc pe tine, la mărirea cea cerească, care rămâne pururea.

Alt condac al Cuviosului Ioan Scărarul, glasul al 4-lea :

Ca pe un luceafăr ce își îndreaptă lumina fără de greșeală până la marginile lumii, te-a pus pe tine Domnul, spre pildă de înfrânare, îndreptătorule Ioane, părintele nostru.

31. Cuviosul și făcătorul de minuni Ipatie, episcopul Gangrei; Sfinții Acachie Mărturisitorul, episcopul Meletinei, Avdas episcopul și Veniamin diaconul. Cuviosul Ipatie a fost în timpul lui Constantin cel Mare și al fiului său Constantie.

Troparul Sfântului Ierarh Ipatie, glasul al 4-lea :

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Ipatie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Ipatie, glasul 1 :

Cu curățirea cea sufletească dumnezeiește întrarmându-te și rugăciunea cea neîncetată având-o ca pe o suliță în mâini, cu tărie ai biruit cetele demonilor, părinte Ipatie; roagă neîncetat pe Hristos Dumnezeu, pentru sufletele noastre

LUNA APRILIE

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30

1. Cuvioasa Maica noastră Maria Egipteanca; Cuviosul Macarie Mărturisitorul. Aceasta fiind în vârstă de 12 ani, a plecat fără știrea părinților la Alexandria și a petrecut aici 17 ani în desfrânări. Pe urmă, însă, căindu-se, s-a dat cu totul spre nevoințe și fapte bune, și a trăit 47 de ani în pustietate, ducând o viață foarte aspră și peste firea omenească. Cauza întoarcerii sale spre calea virtuții a fost următoarea : Vrând să asiste la înălțarea Sfintei Cruci, venise cu mulți alți închinători la Ierusalim, unde s-a dedat la tot felul de desfrânări, atrăgând pe mulți în adâncimea pieirii. Însă când a vrut să intre în Biserică în ziua înălțării Crucii, a simțit de 3-4 ori o putere nevăzută care o oprea să intre, pe când toată cealaltă lume intra neîmpiedicată. Aceasta a avut un efect atât de puternic asupra ei, încât s-a hotărât să-și schimbe viața și a se împăca cu Dumnezeu prin căință. Ea a murit în anul 527, fiind împărtășită cu dumnezeieștile Taine de către Sfântul Zosima, care o găsise în pustie.

Troparul Cuvioasei Maria Egipteanca, glasul al 8-lea :

Întru tine maică cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; si lucrând ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Maria, duhul tău.

Condacul Cuvioasei Maria Egipteanca, glasul al 3-lea :

Ceea ce erai mai înainte plină de tot felul de desfrânări, astăzi te-ai arătat mireasă lui Hristos prin pocăință urmând vieții îngerești, și cu arma Crucii pierzi pe draci. Pentru aceasta te-ai arătat mireasă împărăției cerului, Marie preacinstită.

2. Cuviosul Părintele nostru Tit, făcătorul de minuni; Sfinții Mucenici și frați buni Amfian și Edesie. Acest cuvios părinte Tit, a viețuit în secolul al 9-lea.

Troparul Cuviosului Tit, glasul al 8-lea :

Întru tine Părinte cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că luând Crucea ai urmat lui Hristos si lucrând ai învățat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii, împreună se bucură, Sfinte Preacuvioase Părinte Tit, duhul tău.

Condacul Cuviosului Tit, glasul al 3-lea :

Grija vieții ai lăsat și cu liniște petrecând toată viața ta, înțelepte, ai ajuns către Dumnezeu, purtătorule de minuni, părintele nostru Tit, preacuvioase.

3. Cuviosul Părintele nostru Nichita Mărturisitorul, egumenul Mânăstirii Midichiei; Sfinții Mucenici : Elpidifor, Diu, Vitonie, Galic si Pavel Rusul. Acest cuvios Nichita, de loc din Cesareea Bitiniei, lăsând pe Filaret, tatăl său, s-a dus la Mânăstirea Medichiei, unde excelând în viața monahicească, a fost hirotonisit preot de Patriarhul Tarasie și rânduit egumen de Patriarhul Nechifor al Constantinopolului. În urmă, susținând cultul icoanelor, Leon Armenul l-a exilat pe o insulă la Mânăstirea Sfintei Glicheria, unde a suferit 6 ani. În timpul împărăției lui Mihail Amoreul, fiind eliberat, s-a sfârșit în pace, la anul 824 după Hristos.

Troparul Cuviosului Nichita Mărturisitorul, glasul al 8-lea :

Întru tine Părinte cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că luând Crucea ai urmat lui Hristos si lucrând ai învățat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii, împreună se bucură, Sfinte Preacuvioase Părinte Nichita, duhul tău.

Condacul Cuviosului Nichita Mărturisitorul, glasul al 2-lea :

Dobândind viața și cugetul cel ceresc, strălucești luminat ca soarele cu lumina faptelor, luminând pe cei ce sunt întru întunericul vieții, și către Dumnezeu aducând pe toți, părinte Nichita. Roagă-te neîncetat pentru noi toți.

4. Cuvioșii Părinții noștri Iosif, scriitorul de cântări, Gheorghe cel de la Maleon, Zosima și Platon; Sfânta Muceniță Fervuta. Iosif era din Sicilia. Din cauza Agarenilor însă a fugit de acolo și rătăcind prin multe locuri, a venit la Constantinopol, unde a suferit multe pentru zelul său. În cele din urmă a adormit în Domnul la anul 883. El a scris multe și frumoase cântări. Mai toate canoanele asmatice ale Mineielor sunt compuse de el, având la a 9-a Cântare în acrostih numele său Iosif. Tot el a compus mai toată cartea bisericească, numită Paractetica. De aceea el se numea cu deosebire imnograf.

Troparul Cuviosului Iosif, glasul al 8-lea :

Întru tine părinte cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; si lucrând ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioase Iosif, duhul tău.

Condacul Cuviosului Iosif, glasul al 2-lea :

Cel ce ești ca un izvor nedeșertat al pocăinței, și dătător mângâierii celei fără de sfârșit, și adâncime umilinței, Iosife, dă-ne nouă lacrimile pocăinței celei dumnezeiești, prin care plângem aici, să dobândim mângâiere de la Dumnezeu, cerșind ajutorul tău Sfinte.

5. Sfinții Mucenici Teodul, Agatopod, Claudie, Diodor, Serapion, Nichifor, Victor și Victorin; Preacuvioasa Teodora. Acești sfinți mucenici au viețuit în timpul împărăției lui Dioclețian și Maximian,pe la anul 300. Suferind mai multe munci sub prefectul Faustian, în cele din urmă și-au primit sfârșitul prin aruncare în mare.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul celor șapte Sfinți Mucenici, glasul al 2-lea :

Arătatu-v-ați luminători lumii dumnezeiești Mucenici cei cu numărul de șapte, și prin razele minunilor străluciți toată făptura pururea, gonind întunericul cel adânc al neputințelor; rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

6. Sfântul Ierarh Eutihie, arhiepiscopul Constantinopolului; Cuvioasa Platonida; Sfântul Sfințit Mucenic Irineu episcop de Sirmium. Sfântul Eutihie a fost pe timpul împăratului Iustinian cel Mare. A luat parte la sinodul al 5-lea. După moartea lui Mina, a ocupat scaunul Patriarhiei la Constantinopol 12 ani, când, prin intrigile ereticilor a fost exilat timp de 20 ani. Pe urmă reocupând scaunul patriarhal, 4 ani și 6 luni, s-a săvârșit în pace la anul 582.

Troparul Sfântului Ierarh Eutihie, glasul al 4-lea :

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării, te-a arătat pe tine,turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Eutihie, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Eutihie, glasul al 8-lea :

Să lăudăm toți cu credință pe dumnezeiescul Eutihie, și cu dragoste să-l fericim, ca pe un mare păstor și slujitor, și preaînțelept învățător și izgonitor al eresurilor, Că se roagă Domnului pentru noi toți.

7. Cuviosul Părintele nostru Gheorghe Mărturisitorul, episcopul Meletinei; Sfântul Mucenic Caliopie; Sfânta Muceniță Achilina. Cuviosul Gheorghe, distins în virtutea de milostenie, a fost ridicat la treapta de episcop al Meletinei, în timpul împărăției lui Leon Armenul. S-a luptat contra iconomahilor și a suferit persecuții în prima jumătate a secolului al 9-lea; iar Sfântul Caliopie era din Perga Pamfiliei. El primi martirizarea la Sinopi, sub împăratul Maximian, pe la începutul secolului al 4-lea.

Troparul Cuviosului Gheorghe Mărturisitorul, glasul al 8-lea :

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării, te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Gheorghe, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Gheorghe Mărturisitorul, glasul al 2-lea :

Dumnezeiește întrarmându-te cu curățenia cea sufletească, și neîncetata rugăciune ținând în mâini ca o suliță, vitejește ai biruit cetele dracilor. Părinte Gheorghe, cu osârdie roagă-te lui Hristos pentru noi toți.

8. Sfinții Apostoli din cei 70 : Irodion, Agav, Ruf, Flegon, Asincrit și Ermis; Sfântul Celestin, papa Romei; Sfântul Mucenic Dimitrie diaconul. Aceștia cinci sfinți sunt dintre cei 70 de apostoli. Despre ei se amintește în Epistola către Romani și în Faptele Sfinților Apostoli. Irodion a fost episcop la Patre, Ruf la Tive, iar Agav a avut darul profeției.

Troparul Sfinților Apostoli din cei 70, glasul al 3-lea :

Sfinților Apostoli, rugați pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșale sufletelor noastre.

Condacul Sfinților Apostoli din cei 70, glasul al 2-lea :

Arătatu-v-ați ucenici ai lui Hristos și apostoli preacinstiți, Irodion mărite, Agav și Ruf, Asincrit și Flegon, împreună cu Ermis. Rugați-vă pururea Domnului, să ne dea iertare de greșale nouă, celor ce vă lăudăm pe voi.

9. Sfântul Mucenic Eupsihie din Cezareea; Cuviosul Vadim. Sfântul Mucenic Eupsihie a pătimit în timpul împărăției lui Iulian Paravatul, la anul 362.

Troparul Sfântului Mucenic Eupsihie, glasul al 4-lea :

Mucenicul Tău, Doamne, Eupsihie, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Eupsihie, glasul al 2-lea :

Ca o stea luminoasă și neînșelătoare te-ai arătat lumii, care cu razele sale a vestit mai înainte pe soarele Hristos, și a stins toată înșelăciunea și a dăruit nouă lumină, rugându-te neîncetat pentru noi, răbdătorule de patimi, Eupsihie.

10. Sfinții Mucenici Terentie, Pompie, African, Maxim și cei împreună cu dânșii; Sfântul Dima; Sfinții Mucenici Iacov preotul și Aza diaconul. Acești sfinți mucenici au pătimit sub Deciu la anul 251.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe

chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul al 2-lea :

Astăzi a sosit cinstită pomenirea voastră Mucenicilor, a lui Terentie celui înțelept, și a soției lui, veselind toate. Să ne adunăm dar cu căldură, ca să primim tămăduiri, că aceștia au primit de la Dumnezeu darul Preasfântului Duh, a tămădui neputințele sufletelor noastre.

11. Sfântul Sfințit Mucenic Antipa, episcopul Pergamului Asiei; Cuvioasa Trifina. Tot în această zi facem pomenirea Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica. Sfântul Antipa a fost contemporan al Sfinților Apostoli, care l-au și așezat ca episcop al Pergamului. El a pătimit în anul 83 sub Dioclețian. Despre el scrie în Apocalipsă (2, 13) Evanghelistul Ioan : "În zilele în care era Antipa, martorul meu cel credincios, care a fost ucis la voi, unde locuiește satana". Sfântul Ierarh Calinic de la Cernica s-a născut la 7 octombrie 1787 în București, aproape de biserica Sfântul Visarion. Din Sfântul Botez i s-a pus numele de Constantin. Părinții lui se numeau Antonie și Floarea. În anul 1807 a intrat în nevoința călugărească la Mănăstirea Cernica. În anul 1813 a fost hirotonit preot, iar în anul 1815 a fost hirotesit duhovnic al Mănăstirii Cernica. La 14 decembrie 1818 a fost ales stareț al Mănăstirii Cernica pe care o păstorește 32 de ani. Pentru viața lui sfântă el a fost ales la 14 septembrie, 1850, cu sfat de obște, episcop la Râmnicu-Vâlcea și a trecut la cele veșnice la 11 aprilie 1868. A fost canonizat la 20 octombrie, 1955, sub Patriarhul Iustinian al României, iar prăznuirea se face la 11 aprilie.

Troparul Sfințitului Mucenic Antipa, glasul al 4-lea :

Surpând înșelăciunile cele idolești, Antipa, și călcând puterea demonilor, cu îndrăznire ai mărturisit pe Hristos înaintea luptătorilor lui Dumnezeu. Pentru aceasta făcându-te cetățean întru cele de sus, împreună cu cetele îngerești, și aducând doxologie Stăpânului tuturor, pui înainte și pentru noi rugăciune de mulțumire, dăruindu-ne nouă darul tămăduirii; drept aceea te cinstim pe tine, sfințite mucenice Antipa. Roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Antipa, glasul al 4-lea :

Împreună-șezător pe scaun cu Apostolii, și podoabă Arhiereilor te-ai făcut, fericite, mucenicește mărindu-te, ai strălucit ca un soare, luminând pe toți, sfințite Antipa, și risipind noaptea cea adâncă a necredinței. Pentru aceasta te cinstim pe tine ca pe un dumnezeiesc sfințit mucenic și dătător de tămăduiri.

Troparul Sfântului Ierarh Calinic, glasul 1 :

De Dumnezeu purtătorule, Părintele nostru Calinic, povățuitoru-le al călugărilor, podoaba cuvioșilor și lauda arhiereilor, ajutătorule al celor din nevoi și făcătorule de minuni ! Cu nevoințele tale chip de sfințenie te-ai arătat, iar acum cu îngerii în ceruri te veselești; cu care roagă pe Milostivul Dumnezeu să ne dăruiască pace și mare milă.

Condacul Sfântului Ierarh Calinic, glasul al 8-lea :

Pomenirea ta cea purtătoare de lumină, Ierarhe Calinic, veselește sufletele celor credincioși, și atingerea sicriului sfintelor tale moaște sfințește simțirile și dăruiește tămăduiri. Pentru aceasta, după datorie te cinstim pe tine și cu bucurie îți strigăm : Bucură-te, părinte, de Dumnezeu însuflețite !

12. Cuviosul Părintele nostru Vasile Mărturisitorul, episcopul Pariei; Sfânta Antuza; Sfântul Mucenic Sava Gotul înecat în apa Buzăului. Cuviosul Vasile a fost la anul 728 în timpul lui Leon Isaurul și a lui Constantin Copronim. A suferit multe de la iconomahi și în cele din urmă s-a sfârșit în pace.

Troparul Cuviosului Vasile Mărturisitorul, glasul al 4-lea :

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției, și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată, Vasile înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Vasile Mărturisitorul, glasul al 2-lea :

Luminându-te cu lumina Celui de sus, fericite, luminezi pe toți cei ce cu dragoste prăznuiesc cinstită pomenirea ta, părinte Vasile, sfințite pătimitorule. Roagă-te neîncetat, lui Hristos Dumnezeu, pentru noi toți.

13. Sfântul Sfințit Mucenic Artemon; Sfinții Mucenici Maxim, Cvintilian și Dada. Sfântul Artemon a primit martirizarea sub Dioclețian pe la anul 295.

Troparul Sfințitului Mucenic Artemon, glasul al 4-lea :

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Artemon, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Stihira glasul 1 :

Viețuind pe pământ, te-ai împreunat cu îngerii cei fără de trup, și împreună cu dânșii neîncetat slujești Treimii, Artemoane, de Dumnezeu fericite, unde pururea, ca un om ceresc, umblând cu minunile cele dumnezeiești, înveți pe cei de pe pământ cele de sus.

14. Cel dintre sfinți Părintele nostru Martin Mărturisitorul, papa Romei; Sfânta Muceniță Tomaida; Sfântul Mucenic Ardalion. Sfântul Martin a fost în timpul lui Constantin, nepotul lui Eraclie, la anul 644.

Troparul Sfântului Martin Mărturisitorul, glasul al 4-lea :

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției, și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată, Martin înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Martin Mărturisitorul, glasul al 4-lea :

Între arhierei viețuind cu dreaptă credință și mucenicește calea săvârșindu-ți, bârfelile eresurilor le-ai stins, făcându-te apărător dreptei credințe, Preasfințite Martin. Pentru aceasta te rugăm, mântuiește-ne de nevoi și de scârbe, prin rugăciunile tale, slăvite Ierarhe al lui Hristos.

15. Sfinții Apostoli dintre cei 70 : Aristarh, Pud și Trofim; Sfântul Mucenic Crescent; Sfintele Mucenițe Vasilisia și Anastasia. Acești trei sfinți sunt din numărul celor 70 de Apostoli. Au pătimit în timpul lui Nero pe la anul 67.

Troparul Sfinților Apostoli, glasul al 3-lea :

Sfinților Apostoli, rugați pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșale sufletelor noastre.

Condacul Sfinților Apostoli, glasul al 4-lea :

Arătatu-s-a astăzi praznicul cel cinstit al Apostolilor, luminându-ne pe noi și alungând întunericul păcatului, celor ce strigăm : Arătatu-s-a lumina și a venit izbăvirea.

16. Sfintele Mucenițe fecioare Agapia, Irina și Hionia; Sfântul Filic episcopul, Ianuarie preotul, Furtunat și Septemin; Sfinții Mucenici Leonid, Harisa, Nichi, Galini, Calida, Nunehia, Vasilisa și Teodora; Sfânta Mucenită Irina. Aceste sfinte fecioare au pătimit sub Dioclețian, pe la anul 295.

Troparul Sfintelor Mucenițe, glasul 1 :

Credința în Hristos păzind și călătoria către Dânsul săvârșind, mielușele cuvântătoare v-ați adus prin chinuire, Mielului și Păstorului Hristos; pentru aceasta cu suflet vesel, după vrednicie săvârșind astăzi pomenirea voastră, pe Hristos mărim.

Condacul Sfintei Mucenițe Irina, glasul al 4-lea :

Prin credință întraripându-ți tare sufletul, Irina, arătat ai rușinat pe cel viclean și mulțime mare de oameni ai adus la Hristos, fericită, și purtând porfiră de sângiuiri, te veselești acum împreună cu îngerii.

17. Sfântul Sfințit Simeon episcopul; Preacuviosul Acachie episcopul, Avdela preotul, Adrian și Agapit papa Romei. Acești cuvioși părinți au pătimit sub Saporie, împăratul Perșilor, la anul 330.

Troparul Cuvioșilor Mucenici, glasul al 4-lea :

Și părtași obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ați aflat, de Dumnezeu insuflaților, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințiților Mucenici, rugați-vă lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuvioșilor Mucenici Simeon și Acachie, glasul al 2-lea :

Ca un soare a răsărit nouă credincioșilor sfântă pomenirea voastră, pe care astăzi o săvârșim, preaînțelepților, Sfințite Simeoane și Acachie, strigând : Rugați pentru noi pe iubitorul de oameni Dumnezeu.

18. Cuvioșii Părinții noștri Ioan, ucenicul Sfântului Grigorie Decapolitul, și Ioan, arhiepicopul Antiohiei; Sfinții Mucenici Sava Gotul și Cosma episcopul; Cuvioasa Maica Atanasia. Ioan cel dintâi, după moartea Sfântului Grigorie, retrăgându-se la Sfintele Locuri, s-a săvârșit în pace în lavra Sfântul Hariton, la anul 850, iar Ioan al doilea, a vieţuit pe la anul 536, în timpul împărăției lui Teodosie cel Mic.

Troparul Cuviosului Ioan, glasul al 8-lea :

Întru tine părinte cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioase Ioane, duhul tău.

Condacul Cuviosului Ioan, glasul al 4-lea :

Împodobindu-ți viața cu înfrânarea și omorându-ți trupul, ai biruit asuprelile vrăjmașilor, preafericite Părinte Ioane, și ca un vrednic ai ajuns către viața cea fără de întristare și veșnică, pentru care roagă-te lui Hristos Dumnezeu să ne mântuim noi.

19. Cuviosul Părintele nostru Ioan de la Lavra veche; Sfântul Pafnutie și Gheorghe mărturisitorul, episcopul Antiohiei Pisidei. Acest cuvios Ioan lăsând lumea din tinerețe, s-a dus la lavra Sfântul Hariton, unde după multe nevoințe, s-a săvârșit în pace.

Troparul Cuviosului Ioan, glasul al 8-lea :

Locuitor pustiului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Ioan, cu postul, cu privegherea și cu rugăciunea cerești daruri luând, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Mărire celui ce ți-a dat ție putere, mărire celui ce te-a încununat pe tine, mărire celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Condacul Sfințitului Mucenic Pafnutie, glasul al 4-lea :

Preoțind mai întâi cu suflet curat, și pe urmă pătimind cu minte prea tare, ai plăcut lui Dumnezeu. Drept aceea petrecând întru cele cerești, părinte, dănțuiești cu mucenicii, și te bucuri împreună cu ierarhii, sfințite mucenice preafericite Pafnutie.

20. Cuviosul Teodor Trihina; Sfântul Apostol Zaheu; Sfântul Mucenic Atanasie; Sfinții Mucenici: Victor, Zotic, Zinon, Achindin,

Chesarie, Severian, Hristofor, Teona si Antonin; Sfântul Ierarh Teotim Episcopul de Tomis. Acest cuvios părinte Teodor era din Constantinopol, dintr-o familie avută. Lăsând lumea și făcându-se monah a purtat întotdeauna cămașă de păr, pentru care s-a și numit Trihina.

Troparul Cuviosului Teodor, glasul al 8-lea :

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Teodor, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Teodor, glasul al 4-lea :

Arătatu-te-ai prealuminat cu viața, înțelepte Teodor, socotind petecele cele de păr mai mult decât vistieriile cele împărătești de pe pământ. Pentru aceasta ai și dobândit haina cea cerească, roagă-te pururea pentru noi, preacuvioase.

21. Sfinții sfinților Mucenici Ianuarie episcopul și cei împreună cu dânsul; Teodor cel din Perga și Alexandra împărăteasa; Sfânta Mucenița Filipia; Cuviosul Atanasie Sinaitul; Sfântul Maximian, patriarhul Constantinopolului. Ianuarie a pătimit în timpul împărăției lui Maximian Galerie, la anul 305; iar Teodor a pătimit în Pergia Pamfiliei, în timpul împărăției lui Antonin, la anul 141.

Troparul Cuvioşilor Mucenici, glasul al 4-lea :

Dumnezeul părinților noștri, Care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viața noastră.

Condacul Cuvioşilor Mucenici, glasul al 3-lea :

Cu ungerea preoției și cu sângele muceniciei v-ați împodobit, slăviților Ianuarie și Teodor, și întru cele de sus locuind, pretutindenea străluciți. Căutați spre noi, cei ce am venit în biserica voastră și într-însa neîncetat strigăm : Păziți-ne pe noi toți, rugând pe Dumnezeu cel iubitor de oameni.

22. Cuviosul Părintele nostru Teodor Sicheotul; Sfântul Apostol Natanael. Acest Cuvios Teodor era din satul Sicheia, care este în

Galatia. S-a săvârșit din viață în timpul împărăției lui Iraclie, la anul 613.

Troparul Cuviosului Teodor, glasul al 2-lea :

Cunoscut fiind din scutece sfințit, și arătându-te plin de haruri, ai luminat lumea cu minunile și mulțimile demonilor ai alungat, lucrătorule de sfințenie Teodor. Pentru aceasta roagă-te Domnului pentru noi.

Condacul Cuviosului Teodor, glasul al 3-lea :

Ca pe unul ce prin faptele cele bune te-ai suit ca într-un car de foc, purtătorule de Dumnezeu, ai alergat către locașurile cele cerești și ca un înger viețuind, împreună cu oamenii, ca un om, dănțuiești împreună cu Îngerii. Pentru aceasta te-ai și arătat locaș dumnezeiesc al minunilor, preacuvioase Teodor.

23. †) Sfântul slăvitul Mare Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință și făcătorul de minuni. - Sărbătoare și dezlegare la vin si la untdelemn. Acest mare și glorios martir al lui Hristos, a fost tribun sau ofițer în armată și s-a distins în mai multe războaie. Însă, în timpul lui Dioclețian, mărturisind pe față credința sa în Hristos, ce o ascundea până atunci, a fost supus la multe munci și arătându-se în toate purtător de biruință; în sfârșit i s-a tăiat capul la anul 296. Sfintele lui moaște transportate de slujitorul său la Lida, un orășel din Palestina, de unde era maica sa, s-au depus în Biserica ridicată acolo în numele lui.

Troparul Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, glasul al 4-lea :

Ca un izbăvitor al celor robiți și celor săraci ocrotitor, celor bolnavi doctor, conducătorilor ajutător, purtătorule biruință, Mare Mucenice Gheorghe, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, glasul al 4-lea :

Lucrat fiind de Dumnezeu, te-ai arătat lucrător preacinstit al dreptei credințe, spicele faptelor bune adunându-ți. Că semănând cu lacrimi, cu veselie seceri, și luptându-te până la sânge, pe Hristos ai luat. Și cu rugăciunile tale, sfinte, tuturor le dai iertare de greșale.

24. Sfântul Mucenic Sava Stratilat din Dacia; Cuvioasa Elisabeta, făcătoare a de minuni; Sfinții Mucenici : Pasicrat si Valentin din Durostor; Sfinții Mucenici Eusebie, Neon, Leontie, Longhin și alți 40. Tot în această zi, Sfinții Ierarhi Iorest și Sava, mitropoliții Transilvaniei;

Sfântul Ierarh Iosif, Mărturisitorul, episcopul Maramureșului. Mucenicul Sava fiind de neam got a pătimit la anul 272 în timpul lui Aurelian, iar cuvioasa Elisabeta a strălucit în ascetism. Sfântul Ierarh Iorest era fiu de țăran din Transilvania. A intrat în obște a Mănăstirii Putna, schimbându-și numele din Ilie în Iorest. Pentru viața lui îmbunătățită și pentru înțelepciunea lui, Vasile Lupu, domnul Moldovei, l-a ales întâi stătător al Bisericii Transilvaniei, în toamna anului 1640. Pentru râvna cu care a apărat și cârmuit Biserica, în anul 1643 a fost aruncat în temniță, unde a suferit multe necinstiri și bătăi, pe care le-a răbdat mucenicește. După nouă luni este scos din temniță, fiind obligat să plătească o sumă de bani. Ajungând în Moldova, între anii 1656-1657 a fost episcop de Ruși, apoi și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, fiind numărat în ceata sfinților mărturisitori. A fost canonizat în anul 1955. Sfântul Ierarh Sava s-a născut în localitate Inău, din părinți binecredincioși. La Sfântul Botez a primit numele de Simeon. După ce a învățat carte în Mănăstirea Comana, ajunge protopop. Fiind găsit vrednic, în anul 1656 este ales mitropolit și păstor sufletesc al Ardealului, cârmuind și apărând Biserica timp de 24 de ani. În anul 1680 a fost scos din scaun și băgat în temniță unde a fost bătut cu toiege, batjocorit și chinuit ca un martir, timp de trei ani. În anul 1683 este scos din temniță, dar fiind slăbit de chinuri, îndată și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu. A fost canonizat în anul 1955. Sfântul Ierarh Iosif s-a născut într-un sat din părțile Năsăudului. Învățătura și-a dobândit-o de la preoții satelor dar și de la călugării din Mănăstirile și schiturile maramureșene. După slujirea sa ca preot, a fost ales episcop în 1690 pentru românii din ținutul Maramureșului. El a fost arestat de mai multe ori și silit să accepte părăsirea ortodoxiei, dar nu a cedat până la moarte. Pentru viața lui sfântă și pentru eroismul cu care a apărat ortodoxia, a fost canonizat ca sfânt mărturisitor.

Troparul Sfântului Mucenic Sava, glasul al 4-lea :

Mucenicul Tău, Doamne, Sava, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Sava, glasul al 4-lea :

Nebiruit voievod arătându-te, meșteșugirile barbarilor le-ai biruit, și pătimind preatare, mărite, mulțimea vrăjmașilor celor ne-văzuți ai înfrânt, pentru aceasta cunună de biruință ți-ai împletit. Roagă-te lui Hristos, preafericite Sava, pentru noi cei ce cu credință te cinstim.

Troparul Sfinților Ierarhi și Mărturisitori Iorest și Sava, glasul al 8-lea :

Mărturisitori ai Ortodoxiei și buni arhipăstori ai Bisericii lui Hristos, îndreptători ai poporului, Preafericiți Ierarhi purtători de biruință, Iorest și Sava, cei ce v-ați învrednicit de cununa vieții, rugați-vă Domnului să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfinților Ierarhi și Mărturisitori, Iorest și Sava, glasul al 4-lea :

Ierarhilor prea-încuviințați ai dreptei credințe și apărători ai Bisericii lui Hristos, ocrotiți pe toți cei drept-credincioși, care cântă pururea : Bucurați-vă, Iorest și Sava, minunați mărturisitori ai Domnului !

Troparul Sfântul Ierarh Iosif Mărturisitorul din Maramureș glasul al 4-lea :

Mare slujitor al lui Dumnezeu, Sfinte Părinte Ierarhe Iosif, cu cântări cinstim și pomenim numele tău. Căci mărturisind pe Hristos și în Maramureș, dreapta credință apărând, ocrotitor te-ai făcut turmei tale. Pentru aceasta, roagă pe Hristos, Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântul Ierarh Iosif Mărturisitorul din Maramureș, glasul al 4-lea :

Îndreptător al credinței și învățător prea blând te-ai arătat păstoriților tăi și cu smerenie slujind, pe Hristos ai mărturisit. Drept aceea, cu neîncetată cântare te lăudăm zicând : Bucură-te, Sfinte Părinte Ierarhe Iosif, ocrotitor al dreptcredincioșilor maramureșeni.

25. .) Sfântul Apostol și Evanghelist Marcu; Sfântul Cuvios Vasile de la Mănăstirea Poiana Mărului. - Dezlegare la vin și la untdelemn. Sfântul Marcu era din Cirene, Elin de neam și a primit credința creștină prin Apostolul Petru, căruia i-a urmat până la Roma, unde se zice că a scris și Evanghelia ce poartă numele său. El este fondatorul și cel dintâi episcop al Bisericii din Alexandria. Marcu a predicat creștinismul în Egipt și a murit pe la anul 64 după Hristos. Lui i se atribuie al doilea din animalele simbolice ale lui Iezechiil (1, 10), adică leul, fiindcă începe cu viața Înainte-mergătorului în pustietate, unde trăiesc leii. Cuviosul Vasile de la Poiana Mărului s-a născut la anul 1692 în părțile Rusiei. A venit în România și s-a stabilit la Mănăstirea Dălhăuți unde a

stăreţit 20 de ani. S-a retras apoi la Mănăstirea Poiana Mărului cu 12 ucenici. A plecat în Sfântul Munte Athos unde a călugărit, în anul 1750, pe Cuviosul Paisie de la Neamţ care i-a fost ucenic. A trecut la Domnul la 25 aprilie 1767.

Troparul Sfântului Apostol şi Evanghelist Marcu, glasul al 3-lea :

Învăţat fiind de apostolul Petru, te-ai făcut apostol al lui Hristos, şi ca un soare ai strălucit marginilor, podoaba alexandrinilor ai fost, fericite, căci prin tine Egiptul s-a slobozit din înşelăciune, şi ca un stâlp al Bisericii, prin învăţătura ta cea evanghelicească pe toţi ai luminat. Pentru aceasta luminat cinstind, pomenirea ta prăznuim, de Dumnezeu grăitorule Marcu; roagă pe Dumnezeu cel înduplecat prin tine să dăruiască iertare de greşeli sufletelor noastre.

Condacul Sfântului Apostol şi Evanghelist Marcu, glasul al 2-lea :

Harul Duhului primind dintru înălţime, împletiturile ritorilor le-ai stricat, apostole, şi pe toţi păgânii vânându-i, vrednicule de laudă Marcu, Stăpânului tău i-ai adus, propovăduind dumnezeiasca Evanghelie.

Troparul Sfântului Cuvios Vasile de la Poiana Mărului, glasul al 8-lea :

Învăţătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu, povăţuitorule al călugărilor, propovăduitorule al harului, dascălul rugăciunii minţii celei cu trezvie lucrate, Părinte Cuvioase Vasile, roagă pururea pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Cuvios Vasile de la Poiana Mărului, glasul al 8-lea :

Pe minunatul călăuzitor al monahilor, pe învăţătorul rugăciunii cel prea încercat şi pe omul cel ceresc, pe pământescul înger, pe povăţuitorul duhovnicesc cel mult vestit, să-l cinstim cu bucurie şi săi cântăm : Bucură-te, Sfinte Părinte Vasile, propovăduitorule al harului !

26. Sfântul Sfinţit Mucenic Vasile; Sfânta Glafira; Sfinţii Mucenici Chiril, Chindeu şi Tasie. Sfântul sfinţit mucenic Vasile a pătimit sub Liciniu, la anul 317.

Troparul Sfinţitului Mucenic Vasile, glasul al 4-lea :

Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până

la sânge, sfințite Mucenice Vasile, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Vasile, glasul al 4-lea :

Biruind porunca împăratului, ai câștigat împărăția cerească, Vasile. Întru care dănțuind, adu-ți aminte de noi, cei ce cinstim pomenirea ta, sfințite Mucenice.

27. . Sfântul sfințit Mucenic Simeon, fratele (ruda) Domnului; Preacuviosul Ioan Mărturisitorul; Sfinții Apostoli din cei 70 : Aristarh, Marcu și Zinon. Acesta a fost văr bun a lui Iisus, după trup, fiind fiu a lui Cleopa, care se numea și Alfeu și care era frate a lui Iosif logodnicul. El a fost al 2-lea episcop al Ierusalimului, urmând lui Iacov, A murit răstignit la anul 107, sub Traian, în vârstă de 120 ani.

Troparul Sfințitului Mucenic Simeon, glasul 1 :

Pe tine rudenia lui Hristos, Simeon, Ierarh și mucenic tare, cu sfințenie te lăudăm, cel ce ai pierdut înșelăciunea și ai păzit credința. Pentru aceasta prăznuind astăzi preasfântă pomenirea ta, dezlegare de păcate luăm prin rugăciunile tale.

Condacul Sfințitului Mucenic Simeon, glasul al 4-lea :

Ca o stea prea mare biserica câștigând astăzi pe grăitorul de Dumnezeu Simeon, se luminează strigând : Bucură-te, cinstită podoabă a mucenicilor.

Alt Condac al Sfințitului Mucenic Simeon, glasul al 2-lea :

Sionului celui de sus făcându-te cetățean, Scaunul Sionului celui de jos ai luat, și bine turma ți-ai povățuit la staulul cel ceresc. Te-ai răstignit lui Hristos, Sfinte Simeon, urmând patimii Lui celei dumnezeiești.

28. Sfinții Apostoli din cei 70 : Iason și Sosipatru; Sfinții Mucenici Maxim, Dada și Cvintilian. Apostolii aceștia au fost amândoi ucenici ai lui Pavel, pe care îi și menționează în epistola către Romani (16, 21). Iason era din Tarsul Ciliciei, unde a fost și episcop; iar Sosipatru era de la Patre, din Ahaia și episcop al Iconiului. După ce au păstorit mult timp bisericile lor, au mers spre apus, ca să învețe și pe alții. Dar ajungând în Kerkira, au suferit moarte mucenicească. Cât despre mucenicii Maxim și ceilalți, au pătimit pe timpul lui Dioclețian și Maximian, la anul 296.

Troparul Sfinților Apostoli, glasul al 3-lea :

Sfinților Apostoli, rugați pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșale sufletelor noastre.

Condacul Sfinților Apostoli, Iason și Sosipatru, glasul al 6-lea :

Luminându-vă învățăturile lui Pavel, v-ați făcut luminători lumii, de trei ori fericiților, că pururea luminați lumea cu minuni, Iason izvorul tămăduirilor, Sosipatru lauda mucenicilor lui Hristos. Apostoli de Dumnezeu purtători, ocrotitori ai celor din nevoi, rugați-vă lui Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

29. Sfinții 9 Mucenici, cei din Cizic; Cuviosul Părintele nostru Memnon, făcătorul de minuni. Numele Mucenicilor sunt: Teognis, Ruf, Antipatru, Teostih, Artema, Magnu, Teodot, Tavmasie și Filimon. Toți au primit sfârșitul prin sabie.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici din Cizic, glasul al 2-lea :

Ceata cea tare si luminată a celor nouă mucenici, care ca niște mărturisitori și Dumnezeirii celei în trei străluciri, dintru început înaintea divanului, acestea au strigat : Sângele și sufletele noastre împreună cu trupurile ca o jertfă fără prihană aducem Ție, Stăpâne; numără-ne în cetele celor cerești ai Tăi, ca un Dumnezeu milostiv.

30. .) Sfântul Apostol Iacov, fratele Sfântului Ioan Evanghelistul; Sfântul Donat. - Dezlegare la vin și la untdelemn. Pe acesta l-a omorât Irod Agripa, la anul 44, făcându-se al doilea martir după Sfântul Ștefan.

Troparul Sfântului Apostol Iacov, glasul al 3-lea :

Apostole Sfinte Iacove, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greșale sufletelor noastre.

Condacul Sfântului Apostol Iacov, glasul al 2-lea :

Glas Dumnezeiesc auzind, chemându-te pe tine, dragostea de tată ai trecut-o cu vederea, și ai alergat la Hristos, cu fratele tău, mărite Iacov,

cu care împreună te-ai și învrednicit a vedea dumnezeiasca schimbare la față a Domnului.

LUNA MAI

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31

1. Sfântul Prooroc Ieremia; Cuvioșii Eftimie, Ignatie și Acachie; Cuvioasa Isidora. Acest mare prooroc al lui Dumnezeu era fiu al lui Helchia, din familie preoțească, din orașul Anatot, care era în pământul lui, Veniamin. El a fost sfințit încă din pântecele maicii sale, precum Însuși Domnul zice despre el : "Mai înainte de a te zămisli în pântece, Eu te-am cunoscut și mai înainte de a te naște, Eu te-am sfințit și prooroc pentru popoare te-am pus". Ieremia a profețit 40 de ani, adică de la 628- 588, înainte de Hristos, după care a fost ucis cu pietre (Evr. 9, 37). Și Sfinții cuvioși mucenici : Eftimie ce a pătimit în Constantinopol la anul 1814, martie 22, în Duminica Floriilor; Ignatie, care în același an, în Octombrie pe 8 prin sugrumare s-a săvârșit și Acachie care la anul 1815 tot în Constantinopol prin sabie s-a săvârșit.

Troparul Sfântului Prooroc Ieremia, glasul al 2-lea :

Prăznuind pomenirea proorocului Tău Ieremia, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfântului Prooroc Ieremia, glasul al 3-lea :

Curățindu-ți cu duhul inima ta cea dătătoare de lumină, slăvite mare prooroc și mucenic Ieremia, ai primit de sus darul proorociei și la margini cu mare glas ai strigat : iată Dumnezeul nostru, și nu este asemenea ca Dânsul; căci Acesta întrupându-Se, S-a arătat pe pământ.

Troparul Cuv. Mucenici: Eftimie, Ignatie și Acachie, glasul al 2-lea :

Întocmai cu numărul Treimii celei nezidite fiind, înțelepților, stați dimpreună cu corurile îngerilor și cu cetele mucenicilor înaintea scaunului Dumnezeirii bucurându-vă, drept aceea și împărtășirea strălucirii celei de acolo dobândind, izvoare de tămăduiri dăruiți credincioșilor și dumnezeiască luminare, Eftimie mucenice a lui

Hristos, împreună cu înțeleptul Ignatie și cu dumnezeiescul Acachie, rugați-vă pururea pentru noi.

Condacul Cuv. Mucenici : Eftimie, Ignatie și Acachie, glasul al 2-lea :

Arătatu-s-a astăzi Bisericii nouă prăznuire, a purtătorilor de chinuri celor trei, Hristoase, ca niște luminători strălucind pe mulțimea credincioșilor.

2. . Aducerea moaștelor celui între sfinți Părintelui nostru Atanasie cel Mare (vezi Ianuarie 18). - Dezlegare la vin și la untdelemn.

Troparul Sfântului Ierarh Atanasie, glasul al 3-lea :

Stâlp al Ortodoxiei ai fost, cu dumnezeiești învățături, întărind Biserica, Ierarhe Atanasie, căci pe Fiul de o ființă cu Tatăl mărturisindu-L ai rușinat pe Arie. Părinte Cuvioase, roagă pe Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Condacul Sfântului Ierarh Atanasie, glasul al 2-lea :

Ale Ortodoxiei învățături sădind, spinii relei socotințe ai tăiat, înmulțind sămânța credinței cu plouarea Duhului, cuvioase. Pentru aceasta lăudăm pomenirea ta, Atanasie.

3. Sfinții Mucenici Timotei și Mavra, Diodor și Rodopian.

† Tot în această zi pomenirea preacuviosului Părintelui nostru Teodosie, egumenul Mănăstirii Pecersca, începătorul vieții de obște monahicești pe pământul Rusiei. Timotei fiind citeț de biserică, s-a căsătorit cu Mavra. După 20 de zile de la căsătorie, pârâți că sunt creștini, au fost supuși la diferite munci, dintre care cea din urmă a fost spânzurarea pe lemn a amândurora, față către față în decursul a 9 zile, când și-au dat și sufletele în mâinile lui Dumnezeu. Toate acestea s-au petrecut în timpul împărăției lui Dioclețian la anul 295.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile ne stricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici Timotei și Mavra, glasul al 4-lea :

Multe feluri de răni răbdând, și cununi de la Dumnezeu primind pentru noi cei ce săvârșim sfințită pomenirea voastră, preacuvioase Timotee și mărită Mavra, rugați-vă către Domnul, ca să împace cetatea și poporul, căci el este credincioșilor întărire.

Troparul Cuviosului Teodosie de la Pecersca, glasul al 8-lea :

Înălțându-te deasupra faptelor bune, de tânăr ai iubit viața călugărească, vitejește ajungând către dorință, te-ai sălășluit în peșteră și ai împodobit viața ta cu postirea și cu luminarea, întru rugăciuni ca un fără de trup ai petrecut, în pământul Rusiei ca o făclie luminoasă ai strălucit, părinte Teodosie, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Teodosie de la Pecersca, glasul al 3-lea :

Pe steaua Rusiei astăzi să o cinstim, care a strălucit de la răsărit și la apus a venit, toată partea aceasta cu minunile și cu bunătatea a îmbogățit-o, și pe noi pe toți cu fapta și cu darul așezământului călugăresc, preafericitul Teodosie.

4. Sfânta Cuvioasa Muceniță Pelaghia; Cuvioșii Valerian, Ilarion, Nichifor și Atanasie. Cuvioasa Pelaghia era din Tarsul Ciliciei și a pătimit sub Dioclețian la anul 288.

Troparul Cuvioasei Mucenițe Pelaghia, glasul al 4-lea :

Mielușeaua Ta, Iisuse, Pelaghia, strigă cu mare glas : Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv,mântuiește sufletele noastre.

Condacul Cuvioasei Mucenițe Pelaghia, glasul al 3-lea :

Urând cele vremelnice și împărtășindu-te de bunătățile cele cerești, pentru chinuire ai primit cunună, preacinstită Pelaghia, și pâraiele sângiuirilor ca un dar ai adus Stăpânului Hristos. Roagă-te să ne mântuiască pe noi din nevoi, cei ce cinstim pomenirea ta.

5. Sfânta Mare Muceniță Irina; Sfinții Mucenici Neofit și Gaian. Sfânta Mare Muceniță Irina era singura fiică a împăratului Liciniu și a

Liciniei. A pătimit la anul 315 fiind dată mai întâi spre a fi călcată de cai de însuși tatăl său, pe care din rânduiala lui Dumnezeu, l-a omorât un cal, sfânta rămânând neatinsă. Atunci sfânta făcând rugăciune a înviat pe tatăl său, care văzând minunea s-a botezat dimpreună cu alte trei mii de suflete lăsând împărăția. Apoi sfânta a suferit multe chinuri de la succesorii la tron ai tatălui său și a săvârșit multe și mari minuni aducând la Hristos mii de suflete.

Troparul Sfintei Mare Mucenițe Irina, glasul al 4-lea :

Mielușeaua Ta, Iisuse, Irina, strigă cu mare glas : Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărătesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfintei Mare Mucenițe Irina, glasul al 3-lea :

Fiind împestrită cu frumusețile fecioriei, fecioară, și încununându-te cu stema mucenicilor, Irina, și stropită fiind cu sângele muceniciei și strălucită cu minunile tămăduirilor, cu dreaptă credință muceniță ai primit harul de biruință pentru chinuirea ta.

6. Sfântul și Dreptul Iov, mult-răbdătorul; Cuvioșii Mamant, Pahomie și Ilarion. Dreptul Iov, credincios rob al lui Dumnezeu, imaginea cea mai perfectă a virtuții și cu deosebire exemplu de răbdare, era fiul lui Zare și al Vosorei, și al cincilea neam al lui Avraam; un om fără prihană, drept și temător de Dumnezeu care se ferea de orice lucru rău și pentru aceasta el era foarte bogat și în toate binecuvântat de Dumnezeu. După Dumnezeiasca învoire pentru ispitirea lui, pierzând deodată pe copiii săi și bogăția, gloria și orice mângâiere, chinuit cu îngrozitoare răni, el a răbdat toate acestea cu bărbăție 7 ani de zile, mulțumind lui Dumnezeu. Apoi, prin binecuvântare dumnezeiască, revenind iarăși la o fericire mai strălucită, decât era cea dintâi și mai trăind încă 170 de ani, adică peste tot 240, a murit pe la anul 1340 înainte de Hristos.

Troparul Sfântului și Dreptului Iov, glasul 1 :

Bogăția virtuților lui Iov văzând-o vrăjmașul drepților, a uneltit a o fura, și rupând turnul trupului, vistieria duhului nu a furat; căci a aflat

întrarmat sufletul celui fără prihană, iară pe mine și golindu-mă m-a robit. Deci mai înainte de sfârșit întâmpinându-mă, izbăvește-mă de cel viclean, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Condacul Sfântului și Dreptului Iov, glasul al 8-lea :

Ca un adevărat și drept, de Dumnezeu cinstitor și fără prihană, și sfințit arătându-te preamărite, sluga lui Dumnezeu cea adevărată, ai luminat lumea cu răbdarea ta, prearăbdătorule și preaviteazule. Pentru aceasta toți, de Dumnezeu înțelepțite Iov, lăudăm pomenirea ta.

7. . Pomenirea semnului Cinstitei Cruci, ce s-a arătat pe cer în cetatea Ierusalimului; Sfinții Mucenici Acachie, Codrat, Rufin și Maxim; cuviosul Ioan Psihatul. În anul 346, în zilele lui Constantin, fiul lui Constantin cel Mare, și al lui Chiril, arhiepiscopul Ierusalimului, în timpul Cincizecimii pe la orele 3 din zi s-a arătat prin strălucite stele acest semn al Crucii, întins de la Golgota până la muntele Măslinilor.

Troparul arătării Sfintei Cruci, glasul al 8-lea :

Chipul Crucii Tale acum mai mult decât soarele a strălucit, care de la Sfântul Munte până la locul Căpățânei o ai întins, și a Ta putere, Mântuitorule, într-însa ai luminat, printr-însa întărind și pe binecredincioșii împărați, pe care îi și mântuiește totdeauna în pace, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Hristoase Mântuitorule, mântuiește-ne și pe noi.

Condacul arătării Sfintei Cruci, glasul al 8-lea :

O, de trei ori fericită și preacinstită Cruce, pe tine lăudându-te și închinându-mă ție, acum mă sfințesc; pe care Hristos înălțându-Se, a mântuit lumea. Deci întâmpină și mă mântuiește cu puterea ta, și din toate nevoile mă slobozește, ca să strig ție : Bucură-te, lemn fericit.

8. † Sfântul slăvitul și întrutot lăudatul Apostol și Evanghelist Ioan, cuvântătorul de Dumnezeu; Cuviosul Părintele nostru Arsenie cel Mare. - Dezlegare la vin și la untdelemn. Ioan era din Galileea, fiu al lui Zevedeu și Salomi, frate al Apostolului Iacov, unul din cei 12 Apostoli, care s-a și rezemat la cină pe pieptul lui Iisus. A scris Evanghelia ce poartă numele său, Apocalipsa și două epistole. După unii el s-a mutat la Domnul în timpul lui Traian, iar după alții în timpul lui Domețian, în vârstă de 120 de ani. Arsenie a fost diacon al Bisericii din Roma, un bărbat cu învățătură și foarte virtuos, dintr-un neam

strălucit. În anul 373, când Teodosie cel Mare a îmbrăcat cu porfiră pe fiul său Arcadie, care era în vârstă de 7 ani, Papa Damas a trimis pe Arsenie la Constantinopol, ca învățător al lui Arcadie. Curând însă, Arsenie părăsi curtea împărătească și veni la schitul din deșertul Tebaidei, unde a petrecut restul vieții sale. El a murit la anul 445 în vârstă de 95 de ani.

Troparul Sfântului Apostol și Evanghelist Ioan, glasul al 2-lea :

Apostole al lui Hristos Dumnezeu iubit, grăbește de mântuiește pe poporul cel fără de răspuns. Că te primește, când cazi către El, Cel ce te-a primit când te-ai rezemat pe pieptu-I : pe Acela roagă-L, de Dumnezeu cuvântătorule, ca norul vrăjmașilor cel căzut asupra noastră să-l risipească, cerându-ne nouă pace și mare milă.

Condacul Sfântului Apostol și Evanghelist Ioan, glasul al 2-lea :

Măririle tale, iubitorule de feciorie, cine le poate spune ? Că verși minuni și izvorăști tămăduiri, și te rogi pentru sufletele noastre, ca un cuvântător de Dumnezeu și prieten al lui Hristos.

Troparul Cuviosului Arsenie cel Mare, glasul al 8-lea :

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Arsenie, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Arsenie cel Mare, glasul al 2-lea :

Viața îngerilor în trup primind, Arsenie de Dumnezeu purtătorule, și cinstei lor te-ai învrednicit, înaintea scaunului Stăpânului împreună cu dânșii stând, și tuturor cerând dumnezeiască iertare.

9. Aducerea moaștelor Sfântului Ierarh Nicolae; Sfântul Prooroc Isaia; Sfinții Mucenici Hristofor, Epimah și Gordian. Întru această zi, aducerea cinstitelor moaște a celui întru sfinți părintelui nostru Nicolae făcătorul de minuni din Mira Lichiei în cetatea Bari. Sfântul Prooroc Isaia era fiu al lui Amos, din neam împărătesc, a profețit în zilele lui Ozia, Ioatam, Ahaz și Ezechia, regi ai Iudeii. La anul 681 înainte de Hristos, în timpul regelui Manase, a fost fierăstruit cu fierăstrău de lemn din cauză că l-a mustrat pentru nelegiuirile sale. Profețirea sa este

împărțită în 66 capitole și este întâia între profețiile profeților celor mari. Sfântul Mucenic Hristofor a trăit pe vremea lui Deciu, la anii 250. Se spune despre el că se trăgea din neamul căpcăunilor, a oamenilor mâncători de oameni. A fost prins într-un război de un comit și neputând vorbi omenește, s-a rugat lui Dumnezeu și a fost trimis îngerul Domnului, zicându-i: «Repreve, (căci așa i-a fost numele mai înainte) îmbărbătează-te !» Și cum a atins îngerul buzele a început să grăiască liber. A mustrat pe prigonitorii creștinilor. Era foarte puternic și înfricoșător la chip. Împăratul a trimis 200 de ostași ca să-l prindă, dar Dumnezeu a făcut prin el minuni și i-a câștigat pe toți pentru Hristos. Au fost botezați de Sfântul Sfinți Mucenic Vavila, punându-i-se în loc de Repreve, numele de Hristofor. Celor 200 de ostași li s-au tăiat capetele, iar Sfântul Hristofor fiind foarte mult chinuit, la urmă i s-a tăiat și lui capul.

Troparul aducerii moaștelor Sfântului Nicolae, din Mira Lichiei la Bari, glasul al 4-lea :

Nepărăsind cu duhul patria ta, cetatea Mira Lichiei, în cetatea Bari, cea prea liniștită, preamărit te-ai adus cu trupul, arhiereule Nicolae, și prin venirea ta ai veselit mulțimea oamenilor celor de acolo și pe cei neputincioși ai tămăduit. Pentru aceasta te rugăm, Sfinte Nicolae, roagă pe Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul aducerii moaștelor Sfântului Nicolae, din Mira Lichiei la Bari, glasul al 4-lea :

Ca o stea de la răsărit până la apus au răsărit moaștele tale, Sfințite Nicolae, și marea s-a sfințit prin trecerea ta; iar cetatea Bari te primește pe tine dar, căci pentru noi te-ai arătat făcător de minuni ales, preaminunat și preamilostiv, mare Ierarhe Nicolae.

Troparul Sfântului Prooroc Isaia, glasul al 2-lea :

Prăznuind pomenirea proorocului Tău Isaia, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuiește sufletele noastre.

Troparul Sfântului Mucenic Hristofor, glasul al 4-lea :

Cu haine din sângiuiri împodobindu-te, stai înaintea Domnului, Împăratul puterilor, Hristofore pururea mărite, unde cu cetele celor fără de trupuri și ale mucenicilor cânți dulce cântare întreit-sfântă și înfricoșătoare. Pentru aceasta prin rugăciunile tale mântuiește turma ta.

Condacul Sfântului Prooroc Isaia, glasul al 4-lea :

Primind darul proorociei, proorocule și mucenice Isaia, de Dumnezeu propovăduitorule, tuturor de față ai arătat întruparea Domnului, la toate

marginile pământului cu glas mare strigând : Iată, Fecioara în pântece va lua.

Condacul Sfântului Mucenic Hristofor, glasul al 4-lea :

Săvârșind nevoința muceniciei, ai primit de la Dumnezeu cununa biruinței, fericite Hristofor, pe care roagă-l din nevoi să ne mântuim noi.

10. .) Sfântul Apostol Simon Zelotul; Cuviosul Isichie; Sfinții Mucenici și frați Alfiu, Filadelf și Ciprian. - Dezlegare la vin și undelemn. Simon Zelotul era dintre cei 12 Apostoli și este numit în Evanghelia de la Matei, Simon Canaanitul (10, 4), iar la Luca, Simon Zelotul ("Râvnitorul") (6, 15). Se zice că, el ar fi mirele de la nunta cea din Cana Galileei, unde Iisus a prefăcut apa în vin.

Troparul Sfântului Apostol Simon Zelotul, glasul al 4-lea :

Apostole Sfinte Simone, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greșale sufletelor noastre.

Condacul Sfântului Apostol Simon Zelotul, glasul al 2-lea :

Pe cel ce cu tărie a pus învățăturile înțelepciunii în sufletele binecredincioșilor, cu laudă să fericim toți pe Simon de Dumnezeu grăitorul, că înaintea scaunului slavei acum stă, și cu cei fără de trupuri se veselește, rugându-se neîncetat pentru noi toți.

11. Sfinții sfinții Mucenici Mochie, Acachie și Dioscor; Înnoirea Constantinopolului. Sfințitul mucenic Mochie a pătimit sub Dioclețian la anul 285. În anul 328 în ziua de 29 Noiembrie s-au pus temeliile Constantinopolului, iar în anul 330, indictionul al 3-lea, în ziua de Luni, 11 mai, a fost dedicat Născătoarei de Dumnezeu fiind numit acum Constantinopol, după numele fondatorului său, Constantin cel Mare, în locul de Bizant, cum se numea înainte.

Troparul Sfântului Mucenic Mochie, glasul al 2-lea :

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Mochie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Troparul înnoirii Constantinopolului, glasul al 4-lea :

Cetatea Născătoarei de Dumnezeu cu cuviință își închină întărirea ei la Născătoarea de Dumnezeu; căci întru dânsa s-a întărit să vecuiască,

și printr-însa se păzește și se întărește, strigând către dânsa : Bucură-te, nădejdea tuturor marginilor pământului.

Condacul Sfântului Mucenic Mochie, glasul al 2-lea :

Întrarmându-te cu pavăza dreptei credințe, taberele necredincioșilor le-ai sfărâmat, sfințite mucenice, și cunună de la Domnul ai primit, Mochie; pentru aceasta și cu îngerii bucurându-te, izbăvește de primejdii pe cei ce te laudă pe tine, rugându-te neîncetat pentru noi toți.

12. . Cei între sfinți Părinții noștri Epifanie, arhiepiscopul Ciprului, și Gherman, patriarhul Constantinopolului. Tot în această zi, Sfântul Mucenic Ioan Valahul. Epifanie s-a născut într-un sat din Palestina mică. Părinții săi, iudei de neam, erau săraci. A îmbrățișat viața monahicească încă din tinerețe și s-a distins prin multa erudiție, prin zelul său pentru ortodoxie și prin virtutea sa. În anul 368 s-a făcut episcop de Salamina sau Constanța din Cipru și a murit la anul 403, în vârstă de 105 ani. Între scrierile sale se prețuiesc foarte mult așa intitulatul Panarium, care combate 80 de erezii. Iar Gherman era din Constantinopol, dintr-o familie distinsă. El s-a hirotonit mai întâi Mitropolit al Cizicului, iar la anul 715 s-a înaintat la scaunul patriarhal. Opunându-se însă ordinelor, pe care le dăduse împăratul Leon Isaurul împotriva icoanelor, și văzând că nu poate sta împotriva împăratului a părăsit patriarhia, retrăgându-se la casa părintească unde și-a petrecut restul vieții. El a murit la anul 740, în vârstă de 95 de ani. Cea mai însemnată dintre scrierile sale este cea despre cele 6 sinoade ecumenice. Sfântul Mucenic Ioan Valahul s-a născut în Tara Românească în secolul al XVII, într-o familie de creștini nobili și bogați. În anul 1662, Sfântul Ioan a fost luat ostatec de turci. Apoi a fost cumpărat de un soldat păgân, care l-a legat de un copac și l-a bătut mult. Zdrobit de rușine și de durere, Ioan a tăiat pe păgân în timpul somnului. A fost prins și dus la judecata vizirului, care a hotărât ca Ioan să fie dat în stăpânirea femeii ostașului pe care-l omorâse și să facă ce vrea cu el. Ea însă, a cerut să-i fie soț, dacă Ioan se va lepăda de Hristos și se va închina lui Mahomed. El a refuzat și pentru aceasta a fost băgat în temniță și bătut cumplit mai multe zile. Soția turcului tăiat îl silea ca să păcătuiască cu ea, ca să nu mai fie chinuit, dar el a refuzat-o cu tărie. Vizirul a dat poruncă de i-au

tăiat capul, și astfel s-a mutat în ceata sfinților mucenici. Pătimirea sa a avut loc la 12 mai, 1662, la Constantinopol.

Troparul Sfinților Părinți, glasul al 4-lea :

Dumnezeul părinților noștri, Care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viața noastră.

Condacul Sfinților Părinți Epifanie și Gherman, glasul al 4-lea :

Minunata însoțire a ierarhilor, să o lăudăm credincioșilor după datorie, împreună cu Gherman, pe dumnezeiescul Epifanie. Că aceștia au ars limbile celor fără de Dumnezeu, și dogme preaînțelepte au vestit tuturor, celor ce cu dreaptă credință întru cântări laudă pururea marea taină a dreptei credințe.

Troparul Sfântului Mucenic Ioan Valahul, glasul al 4-lea :

Astăzi duhovnicește prăznuiește Biserica drept-credincioșilor români, și cu bucurie strigă : Veniți, iubitorilor de mucenici, să prăznuim pomenirea cea de peste an a luptelor noului mucenic Ioan ! Că acesta, dintre noi cu voia lui Dumnezeu răsărind, în împărătească cetate a lui Constantin a înflorit minunat, aducând Stăpânului rod bogat și bine-primit, prin mucenicie. Iar acum se roagă neîncetat, în ceruri, să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Mucenic Ioan Valahul, glasul al 4-lea :

Arătatu-s-a nouă astăzi cel preaînfrumusețat cu curăția, tânărul ostaș al Mântuitorului, luminând pe toți cei ce strigă : Bucură-te, Ioane, Mare Mucenice al lui Hristos !

13. Sfânta Muceniță Glicheria; Cuviosul Serghie Mărturisitorul și cuviosul Pavsicacos, episcopul Sinadei. Sfânta Muceniță Glicheria a pătimit sub împăratul Antonin, la anul 141.

Troparul Sfintei Mucenițe Glicheria, glasul al 4-lea :

Mielușeaua Ta, Iisuse, Glicheria, strigă cu mare glas : Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfintei Mucenițe Glicheria, glasul al 3-lea :

Pe Fecioara și de Dumnezeu Născătoarea Maria iubind, ți-ai păzit fecioria ta nestricată, și din dragostea cea către Domnul îndemnându-te, cu bărbătesc cuget ai pătimit până la moarte. Pentru aceasta Glicheria, cu îndoită cunună te-a încununat pe tine Hristos Dumnezeu.

14. Sfântul Mucenic Isidor, cel din insula Hios; Sfântul Sfințit Mucenic Terapont. Sfântul Mucenic Isidor era din Alexandria. A pătimit în insula Hios sub Deciu, la anul 251.

Troparul Sfântului Mucenic Isidor, glasul al 4-lea :

Mucenicul Tău, Doamne, Isidor, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Isidor, glasul al 4-lea :

Îndreptător preamare lumii tu te-ai arătat, sfinte, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu. Pentru aceasta te lăudăm pe tine astăzi, mucenice de Dumnezeu înțelepțite, mărite Isidor.

Întru această zi pomenirea Sfântului Isidor cel nebun pentru Hristos, al Rostovului făcătorul de minuni.

15. . Cuviosul Pahomie cel Mare; Sfântul Ahile, arhiepiscopul Larisei, făcătorul de minuni. - Dezlegare la vin și la untdelemn. Sfântul Pahomie s-a născut în Tebaida de sus a Egiptului, din părinți idolatri. Din tinerețea sa a intrat în cariera militară, pe urmă însă, văzând virtuțile creștinilor, a primit religia lui Hristos și s-a făcut ucenic al eremitului Palamon. El a umplut toată Tabenesia de mânăstiri și schituri și a fost chinoviarh la peste 12.000 de monahi. A murit pe la anul 348. Sfântul Ahile era din cei 318 Părinți care au fost în primul sinod ecumenic de la Niceea și a murit pe la mijlocul secolului al 4-lea.

Troparul Cuviosului Pahomie cel Mare, glasul al 5-lea :

Arătatu-te-ai mai mare turmei Păstorului celui mare, povățuind turmele sihaștrilor la staulul cel ceresc, părinte Pahomie, și schima cea de acolo, cuvioase, pustnicilor deprinzând, și pe aceasta iarăși ai

învățat-o; și acum împreună cu aceia te bucuri și te veselești în cerești locașuri.

Condacul Cuviosului Pahomie cel Mare, glasul al 2-lea :

Luminător luminos te-ai arătat marginilor și pustiul cetății l-ai făcut cu mulțime de călugări, Pahomie. Pe tine însuți te-ai răstignit, Crucea ta pe umere luându-ți, și cu înfrânarea trupul ți-ai topit, rugându-te neîncetat pentru noi toți.

16. Cuviosul Părintele nostru Teodor cel sfințit, ucenicul Cuviosului Pahomie; Sfântul Mucenic Isachie. Cuviosul Teodor a murit pe la anul 360.

Troparul Cuviosului, glasul al 2-lea :

Locuitor pustiului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Teodor, cu postul, cu privegherea și cu rugăciunea cerești le daruri luând, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Mărire celui ce ți-a dat ție putere, mărire celui ce te-a încununat pe tine, mărire celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Condacul Cuviosului Teodor, glasul al 8-lea :

În casa lui Dumnezeu ca un finic ai înflorit, roade de fapte bune, Domnului aducând prin preabună pustnicia ta, părinte cuvioase. Pentru aceasta te și fericești, ca cel întocmai stătător cu cei fără de trupuri.

17. Sfinții Apostoli Andronic și Iunia. De Apostolul Andronic face mențiune Apostolul Pavel în epistola către Romani (16, 7): „Salutați pe Andronic și pe Iunia, rudele mele și soții mei în închisoare, care sunt însemnați între apostoli și care mai înainte de mine au fost în Hristos".

Troparul Sfinților Apostoli, glasul al 3-lea :

Sfinților Apostoli, rugați pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșale sufletelor noastre.

Condacul Sfinților Apostoli Andronic și Iunia, glasul al 8-lea :

Pe steaua cea prealuminoasă, care cu lumina dumnezeiești înțelepciuni a luminat neamurile, pe Andronic Apostolul lui Hristos, împreună cu înțeleapta Iunia, care s-a nevoit cu dânsul în propovăduire, să-i lăudăm, strigând : Rugați-vă neîncetat lui Hristos pentru noi toți.

18. Sfântul sfințitul Mucenic Teodot, cel din Ancira; Sfinții Mucenici Petru, Dionisie și Venedim și cei împreună cu dânșii : Sfânta Hristina

și cele șapte fecioare împreună cu dânsa. Aceștia au pătimit sub Deciu la anul 250.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul al 2-lea :

Luminători străluciți v-ați arătat dumnezeiești mucenici cei opt la număr, și prin strălucirile minunilor luminați toată făptura, neîncetat izgonind noaptea cea adâncă a neputințelor, și lui Hristos Dumnezeu rugându-vă, ca să dăruiască nouă mare milă.

19. Sfântul sfințit Mucenic Patrichie, episcopul Prusiei, și cei împreună cu dânsul; Sfânta Muceniță Chiriachi; Cuviosul Memnon. Sfântul Mucenic Patrichie a pătimit în timpul împărăției lui Iulian Paravatul și împreună cu ucenicii săi, Alexandru și Acachie, a luat sfârșit prin sabie la anul 363.

Troparul Sfințitului Mucenic Patrichie, glasul al 4-lea :

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Patrichie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Patrichie, glasul al 4-lea :

Ca o sfințită vistierie a lui Iisus, Patrichie, Biserica primind trupul tău, bucurându-se strigă ție : Prin tine toată lumea în pace adâncă se ține, și se acoperă de tot eresul nevătămată ca o nebiruită.

20. Sfinții Mucenici Talaleu și Talasie; Cuviosul Marcu pustnicul. Sfântul Mucenic Talaleu era din Fenicia. Tatăl său, Veruciu, era arhiereu, iar el era medic, temându-se însă de idolatri, se ascundea într-o pădure de măslini. Dar în cele din urmă a fost prins și a pătimit la anul 284 sub Numerian.

Troparul Sfântului Mucenic Talaleu, glasul al 4-lea :

Mucenicul Tău, Doamne, Talaleu, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Talaleu, glasul al 8-lea :

Împreună cu mucenicii arătându-te pătimitor, te-ai făcut ostaș întrarmat ales Împăratului slavei, prin osteneli și prin chinuri, călcând trufia închinătorilor la idoli. Pentru aceasta lăudăm cinstită pomenirea ta, înțelepte Talaleu.

21. †) Sfinții, Marii Împărați și întocmai cu Apostolii Constantin și mama sa Elena. - Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn. Acest mare și întâi împărat al creștinilor s-a născut în anul 272. În anul 306 a moștenit tronul tatălui său, Constantin FIor, care era împărat al părții Occidentale a imperiului Roman. În anul 312 aflând că Maxențiu s-a unit cu Maximian împotriva lui, a făcut o expediție în Italia, unde în fruntea armatei sale văzu pe cer semnul crucii cu următoarele cuvinte : "În acesta vei învinge." Noaptea văzu iarăși în somn crucea în mâinile lui Hristos, zicându-i să facă un steag în formă de cruce. Constantin a dat îndată ordin și s-a făcut un asemenea steag cu care a învins pe Maxențiu în ziua de 28 Octombrie, când a fost proclamat împărat al Occidentului, fiind împărat al Orientului Liciniu. Dar fiindcă acesta persecuta pe creștini, Constantin a pornit război împotriva lui Liciniu și învingându-l cu desăvârșire, a devenit monarh, adică singur stăpânitor al Orientului și Occidentului. De atunci persecuțiile împotriva creștinilor au încetat, creștinismul a triumfat și idolatria a început să piară. În anul 328, în ziua de 26 noiembrie a pus temelie reședinței imperiului, pe care a numit-o, după numele său, Constantinopol, supranumită și Roma nouă. În fine, îmbolnăvindu-se în Nicomidia și botezându-se aici de Silvestru, papa Romei, a murit în anul 337 în ziua de 21 sau 22 mai, fiind ziua Cincizecimii, în vârstă de 65 de ani.

Troparul Sf. Împărați Constantin și mama sa Elena, glasul al 8-lea :

Chipul Crucii Tale pe cer văzându-l, și ca Pavel chemarea nu de la oameni luând, cel între împărați apostolul Tău, Doamne, împărătească cetate în mâinile Tale o a pus. Pe care păzește-o totdeauna în pace,

pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Condacul Sf. Împărați Constantin și mama sa Elena, glasul al 3-lea :

Constantin astăzi, cu maica sa Elena, Crucea a arătat, lemnul cel preacinstit, care este rușinarea tuturor iudeilor, și arma credincioșilor împărați asupra celor potrivnici. Că pentru noi s-a arătat semn mare și în războaie înfricoșător.

22. Sfinții Mucenici Vasilisc și Marcel; Sfinții Părinți de la Sinodul al II-lea Ecumenic. Sfântul Mucenic Vasilisc a pătimit sub Maximian în anul 295.

Troparul Sfântului Mucenic Vasilisc, glasul al 4-lea :

Mucenicul Tău, Doamne, Vasilisc, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Vasilisc, glasul al 8-lea :

Întru răbdare tare, și ca un bărbat te-ai arătat, și întru minuni prea-minunat, arătat purtând înainte numele lui Hristos, ai rușinat pe chinuitor. Pentru aceasta te cinstim pe tine, Vasilisc preacinstite, pururea strigând : Bucură-te frumusețea cea luminoasă a mucenicilor.

23. Cuviosul Părintele nostru Mihail Mărturisitorul, episcopul Sinadiei. Cuviosul părinte Mihail a fost în timpul împăratului Leon Armeanul, în anul 814.

Troparul Cuviosului Mărturisitor Mihail, glasul al 4-lea :

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Mihail, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Mihail Mărturisitorul, glasul al 4-lea :

Ca un arhiereu întru tot cinstit și al credinței sfințit pătimitor, de groaza celui cu nume rău netemându-te, împotrivirea lui cea eretică ai biruit-o, cu glas tare strigând : Icoanei lui Hristos și a Preacuratei lui Maici mă închin; pentru aceea te cinstim, Mihaile.

24. . Cuviosul Părintele nostru Simeon, cel din Muntele Minunat; Sfântul Mucenic Serapion; Sfânta Muceniță Marciana. - Dezlegare la vin și la untdelemn. Cuviosul Simeon a fost din Antiohia și a trăit pe un stâlp pentru care s-a și numit Stâlpnicul cel nou. A murit în anul 595.

Troparul Cuviosului, glasul 1 :

Al răbdării stâlp ai fost râvnind, cuvioase, părinților celor mai dinainte; lui Iov întru patimi, lui Iosif întru ispite, și vieții celor fără de trup fiind în trup. Simioane părintele nostru, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Simeon, glasul al 8-lea :

De cele de sus dorind, cele de jos ai lepădat, și ca un cer stâlpul făcându-ți, printr-însul ai strălucit cu raza minunilor, cuvioase, și lui Hristos Dumnezeului tuturor te rogi neîncetat pentru noi toți.

25. † A treia Aflare a cinstitului cap al Sfântului, Slăvitului Prooroc, înainte Mergătorului și Botezătorului Ioan; Sfântul Mucenic Celestin. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

Tropar la a treia aflare a capului Botezătorului Ioan, glasul al 4-lea :

Ca pe o dumnezeiască vistierie ascunsă în pământ, Hristos a descoperit capul tău nouă, Proorocule și înainte Mergătorule; deci, toți adunându-ne la aflarea lui, cu cântări de Dumnezeu grăitoare pe Mântuitorul lăudăm, Cel ce ne mântuiește pe noi din stricăciune, cu rugăciunile tale.

Condac la a treia aflare a capului Botezătorului Ioan, glasul al 2-lea :

Stâlpul cel luminos și dumnezeiesc, care s-a arătat în lume, sfeșnicul cel mergător înaintea Soarelui, arătând în toate marginile lumii luminatul și cinstitul său cap, sfințește pe cei ce cu credință se închină lui și strigă : Înțelepte Botezătorule al lui Hristos, mântuiește-ne pe noi pe toți.

Sau acesta, glasul al 4-lea :

Irod, înainte Mergătorule, fărădelege făcând, femeii a dat cinstit capul tău, întru a cărui aflare strigăm către tine : Cere ca tuturor să se dăruiască milă.

26. Sfinții Apostoli Carp și Alfeu din cei 70; Sfântul Mucenic Averchie și Elena; Cuviosul necunoscut de la Mănăstirea Neamț.

Sfântul Carp a fost episcop al Veriei din Tracia, în timpul împăratului Nero. În incinta Sfintei Mănăstiri Neamțu, la 24 mai 1986, pe aleea ce duce de la clopotniță la biserica "Înălțării Domnului" pietrele și cimentul s-au ridicat și s-au despicat. Săpând în acel loc pentru a cerceta cauza ridicării pietrelor, s-au descoperit moaștele unui cuvios călugăr viețuitor în această vestită lavră. Racla cu "Sfintele Moaște" se află în pronausul bisericii "Înălțării Domnului". Pomenirea se face pe 26 mai.

Troparul Sfântului Apostol Iuda, glasul al 3-lea :

Apostole Sfinte Carp, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greșale sufletelor noastre.

Condacul Sfântului Apostol Iuda, glasul al 4-lea :

Ca pe o stea prealuminoasă, câștigându-te Biserica pe tine, Apostole Carp, cu dăruirea cea multă a minunilor tale pururea se luminează; pentru aceea strigăm lui Hristos : Mântuiește, ca un milostiv, pe cei ce cu credință cinstesc pomenirea Apostolului Tău.

27. Sfinții sfințiți Mucenici Terapont, Alipie și Eladie; Sfântul Mucenic Iuliu Veteranul. Sfântul Mucenic Terapont a suferit munci înspăimântătoare în timpul împărăției lui Valerian, când a luat și sfârșitul la anul 259.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Dumnezeul părinților noștri, Care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viața noastră.

Condacul Sfințitului Mucenic Eladie, glasul al 8-lea :

Arătatu-te-ai mare îndreptător nouă, sfinte, prin rugăciunile tale cele către Dumnezeu. Pentru aceasta astăzi te cinstim pe tine, sfințite pătimitorule Eladie, pururea mărite.

Condacul Sfințitului Mucenic Terapont, glasul al 8-lea :

Terapont, plăcutul lui Hristos, pătimind după lege te-ai arătat adevărat arhiereu și mucenic; pentru aceea te rugăm pe tine, roagă, sfinte, pe iubitorul de oameni și voitorul milei, Hristos, să vindece patimile noastre cele cu anevoie de vindecat.

28. Sfântul Mucenic Eutihie, Cuviosul Părintele nostru Nichita, episcopul Calcedonului; Sfânta Muceniță Eliconida. Sfântul Nichita s-a nevoit în veacul al nouălea (836), în timpul împărăției lui Leon

Armeanul; iar Sfântul Eladie a suferit multe și grele munci pentru Hristos în care s-a și sfârșit, după cum se arată în Sinaxarul de la 27 mai.

Troparul Sfântului Mucenic Eutihie, glasul al 4-lea :

Mucenicul Tău, Doamne, Eutihie, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Troparul Cuviosului Ierarh Nichita, glasul al 4-lea :

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării, te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Nichita, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul cuviosului Ierarh Nichita, glasul al 8-lea :

Strălucind cu lumina faptelor tale, te-ai făcut moștenitor scaunului celui apostolesc, preacuvioase Nichita, și ca un soare ai luminat turma ta, părinte, umplând pe toți de dumnezeieștile învățături. Pentru aceasta strigăm ție : Bucură-te înfrumusețarea Calcedonului.

29. Sfânta Cuvioasa Muceniță Teodosia, fecioara; Sfinții Mucenici Olivian episcopul; și Alexandru, episcopul Alexandriei; Sfânta Muceniță Teodosia țarigrădeanca. Sfânta Muceniță Teodosia a pătimit în anul 716, în timpul împăratului iconomah, Leon Isaurul.

Troparul Cuvioasei Mucenițe Teodosia, glasul al 4-lea :

La fapta bună, muceniță, cu osârdie deprinzându-te, te-ai făcut vas iubit al lui Hristos și locaș iubit al Preasfântului Duh. Pentru aceasta ai rușinat pe vrăjmașul, cel ce se luptă cu neamul omenesc, bine pătimind, și arătat cu sabia credinței ai ucis pe cel cu nume de fiară, Teodosia; și bucurându-te te-ai mutat la cer, cerând pururea mare milă, celor ce cu credință te cinstesc pe tine.

Condacul Cuvioasei Mucenițe Teodosia, glasul al 2-lea :

Cu ostenelile ai câștigat viața cea fără de osteneală, și în sângiuirile tale ai înecat pe vrăjmașul cel spurcat al Bisericii lui Hristos, prealăudată, și te bucuri cu oștile cele de sus, acoperind pe cei ce săvârșesc pomenirea ta.

30. Cuvioșii Părinții noștri Isachie Mărturisitorul, egumenul Mânăstirii Dalmației, și Varlaarn; Sfântul Mucenic Natalie. Această Mânăstire s-a numit astfel după numele fondatorului ei, Dalmat Patriciu, nepotul lui Constantin cel Mare, și după numele unui alt Dalmat, succesor al lui Isachie. Împăratul Copronim a prefăcut Mânăstirea aceasta în cazarmă.

Troparul Cuviosului Isachie Mărturisitorul, glasul al 8-lea :

Întru tine părinte cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; si lucrând ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioase Isachie, duhul tău.

Condacul Cuviosului Isachie Mărturisitorul, glasul al 8-lea :

Ca un credincios plăcut al lui Dumnezeu, aprinzându-te cu râvnă pentru Biserica lui Hristos, zăbalele lui Valent ai ținut, și pentru închiderea Bisericii, moartea lui cea pierzătoare proorocește mai înainte ai spus, preacuvioase. Pentru aceasta roagă-te pururea pentru noi, cei ce te cinstim, preafericite Isaachie.

31. Sfântul Mucenic Ermie; Sfinții sfinții Mucenici : Ermei, Eusebie și Haralambie. Sfântul Apostol Ermie e unul din cei 70 și a fost episcop la Filipopole; iar Sfântul Mucenic a pătimit la Como, în timpul împărăției lui Antonin, la anul 141.

Troparul Sfântului Mucenic Ermie, glasul al 4-lea :

Mucenicul Tău, Doamne, Ermie, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Ermie, glasul al 6-lea :

Chinuindu-te cu osârdie pentru Hristos, întru bătrânețile cele vitejești, ți-ai câștigat bărbăție, Mucenice Ermie, și călcând cugetul cel rău al celor fărădelege, ai rămas nevătămat de adăpările cele cu otravă, strigând : Dumnezeu este cu mine, și nimeni împotriva mea.

LUNA IUNIE

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30

1. Sfinții Mucenici Iustin filozoful, alt Iustin și Firm și cei împreună cu dânșii. Sfântul Mucenic Iustin a fost un filosof platonic în Neapol din Palestina. Văzând nedreptele persecuții ale păgânilor împotriva creștinilor, a primit credința în Hristos și venind la Roma, a dat lui Marcu Aureliu o apologie sau apărare prin care demonstră nevinovăția credinței creștine. A pătimit la anul 167.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul al 2-lea :

Cu înțelepciunea dumnezeiești tale cuvinte, Iustine, toată Biserica lui Dumnezeu înfrumusețându-se prin strălucirea vieții luminează lumea. Iar pentru vărsarea sângelui primind cunună și înaintea lui Hristos stând împreună cu îngerii, roagă-te neîncetat pentru noi toți.

2. Cel între Sfinți Părintele nostru Nichifor Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului;

† Tot în această zi, Sfântul Mare Mucenic Ioan cel Nou, ale cărui sfinte moaște se află la Suceava. Sfântul Nichifor s-a urcat pe scaunul patriarhal în anul 806, urmând după Tarasie. El s-a opus ordinului ce se dăduse împotriva sfintelor icoane de împăratul Leon Armeanul. De aceea a fost exilat într-o mânăstire. A murit în anul 827 în vârstă de 70 de ani. Sfântul Ioan era negustor din Trapezunt și a pătimit în cetatea Albă la anul 1330. Moaștele lui se află la Mitropolia din Suceava. Slujba lui se face joi după pogorârea Duhului Sfânt.

Troparul Sfântului Ierarh Nichifor, glasul al 4-lea :

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu

smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Nichifor, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Nichifor, glasul al 4-lea :

Ca unul ce ai primit de la Dumnezeu cunună de biruință astăzi din cer, o Nichifore, izbăvește pe cei ce cu credință te cinstesc pe tine ca pe un ierarh împreună și învățător.

Troparul Sfântului Mucenic Ioan cel Nou, glasul al 4-lea :

Viața ta pe pământ bine cârmuind, pătimitorule, cu milostenii și cu neîncetate rugăciuni și lacrimi, și iarăși către pătimire bărbătește pornindu-te, necredința persienească ai mustrat. Drept aceea Bisericii te-ai făcut întărire și creștinilor laudă, Ioane, pururea pomenite.

Condacul Sfântului Mucenic Ioan cel Nou, glasul al 4-lea :

Plutind pe luciul mării cu neguțătorie, de la răsărit către miazănoapte te-ai nevoit, și chemându-te Dumnezeu pe tine, precum Matei vama, și tu neguțătoria lăsând, Aceluia ai urmat prin sângele muceniciei; cu cele vremelnice răscumpărând cele netrecătoare, ai luat cunună de biruință.

3. Sfinții Mucenici Luchian, cu soția și copiii lor : Ipatie, Dionisie, Claudie; Paul și Paula. Sfântul Mucenic Luchian a fost pe timpul împăratului Aurelian, la anul 270.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul al 2-lea :

Ceata cea cu numărul de cinci a sfinților mucenici cea strălucită, care luminează Biserica lui Hristos, adunându-ne astăzi, să cinstim sfânta prăznuire a pomenirii lor, bucurându-ne; căci ca niște tari pătimitori și slugi ale lui Hristos stându-i înainte, neîncetat se roagă pentru noi toți.

4. Sfântul Ierarh Mitrofan; patriarhul Constantinopolului; Cuvioasa Sofia; Sfinții Mucenici : Zotic, AtaI, Camasis și Filip de la Niculițel. Sfântul Mitrofan a venit pe scaunul patriarhal la anul 320; a trimis reprezentant la primul sinod ecumenic și a murit în anul 330. Acești patru Sfinți Mucenici au fost martirizați de autoritățile romane în orașul

Noviodunum, din Dobrogea, în vremea lui Diocleţian. Sfintele moaşte au fost descoperite în localitatea Niculiţel, Jud. Tulcea, într-o criptă veche, fiind aşezate într-un sicriu comun. Sunt depuse în patru racle de lemn, pentru închinare, în biserica Mănăstirii Cocoş din apropiere.

Troparul Sfântului Ierarh Mitrofan, glasul al 4-lea :

Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Mitrofan, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Mitrofan, glasul al 4-lea :

Pe Ierarhul lui Hristos Mitrofan, pe luminătorul Bisericii cel luminat, cel ce a propovăduit în mijlocul de Dumnezeu-purtătorilor părinţi, pe Cuvântul a fi de o fiinţă cu Tatăl, care şi scaunul cetăţii împărăteşti întâi l-a împodobit, şi har de proorocie de la Dumnezeu luminat a luat, cu un glas să-l lăudăm.

5. Sfântul sfinţit Mucenic Dorotei, episcopul Tirului; Sfinţii Mucenici Marcian, Nicandru, Leonid şi cei împreună cu dânşii. Sfântul Mucenic Dorotei a pătimit pe timpul lui Maximian, la anul 303.

Troparul Sfinţitului Mucenic Dorotei, glasul al 4-lea :

Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite Mucenice Dorotei, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfinţitului Mucenic Dorotei, glasul al 3-lea :

Cu învăţături ortodoxe, sfinţite mucenice, propovăduind, dar dumnezeiesc sfânt pe tine însuţi te-ai adus Făcătorului, întâi în pustnicie cu cuviinţă vieţuind, a doua cu mucenicia tare pătimind; şi după lege ai luat răsplătirea biruinţei de la Hristos Dumnezeu.

6. Cuvioşii Părinţii noştri Visarion, făcătorul de minuni, şi Ilarion cel Nou, de la Mânăstirea Dalmaţiei; Sfinţii Mucenici Ghelasie, Eusebia şi Suzana. Cuviosul Visarion a vieţuit în secolul al V-lea, în timpul împărăţiei lui Leon cel Mare; iar Ilarion, fiind egumen în mânăstirea Dalmaţiei, a suferit mult, în timpul lui Leon Armeanul, pentru cinstirea

icoanelor și s-a mutat către Domnul în timpul împărăției lui Mihail și a Teodorei, la anul 856.

Troparul Cuviosului Visarion, glasul al 8-lea :

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Ierarhe Visarion, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Visarion, glasul 1 :

Râvnind puterilor de sus, preacuvioase, viață în chipul păsărilor ai trăit, uitând toate cele trecătoare, cu neîncetată dorire fiind atras de Împăratul Hristos către fapte bune, până când ai ajuns la Dânsul, Visarioane; roagă-te neîncetat pentru noi toți.

Troparul Cuviosului Ilarion, glasul al 8-lea :

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Ierarhe Ilarioane, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Ilarion, glasul 1 :

Cu focul împărtășindu-te, nicicum nu te-ai ars, Ilarioane înțelepte, nevoitorule cel cu minte vitează, că rouă de la Dumnezeu ai câștigat, care te-a răcorit. Pentru aceasta ai suferit lupte mai presus de fire, bucurându-te cu cuvioșii, de Dumnezeu înțelepțite, cu care pomenește-ne pe noi.

7. Sfântul sfințitul Mucenic Teodot, episcopul Andrei, și Licarion; Sfintele Mucenițe Zenaida și Sevastiani; Cuviosul Antim. Sfântul Mucenic Teodot a pătimit în timpul împărăției lui Dioclețian, la anul 295.

Troparul Sfințitului Mucenic Teodot, glasul al 4-lea :

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Teodot, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Teodot, glasul al 2-lea :

Arătatu-te-ai stea luminoasă în lume, și ai vestit pe Soarele Hristos prin strălucirile tale, purtătorule de chinuri sfințite mucenice Teodot. Pentru aceasta roagă-te neîncetat lui Hristos, pentru noi toți.

8. . Aducerea moaștelor Sfântul Mare Mucenic Teodor Stratilat; Sfânta Muceniță Caliopi; Cuvioasa Melania; Sfinții Mucenici Nicandru și Marchian. - Dezlegare la vin și la untdelemn.

Troparul Sfântului Mare Mucenic Teodor Stratilat, glasul al 4-lea :

Cu numirea oștirii celei adevărate, purtătorule de chinuri, al cerescului Împărat, voievod prea bun te-ai făcut, Teodore. Căci cu armele credinței te-ai oștit înțelepțește, și ai biruit cetele demonilor, și purtător de biruință viteaz te-ai arătat. Pentru aceasta pe tine cu credință pururea te fericim.

Condacul Sfântului Mucenic Teodor Stratilat, glasul al 4-lea :

Cu bărbăția sufletului, întru credință ca într-o platoșă îmbrăcându-te; și cuvântul lui Dumnezeu ca pe o suliță în mâini luând, pe vrăjmașul ai rănit, între mucenici mare Teodore. Cu care împreună lui Hristos Dumnezeu, nu înceta a te ruga pentru noi toți.

9. . Cel între sfinți Părintele nostru Chiril, arhiep. Alexandriei; Sfintele Mucenițe : Teda, Mariamni, Marta, Maria și Enata. Astăzi facem pomenirea adormirii Sfântului Chiril, iar la 18 ianuarie depărtarea sa de la Alexandria. Acest sfânt părinte, prin înțeleptele sale cuvinte, mult bine a făcut Bisericii, căci la sinodul ce a avut loc în Efes, a nimicit dogmele eretice ale lui Nestorie,

Troparul Cuviosului Chiril Mărturisitorul, glasul al 8-lea :

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției, și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată, Chiril înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Chiril Mărturisitorul, glasul al 4-lea :

Împletiturile eresurilor rupând prin puterea lui Hristos, cu dumnezeiești cuvinte Biserica, Chirile, ai îmbogățit-o, toate neghinele lui Nestorie tăind, pentru aceasta și stai cu cetele îngerilor înaintea lui

Hristos, rugându-te neîncetat, fericite, să dăruiască tuturor iertare de greșeli.

Alt Condac, glasul al 6-lea :

Adâncul învățăturilor cuvântării de Dumnezeu, lămurit ne-ai izvorât nouă din izvoarele Mântuitorului, care îneacă eresurile, fericite, și turma nevătămată de întreite le valuri o păzește; că marginilor ești învățător, ca cel ce arăți cele Dumnezeiești.

10. Sfinții sfinților Mucenici Timotei, episcopul Prusiei, și Alexandru; Sfânta Muceniță Antonia; Preacuvioșii Părinți Canid, Teofan și Pansemni. Sfântul Mucenic Timotei a fost pe timpul împăratului Ioan Paravatul, la anul 361.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Pomenirea cea vrednică de laudă a mucenicilor a strălucit, pe care credincioșii o săvârșim, și o lăudăm cu credință, întru cunoștință strigând : Tu ești, Hristoase, întărirea mucenicilor.

11. . Sfinții Apostoli Vartolomeu și Varnava. - Dezlegare la vin și untdelemn. Vartolomeu a fost din Galileea, unul din cei 12 apostoli. El a predicat Evanghelia în Arabia, Persia și India. A primit cununa muceniciei după tradiție, în Armenia. Iar Barnaba, unul din cei 70, a fost din Cipru, din seminția lui Levi. El se numea Iosis și a fost supranumit de Apostoli Barnaba, fiul mângâierii. Având pământ, l-a vândut, iar prețul l-a pus la picioarele apostolilor (Fap. Ap. 4, 36-37). El a predicat în multe locuri, atât călătorind cu Pavel, cât și singur și în cele din urmă a primit cununa mucenici ei în patria sa.

Troparul Sfinților Apostoli, glasul al 3-lea :

Sfinților Apostoli, rugați pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșale sufletelor noastre.

Condacul Sfântului Apostol Varnava, glasul al 3-lea :

Slujitor prea-adevărat al Domnului ai fost și din apostolii cei șaptezeci te-ai arătat întâi și ai luminat împreună cu Pavel propovăduirea ta, tuturor vestind pe Hristos Mântuitorul. Pentru aceasta cu cântări, Dumnezeiască pomenirea ta, Varnava, o săvârșim.

Alt condac al Sfântului Apostol Vartolomeu, glasul al 4-lea :

Arătatu-te-ai mare soare Bisericii, cu strălucirile învățăturilor și ale înfricoșătoarelor minuni, la lumină povățuind pe cei ce te cinstesc pe tine, Vartolomee, Apostole al Domnului.

12. . Cuvioșii Părinții noștri Onufrie cel Mare si Petru Atonitul; Sfânta Muceniță Antonina. Onufrie, născut în orașul Erm din Egipt, în secolul al III-lea s-a nevoit 60 de ani în pustia Tebaidei. Petru era de neam grec și fiu de militar. El s-a nevoit într-o peșteră din muntele Atonului, în secolul al IX-lea.

Troparul Cuviosilor Părinți, glasul al 4-lea :

Dumnezeul părinților noștri, care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuiește viața noastră.

Condacul Sfântului Onufrie, glasul al 4-lea :

Stea luminoasă te-ai arătat călugărilor, precum raza noaptea luminează marginilor, așa părinte, ai strălucit întru pustnicie ca soarele. Pentru aceasta, Onufrie, nu înceta să te rogi pentru noi toți.

Condacul Sfântului Petru, glasul al 8-lea :

Depărtându-te pe sineți de însoțirea cu oamenii, ai locuit în crăpăturile pietrelor și în peșteri, pentru dorul cel după Dumnezeu și pentru dragostea Domnului tău, Petre, de la Care ai câștigat cunună. Roagă-te neîncetat să ne mântuim noi.

13. Sfânta Muceniță Achilina; Sfântul Trifilie, episcopul Leucosiei din Cipru; Cuviosul Iacov. Sfânta Muceniță Achilina a pătimit la anul 298 sub Dioclețian; iar Trifilie s-a sfârșit în pace în secolul al IV-lea.

Troparul Sfintei Mucenițe Achilina, glasul al 4-lea :

Mielușeaua Ta, Iisuse, Achilina, strigă cu mare glas : Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună luă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru

Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Troparul Sfântului Ierarh Trifilie, glasul al 4-lea :

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării, te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Trifilie, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfintei Muceniței Achilina, glasul al 3-lea :

Cu stropirile sângiuirilor tale fiind curățită și cu cununile chinuitorilor încununată, fecioară Achilina, Mirele tău Hristos pe tine te-a dat tămăduire și mântuire celor din necazurile bolilor; celor ce aleargă la tine cu credință, izvorându-le viață veșnică.

14. Sfântul Prooroc Elisei; cel între sfinți Părintele nostru Metodie, patriarhul Constantinopolului. Proorocul Elisei era agricultor, fiu al lui Safat, din pământul lui Manase. În anul 998 înainte de Hristos, din poruncă dumnezeiască, proorocul Ilie l-a chemat la misiunea de prooroc, aruncându-i deasupra mantia sa pe când ara, având 12 perechi de boi înainte-i. Astfel Elisei a mers în urma lui Ilie și i-a slujit lui, până la înălțarea lui la cer (Cartea a III-a a Împăraților 20, 19-21), când luând cojocul lui Ilie ce căzuse deasupra-i din înălțime, precum și darul profetic al învățătorului său, a săvârșit fapte minunate ce le istorisește a IV-a Carte a Împăraților. El a murit în zilele lui Ioas, pe la 839 înainte de Hristos și a fost înmormântat în Samaria.

Troparul Sfântului Prooroc Elisei, glasul al 2-lea :

Cel ce a fost înger în trup, temeiul proorocilor, al doilea înainte-mergător al venirii lui Hristos, Ilie mărit ul, care a trimis de sus lui Elisei dar, bolile gonește și pe cei leproși curățește. Pentru aceasta și celor ce-l cinstesc pe el, le izvorăște tămăduiri.

Condacul Sfântului Prooroc Elisei, glasul a 2-lea :

Îndoit har luând de la Duhul, prooroc minunat te-ai arătat tuturor marginilor, pe cei ce te laudă pe tine izbăvindu-i din primejdii și dăruind harul minunilor tale celor ce aleargă la tine cu credință și strigă : Bucură-te, proorocule minunate.

Metodie s-a născut în Siracusa din Sicilia. Făcându-se monah, încă tânăr fiind și apărând cu mare zel cinstirea icoanelor, a fost exilat îndată de către Mihail Travlu. După ce a murit acesta, Metodie s-a văzut liber, însă numai pentru scurt timp, căci împăratul Teofil l-a pus într-o închisoare întunecoasă, ca într-un mormânt. Aici el primea de mâncare de la un sărac pescar. Când Biserica a dobândit libertatea ei, sub împărăteasa Teodora, Metodie a fost scos din mormânt și pus pe scaunul patriarhal, în anul 842, însă după 4 ani a încetat din viață, la anul 846. Unii susțin, că a încetat din viață la anul 857.

Troparul Sfântului Ierarh Metodie, glasul al 8-lea :

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției, și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată, Metodie înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Metodie, glasul al 2-lea :

Pe pământ te-ai nevoit ca un fără de trup, și cerurile ai moștenit, Metodie, ca cel ce ai apărat până la margini închinăciunea icoanelor, că în dureri și osteneli, peste seamă petrecând, n-ai încetat cu îndrăzneală mustrând, pe cei ce se leapădă de icoana lui Hristos.

15. Sfântul Prooroc Amos; Fericiții Augustin și Ieronim; Sfântul Mucenic Dula; Sfântul Mucenic Isihie de la Durostorum. Acesta era din orașul Tecue, din pământul Zabulon, păstor de capre și de oi. Dar Domnul l-a luat de la pașterea turmei și i-a zis : "Du-te, profețește poporului meu, Israel". El a început a profeți în zilele lui Uzia, regele lui Iuda, cam pe la anul 785 înainte de Hristos.

Troparul Sfântului Prooroc Amos, glasul al 2-lea :

Prăznuind pomenirea proorocului Tău, Amos, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfântului Prooroc Amos, glasul al 4-lea :

Curățindu-ți prin Duhul inima cea strălucitoare de lumină, mărite proorocule Amos, ai primit de sus harul proorociei, și la margini cu mare glas ai strigat : Acesta este Dumnezeul nostru și nu se va adăuga altul către Dânsul.

16. Sfântul Tihon făcătorul de minuni, episcopul Amatundei din Cipru; Sfântul Mucenic Marcu, episcopul Apoloniadei. Sfântul Mucenic Tihon a fost pe timpul împăraților Arcadie și Onorie, la anul 400.

Troparul Cuviosului Tihon, glasul 1 :

Locuitor pustiului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Tihon, cu postul, cu privegherea și cu rugăciunea cerești daruri luând, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Mărire celui ce ți-a dat ție putere, mărire celui ce te-a încununat pe tine, mărire celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Condacul Cuviosului Tihon, glasul al 8-lea :

Întru sihăstrie de Dumnezeu iubitorule, sfinte, petrecând, puterea Mângâietorului de sus ai luat, idolii înșelăciunii ai surpat și pe popoare a mântui, demonii a goni, bolile a vindeca. Pentru aceasta te cinstim pe tine ca pe un prieten al lui Dumnezeu, Tihone fericite.

17. Sfinții Mucenici Manuil, Savel și Ismail, Isavru, Inochentie și cei împreună, cu dânșii. Sfinții Mucenici Manuil, Savel Ismail au fost din Persia, frați de sânge și ostași; au pătimit la anul 363 sub Iulian Paravatul.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul al 8-lea :

Cu credința lui Hristos fiind răniți, preafericiților, și paharul lui cu credință bând, închinăciunile perșilor și îndrăzneala pe pământ ați surpat, cei întocmai cu numărul Treimii, rugăciuni făcând pentru noi toți.

18. Sfinții Mucenici Leontie, Ipatie, Teodul și Eterie; Cuviosul Erasm. Sfântul Mucenic Leontie a pătimit sub Vespasian, la anul 73.

Troparul Sfântului Mucenic Leontie, glasul al 4-lea :

Mucenicul Tău, Doamne, Leontie, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Leontie, glasul al 8-lea :

Meșteșugirile cele viclene ale tiranilor le-ai rușinat, și slujbele elinești cele fără de Dumnezeu defăimându-le, luminat ai arătat cunoștința de Dumnezeu tuturor oamenilor cu învățăturile dreptei credințe, de Dumnezeu înțelepțite mucenice. Pentru aceasta, a ta pomenire cinstim cu dragoste, înțelepte Leontie.

19. .) Sfântul Apostol Iuda, fratele (ruda) Domnului; Cuviosul Zinon și Paisie cel Mare; Sfântul Mucenic Zosima. - Dezlegare la vin untdelemn. Sfântul Apostol Iuda a fost unul din cei 12 Apostoli; a predicat Evanghelia în Mesopotamia, Arabia, Idumeea și Siria și a terminat calea misiunii sale mucenicești, după cum se zice, în Berit, la anul 80.

Troparul Sfântului Apostol Iuda, glasul 1.

Al lui Hristos frate și mucenic tare, știindu-te pe tine, Iuda, cu sfințenie te lăudăm pe tine, cel ce ai călcat înșelăciunea și credința ai păzit. Pentru aceasta astăzi preasfântă pomenirea ta prăznuind, dezlegare de păcate cu rugăciunile tale luăm.

Condacul Sfântului Apostol Iuda, glasul 1 :

Din rădăcină slăvită, odraslă de Dumnezeu dăruită ai răsărit nouă, însuți văzătorule al Domnului, Apostole al lui Dumnezeu frate, propovăduitorule al lui Hristos, preaînțelepte, hrănind toată lumea cu rodul cuvintelor tale, cu credința cea ortodoxă a Domnului, preafericite și tăinuitorule al harului.

Alt Condac al Sfântului Apostol Iuda, glasul al 2-lea :

Cuminte tare ucenic ales tu te-ai arătat și stâlp neclintit Bisericii lui Hristos, neamurilor ai propovăduit cuvântul lui Hristos, învățându-le să creadă într-o Dumnezeire, din care pricină ai și fost preamărit și ai primit harul vindecării, ca să vindeci neputințele celor ce aleargă către tine, Apostole Iuda, întrutot lăudate.

Troparul Cuviosului Paisie, glasul al 3-lea :

Îngerul cel în trup, cununa călugărilor, omul cel fără de trup, locuitorul cerurilor, dumnezeiescul Paisie se bucură prăznuind împreună cu noi pomenirea sa, dând dumnezeiesc dar celor ce se ostenesc pentru el; pentru aceasta cu multă osârdie să-l slăvim.

Condacul Cuviosului Paisie, glasul al 4-lea :

Câștigat-ai nevoința și petrecerea înfrânării, tu, cuvioase Paisie, făcătorule de minuni; pentru aceea roagă-te pentru noi, cei ce săvârșim cu credință pomenirea ta.

20. Sfântul sfințitul Mucenic Metodie, episcopul Patarelor; Cuviosul Calist, patriarhul Constantinopolului. Sfântul Mucenic Metodie a pătimit în anul 311 sub Dioclețian.

Troparul Sfințitului Mucenic Metodie, glasul 1 :

Sângele tău ca a lui Abel în chip tainic strigă de pe pământ către Dumnezeu, de Dumnezeu înțelepte Ierarhe Metodie, cel ce ai propovăduit întruparea lui Dumnezeu; pentru aceasta ai și rușinat pe cei ce sprijineau înșelarea lui Origen, și te-ai mutat în cămara cea cerească; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Metodie, glasul al 4-lea :

Sfințit tăinuitor al Preasfintei Treimi, și propovăduitor dumnezeieștilor porunci celor mai presus de gând, și întărire binecredincioșilor ai fost, Metodie; căci ai înfruntat cugetele celor rău credincioși, și pentru dreapta credință te-ai arătat sfințit mucenic prin sângele tău, și împreună cu îngerii stând înaintea lui Hristos, roagă-te să ne mântuiască pe noi.

21. Sfinții sfințiții Mucenici Iulian din Tars și Afrodisie. Sfântul Mucenic Iulian fiind în vârstă de 18 ani, a pătimit munci de la prefectul Marian.

Troparul Sfântului Mucenic Iulian, glasul al 4-lea :

Mucenicul Tău, Doamne, Iulian, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Iulian, glasul al 2-lea :

Pe ostașul cel nebiruit al dreptei credințe, pe Iulian toți cu credință să-l lăudăm astăzi, și să strigăm către dânsul : Roagă-te lui Hristos pentru noi.

22. Sfântul sfințit Mucenic Eusebie, episcopul Samosatelor; Sfinții Mucenici Zenon și Zinas, sluga lui. Sfântul Mucenic Eusebie a pătimit la anul 338, pe timpul împăratului Constantie, fiul marelui Constantin, care era arian.

Troparul Sfințitului Mucenic Eusebie, glasul al 4-lea :

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ar aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Eusebie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Eusebie, glasul al 4-lea :

Petrecând întru sfințenie cu dreaptă credință, și trecând calea muceniciei, ai stins jertfele cele idolești, sfințite Eusebie; ci ca unul ce ai îndrăznire către Hristos Dumnezeu, roagă-L ca să mântuiască sufletele noastre.

23. Sfânta Muceniță Agripina; Sfântul Mucenic Aristocle. Sfânta Muceniță Agripina a pătimit la anul 260, în timpul împărăției lui Valerian.

Troparul Sfintei Mucenițe Agripina, glasul al 4-lea :

Mielușeaua Ta, Iisuse, Agripina, strigă cu mare glas : Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfintei Mucenițe Agripina, glasul al 4-lea :

Apropiindu-se ziua cea purtătoare de lumină a chinurilor tale cele luminoase, întru care cinstind pe acestea, Biserica cea dumnezeiască cheamă pe toți ca să strige ție cu bucurie : Bucură-te fecioară muceniță Agripina preacinstită.

24. (†) Naşterea Sfântului Prooroc, Ioan Botezătorul; Sfântul Ierarh Nichita de Remesiana; Aducerea moaştelor Sfântului Ioan cel Nou de la Suceava - Praznic şi dezlegare la peşte şi vin. Acesta era fiu al marelui preot Zaharia şi al Elisabetei, soţia lui, născut din făgăduinţă (Vezi cap. I, Luca). Moaştele Sfântului Ioan cel Nou au fost aduse de la Trapezunt la Suceava (care era pe atunci capitala Moldovei şi reşedinţă a Mitropoliei) în anul 1415 în timpul domniei lui Alexandru cel Bun, mitropolit al Moldovei fiind Iosif Musat.

Troparul Naşterii Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul, glasul al 4-lea :

Proorocule şi înainte Mergătorule al venirii lui Hristos, după vrednicie a te lăuda pe tine nu ne pricepem noi, cei ce cu dragoste te cinstim; că nerodirea celei ce te-a născut şi amuţirea părintelui tău s-au dezlegat întru mărită şi cinstită naşterea ta, şi întruparea Fiului lui Dumnezeu lumii se propovăduieşte.

Condacul Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul, glasul al 3-lea :

Ceea ce mai înainte era stearpă, astăzi pe înainte Mergătorul lui Hristos naşte, şi el este plinirea a toată proorocia; că pe Cel pe Care proorocii mai înainte L-au propovăduit, pe Acesta în Iordan mâna punându-şi, s-a arătat Cuvântului lui Dumnezeu, prooroc, propovăduitor, împreună şi înainte Mergător.

25. Sfânta Cuvioasă Muceniţă Fevronia; Sfântul Mucenic Procopie şi Orentie cu fraţii săi. Sfânta Muceniţă Fevronia a pătimit sub Diocleţian, la anul 286.

Troparul Sfintei Mucenişe Fevronia, glasul al 4-lea :

Mieluşeaua Ta, Iisuse, Fevronia, strigă cu mare glas : Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc şi pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc şi împreună mă răstignesc, şi împreună mă îngrop cu Botezul Tău; şi pătimesc pentru Tine, ca să împărăţesc întru Tine; şi mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primeşte-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ţie. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuieşte sufletele noastre.

Condacul Sfintei Mucenişe Fevronia, glasul al 6-lea :

Mirele meu cel preadulce, Hristoase, a strigat Fevronia, nu-mi este mie cu anevoie a merge pe urma Ta; căci dulceaţa dragostei Tale a întraripat sufletul meu cu nădejdea şi frumuseţea milostivirii Tale, a

îndulcit inima mea, ca să beau paharul pătimirii după Tine; ca să mă numesc și vrednică a dănțui în cămară împreună cu fecioarele cele înțelepte. Pentru aceasta, preacuvioasă răbdătoare de chinuri, cinstind nevoințele ostenelilor tale, te rugăm pe tine, roagă-te să nu ni se închidă si nouă ușile cămării.

26. Cuviosul David din Tesalonic : Sfântul Ioan, episcopul Goției. Acest cuvios părinte David s-a nevoit în secolul al 6-lea, mutându-se către Domnul, cam pe la anul 530.

Troparul Cuviosului David, glasul al 8-lea :

Întru tine Părinte cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că luând Crucea ai urmat lui Hristos si lucrând ai învățat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii, împreună se bucură, Sfinte Preacuvioase Părinte David, duhul tău.

Condacul Cuviosului David, glasul 1 :

Ca o grădină pururea înflorită, și aducătoare de roadele virtuților, te-ai arătat deasupra copacului celui sădit; ca o pasăre cu bun vers și mai presus decât raiul, primind în inima ta pomul vieții, pe Dumnezeu, pe Acesta L-ai lucrat, de Dumnezeu înțelepțite, cu Care ne și hrănești pe noi prin har; roagă-te pururea pentru noi, preafericite David.

27. Cuviosul Samson, primitorul de străini; Sfântul Mucenic Anect. Cuviosul Samson a trăit în timpul lui Iustinian cel Mare, la anul 541.

Troparul Cuviosului Samson, glasul al 8-lea :

Întru răbdare ți-ai agonisit plata ta, părinte cuvioase, în rugăciuni neîncetat răbdând, pe săraci iubind și pe aceia îndestulând. Ci te roagă lui Hristos Dumnezeu, Samson, milostive fericite, să mântuiască sufletele noastre.

Condac, glasul al 8-lea :

Ca la un doctor prea ales și rugător bine-primit, alergăm la dumnezeiasca ta raclă, Samson de Dumnezeu înțelepțite, cuvioase, adunându-ne cu dragoste, cu psalmi și cu cântări bucurându-ne, preaslăvim pe Hristos, Cel ce ți-a dat ție un dar ca acesta de tămăduiri.

28. . Aducerea moaștelor Sfinților doctori și făcători de minuni fără de arginți, Chir și Ioan (vezi 31 ian.); Sfântul Mucenic Papia.

Troparul aducerii moaște lor Sfinților doctori Chir și Ioan, glasul al 5-lea :

Minunile Sfinților Tăi Mucenici, zid nebiruit ne-ai dăruit nouă, Hristoase Dumnezeule; pentru rugăciunile lor, sfaturile păgânilor le risipește și sceptrurile împărăției le întărește, ca un bun și de oameni iubitor.

Condacul Sfinților doctori Chir și Ioan, glasul al 4-lea :

Doctoria cea mare a lumii, însoțire a lui Hristos cea dorită, pe luminătorii cei ce strălucesc cu razele tămăduirilor să-i lăudăm credincioșii cu mare glas. Înăuntrul bisericii lor strigând : Chir și Ioan, dătătorii de minuni și doctorii celor bolnavi, luminați marginile.

29. (†) Sfinții, slăviții și întrutot lăudații și mai-marii Apostoli Petru și Pavel. - Sărbătoare și dezlegare la pește și vin. Petru corifeul apostolilor,fratele lui Andrei cel întâi chemat și fiul lui Ioan, s-a născut în Betsaida. Întâi a fost ucenic al Sfântului Ioan Botezătorul, iar după aceea a lui Iisus. Întâiul său nume a fost Simon, iar ulterior a fost numit de Iisus, Petru, adică piatră (Matei 16, 15-16). Ca ucenic al Domnului nostru Iisus Hristos, a fost totdeauna nedespărțit de El (Matei 10,2; 17, 1-3; Luca 6,14), și împreună cu Ioan și Iacob cel mai apropiat. A scris două epistole către toate Bisericile. El a suferit moarte martirică în Roma, răstignit fiind cu capul în jos, în timpul persecuției lui Nero, la anul 64. Pavel, numit întâi Saul, s-a născut în Tars, capitala Ciliciei, în Asia Mică din seminția lui Veniamin (Fapte 21, 39). Foarte de timpuriu părinții l-au trimis în Ierusalim, la renumitul dascăl fariseu, Gamaliil, care l-a învățat legea lui Moise și obiceiurile străbune (Fapt. 22, 3; 23, 3). El a mai învățat și meșteșugul de a face corturi. Prin dreptul de cetățenie, dat de Cesarul August Tarsenilor, Pavel era cetățean roman (Civis romanus). Fiind fariseu zelos, a asistat la uciderea cu pietre a arhidiaconului Ștefan. În urmă, luând autorizare scrisă de la arhierei pentru a persecuta pe creștini, a fost întors cu minune la credința creștină, pe calea ce duce la Damasc. Și astfel s-a făcut apărătorul cel mai înfocat al creștinilor și predicatorul cel mai zelos al învățăturii lui Hristos (Fapt. 9, 1 etc; 22, 1 etc.). Pentru că a predicat Evanghelia la neamuri, a fost numit și Apostolul neamurilor. A scris 14 epistole către diferite Biserici și persoane. A suferit prin decapitare, moarte martirică la Roma, în același an cu Sfântul Petru, adică la anul 64 după Hristos.

Troparul Sfinților Apostoli Petru și Pavel, glasul al 4-lea :

Cei ce sunteți între Apostoli mai întâi pe scaun șezători și lumii învățători, Stăpânului tuturor rugați-vă, pace lumii să dăruiască, și sufletelor noastre mare milă.

Condacul Sfinților Apostoli Petru și Pavel, glasul al 2-lea :

Pe propovăduitorii cei tari și de Dumnezeu vestitori, căpeteniile ucenicilor Tăi, Doamne, i-ai primit întru desfătarea bunătăților și odihnei Tale; că chinurile acelora și moartea ai primit, mai vârtos decât toată roada, Însuți, Cel ce știi cele din inimă.

30. † Soborul Sfinților 12 Apostoli; Sfântul Ierarh Ghelasie de la Râmeț, Arhiepiscopul Transilvaniei - Dezlegare la pește.

Troparul Soborului Sfinților Apostoli, glasul al 4-lea :

Cei ce sunteți între Apostoli mai întâi pe scaun șezători și lumii învățători, Stăpânului tuturor rugați-vă, pace lumii să dăruiască, și sufletelor noastre mare milă.

Condacul Soborului Sfinților Apostoli, glasul al 2-lea :

Piatra Hristos pe piatra credinței preamărește luminat, pe cel mai ales decât ucenicii, și împreună cu Pavel toată adunarea celor doisprezece la pomenire astăzi; a căror pomenire săvârșind cu credință, pe Cel ce i-a preamărit pe ei Îl preaslăvim.

Sfântul Ierarh Ghelasie a trăit în veacul al XIV-lea, mai întâi ca monah în mănăstirea Râmeț, apoi mai târziu a fost ales ca Arhiepiscop al Transilvaniei.

Troparul Sfântului Ierarh Ghelasie de la Râmeț, glasul al 4-lea :

De Dumnezeu purtător, Părinte al nostru Ghelasie, povățuitorul călugărilor, preoților și credincioșilor, podoaba cuvioșilor și lauda arhiereilor, sprijinitorul celor întru necazuri și făcătorule de minuni, cu nevoințele tale chip de sfințenie te-ai arătat, iar acum cu îngerii, în ceruri te veselești. Cu aceștia, roagă-L pe Milostivul Dumnezeu să ne dăruiască nouă pace și mare milă.

Condacul Sfântului Ierarh Ghelasie de la Râmeț, glasul al 3-lea :

Mărturisitor al credinței ortodoxe și apărător al Bisericii lui Hristos, preafericite Părinte Ghelasie, purtătorule de biruință, ocrotește cu rugăciunile tale pe binecredincioșii care îți cântă pururea : Bucură-te, Sfinte Ierarhe Ghelasie, Părintele nostru.

LUNA IULIE

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31

1. . Sfinții doctori, fără de arginți, făcători de minuni Cosma și Damian cei din Roma; Sfântul Mavrichie; Sfântul Ierarh Leontie de la Rădăuți - Dezlegare la vin și la untdelemn. Sfinții Cosma și Damian erau de profesie medici, vindecând oameni și dobitoace în dar, necerând de la cei vindecați altă răsplată decât credința și mărturisirea în Hristos. Ei au pătimit martiriu în anul 284, sub Cariu și Numerian și sunt deosebiți de sfinții cu același nume, pe care îi serbăm la 1 noiembrie. Sfântul Ierarh Leontie s-a născut din părinți drept-măritori în orașul Rădăuți la începutul secolului al XIV-lea. Din pruncie a fost dus de părinți la sfânta biserică, mai apoi mergea zilnic și asculta cu toată luarea aminte întreaga slujbă. S-a apropiat foarte mult sufletește de părinții călugări slujitori la catedrala voievodală. Pentru dragostea lui a fost primit în obștea monahală unde făcea ascultare cu multă râvnă și smerenie. Pentru viața lui duhovnicească a fost călugărit primind numele de Lavrentie. Cu binecuvântarea starețului s-a retras într-un loc sihăstresc în apropiere de Putna, unde a fost hirotonit preot și numit egumen al acelei obști. Voievodul Alexandru cel Bun înființând scaunul episcopal la Rădăuți a numit episcop pe cuviosul Lavrentie. Primind darul arhieriei nu a încetat nici o clipă nevoințele sihăstrești. S-a retras din scaunul arhipăstoresc și a luat schima cea mare la sihăstria Lavra. Și-a cunoscut mai înainte sfârșitul și a numit egumen pe cuviosul Daniil Sihastru. Sfintele sale moaște au fost strămutate în catedrala din Rădăuți de unde au fost răpite de năvălitori în anul 1639, fără să se știe până în ziua de astăzi unde au fost duse.

Troparul Sfinților doctori Cosma și Damian, glasul al 8-lea :

Sfinților Doctori cei fără de arginți și de minuni făcătorilor, Cosma și Damian, cercetați neputințele noastre; în dar ați luat, în dar dați-ne nouă.

Condacul Sfinților doctori Cosma și Damian, glasul al 2-lea :

Cei ce aţi primit harul tămăduirilor daţi sănătate celor ce sunt întru nevoi, mărităilor, doctori care sunteţi făcători de minuni, şi cu cercetarea voastră surpaţi semeţiile vrăjmaşilor, tămăduind lumea cu minunile.

Troparul Sf. Ierarh Leontie de la Rădăuţi, glasul al 8-lea :

În nevoinţe duhovniceşti, toată viaţa ai petrecut-o şi primind harul arhieriei, cu smerenie şi cu frică de Dumnezeu ai slujit Biserica lui Hristos. Pe Acesta, roagă-L, Sfinte Părinte Ierarhe Leontie, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sf. Ierarh Leontie de la Rădăuţi, glasul al 3-lea :

Pe Ierarhul lui Hristos, vasul cel prea ales al Duhului Sfânt, care cu înţelepciune şi smerenie s-a nevoit cu privegherea sihăstriei, şi cu povăţuirea celor încredinţaţi lui pe calea mântuirii, pe Sfântul Ierarh Leontie cu cântări duhovniceşti lăudându-l îl cinstim.

2. .) Punerea în raclă a cinstitului veşmânt al Maicii Domnului în Vlaherne; Sfântul Ierarh Iuvenalie; Dreptcredinciosul Voievod Ştefan cel Mare şi Sfânt - Dezlegare la vin şi la untdelemn. Aceasta s-a întâmplat la anul 458, în timpul împăratului Leon cel Mare. Dreptcredinciosul voievod Ştefan cel Mare şi Sfânt, s-a născut la Borzeşti din părinţi binecredincioşi, Voievodul Bogdan al II-lea al Moldovei şi doamna Maria Oltea. După moartea tatălui său, care a fost ucis de către Petru Aron, Ştefan cel Mare este chemat la tronul Moldovei în ziua de 12 aprilie, anul 1457. În cei 47 de ani de domnie a luptat necontenit pentru apărarea întregii creştinătăţi, cu o deosebită vitejie pornită din evlavia şi nădejdea în Dumnezeu, iar nu pe iscusinţa sa. S-a remarcat prin faptul că după fiecare bătălie purtată, aducea mulţumire Lui Dumnezeu prin zidirea unei Biserici. A avut ca povăţuitor duhovnicesc pe Sfântul Daniil Sihastrul. După o zbuciumată Domnie, a trecut la cele veşnice în anul 1504.

Troparul punerii în raclă a sfântului veşmânt al Maicii Domnului, glasul al 8-lea :

Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, acoperământul oamenilor, veşmântul şi brâul preacuratului tău trup, puternic acoperământ cetăţii tale ai dăruit, prin naşterea ta ce mai presus de fire, nestricată rămânând, că întru tine şi firea se înnoieşte şi vremea. Pentru aceasta te rugăm, pace lumii tale dăruieşte şi sufletelor noastre mare milă.

Condacul punerii în raclă a sfântului veşmânt al Maicii Domnului, glasul al 4-lea :

Îmbrăcăminte de ne stricăciune tuturor credincioşilor, de Dumnezeu dăruită Preacurată, ai dăruit sfinţitul tău veşmânt, cu care sfinţit trupul tău ţi-ai acoperit, Acoperământule al tuturor oamenilor. A cărui punere prăznuim cu dragoste şi grăim cu frică ţie, curată : Bucură-te, Fecioară, lauda creştinilor.

Troparul Dreptcredinciosului Voievod Ştefan cel Mare şi Sfânt, glasul 1 :

Apărător neînfricat al dreptei credinţe şi al patriei străbune ocrotitor, mare ctitor de lăcaşuri sfinte, Ştefane voievod, roagă-L pe Hristos, Dumnezeu, să ne izbăvească din nevoi şi din necazuri.

Condacul Dreptcredinciosului Voievod Ştefan cel Mare şi Sfânt, glasul al 8-lea :

Iubind pe Dumnezeu cu adevărat, binecredinciosule voievod Ştefane, Sfinte Biserici şi mânăstiri ai înălţat, pe cei săraci ai ajutat şi pe cei greşiţi i-ai îndreptat. Pentru aceste fapte ale tale, Dumnezeu ţi-a dat înţelepciune şi putere ca să biruieşti pe vrăjmaşii ţării şi ai credinţei creştineşti; drept aceea, pentru vredniciile tale, te cinstim, ca pe un evlavios biruitor.

3. Sfântul Mucenic Iachint; cel între sfinţi Părintele nostru Anatolie, patriarhul Constantinopolului; Sfântul Mucenic Marcu şi Mochian. Sfântul Mucenic Iachint era din Cesareea Capadociei, servitor în casa împăratului Traian (cubiculorius, valet de Mambre). Refuzând să mănânce din sacrificiile păgâne, a pătimit martiriul la anul 108. Iar Ierarhul, fiind mai întâi preot al Bisericii din Alexandria, în anul 449 a urmat Sfântului Flavian pe scaunul patriarhal al Constantinopolului. A încetat din viaţă la anul 458.

Troparul Sfântului Mucenic Iachint, glasul al 4-lea :

Mucenicul tău, Doamne, Iachint, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Troparul Sfântului Ierarh Anatolie, glasul al 4-lea :

Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu

smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Anatolie, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Mucenic Iachint, glasul al 4-lea :

Pom al vieții în mijlocul sufletului său, credința Ta Hristoase, agonisind-o mucenicul Tău, mai cinstit decât raiul Edenului s-a făcut; că lemnul înșelăciunii șarpelui pierzându-l cu îndrăzneala Duhului s-a încununat cu slava Ta, mult-Milostive.

4. Cel între sfinți Părintele nostru Andrei, arhiepiscopul Cretei, și Preacuvioasa Marta, mama Sfântului Simeon, făcătorul de minuni; Mucenița Chiprila. Sfântul Andrei era din Damasc și a fost mult timp cleric și scriitor al lui Teodot, arhiepiscopul Ierusalimului, de unde se și numește ierusalimitul; a fost prezent la al 6-lea sinod ecumenic; s-a făcut diacon al marii Biserici și apoi arhiepiscop la Creta. A încetat din viață în anul 720 sau 723. Pe lângă scrierile sale el a compus și diferite cântări, între care și canonul din Joia Mare, care este, poate, cel dintâi canon, ce s-a introdus în Biserică.

Troparul Cuviosului Andrei, glasul al 8-lea :

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției, și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată, Andrei, înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Cuvioasei Marta, glasul al 8-lea :

Întru tine maică cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Marta, duhul tău.

Condacul Cuviosului Andrei, glasul al 2-lea :

Trâmbițând luminat dumnezeieștile cântări, cele cu dulceață, te-ai arătat luminător prealuminat lumii, cu lumina Treimii strălucind, Cuvioase Andreie. Pentru aceasta toți grăim către tine : Nu înceta să te rogi pentru noi toți.

Condacul Cuvioasei Marta, glasul al 2-lea :

În rugăciuni stând înainte Domnului și Preacuratei Fecioarei, Născătoarei de Dumnezeu cântare și laude aducându-i, cinstită Marta, ai născut pe pruncul cel sfințit, pe preaminunatul Simeon, pe luminătorul a toată lumea; cu care pururea roagă-te pentru noi toți.

5. † Cuviosul și purtătorul de Dumnezeu Părintele nostru Atanasie al Atonului, cu ucenicii săi; Cuviosul Lampadie. - Dezlegare la vin și la untdelemn. Atanasie din Trapezunt, a fost unul dintre cei mai însemnați monahi din muntele Athos, unde a clădit mânăstirea cea mai mare de acolo, numită Lavra. A murit pe la sfârșitul secolului al X-lea.

Troparul Cuviosului Atanasie, glasul al 3-lea :

De viața ta cea în trup s-au minunat cetele îngerești; cum cu trupul la luptele cele nevăzute ai ieșit, pururea mărite, și ai rănit cetele drăcești. Pentru care, Atanasie, Hristos ți-a răsplătit cu bogate daruri. Drept aceea, părinte, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Atanasie, glasul al 8-lea :

Ca spre un văzător al ființelor celor fără de trup și ca spre un tâlcuitor cu adevărat strigă către tine turma ta, de Dumnezeu grăitorule : Nu înceta a te ruga pentru robii tăi, ca să fie izbăviți de ispite și de primejdii cei ce îți cântă : Bucură-te, Părinte Atanasie.

Alt Condac al Cuviosului Atanasie, glasul al 2-lea :

Jugul lui Hristos, Atanasie, și crucea ta pe umeri ridicând, următor prea ales patimilor Lui te-ai făcut, și părtaș măririi Lui celei dumnezeiești, împărtășindu-te și desfătării celei fără de sfârșit.

6. Sfântul Părintele nostru Sisoe cel Mare; Sfânta Mucenița Lucia. Sfântul Sisoe s-a nevoit în secolul al IV-lea.

Troparul Cuviosului Sisoe, glasul 1.

Locuitor pustiului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Sisoe, cu postul, cu privegherea și cu rugăciunea cerești daruri luând, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Mărire celui ce ți-a dat ție putere, mărire celui ce te-a încununat pe tine, mărire celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Condacul Cuviosului Sisoe, glasul al 4-lea :

Sihăstrind, înger pe pământ te-ai arătat, luminând, cuvioase, gândurile credincioșilor cu dumnezeieștile semne totdeauna. Pentru aceasta pe tine, Sisoe, cu credință te cinstim.

7. Cuvioșii Părinții noștri Toma cel din Maleon, Acachie cel de la scară; Sfânta Mare Mucenița Chiriachi; Sfântul Mucenic Peregrin și cei împreună cu dânsul. Cuviosul Toma s-a nevoit în secolul al X-lea, iar Sfânta Mucenița a pătimit la anul 282, sub Dioclețian. O parte din Sfintele moaște ale Sfintei Chiriachi, o mână, se află în biserica Sfintei Episcopii a Rușilor (România), cumpărate de Episcopul Iacov în anul 1787.

Troparul Cuviosului Toma, glasul al 8-lea :

Întru tine Părinte cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că luând Crucea ai urmat lui Hristos și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii, împreună se bucură, Sfinte Preacuvioase Părinte Toma, duhul tău.

Condacul Cuviosului Toma, glasul al 4-lea :

Mare biruință bărbătește ai arătat, aprinzându-te de dragostea cea dumnezeiască. Pe împăratul cel stricăcios și toate cele frumoase le-ai biruit, săvârșind sălășluirea la Muntele Maleo din care te-ai suit la cele cerești către Împăratul împăraților, Toma; roagă-te neîncetat pentru noi.

Troparul Sfintei Mucenițe Chiriachi, glasul al 8-lea :

Mielușeaua Ta, Iisuse, Chiriachi, strigă cu mare glas : Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfintei Mucenițe Chiriachi, glasul al 2-lea :

Mucenița lui Hristos ne-a chemat pe noi împreună acum să cântăm cu laude luptele și dumnezeieștile ei nevoințe. Căci ea, ca o viteză cu cugetul, după numele ce poartă, este doamnă a gândului și a patimilor celor necuvioase.

Condacul Cuviosului Acachie, glasul al 2-lea :

Lumea părăsind din pruncie, ai urmat lui Hristos, preaînțelepte, Acachie cuvioase, și râvnind umilinței lui celei de bunăvoie, ai surpat mândria tiranului. Roagă-te dar neîncetat, pentru noi toți.

8. . Sfântul Mare Mucenic Procopie; Sfânta Mucenița Teodosia; Sfinții Mucenici: Epictet și Astion. Sfântul Mucenic Procopie a pătimit pe la anul 290, sub Diocleţian.

Troparul Sfântului Mare Mucenic Procopie, glasul al 8-lea :

Nu de la oameni, ci de la Dumnezeu primind chemare, sfinte, ai lăsat credința părintească cea rea, și slujbele cele orânduite; și râvnind după Hristos ca un al doilea Pavel, ai suferit multe osteneli și răni. Și primind acum cununa cea făgăduită, Mare Mucenice Procopie, roagă-te lui Hristos-Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Mare Mucenic Procopie, glasul al 2-lea :

Cu râvnă dumnezeiască spre Hristos fiind aprins, și cu cinstita Cruce păzit, întărâtarea vrăjmașilor și îndrăznelile ai surpat, Procopie. Și cinstita Biserică ai înălțat-o, întru credință sporind și luminându-ne pe noi.

9. Sfinții Mucenici Pangratie, episcopul Tavromeniei și Chiril episcopul Gortinei; Sfântul Mucenic Andrei și Prov. Acesta era din Antiohia, contemporan al Apostolilor. A primit credința în Hristos prin Apostolul Petru.

Troparul Sfințitului Mucenic Pangratie, glasul al 4-lea :

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Pangratie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Pangratie, glasul al 4-lea :

Arătatu-te-ai ca o stea luminoasă tavromenilor Pangratie, și ai fost sfințit pătimitor pentru Hristos, înaintea Căruia stând acum, roagă-te pentru cei ce te cinstesc pe tine, fericite.

10. Sfinții 45 de Mucenici cei din Nicopolea Armeniei; Sfinții Mucenici : Vianor, Silvan și Apolonie.

† Tot în această zi și pomenirea Preacuviosului părintelui nostru Antonie din Lavra Pecersca din Chiev, a celui ce a fost începător al tuturor monahilor din Rusia. Acești Sfinți Mucenici au pătimit sub Licinie, la anul 315.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul al 8-lea :

Multe chinuri ați suferit pentru Hristos, Mucenicilor, toată mulțimea zeilor cea idolească și toată înșelăciunea învățăturii celei rele ați surpat, călcând acestea cu puterea lui Hristos. Iar pe noi pe toți ne-ați învățat să cântăm cu credință : Aliluia.

Troparul Cuviosului Antonie al Pecerscăi, glasul al 4-lea :

Din tulburările lumești ieșind și cu lepădarea lumii evanghelicește lui Hristos ai urmat, și viață asemenea cu a îngerilor viețuind, în limanul cel lin al sfântului Munte al Atonului ai ajuns. De unde cu binecuvântarea părinților în muntele Chievului venind, și acolo cu iubirea de osteneală viața săvârșindu-ți, patria ta o ai luminat, și mulțimii călugărilor calea care duce către cerească împărăție arătând-o, pe aceasta lui Hristos o ai dus, pe care roagă-l, Antonie preacuvioase, ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Antonie al Pecerscăi, glasul al 4-lea :

Te-ai supus pe sine-ți preaiubitului Dumnezeu din tinerețe, mai vârtos decât toți, Cuvioase, și aceluia din tot sufletul cu dragoste ai urmat și cele stricăcioase ale lumii întru nimic socotindu-le; în pământ peșteră ți-ai făcut și într-însa împotriva meșteșugurilor nevăzutului vrăjmaș, bine nevoindu-te, ca niște raze luminoase ale soarelui în toate marginile pământului ai strălucit, din care veselindu-te ai trecut către cămara cea cerească. Și acum cu îngerii înaintea scaunului Stăpânului stând, adu-ți aminte de noi cei ce cinstim pomenirea ta, ca să strigăm ție : Bucură-te, Antonie, părintele nostru.

11. . Sfânta și lăudata Muceniță Eufimia, care a fost hotarul părinților; Sfânta Olga împărăteasa; Sfântul Marcian. În anul 451, fiind convocat sinodul al 4-lea ecumenic de la Calcedon împotriva lui Eutihie și Dioscur, după multe dezbateri, au convenit atât ortodocșii, care erau 630 de părinți, precum și adversarii, ca fiecare din părți să scrie într-o deosebită carte "Mărturisirea" credinței sale și să ceară de la Dumnezeu ca să arate, care din două este adevărată. Apoi punând în sicriul moaștelor Sfintei Eufimia, amândouă mărturisirile, sigilându-l au plecat; iar după rugăciuni de trei zile și trei nopți, deschizându-l în prezența împăratului, mărturisirea ereticilor au găsit-o sub picioarele Sfintei, iar aceea a ortodocșilor în mâinile ei.

Troparul Sfintei Mucenițe Eufimia, glasul al 3-lea :

Ai veselit pe cei drept-credincioși, și ai rușinat pe cei rău-mărturisitori, Eufimia, preafrumoasă fecioară a lui Hristos. Căci ai întărit dogmele Sinodului al patrulea, pe care Părinții bine l-au rânduit. Muceniță mărită, roagă-L pe Hristos Dumnezeu ca să ne dăruiască nouă mare milă.

Condacul Sfintei Mucenițe Eufimia, glasul al 4-lea :

Lupte în chinuiri, lupte în credință ai purtat cu căldură pentru Hristos, Mirele tău. Și așa precum ai zdrobit eresurile, așa și acum întărâtările vrăjmașilor supune-le sub picioarele poporului nostru, rugând pe Născătoarea de Dumnezeu. Căci tu ai luat de la cei șase sute și treizeci purtători de Dumnezeu părinți, hotarul credinței, și l-ai păzit pe el, ceea ce ești prealăudată.

Troparul Sfintei Olga, împărăteasa Rusiei, glasul 1 :

Cu aripile cunoștinței de Dumnezeu, întraripându-ți mintea ta, ai zburat mai presus de făptura cea văzută, căutând pe Dumnezeu și Ziditorul a toate și pe Acela aflându-l, naștere prin botez iarăși ai luat, îndulcindu-te de pomul vieții; neputredă petreci în veci, Olga, pururea mărită.

Condacul Sfintei Olga, împărăteasa Rusiei, glasul al 4-lea :

Să cântăm astăzi pe Dumnezeu, făcătorul de bine al tuturor, pe Cel ce a preamărit în Rusia pe Olga cea de Dumnezeu înțelepțită, ca să ne dea, cu rugăciunile ei, iertare de greșale sufletelor noastre.

12. Sfinții Mucenici Proclu și Ilarie; Cuviosul Părintele nostru Mihail cel din Malein; Sfânta Veronica. Tot în această zi, pomenirea Sfintei Icoane a Maicii lui Hristos Dumnezeu "Prodromița". Sfinții Mucenici Proclu și Ilarie au pătimit pe timpul împăratului Traian, la anul 100; iar cuviosul a trăit pe la anul 631. Sfânta Icoană Prodromița s-a închipuit prin dumnezeiască iconomie, cu minune, în capitala Moldovei, Iași, în anul 1863, luna iunie, 28 de zile. Ea a fost comandată de părinții ieroschimonahi Nifon și Nectarie, fondatorii schitului Prodromul, pictorului Iordache Nicolau, care a lucrat cu multă sârguință, cu post și rugăciune, la săvârșirea acesteia. Când a ajuns la finisarea fețelor a observat că nu reușea să obțină calitatea cuvenită și pe cât se străduia, pe atât lucrul se strica și mai rău. Fiind foarte întristat a lăsat pentru a doua zi continuarea, când a descoperit că fața Maicii Domnului și a Pruncului Iisus erau făcute desăvârșit prin minune. Această Sfântă Icoană a devenit făcătoare de minuni și se află la Schitul Românesc Prodromul din Sfântul Munte Athos.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Troparul Cuviosului Mihail, glasul al 4-lea :

Întru tine Părinte cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că luând Crucea ai urmat lui Hristos și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii, împreună se bucură, Sfinte Preacuvioase Părinte Mihaile, duhul tău.

Condacul Cuvioșilor Proclu și Ilarie, glasul al 4-lea :

Pătimirea cea cinstită a lui Produ și Ilarie a strălucit ca o stea de dimineață, luminându-ne pe noi cu strălucirile minunilor. Pentru acesta primim pomenirea voastră, mucenicilor. Rugați-vă lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Mihail, glasul al 2-lea :

Greutatea cea trupească prin fapte o ai ușurat, iar repezirea sufletului prin luminare o ai întraripat, Mihaile, și te-ai arătat locaș Treimii; pe Care luminat văzându-o, fericite, roagă-te neîncetat pentru noi toți.

Troparul Sfintei Icoane „Prodromița”, glasul 1 :

Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, sfintei și dumnezeieștii icoanei tale cu dragoste și cu credință închinându-ne, o sărutăm mulțumind; căci prin ea celor credincioși dăruiești cu adevărat tămăduiri sufletelor și trupurilor. Pentru aceasta grăim către tine : Slavă fecioriei tale, slavă milostivirii tale, slavă purtării tale de grijă, ceea ce ești una binecuvântată.

Condacul Sfintei Icoane „Prodromița", glasul al 8-lea :

Chipului tău, Preacurată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ne închinăm credincioșii, cinstindu-l după vrednicie; căci ne păzești și ne izbăvești din ispite și din toate relele întâmplări. Pentru aceasta mulțumind grăim ție : Bucură-te Fecioară, nădejdea și slava creștinilor.

13. . Soborul Arhanghelului Gavriil; Preacuviosul Părintele nostru Ștefan Savaitul; Sfânta Muceniță Golinduh. Cuviosul Ștefan era frate al lui Teodor Studitul (noiembrie 11) și împreună au lucrat canoanele din Triod, după cum spune Codrin, în zilele împăratului Leon Armeanul, șezând la Biserica Sfântul Roman (noiembrie 18). Devenind apoi arhiepiscop al Tesalonicului, a fost exilat de două și de trei ori pentru piosul său zel și cinstirea sfintelor icoane. Și după multe suferințe în exil, a încetat din viață în anul 833.

Troparul Sfântului Arhanghel Gavriil, glasul al 4-lea :

Mai-mare voievodule al oștilor cerești, rugămu-te pe tine noi, nevrednicii, caprin rugăciunile tale să ne acoperi pe noi cu acoperământul aripilor slavei tale celei netrupești, păzindu-ne pe noi cei ce cădem cu dinadinsul și grăim : Mântuiește-ne din nevoi, Gavriile, ca un mai-mare peste cetele puterilor celor de sus.

Troparul Cuviosului Ștefan, glasul al 8-lea :

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției, și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată, Ștefan înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Arhanghel Gavriil, glasul al 6-lea :

Tu fiind mai mare peste slujitorii cei fără de trup, ție unuia s-a încredințat înfricoșătoarea taină cea rânduită mai înainte de veci, Gavriile preaslăvite. Adică nașterea cea de negrăit a Sfintei Fecioare, către care ai grăit : Bucură-te ceea ce ești plină de dar. Pentru aceasta după datorie credincioșii cu veselie pururea te fericim.

Condacul Cuviosului Ștefan, glasul al 4-lea :

Cercând adâncime a înțelepciunii, Ștefane, te-ai învrednicit a o câștiga după bună plăcere. Și prin dureri ai dobândit piatra cea de mult preț a înțelepciunii, preafericite.

Se cuvine a știi, că, de se va întâmpla 13 iulie în zi de duminică, asemenea și următoarele zile 14, 15,16,17,18 și 19, atunci se cântă slujba pomenirii sfinților părinți.

14. Sfântul Apostol Achila; Sfinții Mucenici Iust și Irac1ie. Sfântul Apostol Achila era un Iudeu din Pont, de meserie făcător de corturi. Aflându-se în Corint cu femeia sa Priscila, a dat găzduire Apostolului Pavel (Fap. Ap. 18, 2-3) și primind prin el credința în Hristos, a urmat lui de atunci împărtășind cu dânsul ostenelile și pericolele pentru predicarea Evangheliei (Ep. către Rom. 16, 2-4). Când, unde și cum a pătimit, nu se știe.

Troparul Sfântului Apostol Achila, glasul al 8-lea :

Apostole Sfinte, Achila, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greșale sufletelor noastre.

Condacul Sfântului Apostol, glasul al 4-lea :

Împreună cu apostolii pe scaun șezător, și împreună-călător fiind, apostole, lumea cu învățăturile și cu minunile ai luminat-o, cununa slavei, Achila, luând.

15. . Sfinții Mucenici : Chiric și Iulita; Cuviosul Iosif, Arhiepiscopul Tesalonicului. Iulita a fost în timpurile lui Dioclețian, din orașul Iconiu. Temându-se de persecuția ce se ridicase atunci împotriva creștinilor, luă pe fiul ei Chiric, care era de trei ani, și veni în Seleucia. Găsind însă și aici aceleași pericole, trecu în Tars din Cilicia. Aici prinzându-o domnitorul, despărți pruncul de mama sa și căuta să-l atragă prin lingușiri. Copilul însă, invocând numele lui Hristos, îl lovi

în pântece cât putu; atunci domnitorul mâniindu-se, aruncă copilul pe treptele tribunalului unde și-a dat și sufletul. Iar fericita mamă, care suferise multe munci mai înainte a pătimit moarte mucenicească prin tăierea capului în anul 296.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici Chiric si Iulita, glasul al 4-lea :

În brațe purtând, mucenița lui Hristos, Iulita pe Chiric, în priveliște, ca o maică bucurându-se, a grăit : Tu ești, Hristoase, lauda mucenicilor.

Tot în această zi pomenirea Sfântului și întocmai cu apostolii, marelui Cneaz Vladimir celui ce din Sfântul Botez s-a numit Vasile.

Troparul Sfântului Vladimir, luminătorul Rusiei, glasul al 4-lea :

Asemănatu-te-ai neguțătorului, care caută piatra cea scumpă, mărite puternice Vladimir, șezând pe scaun înalt în maica cetăților, de Dumnezeu păzitul Chiev, ispitind și trimițând către Țarigrad, ca să știe pentru dreptmăritoarea credință, și ai aflat pe Hristos piatra cea fără de preț, care te-a ales ca pe al doilea Pavel, și a scuturat în sfânta scăldătoare orbirea cea sufletească, împreună și cea trupească. Pentru aceea serbăm adormirea ta, poporul tău fiind. Roagă-te să se mântuiască începătoriile Rusiei a stăpânirii tale, iubitorul de Hristos împărat și mulțimea celor ce se stăpânesc.

Condacul Sfântului Vladimir, luminătorul Rusiei, glasul al 8-lea :

Asemănatu-te-ai marelui Apostol Pavel întru căruntețe, întrutot mărite Vladimire, că toată osârdia cea pentru idoli, ca pe o jucărie copilărească lăsând, ca un bărbat desăvârșit te-ai împodobit cu porfira dumnezeiescului botez; și acum stând cu veselie înaintea Stăpânului Hristos, roagă-te să se mântuiască începătorii stăpânirii Rusiei și mulțimea celor stăpâniți.

16. Sfinții sfinților Mucenici Atinoghen, cu cei zece ucenici ai lui. Sfântul Mucenic Antinogen era din Sevastia Capadociei și s-a făcut

episcop, după Sinaxaristul Pidahloei (probabil al Pidei și Hloei, care erau orașe în Capadocia, sub mitropolitul Sevastiei). El a pătimit sub Dioclețian în anul 290. Se zice că, mergând spre rugul ce i se pregătise a cântat Lumină lină etc. în lauda Sfintei Treimi.

Troparul Sfințitului Mucenic Antinoghen, glasul al 4-lea :

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Antinoghen, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Antinoghen, glasul al 4-lea :

Urmând cuvântul Stăpânului, ca un păstor ales ți-ai pus sufletul tău pentru oile lui Hristos, sfințite Mucenice Antinoghen; pentru aceasta te lăudăm, și împreună cu tine pe cei zece ucenici ai tăi, care, ocârmuindu-se cu frica lui Dumnezeu și cu învățătura ta, au pătimit. Pentru aceea ca pe niște bineplăcuți v-a încununat pe voi Stăpânul cu dreapta cea începătoare de viață. Pe care rugați-L pentru noi toți.

Se cuvine a ști că întru această zi se face amintirea sfinților părinți de la sinoadele ecumenice: I-iu (325), al II-lea (381), al III-lea (431), al IV-lea (451), al V-lea (553) și al VI-lea (680). Duminica Sfinților Părinți (Cei 630 Sfinți Părinți ai Sinodului IV de la Calcedon)

Troparul Sfinților Părinți ai Sinodului IV, glasul al 8-lea :

Preaslăvit ești, Hristoase Dumnezeul nostru, Cel ce luminători pe pământ pe Părinții noștri i-ai întemeiat, și printr-înșii la adevărata credință pe noi pe toți ne-ai îndreptat, mult-Îndurate, slavă Ție.

Condacul Sfinților Părinți ai Sinodului IV, glasul al 8-lea :

Propovăduirea Apostolilor și învățăturile Părinților au întărit credința Bisericii; care, purtând haina adevărului, cea țesută din teologia cea de sus, drept îndreptează și slăvește taina cea mare a dreptei credințe.

17. . Sfânta Mare Mucenită Marina; Sfântul Eufrasie, episcopul Ieropolei; Sfinții Părinți de la Sinodul al IV-lea Ecumenic. Sfânta Mucenită Marina era din Pisidia Ciliciei, în timpurile lui Claudiu, unica fiică a unui preot idolatru. Rămânând orfană de mamă, a fost încredințată unei femei de la care a învățat credința lui Hristos. În vârstă

de 15 ani, a fost prinsă de domnitorul Olimbriu, care a întrebat-o de numele, patria și credința ei. Ea răspunse : "Mă numesc Marina, sunt născută și crescută în Pisidia și chem numele Domnului meu Iisus Hristos." Atunci, după multe chinuri, i s-a tăiat capul, în anul 276.

Troparul Sfintei Mucenițe Marina, glasul al 4-lea :

Mielușeaua Ta, Iisuse, Marina, strigă cu mare glas : Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfintei Mucenițe Marina, glasul al 3-lea :

Cu frumusețile fecioriei fiind împodobită, fecioară, cu cununi ne stricăcioase te-ai încununat, Marina, și cu sângiuirile muceniciei vopsindu-te și cu minunile tămăduirilor luminându-te, muceniță, ai luat cu bunăcredință plată de biruință pentru patima ta.

18. Sfântul Mucenic Emilian din Durostor; Sfântul Mucenic Iachint, cel din Amastrida; Sfinții Mucenici : Pavel, Teis și Valentina. Sfântul Mucenic Iachint, născut în Amastrida din părinți creștini, Teoclit și Teopila, a pătimit în secolul al IV-lea, iar Emilian a pătimit în timpul lui Iulian Paravatul la anul 361.

Troparul Sfântului Mucenic Emilian, glasul al 4-lea :

Mucenicul Tău, Doamne, Emilian, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Emilian, glasul al 4-lea :

Arătatu-te-ai luminos luminător, mucenice, și cu strălucirile minunilor luminezi toată făptura, izgonind totdeauna negura patimilor de la cei ce te cinstesc pe tine, mărite Emiliane.

19. Cuvioasa Maica noastră Macrina, sora Marelui Vasile; Cuvioșii Părinții noștri Dia și Teodor episcopul. Cuviosul Die a viețuit în

timpul împăratului Teodosie cel Mare, pe la anul 379 după Hristos; iar cuvioasa Macrina s-a mutat către Domnul la anul 370.

Troparul Cuvioasei Macrina, glasul al 8-lea :

Întru tine maică cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Macrina, duhul tău.

Troparul Cuviosului Dia, glasul 1 :

Locuitor pustiului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Dia, cu postul, cu privegherea și cu rugăciunea cerești daruri luând, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Mărire celui ce ți-a dat ție putere, mărire celui ce te-a încununat pe tine, mărire celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Condacul Cuvioasei Macrina, glasul al 4-lea :

Iubind din toată inima pe Dumnezeu cel bun, Preacuvioasă Macrina, și cinstita Cruce a Acestuia pe umeri luând, cu osârdie ai urmat Lui, de unde ai și aflat iertare de greșeli.

Condacul Cuviosului Dia, glasul al 2-lea :

Întrarmându-te dumnezeiește cu curăția sufletului și ținând în mâini ca o suliță rugăciunea cea neîncetată, cu tărie ai tăiat taberele demonilor, Die, părintele nostru, făcătorule de minuni, rugându-te neîncetat pentru noi toți.

20. †) Sfântul, slăvitul Prooroc Ilie Tezviteanul; Sfântul Mucenic Secund din Sirmium. - Dezlegare la vin și la untdelemn. Sfântul Prooroc Ilie este fiu a lui Sovac, din seminția lui Aaron. A fost cu 816 ani înainte de Hristos și a profețit 25 de ani. Pentru a pedepsi pe poporul ce se abătuse din căile Domnului, prin rugăciunea către Dumnezeu a încuiat cerul de nu a plouat trei ani și șase luni. Tot prin rugăciune a pogorât foc din cer care a mistuit jertfele, împrejurul cărora se aflau mai multe vase de apă; a văzut pe Dumnezeu pe muntele Horeb, pe cât aceasta i-a fost cu putință ca om, a despărțit Iordanul cu cojocul său, iar

când s-a ridicat spre cer cu car și cai de foc, a dat lui Elisei cojocul său ca semn de îndoit dar a lui Dumnezeu asupra lui.

Troparul Sfântului Prooroc Ilie Tezviteanul, glasul al 4-lea :

Cel ce a fost înger în trup, temeiul proorocilor, al doilea înaintemergător al venirii lui Hristos, Ilie măritul, care a trimis de sus lui Elisei dar, gonește bolile și pe cei leproși curățește. Pentru aceasta și celor ce-l cinstesc pe dânsul le izvorăște tămăduiri.

Condacul Sfântului Prooroc Ilie Tezviteanul, glasul al 2-lea :

Proorocule și înainte-văzătorule al lucrurilor celor mari ale lui Dumnezeu, Ilie cel cu nume mare, care cu cuvântul tău ai oprit norii cei curgători de apă, roagă pentru noi pe Unul, Iubitorul de oameni.

21. Cuvioșii Părinții noștri Simeon, cel ce s-a făcut nebun pentru Hristos, și Ioan, cel ce a sihăstrit împreună cu dânsul și Sfântul Prooroc Iezechiel. Sfinții Simeon și Ioan au fost din Mesopotamia, în timpul împărăției lui Iustin tânărul, în anul 518. Alții spun că Simeon, petrecând mai înainte 29 de ani în pustietate, trecu apoi în Emesa Siriei, unde s-a săvârșit, prefăcându-se că este nebun. El a murit în anul 570, iar Iezechiel a fost cu 550 ani înainte de Hristos.

Troparul Cuvioșilor Simeon și Ioan, glasul al 4-lea :

Dumnezeul părinților noștri, care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta, de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuiește viața noastră.

Troparul Sfântului Prooroc Iezechiel, glasul al 2-lea :

Prăznuind pomenirea proorocului Tău, Iezechiel, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Cuvioșilor Simeon și Ioan, glasul 1 :

Cei ce ați săvârșit viața creștinește cu dreapta credință, vase curate ale Treimii arătându-vă, Simeoane și Ioane de Dumnezeu purtători prealăudați, acum cereți să trimită din destul curățire și pace sufletelor noastre, părinți preafericiți.

Condacul Sfântului Prooroc Iezechiel, glasul al 4-lea :

Arătatu-te-ai prooroc lui Dumnezeu, Iezechiele minunate, și mai înainte tuturor ai vestit întruparea Domnului, a Mielului și Ziditorului, Fiului lui Dumnezeu, Care S-a arătat în veci.

22. . Sfânta Mironosiță și întocmai cu Apostolii Maria Magdalena, Cuvioasa Marcelia. - Dezlegare la vin și untdelemn. Sfânta Mironosiță Maria era dintr-un oraș al Galileei, numit Magdala, de unde și supranumirea ei de Magdalena. Fiind bântuită de șapte demoni, s-a vindecat cu darul Domnului Hristos, căruia i-a urmat apoi până la patima lui cea de bunăvoie și s-a făcut purtătoare de mir. Ea a fost cea dintâi care a văzut pe Hristos înviat. După Înălțarea Domnului nu se știe ce s-a făcut. Unii spun că a murit în Efes, predicând acolo pe Hristos.

Troparul Sfintei Mironosițe, Maria Magdalena, glasul al 4-lea :

Lui Hristos, Cel ce pentru noi s-a născut din Fecioară, cinstită Marie Magdalena ai urmat, și ai păzit îndreptările și legile Lui. Pentru aceasta astăzi preasfințită pomenirea ta prăznuind, te lăudăm cu credință și te cinstim cu dragoste.

Condacul Sfintei Mironosițe, Maria Magdalena, glasul al 4-lea :

Dumnezeu, Cel mai presus de ființă, umblând în lume cu trup, mironosiță, adevărată următoare te-a primit pe tine, ceea ce toată dragostea ta ți-ai dăruit-o către Dânsul. Pentru aceasta și tămăduiri prea multe ai făcut și, după ce te-ai mutat acum în ceruri, pentru lume te rogi pururea.

23. Aducerea moaștelor Sfântului sfințitului Mucenic Foca; Sfinții Mucenici Apolinarie și Vitalie, episcopii Ravenei; Trofim, Teofil și cei împreună cu dânșii. Sfinții Mucenici Trofim și Teofil au pătimit la anul 308, pe timpul împăratului Dioclețian.

Troparul Sfințitului Mucenic Foca, glasul al 4-lea :

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Foca, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Foca, glasul al 6-lea :

Ca un arhiereu ai adus jertfă, părinte, și mai pe urmă jertfă vie te-ai adus pe tine însuți, pentru Hristos Dumnezeu, mărturisind după lege, întărindu-te de la îngeri, și moartea voind, fiind împreună cu cei ce-ți grăiesc ție : Vino, Foca, cu noi și nimeni împotriva noastră.

24. . Sfânta Mare Muceniță Hristina; Sfântul Mucenic Ermoghen. Sfânta Muceniță Hristina a pătimit la anul 200, pe timpul împăratului Sever.

Troparul Sfintei Mucenițe Hristina, glasul al 4-lea :

Mielușeaua Ta, Iisuse, Hristina, strigă cu mare glas : Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfintei Mucenițe Hristina, glasul al 4-lea :

Porumbiță cu chip de lumină te-ai cunoscut, având aripi de aur, și către înălțimea cerurilor ai zburat, cinstită Hristina. Pentru aceasta săvârșim, mărită, prăznuirea ta, închinându-ne cu credință raclei moaștelor tale, din care izvorăște tuturor cu adevărat dumnezeiască tămăduire sufletelor și trupurilor.

25. .) Adormirea Sfintei Ana, mama Născătoarei de Dumnezeu; Sfintele femei Olimpiada și Eupraxia. - Dezlegare la vin și la untdelemn. Sfânta Ana a trăit, după tradiție, 79 de ani, iar soțul ei, Ioachim, 80. Nu se știe însă care din cei doi a murit mai înainte.

Troparul Sfintei Ana, glasul al 4-lea :

Pe ceea ce a născut Viața, în pântece ai purtat-o, pe preacurata Maica lui Dumnezeu, de Dumnezeu gânditoare Ana. Pentru aceasta acum la primirea cerească, unde este locașul celor ce se veselesc întru slavă, bucurându-te acum te-ai mutat; cere pentru cei ce te cinstesc pe tine cu dragoste, iertare de greșeli, pururea fericită.

Condacul Sfintei Ana, glasul al 2-lea :

Pomenirea moșilor lui Hristos să o prăznuim, cerând cu credință ajutorul lor, ca să se izbăvească de tot necazul toți cei ce cântă : Dumnezeul nostru fii cu noi, Cel ce ai preaslăvit pe aceștia precum ai binevoit.

26. Sfinții sfințiții Mucenici Ermolae, Ermip și Ermocrat; Sfânta Cuvioasă Muceniță Paraschevi. - Dezlegare la vin și untdelemn. Sfântul Mucenic Ermolae cu cei împreună cu dânsul, adică Ermip și Ermocrat, erau preoți ai Bisericii Nicomidiei. Ei au pătimit sub Maximian, în anul 306. Paraschevi era fiica unor părinți dreptcredincioși dintr-un sat al Romei; numele ei se datorează împrejurării, că ea s-a născut în ziua de vineri (grecește : Paraschevi). Din mică copilărie, ea a fost instruită în cărțile sfinte și a petrecut viața ei studiind Sfânta Scriptură și întorcând pe mulți la credința în Hristos. În zilele lui Antonin Piu a fost prinsă și îndemnată a se închina idolilor, dar ea răspunse cu vorbele proorocului Ieremia (10, 11): "Zeii care nu au făcut cerul și pământul, vor pieri de pe fața pământului și de sub cerul acesta". După multe chinuri, i s-a tăiat capul, în anul 140.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Troparul Cuvioasei Mucenițe Paraschevi, glasul 1 :

Osârdia ta asemenea chemării făcând-o, ceea ce ești cu același nume numită, credința ta întocmai cu numele întru locuință ai moștenit-o, Paraschevi cea purtătoare de chinuri. Pentru aceasta verși tămăduiri și te rogi pentru sufletele noastre.

Condacul Sfântului Mucenic Ermolae, glasul al 4-lea :

Petrecând cu bună credință ca un sfințit, ai primit cununa muceniciei și stingând jertfele cele idolești, ai fost bun păstor turmei lui Hristos, preaînțelepte, și dascăl adevărat al lui Pantelimon. Pentru aceasta cu cântări te cinstim pe tine, zicând : Mântuiește-ne pe noi pururea din nevoi prin rugăciunile tale, Părintele nostru Ermolae.

Condacul Cuvioasei Mucenițe Paraschevi, glasul al 2·lea :

Purtătoarei de chinuri Paraschevi, credincioșilor veniți, cântare cu un glas să-i cântăm, că strălucește cu minunile în lume, alungând

întunericul înșelăciunii și dând dar fără pizmuire celor ce cu credință strigă : Bucură-te, muceniță mult părtinitoare.

27. † Sfântul Mare Mucenic și tămăduitor Pantelimon; Cuvioasa Antuza; Cuviosul Marcel. Sfântul Mucenic Pantelimon era din Nicomidia; tatăl său Eustorgiu era păgân, mama lui însă, Euvula, era creștină. În credința lui Hristos l-a catehizat Sfântul Ermolae (26 iulie), care l-a și botezat. El a învățat medicina pe care o exercita cu multă iubire de oameni, de unde i s-a și dat numele de Pantelimon (îndurător către toți), în locul numelui său de mai înainte Pantoleon. Tămăduind odată pe un orb, i-a luminat în același timp și ochii sufletești, spre a cunoaște adevărul și aceasta a fost cauza martiriului său. Căci, fiind întrebat fostul orb, cine și cum l-a vindecat, el a mărturisit cu îndrăzneală adevărul, de aceea el a fost omorât îndată; iar pe Pantelimon prinzându-l, l-au chinuit și apoi i-au tăiat capul în anul 305 sub Maximian.

Troparul Sfântului Mare Mucenic Pantelimon, glasul al 3·lea :

Purtătorule de chinuri, Sfinte și tămăduitorule Pantelimoane, roagă pe Milostivul Dumnezeu ca să dea iertare de greșeli sufletelor noastre.

Condacul Sfântului Mare Mucenic Pantelimon, glasul al 5-lea :

Următor fiind Celui milostiv, și dar de tămăduiri de la Dânsul luând, purtătorule de chinuri și mucenice al lui Hristos Dumnezeu, cu rugăciunile tale bolile noastre cele sufletești vindecă-le, gonind pururea smintelile luptătorului, de la cei ce strigă cu credință : Mântuiește-ne pe noi, Doamne.

28. Sfinții Apostoli și Diaconi : Prohor, Nicanor, Timon și Parmena; Cuviosul Părinte Pavel Xiropotamiteanul. Aceștia sunt dintre cei 7 diaconi, aleși de Sinodul Sfinților Apostoli din Ierusalim (Fapt. Apost. 6, 5).

Troparul Sfinților Apostoli, glasul al 3-lea :

Sfinților Apostoli, rugați pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșale sufletelor noastre.

Condacul Sfinților Apostoli, glasul al 3-lea :

Diaconi cinstiți, singuri văzători ai Cuvântului și vase alese v-ați arătat prin credință, Nicanor și Prohor, Parmena și Timon mărite. Pentru

aceasta astăzi a voastră sfințită pomenire prăznuim întru veselia inimii, pe voi fericindu-vă.

Troparul Cuviosului Pavel, glasul al 4-lea :

Înger în trup, temelie a sihaștrilor, Pavel măritul, împodobitorul cel dintâi al Mânăstirii Xeropotamului, chemă de sus mulțimea îngerilor; iar de jos adună cetele ucenicilor săi, ca să cânte cu cântări dumnezeiască pomenirea sa.

Condacul Cuviosului Pavel, glasul al 8-lea :

Ca cel ce ai fost sfințit și dumnezeiesc locaș al Treimii, prin viața cea întocmai cu a îngerilor, te lăudăm noi fiii tăi, de Dumnezeu purtătorule. Ci ca cel ce ai îndrăzneală spre aceasta, roagă-te Sfintei Treimi să ne mântuiască degrab din tot felul de mâhniri, ca să cântăm ție : Bucură-te Pavele, Părintele nostru.

29. Sfinții Mucenici : Calinic, Veniamin și Mamant; Sfânta Mucenită Teodota. Sfântul Mucenic Calinic este de loc din Cilicia și a pătimit în anul 290 după Hristos.

Troparul Sfântului Mucenic Calinic, glasul al 4-lea :

Mucenicul Tău, Doamne, Calinic, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Troparul Sfintei Mucenițe Teodota, glasul al 4-lea :

Mielușeaua Ta, Iisuse, Teodota, strigă cu mare glas : Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfântului Mucenic Calinic, glasul al 2-lea :

Cele de sus frumoase după vrednicie acum le-ai moștenit, căci de dragostea lui Hristos aprinzându-te, Calinic, asupra focului prin aceasta

bărbățește ai îndrăznit. Aceluia și acum stându-I înainte, nu înceta rugându-te pentru noi toți.

30. Sfinții Apostoli Sila, Silvan, Crescent, Epenetos și Andronic; Sfânta Muncenița Iulita. Sfinții Sila și Silvan sunt dintre cei 70 de Apostoli. Sila a fost episcop în Corint, iar Silvan în Tesalonic.

Troparul Sfinților Apostoli, glasul al 3-lea :

Sfinților Apostoli, rugați pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșale sufletelor noastre.

Condacul Sfinților Apostoli, glasul al 4-lea :

Vițe ale viei lui Hristos v-ați arătat, înțelepților, aducând strugurii faptelor bune și izvorând nouă vinul mântuirii, pe care primindu-l, ne umplem de veselie și prăznuim cinstită pomenirea voastră, Apostoli ai Domnului care vă rugați, pentru iertarea greșelilor noastre.

31. . Înainte-prăznuirea scoaterii cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; Sfântul și Dreptul Evdochim; Sfântul Iosif cel din Arimateea. În această zi se lasă sec pentru postul Adormirii Maicii Domnului. Despre scoaterea Sfintei Cruci vezi la 1 august, iar Evdochim provenea din părinți dreptcredincioși și de neam strălucit, din Capadocia. El a petrecut toată viata sa în pioșenie și dreptate și a adormit în Domnul în anul 840, în timpurile lui Teofil iconomahul.

Troparul Sf. Evdochim glasul al 4-lea; și a Sfintei Cruci, glasul 1 :

Cel ce te-a chemat pe tine de pe pământ la cerești locașuri, păzește și după moarte nevătămat trupul tău, sfinte, că tu cu curăție și cu cinstită viață, fericite, ai viețuit, nespurcându-ți trupul. Pentru aceasta cu îndrăzneală roagă pe Hristos Dumnezeu, să ne mântuiască pe noi.

Slavă ... Și acum ...

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta; biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău.

Condacul Sfântului Evdochim, glasul al 3-lea :

Cinstită pomenirea ta astăzi, pe noi ne-a adunat la Dumnezeiasca raclă a moaștelor tale. Căci pentru toți cei ce se apropie și se închină, se alungă toată vătămarea demonilor și izbăvesc degrab de felurite boli, fericite Evdochime.

LUNA AUGUST

1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31

1. .) Scoaterea cinstitelor lemne ale Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci. Sfinții șapte frați Mucenici Macabei, ale căror nume sunt : Avim, Antonie, Gurie, Eleazar, Evsevona, Ahim și Marcel, și maica lor Solomoni; precum și dascălul lor, Eleazar. Din cauza bolilor, care erau de obicei în luna lui august era un obicei vechi în Constantinopol, să scoată zilele acestea cinstitul lemn al Crucii pe ulițe și piețe, pentru sfințirea locului și scăpare de boli. Și anume, în ziua de ieri scoțându-l din visteria împărătească, îl depuneau pe Sfânta Masă a Bisericii Mari (Sfânta Sofia); iar în ziua de astăzi și următoarele zile până la Adormirea Maicii Domnului, făcând cu dânsul procesiuni prin tot orașul. Iar Sfinții Macabei, ale căror nume sunt : Abim, Antonin, Gurie, Eleazar, Evsevona, Achim și Marcel, de neam iudei și păzitori exacți ai legilor strămoșești, au fost în timpul lui Antioh, supranumit Epifane, rege al Siriei și inamic neîmpăcat al Iudeilor. Ei toți împreună cu mama și învățătorul au pătimit moartea mucenicească în anul 168 înainte de Hristos.

Troparul Sfintei Cruci, glasul 1 :

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta; biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău.

Condacul Sfintei Cruci, glasul 1 :

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i, Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe binecredincioșii creștini, dăruindu-le lor biruință asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

Troparul Sfinților Mucenici Macabei, glasul 1 :

Pentru durerile sfinților care pentru Tine au pătimit, fii milostiv, Doamne, și toate durerile noastre le vindecă, Iubitorule de oameni, rugămu-ne Ție.

Condacul Sfinților Mucenici Macabei, glasul al 8-lea :

Stâlpii înțelepciunii lui Dumnezeu, cei șapte cu numărul, și sfeșnicele dumnezeiești Lumini, cei cu șapte luminări, frați Macabei preaînțelepți, cei ce sunteți mai înainte de mucenici preamari mucenici. Cu aceia împreună la Dumnezeul tuturor cereți să mântuiască pe cei ce vă laudă pe voi.

2. . Aducerea moaștelor Sfântului întâiului Mucenic și Arhidiacon Ștefan; Binecredinciosul împărat Iustinian. Această aducere s-a făcut mai întâi la Ierusalim, iar mai pe urmă la Constantinopol, în timpul Sfântului și marelui împărat Constantin.

Troparul Sfântului Arhidiacon Ștefan, glasul al 4-lea :

Cu împărătească cunună a fost încununat creștetul tău, din chinurile cele pe care le-ai răbdat pentru Hristos Dumnezeu, întâi-pătimitorule între mucenici. Că tu, mustrând nebunia iudeilor, ai văzut pe Mântuitorul tău de-a dreapta Tatălui. Pe Acela roagă-L pentru sufletele noastre.

Condacul Sfântului Arhidiacon Ștefan, glasul al 8-lea :

Întâi tu ai fost semănat pe pământ de cerescul Lucrător de pământ, prealăudate. Cel dintâi tu pe pământ ți-ai vărsat sângele pentru Hristos, fericite. Cel dintâi tu cu cunună de biruință de Dânsul ai fost încununat în ceruri, începătorule al pătimitorilor, purtătorule de cunună, cel ce mai înainte decât mucenicii ai pătimit.

3. Cuvioșii Părinții noștri Isachie, Dalmat si Faust; Sfânta Salomeia mironosița; Sfântul Mucenic Ștefan, episcopul Romei. Cuviosul Isachie îmbrățișase viața monahală din copilărie. El locuia într-o mică chilioară lângă Constantinopol, lucrând toată fapta bună și fiind apărător zelos al ortodoxiei. Când împăratul Valens, arianul a făcut o expediție împotriva goților, cuviosul, având darul proorociei, a ieșit înaintea lui și i-a spus că Dumnezeu a trimis pe barbari împotriva lui, din cauză că el a părăsit credința cea adevărată, persecutând pe ortodocși și că, continuând a avea aceleași sentimente, va fi învins de barbari și nu se va întoarce. Într-adevăr, după o înfrângere desăvârșită, Valens a fost ars într-un sat, în anul 378. Cuviosul, admirat pentru împlinirea profeției sale, a fost și mai mult admirat pentru zelul ce l-a arătat în al 2-lea sinod ecumenic din anul 381 pentru ortodoxie. După aceasta a condus o mânăstire zidită anume pentru el în Constantinopol,

dând exemplul său ca tip de viață monahală. El a încetat din viață la sfârșitul secolului al IV-lea, lăsând ca succesor pe Dalmat, care se retrăsese în această Mănăstire împreună cu fiul său Faust. El a luat parte la al III-lea sinod ecumenic din Efes, în anul 431 și s-a odihnit în Domnul în vârstă de 80 de ani.

Troparul Cuvioșilor Părinți, glasul al 4-lea :

Dumnezeul părinților noștri, care Te porți pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile părinților noștri, îndreptează viața noastră în pace.

Condacul Cuvioșilor Părinți Isachie, Dalmat și Faust, glasul al 2-lea :

Pe cei ce cu sihăstria au strălucit în lume și au surpat eresurile prin credință, cu cântări să-i lăudăm; pe Isachie și împreună cu el pe Dalmat și pe Faust, ca pe niște slugi ale lui Hristos; că aceștia se roagă pentru noi toți.

4. Sfinții șapte tineri din Efes; Sfânta Cuvioasa Mucenița Evdochia. Cuvioasa Mucenița Evdochia a pătimit în secolul al V-lea în timpul împărăției lui Sapor, în Persia. (Despre cei șapte tineri, a se vedea la 22 octombrie).

Troparul celor șapte tineri din Efes, glasul al 4-lea :

Mari sunt isprăvile credinței ! În peșteră ca într-o cămară împărătească au petrecut cei șapte sfinți tineri, și fără stricăciune au murit. Iar după multă vreme ca dintr-un somn s-au sculat, pentru încredințarea învierii tuturor oamenilor. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne pe noi.

Condacul celor șapte tineri din Efes, glasul al 4-lea :

Cel ce ai minunat pe pământ pe sfinții Tăi, mai înainte de înfricoșătoarea și a doua Ta venire, prin preaslăvită scularea celor șapte tineri, Hristoase, descoperind învierea ce va să fie ai arătat celor ce nu credeau în ea, îmbrăcămintea și trupurile lor nestricate. Iar pe împăratul l-ai înduplecat a grăi : Cu adevărat este învierea morților.

5. . Înainte-prăznuirea Schimbării la Față a Domnului; Sfinții Mucenici Evsignie și Fabie, episcopul Romei; Cuvioasa Nona; Cuviosul Ioan Iacob de la Neamț. Evsignie a fost din Antiohia și a pătimit în anul 361, în vârstă de 110 ani, sub Iulian Paravatul din cauză că a mustrat pe acest împărat pentru ce a părăsit credința, în care fusese

crescut și s-a făcut închinător al idolilor. Cuviosul Ioan Iacob s-a născut la 23 iulie anul 1913. La 20 de ani intră în Mănăstirea Neamț în ziua de 15 august. A fost călugărit la 8 aprilie 1936, în miercurea Sfintelor Patimi. În același an pleacă la locurile Sfinte și după doi ani de pustnicie se închinoviază la mănăstirea sfântul Sava. În anul 1945 este prohirisit schimnic și apoi este numit egumen la Schitul românesc cu hramul Sfântul Ioan Botezătorul. În anul 1947 este hirotonit preot și a stărețit până în anul 1952. Se închinoviază în mănăstirea Sfântul Gheorghe Hozevitul unde s-a nevoit până pe 5 august, anul 1960, când a trecut la viața cea veșnică. După 20 de ani s-a descoperit că trupul său nu fusese atins de putreziciune și răspândea o bună mireasmă.

Troparul Înainte-prăznuirii Schimbării la Față, glasul al 4-lea :

Schimbarea la față a lui Hristos mai înainte să o întâmpinăm, luminat prăznuind cele mai înainte de prăznuire, credincioșilor și să strigăm : Sosit-a ziua dumnezeieștii veselii; Stăpânul se suie în Muntele Taborului, frumusețea Dumnezeirii Sale să o strălucească.

Condacul Înainte-prăznuirii Schimbării la Față, glasul al 4-lea :

Întru dumnezeiască Schimbarea la față, astăzi toată firea omenească strălucește dumnezeiește, cu veselie grăind : Să se schimbe la față Hristos, mântuind pe toți.

Troparul Sfântului Mucenic Evsignie, glasul al 4-lea :

Mucenicul Tău, Doamne, Evsignie, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Evsignie, glasul al 8-lea :

Ca pe un mărturisitor al dreptei credințe și adevărat de Dumnezeu gânditor, Biserica te cinstește, mărind dumnezeieștile tale chinuri astăzi, înțelepte Evsignie, neîncetat grăind : Pentru rugăciunile lui, păzește pe robii Tăi, mult-Milostive.

Troparul Cuviosului Ioan Iacob de la Neamț, glasul 1 :

Pe tine, Părinte, te cinstim, căci lăsând lumea și patria ta, ai luat Crucea, urmând lui Hristos și în valea Iordanului, în peșteră pustnicească, la Hozeva, nevoindu-te, te-ai mutat la Cel dorit. Pentru

aceasta, împreună cu îngerii se bucură, Preacuvioase Părinte Ioane, duhul tău.

Condacul Cuviosului Ioan Iacob de la Neamț, glasul al 8-lea :

Pe unul Dumnezeu iubind, de cele trecătoare ai fugit și în pustie locuind, cu liniștea duhului te-ai logodit, Sfinte Preacuvioase Părinte Ioane, neîncetat slăvind pe Hristos, Mântuitorul lumii. Pentru aceasta, cu evlavie, laudă și cântare îți aducem zicând : Bucură-te, Sfinte Preacuvioase Părinte Ioane, astăzi, floare prea aleasă a Bisericii noastre.

6. (†) Schimbarea la Față a Domnului nostru Iisus Hristos. Praznic și dezlegare la pește.

Troparul Schimbării la Față, glasul al 3-lea :

Schimbatu-Te-ai la față, în munte, Hristoase Dumnezeule, arătând ucenicilor Tăi slava Ta, pe cât li se putea. Strălucească și nouă, păcătoșilor, lumina Ta cea pururea fiitoare, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Dătătorule de lumină, slavă Ție.

Condacul Schimbării la Față, glasul al 7-lea :

În munte Te-ai schimbat la față, Hristoase Dumnezeule; și pe cât au putut ucenicii Tăi au văzut slava Ta; pentru ca, atunci când Te vor vedea răstignit, să înțeleagă patima Ta cea de bunăvoie, și să propovăduiască lumii că Tu ești cu adevărat raza Tatălui.

7. Preacuviosul Mucenic Dometie Persul; Sfinții Mucenici Narcis, episcopul Ierusalimului, și Potamia; Sfânta Cuvioasă Teodora de la Sihla. Cuviosul Dometie a pătimit la anul 365, în timpul lui Iulian Paravatul. Sfârșitul i-a fost prin ucidere cu pietre. Cuvioasa Teodora de la Sihla s-a născut pe la jumătate secolului al XVII-lea, în satul Vânători Neamț. La vârsta rânduită s-a căsătorit împotriva voinței ei, fiind silită de părinții ei, cu un tânăr evlavios din Ismail. Neavând copii ei s-au înțeles să plece la mănăstire și Teodora a intrat la Schitul Vărzărești-Focșani, iar soțul ei s-a călugărit în Schitul Poiana Mărului, sub numele de Eleodor. Fiind distrus schitul de către turci, Cuvioasa Teodora a pustnicit prin munții Buzăului, iar mai apoi s-a retras în părțile schitului Sihla unde a pustnicit până la moarte într-o peșteră umedă și rece. Sfintele ei moaște se află din anul 1852 la Mănăstirea Pecersca din Kiev.

Troparul Cuviosului Mucenic Dometie, glasul al 4-lea :

Cu pustnicia mai înainte pedepsindu-te în munte, taberele vrăjmașilor cele netrupești cu arma Crucii le-ai pierdut, întrutot fericite, și iarăși spre chinuire bărbătește te-ai întrarmat, ucigând pe Copronim cu sabia credinței. Iar pentru acestea ai fost încununat de Dumnezeu, Cuvioase Mucenice Dometie, pururea mărite.

Condacul Cuviosului Mucenic, Dometie, glasul al 6-lea:

Biruind cugetările cele stricăcioase și care trag către cele pământești, te-ai arătat mare îndreptător călugărilor, Preacuvioase Mucenice Dometie, neînfricoșându-te de mânia împăratului celui ce nu voia să cinstească chipul lui Hristos. Pentru aceasta te-ai și săvârșit, cântând cântarea : Dumnezeu este cu mine și nimeni împotriva mea.

Troparul Cuvioasei Teodora de la Sihla, glasul al 8-lea :

Cele pământești părăsind și jugul cel aspru al pustniciei, în peșterile Schitului Sihla, asupra ta luând, te-ai făcut mireasă lui Hristos, fericită Teodora. Cu rugăciunea pe îngeri ajungând, cu postul și lacrimile pe diavoli arzând, ai biruit slăbiciunea firii omenești și pe mulți sihaștri din Carpați întrecând, la cele cerești te-ai mutat, lăsându-ne nouă mângâiere peștera și pilda viețuirii. Sfântă Preacuvioasă Teodora, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuvioasei Teodora de la Sihla, glasul al 3-lea :

Aleasă fiind de Dumnezeu pentru viața îngerească de sihăstrie, ai părăsit cele trecătoare, Preacuvioasă, și te-ai retras la Sihla în peșteră. Și acolo fiind hrănită de păsările cerului, neîncetat ai slăvit pe Dumnezeu cel în Treime închinat. Pentru aceasta cu credință, să strigăm : Bucură-te, Preacuvioasă Maică Teodora.

8. Sfântul Emilian Mărturisitorul, episcopul Ciziculuí; Sfinții Mucenici Leonid și Stirachie; Sfântul Miron, episcopul Cretei. Sfântul Emilian a pătimit pentru sfintele icoane în timpul lui Leon Armeanul, pe la anul 815.

Troparul Cuviosului Emilian Mărturisitorul, glasul al 4-lea :

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării, te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Emilian, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Emilian Mărturisitorul, glasul al 3-lea :

Pe tine, cel ce te-ai arătat viteaz apărător al Treimii, te mărește, cântându-te, Biserica, pentru care ai și pătimit, Emiliane. Pentru aceea cinstim pomenirea ta, căci ne izbăvești de năpădirea cea păgânească pe noi robii tăi.

9. .) Sfântul Apostol Matia; Sfântul Mucenic Antonin. Matia, ocupând locul lui Iuda iscarioteanul a îndeplinit numărul celor 12. El a predicat Evanghelia la etiopieni, de la care a și pătimit multe.

Troparul Sfântului Apostol Matia, glasul al 3-lea :

Apostole Sfinte, Matia, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greșale sufletelor noastre.

Condacul Sfântului Apostol Matia, glasul al 4-lea :

Ca un soare cu raze luminoase în toată lumea ieșind vestirea ta, a luminat Biserica păgânilor cu darul, purtătorule de minuni, Matia Apostole.

10. Sfinții Mucenici Lavrentie, arhidiaconul; Xist și Ipolit. Sfântul Mucenic Lavrentie a pătimit în Roma la anul 261, în timpul împărăției lui Valerian.

Troparul Sfântului Mucenic Lavrentie, glasul al 4-lea :

Mucenicul Tău, Doamne, Lavrentie, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Lavrentie, glasul al 2-lea :

Cu foc Dumnezeiesc aprinzându-ți inima ta, focul patimilor până în sfârșit în cenușă l-ai întors, întărirea pătimitorilor, de Dumnezeu purtătorule Mucenice Lavrentie. Și în chinuri fiind, ai strigat cu credință : Nimeni nu mă va despărți pe mine de dragostea lui Hristos.

11. Sfântul Mucenic și Arhidiacon Evplu; Sfântul Părinte Nifon, patriarhul Constantinopolului și Mitropolit al Țării Românești. Sfântul Mucenic Evplu era de loc din orașul Catana, ce se află în eparhia Siciliei, și a pătimit sub Dioclețian, la anul 303.

Troparul Sfântului Mucenic Evplu, glasul al 3-lea :

Mucenicul Tău, Doamne, Evplu, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Evplu, glasul 1 :

Cu arma Crucii bine înotând ai intrat în limanul cel lin al locașurilor cerești. În acelea fiind sălășluit, fericite Evplu, roagă pe Ziditorul să izbăvească de toată nevoia și necazul pe cei ce prăznuiesc cu rugăciune astăzi pomenirea nevoințelor tale.

Întru această zi pomenirea Cuviosului părintelui nostru Nifon Arhiepiscopul Constantinopolului și în urmă Mitropolit al Ungro-Vlahiei, pe la anul 1500 sub domnia lui Radu cel Mare. Parte din sfintele lui moaște, capul și mâna dreaptă, se află în sfânta episcopie a Argeșului.

Troparul Sfântului Ierarh Nifon, glasul al 3-lea :

Cu faptele dreptei credințe strălucind, toată Biserica ai luminat, însoțindu-te cu smerenia cea dătătoare de înălțare, tu, cinstea cea mărită a celor două sfinte locașuri, podoaba și înfrumusețarea patriarhilor, mărite Nifon. Iar acum umple de dumnezeiești daruri pe cei ce cu credință te măresc pe tine.

Condacul Sfântului Ierarh Nifon, glasul al 4-lea :

Pomenirea nevoințelor tale cea strălucită și de lumină purtătoare, răsărind în chip luminat, veselește, Părinte, sufletele tuturor celor bine credincioși; iar atingerea de sfintele tale moaște îndulcește simțirile lor veselindu-le. Pentru aceasta după cuviință te mărim, Înțelepte Nifon, de Dumnezeu cugetătorule, părintele nostru.

12. Sfinții Mucenici Fotie și Anichit; Pamfil și Capiton. Aceștia au pătimit în timpul împărăției lui Dioclețian, la anul 303. Sfârșitul le-a fost prin ardere într-un cuptor.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori

au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici Fotie și Anichit, glasul al 2-lea :

Pe dumnezeieștii ostași să-i lăudăm credincioșii; perechea slavei lui Hristos cu cântări să o cinstim; și ca pe niște propovăduitori tari ai bunei cinstiri și iubitori de Dumnezeu cu adevărat, toți iubitorii de nevoință în laude de cântări să-i încununăm pe dânșii,

Întru această zi se cântă și slujba cuviosului părintelui Maxim Mărturisitorului, care este la 13.

Troparul Cuviosului Maxim Mărturisitorul, glasul al 8-lea :

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției, și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată, Maxim înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Maxim Mărturisitorul, glasul al 6-lea :

Lumina cea întreit strălucitoare sălășluindu-se în sufletul tău, te-a arătat vas ales pe tine, preafericite; căci lămurit arăți marginilor cele dumnezeiești și arătarea înțelegerilor celor cu anevoie de înțeles, fericite Maxim, luminat propovăduind tuturor Treimea cea mai presus de ființă și fără de început.

Alt Condac al Cuviosului Maxim Mărturisitorul, glasul al 8-lea :

Al Bisericii, apărătorule, de Dumnezeu grăitorule, întărirea bunei credințe și luminarea, alăuta și organul bunei credințe, al călugărilor dumnezeiască și sfințită podoabă, nu înceta rugându-te pentru noi toți.

13. Mutarea moaștelor Cuviosului Părintelui nostru Maxim Mărturisitorul. - În această zi se odovăiește praznicul Schimbării la față iar slujba Sfântului Maxim se cântă la 12 ale lunii. În această zi se sfârșește sărbătoarea Schimbării la Față, din care cauză slujba sfântului Maxim se pune la 12.

14. . Înainte-prăznuirea Adormirii Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei; Sfântul Prooroc Miheea; Sfinții Mucenici Marcel, episcopul Apamiei și Ursichie. Proorocul Miheea e născut într-un mic orășel, numit Morasti, în sudul Ierusalimului. A proorocit timp

aproape de 50 de ani, în timpul regilor iudei Ioatam, Ahaz și Ezechia, între anul 749 și 679 înainte de Hristos.

Troparul înainte-prăznuirii, glasul al 4-lea :

Popoare, înainte dănțuiți, din mâini plesnind cu credință, și cu dragoste vă adunați astăzi bucurându-vă, și luminat cântând toți cu veselie. Că Maica lui Dumnezeu urmează să treacă de la cele pământești la cele de sus cu preamărire. Pe aceea cu cântări pururea să o mărim ca Născătoare de Dumnezeu.

Condacul înainte-prăznuirii, glasul al 4-lea :

Întru mărită pomenirea ta, lumea împodobită fiind prin gând cu duh fără materie în veselie strigă către tine Născătoare de Dumnezeu : Bucură-te, Fecioară, lauda creștinilor.

15. (†) Adormirea Preasfintei, măritei, Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria. - Praznic și dezlegare la pește, untdelemn și vin. Adormirea Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu a fost între anii 44 și 54 de la nașterea lui Hristos, adică în timpul împărăției lui Claudiu. Toți Sfinții Apostoli au fost aduși cu minune pe norii cerului, spre a lua parte la înmormântare. Apostolul Toma sosind mai târziu a dat ocazie să se constate că trupul Preacuratei Fecioare nu se mai afla în mormânt, ci a fost luat de îngeri la cer.

Troparul Adormirii Maicii Domnului, glasul 1 :

Întru naștere fecioria ai păzit, întru Adormire lumea nu o ai părăsit, de Dumnezeu Născătoare. Mutatu-te-ai la viață, fiind Maica Vieții, și cu rugăciunile tale izbăvești din moarte sufletele noastre.

Condacul Adormirii Maicii Domnului, glasul al 2-lea :

Pe Născătoarea de Dumnezeu ceea ce este în rugăciuni și în folosințe neadormită, nădejdea cea neschimbată, mormântul și moartea nu au ținut-o. Căci că pe Maica Vieții, la viață a mutat-o Cel ce S-a sălășluit în pântecele ei cel pururea fecioresc.

16. .) Aducerea din Edesa la Constantinopol a Sfintei Mahrame; Sfântul Mucenic Diomid, Alcibiad și Stamatie; Sfinții Mucenici Constantin Vodă Brâncoveanul cu cei patru fii ai săi : Constantin, Ștefan, Radu, Matei și sfetnicul Ianache. Aducerea Mahramei s-a făcut pe timpul împărăției lui Romano Porfirogenitul, la anul 958, iar

mucenicul Diomid a pătimit pe timpul împăratului Diocleţian, la anul 288. Binecredinciosul voievod Constantin Brâncoveanu s-a născut la anul 1654 din părinţi de bun neam, după tată fiind coborâtor din voievodul Matei Basarab, iar după mamă, nepot al voievodului Şerban Cantacuzino. Rămânând fără tată, a fost crescut de unchiul său, stolnicul Constantin Cantacuzino, cel mai învăţat boier al vremii. El s-a ocupat şi de educaţia şi instruirea tânărului Constantin. Pentru iscusinţa şi înţelepciunea sa el a primit înalte dregătorii. După moartea voievodului Şerban Cantacuzino a fost ales şi uns domn al Ţării Româneşti. După aproape 25 de ani de domnie strălucită, ca urmare a intrigilor şi trădării, în anul 1714 este arestat împreună cu fiii şi ginerii săi, de trimişii sultanului, şi duşi la Înalta Poartă, unde au fost torturaţi vreme de patru luni. Pe 15 august 1714, în ziua praznicului Adormirii Maicii Domnului, când el a împlinit 60 de ani, au fost decapitaţi, mai întâi fiii şi apoi tatăl său şi sfetnicul Ianache, pentru că nu au vrut să se lepede de credinţa creştinească, primind astfel cununa mucenicească.

Troparul Sfintei Mahrame, glasul al 2-lea :

Preacuratului Tău chip ne închinăm, Bunule, cerând iertare greşelilor noastre, Hristoase Dumnezeule. Că ai binevoit a Te sui cu trupul pe Cruce, ca să mântuieşti din robia vrăjmaşului pe cei pe care i-ai zidit. Pentru aceasta cu mulţumire strigăm Ţie : Toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, Cel ce ai venit să mântuieşti lumea.

Condacul Sfintei Mahrame, glasul al 4-lea :

Arătatu-s-a astăzi dumnezeiescul chip, veselind şi luminând toată lumea cea de sub soare. Aceluia, închinându-ne, strigăm : Venit-ai şi Te-ai arătat Lumina cea neapropiată.

Alt Condac al Sfintei Mahrame, glasul al 2-lea :

Negrăită şi dumnezeiască este orânduirea Ta cea către oameni, Cuvinte al Tatălui; iar Chipul cel nezugrăvit de mână, ci de Dumnezeu scris, nemincinoasă arată întruparea Ta. Pentru aceea Icoana Ta o cinstim, sărutând-o,

Troparul Sfinţilor Mucenici Brâncoveni, glasul al 3-lea :

Cel ce pentru dreapta credinţă şi pentru neam, te-ai învrednicit a suferi moarte de martir, împreună cu fiii tăi : Constantin, Ştefan, Radu,

Matei și cu sfetnicul Ianache, dreptcredinciosule voievod Constantine, roagă pe Hristos, Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici Brâncoveni, glasul al 8-lea :

În cetatea Sfântului împărat Constantin și tu, împreună cu fiii tăi, voievodule Constantine, astăzi, pe Hristos ai mărturisit și cu puterea Sfintei Cruci pe necredincioși rușinând, cu vrednicie, toți, cununa muceniciei ați primit. Pentru aceasta, cântări și laude aducem vouă, ca acelora ce sunteți ocrotitori și rugători pentru Biserica și neamul românesc.

17. Sfinții Mucenici : Miron, Straton, Ciprian, Tirs și Filip. Sfântul Mucenic Miron a pătimit în timpul împărăției lui Deciu, la anul 253.

Troparul Sfântului Mucenic Miron, glasul al 4-lea :

Mucenicul Tău, Doamne, Miron, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Miron, glasul al 2-lea :

Din pruncie dorind după Hristos, preamărite, și păzind dumnezeiești Tale porunci, la Dânsul ai alergat, Miron, și te-ai odihnit, slăvindu-L cu îngerii și cerând tuturor dumnezeiască iertare.

18. Sfinții Mucenici FIor și Lavru; Polien, Ermi și Serapion. Sfinții Mucenici FIor și Lavru au pătimit pe la anul 320 după Hristos.

Troparul Sfinților Mucenici FIor și Lavru, glasul al 4-lea :

Pe preaîmpodobita și de Dumnezeu înțelepțita doime cea prealuminoasă, pe Fericitul FIor și pe preacinstitul Lavru, după vrednicie să-i lăudăm credincioșii, căci aceștia cu osârdie au propovăduit în chip văzut tuturor, pe Treimea cea nezidită. Pentru aceasta pătimind până la sânge, s-au încununat cu cunună prealuminoasă și se roagă lui Hristos Dumnezeu, ca să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici FIor și Lavru, glasul al 8-lea :

Pe Mucenicii cei binecredincioși și cugetători de Dumnezeu, pătimitorii lui Hristos, cu preamărire îi cinstim astăzi pe FIor și pe Lavru, pentru ca să câștigăm prin rugăciunile lor dar și milă, și să ne

mântuim de năpaste și din primejdii, de urgie și de mâhnire, în ziua judecății.

19. Sfântul Mucenic Andrei Stratilat și cei împreună cu dânsul, două mii cinci sute nouăzeci și trei; Sfinții Timotei și Agapie; Sfânta Tecla. Sfântul Mucenic Andrei Stratilat și toți cei împreună cu el, au primit martirizarea prin sabie în timpul împărăției lui Maximian, la anul 304 după Hristos.

Troparul Sfântului Mucenic Andrei Stratilat, glasul al 5-lea :

Mărirea cea pământească ai lăsat, și cereasca împărăție ai moștenit; sângele picându-ți, ca și cu o cunună de piatră nestricată, prea minunat te-ai împodobit; și către Hristos ai venit cu sobor răbdător de patimi, cu ceata îngerilor în lumina cea neînserată; și pe Hristos, soarele cel neapus, ai aflat Sfinte Andrei Stratilat. Aceluia roagă-te pururea, cu cei împreună cu tine purtători de chinuri, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Mucenic Andrei Stratilat, glasul al 2-lea :

În rugăciuni stând înaintea Domnului ca o stea mergătoare înaintea soarelui, și dorita vistierie a împărăției văzând, de negrăită bucurie te-ai umplut în vecii cei fără sfârșit la Împăratul cel fără de moarte; și acolo cu îngerii laudă neîncetată cânți, Andrei Stratilate. Cu aceia împreună roagă-te neîncetat pentru noi toți.

20. Sfântul Prooroc Samuel; Sfinții Mucenici Eliodor, Sever, Memnon, Luchie si Soda. Sfântul Prooroc Samuel a profețit 40 de ani, pe la 1092 înainte de Hristos. După însemnătatea faptelor sale ocupă al doilea loc după Moise. A murit în vârstă de 78 de ani.

Troparul Sfântului Prooroc Samuel, glasul al 2-lea :

Prăznuind pomenirea proorocului Tău, Samuel, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfântului Prooroc Samuel, glasul al 2-lea :

Ca un mult cinstit dar, mai înainte de zămislire fiind dat lui Dumnezeu, din pruncie ca un înger ai slujit Lui, preafericite, și te-ai învrednicit mai înainte a spune cele ce aveau să fie. Pentru aceasta către tine grăim : Bucură-te proorocule al lui Dumnezeu, Samuel, mare arhiereu.

21. Sfântul Apostol Tadeu; Sfânta Muceniță Vasa, cu fiii ei; Sfânta Teoclita; Sfinții Mucenici Romulus, Donat, Silvan si Venust. Tadeu e unul din cei 70 apostoli și de neam evreu, dintru întâi a fost ucenic al Sfântului Ioan înainte Mergătorul. S-a sfârșit cu pace în orașul Berit din Fenicia. Iar Vasa a pătimit la anul 304, pe timpul împărăției lui Maximian.

Troparul Sfântului Apostol Tadeu, glasul al 3-lea :

Apostole Sfinte, Tadeu, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greșale sufletelor noastre.

Condacul Sfântului Apostol Tadeu, glasul al 3-lea :

Prăznuirea apostolului cea de bucurie a sosit, să o săvârșim astăzi cu veselie. Că el dă celor ce-l cinstesc pe dânsul cu credință, izbăvire de păcate și Dumnezeiască tărie, că are îndrăzneală ca un dumnezeiesc tăinuitor al darului lui Dumnezeu.

22. Sfinții Mucenici Agatonic și cei împreună cu dânsul : Antuza, Zotic, Irineu și Or. Toți aceștia au pătimit pe timpul împărăției lui Maximian, la anul 304.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul 1.

Chemare bună câștigându-ți, cugetătorule de Dumnezeu, de către credința oamenilor celor vicleni te-ai întors, netemându-te de chinuri, Mărite Agatonic. Pentru aceasta te-ai făcut bunătăților moștenitor, și ai luat cu cei împreună-părtinitori cu tine, după vrednicie, cunună nestricăcioasă.

23. Sfântul Mucenic Lup și Irineu, episcopul Sirmiului; Cuviosul Calinic patriarhul Constantinopolului. - În această zi se odovăiește praznicul Adormirii, iar slujba Sfântului Mucenic Lup se cântă la 22 ale lunii. Sfântul Mucenic Lup a pătimit la anul 278 după Hristos. Întru această zi se sfârșește sărbătoarea Adormirii, din care cauză ziua sfântului se pune la 22.

24. Sfinții sfințiții Mucenici Eutihie, ucenicul Sfântului Ioan cuvântătorul de Dumnezeu, și Tațian. Sfântul Mucenic Eutihie urmând Apostolului Pavel și predicând Evanghelia cu îndrăzneală, a răbdat multe bătăi și legături pentru Hristos, din care scăpând, în cele din urmă a murit de bătrânețe în locul său natal, Sevasta.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea :

Și părtași obiceiurilor și următori scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ați aflat, de Dumnezeu insuflaților, spre suirea privirilor a cele înalte. Pentru aceasta cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, Sfinților Mucenici, rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Eutihie, glasul al 3-lea :

Întocmai de un scaun cu Apostolii făcându-te, frumusețea ierarhilor, mucenicește te-ai preamărit, Eutihie; strălucit-ai ca soarele luminând pe toți și ai risipit noaptea cea adâncă a necredinței. Pentru aceasta te cinstim ca pe un dumnezeiesc adevărat sfințit tăinuitor al lui Hristos.

25. . Întoarcerea moaștelor Sfântului Apostol Vartolomeu; Sfântul Apostol Tit. Strămutarea Sfintelor moaște din insula Lipari în orașul Medevdu s-a făcut în zilele împăratului Teofil, la anul 833. Apostolul Tit era din Creta. Crezând în Hristos a călătorit în mai multe locuri cu Apostolul Pavel, ajutându-l la predicarea cuvântului lui Dumnezeu. În cele din urmă, hirotonisit fiind, a fost lăsat episcop în Creta. A predicat Evanghelia 51 de ani și a adormit în Domnul în vârstă de 94 de ani, în timpul împărăției lui Traian, la anul 101 după Hristos.

Troparul Sfinților Apostoli, glasul al 3-lea :

Sfinților Apostoli, rugați pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșale sufletelor noastre.

Condacul Sfântului Apostol Vartolomeu, glasul al 4-lea :

Arătatu-te-ai ca un soare mare Bisericii, cu strălucirile învățăturilor și cu înfricoșătoare minuni, luminând pe cei ce te cântă pe tine, Vartolomeu, Apostolul Domnului.

Condacul Sfântului Apostol Tit, glasul al 2-lea :

Arătându-te împreună-vorbitor cu Pavel, împreună cu dânsul nouă mai înainte ai vestit Cuvântul, Apostole, grăitorule de tainele

dumnezeiescului dar, Fericite Tit. Pentru aceasta strigăm către tine : Nu înceta a te ruga pentru noi toți.

26. Sfinții Mucenici Adrian și Natalia, soția sa, și Atic. Aceștia au pătimit pe timpul împăratului Maximian, la anul 304.

Troparul Sfântului Mucenic Adrian, glasul al 3-lea :

Credința cea mântuitoare comoară nerăpită ai socotit-o, de trei ori fericite, păgânătatea cea părintească părăsind-o și, urmând Stăpânului, te-ai îmbogățit cu darurile cele dumnezeiești. Adriane mărite, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Mucenic Adrian, glasul al 4-lea :

Dumnezeieștile cuvinte ale femeii tale cea cugetătoare de Dumnezeu, în inimă punându-le, Adriane, Mucenice al lui Hristos, la chinuri ai alergat, împreună cu soția ta cunună luând.

27. Cuviosul Părintele nostru Pimen; Sfânta Muceniță Eutalia; Sfinții Mucenici Fanurie și Osie, episcopul Cordovei. Cuviosul Pimen de loc era din Egipt. S-a nevoit în timpul împărăției lui Teodosie cel Mic și s-a mutat către Domnul cam pe la anul 431.

Troparul Cuviosului Pimen, glasul al 8-lea :

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Pimen, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Pimen, glasul al 4-lea :

Sosit-a astăzi sfântă pomenirea strălucitelor tale lupte, cuvioase părinte, veselind sufletele binecredincioșilor, Pimen de Dumnezeu cugetătorule, părintele nostru cuvioase.

28. Cuviosul Părintele nostru Moise etiopianul; Sfinții Mucenici Diomid și Lavrentie; Sfânta Ana proorocița. Cuviosul Moise era de neam Etiopian. În tinerețe a fost tâlhar, dar după o perioadă, pocăindu-se, s-a făcut monah și s-a nevoit până la vârsta de 75 de ani.

Troparul Cuviosului Moise, glasul 1.

Locuitor pustiului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Moise, cu postul, cu privegherea și cu rugăciunea cerești le daruri luând, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Mărire celui ce ți-a dat ție putere, mărire celui ce te-a încununat pe tine, mărire celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Condacul Cuviosului Moise, glasul al 8-lea :

Cu dumnezeiască strălucire îmbogățindu-te, întunericul patimilor l-ai stricat, preafericite, și cu rugăciunile tale cele cu priveghere ai veștejit gândul trupului cel înalt, și la cetatea de sus, cea prea-înaltă te-ai suit, părinte cuvioase, pe Hristos Dumnezeu roagă-l, să ne dăruiască nouă mare milă.

29. (†) Tăierea cinstitului cap al Sfântului, slăvitului Prooroc, înainte Mergătorului și Botezătorului Ioan. - Praznic și post în orice zi s-ar întâmpla. De când Ioan mustra aspru, în public, pe Irod Antipa, tetrarhul Galileii, pentru nelegiuita conviețuire cu Irodiada, femeia fratelui său Filip, aceasta din urmă, nemaiputând de mânie, i-a mijlocit deocamdată închiderea în temniță stăruind a-l și omorî. Irod nu se putea însă hotărî la aceasta. Irodiada căuta timp cu prilej să-l omoare pe Ioan, care s-a și ivit la ospățul făcut de ziua nașterii lui Irod, când fiica sa, Salomeea, desfătând pe împăratul cu jocurile ei, acesta a făgăduit cu jurământ că-i va da orice-i va cere. Fata întrebând pe mama sa ce să-i ceară, ea a îndemnat-o să-i ceară capul lui Ioan Botezătorul, ceea ce a și făcut. Irod auzind aceasta foarte s-a întristat, dar pentru cuvântul dat și jurământul făcut în fața tuturor curtenilor și oaspeților, a ordonat să aducă pe tipsie capul lui Ioan, pe care aducându-l l-a și dat fetei, iar fata mamei sale. Aceasta s-a întâmplat cam la 32 de ani după nașterea lui Hristos.

Troparul Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul, glasul al 2-lea :

Pomenirea dreptului cu laude; iar ție destul îți este mărturia Domnului, înainte Mergătorule. Că te-ai arătat cu adevărat mai cinstit decât proorocii. Că te-ai învrednicit a boteza în repejunile Iordanului pe Cel propovăduit. Drept aceea, pentru adevăr nevoindu-te, bucurându-te, ai binevestit și celor din iad pe Dumnezeu, Cel ce S-a arătat în trup; pe Cel ce a ridicat păcatul lumii și ne-a dăruit nouă mare milă.

Condacul Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul, glasul al 5-lea :

Mărita tăiere a înainte Mergătorului, rânduială dumnezeiască a fost, ca și celor din iad să propovăduiască venirea Mântuitorului. Să se tânguiască Irodiada, care a cerut ucidere fără de lege; că nu legea lui Dumnezeu, nici viața cea vie a iubit, ci pe cea amăgitoare și vremelnică.

30. Cei între sfinți Părinții noștri patriarhii Constantinopolului : Alexandru, Ioan și Pavel cel Nou; Cuviosul Fantin. Sfântul Alexandru a fost pe timpul marelui Constantin și al lui Constanție. Ioan, de loc din Capadocia, mai întâi a fost prefect al Bizanțului, iar după aceea patriarh al Constantinopolului, a trăit în secolul al VI-lea. Despre Pavel se știe numai că a fost patriarh de Constantinopol în secolul al VIII-lea.

Troparul Înaintemergătorului :

Pomenirea dreptului cu laude; iar ție destul îți este mărturia Domnului, înainte Mergătorule. Că te-ai arătat cu adevărat mai cinstit decât proorocii. Că te-ai învrednicit a boteza în repejunile Iordanului pe Cel propovăduit. Drept aceea, pentru adevăr nevoindu-te, bucurându-te, ai binevestit și celor din iad pe Dumnezeu, Cel ce S-a arătat în trup; pe Cel ce a ridicat păcatul lumii și ne-a dăruit nouă mare milă.

Troparul Sfinților Ierarhi Ioan și Pavel, glasul al 4-lea :

Dumnezeul părinților noștri, care faci pururea cu noi după blândețile tale, nu depărta mila ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viața noastră.

Condacul Sfântului Ierarh Alexandru, glasul al 8-lea :

Cu turma ta, ca cel ce m-am izbăvit de cei rău credincioși, aduc semne de biruință și mulțumire, ție nebiruitului viteaz, Ierarhe. Pentru că ai omorât pe Arie cel nebun, și ai amuțit pe filosoful cel semeț. Pentru aceea grăiesc către tine : Bucură-te, părinte, de trei ori fericite.

Condacul Înaintemergătorului :

Mărita tăiere a înainte Mergătorului, rânduială dumnezeiască a fost, ca și celor din iad să propovăduiască venirea Mântuitorului. Să se tânguiască Irodiada, care a cerut ucidere fără de lege; că nu legea lui Dumnezeu, nici viața cea vie a iubit, ci pe cea amăgitoare și vremelnică.

31. .) Așezarea în raclă a cinstitului brâu al Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria. - Dezlegare la vin și la untdelemn. Aceasta s-a petrecut astfel : Brâul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, împreună cu o haină a ei, în cele din urmă au fost păstrate în Ierusalim, de o femeie temătoare de Dumnezeu. Împăratul Arcadie, fiul lui Teodosie cel Mare, strămutând cinstitul Brâu din Ierusalim la Constantinopol, l-a pus într-o raclă foarte prețioasă pe care a sigilat-o cu sigiliul său. În secolul al IX-lea, împăratul Leon înțeleptul, pentru vindecarea soției sale, împărăteasa Zoi, a desigilat sfânta raclă și a aflat cinstitul Brâu ca nou, având și un sigiliu de aur. Punând cinstitul Brâu deasupra împărătesei bolnave s-a făcut îndată sănătoasă.

Troparul Cinstitului Brâu, glasul al 8-lea :

Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară; acoperământul oamenilor, veșmântul și brâul preacuratului tău trup, puternic acoperământ cetății tale ai dăruit, prin nașterea ta cea mai presus de fire, nestricată rămânând, că întru tine și firea se înnoiește și vremea. Pentru aceasta te rugăm, pace lumii tale dăruiește și sufletelor noastre mare milă.

Condacul Cinstitului Brâu, glasul al 2-lea :

Cinstit brâul tău, care a cuprins pântecele tău cel de Dumnezeu primitor, de Dumnezeu Născătoare, este putere nebiruită cetății tale și vistierie de bunătăți neîmputinată. Căci numai tu singură ai născut, fiind pururea Fecioară.